

2 R 140 G

Commentarij a Philip-
po Beroaldo condi-
ti in asinū anreū
lucij apuleij.

060026576

La⁹ Ar-
chiepif-
copi
Colocē
tis.

Contra
idoctos
episco-
pos

Episco-
pus ex-
plora-
tor.

Ignorā-
tia utcā
cer.

proculdubio sunt Beatitudinis effectrices. Quippe Religio uitiorum expultrix Deo nos conciliat & uinculo pulcherrimo connectit; Doctrina uero uirtutis indagatrix immo ipsa uirtus animos nostros exornat excolit uenustat. Tolle ex mortaliū Com-
mertiō Religionem atq; doctrinam quibus haud dubie uita constat: Cuncta conspici-
es incondita. Impolita. Squalentia: Nec minus tenebricosa q̄ si ex mūdo Solē Lunāq;
fustuleris. Pythagoras ille philosophiæ primus nuncupator Inter plurima quæ hu-
mano generi saluberrima Documēta præcepit Cum primis monet Deum Religione
colendum esse. Animum disciplinis excolendum. Tu peride ac pythagorici Dogma-
tis obseruantissimus Cultor Ita Religione præcellis. Ita Doctrina præpolles. Vt nul-
li Antistitum Clarissimorum sis secundus. Agisq; Archiepiscopū ex omni prorsus par-
te absolutissimū: In quo cōsertus Episcopaliū uirtutū chorus splendicat. & sacerdo-
tia ornāmēta collucent. Ecclesiæ Columen Euāgelii tuba. Et Doctrinæ christianæ Prō-
ptuariū. Apostolus Paulus ī Episcopo pfectissimo desiderat Sobrietatē. Prudentiā.
Sanctitudinē. Cōtinentiā. Sanāq; doctrinam. Quæ oīa ī te uno affatī cumulata Cōspi-
ciuntur. Tu sobrius. Tu prudēs. Tu moribus Defecatis ornatus. Tu castitate uitæ Sā-
ctissimus. Frugaliissimusq;. Doctrina uero tanta peculiariter excellis. ut non minus sis
eruditiōe q̄ Archiepiscopatu memorādus. Instar Iubæ Regis: quē studiōrū claritate
q̄ Regno memorabiliorem Auctores Clarissimi prodiderunt. Tu instar Cipriani Auro
Argentoq; Suffarcinatus existi De ægypto Iuxta Dominicum pceptum Despoliata:
Tu mellis primicias hoc est prædulcem eloquii suauitatem domino obtulisti. tu sicu-
ti diceris ita re ipsa es Archiepiscopus. hoc est princeps primariusque episcoporum.
Nam sicuti claritudo natalium non facit Matrem familias. sed boni mores. Ita neque
Stēmata neq; opes neque Nobilitas dāt primatum Apicēq; summo sacerdoti. Sed reli-
gio doctrinæ copulata. Ecōtrario cōplusculi hactempestate in ecclesia dei uisuntur:
Qui cum episcopali dignitate sint summi morum & īscitiæ de honestamēto sunt in-
fimi. Quib; magna lauticiæ Luxuriæq; cura est. maxima uirtutis īcuria. In quibus
Episcopi nichil qcq̄ cernas pter habitū & nomen: Qui qd sit Episcopatus ignorāt. In-
star phaniæ Pontificis propter Rusticitatem Quid esset pontificatus nescientis. Con-
ditores ecclesiasticæ litteraturæ celeberrimi prodiderūt Cæcū animal deo offerri quo-
tienscunq; illitteratus sacris initiatur. fitq; Adscripticius militiæ Religosæ. Dii boni
quot ceca animalia quotidie Deo dedicantur. Quot Antistites primarii. Quot Pro-
tomystæ. Quot Episcopi cecutiētes sūt Et prorsus Talpæ Hoc est idocti īcultiq;. Lux-
enim sacerdotis & cultus doctrina est. Habent hii quidem domos exornatas opiparā
supellectilem. familiā numerosam. Omnia splendentia preter ipsos dominos. qui uī-
tiis decolorati & labe Ignoratiōis infecti Sunt tenebricosi prorsusq; sordescunt. Et
cū Maiestas Episcopalis auro comparetur Non tā fulgore auri splendent q̄ plūbi li-
uore pallescūt. Episcopus autem cū greco uocabulo explorator siue speculator signi-
ficetur Videre sane est tales Episcopos dignos tanto nomine. Dum curioso se explorant
& solerter speculātur Redditus atq; uestigalia episcopatus: Qua qdē unica in reme-
rentur Episcopi nominari. Hoc est exploratores diligentissimi. & speculatores soler-
tissimi: Quos ut serio loquar & dicam quod sentio non tam episcopos q̄ pseudo epif-
copos merito appellaueris. Cum autem ignorātia inter religiosos hoc maxime secu-
lo Tanq̄ Grangrena serpat & perinde ac pestilentia late gra setur. Tu ab eius contagio-
ne longe resiliens Munisti temetipsum Alexipharmaco doctrinæ christianæ eloquen-

riæque medicamento: Quibus nihil potest esse potētius utiliufque. Et cū aliorum animi
 in macie Corpora in fagina ſint. Tua mēs adipibus doctrinarum Saginata pigueſcit:
 Qualis pinguitudo. quanto uberior tanto ſalubrior. Cæterū cū ex Apoſtolico pre-
 cepto Oporteat Episcopū eſſe dei diſpenſatorē atque pedeſequū. Cūque in eccleſia hoc
 ſit episcopuſ. Quod in naui gubernator. in curru Reſtor in exercitu dux. Tu inſtar bo-
 ni patris familias Tota eccleſiæ mēbra circunſpicis. & neq̄ laxabundum ruat Curioſe
 Procuras; ut uerum ſit: Qui bona fide Deū colit eundem & diuina diligenter exco-
 lere; Inſtarque Boni paſtoris Eorum quibus præes commodis ſalutique Subſeruis.
 Tu eccleſiæ Reſtor exornator illuſtrator exiſtis; Et ſicuti ſacrarium ſanctitudinis ac
 Domicilium Dei eccleſia dicitur. Ita te Præſide eſſe cognoscitur. Quæ uero ad tuum
 ſacerdotium pertinent diuina myſteria. ea tam diligenter. tam ſanctē tam ſolemniter
 celebrantur. ut omnia In his maxime caſta ſolemnia Religioſa ſint; Vt ſacerdotes alii
 ex inſtitutis tuis Religionis colendæ formulam mutuentur. Ad hæc cum hōſpita-
 litas; Quæ præcipua uirtus eſt. Episcopum cum primis exornet; Domus tua patet
 Illuſtribus humilibuſq; hōſpitibus Indiscriminatim. Pauperes ad te perinde ac iſy-
 lum ſalutis confugiunt. Tuis erogationibus ſuſtentantur. Et profeſto qui beneficus
 eſt In egeſtoſos; Deum promeretur. Imo ut uerius loquar deum ipſum computat de-
 bitorem. Plautina illa ſententia de mendico male meretur; qui ei dat quod edat aut bi-
 bat; Tibi iure optimo ueluti in hōſpitalis ac deteſtanda Improbatur. Qui probe cal-
 les humanitatis officium eſſe neceſſitati hominis egeſtis ſubuenire. Quantum ue-
 ro illud eſt Quo preconio. Qua laude memorādum? Quod Militibus Regiis An-
 nonam omnitariam calceos. pilea ueſtimenta large ſuppeditas. Qui oppoſiti ſunt
 ueluti obices Turciſ Cohercendis. & ſane decet Episcopum Orthodoxum nulli in-
 pendio parcere ad cohibendos hoſtes chriſtianiæ fidei ſempiternos; Qui ſanguinis
 noſtri ſitientes Chriſtianiq; nominis delendi cupiditate flagrantē faciunt continen-
 ter in regionibus Pannonicis incurſiones; oībuſque uiribus expugnare cōtēdūt Pro-
 pugnaculum in conſinio Pānoniæ munitiſſimum; Cui Belgrado nomē. Verum illic
 p̄ſidium Regium in prociſtu expeditum ſemper eſt ad illorū ipetum retundēdū Et
 ferociam ſuffrenādā. Hii autē bellatores Limitanei Tuis inuitamentis Excitantur.
 Tua largitate ſiunt in arma promptiſſimi. Te opitulatorem Te parentem Conſono
 ore Appellantes. inde ſit ut te non minus Auxilio pollentem q̄ conſilio experiātur.
 Cum autem ſūmus honoſ ſit notum eſſe tātūmodo Ampliſſimis præcipibus; Tu apud
 Maximum Pontificem Alexandrum eſ ipetrabilis. Tu Maximo Regum Regi Mathiæ
 Cuius laudes nulla ætas conticeſcet. Qui Alexandro Magno Cæſari dictatori Han-
 nibali Pæno uirtute iperatoria eſt comparandus. Tam carus. tam iucundus olim
 fuiſti; Vt apud Maximum Regum honoratior fueris q̄ apud Scipionem Panetius.
 Apud Alexandrum Ariſtandē. Nec immerito. Ille enim reſ maximas compluſculas
 tuo conſilio. Auctoritate. Prudentia glorioſe confecerat. Quam obrem maximis ſi-
 cut Parerat Te ornamentis ornauit. Et Archiepiſcopatus Apice meritiffimo cōdeco-
 rauit. Quem tu tamen ante merueras q̄ acciperes. Quippe uiri præcellentes ſtudent
 non tam ſuſcipere ſacerdotium q̄ mereri. Verum enim uero in ætate hominum agen-
 da Vt inquit plautina matrona uoluptati mceror comes cōſequitur. & Serenitati tē-
 peſtas proxima. Deniq; nulla tranquillitas poteſt eſſe diuturna; Nec ulla fere eſt tam

Hoſpi-
 taliſſi-
 muſ ar-
 chiepi-
 ſcopuſ
 Col.

Lauſ
 mathiæ
 Regiſ.

Calū
niato
res i au
la re
gia.

solida felicitas, quam nō fortunæ turbo Cōcuciat: quæ semper uirtuti aduersatrix est & coutnmax. Cuius spicula aculeata Cum aliubi Tum in Aula principali maxime perforant. Vbi inuidi calumniatores atque maleuoli criminatores dominantur: qui i cubiculo Regio Viperæ Linguas uirulentas uibrant in perniciem Bonorū. qui felicitatem inuident beatis: Doctrinam eruditis: qui inuidentiæ stimulis irritati uirtutem præcellentem allatrare non cessant. omni prorsus pestilentia pestilentiore. in hoc maximi Principes. quod cum bona illorum uenia dixisse fas sit. identidem peccant. Ut uidelicet Neuo Credulitatis infecti Aures nimis patulas præbeant Delatori bus. quos ut sapiēter Domitianus dicere solebat. qui non castigat irritat. Horum itaque fictæ criminatioes te Regi Mathiæ fecere suspectum. ac ueluti procellæ turbulētæ uentos regios. qui tibi spirabant secundissimi. immutarunt. in tantum ut Cymba tua retrorsum acta scopulo illideretur. tunc fortunæ fulminantis ictu nō tam extinctus q̄ decoloratus docuisti uirtutem Afflari posse extingui non posse. cuius cū proprium sit neque Rebus secundis immodice efferri Neque aduersis imminui. Tu sicuti in prosperis Modestus ita inaduersis constans procellā illam impetu uehementiore profilentem patienter pertulisti Virtutis adminiculo fultus: & conscientia imaculabili subnixus. Qui ad unicum calamitatis leuamentum studia confugiens id temporis maxime expertus es litteras sicut felicibus in rebus sunt maximo ornamento Ita i calamitosus esse Maximo solatio. Singularique perugio. ex quo uberrimus est fructus lucūditasque sapienti. Verum cum maximum hominis propugnaculum in oētia sit. Cumque uirtus concuti possit excindi funditus non queat Tu pristino Moxfastigio restitutus clarior illustriorque emerfisti. Instar solis quē nubecula obumbrauerit: qua mox dispulsa purior nitidior flagrantior emicare consueuit. Impresentiarum in maxima es sicut merito esse debes existimatiōe atque auctoritate apud Sacratissimum & omnium honorem mihi nominandum Regem Vuladislauum quem Religiosissimum sanctissimum indulgentissimum Regum omnium sciūt omnes qui nouerunt. Et cōstans fama latissima prædicatiōe circumfert. Qui Regiis uirtutibus quasi compactus atque conglutinatus duorum Regnorū Pānoniæ & Boemiæ habenas sapienter & salubriter moderatur: cui non secus ac Traiano alteri cognomentū Optimi optime congruit. Quem mihi in animo est aliquando reuerenter salutare Sed non sine munere carthario: Sicuti parthorum Regem Nemo sine munere salutāt. Tu apud summates & proceres Aulicos omnis es amabilis. Atque pro ea qua plurimum polles uirtute es uenerabilis. Te omnes uti parentem colunt. Regiūq; status patronū strenuissimū cum laude suspiciūt: Cæterū cū pulcherimū sit ut inuita Ita in studiis seueritatē comitatemq; miscere Et ex dissonis facere cōcētū. Tu austeriorem spiritualis doctrinæ disciplinā mifces lenioribus secularis sapiētiae cōdimētis: post spicas ex salubriori Messe collectas racemos uīdemix Oratoriæ suauissimos decerpis. sine cuius suaueolentia Doctrinæ omnes in odoræ insuaues iniucūdæ sūt & prorsus Aspernabiles. Oēs q̄ istinc ueniunt multa de tua æqtate tēperātia Integritate Doctrinā cōmemorant. teq; Præconio Bonitatis extollūt. Quid memorē q̄ probus q̄ splēdid⁹ q̄ iculpa tus existas in uita iteriore atq; domestica: Ex qua mores ppēduntur & iterior hō dispicitur. Cūq; ex moribus ministrorum domini per sepe iudicetur. Domus tua tota bene Instituta. Famulitium. Quod pro dignitate copiosum ē ad mores dominicos mi reformatū. Nihil turpe dictu factuq; in domo tua neq; auditur neq; cernitur: Quod

Litter
i aduer
sis so
latio.

Laus
Regis
Vula
dislai.

Vita in
terior
i culpa
bilis.

siqui aliquando improbioresexistunt. Difficile est enim in maxima Familia ad præ-
 scriptum Cunctos innocenter degere / eos tu austeriore Medicina seueritate que non
 tam tetra qua tetrica ad frugem bonam reuocare contendis. propiores uero indul-
 genter Amplexaris ac foues. Ita ex malis Bonos. Ex bonis optimos efficiens. id quod
 in. M. Antonii Imperatoris laudem plausibiliter proditum est. Et cum in Familia nu-
 merosa plures habeas egregie fideles. Inter cæteros probissimus est Martinus Attha-
 dinus: Quo in negociis dominicis obeundis nihil fidelius diligentius uigilantius
 noui. Quem tu ex omnibus unum ut pote solertio rem maxime idoneum delegisti
 Cui Arcana committeres. & negocia per magna concrederes. quem ad pontificem
 Maximum nuncium renunciumque impetrabilem es expertus. Et cum in te habun-
 dent uirtutis & bonitatis exempla. Tu iusti æquique pertinax religiosæque institu-
 tionis seruantissimus Pensum religiosum quod quotidianum sacerdos bonus Deo
 debet suis horis absolutum incontanter reddis. in tantum dissimilis istis: Quibus
 pro Psalterio psalteria est. & pro sancto breuiario scortum accubat. Et cum ex Home-
 rica sententia turpe sit uiro primario totam noctem somno confumere / Tu somni
 parcissimus uigilas de nocte bonasque horas Bonarum artium studiis impendēs. Ita
 uitam procudis prorogasque: uita enim uigilia est. Denique agis Archiepiscopum si-
 ne superstitione religiosum; Sine simulationis fuce / sincerum. Sine labe emaculatū
 sine iactantia litteratum. Ut merito unus dici possis irrepræfibilis. quod absolute uir-
 tutis instar est; idque in episcopo deposcit Apostolus. Age uero illud uetus uerbum
 quod ait similia similibus lætari. non ne spectatissimum in te uerissimumque eē cō-
 stat: Qui cum sis litteratissimus conuictoribus litteratis delectaris. Habelque in præ-
 dio & cœna eruditos fabulatores: Quorum sermones conuiuales sunt tibi pro pa-
 bulo suauissimo; qua in rem hercules Alexandro imperatori Romano es simillim⁹
 Qui in conuiuio doctos omnes adhibebat; dicens se litteratis fabulis recreari & pa-
 sci; Et profecto uiro Eruditissimo condimentum suauissimum est fabulatio litterata.
 Contra cum inter se doctis indoctisque sit naturale dissidium Tu prophanum uulg⁹
 odisti & indoctos eliminas. Bonos omnes inter se ut inquit Plato oportet amicos eē
 Et si sint minus noti: Quorum mores sectæque conueniunt; Tu platonici præcepti reti-
 nentissimus Bonos ois Hoc ē litteratos diligis ac foues. Et cū eruditis sit amicitia tua
 uel maxie Cōcupiscēda; Tu eruditorū beniuolentiā studiose expetis. mūeribusque cōcili-
 as. Nullus ī Italia litterarū litteratorūque Altrice ac parēte ē studiōrū claritate paulo ce-
 lebrior; Qui nō tibi sit glutio amicitie copulatus. Tu me pīde ac ī studiis hūanitatē
 neque postremum. Neque imi subfelli professorem mūeribus es prosequutus. Tu ad me
 crebras litreras dedisti; Quo diu boni lepore. Qua uerborum atque sententiæ Ame-
 nitate Refertissimas Prorsus ut perfectus Orator. Tu ad me ueluti ad præceptorem.
 neque moribus. neque doctrina penitendum Destinasti necessarios discipulos ut do-
 ctrinis expolirentur. Et dolatorio eloquentiæ leuigarentur. Inter quos eminet Mi-
 chael Cheserius. quo in puero mirifica indoles uirtutis apparet. Et igenii lumē Elu-
 cescit. Qui ad comendam linguam & capiendum Facundiæ cultum est oppido q̄ do-
 cilis; haudquaquam degeneras a parēte Stephano Cheserio uiro clarissimo; qui ob-
 probitatem atque uirtutem agit illic Viceplatinum; quod nomen est præfecturæ in
 Pannonia honoratissimæ. Tertiasque a Rege dignitatis partes gerit. Magnū hoc ego
 duco. Quod Archiepiscopo Maximo eloquentissimo doctissimo. Nostra quantu-
 lacunque est doctrina non sordet. Huiusce autē inter nos Florentis in dies amicitie

Vigilax
 archie-
 piscop⁹

Doctus
 doctos
 amat
 Libera-
 lis ieru-
 ditos

Io Var/
tiberge
sis com
pater
meus.

Cōpen/
diaria
laus ar/
chiepi/
scopi.

Conciliator & quasi cōglutinator fuit discipulus meus Philippus Cyulanus Iuuenis
Apprime Nobilis & impense doctus. qui Auro Pannonio merces latias hoc est littera
riam supellectilē : Qua nil preciosius Comparauit. Et hac politiori eruditione Suf
fracinatus Pigmentisque Oratoris bene coloratus in patriam ad suos nuperrime re
meauit. Et sane me plurimū iuuat cū ex Gymnasio nostro litteratorio Scholasticos
Conspitio: non solum Cismontanos Verum etiam Transmontanos Nobiles com
plurculos bene litteratos prodiisse: quotidieq; prodire Repurgata linguarum Vitili
gine omniq; Deterfa Barbarie. Inter quos ad presens est Gemma Scholasticorum & il
libatus eloquentiæ candidatorum Flos Iohannes Vartimbergenfis Boemus. Meus
ut uulgo dicitur Compater : Quem Arctissime diligo ; quo Amabilius elegantius
splendidius Nihil quicq; reperiri posse cōtenderim : Hic me formatore ac magistro tā
enixe colit eloquentiam Tam diligenter indulget stilo latiali; Qui optimus opimusq;
est dicendi artifex; ut ad genitales Terras in patrium larem sit elegantias Italicas haud
dubie secum relaturus. Vt Tullianis ornamentis excultus possit inter suos non so
lum disertus uerum etiam eloquens haberi. Et doctrinæ nitidioris honestamento no
bilitari. Ergo igitur ut hæc q̄ mihi tecū felicibus auspiciis exorta ē amicitia Tā proba
Tā sancta Tā splēdida uulgo inotesceret: fieretq; apud posteros quoq; testator. Com
mētarios hocce Apuleianos tibi nominatī Dedicauī Archiepiscopo Petre inter Anti
stites primarios Doctissime. Inter doctos Religiosissime. Inter utrosq; Clarissime:
Quod sane munus Neq; minus preciosum q̄ aurum. Neq; minus fulgens q̄ argen
teum tibi potissimum uideri debet. Qui optime nosti bona animi Tanto bonis ex
trariis præstare quanto animus corpori Antecellit. Quæ in Lucio nostro salebrosa
atē hæc sētiebātur. ea leuigare: Quæ obscura illuminare: Quæ tortuosa corrigere cō
nixus non pauca quasi aliud agens de industria iter serui ad omnifariam interpretati
onem pertinentia: Quibus ueluti condimentis Nauseosus lassescens cōuiuæ sto
machus Reficeretur. & omne quasi fastidium abstergeretur. Multa mediis fidius ex
Secretariis Doctrinarum abdita eruere atq; expromere elaborauī: ut pro uiribus iu
uarem studiosos linguæ latialis prodessemq; posteritati. Spero haud indignos futu
ros Cōmētarios: qui in bibliotheca tua reponātur: quā libris oīgenæ Doctrinæ copio
sissimis habes instructissimā elegantissimāq;. Dii faxint ut testes sint mei Erga te amo
ris & obseruantiaē sempiterni. Vt nomen tuum meumq; iunctim latissime circunfer
rant. Et sane impressor optimus operam dedit: ut Volumina Cōmentariorū circiter
duo milia formis excussa diuulgarentur. Mihi in Animo est In reliqua quoque Apu
leiana Volumina Condere Annotationes. Si hæc tibi non displicuisse cognouerō: Te
enim iudicem tanti facio. quanti fieri debet doctissimus Maximus Amantissimus cen
sor. Et is cuius Nomini peculiariter Dicātur. Opto ut Opus hoc musteum tibi priua
tim missum quoq; nomini dedicatum omnibus Probis legatur: Male litteratos ni
hil moror. Vale decus Antistitum & Columen eruditorum. Meq; prout cœpisti Ab
sentem absens Dilige. & cum a Seruis occupatiōibus fueris Feriatus: hæc qualiacūq;
sunt Translegere spreueris.

PRAEFATIO
PHILIPPI BEROALDI IN COMMENTARIOS
 APVLEIANOS PRAEFATIO.

Magica Ars quæ in maxima fuit apud priscos dignatione: Tres alias artes Imperiosissimas humanæ mentis complexa in unam se redegeisse creditur. Videlicet medicinam regionem atq; Astrologiam: Ita possessis hominum sensibus triplici uinculo in tantum fastigium adoleuit: ut in oriente Regum Regibus imperaret: sine dubio illic orta a Zoroastre Conditor: Quippe inter prima regalia docebatur: Nec ullus apud perfas regna re poterat nisi magiam calleret: Auctor est Plato, pueris regum doctores quattuor attribui: Quos regios pedagogos appellant: Quorum primus magicam peculiariter docet. Tota pene Homeri odifera non alinnde q̄ ex magia constat: Siquidem protei transfigurationes. & sirenum cantus. & circes pocula. Et inferorum euocatio Magico intellectu conuelantur: primum de ea commentatum Hesthanem esse memoriæ prodiderunt: qui Xerses Regem bella Græciæ inferentem comitatus ad rabiem non audiatem modo huiusce Artis græcorum populos egit: Tantaq; antiquitas claritas gloriaq; ex hac scientia pene semper petita est: Vt Pythagoras: Empedocles: Democritus: Plato: Lumina doctrinarum ad hanc discendam nauigauerint peregrinationibus susceptis: hanc reuersi prædicauerint: hanc in arcanis habuerint: Histaspes quoq; rex prudentissimus Darei pater cum india secreta penetraret ad nemorosam quandam uenit solitudinem: cuius tranquillis silentiis præcella brachmanum ingenia poriuntur: eorumque monitu edoctus puros sacrorum ritus. ex his quæ didicit magorum sensibus infudit: quæ illi cum disciplinis præsentendi futura per suam quisq; progeniem posteris ætatibus tradiderunt: Ex eo per sæcula multa una eadēq; profapia multitudo creata deorum cultibus dedicatur. Quin etiam Moses ille iudaicarum legum Conditor & famigeratus magices factionem illustrasse proditur: Et plane quod inter auctores constat orbem terrarum magia peragrauit: Oceanum quoq; transgressa Et in Britanniam usq; prouecta: quæ illam attonite celebravit: Gallias quoq; possedit: Dryudis qui gallorum magi sunt illustrata: Est autem magia ut interpretatur Plato Deorum cultura: sic enim ait in alcibiade primo. μαγεία ἐστὶ τῶν θεῶν θέραισι. Vnde ab Apuleio dicta celitum Antistita colendiq; eos ac uenerandi gnara. Duplicem magiam esse eruditi autumant quarum altera platonica est & philosophica: quæ nihil aliud esse traditur q̄ naturalis philosophiæ absoluta consumatio. Cuius cultor religioso sanctoq; uocabulo magus appellatur. Et enim perfarum lingua magus est qui nostra sacerdos. Altera demonum potentia constat. res mediussidius execranda instestabilis portentosa quam nomine detestabili γουτεια goetian uel horribiliori theurgiam uocant quamuis porphirius platonice quandam quasi purgationem animæ per theurgiam promittit. qui tamē hanc artem modo tanquam fallacem legibusq; prohibitam cauendam monet. Modo utilem mundandæ animæ parti esse dicit: Cæterum uulgari more magum eum esse dicunt: qui communionem quadam loquendi cum diis immortalibus ad omnia quæ uelit incredibilia quadam uicantaminum polleat. & uulgo magi malefici ob facinorum magnitudinem nuncupantur: ut scribit diuus Augustinus & repetitum est in Decretis canonicis. xxvi. q. v. hii sunt qui elementa concutiunt. mentes hominum turbant Violentia cantaminis citra tamen ueneni haustum: Ex quo cecinit Lucanus: mens hausti nulla sanie polluta ueneni Excantata perit. Magos dici arbitratur porphirio Commētator quasi magnagos a magnis uidelicet rebus: quas se perficere posse gloriantur: Aitq; eos carminibus conuertere sensus animosq; mortalium: hinc teste Terulliano sunt phantasmata castorum & aqua cribro gestata. Et nauis cingulo promoti. Et barba tactu iruffata. Magia legibus. xii. tabularum fuit antiquitus interdicta: Verba ipsarum legum decem uiraliū sunt hæc. qui fruges excantasset: qui malum carmen incantasset. & illud ne ue alienam segetem pellegeris. hac enim doctrina fructus alieni in alienos agros trāsseri posse credebantur: Ideo que in duodecim tabulis ei qui hoc fecerit supplicium ut Cicero memorat cōstitutum fuit. hinc ait Dido uirgiliāna Magicas se in uitam accingier artes. Species magiæ plures. Est enim ex aqua. quæ hydromancia nuncupat: ex securibus. quæ Axinomantia: Alia fit per specula: quam Catoptromantiam nominant de qua intelligi uoluit spartianus in Didio Iuliano his uerbis. Carmina prophana incantauerunt: Et ea quæ ad speculum dicunt fieri. In quo pueri præligatis oculis incantando uentura respicere dicuntur. Iulianus fecit: Est & lecanomantia: quæ ex peluibus diuina promittit: Quas græci Lecanas uocant. Et apud perfas erant magi Strabone teste in. xvi. lecanomantici cognominati. Quasi ex peluibus diuinantes. psellus quoque libro de demonibus tradit Lecanomantiam apud assyrios frequentatam scribens uaticinantes accipere peluim aqua plenam Dæmonibus cōgruentem in profunda repentibus: ubi autem Dæmon illapsus est aqua edi sonum quædam fatidicum. Præterea notissimæ sunt pyromantia. Geomantia. Chiromantia uidelicet. per ignem. terram. & incisuras manuū factæ diuinationes. Necromantia siue Necyomantia ea est: qua umbrarum euocationes fiunt & inferorum colloquia celebrantur: qua ne cromantici illi famigerati nomē sortiuntur: quorum incantamentis mortui resuscitari diuinare ad interrogata respondere uidentur. Nec fit talis diuinitio sine sanguine. Talis est apud Homerum euocatio manium facta ab Vlyxe: Talis

30pocor
 τρησ.
 Dema
 gia scitu
 Digna.

Moses.
 q̄ uulgo
 Moyles.

Magia
 deorum
 cultus.

Magus
 sacerdos
 Goetia
 Theur
 gia.
 Porphi
 rius.

Barba
 tactu ir
 ruffata.
 Magia i
 ter dicta
 legibus.
 Hydro
 mantia
 Axino
 mantia.
 catoptro
 mantia.
 Lecano
 mantia.

LIBER

Scioman-
tia.Capno-
mantia.
brachma-
nes.Dryudæ.
Plætarii.Luciâus
ex patris.
achaicis.Exrace-
mis.
Luciani
Videmia
Apuleii.Miracu-
la facta
Apuleio.Nouato
VerborumSermo
natrix.Prodro-
mos.
Enarra-
tio.

apud filium a scipione. Apud Valerium Flaccum ab Esone. Apud Papinium a Tiresia. Apud Ora-
tium a feminis ueneficis. Quidam Necyomantiam Sciomantiamq; ita distingunt ut Necyoman-
tia ad erigendum Cadauer sanguis sit necessarius. In sciomantia uero sola sufficiat umbra euoca-
tio. Vnde & nomē. Est & Capnomantia ars quædam ex fumo aræ uerum præuidendi & ex motio-
ne fumi quæ sunt futura cognoscendi: Cuiusmodi diuinaculos a fumo Capnomantas appellant.
Ex hoc magiæ fonte deriuati sunt apud Romanos Ethurci Aruspices: Apud indos Brachmanes
& gymnosophystæ: Apud gallos Dryudæ. Et bardi: Apud siculos Galeatæ: Apud cunctas nationes
planetarii: qui mathematici sunt: Et uulgo Astrologi nominantur. Plinius ubiq; alacriter oppugnat
illudiq; placita Magorum atq; promissa Magicaq; fere semper uanitates appellat: nec ueritus est
scribere magiam artem esse intestabilem irritam inanem: Quintus Curtius Magiam non artem eē
profiteretur. sed uanissimi cuiusq; ludibriū: Ecclesiastici conditores magicas præstigas uocitant tanq̃
fallacia quadam præstringentes hominum mentes rerum ueritatem ementiantur: Et ita curiosita-
ti mortalium callenter illudant: Cæterum non parum multi credulitatem suam addixerunt magi-
cæ doctrinæ: perinde ac rerum cunctarum potentissimæ: Inter quos. ut cæteros præteream. Lucius
Lucianus patrensis Diuinationis gnarus nec minus Elegans sophista: q̃ mordax scripsit se petiisse
Theffaliam desiderio noscendæ magiæ flagrans. ubique dum se in auem uerti cuperet in Asinum a
palestra ancilla unguenti potentia esse demutatū: Et ita sub Asinali Effigie: humano tamen sen-
su & mente incolumi *retenta* multas erumnas exanclasse: multiugosq; labores tolerasse comme-
morat: Donec gustatis rosis in pristinum Lucium reformaretur: hic igitur apud græcos stilo perele-
ganti *ludit* Asinum aureum: quem noster Apuleius Emulatus & ipse apud latinos Consimili argu-
mento stiloq; nitidissimo condidit undecim uolumina de Asino aureo. siue metamorphoseon: In
quibus elegans est. Eruditus. Emunctus. Et cum haud dubie ex racemis Luciani sibi fecerit uinder-
miam: Eoq; uno archetypo prope peculiariter sit usus: Magna tamen inter græcum Latinumq; Asi-
num differentia: Ille breuis. Hic copiosus. Ille uniformis & summatim ex homine in Asinum ex Asi-
no in hominem transformationem reformationem perscribens. Noster uero multiplex & fabellis
tempestiuiter interfertis omnem aurium fastidium penitus absterget. Græcus ille magiam primori-
bus labris gustasse uideri potest quauis de se scripserit. *μαγιστερον*. Vaticanus bonus. Hic uer-
o noster plenis haustibus hauisse: In tantum ut Magorum maximum crederetur. Et ut auctor ē Atr-
gustinus. Apuleium & Apollonium dixere nō minorem q̃ Christum fecisse miracula. Et ut Lactan-
tius refert solent Apuleii & multa & mira memorari. Ipse tamen magi nomen respuens aduersus
calumniatores: qui ei magicarum artium Crimen intenderant eloquentissime se defendit: Sunt p̃-
terea in Lucio nostro uerba nō parum multa interseminata: quibus magis delecter q̃ utar. plurima
uero quibus perinde utar ac delecter. Et sane nouator plerumq; uerborum est elegantissimus tanto
que cum decore & uenere. ut nihil decentius: nihil uenustius fieri possit: Deniq; hic noster Asinus *si-*
cut uerbo dicitur ita re ipsa aureus conspicitur: tanto dicendi lepore tanto cultu: tanta uerborum mi-
nime triuialium elegantia cōcinnatus compositusq;: ut de eo id dici meritissimo possit: Musas Apu-
leiano sermone loquuturas fuisse si latine loqui uellent: & ut dicam quod sentio plurimum confer-
re Apulei frequens lectio ad excolendam linguam potest: & ad eam eloquentiæ partem quam ser-
monatricem appellant maxime est accommodata: Cuius Eloquentiam Sidonius Apollinaris ue-
lut fulminantem p̃conio uirtutis extollit: & Diuus Augustinus in epistolis Apuleium eloquentissi-
mum esse testatur: de quo sic scribit: Apuleius Afer honesto patriæ suæ loco natus & liberaliter edu-
catus: magnaq; præditus eloquentia: Eundem in libris de ciuitate Dei Platoni cum græca & Latina
lingua nobilem appellat. Quāobrem te lector. oro. moneo: Hortor: ut familiaris tibi fiat hic scriptor
sitq; tuum quasi manuale & Enchiridion. In quo si quid durum uidebitur id nostrorum commenta-
riorum expolitione emollietur: ac leuigabitur: quorum Ianuam repandet præcursoria hæc & ueluti
prodromos enarratio cōpendiaria de Lucii Apulei patria ingenio. & libris. Solet enim & hæc quo-
que studiosis esse non iniucunda cognitio.

Vicio Apuleio afro nobili Platonico: patria fuit Madaura Romani. Po. Colonia olim
 splendidissima. & sub Syphacis ditione collocata. quæ in Numidiæ getuliæq; cõfinio sita
 est. Ex quo seminumidam & semigetulum semet ipse profiteretur. Vnde & madaurensis
 platonicus Sidonio dictus pater nomine theseus cunctis in patria honoribus perfun-
 ctus. Mater nomine saluia. Inter fœminas probitate præcellens: Cuius nobilitas satis cla-
 ra ut pote a Plutarcho illo indycto cheronensis: ac sexto philosopho Plutarchi nepote deriuata: Vxor
 pudetilla opulentiis uirtutibusq; quæ in fœminam cadunt dotatissima: ipse uero succulenta pro-
 ceritate: oculis cæcis: Flauo capillitio speciosus: Floruit carthagine: sub Iuliano auito. & Claudio ma-
 ximo. proconsulibus: Vbi pueritiam disciplinis liberalibus excoluit: plurimūq; sub doctoribus Car-
 thaginensibus profecit. Vnde haud immerito se se carthagine alumnum gloriabundus prædicat:
 eamq; africæ musam celestem & magistram uenerabilem appellat. Dein athenis unde omnium do-
 ctrinarum fluenta antiquitus hauriebantur: ebibit musarum crateras multiugas: poetica commẽ-
 titiam: Geometriæ lympidam: musica dulcem: Dialecticæ austerulam: uniuersæ uero philosophiæ
 nectaream: Noueq; musas: hoc est nouem disciplinas ingenuas magno studio nec casto sudore per-
 coluit: Mox Romæ studiorum latinorum cultor assiduus & uigilax ad id facundiæ Romanæ fasti-
 gium peruenit ut eloquentissimus doctissimūq; iuxta conspiceretur: possitq; meritissimo polyhi-
 stor hoc est multiscius nuncupari: ibiq; sacris Osiridis initiatus in numerum pastophorum: quod
 sacrosancti collegii nomen: coopatus patrocina forensia ex dei præcepto libens obibat. Hic nõ mi-
 nus eloquio pollens q̃ eruditione præpollens negocium agens posteritatis non parum multa uo-
 lumina condidit. quæ partim incuria temporum intercepta desiderantur: partim ad posteros trans-
 missa affatim declarant quantum uir ille ingenio doctrinaq; præstiterit: quantumq; inter barbaras
 atq; incultas nationes uirtus elucescat: sic & olim apud fœcundissimos scythas anacharsis sapiens na-
 tus: ex Apuleianis monumentis cum alia compluscula. tum de conuiuialibus questionibus de pi-
 scibus: De genitu animalium. & epigramata & hermagoras desiderantur: ex his uero quæ hoc tem-
 pore extant Circunferuntur libelli quattuor Floridorum. In quibus Florida faciundia: & odorata eru-
 ditio lectorem mirum in modum oblectat tenet amenat: Vbi ueluti saltuatim uarietas rerum con-
 texta conuiscitur. Oratorias omnis uirtutes complectitur copiosissima & disertissima oratio: qua cri-
 men magiæ ab aduersariis obiectum a se alienum esse defendit tantis eloquentiæ doctrinaq; uiri-
 bus. ut semet ipsum uicisse uideatur: Liber est unus de deo siue demonio Socratis inscriptus. cuius
 testimonium identidem citat Diuus Augustinus in definitione demonum: & descriptione homi-
 num. De Dogmate Platonis libri duo: Vbi quæ a Platone pluribus uoluminibus dispersim lateque
 explicantur strictim & in arctum collecta miro breuiloquio perscribuntur: De cosmographia unus.
 non pauca continens ex meteoris Aristotelicis: Dialogus trismegisti ab eodem latinitate donatus.
 Ita ut non tam eleganter atticisare: q̃ latialiter disertare uideatur. Cum primis uero uolumina. xi. de
 Asino aureo. tanto lepore tanta elegantiâ: tanta florulentæ narrationis uarietate condita sunt. Ut
 nihil lepidius floridius amabilibus eẽ quicq; possit: adeo ut merito Asinus aureus ob stilum bractea
 tum & nitidissimam pulchritudinem inscribatur quid enim pulchrius hoc Asino uere aureo. uere
 bracteato? Quanq̃ non pauci sunt qui metamorphosin hoc est transfigurationem: siue transforma-
 tionem: ex rei argumento malint appellitare: Cæterum cum nitor huiusce Asini plerisq; omnibus
 non aureus ac fulgens: Sed tenebricosus ac pallens uideatur: existimaui me facturum operæ pretiũ
 consulturumq; pro uirili parte studiosis Apuleianæ eruditionis: Si commentarios excudissem ea in-
 cude eaq; officina tornatos ex qua commentarii in propertium: In Suetonium trãquillum forma-
 ti in publicum iam pridem prodierunt: Ex qua annotationes. orationes. poemata. Ex qua innume-
 ra opuscula fluxere: Itaq; non minus libenter q̃ diligenter suscepi hanc commentandi prouinciam:
 ut meo labore aspredines salebrarum siquæ sunt in asino Apuleiano leuigarentur: omnifq; noctur-
 na caligo immissa luce discuteretur: Spero hæc nostra qualiacunq; sunt annotamenta minime fu-
 tura ingrata minimeq; pœnitenda candidatis doctrinæ politionis. tibiq; potissimum: qui semper si-
 titor cupitorq; extitisti Apuleiani leporis atq; faciundia: qui libellos meos in cœlum fers qui nostros
 etiam neuos amare cõsueuisti. hisce autem commentariis de industria habenas modo laxiores de-
 di modo datas pressi. prout res locus tempestiuitas exigere uidebantur. Interdum ex instituto pro-
 pe peculiari flosculos ex doctrinarum prato decerptos decenter intexui. & more pictorum parerga
 frequenter adieci. quibus lassescens lector reficeretur: & sane id genus additamenta. nisi amor insti-
 tuti operis me fallit non minus languidum ingenium refouent q̃ stomachum nauseantem sub
 amara & subaustera esculentioribus obsoniis immixta reficiunt.

Pudetilla
Vxor
Apuleii.

Multisci⁹
Apul.

Opera
apuleii.

Floridi.

De Deo
Socratis.
Dogma-
te.
Platonis
Cosmo-
graphia.
asinus
aureus.

Opa Phi-
lippi be-
roaldi.

Parerga.

Scriptoris.

Consiliū.
SpectadūEx hoie.
Asinus
quid.Plato in
sympo-
sio.
Sentētia
procli no-
tabilis.Palinge-
nesia.
Metem-
psychosis

CIn exponendis auctoribus id quoq; spectari queriq; solet: quæ fuerit scribentis intentio atq; consilium: Ego Apuleium quidem nostrum confirmo Lucianum græcum scriptorem argumento consimili imitari. Verum sub hoc transmutationis inuolucro naturam mortalium & mores humanos quasi transeunter designare uoluisse. ut admoneremur ex hominibus Asinos fieri: quando uoluptatibus belluinis immergi Asinali stoliditate brutescimus: nec ulla rationis uirtutisq; scintilla in nobis elucescit: sic enim homo ut docet origenes in libris periarchon fit equus & nullus: sic transmutatur humanum corpus in corpora pecuina: Rursus ex Asino in hominem reformatio significat calcatis uoluptatibus exutisq; corporalibus deliciis ratione respicere: & hoīem interiorē qui uerus est homo ex ergastulo illo cenoso ad lucidum habitaculum Virtute & religione ducibus remigrasse: Ita ut dicere possimus iuuenes illicio uoluptatum possessos in Asinos transmutari: mox senescentes oculo mentis uigente maturefcentibusq; uirtutibus exuta bruti effigie humanam resumere. Scribit. n. Plato in symposio q; tunc mentis oculus acute incipit cernere cum primū corporis oculus deflorescit. Quin etiam proclus nobilis Platonius monet multos esse in uita lupos multos porcos: plurimos alia quadam bruti specie circumfusos. Quod minime mirari nos oportet cum terrenus locus circes ipsius sit diuerforium: cum animæ aut unguentis delibaturæ aut pharmacis epotis inebriatæ transfigurentur in brutas animantes. Pharmaca autem sunt obliuio error: inscitia: Quibus anima consopita brutescit. donec gustatis rosis hoc est scientia quæ mentis illustratio est cuiusq; odor suauissimus: auide hausta in humanam formam hoc est rationalem intelligentiam reuertatur exuto asinali corio: id est deposito inscitia & rerum terrenarum crassiore uelamento. & sane reperiuntur animæ q̄ paucissimæ: quæ corporeis pedicis inuolute & brutalibus uoluptatibus irretitæ. existant sobriæ puræ imperturbatæ nulla in Asinum aliasq; brutas animantes facta transfiguratione. Potest & metamorphoseos causa referri ad multiugos humanæ uitæ labores multiformesq; uarietates: quibus homo pene quotidie transmutatur. illa uero eruditioribus principalis huiusce transmutationis causa ualdeq; probabilis uideri potest. Ut uidelicet sub hoc mystico prætextu Apuleius noster pythagoricæ platonicaq; philosophiæ consultissimus dogmata utriusq; doctoris ostenderet & sub hac ludicra narratione palingenesiam atq; metempsychosim id est regenerationem transmutationemq; dissimulanter assereret. Et ut simul quanta eloquentia latiali homo afer quanta elegantia: Quanta rerum uerborumq; copia præditus esset: euidenter edoceret: Cæterum cum istæ præfationes libentius nos ad lectionem propositæ materiæ perducant eiusq; euidentiore præsent intellectu: singulis libris ypothesim siue argumentum subiungam summam breuiterq; cōscriptum: ut quid in quoque uolumine contineatur statim lector intelligat.

CHypothesis siue argumentum primi libri.τὰ ἀντὶ
τὰ.

CLucius Apuleius magiæ noscendæ cupiens thessaliam petit: ubi artes magiæ pollebant in itinere duobus uiatoribus se tertium comitem adiungit. narratur intereundum mira quædam & incredula de circulatore: De meroe & panthia Lamiis ac sagis: mox accessus Lucii ad hypatam ciuitatem hospitiūque milonis & hospes ipse describitur. Fuit opinor operæ pretium hæc carptim de gustasse ne illotis ut aiunt pedibus lector ingrederetur: & ut tirocinium scholasticorum commodius instrueretur libuit aliquantum euagari & quodam quasi thema futuræ interpretationis anteloquio isto præmittere: sed iam tempus est ut cum commentariis nostris Apuleium curiosius inspicias: quæ in uita philosophum in scriptis amatorem res ipsa demonstrat & testatur aufonius.

AT ego sermone. Lusus Asinum aureum exorditur ab epigramate iambico bimēbri quo faustinū filium siue lectorē alloquēs instar poetarū summam proponit quid sit toto in opere edifertaturus. Docilitas aut captatur: & attentio colligitur. AT particula. Interdū inceptiua est: Ad ornatū pertinens ut docet seruius in nono cōmētario. At dona- tus principium esse increpationi aptū ut Virgilius. At tibi pro scelere exclamat pro talibus ausis: Consimile illud oratianum. At o deoꝝ quicquid in celo regis. SERmone milesio. i. fabu-

At.

AT ego tibi sermone isto milesio uarias fabulas conferam: aureasq; tuas beniuolas: lepido susurro permulceam: modo si papyrum egyptiam: argucia nilotici calami inscriptam: non spreueris inspicere: figuras fortunascq; hominum

loso lepido iocoso delicto ludicro hoc enī significat sermo milesio a milesiorum ionia populis dictus: qui deliciis luxuq; notabiles fuere quoꝝ est illud memoratissimū: Nemo nostrū frugi esto. alioqui cū aliis eiiciatur: hinc milesias prisca appellauerūt poemata & fabulas lasciuientes

sue ut quidā putant milesia dicuntur fabulæ aniles & uanidicæ in quibus nec pes nec caput appareat: nec instar apologorū epimythion ullum morale continentes. Julius capitolinus in Clodio albino sic ait. Agri colendi peritissimus ita ut etiam Georgica conscripserit. milesias nonnulli eiusdem esse dicunt: quarum fama non ignobilis habetur: quāuis mediocriter scriptæ sint. Extat epistola seueri imperatoris ad senatum missa: in qua id quod ad hanc rem maxime pertinet scriptum legimus: sic enim ait: Maior fuit dolor quod illum pro litterato laudandum pleriq; duxistis: cum ille neniis quibusdam anilibus occupatus inter milesias punicas Apuleii sui: & ludicra litteraria cōsenesceret: ex his seueri uerbis apparet milesias Apuleii significari fabellas huiusce Asini aurei: quas ipsemet sermone milesio contextas & conditas esse significat. Martianus quoq; capella in libro de nuptiis philologia: poetica inquit diuersitatis delicias milesias: Aristides poeta græcus composuit milesias. hoc est poema milesia conperquam impudicum: cuius rei Plutarchus & appianus meminerunt: quod & Ouidius libro tristium secundo aperte docet sic scribens: iunxit Aristides milesia carmina secum: pulsus Aristides. nec tamen urbe sua est. Emaculandus est hoc loco maculosus diui hieronymi codex. Vbi de milesiis hisce fit mentio: & in sinceram lectionem restituendus: Namq; in libris contra Ruffinum sic passim legitur: quasi non curatorum turba milesiorum in scholis figmenta decantēt. Vbi non curatorum sed cirtatorum legendum est: hoc est comatolorum puerorum. Iuxta illud uulgatissimum: ten cirtatorum centum dictata fuisse pro nihilo pendas: præterea milesiarum lego non milesiorum: quoniam ut iam docuimus fœminino genere milesias dicere maluerunt q̄ neutro milesia: nisi quis tutari uelit milesia neutraliter dici posse. ut georgica argonautica. & alia consimiliter.

Milesia
fabulæ.Aristides
scriptor.
Milesia
Emacula
tus locus
hierony
mi.

LEPIDO susurro. Eleganti quadam sermocinatione: Cuius sonus ueluti susurrus blandus & suauis aures permulceat. Potest & ob hoc uideri usus hac dictione susurro ut ostendat hæc non esse in uulganda neq; prophanis palam nuncianda: sed clam apud aures religiosas promenda: instar mysteriorum: quæ in sanctuariis & ut græci dicunt ἄπορρητοῖς habentur. Lepidus dicitur qui politus est auctore dōato. ut λεπίς idest lamina Plinius lepidas uocari tradit squamas æris minutissimas. Vnde & lepidotes gemma dicta: quæ squamas piscium imitatur. PAPYrum ægyptiam. Chartam papyraceam: est enim papyrus siue papyrus utroq; enim modo dicitur: frutex nascens in palustribus ægypti: aut quiescētibus nili aquis. Vnde niliacas papyros appellauit epigrammatarius poeta: brachiali erassitudine decem cubitorum longitudine. in gracilitatem fastigiatur. ex libro papyri texunt uestem & stragula. hinc illud satyrographi: succinctus patria quondam crispine papyro. ex hoc sunt chartæ multiplices. Plinius in. xiii. quomodo fiant papyracee carthæ luculentur ut omnia solet enarrat. a quo commendatur augusta charta: cui principatus fuit in epistolis ob tenuitatē: Quæ antiquitus appellata est hieratica: quasi sacrata religiosis tantum uoluminibus dicata: Emporetica dicitur charta quasi mercatoria inutilis in scribendo: sed in uolucris usum præbet in mercibus: inter principales chartas fuisse faniana: Liuiana & prælata omnibus claudiana: in chartis spectantur tenuitas: densitas: Candor: Leuor. Sacerdotes ægyptii calceos papyraceos gestant: nec alia calciamenta eis induere fas est. Auctor herodotus. Chartis legatis papyrus ad chartas paratarum non continetur. Ut docet Vlpianus uolumine. iii. delegatis. ARGVtia. lepore & festiuitate & salibus ægyptiis: illi enim nequissimi mollissimiq; fuerūt. ex quo est illud Niliacis primum puer hic nascatur in oris: Nequicias tellus sit dare nulla magis idē aliubi sales niliacos memorat: scribit flauius uopiscus ægyptios esse uersificatores epigrammatarios: & ad cantilenas publicas propensos. Quintilianus delicias alexādrinas ut omnium mollissimas nominatim taxat. NILotici calami. Calamos ægyptios ad scribendum idoneos maxime probant: qui ut ait Plinius in. xvi. seruiunt chartis cognatione quadam papyri: probatiores tamen gnidii existimantur: Sagittis autem nullus aptior calamus est q̄ qui nascitur in Rheno Bononiensi Amne: Cui plurima est medulla: De calamis niloticis ait epigrammatista: Dat chartis habiles calamos memphytica tellus: texantur reliqua tecta palude tibi.

Lepidus.
Lepido
tes.
Papyru.Vestis pa
pyracea.Empore
tica char
ta.Alexan
drina de
licia.
Calami
Bononiē
ses ad sa
gittas.

IN ALIAS imagines conuersus. An homines in alias imagines ut luporum & Asinorum uerti possint magna inter eruditos & subtilis questio est: Vulgo enim in tatum infixā est fama hæc, ut in maledictis habeant uersipelles. Ex quo est illud plautinū Verispellem se se facit quādo lubet: Plinius græcæ uanitatē hæc esse mendacia figmenta; Afferit. Diuus quoq; Augustinus autumat hæc esse fabulosa & demonum ludificationes. Quidam nomine præstantius olim denarrauit patri suo contigisse, ut Veneno magico in caseo sumpto fieret caballus annonā inter alia iumenta militibus

Verispel-
lis in ma-
ledictis.
Veneno
magico
factus.
Caballus

baiularet. IN SE rursum refectas. hoc ideo dicit: quia ex homine asinus factus est: mox ex Asino in pristinū hoīem reformatus refectusq;. MVTVO nexu. Per quasdam quasi uicissitudines ut scilicet uicissatim ex homine Asinus ex Asino homo fieret mutua quadā cōuersione eadē substi-

stante materia. Quis ille extrinsecus subintelligendū sit, qui in alias imagines cōuersus & in se rursum refectus fuerit: significatur aut ipsemet Apuleius. Hymetos Attica. Post anteloquium epigramatis ingreditur narrationē prosa oratione Docens se magis græco q̄ latino sermone lingua excoluisse. Loca græciæ famigerata p̄censet perinde ac ueterē profapia tanq̄ natus sit in aphrica sed oriundus fuerit ex græcia. Hymetus mōs est in attica Inclytus marmore & melle. L. crassus orator colūnas habuit hymetias sex duodenū pedū longitudine: Mel hymetium: quod & atticū appellatur primatū obtinet bonitatis: Vnde Plinius & Galenus mel atticū cum primis probat in medicamentis. Strabo

Mel hy-
metium.
Acapni-
stum.
Acapnon
mel.
Isthmos.
Isthmia
corona.
pineæ.

quoq; libro nono mel hymetiū reliquis anteponebat id ait esse probatissimū quod acapnistū uocant quasi nullo fumo infectū, quo & apes & mella inficiuntur. Ideoq; ait Plinius noster id mel seruari: qd̄ acapnon uocant quasi dicas sine fumo. Solinus de hymeto scribit hæc: hymeto meritissimo tribuit principatus: q̄ apprime florulentus eximio mellis sapore & externos oēs & suos uincit. ISTHMOS ephyreæ. Angustia peloponessi inter duo maria egeū & ionium cœrcitæ Isthmos appellantur. In medio Isthmo corinthus est: quā Cicero totius græciæ lumen appellat. Antea ephyre dicta. ex quo p̄ora æra dixit ephyrea intelligi uolens corinthia. Isthmos ludis quinquennialibus & delubro neptuni inclytus perhibetur: quos ludos auctore solino ea propter institutos ferunt: Quod maria quinque allatrant oram peloponensem. Pineæ corona uictores apud Isthmū coronabantur. ut refert Plinius in. xv. Plutarchus tradit isthmia a Theseo primitus instituta fuisse In honorē neptuni Herculis emulatione: qui Ioui olympia primus instituit: alii isthmia in honorē palæmonis instituta fuisse dicunt ut Archias poeta: cuius extat nobile epigramma græcū inclyta græcorū certamina cōplexū Athenienses ad spectaculū isthmiorū accedētes. sedendo cæteris spectatoribus p̄ferēbatur: de isthmo quē perfoedere tentauerūt dictator Cæsar. C. Caligula: Nero. & demetrius scripsimus affatim in trāquilli cōmētariis. TENAROS spartiaca. In laconia p̄mōtorū est tenaros & oppidū: & spiraculū eodē noīe ex quo descēsus ad inferos pater: est in ipso tenaro tēplū neptuno dicatū: p̄ponius mela. Et solinus auctores: dicit spartiaca a spartha ciuitate: q̄ lacōiæ metropolis est. Cōdita a spartho filio phoronei. ut docet eusebius chronographus: unde sparthani siue spartiata qui alio noīe lacedæmonū celebratissimi: fuit aut spartha prisca tēporibus ut græci dicūt πωλις αστειχιστος. i. ciuitas sine muris tanq̄ uera ut bis sepimēta eēt armati uiri nō saxa cōstructa: Vñ olim iterrogatus Agesilaus. Quāobrē spartha eēt sine muris ostendens ciues armatos dixit τὰ ὑπερταστάσια λακεδαίμωνιων τειχη quod latine dicitur. hi sunt lacedæmoniorū muri. Lacōes & loqnēdo & scribendo amatores fuerunt breuitatis prope peculiariter: Vnde & Laconismos breuiloquiū significat: de quo Cicero in epistolis lacōismo tuo non utar: & a symmacho itidē in epistolis dictū est meminisse breuitatē sparthanā quodā laudi fuisse: annotanda hoc loco ē eloquutio Apuleiana. a quo genere fœminino isthmos tēaros & hymetos enunciatur. Cū cæteri fere masculino ḡne usurpauerint: sed uide. L. noster nō tā locos q̄ urbes ibidē cōditas signare uoluisse. GLEBÆ fœlices. Sensus ē hæc loca p̄dicta ubere glebæ & fecunditate fegetū fœlicia credunt: quoniā ita libris scriptorū proditū ē. Qui haud dubie fœliciores sunt utpote ipsi æterni: & æternitatē donantes his de quibus sermocinantur. Glebæ autem patrius ē casus qui uulgo dicitur genitius: sic enim loquimur latine & eleganter. fœlix animi. fœlix æui. Silius fœlix heu nemorum: & uitæ laudandus opacæ. PROFAPIA. Generis origo & familiæ dicta a proserpendo. Alio nomine p̄ sapies nominatur. Dictio est uetus: & ut ait Quintilianus ab ultimis: & iam oblitteratis repetita temporibus. IN atthide. Athenas significat: atthis enim est athica regio: cui cranai filia nomine atthis nomē dedit: Quod & iustinus refert: de qua Strabo libro geographie. ix. sic refert. ab acteōe actica dicunt Atthidem uero & atticam ab atthide Cranai filia: a quo & inquilini Cranai uocantur: ipsa aut ciuitas athenarum nomen sortita est a dea Minerua. quam græci αθηνη hoc est athenam uocant: PVERITIA stipendiis: Signat se prima græcarum litterarum elementa athenis didicisse: quæ ciuitas domicilium fuit & ueluti officina ingenuarum disciplinarum.

Spartha
sine mu-
ris.

Lacōis-
mos.

Profapia.

MEru.

PRIMVS

Merui. Militavi. militia autem puerorum militariaq; stipendia sunt in gymnasio litteratorio: mere re enim significat militare: Varro. equo publico merent: & apud Suetonium in iulio Cæsare scriptū ē. meruit & sub seruilio isaurico in cilicia: merere interdum pro mereri usurpatur: ut apud Plautum: & si aliter meres promereri: est etiam merere fordidissimum quæstum capere: hinc mercenarii & meretrices dicuntur: Aulus Gellius: Lais inquit Corinthia ob elegantiam uenustatemq; formæ grâdem pecuniam demerebat. IN urbe latia. Romam significat. non solum latii sed & cunctarum terrarum

Merere militare.

merui. Mox in urbe latia aduena: studiorū qritiū idigē nā sermonē erūnali labore: nullo magistro præeūte: aggressus excolui. En ecce p̄famur ueniā: si qd̄ exotici ac forēlis sermōis rudis locutor offendero. Iā hæc qd̄

caput: quæ communis patria auctore Seneca dici potest. STV diorum quiritiū. Studia Romæ linguæ sese didicisse in ipsa urbe Roma significat: quirites autem Romanos dici nemo est qui nesciat: idigenam sermonem appellat uernaculum & peculiarē Ro-

Indigena sermo romanorū. Latine omnes loquebantur.

manorū: qui sermo latinus est: Latinitas enim ut inquit Diomedes di obseruatio. secundū Romanā linguā: oēs antiquitas tā docti q̄ indocti: tā fœminæ q̄ uiri: tā pueri q̄ Senes apud Romanos latine loquebant: nec tamē grāmaticæ: Aliud enim est latine aliud grāmaticæ loqui. ut docet Quintilianus in primo: qui libro. xii. prodidit fuisse quosdā: qui illā tantū eē naturālē putarent eloquentiā: quæ sit quotidiano sermōni simillima: qua cum amicis: coniugibus: seruis loq̄mur nihil accersiti elaboratiq; requirentes: itē. M. Tullius ait in bruto populū eloquentiæ & oratoris iudicē eē: qui in tertio de oratore tradidit uulgū in uersu uidere si peccatū est: & si quid in oratione claudicat sentire: Quod profecto facere nō posset inscius latinitatis. itē nemo inquit unquā est oratorē quod latine loqueret: admiratus: si est aliter irrident: neq; eū oratorē tantūmodo sed hominē nō putant: hoc haud dubie nō diceret si latine loqui fuisset in paucis sicut in præsentia est: idē refert mulieres conseruare facilius incorruptā antiquitatē: Quod multoq; sermonis expertes ea tenent semper: quæ primā didicerunt: Ex quo. L. Crassus orator socrū suā leliā sic audire se solū tū testat: ut Plautū sibi aut Neuiū audire uideret: quæ res euidentissimē oēm dubitationē eliminat: ne dubitemus priscos omnis latine loqui solitos indiscriminatim: Quod eo copiosus rettuli: quia super hac re altercatio nō modica fuit temporibus nostris inter uiros eruditos: indigena autē ut ad propositū reuertamur opponit aduenā & significat inde genitū: nō alienigenā nō aduētitiū. sed uernaculū p̄priū & quasi peculiarē. ERVM nali labore. Difficili. molesto erumnæ enim labores onerosos significant: Maiores nostri. ut auctor ē. M. Tullius in secundo de finibus labores nō fugiendos erumnas nominauerunt: Vñ labores Herculis erumnæ dicitur: Plautus in perfa superauit erumnis suis erūnas Herculis. Aufonius prima Cleonei tolerata erumna laboris: idē. M. Tullius in quarta Tusculana. erumna inquit est ægritudo laboriofa: erumnulas ὑποκόπις τίκωσ furculas appellauerunt: quibus reliquatas sarcinas uiatores gerebāt: quarum usum quia. C. Marius rettulit muli mariani postea appellabantur. Operæ precium est hoc in loco obiter Annotare super mulis Marianis quædam digna cognitu nec indigna relatu. que apud Frontinum legimus. Qui libro quarto strategematon scribit hæc. C. Marius recidendorum impedimentorum gratia: quibus maxime exercitus agmen oneratur. uasa & cibaria militum in fasciculos aptata furcis imposuit sub quibus & habile onus & facilis requies esset: Vnde & in prouerbiū tractum est. Muli mariani: Aliam huiusce prouerbii causam refert Plutarchus in mario. qui id quoque memorat q̄ scilicet Marius imperator eadem ferebat obibatq; onera in re militari: quæcunq; militibus imperabat: quare post hæc cum labores & iussa imperatoris milites libenter subirent. muli mariani uocabantur. uulgus hodieq; hinc ut opinor ducta origine caballos marianos appellat homines: qui pedibus suis ambulantes se in equo sedere & uehi mentiuntur in ludicro spectaculo. NVLLO magistro præeunte. sine doctore insinuat se didicisse perinde ac fuerit αὐτοδιδάκτοσ. sic enim græco uocabulo dicitur: qui se ipsum magistrum habet. Talis fuit antiquitus manilius senator Romanus: quem Plinius maximis nobilem doctrinis doctore nullo fuisse prodidit: Diuus quoq; Augustinus libro confessionum quarto gloriatur per semetipsum solum citra doctorem legisse libros artium liberalium & intellexisse: Aristotelica quoq; prædicamenta inquit quas appellant cathogorias solus legi & intellexi: fuit & syllanion statuarius nullo doctore nobilis. EXOTICI sermōis: Exoticum sermonem appellat romanam linguam ueluti alienigenam ac insitiam sibiq; merito peregrinam: cum ipse natione affer atticissare didicisset: & in patria stridulam barbariam puerilibus labris degustasset exoticus enim significat peregrinum & externum: Vocabulo quidem græco sed apud latinos usitatissimo: hinc apud Plinium & plautum unguenta exotica apud gellium uinum exoticum pro alienigena & peregrino. FORENSIS. Vel romani: quo oratores uruntur in foro: Vnde & forensis eloquentia & forenses apud sidonium fabulæ & forenses apud Ciceronem litteræ: quibus utimur in foro. uñ externi ab hoc aduerbio foris deriuatur. omnino romanus sermo significatur: apud Liuium forensis factio & turba accipitur pro humili fordida in sincera quam fabius excretam ab integro populo in quattuor tribus conuertit urbanasq; eas apapellauit.

Incorrupta latinitas in fœminis. Indigena erūna.

Erūnula

Muli mariani.

Qui nobiles sine p̄ceptore

Exoticus

Forensis sermo.

- De fultoria scientia.** **Defultorii equi.** **IPSA immutatio:** Tanquam nunc primum latine coeperit scriptitare. cum prius eloquio graeco uteretur. hinc in deo socratis ait satis oratio nostra atticiffauerit. **DE fultorie scientiae:** Decenti quadam translatione defultoriam scientiam appellat Ludicram uoluptariamque ueluti defilientem a studio pristino seueriore: sicuti defultorii equi uocantur ex quibus homines agilitate corporis praediti repente defiliabant: De quibus lege quae annotauimus in primo Suetonii comentario. illud enarrates: equos defultorios agitauerunt nobilissimi iuuenes. Relege illa quoque quae scripsimus in quarto propertii commentario super eo uersu. traicit alterno qui leue pondus equo: ubi docuimus defultorem designari qui equos defultorios alit & exercet: illa transfili perniciosa saltatione. Marcianus quoque eadem pene translatione usus quae & Apuleius decenter inquit leuitate pernix defultoria gestiebat: illud adde quod acastodoro tradit equos defultorios repertos esse per quos circensium ministri missos denunciatur exituros: erit ergo hic sensus. ut defultores ex equo in equum sic ego ex graeca lingua & scientia in romanam defilio: potest & dici conducenter scientia defultoria historia de asino in qua ex homine in asinum defilit & uertitur uidelicet in mores belluinos propensior: mox ab asino in hominem reformatur: cum relictis uoluptatum pedibus duce ratione emergit in uiam uirtutis: & hominem se se uere praestat. Verus autem homo est aius: apud scriptores qui transfigurant in belluas ad hunc intellectum referri possunt. prouerbiu illud ab asino cadere: Quod quidam huic loco agglutinare contendunt: mihi haud quamquam conuenire uideatur. cuius meminit aristophanes in nubibus & rettulit plato in gryllo: qui & in tertio de legibus sic tradit. cur haec nobis dicta sunt repetendum uideatur. ut oratio quali equus retrahatur: ne si os effrenatum habeat dicendi concita impetu: ab asino ut prouerbio ferunt excutiat. **FABULA graecanica.** Ideo graecanica appellatur quia ad exemplar Luciani graeci scriptoris condita est. ex quo asinum aureum pene transcribit uel quia in thessalia regione graeca haec res gestata est. differt autem graecicus a graeco: nam ut docet. M. Varro libro sexto de analogia graecanica aduenticia sunt de graecis ueluti notha ut Heciores: Nestores: Hectoras. & ita haec fabula ex graeco Luciano deducta deriuataque est. **THESSALIA.** Fabula Asini aurei auspiciat ab eo principio a quo exortus est Luciano: cuius initium est hoc. ἀπὴρ ποτὲ εἶσε θέρτα λιὰρ id est olim in thessalia proficiscebar. Thessalia autem prisco saeculo pyrthea & pyrha deucalionis uxore denominabatur. mox hemonia ab hemone a cuius filio thessalo thessalia uocata est. homerus argopelasgicon appellat. **NAM & illic.** Hoc per interpositionem: quae graeco uocabulo parenthesis dictum est. **ORIGINIS maternae:** Annotauimus in uita Apuleii matrem eius saluam a plutarchi familia prognatam: fuit autem plutarchus cheronensis: quae ciuitas est Boetiae: quod & ipse testatur in sylla scribens patriam suam cheronem ab archelai impetu incolumem euasisse prouidentia sylla: qui eo in loco uictoriam ex hostibus uictis adeptus est: idem in lucullo. ait cheronenses municipes suos luculli testimonio euasisse periculum: quod orchomenii per calumnias intentabant. ex quo statuam Lapideam in foro cheronae publicam impensa lucullo dicauerunt: & ob id beneficium non solum confitetur sed etiam palam profitetur se plurimam gratiam debere Romano lucullo: idem in demosthene refert quemadmodum apud cheronem patriam suam Philippus macedoniae rex praelio magno athenienses. uicit: finisque libertati graecorum impositus est. ex quo praelio demosthenes qui alios ad pugnam animare solebat salutem fuga quaesuit cumque id ei quae fugerat probrose obiiceretur uersu illo notissimo elusit ἀπὴρ inquit ο φέν γὰρ καὶ παλὶν μὰ χεῖρας id est uir fugiens & denuo pugnabit: floruit autem plutarchus sub Traiano & Hadriano imperatoribus: Traiano libros apophthegmaton dedicat uir haud dubie primae notae inter eruditos: & multiuga eruditione mirabilis. secundus sane scriptor. & qui iure polygraphotatos nominari possit a copia uoluminum: Vnde nunc non immerito gloriatur Apuleius maternam originem a plutarcho deriuatam sibi gloriam parere. **SEXTO philosopho.** Hic sextus philosophus doctor fuit marci antonini imperatoris de quo iulius capito linus: audiuit & sextum philosophum cheronensem plutarchi nepotem. & ab eusebio in chronicis scriptum est plutarchus cheroeus & sextus philosophi insignes habentur adriani principatu. **EX negotio petebam.** Imitatus est Lucianum qui ait se thessaliam petiisse obnegocium quoddam paternum cum homine thessalico. **POSTquam ardua montium:** Exornatio rethorica est: quae compar appellatur. & altera similiter cadens. in his autem figuris felicissime audax est noster Apuleius: & quis affectatione nihil odiosius sit: tamen talis affectatio in hoc pene peculiariter est amabilis imitabilisque: ardua autem montium dixit: arduos montes intelligi uolens: sicuti per lubrica uallium lubricas ualles. & roscida cespitum roscidos cespites: & glebosa camporum. **Lubricus glebosos campos:** sic Virgilius urbem pataui circulo locutione usus pro pataui: fontem timaui. pro ipso timaui uo dixit. **LUBRICA uallium.** Lubricus locus dicitur in quo facile labimur: lubrica res: quae labilis est & e manu elabitur Vixque contineri potest ob leuorem. a Virgilio lubricus anguis. & loca lubrica dicuntur.

PRIMVS

ROscida cespitum: Roscidus significat rorenum & rore conspersum: a Virgilio Luna roscida eleganter scienterq; dicta est ueluti roris humorisq; parens fecundissima: ex quo sydus lunæ femineū ac molle nominatur ab eruditis: quæ nocturnum soluit humorem: & ut ait plinius cuncta humifico spiritu laxat. Rores existunt neq; gelu neq; ardoribus neq; uentis nec nisi serena nocte. in confesso est roscidas estate aphyricæ noctes esse: scribit aristoteles in primo meteororum Rorem fieri ex uapora ratione modica cum pluuia ex largo uapore progeneretur: Apuleius in libro de mundo. ros inquit

Roscidus
Ros ex
uapora
tione.

& roscida cespitum: & glebosa cāpoz emerſi: me equo indigena palbo uehēs: iā eo quoq; admodum fesso: ut etiam fatigationē sedentariā: incessus uegetatione discutere: in pedes desilio. equi sudorem: & frontē curiose extrico. aures remulceo. frenos detraho. i gradū lenē sensim proueho: quo ad lassitudis in cōmodū: alui solitū ac naturale præſidiū eliquaret: Ac dū is ientaculum ambulatoriū: prataq; pterit: ore in latus detorto

nocturnus humor est. quem serenitatis tenuitas spargit. græce. Δροσοσ dicitur ros & Δροσερ//οσ roscidus: cespes autem terra ē cum herbarum radicibus circumcisa feramentis ex cespitibus castra circumdant: & aggeres castræses fiunt. ut docet Vegetius in tertio de re militari: hinc illud plinium ex libro. xxxv. cespitū natura castrorum uallis accommodata contra fluminum impetus aggeribus. ex cespite fiūt aræ dictæ ob

Cespes.

id cespitiæ: Julius capitolinus centum aræ uno in loco cespitiæ extruuntur: & ad eas centum fues centum oues mactantur. **G**lebosa: Glebis grandibus plena & extantia: columella id genus glebas appellat scanna: de quibus plinius in. xiii. scanna inter duos sulcos cruda ne relinquuntur: glebæ ne exultent: græce βωλαξ καὶ βωλοσ nominatur. inde ab homero. phthia ερυβωλαξ dicta ab ubere glebæ. Emerſi: difficulter se superasse a predines locorum significat. **I**ndigena. Thessalico quasi inde genito. Nec aliunde ascito: uel indigenam appellat equum patrium: ueluti uernaculum & domesticum. **F**atigationem sedentariam: Eleganter sedentaria fatigatio dicitur illa: qua sedentes in equo ex diutina equitatione uexamur. columella in. xiii. scribit operam uillicæ non esse sedentariam intelligi uolens nō esse desidiosam: & ignauā: ut sedens operetur: a plinio quoq; panegyrista decenter dicitur sedentaria senatus assentiēdi necessitas: qui sedens assentiri cogebatur principi truculento: **Q**uinetiam sedentarias artes & sellularias eruditi appellāt quæ a sedentibus per ociositatē exercent: quas nūmæ lex a peregrinis & seruis tantū exerceri sanxit ciuibus inter dictas. tāq; his animi uigor & corporis pariter elanguescat: plautus in aulularia sedentarios nominat qua dictione signare illos uidet: qui sedes fabricāt & sellas. **F**rontē extrico. Numerosa oratione & similiter desinēte indicat se oīa illa fatitasse: q̄ fieri solent ab equitariis siue equisionibus erga equos labore exhaustos: & sudore disfluent. ut. s. frontē extricaret. aures remulceret: frenos detraheret. fronte at maxie sudat aīaia & potissimū

Aræ cespitiæ.
Scanna.

Erybolax

Sedentaria fatigatio.

Sellulariarum artes.
Sedentarij

homines propterea qd caput humidū laxūq; est. cerebrū at humectissimo frōns prima subdita ē aristoteles auctor in secundo problematū. frontē a foratu oculorū nominatā Varro existimauit: & credit Lactantius in libro de opificio: a fronte dicti frontones qd cognomentū est nobilium romanorū hinc ait Cicero in primo de natura deorū. Silos & Flaccos frontones: capitōes: quæ sunt in nobis. Sili ut hoc quoq; in transcursu declarem dicti sunt: quoq; nasus sursum uersus est repādus: Vnde galæa quoq; a similitudine silæ appellāt: Flacci uero nominati: quoq; aures demisse erāt pendulæ & languidæ ac flaccescentes: ab hiis. n. ut ait plinius sunt flaccorū cognomina. **S**ensim proueho. Nō potuit significatius exprimere id qd quotidie usurpari uidemus in equis ex cursura dissudantibus & lassitudine defectis. qui. s. gradu lentissimo dorsualibus operati sensim prouehunt: ne ex refrigeratōe periclitent. **A**lui præſidiū. Excrementa signat: & urinā quo naturæ præſidio maxie equi fatigati recreant. **E**liquaret: Emitte et redderet & ueluti liquidiora stercora fistulatim excuteret: q̄ ab antiquis foria dicebant. Vnde foriolus dictus: qui foria facile emittat solutioris. s. uētris. **I**entaculū ambulatoriū: ientaculū auctore fulgentio placiade dicit gustatio: & est quasi prægustatiua comestio: est enim

Sudor ex fronte.
Frontones

Sili qui Flacci.

Foria.
Foriolus
Ientaculum.
Ientare.

cibus matutinus. quasi ieiuna anima sumptus. & ientare uetus uerbum est quod significat ientaculum carpere: afranius hæc ieiuna ientauit. Vitellius imperator epulas quadrifariam dispartiebat. auctore tranquillo in ientacula prandia cenæ & comestiones. græci ientaculum. ακρατισ. uop Vocant: κρι ακρατισ. uα. Hinc aristoteles libro de animalibus nono scribit aquilam non operari: Sed quiescere. uεχρι ακρατισ. uατοσ hoc est usque ad horam ientaculi. in quibusdam codicibus aristotelis legitur. uεχρι αγορασ quod plinius aristotelis interpretis emunctus ita transtulit. donec impleantur hominum conuentu fora ignauæ sedent. antiqui prandium siue prandiolum uocauerunt. ientaculum quasi paruū prandium. quod. M. Tullius eleganti uocabulo prædusculum dixit & ita legas in sincerioribus codicibus epistolarum ad atticum. nunc oppido quam eleganter ab apuleio dicitur ientaculum ambulatorium: Quod sensim ambulando carpit equus i prato: ambulatoria hominis uoluntas usq; ad mortem est: ut tradunt iuriconsulti. hoc est mobilis uaria mutabilis. potius quoq; ambulatoria dicitur: quæ ambulationis causa extracta est.

Cachin-
nus

PRonus allectat: Solent equi os in latus detorquentes delectare & quasi demulcere/Allectat enim significat illicit & delectat. TERTIUM me facio: Id est cupulo/adiungo me tertium comitem duobus comitibus progredientibus. ALTER: Ex duobus scilicet comitibus. CACHINNO: Rifu soluto: qui reprehensibilis est. hic ait Seneca. sit risus sine Cachinno: praeterea Cachinnus non risum tantum: sed sonum quoque uehementiorem significat: sicut apud Catullum ita scribentem: procedunt leuiterque sonant plangore cachinni. cachinnare etiam non de risu tantum: sed & de sonitu strepituque maiore uertitas dici uoluit. hinc illud Accianum: saeva sonando crepitu clauentes Cachinant. Est autem cachinnus uerbum secundum. οροματοποιαρ sicutum a sono risus.

IN uerba ista: Sub intelligendum est alterum ex duobus comitibus denarrauisse intereundem multa deui & potentia magices in credibilia. ita ut alter surdis auribus diceret super sedendum esse talibus uerbis: quae mera mendacia & imania portenta resonarent. ISTO accepto: Cum hoc audiuissem.

SICITOR nouitatis: Cupitor rerum

uouarum/nam ut inquit Ouidius: est quoque cunctarum nouitas gratissima rerum: & ut auctor est Seneca in declamationibus ad noua homines concurrunt ad noua conueniunt. idem scribit libro quaestionum naturalium nouissimo. Quod naturale est magis noua quam magna mirari. Qui sidere caprae oriente nascentur erunt curiosi. omnium rerum ut semper noua quaeque curiosa desiderii cupiditate sententur: auctor Iulius Firmicus in. vii. matheseos. NON quidem curio sum: In libro annotationum nostrae hic locus copiose satis opinor explicatus est: ex quo poteris siquid amplius desideraueris mutuari. Vbi docuimus curionem pro ministro atque pracone usurpari: in quo significato. Plinius Iulius Capitolinus: martialis: eusebius: itidemque Apuleius usurpant: Apud Plautum agnus curio significat macilentus: quasi nimia cura gracilis & emaciatus: sicuti e contrario incuriosum agnum dixit Apuleius in floridis intelligi uolens opimum. & fuculetum. uideat curio hoc in loco a cura festiuiter deduci quasi curiosus: qui curat & satagit nosse curiose res nouas. est itaque sensus non sum ego quidem curiosus: cum curiositas sit signum loquacitatis. & nemo curiosus sit qui non sit maleuolus ueritatem cupio nosse plurima: atque ipse tamen toto opere testatur se genuina curiositate praeditum fuisse: & in natura ut inquit Seneca nobis curiosum dedit ingenium curiositate ut noxia taxat fulgentius mythologus his uerbis. curiositas semper periculorum germana detrimenta suis amatoribus nouit parturire quam gaudia. IVgi: Collis & loci editioris. INfurgimus: ascendimus. LEuigauit: Haec duo opponunt ueluti per antithetam asperitudo & leuigatio. est. n. leuigare laeuore quodam expolire quod asperum est. in itinere aut comes facilius ut dicere solebat publicus mimographus pro uehiculo est. unde fit ut asperitas uiae sermocinatione comitis iucunda leuiget. NAE. certe graecum est aduerbiu latinis quoque usitatissimum quo Plautus Terentius. M. Tullius caeteri frequenter utuntur

Curiosi
sub
Sidere
Caprae.
Curio q.
Incurio
sus agn.Na.
Mentiri.
Mendacium.
Dicere.Sistere
aquam
fluuii.
Mare icogelabile.
Mortuum.
mare.

ISTVD mendacium. Quod scilicet dixisse uidebat ille assertor magicae factiois. quae quaedam incredenda ad comitem narrauerat: inter mentiri autem & mendacium dicere distat. quod n. mentiri ipse non fallit. sed alter fallere conatur. quod mendacium dicit ipse fallit. auctor. Pu. Nigidius: quod hoc quoque addit uir bonus inquit praestare debet ne mentiar. prudens ne mendacium dicat Diuus Augustinus in libro de mendacio colligit octo genera esse mendaciorum: quibus abstinendum esse in totum praecipit. Vbi indiscriminatum mentiri & mendacium dicere usurpant. Quod & in decretis canonicis. xxii. q. ii. repetitum est. nati sub sidere ingeniculi erunt mendaces. fugaces callidi. SVfurramine: Incantamento: quod clauis & uoce summissa ne prophani percipiant fieri solet. magia enim ut idem Apuleius asserit in apologia occulta res est plerumque noctibus uigilata & tenebris obstrusa. & arbitris solitaria: & carminibus murmurata cui paucissimi adhibeant. libro quarto institutionum Susurros magicos dici legimus incantamenta magorum & quae a Lucio nostro Susurramina nominantur. AMnes reuerti: Persuasum est uirum magici cataminis cuncta quae naturaliter impossibilia sunt fieri posse flumina ad fontes reuocari. mare glaciari. uentos traqllari: denique omnia. quae hic memorat Apuleius posse confici. cuius snia astipulat polypharmaca: hoc est triuenefica illa meda: quae sic ait apud Ouidium cum uolui ripis miratibus amnes in fontes rediere suos: concussa quoque sisto Stacia concutio catu freta: nubila pello. nubila quoque iduco: uentos abigo: uocoque. Te quoque lina traho: illud quoque maronianum ex eneidos quarto huc pertinet. Sistere aquam fluuii & uertere flumina retro. MARE colligari: Id est congelascere contra naturam suam. mare. n. oem icogelabile est sicut philosophi autumant: & memorat Gellius in. xvi. noctium atticarum: taetfi Herodotus graecae historiae scriptor scribit in quarto historiae mare sciticum congelasce. Vnde a iuuenale dictus oceanus glacialis. auctor est Plinius septentrionale oceanum marimarum. a cymbri uocari hoc est mortuum mare. Hecatheus amalchium appellat: quod nomen lingua scythica significat congelatum.

pronus adlectat: duobus comitibus: qui forte paululum processerant: tertium me facio. & dum ausculto: quod sermo agitur. Alter exorto cachinno: Parce inquit uerba ista: haec tam absurda tamque immania metiendo. Isto accepto: sitior alio quoniam nouitatis: imo uero inquit ipartite sermonem: non quidem curio sum: sed qui uel scire uel cuncta: uel certe plurima. simul iugi quod insurgimus asperitudinem: fabularum lepida iucunditas leuigabit. At ille qui coepit. n. aequi uelut istud mendacium tam uerum est: quam si qui uelit dicere: magico susurramine amnes agiles reuerti. mare pigrum colligari.

PRIMVS

VENTOS inanimos expirare: Id est uentos esse sine spiritu: quod impossibile est. uentus enim nomē uenti perderet cum esset in animis id est sine anima & spiritus agitatione. a græcis dicitur ἀπὸ ἀνεμοῦ. unde animus. & anima deducuntur. ex quo animæ interdum per uentis usurpantur. Oratius ipellit animæ linthea thraciæ. Virgilius. Quantum ignes animæq; ualent. est autem uentus fluens aer: & agitated ut Hippocrates in libro de flatibus Aristoteles. Seneca. & ceteri phisicæ physicarum conditores prodiderunt. Nihil autem est in rerum natura potentius spiritu. igne spiritus cōcitatur: Aquæ uētū

Animæ.
pro uētis

uētos inanimos expirare. solē inhiberi. Lunā despūari. stellas euelli. diē tolli. noctē teneri. Tūc ego ī uerba fīdētior; heust tu inq; q̄ sermonē ieceris priore: ne pigeate: uel tedeat reliq̄ p̄texere. Et ad aliū. Tu uero crassissaribus; & obstitato corde: respuis; q̄ forsitā uere phibeantur. Minus hercule calles prauissimis opinionibus ea putari mēdacia: qua uel auditu noua; uel uisu rudia. uel certe supra captū cogitatiois ardua uidētur: quæ sī paulo accuratius exploraris: nō mō cōptu euidētia: uerū etiam factu facilia senties. Ego deniq; uerspera dum

detrahas inertes sunt. pōt spiritus dissipare spacia terræ. & nouos montes extolere: qui est causa tremoris terræ: unde epicuro nullus motus placet p̄ter spiritū qui possit tanta conari. EXpirare: Spiritum exhalat & mori: sicut animātia expirant spiritu emisso deficientia: sine quo nihil uitale ē. SOlem inhiberi: Sol qui est mundi oculus. & cor celi: & iucūditas diei & celi pulchritudo: Naturæ gratia ut inquit Ambrosius ī quarto hexameri: qui ut asserit plinius naturæ regimen ac numen est fiderū ipsorum celiq; rector. creditur po

Sol mū
di oculus

tentia magici carminis posse inhiberi quo minus cursū suū statum & nūquam erraticum circūagat. hinc Lucanus cecinit in. yi. pharfaliæ. cessauere uices rerum dilataq; mundi hesit nocte dies. prisca illa rudis & indocta mortalitas in deliquio solis ac lunæ stellarumq; defectibus. scelera aut mortem aliq̄ siderum pauebant. LVnam dispumari: Carminibus præstigiisq; magnorum lunā celo deduci posse creditum est: ex qua credulitate. est illud notissimum. carmina uel celo possunt deducere lunā: credebant quoq; lunam cantu magico depressam cogi. ut despumaret in herbas suppositas. & lunare uirus infunderet: quibus mox ad magicen urebātur. Quod & idem Lucanus insinuat. cum sic ait ī sexto de luna loquens. & patitur tantōs cantu depressa labores: Donec suppositas propior despumer in herbas. item alibi & uirus large lunare ministrat: mortalitas ignara causarum naturalium in lunæ defectu ueneficia arguebat. & ob id crepitu dissono auxiliabatur. Auctor plinius in secundo. & Linius. xxyi. disposita inquit in muris campanorum imbellis multitudo tantum cum æris crepitu qualis in defectu lunæ silenti nocte fieri solet edidit clamorem: hinc illud satyrici poetæ una laboranti poterit succurrere lunæ. igitur luna despumatur quando spumā depurgatur: quam cogitur infundere ī herbas subiectas a magis. itidem mel despumatū dicitur quando spumā detracta purum liquidum defecatum relinquitur. & ut ait plinius in. xxii. usus despumati mellis super aprior est. STELLAS euelli: Marcianus capella in libro de Astrologia stellas a stando. sidera & considendo dicta fuisse cōmemoratur: cum itaq; stellæ celo affixe sunt cantamine magico reuelli posse purantur. interdum stellas ex celo labi & uolitare conspiciamus. ex quo illud Maronianum: stellas uento impendente uidebis precipites celo labi: plinius in. xyiii. discurrete inquit stellæ uidentur interdum uetiç; protinus sequunt. in quarum parte ita præfagauere. inibi ex interuallo: si uolitare inquit plures stellæ uidebuntur: quo feruntur albescentes uentos ex his partibus nunciant: uulgus existimat aliquem extringui cum stella decidua: uerū ut inquit uerissime idem plinius non tanta celo societas nobiscum est. Vt nostro fato mortalis sit ille quoq; fiderum fulgor: uerum cum decidere uidentur id fit nimio alimēto tracti humoris sicuti luminibus accensis id ex liquore olei notamus accidere græci aporrhoeas uocant de fluxus quosdam ærios: qui ad terram labentes stellarum casus imitantur. Diem tolli: Tanquam arte magica possit dies mutato. canonico cursu interpellari: & nox congeminari iuxta illud Lucani. cessauere uices rerū dilataq; longa hesit nocte dies. legi non paruit ether. ET ad aliū. Conuersus scilicet ad illum: qui exorto carchino dixerat super sedendum esse talibus uerbis: tanquam absurdis & incredilibus. MINUS hercule calles: Sensus est profecto nescis multa quæ uera sunt ideo existimari mendacia. ob deprauatam hominum opinionem: quia sunt noua: & supra uires nostras sublimata. in hanc sententiam ait Salustius in Catilina: quæ sibi quisq; facilia factu putat. Aequo animo accipit supra ea ueluti fict. pro falsis ducit. VESPERA: Hora uespertina: & ut ait Sidonius: Crepusculascēte: Dies ciuilis: qui a media nocte incipit ita diuiditur: primum tempus dicitur mediæ noctis inclinatio deinde Calliginium: inde conticinium. Cum & galli conticescunt: & homines etiam tunc quiescunt: Cuius meminit Plinius in asinaria cum ait: uidebitur factum uolo redito conticinio: Deinde est diluculum: id autem est cum incipit dignosci dies: inde mane dum dies clarus. Legibus. xii. tabularum ortus tantum & occasus nominabatur. Post aliquot annos adiectus est & meridi es. Nouissimum diei tempus suprema tempestas nominatur. hinc illud. xii. tabul. solis occasus

Lunam
despumare in herbas.

Stellæ
Sidera.

Cur stellæ
cadere uideant.

Diuisio
diei.
Gallicinium.
Conticinium.
Diluculum.

Suprema tēpeſtas eſto: quibus plurimi ex his uerbis ſupremā tēpeſtatē poſt occaſū ſolis eē exiſtimauerūt: poſt ſupremā dicit uespera a ſtella quā græci heſperā plautus ueſperuginē: Ennius ueſperæ martialis phoſphoræ: Virgili⁹ heſperō appellat: inde crepuſculū a crepero qđ dubiū ſignificat dicit: tāq̄ lux dubia

Vespera. id horæ ſit: incertūq; exiſtat id tēpus noctis ne ſit an diei: inde crepuſci nominati a Sabinis: qui eo tēpore erāt nati: & a Lucretio dictū eſt creperæ bellū: cuius anceps & dubius eſt enētus: oracula quoque crepera uocitarunt quaſi ancipitia/ambasioſa/dubioſa/hinc ſenes decrepitos dici quidā autumāt: qua

Crepuſculum. ſi dubiæ ſint uitæ: poſt crepuſculū id ſequit tēpus: qđ a luminibus accenſis prima fax dicit: Deinde cōcubia ſiue concubiū qđ fere oēs tunc curarēt: alii ab eo qđ ſiliret id tēpus ſilentiū noctis appellauerunt ſicut liuius. Nouiſſimo loco intēpeſta nox dicta ex eo quod nō habet idoneū tēpus rebus gerendis: Et eo tēpore nil agi tēpeſtiū eſt: Caſſius: nocte intēpeſta noſtrā deuenit domū: hæc eſt diei ciuiliſ a Romanis obſeruata diuiſio quā pluribus uerbis explicauī. propterea qđ hæc enarratio eſt futura con

Polenta. Polentæ caſeata: Polenta cuius meminit plautus in aſinaria cibus fuit antiquitus græciæ peculia

Scriblita. ris. & ut ait plinius in .xyiii. uidet polenta tā ignota italia fuisse: q̄ pulſ græciæ. pluribus ſit hæc modis græci perſuſum aqua ordeū ſiccant nocte una ac poſtero die frugunt. deinde molis frangunt: nec ali

Epityrū. unde laudatior q̄ ex hordeo conficit: uicenis autē libris ternas ſeminis lini & coriādri ſelibras miſcēt: Ouidius neutro genere polenta dixit illo uerſu: dulce dedit teſta quod coxerat ante polenta. placen

Taberna caſeata. ram Apuleius caſeata uocat: uoluti caſeo indito ſubacta: ſicut libū & placenta fieri docet cato in li

Tyrotari bro de re ruſtica: Ad eundē modū & ſcriblita ſit adhibito caſeo coquitur: de qua epigrammatiſta cir

chus. cunlata diu menſis ſcriblita ſecundis: plautus quoq; in penulo nunc dū ſcriblitæ eſt uant occurrite: Vi

apud Ci det autē Apuleius noiē caſeata polentæ ſignificare obſoniū cōſimile epityro: eſt autē epityrū uocabu

ceronem lū cibi quo frequentius ſicilia q̄ italia uſa eſt: ut auctor eſt. M. Varro: de quo plautus in milite. ſi unum

quid. epityrū edam apud illum eſuriens inſane: in plautinis codicibus coniunctim & intercisiu implicata lectio. ſic enim impreſſi codices habent epityredam pro epityrum edam. Dictum autem eſt epityrū

quid. ut ego opinor a caſeo: Ex quo ſit id cibi genus perinde ac caſeatum ſit τυροσ enim græce caſeus lati ne ſignificatur: & τυροκρηστισ dicitur id inſtrumentum coquinatorium: quo foraminato caſeus minutatim diſteritur: hinc illud calippi falſe ſimul & dolenter dictum celebratur apud græcos: qui dū catinam ſiciliæ ciuitatem capere adortus ſiracufaſ amiſſer dixiſſe fertur Tyrocneſtin habeo: pro ci

quid. uitate: Non me peterit apud columellā libro rei ruſticæ. xiii. epityrū uocari genus conditurae ex oliuis fractis: concinatum: quod in ciuitatibus græcis plerūq; uſurpabatur: quod qđam pityrum dicere ma

quid. lunt: Cato quoq; docet epityrum album nigrum fieri ex oliuis addito coriandro ſeniculo ruta men

quid. ta citra caſei mentionem. Nō inuitis in hæc interdum ueluti diuerticula tranſilio: ut ita uarietate rege

quid. faſtidii abſtergat: qđ nulla res magis q̄ uniformis narratio parit. apud iuriſcōſultos taberna caſearia decenter dicta: ubi ſit caſeus: ſed anteq̄ digrediamur ab epityro & caſeo: conducibile uidet explicare quid ſit apud M. T. tyrotarichus de quo multi multa: per pauci bene: in epiſtoliſ ad papyriū perum i

quid. epiſtoliſ ad atticū tyrotarichus & patina tyrotarichi. per ſape memorat. qua dictione ſignificari puto genus obſonii ex caſeo ſalfamentisq; confecti. unde ex utroq; cōpoſitū nomē. τυροσ enim. ut iam diximus græce dicitur caſeus/ταριχοσ: ſalfamentum. proinde tyrotarichos legendum. ut ſit nomē

quid. pētaſyllabō. Qui tyrotarichū accipiunt pro nomine coqui ſiue uillæ a uero deuii halluciat. MOR

quid. dico: Mordicare eſt morſu carpere: quidam legunt modico ſecurius tanquam aduerbium ſit ſignifi

quid. cetq; paulo licentius fruſtum ſiue bucellam ex illa caſeata polenta contruncaſſe: ego legerē maſi mor

quid. dicus. uel ſi ita placet mordico ut aduerbium ſit. quo ſignificat cum morſu & dentibus: & ut ueteres dixerunt morſicatim: ſenſus autem ſic ordinatur: cum morſu cōtruncare uoluiffem bucellam ex po

quid. lenta caſeata grandiore: propterea quod conuiue uoratores apti tuburcinātes uorant: paulum ab

quid. fuit quin interirē dū faucibus in hæret ac ſpiritum ſtrangular cibus ille glutinoſus ex caſei mollicie &

quid. lentore. OFFVla: Offula hic accipit pro bucea ſiue bucella & fruſtulo polētæ. Offa. n. cuius diminu

quid. tiuum eſt offula & tertio gradu ofella ſignificat fruſta eſculenta in q̄ potiffimum caro concidit. colu

quid. mella de ſalfura ſuillæ carnis ſcribens ait. caro in libralia fruſta cōcidit. deide offulæ carnis ſpiſſe com

quid. ponuntur & alternis ſal ingeritur: claudius imperator cū de laniis ageret exclamauit in curia: Rogo

quid. uos quis pōt ſine offula uiuere. Vbi offula accipi uidet pro eſca ſcitiffimi ſaporis quæ ſit ex iecinore

quid. porcino in fruſtula concifo. uulgo iecuſcula dicunt. p translationē dixit decenter ſatyrographus &

quid. patruo ſimiles effunderet offas intelligi uolēs impfectos foetus. Et fruſta carnis: qualia ſunt in abor

quid. tiuis: dicit offa quoq; de hiis quæ nō mandunt: ut apud plinium offæ bubuli ſimi. uulgatiffimū e ue

quid. tus prouerbiū inter os & offam: quo pro bucella & fruſtulo cibi capitur: cuius meminit cato: idem

quid. ferme ſignificans Quod græcus ille παροι. ωιδησ uerſus πολλα μεταξι πλει κυλικοσ kai χε

quid. iλεοσ ακροσ. & quoniam incidimus in hoc prouerbiū nō ab re eſt notaſſe cauſam: unde prouer

quid. bialis uerſus factus eſt. quē noſtri in tranſcurſu attingunt. nec ſatis enarrat. apđ græcos talis narrat hiſto

quid. ria. Anceus neptūi filius cū uineā plātāſſet ſālorūq; ueſtigis iterdixiſſet un⁹ ex illis dixit nō eē ſas dño

fructum

PRIMVS

fructū uineae carperet: neq; uinū nouū gustare: mox maturis uuis anceus gaudibundus cū poculū eēt labris ad moturus iussit seruū meminisse uerbi qd' dixerat. interea uenit nuncius domino referēs uineā ab apro imenso uastari: tunc anceus abiecto poculo dum cōcitatus currit ad aprū perimendū: ab eo percussus occubuit: & ita ut seruus pdixerat gustare non potuit uinū: Quod iam habebat paratū. Labrisq; propinquum. Alii tradunt hāc paroemiā ab antinoi casu ortā esse unius ex procis penelopes: q cū poculū labris admoueret bibiturus: Corruit moribūdus ab Vlysse sagitta cōfixus. Quidā referunt ad chalcātē: quē uites serētē qdā

in conuiuas emulos contruncare gestio; mollicie cibi glutinosi faucibus inherenti. & imacula spiritus detinentis; minimo minus interii. & tamen athenis proximo, & ante poecilen porticum; isto gemino obtutu circulatorē aspexi equestrem, spatham pacutam

augur uicinus pteries dixit errare: nō. n. ei fas esse nouū uinū gustare: cōsimile est illud apud nostros minus notū. Inter manum & mētum. IN cōuiuas emulos. Solemus i cōiuiuo hoc sēpe factitare: aut auide cibos transuore mus in frustra enormia concisos

Inter manum & mentū.

uixq; cōmāducatos: dū timēus ne cōiuiuā gulōes cūcta uoraciter i baratrū cōiiciāt: & ob hoc i emulos cōiuias dixit Apuleius se cōtrūcasse mordicus offulā grādiore: alii exponunt dū cibū uellet frustatim secare: ut singulis cōiuiis suā partes distribuerētur. GESTIO. Cupio alias gestire significat lētū esse. & gestu corporis laticia significare: ut nonius seruiusq; notificat: enarrātes illud uirgilianū: Et studio in cassum uideas gestire lauādi: gestir ille: q ut ait festus Pōpeius subita fœlicitate exhilaratus nimio corporis motu pter cōsuetudinē exultat. GLVTINOSI. Vulgo talis cibus uiscosus appellat. IMA GULĀ. sumū gulā fauces uocātur: postremū stomachus. SPIRITŪ detinētis. significat interclusum fuisse a cibo deerate spiritū meantē p fistulā spiritalē: Duā. n. sunt fistulæ. & quali canaliculæ a faucibus deorsū pificētes p quarū alterā delabūtur i stomachū esculenta oia & poculenta. Ex quo cibalis dicta. p alterā spiritus a sumo ore i pulmonē atq; inde rursum in os & i nares cōmeat: perq; eadē uia uocis quoq; fit meatus. a spiritu spiritalis hęc fistula nōiatur: quā græci uocant τρᾶχηια ἀρτηρια hoc est asperā Arteriā. M. Varro capite de capris & hædis Lactātius in libro de opificio Gurgulionē appellat: aliquādo cibus potusq; labitur in hęc fistulā. p quā spiritus recipitur. eaq; offensione itercluditur animæ meatus. Quod sibi accidisse significat Apuleius: dum ait cibū glutinosum retentasse spiritū. meātem & deerasse in alienum tramitem. ob hoc arte quadam & ope naturæ duabus fistulis cibali. f. & spiritali interposita est lingula: quæ dicitur epiglottis: quæ inter edendum bibendumq; operit canaliculam spiritalē: ne si cibus potusue in alienum deerrauit tramitem hominem torqueat. Auctores Aristoteles. Plinius. gellius. & erasistratus. MINIMO minus. Vix minimum abfuit quin interirem. PROXIMO. Appropinquo. Verbum est. ANTE poecilen porticum. poecile porticus fuit athenis: in qua stoici phabātur: latine dici pōt uaria siue uariiegata a pictura. f. multiplici: q illic uisebatur. polygnotus pinxit gratuito porticū hęc poecilen. Cū partē eius mycō mercede pingeret: uñ maior fuit polygnoto auctoritas: Siquidē Amphictyones: Quod est publicū græciæ conciliū hospitia ei gratuita statuere. De hac porticu intellexit persius cū ait Bracchatis illita medis porticus. De eadē sic scribit Emylius pibus. in hac porticu poecile cū pugna depingeretur. Marathoniam tributus est hic honos milciadi: ut in decē ptoꝝ numero prima eius imago poneretur. In. vi. suetonii cōmētario scripsimus copiosissime de poecile porticu. Emaculantes maculosum sparciani locū illinc poteris mutuari: siq; ex curiositate uberius fusiussq; desideraueris: ποικιλία græci uariū uocāt. ποικιλία uarietate: uñ poecile porticus dicta a uarietate picturarū. hinc & pyropoecilon uocarūt lapidē punctis ignei coloris uariiegatū & gē mā sidero poecilon q ferro similis ē guttis uariātibus: fuit & i helide porticus poecile ut paulānias tradit: q a Plinio heptaphonos appellat: qm̄ septies eadē uox In ea reddebāt. GEMINO obtutu aspexi. Ambobus oculis figura ē: quā grāmatici pleonasmōn uocāt: q fit ut auctor ē Quintilianus i. viii. cū superuacuis uerbis oron onerat ut ego oculis meis uidi: fat enī ē uidi: & sic ore loquuta est: Cū utiq; snficeret sic loquuta ē: obtutus alias significat aspectū ut illud. Dū stupet obtutuq; heret defixus i uno. dicitur aut obtutus quasi obtuitus: a uerbo tuor qd' significat uideo. Hoc gemino obtutu asseuerantis est. sic Terētius hifce oculis. CIRCULATORē. Circulatores sūt circūforani: q p̄stigiis qbusdā magicis uident' deuorare gladios acutos: irritare serpētes uenenatas: & alia id gēus icredūda efficere maxia spectatoꝝ admiratiōe: pecuniarū maximi eruscatores. Ex hoc gñe sunt pharmacopola. & marti q angulū uirilētoꝝ dormitores sūt: quos Iulius firmicus i. vii. matheseos nāci ait oriēte sidere opiocho: q sint circulatorēs docet Paulus Iuriscōsultus Titulo de extraordinariis criminibus: sic scribēs. in circulatorēs q serpētes circūferūt & pponūt si cui ob eoz metū dānū datū ē. p mō admissi actio dabit: a circulo & circūferēdo nomē circulatoris deductū ē: cuius fœmininū ē circulatris Ouidius i priapeis. hic qñ te letusa circulatris. Videturq; fœmia circulatris ea dici: q lucri gratiā urbē circuit & saltādo alioie ludicti gñe mercedulā aucupat. Circitores uero ire militari dicitur q uigilias circūeūt ut renūcient si qua emerferit culpa: quos olim circuitores appellabāt: ut auctor ē Vegetius. De circitore i priapeis qd me cū tibi circitor moleste. Vlpianus iuriscōsultus titulo de istitoria actione: circitores quoq; eos dici uul

Gestire.

Fistula cibalis. spiritalis. Aspera arteria. gurgulio

Epiglottis. Poecile portus.

Amphictyones.

Pyropoecilon. Sidero poecilon Porticus heptaphonos. Circulatores. Pharmocopola. Circulatris.

Circitor.

LIBER

go ostēdit qbus uestiarii dāt uestē circūferēdā: & distrahendā. Plinius i epistolis circulatorē eū itelligit qui i foro i corona populariū legēdo canēdoq; oblectat: quales hodieq; nō parū multi in foro nostro audiunt. SPATHA: multa sūt græca uel græcanica uocabula latinis notiora usitatoraq; q̄ nostratia: qd' oppido quā mirū uideri debet: & ut exēpli cā pauca qdā breuiloqua orōne succingā: nō ne multa iter morboꝝ noīa græcanica sūt notissima usitatissimāq; p̄inde atq; uernacula medicis nūi t̄pis: quorū aures latinas eorū dē morboꝝ dictiōes penitus asp̄nāt. Quid sit dysenteria q̄ sint dysenterici notū

Græca
pleraq; la
tinis no
tiora.

Dysente
ria.

Tormia.
Synache

Angina.

lyenteria

Epatici.
Iecorosi.
Spathæ.

Semi
spathæ.
Spatha
lion.

Mucro
narus.

Stipes.

Lancea
tus.
Lacearii.

Inguina
ria herba
Occipi
tium.

Enerua
Saltatio.

oēs: q̄ græca sūt. At si tormina & torminosos dixeris: sic. n. latine dicunt: uerbi nouitate percussū obstupescēt. Itē qd' sit apud Hippocratē & Galenū synache norunt: quā tñ p̄perā squinatā dicere cōsueuerūt: qd' uero sit angina nesciūt: q̄ latina dictio ē synachēq; significat: lyenteria q̄ itestioꝝ leuitas ē & solutio p̄be callēt: aluios nesciūt: Ita. n. latine lyenterici uo

catur: Epaticos sciūt dici q̄ morbo laborāt epatario: q̄ græca dictio ē iecorosos dici nesciūt: q̄ latia uox est: Cōsimiliter ut ad p̄positū reuertat spathā tā uiri q̄ fœminæ uulgo noītāt. cū dictio græca sit: q̄ latio sermōe dicitur gladius ensis Mucro: sed illud græcū q̄ hæc latina cognibilius uulgatiusq; Vegetius gladios maiores spathas uocari docet: minores uero semi spathas: p̄terea spatha significat ramusculum palmæ cū balanis hoc ē ipsi Dactylis: ut tradit Iulius pollux: hīc apud Martiale Lema ē spathaliō Carioratū: qua dictiōe significat ramulus cū carioris. i. dactylis palmarū depēdētibus: Itē i leuitico scriptū legiū: sumetis uobis die p̄rio fructus arboris pulcherrimæ: spatulæq; palmarū: p̄ eo qd' ē ramusculos palmarū cū fructibus: Sed qd' cū pace bonaq; uenia eruditissimorū uiroꝝ dictū sit spathaliō ap̄d Pliniū & Plautū ut ego opior nō a spathæ. i. palma deducit: sed a uerbo græco σπαθάω siue σπαθάλαω qd' significat delicias ago & lasciuio iclinat. quo uerbo usus ē Aristophāes cū ait i nepheles ω γυραιλιασπαθασ. n. spathaliō ornāmētū muliebre iter delicias fœmīas annumeratū. ne forte q̄ras ubi Plī.

meminerit spathalii. sic ait in. xiii. spathalia eo facere & monilia fœminas: & Plautus in mēnechmis: Ambo mēnechme inauris da mihi faciēdas pōdo duū nūmū spathalia ut te libētē uideā cū ad nos ueneris: p̄terea Plinio spatha ē istrumētū & rudicula qua utimur i uersandis rebus q̄ coquūtur. MV

cro ne i festo. Cuspide noxia ac letifera mucronatus dicitur a mucro: mucronis effigiē gerēs. Plinius li bro. xxxii. xiphia piscē. i. gladiū rostro mucronato eē ait. iterdū mucro significat ip̄m gladiū: & ut docet Quintilianus prosa oratio mucronē p̄ gladio recipiet: Priscianus synoīa sūt iqt: q̄ diuersis noībus idē significat: ut ensis mucro gladius. EX

Igue stipis: minimi p̄cii icitamēto. stipē pecuniā dicebat. a stipādo: ut iterptat. M. Varro: q̄ q̄ asses hoc ē nūmos librales habebāt maiori nūero nō i arca ponebāt: sed i aliqua cella stipabāt. i. cōponebāt a stipe stipediū dictū. & stipediarii qd' stipē pendebāt. hinc dispensator ab stipe pendenda nominatus. hinc pecunia stipulari dicitur & restipulari i obligationibus. LAN

cea. hispani cū uocabulū est. ut ait Varro. & repetit gellius: a lancea lanceatus. i. lancea p̄cussus: qui habnerit horoscopū in. xvii. parte Aquarii auctore firmico materno lanceatus morietur: Lancearios noīstri uocat quos græci λογχητωνσ και λογχηφοροσ appellāt: a λογχη. i. lancea gestāda. Qua parte. i. cuspide. PONE ferrū: Post ferrū. Virgilius p̄oe subit cōiunx. & alibi pone sequēs & ut ait Priscianus in. xvii. aduerbiū ē: qd' soli accusatiuo adiungitur. ut pone tribunal. uel pone domū. BACILLū diminutiū a baculo Iuuenalis nullo dextrā subeunte bacillo. Liuius lictores cū bacillis. INuersi teli. sensus est circulatorē illū p̄stigiis p̄potentē p̄ partes inguinū infernas. perq; uiscera imisissē ferrū lanceæ: q̄ adacta usq; ad occipitiū emerit ostentās in mucrone puerū saltatoriū: q̄ res inter mira miracula referri p̄ot: qualia ex portetosa uanitatis magicæ officina depromūtur. PER inguimē. Lego per inguē. Inguina autē tā uiri q̄ fœminæ uerēda significatur: Martialis accedo quotiēs ad opus mixtisq; mouemur inguinibus: inguina sunt sub scorpione: mālius at scorpūs inguine gaudet: hinc inguinaria dicta herba: q̄ sedat inguinis dolores quā qdā argemonem uocat. cuius meminit Plinius in. xxvi. Ad

occipitium: occiput & occipitium uocamus partē capitis posteriorē: occipitium ut docēt philosophi & tradit Macrobius in ultimo saturnalium. nunquam caluū uisitur ob siccitatē. sub arietis dominio caput collocatur. Mālius in secundo astronomi cō. aries caput est ante omnia princeps sortitus. IN mollicie decorus: in quibusdā decor est corporis iunctus fortitudini: & talis pulchritudo ornat ut ait donatus uirū fortē: in quibusdā forma est cū mollicie copulata: & tales magis inter fœminas: q̄ inter uiros sunt numerādi: qui nascuntur orientibus pleiadibus corpus in fœminā trāfferrent effeminati molliter ambulantes uestigia suspēdēt: penitebit eos qd' uiri nati sint. auctor matēnus i. viii. mathe seos. ENERUA saltationē. decētib' uocabulis saltationē molliculā i fractaq; depinxit. Enerua. n. & ex

offis: q̄ si sine neruis & ossib' significat: q̄ les nō parē iā m̄tos uidimus: q̄ sinuosus flexib' & corpe plicat. tili oblectāt spectatores cū admiratiōe. Nati subsidere leporis lenitate corpis aues supare uidebuntur.

mucrone infesto deuorasse. ac mox eundem inuitamēto exigue stipis uenatoriā lanceam qua parte minatur exitum in ima uiscera condidisse. & ecce pone lanceæ ferrū: qua bacillum inuersi teli ad occipitium: per inguinē subit: puer i molliciem decorus insurgit. Inq; flexibus tortuosis eneruam: & ex ossam saltationem explicat: cū omnium: q̄ aderamus: admiratione. dices

est: Cōsimiliter ut ad p̄positū reuertat spathā tā uiri q̄ fœminæ uulgo noītāt. cū dictio græca sit: q̄ latio sermōe dicitur gladius ensis Mucro: sed illud græcū q̄ hæc latina cognibilius uulgatiusq; Vegetius gladios maiores spathas uocari docet: minores uero semi spathas: p̄terea spatha significat ramusculum palmæ cū balanis hoc ē ipsi Dactylis: ut tradit Iulius pollux: hīc apud Martiale Lema ē spathaliō Carioratū: qua dictiōe significat ramulus cū carioris. i. dactylis palmarū depēdētibus: Itē i leuitico scriptū legiū: sumetis uobis die p̄rio fructus arboris pulcherrimæ: spatulæq; palmarū: p̄ eo qd' ē ramusculos palmarū cū fructibus: Sed qd' cū pace bonaq; uenia eruditissimorū uiroꝝ dictū sit spathaliō ap̄d Pliniū & Plautū ut ego opior nō a spathæ. i. palma deducit: sed a uerbo græco σπαθάω siue σπαθάλαω qd' significat delicias ago & lasciuio iclinat. quo uerbo usus ē Aristophāes cū ait i nepheles ω γυραιλιασπαθασ. n. spathaliō ornāmētū muliebre iter delicias fœmīas annumeratū. ne forte q̄ras ubi Plī. meminerit spathalii. sic ait in. xiii. spathalia eo facere & monilia fœminas: & Plautus in mēnechmis: Ambo mēnechme inauris da mihi faciēdas pōdo duū nūmū spathalia ut te libētē uideā cū ad nos ueneris: p̄terea Plinio spatha ē istrumētū & rudicula qua utimur i uersandis rebus q̄ coquūtur. MV cro ne i festo. Cuspide noxia ac letifera mucronatus dicitur a mucro: mucronis effigiē gerēs. Plinius li bro. xxxii. xiphia piscē. i. gladiū rostro mucronato eē ait. iterdū mucro significat ip̄m gladiū: & ut docet Quintilianus prosa oratio mucronē p̄ gladio recipiet: Priscianus synoīa sūt iqt: q̄ diuersis noībus idē significat: ut ensis mucro gladius. EX Igue stipis: minimi p̄cii icitamēto. stipē pecuniā dicebat. a stipādo: ut iterptat. M. Varro: q̄ q̄ asses hoc ē nūmos librales habebāt maiori nūero nō i arca ponebāt: sed i aliqua cella stipabāt. i. cōponebāt a stipe stipediū dictū. & stipediarii qd' stipē pendebāt. hinc dispensator ab stipe pendenda nominatus. hinc pecunia stipulari dicitur & restipulari i obligationibus. LAN cea. hispani cū uocabulū est. ut ait Varro. & repetit gellius: a lancea lanceatus. i. lancea p̄cussus: qui habnerit horoscopū in. xvii. parte Aquarii auctore firmico materno lanceatus morietur: Lancearios noīstri uocat quos græci λογχητωνσ και λογχηφοροσ appellāt: a λογχη. i. lancea gestāda. Qua parte. i. cuspide. PONE ferrū: Post ferrū. Virgilius p̄oe subit cōiunx. & alibi pone sequēs & ut ait Priscianus in. xvii. aduerbiū ē: qd' soli accusatiuo adiungitur. ut pone tribunal. uel pone domū. BACILLū diminutiū a baculo Iuuenalis nullo dextrā subeunte bacillo. Liuius lictores cū bacillis. INuersi teli. sensus est circulatorē illū p̄stigiis p̄potentē p̄ partes inguinū infernas. perq; uiscera imisissē ferrū lanceæ: q̄ adacta usq; ad occipitiū emerit ostentās in mucrone puerū saltatoriū: q̄ res inter mira miracula referri p̄ot: qualia ex portetosa uanitatis magicæ officina depromūtur. PER inguimē. Lego per inguē. Inguina autē tā uiri q̄ fœminæ uerēda significatur: Martialis accedo quotiēs ad opus mixtisq; mouemur inguinibus: inguina sunt sub scorpione: mālius at scorpūs inguine gaudet: hinc inguinaria dicta herba: q̄ sedat inguinis dolores quā qdā argemonem uocat. cuius meminit Plinius in. xxvi. Ad occipitium: occiput & occipitium uocamus partē capitis posteriorē: occipitium ut docēt philosophi & tradit Macrobius in ultimo saturnalium. nunquam caluū uisitur ob siccitatē. sub arietis dominio caput collocatur. Mālius in secundo astronomi cō. aries caput est ante omnia princeps sortitus. IN mollicie decorus: in quibusdā decor est corporis iunctus fortitudini: & talis pulchritudo ornat ut ait donatus uirū fortē: in quibusdā forma est cū mollicie copulata: & tales magis inter fœminas: q̄ inter uiros sunt numerādi: qui nascuntur orientibus pleiadibus corpus in fœminā trāfferrent effeminati molliter ambulantes uestigia suspēdēt: penitebit eos qd' uiri nati sint. auctor matēnus i. viii. mathe seos. ENERUA saltationē. decētib' uocabulis saltationē molliculā i fractaq; depinxit. Enerua. n. & ex offis: q̄ si sine neruis & ossib' significat: q̄ les nō parē iā m̄tos uidimus: q̄ sinuosus flexib' & corpe plicat. tili oblectāt spectatores cū admiratiōe. Nati subsidere leporis lenitate corpis aues supare uidebuntur.

PRIMVS

DEI medici baculo. Esculapius significatur: cuius gestamē est baculus serpēte inuolutus: Apollinis filius: uetustissimus medicine repertor: Cū tāū medicina cāteris p̄staret ut nō fatis ei uideret hoīum dolores leuare nisi etiā mortuos ad uitā reuocaret: fertur hyppolitū discerptū ad uitā reuocauisse. Nō nulli glaucū minois filiū eius opa reuixisse dixerūt p̄ qua re fulmine iouiali incēsus periit: qui deide iter sidera cōstitutus fuisse p̄ditur Anguē tenēs. hac de cā anguē tenere dictus: Quod cum glaucū sana ret manu bacilū tenēs. cū qd ageret cogitaret dicit anguis ad bacillū eius arrepsisse: quē esculapius mē

Esculapi^o
cum ba-
culo.

Angui
tenens.

dei medici baculo: qd ramulis semiāputatis nodosum gerit: serpētē gñofū: lubricis amplexib⁹ iherere. sed iā cedo tu sodes; q ceperas: fabulam remetire. Ego tibi solus hic pro isto credā; & qd igressui primum fuerit stabulū prādio participabo. hictibi merces posita ē. At ille istud qdē qd polliceris; eq bōiq; facio. Verū qd ichoa uerā; porro exordiar. Sed tibi prius deierabo solē istū

te cōmotus iterfecit bacillo sepius ferēs fugiētē. Postea fertur alter anguis eodē uēisse ore ferēs herbā; & i caput eius serpētis ipso fuisse: quo facto utrosq; illinc fugisse: quare esculapius eadē herba usus glaucū reuocauit ad uitā Ita q; inastris dicit collocatus eē anguē tenēs: q grāce ophiuchus latine anguitenēs noīat: i tutela quoq; esculapii dracōes cōstituti

Ophiuc^o

sūt; & ex hac cōsuetudine posteritas istituit. ut medici anguib⁹ uterētur: auctor Higinius i libro de signis: Plinius uero libro. xxix. Ideo anguē esculapio dicatū eē refert: qā ei inesse remedia multa credātur: Macrobius i p̄rio saturnaliū auctor ē simulachria esculapii ideo subiungi draconē: qā sit acie acutissima & puigili: Vnde. ἀπο τοῦ ἀερκεῖν. i. uidere nūcupet. medicū at talē eē debere p̄scribit: qui acie mētis uel cōmoda uel incōmoda i corpe mortaliū p̄noscat: Vt. n. ait uerissime Hippocrates i p̄gnosticis oportet medicū dicere de egroto p̄terita p̄sentia & futura: Cornelius celsus scribit esculapiū i deo rū nūerū receptū eē: cū medicinā adhuc rudē. paulo subtilius excoluisset: illustrassetq;. Fabulātur grāci esculapiū collegisse sanguinē fluentē ex uenis cesā Gorgionis: Ita ut qui fluxerat ex sinistris uenis. eo sanguine ad hoīum p̄niciē: qui uero ex dextris πρὸς σωτηρίαν. i. ad salutē uterēt. chirurgiā quoq; iuētū esculapio assignat Diodorus i. vi. Sensus Apuleii ē puerū repētīnū ex magicis p̄stigiis isurtexisse i lanceā cuspidē tā flexuosū tā lubricū. ut credere posses serpētē eē illū: qui in baculo dei esculapii sinuosus figurat: Sidonius mētione facit baculi. tāq; id peculiare isigne sit esculapii. sic. n. ait i secūdo epistolarū: tenere nō abnuit cū Orpheo plectrū. Cū esculapio baculū. cū Archimede radiū. cū uictorino ppēdiculū. Augustius i tertio esculapiū appellat Archiatrū: quasi p̄cipē p̄sidēq; medicoꝝ: grāce. n. i. ἀρχιατρος medicus & ἀρχιατρος primus medicoꝝ. grāci asclepion uocat esculapiū Vnde ait Martianns ascribit asclepio grācia medicinā. de hoc esculapii gestamine. sic scribit Ouidius: hinc mō serpentē baculū qui nexibus ambit p̄spice. Quod gerit. neutro gñe baculū ufuspat sicut & ueteres factitauerūt. Silius pastorale deo baculū. Ouidius baculūq; tenēs agreste sinistra. CEDO: idē significat cedo qd dic mihi ut ait Donatus & da. Verbū ē comicū. Plautus. Cedo manū. M. T. i oratore: libēter inquit etiā copulando uerba iungebāt. ut sodes p̄ si audes: sis. p̄ suis. & capsis i quo tria uerba sūt. qd significat cape suis: est aut sodes uox exhortātis: ut ait Donatus i andria. Dyomedes dixit esse aduerbiū p̄cationis. STABULū: hospitiiū significat: & stabulariū uocat ipm cauponē: qui uulgo hospes appellatur: Vlpianus iuris cōsultus. Caupones ait & stabularios eos accipimus: qui cauponā uel stabulū exercent: & caius ait stabulariū accipere mercedē ut p̄mittat iumenta apud eū stabulari: Custodiāq; noīe tenet: Augustinus libro. vii. de ciuitate dei stabularias uocat mulieres: q; exercent stabulū. & uiatores mercede pascunt: stabularii sunt Catoni famuli uillatici: qui stabulario p̄sunt: sic. n. inquit oportet habeat uillicus stabularios. iiii. obiter annotādo grāco uocabulo stabulariū dici πᾶρδοχῆα. ut intelligas illud iosephi ex libro tertio Antiquitatū: neq; Ancillā neq; captiuā eis nubere uoluit: & eas q; de cauponibus & p̄adochibus uitā agūt. PRANDio participabo. i. mecū p̄adebis A symbolos & imunis: ego. n. pro te resoluā: & stabulario satisfaciā. M. Varro tradit locariā dici p̄ciū: quod datur i stabulo. & taberna p̄ loco ubi cōsistāt. HIC. pro hac: loquutio ē frequēs & prope peculiaris apuleii: iterdū significat tūc: ut docet pri scianus. EQUI boniq; facio. p̄uerbialiter locutus qd significat i bonā partē accipio. Ita enī loqui consueuimus. quādo benignitate uerboꝝ p̄sequimur pollicitatores inuitatoresq;. p̄t accipi & eo itellectu. ut exponas nō magni pendo. Cui cōsimile est illud susq; deq; facio: Terentius cāterū equidem istuc chreme æqui boniq; facio. Titus Liuius ne serpat latius cōtagio eius mali. nos æqui boniq; facimus. M. Tullius i epistolis ad atticū sine p̄ticula cōiunctiua qd decētius ē. dixit æq bōi facit. PORRO. i futurū: deiceps futuri tēporis aduerbiū ē: alias cōiunctio ē expletiuua. ut docet dōatus q; alibi ait aduerbiū eē mō tēporis mō ordinis. DEIERabo. Valde iurabo de. n. iterdū significat itentionē. ut demiror. Apud Terentiū de amo te syre p̄ ualde amo. Tertullianus i apologetico. Sacra laciebant p̄ salute iperatoris. & geniū eius deierebāt: hinc deiuriū dictū i iusurādū. Au. Gellius deiurio uincti forēt. Deierare autē siue iurare deū ornatior elocutio ē ut ait seruius in. xii. cōmētario q; sit uelis addere p̄positionem: sic Virgilius: terrā mare sidera iuro hoc. n. elegātius est q; si dicas p̄ terrā iuro. p̄ mare p̄ sidera Plautus tamen elegātissimus scriptoꝝ dixit p̄ omnis deos & deas deierauit: occisurū eū hac nocte. q; cū cubaret.

Cur escu-
lapiio di-
catus.
Anguis.

Archia-
tros.
Asclepi^o.

Capsis.
Sodes.

Stabula-
rius.

Pando-
xeus.

Locatiū.

Aeq bōi factio.
Facto.
Pōro.
Deierare
Deiuriū.

LIBER

VIDENTē deū. Plinius de sole scribēs ait p̄clarus eximius oīa itūēs oīa ēt exaudiēs: ab ouidio dictū est uidet hic deus oīa prius. gr̄ce dī: παρτὶ ὄρωρ καὶ παρτὰ κοινωρ hoc ē cūctē uidēs: cūcta audiēs est enī Sol oculus mūdi tolle solē de mūdo: cūcta noctescēt. hinc illud heracliti εἰ ὡν ἡλιοσ φησὶ ἡμερ φρορ ἄρ ἡρ. i. si sol nō eēt nox eēt. **THESSALIA.** hic thessalia nō p̄ regiōe accipit sed p̄ oppido: qd̄ si le gas thessalicā noīe adiectiuo significat hypata ciuitas thessalia. Quā palā gesta sūt: Subitelligēdū est de his uel hor̄. uel aliqd̄ cōsimile. ut sit sensus. sermonē iactari p̄ ora ppli thessalici sup̄ his reb̄ q̄ illic palā gesta fuerant. **CVIATIS.** no mē ē gētile: & significat cuius gētis: Antiq̄. n. ut ait Priscianus noīa tiuū p̄ferebāt cuius & cuiatis cōmuni gñe: Plautus rogāt cuiatis sit. **Questū.** ad q̄rēdū lucrū ritu mercatorio. **EAM.** uadā. uerbū ē. **EGINĒS** qd̄ sūt. Egina cuius hic se municipē eēt ait īsula ē ab egina eaci matre dicta: Cum prius enopia noīaret. Ouidius enopia ueteres appellauerunt. Sed ipse eacus eginā genitricis noīe dixit. & egineticū teste Plinio fuit ī laude: ex quo cādelabror̄ sup̄ficiē elaborabāt: qd̄a codices hnt̄ egiēsis tāq̄ ab egio deducto noīe. est. n. egiū oppidū peloponessū: quo ī loco Iouē a capra caprino lacte nutritū fabulatur: sicut aratus p̄didit. unde & loco nomē: ega. n. caprā uocāt: sunt & ega euboice a quibus egeū mare dici autumat strabo. sunt & ega achaice: penes quas cratis amnis labitur. **ETHNEO** melle. i. siculo qd̄ bonitatis nota cēsetur: prima nobilitas ē attico. **Quod himetiū uocat:** pxima siculo. **Quod hibleū** ab oppido nūcupat: mox calimne īfulē. hinc ait Ouidius fecūdaq̄ melle calimne: Apuleius ethneū mel appellat ītelligi uolēs hibleū siue siculū ab ethna mōte q̄ ardet noctibus semp: quidā legūt enneo ab enna ciuitate siciliā ī colle sita: in qua sacra cereris edes est. ut docet Strabo in. vi. hinc illud ī carmine obsceno: anneā cererē nurus frequētāt. **CAVPOŅA:** mercibus. eculētās merces significat: q̄ p̄tinēt ad edulia cauponarū: est aut̄ caupona. & mulier & taberna: pōt̄ referri & ad cauponationē: quā ut illiberalē ip̄robat plato libro. xi. de legibus: de qua suo loco mox plura. **ETHOLIA.** etholia. Regio ē pxia epiro: quā ab acarnātia ditimit amnis achelous. hīc ouidius achelouū appellat acarnanū fluiū illo uersu: Amnis acarnanus lētissimus hospite tāto: ī etholia oppidū ē noīe naupectū a quo idē achelous: naupecteus ab eodē poeta dictus. etholia oppidū est calydon: unde calydonius ille aper famigeratus. **BOETIA.** cū latini gr̄cos ī oībus pene sequant̄. ut ait Priscianus: Barbarissimus fit boetiā boetiosq̄ scriptitādo. p̄nūciādoq̄: sicut obtinuit in ueteranūq̄ falsa & p̄tinax cōsuetudo neotericoꝝ. boetiā. n. & boetios scribere ac p̄ ferre debem̄ ex gr̄coꝝ ratioe apud quos. Βοιωτία καὶ Βοιωτοὶ nec unq̄ aliter scribunt̄. & ita illud Flacci legēdū est: boeotū ī crasso iurares aere natū: Homerus ī catalogo Βοιωτῶν μερ πημελεωσ καὶ ληϊτοσ ηρχορ. auctoritatē tamē & rationē & regulā cōsuetudo sup̄auit: q̄ ut ait Gellius domina rerū est maximeq̄ uerborū. ī ore enī oīum est boetia: cū boetia ī solēs ī auditū aspernabile uerbū esse uideat̄: Caterū ego ipse sequar fabiū quintilianū. qui uocat cōsuetudinē sermōis cōsensum eruditor̄. nō usum triualiuū gr̄matistarū. **COMPERTO.** cū cōperissem: absoluta elocutio ē. apud ueteres usitatissima. cor. tacitus. igit̄ zofines diu p̄sitato mithridatis ne rebus externis. an patrio regno cōsuleret Silius. auditoq̄ furēs sogias nō defore uires. **HYPATEN:** Itidē Lucianus se hypatā accessisse cōmēorat: Thessalia ciuitatē: quā Apuleius signat fuisse metropolim: & quasi principalē totius regiōis: Liuius meminit hypatā in. xxxvi. scribitq̄ cōsulē Romanū eēt depopulatū agrū hypatēsem. **CAFEUS** sciti saporis. Cafeo nemaufem si: q̄ ciuitas galliarū ē. Laus fuit apud antiquos p̄cipua: & musteo tātū hoc ē recēti cōmēdatio: Cafeus lumen si magnitudine cōspiciuus celebrat̄. quippe qui ad singula milia p̄podo p̄mebat. ut docet Pli. i. xi. hinc illud epigramatarū poete. cafeus ethruscā signatus imaginā p̄stabit pueris pr̄dia mille tuis: Cafeus a coacto lacte dictus ut īterptat̄. M. Varro siue a coeundo ut ait festus: Cafei recētes & molles sunt alibiles magis q̄ ueteres & aridi: iter cibos castrēses cafeus quoq̄ numerat̄: Spartianus de hadriano hęc. cibis etiā castrēsis i p̄patulo libēter utēs hoc est larido caseo. & posca: exēplo sciipiōis emiliani & metelli & auctoris sui traiani: Galenus libro de Alimētis tertio recētē caseū ueluti oīum p̄batissimū saluberrimūq̄: quē uocari ait a p̄gamenis municipibus suis oxygalacticū miro p̄conio extollit: ut aut̄ ītelligas qd̄ sit cafeus oxygalacticus apud galenū: scito oxygalā dici quasi acetosum lac. nam gr̄ci το οξοσ acetū uocat̄ & γαλα lac. Vñ galactopota dicti populi. qbus lac uictū cōmodat: quor̄ meminit & Columella ī. viii. oxygala aut̄: ut docet Plinius uolumine. xxviii. fit elacte: qd̄ ī sūmo fluiē addito sale: oxygala alio mō fit acido lacte addito ī recens: **Quod dū aceffit utilissimū ē stomacho.** hippacē uocat antiquitas caseū equinū: Cui eodē affectus quos bubulo caseo festius assignat: gēus est casei: qd̄ ī sūmo salū uocat̄ q̄ si dicas marcidū: q̄ cū sale & sorbis siccis e uino tritus potusq̄ medēt̄ coeliacis. ī uniuersū hęc de caseis tradūt̄ stomacho utiles sūt. q̄ nō sūt salsi. i. recētes: ueteres aluū sūstunt. corpusq̄ minuūt.

VNDECIMVS

SCITI saporis: pbi iucūdiq; gustatus: scitus iterdū dicit elegās: Terētius scitū puerū appellat pulchrē & elegāte: fiscellus dicebat a p̄scis casei mollis appetitor. PRECIO distrahi. uēdibilē fuisse caseū signi-
 ficat: q̄ leui p̄cio coemi posset: distrahere. n. ē uēdere oratoribus & iuriscōsultis: ide merces distractā: &
 distractio uēditio. Vlpianus titulo de trāfactionibus: si uni p̄lib^o ue fundus ad alimēta fuerit relictus ue
 lintq; eū distrahere necesse ē p̄torē de eius distractioe. & trāfactioe arbitrari. Alias significat disseparare
 atq; diuellere. PRAESTIATURUS. ēpturus: p̄stare uerbū uetus ē: qd̄ significat emere Plautus i epidico: **Scitus sa**
 ut p̄sties argēto priusq; uēit filius: **por.**
 & apud eūde sepissime: A quo de **Fiscellus.**
 stiare quoq; qd̄ iusitatus ē usur **Distrahe**
 pat̄ i eodē significatu cū ait i p̄sa. **re.**
 Dii deaq; te agitat̄ irati. & scelus **Difra**
 q̄ hāc n̄ p̄pes destiare. **ctio.**
 SINISTRO pede. i. p̄spo omie & i auspica **Præstina**
 to: Si. n. ut Dōatus Virgilius in **re.**
 terps scite iquit. Dexter pes bōus **Destiare.**
 ē p̄cul dubio sinister malus acci **Sinistro**
 piēdus ē: a cōtrario dixit Virg. in. **pede.**
 viii. & nos & tua dexter adi pede **Sinistro**
 sacra scdo. hoc ē ut serui^o iterptat̄ **pede.**
 p̄pitius. & p̄spo omie. Diuus Au **Phāio q.**
 gustus: Quod me hercules scitu mēoratuq; ē dignū. refert i ep̄is phāionē dici bōi pedis hoīem. cuius **Phāio q.**
 aduētus afferat aliqd̄ felicitatis: sicut iquit solēus dicere scdo pede itroisse: cuius itroitū p̄spitas aliqua **Sinistræ.**
 cōsecuta sit. illud obiter anōtādū i auguriis sinistrū accipi. p̄ p̄spo & salutari. & sinistras aues: q̄ portēdūt **aves salu**
 felicitatē. autumāt festus Pōpeius & seruius auspiciū sinistrū a sinēdo dici: qd̄ nos agere aliquid sinat. **tares.**
 M. Varro i libro ep̄licae q̄stionū ait: ad sinistrā p̄tē eē mūdi exoriētes: ad dextrā occidētes. uñ sc̄n̄ arbi **Leua ful**
 trat. ut sinistra meliora auspicia q̄ dextra eē existimēt: Idē fere sentiūt capito & cicius uetustissimi scri **mina.**
 ptōres: Pli. quoq; fulmina leua hoc ē sinistra refert p̄spa existiari. qm̄ leua p̄tē mūdi ortus ē. Idē dona **Lupus.**
 tus refert i sacris signis iccirco. p̄spa accipi. q̄ sūt leua q̄ sacrificātis uñ p̄cātis latus leuū dextrū ē eius: qui **Magna**
 postulata largit̄. ex hac augurii cōsuetudie dixit ennius. cōtonuit leuū bñ tēp̄state serena: & ennum **rius.**
 emulatus Virg. cecinit i serio ope. subitoq; fragore itonuit leuū. significari uolēs sinistrū hoc ē prospe **cōmodū.**
 rū factū eē auguriū: E cōtrario gr̄cis & barbaris dextra meliora uidēt q̄ sinistra. Vñ hōericus aiax. ne **Balneæ.**
 scio qd̄ hoc mō nūtiat. p̄spa iupiter his dextris fulgorib^o edit: quāq; haud ignorāus ut iquit. M. Tullius **Balneæ.**
 i scdo de diuinatione q̄ bōa sint sinistra dici etiā si dextra sint. SPES cōpēdiū: lucri. cōtra dispēdiū signifi **Surda**
 cat detrimētū. LVpus. nomē p̄ptiū negociatoris: Alias di instrumentū uncinatū: qd̄ uulgus lingua uet **ster.**
 nacula graphiū uocat: palladius lupos ferrulas māubriatas iterptat̄ nūeratq; iter rustica ferramenta: **Recalua**
 Alias lupos dicit̄ fr̄eos & lupata iuxta illud: accipit ore lupos: de lupo pisce & aiali quadrupede nēo **ster.**
 ē qui nesciat. MAGNARIUS. nō a regioe q̄ magnesia d̄iciatū ē hoc nomē: sed a magno magnitudine **Recalua**
 q̄ negociatiōis ueluti famigeratus. clarusq; i obeūdis magnis mercaturis. COMMODUS: nō paḡ mul **ster.**
 t̄ p̄riculā sūt i latina lingua usitatissime qd̄ ē: sed paucis bñ cognite itellectaq; sicut ē aduerbiū hoc cō **ster.**
 modū: Quod significat tūc id t̄pis. eo mom̄to: quā dictioe nō solū Apuleius n̄ sepicule. sed & Plau. & **ster.**
 M. T. gelli^o. & oīs classicoꝝ scriptoꝝ ordo usus ē. Dōat̄ enarrās illud terētianū ex phormiōe: id cū hoc **ster.**
 agebā sōmodū dixit aduerbiū eē t̄pis. & t̄m̄ significare. idē aliubi aptius & plāius expōit cōmodū **ster.**
 aduerterat ipso eodēq; t̄pe. AD BALNEAS: p̄prie & significāter fœminio gñe balneas publicas appella **ster.**
 mus. cū priuata neutro gñe balnea appellit̄. Quod docet. M. Varro: & ita fere sp̄ apud idōeos aucto **ster.**
 res iuēies dici p̄ publicis thermis. Att̄n. M. T. balneas uocat balnea marci bruti priuata: sic. n. ait i scdo **ster.**
 de oratore: quā multa de balneis: quas nup̄ ille uēdiderat: Idē i oratiōe p̄ cluētioe eas iquit balneas n̄ ex **ster.**
 libris p̄is sed ex tabulis & ex cēsu q̄rere. gr̄ci βαλαιοꝝ appellāt ab eo qd̄ anxietatē pellat ex aīo. qd̄ **ster.**
 & diuus Augu. testat̄ lib. ix. cōfessionū: & nos fusius scripsim^o i cōmētariis Suetōii. uñ n̄i balneū d̄nt̄: **ster.**
 & p̄ syncopā balneū. ECCE: p̄prie Cice. & uirgilio hoc ē i reb^o i. p̄uis & repētinis: ut ecce at̄ gēini a te **ster.**
 nēdo. & ecce trahebat̄ passis priameia uirgo. PALLIASTRO: a pallio: q̄ gr̄coꝝ uestis ē: ut toga Romāo **ster.**
 rū. icliat̄ palliastrū. Cuiuscemodi noīa autumāt gr̄matici significare diminutionē: & p̄fecto qd̄ sūt in **ster.**
 aster uel i astrū desinētia: q̄ diminutōis regulā seruāt: ut surdaster: quasi subsurdus. & recaluafter modi **ster.**
 ce caluus. Ci. i. y. tusculana: Erat iquit surdaster. M. crassus i leuitico ait moyses. & si a fr̄tre ceciderit pili **ster.**
 recaluafter & mūdus ē: uñ & recaluatio dcā nō plenū caluiciū sed pusila capilloꝝ deglabratio. itidē pal **ster.**
 liastrū accipi uidēt̄ p̄ pallio mutilo & breuiculo: cōpluscula t̄m̄ sūt ex hoc icliatu deriuata. q̄ imitationē **ster.**
 poti^o significat̄ q̄ diminutionē: ut p̄iafter q̄ n̄ pua pinus significat̄: sed ut ait Pli. i. xvi. nihil aliud ē q̄ pius **ster.**
 siluestris mira alitūdie: Ita apiastrū. Quod herbe gēus melissophylō higiū uocat: Ita mētastrū q̄ mē **ster.**
 ta siluestris ē: cōsimiliter a cicerōe d̄i fuluiafter & atōiafter. cōtra p̄sciaī sniam: quasi fuluiae atōniq; imi **ster.**
 tator: & a terētio i adelphis parasitafter dictus nō tā paru^o pasit^o q̄ emulus imitatorq; pasitoḡ: de pallia **ster.**
 stro i floridis. Ni zeno p̄cictū palliastri magistrū i secreto deffendisset. SCISSILI. lacero. & diuulso. alias

LIBER

Luror.

Deformare.

Mendicantiū.

Necessarii.

Facies. Corpore aquilo.

Conclamatum.

Iuridicus puicialis.

Tutores. Analogi. tutores q Libeti.

Feralia.

sciffile dicitur ut fissile. qd facile scidi pot. SEMIAMICTUS: ex hoc apte liqr palliastrū pusillū & breue palliū significare: quo Socrates n̄ tot⁹ uestiebat: sed semiuestitus cōspiciebat. LVRORE: squallore & pallore buxati: ē. n. luridus supra modū pallidus. Vñ rana lurina uarroi. & uenēa Lurida poetis dñr. DEFORMAT⁹. sētus. icult⁹ & dehoestamēto formæ demutat⁹. Alias deformare ē figurare fabricare: & noua forma insignire: uictruius i. y. tragicæ scenæ deformat⁹ colūnis. signis. & regalib⁹ reb⁹. STIPES erogare. si significat cōtubernalē ad icitas hoc ē egestatē fortunæ fulminātis seuitia redactū eē adeo ut medicare cogere: qd gēus hoies Plau. eleganter appellat mendicabula. & labe ri⁹ medicitatē dixit medicim oīū: triuiis at potissimū medici stabular. ut pote locis frequētorib⁹ p̄q̄ ultro citroq; cōmeāt hoies negocia obeūtes. q̄q; necessariū. quibus mihi necessitudie cōtubernalitateq; cōiūctū: & cōsequēter cognitissimū. NECESSARIJ. n. dñr. q iure affinitatis familiaritatis ue cōiuncti sūt: ut docet Gellius li. xii. noctiū artica. Quæ facies. Admirat⁹ i Socrate cōtubernali tātā deformitatē. tātāq; uult⁹ actorius corporis illi uie ē. n. facies forma oīs & modus & factura qdā corporis toti⁹ a faciēdo dicta auctor Gellius i. xii. Plau. quoq; i pēulo faciē p̄ toti⁹ corporis colorisq; habitu dixit his uersib⁹: Sed eaq; nutrix q̄ sit facie mihi expe di. statura nō magna. corpe aq̄lo ē. Aqlū at a corp⁹ a colore aq̄lo dñr: q̄ fuscus ē. & subniger ab aq̄ noīa tus: cæterū quotidiā locutiōis cōsuetudo faciē usurpat. p̄ oris sp̄e qd̄ græci n̄ ποσωτορ dñti quo si significatū ē illud Plinii ex. xi. facies hoī tm̄. Cæteris os aut rostra. DEFFLETUS. deplorat⁹ delamētat⁹: p̄ticipiū ab eo qd̄ ē fleor ut ait seruius. Virg. tū mēbra thoro defleta reponūt. CONCLAMAT⁹ es. tāq; deuita tua trāsactū finitūq; sit. Dōatus enarras illud Terētianū ex eunucho. Iā cōclamatū ē mō iterprāt trāfactū ac finitū ut corpa. nihil reliq; hnt ad uitæ officia: mō manifestū. ut i cōclamatū fuerib⁹ nulla dilatio ē doloris ac luctus. cōclamatū p̄ satis deploratū fatisq; uociferatū eē expōit: Seruius uero i expositiōe illius hemistichii ex sexto æneidos: ps calidos latices. ait morē fuisse apud ueteres. ut mortui calida aq; abluerēt. & p̄ iterualla cōclamarēt. p̄pea. q; solet plerūq; uitalis sp̄is exclusus putari. & hoies fallere: loq; seruabāt cadauera septē dieb⁹. & calida aq; abluebāt. & post ultimā cōclamationē cōburebāt. & hinc tractū eē refert illud Terētii. Desine iā cōclamatū ē: cōsimile ē illud Lucāi ex sc̄do pharfalia. Corpa nō dū cōclamata iacēt. IURIDICI puicialis. Iuridicus puicialis significat. is magistrat⁹. q ius dicit i puicia: siue is p̄tor sit siue p̄cōsul. siue p̄fes. siue alius q puiciā regat. titulus ē. apd̄ iuriscōsultos de officio iuridici alexādrīa: Vbi sic ait Vlpianus. Iuridico qui alexādrīa agit datio tutoris cōstitutioē diui Marci cōcessa ē. Sēsus ē datos eē tūtores filiis Socratis: q demortu⁹ credebāt. ex auctoritate decretoq; iuridici. q puiciā illius p̄tā regebat: nā ut refert Vlpianus titulo de iurisdicōe iudicū. Ius dicētis latissimū est: nā & pupillis nō hnt̄ tūtores cōstituere pōt. Tutores at sūt ut docet Paulus libro. xxvi. Digestorū q um ac p̄tātē hnt̄ tuēdi eū: q pp̄ ætatē suā sp̄ote se defendere neq; dicti q̄si tūtores atq; defensores. mutus & furdus tutor dari n̄ pōt: Tutores alii legitimi: Alii fiduciarii. Alii honorarii nūcupati: Analogistos siue Analogos appellat tutores Iulianus iuriscōsultus eos. q nō tenēt reddere rōnē Admistratæ tutelæ: Ius dādi tutores datū ē. ut ait Vlpianus oib⁹ magistratib⁹ municipalib⁹. p̄tor ipse se tutorē dare nō pōt. Illud semp̄ cōstitit p̄sidiē posse tutorē dare tā absente q̄ p̄sente: & tā p̄senti q̄ absenti: necnō ignorati & inuito. LIBERIS: Liberū appellatione: nō solū filii sed & nepotes cōtinētur. ut tradit Vlpianus titulo de testamentaria tutela. liberos secūdū cassium & ultra trinepotē accipimus: Antiqui oratores historiciq; etiā unū filium filiam ue liberos multitudinis numero appellauerunt Sempronius Afellio libro rerū gestarū quinto de Tiberio graccho ita scripsit. orare cœpit ut se defenderent: Liberosq; suos eū quem uirilī sexus. tū in eo tēpore habebat produci iussit populoq; cōmendauit prope flens. FERALIBUS officiis. feralia officia appellamus: q̄ inferis defunctisq; exhibentur scribit Ouidius in secūdo fastorū feralia dici diē In mense february: qua ferūtur iusta manibus parētū. Et celebratis parētalibus placatias defunctorū: festus quoq; Pōpeius ait feralia esse festa factata diis manibus a ferēdis epulis: uel a feriēdis pecudibus appellata: hinc federa feralia. & tedas ferales & arma feralia dixit: Lucāus p̄ mortiferis & puicialibus. Et ferales cultus Ouidius p̄ funebres & lugubres: Vxor apd̄ ueteres decē mēses a funere maritali lugebat maritū. quia Annus id tēporis erat decimestris. ut docet Ouidius: scribit Seneca libro septimo epistolarū. Annuū tēpus fœminis ad lugendū cōstitutū fuisse a maioribus nō ut tādū lugerent: sed ne diutius: Vitis nullū lugendi legitimū tempus est. quia nullū est honestū: lugentes diebus luctus erant in pellibus. DEFORMATA. deturpata. fordidataq;. DIFLETIS oculis Tādū tāq; cōtinenter defleuisse fœminā significat. ut pene luminū oculorū captiuitatem orbitatēq; pateretur: in hanc sententiā Quintilianus in declamatione quæ inscribitur infepultus sic inquit. Cognita clade rarissimi uxor exēpli totos effleuit oculos. fontēq; illū perenniū lachrymarū tātū cecitas clusit.

PRIMVS

A SVis parentibus. patre & matre. Interdū parentes vulgari more ut ait diuus Hieronymus dicunt Parētes. affines. & cognati. & ita nos vulgo uernacula lingua sermocinantes usurpamus. in hoc significato parentes appellat spartianus cū ait oībus parentibus suis tantā reuerentiā. quantā priuatus exhibuit: prāterea appellatōe parentū oēs superioris gradus usq; ad tritauū quidā appellari aunt. sed caius cassius cui Vlpianus astipulat oēs in infinitū dici parentes asseuerat. NOuaq; nuptiaq; gaudiis: Luctus finiebat nuptiaq; cā. Hylarare infortuniū. Ex hylarare. & discusso pectoris nubilo differēnare: ac noua im

a suis sibi parentibus hylare cōpallitur. At tu hic laruale simulachrū: cū summo dedecore nostro uiferis. Aristomene inquit ne tu fortunarū lubricas ambages: & instabiles icursiōes: & reciprocas uicissitudines ignoras: & cū dicto futili centuculo faciem suam: iam dudum

uit uopiscus sic scribens. in aureliano. hylaribus quibus oīa festa & fieri debere scimus & dici impletis solēnibus. SVis sibi. Vetus locutio est. ita Terentius suo sibi hunc gladio iugulo. ubi exponit Donatus ueteres sic solitos loqui. Laruale simulachrū. Augustinus in nono de ciuitate dei: Marcianus capella in nuptiis philologiae. & noster Apuleius in demōio socratis laruas dici tradunt aīas hoīum deprauatas & malis uitae meritis maculosas: q̄ a corpore seiugatae terriculamentū sunt mortalibus & occurfacula nocturna. hinc laruale simulacrū dicit deformatū pallēs luridū euisceratū ematiatū. ac prorsus horrēdū: sicuti larua ē. in priapeis scriptū ē. ad me nocte solet uenire & affert pallorē maciēq; laruale. ubi annotādū in carmine phalecio laruale p̄nūciari debere p̄ dieresim. a larua laruati dicūt furiosi & mēte moti quasi laruis exciti. Apuleius i apologia: hūc deniq; q̄ larua putat ipse ē laruatus idē tertiū iquit mēdaciū fuit macilētā uel oīo euiscerata formā diri cadaueris fabricatā p̄fus horribilē & laruale: in hāc sniam ē illud sidōii apollinaris. facies ueluti umbris mestificata larualibus apud oratiū q̄ nescio an aliubi facile repias larua accipit p̄ psōa sicut vulgo usurpat eo uersu. nil illi larua aut tragicis opus eē coturis. ARistomene. uocatiuus casus ē: qui apud ueteres saluatorius quoq; uocabat. uerba sūt socratis respōdētis amico aristomeni. ita. n. noīabat sermocinator hic i troductus a lucio nostro. FORtunae lubricas ambages. saepe diximus. saepeq; annotauimus fortunā uolubilē uagā incōstātē: Lubrica brutā appellari: quā antiqui sine pedibus eē dixerūt. eaq; i pila stātē figurātes manuatā pēnatāq; fecerunt: q̄ cū manus porrigit pēnas quoq; cōprehendere nō sinit fortunā: at pluraliter dixit. quia multiplex est multinominisq; fortuna sicuti a nobis scriptū est in libro de felicitate: refert Macrobius simulacra fortunae apud antiū proueniri solita ad danda responsa papinius quoq; siluula quadā p̄nestinas sorores appellauit fortunās: q̄ apud p̄neste sub effigē sororū colebant. Romae fuit ara malae fortunae in exquilis. & nos olim ludētes scripsimus in libello elegiaco. est fortuna mala. est conuertēs. est bene sperans: fortis habet nomē masculina culta dea est. ut tua multiuga ē uaria & numerosa potestas sic sunt multa tibi nomina facta dea. in caelo ē αὐτὸν τὰ χη καὶ κε κη τὴ χη .i. bōa fortuna & mala fortuna. auctor iulius firmicus: alias fortunā pro diuitiis opulentisq; accipiunt. CVM dicto. steq̄ns & pene peculiaris Apulei locutio: q̄ significat stati: post uerba: & uix dū finito sermōe. SVtili cētuculo. qd̄ supra palliastis scissile dixit: mō futile cētuculū appellat a cētōe ὑποκοπίσ τικωσ .i. p̄ diminutionē deducto uocabulo. ē at cētō uestis crassior uiliorq; ex panis diuersorū colorū in unū cōsūtis coagmētatisq; cuius usus i re militari apud ueteres fuit frequentissimus ad icēdiū arcēdū: hūc p̄cipit uegeto libro quarto tures & uineas q̄ machiā sūt militares cētōibus eē aut crudis coriis extrinsecus opriendas communiēdas ue. ne imisso cōcremēt icēdio. Cæsar quoq; cōmentario belli ciuiliis pōpeiāi secūdo refert i oppugnatōe massiliæ turri latericiā a suis structā fuisse: cui cētōes in sup iniecerūt: ne aut tela tormētis missa tabulationē p̄frigerēt: aut saxa excatapultis latericiū discuterēt: idē in structura musculi: q̄ & ipsa machina oppugnatoria ē. ait coria iducta fuisse sup coria cētōes iniectos. ne igni ac lapidibus corrumperet: Docet portius Cato cētōes fieri ex uestimentis familiarū ueteribus. cū ait quotiēscūq; tunicū aut saga familiarū dabis prius ueterē accipito. unde cētōes fiāt: Macrobius in primo saturnaliū cētōes accipit pro ueste stragula lectoq; opimēto. cū ait scrophæ cadauer sub cētōibus collocat. super quos uxor cubabat: laus sarcinatoris est si bene cētōne suere nouerit: quia ex dissimilibus minutisq; confarcinat hinc illud lucianū sarcinatorē eē summū suere cētōne optime: cōsimiliter cētō apud iuuenalē accipit p̄ uestitu famulari crasso. & sordido. sic scribētē: intrauit calidū uereri centōe lupanar. Centonibus enim in uoluta uestitaq; messalina ibat in lustra ne agnosceret. seneca quoq; in. xi. epistolarum ait diurnum accipit in centuculo dormit. ubi centuculus pro uili. & plebeia ueste stragula usurpatur frontinus & liuius centunculos accipere uident pro dorsualibus & instratis iumentorū. a similitudine uestis centuculi. herba centunculus dicta de qua scribēs plinius noster inuit centuculū eē penulā: cuius uerba subscripsi ex uolumine. xxiiii. q̄ sunt hęc. itali centunculū uocāt rostratis foliis ad similitudinē capitis pe-

Hylaria

Larua.

Laruati

Vmbrae
laruales.
Salutato
rius casus
Fortuna
in pila
stans.

Prenesti
nae sorores.

Centun
culus.
Cento.

LIBER

Cento nuptialis Homero centões nularū iacentē in aruis: p̄terea cento ut scienter docet aufonius est opusculū structū ex uariis diuersisq; carminibus. Cuius structura ita solidat. ut coeant aut cefi duo uerfus. aut unns & sequens cū medio: nā duos iuncti locare ineptū est. ita ipse centonē formauit nuptialē ex filis poematis maroniani confutū. hinc homerocentonas & Virgiliocentonas legiffe se se diuus Hieronymus refert in prologo ueris instrumenti significare uolens opuscula contexta ex Homeri Virgiliiq; carminibus transducta accōmodataq; ad sensum conditoris. Sutilis autem dicit centuculus confutus contextusq; a suendo cymbā charonis sutilē uocat poeta hoc est ut exponit feruius itex tā sutāq;. P Vnicā p̄ pudore: Ru bente obuerecūdiā. puniceus. n. color ruffus est. & exuberantiā spē dorēq; significat ruboris. græce dicit φοινικουσ auctor Gellius in secundo. facies autē pudibūdi ue recundi q; hominis erubescence consueuit: qm̄ ut inquit Aristoteles in problematis sanguis de corde in oēs corporis partes diffundit p̄udentibus. ita ut superficiem occupet: Est autē uerecūdiā bonū ut dicit Seneca in adolescente signū. & ut dicere solebat cynicus diogenes. Rubor uirtutis ē color. nihil fuisse mollius ore pōpei an notauerunt eruditi: qui nunquam non coram pluribus erubuit. utiq; & incōtionibus: plautus in asinaria uerecundum esse decet adolescentem argyrippe. Quintilianus uerecundiam. uitium esse dicit sed amabile. & quod uirtutes generet. P Vbe tenus. Vsq; ad pubem. hęc particula iungitur cum ablatiuo singulari numero: ut capulo tenus abdiditensem. plurali uero cum genitiuo. ut crurum tenus amento palcaria pendent. quo in loco ut priscianus ostendit. usus est poeta hellenismo. plinius quoq; dixit corporum tenus curiosus. FR VA tur tropea fortuna. Verba sunt socratis erumnosi aristomeni respondentis sinendum esse fortunam de se ipso triumphare & ipso tropeo diutissime frui: tanquam ipse sit tropeum fixum a uictrice fortuna: sicut tropea figi solebant a uictoribus ut essent monumenta uictoriarum sempiterna. quæ uetustate consumpta nephas erat refici ac refarciri: ut docet plautus in questionibus. De tropeis affatim scripsimus in primo tranquilli. commentario. illinc poteris siquid desideras mutuari. EX duabus laciniis: Vestibus. est autem proprie lacinia ut inquit festus pōpeus pars uestimenti flexuosa sinuosaq;. unde laciniōsum deriuatur. Quod tortuosum implicatum que significat hinc laciniōsa oratio Hieronymo laciniōsus fibris spondios in ostreis plinio laciniōsa conuallis Apuleio dicta & aduerbium inde fit laciniati. Quod significat lacinias columella præcipit Gregem pecoris ouilli in lacinias distribuendum. hoc est in particulas & ut aduerbialiter dicam particulatim. Videlicet a laciniis: quæ partes sunt uestimentorum: & interdum pro tota ueste accipiuntur

Puniceui Color

Rubor uirtutis color.

Tenus.

Tropea monum̄ta uictoria.

Lacinia Lacinio sum.

Laciniati

Eluuiēs

Nepenthes.

Lubētia. Cauillū.

QuOD cursui. Emenda quod tersui significat enim se ministrasse amico balnei utensilia. Videlicet ampullam oleariam: & strigilem. & lintea teritoria quibus ad tergendum utebantur. ENQRmen eluuiem: immodicam spurciciam & illuuiem. plinius iuuenalis eluuiem dixere feculētiam cloacalē. PRObe curato: cum diligēter elotus curatusq; esset. LECTulo refoueo: cibo satio omioteleuto. Et omioptoton. q̄ latine dicitur similit̄ desinēs similit̄ cadēs exornatōes sunt. quæ rarerer intersperse concinnorem faciunt festiuoremq; elocutionem: in quibus nitidus est & præpollens Apuleius: si immodice hæc fiant transeunt in uitium ut in quarto Rhetoricorū proditū est. ideoq; dixit. Au. Gellius. infida & inertia & puerilia esse id genus in collocandis uerbis scitamenta: si immodice fiat & rācide: sicut facetissime lusit lucilius. sed ad propositū. oīs ai impetus oīs q; tristitia cibo mollit. potuq; discutit. uinum dissipat curas edaces. ut ait oratius. & plinio teste somno est accommodatum ac securitatibus & hoc fuit illud poculum nepentes. quod Helena illa homerica thelematho ministravit: Quod obliuionem tristitiæ ueniamq; afferbat. Quod utiq; foret cunctis mortalibus ab helena propinandum sed de hoc nepenthe: quod sine luctu significat. plura in libro annotationum. AD lubentias. A lubēdo siue libendo lubentia & libentia dicta est: ut docet. M. Varro libro secundo latinæ linguæ: plautus in asinaria lubentiorē te faciā: q̄ lubentia est: lubētias appellat hilaritates laticias. & uoluptates sermo num & iocorum: ad quas iam procliuem factum eē socrate seiugata paulisper tristitudie significat. A. Gellius in. xiiii. Nā cui lubētia gratiaq; oēs cōuiuorū icognita sint. q; illarū oio exps sit. SCItū cauillū. Elegans & faceta cauillatio iocatoq;. cauillū. n. pro cauillatōe. & irrisiōe accipit. auctor festis & cauillari est iocari: Quæ græci sophismata uocant Cicero & seneca cauillationes interpretantur.

PRIMVS

DICACITAS tinnula. dicacitas sicuti docet Quintilianus in. vii. proprie significat sermonē cū risu alii quos incessentē ideo demosthenē urbanū fuisse dicunt dicacē negant: adicendo ducta est: hac potissimū utunt scurræ: Vnde dicacitas scurrilis appellata. q̄ oratori magnopere fugiēda est. Duo sunt ḡna faciarū. ut inquit Cæsar & Ciceronē in. ii. de oratore altere fusu: Alterū pacutiū: illa a ueteribus superior cauillatio. hæc altera dicacitas noīata est: Vpud ueteres ganio p̄coe nemo dicacior fuit: de quo multa lucilius: de quo nō pauca. M. Tullius in oratione pro. Cn. plāco. hic nascā nō pepcit. idē. Mar. drusū hoīem

Dicacitas
scurrilis
Faceciagenera.

dicacitas tinnula: cū ille imo de pectore cruciabile suspiriū ducens: dextra seruiente: frontē replaudens: memiserū inquit. quī dū uoluptatē gladiatorii spectaculi: satis famigerabilis cōlector: in has erumnas idici. nā ut scis optime secundū questū macedonia profectus: dū menle decimo ibidem attentus nummator reuertor: modico prius q̄ larissam accederem: per transitum spectaculum obiturus: in quadam auia & laciniosa conualle a uastissimis latronibus obsessus: atque omnib⁹ priuatus tādē euado. & utpote ultime affectus: ad quandam cauponam Meroen anum: sed admodum

potentissimū dicacitate pulsauit. idem. Lu. Crassi & Marci Antōii oratorū uolūtates aspioribus facciis sæpe p̄strinxit ip̄ue. TINNula. sonora. & obstrepa sublatiore sermōe. Tinnire ē sonare uerbū ficutū ex onomatopeia. Vnde tinnit⁹ auriū plinius in. xxviii. qn & absētes. tinnitu auriū p̄sentire sermōes de se receptū ē. FRONTē replaudēs māu re pcutiēs retegēsq; capillis reiectis: quod in luctu tristitiaque usitatum est: plaudo enim quod & plodo dicitur manibus pulso & strepitū facio. unde plautus dictus: quo bōi excipiebantur cum mali exhiberēt: hic cōplode

Tinnulus.

re. supplodere. explodere. replaudere. deriuāt: q̄ iter se finitima. ut pote ab eodē fōte deriuata aliquo t̄n interificio discrimināt: qd antiquarū lectionū curioso facile liq̄t. & a nobis pinde ut in legēdo fuerint obuia annotabūt. INfit. inquit alias incipit. in carmine Neuiāo legimus fieri ip̄endio ifit pro fieri im p̄se incipit. FAMigerabilis: idyltus. Clarus. opulētus. famigerabilis. n. & famigeratus i eodē significatu pro cognobilis & fama notus usurpat: famigeratores at dicūt rumigeruli: quasi famæ rumorq; gesto res seminatores ue: de quibus plautus i trinūmo. ego de uerbis eorū famigeratorū in scius. p̄ silui amicū castigatū innoxii: qd si exquirat usq; ad stirpē auctoritas Vnde quicq; auditū: nisi id appareat: famigerator nā sit cū detrimēto & dāno. ERVMnas. Calamitates laboresq;: aiūs equus optimū ē erūnæ cōdīmētū. ut inquit plautus seruus. SECūdū q̄stū: post factū luctū: scdm. n. aliqñ significat iuxta & post. Linius scdm orationē p̄toris murmur orrū. idē i epistolis solitū scribi scdm salutē testis & hisce uerbis p̄tores s̄racusani Marcello scdm salutē ut affolet. p̄ eo qd ē post salutē. M. Tullius i epistolis ad qntū fratrem: ille mihi scdm te & liberos nostros ita ē. ut sit pene par. idē i scdo officiorū p̄xie & scdm deos hoies hominibus maxie utiles eē p̄nt. i. post deos scdm flumia dixit Virgili⁹ p̄ iuxta. scdm aurē pugionē p̄cussū fuisse. M. Marcellū scribit seruius sulphitius. Quod significat iuxta aurē siue post aurē. Accipit aliqñ scdm p̄ eo qd ē pro. ut scdm te litē do. pro re. notissima ē illa significatio scdm platonē scdm aristotelē. Lucius scdm emathia lis tāta datur. græci in hac significatiōe dicunt ut ait priscianus. κατὰ καὶ μετὰ. MACedonia. casus est ablatius olim emathia dicta duobus in clyta regibus. philippo. & Alexandro. quorū dāq; terrarū imperio famigerata cui macedo deucalionis nepos nomen indidit. auctor solinus in polyhistorē. NVMmator. pecuniosior. & nummis saccinatus. Qui bene numatus estis more roma no dicitur diues. ut festiuiter iocatur. M. Tullius in epistolis ad trebatium. stoici uero dicūt omnes esse diuites: qui cælo & terra frui possunt. LARISSam. ciuitatem thessaliæ significat. quam pensilē & pelasgi am cognominant. a qua larisseus achilles dictus. Multas autem fuisse larissas ex multiplici lectiōe didicimus. fuit enim larissa in creta. & in asia altera iuxta cymam: in agro quoq; attico larissa est. Tralliaius quoq; uicus nomine larissa. a qua larissius iupiter cognomen sumpsit. est & larissa pagus mōti homo finitimus. quin etiam in peloponesso argiuorum arx larissa memoratur. quam cyclopes condiderūt. quos Caferochiras idest uentrimios uocant quoniam suo artificio alebantur. ob hoc larisseus apex appellatur a statio arx argiuorum. qui alibi dixit cycloperum fabricata manu. OBITurus. aditurus spectaturus. AVia conualle: inaccessa & difficili: auia enim loca dicuntur sine uia. & ob hoc imperuia minimeq; commeabilia. Lucretius auia peridum peragro loca nullius ante Trita solo & homo auis lōge a uia remotus. idem auis a uera longe ratione uagariis: hinc illud per annotationem siue traiectionē celebratum. auium dulcedo auium ducit. LACiniosa. flexuosa. & plicatili sicut iam docuim⁹. VLTIme affectus: ad extremam redactus calamitatem uel nimia lassitudine defectus exhaustus ue. MEROen: nomen est cauponæ ex re fictum: tanquam esset merobiba sicut apud aufonium iocus est: de fœmina bibacissima. cui ideo meroes nomen inditum facetissime ludit: quia uinum dilutum nō bibebat: potare immixtum sueta merumque merum: alias meroe insula est clarissima niliacarum insularum. in qua & ciuitas cognominis a matre Cambyse regis nuncupata.

Replaudere.

Famigerabilis.
Famigerator
Secūdū salutem.

Larissa multiplex.
Caferochiras.
Larisseus apex.
auia.

Meroe.

LIBER

SCitula. Elegante. & argutula. nec. n. ad corporis formam refertur potest: cum esset anus; & interdum haec diminutiva urbanitatis & blandimenti causa usurpant. DEuorto. diuertor accedo. ueluti ad diuersorium: frequentissima apud Apuleium locutio. inde taberna diuersoria plauto. in qua uiatores deuertunt. M. Tullius diuersores decenter appellat eos: qui in taberna cauponarum diuertunt: & est proprie uerbum uiatorum. DOMuitionis: Coponunt dictiones ex duabus integris: ut tribunus plebis. aut integro & corrupto. ut maleuolus extorris: aut ex corrupto & integro. ut noctuagus. aut ex duobus corruptis. ut pedi sequus. pini rapus. auctores Quin-

Domuitio.

Itiones.

Domice-nium.

Anatis morbus.

Bis terque pulchra dici.

Sagaria.

Caius iurisconsultorum.

Lintearia

Saccari.

Nouissimum

scitulam: deu orto. eiq; causas & peregrinationis diuturnae: & domuitiois anxiae: & spoliatiois diurnae: apio. & dum misere refero: q meini: illa me q humane tractare ad orta: cene grate atq; gratuite: ac mox uirigie percita: cubi suo applicat. & statim miser: ut cum illa acquieui: ab unico congressu anno sam ac pestilente contraho. & ipsas etiam lacinias: quas boni latrones contegedo mihi concesserant: in ea contuli. operulas etiam quas adhuc uegetus: saccariam facies merebam. quod me ad istam faciem quam paulo ante uidiisti: bona uxor & mala fortuna perduxit. Pol quidem tu dignus inquam es extrema sustinere. si quid est tamen nouissimo extremius: qui uoluptatem ueneream:

tionem. qua de die passus erat: cum rarerent homines de die spoliari soleant nocturnae uero spoliatioes & graefaturae sint creberrimae. CENae gratiae: sensus sic ordinat. applicat me cene gratitae: per qua nulla mercedula exigebatur. VRigine percita: ardore libidinis extimulata: & tentigine ueluti quadam concita. est. n. urigo. Vredo quadam & pruritus libidinis ab urendo dicta. AB unico congressu. pudenter concubitum significat. ANnosam ac pestilentem: cauponam intelligit: ex cuius uetulae concubitu se contagione quadam pestilenti uestum esse significat. anatis ueteres appellauerunt morbum anuum id est uetularum. si cut senium morbum senum. anus autem dicta est ab annorum multitudine. uel quod iam sit sine sensu. Quod graece dicitur. ποσ. anicularum enim propria est deliratio. INeam contuli: significat se pro concubitu quicquid uestium sibi reliquerant latrones dono dedisse cauponae. OPERulas etiam scilicet contuli in cauponam. qua dictione significat reculas quasdam operose fabrefactas: quas acquisiuerat dum exercet sagariam negociationem. ab opera Hypocoristicos fit opella & opula: quid autem sit facere sagariam copiose explicauimus. in libro annotationum. ubi hic quoque locus enarrat. uerum quia ut ait plato non nocet bis idem dicere. & graecum prouerbiu est δις και τρις τοκαλορ. i. bis terque pulchra dicenda. scito sagariam nuncupari negociationem uocabulo a sagis inclinato. quando scilicet saga & alia id genus uestimenta emimus & distrahimus lucri faciendi causa. Quod iuris consulti euidenter docent: apud quos titulo pro socio talis casus explicatur. Quidam sagariam negociationem inierunt: alter ex his ad merces comparandas profectus in latrones incidit. suamque pecuniam perdidit: ferui quoque eius uulnerati sunt. reliqua propriae perdidit: dicit iulianus damnum esse commune. titulo quoque de tributoria actione sic scribitur. duas negociationes exercebat puta sagariam & linteariam. dicitur autem sagaria simpliciter & significatur huiusmodi negociatio sicuti nomine linteariae intelligitur negociatio linteorum. itidem absolute dixerunt argentaria sequestrariam aliaque consimilia sagariam autem quam saccariam legere malim quod si nihil placet immutare saccaria in eodem significato accipitur. quasi a sacco deriuata: quae sunt uiliora uestimenta. aliquando sacci & per diminutionem saculi. & sacelli sunt numorum receptacula. ut docet Pedianus Asconius Saccarium Vlpianus titulo de contrahenda emptione accipit non pro negociatione saccorum. sed pro baiulo scribens: siquid ex sacco saccarii cecidisset.

Merebam. parabam. acquirebam. BONA uxor: ironicos caupona significatur: quae illi fuit detrimetosa. cuius concubitu perinde ac uxoris potius est. MALA fortuna: propter latrocinalem spoliationem: Romae fanum malae fortunae fuit: in esquilis graece dicitur κακη τυχη. EXTrema: suprema exitia.

NOuissimo extremius. tanquam nihil peius deteriusque inueniri possit ea labe cladeque quam perceptat cotigit: nouissimum enim extremum significat. quod uerbum auctori. M. Varrone Lelius & fenes aliquot quod nimis nouum esset uitauerunt: & sicut a uetere uetustus ac ueterimus: sic a nouo declinat nouissimum: quod est extremum: sic ab eadem origine nouitas & nouitius autumat Gellius lib. 1. noctium atticarum. M. Cicerone noluisse uti isto uerbo tam non latino & improbo. sed quod pace ueniaque tanti uiri dictum sit. M. Tullium usum esse hoc uerbo obseruauimus. sic scribetur in oratore. Nec in hac more: quae ad uulgi sensum spe-

PRIMVS

et. & ad aurium uoluptate: quæ duo sunt ad iudicandum nouissima. uerū sicut ille qui semel risit nunquā risisse tradit. ita qui semel hac dictione usus est haud immerito dici poterit: ea nunq̄ usus fuisse. nā ut inquit Asconius semel uicinū est ad pene nūq̄. SCORtū scortēū. Scorta dici meretrices & scortari me

Scottari.

retriculas ducere nemo est qui nesciat: a pelle quod antiqui dicebant scortū ducto uerbo: quia sicut pelliculæ: subigant: scortea quoq̄ dicimus ea quæ ex corio ac pellibus sunt facta. inde in aliquot sacris ac facellis nefas erat aliquod scortēū adhiberi. proinde Ouidius in fastis ait. scortea nō ulli fas est inferre

Scortea.

facello. i. athelanis fabulis licebat antiquitus animaduertere rusticos ioculariter dicere se adduxisse pro scorto pelliculā: Dōatus enarrās illud ex eunucho forte habui scortū. ait abdomē quod in corpore foeminarū patiens est coit⁹ scortum dici uel αποτονοσχαίρειν. quod græce palpitare. quod faciunt meretrices crissando. ut ita cōtiniorē uenerē exhibeāt uiris: aut ut sibi abigant conceptū semē: qd̄ in uulua foeminae i ipso coitu nō se mouentis inherescit: in cōmentariis tranquilli docuimus scorta

dici diobolaria: quæ duobus obolis hoc est uilissima mercedula cōducuntur: Vbi emendauimus locū M. Varrōis mēdōsissimū. Festi uiter appellat Apuleius scortū scortēū meretricē Annosā uietā deformē in amabile: p̄inde atq̄ eēt instar pelliculæ & corii. Rugosa. Flaccida. Languida. Minimeq̄ fucculēta: meretrices at̄ id genus sordida: duobus apud ueteres uocabulis elegātibus appellāt scractiæ & scrupæ: dicit̄ at̄ scractiæ ab excreādo: qd̄ uitiū ē in uetula. scrupæ uero siue scrupida: a duritia molestiaq̄ lapillo nū: qui scruppi. & p̄ diminutionē scrupuli dicit̄: hoc ideo trāseūter apposui ut emēdares itelligeresq̄ i lud plautini: Quod refert a Gellio i tertio noctū atticæ. strata scruppe destrato uulua sordida: tu cor rige scractiæ scrupæ. Digtū a pollice proximū. indicē significat: quo ori ad moto silētiū indicimus cōmonemus ue: qd̄ maxime salutare ē. unde & salutare dictū eē a uetustis scriptoribus existimo sicuti a tranquillo. q̄ ait augustū habuisse digitū salutare sinistrae manus imbecillū: ubi nō parū multa digna scitu Annotauimus. Marciaūs capella. & ipse sic scribit. uerū quidā reditus puer ad os cōpresso digito salutaris silētia cōmōebat. is digitus in exprobrādo & idicādo: unde ei indicis nomē ē: plurimū ualet: quof usum eē optime crassum orator Cicero Quintiliūsq̄ notificāt. TVta mta fermōis: ut tuto loqui posset. ne quispiā arbitri clāculū arbitraret: sic & captiuus. plautinus secede huc inquit ne arbitri dicta nostra arbitrari queant. s̄ape. n. dicit̄ uoces: q̄ postea mortiferæ fiunt iplis fermocinatoribus: redeuntq̄ p̄ iugulū excipiētibus delatoribus. unde illud i usu uulgi frequēs: plures necat lingua q̄ gladius. sentētia uulgari subscribit uersus ille sentētia liter platūs η γλωσσα πολλουσ εισ ολεθρον η γα γερ. id est lingua multos egit i p̄niciē. PARce i foeminā. Abstine a maledictis foemiā: q̄ arte magica pollens merito ueluti diuina metuēda ē. NE quā noxā. aliquod periculū & detrimētū alias noxa accipit p̄ culpa & delicto. ut alibi latius explicauimus. AIN. ais ne. REGina: tāq̄ regia potestate præsētās. Quid mulieris est. scire te cōuenit. cū interrogatio per obliquū casum maximeq̄ genitiū profert. cōtemptrū significat. ut quid hoc ē hominis. Quid mulieris. quid ornatus auctor Dōatus. SAGA: fagas dicitur mulieres docet porphirio magicarū herbarū scientes tanq̄ satis agas & multū agentes. tibullus pollicita ē magico saga ministerio. Lactantius siue is lutatius est papinii statii cōmentator fagos clāgores i octauo thebaidos interpretatur diuinos. ande p̄sagia p̄ædiuinationes mētis dicta. Marcus Tullius libro primo de diuinatione sagire inquit est acute sentire: ex quo sagæ. & sagarii dicti qui scire multa uolūt. & sagaces canes. CAELū depōere. Quæ impossibilia naturaliter sunt. ait effici posse possibilia potestate & ui sagæ mulieris. & hoc totum decenter positum est per antitheta siue contrapōsita. quæ in ornamētis elocutionis ut inquit Augustinus in. viii. de ciuitate dei sunt decentissima: est & in hoc loco exornatio illa. quæ dicitur similiter desinēs græce omioteleuton. est & figura grammaticalis dissolutum siue disunctio: Quod græce dicimus dialyton. & asyntheton. MONtes diluere: Quod est aquarum & liquoris. DEos infirmare. Mundior & purior lectio est infirmare: Quod est infimos facere. idem ait in demonio. Socratis. ingenia illa ad beatitudinem sublimata sint. Hac ad miseria infirmata: sublimare at̄ & infirmare inter se opposita decēter attēde. sicuti mās & deos. mās. n. inferni significāt. Dei uero sup̄ni. de māib⁹ s̄at̄is multa i cōmētariis. p̄ptiās. TARTar. plato i phedōe tartar. eē scribit barat. i p̄fudo terræ & iferor. ex quo origo sit oīum aq̄rū & fons: & quo cōfluāt flumīa. qd̄ impossibile ait eē Arist. apte diffidēs a p̄ceptore lib. ii. meteoror. poetæ tartar. appellāt carcerē iferor. de quo Tertulianus i apologetico sic: in imūtartatum demerferit: quē carcerē poenarū infernarū cum multis affirmatis: A tartaro

Diobolaria.

Scractiæ. Scrupæ

Salutaris digitus index.

Quid mulieris Saga foemina. Sagi clāgores. Sagarii

Infirmare

Tartarus

tartareus & tartarinus deducit. hinc illud corpore tartarino prognata palude Virago Tartari origo ut ait. M. Varro græca est. $\alpha\pi\omicron\tau\eta\sigma\ \tau\alpha\rho\chi\eta\sigma$. i. perurbatione dicit. quia illic oia perturbata. uel a $\pi\omicron\tau\omicron\upsilon\ \tau\alpha\rho\tau\alpha\rho\iota\xi$ quod significat tremere & frigere. ex tartaro ut ait plauto. nnnq̄ egrediunt nocētes. **AVLeū tragicū.** Magna caligo uerborū. quibus subobscurè significat talē de saga fœmina sermo cinationē magis tragicā eē: q̄ narrationi familiari accōmodatē. ideoq̄ remouendam eē suadet: nā dū auleū tragicū dimouedū eē dicit & si parū scenicū cōplicandū: intelligi uult talē narrationē eē seq̄strandā: quæ tragico argumento cōue-

**Auleum
Tragicū.**

niat tragicū: q̄ portētis: auleū. n. tragicū dicit: quo scena in agēdis tragediis exornat. Quod leuabit tollerabatq̄: cū finita fabula cantor dicebat ualete plaudite: hinc illud oratii: si plausoris eges aulea manentis & usq̄ sessuri docet cantor uos plaudite dicat. ait Dōatus aulea in scena sterni solita. Quod pictus ornatus erat ex attalica regia romā usq̄ perlatas. annotauimus alibi aulea dici uela picta: quæ alio noīe dicunt peristromata. & peripetasmata. ab aula attali regis asie

Attalica.

Sipariū

qui populum romanum scripsit heredem: ait plinius in octauo attalum primum inuenisse aurum in texere in uestibus. unde nomen attalici est. hinc illud propertii porticus auleis nobilis attalici. **Siparium scenicum:** Festus & donatus scribunt siparium esse uelum minutum. ego existimo non minutum sed minicum legendum esse. ut sit id quod Apuleius appellat scenicum. eo enim utebantur mimi sceniciq̄ artifices ad scenam uelandam quod populo obsistebat. & hæc siparia pro auleis etas posterior usurpauit. de hoc intellexit sartyrographus poeta illo uersu cōsumptis opibus uocem damasippe locasti sipario significat enim damasippum mercedula conductum fecisse histrioniam. & egisse fabulas scenicas. idem Apuleius in. x. ait cōsimiliter auleo subducto & complicitis sipariis scēa dispositur. impressi codices pro auleo subducto habent auleo subducto: quæ dictio mendosa expōgēda est quidam suparium legit cum iter. u. & i. maxima cognatio sit. Seneca in libro de tranquillitate uitæ appellat uerba cothurno & sipariis fortiora quæ grandia sunt & supra sublimitatem tragicā euehuntur. idem in. xi. epistolarum ait supara. unde per diminutionem suparia inclinari uidentur esse insignē nauium alexandrinarū quibus solis licet suparum intendere quod in alto non oēs habent naues & lucanus supara uelorum dixit alias suparum uestimentum puellare lineum est de quo affranus puella non sum si suparo induta sum eiusdem meminit plautus in epidico significat Apuleius. Symbolicos tollenda esse de medio sermocinationis ea: quæ ad tragediam pertinent. Cedo. Dic.

Supara

**Ethiopes
Bipartiti.**

COMunibus. Quibus in comuni quottidianoq̄ sermone uti solemus: Efflictim. Vehementer. & ardent. **ETHIOPes** utiq̄ Homerus in primo odysse ethiopus bipartitos esse auctor est alteros ad orientem alteros ad occidentem spectare. sic enim ait $\omicron\iota\ \mu\epsilon\rho\ \lambda\upsilon\sigma\sigma\omicron\ \mu\epsilon\rho\upsilon\ \upsilon\tau\epsilon\rho\iota\omicron\mu\omicron\sigma\ \omicron\iota\lambda\alpha\rho\iota\omicron\upsilon\ \gamma\omicron\sigma$. id est solis ad occasum quidam. quidam sed ad ortum super quo uersu non parum multa strabo in primo geographiæ. sunt autem ethiopes ut idem aserit $\epsilon\sigma\chi\alpha\tau\omicron\iota\ \alpha\rho\Delta\rho\omega\rho$. id est postremi hominum plinius in quinto. sic ait uerissima opinio est eorum. qui desertis aphricæ duas ethiopus superponunt & ante omnes Homeri qui bipartitos tradit ethiopus ad orationem occasumq̄ uersos. idem in sexto ethiopiam appellatam esse memorat ab ethiope Vulcani filio: alii a colore populorum quos solis uicinitas torret. Casus refert aristoteles i problematis cur ethiopes sint blesis pedibus candidis detibus longeuæ uitæ animo timidiore. **ANTichthones.** Qui habitant in zona chimerina hoc est hie mali: quos separat a nobis torridata appellantur antichthones $\omega\sigma\tau\eta\rho\ \epsilon\rho\alpha\rho\rho\tau\iota\omicron\upsilon\chi\theta\omicron\rho\alpha$ quasi contrariam terram habitantes. auctor probus: hos alio nomine græci $\alpha\rho\tau\omicron\epsilon\kappa\omicron\upsilon\sigma$ uocant de quibus multa Macrobius in secundo in sōnium scipionis. ex his colligimus antipodas nō esse antichthōes: quos transuersos nobis stare autumat. M. Tullius inferiorem zonæ nostræ partē tenentes: uerū an eē possint hi antipodes multa questio est apud eruditos aliis astruentibus aliis destruentibus Marcianus antichthones seiungit ab anticis & antipodibus. cuius uerba hæc sunt ex libro zeometriæ antici habitant contrariam zonam qui infernatem nobis obuersam habitant antipodes memorantur: qui contra illos quos anticos dicimus antichthones appellantur. **FOLia** sunt artis. id est leuia & nugatoria comparatione eorum: quæ maiora mirabilioraq̄ facit. ex artis magicæ potentia. **IN** aliam temerasset: cū alia puella concubuisset. **RE**recisione genitaliū. esopus ille e phrygia fabulatur festiuius refert Castora ex genere quadrupedum degere $\epsilon\rho\lambda\iota\ \mu\epsilon\rho\alpha\iota\sigma$ id est in lacubus. cuius genitalia medicis utilia esse ferunt: qui ob id se peti gnarus abscindens sibi genitalia ira a persecutionibus salutem cōsequit:

Antichthones.

Antipodes.

Antici

hinc illud

PRIMVS

Hinc illud Satyrographi. imitatus Castora qui se eunuchū ipse facit cupiēs euadere damno testiculi. Castor. Adeo medicatū intelligit inguē: Plinius. & M. Varro. fibros appellat: q̄ circa oras fluminū extremas uideri solēt. Vñ & nomē. fibrū enī Antiqui dicebāt extremū: uñ & ī uestimētis fimbriā. & ī iecore fibrā dicta: q̄ sūt extremæ: Animal ē horrēdi morsu arbores iuxta flumina ut ferro cedit hoīs parte cōp̄esa nō ante q̄ fracta cōcrepauerint ossa morsu resoluit: cauda pisciū Castori ē: cætera spēs lutræ pilus molli or pluma: Germani biferā uocāt: ex gñe sunt amphibia. sic. n. philogræci uocāt animalia: q̄bus ī aqua

obidemulū deformauit ī ranā. & nūc senex ille doliū inatās uini sui: aduētores pristinos fece submissus officiosus roncis raucus appellat. Alium de foro qdē: q̄ ad uersus eā locutus ē: ī arietē deformauit: & nūc aries ille cās agit. Eadē amatoris sui uxore. q̄ ī eam dicacule probrū dixerat: iam ī sarcinā p̄gnationis obsepto utero: & repugnato fetu: perpetua p̄gnatione damnauit. Et cuncti numerant: octo annorum onere misella illa: uelut elephātum paritura distenditur. Quæcum

Bifera & terra uictus est: illud annotari uocabulo Ger- gētissimo medicinæ cōditore p̄ manico. ditū est: Negat. n. testes amputa- Amphi ri ab ip̄o Castore cū capitur. quin bia. imo paruos esse ait substrictosq; & adherentes spinæ. nec adimi si ne uita animalis posse: Verū fol- liculos gemios ex uno nexu de- pendētes. qui amputētur. quorū uis medica sit. Castorea uocant Castorea medici: q̄ medent pluribus mor bis & ī primis uertigini tremulis/ neruorū uitii. stomachicis: para-

lyticis ischiadicis: quos uulgus sciaticos appellat: & opisthotōis. Ita. n. dicitur quoq; ceruix rigida & in flexibilis dolor est. qd' aliubi fusius uberiorq; enarrauimus. Castorea magnificat Galenus adhibetq; pluribus medicinis. Demiror Albertū magnū & Isidorū. qui Castoris nomē a castrādo deducāt: cū dīctio græca sit. & ita a græcis passim noierur: Nomen aut græcū etymologiā latinā nō recipere fat notū est & grāmatici prodiderūt. memorat quidā: qd' post amputationē genitaliū si iterū petatur a uenatoribus erigere se se ostētātē nihil ī se p̄cis testibus eē amplius expetēdū. OB idemulū. Emulatio. n. & inuidētia ē ī er uicinos eiusdē artificij professores. ut iquit hesiodus καὶ κεραιμευο κεραιει κοτει καὶ τεκτοπι τεκτωρ inuidet figulus figulo. & faber fabro. Emulū aut dici aliquādo inuidū aliquādo imitatorē sciunt oēs. & tradit Donatus ī cōmētariis Eneidos: De emullatione. M. Tullius ī quarta Tu sculana. SENEX ille. Caupo. DOLIUM inatās uini. Deformatus ī ranā caupo natabat ī uino cōtra naturā ranarū: q̄ ī aq̄ uita ē uinū aspnātibus. Vñ & παροιμια βατραχοισ ομοχοοισ. ī ranis uinū Infundis qd' puerbiū dicitur de his qui ea p̄bet q̄ nulli usui futura sint accipiētibus. Cui cōtrariū est al terū prouerbiū βατραχων υδωρ. ī ranā aqua de his qui ea dant: quibus maxime letantur & gestiunt accipientes. sicut aqua gaudet Rana. Aduentores. Viatores intelligit: qui in cauponis cauponā soli ti erant deuortere. Hodieq; uulgo aduentores dicuntur: qui prope peculiariter frequētant officinam quāpiam ac tabernam: meretrices quoq; suos habent aduentores. hinc Plautina meretrix in Trucu- lento. si æquum facias aduentores meos non incuses. OFFICIOSIS RONCHIS. id est coaxatione & nariū sonitu ob strepero. Ronchos enim significat proprie sonum illum nasi qui a stertētibus fit dormien- do: a quo inclinatur uerbum rhonchiffo. qd' est sterto & naribus in sono. Plautus Dum dormit Ron chiffat: & quia derisores solent talem naso sonitum in derisu conficere: inde fit ut ronchi pro derisio- nibus derisoribusq; usurpentur: Martialis maiores nusq; ronchi. hinc Ronchifonus. qui sonat Ron- chos & derisor est: Sidonius Nec nos Ronchifono rhinocerote notat: quidā existimant uocabulum esse factitium a sono sicut tinnitus. & clangor. Ego dictionem græcanicam esse autumo. græce enim πογκος dicitur stertendi sonus καὶ στέρω sterto: Vnde pararenchos dictus est Cipius is: qui simu- labat dormientem: quo securius ipunitiūsq; eius uxor meccharetur: Cuius meminit Lucilius: a quo natam est prouerbiū non omnibus Dormio: Quod Cicero sciens inuertit: qui in epistolis ait nō omnibus uigilo. ALIUM de foro. Forensē oratorem siue Rabulam significat. CAVSAS agit. ran- quam pristinum institutum obliuisci non possit. DICACULE. Aduerbiū est. & significat mordaci- ter. & cum falsa dicacitate. PROBRUM. Conuitium. Liuius occurfant portis probra ingerunt: alias probrum pro stupro flagitioq; accipitur. probrum uirginis uestalis. ut capite puniretur ueteres sanxe- runt. OBSITO. Lego obsepto. quasi claustris quibusdam munito obturatoq;. VTERO. Vterus infœ- mina iunctus est uelica significatq; matricem: Alio nomine locos appellāt ut docet Plinius in unde- cimo: Inde loci in fœmina uiriosi dicuntur a Catone. qui appetentes sunt cōcubitus uirilis. Seruius Virgilianus interpret uterus inquit est mulierum. alius quo effluunt sordes. Venter. qui uidet: uter pro uterus dixit Cecilius: Nunc uter crescit non potest celari. REPVGNATO fetu. Interdicta prohibi- taq; partitudine: tunc enim fetus repugnatur cum iam maturus exire non potest ex utero materno quasi coercitus uirgustq;. DISTENDITUR. Impletur & turget. Virgilius. distendūt nectare cellas. Vñ de distentus plenus. VELVT Elephantum paritura. Decem annis gestare elephantū in utero uul- gus existimat: ex quo est illud prouerbiale. Celerius elephantū parient: Aristoteles tamen. biennio tā- tum ferre uentrem elephantum asserit: ab elephanto Alterum quoq; prouerbiū impossibilitatis bouem

LIBER

- factum est apud priscos: Quod usurpat ennius. sic scribens. prius patiet locusta lucam bouem: Id est elephantum: Cur autem elephas dicatur luca bos docent Plinius. Solinus. & M. Varro & nos alibi Annotauimus. SVBinde. Idem. frequenter. Alias significat mox. & deinde. NOCERentur. Le derentur. & nocimento afficerentur. passiuum uerbum est uetus: Quod & iurifconsulti usurpant: a quibus dicitur. Nisi ei nocitum sit ex quo aquam ducit. PVBlicitus. Publice aduerbium ē: Plautus hospitio publicitus accipiet. Cecijus ad plebem pergitur publicitus. defendendum est. SAXorum iaculationibus. Lapidationem i foeminam magam. publice de cretam fuisse significat. CAN tionū. Incantationē. Alias can tōes cātilenā dñr. In floridis. hāc putat cantionē. ubi oīa q̄ didicit maledicta p̄cēfuit. cantio græca: Plauto ī sticho dī cōiua. AN teuertit. Præuenit. Anticipauit. DIEcula. DIEculæ. Diecula significat par uam diem: & tempusculum: Te rentius in andria. Non fat est qd̄ tibi dieculam addo. Vbi ait Donatus ὑποκορισμ. α. est diecula hoc est tempusculum: & sumitur ab eo quod est hęc dies. Diecula mora. & quasi parua dies: A sconijs dies foeminino genere tēpus. & iō diminutiue diecula dicitur breue tempus & mora. MEdea. Medea illa fabulosa prodito patre per empto fratre: relicta genituali patria secuta Iasonem est. A amoris estu flagrans: cum quo annos circi ter decem uixisse proditur: filiosq; ex eo peperisse: Didimum thessalum: Alcimenū: & Thisandrum. mox Iason captus amore glauca: uel ut alii tradunt Creusæ creontis filiæ Regis corinthiorum uirgi nem a patre uxorem petita quo Annuente certūq; nuptiarum diem constituyente. Iason Medæ ni titur ultroneum diuortium suadere: quam id egerrime ferentem deosq; testes fidei datæ imploran tem urbe expulit. oblitus pristinorum beneficiorū. Illa breuem fuge moram a creonte petit: qui die culam dedit: qui apud Senecam sic ait. Vnus parando dabitur exilio dies: tunc ueneno infectam pal lam misit ad nouam nuptam ueluti munus nuptiale: quo dono exiliens ignis regiam cum creonte & noua nupta deussit: baiuli tam exitialis doni fuerunt ipsius Medæ filii. hinc ait Oratius in epodo. Cur dira barbaræ minus uenena medæ ualent: Quibus superba fugit Vltā pellicem magni Creon tis filiam: cum palla tabo munus imbutum nouam incendio nuptam abstulit. hoc idem memorat Seneca ī Medea. Diodorus uero auctor ē Medeam impetrato a Creonte diei unius tempusculo no stu regiam ingressam eē quibusdam medicamentis factam uersipellem: & radice quadam magica cuius ea uis est: ut ignis indidem factus extingui nequeat: Incendisse Regium domicilium: quo cō flagrantē Iasonem euasisse Creonte & filia igne absumptis: Quidam prodiderunt Medæ filios do na quædam sponsæ attulisse illita uenenis: q̄ cum illa corpori applicuisset incidisse in morbum: & pa trē auxilio filiæ ferentē: cū corpori illius hesisset illico expirasse: sed Apuleius noster. & Plinius coronā fuisse afferunt: quæ a Medea dono missa ad Iasonis sponsam sit: Cuiusque ueneno pellex cum re gia cremata sit: Autumat Plinius in secundo uolumine uenenum id fuisse naphtham: Quod ge nus est bituminis: Cuius uis ardens ignium naturæ cognata. transilientium protinus in eam uny decunq; uisam. Ita inquit ferunt a Medea pellicem crematam. postquam sacrificatura ad aras acces serat: Corona igne rapta. Idem in trigintaquinque meminit eiusdem naphthæ: inter genera bitu minis. Galenus libro tertio complexionum mentionem facit huiusce medicamenti: quo Medea usa est ad pellicem ulciscendam: aitque id ex sulphure & asphalto fuisse compositum: asphalton au tem græci bitumen appellant & pissasphalton ex argumento picis & bituminis. hinc asphaltites lacus iudeæ dictus: qui nihil preter bitumen gignit. INDVciis. Licaon primus inducias inuenit Auctore Plinio: sunt autem induciæ pax in paucos dies ex eo dictæ: uel q̄ in diem dentur. uel q̄ in dies ocium præbeant: ut docet Donatus: Alibi locum mendosum apud gellium ex libro primo repurgauimus. græci ἐκεχειρία uocant ex eo quod tempore induciarum manus cohibeantur. Marcus Varro festiuiter induciæ inquit sunt pax castrensis paucorum dierum. Item alio in loco. Induciæ inquit sunt belli feriæ. DEVOtionibus sepulchralibus. Seruius Deuotiones interpreta tur imprecationes: Vnde Deuotor & Deuotrix dicti. qui imprecantur diris incantationibus magi cisque carminibus. Deuotiones enim execrationes sunt: & diræ: & deuouere significat interdum detestari execrarique: Ouidius illum ego deuoueo: quem mens intelligit ibin. hinc Deuotum di rum & execrandum. Idem ait uiuente deuoto foemina uirque thoro. hinc carmina Deuotoria. apud Liuium & Macrobiū: quibus homines urbefque deuouentur: Quibus Decii patēr. filius. & nepos. se deuotauerunt. sepulchrales appellat: quibus uti solebant Sagæ foemina Euocatione manium ad sepulchra defunctorum: Tibullus manesque sepulchris. Elicit. consimiliter erictho illa apud Lucanum in. yi. pharfaliæ adhibet & deuotiones sepulchrales.

PRIMVS

IN scrobem procuratis. Tangit ritum magicum. Cuius meminit homerus. In. xi. odysee referēs. Vlysem scrobem cubitalem gladio fecisse. ad euocandos manes inibiq; melicraton idest mulfum cum aqua & polenta commiscuisse. Dein cruorem uictimarum eodem infudisse quod emulatus Silius est in. xiii. punicorum. dum itidem memorat a scipione factam esse scrobem & illic procurato magico sacro euocatos esse manes: ob id dixit Apuleius in apologia. nec ulysses scrobem pisculento medicauit. Apud Senecam. Valerium Flaccum. Oratium. Poetas fere omnis inuenitur id genus sa-

Sacrum
magicū
scrobem.

in scrobē procuratis: ut mihi temulenta narrauit: pro xime cunctos: in suis sibi domibus tanta numinū uiolentia clausit: ut toto biduo: nō claustra perfringi: nō fores: nō deniq; parietes ipsi qui uerint perforari: quo admutua hortatione consone clamitarent: q̄ sanctissime deierātes: sese neq; ei manus admolitur os. & si qui aliud cogitarint: salutare latur os subsidium. & sic illa propiciata: totam ciuitatem absoluit. At uero cetus illius auctorē nocte ītempesta: cum tota domo idest parietibus & ipso solo. & omne fundamēto: ut erat clausa: ad centesimum lapidem in aliam ciuitatem summo uertice montis exasperati sitam: & ob id ad aquas sterilem trāstulit. Et quoniā densa inhabitantiū ædificia locum nouo hospiti non dabant: ante portam proiecta domo discedit. Mira inq; nec minus fæua mi Socrates memoras. deniq; mihi quoq; nō paruam incussisti sollicitudinem imo uero formidinem. iniecto nō scrupulo: sed lācea: nequo numinis ministerio similiter uis-

crifici magici. quod in scrobem fit. CONSone. Cōcorditer. Cōmuniq; sententia. DEierantes. ualde iurantes. nō solum grammatici. sed & iurisperiti docēt titulo depositi. præpositionē hāc de augere in cōpositiones. AD mollituros: Nullam uiolentiam illaturos se se sagæ illi deierabāt.

PROpiciata: Placata. & exorta. ABSoluit. Cum omnes ītra domos inclusos uiolentia magica coercuisset. CETus illius auctori: Sensus ordinatur sic. saga illa transtulit hoc est transportauit in ciuitatem longinquam illum qui fecerat cetum primusq; suaferat. ut saxorum iaculationibus fœmia uindicaretur: Cetus conuentus est uel congregatio a coeundo dictus. Quod & in decretis canonicis leges. D. xv. qui cetum fecerit ut inquit Seneca ī declamationibus capitalis sit: cetus autem ut ipse docet multitu-

Cetus.

dinis magnæ nomen est coeuntis ex consensu quodam. NOCTE in tempesta. Media nocte. dicta ex eo quod non habet idoneum tempus rebus gerendis. Quod alii concubium appellarunt: quod fere omnes tūc cubarent: Alii ab eo quod siletur silentium noctis: Quod tempus a Plauto dicitur conticinium. sed de hoc in superioribus multa. ET ipso solo. Terram ipsam: quæ alioqui immobilis est. una cum parietibus translata significat: Membra autem domus sunt. fundamentum. parietes. & tecta. quæ simul cōiuncta ut ait Boetius in commentariis Topicorum totum efficiunt. & domus dicuntur. cum fundamenta sola domus uocabulo minime nuncupentur. neq; parietes neq; tecta.

Nox intē
pesta.
Silētium
noctis.

AD centesimum lapidem. Ad centesimum miliarium: Antiqui enī miliaria lapidibus fixis designabant: auctor est Plutarchus. C. gracchum singulis miliaris columnas lapideas spaciis signa præferentes constituisse. Martialis. Ad lapidem torquatus habet prætonia quartum. Iuuenalis. Ad primum lapidem uestari cum placet hora sumitur ex libro. VERTICE motis: Vertex est ut docet Quintilianus in. viii. cōtorta in se aqua uel quicquid aliud similiter uertitur. Inde propter flexum capillorum pars summa capitis uertex dicitur. ex hoc in montibus eminentissimum recte dicimus uerticem. Virgilius. accipiens sonitum saxi. deuertice pastor. antiqui Vortices dicebant per litteram. o. sicut & uorsus cæteraque consimilia: quæ primus Scipio africanus in. e. litteram uertisse dicitur: Montibus dantur a scriptoribus latera. Iuga: uertices. radices. AD aquas sterilem: Montana oppida & in uerticibus editis sita fere semper laborant aquarum sterilitate. Cuius in ædificando ratio cū primis habenda est: quoniam ut auctor est Vitruuius si animalia fuerint sine humoris potestate exanguinata & exucta a principiorum liquore interrarescent: aristoteles quoque in septimo politicorum præcipit cisternas in ciuitatibus faciendā: ut aqua deesse non possit. & aquas salubres inducendas.

Lapis no
ta milia
rii.
Vertex.
montis.

ANTE portam. Saga ante portam ciuitatis illius montanæ proiecit domum. cum intra urbem ob frequentiam ædificiorum locus non esset recipiendo nouo domicilio nouoque hospiti. INIECTO non scrupulo. Scruppi & per diminutionem scrupuli lapilli sunt: qui pressi sollicitudinem faciunt. Vnde prouerbiale est illud Terentianum inieci scrupulum. pro sollicitudine. & Plinius in epistolis ait exime mihi hunc scrupulum. Et scrupulosa quæstio: quæ difficilis est explicatu. NVMINIS ministerio. Deum artis magicæ ministerialem significat: Tertullianus auctor est demonas præesse magicis præstigiis. & Plato platoniusque Apuleius. & proculus autumant magorum uaria miracula regi a demonibus: qui inter mortales celicolasque ultro citroque portant hinc perditiones. Inde suppetias. ueluti quæpiam mediæ potestates inter homines ac deos.

Scruppi.

Demōes
iternūtili

LIBER

SERmone istos cognoscat:omnis Demon ales est.igif ut ait Tertullianus in apologetico mo/ mento ubiq; sunt.quid ubiq; geratur tā facile sciunt:q; enunciant merito ergo timer hic ne Anus illa maga cognoscat sermone suos nunciante uidelicet demōe:qui ubiq; p̄sto est. Cuius ministerium magos infatuat. SOMno leuata lassitudine.somnus donū est deor; mortalibus agris cōcessus. ad refectiōē.Vnde ait Seneca:Placidus fessum lenisq; foveas pauidū leti genus humanū. cogis lōgam discere mortē. ADDVcta fore:Claufo cubiculi hostio:Antiqui singulari numero fore usurpabant. cū nos fores pluraliter enuncie/

Foris.

mus. Plautus ī amphitriōe ora/ tionē cōprimā crepuit foris. ora/ tius exclusus fore cū lōgarenius foret itus.fores ex eo dici grāma tici tradūt q; foris aperiātur: sicut apud ueteres usitatum.Fores do mus publicolarū extra aperiēbā tur.& Ianua in publicū reiicieba tur.hoc erat ut uerbis Plinii utar clarissimū in signe iter triūphales quoq; domos:Forculū deū prisci coluerūt: q; foribus pesset:aucto r diuus Augustinus:in quarto.

Ianua fo/ ris aperiē batur. Forculus Deus.

PEssulis.Pessuli sunt instrumē/ ta.quibus hostia foresq; claudūt. Terētius in eunucho pessulū ho stio obdo.Plautus in Curguliōe pessuli heu pessuli uos saluto lu/ bens:& mox paulo. tādē edepol mihi morigeri pessuli fiunt.inde pessularas fores dicimus pessu/

Pessuli.

Clinidiō

lis clausas munitasq;. GRAbatulo.Lectulo.quod Lucianus græce Clinidion uocat id Apuleius fe/ re grabatulū interpretatur.Martialis.in grabatulis tegetibusq; cōcepti.Vox hæc quoq; græca est.illi en ī κραββατορ και υποκοριστικωρ κραββατιωρ uocat nos grabatū & grabatulū:hinc illud ex euan gelio caratissimū tolle grabatū tuū & ambula. Quod græce dicit ερειρε και απορσουτορ κραββα τορ και περιπατει.Vbi annotādū qd' apud græcos hæc dictio scribitur duplici.ββ. prima syllaba producta.cū apud nostros p̄ simplex.b.scribatur prima correpta quod fatis liquet uel ex illo maronia no:Membra leuat sensim uili demissa grabato. PONE cardines.post hostii cardines.alio quodam diuerticulo significationis Cardio in agrorū limitatione appellatur limes:qui p̄ agrū currit a meridie ad septētrionē:sicut decumanus uocatur limes ille qui fecat agrū ab exortu ad occasum:Auctores Pli nius & Columella.fuit apud Antiquos Dea cardea:q; Cardinibus perat. CIRca tertiā uigiliā.i.post mediā noctē:Nox enī in quatuor uigiliis diuiditur:q; singulæ triū horarū spatio supputātur: ut tradit Hieronymus in expositione psalmor;:Quod ex disciplina castrensi factitatū est:Nā qā ipossibile uide batur p̄ totā noctē uigilantes singulos in speculis permanere:Ideo in quatuor partes ad clepsydrā sunt diuisæ uigiliæ.ut nō amplius q; tribus horis nocturnis necesse sit uigilare:a tubicine ut actor est Vegetius ī tertio oēs uigiliæ cōmittunt.& finitis horis a carnicine reuocat:Tribuni idoneos eligēbāt q; uigilias circuiret:quos circuitores appellabāt. De ī circitores dicti sūt:frequentissima apud historicos mētio ē primæ uigiliæ.secūdæ tertiæ.& quartæ:tot enī sūt:ob hoc dixit Lucanus ī qnto pharsaliæ:Ter tia iā uigiles cōmouerat hora secūdos:cū significare uellet finita priæ uigilia cuius horæ tres sūt excita/

Cardo. Decumanus. Vigiliæ quatuor.

cōniueo.

tos eē uigiles secūdæ uigiliæ. PAVlum cōniueo. oculos claudio nō tā somno uacās q; succūbēs. Con niuere enī ē oculos genis claudere.grauiores alites auctore Plinio ī inferiore gena cōniuet: colūbæ ue ro & similia utraq; cōniuet. COMmodū quiueuē. Sunt ī latina lingua res paruæ qdē & minutæ. & hoibus male eruditis asp̄nabiles.sed ad ueterū scripta penitus noscēda cū primis necessariae ueluti est hæc dictio comodū:Aduerbiū ē tēporis significat tūc tūc & ut ait Donatus tātū. Au. Cellius ī secūdo no tūū atticarū Taurus sectatoribus comodū dimissis sedebat p̄ cubiculi sui foribus.M. Tullius ī episto la ad atticū. Comodū discesseras heri.cū trebatius uenit.qd' significat uix.& tūc. Idē Donatus exponēs illud Terētianū comodū huc adueterat. ait ipso eodēq; tēpore. REseratur. aperiūtur. IANuæ:ianua est primus domus igressus. dicta ut ait seruius. qā iano cōsecratū est oē p̄cipiū. IMMO uero. Corre ctio ē:q; exornatio. tollit id qd' dictū ē. & p̄ eo qd' magis idoneū ē reponit hoc p̄ acto. Si iste suos hospi tes rogasset imo inuenisset. hæc exornatio ut ait. M. Tullius in quarto rhetoricor; ē facit insigniorē.

Mutilare

VNO pede mutilus. iminutus. mutilare enī ut uit Donatus ī ecyra cōmētario. est iminuere. Vnde mutili dicti sūt boues & capri sine cornibus:hinc illud ueluti prouerbiale apud Ouidiū:Turpe pecus mutilū. ait Plinius q; mutilis captis est lactis maior ubertas. ī codicibus Plinianis inoleuit mendū. nā

sermone istos nostros anus illa cognoscat. Itaq; ma/ turius quieti nos reponamus. & somno leuata lassitu dine noctis: ante lucē aufugiamus istinc q; putas lōgifi/ sime. Hæc adhuc me suadēte: insolita uinolētia: ac diu/ turna fatigatione pertentatus bonus Socrates iam so pitus stertebat altius. Ego uero adducta fore: pessu/ liscq; firmatis: grabatulo etiam pone cardinem suppo sito: & probe adgesto: super eū me recipio. Ac primū præ metu aliquantisper uigilo dein circa tertiam uigi liam paululum cōniueo. comodum quiueuēram. & re pēte impulsu maiore: q; ut latrones crederes: ianua re secantur: immo uero fractis & euulsis funditus cardi nibus prosternūtur. grabattus alioquin breuiculus: & uno pede mutilus: ac putis: impetus tanti uiolētia prosternitur. me quoq; euolutum: & excussum humi

PRIMVS

pro mutilis passim legitur multis: Columella libro primo agricolatiōis aliter curari ait. Caprinū pecus mutilū & raripilū. Aliter cornutū & setosum. Idē i octauo meliorē eē ait arietē mutilū q̄ cornutū: Quia mutilus inquit: cū se tāq̄ exarmatū intelligat nec ad rixā prōptus & est in uenere mitior: Scurra Oratiā nus p̄ festiuā trāslationē mutilus dicit: q̄ altero oculo tāq̄ cornu execto erat deformatus: Verba Oratiū hęc sunt. o tua cornu ni foret execto frons inquit qd faceres. cū sic mutilus miniteris: at illi feda citatrix setosam leui frontē turpauerat oris/ Mutulus uero i edificiis est projectura prominēs. & ut docet Mutuli i

recidēs in inuersum cooperit ac tegit. Tūc ego sensū naturaliter quosdā affectus i cōtrariū prouenire. Nā ut lachrymæ sæpicule de gaudio prodeunt: & in illo nimio pauore: risum nequiuu continere: de Aristomene testudo factus. Ac dum infimum deiectus obliquo aspectu. quid rei sit grabattuli sollertia munitus opperor: uideo mulieres duas altioris ætatis: Lucernam lucidam gerebat una. spōgiā & nudum gladium altera. Hochabitu Socratē bene quietū circūtetere. Infit illa cum gladio: hic est soror Panthia. carus Endosmyon.

minis. sic canē & uenaticū & marinū. & sidus. q̄a nō sufficimus. ut singulis singula signemus. quotiēs opus ē mutuumur. Plinius tradit i. xxiii. herbā quāpiā noiari clinopodion. q̄a speciē lecti pedū p̄beat.

RECIdens i inuersum. Significat cū in uerteretur grabbatus & quod erat i imo fieret sumū ex cōcusu: se fuisse coopertū cōuelatūq̄. Quosdā affectus. Philosophi Latini. affectus uel affectiones uocāt animorū motus: quibus afficimur. ueluti cupiditatē. Irā metū. Amore. odium. & ut latissime scribit Aristoteles i scdo. Ethicorū affect⁹ nō sūt neq̄ uirtute neq̄ uitia: lōq̄ scdm affect⁹ neq̄ laudamur neq̄ uituperamur. græci παθή appellāt: apud Quintilianū libro sexto caput ē de affectibus. Vbi docet duas eē species affectuū. Alteros cōcitatos. Alteros Mites dici: Cōcitatos tragediæ. Mites comediæ similes eē.

SAEpicule. Aduerbū est diminutiū a sæpe: sicut a sæpius cōparatiuo sit sæpiuscule: ut docet Priscianus i tertio Plautus i Cassina sæpiuscule peccas. Lachrymæ p̄ gaudio prodeūt. Vulgatū ē illud Terentianū i hęc sententiā o he lachrymo p̄ gaudio. & apud Liuiū i quinto: certatim patribus plebiq̄ manare gaudio lachrymæ. Quintilianus in. xi. lachrymas natura mentis indices dedit: q̄ erumpūt dolore aut læticia manāt. DE Aristomene testudo factus. quia lecto inuerso ueluti tegumēto quodā coopertus latebat: Ideo dicit se factū testudinē: q̄ sub suo tegumento tota cōtegatur & quasi delitescit: pacuuius testudinē appellat domiportā. Ex eo qd̄ domū portet. Tardigradā a gradu tardo & lento. Vnde & plautus testudineus gradus dicitur: Apud mythicon fabulatorēq̄ illū esopū apologus ē: quē admodū olim iupiter ad nuptias animalia cūcta inuitauerat: q̄ cū intēpore affuissent. p̄ter unam testudinē: q̄ nouissimā oīum uenit sciscitatur iupiter cām tarditatis: illa ait οἶκος φιλοσ οἶκος ἀριστοσ Domus dulcis domus optia. f. fuit lentitudinis cā: ex quo indignatus iupiter affecit eā hac p̄cna. ut domū semper circumferret. græci χελωνή uocāt. Vnde chelonophagi dicti populi testudinū carne uescētes. quorū tāta magnitudo ē ut singularū sup̄ficie habitabiles casas itegāt. Et his nauigēt cymbis: puerbiū græcū est. ἡ Δει χελωνησ κρεα φαγειν ἢ ἡ φαινη qd̄ significat ex carne Testudinis uel multū edendū uel nihil edendū: qm̄ modica i cibus dolores intestinorū facit. Copiosa purgat & sanat. A testudinis similitudie dicitur Testudo i edificiis. Virgilius media testudine tēpli. testudinatū edificiū fornicibus structū: qualia sub septētrione faciēda eē p̄cipit Vitruuius i sexto: In machinis Bellicis Testudo est arietaria cognominata in qua ut ait Vitruuius in decimo suspensus erat aries: q̄ auctore Vegetio uocabulum sumpsit a similitudine ueræ testudinis: q̄a sicut illa modo reducit: modo educit caput. Ita machinamentū bellicū interdū reducit trabem interdū exerit. ut fortius feriat. Testudo quoq̄ apud Poetas pro cithara usurpatur. INFImū deiectus. In infimā partē. aduerbium est. infimatis dicitur qui in imo est. sicut summatis. qui in sumo. Plautus infimatis infimus. INFir. ait. OPERior. Expecto. attendoq̄

ALTIOris ætatis. Magno natu longæuas quatuorq̄ ætas uergebat in senium. PANThia. Modo nomen est magæ: alias panthia foemina fuit speciosissima. & uxor abradatæ: Cuius amore captus Araspas urebatur intimus: q̄ historia facundissimē latissimeq̄ perscribitur a Xenophonte i pedia: ob hoc nos in libello erotico atq̄ uenerio. sub nomine panthie amicam imo dominā celebrauimus. CARUS Endosmyon. Ironicos pronuncianum uidetur & legendum hedyosmion. Quod græce significat dulciculum. nōmenq̄ est Amatori: conueniens: sicut a Plauto blandimenti causa dicitur dulciculum caseus. præterea ἡδυοσ μοσ Vocant mentam herbam hortensem odoratam iucundāq̄. ut inde nomen amatoris deriuari posse uideatur: tāq̄ odoratus suauisq̄ Amicæ sit. ut menta est. Cuius odor ut ait Plinius in. xx. Animum excitat. & sapor auuditatē in cibus. usus est Plinius hac dictione aliquot

Victruuius i quarto i operibus la

pideis & marmoreis mutuli scilicet natis sculpturis deformatur: Mutulos capita trabiū eminētia esse autumat grāmatici. q̄ & proceres dicuntur. Vnde & nos principes ciuitatis proceres noiāmus. quasi eminētes i urbe: ut mutuli. quos proceres uocāt eminēt i edificiis.

PEDE. ingēs copia rerū est sine noie: quas non propriis appellationibus notamus sed alienis cōmodatisq̄ ut refert Seneca libro secūdo de beneficiis: sic & pedem nostrū dicimus & lecti. & ueli car

Mutuli i edificiis.

Proceres Pes.

Clinopodion.

Affectus

sæpiuscule.

Lachrymæ ex gaudio. Domiporta. Tardigrada.

Apolog⁹ esopi.

Prouerbiū de carne Testudinis.

Testudo arietaria.

Infimatis

Infimatis

Hedyosmion.

LIBER

In locis subiciam quod suppetit ad præsens illud ex. xxxv. utuntur & ad quartanas bituminis drachma hedyosmi pari pondere: cum myrrha obolo subacti. Quid si legas carus Endymion. ut ita appelletur Amator propter Endymionem illum famigeratum. quem Luna dilexit: de quo Propertius. Nudus & Endymion phœbi cœpisse sororem dicitur: & nudæ concubuisse deæ. Sunt auctores Endymionem primum hominum deprédisse naturam Lunæ multiformem. Et ob id Amore eius captum fama proditum: Lego apud eundem Plinium in decimo tertio Hedysmata dici unguenta

Hedysmata.

preciosa: ad quem intellectum nō absurde referri posset hic sensus. Vt hedysmion uocetur nomine unguenti. perinde ac suauissimus Amasius p̄ciosissimusque. CATAMITUS meus: Ganimedes meus. Delicium meum: nam dixerunt catamitum ueteres pro Ganimede. qui fuit iouis concubinus. & delictolium auctor festus. hinc illud Lactantii ex libro primo. rapuisse dicitur in menechmis. Vbi Aquila catamitum raperet. aut ubi uenus Adoneum. Seruis quoque

Catamitus.

grammaticus pueros meritorios: qui corpore prostituto quæstum faciunt catamitos interpretatur: hinc illa atrox. Marci Tullii in Marcum Antonium per oratio: o hominem nequam: quid enim aliud dicam magis proprie aliud possum dicere. Ergo te ut catamitum neque opinato cum ostendisses præter spem mulier aspiceret. Id circo urbem terrore nocturno Italiam multorum dierum metu pertubasti. ILLUS ita atulam: illudo tibi dicimus proprie per datiuum illudote figuratum est. si credimus seruiō ita scibenti in enarratione illius Virgiliani. Verbis uirtutem illude superbis. AETATULAM. Lepide dixit atulam: quæ est puellarum. Cum ipsa esset uetula atque annis obsita: sed quæ tamen appeteret lusus amorisque puellares. M. Varro. properate uiuere puerae quas finit atatula ludere. esse. Amare. & ueneris tenere bigas: a Varrone puerae dicuntur pro puellæ ex prisca locutione. SVBTER habitis. uel furtim usurpatis. uel posthabitis: & per contemptum conculcatis. DIFFAMAT probris: Infamat conuitiis probrosis. FVGAM instruit: Parat: Veteres dicebant pedem fruit pro fugam parat.

Puera.

Pedem fruit.

Vlyseus

VLYSSI astu: Comparat Socratem amoris sui desertorem ulyssi qui calypsonem deseruit domū itionem ad Penelopem desideranter capeffens: Vlyssi autem casu patrio hoc est genitiuo dixit: sicuti ueteres usurparunt. apud quos ulyseus ulyssæi proferebatur: ut docet Priscianus in. vi. oratius remigium uitiosum itacensis ulyssæi: Ouidius neritius machareus comes experientis ulyssæi: ex quo uideatur scribendum esse ulyssæi: & per syneresin proferendum: nisi dicere uelis ulyssi pro ulyssis. sicut Virgilius dixit Achilli pro achillis euphoniae causa detracta scilicet littera: quæ per eumque ut ait Seruius pro sibilo habetur: & apud ueteres detrahebatur: Quintilianus in primo: sic genitiuus ulyssi & achilli fecit: sic alia plurima. ASTV. αστυ græci uocant ciuitatem ut Homerus persepe: sic Athenienses uocabant urbem suam. ut ait Donatus. & indicat Terentius in eunucho. cum ait. an in astu uenit. probus quoque emilius in alcibiade: postquam astu uenit Contione aduocata uerba sit fecit: hinc astutiæ astus astuti dicti. quoniam qui in urbibus degunt callidiores sunt in agro degentibus: interdum astu pro astute ponitur. & est aduerbium. p̄unc uero nomen: astutissimum autem fuisse ulyssæm callidissimumque mortalium quis ignorat: qui a Virgilio scelerum inuentor dictus: ab Homero polytropos. a uarietate scilicet morum ingenioque uersatili. Cuius uita nihil aliud fuit q̄ uersutiarum conciliabulum. & dolorum officina: qui technarum architectus: totus erat ex fraudibus astutiisque conglutinatus. CALYPSONIS. Vetus Antiquorum latinorum comprobat dici Didonem. Ionem. Calypsonem: Contra rationem græcam declinandi: quæ calypsus dicit pro calypsonis. calypso pro calypsone: Priscianus Auctor in sexto qui utitur auctoritate Liui Andronici: a quo in odyssea scriptum est apud nympham Athlantis filiam calypsonem: quauis phocas grammaticus reclamet huic declinationi. Cæsar quoq; Calypsonem ita dicebat ut Iunonem media scilicet producta: sed ut auctor est Quintilianus. auctoritatem consuetudo superauit: fuit autem calypso ut ait Homerus filia Athlantis: quæ διαθεωρη hoc est generosa dearum in insula ogyzia ερωπεσις γλαφυροις ιδεσθ in Antis uoluptariis concuiisque ulyssæm retinebat amorabunda: quem iussu Mercurii abire & in patriam redire permisit: quamuis inuita & gemebunda: & ita in solitudine relicta Dolenter tulit abitum ulyssæi. Ouidius ah quotiens illum doluit properare calypso. GRABATULO succubans. Subiacens. FAXO. Faciam. uerbum uetus. IMMO statim. Correctio est.

astu ciuitas.

Polytropos.

Calypsonem ut iunonē.

hic catamitus meus: qui diebus ac noctibus illuſit ætatulam meam. hic qui meis amoribus subterhabitis: non solum me diffamat probris: uerum etiam fugam instruit. At ego scilicet Vlyxi astu deserta sum: & Calypsonis æternam solitudinem flebo. & porrecta dextera: meque Panthiæ suæ demonstrato. At hic inquit bonus consiliator Aristomenes: qui fuge huius auctor fuit. & nunc morti proximus: iam humi prostratus: grabatulo succubans iacet: & hic omnia conspexit: impune se relaturum meas contumelias putat: faxo eum sero: immo statim: imo uero iam nunc: ut &

PRAEcedentis

PRIMVS

PRAEcedentis dicacitatis: qua usus erat Aristomenes appellando scilicet scortum ipsam meroem.

ACcepi: audiui. Sudore frigido: inter signa egrorantium est frigidus sudor: ut inquit Cor. celsus in secundo peior si in capite & ceruice tantum eruperit ut refert Hippocrates in prognosticis. Virgilius in Georgicis sudor & ille quidem moriturus frigidus heret. item frigidus e toto manabat corpore sudor haud absimile est illud plautinum. Non temere est quando qui sudat tremit. **TRE**more uiscera quator: Metuentibus cor cui est uiscerum principatus cum primis palpitate consuevit. unde plautus con

præcedentis dicacitatis: & instantis curiositatis peniteat. Hæc ego ut accipi sudore frigido miles perfluo. tremore uiscera quator. succussus sum adeo: ut grabatulus etiam inquietus super dorsum meum palpitando saltaret. At bona panthia quin igitur inquit soror hunc primum bachatim discerpimus: uel membris eius detinatis: uirilia desecamus. Ad hæc Meroe: sic enim re ap se nomen eius: quam fabulis Socratis conuenire sentiebam: immo ait super sit hic saltem: qui miselli huius corpus parua contumulet humo: & capite Socratis in alterum dimoto latus: p iugulum sinistrum: capulo tenus gladium totum ei demergit. & sanguinis eruptione

molesto & incodito dissimiles gradariis: quorum mollis est gradus & sine succussatura. Lucilius succussatoris tardi rarique caballi. idem capanus sonipes succussor nullus sequitur. hic & succussatura dicta ipsa agitatio uarior: que fit ab equo succussore. gressu quoque ipsum talis equi significat. **AT** bona: irōicos. Terentius. ille autem bonus uir nusquam apparet. **BAC**chari discerpimus: dilaniamus more ritum: bacchariumque furore bacchico extimulatae oli orphea discerpserunt: & perthea obtulerunt. orgia. n. bacchi sunt a baccharibus hoc est furentibus foeminis. unde αροτησ ορυησ. i. a furore orgia dicta sunt: unde & a baccharibus bacchum dictum esse autumat diodorus. inde bacchari significat furere: Virgilius. iiii. eneidos. scruit inops aut totamque incensa per urbem bacchari. i. ut exponit Seruius furit more baccharum. Loca quoque in quibus sit debaccharum bacchata dixerunt. Virgilius in secundo Georgicorum & uirginibus bacchata lacis taygeta. plautus in aulularia bacchanal uocat locum furoris & uesaniae. sic scribes ad bacchas ueni in bacchanal cognatum: & mox paulo apert bacchanal adest. **MEM**bris destinatis: deligatis. ppe peculiariter significat hoc apud Apuleium id uerbum destinare sicut infra frequenter: iterdum destinare significat emere. & idem quod pstinare: Lucilio planto.

RE ab se: corrogo reapse hoc est re ipsa ut ueteres dicebant pacuius. si non est ingratum quod reapse feci. sensus est ex re ipsa inquit magis ex fabulosa socratis sermocinatio cognoui meroem merito notari a mero. i. cuius est auidissima. **HIC**: aristomenes. **SAL**te: particulam hanc saltem quidam autumat. si aliter idque ipsum dici per defectioem. tamque plena sententia sit si aliter non potest fuerit et qui diceret saltem dici. **V**. media littera extrita salute ante dictum: quod nos saltem diceremus: nam cum alia quaedam petita & non impetrata sunt. tum solemus inquit quasi ex tremum aliquid petitori quod negari minime debeat dicere hoc saltem fieri. aut dari oportere: tamque salute potestremo potest. quia & impetrari certe & obtineri sit aequissimum. sed hæc **Au**. Gellio uidetur esse cometicia: ideo que libro. xi. cetera amplius querendum. **MIS**elli huius. socratis. **CON**tumulet. sepeliat. **HVM**o. antiqsimum sepulturae genus id fuit: ut homo injecta corpora cotererent. reddit. n. terrae corpus: & quasi operi merito matris tegit. unde humati dicuntur humo coterecti: sepulti uero & siti quo. quo modo conditi: locus autem ipse nihil habet religionis priusquam injecta gleba est tumulis. & tunc humatus uocatur. & religiosa iura coterectis. auctores. plinius & **M**. Tullius libro secundo de legibus: hoc genus sepulturae tetigit. Virgilius. illo uerbu. eripe me his iniuncte malis. aut tu mihi terram iniice. namque potes. in eadem sententiam est illud Oratianum: licet bit injecto ter puluere curras. **PER** iugulum sinistrum: Plinius i. xi. terrestrium inquit solus homo bipes. Vni iuguli uni Hueri ceteris armi: Duplex autem est iugulum dextrum & sinistrum. Cor. celsus i. viii. a dextro iugulo. si id fractum est ad aliam sinistram: a sinistro ad dextram rursusque sub ala sua fasciari debet. Qui. per latissimum iugulo est exacta sinistro. & quia iuguli locus maxime mortifer est. idem sit iugulare quod non solum de ferro dicitur. sed et de morbo. idem celsus. quirtana neminem iugulat. quod sit petere iugulum in causis forensibus in cometicariis Suetonii leges explanatum

CApulo teus. sic Virgilius & lateri capulo teus abdidit ens. n. capulus manubrium gladii: ex eo dictus quod manu capiat. tradit Plinius. idos ex sardonice gemma capulos factitare. capulum quoque ueteres dici uoluerunt sarcophagum. sepulchrum: quod corpora capiat. Plautus asinaria. ut osculatur carnifex capuli decus & dicit mox Apuleius i. iiii. ubi capulo carie & uetustate coterectos. quos inhabitat puluere mortui: idem capularis senex capulo dignus. & capulo proximus. Lucilius icedit capulare cadauer. idem plautus. capulare stamem appellat filum parcarum pertinens ad Senem. & acheronticum hominem: sic enim ab eodem uocatur: qui iam iam acheronta & manes est ex senio petiturus. **Quidam** capulum accipiunt pro pheretro quo cadauera effertur.

Frigidus Sudor.

Cor arte ludicram Cor lyenofum.

Succussatores equi

Succussatura.

Origo bacchi.

Bacchari Bacchanal.

Destinare. Reapse

Saltem

Humati.

Duo iuguli. Capulus Capularis stamen. acheronticus.

LIBER

Utercul. **VTER**culo. pusillum utrē significat siue uersicam. similiter plinius uterculos uocat in apibus uentri-
Stillaticia culos. in quos congeritur mellis liquor aerius. **STIL**la: gutta. interrogatus themius palemon quae
Refina. differentia foret inter guttam & stillam. gutta inquit stat. stilla cadit. stillaticiam resinam Vocant q̄ ruf-
Extispici- rum solet uictimarius uiscera interiora educere: ut aruspex ex eorum contemplatu ac inspectioe præ-
um. noscat prædicatq; futura. Quod disciplinae genus aruspicinam uocant & extispicium. at idem nunc tã
 quam aruspicina fiat exprimitur
 ex interioribus uisceribus cor So-
 cratis. sicut ex uictima reuelletur
 aruspex. **CON**tubernalis mei. so-
 cratem signat. cum quo sibi con-
 tubernalitas erat. sic enim Cypria-
 nus appellat ius contubernii.
PRotulit: extulit in apertum. &
 ex penitioribus præcordiis exprõ-
 pit. **TE**li: mõ gladium significat
 ut apud Virgilium. silium. & cæte-
 ros poetas frequenter usurpatur:
Telum. alias telum: quicquid löge iaci po-
 test τριτο του τηλοθέρη & ut scrip-
 tum reliquit Caius iurifconsultus
 ex interpretatione legum. xii. Ta-
 bularum. teli nomine significatur
 oë quod manu mittit. unde lignũ
 & lapis. & ferrũ hoc noie continent.
SPiritũ rebulliret: quasi per bullas estuantes refunderet. Ebullire
 est feruere & rebullire referuere. **SP**ONGia effulciens: septimus casus est. & significat panthiã
Offulcire spongia obturasse occlusisseq; ipsum uulnus. offulcire. n. est fulciendo sarcire. i. plere. obturare. **SP**ON-
 gia in mari nata: spongiarũ tria genera celebrant scriptores nascunt i petris: fracturæ & uulnera spon-
 giis utilissime fouent: uulnerũ inflammationibus imponunt: sanguinis profluuiũ sistunt ex aceto aut sivi-
 gida. medici africanas laudant: quarum firmitus sit robur & rhodiacas: q̄ ad fouendũ molliores sũt. po-
 lybius auctor est: super egrũ suspensã spongiã quietiores facere noctes. de his satis multa plinius in nõ-
 no & in. xxxi. qui spongiã aial eẽ autumat: & inter aquatilia marina percenset. sensus Apuleianus e ait
Spongia panthia o spongia q̄ marina es noli transire per fluuiũ: hac est cũ ad amnẽ bibendi cã accesserit Socra-
 tes. Egredere & exili: ne aqua amnica siue fluuiali cõtingaris: qd̄ infra factũ eẽ mõstrabit: a spongia uer-
 bũ fit sphõgiare qd̄ significat spongia extergere: quo frequenter utit apitius. **VA**ricus spondentes: ad-
uaricus. uerbũ est significatq; cruribus diuaricatis diuisisq; qd̄ fieri solet a foemia micturiente. uaricare. n. e cru-
uaricare. ra aperire diungere extendere & in diuersũ separare: Quintilianus in. xi. uaricare supra modũ & stãdo
uarica foe- deforme est: & accedente motu prope obscenũ. ide uarica foemina dicta ab Ouidio q̄ nõ tãcedit q̄ am-
mina. bulat gradibus prægradibus gradiẽs: qd̄ foeminã parũ decet: uersus Ouidii ex poemate erotico hic est
Dinarica- ambulat ingentes uarica fertq; gradus. Diuaricare quoq; significat distẽdere & idiuerlũ separare. qd̄ a
bit. prostitutis meretricibus fit. hinc ait Hieronymus in epistola ad eustochiũ. diuaricabit pedes suos om-
uari. ni transeunti. qd̄ transtulit ex ezechiele propheta. qui in iastrumẽto ueteri sic inquit diuisisti: pedes tu-
uarices. os oi transeunti. & multiplicasti fornicatões tuas. Marcellinus. cruribus in nexis diuaricatũ sine spira-
 mento ullo adusq; prætorũ traxere præfecti: uari quoq; dicunt hoies obtortis plantis. unde & uarices
 uenæ dictæ in furis in uersæ uel obtortæ. ut nonius Marcellus refert. **M.** Varro libro secundo de re ru-
 stica scribit canes eẽ debere cruribus rectis ac potiº uariis q̄ uacis. id e. **M.** Varro lib. y. latine lingua: si qs
uaciã. puerorũ inquit per delicias pedes male ponere atq; imitari uacias cõperit hos corrige oportere. si cõ-
 cidat. contra si quis consuetudine ambulãdi iam factus sit uacia aut cõpnis. uaciã at. ut id quoq; **VA**-
 ronianũ uerbũ obiter explicemus cõtrarii sunt uaris. & in exteriorẽ partẽ inflectunt. hic uaciã apud ro-
 manos cognominati. ut refert plinius. quorũ. s. crura erãt obtorta. & seneca in epistolis moralibus me-
 minit cuiusdã seruilli uaciã: qui nulla alia re q̄ ocio notus in uilla cõsenuit. & ob hoc unũ felix habeba-
ualgum. tur de quo dicere solebãt hoies synchroni hoc est cõtẽporanei o uaciatu solus scis uiuere. ualgũ eẽ itor-
uesica. tũ a ueteribus dictũ: & uatrax. & uatricofus. qui erãt pedibus uiciosis. **VE**sicã exonerãt: onus uesicæ est
 lotiũ siue urina q̄ exonerãt micturiendo oia aialia: q̄ uesicã habent alusi eẽ habent: at uero q̄ aluũ habet
 nõ & oia uesicã possident: humidi excrementi conceptaculũ uesica est: sicci aluus: auctor Aristoteles in
Strangu- primo de animalibus. uesica membrana constatq; uulnerata cicatrice nõ solidescit. in uesica lupi lapil-
ria. lus reperitur qui sirites appellat uesicæ foemina: ut ait plinius iunctus uterus est. quam uulgo matrĩ-
Substillũ. cem uocant: uesicæ morbum stranguriam appellant: quo uesica exonerari nõ põt & ægre lotium it: fit
Mador. que substillum. ita. n. appellat cato urinæ difficultatem. **MA**dore nomen: est a madendo inclinãtũ.
 ut fluor a fluendo. se autem profluuiũ urinæ ueluti profyphones emanantis madefactum significat.

PRIMVS

COMmodū uix. tunc tunc. eoq; ip̄o temporis momēto. id. n. significat hoc aduerbiū ut supra demōstrauimus. POSTes ad repagula redeunt: in hostio duo sunt postes. qui cardinibus continent. & repagulis claudunt. sunt. n. repagula q̄ patefaciendi gratia ita figurant: ut cōtrario pangant. hæc & repages dicunt. M. Tullius in primo de diuinatione: herculis ualuæ clauſæ repagulis subito se ipsæ aperuerūt inde repagula oro oībus clauſtris obicibusq; usurpāt: Lucanus. de equo cursore loquens. pedibusq; repagula laxat. ETIAM nunc: nitidior lectio est & tersior Etiānum. quod ueteres usurpant pro ēt. qua dictōe scetet plinius. INA nimis quasi sine aīa nulla respiratōe nullo anhelitu: qui indicat aīal uiuēt: argumentū. n. apud Dialecticos ē & oratores. quod recurit & retrorsum idē ualet. ut uiuere hominē qui spirat. & spirare qui uiuit. inanima ueteres dici uoluerūt: quæ sine aīa sunt. nec spirāt: uulgo inanimatū uocat: græci αψυχον. M. Tullius. q̄ ad uitā hominū tuendā pertinent partī sunt inanima. ut aurū & argentū: sic & homo inanimis: qui sine aīa & spiritu est uegeto. & uitali: tales sunt intermortui

Repagula.
Repages
Etiānum

Commodum limen euaserāt: & fores ad pistrinum statum integræ resurgunt. cardines ad foramina residēt. postes ad repagula redeūt. ad claustra pessuli recurrūt. At ego ut eram etiam nunchumi proiectus inanimis: nudus: & frigidus: & locio perlitus: quasi recēs utero matris editus: immo uero semimortuus. uerū etiā ipse mihi super uiuēs: & posthumus. uel certe destinātē iā cruci cādidatus: qd̄ inq̄ de me fiet: ubi iste iugulat? mane paruerit: Cui uidebor uerisimilia dicere: perferens uera: proclamares saltem suppetiatum: si resisterē.

Viuere
spirare
inanimat

& igenti pauore percussus: talē fuisse se significat Aristomenes. ET lotio perlitus: urina perfusus. lotiū enim urinā ueteres dixerūt: columella stercore suillo & humāo lotio ueteri radices rigato. Suetonius in uespasiāo. hæc e lotio est: plitus at̄ ea figura dicit̄ qua illitus & delitus. sicut. n. a delino delitū nascit̄: qd̄ grāmatici probus & caper cōprobāt: sic ab interlino interlitū inclināt. M. Tullius tulit moleste q̄ literæ delitæ sūt mihi a te redditæ. idē i q̄rto uerriæ tabulæ sunt in medio: q̄ se corruptas atq; interlitas eē clamant. Vlpianus titulo ad legē aquiliā defalsis legis Corneliæ pena dānari scribit eū qui testamentū deleuerit. interleuerit. Resignauerit dolo malo. Quasi recēs: mō aduerbiū ē p̄ recēter. alias nomē: Virgilius in georgicis. sole recēs orto. aut noctē ducēribus astris. Exposuit Seruius. recens statū: diuus Augustinus in libro de grāmatica citat hoc maronianū & expōit recēs idest recētī tēpore. uerbū ē uet̄ recētare. quod significat renouare & iterū fieri recēs. ut Nonius Gelliusq; notificāt. hīc illud. Cn. Matii in mimi iambis. iā iā albicaſcit polus & recētat. VTERO matris editus: significat se ita madentē fuisse sicut infantes sunt cū primū ex utero materno egrediunt̄ inuoluti secundis rubentes scilicet erūpētē mēstruo. & pliti p̄fluio sanguinis pariter egrediētis: hīc illud Satyrici poetæ mō primos incipientem edere uagitus: & adhuc a matre rubentē: Albius imperator auctore iulio capitolino exceptus est utero candidissimus cōtra cōsuetudinē puerorū: qui nascunt̄ & solent rubere. unde albi ē dictus. SVPERUI uens: superuiuere is dicit̄. qui cū iā mortuus uideret̄. refocillatus respiciuit ac ueluti reuixit. ET posthumus: eleganter se posthumū sibi ait fuisse Aristomenes: tāq; post mortē réatus sit: sicuti posthumos illos uocat: qui post mortē patris nascunt̄: quasi post humationē parētis nati sint ut interpretat̄ Seruius enarrās illud Virgilianū ex sexto Eneidos Siluius albanū nomē tua posthuma proles ceselius tñ in cōmētario lectionū antiquarū posthuma iquit proles nō eū significat. qui patre mortuo sed qui postremo loco natus est. Ceseliū refellit. Au. Gellius libro secundo noctiū antiquarū. hīc fit uerbū posthumare. qd̄ significat postremo loco eē: quasi post humationē antecessorū: Tertullianus in apologetico ait ceteri quoq; Moysi posthumāt. idest moysi posteriores sunt Sidonius apollinaris decēter posthumā dixit ætatē: pro postera & sequēte. CANDIDATUS: sicut candidati dicunt̄ petitores magistratū a toga cādidā: quam petitores induebant. ita candidatus crucis eleganti translatione dicitur is qui petit crucē. hoc est qui futurus est iam iam crucifixus. & ut ueteres dicebant Dierectus. a Quintiliano dicitur candidatus eloquentiæ: qui eloquentiam auspiciatur: ab altero seniore Quintiliano candidata sacerdotii quæ petit sacerdotium: a Hieronymo candidatus fidei: qui ad fidem instruitur. a plinio panegyrista cādidatus gloriæ & immortalitatis: de candidatis & toga candida affatim scripsimus in primo tranquilli commentario: unde munus candidatorium. M. Tullio dictum pro omni officio & labore petitorio ex plautino sale crucifalus dictus candidatus crucis: quasi in crucem saliens. PARUERIT: uisus fuerit. cōparauerit. nam parere idem est quod apparere alias obsequi. VERISIMILIA dicere. ex disciplina rhetorica est. ut narratio sit uerisimilis credibilisq; sunt enim plurima ut ait Quintilianus in quarto uera qd̄ dē sed parū credibilia. sicut falsa quoq; frequenter uerisimilia. PROCLAMARES saltē suppetiatū. profopopeia est. quæ latinæ cōformatio appellat̄. fit aut̄ hæc figura cū aliqua q̄ nō adest persona cōtingit quasi adsit: & ei Oratio attribuit̄. ut hoc in loco uerba memorant̄. q̄ dici possent ab aduersariis ita argumentantibus sotū ab aristomene fuisse interfecit̄. tāq; sic culpātes dicant. Deuiffes saltem si uera autumas inclamare auxiliū & suppetias: nā suppetiatū dixit pro auxiliatum. & suppetiæ dicuntur auxilia. & sup-

Lotium.

Perlitus

interlitus

Recens

Recenta

re

albius uñ

Posthu

mus

Posthu

mare.

Posthu

ma aras.

Candi

datus

crucis.

Crucifa

lus.

Confor

matio

LIBER

- Suppeti-** petiari est auxiliari: super quo uerbo satis multa in .x. tranquilli cōmentario: ubi ait consulare suppetias ferentē rapta aquila fugauerunt: Vbi exposuimus suppetiatū posse inclinari tāquā nomē quarti ordinis: ut arbitratus: ut allegatus: ut sacrificatus: ut multa cōsimilia inclinā. VIR mulieri nequibas
- Vir uiri-** Antitheton est: quasi dicas fortis imbelli. Robustus infirmā: pag. enim probabile argumentū est uirū
- Mulier-** a fœmina uinci: cū mulier naturaliter imbecillis sit & meticulosa: Vir uero robustior & audentior: unde uir noīatus est q̄ in eo maior uis est q̄ in fœmina: & hinc uirtus nomē accepit. ut docet Lactantius in libro de opificio. item mulier.
- mollis.** ut uarro interpretatur a mollicie dicta. ob hoc ait Aristoteles in problematis. mulierem interfecisse iniquius eē q̄ uirum: quāuis mas fœmina præstantior sit. quia scilicet fœmina imbecillior est. ideo que minus facere iniuriā potest: item eniti aduersus id quod lōge ifirmius est nihil uirile. immo stolidum atq; iniquissimum est. hoc signare uoluit Eneas: Virgilius. cum ait & si nullum memorabile nomen fœminea in pena est nec habet uictoria laudem. VEL pp̄ indicium: sensus est. si contubernalis tuus ut asseris interfectus est crudelitate fœminea. Cur eadem crudelitas te quoq; non peremit. uel ob hoc ne tu arbiter & contēplator sceleris patriati posses indicare auctores homicidii. ARBITRO: speculatori inspectorique homicidii: Arbitrari est inspicere & speculari plautus in captiuis ne arbitri dicta nostra arbitrari queant: at biter dicitur iudex: qui rei arbitrium habet & facultatem. arbitrium dicitur sententia: quæ ab arbitrio statuitur: & arbitrari est iudicare. ut apud iuriscōsultos titulo de receptis. arbitrarium uero cum adhuc res apud arbitrum geritur: de arbitri iudicijq; differentia non indiligenter scripsimus in cōmentariis Tranquilli. & docet Marcus Tullius in oratione pro Roscio Comedo. NVNC illo redi: scilicet ad mortem regredere quam euasisti. IDENTidem frequenter. subinde. ANteluculo. hora antelucana hoc est matutina. & ante solis exortum. aduerbium est. Iustinus in primo ait Antelucano tempore ruri iter ingressus. Cvrus obuium habuit feruum de ergastulo. refert plinius mel uenire ex aere subluca nis temporibus intelligi uolens hora matutina: quæ sub lucem & aurorā est. Teērtius ī adelphis: cras Rus cum filio cum primo lucu ibo hinc ubi exponit scienter Donatus. quod ueteres dicebant lucum pro luce masculino genere ponentes pro sole: sicut ergo apud Terentium cum primo lucu significat cum primum sol ceperit illucescere: ita anteluculo quod aduerbium est significat antequam lux oriat & sol tenebras illuminet: sicuti diluculo cū iā dilucescit: Diluculum enim est ut Macrobius docet cum iam incipit dignosci dies. Licet trepido: Quāuis titubanti uel potius propero: cum formido homines uolaticos faciat & pinnatos. SVmo farcinulam meā: Quod lucianus dicit græce τασκέυη id Apuleius farcinulam appellat. PESsullos reduco. Hostium cubiculi repando. Quod reductis retractisq; pessulis fit: in cantico legimus. pessulum hostii mei aperui dilecto meo ridicule exponit & cum delirio Nicolaus de lira pessulum esse hostiolum in magno hostio. DESferate: referatā patefactāq;. VALuas stabuli absolue: uerba sunt Aristomenis stabularium in clamatis. ut ianuam stabuli adaperiat: quæ ex ualuis constat: sunt autem ualua. ex eo dicta ut Varro & Seruius interpretantur. quod reuoluuntur & se uelant. absolue ualuas est liberare a claustris. repagulisq; quibus alligatæ continentur: translatio a debitore. ANtelucio: aduerbium est idem significans quod anteluculo: de quo iam dictum est: sed hoc quasi ante lucum. sicut ueteres usurpabant. illud quasi ante lucem uideri potest inclinatum. PO ne: post quod graui sono antiqui enuntiabant differentia causa. SEMifomnis: femisopitus: sicut exanimis dicitur & exanimis. inermis & inermis: ita femifomnis & femisomnis. secunda & tertia declinatione. HOC noctis: ha hora nocturna. hoc tempore. uetus locutio est. plautus in amphitrio ne: qui hoc noctis solus ambulem. FACinoris cōscius: scius & cōscius. hoc differunt. quod sius secum conscius cum alio scius est. ut docet Nonius cui subscribunt iuuenalis cum ait. Quis nunc diligit nisi conscius. & martialis. uis fieri diues bithinice conscius esto. sed consciuum indifferenter positum legimus ut hoc loco. namq; hic conscius accipitur pro eo qui secum scius est flagitii.
- Arbitrari** Arbitriū.
- Anteluculo.**
- Antelucanum.**
- Subluca num.**
- Lucu pro luce.**
- Diluculū.**
- Valua.**
- Antelucio.**
- Semi fomnis**
- Hoc noctis.**
- Scius.**
- conscius.**

PRIMVS

NOS cucurbitæ caput nō habemus. Veluti prouerbialiter significat capita hominū nō eē uilia obiici endaq; trucidationi. sicuti cucurbitæ caput: quæ inter hortensia uulgaris ē & plebeia. Plinius libro un
 de uigesimo. duo tradit esse genera Cucurbitarū camerariū quod leui umbra cameras ac pergulas ope
 rit: Alterū plebeū. Quod humi credit. Videt Apuleius ueluti alludens festiuitate id dixisse: quia semina
 sã sunt cucurbitæ. & ita appellat ab Ouidio impriapeis. ex quo fit ut singula semina singulæ quasi ani
 mæ cucurbitarū uideri possint: ex quo fit ut cucurbita uicariā & quasi succedaneā pro aliena anima ani
 mam impendere possit. cum infi
 nitas hoc pacto animas possideat
 quod secus est in nobis: Cucurbi
 tæ quo longiores tenuioresq; sūt.
 eo gratiores: semina quæ proxia
 collo fuerint proceras pariunt: q̄
 in medio rotundas. quæ in lateri
 bus crassas. auctores Columella
 & plinius a cucurbita fit cucurbita
 rium: accipiturq; pro loco in quo
 cucurbitæ seruntur: sicuti cucume
 rarium ubi cucumeres. Esaias si
 cut inquit tugurium in cucume
 rario. Cyprianus. usurpans hoc
 esaiæ testimonium non dixit tu
 gurium: sed quod elegantius est

cucurbita
 rū genera

nos cucurbitæ caput non habemus: ut pro temoriãur.
 Non longe inquam luxabest. sed & præterea quid uia
 tori de summa pauperie latrones auferre possunt? An
 ignoras inepte: nudum nec a .x. palestritis te spoliari
 posse. Ad hæc ille marcidus & semisopitus: in alterum
 latus euolutus: unde autem inquit scio: an conuecto
 re illo tuo: cum quo sero de uerteras iugulato: fugæ
 mandes præsidium. Illud hore memini me terra dehi
 scente: ima tartara: inq; his canem cerberū: pro fus esu
 riētē mei prospexisse. ac recordabar profecto bonā Me
 roen: nō misericordia iugulo meo pepcisse: sed seuitia

cucurbita
 rium.
 cucumē
 rarium:
 custodia
 rium.
 cucurbita
 rii.
 cucurbita
 læ.
 coloqntif
 paupies.
 pauperaf

custodiariū. Hieronymus cucurbitarios uocat ueluti cucurbitæ amatores. dū diluit ac refellit in episto
 la ad Augustinū obiectā cucurbitæ calūniā. Cucurbitula uero nō tā parū cucurbitā significat q̄ uascu
 lū illud quo medici utunt ad sanguinis detractionē. Cor. Celsus in secundo usus inquit cucurbitulæ
 præcipuus est ubi nō in toto corpore sed in parte aliqua uitiū est. idq; auxiliū ut minus uehemens ita
 magis tutū nec nunquā periculosū eē autumat. in hanc sniam est illud satyrographi poetæ. Vacuūque
 cerebro iā pridē caput hoc uentosa cucurbita querit: græci coloquintida uocant cucurbitā. a plinio co
 loquintis dicit cucurbita siluestris: quā minorē eē ait q̄ fatiūā. DE summa pauperie: pauperies immū
 da est. & mendicitas egestasq; significat. unde ait Oratius. pauperies imunda procul domus absit: pau
 pertas uero ut inquit porphirio honestæ parsimonie nomē est. & usurpat pro fortuna mediocri: Lau
 des paupertatis graphice Apuleius noster ut omnia speciosesq; perscribit in apologia: ubi ait: pauperta
 tē fuisse in Aristide iustā: in phocione benignā. in epaminunda strenuā: in Socrate sapientē: in Home
 ro desertā: Alias pauperies dānū significat: Quod satis liquet ex titulo illo apud iuriconsultos notiss
 mos: si quadrupes pauperie fecisse dicat. Cōsimiliter apud græcos περιεκα και πτωχεια disparatur. Cū
 appellatione περιεκα paupertas significet: πτωχεια uero ipsa egestas. mendicitasq;: sicut apud Ari
 stophanē claret: qui i pluto ait πτωχεια eē αδελφη id est: Sorore της περιεκα. & πτωχοι id est ege
 nū eē eum qui nihil hēt περιεκα uero id est pauperē dici. Cui suppetunt necessaria. NEC a decem pa
 lestritis in hanc sententiam ait Hieronymus. Nudus uiator nō timet latronis insidias: qd trāstulit ex il
 lo uulgatissimo. cantabit uacuu corā latrone uiator. cōsimiliter plautus in asinaria. Nudo detrahere
 uestimenta me iubes appellatione autē palestritæ: robustiores exercitatioresq; intelligi uult. sunt. n.
 palestritæ magistri luctatōis. & gnari oīs palestricæ exercitatiois. græci παληρ uocant palestrā & luctā.
 Vnde palestritæ: autumat Seruius palestrā dici posse απο του παλλειρ. i. a motu urnæ: qm ducti for
 te luctabantur. luctatores incertamine palestrico nudabant corpora. & oleo ungebantur: quod primi
 lacedemonii factitarunt auctore Thucidide. apelestros græci uocant ignaros palestræ de quibus. M.
 Tullius in oratore. itaq; qualis eorū motus quos apelestros græci uocant. talis horum mihi uidet ora
 tio. qui nō claudunt numeris sententias. Domicianus clinopalē uocabat assiduitatē cōcubitus ueluti
 lecti palestræ. Papinius & Sidonius apollinaris palen pro palestra usurpant græca dictioe. qd uberius
 a nobis scriptū reperies in tranquilli cōmētariis. putat. Quintilianus ne illos quidē oratores repredē
 dos eē qui. paulū ēt palestritis uocauerunt. ubi indicat palestritas nō solum dici: qui uitā partī in oleo.
 parti in uino cōsumūt: qui corporē cura mētē obruūt. sed & eos quoq; a quibus motus gestusq; forma
 tur. De palestritis magna ē mētio apud ciceronē in uertinis. CONuectore: Socrates significat. cōue
 ctore dicimus eos: qui simul iter faciunt. simulq; uehunt. q̄ dictio proprie nauticos: qua iuriscōsultus
 crebro utit. DE uerteras: in stabulū hospitiūq; de ueneras. ILud horæ: illa hora. id tēporis eo tēpore
 archaismos ē. DE hiscēte: patēte. CANē cerber: mythici fabulant canē cerber: custodē eē aulæ pluto
 nicæ: de quo filius. lachrimose iāitor aula: quē latratu trifauci regna iferna personantē hercules ad su
 peros traxerit reluctatē. historici uero pdiderūt. Et memorat eusebius chronographus orcū regē mo
 lossor: habuisse canē igētis magnitudinis noie cerber: qui pirithoū ad raptū pserpie eius uxoris neni
 entē deuorauerit: grāmatici terrā iterptāt. De tricerbero cæ nescio qd idicū dicit fulgētī i mythologiis.

Ptochia
 foror pe
 nia.

palestrite

Apale
 ftros.
 clinopa
 le.
 pale pro
 palestra

cerberus.
 canis.

LIBER

Tumul tuarium. CRVci me seruasse: it perinde atq; homicida & Socratis cōtubernalis mei interfector. crucis suppli cio afficerer. DE genere tumultuario mortis: tumultuariū dici uoluerunt. qd tumultu quodā fit & si ne cōsultatiōe festināter & incōdite. Au. Gellius tumultuariū studiū noīat qd raptim & per succisua tē pora fit: Oratio quoq; tumultuaria dicta. quasi extēporalis & tumultuose cōdita: tumultuarius dux A Lliuo dicit. L. Marcius tumultu militari creatus nō formula legitima. itē tumultuariū genus mortis nunc appellat Apuleius: qd perturbate & tumultuarie parat: est. n. tumultus: ut docet. M. Tullius i. viii.

Tumul⁹ Antoniana: per turbatio tanta. ut maior timor oriat. unde etiam nomē dictū est tumultus: ita ma iores nostri tumultū italicū quod erat domesticus: tumultū gallicū. qd erat italiæ finitimus: præterea nullū tumultū noīabāt. grauius at fuisse tumultū q̄ bellū. hic intelligi licet. qd bello uacationes ualēt tu multu nō ualēt. ERVMnas exā clasti: tot labores exhausti exuda sti per pessus es. id. n. est erūnas ex anclare. M. Tullius i prima tuscu lana. qd cū exāclauisset omnes la bores. tū incideret in mortis malū sempiternū. anclare qd & antlare uerbo græco significat haurire: ex anclare exhaurire. hic anclabra ua

Erūnas exāclare.
Antlare.
Antlabra.
Antlia.
Phreatles

cruci me seruasse. In cubiculū itaque reuersus. de gene re tumultuario mortis mecū deliberabam. Sed cū nul lum aliud telum mortiferum fortuna: q̄ solum mihi grabattulum subministraret. Iā iā grabattule inq̄ aīo meo carissime: q̄ mecum tot erūnas exāclasti: cōlcus & arbiter q̄ noctæ gesta sunt: quē solū i meo reatu testē in ocētie citare possū: tu mihi ad īferos festināti: submi nistra telū saluta. Et cū dicto resti qua erat itext⁹: aggri dior expedire. ac tigillo qd fenestre subditū altrinsecus promiebat. Iniecta atq; obdita pte funiculi: & altera fir miter i nodū coacta. ascēso grabattulo: ad exitiū subli matus: & misso capite laqueū iduo. Sed dū pede alter o:

sa. quibus sacerdotes utebāt. & anclabris mēsa ministeriis apta diuinis. græci ἀντλας dicunt pro hau rio. unde & latini antlare usurparūt. & ita potius legēdū uidef exantlare. p litterā. t. q̄ p. c. Lilius florē an tlabāt liberi ex carchēsiis: cū signare uellet uinū ex poculis hauriri. hic antlia accipit p uase accōmodo ad hauriēdi ministeriū: de quo epigrāmataris. antlia tollit aquas: quo in loco labit opinor interpres hinc phreatles cognomiatus ē cleates eo q̄ puteos hauriret. ARbiter q̄ noctæ. subintellige eorum. ut sensus integer sit īspectator eaq; reg: oīum: q̄ gestæ sūt noctu: quasi dicere uelit lectulū solū eē cōsciū suæ in nocētiæ. IN meo reatu. accusatōe: & causā dictiōe. Messala prius auctore. Quintiliāo reatū dixit reus at unde reatus nomē ductū ē. is dicit qui cām dicit. qui arguit & itē qui quid pmissit spopōdit ue. ac de bet. Gallus elius lib. ii. significatiōnū uerborū: q̄ ad ius p̄tinēt. reus ē inquit. qui cū altero litē cōtestatam habet siue is egit: siue cū eo actū ē: i eadē snia ē capito atteius. reos oī ut refert. M. Tullius i scdo de ora tore appellabāt nō eos mō qui arguūt: sed oīs quorū de re disceptat. reū fieri quid ē inquit pedāus ascōi us. nisi apud p̄torē legibus īterrogari. agi dicit reus cū accusat: pagi cū dānat. ut apud traquillū & p̄p̄tiū explicatū ē. ET cū dicto: statū uix talibus dictis. cū talia dixissē. frequēs locutio apud Apuleū & p̄p̄rie pe culiaris i hoc significatu: puerbiū græcū ē. α. u. ε. π. ο. σ. α. u. ε. p. γ. ο. p. qd dicit de his qui ocissime er cū dicto

Reatus
Reus qui

Ad resti res redit.
Resti du cere.
Resticula ficorum.

rē expediūt. sic. n. īterp̄tamur. simul uerbū: simul opus. REsti. funē & puerbiale ē apud priscos ad resti puellarūq; māu cōfert. ex quo sensu dictū ē illud terētianū. tu īter eas resti ductitas saltabis itē liuius in xxvii. p māus reffe data uirgēs sonū uocis pulsu pedū modulātes īcefferūt. a reffe fit υποκοπιστικος resticula. a qua similitudine alliorū cōnexa capita restes dicūt: plinius i. xx. aliū ad serpētū ictu. potum cū restib⁹ suis: resticula fico: Varrōi decēter dicta: sicut & uulgo nūcupat. qd at lecti restibus & fasciis cō rineāt. indicat porphirio explicās illud oratianū: tēta cubilia. tectaq; rūpit lectū dici ait restib⁹ siue fascio lis subtētū: a reffe fit restio: accipit q̄ apud plantū oppido q̄ decēter p eo qui se pensilē facit laqueo restis strāgulatus. sic. n. in mollestaria loquit dānista. illi erūt bucedæ: potius q̄ ego sim restio: Quod significat illi potius cedēt bubulis loris: q̄ ego me suspēdā. T Igillo. trabi. a tigno fit tigillū: tigni at appellatōe i le gibus. xii. tabulariū oē gēus materiæ ex qua edificia cōstāt significat idē docet iuriscōsultus. titulo de ti gno i iūcto: p̄terea tignū i uineis antiquitus dicebat qd & festus docet: tigillū sororiū romæ fuit ex eo di ctū: quia trāsmisso p uia tigillo Oratius sororicida adopto capite ueluti sub iugo missus ē: Liuius auctor

Restio q̄.
Bucedæ.
Locus plauti.
Tignum

ALtrinsecus. aduerbiū est. quod hic significare uideri in altiore parte: cū alias ex utraq; parte. ex utroq; latere utriq; dicat. OBdita: alligata: & firmiter apposita. FVniculi: quā modo resti dixit: nunc funicu lum noīat: Diminutiū a fune: Quintilianus in primo diminutio genus ut funē masculinū eē funicu lus ostēdit. Napuras prisci funiculos uocauerunt. ut in cōmentario sacrorū usurpat: pontifex napuras

Napuræ funiculi.
Funeta.
Funarius

nectito. idest funiculos facito illud adde funeta dici in uineis. cū palmites inter se funiū mō iungunt: & arcus fiunt quorū: neminit plinius i. xvii. reperio apud auctores Gratianum ualentinianū imperato ris patrem appellatum eē funariū eo q̄ uenalitium funē portati quiq; milites nequiuertint extorquere AD exitium sublimatus: ad subeundam ultroneam mortē subleuatus. ut ita pensilis fieri posset.

FVLcimentum:

PRIMVS

FVLCimentum: grabatulū significat: quo sustentabatur. fulcire. n. sustinere ē & stabilire: fulcimen-
tum & fultura pro stabilimēto. **AD** ingluuiem: ad gallam: & proprie intelligit gurgulionē siue aspe-
rā arteriam: qua spiritus ab ore in pulmonem atq; inde cursum in os. & in nares. ulro cit. oq; semper
cōmeat: quo tramite inter se pro homo statim extinguitur: cum spirare nō possit. Ideoq; ait Hippocra-
tes in libro de flatibus triplici alimento corpora nutrirī. cibo. potu. & spiritu. qui adeo corpori neces-
sarius est ut possit homo sine esca: & potione multos dies uiuere: sine spiritu uero intra tēpusculū mo-

Fulcimen-
tum.

Triplex
alimētū.
Spirit^o pa-
ter & u^o
morboꝝ.
ingluuiēs.

fulcimentum quo sustinebar repellō: ut pōderis dedu-
ctu restis ad ingluuiem adstricta: spiritus officia disclu-
deret: repente: putris alioquin & uetus funis disrum-
pitur. Atq; ego de alto recidens: Socratem nā iuxta me
iacebat super ruo. cumq; eo ī terram deuoluor. Et ecce
in ipso momento: ianitor introrupit: exerte clamitās.
Vbi es tu: qui alta nocte immodice festinabas: & nunc
stratis inuolutus? Ad hęc nescio an casu nostro: an
illius absōno clamore: experrectus Socrates exurgit
prior. Et ne inquit ī merito stabularios hos omnes ho-
spites detestantur. Nam iste curiosus dum importune
irrupit: credo studio rapiendi aliquid: clamore uasto:
marcidus alioquin me altissimo somno excussit. Emer-
go latus: atq; alacer: ī sperato gaudio perfusus: & ec-
ce iātor fidelissime: comes & pater meus: & frater me-
us: quem nocte ebrius occisum a me calumniabaris: &
cum dicto Socratē de osculabar amplexus. At ille olo-
re alioquin spurcissimi hūoris percussus: quo me lamia
illā ifecerant: uehementer aspernatur. Apagete inquit
fetorem extremā latrinā, & causas cœpit huius oloris

riatur: Idē elegāter dixit spiritū pa-
trē esse & auū morboꝝ omniū. ob
hoc dixit. Cor. Celsus uisum esse
Hippocrati oē uitū ī spiritu esse.
Plinius pœnā laquei scite prepo-
sterā uocat. quia scilicet includitur
spiritus. Cui queri debet exitus.
Alias ingluuiēs significat uētris ca-
pacitatē si credimus seruiō sic ex-
ponētī illud Maronianū improbus
ingluuiē rarisq; loquacibus explet
ego existio ingluuiē nō tā ad uētris
q̄ ad gulæ capacitatē esse referēdū:
ex quo iterdum accipitur pro gu-
lonū helluatōe & uoratrina. Au-
gellius nomina. generaq; eduliū
& domicilia ciboꝝ profūda inglu-
uiēs inuestigauit: Macrobius ī ter-
tio. Nec cōtenta illa ingluuiēs fuit
maris sui copiis. **DISCLV**deret
excluderet disseperaret. Intercipe-
ret: Virgilius: Tū durare solū & di-
sccludere nereapōto. Lucretius. cū
paribus iūgi res & disccludere mū-
dū. M. Tullius semotas a mēte &
discclusas putat. **EX**erte clamitās:
Voce sublatissima: A duerbiū est.
Quod significat apte & denudate

Discludet

Liguā ex-
ertare.

qualis est uox sublatior. exerere. & exertare significat nudare. quadrigarius ī annalibus. Gallus irride
cœpit atq; linguā exertare. **STR**atis inuolutus: extrinsecus subintelligendū es. ut integer sit. stratis
inuolutus es. & nunc quiescis in lecto. **AB**sono: barbaro incōdito. agresti uociferatu. hoc. n. ē absōnū:
qui ait absōnū dici parui & fere nullius soni fallitur. Quod hic ait clamore absōno. post ē paulo dicit
uasto. ut absōnus & uastus clamor idē significetur. **NE** ī merito: Nō ī merito. **HOSP**ites. aduētores:
qui a stabulariis in stabulo hospitiōq; recipiūtur. **MAR**cidus. Vinolētus & ebrius. uina quoq; marci-
da dici q̄ marcidos faciāt homies testis ē pāpinus: qui ait ī silnis illi marcida uina largiūtur. a Martiale
quoq; marcētes uuā dictā sūt: epitheton ē bacchi quē Marcidū poetā cognomināt. **COM**es & pater
meus: noīa sūt affectus nostros testātia. quibus Aristōenes Socratē cōtubernalē suū appellat. **CVN**
dicto. ab his uerbis. **OLO**re: odore & fetore ab oleo dictū: Alias olor significat cygnū. **SPVR**cissimi
hūoris: Vrinæ siue locii. **IN** fecerāt: Fedauerāt. maculauerāt: Inficere. n. significat tigrere. idē ifectū tictū
infectores tinctores: infectus ipsa tinctura. ex quo ifectū dicimus pollutū & maculosū maculis inelui-
bilibus: Seneca uitis inq; ifecti fumus: alias ifectū dicit nō factū: ut illud. sūt auri pōdera facti ifectiq;
michi: & illud Plautinū puerbiale: qd uis fieri factū ē. fieri ifectū nō potest. **LAMI**æ. Lamias prisca ma-
gas & uaratrices puerōꝝ uocāt. Oratius ī arte poetica Neu prāfæ lamia puerū uiuū extrahat aliuo. λ α /
u o j græce dicit ingluuiēs: unde lamia dictā. ut autumat Porphirio. unde & lamia uoragines de qui-
bus idē Oratius ī epistolis. uiribus uteris p cliuos flumia lamas. græci scribūt lamias terriculamēta eē
puerilia: quibus oculi sint exēptiles. Philostratus ī apollonia ait lamias a quibus dā laruas & lemures
appellari: esseq; ad Amore & uenerē ppenfas: & carnes hūanas maxieq; formosōꝝ esuriēter appetere:
q̄ libidinis cupiditate alliciāt eos quos postea cupiāt deuorare: Talē lamia Apollonius Tyaneus olim
corinthi deprehēditū istrumēto ueteri ait Hieremias lamia nudauerūt māmā lactauerūt Catulos suos
quo ī locq nō p fœminis sed pferis lamia accipi uidēt. **APA**gete fetorē: remoueto & abducito apa-
ge & apagete dictio cōmica ē. ducta a uerbo græco απαγω qd significat abduco. & abigo. & Plautus ī
curgulioē. apage hęc cāculā. **LA**trina: Latrina cōceptaculū ē ī mundiciā. & excrementōꝝ. q̄ ī cloacas
corriuātur: Columella ī mūdīs quæcūq; uomit latrina cloacis: quāq; habuerit horoscopū ī. xxviii. pre-
Arietis latrias semp cloacafq; mūdabit. Irē cuius horoscopus fuerit ī secūdo gradu Tauri baiulabit ster

absōnū.

Marcidul

Olor.
Inficere.
Infecto-
res.
Infectum
lamia q̄

apagete.
apage.
Latrina.

LIBER

Comiter. cora latinas purgabit. ouctor Maternus i. vii. Matheos. **COMiter.** Benigne suauiter. uel ut interpres
Comes q tať. M. Varro hilaris ac lubet. aduerbiũ e ennius mēsa sermōesq; suos reg; q; suae cōiter ipartit. M. Tul
Mansio. strar uia bēigne nō grauate. **LOco:** lege ioco. **MANsiois:** a manēdo māsio dicta sicuti a remanendo
Remāsio. remāsio. M. Tullius i epistola ad. v. fratrem. primũ tuā remāsionē ēt atq; ēt. pbo. Plinius i. vi. scitibit māsio
Hydreũ. nes eē dispositas aquationũ rōe: q; camelis itur i Arabia. ex quo hydreũ & hydrema ab aq; dicũtur. Itē
Iubar. i. xii. tradit regionē qua thus con
uehitur diuidi i māsioēs camelo
rũ sexagita duas. Vbi pro māsioi
bus nō nũmos dāt: sed thus pen
dũt. **IVbaris** exortu: iubar dicit
stella lucifer: q; i sũmo habet lumē
diffusũ ut leo i capite iubā auctor.
M. Varro. hic ante matutinũ exo
riēs luciferi nomē accipit. ut sol al
ter diēq; maturās: claritatis quidē
tātā ut unius huius stellæ radiis
umbræ reddātur. **Plinius** auctor.
Itaq; merito ait exoriēte iubare cū
sta illustrari & lucida fieri. **Virgili⁹**
it portis iubare exorto delecta iu
nētus. ubi expōit **Seruius** nato lu
cifero. qui iubar dicit. qd iubas lu
cis effūdat. unde quicquid iā splē
det iubar dicit: ut iubar auri argē
ti: gēmar. qua pp exortũ iubaris
accipe malī pro sole: cuius exoriē
tis splēdor cuncta collustrat: sicut
poetæ appellāt iubar solis & **Seneca**
ait i hercule oeteo. dũ lapsũ tirā
mergat oceāo iubar. **SEdulo** ar
bitratar diligēter i spiciebā. **Dōatus** sedulo itēpretat sine dolo ipēse & diligēter. **ET** mecũ uesane aīo.
Sermocinās secũ **Aristomenes** opinat se crapula & uinolētia obrutũ somniasse illa q; uiderat: cū **So**
crates iteger & illesus uiseret. **EXTR** Ema sōniasti. portētosa tumultuosaq; qualia temeto i gurgita
tus aut cibo distētus sōniare solet: qd phāstma græci uocāt: qd **Cicero** uisũ appellat: i quo genere ē ut
ait **Macrobius** ερια τήσ: quē **Auicena** icubũ noīat: quē publica psuasio opinat quiescētēs inuadere &
pōdere suo pressos ac sentiētes grauare. **SPONGia** ubi: cū spōgia illa nusquā apparet: qua uulnus
Socratis pāthia obfulcuerat: Ita secũ p itērogationē attonitus **Aristomenes** **Sermocinat**. **ET** ad il
lũ: ad **Socratē** cōuersus dixi. **Distētus.** plenos. & saturos: fartos. **Vinũ** capitis dolorē & uertigines facit
ab hoc ut inquit **plinius** in. xxiii. dicta crapula est: est autem crapula ut docet **Aristoteles** in proble
maticis feruor quidam & inflamatio quæ plus conflictat q; temulētia. **Crapulam** eodem auctore sedat
brastica: ex hac **Aristorelica** dixit **Cato** i libro de re rustica. si uoles i cōuiuio multũ bibere cenareq; libē
ter ante cenā esto brastica crudā quātũ uoles. ex aceto. & itē ubi cēaueris comesto aliqua folia: q; reddēt
te. qsi nihil æderis biberisq; bibesq; quātũ uoles. **AVT** Vmāt dicit. opinat. cēsēt. id. n. significat autũo
ut docet **Gellius** i. xiiii. **P.** uero **Nigidus** id cōpositũ eē ex ab ppositiōe & uerbo extio cōiectat. dictũq; in
tercise autũmo. qsi ab extio qd significat totũ extio. tāq; ab uero: sed **Nigidianũ** hoc itēpramētũ argu
rius eē uidet q; uerius. **SEua** & graua sōniare: **Socrates** i **Platōis** poliria dicit: quũ dormiētibus ea ps
ai: q; mētis & ratiōis ē pticeps sopita lāgueat. **Illā** autē i q; feritas qd sit atq; agrestis imāitas: cū sit imodera
to obstupefacta potu atq; pastu. exultare eā i sōnio imoderateq; iacta. ii. Itaq; huic oīa uisa obiiciūt a mē
te ac ratiōe uaria: ut aut cū matre corpus miscer uideat. aut **Trucidare** aliqũ: & ipie cruētari multa; fa
cere ipura atq; tetra cū temeritate atq; ipudētia. **Iuber** igit̃ **Plato** sic ad sōnũ. pifici corpib⁹ affectis. ut ni
hil sit qd errorē aīs pturbationēq; afferat. ex quo & **pythagoras** itērdixit ne faba uesceret q; is cib⁹ hēt i
flationē magnā & i sōnia graua facit. **V**lperi. **Hora** uesp̃tia & cēatica. **M**inus tēperauit: **Sapiētis** uiri
sup mēsa celebre dictũ ē: pria inqt cratera ad siti ptiet: secūda ad hilaritatē: **Tertia** ad uoluptatē: q; rta ad i
faniā. **Diras** imagies. **Vinolēti** sape cū dormire uix cōeperit aspiciere uidet̃ irruētes uel passim uagātes
formas. a natura seu magnitudie seu spcie discrepātes. **Varia**sq; tēpestates reg; uel ætas uel turbulētas
itērdũ ut **Macrobi⁹** ait temeto igurgitatus aut distētus cibo extiat. se uel habūdātia focari. uel grauātī
bus exonerari. itērdũ esuriēs cibũ. sitiēs potũ iuenisse uidet̃. **Impiatũ:** **Cōtaminatũ** **Impuratũ:** macula
tũ. **Impiare** enī maculare est: **piare** uero expiare. **V**nde & **piatrix** dicebatur sacerdos: quæ expiare erat
solita: quam sagam alii uocant. & **piacularis** porta **Romæ** dicta. propter piacula quæ ibidem fiebant.

PRIMVS

IVGVlari uifus sum: Quod re uera passus erat Socrates id se per somniū uidisse significat: tāq̄ totū hoc negociū magicū phantasticūq; sit. & p̄stigias quasdā illudat hominibus: & hoc est qd̄ ait Augu-
stinus in. xviii. de Ciuitate dei. phantasticū hominis uarias formas carpere posse: memoratq; exemplū cuiusdā: Cui ui magica contigerat. ut iaceret in lecto suo quasi dormiēs: nec ullo modo posset excita-
ri: post aliquot aut̄ dies eū euigilasse: & quasi somnia narraffe q̄ passus sit: Caballū se. s. factū annonam inter alia iumēta baiulasse militibus: Quod ita ut narrauit factū fuisse cōpertū est: q̄ ramē illi sua som-

Phāstici
cū hoīs
uarias
formas
capit.
exemplū
scitu di-
gnum.

iugulari uifus sū nihil. nā & iugulū istū dolui. & cor
ipsum mihi auelli putauī. & nūc etiā spiritu deficior.
& gēua q̄tior. & gradu titubo. & aliqd̄ cibatus refouē
do spū desidero. En inquā paratū tibi adest ientaculū.
& cū dicto mātica mea humero exuo. Caseum cū pane
propere ei porrigo. & iuxta platanū istam residamus
aio. quo factū: & ipse aliquid indidem sumo. Eumque
auide esitantem aspiciens: aliquanto interiore macie:

nia uidebātur: idicauit & alius se
domi suā p̄ noctē uidisse uēiētē
ad se quēdā Philosophū sibiq; ex
posuisse qdā Platōica: q̄ ātea iter
rogatus exponere noluisse: & cū
ab eodem Philosopho quāsitū
fuiſſet cur tūc fecerit: quod prius
petenti negauerat: non feci inq̄t
sed me fecisse somniaui: ac per
hoc alteri p̄ imaginē phantasticā
exhibitū est uigilanti: quod alter
uidit in somnis. NIHIL nā: Le
go nihil nō. ut sit nō nihil: quod

Lipopsy-
chi.
Defecti
Lipothy-
mia.
Syntecti-
ci.
Syntexis
Robur
uio cibo-
q; augeri
Ietaculū.
Mantica
Manticæ
efopi.
Hippope-
ræ.

significat aliqd̄. & aliq̄atū. ISTVM. dicticos ē. SPIritu deficior: Annotauimus in cōmentariis Sue-
tonii λεποψυχουσι dici qui Anima & spiritu deficiuntur: quos Plinius appellat defectos. lipothy-
mia & lipopsychia græce dicitur latine defectus animi siue defectus animæ: Apud Pliniū Syntectici
esse uidentur in eodē significatu. accipi q; pro defectis. & syntexis. pro ipsa defectione animi siue defe-
ctu. GENVA quatuor. Consimile est illud genua labāt. CIBAtus. Cibi. Casus patritus est: quē geni-
tiū grāmatici uocāt. REFouendo spiritu. Cibo uiuoq; refici corpora & roborari uires quis ignorat?
Virgilius. Tū uictu reuocāt uires. Homerus i. vi. Iliados μεροσ μεγα ορροσ αεξει. robur magnū
auget uinū. & Columella in. vii. roborādū ē p̄cipit largo cibo equū admiffariū ut Veneri supersit. Li-
uius frequenter ait cibo corpora refecta eē: Lucretius capitur cibus ut suffulciat artus. IENTAculū.
Cibus matutinus. & gustulum. Antiqui prandicula dixere ientacula. & ientare pro ientaculum cape-
re. super quo uerbo satis multa in superioribus & apud Suetonium in nono commentario. græci
αχρατισμα uocant ientaculum. MANTICA. quod supra farcinulam dixit nunc manticam ap-
pellat: est enim pera uiatoria: qua uiatores circumferunt utensilia: Esopus fabulator tradit homi-
nes duas manticas habere: unam ante alteram retro. In priorem aliena uitia mitti. In Posterio-
rem nostra: quo Apologo significat nos in alienis uitiiis spectandis esse oculos. in nostris cecutientes:
ex hac esopia fabella est illud Catullianum uelut prouerbiale: Nemo uidet manticæ quod in tergo
est. & illud Persianum. Sed præcedenti spectatur mantica tergo: Seneca uocabulo græco hippope-
ras appellat farcinas: quæ a tergo equi gestantur. quasi dicas peras & manticas equestres. hippos enī
græce equus και πηρα pera. uerba Senecæ ex libro epistolarū moralium hæc sūt. M. Cato censorius
canterio utebatur hippoperis quidē ipositis. ut secū utilia portaret. Idem mox Paulo. o quantū erat se-
culi decus iperatorē triumphalem censoriū & quod super omnia hæc est catonē uno caballo esse cō-
tentum. & ne toto quidem. partem enim farcinæ ab utroq; latere pendentes occupabant. Ita nō om-
nibus obesis mannis & asturconibus & tollutaribus præferes illum unicum equum ab ipso catone
defricum. libuit plura ex Senecæ uerba transcribere: ut cognosceres uiros illos graues & imperato-
rios seculo illo prisco & sancto fuisse contentos unico equo: in quo ipsimet farcinulas suas circumfe-
rebant: cum hac tempestate luxus efferuescens suaferit cardinalibus. ut nunquam minus ducentis
equis antecedentibus egrediantur. idque pompabiliter: ipsi uero uehuntur Mannis & asturconibus
qui sunt equi gradarii & molles. Ifabent & nullas Tollutares. hoc est quæ tollutim idest nolubiliter
& quadam pedum glomeratione gradiuntur. Ita enim appellantur equi tollutares ut alibi annota-
uimus: a mantica ut ad propositum reuertamur fit maticula: Manticularum usus pauperibus in nū-
mis recondendis fuit: unde deductum est: uerbum uetus manticulari: Quod significat dolose quid
agere. pacuuius ad manticulandum astu agreditur. Item deinde agrediar astu regem: manticulā-
dum est hic mihi. IVXTA platanum. Arbor peregrina est umbræ grācia tantum ex alieno petita
orbe. commendatio platani non alia maior est q̄ solem estate arcere hyeme admittere: mero infu-
so nntriuntur. Compertum id maxime prodesse radicibus. Docuimusq; ut inquit decenter Plinius
etiam arbores uina potare: Idem aliubi tradit latissima folia esse fico. uiti. Platano: ab Ouidio genia-
lis nominatur: quasi uoluptaria & ad delicias reperta. Chameplatani uocantur pusillæ & breues: qua-
si abortus platanorum. nam & ingenere arborum pumiliones sunt: sicuti chamedaphne dicitur hu-
milis laurus. Chamemyrsine pusilla myrthus & breuitate spectabilis. platanonas uocant loca con-
sita platanis. Hortensius Orator. auctore Macrobio platanos suas uino irrigare consueuerat. IN-
didem: Ex caseo & pane aduerbium est. ESITANtem: Ab edo frequentatiuum fit esito.

Manni
asturcoel
Tolluta-
res.
tollutim
maticule
Maticula
ri.
Platanus
uino nu-
trit.
Genialis
Chame-
platani.
Chame-
daphne.
Chame-
myrsine.

LIBER

PALLOre buxeo: Inter ea: quæ pallore notabilia sunt maxime notabilis est buxus. & enī pallidif-
Buxo sima est. unde in cōparationē palloris usurpatur. Ouidius in carmine obsceno. Buxo pallidior noua
pallidior que cera: hinc pallorē buxantē & buxum optimo epitheto dixerunt. Plinius in. xvi. buxū eē ait qua-
 dā duricia ac pallore cōmendabilem: Cuius materies honorata est. plurima nascitur in pireneis ac ci-
Citoria toro montibus. unde a Catullo dictum est. Amastri pontica & citore buxifer Virgilius quoq; in geor-
cus pectē gicis. & iuuat nudantē buxo spectare citorum. ex buxo pecten fit laudatus indeq; citoriacus dictus ab
 Ouidio. q̄si buxeus a citoro mō-
 te. sic enim ait in quarto Meta-
 morphoseon. sæpe citoriaco de-
 ducit pectine crines. impressi co-
 dices habent cytheriaco. Quod
 grāmatici exponūt pro ueneno:
 sed tu lege citoriaco. & expone p
 buxeo ut docuimus. NOctur-
 nas furias: meroen & panthiam
 magas intelligit: sic & oratius ue-
 neficas scēmas & præstigiis ma-
 gicis infames appellat furias illo
 uersu. Horruerim uoces furiarū
 & facta duarum. FR. Vstulum
 panis: bucella: diminutiuum est
 a frusto. quod significat patticu-
 lam. Virgilius. pars in frusta se-
 cant: inde aduerbia sunt frustra-
 tim. & frustillatim. Plautus i cur-
 guliōe. Ego te faciam ut hic for-
 micæ Frustillatim differant.
Frustrullā NEQUE deorsum demere:
tim. Non potuit significantius expri-
 mere quod interdum usu uenire solet in egrotis & anxiis: ut scilicet cibus quodā ueluti lentore inhe-
 rens faucibus neq; descendere possit in stomachū. neq; superna repetere. Auctor est Plinius i. xxviii.
 Siquid e pisce helerit faucibus demissis i aquam frigidam pedibus cadere: si uero panis hereat. ex eo-
 dem in utrāq; autem addito pane. quod in helerit decidere. BREuitas commeantium: Paucitas si-
Abusio. mul euntium. duo tantū erant. Abusio est. quæ græce catachresis appellatur: quæ uerba finitima usur-
carachre- pat hoc modo: uires hominis breues sunt. Oratio magna longum in homine consilium. paucus ser-
sis. mo: ita breuitas commeantium. pro paucitas uiatorum. SINE alterius noxa: modo culpa. Alias pe-
 riculum. damnūq; significat. ut in notis seruii fusius explicauimus. LENIS fluuius: Leniter & citra
 impetum fluens. IN speciem placide paludis: palustres aquas placidas esse & stagnantes uidemus
 quas merito damnant medici: uiliores quæ profluunt existimantes. quod & Plinius noster memo-
Aquilus rar libro. xxxi. IGNAuius: Lentius. Contatiusq; fluebat. EMVlus in colorem: Laus aquæ fluiua-
color. lis. quæ ita lymvida erat ut uel argentea uel uitrea uideri posset: Antiqui aquilum colorem dixere sub
Tria ele- nigrum quasi inter album nigrumq; intermedium ab aqua: Cuius incertus est color. Tria nāq; ele-
menta si- mēta sunt sine sapore. sine odore. sine succo. Aqua. Aer. Ignis. Aquilex elegati uocabulo dictus aquæ
ne sapo- uestigator & ductor. Plinius subesse aquis credunt & hoc habent signum Aquileges. EXPLĒre
re & odo- Pro exple imperatius est passiuus: quem ueteres frequenter usurpant: pro actiuo. Ouidius. Cinge:
Aquilex. re littorea flauentia tempora myrtho. LATICE lacteo: Aqua pura & nitida: latex ut ait Seruius grā-
Latex. maticus proprie aqua est: ab eo quod intra terræ uenas lateat. Et unum laticem dicimus. quod latet
 intra uiam: Denique omnis liquor latex dici potest. Sicut Lucretius dixit. Laticem absinthii: Et Oui-
 dius latices palladios pro olei liquore: Et maro laticem lyeum: pro uino. Solinus quoque in Polyhi-
Latex ui- store licentius Paulo sic scripsit: non cohibunt in corpus unum latex uineus & latex aquæ. MAR-
neus. ginem complicatus: Significat socratem manibus apprehendisse tenacius marginem ripæ herba-
 scientem. Instar eorum: qui aquam amnicam poturi apprehendunt herbam complicatq; marginem
 manibus: ne præcipites ruant in flumen. IN genua appronat se. Elegāter dictum. pro eo quod est
 inflectit genua. & ut ueteres dicebant ingeniculatur. In celo signum est: quod græco uocabulo engo-
igenicu- nasin. latine ingeniculus nominatur. de quo sic scribit maternus firmicus i. vi. ingeniculus qui engo-
latur. nasin in extremis partibus piscium oritur: hoc sidere nati erunt mendaces. fugaces. Callidi. Ouidius
Engona dixit in. viii. Metamorphoseon. qui medius nixiq; genu est anguemq; tenentis. Vbi nixus genu ele-
sin. ganter significatur ingeniculus. qui Hercules est ut docet Higinus. qui dextro genu nixus. Sinistro
igēiculus pede capitis draconis dextram partem opprimere conatur. eschilus. ait Herculem cum liguri-
Nixus bus manus contulisse & complures eorum sagittis confixisse: sed cum iam deficeret defessum se
genu.

atq; pallore buxeo deficientē uideo. Sic deniq; eū uita-
 lis color turbauerat: ut mihi præ metu: nocturnas eti-
 am furias illas imagināti: frustulū p̄is qd̄ primū sum-
 pserā: q̄ uis admodū modicū: mediis faucibus inhere-
 ret. ac neque deorsū demere: neque sursum remeare pos-
 set. Nā & breuitas ipsa cōmeantiū: metū mihi cumula-
 bat. Quis enī de duob; comitū: alterū sine alterius no-
 xa perēptū crederet? Verū ille ut satis detrūcauerat ci-
 bū litire ipatiēter cœperat. Nā & optimi casei bonā par-
 tē: auide deuorauerat. & haud ita longe radices plata-
 ni lenis fluuius i speciem placidæ paludis ignauius ibat
 Argento uel uitro emulus in colorē. En inq; explere la-
 tice fontis lacteo. Adfurgit. & oppertus paululū: pla-
 niore ripæ marginē cōplicitus in genua appronat se
 auidus adfectans poculum. necdum satis extremis la-
 biis summū aquæ rorē attigerat: & iugulo eius uuln;

PRIMVS

ingeniculasse multis iam uulneribus acceptis. Iouem aut̄ misertū filii curasse ut circa eū magna lapidū copia eēt. quibus se Herculē defendisse & hostes fugasse. Ita iouē in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. De hoc intelligi uoluit Manlius in quinto Astronomico. illo uersu. Nixa genu species & graio nomine dicta. Nam nixa genu ingeniculum signat: graio nomine dicta. Engona sū designat: qui graeco nomine nixus genu interpretatur: εγγουμαξομααι enim est flecto genua.

Nixa genu species.

Hietare.

dehiscit in profundū patorē. & illa spōgia repēte de eo deuoluitur. eāq; paruus admodū comitatur cruor. de niq; corp⁹ exanimatū ī flumē pene corruerat: nisi ego altero eius pede retēto: uix & ægre ad ripā superiorē atraxi. Vbi defletum pro tempore comitem misellū arenosæ humo: in amnis uicinia sempiterna contexi. Ipse trepidus & eximie metuens mihi: per diuersas & auias solitudines aufugi. Et quasi conscius mihi cedis humanæ: relicta patria & lare: ultroneum exiliū amplexus: nūc aetolian: nouo cōtracto matrimonio: colo. Hæc Aristomenes: at ille comes eius qui statim initio: obstinata incredulitate sermonem eius respuebat. Nihil inquit hac fabula fabulosus. nihil isto mēdacio absurdus. & ad me conuersus. Tu autem inquit uir: ut habitus & habitudo demonstrat ornatus accedis huic fabulæ? Ego uero inq; nihil impossibile arbitror. sed

hiatate dixerūt: Laberius hietantur fores dixit pro eo quod ē hietant. i. patēt. Item celius. sequere me tu q; mihi oscitans hietansq; restas. PATORē. hiatū: & apertio nē. nomē est a patendo deductū. cui consimile est uagor pro uagitu: qua dictione usus est ennius. & fluor pro fluxu. SPONGIA deuoluitur. Ne scilicet per flumē trāsiret. Quod panthia superius cauendū esse p̄ceperat: cū inquit heus tu spōgia caue in mari nata per flumen ne trāsfeas: a spongia uerbum est apitianum spongiare quod significat sponsia extergere. EXANIMATUM. modo mortuū: Alias conturbatū: Inter exanimatū & exanimū ut ait Donatus hoc interest. Exanimatus est cōterritus. & conturbatus. ut illud Terentianum: Ibi tū exanimatus Pāphilus: Exanimus est

Pateor.

spōgiare

Exaiatus

Exanim⁹

occisus. Ut Virgilius corpus ubi exanimū. nō nunq; exanimatus accipitur pro extincto. Et mortuo ut hoc in loco. & apud Historicos persæpe. VIX & ægre: aduerbia sunt difficultatem conatūq; laboriosum significantia. PRO tempore: sunt res quædā ex tempore & ex consilio non ex sua natura considerandæ: quibus in omnibus quid temporā petant. aut quid personis dignum sit considerandū est & non quid fiat. Sed quo tempore fiat attendendum est: quod & M. Tullius docet in secūdo Rhetoricorum. IN amnis uicinia: significat se in præripiis fluminis & iuxta fluuialem ripam humasse iter harenas defunctum Socratem. EXIMIE: Valde: & excellenter. supraq; morem hominum. AVIAS solitudines: In accessas inuias. & uia carentes: Lucretius. A uia pieridum peragro loca. sic & homo dicitur auius extra uiam rationis. Idem auius a uera longe ratione uagaris. Notum est illud apud Rhetoricos doctores: auium dulcedo auium ducit. RELICTA patria & lare: Larem pro domo usurpant: sunt enī lares dei domestici. de quibus sic scribit Tertullianus in apologetico. Domesticos deos quos lares dicitis domestica potestate tractatis. de laribus & larario quod sacrarium domesticum est plura in secūdo Tranquilli cōmentario: Apuleius noster in libro de deo Socratis. Lar inquit dicitur familiaris qui ex lemurius posterico: suorū curā fortitus: pacato & quieto numine domū possidet. ULTRONEI: spontaneū. hieronymus in epistola ad Marcellā tritū quippe est prouerbiū. ultroneas putere merces. NVNC etholiā colo. Inhabito. Deos nō ob aliud appellant Celicolas ut auctor est Augustinus in. x. de Ciuitate dei. nisi quod celū colant. nō utiq; nenerado sed in habitando: quasi quosdā cæli colonos. HAEC Aristomenes. Scilicet sermocinatione satis lōga fabulatus est. SERMONē respuebat: Respuere sermonē hominis nihil aliud est q̄ nō approbare. neq; recipere perinde ac uanum & fabulosum. VT habitus & habitudo demonstrat: Habitus formā corporis & liniamenta ipsamq; corporaturā significat: Liuius habitū oris liniamētaq; intueri. Plautus qualis habitus oris: habitudo quoque ut tradit festus pompeius habitus corporū significatur: habitior dicitur pinguior & corpulentior apud Plautū. habitissimus pinguisissimus. Au. Gellius ī quarto equū nimis strigosum & male habitū: sed equitem eius uberrimū & habitissimū uiderūt. Vbi strigosus equus accipitur pro macro siue emaciato. strigosus enī quasi stringosus dictus ab eo q̄ corpora stringat: Liuius equos strigosiores appellat maiores & exiliores. præterea habitus dicitur uestitus. Plinius qui ad nos lugubri habitu aduenerat & capillatior solito. Apud Philosophos habitus in alia significatione usurpatur: græce dicitur εἶς. de quo Aristoteles in secūdo ethicorum satis multa. ipse autem habitus & habitudo sæpe declarant hominis cōditionem & dignitatem: Vnde merito ornatum uirum uocat ex habitus elegantis habitudinēq; ingenuæ coniectura. ubi habitus referri potest ad uestitum quoque: habitudo ad corporaturam. ACCEDIS huic fabulæ? Credis ne hanc fabulam? Inter rogatiue legendum est.

Auius. Auiū dulcedo ducit: auium. Lares.

Ultroneas putere merces. Celicola:

Habitus. Habitudo. Habitissimus. strigosus

Fato stat iupiter ipse. **Decerne re quid. Senatus decretū & consulum.** **Auocare** **Aium in auribus habitare. Leuorsū. aliorsum anu pro anui.** **Quæro de te. caupona caupões.** **Caupo natio.** **Percōtor annuere. Nurare. Nictare.** **Renuere renutus.**

VT cūq; fata decreuerint: In hanc sententiā ait manlius. fata regunt orbē. Certa stant omnia lege: Tertullianus in apologetico scite inquit fato stat iupiter ipse. Idē significat græcus ille in hanc sententiā uersus. fatū sumū exuperat Iouē: significatē ait & proprie decreuerint dixit. est enī decernere cōstituerē ex potestate. unde decreta fatorū & siderū dicta. Iulius firmicus frequēs est in hac elocutione: ut dicat sidera decernere fœlicitates in fœlicitatesq; mortalibus. & Plinius ait. deo semel decretū i oēs futuros unq;. hinc senatus decretū. quod a cōsulto helius gallus sic distinguit. ut decretū dicat particulā quādā esse senatus cōsulti: ueluti cum pronuncia alicui decernitur idē Firmicus maternus ait in primo. fatū nobis uitæ ianuas pandit. sinēq; uiuendi fatalis legis necessitas statuit. Et nihil nō positū est i fati potestate: Seneca quoq; libro de mūdi gubernatione. fata inquit nos ducūt. & olim cōstitutū est quid gaudeas quid fleas. **VSV** euenire. **Cōrīgere.** **EVENIRE.** Archaismos est. **PEne** infecta. **Quasi** nunq; prius facta. & ob hoc incredibilia. **HERcules:** Certe. medius fidius: aduerbiū est iuris iurādi quod me Hercules dicitur quod solis uiris cōuenit: **Fœmine** enī per Herculé nō iurāt. & Herculeano sacrificio abstinent. de quo in cōmentariis Propertii copiosius. **AVOcauit.** Amouit abduxit. abstraxit a sensu laboris per noluptariā sermocinationē: **Comes** enī faciendus ut inquit publius mimographus. In uia pro uehiculo est. **Auocare** enim est remouere alienare. auertere. Virgilius. oblectat hortus auocat pascit tenet. **Calistratus** iuriscōsultus. Titulo de nūdinis. cū auocētur iqt agrorū cultores. ab opere rustico. & **Pōponius** ait. Cū cōsules auocarentur bellis finitimis. **VECTOrem** meū sequi significat. qui merito letatus est se tantisper exoneratū fuisse sarcina fessoris sui. dū ille pelletus festiuitate fabulatoris sititorq; audiendi prouectus est usq; ad hypatā. **MEIS** auribus: Auribus prouehi dicimur elegāter & festiuiuer quādo audientes aliqd auditu dignū & delectabile laborē pedū nō sentimus tāq; aures nos uehāt nō pedes. Dixit olim xerxes persarū rex animū in auribus hominū habitare: qui bene audit uoluptate perfunditur qui uero male is perturbat & excādescit. **FINIS** sermonis & itineris: **Consimiliter** Oratius brundisium nobis suis Carthæq; uiæq;. **LEVorsum** abire: **Sinistrā** partē petierūt: leuorsum enī significat ad leuā partē. aduerbiū est. sicut & **sinistrorsum.** Oratius ille **sinistrorsum** hic **dextrorsum** abit. **Aliorsum** dixit Cato & **illorsum** pro in aliā partē & in illam partē. **INGressu.** Pro ingressui Casus dandi est. quo ita usi sunt ueteres. ut dicerēt uictu p uictui. **Anu** dominatu pro anui & **dominatui:** Et cætera his cōsimilia. **Lucilius** quod sumptū atq; epulas uictu pponis honesto: **Virgilius** quoq; in georgicis ait quod nec cōcubitu indulgent. Idē teq; aspectu ne subtrahe nostro. **Cæsar** dictator in anticatone unius inquit arrogantiæ superbiæq; **dominatūq;** **Caput** est apud gelliū in quarto noctiū atticarū sup hac re scienter cōditū & grāmatici obseruauerunt. **STAbulum.** **Cauponā** hospitii de quo supra. **ET** de quadā anu. **Splendida** locutio est ut dicamus percōtor de te **Quæro** de te. pro a te ita. **M. Tullius** decēter usurpat. **Quæsiui** de mea tullia qd egisset: Ita ueteres oēs frequēter locuti sunt. **Oratius** in secūdo sermonū. **Quærit** de pueris nū sit quoq; fracta lagena. **CAVpona:** **Cauponā** tā mulierē dicimus q̄ tabernā: ut docet Priscianus in quinto **καπηλοῦς** hoc est **Caupones** appellat. **Plato** in secūdo de re publica qui se in foro ad uenditionē emptionēq; constituant quos necessarios esse ait in ciuitatibus magnis beneq; institutis: idem tamen in libris de legibus interdicit ciuibus **Cauponationē** tanquā tota hæc res p peregrinos sit exercenda: **iuriscōsultus** Titulo de nundinis meminit **Platonice** sententiæ de **cauponationibus.** **PERcontor.** in rerrogo p quiro. uerbum est a cōnto deductū quo nauarū utuntur ad loca nauibus oportuna: & ita scribitur p. o si uero pereuntor scribatur per. u. & c. tunc dicitur ab eo quod a cunctis perquiratur. auctor **Donatus** in **Ecyræ** cōmentario. **ANnuere.** nutu id eē significauit: inter annuere & nutare. & nictare ueteres hoc interesse uoluerunt: ut annuere sit narium uel laborum: nutare capitis: nictare oculorum: & ita grāmatici uersum illum **Plautinum** ex asinaria interpretantur: **Nec** illa ulli homini nutet. **ANnuat:** sed hæc grāmatorū subtilitas scrupulosior est q̄ uerior. annuere enī est ipso capitis nutu approbare affirmareq;: **Cuius** contrarium est **renuere.** Vnde **nutus** & **renutus.** **Plinius** in primo epistolarum nam ego simili nutu & **renutu** respondere uoto tuo possum. **græci** dicunt **πενο καὶ ἀπαρενω**

EX primoribus

PRIMVS

EX primoribus: summatibus. & primi ordinis hominibus. **ARRISIT**: quia scilicet Milonē e primo
ribus hypatā appellaueram. **PRIMVS** istic: ironicos dictum. cū a contrario significare uelit infimū
& sordidum fuisse milonem: nec inter hypatinos ciues numerandum: cum esset exopolis id est extra
muros urbis habitaret. **EXTRA POMERIUM**: pomerium locus est circa murum; quem in condendis
urbibus consecrabant. quod spatium neq; habitari neq; arari fas erat. cuius uerbi uim solum intuen-
tes post mœnium interpretantur esse: Sed ut ait Liuius non magis quod post murum esset q̄ murus

Pomeriū

EPRIORIBUS? Arrisit. Et uere iquit prius istic phibetur
Milo. qui extra pomeriū & urbē totā colit. Remoto in-
quā ioco parens optia; dic oro & cuiatis sit; & quibus
diuerſetur edibus. Vides ne inquit extremas fenestras:
quæ foris urbem prospiciunt & altrinsecus fores pro-
ximum respicientes angiportū; inibi iste Milo diuerſa-
tur. ampliter nūmatus; & longe opulentus; uerū extre-
me auariciæ; & sordis infime; infamis homo. fenus de-
nique copiosum subarrabōe auri & argēti crebriter ex-
ercens: exiguo lare iclusus; & erogini semper itentus:
cum uxore etiam calamitatis suæ comitæ habitat. neq;

post id pomerium Romā appel-
lauerunt: pomerium augures ro-
mani ita diffinierunt: pomerium
est locus intra urbem effatus p to-
tius urbis circuitum pone muros
regionibus certis determinatus
qui facit finem urbani auspicii. ex
septem urbis mōtib; auentinus
solus extra pomerium fuit: quasi
ominosus quod in eo monte re-
mus auspicauerit auesq; irritas ha-
buerit superatusq; a romulo in ho-
spicio sit: uel ob id quod plebs eo
secessisset: ut innuit seneca i libro
de breuitate uitæ mos fuit apd an-
tiquos proferre pomerium agro
nō prouinciali sed italico acquisi-

Auentius
extra po-
merium.

Mos pro-
ferendi
pomeriū

ro. legimus apud historicos seruiū tulliiū regē romanū luciū syllā dinū iulii diuū augustū protulisse po-
meriū: claudius quoq; ut inquit Cor. tacitus pomeriū urbis auxit more prisco: quo his qui protulere i-
periu etiā terminos urbis propagare dat. **PArens optima**: nomē ueneratōis: quo anū cauponā appel-
lat. Vides ne inquit: dicticos est. demōstrat. n. māu & gestu milonis diuerſoriū. **ALtrinsecus**: in alio
ri parte uel ex altera parte uel potius ex utraq; parte. hoc. n. significat altrinsecus apud auctores. **ANGI**
portū: quod exitū nō habet: hac peruiū nō est id angiportū appellarunt quasi angustū ab angēdo & por-
tu. auctor. M. Varro in adelphis ait Terentius: id quidē angiportū nō est peruiū. id est ut expōit Donat^o
angusta & curua uia quasi angiportus: ut angicia: alii qd̄ inter portus sit locus angustus: hoc ē inter do-
mos quas uel portus uel insulas ueteres dixerunt. de insulis in hoc significatu satis multa apud Sue-
toniū. Oratius dixit angiportu tanquam nomē sit quarti ordinis sic enim ait in sapphico carmine. fle-
bis in solo leuis angiportu. ubi cōmentatores exposuerunt angiportū dici uicū sine exitu angustū &
flexuosum in modū anguis. **DIuerſat**: habitat colit. **AMPLITER nūmatus**: bene nūmatus græce dicit^r
polycrematos & polyplufios: quod genus ait plautus eē honoratissimū in captiuis. **ET sordis infimæ**
auros hoies & deparcos merito sordidos appellant. cū auaritia ad incuriā usq; corporis crasset: ut per
illā unā neq; uirtutis neq; uiriū. neq; corporis. neq; animi adsit cura: uictus autē sordidus a tenui uictu
distabit ofello iudice ut ait Oratius. **SVB arrabone auri**: sub pignore arrabonem pignus ueteres di-
xerunt. quod alio nomine arram. Terentius ea relicta huic arraboni est pro illo argento: claudius qua-
drigarius in annalibus arrabonem dixit obsides & id maluit quam pignus dicere: quoniam uis hui^o
uocabuli in ea sententia grauior acriorq; uisa est: ut curiose pensitat Au. Gellius: sed nunc arrabo: ut
idem gellius autumat in. xvi. in sordidis uerbis haberi ceptus ac multo rectius uidetur arra. De arra fre-
quens est mentio apud iuriconsultos: & uersiculus ille notissimus: utilis hæc arram si dederitis erit. &
nunc uulgo ita usurpatur. cum in quotidiano sermone negociatorum sit. da arram pro pignus plini
us in. xxxiii. nōdū inquit erat arra uelocior de annulo loquens. q̄ ad sponsiones exilit: & p pignore op-
ponitur: de arrabone ait. Marcus. Varro hac. arrabo sic dicta ut reliquum reddatur hoc uerbum a græ-
co ἀραβος. **EXIGVO lare**: domuncula & tuguriunculo: hoc proprium est diuitis sordidi: ut exi-
guo lare includatur: dissimulator opulentæ simulator inopiæ. Saturnus auctore Firmico materno
si fuerit in secundo signo ab horoscopo per diem reddit abiconfos latentes & animo pauperes: & ha-
bere se aliquid semper negantes. infruisti est inquit seneca iactare diuitias. Timidi abicondere.

Angipor-
tum.

Domus.
portus in
sula.

Polyplu-
sios.

Arrabo
Arra.

Aerugo

ERVgini intentus: rei nummariæ incubans in hiansq; eruginem. n. pecūiam intelligi uoluit: quæ
ex ære fit. ita Oratius ad hæc animos erugo & cura peculi cum semel imbuerit: iuuenalis si reddat uete-
rem cum tota erugine follem: est autē erugo proprie rubigo æris sicut ferrugo ferri: eruginis magnus
est usus pluribusq; fit modis. ut docet plinius noster in. xxxiiii. Vitruuius quoq; in. vii. ait ex lamellis
æreis in aceto obturatis fieri eruginem: cum autem ex ære signato sit nummi usus & pecuniæ. unde
& ærarium & tribuni ærarii: & æra militum & obæratī dicti: hinc fit ut erugo quoq; pro ipsa pecunia ac-
cipiatur: cruda erugo uulnerariis emplastris miscetur & callum fistularum erodit. **CALAMITATIS**:
auaritiæ: Quid enim calamitosus auaro: qui in omnes malus est in se pessimus: cui tam deest quod
habet: quam quod non habet: qui inter opes inops degit uitam calamitosam.

PRAEter unicā ancillulā: consimiliter Lucianus in asino aureo tradit se usum eē hospitiū hypatini hipparchi: qui *μαίψ θερρα παίρημ τρεφεί και τηραντου γα με τημ μορασ* idest ancillam & uxore solas domi alebat. cū esset ut ipse ait *φιλαργυρωτατος* idest auarissimus mortaliū. **BENIGNE** & perspicue: liberaliter & nitide aduerbia sunt ironicos legendū. **NEC** nidoris nebulā: in domo auari & sordidi nunquam culina colit nec edulia lautiora discoquunt: quorū nidor nares pmeat: plautinus euclio. aridior pumice diuū atq; hoīum in clamat fidē de suo tigillo fumus si qua exit foras. idē mini-

Philargy rotatos, Nidor

præter unicam pascit ancillulam. & habitu medicantis semper incedit. Ad hæc ego risu subiicio: benigne inquam: & prospicue Demeas meus in me consuluit: qui peregrinaturum tali uiro conciliauit: in cuius hospicio: nec fumi: nec nidoris nebulam uereret. & cum dicto: modico secus progressus hostium accedo. & ianuam firmiter oppellulatum pulsare uocaliter incipio. Tandem adolecentula quædam procedens. Heus tu inquit: qui tam firmiter fores uerberasti: sub qua specie mutuari cupis? An tu solus ignoras: præter aurum argentumq; nullum nos pignus admittere? Meliora inquam ominare: & potius respōde: an intra edes herū tuum offenderim? Plane inquit. sed quæ causa questionis huius? Litteras ei a corinthio Demea scriptas ad eū reddo. Dū annūcio iquit: hic ibidē opperi minor. et cū dicto rursum forib; oppellulatis intro capeffit. modico deinde regressa: patefactis edib;. Rogat te iquit. iutili me. eūq; accubātē: exiguo admodū grabattulo: & commo-

εγωκοπτω προσελωρ τηρου παρ. ego accedens ianuam pulso.

SVB qua specie mutuari cupis sub quo pignore: quorum multæ

Mutuū dare.

sunt species: usus est uerbo iuriconsultorū. qui ita scribunt titulo de rebus creditis mutuū damus recepturi nō eandē specie quā dedimus. alioquin aut cōmodatū erit aut depositū. sed idē genus: hoc aut iō dixit puella: atq; nullus unq; accederet domū milonis nisi qui pecuniā mutuaticā: uel potius fæneratiuā oppositis pignoribus sumere uellet: mutuū aut a fœnore hoc distat. qđ mutuū sine usuris fœnus cū usuris sumit. hinc ait plautinus amator in asinaria: nā si mutuas nō potero certū est sumā fœnore. paulus iuriconsultus mutuū ait appellatū ab eo qđ de meo tuū fit: mutuū datio consistit in his rebus: quæ pondere numero mensuraue consistunt. mutuari aut nō significat mutuā pecuniā dare ut semidocti litteratores opināt: sed mutuū sumere. Macrobius ait de Virgilio. quod. scilicet ad excolendū se qđā ab antiquioribus mutuatus sit. i. mutua usurpauerit. & hæc est proba & erudita eloquutio. aduerbiū ē mutuo usitatissimū: est & mutuius minus frequens: qđ idē significat: Varro uiue meq; ama mutuius. **MELIORA** ominare: nō solū deorū uoces pithagorei obseruauerūt: sed etiā hoīum. q̄ uocat omīa: q̄ maiores nostri ut ait. M. Tullius plurimū ualere censebant: ideo ait Apuleius ad ancillā: dic quæso meliora uerba. itidem apud Macrobiū: bona uerba quæso prætextatus ait. antiqui ominare: & ominari dixerūt in eadē significatōe Pōpōius ita sit & tibi bñ q̄ recte ominas: ē at ominari quasi uerbis diuinare & augurari. **OFFENDERIM** inuenturus sim. **QUÆSTIONIS**: inquisitionis. Terentius. caue in quæstione sis.

Mutuo Mutui ter. Omina. Ominari

A corinthio demeas: imitatur Lucianum qui ad hospitem hipparchum litteras deciani sophistæ deferebat. **OPERIMINOR**: elegantius leges operitor: quod significat expecta & præstolare. **MODICO** deinde. post paulum. **ACCUBANTEM**: accubare uerbum est conuiuiale. Marcus Tullius qui mihi accubantes inconuiuuiis: fuit enim mos priscorum ut cubantes in lectulis cenitarent: qui mos apud græcos Turcasq; hodie quoq; est usitatissimus: unde discumbere & accumbere & accubare recumbere usurpata. scribit Valerius maximus fœminas cum uiris cubantibus sedentibus cenitare consueuisse.

Accuba. Fœmine sedentes cenabāt.

COMMODUM: tunc tunc id horæ eo momento de hac dictiōe in superioribus satis multa. **EXIGUO** grabattulo: Lucianus consimiliter *κατεκειτο επι κλιβιδιονσ τερον* idest discumbebat in lectulo admodum Angusto. **ASSIDEBAT** pedes: sedebat ad pedes. ego autem corrigo penes pro pedes. ut significet uxorem penes idest iuxta maritum milonem affedis: conueniatq; cum uerbo Luciani qui ait *γυρηδαντου καθηστο πλησιον* idest uxor autem ipsius prope affidebat.

Clinidiō lectulus

PRIMVS

MENſa uacua: ex luciani filis textura concinnatur. ille. n. ait καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν ἀνεχόμενα παρὰ κείτοιν: menſa nihil continens adiacebat. BENE ego: quaſi dicat gratias ago pro hoſpitiſo oblato.

ILlico: ſtatim. EIS: lege ei ſcilicet Miloni. PROſperiter: legendū properiter: quod ſignificat pro pere & feſtinanter. catullus animula miſerrima properiter abir. EAM: corrige etiā. VERCUNDIA contantē. pudor & uerecundia hoies facit contabundos & renitentes. nec nō dari prohibemur ex pudore: unde nō in eleganti epitheto dictus infans ab oratio. quia nos infantes efficiat & mutos. infans

Pudor in fans.

& menſa uacua poſita: cuius monſtratu: En inquit hoſpitiū. Bene ego. & illico ei litteras Demeæ trado. Quibus properiter lectis: amo inquit meum Demeam: qui mihi tantum conciliauit hoſpitem. Et cum dicto: iubet uxorem decedere. Utq; in eius locū affideā: iubet: meq; etiam nunc uerecundia contantem: abrepta lacinia detrahens: adſide inquit iſtic. Nam præ metu latronum: nulla eſt fibula: anne ſufficientem ſupelleſtilem parare nobis licet. Feci. Et ſic: egote inquit etiam de iſta corporis ſpeciſoſa habitudine: deq; hac uirginali proſus uerecundia: generoſa ſtirpe proditum. & recte cōiicerem. Sed & meus Demeas eadem litteris pronūciat. ergo breuitatem Gurguſtioli noſtri ne ſpernas peto: erit tibi adiacens: & ecce illud cubiculum. honeſtum receptaculū: fac libenter diuerſeris in noſtro. Nam & maiorem domum dignatione tua feceris: & tibi ſpecimen glorioſū arrogaris. ſis contentus lare paruulo: Theſei illius

nāq; pudor prohibebat plura pro fari. LACINIA: ueſte de lacinia & lacinioſa conualle iā dictum eſt.

NVLLa eſt fibula. cā reddiſ cur uocauerit apuleiū. ut aſſideret in uxoris ſella: quoniā inquit nihil fatiſ clauſum fatiſq; munitū eſt ab ī curſu latronū. qui nullas nobis ſellas reliquas fecerunt: & ita fibula accipiet pro clauſtro & obiice: ſed elegantior lectio eſt & uerior. SELLula ſiue ſeſſibula: ut ſit ſeſus nullā aliā domi ſuæ ſed ſellā ſiue ſedile p̄ metu latronū qui ſunt in cā ne ſupelex idonea pareſ. eſt. n. ſellula diminutiū a ſella quaſi parua ſella: ſedes autē & ſedile & ſella & ſub ſelliū & ſoliū a ſedendo dicunt. d. littera in J. conuerſa. M. Varro & Feſtus pōpeius auctores. ſelliquaſtra quoq; ſedilia ab idoneis ſcrip̄toribus appellat̄ a ſedendo & ipſa dicta: higinus caſſiopea ſedens in ſelliquaſtro collocata eſt: idē alibi

Sellula ſelliquaſtra.

ait iter ſidera ſedēs ī ſelliquaſtro cōſtituta ē. mēda ē ī codicibus ipreſſis ī quibus paſſim legit̄ ſilliquaſtro p̄ ſelliquaſtro. magna. n. diſerētia ē ī ſignificatu iter ſilliquaſtr̄ & ſelliquaſtr̄: quū ī ſcripto ſit puſillū diſſidū. ē. n. ſelliquaſtr̄ ut iā docuimus ſedile: ſilliquaſtr̄ uero herba ē hortēſis: q̄ alio noīe piperitiſ appellat̄ cuius meminit. plinius ī. xix. & ī. xx. libro naturalis hitoria. Feci: ut iuſſit milo. aſſedi ī uxoris ſella. qm̄ icidit mētio ſedilis. declarādū ē Gellianū uerbū: ī quo pleriq; oēs heſitat̄. ī decimo octauo noctiū atticarū ſic ſcriptū ē: offendimus eū cubatē ī ſymphodio greciſ: tu lege ī ſcimpodio & expōe ī ſedili uel potius ī grabatulo. græci. n. σκιμποδα uocat̄ ſcabellū & grabatū: cuius diminutiū ē ſcimpodio Lucianus. τω δὲ παλαιότου σκιμποδίου αὐτοῦ παρὰ ἠθῶ. i. ſeruo tuo grabatulū ipſi cōueniēs apponā. ET ſic: lege & ſi uerba ſunt milōis ad Luciū. VIRginali uerecūdia. laudamus ī iuuenē uerecūdiā ē. n. uirtutis color. plautus adoleſcētē decet eē uerecūdia. argyripe. ſed ī ſene ut ait Ariſtoteles ī. iiii. ethicorū digna laude nō ē: cū nō oēm deceat aratē uerecūdia. optimū autē uerecūdiæ epithetū ē ut uirginalis appellat̄. ē. n. uirginū prope peculiariſ pudor. claudiaſ flāmea ſollicitū p̄uelatura pudorē Maro quoq; de lauinia uirgīe ſcribēs affectū naturalē decēt̄ expreſſit flagrātes perſuſa genas cui plurimus ignē ſubicit rubor & calefacta per ora cucurrit. REcte cōiicerē: cōiectarē & cōiectatorie cognoscerē. EAdem te: ſcilicet eē generoſa ſtirpe genitū. GVRguſtioli: tuguriūculi caſulæ domūculæ. gurguſtiū. n. cuius diminutiū ē gurguſtiolū ſignificat genus habitatiōis anguſtū: a gurguliōe dictū. Dignatōe tua: domus nō ſolū domino honeſtat̄: ſed etiā hoſpitū dignitate nobilitat̄ hodieq; gloriari ſolemus domi noſtræ fuiſſe hoſpites illuſtres. ut uerū ſit illud ſidonii gloria magna uiri gratia parua loci. SPECimē ar rogatiſ: gloria tibi uindicabiſ ex humanitate qm̄ laudaberis nō ſpreuiſſe tenue hoſpitiolū. CONTētus lare paruulo. in hāc ſentētiā eſt illud uirgilianū: aude hoſpes cōtēnere opes & te quoq; dignū ſinge deo: rebusq; ueni nō aſp̄ egēis. & illud naſōis ſubiēre miōres ſape caſas ſuperi. THEſei illius cognominis patris tui. Hic liquet patrē Apuleii appellatū eē theſeū: autē ſenſus ſi hoſpitiolū meū nō ſpreueris: uideberis eē imitator theſei illius iclyti & famigerati qui oli nō erubuit uti hoſpicio hecales ruſtica uetula: q̄ illi appoſuit olera uel potius herbas ſilueſtres pro eduliis ueluti ſonchō & crethmō ut ſcribit Callimachus. & rettulit. plinius: corrige autē pro ales anus hecales anus ſicut in libro annotationum corrigēdū eē docuimus. hāc ē illa hecale: q̄ in carmiē obſcō ſignat̄ cū ait æqualis tibi quā domū reuertens theſeus repperit in rogo iacentē. hecales meminit & plutarchus in theſeo. de hac opinor intellexit Ouidius in libriſ de remedio ſic ſcribens. cur nemo eſt hecalen nulla eſt quæ ceperit ltrū. Nēpe qd̄ alter egens. Altera pauper erat. ſcio in codicibus Ouidianis hecatem legi non hecalen.

Silliquaſtrum. Locus Gellii de ſcimpodio.

Virginalis pudor

Gurguſtiū.

Hecale hoſpes theſei.

LIBER

Cognomines. **CO**gnominis. cognomines dicuntur eiusdem nominis. ut docet Seruius enarrans illud Virgilia num. Gaudet cognomine terra. hinc plautus in bacchidibus. quid agunt duæ germanæ meretrices cognomines. Theſeum appellat cognominem patris Apulei. quia & ipſe pater dictus eſt theſeus.

Emulare **EM**ulaueris. imitatus fueris. locutio uetus antiquitus enim emulare pro emulari dicebatur. ſicut luctant dixerunt pro luctantur. & præliant pro præliantur. & conuiuant pro conuiuantur. & hoc gēus prope infinita. quod multorum exemplis fatiſ liquet & grammaticorum obſeruatione declaratur.

Emulatio. **EM**ulari autem eſt imitari. & inuidere. Vnde emulatio dicitur imitatio uirtutis cū laude. eſt & egritudo ſi eo quod quis concupiuerit alius potiſ ipſe careat. **PHOTIS.** apud Lucianum ancilla hoſpitis hipparchi paleſtra non inſcite appellat. Tanquam omnis luctæ uenerie ſcia. & grana. photis uero Apuleiana uideri pōt dicta ἀπὸ τοῦ φωτός quod ſignificat lucē. & lumen tanq̄ eſſet lucida puella & ardeſcens in uenerem. **CVM** fide conde. fideliter reponē. **IN** illud cubiculum. Lucianus græce inquit. Δοσκοιτῶρα. i. da cubiculum. interpres Luciani hallucinatur interpretatus da tunicam uidelicet deceptus pximitate uocis & litterarū. ſi quidem græce χιτῶν eſt tunica κοιτῶν uero cubiculū. in ſignificatu autē tam diſtat κοιτῶν & χιτῶν quantum hypais ueneto diſſidet eridāo. **EX** prōptuario. cellariū ſignificat. ex quo promittunt uſui neceſſaria a promēdo dictū. ſicut & pmos dici uoluerūt miniſtros qui pſunt cellæ prōptuariæ ut promāt de intus uſuaria. ſicut cōdos qui cōdāt auctor fulgētius placiades. hinc plautinū illud ſum promus cōdus procurator peni Apuleius in apologia promū librō. elegāter uocat miniſtrū a libris ſymachus prōptuariū decēter appellat ingeniū perinde ac reſpoſitoriū Theſaurūq; doctrinarū. uerba ſymachi ex epiſtolis hæc ſūt utinā mihi falſis laudibus blādiaris cū aiſ aliqd ex noſtro deſiderare prōptuario. plautus dixit carcerem prōptuariā cellā. **VN**ctui. ad ungendū. in balneis. n. oleo corpora perungebāt. **Quod** in lecytho cōtinebat. ſic. n. uocauerūt ampullā oleariā. quā cyprianus capſacē noiat iuuenalis guttū. cuius meminit. **M.** Tullius in libris de ſiniſ. & nos ſcripſimus in libro annotationū. loti diſtringebāt ſtrigilib⁹ mox tergebāt linteis q̄. **M.** Varro appellat termētaria qd corpore terāt. de qbus epigramatarius poeta. non tā ſæpe teret linteā fullo tibi. **TER**ſui. ad tergedū plinius in epiſtolis. nā dū diſtrigit tergīq; audiebat aliqd aut dictabat. **E**ldē uſui. ſcilicet balneatorio. ad balneare autē inſtrumētū pertinebāt & ſtrigiles. de qbus plurima mētio eſt apud ſcriptores. **OC**iter. uelociter. **S**atis arduo itinere fatigatus. **Lucianus** περὶ αὐτοῦ εἰς βαλνείον. οὐχὶ μετρίως γὰρ εληλυθεροῦσιν. producit inq̄ ipſum. ad balneū. nō. n. paruā uia cōfecit. **IT**ineris ubiq; in oī itinere. ſic. n. dicimus ubiq; locoq; ubiq; gentiū. ipſe alibi dixit qd minus frequēs eſt ubiq; imaginū pro in oībus imaginibus. **STR**ēnuē nauiter. & perniciter. ſtrēua mors dicitur a curtio. q̄ cito cōfecit. **OR**deū emito. **Lucianus** κριθαλιῶν τιμῆν εἰς τοῦτον. i. preciū ordeī pro equo. græce. n. κριθίς dicitur ordeū. & υποκοριστικῶς κριθαλιῶν quaſi ordeolū ordeum autem quadrupedum reſectibus uita tradidit. ut auctor eſt plinius iuuenalis & inſundens iumentis ordeā laſſis. ex ordeo fit priſana Hippocratis preconio celebrata. apud indos panis ex ordeo precipuus fit. & gladiatorum cognomine. qui ordearii uocabantur apparet. antiquiſſimum in cibis ordeum fuiſſe. ex quo polentam græci præcipuam conficiebant. de panibus ordeaciis meminit **Galenus** libro de alimentis primo. plinius ſic ait. panem ex ordeo antiquis uſitatum uita damnauit.

FORVM cupedinis. numerius cupes ſiue cupediū. & Macellus conſules Romani ob latrocinium damnati actique in exilium ſunt. bona eorum publicana. & edes dirutæ. ibique edificatus eſt locus. in quo uendebantur ea. quæ ueſcendi cauſa in urbem erant allata. itaque ab altero macellum. ab altero forum cupedinis appellatum eſt. Auctores Marcus Varro. & Donatus. Alii a cupiditate forum cupedinis dici Autumant locum ubi eſculenta & poculenta uenerunt. Alii forum piſcarium hoc nomine ſignificari tantummodo arbitrantur. de foro cupedinis **Festus Pompeius** cæteri. inde cupedinarii. quorum meminit Terentius dicti omnes qui eſculenta uendunt & pocu-

cognominis patris tui uirtutes emulaueris; qui non ē aſpernatus Ales anus hoſpitiū tenue. Et uocata ancilla. Fotis iqt ſarcinulas hoſpitis ſuſceptas cū fide cōde i illud cubiculū. Ac ſimul ex promptuario oleū unctui; & lintea terſui; & cætera hæc eidē uſus profer ociter. Et hoſpitem meum producit ad proximas balneas. ſatis arduo itinere; atq; prolixo fatigatus eſt. Hiſ ego auditis; mores atq; parſimoniam ratiocinās Miloniſ; uolentiſque me artius ei conciliare. Nihil inquam rerū iſtarum; quæ itineris ubique nos comitantur; indigemus. Sed & balneas facile percontabimur. Plane qd eſt mihi ſumme principium; æquo qui me ſtrenue peruexit; ſenum atque ordeum; acceptis iſtis numuſiſ tu Fotis emito. Hiſ hæctis; & rebus meis in illo cubiculo conditiſ; pergens ipſe ad balneas; ut priuſ aliqd nobis cibatuſ proſpicerē; forū cupedinis peto. Inq; eo

Prōptuarium.
promos.
Conduſ
Prōptuaria cella
Lecyth⁹.
Capſacē.
Curtus
Termētaria.

Vbique imaginū.
Strenua
Mors.
Ex ordeo priſana.
Ordearii gladiator.
Forum cupedinis
macellū.
Cupedinarii.

PRIMVS

lenta. Symachus forum cupedinarium appellat. Coempta iquit ex foro cupedinario: Cupedias Antiqui lautiores cibos nominabant. siue a cupiditate. siue a cupidinis foro. Au. Gellius in septimo. atq; has undiq; uorsum indagines cupediarum maiore detestatione dignas censebimus. Idem in sexto. Conuectabamus ad cenulam non cupedias ciborum. Sed argutias questionum. Marcus Tullius ut sentit Nonius cupediam dixit pro cupiditate. Cum ait in Questionibus Tusculanis. Auaritia ambitio. Mulierofitas. Peruicacia. Ligurtio. Temulentia. Cupedia & si qua sunt similia: sed quod cū uenia

Cupedia

piscatū opiparē expositum uideo: & percōtato precio: q̄ centū numis indicaret aspernatus. xx. denarios presti nauī. Indeme commodum egredientem: continuatur Pythias cōdiscipulus apud athenas athicas meus. qui me post aliquātulū multum temporis amanter agnitum iuadit. amplexusq; accomiter deosculatus. Mi luci ait: sat pol diu est: q̄ iter uisimus te. At hercules exide

Nonii dictum sit. Cupedia dicitur a Cicerone non simpliciter quecunq; cupiditas. Sed opinatio uel hemens de ganea. tamq̄ lautiores cibi sint ualde expetendi. Forū autē a ferēdo dictū. quo ferūt. quæ uēdere uelit: ubi qd' generati: Ad ditū ex eo cognomē. ut forū olitoriu. Forū piscariū. Forū boariū Piscatū oppiparē: Pisces copiosos & preciosos. opiparum enim copiosum significat. opipare copiose &

Foro nonii.

Forum:

oppiparē

abūdanter. Marcus Tullius in tertio officiorum opipare a pythio apparatus conuiuium: dicitur opiparis & opiparis. In secundo & tertio ordine. INDicare: Extimaret. & ut uulgo dicitur appetiaret: utendum enim interdum est uulgaribus uerbis & uernaculis dictionibus ad rem dilucidandam. Iuxta græcū uetus uerbum & peruulgatum quod ait. ἀναθεστέρον ποσ εἶπε καὶ σφεστέρον hoc est indoctius loquere & apertius. Indicare autē uerbum negotiationis est & rebus uenalibus accomdatum. Quod in mercibus distrahendis usurpatur: quando ille cuius est merx precium facit rei quam uenundat. & in hunc significatum accipiunt latinissimi uetustissimiq; scriptores: Plautus in aulularia. Venio ad macellum rogito pisces. Indican caros. Idem in perfa indica fac precium: & mox age indica prognaniter. Marcus Tullius in tertio de officiis. cum postulasset ut sibi fundus. Cuius emptor erat semel indicaretur. Idq; uenditor Ita fecisset dixit se pluris estimare: Nonius marcellus parum prospicienter pensitauit uerbum Ciceronianum. exponens indicare pro addicere & promittere: cum non tam uendere significet. q̄ estimare & precium facere rei uenalis: quæ res proprie pertinet ad uenditorē ut ipse dicat quanti mercē suam uendat: unde ait Plautinus leno in perfa. Tua merx est tua indicatio est. ubi indicatio accipitur pro estimatione ac precio. & ut dici solet appreciatione: quæ & idicatura nominatur: Plinius in prohemio. Na. historiarū: hæc fidutia operis hæc est indicatura. Itē libro nouissimo: neq; est hodie murrini alterius prestantior indicatura. Idē in uigesimo octauo signate ut omnia iquit Eadē ex causa emilyenē uituli quāti indicatus sit iubēt: Quod significat quanti estimatus. & quatum a uenditore precium petitū sit: Sed ut ad Apuleium reuertamur: sensus est piscatorem petiisse centum nūmos pro precio piscatus expositi: quod cum immodicum Apuleio uisum foret emit pisciculos uiliores precio uiginti denariorum: PREstinari. Expone emi: ut supra. COMmodum: Ipso eodemq; tēporis momento. CONTinuatur: subsequitur. APVD athenas atticas: Emphaticoteron. atticas dixit. uel differētiæ causa: Cum Trinæ fuerint athenæ: ab una dicti athenei. ab altera atheniēses. a Tertia atheneopolitæ. auctor Marcus Varro in libro de analogia primo. INuadit: Aggreditur. & in bonam partem accipitur. COMmitter: Hilare. Suauiter: benigne. MILuci: Pernomē apuleii est Lucius. quo prisca nominatim quempiam appellantes utebantur. Oratius quinte puta ant publi gaudent pernomine molles auriculæ: eos qui luce nati essent lucios dicebant: sicut manios qui mane: auctor Marcus Varro in libris de Analogia. pueris non prius q̄ togam uirilem sumerent. puellis non ante q̄ nuberēt pernomina imponi moris fuisse auctores tradunt. Liber homo ut Quintilianus docet pernomen. Nomen: cognomen: tribum habet: hinc a Iuuenale dictum est tamquam habeas tria nomina. hoc est tamquam liber sis & ingenuus. Cui sententiæ subscribit illud Ansonii tria nomina nobiliorum. Romulus & Remus conditores urbis Romæ neque prenomen ullum neque cognomen habuerunt.

indicare.

indica fac precium. halu cina. tio nonii marcelli. indicatio idicatura

SAT pol diu: Satis longum tempus est: & interponit iusurandum pol. quod significat certe quasi per pollucem Deum. sicut edepol. Quod iusurandum ut inquit Gellius. & uiro & fœminæ commune est. quamuis Marcus Varro asseueret Antiquissimos uiros neque per Castorem neque per pollucem deierare solitos. sed id iusurandum fuisse tantum fœminarum. INTERuisimus: Quali ex interuallo inuisimus: Alias interuiso significat totum uideo. hæc enim particula inter totum significat: ut intercipit apud Terentium: pro totum: capit. Interbibere apud Plautum pro totum bibere. Interlegere uero agricolationis scriptoribus est poma per iterualla decerpere ne turba oneret parētem: Palladius si spissa poma ramis onerabūt interlegēda sunt queq; uitiosa. ut alimētum cæteris succus æquiparet.

triā athenæ. athenei atheneopolitæ. lucii luce nati māi mane. tãq̄ hēas tria noīa. it̄ uisimus it̄ p totū iter bibes iter leges. sub dio iurāt per herculē.

HERcules: mediussid. us. Hercules me hercules. Iusurandum. per herculē p quē soli uiri deierāt sicut fœminæ solæ per castorē: mox fuit antiquorū Romanorū ut pueri per herculē deierantes id sub dio facerēt nō sub tecto. Causam refert Plutarchus in problematis: quia scilicet herculem ferūt non umbraticā

LIBER

uitam domi egisse sed foris ac sub dio semper uixisse: uel illud potius p hanc rē occulte agitur: ne pueri infuescant deierare sicut fauorinus existimabat. hoc enim dū sub dio progrediūtur & in propatulum. Hercules quasi de industria moram efficit: & deliberādi dat spatium: præterea proditum est herculem cum primis semel in religioſum fuisse. & ad iurandum uerecundissimum. quippe qui semel in omni uita iurauerit. itauit. CVM a uastio magistro: post digressum ex scola litteraria in qua fuerūt cōdiscipuli: nūq̄ nisi in horæ se Apuleium inuifisse significat: Vastius nomen est doctoris sub quo in condiscipulatu litteras græcas didicerāt. SED quid istud ex cultu crebroq; famulatio: quod circa pythiam condiscipulum uidebat

Voti gau sic interrogat. VOTI gaudeo: Ex deo. animo gaudeo. Te uoti compotē Lefæ. q. factum esse lætor. Constructio pri sca. Ita Virgilius in. xi. Nec ueterū memini lætor uē maloꝝ. quod ex figura græca dictū esse ait seruius: e Vastio magistro digressi sumus. Quæ autē tibi causa peregrinationis huius: Crastino die scies inq̄. Sed quid istud: uoti gaudeo. Nam & lixas & uirgas: & habitum prorsus magistratui congruentē in te uideo. Annonā curāus ait. & edilē gerius. & siqd obsonare cupis: utiq;

Lixas: modo ministros magistratui seruientes. Alias lixæ ministri sunt militares: quorū officium est. ut militibus aquam subministrēt: quam ueteres lixam uocauerunt. Vnde elixum dicimus aqua coctum. Alii lixas a lica herculis puero appellatos dicunt quidam a liguriendo questum: Cuius gratia exercitum sequatur. apud Liuium miles gregarius seditionis princeps appellatur a Scipione semilixā quasi semimācipium: nomine sordido & ignominioso: Quod & in scædo Suetonii cōmentario atq; notauimus: Silius ait lixarū uulgus esse iūtile marti: Lixula uero quāuis diminutiū a lixa esse uidea: tur non tamē paruū lixam seruulumq; significat: sed ut docet. M. Varro lixule & semilixulæ dicūtur cibi ex farina. Caseo. & aqua cōmixtis uocabulo fabino. VIRgas: quas ministri magistratū preferunt. querit plutarchus in questionibus cur magistratū uirge securibus alligatæ preferatur: An quia signū est non oportere magistratus iracundiā dissolutam esse sed cohibitam. An dum uirgæ dissolūtur ad plectendum interea mora & tarditate ira magistratus infringitur. & imperus mitigatur: ex arbore betulla. quæ cādore atq; tenuitate precellit: fiebant hæ uirgæ. Ideoq; Plinius in xvi. Betullam appellat terribilem magistratum: uirgis. HABITUM: Vestitum. qui in magistratibus cōspectior erat. & probe peculiaris. ut toga pretexta: de qua sic ait Liuius in. xxxiiii. magistratibus in coloniis municipiisq; toge prætextæ habendæ ius est. nec id ut uiui solum habeant tantum in signe. sed etiam ut cum eo crementur mortui. præterea tunica palmata. & toga picta erāt cōsulum triumphantiumq; gestamina. ANnonā curam: De prefecto Annonæ scribit Liuius in quarto: aitq; Lucium minutium primum creatū ANnonæ præfectum. Cum fame laboraret res Romana. hic non rā significatur prefectus annonæ frumētariæ: q̄ macelli. Annona enim non solum ad fruges sed etiā ad obsonia refertur. Vnde Annonā macelli dixit Trāquillus. & a Marco Tullio scriptum est. putarem annonā in macello cariorē fore: Satyrographus quoq; licenter quidem. sed decēter dixit. his opibus nūq̄ cara est annonā ueneni. Cesar in cōmentariis Naues annorinas uocat. quibus Annona frumētaria comportatur: Ab annonā lex annorinaria dicta pertinens ad annonā. olim Clodius legem tulit annorinaria: quæ ut inquit Pedianus A sco nius summe popularis fuit: Vegetius annorinarias expēsas uocat eas frugū pabuliq; species. quas prouinciales militibus expendunt. EDilē gerimus. Edilitatem siue ut ueteres dicebant edilatum agitiamus. de edilibus relege. quæ scripsimus in primo Trāquilli cōmentario. In hoc loco significatur edilis is: qui edictiones edilitas habet: ad moderāda precia cibariorum: qui agoranomus dicitur: ita enī græci appellāt prefectū fori & obsoniorum: quæ in foro uenduntur: ut iusto scilicet & moderato precio diendatur. γορα forum græcæ. & πο. υ. ο. σ. lex. Vnde agoranomos. quasi lex & regulā fori rerumq; in foro uenaliū: Plato in sexto de legibus curatores appellat rerum uenaliū eos magistratus. qui fori uenditionisq; curam habuerint. In hanc sententiam est illud Plautinum ex captiuis: euge edictioes Ediles triedititas hic quidem habet. mirumq; adeo est nisi hunc fecerunt sibi etoli agoranomum. Idem i cur bunor gulione. Nec strategus nec tyrannus quisquam nec agoranomus. Vbi strategus significatur dux exercitus græco uocabulo. scribit Dionysius allcarnaseus ediles tribunorū ministros fuisse: eosq; & anno næ forēsis. ut affatim suppeteret: curam habuisse: similesq; inquit quodāmodo sunt apud græcos agoranomis: Pomponius iuriscōsultus prodidit Iuliū cesarē ediles duos cōstituisse qui frumento pēssent

Sacrosan & a cerere cereales appellatos. pēssant ēt ediles cibariis quæ in popinis cocta uenduntur. ob hoc dixit cti ediles. Seneca in libro ad gallionem de uita beata. Voluptatem iuenies latitantē sæpius ac tenebras captantem. circa balnea & sudatoria ac loca edilem metuētia. Ediles sacrosanctos & dici & esse Linius festusq; Obsonat notificat. ABSOnare: legendū est obsonare. quod significat obsonia parare. Vnde obsonatores diti coemptores obsoniorū: de quibus copiose diligēterq; p̄scripsimus i libro Annotationū. Dixit Seneca obsonatoribus noticiā esse subtilē dominici palati. apud plautū i mostelaria obsonate pollucibiliter significat parate obsonia lauta & copiosa: pollucibiliter idē pollet quod splendide & magnificenter & pollucibile cenā appellat Macrobius itelligi uolēs lautā adiciāle esculētā: pollucibilitas quoq; Pollucibilis cenā dicta pro lautitia & epularum magnificentia: Demiror fulgentium in mytilogiis pollucibilitatem interpretari

PRIMVS

interpretari humanitatē nisi forte humanitatē capit pro benignitate ac largitate: qua in apparatu cō Pollucē
 uiali uti solemus: Plautinū testimoniū qd' fulgētius citat: nihil admodū fulcit roboratq; hois interpre bilitas.
 tamentū cū Plautina uerba a nobis sint nō a fulgētio: polluctū quoq; Herculis Antiqui dixerūt sacri Error ful
 ciū qd' herculi decuma data fiebat. qd' erat splēdidū. & pollucere est libamenta herculi in arā porricere. gentii.
 Corrigēda ē obiter apud Macrobiū dictio mēdofa: sic. n. passim ī tertio saturnaliū scriptū est. pprie autē Polluce
 catilōes dicebātur. qui ad pollutū herculis ultimi catilos liguribāt. Tu illud ad pollutū imissa littera. c. re.

cōmodabimus. Abnuēbā: quippe q iā cene affatim pi-
 scatū prospexeram. Sed enī Pythias uisa sportula: luc
 cussi que in aspectū planiorē piscibus. Athas quisqui
 lias quanti parasti: Vix inquam piscatori extorsimus
 accipere. xx. denarios. Quo audito statim adrepta dex
 tra postliminio me in forum cupedinis reducens. Et a
 quo inquit istorum nugamenta hęc comparasti: De
 monstro seniculum in angulo sedebat. Quem conse
 stim pro edilitatis imperio uoce asperissima increpans.
 Iam iam inquit nec amicis quidem nostris: uel omni
 no ullis hospitibus parcitis: Quid tam magnis p̄ciis

lege ad polluctū. sic enī significat Polluctū.
 herculis sacrificiū. cū pollutū dica
 tur maculosum & fedū: Catilōes Catilōes
 autē. ut id quoq; Macrobiū uerbū qui.
 itelligas antiqui gulosos appella
 bāt a carne uidelicet catulīa: quā catulina
 esitauisse hoc est comedisse Ro
 manos. Plauti fabule sunt iditio
 Plinius quoq; in. xxix. auctor est
 catulos lactentes existimatos eē
 adeo puros ad cibū. ut etiā placā
 dis numinibus hostiarū uice ute
 rent his: Catulināq; ī cenis deoꝝ
 poni solitā: unde Lucilius catilo
 nē appellat piscē lupū quasi ligu
 ritorē & gulosum qui sterces se

etaretur. COMmodabimus: potest & qui edilis est facere ut minoris obsonia amicus cōparet cū ip
 se presit rebus uenalibus. Plato libro octauo delegibus p̄cipit censoribus uenalia curā eē. neqd uēda
 tur ematurq; pluris minoris ue q̄ lex iusserit: q̄ rerū uenaliū mēsurā & p̄cia cōstituta sint. AFFatim. Affatim.
 copiose admodū habundāter. aduerbiū est: Salustius in iugurta frumētū & alia oīa q̄ usui foret affatī
 p̄bita. hęc dictiōne prima acuta nō media ueteres pronūciabāt ut docet Gellius: nec nō probus grāma
 ticus hūc Plauti uersum prima acuta legere solebat: aliorū est affatim qui faciant. cōiungitur saepe cū
 genitiuo: ut apud Liuiū habetis affatim lignoꝝ. SVCussi q; Conculsi & agitati eiectis. Quisqui
 lias: Verba sūt pythie edilis. qui pisciculos uiles cōspiciēs friuolosq; coemptos ab Apuleio. Eos q̄sq; ui
 lias appellat quasi spurcias piscium & purgamenta. quisquiliae enī purgamēta dicūtur ut docet Ser
 nius in primo cōmētario georgicoꝝ. & ut auctor est Pōpeius festus. quisquiliae putātur dici quicquid
 furculōꝝ foliorūq; minutim cadit ex arboribus. uelut qcqd cadīa. Neuius abi deturbate saxo quisqui
 liae. qd' est: Plinius uolumine sexto decio q̄sq; uiliū uocari tradit frutices paruos aq; foliā ilicis. POST
 liminio: Verbū iuris. Titulus est apud iuriscōsultos de captiuis & postliminio reuersis. ubi Plautus qd
 sit postliminiū sciētē explicat his uerbis. postliminiū est ius amissae rei recuperāda ab extraneo. & in
 statū pristinū restituēda: Inter nos ac liberos oēs populos regesq; moribus legibus cōstitutū: Nā quod
 bello amisimus aut etiā circa bellū hoc si rursus recipiamus dicimus postliminio recipere: Idq; natura
 li aequitate ītroductū: ut qui p̄ iniuriā ab extraneis detinebatur: is ubi ī fines suos redisset pristinū ius
 suū reciperet: in bello & in pace postliminiū est: postliminio redeunt. homo nauis. mulus clitellarius.
 equus. equa. q̄ frena recipere solet. i. domita. ut auctor est Boetius in cōmētariis Topicorū. Marcellus
 iuriscōsultus negat Arma postliminio reuerti. qd' turpiter amitātur: De postliminio receptis copiose
 scribit Gallus libro primo significationū: q̄ ad ius pertinet: qd' aut sit ipm postliminii ius pōt ex ipsius
 noīs interpretatione cognosci: postliminio enī redit. quisquis captus ab hostibus ad patriā remeauerit:
 Nāq; dū captiuitatē hostiū patitur ius ciuīū amittit. oīa autē iura recipit si postliminio reuertatur. Itaq;
 postliminii uocabulo qdā reuersio significatur ut docti autumāt. qui ex aduerbio post uim noīs iter
 pretantur: reliquam uocabuli partem protractionem solam & additamentum esse ostendentes. tan
 quam liminium nihil significet. sicuti Tullium supplementum est in medicullio. Igitur Apuleius post
 liminio scite & decenter dixit per aduerbiū: quasi reuersionem quandam & reditum significans in
 forum cupedinis. de quo paulo ante satis multa. NVGamenta: Quod supra quisquilias. dixit. nūc
 nugamenta appellat ex uarietate elocutionis elegantiam captans. sicut Virgilius in tertio Eneidos.
 nunc siluam. nunc nurgulta. nunc uimina. nunc arborem dicit. pro eodem. Plinius in. xvi. Nucamē
 ta per litteram. c. appellat paniculas quasi quasdam dependentes ex ramis abietis. & piceae. Verū Nu
 gamenta a nugis. Nucamenta a nucē inclinari uidentur. SENiculum: Senecionem. a sene enim
 fit diminutiuum seniculus & senecio: A franius. Tu senecionem hunc satis est si seruas anus. PRO
 edilitatis imperio. Pro potestate magistratus. magna est in oratione latina uarietas huiusce particu
 lae pro: aliter enim dicitur pontifices. pro collegio decrenisse aliter testem pro testimonio dixisse. A li
 ter pro rostris. Aliter pro tribunali. Aliter magistratum pro potestate intercessisse. Istam autem uarie
 tatem eiusdem quidem fontis & capitis. non eiusdem tamen esse finis non in subtiliter differit Gel
 lius in. x. & ita facile putabit si quis habeat bonorum scriptorum noticiam celebriorem.

PISCES friuolos indicatis. supra docuimus quæ admodum indicare non tam significat uedere quam estimare: & p̄ciū facere rei uenalis: Castigatio est edilis in piscatores. quod magnū nimis p̄ciū petat pro pisciculis uilioribus nugatoriisq; id enim est friuolum. cū friuola sint proprie uasa fictilia quassa. Vnde dicta uerba friuola: q̄ minus sunt fide subnixa. & res friuolæ. quæ nullius p̄cii sunt cōtēpribiles. & abiiciendæ. **FLORE**. hypatā significat: q̄ ueluti flos & metropolis erat Thessaliæ. **IN**star solitudinis: Sensus est ciuitatē: q̄ alioqui florentissima est & primaria facitis ueluti desolatā uiduatāq; cultoribus caritate ci-

Friuola.

bariorū: illa enim loca naturaliter frequentantur ab hominibus. Vbi annonæ uilis est. & edulia minimo cōstant. **ED**ilium: Corrige edulium. hoc est cibariorū. **CA**ritate: Precii enormitate. **FA**xo: Faciam. **SVB** meo magisterio:

Magisterium.

Magistratu. & edilitate: Magisterium enim aliquando accipitur pro ipso magistratu. ut apud Plinium dicitur magisteriū equitū pro ipsa dignitate magistri equitū. Ita magistri dicuntur maiores magistratus: unde magister populi. apud

Magister populi.

Antiquos is dicebatur: quæ nos dictatorem dicimus: Auctores. **M**.

Magistrate.

Tullius. Seneca: & Varro. Magistrare enim moderari est & regere. Vnde magisteria. & magistri. & magistratū dicti. **M**. Varro & Paulus iuriscōsultus. autumant magistratus dici. quasi per diminutionem a magistris: tãq̄ minores hi magistri sint. **OFF**icialis: Ministrū: Antiqui p̄tores quia cū officio mittebantur in puincias. officia

officialis.

pro uincia nominauerunt: Vnde officiales dicti apparitores ministriq; ipsorum magistratuum: & hæc uera uerbi significatio: Vulgo officialis accipitur pro ipso magistratu. Julius Capitolinus officia palatina appellat intelligi uolens officiales. hoc est ministros imperatorios. sic enim scribit Gallienus: cū iret ad hortos nois sui oia plautina officia sequebantur. **OB**terere: Conterere. **C**ōculcare Ignominia cau-

Officia palatina.

sa: Plautus in rudente euidenter ostendit edilis officium hoc fuisse. ut merces uenales. si improbae forent iactaret Conculcaretq; sic enim scribit: Neptunus quauis fastidiosus edilis est: si quæ improbae sunt merces iactat omnes. **SE**ueritudine: seueritate acerbitateq; castigatoria: sicut quicquid nihil interest suauitudo dicas an suauitas: sanctitudo an sanctitas: acerbitude an acerbitas. Castitudo an castitas. Ita nihil refert seueritudo dicas an seueritas. Plautus in epidico. quid illuc est quod illi caperat frons seueritudo: ubi caperare significat rugis frontem contrahere & asperare: unde caperata frons dicta. pro trifi & feuera. **OL**VCi: Apuleius significatur. **SEN**iculi: Piscatoris a sene diminutiuum nomen: Cui subest occulta cōtemptio. **PR**udentis. Ironicos. Intelligi enim uult a cōtrario imprudentem fuisse pythiam edilem. qui tali consilio Apuleium priuauerit & nūmis quos impenderat piscatori: & cena. cum pisces pedibus ministret obtinisset. **LA**vtus. modo lotus in balneis. alias splendidus & nitidus. Vnde & lauticia dicitur epularū magnificentia. Epigrammaticus poeta. Lauti quidem cena est fateor lautissima. locus extra urbem Romam dictus est lautulæ: quia cum illuc aqua flueret lauandi usum exercebant. **HOS**pes. Milo significatur. hic enim hospes accipitur pro eo qui recipit alias pro eo qui recipitur. hinc illud notissimum. Non hospes ab hospite tutus: græce xenos dicitur. Vnde xenios iupiter hospitalis. quem inuocat Dido uirgiliana. illo uersu. Iuppiter hospitibus. Nam te dare iura locuntur.

Seueritudo.

seueritas

caperare.

Caperata frons.

Lautus.

Lauticia.

Lautulæ.

Hospes.

Xenios

iuppiter.

ABSTinentiæ: Parsimonie uel potius auaritiæ. modo ad uituperationem. alias ad laudem ponitur. **SOMNO** diluendam. Moraliter locutus. Contingere enim fere semper solet: ut lassitudo magis somno discutiatur. q̄ cibo. Et ut homo delassatus ex itinere magis somnum cupiat q̄ cœnam.

ISTO acœpro: Cum hæc accepisset: audiuiissetq; ex photide milo. **DVM** contor: remoror. & quasi resisto. **INGR**atis. Inuitum & nolentem. aduerbium est. & ut ait Donatus significat non ultro. si cut ingratus significatur inuitus Et coactus: quæ enim ultronea sunt grata sunt. ingrata uero quæ ab inimicis fiunt ac recusantibus: Plautus in amphytrione. hæc heri immodestia cogit me: qui hoc notis a portu ingratis excitauit. **GR**abatulum: græce clinidion Lucianus appellat. **AD**illum. Quasi contemptibilem & fastidiendum. hæc enim pronomina. Iste & ille. ut scienter inquit Donatus. sæpe

pisces friuolos indicatis: & florē thessaliæ regionis instar solitudinis: & scopuli edulium caritate deducitis: sed non ipse iam enim faxo scias: quæ admodum sub meo magisterio mali debeant coherceri. & profusa in mediū sportula: iubet officialē suū insup pisces iscēdere. ac pedibus suis totos obterere. quæ cōtentus morū seueritudine: meus Pythias: ac mihi ut abire suadens. Sufficit mihi o Luci inquit seniculi tanta hæc cōtumelia. His actis: cōsternat ac prorsus obstupidus. ad balneas me refero: prudentis condiscipuli ualido cōsilio: & numis simul priuatus & cena. lautusq; ad hospitium Milonis: ac de hic cubiculū: me reporto. Et ecce Fotis ancilla: rogat te inquit hospes. At ego iam inde Milonis abstinentiæ cognitor: excusauit comiter: quæ uia uexationē non cibo: sed somno censerē diluendam. Isto accepto pergit ipse. & in iecta dextra clemēter me trahere adoritur. Ac dū cōtor dū modeste renitor. Non prius inquit discedā: q̄ me sequearis. Et dictū iureiurando secutus iam obstinationis suæ: me ingratis obediētē pducit ad illū suū grabattulū:

Ingratis.

Ingratus

Pronomina ad cōtēptū.

PRIMVS

ad contemptum. aut ad hodium referuntur. In pronomibus magnum est pondus. Virgilius ille Salue. sicheum impius ante aras. ille hoc est sceleratus & nepharius. ut Donatus exponit. RESIDENTI: mihi. Quam salue: Quam prospere q̄ feliciter. aduerbium est in hac loquendi consuetudine frequens: apud Liuium querit maritus de Lucretia. Satin salue. illa respondens minime inquit: quid enim salui est mulieri amissa pudicitia. Apud eundem in. x. satin salue inquit appius luci uolumni. ut se in fanniores habent. Quid uxori Breuis interrogatio: quæ tamen multa complectitur: dum

Vernæ.

Vernaculi.

& residenti: q̄ salue agit inquit Demeas noster. qd̄ uxor. quid liberi. quid uernaculi: Narro singula. percunctatur accuratius causas etiam peregrinationis meæ. quas ubi probe pertuli: iam & de patria nostra & eius primoribus: ac denique de ipso præside scrupulosissime explorans: ubi me post itineris tam seui uexationem sentit. fabularum quoq; serie fatigatum: in uerba media somnulētum desinere: ac nec quicquam defectum iam incerta uerborum salebra balbutire: tandem patitur cubitum concederem. Euasi aliquando rancidi senis loquax & famelicum conuiuium. somno nō cibo grauatus. cenatus solis fabulis. & in cubiculum reuersus optatæ me quieti reddidi.

quærit qd̄ agat uxor de meæ qd̄ filii. quid tota familia. Quid uernaculi? Scilicet agūt. Vernas autem seruos dici uoluerūt: qui ut ait Pompeius festus ex ancillis nati eēt uere. quod tempus anni maxime naturalis feturæ est. Inde uernula. & uernaculus uoce diminutiua. seruus dictus. hic uernaculum domesticū appellant: Et domi quasi nostræ natū ac peculiare. Marcus Varro. Libro de Analogia nouissimo. tria genera uerborum esse prodidit. Vnum uernaculum ac domi natum. alterum aduenticium. Tertium nothum. Vernaculum est inquit domi natum. ut futor. & pistor. Idem in tertio de re rusti-

Vernacula uerba.

ca. Præterea quoque uolucres cum partim aduenæ sint ut hirundines & grues. partim uernaculæ. ut gallinæ ac columbæ: Columella in gallinaceis probat fecunditatem uernaculam. hoc est nostratum & domesticorum gallorum. a uerna fit aduerbium uernaliter. quod significat seruiliter. Oratius in secundo sermonum. Nec non uernaliter ipsis fungitur officiis. prælambens omne quod affert. Vbi exposuit Acron. uernaliter id est luxuriosæ. quæ interpretatio an satis proba sit ipse uiderit: Nonius Marcellus uernaliter exponit pro adulatorie a uernis. quibus hæc uiuendi ars est. A Cicerone dicta est festiuitas uernacula. pro urbano lepore salibusq; Romanis. CAVSAS peregrinationis: Consimiliter hipparcus Lucianum interrogat. quæ illa sit uia. & quo proficiscatur. PERTuli: Enarraui atq; percensui. PRÆside. Quis scilicet sit præses provinciæ nostræ. Romani enim præsidēs provincialium rectores missitabant quo nomine & proconsules & legati Cæsaris. & omnes provincias regentes appellantur. est enim præsidis generale nomen. Ut iuriconsulti prodiderunt: præsidēs autem provinciæ suæ Celebrat Apuleius in Floridis & apologia. orfutum & seuerianum. & maximum Claudium.

Vernaliter.

Præsidēs

SOMnulentum desinere: Expressit id quod naturaliter accidere solet. ut somnulenti & iam dormitantes i mediis uerbis deficiamus ueluti balbutientes. nec explicite satis explanateq; loquamur.

VERborum salebra: A speritate: Verba enī salebrofa & asperata merito dici possunt in balbutiente & somnulento. propterea q̄ neq; facile neq; expedite. neq; tota enunciantur: quasi a spredine quadam & salebra atq; offensaculo. fistulam spiritalem offendentia. salebras appellant asperitates & loca aspera. Marcus Tullius in quinto de finibus. uenit ad extremum heret in salebra. Idem de oratore. aliter sine ullis salebris quasi sedatus annis fluit. hinc salebrosum asperum dixere: Virgilius nō tam salebrosum ut ante. RANCIDI senis: rancidum senem festiuitate. nec non & mordaciter appellat hospitem milonem uocabulo inamabili. & avaritiæ sordes exprimente. Oratius Rancidum aprum appellat insuauem: Item a Marco Tullio caro rancida dicitur in eo significat. quo uulgus usurpat.

Salebra.

Salebrosum.

Rācidus.

LOQuax & famelicum conuiuium: Tales sunt cenæ ffordidorum & deparcorum. ut plus loquacitatis habeant: q̄ liquaminis esculenti. CENatus solis fabulis: Ioculariter tanquam in cena uerba tantum & fabulas propinauerit uice obsoniorum: cenatus autem & pransus & potus diuersum ualent q̄ indicant. ut docet Quintilianus in primo.

LIBER SECVNDVS.
Argumentum Libri Secundi.

Vm hypatæ loca singula curiosius cōtemplatur byrthenam matronam opulentam recognoscit. statuq; in eius domo faberrimæ factam explicat. aqua cōmonitus. ut ab uxore milonis hospitis caueat. perinde ac maxima magarum In ancillæ foridis amorē propensus labitur. Cum qua complexus & colluctationes ueneriæ referuntur. Cenaticus byrthenæ apparatus describitur. Inibi inseruntur & fabellæ coniuiales licentiosiq; Carchini constrepentes: mortui custodia. Custodis nares auresq; profectæ: mox regressio Lucii nocturna ad hospitium. non sine sudore & cede: qua non tam homicida factus est q̄ utricida.

L T primum: Apuleius post somnum excussus in milonis hypatini hospitio singula loca illius ciuitatis cepit curiose contemplari: utpote magiæ noscendæ cupidissimus. & cum uideret se esse in media Thessalia. Quod domicilium & officina est magicarum uanitatum: Existimabat quicquid spectaret id totum uicantaminum esse in alias effigies transfiguratum: Ex hac contemplandi curiositate incidit in matronam summam nomine byrrhenam: Cuius opulentia & cultus graphice referuntur. SOL nouus: Recenter exortus:

Virgilius. Carpatum dum mæ nouum dum gramina canent.

EMERFUS: Optimo nerbo usus tanq̄ homo sopitus merfus sit i barathrum obliuionis. ANXIUS alioqui. Ordinatio uerborū sic struitur. Anxius curiose singula considerabam. MEDIA thessalix loca: Tanq̄ hypata in meditulo Thessalix sita sit. NATIUA cātamina: Significat Artem magicam sedes habere originales i ipsa Thessalia: Perinde ac ibidē nata sit non aliunde aduecta: Item Lucanus in sexto Pharsalix cātamina hoc est incantamenta magica ueluti natiua atq; uernacula peculiariaque Thessalix fuisse demonstrat: Menander quoque apud græcos Thessalam cognominauit fabulam. Complexam ambages sceminarum detrahētium Lunam. Autumat Plinius magiam in perside inuentā azoroaste: Transisseq; illinc ad Thessalas urbes. hinc Plautus Thessalum ueneficum scite dicit: Intelligi uolens maximum præstigiatorē omnīq; magicis ludibri gnarissimum. FABVLAMq; illam: Subaudi reputans. hoc est recolens. CIUITATIS: hypatā. ID esse crederem quod esset: Lucius habens persuasissimum in Thessalia plurimū pollere magicas artes Credebat quæcūq; uidebat ea esse omnia uicantaminum transformata demutataq;. FERALI murmure: Magico cātamine sufframineq; pestifero. LAPIDES de homine duratos: Lucianus in hanc sententiam *θεασασθαι τι παραδοξον η πετομερον αμοροπον η λιθομερον* cupiebam inquit spectare aliquid inopinabile. uel hominem uolaticum uel lapideum. IN DIDEM: Ex homine. FOLIATAS similiter: Scilicet ex humanis corporibus. tanq̄ homines potentia magica in lapides in aues in arbores in fontes transfigurari possent: sicuti metamorphosis poetica multiformiter tradit. LATICES: aquas. supra dictum est laticem dici omnem liquorem. FLUXOS: Solutos liquefactosq;. alludit ad naturam aquarum fluidam. ac fluentē. Alias fluxus dicitur mollis & effeminatus. ut Martialis. Cinedo euiratio fluxo. A Cipriano fluxura accipitur pro libidine & mollicia ueneria: scribit enim castitatem exarmaturam eē fluxurarum hoc est libidinum. STATUAS & imagines: Statua proprie lapidea est: siue ænea. & ex quacūq; materia solidiore. Imago cerea est & picta. Sed sæpe in discrimanatum ponitur: sensus est ex persuasione magicæ disciplinæ credebam in credibilia: & ut Lucianus dixit græce. paradoxa. hoc est inopinabilia: Quod imagines ambularent. boues pecudesq; loquerentur. Quod sane prodigiosum est & contra naturam. INCESSURAS: ambulaturas. ID genus. Huius generis. Eloquutio elegans scriptoribusq; usitatissima. Id genus. hoc genus. pro eius generis. & huius generis. PECUA: Vetustissimi hoc pecu singulariter. & hæc pecua pluraliter dicebant. ut docet Priscianus in. vi. Nonius Marcellus. pecua inquit & pecuda ita ut pecora ueteres dixerūt. Plautus in mercatore. nec pecua ruri pascere. nec pueros nutrire. Idem in rudente. squamosum pecu. pro piscibus posuit. & solinus in polyhistore sic refert. Ita pabulosa. ut pecua nisi interdum estate a pastibus arceantur ad periculum agat facietas: mendosi codices non pecua habent sed pecuaria: Neuius in gymnastico. homines pecua belluasque. hinc pecuarius homo dictus a. M. Tullio: qui habet pecuarias grandes. hoc est qui pascit armenta. & greges. ex quibus exuberant uberes questus. M. Varro in secundo de re rustica. & ipse pecuarias habui grandes in apulia ouiaras: & in reatino equarias. & hoc est quod intelligi uoluit portius Cato agricolationis totius scientissimus. qui quærenti quid maxime in re familiari expediret. respondit bene pascere. quid secundum fati bene pascere: hoc enim uerbo declarauit rem pecuariam esse in agricolatione questuosissima.

V T primū nocte discussa: sol nouus diē fecit: & somno simul euersus & lectulo: anxius alioquin & nimis cupidus cognoscēdi: q̄ rara miraq; sunt: reputāsq; me media thessalix loca tenere: quo artis magicæ natiua cātamina totius orbis consonore celebrantur. fabulāq; illā opti-

mi comitis Aristomenis: de situ ciuitatis huius exortā: suspēsus alioquin: & uoto simul: & studio curiose singula cōsiderabā. Nec fuit in illa ciuitate: quod aspiciens: id esse crederem: quod esset. sed omnia prorsus ferali murmure in aliam effigiem trāslata. ut & lapides: quos offenderē: de homine duratos: & aues: quas audirem: indidem plumatas: & arbores quæ pomerium ambirent: foliatas similiter: & fontanos latices de corporibus hūanis fluxos crederē. Iā statuas & imagines incessuras. parietes locuturos: boues & id gēus pecua

Thessalia
dominium

Magia.

Thessalus
ueneficus.

Fluxus.
Fluxura.
Statua.
Imago.
Paradoxa.

Id genus

Pecua
Squamosum
pecu.

Pecuariā.

SECUNDVS

Dictura presagium: Apud priscos in prodigiis erat boue loquutu e: quo nutiato senatu sub diuo habe
ri refert pliniu: qui aliubi quoq; sic tradit canē loquutu in prodigiis: quod qdē annotauerim accipi
mus & serpentē latraffe: cū pulsus ē regno Tarquinius: Inuenit in annalibus olii uilla galeri loquutu
esse gallinacū semel: q̄ oia quia fiunt cōtra quā est nota natura, prodigiosa existimatur. Credūturq; fa
xere presagiū hoc est prognosticon rerū futurarum. IYbaris orbe: Solis globosum corpus significat.

VENurū oraculū: quacūq; incedibilia ipostibiliaq; naturaliter sūt: ea credebat Apuleius fieri posse
dictura presagium. de ipso uero celo: & iubaris orbe:
subito uenturū oraculū. Sic attōitus. immo uero cru
ciabili desiderio stupidus: nullo quidē inicio: uel om
nino uestigio: cupidinis meæ reperto: cūcta circuibā.
tamē dū in luxu nepotali simul hostiatim singula per
erro: repente menescius forū cupidinis intuli. Et ecce
mulierē quāpiam frequētī stipatā famulatione: ibidē
gradientē. adcelerato uestigio: cōprehendo. Auq; in gē
mis & itunicis ibi inflexū: hic intextū matronā profecto
cōfitebatur. huius adherebat lateri senex: iam grauis ī
annis: qui ut primū me cōspexit. Est īquit Hercules hic
Lucius. & offert osculū. & statī: incertū qd nā: ī aurem
mulieris obgāniit. Quin īquit ēt uel ipsā parētē tuā ac
cedis. & salutas: Vereor inq; ignotā mihi fœmiā. & sta
tī rubore suffusus: reiecto capite restiti. At illa obtutū
ī me cōuersa: En īquit sactīssimæ Saluiæ matris genero
sa probitas. sed & cætero corporis exeq̄biliter ad regu
lā: q̄ diligēter aliqd adfigūt: sūt cōgruētia. Inenormis

apud Trāquillū annotauimus dicit ipse luxus atq; prodigētia. HOstiatī: p singula hostia. aduerbiū ē
cōsimilia sūt tēplati. uic atim. pagatim. & id genus ppe ifinita. Quintilianus. i. v. scrutāda singula & ue
lut hostiatī pulsāda. FORum cupidinis: forū piscariū. & ī quo esculenta uendūtur. relege q̄ in primo cō
mentario copiosius annotata sūt: sup hac dictiōe. FAMVlatiōe: famuloq; Ancillarūq; multitudine
qd & famulitiū dicit. ut idē Apuleius ait ī floridis: frequēs famulitiū domus amplo ornata uestibulo.
græce ait Lucius. π α λ ε σ σ υ χ ρ ο ι. i. frequētes ministri. AVRū ī gēmis. Lucius. i. u. α τ ι α α ρ θ ι ρ α κ α ι
χ ρ υ σ ι ο ρ π ε ρ ι τ τ ο ρ. i. uestimēta florida & auz copiosū. INFlexū. s. ī gēmis: Sabinus iuriscōsultus. ait
gēmas iclusas auro cedere: Ei. n. cedit cuius maiorē species: Vñ si margaritæ auro ornādi gratia adhibi
tæ sūt auro cedūt: si cōtra Auq; margaritis ceder. Idē ut Vlpianus inquit & in gēmis est anulis inclusis.
sed si gēmae ut habiliter geri possint inclusæ auro fuerint Tunc Auq; gēmis cedere Autumat paulus.

HIC intextū: scilicet in tunicis. Auq; intexere uestibus inuenit Attalus rex. Vnde nomē attalicis. au
ctor Plinius in. viii. sūt ex auro textili uestimēta sine alia materie. quali paludamento idutā agrippinā
uidisset se refert idē Plinius: netur enī aurū ac textitur lanæ modo & sine lana. Tūica aurea triumphā
se Tarquiniū priscū Verrius tradit. MATRONam confitebatur. Ex cultu ornatuq; matronali appa
rebat eā esse matronam sūmatē. Cultus magnificus. ut græco uersu testatum est addit hominibus au
toritatem. HERcules: Certe. LVcius: Apuleius. INaurem obganiit: Ita martialis gannis in aurē
semper oibus cinna. Vnde & obganire ductū est quod significat murmurare. Et gānitio apud ueteres
significat Canū querulā murmuratiōe: Gānitū quoq; nōnulli humanā uocē uocauerūt. Vnde obgā
nire in aurē est secreto loqui. & ueluti immurmurare: Afranius. gannire ad aurē nūq; didici. VEL ip
sam parētē: uerba sūt senis hortantis. Apuleiū. ut matronā saluter. ueluti parētē ac matrē: id. n. uene
rationis nomen est. IGNOTæ mihi fœminæ: extrisecus subintelligēdū me offerre uel tradere uel ali
quid simile. OBTutū conuersa: Oculis in me defixis. EN inquit: uerba matrōæ byrenæ ad Apeleiū:
quem recognouit ex liniamentis uultuq; materno. nihil. n. dubiū est ut columellæ uerbis utar: quin
ipsa natura sobolē matri simile esse uoluerit: & parentum notæ plerūq; natis inherent. SALuiæ: no
men est matris Apuleii: Alias herba est cana odorata mentæ similis: uulgo nota: herbarii græce Ele
lisphacō. uocat: aqua forrassis saluiatū deducit qd genus ē aliquaminis siue potionis: cuius Columel
la & Plinius meminerunt: quidam nō saluiatū legūt. Sed saluiatū a salua hoc ē succo inclinata dictio
ne. AEquabiliter ad regulā: q̄si dicat cūcta corporis ī Apuleio mēbra cōgruere maternis mēbris uel u
iad amullim: q̄ regula ē fabroq; q̄ architecti utūt ad op^o pbādū. d̄ q̄ ait & maro. Nil ut deliret. amullis.

Bouem:
Canē lo
quutos.
Gallina
ceum.

attonitus
qui.

apople
xia.

Cupido.

Nepota
lis luxus
Nepotaf
Nepotaf
Hostiatī.
Famula
tio.
Famula
tium.

aurum.
Margari
tis cedere
attalica.

Gānitus.
Gannire

Parētū no
tæ ī filiis.
Salua.
Saluiatū.
amullis.

- SVC**culenta proceritas: dictioes præpostera: quæ ita i ordinẽ redigẽdæ sunt. Inenormis proceritas. Succulenta gracilitas. ut quasi per antitheton. singulis singula opponatur. q̄ locutio splendida ẽ: uult. n. significare i Apuleio fuisse corporis proceritatẽ. sed inenormẽ hoc ẽ moderatã: nõ imodicã. & ob hoc decorã fuisse: gracilitatẽ sed succosã. ut ita ex cõtrariis fiat tẽperamẽtũ formositatis: Tale. n. corpus habilitissimũ ẽ ut ait Cor. Celsus. nõ lõga statura ut in iuuenta decora ẽ. sic matura senectute cõficitur. Gracile aut corpus infirmũ. obesũ hebes est: Talis statura quadrata ab eruditis nũcupatur: de qua scripsimus
- Corpus** habitissimum. in. x. cõmẽtario apud Suetõium: qui tradit Vespasianũ suũ se statuta quadrata: Inenormis significatur nõ enormis hoc ẽ non nimia neq; imodica: Cicero in Topicis priuatiua appellat q̄. græce στῆρῆ priuatiua dicuntur i quibus adiecta ẽ propositio I. hæc. n. syllaba cum fuerit apposita demit fere aliquid ex ea ui. quã eẽt res q̄libet habitura. si i syllabã p̄positã nõ haberet: ut humanitati i humanitas dignitati idignitas: Iñ nãq; apposita id de quo dicitur humanitate ac dignitate priuauit. Vñ. & boetius sciẽter. hæc oratiõis pticulã priuatoriõ syllabã uocat i quarto cõmẽtario to: dicoꝝ. Sicut aut enormis dicitur gradis & prolyxus: Ita inenormis proceritas significatur. statura qui dẽ lõga: sed nõ enormitate deformis. & quæ mediocritatis tẽperamẽto decora sit: cõsimiliter gracilitas succulenta dicitur: cũ neq; nimis gracile neq; nimis obesũ corpus ẽ quæ res hominẽ uenustat. Succulẽtũ dicimus succi plenũ. & quasi succosũ: qd̄ tamẽ neq; obesũ neq; pigue sit: qualis habitudo laudatur. Sidõius apolinaris tradit Theodoricũ regẽ fuisse colli nõ obesũ. sed succulẽti. R. Vbor tẽperatus: Galẽnus i microtechni. Inter signa craseos. hoc ẽ cõplexiõis. uel ut latinius loquat cõstitutionis bonæ enumerat colorẽ ex rubore cãdoreq; cõcretũ: Capillos flauẽ scẽtes & modice crispõs. CAPILLITIU: Coma & capilli: sic enĩ a capillo dicitur capillitiũ. ut a famulo famulitiũ. a satellite satellicium. IN affectatũ: Ipse i apologia capillos se se habuisse tradit nõ ameos ac delicatos nec ad lenociniũ decoris promissos: quales affectati dicuntur: cũ affectatiõẽ qdã & cura studiosẽ colãtur ab his: qui ut ait Seneca sollicitiores sũt de capitis sui decore q̄ de salute: qui iter speculũ pectinẽq; occupati sũt: qui cõcĩniores eẽ malũt q̄ honestiores: qui rẽpublicã suã turbari minus curarẽt q̄ coma: Archigenes medicus cosmotica hoc ẽ medicamenta ad capillos uenustãdos cõposuit: quibus docet flauos & crispõs capillos fieri spuma salis myrrha cõmixta. Galẽus quoq; nõ parã multa cõmemorat cosmoticõs: q̄ nigricãt: cãdũ carit. ruffãt capillos: quæ scẽmiã: effemiatõriq; peculiaris cura ẽ: aitq; uidisse mulieris cõpluscũlas i modica affectati capillitii curiositate defunctas: cũ caput huiuscemodi pharmacis medicamentisq; letifera frigiditate uexarint: Caliblephara dicuntur a græcis & a Plinio nostro medicamenta: quibus oculõs palpebræ & supercilia uenustantur: & capilli inficiunt quod & alibi annotauimus. OCULI cesii: Cerulei uiridisq; coloris: Cesium. n. color uiridis ceruleusq; significatur. quẽ & alio nomine glaucum nuncupant: a latinis ueteribus cesia dicta est: quæ græcis glaucopis dicitur. ut Nigidius ait de colore celi quasi celia. Catullus: cesinm leonem appellat a colore oculõs ceruleo. Cor. Celsus in. vii. pu: pillæ inquit color uel nigre est uel cesius. cum sumã tunica tota alba sit. Aristoteles in. primo de aialibus cesiũ i oculis colorẽ aliis eẽ tradit aliis caprinũ. qd̄ moꝝ optimõs idiciũ est: & ad cernendi claritatẽ primatũ obtinet. & hoc ẽ qd̄ itelligi uoluit Plinius cum ait in. xi. conditos oculos clarissime cernere. sicut in colore caprinos. MICANTES: fulgentes. & mobiles: IN aspectus aquilinos. aquila clarissima oculõs acie p̄cellẽs ẽ ut Plinius i. x. & Apuleius i floridis prodiderũt. uñ aspectus aquilinus dictus quasi acutissimus clarissimusq;. antiqui aquilũ colorẽ qui est fuscus & subniger ab aquila dictũ eẽ autumãt: alii ab aqua denominauerũt cuius icertus est color. Aristoteles in nono de aialibus aquila inquit acie oculõs ualẽs sedulo aduolat. Halietus qd̄ aquilæ genus ẽ & itẽptari põt marina aquila itẽr cæteras clarissima oculõs acie p̄ditus ẽ: pullosq; adhuc i plumes cogit itueri aduersus solis radios: & si cõnuẽtẽ flentẽq; animã uertit p̄cipitate nido uelut adulterinũ. ac degenerẽ: illũ cuius acies firma cõtra steterit educat. hoc itelligi uoluit Silius cũ ait. phœbea dubios explorant lampade fortus. Quoquo uersũ floridus: Ex oĩ parte corporis spetiosũ. & decẽter amabilẽ Apuleium fuisse significat & hic erit distiguẽdũ. ut floridus ad hominẽ referat. i hæc sententiã est illud Tibulli in laudem sulphitiæ deprõptũ: illã quicquid agit quoquo uestigia mouit. Cõpõit furtũ subsequiturq; decor: potes cõnecte re & cũ subsequẽtibus. uita sensus ordinetur. Quoquo uersũ floridus icessus. post laudationẽ superiorũ mẽbroꝝ laudat & icessus ex eo qd̄ floridus eẽt nec affectatus: quãcũq; i partẽ uestigia mouerentur: ipudicũ enĩ ut inquit uerissime Seneca ostẽdit icessus & relatus ad caput digitus. M. Tullius p̄cipit in primo de officiis cauẽdũ eẽ ne icessu r̄nolliores simus: ne similes p̄pã: ferculis uideamur. quin ẽt in decretis canonicis. D. xli. monẽtur sacerdotes ut i incessu ornati sũt: ut grauitate itineris mẽntis maturitatẽ ostendãt: Incõpositio. n. corporis. ut augustinus ait. qualitatẽ idicat mẽntis. nũ salustius inter cætera hoc quoq; catilinæ probo dedit qd̄ eius icessus mō citus mō tardus foret: laus ergo incessus in hominẽ ẽ. ut imeditatus. sit neq; affectiõẽ fractus: suspensusq;. scribit Iulius firmicus eos qui pleiades

SECUNDVS

habēt in horoscopo molliter ambulantes uestigia suspēdere: eosq; penitere qd' uiri nati sint: Ambrosius oli clericū: ne sibi unq; p̄iret cōmonefecit. q̄a uelud quodā solētis īcessus nerbere oculos sanctissimi hominis feriebat. q̄ mox ab ecclesia recessit: In cuius īcessu lucebat imago q̄dā leuitatis: scurrlisq; discursatio. gressus aut̄ pbabilis ē: ut idē Ambrosius refert ī primo de officiis ī quo sit species auctoritatis: granitatis p̄odus. Trāquilat̄is uestigiū. Quidni? dicitio comica ē q̄ significat cur nō: Oratius. militia ē potior: q̄dni? Cōcurr̄it horāe momētō. EANDem nutricē: Idē lac nutriciū hausimus. uult ītelligi se fuisse

In īcessu leuitas. Quidni?

quidni parētis tue: nō modo sanguis: uerū alimonia: rū ēt socia. Nā et familia Plutarchi ābā prognatā sumus: & eandē nutricē simul bibimus. & ī nexu germanitatis una collauimus. nec aliud nos q̄ dignitas discer nit. quod clarissimas illa: ego priuatas nuptias fecerimus. Ego sum Byrrhena illa: cuius forte lep̄icule nomen inter tuos frequentatum educatores retines. Accede itaq; hospitium fiducia: immo uero iā tuū propriū larem. Ad hęc ego iam sermonis ipsius mora: rubore digesto: Absit inq; parens: ut Milonē hospitem: sine uel la querela deseram. Sed plane quod officiis ītegris potest effici: curabo sedulo: quotiens itineris huius ratio nascetur: nunq; erit: ut non apud te deuortar. Dū hunc & huiusmodi sermonem altercamur: paucis admodum confectis passibus: ad domum Byrrhene peruenimus: Atria longe pulcherrima columnis quadrifariam: per singulos angulos stantibus: attollebant statuas Palmaris deæ. facies quæq; pinnis explicitis: sine gressu pilæ uolubilis: īstabile uestigiū plātis roscidis

collacteas. collacteus. n. dicitur: qui uno eodēq; lacte educatus est. auctor cap grāmaticus. INnexu: uiculo. una dicitio est. VNA coaluimus: simul creuim' adoleuimusq; hoc. n. significat coalescere: sicut ī olefcere ē coaugmenti: exolefcere euanesct̄is. ut docet agret'. DIScernit: diseparat diūgit. ILLa. mater. f. Apulei. PRIuatas nuptias semel positū nuptias. bis debem' accipe. ut sit sensus. illa mater tua clarissimas nuptias fecit: ego uero priuatas nuptias. formā aut̄ nubes clarissimis psonis clarissimarū psonarū appellatione cōtinētur ut scribit Vlpianus: Radiis enī maritog; coruscate uxores dicuntur.

BYRrenā illā: apud Lucianū cōfīmilis matrōa εβροια. hoc ē abroea. nuncupat. q̄ amica familiarēq; Luciani matris sese fuisse demonstrat. Fīducia: eū fiducia: hoc ē fīdeter. & ut uulgo dicitur fiducialiter. Lucianus in hanc sententiā τὸ οὐκ οὐχὶ παρ' ἐμοὶ κατὰ λυγιστ. i. qd' igit' apud me nō deuortaris. RV

bore digesto: Se q̄strata uetecūdia. & dispulso rubore. q̄ faciē occupauerat. PAREns. Mater. Reuerētia: nomen: sic & Lucianus. αμντερ. Officiis ītegris: tāq; officiū mutiles si hospes deseratur. DEuortar Verbū ē hospitale. sic & plaurus: In pseudolo. ego deuortor extra portā huc in tabernā tertiā. ALterca mur. Altercatiōe q̄si quadā usurpamus. uicissati intēdētes depellētesq;. Altercari pars ē rethoricāe discipliā. cōstans aut̄ itentione aut depullione: p̄cipit Quīntilianus ī. vi. ut bonus altercator uitio iracūdiāe careat: & ne turbidus & clamorosus sit: Valet in altercatione plurimū acūm. ATRIA lōge pulcherrima: descriptio ē byrrhenæ domus. cuius atria cū primis extollit quæ p̄xima ianuis sunt. Indicat. M. Tullius ep̄la q̄dā ad Quītū fratrem: atriolū q̄si minusculū atriū fieri solitū ī maioribus edificiis īqbus ē atriū maius Atriorū lōgitudines & latitudies. quomō formari debeāt: docet uictruius: Grāmatici atriū ab adriati bus populis. siue ab atro fumo deduci autumāt: grāci ī edificiis nō utebātur atriis. COLūnis q̄drifariā stātibus: q̄dratū atriū fuisse significat: sicuti ī magnis domibus cauū ediū. pistylong; cōspicimus Vndiq; colūnis septū: q̄ q̄drifariā hoc ē ī quatuor ptes excurrūt: Colūnæ aut̄ ī angulis stātes hoc est ultimæ dicūtur antes: qbus fabrica maxime sustinet: p̄cipit Victruius ī tertio. Colūnas angulares crassiores faciēdas eē q̄ medianas: p̄pterea q̄ graciliores eē uident' aspitiētibus: Colūnarū genera q̄tuor: Doricæ lonicæ. Tuscanicæ & corinthiæ: quæ ceteris graciliores: p̄ter has sunt atticæ. quaternis angulis quadratæ grāci στυλον columnā dicūt. Inde tetrastylon decastylon a numero colūnarū. Inde & pycnostylon dictum edificium in quo dē sē spissæq; sunt colūnæ. DEæ palmaris: uictoria significatur: quæ a palma arbore palmaris noīat: quā ī certamibus uictoriæ signū placuit esse: Augustinus ī quarto uictoriæ deæ meminit: qua fauētē & p̄pitia ait gentes oēs subditas futuras ēt Ioue feriato. Idē alibi ludens. uel potius illudens ait si uictoria dea est. cur deus non & triūphus. & uictoriæ iūgitur. uel maritus uel frater. uel filius: a palma quoq; manus. dicitur palmaris. ut apud Quīntilianū ī pariete palmato. palmare uestigiū. qd' ex palmæ impressæ nora factū sit. PINnis explicitis: In singulis colūnis angularibus singularerant simulachra uictoriæ. ex lapide effigiata. tā fabre tāq; eleganter: ut pennis expāsis uolare uiderentur: Idq; decenter. figuratur enī uictoria alata pinatq;. Vnde & p̄pes cognominata. a poetis: uictoriolas aureas. simulacrorum porrectis manibus sustineri solitas. M. Tullius ualeriusq; notificant.

Collacte' Coalescere. Inolefcere. Exolefcere. Dignitas formā ex' marito.

deuortor altercari

atria. atriolum

antes.

Pycnostylon. uictoria dea.

Palmare uestigiū. uictoriolæ ī manibus

PILæ. Columnæ. a pila fit aduerbiū pilati. Quod per colūnas significat. quo utit' Victruius. VOLubiles. laus stucturæ. ut uolubiles uolaticeq; uiderentur effigies uictoriarū: cū tamē pilæ essent stabiles. Pilatim

staturarū. Pilatim

Decitantes. DECitantes: noue dictum sed eleganter pro eo quod est decorates uenustatesq; forma frequentatiua ab hoc uerbo decet: Decitat. Vñ decitates inclinauit. Lapis parius. paros insula est una ex cycladibus marmore nobilis quã primo plateam, postea minoïda uocauerunt: auctor Plinius in quarto. Idẽ scribit in xxxvi. marmor parium fuisse candidũ. ceptũq; appellari lapidẽ lychnitem: quoniã ad lucernas in cuniculis cederet: ob candorẽ lapidis parii Virgilius Niueã paron appellauit: qui alibi quoq; ait. pariusq; lapis circũdat auro: de lapide pario sic refert Strabo. i. x. paros lapidẽ pducit quẽ pario appellat. ad marmoreas sculpturas aptissimũ.

Luculētũ
Lutulētũ

Quintilianus in secũdo & si praxiteles signũ aliqđ ex molari lapid conatus esset exculpere parium marmor mallem rude: ex paro fuit Archilochus poeta. Iambici carminis repertor. mendũ ẽ apud Strabonẽ. apud quẽ ñ Archilochus sed antiochus parius fuisse legit: ob hoc dixit Oratius in epistolis. parios ego primũ iãbos ostẽdi latio. ubi exposuit porphirion: parios iãbos dici quasi archilochios quia parius fuit archilochus: iãbici carminis repertor. IN dianã. Simulachrum Dianã. SIGNũ: Statua simulachrũ. LUCULẽtũ. Nitidum pulchrũ perspicuum. a luce dictũ. lutulẽtum uero cenosum sordidũ; a luto. VESTE reflatum. Quali flante uento renudatũ: cõsimile ẽ id quod scribit Plinius

Reflatus

Canes
turba
Diana.

nares uñ
Sicũde.
alicũde.
Signifex

Muscare.

Margo
emargiat
Marga.

Venerẽ reiectã nudãq; a praxitele factã fuisse: Inter cãteras statuas famigeratã: Reflatus nomẽ ẽ quartĩ ordinis: quo significat flatus cõtrarius & noxius. M. Tullius in epistola ad atticũ nauis relata in uticã reflatu. PRO cursu uegetũ. Laus statuarũ: quã procurrere: & moueri uidebat. CANES utriq; secus a lateribus statuarũ erãt fabrefacti ex eodẽ lapide canes: quasi latrones: hoc ẽ latera deã cingentes: Dianã enĩ sunt dicati canes utpote deã uenatricis: hic turba diania dicunt poetica periphrafi: Laribus quoq; canes assignãt. ut docet Ouidius in fastis. HIS oculis: Laus artificii manuũq; artificis: q̃ ueritatẽ sic fuerãt imitata: ut mutã ac ianimales formã uiuere ac moueri uiderent. q̃si fiãt ex natura. q̃ fieri uidentur ex arte. Canes aut̃ hi potissimũ laudãtur ueluti generosiores. q̃ oculis sunt migrãtib; aut̃ raris. Columella uillaticũ canẽ describẽs ait eũ esse eligẽdũ. q̃ cõspectu terreat. q̃ deiectis & ppendentibus auribus sit Vasti latratus sonoriq;. NARES hiãt. Patulã sunt nares aut̃ appellari putãt quã per ea nasi foramina odoris cuiusq; nari hoc est periti fiamus. sed melius dici a grãco uidẽtur per inuersionem litterarũ quã latinis consuetum est: ut pipeẽ nares. τερρυ tener & multa huiusmodi. ad uestigandas feras accommodatissimus est canis nare sagax. Sicũde. si ex aliqua parte ex aliquo loco: aduerbium est: ut alicũde apud Plautum. quod significat ex aliquo loco. SIGNIFEX. Corrige signifex. hoc ẽ statuarius & signi hoc est simulachri fictor: ut enim ab arte artifex: ab auro aurifex: sic a signo faciendo signifex denominatur. alio nomine significus dicitur ab eodem sic scribente in demonio Socratis sed non pudet me esse significum. nisi forte uelis legere significem: ut artificẽ. A marciãno quoq; in nuptiis philologiã signifex usurpat pro statuario. & artifice signorũ cõsimiliter sidonius apollinaris i. vi. grãtia cemeteriis pictoribus significibusq; illustris. Diuus Augustinus in libro de grãmatica sic refert ad hãc formã declinabis autifex artifex carnifex signifex & alia. SVBLATIS canibus. Signifex ita figurauerat canes ex lapide: ut sublati pedibus prioribus ipetũ facere & pcuttere uel uiderẽt: pedibus uero posterioribus iniãxi cõsistebãt: q̃ oĩa ad laudẽ signorũ miriq; artificii dicta sunt. PONE tergũ. Post tergum a tergo. DEã. Dianã ex pario lapide effigiãtã. MUSCIS: sicut a Virgilio muscosi fontes dicti sunt: quia naturaliter musco herba obumbrant. ita & spelũcã lanugine musci uiridiorẽ & arbusculis uestitã cõspiciunt: a musco fit uerbũ muscare. quod significat cõuelare. & contegere musco: quo prope peculiariter usus est Columella. Idẽ scriptor in quinto: muscum ferro distringendũ & eradendũ eẽ: q̃ more cõpedis cura uitiũ deũcta comprimit. situq; & uterno macerat: Idem in. vi. supra insitos surculos muscũ imponẽdum esse tradit: & ita alligandũ ne pluuia dilabat. muscus q̃ in aqua fuerit Plinio teste podagris illitus prodest.

SPLENDOR. purior lectio est splendet. ut sit sensus umbram signi. hoc est ipsius statuarũ propter nitorem lapidis parii qui purissimus est itus splendere. SVB extrema margine: dicitur hic margo. & hãc margo masculino genere. & fœminino. hinc fit uerbũ elegans emargino. quod significat extremitates superuacaneas auferre. & margines ulcerum erodere quo uerbo utitur noster Plinius. Margã Britanni & galli uocãt pinguem terrã: qua iniecta aluntur agri: cum sit quidã terrã adeps: & pinguitudo.

SECUNDVS

Faberrime: elegantissime perfectissimeq; aduerbium est. deductum a fabre quod significat polite & nitide. ad fabre quod ualet ualde fabre nitideq; pronunciatur prima acuta: sicuti admodum & ad p
be dicuntur. quod annianus poeta sentiebat & probat Gellius: ediuerso in fabre dicitur in elegāter &
impolite. Oratius. quod sculptum in fabre quod fustum durius eēt. **ARS** emula naturæ: imitatrix
studiosa effectrix: ars enim naturam imitatur eamq; usquequaq; effingere ac representare contendit
libro tertio rethoricorum ad herennium. imitatur inquit ars naturam. & quod ea desiderat inueniet.

Ad fabre
in fabre
Ars emu
la nature

faberrime polite dependēt: quas ars emula naturæ: ue
ritati similes explicuit. Putes ad cibum inde quædam;
cū mustulētus autūnus maturū colorē afflauerit: pos
se decerpi. & si fontes: q; deæ uestigio discurretes i lenē
uibrātur undā: pronus aspexeris: Credes illos: ut rure
pendentes racemos: inter cætera ueritatis: nec agita
tionis officio carere. **Inter medias frondes lapidis**

si quod ostendit sequatur. celebra
tum est eupompi pictoris respon
sum qui interrogatus quem seq
retur antecedentium. dixisse fert.
demonstrata hominum multitu
dine naturam ipsam imitandam
esse non artificem. plato uoluntie
decimo de legibus tradit omnia
natura & arte fieri: artemq; ipsam
simulacra ueritatis genuisse. Me
ista condente artem emulam na

Dictum
eupom
pi.

turæ esse euidenter ostendit municeps meus Francia. inter pictores aurifex maximus. inter aurifices
pictor absolutissimus. utroq; in opere mirandus artifex atq; secundus. cuius tabulæ multæ oculos te
nent animosq; spectantium. palmam habet tabulam Franciæ illa: quæ dici potest exopolis idest extra
murana eam namq; extra muros in ede misericordiæ suburbanæ: dedicauit sidus aureum nostrum &
decus antistitum protonotarius Bentiuolus Antonius Galeacius: qui non omni uitæ colore tersissi
mus liberalissimūq; in primis religionis cultor illustris. cum peregrinatiōem Hierosolymariam fœ
liciter obiisset euestigio curauit. ut tabula hæc manu Franciæ picta omniq; prætioso cultu exornata
dedicaretur: qua nihil absolutius pleriq; omnes iudicant. in templo quoq; diui iacobi spectatur tabu
la altera eodem artifice nobilitata: quam illustrissimus princeps noster Io. Bentiuolus & ipsi religiosi
cultus seruantissimus. in sacello suo dicauit: quam emuli artifices nō sine liuore suspiciunt. in his Frā
ciæ tabulis ars emula naturæ in tantum cognoscitur. ut uultus imaginum spirantes uiuere & anhel
te uideantur. hæc obiter dicta sint de artifice nunquam satis laudato. cuius manus certantes cum ma
nibus priscorum: tam in pictorum q; aurificum opificio naturam in primis representant. artes autem
ipsæ naturam imitantes ex imparibus paria faciunt. pictura uero peculiariter ex discordibus pigmen
torum coloribus confusione modica temperatis imagines his: quæ imitatur similes facit. **M**ustulē
tus autūnus: optimum autūni epitheton. ut mustulentus dicatur propterea q; hoc tempore spumat
plenis uindemia labris ut ait poeta: & ab Ouidio decenter dictum est. stabat & autūnus calcatis sordi
bus uuis. ciprianus uerborum nouitate luxurians autūna dixit neutraliter sic scribens. in epistola ad
demetrianū. nec adeo arboreis fetib; autūna fecunda sūt. nec mius uenuste portius Cato autūnitatem
autūni tempestiuitatem. sicuti antiqui oliuitatem dixerunt quando olea legebāt. & ficitatem fructus
fici & maturitatem. Fidicula occasu suo autumnum inchoat. ut ait plinius in. xviii. **A**utumat Festus.
Pompeius autumnum dictum esse ab augendo: quod tunc maxime augeantur hominum opes: coa
ctis agrorum fructibus: consensus medicorum autumnale tempus infamat ueluti postiferum: noxi
umque. **C**ausas refert Galenus in expositione Aphorismorum duasq; potissimas: quarum altera quia
eadem die aliquando frigus est aliquando calor: altera quia mali chimi hoc est mali succi in corpori
bus id temporis exuberant: ex pomorum fructuumque esulargiore. **C**or. Celsus in secundo ex tem
pestatibus inqt optimæ æquales sunt. siue frigida. siue calida: pessimæ: quæ uariant maxime: quo
fit ut autumnus plurimos comprimat. Nam fere meridianis temporibus calor nocturnis atque ma
tutinis simulque etiam uespertinis frigus est. corpus ergo & æstate. & subinde meridianis caloribus
relaxatum subito frigore excipitur. ob hoc dixit Ouidius. inæquales autūni. idem alibi ait. Cum mo
do frigoribus premimur modo soluimur æstu. **A**ere non certo corpora langor habet. dicitur autem
mustulentus ea formula. qua uinolentus. feculentus. Turbulentus. plantina dictio est. sic enim
scribit ille. ita mustulentus uentus nares obrigit. **V**T R V R E. tanquam in uite pendulos. **R**A C E
mos. non solum de uitibus: sed de aliis quoq; plantis Racemos dici testis est plinius in. xvi. de hedera
scribens. aliis inquit densus a cinus & grandior racemus in orbem circumactis. qui uocantur corvm
bi. a racemo fit racemosum quod significat racemis plenum. inde & racematio: qua dictione significā
tur uindemiarum reliquæ. sicut in messibus peractis superest spicilegium. Tertullianus scite usurpat
hoc uerbum translatione oppido quam decenti. cum ait in apologetico. post uindemiam parricida
rum racematio superstes. De spicilegio ait. Mar. Varro prouerbialiter. Nemo reprehensus qui e segete
ad spicilegium relinquit stipulam. idem in primo de re rustica. ad corbem messi facta spicilegium
uenire oportet. ait domi legere stipulam. **N**E C A G I T A T I O N I S: sensus est. racemi lapidei ueros
racemos ita representabant. ut in undis subiectis agitari. ludere moueri uiderentur. **F**R O N D E S
lapidis: frondes ex lapide fabrefactæ significantur.

Laus frā
ciæ aurifi
cis Bono
nienfis.
Exopolis
tabula.
Laus pro
tonotarii
Bētiuoli.
Tabula
dicata.
a princi
pe Benti
uolo.
Mustulē
tus autū
nus.
Autūna.
Autum
nitas.
Oliuita
Ficitas
Cur autū
nus pesti
lens.
Chimi
succu.
inæqua
les autū
ni.
Racemi
racema
tio.
Spicile
gium.

Fabula ACTEON: acteonē a diana in ceruū deformatū fuisse quia nullā uiderat in fonte lauante: & a canibus suis deserptū mordicus. quis ignorat: fabula apud poetas notissima: laudat ab apuleio inter cætera acteonis byrrhenæ domus ornamenta: simulachrū acteonis ex marmore factū: tā fabētā sciētē: tā graphice: ut obliquo aspectu. & in tergū reflexo iā ceruus factus uideret: expectare dianā se in aqua fontana la naturā: mythologi tradunt ideo fingi acteonē in ceruū eē transfigurātū: quia timidus fuerit: quasi cor de ceruino præditus: ideo a canibus deuoratū: quia dū uenaticos canes pascit: uenatiōis studiosissim⁹

Ferinus. oēm substātiā perdidit. plinius no ster acteonē & cippū in latia historia fabulosos ref. IN ceruū ferinus: lego ferinus. ut ita eleganter noiet acteon quasi in ferinā ceruināq; effigiē transfiguratus. a fera enim ferinus dictus. IN fonte: fōtē: quo se lauit Diana: ita describit Ouidius fons sonat a dextra tenui per lucidus unda margine gramineo patulos succinctus hiatus. IDEM tidē: frequenter subide. Rimabundus: speculabundus: uehementerq; contēplās: nomina. n. in bundus desinētia: nō tā significat similitudinē ut grammatiçi hallucinant: q̄ uim & copiam: & quasi habundantiā rei: sicuti in notis seruii citatis classicoꝝ scriptoꝝ testimoniis diligenter annotauimus. SERmōe secreto: ne arbitri dicta eoꝝ arbitrari possent: itidē plautus in captiuis: ut si ne hisce arbitris nobis detis locū loquēdi.

Rimabundus. Dispulsis: diuersa semotis amādatiq;. PER hāc deā: dicticos ē: dianā at significat: cuius si gnū i medullio domus byrrhenæ uisebat. VT anxie: quā sollicitē: quā uehemētē: ita Virgilius. ut uidi & perii. ut me malus abstulit error. Tibi metuo: meruimus homini quē diligimus ne periclitet tāq; amico. metuimus hoīem ne nobis noceat tāq; inimicū. VT pote pignori meo. tāq; filio ex me ip sa nato. filii. n. pignora sūt: & nexus qdā. ut tradit aristoteles i. viii. ethicoꝝ. CAUE a malis artibus pāphiles: cōsimiliter Lucīa suadet matrōa abroea. ut caueat ab uxore hipparchi i magia pcellēte φιλλατ του μοι εφνητην ιππαρχου γυμναϊκα παση. μηκαρη. μαγος γαρεσ τιλειρη και μαχαλοσ. caue i qt tibi ab uxore hipparchi oī studio. maga. n. est potēs & ipudica. CARminis sepulchralis: sepulchrale carmē magicū ē: quo utebāt ad sepulchra ad māes eliciēdos i necyomātia. quale ē illud Lucāi. quod erictho magarē maxia imurmurat ad sepulchrū. eumēides. stigiūq; nephas umbræq; silētum. tibullus māesq; sepulchris elicit. SVRCulis & lapillis: scite furculos dixit & lapillos qm talibus rebus uis magica iest: pithagoras atq; democritus cōsectati magos herbas magicas nō paucas celebrauere: portētofa tradētes i primis aglaophoti quā & marmaridē uocat: magos ea uti cū uelit deos euocare. Gelotophi lida quoq; herbā memorat: q̄ si bibat cū myrrha & uino uarias obuerfari spēs ridēdiq; fidē nō fieri. unde & nomē. gēmæ quoq; & lapilli a magis cōpluscūli memorat. ut anāchitis. quā i necromātia dicit euo cari imagies deoꝝ: ut atizoe necessaria magis regē cōstituētibus: ut heliotropiū porracei coloris: quam gerētē admixta herba heliotropio cōspici negat: ut glossopetra linguæ similis humāæ: q̄ lenocināti ne cessatia credit. i. numera sūt ppe furculoꝝ & lapilloꝝ genera: qbus magicæ uanitates fulciūt: quas plātōici quoq; nobiles adstruūt. & i primis pclus: q scribit svmpathia quadā mutua & cognatōe reꝝ terre nāꝝ ad celestia posse talia effici. iōq; sacerdotii ueteris auctores miscebāt plura iuicē: quā uidebāt simplicia nō nullā habere numinis pprietatē: nō tamē singillatī sufficiētē ad numinis euocationē: quā ob rē ipsa multoꝝ cōmixtiōe attrahebāt supnos ifluxus: nō nūq; herba una. uel lapis unus sufficiebat ad diuinū opus. sicut carduus credebāt sufficere. ad subitā numinis alicuius apparitionē. i lapidib⁹. n. & herbis luminū supernoꝝ participatio est. INhalatis: afflatis anhelitu uerborū magicoꝝ saturatis. inhalare enim est ueluti halatum inspirare: ut exhalare halitum emittere. qd morientium est. M. Tullius i pi sonem. cū isto ore fetido teterrimā nobis popinā inhalasset. CHAOS: chaos. qd carminibus poetarē cancatissimum est de quo ait. Lucanus & chaos innumeros auidum confundere mūdos appellatur confusa quædā ab initio in formisq; materna. hians patensq; in profundū. SVnit. capit. illaqueat.

Metuo. VEnustate. pulchritudine. a cyrologia est: uenustas enim proprie foeminis assignat sicut dignitas uiris. M. Tullius in primo de officiis. cū pulchritudinis duo genera sint: quorū in altero uenustas sit i al

Filii nex⁹ p̄tentū. philes: cōsimiliter Lucīa suadet matrōa abroea. ut caueat ab uxore hipparchi i magia pcellēte φιλλατ του μοι εφνητην ιππαρχου γυμναϊκα παση. μηκαρη. μαγος γαρεσ τιλειρη και μαχαλοσ. caue i qt tibi ab uxore hipparchi oī studio. maga. n. est potēs & ipudica. CARminis sepulchralis: sepulchrale carmē magicū ē: quo utebāt ad sepulchra ad māes eliciēdos i necyomātia. quale ē illud Lucāi. quod erictho magarē maxia imurmurat ad sepulchrū. eumēides. stigiūq; nephas umbræq; silētum. tibullus māesq; sepulchris elicit. SVRCulis & lapillis: scite furculos dixit & lapillos qm talibus rebus uis magica iest: pithagoras atq; democritus cōsectati magos herbas magicas nō paucas celebrauere: portētofa tradētes i primis aglaophoti quā & marmaridē uocat: magos ea uti cū uelit deos euocare. Gelotophi lida quoq; herbā memorat: q̄ si bibat cū myrrha & uino uarias obuerfari spēs ridēdiq; fidē nō fieri. unde & nomē. gēmæ quoq; & lapilli a magis cōpluscūli memorat. ut anāchitis. quā i necromātia dicit euo cari imagies deoꝝ: ut atizoe necessaria magis regē cōstituētibus: ut heliotropiū porracei coloris: quam gerētē admixta herba heliotropio cōspici negat: ut glossopetra linguæ similis humāæ: q̄ lenocināti ne cessatia credit. i. numera sūt ppe furculoꝝ & lapilloꝝ genera: qbus magicæ uanitates fulciūt: quas plātōici quoq; nobiles adstruūt. & i primis pclus: q scribit svmpathia quadā mutua & cognatōe reꝝ terre nāꝝ ad celestia posse talia effici. iōq; sacerdotii ueteris auctores miscebāt plura iuicē: quā uidebāt simplicia nō nullā habere numinis pprietatē: nō tamē singillatī sufficiētē ad numinis euocationē: quā ob rē ipsa multoꝝ cōmixtiōe attrahebāt supnos ifluxus: nō nūq; herba una. uel lapis unus sufficiebat ad diuinū opus. sicut carduus credebāt sufficere. ad subitā numinis alicuius apparitionē. i lapidib⁹. n. & herbis luminū supernoꝝ participatio est. INhalatis: afflatis anhelitu uerborū magicoꝝ saturatis. inhalare enim est ueluti halatum inspirare: ut exhalare halitum emittere. qd morientium est. M. Tullius i pi sonem. cū isto ore fetido teterrimā nobis popinā inhalasset. CHAOS: chaos. qd carminibus poetarē cancatissimum est de quo ait. Lucanus & chaos innumeros auidum confundere mūdos appellatur confusa quædā ab initio in formisq; materna. hians patensq; in profundū. SVnit. capit. illaqueat.

Sepulchrale carmē. VEnustate. pulchritudine. a cyrologia est: uenustas enim proprie foeminis assignat sicut dignitas uiris. M. Tullius in primo de officiis. cū pulchritudinis duo genera sint: quorū in altero uenustas sit i al

Magica herbæ VEnustate. pulchritudine. a cyrologia est: uenustas enim proprie foeminis assignat sicut dignitas uiris. M. Tullius in primo de officiis. cū pulchritudinis duo genera sint: quorū in altero uenustas sit i al

Glossopetra. VEnustate. pulchritudine. a cyrologia est: uenustas enim proprie foeminis assignat sicut dignitas uiris. M. Tullius in primo de officiis. cū pulchritudinis duo genera sint: quorū in altero uenustas sit i al

Inhalare. VEnustate. pulchritudine. a cyrologia est: uenustas enim proprie foeminis assignat sicut dignitas uiris. M. Tullius in primo de officiis. cū pulchritudinis duo genera sint: quorū in altero uenustas sit i al

Chaos. VEnustate. pulchritudine. a cyrologia est: uenustas enim proprie foeminis assignat sicut dignitas uiris. M. Tullius in primo de officiis. cū pulchritudinis duo genera sint: quorū in altero uenustas sit i al

Acteon simulachrum: curioso obtutu in dorsum proiectus: iam in ceruum ferinus. & in saxo simul. & in fonte loturam dianam opperiens uisitur: Dum hęc identidem rimabundus eximie delector. tua sunt iquit Byrrhena: cuncta: quæ uides. Et cum dicto cæteros omnes: sermōe secreto decedere præcepit. Quib⁹ dispulsis omnibus: Per hanc inquit deam o Luci carissime: ut anxie tibi metuo: & utpote pignori meo longe prouisum cupio. Caue tibi. sed caue fortiter a malis artibus: & facinorosus illecebris Pamphiles illius: quæ cum Milone isto: quem dicis hospitem: nupta est. magna primi nominis: & omnis carminis sepulchralis magistra creditur. quæ furculis: & lapillis: & id genus friuolis inhalatis omnem istam lucem mundi sideralis: imis tartari & in uetustum chaos submergere nouit. Nam simul quemquam conspexit speciosæ formæ iuuenem uenustate eius fumitur. & illico in eum & oculum & aium

SECUNDVS

tero dignitas. uenustatē muliebrē dicere debemus. dignitatē uirilē. a uenustate fit uerbū uenustare qđ Vēustas .
 significat decorare & exornare. Ambrosius in primo exameri. ideo primū fecit Deus postea uenusta Venusta
 ut: ut eundē credamus ornasse qui fecit. DETorquet: deflectit. OC Vlū: qui in amore dux ex amo re.
 ris origo est. oculus impudicus impudici cordis nuncius. oculi ut uerissime scribit Quintilianus in de
 clamatione. quæ inscribit cecus in limine. nos in oīa quotidie uitia præcipitant mirant. adamant. cō
 cupiscunt. Lucianus in hanc sententiā. καὶ πᾶσι τοῖσιν μείσις ἐν ἰβαλλεῖ τοῦ οφθαλμοῦ. idest om
 nibus adolescētioribus iniicit ocu

detorquet. Serit blādicias: iuadit spiritū: amoris profū
 di pedicis eternis alligat. Tunc minus morigeros: & ui
 les fastidiēs: i saxa: & i pecua: & quod uis aīal: puncto re
 format. Alios uero prorsus extiguit. hæc tibi trepidō
 & cauēda censeo. Nā & illa urit ppetuū. & tu puer æta
 tē & pulchritudinē: capax eius es. Hæc mecū Byrrhena
 fatis anxia. At ego curiosus alioquin: ut primum artis
 magicæ semper optatum nomen audiui: tantum a cau
 tela pāphiles abfui: ut ēt: ultro gestirē: tali magisterio
 me uolens ampla cum mercede tradere. & prorsus i ip
 sum barathrum saltu concito præcipitare. Festinus de
 nique & uecors animi: manu eius uelut cathena quadā
 memet expedio. & salue pro pere addito: ad milonis ho
 spitium pernuciter euolo. Ac dum amenti similis celer o
 uestigium. Age iquam o luci. euigila. & tecum esto. ha
 bes exoptatam occasionem. & uoto diutino poteris fa
 bulis miseris explei pect. aufer formidies pueriles. co
 mius cū re ipsa gnauiter cōgreder: & a nexu qđ uenero
 hospitis tuæ tēpa. & pro bi Milōis gēialē toꝝ rligiosus

gicæ: cuius magistra & ieiens erat pāphile. IN ipsum barathrū: in ipsam artis magicæ uoratinā & p
 fundū. trāslatio sūpra ab eo qui se præcipitat in uastā infernāq; profunditatē. Barathrū locus apđ ieros
 est profundus: proprie autē apud atheniēses Barathrū est locus in quē noxii præcipitabant: ut docet
 Diomedes grāmaticus: hinc barathrū ab alia quoq; transfert. hinc epigrāmataris poeta: nō mius sci
 te q̄ lepide barathrū fæmineū dixit pro locis mulieribus. itē stomachi imū hiatū appellauit barathrū. il
 lo uersu extremo ructus si uenit a barathro. Oratius quoq; in sermonibus ait: quid. n. differt barathro
 ne dones quicquid habes. An nunquā utare paratis: ubi barathrū accipit pro ingluuie & uoragine uē
 tris. unde & baratrones dicti Gulones qui in barathrū gula mittunt totū patrimoniū. VECors ani
 mi. uetus locutio. ut in foelix animi: præstans animi: falsus animi pro animo. per figuram antiprosim
 uecors animi dicitur insanus. turbati ac mali cordis auctor Festus. M. Tullius in prima tusculana. ali
 is cor. ipsum aīus uidei ex quo excordes. uecordes. concordeseq; dicunt. contra qui sapiētia præstiterūt
 ob id cati corculi apud Romanos cognomiati sunt. ut refert plinius in septimo. SALue addito. uer
 bū ē tā abeūtis quā adeūtis. idiscessu. n. & iaccessu usurpat. hic. M. Tullius i epistolis ad tironē iūcti locat
 uale. salue. iō mortuis salue & uale dicebat. ut scribit. M. Varro. & repetit Seruius: qđ ab his recedimus
 eos nūq; uisuri. i hāc sētētia ausonius. dicto aue. dic uale. & actutū redi. PERNuciter: celeriter. uelociter
 pnix. n. uelox ē. filius gēs pnicibus ignea plātis. catullus uidē ut pniciter exiliere. pnix quoq; dicit per se
 uerās a pnitiēdo si credimus seruio cōmētatorio maroniano. AMENti similis: salustius ad notādū
 i catilina uecordiā dixit eius icessū mō citū mō tardū eē. habitus. n. mētis ut iqt ambrosius i corporis mo
 tu cernit. ut plerūq; festinātes celerare uestigiū uidemus. qbus nemus amētix & furoris subest. O lu
 ci: sic secū fermocia. FABulis miseris: corrige miris. hoc ē mirādis incredūdisq; q̄les sūt magoꝝ p̄stigiæ
 uel potius lege milesiis. de qbus repete q̄ annotauimus i p̄cipio cōmētarioꝝ explicātes qđ significet
 sermo milesiis. COMius: ppe cuius cōtrariū ē emius. qđ significat lōge & pcul. GNAuiter: strenue
 uigilāter celeriter. a gnauo. n. qđ i industrius & uegetus. & celer: sic ad uerbū gnauiter. qđ & nauiter dicit
 sicut nauus strēuū celerēq; significat a nauū uelocitate dicit. cui cōtrariū ē ignau. HOSpitis: pāphiles.
 Gēialē thoꝝ. cōiugale lectū: q nuptiis sternit i honorē gēi ut Fe. refert. M. T. i oīone p cluētio lectū il
 lū gēialē quē biēniō an filia suæ nubēti strauerat i eadē domo sibi ornari & sterni exp̄sa atq; exturbata
 filia iubet Ora. Lectus gēialis i alua ē. de gēio & gēiis alibi plura ex auctoritate Augu. Mar. & Cēforini.

pedicæ.

Gestire.

Barathræ

Baratro
 nes.
 Vecors
 animi.
 Corculi.
 Salue. ua
 le.

pernix.

Comius
 Gnauiter
 Nauus.

LIBER

Suspice: uenerare & cole tanquā inuiolabilē, & castitate religiosa uallatū. **V**erūeni uero: particula ratiocinatio est ut grāmatici dicunt. **A**nnixē uehementer oīq; nixuq; & uiribus. **S**citula: elegās pulchra. uenusta. grāce scitus ωπειοσ dicit. **F**orma: septimus ē casus. **A**rgutula: loquacula dicula uenustula: argutati dixerunt ueteres loquaciter loqui. Neuius totū diē argutat quasi cicada: argutos dici ait probus grāmaticus. qui multū ac celeriter locunt: ut arguta hirūdo. unde **Π**ροκοπιου τικωσ argutula. **C**VM sōno cōcederes: succūberes sōno: & ob hoc ires cubitū. sermocinatio est. cū ip̄somet quā cām suā tutat: & se fotidi nūi quā ingratū neq; iamabilē uideri colligit. **V**ultu prodidit: significauit. uultu. n. & oculis & nutu & superciliis interiora aī produnt amatores. **R**etrorsa. reflexa obliquata: retro cōuersa qđ ab amor abunda puella fieri solet. cui conuenit illud **V**irgilianū: & fugit ad falices & se cupit ante uideri: inclinato uocabulo ab aduerbio r̄ror sū **O**ratius retrorsū uela dare atq; iterare cursus. dictio est in uulgari sermone frequens: **Q**uod bonū sc̄lix. **M.** **T**ullius in primo de diuinatione testis est. maiores nostrōs in rebus oībus agendis p̄fari solitos: qđ bonū faustū sc̄lix fortunatūq; eēt: quia. sualere cēsebat uoces qđ uocat oīa. **P**edibus i sententiam uado. ex more Romano sumptū apud quos ibat pedibus in sententiā quā probabāt: hic ait **L**uius: sed tū quoq; aut uerbo assentiebāt: aut pedibus in sententiā ibat: idē alibi quibus hęc salutaria uident agite dū: in dextrā partē pedibus transire: oēs transierunt: sensus est mihi aīo uoluntati approbat ea sententia: ut abstineam ab uxore milonis. & fotis ancilla tentetur. **I**uscum. pulpamentū minutatim concisum: eleganti uocabulo iuscum appellat: quod uulgo ius nominant: hinc **C**iceronis ille iocus **A**mphibologicus ego coque tibi iure fauebo. & apud **M.** **V**arronem in tertio de re rustica cōsimiliter: sic hos pisces nemo coquus in ius uocare audeat. **T**ria genera **G**aneatorum ciborum traduntur. **P**rimo assa. **S**ecundo elixa. **T**ertio ex iure uti cēpisse natura docet: unde iurulentum dictum quasi iure conditum. quod & iussulentum uocatur. **C**or. celsus in secundo. **T**um res eadem magis alit iuru lenta qđ assa: magis assa qđ frixa: iurulentam condituram intelligi uoluit **S**aturographus cum ait. & eodem iure natantes mergere ficedulas didicit nebulone parente. a iure fit iuscum & hypocoristicos iusculum. **M.** **C**ato in seruefacito paulisper: postea iusculum frigidum forbere: & ipsam brassicam eē: apertius scribens de pulmentario ad uentrem. iusculum inquit facere & potare melius etiam si in eo pulchritudinis sit decoctus. **F**ARTim: a farciendo aduerbium fartim ducitur hoc est congestim: & cumulatim: talia autem condimenta fiunt in gallia ut caro minutim concisa immo frustulenta. cum ouis & aromatis in cacabum iuris optimi coniecta discoquatur. fitq; pulmentarium sc̄tissimi saporis inter instrumenta ganeæ precellens: apitius porcellum farfilem leporem farfilem pisces farfiles uocat qui in edulis farciuntur uariis condimentis. **P**VLpam: inter apiciana cibaria est & minutim ex eo dictum quod minutatim hoc est frustatim: & tessellatim conciditur caro: aliaq; sc̄tamenta: cōciduntur. **Q**uod multiformiter fit appellaturq; aliud minutal apicianum. aliud matianum. aliud dulce. fit & ex iocinori bus & pulmonibus lepusculorum ex spatulis porcinis frustatim tessellatimq; confectis hoc est per frustula & tessellas: qđ sunt frusta quadrata: unde aduerbium frustatim fit quod significat per frusta & minutatim. hoc pulmenti genus signare uidetur **P**lautus in curgulione cum ait. uin aquam si frustulenta est da obsecro hercle obforbeā. idem frustillatim dixit diminutiua forma quasi per frustilla. iā ego te faciam ut hic formicæ frustillatim differant. **A**BACum: modo mensam potoriam significat alias tabulam geometricam: alias ornamentum colūnarum: alias calculos supputatorios. de abaco in quinto **T**usculanarum quæstionum commentario satis multa. **P**Ascue: opipare laute abundanter aduerbium est. **H**irulentā. quidam corrigunt iurulentam: cuius significationis iam mentio facta est: ego lego uinulentam ut sit epithetō mensæ uinariæ accōmodatū. quæ oī uinorū genere copiose instructa sit. **N**ARibus ariolabar. sagax nasus & acutior olfactus præsentit. & quasi ariolat hoc est ex nidore diuina apperātū epularū: ariolari. n. est uaticinari. & ariolus dictus qui diuina mente uaticinatur quasi fariolus & fatis & a fando siue ab halādo. nā halitu solent istiusmodi hoīes excludere uelut mortalem aīam: ut diuinā recipiant auctor. **D**onatus. præcipit. **M.** **C**ato ne uillicus ariolum consuluisse uelit.

TVcetum.

SECUNDVS

TUCETŪ: Tuceta dicuntur escæ regie: ut Callimachus Ambrosio redolēt tuceta sapore: ut Persius pin- gues patinæ tucetaq; crassa. obiter annotādū inter militares cibos eē bucellatū. ex eo opinor dictū qđ in bucellas & quasi tessellata frustra consecutū fit: de quo. xii. codicis uolumine legimus milites expedi- tionis tēpere bucellatū primis diebus mox lardū & carnē ueruecinā percipere debere. amianus uidetur inuere bucellatū id eē pprie: qđ biscocctū dicimus: qđ bucellatim ut ita dicā tessellatimq; format. Ver- ba amiani hæc sunt ex libro. vii. frumētū ad usus diuturnitatē excoctū. bucellatū. ut uulgo appellat hu- meris iposuit libētium militum.

Tucetū.
Bucella-
tum.

tucetum per quā sapidissimū. Ipsa linea tunica mundu- le amicta: & rursus se a fasciola prenitente altiuscule: sub ipsas papillas succintula: illud cibarium uasculū

PER quā sapidissimū. attende locutionis genus cōtra morosas & præcidas grāmaticorū obserua- tiones: qđ duas hæc particulas p quā iungi semp p̄cipiūt positio

Perq; sapi-
dissimū.

ut dicas p quā sapidū. sed idonei scriptores elegatiæ magis q̄ p̄scripto maximū. p quā breuissimū. p quā sapidissimū. Qu. curtius scriptorū elegantissimus beffum inqt quoq; bactrianorū ducē. p quā maximo posset exercitu coacto descēdere ad se iubet. Pōponius iuriscōsultus. quo pene nihil limatus. Titulo de origine iuris sic scriptū reliquit: Nā ante eū seruius duos libros ad brutū p̄q̄ breuissimos ad edictū subscriptos reliq;: ex hoc colligimus latinitatē elegatiæ: qua nihil fusi- us uberiūsq; ē haud quāq; coercēdā eē itra cācellōs normæ grāmaticalis: nec astringēdā regulis doati- starū. cū & grāmaticos ipsos uideamus regulas fulcire oratorū poetarūq; fulturis: & ad auctoritatē ue- terū scriptorū ueluti ad anchorā cōfugere. MVNdule: elegatē nitide. & sine fordibus. aduerbium ē.

Mūdule.
Interula.
Supparū
Halluci-
natio di-
ui Hiero-
nymi.

TVNlca linea. uestimētū puellare lineū. quo iduta erat fortis. qđ qđā iterulā. qđā camisiā. qđā suppa- rū appellat. Iuxta illud Afranii. puella nō sū supparo si iduta sū. Subucula quoq; dicit. de qua ē illd Ora- tianū. si forte subucula pexæ Trita subest tunica: & hieronymus aduersus Iouinianū. tūc pexa tunica & nigra subucula uestiebatis. sordidatus. & pallidus: sed qđ cū bōa pace sanctissimi scriptoris dictū sit. qđ Oratiū emulari uolēs pexā tunica. p lacera & sordida accepit: qđ lōge secus est: pexa. n. tunica signifi- catur elegas p̄ciosa cōcinna: uñ & pexatus dictus uestibus pexis indutus: Martialis pexatus pulchre ri- des mea zoile trita: A Quintiliano quoq; pexus doctor decēter accipit p elegati terfo: & exculto. Plini- us ait in. viii. lanā histriæ uestibus pexis alienā eē. Idē Martialis: emi seu puerū togā ue pexā: deniq; ut breuiter multa finiāmus. pexū uestimētū opponit trito. tāq; p̄ciosum abiectissimo: & ita irelligi uoluit Oratius: tāq; inconcinitē rep̄sibilibiterq; copulet uestis pexa cū trita subucula: nec enī aliter Oratiana sentētia elegatiā satyricā redoleret. uideri pōt hallucinatus eē diuus Hieronymus. ut crederet pexā tu- nica accipi. p lacerata & uili ex illo Terētiano: adeo depexū dabo. ut dum uiuat meminerit semp mei: Vbi grāmatici exponūt depexū p laceratū: sed lōge aliud pexa uestis ē. aliud hō depexus. hæc. n. parti- cula de. mō auctiua ē: mō priuatoria. ut depexū dicamus pexo cōtrariū. sicut dehonestū uerbū dicitur turpe & cōtrariū hōesto. & mille alia. quīs tū apud Terētīū uerbū illud depexū accipi cōducēter posset p expolito & exculto: sicut hodie quoq; i cōi loquēdi cōsuetudie usurpat. ut minitabūdi dicamus. ego comā tibi pectā. atq; exornabo. Et ita ego autumo hoc sensu dictū illd Terētianū: ego nā si uiuo adeo depexū. ut dū uiuat meminerit semp mei. nā exornatū & depexū eodē significatu accipiūt. quīs cō- trariū subitelligi uelit. hæc iudicēt uolētes: qđ a me dicuntur cā iuuādī nō obtrectādī: Dii. n. mētē meliorē mihi. Et rursus se a fasciola: mēdofus locus: quē ego sic emēdo. & russea fasciola: ut sit sensus Fortidē succinctā fuisse fasceola rubētis coloris. Ruffus enī & Russeus appellationes sunt ruffi coloris: Sicut enī fuluus & flauus & rubidus. & pheniceus. & rutilus. & luteus. & spadix Ruffum colorē significant quadā uarietate distātes. Ita Russeus uocabulū ē ruboris: qđ i uernacula lingua hodie quoq; uulgo ē usitatissimū. Catullus. detē. atq; ruffam defricare gingiuā. qđā apud Catullū legere malunt ruffam. re- formidātes uidelicet uetustā dictionē perinde ac inelegatē. Flauius uopiscus. Tunicas ducales ruffas quartuor: pallia p̄cōsulana duo. i epistola Valeriani scriptū legimus tunicas ruffas militares annuas. fagos chlamides annuas duas. hinc aurigas russeos siue ruffatos dictos eē opior a ruffo. s. colore. quo utebantur. sicut factiones Aurigarū ueneta. & prasina nomē a coloribus sortiūt. de qbus apud Sue- toniū affatim. Et in libro Annotationū nō idiligēter explicauī demōstrās qđ sit apud Plautū Thalassi- cus ornatus. apud Pliniū mentio fit russei siue ruffati aurige: De auriga ruffato dictū est illud a Satyro grapho poeta. parte alia solū ruffati pone lacertæ: & si aliter legimus exposuimusq; locū hūc in libro Annotationū. Tamen uerior lectio & sensus purior hic uidet: ut ad aurigā Ruffatæ factionis noīe la- certā referat qđ lucrosior erat & opulētiō ex aurigādī studio qđ cauidici ex actiōe causerū. Fas enī est mutare sentētia. Vbi posteriores cogitatiōes meliores sunt prioribus. & post inuēta magis quadrāt. Est & rusceus color a rusco uirgulto dictus. Vnde ruscea facies infecta colore rusci. Cato libro. vii. ori- ginū. Mulieres opertæ auro purpureaq; ruscea facie. PREnitente: Valde splendēte. & fulgēte.

Pexa tu-
nica.
Pexatus.
Depexū.
Dehone-
stum.

SVB ipsas papillas: Videtur lignare strophium. hoc est fasciā pectoralē: qua papillæ cohibentur. Tur- pilius. me miseram quid agam inter uias epistola excidit mihi inter strophium ac tunicam collocata de strophio in hoc significatu ait Catu' lus. non tereti strophio lactentis uincta papillas: alias antiqui strophia coronas tenuiores appellitant. unde nata strophiola. auctor Plinius in. xxi. præterea græce

Russea
fasciola.
Ruffæ tu-
nica.
Ruffati
aurigæ.
Retracta
no loci
ex anno-
tationi-
bus.
Ruscea
facies.
Strophium
strophio-
la.

LIBER

- Stropp^o.** ὁ τῶ φιοῦ uocatur quod latine stropus: Id autē infigne capitis sacerdotale est: quidā coronā esse dicunt. ideoq; apud saliscos festū fuit nomine struppearia: quia coronati ambulabant: Nostri uernacula lingua adhuc stropū uulgo uocitāt: qđ in usu uicilium est & coronamenti rustici uicē representat.
- Struppearia.** FLORidis palmulis: uenustis manibus. Ideo autē per ὑποκοπίσ. u. a dixit palmulis. ut ostenderet in fœmina tales manus esse elegantiores cū enormitas sit inamabilis ac inuenusta. uidetur neuius dixisse manciolas diminutiuo uocabulo quasi paruas manus. Manciolis inquit tene illis pro manibus. CREbra succutiēs: expressit gestum motūq; puellæ Coquinariā facientis: quæ sæpe succutitur. rotans pulmentarium in cacabo: siue lebetes coquinatorio: & ollula escaria. crebra autem dixit pro crebro: nomē pro aduerbio: ut Virgilius pede terrā crebra ferit. ILLVbricans: Lubricitate qđdam insinuans: simul Allusit ad lubricū puellæ corpus leuorēque mēbroꝝ p̄nitētium: Lubricus autem dicitur locus i quo labimur. & corpus. ut pauimentū lubricū anguis lubricus. VIBrantibus: Fluctuātibus. SPINā mobilem: Spina tereti structura cōpacta est per media foramina. a cerebro medulla descendente: quæ Animalis hoc est quod nauis carina. ex medulla hominis spinali angue gigni proditū est. quod & pythagoras apud Ouidium tradit his uersibus: sunt qui cū clauso putrefacta est spina sepulchro mutari credāt humanas angue medullas. INVNdabat: v̄ndatim agitabat. quidā legunt nudabat. STERūt & mēbra: Honestis uerbis genitalia Arrecta fuisse designat: quæ mēbra nominat. hinc in carmine obsceno. Priapus dictus mēbrofior æquo. hoc est mentulatioꝝ iusto: hinc anneus cornutus in illo carmine Virgiliano opratos dedit amplexus. placidūq; petiuit coniugis infusus gremio per mēbra soporē: dixit mēbra Paulo incautius nominata esse: tāq; per mēbra signarentur genitalia. feminale mēbrū dicitur ab Ouidio a semine & genitura. OLLVlam: Inter. o. & au. cognatio non parua est: unde plostrū & plaustrū. Cotes. Cantes. Lotus. Lautus. E cōtrario aufstrū pro ostrū. ausculum pro osculum antiqui dixerunt. sic ollam & aulam indiscretim usurpant. Vnde exta aulicoctia dicta: quæ in ollis coquebantur. i. elixa. auxilla dicitur ollula. i. olla paruula. ab olla. ollares uuæ dictæ. quæ in ollis fictilibus optime conduntur. Statius in siluula ollares rogo nō licebat uuas. In ollis pultes coquebantur. hinc dixit. M. Varro oculis obseruate ollam pultis ne aduratur. de qbus epigramatista. Imbue plebeias clusinis pultribus ollas. ab olla ollera dicta. quia in ea decoquebātur. Cræco uocabulo chytropodas appellant ollas: quæ pedibus sustentantur: In leuitico mendose legitur: siue clibani siue sytropodes destruentur: & imundi erunt. Tu lege chytropodes. & accipe pro ollis pedatis. Nicolaus de Lyra. super eo loco de liramenta loquitur. CVM natibus intorques. Lucianus. ω καλη παλαίστρα τηρητη γυμτη χυτρα ο. μ. ο. σ. υ. μ. περιφερεισ και κλιμεισ. PVLmentū: A pulte. qua longo tempore Romani uixerunt: pulmenta & pulmentaria dicuntur: Auctores. M. Varro. & Plinius. ILLIC. In olla. quāuis symbolicos referri posset ad fœminæ genitalia. INTingere: hinc intinctus. oppido qđ eleganti uocabulo: uocatur liquor: quo intingimus obsonia: ut cōmendatioꝝ iucundiorisq; saporis sint. Ideoque uulgo sapor nūcupatur. Plinius in. xv. ait plerūq; ad intinctus addi baccas myrti. græco uocabulo Embāma noiatur απο του ε. μ. β. α. π. τ. ω quod significat intingo: Columella libro nouissimo. hoc si napi ad embamata nō solum idoneo sed etiā specioso uteris. In euangelio scriptū est. qui intinxerit mecū manū in parapside græce dicitur: ε. μ. β. α. ψ. α. σ. με τε μου εἰ τω τριβλιω cōsimiliter ex eadēq; aeschrologia Lucianus μακαρισσ οσ τισ εἰ τασ α ε μ β α ψ α τ ο. i. fœlix quicumq; illic intinxerit.
- Membra Plostrū. plaustrū.**
- Auxilla ollula. Ollares uuæ. chytropodes. correctadictio ex leuitico. Intinctus Embamata.**
- Dicaculus.** DICAcula: Dicacitas a dicendo ducta est: quæ proprie significat sermonē cū risu aliquos incessentē. ut antedictū est: hinc dicax & dicaculus. qui dicacitate & iocorū mordacitate præpoller: Demosthenē urbanū fuisse dicacē negāt: multi ut auctor est Quintilianus in cōuiuuiis & sermonibus dicaces sunt. hic dicacula puella significatur loquacula. petulans uenustula. & in uerbis faceta. græce dixit Lucius. σφοδρα γαρ ηἰτα. μ. ο. μ. και χαριτωμ εσ τ ο μ τ η κορ α σ ι ο μ. i. erat puella ualde pterua. & plena uenustatis. AFOculo discede. Elegāter focus dictus pro puella: qa amator uritur. Et amor ignis est: sic & Terentius. accede ad ignē hūc iam calesces plus fatis. Diomedes grāmaticus ait Acyrologiam esse apud terentium. accede adhunc ignem. ubi nomine ignis significatur meretrix.
- Amor igne terentiorē.** MEVS igniculus. Amoris flamma & uredo. Virgilius At mihi se se offert ultro meus ignis aminthas. Cyrus apud xenophontem: amorem ostēdit igne esse longe potentiorē. qđ ignis urit homines tangentes. At amor formæ eos etiam accendit. qui procul spectant in tantū ut ardentē estuent.

SECUNDVS

NULLVS extinguet Lepidius sane uenustiusq; id totū apud Lucianū græcū est. Vbi ait palestra. **ο:ραπειυσαι σε ουδεις αλλος ουδε θεος ιατροσ'αλλα κατακυσσασα σε μορη εγω. i. sana** bit te nullus alius. neq; medicus deus. sed ego sola quæ te combussi. & mox Paulo. **αμροποιοι εγω γε και σφαττειρ και λερειρ και κατακοπτειρ. i. ego hominē noui & iugulare & excoriare. &** trucidare. ET ollam & lectulū quaterere: Fotis quatenus coqua est ollam rotare nouit & quaterere. quæ tenus amorabūda est lectulū cōcutere: qui instrepere solet ex coluctatiōe ueneria. Catullus tremuliq;

Nullus extinguet ardorem tuum: nisi ego. quæ dulce condiens & ollā & lectulum: suaue quaterere noui. Hæc dicens in me respexit. & risit. nec tamen ego prius inde discessi: q̄ diligenter omnem eius explorassem habitudinem. uel quid ego de cæteris aio: Cum semper mihi unica cura fuerit. caput capillumq; sedulo: & publice prius intueri: & domi postea perfrui: Sicque iudicii huius apud me certa & statuta ratioe: uel q̄ præcipua pars ista corporis i aperto & perspicuo polita: prima nostris luminibus occurrit. & quod in cæteris membris floride uestis hylaris color: hoc in capite nitor natius operatur. Denique plereque indolem gratiasq; suas probature. lacinias omnes exuunt amicula dimouent. nudam pulchritudinē suā præbere se gestiūt magis de cutis roseo rubore: q̄ de uestis aureo colore placituræ. At uero quod nefas dicere: nec q̄ sit ullū huius rei tam durū exemplū; si cui uislibet eximia pulcherri mæq; fœminæ caput capillo spoliaueris: & faciē natiua specie nudaueris: licet illa celo deiecta: mari edita: fluctib; educata: licet inq̄ uenus ipsa fuerit: licet omni

quassa lecti argutatio inambulatione. **HABITUDINĒ:** Corporis filiū habitū & mēbraturā. habitior apud priscos dicit pro pinguiori habitissimus pro pinguis. mo. & corpulento usurpatur: e cōtrario male habitus pro emaciato attenuatoq; Gellius equū nimis strigosum & male habitū. sed eq̄tē eius uberrimū & habitissimū uiderūt. Vbi annotādū est strigosum dici promacro exhaustoq; quasi stringosum. sic enim apud ueteres dicitur cuius corpus strigit aut fame aut macie. aut alia uitii causa: sic apud Liniū strigofiores equi pro exhaustis & macie attenuatis. **POSTEA** perfrui: Apertior sensus si legas perfrui. **STATUTA** ratione: Legas ratio ut sit casus rectus. **PARS** ista corporis: caput & capillitiū. **ET** quidē. Lege & quod. **NITOR** natus: Sicut mēbra corporis cultu uestis nitidioris conspectiora fiunt & uenustiora. sic caput nitor capillorū qui natiui sunt cōdecoratur. dixit Plautus ornamen

Habitissimus.
Male habitus.
Strigosus.

ta purpurea & aurea cōuenire turpi mulieri. **Cesaries** aut speciosa & crinita cū primis decet fœminā. quæ ut auctor est Ambrosius in. vi. exameri reuerenda est in senibus. Venerāda in sacerdotibus terribilis in bellatoribus. Decora in adolescentibus cōpra in mulieribus dulcis in pueris. Tolle arboris comā tota arbor ingrata est. Tolle humani capitis capillū tota pulchritudo flaccescit. hic ornatus ē capitis obuius oibus. & pspicuus quo cerebrū munitur. & uestitur. ne aut frigore uexetur. aut estu. sicut nihil fedius est in fœmina. q̄ caput capillitio depopulatū: Ita nihil uenustius cesariato comatoq;. In capite homini plurimus est pilus. Inde cōgnomina capillatis Alpiū incolis galliæ comatæ. Myconii populi insulani carētes capillo gignuntur. Desluuiū capillorū in muliere rarū. In spadonibus nō uisum: tāta ē decoris affectatio i mulieribus ut aliena quoq; coma caput exornēt: adeo liquet capillū eē amabilem illicibilibēq;. Ouidius sentētia liter scribēs ait turpe pecus mutilū. Turpis sine gramine capus. & sine fronde frutex. & sine crine caput. **AMICULA** dimouēt: Vestimēta oia amouēt. ab amiciēdo amictus. **Amicula** Amicimē. amicula dicta. **DE** cutis roseo rubore: Iuxta sentētiā plautinā. fœmina nuda pulchra ē quæ purpurata pulchrior. **NE** que sit exēplū: Vtinā iqt nulla calua & sine capillo repiat: ut nullū extet exēplū caluitii fœminei. & sane mulieres naturaliter nō caluescūt: qm̄ natura earū similis pueror; naturæ est: unde & spadones nō caluescūt qm̄. fœminā imitātur. Auctores Aristoteles Hippocrates. Galenus cæteri. Annotatu dignū ē obiter id qd̄ Seneca scripsit libro epistolarū moraliū. xy. qui luxū carpēs mulieres tradit & caluas & podagricas fieri ex intēperatiā. ut ita maximū medicor; Hippocratē faciāt mēdicæ: q̄ i aphorismis pdidit fœminis nec capillos defluere: nec pedes laborare: uerū natura fœminæ mutata nō est: sed uita sed uictus sed ingluuius in causa ē ut caluescāt fœminæ. cōtra Hippocratis sententiāq; & galenus refert. **NATI**ua specie: Natiuo decore. & pulchritudie capillorū. qui homini cōgeniti sunt. In homine enī pili partim simul. partim postea gignuntur: hos cōgenitos appellant: qui ut auctor est Plinius nō desinūt sicut nec fœminis magnopere. **LICET** illa celo deiecta: Sensus est. si uenus calua foret. & comæ honestamēto uiduata haud quāq; placeret. fieretq; inamabilis. adeo capillamenti decor fœminā decet. uenus autem ex spuma maris orta & celo deiecta esse fertur. aiunt mythici saturnū celii patris pudenda abscondisse: quibus in mare deiectis uenerem procreatam: quæ a spu

Cesaries reuerēda
Laus comæ.

Myconii calui.

Amicula

Mulieres non caluescere.
Quomodo mendax hippocrates.
Congeniti pili.
Uenus ex spuma.
Aphroditæ.

SECUNDVS

lacedemonii coluerunt uenerē armatā, quā græce dicūt αφολιτην εποη λιοη ex historia mulierū: quæ messenios hostes fuderūt: armatāq; obuiam exiuerūt uiris. hinc illud Ausonii. Armata uidit uenerē lacedemone pallas. **ILLVcet: Resplendet. & radiat. ECCE solis: Corrigo & contra solis aciē.**

GRAuem: Lego gratiā. **IN mellis umbrā: Sunt capilli in qbus mellis color placet Umbroso quasi fulgore perspicuis: Galenus in microtechni ait capillos flauos & rubētes Crisposq; significare bonā corporis cōstitutionē. Domitius nero capillos cōiugis suæ popeæ succinos appellabat a succini colo-**

illucet? Ecce solis aciē uegetus fulgurāt: uel placidus renitet. At in contrariam grauem uariat aspectum, & nunc aurum coruscans: in mellis lenem deprimitur umbram. Nunc coruina nigredine cerulus columbarum collis flosculos emulatur, uel cum guttis arabicis obunctus: & pectinis arguti dente tenui discrimi- natur. Et pone uersū coarctus: amatoris oculis occurrens: instar speculi reddit imaginem gratiorem: quid cum frequētī sobole spirifus cumulat uerticē: uel pro lyxa serie porrectus dorfa permanat. Tanta deniq; est

Plauto: græci glaucū appellant, quo & nostri utuntur. Latinis ueteribus cælia dicta est: q̄ a græcis glaucopis dicitur, ut Nigidius ait: de colore celi quasi cælia, ferrugineus color ceruleus est, sup quo in libro annotationū plura. **COLumbarū collis: Columbarū pluma: quæ in collo est radians in sole uarii coloris incertiq; conspicitur. modo enī rubra, modo uiridis & uarietate quadā mutat colores, sicut & pa uonis cauda, sup qua re Lucretius libro secūdo luculēter scribit. Cuius hi sunt uersus. Pluma columbarū quo pacto ī sole uidetur: q̄ sita ceruices circū collumq; coronat: nāq; alias fit uti claro sit rubra pyropo. Interdū quādā sensu fit uti uideatur inter ceruleū uiridis miscere smargdos: hinc Arcefilas nobilissimus philosophus uarietate ista columbini coloris motus asserere cœpit ακαταληψια, incomprehensibilitatem & hoc est quod intelligi uoluit Martianus. Libro de nuptiis philologiae Arcefilas col lum intuens columbinū dubitabat: Hieronymus quoq; rei huiusc cōmeminit. Seneca libro primo quæstionū, Columbarū ceruix speciem falsi coloris & summit & pōit ubicūq; deflectit. De quo Nero cesar disertissime lusit. Colla tiberiacæ splendent agitata columbæ. Plinius in .x. tradit columbis in esse quēdā gloriæ intellectu, ut nosce credantur suos colores uarietatēq; dispositā: nūc Apuleius colorem in capillis gratū eē & amabilem significat: qui uarietatē illam colli columbini imitatur & reddit.**

GUTTIS arabicis: Vnguento nardino, uel potius myrrhæ lachryma quæ in arabia laudatissima pro gignitur, sudat aut myrrha sponte priusq; incidatur guttam stacten dictam. Cui nulla præfertur, auctor Plinius in .xii. a uerbo græco stazo, quod significat stilla stacte nominata, qua dictione gutta si ue lachryma liquoris significatur, de qua in expositione Psalmorum Hieronymus sic scribit. stacten, idest stillam uel guttam exhibent domino: Narrant & qui Aromatum nouere uirtutes stacten florē esse myrræ: huius quoq; meminit collumella in carmine de cultu hortorum. Myrrhæ unguēto hoc est stactes liquore capilli ungebantur causa deliciarum. Ouidius In epistola sapphus, Non arabo noster rore capillus olet. Idest unguento myrrhæ, de quo Plinius noster in .xiii. myrrha & per se unguētum facit sine oleo, stacte duntaxat. Arabiæ peculiaria sunt multa odorata & ad unguenta pertinentia, ut thus, Myrrha, mastice, Ladanum, & alia compluscula, propter quæ scælix appellatur græco uocabulo Eudemon dicta. **DISCRIminatur: Distinguitur, digeriturq; positura quadam uenustiore, discrimen uocant diuisionem capillorum, quo mulieres imprimis utuntur, de quo Ouidius cōpositum discrimen erit, discrimina lauda. Discerniculum dicitur acus: quæ capillos mulierum ante frontem diuidit, atq; discriminat, dictum a discernendo: eo enim discernitur capillus: sicut dente pectinis explicatur: quem argutum appellat, uel quasi paruū & breuitate elegantem, uel quasi sonorum: dum pectitur coma. ET pone: A tergo in ceruice, solet enim post ceruicem coma nodari, & nodo quodam in sūma parte constringi: ex quo fit ut capillus spissior densiorq; fulgorē reddat specularē: Virgilius de Camilla, Ut fibula crinē auro internectat. Idem de didone, Crines nodantur in aurū, græci κροβιληη appellāt reticulū illud siue reticulū: quod comā cōtiner, quod ut ait, M. Varro a rete dictum. Capital quoq; ueteres dixerūt fasciolam, qua capillum in capite colligarent. **SPIrifus: Corrigo spifus: nā densitas & spissitudo capillorū gratiā augēt, sicut raritas est dehonestamēto. DORfa permanat. Decurrit explicaturq; p Humeros, & spinā dorsualē. Antiqui doffum dicebāt qd̄ nūc dorsum, & ita uulgo usurpatur. Inde doffuaria iumēta a. M. Varrone dicta q̄ doffo uehunt: Dorsualia appellant uel amēta, siue opimēta, qbus bouū & equorū dorfa cōuelantur. Iulius capitolinus processerūt etiam altrinsecus cētēni albi boues cornibus auro iugatis, & dorsualibus sericis discoloribus præfulgētes.****

Succini capilli.

Cerulus.

Thalassicus color

Pluma colli columbæ.

Arcefilas intuens collum colūbinū

Stacte.

Eudemō Arabia. Discrimē Discerniculum.

Reticulū Capital. Doffum dorsum. Doffuaria iumēta. Dorsualia.

LIBER

Capilla mentū. **CA**pillamentū: Capilli siue capillitii & comæ. scribit Plinius setarū capillamenta innasci quibusdā hominū, in uestica. Idē auctor est tubera nullis fibris nixa, aut saltē capillamentis gigni. Idem nouissimo uolumine inter uitia gēmarū numerat capillamentū quod rimæ simile sit. **CA**etero mundo: **mundus muliebris.** mundus enim ornatus muliebris dicitur: nomine a mundicia ducto, ut docet. **M.** Varro, de quo **Vlpianus** sic scribit, mundus muliebris est, quo mulier mūdior sit. Continentur & eō **Vnguēta in mūdo muliebris** specula, matulæ unguenta uasa unguentaria, & si qua similia dici possunt: unguenta uero quibus ualitudinis causa unguimur mūdo nō cōtinēt: **Liuius** libro, xxxiiii, mūdiciæ ornatus & cultus, hæc fœminarū insignia sunt, his gaudent & gloriātur: hūc mūdū muliebrē appellauerūt maiores nostri: **Lucilius** mūdū neutro genere appellauit non masculino, ut cæteri, illo uersu, Legauit quidā uxorī mūdū omne penūq; illud adde mūdū quo omnia cōtinētur a perfecta absolutaq; elegantia mūdū a nostris dici: quē græci **cosmon** noīe ornamenti appellauerūt. **DISTIN**xerit, Quali discerniculo digesserit & decēti positura discreuerit. **NON** operosus: Capillus iterdū inordinatus incōpositusq; ī fœmina luculenta gratior est & amabilior q̄ operosus, hoc est multa opera cōcinnatus, sicut enī pulchra fœmina nuda est, q̄ purpurata pulchrior, ita capillus quoq; passus prolyxus circa caput reiectus negligēter, ut ait **Terētius** in formoso corpore decētiore est, q̄ cōpositus discriminatusq;. **VB**Eres: Spissi nā ut dudum dictū est capillus densitate fit cōmendator, sic autē textus ordinatur, nodus atrinxerat uberes crines & per colla dispositos. **SIN**Vato patagio: Patagiū aurea chlamis est: q̄ p̄ciosus uestibus imitti solet: Inde patagiata fœmina a **Plauto** in **epidico** dicta, q̄ patagio induta est, & ab eodem in **aulularia**, patagiarū artifices patagii nominati, **Neuius** pallis patagiis cōcatis malacis: In codicibus nonianis p̄ malacis mendose scriptū est manicis, malacū autē appellant uocabulo græcanico molle & delicatū, malacū pallium dixit **Plautus** in **bacchidibus**, pro molli & delicato, & mollicino, **Verbū** uetus est malacissima, quod significat mollire, mitigare māsuēfacere, Idē ait malacissandus es, i. mitigandus molliēdusq; sinuatū appellat a sinu uestimenti, quali flexuosum & crispum, **festus** ait patagiū id dici quod ad summā tunicā assui solet: quæ & patagiata dicitur, **Quod** & uidetur uerius, tāq; sit patagiū id ornamenti genus: quod mulieres in summa camisiæ parte circa ceruices assuunt **Crispissimū**, & ut inquit sinuatū, **patagus** uero morbi genus ē. **MEL**litissimū illud fauiū: Significatur capillo se foridis ipressisse basium illud dulcissimū, quod condimentis ueneriis conditū, & ut inquit **Catullus** dulci dulcius **Ambrosia** est, **Tria** autē sunt osculandi genera, auctore **Donato**, osculum, basium, & suauū, oscula officiorū sūt, basia pudicorū affectuū, suauia libidinū, uel amorū, In pronomibus autē magnū est dicendi p̄odus magnūq; ex his intellectus nascitur, nā dicendo illud fauium, uult intelligi illud dulcissimū, illud qd̄ amator amicæ ardentē infingit, illud quo **Labella** labellis feruntur: illud qd̄ uenus quinta parte sui nectaris imbuit, **Deniq;** illud quod libidinis est suscitabulum, & subantis anteludū, **LIMIS**: Obliquantibus, & transuersis, nā limis ut docet **Donatus** significatur transuersus, **Vnde** limen quoq; dicitur in hostio, quod ingredientibus egredientibusq; transuersum est: & limi dicuntur obliqui generaliter: hoc tamen pprie de oculis dicitur ueneriis scilicet & **Amasiis** **Plautus** in **milite** aspice limis oculis, scribit **Solinus** de leonibus nunquam limo uident minimeq; ita se uolunt aspici, **Vbi** limo significat obliquis oculis & transuersis, qd̄ **Plinius** apertius dixit & **planus**, **Cum** ait, nec limis intuentur oculis aspiciq; simili modo nolunt, **Limare**: uerbum uetus est quod significat cōiungere ut apud **Plautum**: nunq; cū illa limauit caput, & **turpilius** in **leucadiā**, **Veritus** sum, ne amoris causa cum illa limasses caput, **MOR**sicantibus: significatissimo uocabulo uim uenustorū oculorū expressit, qui illi ces sunt ueneris & potentissimū amoris incitamentū, quoq; fulgor & amabilis intuitus, quodā quasi morfu uisalia populatur: & morsicatim medullas depascitur: expertus loquor sensi ipse nec dissimulabo, sensim inquam oculos in **panthia** & **martia** morsicantes: quibus nihil uenustius, amabilius speciosius nouit uetustas, nec nocet ipsa posteritas, **Natura** exhaust cuncta **narthecia**, & omnes pulchritudinis pyxidiculas in formandis duabus mulieribus: quas **Zeus** uel singulas contentus fuisset inspicere, **Qui** **crotoniatarū** uirgines nudas, ut **M. Tullius** uel **agrigentinorum** ut **Plinius** sentit inspicere uoluit, **picurus** **helenæ** simulachrum: ut quod in quaque laudatissimum esset pictura redderet.

SECUNDVS

SCHOLASTICE: scholastici diminutiū est scholasticulus: qua dictione significat. qui scholæ operam dat & in scholasticis controuersis exercet. plinius secundo epistolarū annū sexagesimū excedit. & ad huc tantū scholasticus est. DVLCe & amara: sententia plautina ex cistellaria. amor & melle. & felle ē secundissimus: gustu dat dulce amarū ad satietatē usq; aggerit. Bilis amaritudinē: per antithetō de centissimū significat in amore plus eē amatoris: q̄ dulcedinis. sicut enim mel dulcissimū est. ita bilis amarissima. ex felle ut phisici tradunt: & memorat plinius noster bilis est. & magnū in hac parte uir^o.

Schola-
sticus.
Bilis ex
felle.

Scholastice ait: dulce & amarū gustulū carpis. Cauene nimia mellis dulcedine diutinā bilis amaritudinē trahas. Quid istic inq̄ est: mea festiuitas. cum sim paratus: uel uno basiolo interim recreatus: super istū ignē porrectus assari. Et cum dicto artius eā cōplexus cœpi sauiari. Iāq; emula libidine in amoris parilitatē congermanescenti mecum. Iā patentis oris inhalatu cinnameo. & occurfantis linguæ illisu nectareo: prona cupidine ad lubescens: pereō inq̄: immo iam dudum perii: nisi tu propiciaris. Ad hæc illa rursum me de osculato bono aio esto inquit. Nā ego tibi mutua uoluntate mācipata sum. nec uoluptas nra differetur ulterius. sed prima facei cubiculum tuum adero. Abi ergo: ac te cōpara. tota. n. nocte tecum fortiter: & ex aio præliabor. His & talibus obgannitis sermonibus: inter nos discessum est.

hinc it i mores crimē bilis nomine cum se fundit in aium de atrabili quā græci melancholiā uocat de citrina. uitellina prasina adusta scripsimus in cōmentariis. Tusculanarū quæstionū & copiose disertant. plato Galenus. Albertus magnus cæteri. SVper hunc ignē: cū de igne elementalī: quo cena a foride coquebat loqui simpliciter uideat: nō infestiuiter referri pōt ad ignē meretriciū. iuxta aliud terentianū. accede ad ignē hunc: iā caleces plus satis: ibi enim nomine ignis meretrix thais significat id genus locutionis per acyrologiā fieri autūat Diomedes. a Virgilio quoq; decenter dictū est. At mihi se se offert ultro meus ignis amithas. ASsari: torreri. uri ex coqui. sicut asse carnes percoquuntur. primo ut auctor est. M. Varro

Ignis me-
retrix.

fuit assa caro secundo elixa. Tertio iurulenta. dictum assum quod id igni assuedescit. sudando enim assum distillat calorem alii assum dici interpretantur. quasi solum. quoniam in obsoniis sine pigmento saporis alieni asse carnes inferebantur. antiqui enim assum solum dixerunt. unde assa uox dicta. Non admixtis aliis muscis concentibus. Laudes maiorum assa uoce cantabantur: id est ore prolata. & sine mixtura musices: ab asso assaturæ dictæ. Flauius uopiscus scribit aurelianum imperatorem cōuiuuium de assaturis maxime dedisse. cibaria iurulenta hoc est iure condita auctore Cor. Celso magis alunt quam assa: magis assa quam frixa. CVM dicto: cum hæc dicerē. & loquerer. Locutio apuleii prope peculiatis & frequens. SAuiari: basiare osculari: catullus os oculosque suauior. Tria sunt ut proxime diximus exosculandi genera: osculum scilicet suauium & basium. oscula officiorum sunt basia pudicorum affectuum. suauia libidinum & amorum. CONgermanescens libido dicta: quæ compar est: & quadam quasi germanitate consimilis: alii a cōgerminando. id deducere malunt. quod nō placet: nam congermanescere est coalescere & consociari. unde congermanescens libido eleganter pro coalescenti & consociata usurpatur. Quadrigarius facit exempla eorum ut uos cum illis congermanescere sciatis. INhalatu cinnameo: anima & anhelitu odoris suauissimi qualis est cinnami. amator enim amicæ animam anhelitumque suaueolentia quadam fragrantem & odorem commixtum esse sensit. & nos olim osculum panthiæ præcōio suaueolentiæ extollentes sic lusimus in idyllio. cinnama quod fragrant quod olet cynireia myrrha. ILlisu nectareo: oppido q̄ festiuiter expressit mores amatorum. qui linguam linguæ interosculandum illidere consueuerunt: quæ suauitatio mellitissima est: & nectaris dulcedine perfusa. nec non maximū quoq; ueneris suscitabile: in hanc sententiā est illud plautinum. fac proserpentem bestiam me duplicem ut habeam linguam. AD lubescens: ad lubescere uerbum uerus. quod significat placet aut placere incipit. plautus in milite hercle uero iam ad lubescit primulum paleftrio. sicut a lubet lubescit ita & ad lubescit dicitur. PEReo inquam: uerba de prompta ex intimo amoris promptuario. quibus amantes in complexu amicorum subinde uti consueuerunt. PROpitariis: placata sis. & propitia.

assū solū.
assa uox.
assaturæ.
Suauari

ad lube-
scere.

ESTO: sis. MVtua uoluntate: mutuū in amore dicitur. ubi par uoluntas accipitur. & redditur MANcipata: obnoxia: & quodā quasi mancipii nexu obligata atq; addicta. PRIma face: hora uespertinā significat qua faces accendunt. Macrobius in primo saturnaliū scribit q̄ post uesperā prima fax dicitur. Deinde concubia. PREliabor: prelia. suuenero. de quo Virgilius at non inuenerem fœgnes nocturnaq; bella. & epigramatista. o quæ prelia quas utrinq; pugnas fœlix lectulus & lucerna uidit. sua est amoris militia ut marti: sua prelia. sui bellatores. & ut inquit ille. militat ois amans. & habet sua castra cupido. OBGannitis sermonibus: imurmuratis. magisq; clara uoce enuntiatis. Gānre enī & obganire obmurmurare est. unde & Gānitio canum quæruia murmuratio significatur.

Prima
fax.
Prelia ue-
neris.
Gannire
Gānitio.

LIBER

- Xenia.** COMmodū tunc tūc id horæ. eo momēto. ut sæpe diximus. MITtit xeniola: morē signat prisco rūq; hospitibus munera esculenta missitabant: q̄ xenia. i. hospitalia appellauerunt. nā ut auctor est Vi struuius in. yi. cū fuerunt græci delicatiores. & a fortuna opulentiores aduentibus in struebant cubicula & triclinia & cū penu cellas. primoq; die ad cenā inuitabāt. postero mitebāt pullos
- Xenios iupiter.** oua. olera. poma reliq; res agrestes: q̄ xēia ab hospitib; appellauerūt. ξέμοσ .n. græce hospes ξέμοσ hospitalis quo cognomēto iupiter colit ut mēinit dion: de quo itellexit poeta cū ait iupiter hospitib; nā te dare iura locuntur: hinc xenia munera dicta hospitalia & υποκοριστικῶσ xeniola. xenia ut i q̄ ecclesiastes excecant oculos iudicū. iurifconsultus xeniis nō itō tū abstinendū eē p̄cipit. Martialis celebrat xenia & apophoreta. ubi annotandū. apophoreta nō tā dici munera q̄ remittunt ab his: q̄ xenia acceperē. q̄ uasa & id genus alia q̄ conuiuui apponebant: ut se cū post conuiuui ea auferrent donoq; haberent. hęc. n. apophoreta uocabant. ut auctor est Atheneus: & apud nostros diuus Ambrosius id plenissime enarrat in libro de cohortatiōe Virginū: scribens hęc: q̄ ad conuiuui magnū inuitant. apophoreta secū referre consueuerunt. ad hunc intellectū referri debet illud suetōii ex caligula. agitatori citico comessatiōe quadā in apophoretis uicies sestertiū contulit: scio me aliter tradidisse in cōmētariis: sed cū liceat quotidie meliora inuenire p̄teritis. & posteriores cogitatōes prioribus sint sapientiores uolui obiter retractare: id q̄ in Tranqlli cōmētariis poterā uide ti dōrmitās cōniuētibusq; oculis inspexisse. uerū id a me aliubi quoq; fiet quotiēscūq; repastinādi reformatiq; editos iā cōmētarios in meliorē sententiā dabit occasio. hoies. n. sumus. nec ullus inuentus ē. ἀμαρτητος hoc est ipeccabilis. Hippocrates errores suos ingenue cōfessus est. Augustinus libro retractationū maculas priorū uoluminū repurgauit. & M. T. nō dubitauit aliquot iā editos libros alius postea scriptis ipse dānare: sed ad propositū. idē Ambrosius apophoreta accipe uide p̄ muneribus cū de uitali & agricola martyribus scribens ait hęc: apophoreta qd̄ plena sanctitate & gratia mecū detulit: qd̄ tñ p̄ translationē de uasis dictū uideri pōt. IN ætate p̄ciosi: uina generosa uetustate censent. phaleri ætas media a quinto decimo anno incipit: ut docet plinius in. xxiii. solomō in ecclesiastico. Vinū nouū inueterascet: & cū suauitate bibes illud. & plautus quoq; in casina inq̄. q̄ utunt uino uetere sapientes puto. idē in penulo. uinū edentulū eleganter appellat: qd̄ uetustū intelligi uult. & ob id p̄ciosum sicut fenēs ob uetustate seniūq; edentuli fiunt hoc est sine dentibus. VENERIS hortator: liber hoc est hortator ueneris dici mereat. fabulant antiqui filiū liberi ac ueneris priapū fuisse ducti cōiectura uerisimili. p̄pterea q̄ q̄ uino indulgeant sint natura ad uenerē. p̄penses: ut at uulcanū p̄ igne p̄ tropicam locutionē uulgo usurpamus sic & uenerē p̄ coitu liberū & cererē p̄ uino & pane nō minus decēter q̄ licenter dictitamus: qd̄ Quintilianus refert in. viii. hinc illud uulgatissimū sine cerere & libero friget. Venus: apostolica sententia interdicit sacerdoti uinū in quo est luxuria. & qui altari seruit. uinū & sicerrā bibere prohibet. uenter enim mero estuans facile despumat in libidines: sicerra autē ut iquit Hieronymus. & in decretis canonicis. repetitū est. hebreo sermone ois potio nuncupat: qua quis inebriari pōt. liberū autē bacchū ex eo dictū autumat Seneca qua liberat seruitio curarū aium: afferitq; & audaciorē in oēs conatus facit quidā ob licentiā linguæ & libertatē loquitādi liberū dici opinat: itaq; ex ebrietate fiant hoies linguæ liberioris petulantiorisq;: si plutarcho credimus liber ex eo dictus. q̄ p̄ graciæ libertate pugnauit. augustinus quod annotatu dignum est libro. yi. de ciuitate dei liberum ex eo dici refert. q̄ mares in coeundo per eius beneficium emissis seminibus liberentur: hoc idem dicunt in foeminis agere liberam: quam etiam uenerem putant. & ob hoc libero uirilem corporis partem in tēplo poni. foemineam liberā. & ob hoc addunt mulieres attributas libero. & uinum propter libidinem cōcitandam. diem festum dicatum libero patri liberalia uocant & græco uocabulo Dionysia. PVdorignauit: in uerecundus deus liber nuncupat a priscis ex eo quod in uerecundi per uinolentiā homines fiant. Oratius simul calentis in uerecundus deus seruidiore mero arcana p̄morat loco. HAEC enim sitarchia nauigio: emundior lectio & tarsior est. hęc enim sitarchia nauigio ueneris indiget sola. ut sit sensus per Metaphoram a nauigantibus ductus. uenerem egere hac sola annona & alimēto. Sitarchiam enim dici uoluerunt pro commeatibus & re annonaria ut illud ex libro Regum primo panis defecit in sitarchiis postis. & sportulam non habemus. dictio ex græco ducta: siquidem apud græcos σιτοπ̄ cibus σιτοσ̄ frumentum σιτοσ̄ esculētus. significatur: Hieronymus libello quē condidit de captiuo monacho apertius id explicat his uerbis: ascensis camellis & noua sitarchia id est

Cōmodum meridies accesserat: & mittit mihi Byrrhēa Xeniola porcum optimum: & qnq; gallinulas: & uini cadum i ætate p̄ciosi. Tunc ego uocata Fotide. Ecce inq̄ ueneris hortator & armiger liber: aduēit ultro. uinū istud sorbeamus hodie oē. qd̄ nobis restinguat pudoris ignauitā: & alacrem uigorem libidinis icutiat. hęc .n. sitarchia nauigio ueneris indiget sola: ut in nocte p̄ uigili: & oleo lucerna: & uino calix abundet. diem cæterum lauacro ac dehinc cene dedimus. Nam Milonis

Retractationes in genua. Vinū uetus p̄ciosus. Vinum edentulū

Priapus. ueneris & liberi filius.

Sicerra quid.

Liber uñ

Libera uenus. Dióysia.

SECUNDVS

annonā refocillati. ut autē sitar chiæ id est cōmeatus ratio cūprimis habet in nauibus a nauticis: sic ueneris nauigiū eget uino & oleo perinde ac sitarchia: nā uino libido extimulat. Oleo lucernæ lumē alit qua amatores gaudent. tãq̄ plēiores sint uoluptates nocturnæ. quas lucerna ardēte oculis quoq; usurpant. nā ut inquit ille. si nescis oculi sunt in amore. duces. & ab epigrāmatista dictū est. o q̄ prælia quas utrinq; pugnas. fœlix lectulus & lucerna uidit. **BONIS** ironicos: sic Terentius. uirū æquū parmeno- nē. hinc uirtutes prouitiis interdū usurpamus. **CONCINNATICI** a mensulā: breuiculā. modicā. de par-

Concin-
naticia.

boni cōcinnaticia mensulā rogatus accubuerā: q̄ pote- tutus ab uxoris eius aspectu. **Byrrhenæ** monitorū me- mor. & perinde in eius faciē oculos meos: ac si in auer- nū lacū formidans deiecerā: sed assidue respiciens præ- ministrantē **Fortidem**: inibi recreabar animi. Cū ecce iā uespera: lucernā intuens: **Pamphile**: q̄ largus iq̄thym- ber adherit castino. & percontanti marito: qui cōpe- risset istud. Respondit sibi lucernā prædicere. Quod di- ctū ipsius **Milo** risu secutus. grandē inquit istā lucernæ sibiyllā pascimus: quæ cuncta cæli negocia: & solē ipsū de specula candelabri cōtuetur. Ad hæc ego subiiciēs. Sunt aī o prima huiuscemodi diuinationis experimēta. nec mirū: licet modicū istū igniculū: & manibus hu- manis laboratū: memorē tamē illius maioris: & cæle- stis ignis: uelut sui parētis: qd̄ eēt editur? in etheris uer- tice: diuio p̄lagio: & ipsū sciri: & nobis enūciari. Nā & **co- rinthi**: nūc apd̄ nos passim chaldei qd̄a hospes miris totā

cā. cōcinnare. n. est apte conficere. & qua ī artū breueq; colligere. un- de cōcinnatiū deducit pro breui & collecto. & apte cohibito. supra dixit exiguū grabatulū. **Lucianus** græce ait. κλιπιδιοι στερροι. i. le- ctulū siue mensulā cōcinnaticiam

Quā pote tutus. i. quantū fieri poterat. **IN**ibi: aspectu fortidis.

REcreabar aī elocutio uetus. & usitatissima. ita p̄deo aī: fœlix aī. & præstans aī frequenter dictū.

ADerit castio: eā diuinationē magicæ artis signat: q̄ per lucer- nas fit. de qua intelligi uoluit plini- us cū libro. xxx. sic inquit. spēs ma- gicæ plures sunt. nāq; ex aqua & spheris & ex aere & stellis & lucer- nis ac peluibus securibusq;: & mul- tis aliis modis diuina promittit: quod autē ait plinius ex peluibus & securibus promitti diuinationē a magica signat lecanomantiam. & axinomantiā: de quibus dixi

Magia
ex lucer-
nis.

Lecano-
mantia
Axino-
mantia
Ignispic-
um

in principio commentariorū. sic græce dicit diuination. quæ fit per pelues. & per secures. Δεκαροι. n. peluim & αξιμηρ secutum dicunt hinc apud strabonē libro. xvi. lecanomantici accipiunt pro magis p̄- sarum. per secures siue dolabras diuinantibus præfagia autē siue prognostica ex ignibus terrenis fieri nemo nō nouit: & obseruant eruditi: unde orta pyromantia: & quæ nostri uocant igni spicia: quæ **am- phiraus** primus inuenit. nāq; pallidi murmurantēq; ignes tempestatum nuncii sentiuntur pluuiæ etiam si in lucernis fungi. si flexuose uolitet flamma. uentos præfagant: & lumina cum præ se flāmas elidunt: cum in ea pendentes coaceruantur scintillæ. uel cum tollentibus ollas carbo adherescit. item cum carbo uehementer perlucet. **LV**cernæ sibiyllam: id est diuinatricem. sibiyllas enim dici fœmias deo plenas uaticinasq; tradunt omnes. **PAR**cimus. lego pascimus. **DE** specula candelabri: atten- de candelabrum & lucernam indifferenter usurpari cum proprie candelabrum a caudela dictum sit.

Licet modicum istum igniculum. ignis iste Terrenus. qui inusu est mortalium cognatione qua- dam igni cælesti & ethereo copulatus. potest nobis enunciare. quod diuinus ille portendat. theologo- rum enim & philosophorum una uox est mundum hunc inferiorem superioribus motibus esse con- tiguū. & hæc crassiora per corpora subtiliora regi atq; moueri: unde dubiū nō est igni illi cælesti ignicu- lū hunc terrenū elementariūq; ancillari & subseruire: qd̄ autē ignis hic noster immortalis illius & cele- stis ignis cognatis sit argumēto ē istitutū priscoꝝ. q̄ ut auctor ē plutarchus ignē i lychno nō extigebat sed per se lāguescere ac emori p̄mittebat: quasi iextiguibilis etheri ignis cognatissimū. de sympathia hoc est cognatōe & cōcordia: q̄ ē rebus terrenis cū cælestibus subtiliter scribit p̄clus platōicus. **CO**rin- thi: ciuitas ē i pelopōeso achaia: caput græciæ decus: iter duo maria ioniū & egeū: quasi spectaculo expo- sita: quā Romani ut inquit. **M. Tullius** dirruendā eē censuerunt: p̄ ide ac p̄potentē & aliquādo romāo imperio nociturā: alio noīe ephyre dicta. unde æra ephyreia pro corinthia apud poetas ut supra dixi- mus. **CHAL**deus: assiriorum magi ex gentis uocabulo chaldei nominantur: qui diuturna obserua- tōe syderū scientiā putant effecisse. ut p̄dici posset qd̄ cuiq; euēturū. & ex quo quisq; fato natus eēt chal- deorū astronomicorum genera multa sunt: nā quidam orcheni dicuntur quidam borsipeni. & alii cō- plures: qui per sectas distincti sunt. hi per oīum uitam philosophant. multa futura p̄dicentes: qui tum auguriis tum factis. tū aliis quibusdā icantamētis & mala uertere ab hoībus. & bona afferre: sōnia isup & prodigia interpretari consueuerunt. de quibus non parum multa **Diodorus**. **Strabo**. & **Marcus Tullius**. aduersum chaldeos qui & genethiaci appellantur phauorinus Philosophus olim disseruit egregia atque illustri oratione. **Vulgus** ut inquit **Gellius** quos gentilitio uocabulo chaldeos dicere

Cogna-
tio ignis
terrēi ad
cælestem
ignem
in lucer-
na nō ex-
tingui.
Corn-
th° ephy-
re.
Chalde-
re.

Gene-
thiaci

LIBER

Chaldaici sermo nis salubra. oportet mathematicos dicit: De his poeta satyricus. chaldeis sed maior erit fiducia quicquid dixerit astrologus credent a fronte relatum hammonis. in chaldaico sermone se etiam laborasse testatur dicitur Hieronymus in tantum. ut uix posset anhelantia & stridentia uerba proferre. Cluitem: corinthum. TVRbulenta: lego turbulentat. ut uerbū sit quod significat perturbat uexatq;. STIpibus emerēdis: lucro parādo: & nūmis cōgerēdis: stipē enī nūmū a stipando appellauerunt: nam cum asses librales essent eos in aliqua cella stipabant. id est componebant: ut inquit. M. Varro. quominus loci ac ciperēt: hic stipulari & restipulari hic stipediarii dicti: q stipē pēdebāt erant autem stipēs aereā cuius nūmi ponderandi pensatores aucto replinio libri pendes dicuntur.

Turbulenta. Dies nuptiarum: plena sunt inquit Augustinus in enthiridio cōuenticula nostra hominibus: qui tempora rerum agēdarum a mathematicis accipiunt. iam uero ut aliquid inchoet aut edificiorū. aut huiusmodi quorūlibet operū diebus quos aegyptiacos uocant saepe etiā nos monere non dubitant: hinc i decretis canōicis. xxyi. q. yii. praecipitur. ne obseruent dies qui dicunt aegyptiaci. ne tēpora aut lunā cursus: quia quicumque has diuinationes obseruat aut cōsentit obseruantibus. inutiliter sine causa magis ad sui damnationem q̄ ad salutem tendit: idem Augustinus. uolumine quinto de ciuitate dei uaniloquia mathematicorum illudens o stultitiam inquit singularem: eligitur dies ut ducatur uxor. credo proterea quia potest in diem non bonum nisi eligat incurri. & infeliciter duci. a nonnullis praedicatur quod quidam sapiens horam eligit quā cum uxore concuberet. unde filium mirabilem gigneret. per suam uero ueteribus ex uana quadam superstitione mensē maium copulā nuptiali esse infelicem ac infaustum. hinc illud poeticum. prouerbii uice celebratum mense malum maio nubere uulgus ait. e contrario mensis iunius nubētibus foelix & accōmodus existimabatur: causa autem huiusce superstitionis obseruatōis illa fuisse uidetur: q̄ cū maius a maioribus natu nominatus sit. iunius uero a iunioribus: nuptiis haud dubie accōmodatiores sūt iuniores q̄ seniores. nam ut inquit poeta frigidus in uenerem senior. quod & plutarchus refert in pble matis. FVNdamenta mōenium: ita sua sunt ciuitacibus fata: sicut & hominibus: & antiqui non solum diem sed & horam. & momenta captabant in auspicanda urbium edificatione: quod satis liquet exemplo seleuci. a quo acciti sunt magi qui diem & horam qua fundamenta urbis seleucia iaceret: eligent: qui horam ementiti sunt. uerum incumbenti fatali: hora. qua ciuitas illa erat ex edificāda opifices a nullo commoniti ultro ad opus aduolarunt urbis fundamenta iacentes. Tunc magi cognouim fati esse ineffugibilem a seleuco rege ueniam deprecantes fatalem inquiunt sortem o rex siue bonam siue malam neq; hominis neq; urbis fas est permutare: quādam enim urbium quēadmodū & hominum fors est auctor appiāus in syraicis. Qui negociatori cōmodus: solent negociatores. uia tores nautici: negociationem. iter nauigationem auspicaturi consulere mathematicum super hora felici: tanquam alii dies & horā aliis sint fortunatiores ifortunatioresq;. hinc p̄gnostica illa maronia na. ipsa dies alios alio dedit ordine luna foelices operum: & mox paulo. septima post decimam foelix & ponere uites. & prensos dōmitare boues. & licia telā addere. Nona fugā melior. contraria furtis: he siodus quoq; nouissimam mensis diem feriatam esse praecipit. & genialem. quarta die uxorem ducēdam. oētāuam foelicem esse castrationi. nonam plantationi. undecimam putationi. Compluraq; id genus cōmemorat: ex cuius racemus uberibus uindemiam sibi succulentam fecit maro noster. OPpido mira: ualde miranda. INcredendam fabulam: signat sibi a chaldeo praedictum fuisse quod in asinum ex homine transfiguraret. & q̄ libros hosce de hac historia cōpōeret. q̄ res haud dubie incredibilis est: & uix apud posteros inuenit fidem. RENidens. ridens. ita catullus. renidet usquaquaq;: luatius papinii interpret. renidens exponit pro labra contrahens porphirio cōmentator oratianus enarrans illud ex sermonibus. nasum nidore supinor. exponit nidorem pro risu. unde inquit fit renideo. alias renidere. est splendescere. HABitudine. habitu corporis. ut ante dictū est & corporatura. SVFfufculus: facie nigrati. & cū tēpamēto modice declinante in fuscū colorē. hac enim particula sub in cōpositōe ut saepe diximus significat tēperamentū. AIT. scilicet milo. OPTimas. lege optimas. significat enim. Diophanē suis p̄dictionibus opulentas mercedes. & uberes diuitias cōsecutum esse.

ciuitatē respōsis: turbulenta & arcana fatorū stipibus emerendis: edicit in uulgū: qui dies copulā nuptialem adfirmet. q̄ fūdāmētā mōeniū p̄petuet. q̄ negociatori cōmodus. q̄ uiatori celebris. q̄ nauigiis oportunus. mihi denique prouētū huius pegrinatōis inq̄renti: multa respōdit. & oppido mira. & satis uaria. Nūc enī gloriā satis floridā: nunc historiā magnā: & incredēdā fabulā: & libros me facturum. Adhāc renidens Milo: qua inquit corporis habitudie praeditus: quoue noīe nuncupatus: hic iste chaldeus est. Procerus inq;. & suffufculus Diophanes nomine. ipse est ait. nec ullus alius. Nam & hic ap̄ nos multa multis similiter effat: nō paruas stipēs: imo uero mercedes optimas iā cōsecutus: fortunā

Dies aegyptiaci.

Eligitur dies uxor ducenda.

Maio malum nubere. Iunius foelix nuptiis Fata ciuitatum ut hominū Historia de origie seleucia. Prognoftica ex georgicis Hesiodus

Renidēs

Subfufculus.

SECUNDVS

SEuerā an fæuā: annominatio elegans ex dictionū proximitate: q̄ est inter seuerā & fæuā. **CIR-**culo septus: corona populari circumdatus. sicut saepe uidemus circumforanos hoīes & pharmacopolas atq; uaticinos circumuallari turba uulgi satagentis ad huiusmodi uaniloquia & præstigias. quibus subinde illudunt & cū dispendio. **FATA** donaret: tāq; fata in manu sint & potestate chaldei. ut illa disponere possit prout uelit. Quod longe secus est si philosophis credimus. qui tradunt fatū eē imutabile in exorabile. in effugibile: quo ster & iupiter ipse. uel expone fata donaret. i. prædiceret singulis q̄ fa-

Fatum ineffigibile. Cerdōes Lucrīōes

seueram: an fæuam uerius dixerim: miser incidit. Nam die quadam: cum frequentis populi circulo septus corona circumstantium fata donaret. Cerdo quidam nomine negociator: accessit eum diem commodum peregrinationi cupiens: quem cum electum destinasset illi. iam deposita crumena: iam profusis numulis: iam dinumeratis centum denariis: quos in mercedem diuinationis auferret: ecce quidam de nobilibus adolescentulus a tergo adrepens eum laciniaprehendit. & cōuersus: amplexusq; exosculatur artissime. At ille ubi primum consauiatus eum: iuxta se ut assideret effecit: attonitus & repentine uisionis stupore: & præsentis negocii: quod generat: oblitus: inquit ad eum. Quam olim egredem exoptatus nobis aduenis: Respōdit ad hæc ille alius. commodum uespera oriente. sed uicissim tu quoq; frater mihi memora: quemadmodum exinde ut de euboia insula festinus enauigasti: & maris & uiæ confeceris iter. Adhæc Diophanes ille chaldeus egregius: mente uiduus: nec dum suus. Hostes inquit: & omnes inimici nostri: tam diram: immo uero ulyxeam peregrinationem incidant. Nam & nauis ipsa qua uehebamur uariis turbinibus procellarum quassata:

ta tā bona q̄ mala sint futura singulorū. **CERdo:** græce cerdos lucrū dicit. unde cerdones dicti q̄ latino uocabulo lucriones noīantur: sunt aut̄ artifices sordidi: quorū frequens mentio apud poetas & Oratores: uulgo cerdonē uocitant futore ueterū calceorū: quem a Tranquillo diximus nuncupari ueteramentariū. **NOMINE** negociator: tāq; hoc noīe appellatur: ab excellentia negotiationis: sic. n. solent aliquanti uulgo negociatores nuncupari: quo noīe nō secus q̄ proprio noscitur. **CENtū denariis:** denarius ex argento erat. & ut inquit plinius placuit p̄ decē libris æris. sicut quinaris p̄ quinque: postea Hannibale Romanos urgente placuit denariū. xvi. assibus permutari. quinarium octōnis: in militari tamē stipēdio semper denarius pro. x. assibus datus. nota denarii argentei fuere: bigæ: atq; quadrigæ: & inde bigati quadrigatq; dicti fuit & uictoria tus nūmus argēteus. uictoriæ nota insignitus. unde & nomē: hoc ideo annotaui quia mentionem saepe fieri inuēies uictoriati apud

uetera: mētarius Denari⁹. Quariū

Bigati. Quadrigati. uictoriat⁹

scriptores idōeos. Quos mihi cedē: corrige mercedē. significat. n. p̄ mercedē diuinatōis dinumerato: fuisse denarios: quos chaldeus auferret. **LACINIA:** parte uestis: de qua iā dictū ē. **CONuersus:** lege & cōuersū amplexus: ē. n. sēsus cōuersū eē chaldeū exprēsiōe lacinia: quē amplexatus ē adolescentulus.

PRAEfētis negocii oblitus: inoprius amici superuētus saepe cā ē. ut p̄sentis negocii. qd̄ gerimus obliuiscamur. qd̄ a. cidit chaldeo: q̄ attonitus. stupefactusq; uisiōe repētina amici adolescentuli oblitus est pecuniā capere: quā cerdo dinumerauerat. **IN**quit: loq; alias incipit. Virgilius inquit eo dicēte deū domus alta scilicet. **IL**le alius: adolescentulū significat: q̄ lacinia phēderat chaldeū: q̄ dixit se aduenisse hora uespertina tūc primū exoriēte: hoc. n. significat cōmodū. superqua dictōe iā satis ac super. **FR**ater: nomē affectus & charitatis. certe quotiēs blādiri uolumus amicis nulla adulatio procedere ultra hoc nomē post: q̄ ut fratres uocemus. **EV**boia insula: boetia auulsa euboia ē ante uocitata calchodotis & maricris: ut Dionysius & ephorus tradūt dicta quoq; chalcis ē ære ibi primū repto. qd̄ græce chalchos dicit. a poetis abātias noīata. **MEN**te uiduus. p̄ uiduatus. i. priuatus. significat at̄ ipos mētis insensatus ac brutus: cōpar elocutio ē illa oratiana: uiduus pharetra nūsit apollo. **VLY**seā peregrinationē: inter duras & erīnosas peregrinatōes iprimis memorat. ulyssis peregrinatio q̄ diutino errore uexatus pertulit illa oīa decēnali pegrinatōe: imo ut uerius loquat naufraga iactatōe: q̄ i odyssea canit Homerus. ut merito ulysses exēplū sit toleratiæ & laborū: & ulyseā pegrinatio p̄ laboriosa accipiat: ac plēa periculorū. **TUR**binibus procellarū quassata: uētus circūactus & eūdē ambiēs locū ac se ipsa uertigine cōcitas turbo est auctor Seneca libro. y. quæstionū. Apuleius noster in cosmographia breuius turbo inquit dicitur: qui repentinis flabris prosilit atq; uniuersa pturbat de quo plinius turbinē uocat proxima queq; prosternentē. procella uero fit ex flatibus. ui maiore cōtortis q̄ uocatur a græcis Ecnephas de qua aristoteles in tertio meteororū plinius & ceteri procellā ab eo q̄ oīa percellat dictam eē autumant grammatici. quæ a Seruio diffinitur uis uentorum cum pluuia: qui & turbinem exponit uim eē uētorū: sed hæc ex secretariis philosophorum magis eruenda sunt q̄ ex promptuariis grammatarum.

Fratris nomen amabilissimum Euboia chalcis ære. ulyseā peregrinatio. Turbo Procella. Ecnephas.

LIBER

Clauus gubernaculum. **Trudes.** **V**TROque regimine: remorū: & uelorū. hoc. n. duplex est nauū regimē. clauus quoq; qđ gubernaculū est nauigiū: quē rector tenet regimē est nauticorū: ex quo illud. dū clauū rectū teneā. & illud sedebamus in puppi clauūq; tenebamus. **D**Etrusa: trudes uocant. quibus inherens saxo nauigiū trudi & retrorsū reuocari pōt: de quibus poeta arataq; trudes & acuta cuspide cōtos expediunt. **V**EL ignotorū miseratōe: ex affectu dictū. cū etiā ignoti & alieni hoies miseratōe quadā prosequant naufrago: & liberalitate resoueant: tunc. n. ut saluberime percipit persius. de cespite uiuo frange aliqd largire inopi ne pictus oberret cērulea in tabula.

Quorū audacia: attende elocutionē. nā cū prēmiserit miseriat latrocinialis māus: subiunxit quorū. intelligi uolens latronū. e contrario Salustius. sed ante itē pauci cōiurauere cōtra rē. pu. in quibus catilia fuit. de qua q̄ uerissime poterō dicā: nā cū dicere debuisset de quibus. s. cōiuratoribus dicā: subintulit. de qua .s. cōiuratiōe. **S**VB istis oculis: cū oculorū sēsus accerrimus sit. acerbiora ipendio sunt: q̄ uidemus: q̄ q̄ audimus. hinc illud quæq; ipse miserrima uidi: & quorū pars magna fui. **E**Xpergitus: excitatus. & euigilās. **C**IRCUNsecus: ex oī parte circumstātes.

SENSit labē: ex hoc cōmonefacit nos apuleius: astrologis & chaldeis nō eē credendū: qui ī alienis negociis uideri uolunt oculatissimi: cū in suis rebus sint hebetes & ralpæ. qui dū abdita fata scrutant: q̄ sunt ante pedes nō prospiciunt: fiuntq; ridiculi. **L**Vci: ait milo ad apuleiū se optare ut illi chaldeuera dixerit. & ut apuleiana peregrinatio sit fœlix & fortunata. luci at uocatiuus est casus quē antiqui saluatoriū dixerūt. noiāt at Lucius Apuleius. siqdē honorificetior appellatio fit p̄ p̄nomē: q̄ p̄ nomen.

Astrologi in propriis negociis talia.

Saluatorius casus Honorifica prænominis appellatio Perlius. Lucius a luce. Manius. Nōm̄i dōmini ut maledictum. Dñatio principatus. Dños saluamus Ignetos. Dextrū pspe. Acopa. medica. menta. acopis

hic illud Oratianū Quite puta aut publi. gaudēt p̄noie molles auriculæ. liber ut iqt Quītiliāus i. vii. hēt p̄nomē. **N**omē. **C**ognomē. q̄bus caret seruus. ideoq; p̄sius cū de libertate p̄ māumissionē facta loqueretur. satyricè dixit: momēto tēporis exit Marcus dāma. & mox paulo. Marcus dixit ita est assigna marce tabellas: seruus. n. māumissus repēte p̄noie patrōi insignit̄ nominaturq;. **L**ucius autem p̄nomē est apud Romanos frequens a luce dictus. Nā qui Luci natus eēt Lucius: sicut qui mane manius dicebat auctor. **M.** Varro. gens domitia p̄noia nulla praterq; Cnei. & Lucii usurpauit: Nam primum secundūq; ac tertium. ænobarborum Domitiorum. **L**ucios continua serie nominatos accepimus. **D**OMine honoris causa dominum appellat: Augustus tamen ut in commentariis. Suetonii Annotauimus dōmini appellacionem. ut maledictum & obprobrium temper exhorruit. **D**ominumq; se serio uel ioco appellari prohibuit. **A**lexander quoq; Romanus imperator dominum se dici uetuit & sane dominatio & principatus diuersa natura sunt: ut docet plinius panegyrista nec aliis est princeps gratior: q̄ qui maxime dominum grauentur: scribit Seneca in epistolis moralibus. quod relatu scitūq; dignum est obuios saluari a nobis dominos soleres: si nomen nobis non succurrit: ex quo ductus uidetur sensus ille epigrammatarii poetæ. cum te non noscem dominum regemq; uocabam. **P**ORrigas: lego pergas: optat enim ut pergat iter dextrum hoc est proprium & faustum. dextrum enim passim usurpat. pro proprio & prospero. **S**VCcensebam. irascebar mihi ipsi: succensere irasce est iusta de causa. **V**ESperæ: horæ uespertinæ. **F**RVctum: cōcubitū cōplexūq; foetidis significat. **C**ONferat mari ac terre cum ait mari refert ad naufragiū: quo in mari diophanis nauis turbinibus procellaq; quassata rebus omnibus amissis demersa est terræ uero inquit propter latrocinale manū q̄ in terra inuasit reliquias diophanis bonorū. **F**ATigatōis faucio: Noua locutio. ut dicas faucius fatigatōis hesternæ. pro eo qđ est defessus labore pegrinatōis pridiaæ. **M**edici & plinius noster acopa appellāt medicamēta lassitudinis iposito ex re uocabulo. hic acopis quoq; gēma dicta ē cū q̄ oleū suffer uestū pūctis lassitudinē soluit.

utroq; regimine amisso: egre adulterioris ripæ marginē detrusa: præcipicio demersa est. & nos oibus amissis uix enata uimus: quodcūq; uel ignotorū miseratiōe. uel amicorū beniuolentia extraximus. id omne latrocinale inuasit manus. quorū audacie repugnans etiā noie Arisuatus unicus frater meus sub istis oculis miser iugulatus est. **H**æc eo adhuc narrante mœsto: cerdo ille negociator correptis numulis suis. quos diuatiōnis mercedi destinauerat: protinus aufugit. ac dehinc. tunc demū Diophanes expergitus. sensit impuditiæ suæ labē. Cū etiā nos oēs circumsecus adstantes: in clarum cachinnū uideret effusos. Sed tibi plane Luci domine: soli omnium chaldeus ille uera dixerit. siq; fœlix. & iter dexterum pergas. **H**æc Milone diutine sermocinante: tacitus ingemiscebam. mihiq; non mediocriter succensebam: q̄ ultro inducta serie in opportunarum fabularum: partem bōam uespere: eisq; gratissimum fructum amitterem. & tandem denique deuorato pudore: ad Milonem aio. ferat suam Diophanes ille fortunam: & spolia populorum rursum conferat mari pariter ac terræ. mihi uero fatigatiōis hesternæ etiam nunc faucio: da ueniam maturius concedā cubitū. **E**t cum dicto

FAcesso

SECUNDVS

FAcesso. Abscedo in cubiculū: Alias facessere ē facere ut illud iussa facessunt. NAM & pueris: Sēsus ē seruius istratū fuisse lectulū extra limē cubiculi sui: sibi uero pcul ab his. ne illi subaufcultare possēt nocturnas coeūtiū uoces. ex Luciano sun. prū qui græce ait τῶ μ ε ρ π α ι δ ι ε ξ ω υ π ε ρ ο τ ο . i. seruo extri secus stratus erat lectus: appellatiōe aut puerorū seruos significari quis ignorat: ex quo illud Plautinū. pueri mēsam appōite. & illud puere pulta. inde apud priscos marcipores. & publi pores nominati quā sī pueri hoc ē serui marci & publii. ARBITRIO: speculatu cōtemplatūq; Arbitrari enī ē spectare Plautus

faceffa. & cubiculū meū cōtendo. Atq; illic deprehendo epulā dispositiōes satis cōcīnas. Nā & pueris extra limē credo ut arbitrio nocturni gānit⁹ ablegarētur: humi: q̄ procul distra tū fuerat grabatū meū assistit mēsula cāne totius honestas reliqas tolerās: & calices boni: iam infuso latice semipleni solam temperiē sustinentes. & lagena iuxta orificio celsim de ascēto patescēs facilis auritu. prorsus gladiatoria ueneris antecānia. Cōmodū cubuerā: & ecce Fotis mea iā domina cubitū reddita: iacta proximat rosa ferta. & rosa soluta ī sinu

in docte neq; ineleganter referri ad seruos liminis custodes: quos limiarchas uocāt. de quibus sensisse uidetur silius in primo pupicorum famuli turbato ad limina somno expauere trucem per uasta silentia uocem. Vbi famuli ad limina signantur liminarchæ hoc est liminis prefecti cubiculiq; custodes: Attamen apud iuriconsultos titulo de muneribus & honoribus liminarchæ ponuntur pro militibus. qui imperii limitibus atq; confinio preficiuntur: quos limitarchas dicere possis. quasi limitum prefectos. qui & limitanei nominantur ab historicis. uolumine quoq; codicis imperatorii. xii. mētio fit de limitaneis militibus & limitaneis agris. Vbi limitanei agri dicuntur. qui sunt in limitibus. hoc est collimitio atq; confinio collocati: Limentinum deuni uocant: qui limin præest. Quam procul distractū. Videtur legendum distra tū. ut a sternendo distra tū intelligas. non a distraendo distractū ut sit sensus. stratum fuisse lectum & mensam pueris q̄ procul a grabato. Apuleii. ASSISTIT mēsula. Lego mensula. ut sit rectus casus. & hoc totū colon cū inferioribus iungendū grabatulum meum assistit mensula. Est enim sensus. grabatulo assistebat mensula. Cum reliquiis cenæ & poculis: ex Luciano totum qui sic scribit τ ρ α π ε ξ α δ ε τ η κ λ ι ρ η π α ρ α σ τ η κ ε ι π ο τ η ρ ι ο υ ε χ ο υ σ α : κ α ι ο ι ρ ο σ α υ τ ο υ . πα ρ ε κ ε ι τ ο : κ α ι υ δ ω ρ ε τ ο ι μ ο ρ κ α ι ψ υ χ ρ ο ρ κ α ι θ ε ρ μ ο ρ hoc est mensula iuxta lectum astabat. poculum habens. & uinum adiacebat. & aqua frigida atq; calida erat in promptu. LATICE. Latex dicitur omnis liquor. Vnde & latex uini. Latex aquæ. olei absinthii apud poetas frequentissime. hic laticē pro uino accipimus significat enim calices bonos hoc est capaces semiplenos fuisse infuso uino preparados ad temperiem aquæ sustinēdam: mos enim fuit ueterum. modo frigida: modo calida aqua mixta potiones temperare: ex quo illud epigramatarii. frigida non desit. non deerit calda petenti. Item me conuiua leget mixto quincunce sed ate incipiat positus q̄ tepuisse calix: & apud satyrographum. Calide gelideq; minister. M. officilius comediarum histrio cum in cāna calidam potionem in puluario poposcisset repēte expirauit rigens: nullo sentiente: Donec Accubātium proximus tepescere potionem admoneret. LAGENA. π ο τ η ρ ι ο υ id est poculum significat. hoc est uas uinariū: Quotilianus occidissimus te nisi nos lagena defecisset: Diminutiū est laguncula: Plinius ī epistolis. proinde cum uenabere licebit auctore me ut panariū & lagunculā: sic etiā pugillares feras. OFFICIO celsim. Mendo fissimus locus. qui ut sentio ita emendandus est. orificio sensim dehiscēte patescēs: significat enim lagenā fuisse ī orificio. & ī sūma parte patētiore ī mo angustiore. sicut sūt pleraq; id gēus uasa uinaria. Ex quibus facilius ē haustus: Igitur patefcebat lagena & patula fiebat sūmo orificio dehiscēte id est se se expandēte atq; aperiēte: sensim tñ ob uenustatē. Orificiū autē dicimus ut opificiū ab ore. ē enī sūmū os. & hiatus ac pator: scribit Macrobius duo eē uētris orificia. quorū superius erectū recipit deuorataq; & ī follē uētris recōdit. inferius uero demissū ī testinis adiacētibus īseritur. & ide uia ē egerendi. ANTECĀNIA. Nouator uerborū nō minus elegāter q̄ licenter: appellat lagenā ueneris antecāniā: tāq; p̄gustatio quæ dā sit & præludium. ac pręparatio ad palestrā ueneriā exercendam. uinum enim subsequitur libido. Nam sine cerere & baccho friger uenus: Vnde Oratius scitissime crateram uini sodalem ueneris appellat: Dicitur autem antecānia quasi ante cānam sumpta dictione composita ex integro & corrupto: sicut Marcialis iunxit. Domicenium quod domicenare significat. VENERIS gladiatoria: Tāq; palestra ueneris sit pugna quædam gladiatoria. & amatores in concubitu preliantur atq; confligant.

Commodum. Vix tunc primum. ROSA ferta: Lucianus. τ ῶ ρ σ τ ῖ ω μ α τ ῶ ρ ἢ ο δ α π ο α λ λ α κ α τ ε π α σ τ ο . id est rosæ multæ per strata spargebantur.

pueri serui.
marci por publi por.
arbitrari.
arbitrer.
arbitriū.
arbitrariū

Liminar chæ.
Famuli ad limina.
limitanei milites.
limitanei agri.
limētīn⁹ deus.

lagena.
lacūcula.

orificiū.
duo uentris orificia.

antecānia.
cratera sodalis ueneris.
domicenium.

LIBER

Nec mulieri nec gremio credēdū. **TVBERante.** Tumescente. Rosa enī soluta in sinu & gremio extuberare ac tumescere uidetur. pro uerbiū uetus obiter referendum est. quod ait. nec mulieri. nec gremio credi oportere. Cum & illa incerti & leuis animi sit. & plerūq; in gremio posita. cum obliuionem uenerunt exurgentium procidant.

Pressim. cū pressura. quod amantium est ut scilicet oscula insignant imprimatq; pressis labellis ad uerbiū est. **COrollis reuincto.** Hoc totum amatoris specimē est & argumentū. Vt coronis amator ab amica reuincitur: ac floribus oppleatur. Sutiles coronæ ut auctor est Plinius. solemnes in cænis fuerunt. & in potu atq; hilaritate precipue usurpabantur. Interdū & coronas ipas bibebant. Quod exem

Strophia. Cleopatræ satis liquet: quæ in coniuiali hilaritate inuitauit Antonium. ut coronas biberent: strophia Antiqui appellauerunt: Vnde nata strophiola. Cum uero ex floribus fierent ferta a seredo seruiæ appellabantur: a coronis corollæ diminutiuo uocabulo ppter graueronem. Vnde & corollaria de quibus apud Tranquillū copiosius. & mox suo loco dicemus.

Mors forbitis. Aqua calida iniecta: Dudū diximus: q̄ mixtura calidæ pocula temperabatur. omnem decoctā aquā uiliorem esse: conuenit. Itē calefactam magis refrigerari subtilissimo inuento. ut tradit Plinius noster libro. xxxi. Neronis principis inuentū est decoquere aquā ultroq; demissam in niues refrigerare: Ita uoluptas frigoris contigit sine uitiiis niuis. hic illa in deserpatioe apud Suetonium uox. hæc ē Cicero si decocta neronis. **PAVlulati.** Minutati. & ut iquit Plautus ducti. quod cū quadā iterbibendū cūctatio ne a potioribus fieri solet. **SORbilla.** Sorbillo haurit. plautus in penulo. hem mihi iā uideo ppe uicti tadum sorbillo. hoc est sorbitione: ex animatibus alia fugūt: alia iambunt. alia forbēt. appius aufeius repentina morte obiit cū forberet ouū. ouū forbile uel molle ībecillissimæ materiæ ē. ut inquit celsus. q̄ crassiorē quoq; pituitam fieri tradit ouis forbilibus. **SEquēs.** & tertiu. Prima uini cratera ad sitū ptinet. Secunda ad hilaritatē. Tertia ad uoluptatē: Quarta ad insaniam. nihil sic inflāmat medullas. & titillat membra genitalia sicut uinum. Cui natura est exausto accēdendi calore uiscera intus: quo nihil est p̄nitiosius si modus absit: gloriā bibēdi uirtute parthi quærūt. famā hic apud græcos Alcibiades meruit Cicero. M. Ciceronis illius inelytissimi oratoris filius auidissime apprehendit gloriā ebrietatis: qui bios nos congios simul haurire solitus erat: a quo oli Marcido ac temulento sciphus impactus est. M. agrippæ. prouerbiū uetus est. sapientiam uino obumbrari: quo nihil potest esse fedius. cum uino mens re nō hominis obbrutescat. Et uertigine caliget. Libet interdum talia transcurfu interspargere ad castigandos non paucos: qui ad uina perdenda geniti sunt: qui ob hoc tantum se natos esse arbitrantur ut bibāt: **Quod olim de bonoso imperatore Romano Aurelianus dicitabat:** non ut uiuat inquit natus est sed ut bibat. qui bibit quantum hominum nemo: In quo fuit hoc mirabile. ut quantum bibisset tantum mingeret: qui cum laqueo uitam finiuisset talis extitit iocus Amphoram pendere non nomine: Fuit quidam ex numero phagonum siue comedonum quo uehementissime delectatus est Aurelianus. qui ut refert Flavius uopiscus bibebat infundibulo plus orca: est autē ifundibulū ut id quoq; trāse unter Annotemus instrumentū uinariū: quo uinū in dolium infunditur. precipit Cato. ut uilicus habeat infundibula duo. Legitur in monumentis hebreorum quosdam esse ex his qui audiunt sapientem similes infundibulo: Tales nihil continere: qui sicut ifundibulum quantum hauriunt tantundem transmittunt. Orca autem uas est ficariū teres atq; uniformi specie dicta a similitudine orcæ marinæ beluæ. precipit Columela in orcas picatas meridiano tempore calentem ficum condi & calcari diligēter oportere: Plinius quoq; in. xy. ubi copia inquit ficorū abundat iplentur orcæ. M. Varro orcam capit pro uase uinario. cum in primo de re rustica sic scribit. quod sæpe ubi cōditum nouum uinum orcæ. ut in hispania feruore musti ruptæ: nec non & dolia ut in italia ne uinum prolueret: apud persiū pro uase falsamentoꝝ capitur illo uersu. Menaq; q̄ nōdum prima defecerit orca. & hæc notiora. illud remotius: orcā dici uasculum aleatorum: quo coniectæ agitataq; tesseræ & tali mittuntur in aleam. ad euitandas aleatorum imposturas. a Marciale dicitur turricula. ab Oratio pyrgus. In hoc significatu accipitur apud persiū. sic scribentem. Angustæ collo non falier orcæ. Vbi grāmatici meras nugas effutiunt: huic sententiæ nostræ euidenter astipulatur illud pomponii. Iterum dum contemplor orcam taxillos perdi. **COR**pore ipso: Aliquando ut inquit uerissime Augustinus cum in animo concupiscentia ferueat. friget in corpore: & ille libidinis motus destituit inhiantem: ex quo fit ut libidini libido non seruiat. Nunc ait Apuleius & animo & corpore se se ad libidinem fuisse incitatissimum.

Inquies animus. Inquiens. Lege inquietus. uel inquietus. ut Antiqui dicitabant: quo uocabulo idem significatur quod inquietus. & est adiectiuum. Linius. iam sibi satis gloriæ quesitum: & potuisse se desinere in

SECUNDVS

Animus inquietus pasceretur opere: a Plinio dicitur inquietus pro inquietudine. si mo fas e latino hoi ni inquietudine usurpare. sic eni iquit in. xiiii. furiales somni & iques nocturna. SA Vtius inguinu p i guinibus. figurate locutus e. Vereres eni genitiuu pro ablatiuo frequenter usurpat. ut praestas Animi felix animi ita & Sautius inguinu dicitur oppido q eleganter habes inguina tumeria. sicut eni mebra in hoine sautio intumescit. sic Sautius inguinu dicitur. cuius turgēt genitalia. ex libidinis desiderio. Sautius i Oratius tumet tibi cu inguina: Sine: Tertior lectio e sane. Sine finali officio: Taq nullus finis uene

lautius paulisper inguinum sane: lacinia remota im patientiam ueneris Fotidi meae monstrans: miserere inq. & subueni maturius. Nam ut uides: praelio quod nobis sine finali officio indixeras: iam proximante ue hementer intentus: ubi primam sagittam seu cupidinis iima praecordia mea delapsam excepi: arcum meum & ipse uigore tetendi. & oppido formido ne neruus ri goris nimietate rumpatur sed ut mihi morem plenius gesseris: in effusum laxa crinem: & capillo fluente undantur ede complexus amabiles. Nec mora: cu omnibus illis cibariis uasculis raptim remotis. laciniis cunctis suis renudata: crinibusq dissolutis ad hylarem lasciuia: in specie ueneris: quae marinos fluctus subit pulchre reformata: paulisper et glabella foemia: uel rosea palmula potius obumbrans de industria: q tegens: ue recuda preliare inquit: & fortiter preliare. Nec enim tibi cedam nec terga uortam. cominus in aspectum: si uires dirigere. & grassare gnauiter. & occide moriturus. hodierna pugna non habet missionem. Haec simul dicens: in scensio grabattulo: super me sensum residens: ac

IN effusum laxa crinem: Petit a foride. ut comam soluat ut capillos habeat effusos dissoluto sq: qui undanter fluant: uerbum est imperantis. laxa. LACINIIS renudata: Exutis uestimentis omnibus. etia interula. siue camisia deposita. In amore enim uix ulla etiam nuda sat nuda est. In speciem ueneris reformata: Laus magna photidis. cuius nudae forma coparat ueneri. q nuda subit marinos fluctus. & nuda illic exit. ut pote ex maris spua genita: Venerē nudā e mari exeūtē pinxit appelles: quae Anadyomene uocat: quo opere nihil absolutius iudicat eruditi: Anadyomenae aut graeca appellatioe dicit emergēs. siue exiēs. siue egrediēs ex mari. Glabella: Delicata. & leuore cutis uenusta. glaber & p diminutione glabellus dicit lauis politus & sine pilis. Verbu uetus e deglabrare. qd significat depilare & glabru facere. glabreta. Antiqui loca dixerunt. qsi caluata: q fruticibus nuda sit. ut pote nihil gignētia. q graeci phalacras uocat a similitudie caluitii. qd phalacro dicunt. Vnde phalacrocoraces calui corui hinc apud Suetoniū uicis i quo natus e uestasianus phalacrine nome dixisse uideri potest. qd ea loca esset phalacra hoc e calueta siue glabreta. Id est fruticibus uiduata. & penitus sterilia: quauis icome tatiis coiectorie tradiderimus nome phalacrie iditu uideri posse ex eo q hoines calui illic nasceret: quos graeci φαλακρον uocat. De glabretis ait Columella. & glabreta signis adhibitis notari conuenit. ut suo tepore eiusmōi uitii medeamur: ab eode deceter dicit. glabrescit area. p eo q e fit glabra & sine herbis. q tegēs. uerecudia: Lego uerecudia. ut sit sesus photide. manu ex pāsa nō tā texisse q obubraste uerecudia hoc e genitalia: qui mos e mulieribus prope peculiaris. ut pudeda cōspici nolint: quoru mebro: nuditas erubescēda: & ut auctor e angustinus uolumie. xiiii. de ciuitate dei. oēs gētes adeo tenēt i usu pudēda uelare: ut qdā barbari illas corporis pres. nec i balneis nudas habeāt: sed cū eas: tegumētis lauēt: apd Romāos nudi iuuenes corpora i capo exercētes pudēda opiebāt: Vñ ita succictos uulgus capestratos appellat. PREliare: Congressu scilicet. & pugna ueneria. NEC terga uortam: Traslatio a bellatoribus. qui cominus & aduerso pectore depugnat: neq tergiuersates. neq cedētes: cū eius sit terga uertere. q timidus e: & fugere malit q mori. MISSIONē: Hoc e qd supra dixit pliu nobis sine finali officio idixerat: perstat i metaphora plii militaris. GRASSare gnauiter. Strenue depugna. Grassari antiqitas poebat p adularia. nūc latrocinale uerbu e. nā grassari dicunt latrones uias oblidētes uide licet ab impetu gradiēdi. Vnde grassatores dicti & grassatura. mars & luna in. viii. ab horoscopo loco

ris prelii esset futurus: quidam legunt sine feriali officio. quod perinde e ac si dicas sine cessatione: uerbu e iuriscōsultoꝝ ut in cā finali.

ARCū meū: Perstat i traslatione. nā cū premiserit sagittā cupidinis q ille amatores ferit merito subit tulerit arcū tetendi: quod plane referēdū est ad genitalia: quae uigore nerui instar arcus tēdūt. scribit Plinius camelino genitali arcus itendi a populis orientis. Ad cōsimilē significatiā alludit Ouidius cū ait in carmine ob sceno. Nemo meo melius neruum tenēbat Vlysse. siue illi lateram: seu fuit artis opus. Itē in amōꝝ uoluntinibus. Penelope uires iuuenū tentabat in arcu: qui lacus argueret comeus arcus erat. Nā cū de arcu simplicius loqui uideatur: quē proci tendere nequiere. & solus Vlysses tetendit. prout latissime canit Höerns tñ occulte alludit ad arcū & neruū. gēitaliū de quo neruo Oratius. Cuius in indomito constantior inguie neruus. ET oppido formido: Valde timeo.

Inquietus animus. Inqes nocturna. Sautius i guinum

arcum tēdere i ob scena si gnificatiōne

Ouidius de arcu.

anadyomene uenus. Glabet Glabellus. Deglabrare Glabreta Phalacra Phalacrocoraces. Phalacri cati. Glabrescit. Pudēda uelari. capestrati Grassari Grassator Grassatura.

LIBER

Gnauiter
Nauiter
Nauus
Prothesis

simul collocati grassatoré efficiét: qui latrocinátem manū profusione sanguinis cruétabit. Interdum grassari honesta significatione significat ire & gradi: ut illud silii italici grassádú ad clara periclis. & Salustii. animus ubi ad gloriám uirtutis uia grassatur habunde pollens potensq; & clarus est: gnauiter autem dicitur industrie strenue. celeriter. quod & nauiter: cuius contrarium est ignauiter: Nauus autem celer ac strenuus a nauíu celeritate dictus. grámatici. pthesin figurá appellát: quádo appositio quedam litteræ fit ad prícipiú dictiõis. Vt gnatus pro natus. gnauus pro nauus. gnauiter pro nauiter. Noti inquit erant. M. Tullius & nauí. &

Lucreti^{us}

nari: quibus cum in preponi debet diuicius uisum é ignoti. ignari. & ignari dicere q; ut ueritas potulabat. CREbra: Crebro nomé pro aduerbio. Virgilius. & pede terrá crebra ferit. MObilé spiná quatiés: In te uenerea exigitur motus & agitatio: ut illæ merito dánétur q; imobiles iacét. hēt enī mobilitas illa nescio qd icētiū & illiciū. efficitq; ueneré uiris cōcinniorē: ex quo est illud Epigramatistæ. nec motu dignaris op^o nec uoce iuuare. Cōtra sapho ouidia inquit crebraq; mobilitas aptaq; uerba ioco. Lucretius motu illū icōcubitu efficere ait ueneré cōcinniorē. qui tamē sit cā ne fœminæ cōcipiāt. sic enī refert in quarto. idq; sua cā cōsuerūt scorta mo-

Spia lōgū
cerebrū.
Pendula
uenus.

ueri. ne cōplerētur crebro grauidæq; iacerēt: & simul ipsa uiris uenus ut cōcinnior esset: spina autē dorsualis a medicis lōgū cerebrū uocat. ex spiali medulla pudēdis atq; ét matrici: ut suū ministeriū ipeant nerui ministrat. PENDula ueneris: Elegāter pēdula ueneré uocat. q; sit a formina supstāte: de quo cōcubitu iquit Ouidius parua uehatur equo qd erat lōgissima. nūq; thebais hestoreo in npta resedit equo plerisq; quadrupedū ut iquit. Plinius fœmie i coitu superueniūt. ARTubus: Lāguētibus mēbris. quid ē iquit Aristoteles i problematis q; hō iter cetera Animātia a cōcubitu dissoluitur. & lāguescit? An q;

Hō ex coitu
maxie
languet.

semē pro sui corporis proportiōe plurimū emittit: qui uero multū genituræ siue spmatis emittit pallefcit ac debilitatur: nō fœcus q; debilitaret. si q; dragies tātū de sāguie emitteret: Quod ideo fit quia spma siue gēitura gignit ex sāguie optime digesto quarta uouissimaq; digestiōe. auctor Albertus magnus.

Scitū pythagoræ
de coitu.
Cor. celsus.

Dicere solebat pythagoras tūc aphtodisia. i. uenerea exercēda ēē cū te ipso infirmior fieri uis. Venerem dānat Democritus: Cuius raritatem utiliorē esse uerissime sentit Plinius noster. & añ Pliniū dixerat. Cor. Celsus prope ex oraculo. Cōcubitus rarus corpus excitat: frequens soluit: ab artubus mēbroq; deriuatur artuatus. quæ dictio significat dissipatū. & quasi per artus laceratū: Maternus in quinto ut sic artuatis uiscer; partibus mēbra oīa crudelis artificii p̄sidio proferantur: fit & uerbum deartuare. quod ē quasi p̄ artus cōcidere: Plautus deartuatus sū miser. Simul ambo corruimus: Illa ē oībus nūeris solida uoluptas qua uir & fœmia coeūtes simul cōmoriūtur. Ouidius Ad metā p̄perare simul tūc plena uoluptas: cū pariter uicti fœmia uirq; iacēt. Vulgo credit ad cōcipiēdū necessariā ēē utriusq; coeūtis cū uoluptate pariq; cōcursu seminis p̄fusionē: qd negat Aristoteles. qui libro primo de generatiōe animalū fœmias saepe numero cōcipe affrmat. sine ea q; p̄ coitū fit uoluptate: qd & reliqui piparetici testantur. COLLVctatiōibus. Tāq; palestra qdā & luctatio sit uenerius concubitus. Ideoq; Domitianus dī nopalē uocabat libidinis assiduitatē: uelut palestrā lecti & exercitamētū. LIBidinē icitātes: Isocolon est. qua figura prope peculiariter ubiq; loq; utitur Apuleius. latine dicitur cōpar. IMPēdio. Valde aduerbiū ē. NEGAuit ueniā: Dixit se mihi nō ignoturā. nec ueniā daturā. ni si promisssem me apud eā cenaturū. CONSiliū uelut auspiciū petēdū: Quēadmodū p̄sides & magistratus regūtur auspiciis: si ne quibus nihil militiæ domiq; agebatur. Ita mihi inquit cōsiliū erat petēdū a photide: ut magistratus auspicia ab auspibus petei cōsueuerūt: Plinius de Gallis gallinaceis scribēs sic refert. Hi magistratus nostros quotidie regūt Domusq; ipsi suas claudūt aut reserāt. hi fasces Romanos ipellūt aut retinēt. Iubēt acies aut prohibēt uictoriarū omniū toto orbe partaq; auspices. VNGue latius: Vngue latū. & digitū transfuersum prouerbialiter usurpamus ad significādū iteruallū oppido q; pusillū: quāta scilicet ē latitudo unguis & digiti trāsueris: Plautus in aulularia. Digitū trāsuersum aut unguē latū. Excesseris. Hieronymus & Cicero hac Prouerbiali locutione decenter utuntur. COMiter. Hilare. ac lubenter. ut exponit Varro: aduerbiū ē. Cōes. ut iquit Cicero dicimus hōines faciles & bēignos. AMATORiæ militiæ: Ouidius militiæ species amor ē. discedite segnes itē militat oīs a mās & hāt sua crasta cupido.

Artuatus
Deartuat
Concipe
fœmias si
ne uolu
prate.

Clinopa
le.

Isocolon
compar.

Impēdio.

Galliacei
magistra
tus regūt.

Vngue la
tū Digitū
trāsueris.

Comiter
Comis.

crebra subsiliēs: lubricisq; gestibus mobilē spinā quatiēs: pendule ueneris fructu me satiauit. usq; dū lassis animis: & marcidis artub; defatigati: simul ambo corruimus: iter mutu os amplexus animas anhelātes. his & huiusmodi colluctatiōibus ad cōfinia lucis usq; per uigiles egimus: poculis iterdū lassitudinē refouentes & libidinem incitantes & uoluptatem integrantes. Ad cuius noctis exemplar similes adstruximus alias pluculas. Forte quadā die mecum magnope Byrrhena cōtendit: apud eam cænulae interesset. & cum impendio excusarem: negauit ueniā. Ergo igitur Fotis erat adēnda: deq; nutu eius consilium: uelut auspiciū petēdum: que q; inuita q; a se ungue latius digrederet: tamen comiter amatoriu militiæ breuem cōmeatum indulsit. Sed heus tu inquit caue: regrediare cæna maturius. nā

SECUNDVS

VESAna factio: Malorū cōsensus & cōspiratio dicitur factio. alias factio signat opulētiam. ut illud **Factio**
 Plauti ex aulularia. Istas magnas factiones nihil moror: olim factio honestū erat uocabulū. unde fa-
 ctiones histrionū & quadrigariorū dictæ: modo noīe factionis seditio & arma uocatur: & hoīes factio
 si dicti: Salustius: erat. C. n. pīso eodē tēpore adolescēs nobilis sumā audaciæ: egenus factiosus: **factiosus**
 lianus ī apologetico. at e cōtrario illis nomē factionū accomodandū est q̄ in odiū bonorū & p̄borū cō-
 spirat. **INFE**cta. Legō infecit. hoc est polluit. fedauit. p̄turbauit.

uesana factio nobilissimorum iuuenum. pace publi-
 ca infecta: passim trucidatos per medias plateas uide-
 bis iacere. Nec præsidis auxilia longinqua leuare ciui-
 ratem tanta clade possunt. Tibi uero fortunæ splendor
 insidias: contemptus etiam peregrinationis poterit af-
 ferre. Fac sine cura inquam sis Fotis mea. Nam præter
 q̄ epulis alienis uoluptates meas anteferrem: metum
 etiam istum tibi demam: maturata regressione. Necta
 men in comitatus ibo. Nam gladiolo solito cinctus al-
 trinsecus. ipse salutis meæ p̄sidia gestabo. Sic paratus
 cæne me committo. frequens ibi numerus epulonum.
 & utpote apud primatem scēminam flos ipse ciuitatis.

PER medias plateas: Non clā sed
 palā & ī propatulo cedes a factio-
 ne uesana fieri solitas significat:
 platea autē media p̄ducta enūcia-
 tur. si Donato credimus. q̄ enar-
 rās illud Terētianū in hac platea
 dicunt habitasse chrysidē. hoc in-
 nuit cū ait: græci πλαταια dixē-
 rūt: quā nos plateā dicimus. secū-
 dū formā eiusmodi μηδεια &
 medeā: σπορδεια & spondeū
 scribimus: tamē apud Oratiū &
 Aufonium platea profertur. me-
 dia correpta. sic. n. ī epistolis Ora-
 tii legit: puræ sūt plateæ: nihil ut
 meditātibus obset. **PR**æsidis
 auxilio: Congruit bono & graui
 p̄sidi ut Vlpiani uerbis utar. Cura
 re ut pacata & quieta puincia sit

Platea.

**Officiū
boni præ-
sidis.**

quæ regit. q̄ nō difficile obtinebit si sollicite agat. ut malis hoibus puincia careat. eosq̄ conquirat: nā
 & sacrilegōs. latrones. plagarios. fures. cōquirere debet. & prout quisq̄ deliquerit ī eū animaduertere
 p̄sēs puinciæ ut inquit Paulus in sua prouincia tātū iperū habet: & habet iterdū iperū aduersus extra
 neos hoies. si qui malū cōmiserint. nā & in mādatis principū est. ut curet is qui puinciæ p̄sēs: malis ho-
 minibus carere puinciā. p̄sidis autē nomē generale est. quo oēs prouincias regētes appellantur. Quod
 autē dixit Vlpianus plagarios cōquiri a p̄sede debere. scito noīe plagarii. nō tā eum significari qui emit-
 pit alienos seruos ut autumat Acursius. q̄ eū qui liberum hoīem asserit ī seruitutē: quiq̄ hoīem furti-
 quē scit liberū esse: & qui huiusmodi hoīem sciens uendit aut pro seruo tenet. Dictus plagarius: q̄ le-
 ge phania plagis dānatus eēt. ipsa uero lex plagiararia: crimē plagiū uocatur. Martialis decētī metapho-
 ra plagiariū appellat furē librorū suorū: qui illos tāq̄ suos tenet in seruitute. Ego opinor potius plagia-
 riū a uocabulo græco duci. i. πλαγίω q̄ significat obliquū. & transuersum. & πλαγίαξω dicitur obli-
 quo: nā qui plagarius est quasi ex obliquo & trāsuerso ī seruitutē trahit illū qui liber sit. p̄terea ī plagia-
 rio syllaba prima corripitur. In plaga producitur. **CON**temptus peregrinationis. Peregrini dū cō-
 temnūtur insidiis magis obnoxii sunt. Cū naturaliter ciues nostros magis q̄ peregrinos foueamus/
 Cuius rei argumēto est exēplū illud agoracriti & alcamenis atheniēsis. nā cū duo hī sculptores ī mar-
 more scalpēdo clarissimi uenerē fecissent. uicit Alcamenes nō opere. sed atheniēsiū suffragiis. q̄ cō-
 tra peregrinū suo fauerūt. p̄cipit Plato libro. viii. de legibus peregrinos post exactos uiginti annos al-
 ligatis farcinulis ex ciuitate in qua habitauerint migrare debere: Idē libro nono. peregrinū ob homi-
 cidū maiori multa afficiendū eē q̄ indigenā. Itē libro. xi. iubet ut peregrini duntaxat & aduenæ caupo-
 narias exercitationes faciāt: cōtēptus ponitur pro cōtēptione. **NEC** in comitatus: Comes fidissimus
 est gladius quo comitatū iturū se se spōdet Apuleius. **GL**adiolo. q̄dā ex ueteribus gladia neutraliter
 dixerūt genere excidētes. ut notat Quintilianus gladiola dixit messala. Gladiū a clade. C. in. G. cōmu-
 tato dici autumat. M. Varro. quia fit ad hostiū cladē. Lacedemonii primi auctore Plinio gladiū iuene-
 rūt. **AL**trinsecus: Altiore corporis parte. Aduerbiū ē: uel ab altero latere: sic enī macherophori gladiū
 ad latus alterū alligatū gestare cōsueuerūt. **CA**Enæ. Ad quā. si inuitauerat me byrrēna. **EP**ulonū:
 Cōuiuariū. ab epulis epulones dicti & p̄ cōuictoribus accipiunt: Antiqui epulones dicebāt quos nūc
 epulones dicūt & significabātur hī qui habebāt indicendi epulas ioui ceterisq̄ diis potestātē: pōtificates
 ueteres ut auctor est. M. Tullius ī tertio de oratore tres uiros epulones eē uoluerūt: a q̄bus fieret ludo-
 rū epulare sacrificiū. Mox nūerus epulonū auctus & p̄ tribus septē eē cōperūt. de q̄bus intelligi uoluit
 Lucanus illo uersu septē uirq̄ epulis festus. titiq̄ sodales. Plinius quoq̄ iunior scribit mariū bethicū
 fuisse septē uirū epulonū. Sodales autē uitiū ut id quoq̄ trāseunter attingā. apud Lucanū. significant sa-
 cerdotes. dicti ab titiis auibus. quas ī auguriis certis obseruare solēt: Coepulonus Plauto dictus cōui-
 ctor: & hīsdē epulis uescēs. sic enī ait in perfa. o mi iupiter Terrestris & coepulonus. cōpellariuus. Vbi
 Annotandū q̄ copulatiuus q̄ compellatiuus emendatiuus quadrat Plautinæ sententiæ. Prisci scitissi-
 me facetissimeq̄ epulones Deos parasitos iouis appellauerunt & ad illius mensam constituerunt.
 Lex conuiuialis præcipit ne in conuiuio epulones hoc est conuiuæ plures sint q̄ nouem: nec paucio-

**Præsidis
nomen.
Plagia-
rius qui
Plagium
unde pla-
garius
cōtra uul-
gatā opi-
nionem.**

**Exemplū
agoracri-
ti & alca-
menis.
peregrini
& caupo-
nationē
exerceāt.
Gladia.
Epulōes
Epuloni.
Locus
Lucani.
Septēniri
epulōes.
Sodales
titiū.
Coepu-
lonus.
Epulōes
parasiti
iouis.**

Nūerus res q̄ tres. oportet enī numerū cōiuiarū a gratiarū numero incipere & progredi ad musarū. Id est proficisci a tribus & cōsistere in nouē: nā multos esse inquit. M. Varro nō cōuenit: q̄ turba plerūq; est. turbulenta. notissimū dictū est de numero cōiuiarū prout meminit Iulius capitolinus. septē cōiuiiū. nouē uero cōiuiiū: Arcestratus poeta græcus cōiuiæ inquit aut tres aut quattuor. aut nō plures quinq; sunt. alias mercenariorū & rapto uiuentiū cōuentus fuerit: Atheneus quoq; auctor est olim nō plures quinq; in cōiuiiū adhiberi solitos. - **OPI** pares lecti: Dicimus opipares. & opiparos: ut exanimos & exanimos. ut inermes & inermos. In secūdo & tertio ordine. opiparū aut antiqui dicebāt magnarū opū apparatū / ut opiparū cōiuiiū. a Plauto in perfa. opiparæ athenæ dictæ. pro opulētæ & magnificæ. a quo opipare abundanter & copiose: hic lecti opipares significātur mensæ magnificæ. ac p̄ciosæ: ut pote ex citro & ebore cōfectæ: nā ut inquit Plinius mensis citreis nihil erat p̄ciosius. olim cethegus mensam citreā permittauerat fundi taxatione. Rotundæ erāt & orbiculatæ. mensis citreis p̄cipua dos in uena crisps: tigrinæ & pantherinæ uocabatur: multū color in his maxime probabatur: de quibus Lucanus. Martialis. Iuuenalis. Seneca. scriptores oēs. harū mensarū pedes ex ebore fiebāt: ob id dixit Plinius. Eodē ebore nūminū ora spectari & mensarū pedes: Iuuenalis. Latos nisi sustinet orbis grande ebur. Epigramata rursus poeta. Tu libycos indis suspendis dentibus orbis. **HIC** uitrū fabre sigillatū. Vitrū aliud flatu figuratur. aliud torno teritur. aliud argēti modo celatur. Sidon officinis quōdā uitreatiis nobilis. usus uetri ad potādū argenti metalla & auri pepulit. Ferūt Tyberio principe excogitatū uetri tēperamentū. ut flexibile esset. & totā officinā eius artificis abolitā. ne æris. Argenti. Auri. Metallis p̄cia detraheretur auctor Plinius libro. xxxvi. græci hyalon uitrū uocāt: Vnde hyalinus color uitreus. Virgilius carpebat hyali saturo fucata colore: Galienus ip̄erator aspernatus est calices uitreos dicēs. nil uitro cōmunius. **FABRE**. Elegāter & ad amūssim celatū. **CRYSTALLUM** ip̄ictū: crystallū glaciē esse certū est: Vnde & nomen græci dedere κρυσταλλος enī græce glacies. & κρυσταλλωδης glacialis. hinc illud i obscuro carmine. Rigaretq; dura barba uincta crystallo. auctor est xenocrates uas amphorale ex crystallo uisum. Poculis crystallinis maxima auctoritas: Nero amissarū rerū nuncio accepto. duos calices crystallinos in sup̄ma ira fregit illis. Mater familias olim mercata est trullā crystallinā sextertiis cētū quinquaginta millibus. ip̄ictū aut crystallū apellat. uel quasi nō pictū. & sincerū quale dicitur asynthetū. uel quā pingi solitū est: qd̄ & Plinius refert. scribēs ex crystallo tingi smaragdos aliasq; trāslucentes gēmas: in rigido potu maxime crystallina cōmendantur. cū materia illa sit caloris ip̄atiēs. **ARGĒTUM** alibi clarū. argētea suppellex. & argētea uasa in apparatu mēsarū regiarū usurpātur: ut pote p̄ciosissima: lāces ex centenis libris argēti sup quigētas numero Romæ fuisse cōstat. Cornelius nepos tradit triclinia Romæ argētea fuisse: repositoriis argētū addi sua memoria cōceptū fenestella dicit. lectos operuisse argēto totos primus traditur carbilius pollio eques Romanus: qui & aureos fecit. uasa coquinaria ex argento caluus orator fieri q̄ritur: anaglypha uocāt uasa: q̄ in asperitate excisa sunt: ut Plinius ostendit in. xxxiii. de quibus epigramatista: & mensis anaglypta de paternis. Dixit maro cymbiaq; ex auro perfecta atq; aspera signis. interpretatur Seruius anaglypha significari: in argento aut clariore colorē esse q̄ in auro. magisq; diei similit̄ tradit idē Plinius: ideoq; militaribus signis familiariorē quoniā is lōgius fulget. græci ἀργυροῦ argētū uocāt. unde argyraspides a clypeis argentatis dicti milites alexandri: & apollo argyro toxos aquē Homerū cognominatus. ab arcu argenteo: & gēma argyrodamas: quam & androdamanta uocāt: qm̄ ip̄etus hoium & iracūdias domat. **AURUM** fulgurans. Querit Plinius cur aurū plātū sit cæteris metallis. q̄a inquit rerū uni nihil igne deperit quin imo quo sepius arsit proficit ad bonitatē: auriq; experimēto ignis est: Idq; ipsum obryzum uocant: quasi sincerū: Quod ualde p̄ciosum est: Idq; ecclesiastici scriptores ophir appellant: ut docet fortunatus: altera causa p̄cii maior ī auro est. quod minimū usus deterit. sup cætera nō rubigo ulla est nō erugo non aliud ex ipso quod consumat bonitatē minuatq; pondus: Messala orator prodidit antoniū triū uirū aureis usum uasis ī oibus obscenis desideris Ptolomeus olim mille conuiuas totidem aureis poculis saginasse fertur: imutās uasa cum ferculis. **SUCCINUM** mire cauatū: Prisci crediderunt succum arboris succinum eē: & nomen argumento est: ut auctor est Plinius. a germanis appellatur glessum: & ob id insularum una in septentrionali oceano glessaria nominata. Liquidum primo distillare indicio sunt quædam intus tranfluentia ut formicæ. Culices lacertæ. Candidum odoris præstantissimi. fuluo maior auctoritas summa laus phalerno Ita a uini colore dicto. attritu digitorum accepta ui caloris attrahit in se paleas & folia arrida. ut magnes lapis ferrum: Vnde harpaga a rapiendo uocitarunt. Taxatio succini in deliciis maxima est in tantum ut hominis quāuis parua ex succino effigies uiuorum hominum: Vigentiumque precia superet. Domitius Nero princeps Capillos uxoris suæ popeæ succinos appellabat. alio nomine electrum appellant a sole: ex fabula uulgatissima. uocant & electrum metallum ex auri argenticæ mixtura. Cui auctoritas fuit apud priscos Homero teste: qui Menelai regiam electro

SECUNDVS

electro fulgere tradit: Helena in templo Mineræ factauit calicem ex electro: mammæ suæ mensura: iuriconsultus. si quis inquit electrum ex alieno auro argentoq; miscuerit. iulius capitolinus auctor est Cornelium Macrum pateram electrinam habuisse quæ per conuiuas circumferretur: in cuius mediullio effigies Alexandri expressa uisebatur: quod id circo posui. quia dicuntur iuuari i omni actu suo qui Alexandrum expressum uel auro gestitant uel argento. CAuatum: scilicet in pocula electrina.

ET lapides: significat uel lapides preciosos in conuiuio byrrhenæ fuisse excauatos ad pocula. uel cauatum: & lapides ut bibas. & quicquid fieri non potest: ibi est. diriuitores plusculi splendide amicti. fercula copiosa. scitule subministrata: pueri calamistrati. pulchre indusiati. gemmas formatas in pocula uini uetusti frequenter offerre. Iam illatis luminibus epularis sermo percrebruit. iã risus adfluens. & ioci liberales. & cauillis hinc inde. Tũ isit ad me Byrrhæa q̄ comode uersaris in nra patria. qd̄ scia: rēplis: & lauacris. & cæteris opib; lōge cūctas ciuitates ancelim; utē siliu p̄trea

minit ex qbus pocula fierēt qn̄ ēt. M. T. i uerrinis autũat trullã ex una gēma ex cauatã fuisse. Diriuitores plusculi: antiq̄ diribitor; appellatōe itelligi uoluerūt ministros distributoresq;: qua dictōe preter Apuleiũ uisunt amianus Marcellius & Cicero. i antiq̄ssimo latio lexico scriptũ legit̄ diribitoriũ a diribēdo. hoc ē distribuēdo noiātũ fuisse locũ: i quo stipēdia militibus numeratē. fortassis hinc uocabulũ diribitoris: sup̄ qua dictōe nō pauca annotauimus i. y. Suetōii cōmētario sic scribentis: cũ æmiliana p̄tinatius ardēt i diribitorio duabus noctibus māsit. SCitule: decēter & pulchrei cōuiuio. n. hoc maxime spectat̄ ut fercula nō tā sint copiosa: q̄ elegāter & nitide mensis iportata. illataq;: ubi structores ex arte structoria decēter secēt altilia & pisces: scitus elegās & pulcher apud priscos dicit̄ diminutiue scitulus apud plautũ i rudēte sunt facie scitula. ide aduerbia. scite. & scitule. PVE: i calamistrati. calamistr; ē acus maior: q̄ calefacta torq̄t capillos. uñ calamistratus puer. p̄ crispulo cirratoq;: & ealamistrata comā: quã. M. T. p̄bro dat̄ Gabiniũ: delicatã. n. ē & molliũ capillos iurere calamistro: Tales ut iqt̄ uerisime Seneca suã mallē rē publicã turbari q̄ comã. M. Varro refert calamistr; parari ob ornatũ qd̄ calefactũ i cinere capillos ornat: q̄ calamistr; ministrabat a cinere cinerarius & ciniflo ē appellatus: ciniflonũ meminit. Oratius: apud plautũ p̄broso cōuicio dictũ ē. Cinede calamistrata. hinc ministri significat̄ criſpa coma & anulatis calamistro capillis cōspicui quales i cōuiuio regũ eē decet: papinius celebras̄ Domitã saturnalia ita laudat̄ ministeriũ. ideos totidē putes ministros. PVLchte iclusiati: hoc ē eleganter uestiti: legere malo idusiati ē at̄ iclusiũ uel potius idusiũ uestimētũ corpori adherēs: quasi itusiũ. plautus i epidico idusiata patagiata caltulã: aut croculã. quo uersu significat̄ uestis idusiũ & patagiũ de quo supra diximus. caltulã uero noiē & croculã demōstrat̄ uestis coloris caltã & croci ab herba calta cuius color luteus ē. caltula dicta de qua Virgilius. mollia luteola pingit uaccinia calta: hinc ab eodē plauto i aulularia dicti idusiarii & caltularii patagiarii p̄ cōfectores horũ uestimētōr;: quĩs i plautinis codicibus nō caltularii scriptũ sit sed cerinatii. quasi a colore ceræ noiati. M. Varro itulũ dicere maluit: q̄ idusiũ: qui de idutu siue amictu scribēs sic inquit unũ qd̄ foris ac palã palla altege qd̄ itus a quo intusium.

OFFerre: p̄ offerrebãt. i finitiuus. p̄ idicatiuo. quo & historici. & poetæ utunt̄. EPVlaris sermo: ex p̄ scripto legis cōiuualis oportet cōuiuas. nec loquaces eē nec mutos. quia eloquētia i foro silentiũ uero i cubiculo eē debet. sermo at̄ epularis hoc est: qui iter epulas serit. & debet eē iucundus atq; iuitabilis & cũ quadã illecebra & uoluptate utilis: dũ uescimur tunc tacendũ est. ob hoc dixit Gelius interea puer uenerat: & olla deserbuerat. Tempusq; esse ceperat edendi & tacendi. IOci liberales. nō dicteria omnia & scōmata acōmodata sunt coniuuali hilaritati. sed ioci minus asperi & edentatã belluã morsus in conuiuio dici & debent & solent. apud græcos ledoria & scomma nominantur ioci mordatiores. & urbanitas amarulenta. sapiens ut inquit Macrobius inter mensas & pocula præcipuã exercet id scōmatis genus hoc est morsum figuratum: quod urbanitate regitur. nec semper ad amaritudinem pergit: ueteres nostri iocos dicteria dicebant plautus comitus. & Tullius orator iocorum uenustate cæteris præstitisse memorantur. Tyro Tullius Cicerōis libertus libros tris de patroni iocis composuit: iocum id accipimus ut docet Quintilianus in. yi. quod est contrarium serio. M. T. in primo de officiis duplex inquit est iocandi genus: unum illiberale. petulans: flagitiosum obscenum: alterum elegans urbanum. ingeniosum. facetum: illiberali ioco abstinere. i genuo uti debemus. tunc autem ioco uti licet cũ seriis rebus satis fecerimus. CAuillus hinc inde: ex oĩ parte coniuuii cauillatōes resonabant. est enĩ cauillus siue cauillatio irrisio & iocosa calūniatio. ut supra diximus. TEMplis & lauacris: Cōsimiliter Sidōius apolliaris. Narbonē Galliæ ciuitatem a delubrorũ & thermanũ magnificentia commendat.

Electrũ.
ex auro
& argēto
patera
electrina.
Iuuari ge
states effi
giē Alex.
Gemma
ti calices.

Diribito
res qui.
Diribito
rium.
Scitule.
Scitus
Scitulus.
Calami
strum.
Calami
stratus.
Cieratiũ
Ciniflo
Indusiati
Indusiũ

Caltula
Crocula
Caltula
rii.
Sermo
epularis.
Dicteria
coniuua
lia.
Ledoria.
Scoma

Iocus illi
beralis &
igenus.
Cauillus

Affatim. POLLEMUS affati: copia ut scilicet habundamus affati aduerbiū ē qđ admodū habūdāter & copiose significat: ut grāmatici autumāt: cuius dictiōis sybilla prima acuit. & ita pbus grāmaticus. & ueteres p nūtiabāt. & testis ē Gellius. Cōiungit fere semp cū genitiuo. ut affati lignorū. affati copiarū. affati pecunia ē. apud eruditos frequētissimū: & nos ī superioribus annotauimus. CERTA libertas: laus illa ē maxima ciuitatis ī qua sit libertas certa æquaq; tā ciuibus q̄ pegrinis. uult iqt aristoteles libro quarto politici corū lex popularitatis pares eē diuites & paupes & utrosq; iuxta æquales. popularis. n. libertas est: & ut

popula ris liber tas. Libertas inestimabilis. Eleuteria quid.

idē in. vi. refert ppositū popularis Rei. pu. ē libertas: q̄ ut iuriscōsulti memorāt iestabilis res ē: de qua plantinus leno sic. edepol libertas lepida es: prisci festiuitatē libertatis colebat eleuteria quasi dicas liberatoria appellātes: plantus ī per sa basilice agito eleuteria. OCIO sa: purior sensus ē si legas ocioso. & negocioso qđ aduenā hoc itel lectū ociosis hoībus ī hypata ē certa libertas: negociatoribus uero aduēis: q̄ frequētia gaudēt hic uideat eē tā frequēs multitudo: q̄ Romā cōiūsit uel qđ hypatā negocia tores quoq; Romā frequētes co

pollemus affatim. certa libertas ociosa. & negociosa quidem adueniente Romana frequentia. modesto uero hospiti quies uillatica. omniq; deiq; prouinciæ uoluptarii secessus sumus. Adhæc ego subiiciens: uera memoras. nec usq; gentium magna me liberum: q̄ hic fuisse credidi. sed oppido formido. cæcas & ineuitabiles latebras magicæ disciplinæ. Nam ne mortuorū quidē sepulchra tuta dicuntur. sed & bustis & rogis reliquæ quædā. & cadauerū p̄semina: ad exitiabiles uiuentiū fortunas petuntur. Et cātatrices anus in ipso momento choragii funeris perpeti celeritate: alienam sepulturā

Antige rio.

Bustum.

pyra.

Rogus

Siquis bustum uiolat bustum tūba.

Bustuari

Excremē ta.

Resegmi na.

præseg mina.

Catapo tia ex cal uaria.

Choragi um quid

Chorag

perpetē p

petuum.

Preperes

Aues.

lerēt. nihil tñ imuto ex priori lectiōe. cuius sensus subsistit. Quies uillatica: mirificū optiæ urbis p̄conū ī qua hospites & aliēgenæ ea cete & ocio degūt: qua ī uilla p̄fruūt: officiū at̄ pegrini & icolæ ē ut p̄cipit. M. T. nihil p̄ter suū negociū agere. minime ī aliēa eē Re. pu. curiosū. PROUICIA: thessaliā significat: ubi erat hypata. MAGNA: lego magis. OPPIDO: ualde ueteres antigerio dicebāt ī eadē significatiōe: sed uerba q̄ ab ultimis & iā obliteratis sūt repetita tēporibus ea omittēre debemus: si Quintiliano p̄cipiētī credimus: q̄ ait nihil eē odiosius affectatiōe. EX BUSTIS & ROGIS: bustū pprie ē locus ī quo mortuus ē cōbustus & sepultus. dicit̄ bustū quasi bñ uisū: aliqñ busta sepulchra uocamus. Seruius pyras busta & rogos ita discrimiat. pyra iqt ē lignorū cōgeries rogos cū ardere cœpit bustū uero iā exustū uocat̄ quē ordinē seruat Virgilius dicēs ter circū accēsos decurrere rogos. itē semiustaq; seruāt busta. Dōatus uero sic refert ī. xi. Eneidos cōmētario. busta sūt iqt loca ī q̄bus busta arserūt. p̄rio. n. p̄ra dicūt̄ & rogi. postea busta uocit̄ ubi arserūt: apud solonē p̄na ex lege cōstituta ē siq; bustū uiolauerit: deiecerit. Bustū putat appellari. M. T. qđ grāci tūbā uocat̄: a busto bustuarii gladiatores: dicti q̄ ante sepulchra depugnare solebāt. CADAUERŪ: apud Lucanū erictho magarū famosissima ossa ardētia ex mediis rogis rapit. ferales quoq; uestes colligit. eadē defuit ī artus defunctorū: imergitq; māus oculis: gaudetq; gelatos effodisse orbis: & sicca pallida rodit excremēta māus. ubi annotādū a Lucāo excremēta māus dicit̄: q̄ alii resegmia uocat̄ & p̄segmia. hoc ē excrementa purgamēta: q̄ ex unguibus eminulis subide relect̄. magi ut tradit plinius libro duodetrigesimo resegmia unguū ex pedib⁹ māibusq; cera pmixta teritiā uel quartanæ febrī mederi dicūt̄: idē iubet resegmia unguū ad cauernas formicarū abiici eāq; q̄ prima cœpit trahere correptā subnecti collo. & ita discuti morbū febris idē plinius ait magos oīa eē p̄secutos usq; ad resegmia unguū plautus ī aularia: qn ipsi pridē torfor unges dēpserat colligit oīa abstulit p̄segmia. p̄terea Democratus cōmētatus est. & apollonius scripsit ossa defunctorū: eē efficacissima ad quosdā morbos. arthemō ait caluaria iter festi aquā fontanā siquis p̄pinet comitalibus morbis mederi: quidā ex eadē caluaria suspēdiosi hominis catapotia fecerunt cōtra canis rabidi morsus. CHORAGII funeris: apparatus funebris. pensitata diligenter & solerter significatione huiusce uocabuli animaduerti. choragiū generali uocabulo dici instrumentū atq; apparatus. unde choragiū gloriæ ī quarto Rhetoricorum ad herennium: choragium scenæ apud festum. choragium funeris apud Apuleiū pro instrumento. f. & apparatus fulgentius placiades. nō satis scienter & recte choragium accipit p̄ uirginali funere super quō copiosius ī secundo Suetonii cōmētario: choragus autem significat̄ perfectus choragii. p̄ expensē suppeditator choreæ princeps nec nō chori cōiuiūq; magister: ut apud plautum ī perfa scribentem. ornamenta ab chorago sumito. item ī trinūmo ipsa ornamenta ab chorago sumpsit suo periculo: Apuleius ī apologia choragium thymelicū appellat̄ intelligi uolens instrumentum scenicum & histrionicum apparatus. Victruuius ī. y. de architectura p̄cipit porticus post scenam constituendas esse: uti cum imbres repentini ludos interpellauerint habeat populus quo se recipiat ex theatro: choragia laxamentū habeant ad cōparandū uti sūt porticus pompeianæ. PERPETI: perpetua continua durabili: perpetem. n. ueteres pro perpetuum dixerunt plautus ī amphytrione nisi item unam uerberatus quā perpendi perpetem. sed hoc ī loco legere malim̄ p̄peti celeritate: quasi ueloci & strenua: sicut a Virgilio dictū est: prepetibus p̄nis. itē alibi & prepetis oīa p̄na: quod uocabulum augurale est: ut higinus tradit: prepetes. n. uocantur aues: quæ uolatu futura p̄dicunt: qua

SECUNDVS

si superiora petetes: quæ cū sint boni augurii, ut docet Seruius. Ideo dixit maro, prepetibus pennis pro felicitibus. higinus ait prepetes aues ab auguribus appellari: quæ aut oportune preuolant, aut idoneas sedes capiunt. Locos quoq; prepetes, q̄ idonei feliceq; sint augures appellant. Et ennius in annalib⁹, dixit prepetibus hilares sese pulchrisq; locis dat. Item brūdusiū pulchro precitū prepete portu: Trima- tius poeta uictoriam uolucrem prepetem appellauit hoc uersu, dū dat uincētī prepes uictoria palmā: Discrepāt a prepetibus auib⁹ inferæ aues: auctore Nigidio figulo, ex quo est coniectare, ut Auligellii

Prepetes loci. Prepes uictoria. Inferæ aues

ante uortunt. His meis addit alius, imo uero istic nec uiuētibus quidem ullis parcitur, & nescio quis simile passus ore undiq; omnifariā deformato: truncatus est Inter hæc, conuiuū totū in licēci ois cachinnis effunditur, omniūq; ora et obtutus: in unū quēpiā angulo secubantem conferunt, qui cōctorum obstinatione cōfusus: indigna murmurabundus: cū uellet exurgere. Immo mi Telephorō Byrrhena iquit, et subsiste paulisper, et moræ tuæ urbanitatis fabulā illam tuā remem- tire, ut et filius meus iste Lucius lepidi sermonis tui p- fruatur comitate. At ille: tu qdē domia ait i officio mo- nes sanctæ tue bonitatis, sed ferēda nō ē quorūdā i solē- tia, sic ille commot⁹. Sed istāti Birrhene q̄ cū adiuratio- ne suæ salutis: i gratis cogebat effari, p̄fecit ut uellet. Ac sic aggeratis in cumulū stragulis, et effultis i cubitum suberectusq; i torū: porrigit dexterā: et istar oratorū cō- format articulū duobusq; i simis consulis digitis: cæte- ros emin⁹ porrigēs: et i festo pollice clemēter subrigēs

uerbis utar p̄petes appellatas: quæ altius sublimiusq; uolitent. Ho- mer⁹ p̄petes alites appellat πτερυγοσ, i. iugentibus alis pa- tulas atq; porrectas. ANteuor- tunt: Sensus est, Aniculæ magia- pollentes celeritate quadam per- nicissima, dū apparatus funebris instruitur, dū necessaria ad funerā dum preparatur: præripiūt anti- pātq; alienā sepulturā. ISTic, Hy- patæ, & in tota Thessalia, NEScio quis: De ignoto homine, & igno- bili sic loqui consueuimus: Plaut⁹ certe enī hic nescio quis loquitur, M. Tullius, In Orationib⁹, Nescio quis iste ligus additamentum ini- micorū meorum. Omnifariam: Ex omni parte, aduerbiū est omni- faria disciplinæ dicūtur omnis ge- neris, sicut & multifariæ: multifa- riam dixerūt Antiqui, quod uideli- cet in multis locis fari poterat.

Nescio quis.

Oisariæ disciplinæ. Multifariam. Deformatus. Deformatre.

figuratoq; deformare enim modo est polluere & dedecorare: alias per formas designare: ut apud Vi- truniū oppido q̄ frequēter in hac significatione: Cicero in tertio de Oratore deformatā Rem. Publicā dixit: Virgilius horrida uultū: Deformat macies. Licentiosis cachinnis: Solutione risu, & sonantior.

Obtutus, Oculi. SEcubantē, Seorsum, seiunctiq; cubantē. Id enim significat secubare: A matores se cubant, hoc est seiuncti disseparatiq; dormiunt causa religionis, & castitatis, ouidius: secubat in uacuo so- la puella toto. Liuius: Nolle eā mirari q̄ per aliquot noctes secubuisset. OBstinatione, Idest aspectu obfirmato & immobili. INDigna murmurabundus: ob indignatiōem murmurās. Archaismos ē mur- murabundus autē ut alibi docuimus: nō tā dicitur murmurati similis q̄ imodice & intemperatē mur- murās, sicuti noīa ibundus desinētia fere semper demōstrant largā copiā & fluentē & quasi habundan- tiam rei unde inclinantur. SVbsiste paulisp: Cum telephron uellet exurgere merito dixit matrona byrrhena subsiste, hoc est cohibete & cōtine. REMetire: Renarra, repete. T ranslatio, ab his: que pon- dere & mēfura metiri solemus ac remetiri, dixit Virgilius pelagoq; remēso impro, aisi aderunt. Filius meus: Nomen Amoris & affectus. LVcius, Apuleiū intelligit. Sic ille cōmotus: sic telephron dixit i- dignatione pctus & bile cōmotus: Ingratis, Non ultro & nolentē, & quasi reluctantem adegit ut fabu- laretur, ultronea ut inquit donatus: grata sunt ingrata quæ ab inimicis fiunt ac recusantibus. Ingratus dicit inuitus & coactus ut apud Terentium. In eunuchō, opus faciā ut defatiger, usq; ingratus ut dor- miam. EFFultis in cubitū: Mos est sermocinaturi in cōuiuio ut sese cōponat ad dicendū: ut aggerem q̄si quēdā faciat ex ueste stragula & mēfali. Cubitūq; effulciat: sicut apud poetā, Eneas medio stās agge- re fat. Cōformat articulū: Manus oratoris: sine quibus ut inquit uerissime Quintiliāus trunca est actio ac debilis: i numeros mot⁹ habēt: ipsā uerborū copiā p̄sequētē. imo ut ita dicā ipsā in oratore māus lo- cūtur: cui⁹ gestus ille maxie cōmunis est: quo medius digitus i pollicē cōtrahitur explicitis tribus, duo quoq; medii digiti sub pollicē ueniūt: & ē hic adhuc priore gestu instātor p̄cipio & narrationi accom- modat⁹: iterdū tres cōtracti pollice p̄mūtur, digitusq; ille index noiat⁹ qui ē pollicis proximus: q̄ i expro- bādo & idicādo unde & nomē ē, potissimū ualet, explicari solet, quo usū optime crassū Cicero dicit, nūc luci⁹ noster ait ita cōformatā oratoris manū: ut duo digiti i simi, minim⁹, i, & minio pxim⁹ Clauderenē Cæteris discapedinatis & exporrectis, nātalis quoq; gest⁹ dicturo cōuēit. INFesto pollice: Erecto & qua- si minātē: pollet, n. plurimū i tota manu pullex: unde & nomen: ab eo q̄ polleat accepit: apud græcos αριχ ειρ uocat quasi man⁹ altera: p̄cisus pollicib⁹ a malitia remouent: ut utiles: hic apud Rethoricos oratores famigerata ē illa achronos idest sine colore cōtrouersia, decem millites: belli tpe pollices sibi

Secubar.

Archais- mos. Murmu- rabund⁹.

Ingrat⁹.

Cest⁹ ori- torius. Index di- gitus i ex- proban- do. Pollex uel Precidere pollices. Achro- mos.

LIBER

- Murcus** qui. **Murcea** dea. **Murcidus**. **Infit**. **Miletos**. **Prouerbia**. **De Milesiis**. **Famigerabilis**. **Famigeratus**. **Famigerator**. **Fuscæ** aues in auspicate. **Lariffa pensilis**. **De lapide eptiis** quid. **Locus Colimellæ**. **Licere**. **Ne Licetato rem uenditor**
- amputauerit ne militare possent: rei sunt lesæ rei publicæ. scribit Amiæus Marcellinus. q̄ nemo ex gal
lis pollicē sibi precidit unq̄ mun' martiū p̄timefcēs. hos ioculariter murcos appellat: quasi ignauos ut
opinor & desides. nāq̄ & prisca murcea deā uocauerūt: quæ faceret hominē. ut ait Pōponius & narrat
Augustinus murcidū id est nimis desidioſū. oli ut apud historicos scriptū legimus atheniēses pollices
precidi iusserūt eginetis. ut rei nauticæ inhabiles redderentur: classe enim ualebant. **Infit**. Modo inci
pit. modo loquitur significat. Virgilius infit eo dicente: Deum domus alta fileſcit: ltern & uēulus dicto
parens ita farier infit. apud Plautū
In rudente. infit lenoni suadere:
Miletus. Miletus. Ciuitas est ionia caput.
lelegeis antea & anactoria nomi
nata. super octoginta urbium ge
nitrix. ex mileto fuerunt thales.
unus de septem sapientib' & ana
ximander. & anaximenes. Item
echateus historic' & Eschines ora
tor prouerbiū est apud Aristo
phanem & græcos de milesiis π
ο
τ
ε
α
λ
κ
ι
ω
ο
ι
μ
ι
λ
η
σ
ι
ο
ι
olim for
tes fuere milesii: cum amplius nō
oικαι μ
ι
λ
η
σ
ι
α
Domi Mile
sīa
essent: ut pote luxu emoliti eneruatiq̄. Altera quoq̄ paroemia celebratur οἰκοὶ μιλῆσῖα id est domi
milesia de his: qui delicias intempesti uiter: neq̄ ubi conuenit obſtentant: nam cum Aristagoras mi
lesius lacedæmonem uenisset rogans ferre suppetias ionibus bello perſarum pressis: contionabatur
indutus ueste delicata & preciosa. Tunc unus ex laconibus ephoris ad illum uersus dixit οἰκοὶ τὰ μιλῆ
σῖα hoc est Domi deliciae milesiæ usurpandæ sunt: non apud nos: quando uidelicet cupitis impe
trare auxilium: non enim conuenit calamitosiſ delicatus apparatus. **AD** spectaculum olympicum.
Olympiacis ludis apud scriptores fere omni nihil celebratius: de quibus copiose apud Seutonius: p
scripsi. Ideoq̄ in presentia superſedendum. **Famigerabilis**: Clarus & inclytus. hoc uocabulo significa
tus sicut & famigeratus: famigeratoris uero dicuntur hi. qui famam rumusculoſq̄ disseminant ac cir
conferunt: uanidici & mendaci loqui. quos senex Plautinus in Trinūmo malo & damno dignos cē
set. **Fuscis** auib' malo augurio. & improſpero: fuscæ enim aues nigriq̄ coloris ominosæ fere sunt.
& infortunium portēdunt: sicut a contrario. candidæ aues accipiuntur pro bonis. & felicitatem predi
cunt. In hanc sententiam Oratius. Mala soluta nauis exit alite. dixit pro infelici: & diro augurio. Cor
nix. cornus. bubo. nigro colore & fusco inter in auspicate aues numerantur a Plinio. In. x. Naturalis
historiæ. **Lariffam**. Ciuitatem Thessaliæ clarissimam. Vnde achilles larisseus. dictus est. & lariffa argi
uorum ar. x. Cyclopus opus. qui gasterocheres. i. uentrimani appellantur: ut ante dixim'. **Lariffa** quo
q̄ ossæ locus est pensilis nominata: est & alia in creta: fuit & lariffa in asia iuxta cymam: in agro quoq̄
attico lariffa & tralibus uicus nomine lariffa. **Inſiſtebat lapidem**: preconem fuisse significat: siquidē
ex more prisco solebant precones ex lapide facere preconium. ubi mancipia quoq̄ uenalia preconis
uoce uenalia proclamabantur. ob id seruos de lapide emptos dici reperies. Plautus in bacchidibus.
o stulte stulte nescis nunc uendi te. atq̄ in eo ipso adſtas lapide. nbi preco predicat. **M. Tullius** in orati
one contra Pisonem translatione decenti tribunos de lapide emptos esse ait: quia ut interpretatur
Asconius pedianus mercede id faciebant: De hoc genere seruorum. qui de lapide empti sunt intelli
gi uoluit Columella his uerbis: quæ ex libro quarto agricolationis subiecim'us: non tamen excedunt
septem iugera unius operam uinitoris quem uulgus quidem parui æris uel de lapide noxium posse
comparari putat: hic de lapide noxius. haud dubie significatur uenalis de lapide emptus: corrector co
lumellæ uir alioqu' eruditus: quem nominari in hac parte in qua reprehenditur inhumanum est. In an
tamentis quæ in scriptores agricolationis annotauit. de lapide noxium interpretatur de capitolino la
pide deiectum. errore non dubio. cum ut alia omittam emi non possitis qui ob noxam de saxo tar
peio ad mortem precipitatus sit. Non inficior de saxo tarpeio solitos deiici ob atrox delictum fontes
ut olim. **T. Manlius**. & alii. sed ad sententiam Columellæ hoc adeo non pertinet. ut sit penitus contra
rium. **DE** precio liceretur: **Indicaret**: precium faceret quantum sibi dari uellet. qui mortui cadauer
seſe seruaturum esse promitteret. hoc enim preconium illic fieri solebat ad defendendas scilicet ma
garum prestigias quæ mortuis irrepentes sub habitu beſtiolarum corpora demorsicabant: & frustra
amputantes subducebantur. **liceri** autem proprie est precium deferre pro re emenda. ut sibi potius q̄
alteri uenalia addicantur. **Vlpianus** si res eius uenierit. & existat qui plus liceatur. **An** in integrum p
pter lucrum restituendum sit preceptum est. **M. Tullii** in officiis. ne licitorem uenditor. nec contra
ſe qui liceatur emptor apponat. **Apud** curtium Alexander in epistola ad Darium impia inquit bella
ſuſcipitis & cum habeatis arma licitamini hostium capita. hoc est precium offerri pro capite meo. da
rius enim perſarum rex pro capite Alexandri mille talenta percussori daturum seſe promiserat. **Plau
tus** in sticho iocos ridiculos uendo age licemini.

SECUNDVS

COMperior Pleraq; uerba utroq; modo faciendi scilicet & patiendi apud priscos efferebatur: ut luxuriatus luxuriat fluctuatus fluctuat: assentior assentio. coperior comperio. auctor Quintilianus in no-
 no. OPPido puer: Valde puer & puerilitatis inscita peditus. Talia merito dicuntur ad ignarū Thessa-
 lici moris. SAGæ: Incatatrices. & scientes artis magicæ super qua dictione in primo cōmentario satis
 ac super. DIC sodes. Dicitio comica est. & ut auctor est Marcus Tullius in oratore ex copulatis uerbis
 coagnētata. dicitur enī sodes pro si audes. sicut sis pro si uis. C Vstodela feralis: Mortui custodia. dimi-
 nutiuū est: Cui consimilia sunt fu-

luxuriat
 luxuriat.
 sodes.
 custode-
 la fugela.
 feralia.

coperior: hiccine mortui solent aufugere: Tace respō-
 dit ille. Nam oppido puer. & satis peregrinus es: meri-
 toq; ignoras thessaliæ te consistere. ubi sagæ mulieres
 ora mortuorum passim demorsicant. eaq; sunt illis ar-
 tis magicæ supplementa. Contra ego: & quæ tu iquam:
 dic sodes custodela ista feralis: lam primum respon-
 dit ille: perpetem noctem eximie uigilādum est. exertis
 & inconuersis oculis: semper in cadauer intentis. nec
 acies usquam deuertenda. immo ne obliquanda qui-
 dem. quippe cum deterime uersipelles in quoduis ani-
 mal ore conuerso latenter obrepant. ut ipsos etiā ocu-
 los solis & iusticiæ facile frustrentur. Nam & aues &
 rursum canes: & mures. immo uero etiā muscas indu-
 unt. Tunc diris cātaminibus somno custodes obruūt.
 nec qui s̄q; desinare poterit: quantas latebras neq; simæ
 mulieres pro libidine sua cōminiscuntur. nec tamē hu-
 ius tam exitiabilis operæ merces amplior q̄ quaterni
 uel seni ferme offerūtur aurei. Ehem & quod pene pre-
 terieram: si qui non itegrum corpus mane restituerit:
 quicquid inde decerptum diminutumque fuerit: id
 omne de facie sua defectum sarcire compellitur. His co-
 gnitis animum meū cōmasculo. & illico accedens pre-
 conē. Clamare inq; iam desine. adest custos paratus. ce-
 do premiū. Mille inquit numi deponentur tibi. Sed he-
 us iuuenis caue diligēter. p̄cipū ciuitatis huius filii

gela. Catela. Axela. Madatela: Vm-
 bela. & huiusmōi alia. de quibus Pri-
 scianus in tertio: Feralis: Ad mor-
 tuos pertinens: feralia dixerūt dis-
 manibus sacrata festa. PERpe-
 tem noctē: Noctē perpetua: & inte-
 gra: perpetē enī ut supra diximus
 perpetuū dici uoluerūt. EXertis
 oculis: Vigilātibus. & incōuenien-
 tibus: sicut. n. exertū dicitur quod
 denudatum ē. Ita exertus oculus
 elegāter appellatur aptus. & uigil-
 talis enī denudatus itectusq; est.

exertum.

uersipel-
 lesi male
 dictis.

ACles. s. oculoq;. VERsipelles:
 Magas siue sagas. itelligit: quæ po-
 tētia magica trāfiguratur: in uarias
 effigies Animaliu. Versipelles enī
 dicti sunt quolibet genere se se cō-
 mutates: Plautus in Amphitriōne.
 Versipellē sese facit quādo Iubet.
 Plinius ex opinione fabulosa. ho-
 minestrāditi lupos uerti rursusq;
 restitui sibi dicit: inde factū esse ut
 in maledictis uersipelles habeant

OCVLOS solis & iustitiæ: Nihil
 sole oculatus ē. quippe qui oīa in-
 tuens. oīa ēt exaudiēs esse dicit ab
 Homero & Plinio. Ambrosius in
 examerō solē esse ait mūdi oculū:
 iucūditatē diei. Celi pulchritudinē
 A græcis dicitur οραμ τωραμ. i. oīa
 uidēs. osiris q̄ ē sol interpretat mul-
 tioculus: ut Diodorus & Eusebius

sol oīa in-
 tuens.
 osiris
 multio-
 culus.

pdidere: iustitia quoq; oculatissima eē fingitur. oculo uegetissimo: acie p̄spicaci. & cūcta p̄spiciente: quā
 chrysiptus fieri solitā esse pdidit aspectu formidabili lumibus oculoq; acribus. neq; humilis neq; atro-
 cis. sed reuerēde cuiusdā tristitiæ dignitate. Plato uolumie de legibus nono iustitiā omniū specularicē
 atq; uīdicē appellat. & ita dici a priscos sacerdotibus tradit. Lucius noster itidē in. iiii. iuncti ponit. Solis
 & iustitiæ testatus oculū qd̄ aut qdā dicūt de oculo iustitiæ mētionē fieri a diodoro & iter sacras egyptio
 rū litteras referri. id haud utiq; uerū ē. & n. Diodorus. i. iiii. bibliothecæ diseres de litteris hieroglyphicis
 ait in illis oculū hoīs scribit: q̄ significat iustitiæ seruatorē. & toti⁹ corpis custodē: nulla facta mētiōe de oculo
 iustitiæ: lege & p̄sita diligēter uerba Diodori: aptissime cognosces ita esse & significare uti nos docui-
 mus. MVscas iduunt: In muscas & aues trāfiguratur: iduere aut ē in auē trāformari. a Virgilio dictū
 ē iduit mucronē pmucroē cōfodit. PEne p̄terierā. Sic Plin⁹: p̄n p̄terii qd̄ minie p̄tereūdū fuit. COR-
 pus. Defuncti. qd̄ custodiendū recepit. MANe. Hora matutina. SARCire cōpellitur: Tāq; talionis pe-
 næ subiiciatur. quæ oculum pro oculo. Dentem pro dente. membrū pro membro reposcit. COM-
 masculo: Roboro. firmo. & mascula quadam uirilitate te perfulcio: nam quæ mascula sunt. ualentio-
 ra sunt & robustiora. Vnde masculam pro forti & uehementi usurpat Antiquitas. & testatur Nonius:
 Arboribus imo potius omnibus quæ terra gignit herbisq; etiam utrūq; sexum esse diligentissimi scri-
 ptores tradunt: Mareq; in omni genere fortiores eē p̄terq; in p̄theris & urfis. Masculescere uerbū plinia
 nū est. p̄ eo quod est masculinū fieri. masculera quoq; in uineis dicta cū palmites induruerūt per peda-
 menta propagati. ADEST custos paratus. i. ego ad sū: nā de nobis ut auctor est Quintilianus loq; mur.
 tāq; de aliis: ut dicit Seruius. negat Tullius. pro eo quod est ego Seruius dico. ego Tullius nego. CE-
 do. Dic. da premiū: Verbū comicū. & apud Plautū frequētissimū. CLAmare desine: Tam diu clamat.

oculus
 iustitiæ.
 iustitia
 specula-
 trix
 pp̄esa dio-
 dori uer-
 ba.
 induit
 mucro-
 nem.
 cōmascu-
 lare.
 fortiores
 mares
 fēis.
 mascule-
 scere.
 mascule-
 ra.

preco in re aut uedenda aut locada. q̄ diu nō adest empror. uel cōductor. quo parato clamare desistit.

Harpya. CA dauer a malis harpis: Precipit p̄co cadauer illud primarii iuuenis solerter custodiendum esse a neq̄ssimis mulieribus: quas scite appellat malas harpyas quoniā istar harpyarū rapiebāt & raptu imū do furtiuoq; cūcta prophanabāt: harpyas iouis canes dictas esse tradūt: quas appollonius duas esse dixit. alii tres: quas poeta iclytus luculētis uersibus ita describit: Virginei uolucru uultus foedissima uentris proluuies. Vncæq; manus & pallida semper ora fame. ab α π ρ α ξ ω quod est rapio harpyas nomi

nari autumat: quas quidā neptuni filias esse prodiderūt: quia fere prodigioꝝ omniū pater est. Alii dicūt harpyas filias thaumātis & electræ. Nomie harpyarū rapaces furtifici Auari significatur. **HO**minē ferreū: Semetipsū telephrō signat. qui loquendi modus ē uisatissimus. **IN** somnē: puigilē ac sine somno. **IS** omnia dicitur uigilia: & **IS** omnis uigil. Vñ apud Virgiliū grāmatici ita legunt. Anna foror: quæ me suspensam insomnia terret: ut **IS** omnia generis fœminini. & numeri singularis uigi

Infōnia.

Lynceus oculatissimus.

arg° oculus.

argiphōtes.

arg° celū.

Posticū Postica.

antica.

Pseudothyron.

cōclauē.

amiculū nigellū.

anthracinus.

mulieres in luctu albaræ.

alba uestis defūcto cōgruens.

auctorat°

cadauer a malis harpys probe custodias: Ineptias inq̄ mihi narras. & nugas meras. uides hominem ferreum & insomnem certe perspicaciorē ipso lynceo: uel argo & oculeum totum. Vix finieram. & illico me produxit ad domum quampiam. cuius ipsius foribus obseptis: per quandam breuem posticulam intro uocat me & conclaue quoddā obseratis liminibus. umbrōsum demonstrat cubiculum. matronam flebilem fusca ueste contactam: quam propter adfistens: hic inquit auctoratus ad custodiā mariti tui fidenter accessit. **Arilla**

liā significet. Ipso lynceo: Valerius Flaccus. in primo Argonauticon lynceū memorat i catalogo argonautarū: quē dicit fuisse oculatissimū perspicacissimūq; mortaliū. his uersibus. fluctibus & mediis terras dabit ille magistro & dabit Astra rati cūq; ethera iupiter umbrā dederit solus trāsbibit nubila lynceus autumat Plinius. fabulā cernēdi lynceo inde ortā. q̄ nouissimā primāq; lunā in ariete primus eadem die cōspexerit. q̄ nullo alio in signo cōtingit. de lynceo sic scribit Hieronymus cōtra iohānē origenū ff. Lynceus ut fabulæ ferūt uidebat transparietē. hinc prouerbialiter lynceus pro oculatissimo. & acutissimi uisus usurpatur. **M. Tullius** quis est tā lynceus. qui in tātis tenebris nihil offendat: **Oratius**. nō oculo possis quantū contendere lynceus: Item ne corporis optima lynceis contemplare oculis: quidā oculos lynceos a lyncibus: q̄ clarissimæ oīum q̄ drupedū cernūt falso deducūt **ARGO**: Argū torū stellatum oculeūq; fuisse nullus ignorat: qui uel illud in fōnis notissimū: legerit: Centū luminibus cinctū caput argus hēbat. huic custodi iouis uigilantissimo Mercurius falcato ense caput amputauit: Cuius oculos excepit iuno eosq; collocans in pēnis pauonis caudā gemis stellatibus implet: hinc a giphonres poetis dictus Mercurius quasi argi perēptor: mystice autē argus ē celū stellarū luce distinctū. quibus inesse quedā species celestium uidetur oculoꝝ. **Gelū** autē argum uocari placuit a cadore & uelocitate. hic ergo ambitus celi stellarū luminibus ornatus existimatur enectus esse a Mercurio: quia sol quī & Mercurius ē diurno tēpore obscurādo sidera ueluti enecat ui luminis sui cōspectū eorū auferēdo mortalibus. **ILlico**: Stati. **OBSEPTIS**: Oclulis. obfirmatisq;. **POSTICULĀ**: Hoc ē per postes a tergo relictos. & Posteriorē domus partē: quod & posticū dicitur. Diminutiue posticulū. **Plautus** in trinūmo. posticulū hoc recepit cū edes uēdidit: **Seruius** grāmaticus ait posticā fœminini generis a postico defferre. eo q̄ postica uerbū augurale sit & ad augures tātū pertinet **Quæ** i celo designatur: de qua. **M. Varro** tēpli i celo quattuor partes dicitur. Sinistra ab oriēte. Dextra ab occasu antica ad meridiē. postica ad septētrionē: annotauimus in **Trāquilli** cōmētariis pseudothyron perēq; elegāter & scite pro postico usurpari ab **amiano marcellino. M. Tullio. Paulo orosio. aliisq; scriptoribus** luculentis. **CONCLAUE** quoddā: Cōclauia dicitur loca: quæ una claue claudūtur. Cōclauata quoq; dicebātur apud ueteres: quæ sub eadē erāt claue. **Marcialis**: in oībus uacerra quod cōclauibus. **FVSCA** ueste: Nigra uestimēta lugentibus ac comodata sunt. a **Varrone** amiculum nigellum dicitur uestitus lugubris: **prisci anthracinum** nigrū dici uoluerunt: anthrax enim græce carbo appellatur: unde anthracina lugentiū uestis. illud notabile quod tradit **Plutarchus** i problematis: mulieres scilicet in luctu albis uestibus indui solitas. ut quæ ad modū motui corpus albis uestibus uelabāt: Idē & pp̄iquos factitare uoluerūt. Alba autem ueste id cir cō cadauer exornabāt: q̄a solus albus color sincerus ac purus minimeq; iquinatus ē. & ob id mortuis aptissimus. De nigris aut uestibus nō minus q̄ purpureis illud dici merito potest. **Dolosæ** uestes. dolosi colores. **PROPTER**: Prope iuxta ut. **Virgilius**. p̄pter aquæ riuū. **AUCTORATUS**. Id est auctoramento obligatus. & mercede cōductus & præcio emptus ad custodiēdū cadauer. **Interpres** **Oratiū** illud ex ser monibus auctoratus eas haud quāq; i scite interpretat. tali interpretamento: adiectus cōdemnatus: qui se uēdūt ludo auctorati uocāt. In tertio **Suetōii** cōmētario nō pag. multa perscripti sup auctoramento. & auctoratis gladiatoribus. **porphyrius** signans gladiatorē inquit auctorabitur i ludō: illud adde quod auctoradi potestātē hoc ē uouēdi cōsecrādīq; nisi patres nō habebāt. ē enī auctorate obligare. auctora us obligatus. quod nomen maxime ad gladiatores refertur: qui auctoramento. & mercedis obliga

SECUNDVS

tione ad dicuntur mancipanturq; gladiatorum: & pprie auctorati ad periculū cōducunt. cōtra exaucto Exaucto
rati dicuntur milites quasi exobligati solutiq; a militari cōsecratione obligationeq; qd' interdū pigno ratur.
minia: cōtingit: ut legiones exauctorentur ab iperatore: nō nūq; circa ignominia. Plinius in. xiiii. Vin
demitorē auctoratū decēter dixit mercede cōductū. & sublimitate uitis periclitatē. Itē. xxxvi. populū
Romanū decēter auctoratū appellat. in spectaculis periclitatē instar gladiatorū. qui auctorati. i. cōducti
sunt admortē: de auctoramēto mētio est apud Senecā. M. Tulliu. & Suetoniū. in hāc ferme sentētia.

crinibus antepēdulis hincinde dimotis: etiā i merore:
Luculentā proferēs faciē: meque respectans. Vide oro
inqt q̄ expergite munus obeas. Sine cura sis inq̄ modo
corollariū idoneum cōparas. quo placito ocius surre
xit. & ad illud me cubiculū inducit. ibi corpus splendē
tibus linteis coopertū: introductis quibusdam septē te
stibus: manu reuelat. & diutine uisu præflecto: obtesta
ta fidē p̄sentiū. singula demōstrat anxie. uerba cōcepta
de industria quodā tabulis p̄notante. Ecce inquit na
sus integer. scilicet oculus. saluaures. illibata labia.

Liuius i. xxxvii. Eo uero pignore
uelut auctoratū sibi proditorē ra
tus ē: Pōponius poeta Bononiē
sis scriptor Attellanarū: fabulam
scripsit cui titulus est auctoratus:
Cuius testimonia grāmatici idē
tidē aduocat: Quintilianus quo
que senior in declamationibus.
unā cōdidit: q̄ inscribitur auctora
tus. ubi hoc legimus. illū maio
res phibuerūt teatro: q̄ uilitate.
qui gula se auctorasset. CRInī
bus antepēdulis. Caproneas di
ci uoluerūt ueteres capillos. q̄ an
te frontē sunt. quasi a capite pro
Antia.

nos: qui alio noīe antiæ noīantur. quos in p̄sentia Apuleius antepēdulos uocat: quos alibi anteuētu
los dixit. & propēdulos. In floridis iā primū inq̄ crines eius p̄mulsis antiis. promulsis caproneis ante
uentuli & propēduli. ETIAM in mērore luculentā: Mira profecto & exuperatissima eē creditur for
mostris illa: q̄ etiā in mērore & egritudine luculentā cōspicitur. Quā expergite munus obeas: Ut
uigilāter officiū iniunctū peragas. obire munus est officiū facere. Nāq; hac p̄positione ob. Antiqui usi
sunt pro ad. ut obos. ad os. ob moueto. p̄ admoūeto. occensos dixit ennius pro accessos. & i phigēia.
Acherontē obibo inq̄ pro adibo. Itē ob Romā dixit pro ad Romā. illo uersu. ob Romā noctū legio
nes ducere cōpit. obire diem significat mori. quasi ire ad diē fato destinatū. apud Suetoniū & M. Tul
lium obire diē significat adire diē. & in tēpore esse ad munus obennidū diē p̄fituto. MODO corolla
riū: Sensus. est oēm curā exue & sollicitudinē missam facito. o matrona. modo mihi p̄pares aliquod
quasi auctariū & munusculum. p̄ter legitimā cōstitutāq; mercedulā. nā corollariū dixerunt antiqui id
qd' additū foret legitimo p̄mio. ac mercedi p̄ter q̄ quod debitū: uocabulū a corollis ductū. quod hāc cū
placuerunt actores in scēna dari solitā: auctor. M. Varro scribit Suetonius quod augustus corollaria.
p̄mia in alienis quoq; muneribus ac ludis & crebra & grādia de suo offerrebat. super quo loco pauca
quādā annotauimus. Apud scriptores idoneos corollarii mētio fit in hoc significatu. ut accipiatur p̄
quodā additamento & re tenuiss. ma. cū corollā: quā & ipsā corollaria noīantur. minimi ob gracilita
tē precii dari soleant histrionibus. de q̄bus Plinius hāc in. xxi. paulatim & Romā & subrepit appella
tio corollis inter initia propter gracilitatē nominatis. mox & corollariis. Itē i. ix. Corollariū pro re mi
nimi p̄cii usurpauit. sicut. M. Tullius corollariū nūmorū dixit i uerrinis: quasi ut ita dicā pro accessorio
atq; appendicula infra Apuleius festiuiter appellat puerile corollariū. p̄posterū cōcubitū: Plinius neo
teros operā theatralis corollaria posuit pro mercedula & p̄mio laboris theatrici. SPLENDentibus
linteis: Supra diximus q̄ color albus ob sinceritatē puritatēq; defunctis est accōmodatissimus: uela
menta quoq; linea non modo indutui & amictui sanctissimis ægyptiorū sacerdotibus: sed optui quo
que i rebus sacris usurpātur: i euāgelio scriptū legimus corpus domini sindone indutū fuisse: quo uo
cabulo significatur lineū uelamētū. SEPTEM testibus: Allusit ad numerū testiū: qui ex constitutio
nibus legū. & edicto p̄toris adhiberi solent & debent: faciendis testamentis: quorum signacula & sub
scriptiones necessariae sunt: possunt autē septē testes omnes signare uno Annulo testamētū. Quod
si quis sine scriptis uoluerit ordinare testamētū iure ciuili. septem testibus adhibitis. & sua uolunta
te corā eis nuncupata sciat hoc perfectissimū esse testamētū. REVELat: Discoperit: renodat: retegil.
VSV p̄flecto: Legendum uisū: hoc est difflētis oculis. VERba cōcepta: Dicimus nerba conce
pta: quāe prout enuncianturq; ita p̄scribi solent: nec aliquid p̄pōsterum dici fas est: s̄pe iusiuran
dum offerri solet conceptis uerbis: Plautus in Asinaria: ubi uerbis conceptis sciens periuraris. TA
lis p̄notante: Notarium siue tabellionem significat: quem & libellionem uocat: Papinius in siluis
de capsa miserū libellionis: ex eodem ordine uidentur eē nouatā: quorum meminit Oratius illo uer
su. De re cōmuni scribā magna atq; nouatā: titulus est apud iuriscōsultos de nouationibus: unde &
nouatis nomen. ECCE nasus integer: Matrona corā testibus mēbra defuncti integra assignat cu
stodia: q̄ ille ex pacto integra & illibata debet representare. peracta custodia. ILLibata labia: integra
labra: labia & labias neutro & fōeminino gñe indifferēter apud antiquos usurpata reperies. proinde
qdā inanē facere discretionē uoluerūt. ut uirorum labra. Mulierū labia eē dicerent: antiquus uersu
Labra.

**Mētū in
supplicā
do attigi.
Inter ma
num &
mentum**

lus est mētioratu digitus. qui ait aīa agra & saucia cucurrit ad labias mīhi: Dōatus ī eunuchū labra ī
quit sunt supiora. labia inferiora. labia aīnōq; pprie dicūtur. **MENtū:** Nulli pter hoīem mētū ē: An
tiquis grācia ī supplicādo mētū attingere mos erat: auctor Plinius. De feris quoq; dici mētū posse
scripturā canonicā testātur: Apud quas libro Regū p̄rio scriptū legimus. Leo & ursus cōsurgebāt ad
uersum me & apprēdebā mētū eorū & suffocabā iterficiēbāq; eos. uetus puerbiū ē iter manū & mētū.
Idē fere significās qd̄ illud iter os & offam. de quo supra dixius. **CONsignatis:** Signo. s. septē testiū.

**Oeno
phorum**

FAcessit. Abiit. recedit. uerbū
comiū. **OLE**um ad lucem suf
ficiēs. Petit rātū olei sibi exhiberi
ad noctē illuminādā. lucēq; in lo
co tenebricofo faciendā: q̄tū p̄ to
tā noctē durabile sit usq; ī lucem.
matutinā. Decēter at̄ dcm̄ ad lucē
luci. quoq; alterū refertur ad lucē
diei ueniētis. alterum ad lucē illu
minationis. quam facit lucerna.

OENOphorus: Vasis uinariis:
ænophorū. n. ut noīs argumēto
liq̄t significat uas uinariū. apd̄ Iu.
& Martialē reliquosq;: Augusti
nus ī. vii. de ciuitate dei auctor ē.
In liberi ede ænophorū sisti sole
re. qd̄ significaret uinū. per id qd̄
cōtinet id qd̄ cōtinet: praxiteles
iter cetera opa: q̄ p̄cēset Plinius
fecit & oenophorū. qd̄ ut opinor
nō tā uas uinariū significat: q̄ mi
nistrū uini poculū inferētē.

**Discus.
Disco
phoros.**

DIScus. Discū uocat uas escariū: un
de discophoros dictus. q̄ ī disco ī
mēsa pradiū refert: Diuus Hiero

**aristo
phorum
Discobo
los.**

nymus discophorū scito elegantiq; uocabulo appellat abacuch quia. s. pradium Dāieli deportauit in
lacū leonū cōiecto. legius ī euāgelio caput Iohānis Baptista allatū ī disco. & puellæ datū fuisse: apd̄ an
tiquos aristophorū quoq; dicebat uas ī quo pradiū offert. alias discus p̄ massa plūbi siue ferri accipitur
qd̄ gēus ē ludi. quo iuuenes ī ludo cōtēdebāt. Disco perit iacynthus deliciolū apollinis poeta frequē
ter disci meminert: aliter possinaculū uocat: Inde discobolos dictus. q̄ discū iaculat. ī quo significatu

**Caput
quassans
Partes in
mensa.**

gnatis specimē ē. ut apud Virgiliū de turno ī. xii. ille caput quassans. & apud Plautū ī trinūmo. qd̄ quas
sas caput. **PAR**tes. significāter locutus. nā ptes dicūtur edulioq; ī mēsa: quas amoris testificādi cā so
lēt p̄cipies cōuictoribus dare: ut apud Suetoniū. & xenophōtē legius. & īfra apud luciū quoq; eviden
ter ostēdit: grāce $\omega\epsilon\pi\alpha\epsilon\sigma$ dñr: scribit dicearchus nō fuisse moris apud antiquos in cenis ptes distri
buere. postea obtinuit cōsuetudo ut deficiētib; eduliis ptes uiritū darēt: cū prius potētiores īfimoq; ali
mēta corripēt. & idē cōtingeret. ut ex uoratrina suffocarēt. Vñ factū ē puerbiū. $\omega\epsilon\pi\sigma\omicron\upsilon\pi\mu\gamma\epsilon\iota$. i.
pars nō strāgulat. hęc ex monumētis grācorū secretariisq; deprōpsimus studio sōq; utilitati cōsulētes
q̄ frequēter legēt ptes ī cena dari solitas. **TOT** iugis diebus. i. tot diebus: nā q̄ forma multiuga pro
multis. eadē tot iuga p̄ usurpam; & sicut ī postliminio & legitio illud liminiū. & illud timū. nihil signi
ficāt: sed p̄ noīs supplemēto ponūt: Ita multiuga & tot iuga ad hoc nō minū opinor eē p̄ducta. ut iu
ga p̄ additamēto supnacue pōat. In apologia: Legisti aristotelis multiuga uolumiā. **M.** Tullius ad at
ticū scribēs ait se multiugas litteras accepisse. **COM**estatiū. Cōuiuatiū. epulatiū. cōpotatiū. u. s. & gulæ
uētūq; genialiter indulgeas. De comestatiōibus & comestatoribus scripsi affatū ī nono Suetōii cōmen
tario: ubi id quoq; anotaui m; comestari pprie dici post cenā epulari: & cōpotare. **MY**rhene. Nomē
ancillæ. $\omega\upsilon\pi\eta\eta$ grāce dicit Myrthus. $\omega\upsilon\pi\eta\eta$ murena. **C**ŷtode: Isto. s. telephrone: q̄ se custodē ca
daueris futurū spōdit. **FA**cessit: abi. discede. **DE**solatus: q̄ si solus solitariisq; relictus. **PER**frictis
oculis: Moris ē oculos digitis p̄ficare ad sōnū repellēdū: qñ reluctātes & iuitos placidissimus ille deo
rū cogit cōnuere: Et ramū letheo rore madētē: supra capita dormitantū quassat. **CRE**pusculū: Post
occasū solis dicit tēpus illud crepusculū a crepero. qd̄ uocabulo sabino significat dubiū: a quo res du
biæ dictæ creperæ: & a Lucretio dictū ē. creperi certamia belli: est. n. crepusculū. id tēpus. quo dies sit an
nox multis dubiū. crepusculi apud antiquos noīati q̄ eo tēpore erāt nati: ut luciū p̄ia luce. manii hora
matutina. a Sidōio apollinari crepuscula scēs hora elegāter dicta. p̄ uesp̄tina tēporeq; crepusculi. **AL**
tior. p̄fūdior. **CON**cubia: apud macrobiū dies ita diuidit. ut post uesp̄tā p̄ia fax dicat. Deīde cōcu

**Prouer
biū pars
non strā
gulat.
Tot iuga
Multiu
ga.**

CREpusculum.
Creperū.
Crepusci
Lucii.
manii.

SECUNDVS

bia. & ide itēpeſta: q̄ nō hēt idoneū tps gerēdis rebus. M. Varro noctē itēpeſtā. ab aliis cōcubiū appella
 ti docet. ab eo q̄ fere oēs cubēt: ab aliis q̄ ſilereſ ſilētiū noctis. qd̄ idē tēpus cōtinciniū Plautus uocat: hīc
 apd̄ hīſtoricos. maxieq; apd̄ Līuīū idētidē leges ſilētiū noctis eductas copias. ubi accipe pro nocte itē
 peſta: ſiue cōcubia. ſup̄ q̄re ī ſupiorib⁹ quoq; nō īdiligēter ſcripſi. Scito autē me nō tā ex obliuioē q̄ exani
 mi ſūtia nō paḡ multa bis terq; repeter. ut. ſ. ſatiffaciā ueteri prouerbio. qd̄ īqt. *λίσ και τρις το καλον*
 quo ſignificat. q̄ pulchra ſūt. bis & ter. & ſepi⁹ dici oportere. **MVſtela.** ſignificat maga. q̄ ī muſtelā trāſſi

muſtela contra me conſtitit. obtutūq; accerrimū in me
 deſtituit. ut tantillū animalis præ nimia ſui fiducia mi
 hi turbarit animū. deniq; ſic ad illam. **Quī abis inq̄ im
 purata beſtia. teq; ad tui ſimilis muſculos recondis: an
 teq; noſtri uim præſentariā experiaris: quin abis? Terga
 uortit. & cubiculo protinus exterminatur. Nec mora
 cū me ſonus profundus ī imū barathrū repente demer
 git. ut ne deus quidē delphicus ipſe: facile diſcerneret:
 duobus nobis iacētibus. quis eſſet magis mortuus. ſic
 inanimis & indigens alio cuſtode: pene ibi non eram.**

gurata itroreſcit itra cubiculū: pla
 cita magoꝝ. uel poti⁹ uāiloga exi
 ſtimāt ui magica hoies potiſſimū
 q̄ m̄lieres trāſſormari ī muſtelas
 mures. feles. & id gēus beſtiolas.
 qd̄ & uulguſ credit: cui id quoq; p
 ſuaſū ē ſœmias certis q̄buſdā die
 b⁹ equitare ſup beſtiolas. & cū dia
 na ſiue herodiade ſilentio noctis
 loca m̄ta pagrare. Cui⁹ rei mētio
 ſit ī decretis cāonicis. xxvi. q. v. Cæ
 terq; hæc oīa falſa eē cōſidēter exi
 ſſiare debēus. & n. ut docet Diu⁹
 Auguſtinus. nō pōt hō imutari ī
 aliā effigiē. ſed illuſiōes ſūt & phā
 tores.

taſmata demonū. qui ludificatores ſūt mortaliū: qui iſtar p̄tei oīa trāſſormāt ſeſe ī miracula regē: quibus
 hmōi p̄ſtigia difficiles eē nō poſſūt. Dēiq; huc referūt eccl̄aſtici ſcriptores oīa illa: q̄ de circe. q̄ ſotios ulyſ
 ſis mutauit ī beſtias: q̄ de arcadib⁹. qui ī lupos trāſſigurabāt. q̄ de his qui ī iumēta uerſi Annonā baiula
 bāt. memorat. ſed ad propoſitū: muſtelæ duo ſūt ḡnra. diſtāt magnitudie. greci uocat̄ ic̄tidas. dic̄it &
 γαλη. ē qd̄ dā muſtela dōeſtica: q̄ ī dōib⁹ n̄is oberrat & catulos ſuos ut auctor ē Cicero quotidie trāſſert
 mutatq; ſedē: ob hoc dixit Plautus. ī ſticho. certū ē muſtelæ poſt hac nūq; creder. nā certiorē nullā noui
 beſtia: qui & ip̄a decies ī die mutat locū. Pli. & ſolius tradūt muſtelæ uirus exitio eē baſilicis: quos iterſi
 ciūt ī cauernis ſola tabe. necāt illi ſimul odore cōmoriūturq; & naturæ pugnā cōficiūt. Fel ſtellionū tritū
 ī aq̄ muſtelas cōgregare dic̄it: ſcribūt gr̄amatici muſtelā dici quaſi murē lōgū. a lōgitudie. Vñ & telū di
 ctū. gēta alia offea ſūt muſtelis. Catulus muſtelæ efficax ē cōtra mala medicamēta. **TANtillū aialis: Ele
 gātius dic̄tus tātillū aialis. pro pua beſtiola q̄ tātillū aial. Ita. n. enūriatū refer̄ ad cōtēptū. Annotat Dōa
 tus hac elocutione p obliquū. ut quid ē hōinis. quid mulieris cōtēptū ſignificari: qd̄ ſi recto caſu p: ofera
 tur nō eē cōtuelioſū. **IMpurata beſtia: ipura. maculoſa. ſeda. ipurus aliquo uitio maculatus dic̄it & ī
 probus: Plautus ipurate leno. MVſculos. tāq; & muſtela ipſa ex muſculoꝝ genere ſit. iecuscula mu
 ſculoꝝ bruma dic̄itur augeri. auctor. M. Tullius ī ſecūdo de diuinatione: iter ea. q̄ neq; placida ſūt neq;
 fera. ſed mediæ iter utrāq; naturæ: numerat̄ a Plinio mures domoꝝ icolæ: qui tradit muſculis in eſſe p
 ſagia. ut. ſ. ruinis iminētib⁹ p̄migēret: hīc feſtiuiter. M. Tullius. Reliq; tabernæ rimas agūt itaq; nō ſolū
 iquilini ſed mures migrauerūt: Scitū ē illud. M. Catōis. Cōſultus a quodā. qui ſibi a ſoricib⁹ ſiue muſcu
 lis eroſas caligas diceret reſpōdit illud mōſtrū nō eē: ſed mōſtrū illud habedū fuiſſe ſi ſorices a caligis
 roderēt. de muſculis qui ī hōine ſūt ī numeri: ſuo loco mox plura dic̄it. **PREſentariā. Quæ nūc & ī p
 ſetia ſine procraftinatiōe exhibebit: p̄ſentaria remedia: q̄ illico ſanāt: & p̄ſentaria pecūia. q̄ p̄ſens nūera
 tur: uenenū nō p̄ſetariū ab. Au. Gellio dictū. qd̄ nō ſtati necaret. mortēq; ī diē p̄ferret. Plautus ī moſtel
 laria: ubi in erit factū a me argētū petito p̄ſentariū: Plinius remedia p̄ſentiffima idētidē ea uocat: q̄ ocif
 ſime auxiliāt. **SOMnus p̄fūdus. Intelligi uult hūc ſomnū altiffimū ui magica imiſſū eē ab illa maga: Preſentif
 q̄ ſub ſpecie muſtelæ itroreſcēt fuerat exterminata eiecta. **IN imū barathrū: In ipſā quaſi mortis &
 maniū profunditate. poetæ celebrāt. barathrū pro iſeroꝝ profunditate: proprie apud athenieſes barathrū
 locus erat ī quē noxii p̄cipitabāt. Cuius meminit Diōedes: ad quē referēdū ē illud Plautinū ex bacchi
 dib⁹. o barathrū ubi nūc es. ut ego uſurpēte lubēs: p̄ trāſlationē ad alia quoq; dicēter uſurpat: ut apud
 Martialē ſœmineū barathrū pro locis mulierib⁹. aliubi & pro ſtōachi profunditate. cū ait extrēo ruſtus
 cū uenit a barathro: barathrū pro uoragie & uētre uſurpat Oratius cū ait ī ſcdo ſermonū. qd̄. n. refert ba
 rathro ne dōes quicquid habes: An nūq; utare paratis male litterati gr̄amatiſtæ barathrōe legūt. ut una uerſus.
 ſit dictio tātū. Cū ſeiūctim legēdū ſit barathro ne. hoc itellectu. an barathro. ideſt uentri & gulæ donec
 patrimoniū. Inde barathrōes dicti. qui bōa ſua laceāt ideſt ī barathrū gulāq; demittūt. apud eūdē. Ora
 tiū legere malim mēdici mirimæ barathrōes. hoc genus omne: q̄ ut uulgo legitur balatrōes: quos a
 balatu & uaniloquētia dici it̄pretatur it̄pretes Oratiā. de barathro & barathrōibus. & ſi iā dictū ſit.
 tamen nō ab re ē & it̄re dixiſſe. nūq; enī nimis dicitur quod nūq; ſatis. **DEVS delphicus: Appollo: qui
 deus ē diuinationis. Delphis fuit clariffimū in terris oraculum apollinis: ſub monte Parnaſo. ubi me
 diū & umbilicus terræ eē traditur. quod negat uarro. **INAnimis: Quasi ſine Anima & ſpiritu. hoc ē
 exanimis. M. Tullius in hortenſio ſolertia effici dicit. ut inanima q̄ ſunt uiuere & ſpirare uideantur.**************

Inanima
Galli uigi
les no
cturna.
ambrosi
de galli
cantu.
Gallici
num.
Induciae
belli fe
ria.
experge
res.
timari.
Philode
spotus.
Sedulus
Sedulo.
Ventila
re frumē
ta.
aliquot
fariam.
Multifa
riam.
Omnifa
riam.
doctrina.
exertare.
exerto
humero
cethegi.
Fabula
adonidis
Flos ado
nium
alsiosum
quid
Cur fues
in uisi ue
neri.
adonia.
ezechiel
ppheta.

COMmodū. Iam illi hora momento: ut saepe diximus. aduerbiū est. CANTus cristatae cohortis: Gallos gallinaceos significat qui ut Plinius nos ter eloquēter tradit Vigiles nocturni sūt: atq; excitādis i opa mortalibus rūpedoq; somno geniti. norūt sydera. & ternas distigunt horas cātu: quartaq; castrē si uigilia ad curas laborēq; reuocat. Ambrosius i. v. exameri de galli cātu hęc refert. ē galli cātus suauis i noctibus. nec solū suauis sed ē utilis. qui quasi bonus cohabitator & dormientē excitat. & sollicitū ad monet. & uiantē solatur. processum noctis canora uoce protestās: hīc tēpus post mediā noctē auctore

Macrobio galliciniū dictū. noctis iducias non minus scite q̄ eleganter appellat horas nocturnae quietis: quibus per quasdā quasi iducias animates tuto dormiunt. q̄ scūt ociatur. id quod iduciis dātis fieri solet: iduciae aut sūt. ut docet. M. Varro pax castrēis paucorū die: Item alio in loco iduciae inquit sunt belliferiae: Dōatus inter grāmaticos classicus. atq; emūctae naris. Inducias dici ex eo autumat. uel quod i diē dentur. uel qd̄ in dies ocium prebeat. Aliter Auerilius opilius. & Au. Gellius. sup̄ iduciarum etymologia. grāci κεχεῖριες ab abstinēdis manibus appellarunt. nā per cessationē istā pugnae particia nō pugnat & manus cohibētur. Inducias primus i uenit lycaon. EXPERgitus. Eui gilans apud antiquos expergere accipitur pro expergefacerē. & excitari. Idem dicebāt expergisceret. pro expergisceretur. Pomponius ut si quis dormitaret expergisceret. REVELata. Retecta. discoper

ra. Rimabar: curiosē scrutabar. Rimari enim est scrutari & quærerē: Rimari proprie dicuntur fues ut grāmatici tradunt. cum pascentes cibi gratia glādes rimāt de rimis terrarū: Vnde rimari significat pascere: Virgilius dulcibus i stagnis rimātur prata caistri. HESTernis: Qui hesternis die euocati itroductiq; fuerāt ab heri hesternus nō ab extra. SVB arbitrio luminis. Sub speculatu. & i spectiōe. q̄ facta ē adhibita Lucerna. PHILOdespotū: Nomē propriū ē ex duabus dictiōibus grācis cōpositū: qd̄ significat domini siue dominae amatorē. HERcules. Iusurādū ē. SEDulū Nauū. diligēs. industriū. sedulo aduerbiū est. qd̄ significat sine dolo. & impēse. auctores Donatus & Nonius. IDENTidē uētilabā: Frequēter agitabā: signate locutus. Ita. n. facere solemus. ut nūmos māu tractātes quasi uentilemus: Columella p̄cipit: ne frumenta in horreo uētilētur: Notissimū: illud: Ventilat estiuū digitis sudātibus aurū. OMnifariā Ex omni parte aliquot fariā dixit uarro. In primo de Re Rustica: pro ex quod est i aliquot partibus & locis. Tradit Festus anti quos dixisse multifariā. q̄ uidelicet i multis locis fari poterat: omnifariā doctrinā uocat omnigenā: & omni disciplinā: genere cōsarcinata. EXertis. Eductis. expositisq;: exertare enī denudare est: Claudius Quadrigarius Gallus irridere cōepit atq; linguam exertare: peculiare fuit & gentilicium cethegorū. ut Humero exerto irēt in expeditionem. Vñ nudi Poetico epitheto appellati. Silius ille Humero exertus gentili more parētū. OFFENDere: Pro offendebat: In finitiuus pro indicatiuo. apud historicos & poetas frequentissimus. IMPigere. Impigebat. cōtūdebatq;: Hieronymus impegi nouissime in danielē. IN modū adoni laceratus: Adonis myrhæ filius. ueneris delictum: formositate p̄cellens apugno dente sub iguine percussus laceratusq;: p̄sternitur leto: ut canunt nostri. Greci uero tradunt martē sub specie apri ob Zelotypiā id factitasse. Venus miserata i florem adoniū trāsformauit: qui sanguineo ē colore. scribit Plinius in. xxi. adonium florē eē alsiosū. ubi annotādū dici alsiosum. id quod frigore i festatur: & algorē ferre nō potest: M. Varro pecus caprinū alsiosū eē ait. ob iterfectum ab apro adonim suillū genus iuillū ueneri eē prodiderūt. adonis i mysteriis arcanis symbolū ē frugum & fructus p̄fectos significat: auctor Eusebius i. iii. p̄paratiōis euāgelicæ. adōia antiqui dixerūt diē festū & solēnia adōidi dedicata: q̄ cū plāctu colebātur: ob plāctū ueneris representādū: hīc ait uenus ap̄d Ouidiū. luctus monumenta māebūt semp adōi mei. Ezechiel quoq; p̄phetas: Ecce iquit ibi mulieres sedebant plāgentes adouidē. Phisici tradat adonin esse solē ab aproq; intereēptū fingūt. Herculis imaginem i

cōmodū noctis iducias cātus p̄strepebat cristatae cohortis. Tandē expergitus: & nimio pauore p̄territus: cadauer accorro. & admoto lumine: reuelataq; eius facie rimabar singula quæ cuncta cōuenerūt. Ecce uxor misella flens: cū hesternis testibus introrupit anxia. & statim corpori superruēs: multūq; ac diu deo sculata: sub arbitrio luminis recognoscit oīa: & conuersa Philodespotum requirit autorē. ei precipit: bono custodi redderet sine mora premium. & oblato statim: Sumas inquit. tibi iuuēs gratias agimus. Et hercules ob sedulū istud ministerium: iter cæteros familiares dehinc numerabimus. Ad hęc ego inspatolucro: diffusus i gaudiū. & in aureos refulgētes: quos idētidē manu mea uētilabam attonitus: immo inq; dñā: de famulis tuis unū putato. & quotiēs operā nostram desiderabis: fidenter impa. Vix effatū me statim familiares omnifariā exertis raptim cuiusq; modi telis insequuntur. Pugnis ille malas offēdere. scapulas alius cubitis i pingere. palmis iniectis hic latera suffoderē. calcibus i insultar. capillos distrahere. uestē discidere: sic i modū sup̄bi iuuēs Adōi:

SECUNDVS

hoc animali figurātes: qd̄. s. aper hispidus & asper gaudet locis brumalibus, pprieq; hiemali fructu pa
scitur glāde. Hiems aut̄ ueluti uulnus ē solis, q̄ & lucē eius nobis minuit & calorē: Aufonius adoneū
uocat atq; eū hoc noīe coli a gente Arabū: qui idē sit osiris & bacchus, & Dionysius. De his Amianus
Marcellinus uolumnine. xxii. sic refert. euenerat hisdē diebus Anno cursu cōpleto adonia ritu ue
teri celebrari amato ueneris ut fabulæ fingūt. apri dente ferali deleto. qd̄ in adulto flore sectarū idiciū
est frugū. Adon dicit̄ fulgētio recto casu, q̄ a cæteris adonis, a Plauto adoneus: Adon græce suauitas

Adonia.

Adon
adonis.
adoneus

uel mustelatis peplis laceratus, atq; discerptus: domo
proturbor. Ac dū in proxima platea refouens animū:
infausti atq; iprouidi sermonis mei sero reminiscor: di
gnūq; me pluribus etiā uerberibus fuisse merito con
sentio: ecce iam ultimū defletus atque cōclamatus pro
cesserat mortuus, rituque patrio: utpote unus de opti
matibus: pōpa funeris publici ductabatur p̄ forū. oc
currit adanxius qd̄ā mestus: ī lachrymis genialē cani
ciē reuellēs senex, & manibus ambabus inuadēs torū:
uoce contenta quidem: sed assiduis singultibus īpedi
ta. Per fidem uest: ā inquit quirites: per pietatem publi
cam perempto ciui subsistite: & extremū facinus in ne
fariam scelestāque istā mulierem seueriter uindicate.

dicit̄. & q̄a myrtha odore sua
est adonē dicitur genuisse: Ideo
aut̄ uenerē amasse dicūt: qd̄ hoc
genus pigmēti sit ualde feruidū:
Lego apud Lucianum ī libro de
dea siria adonin fluuiū ex libano
mōte pfluētē singulis annis san
guinolentū fieri, p̄ eos dies maxi
me, qbus adonis fuit interfectus.
& sanguinē in aquā pfluētē īmu
tasse fluminis colorē. Itē tradit or
gia fieri ī honorē adonidis: qbus
cedūtur lamentā: & capita radūt
apud græcos puerbiū ē ἀκαρπο
τερος εἰ ἀδωνίδαο κηρωρι.
infructuosior es q̄ adonidis hor
ti: de his qui nil pariunt genero
sum. Hortor: Adōidis meminit
Plato ī phedro: Attamē Plinius:

adōis fl.

Horti
adōidis
sterilera
tis pro
uerbium

nostrer tradit Antiquitatē miratā eē hortos adonis & alcinoi. Extat apud eosdē græcos epiraphion si
ue nenia de morte adonidis: cuius principium est. αἰαξω τοῦ ἀδωνιδῆ ἀπωλετο καλοσ ἀδωνιδῆ.

Mustelatis piletis: Lego mustelatis peplis hoc intellectu, ut dicat uestimēta quibus erat indutus san
guine suo perfusa fuisse ad instar mustelini coloris: peplū uestē dici nullus ignorat: qua dicitioe scatēt
libri græcor: & latinor: hinc Homerus. ελκεσῖτεπλοσ uocat scēminas uestes trahētes: autumat
Seruius peplū proprie dici pallā pictā fœmineā. Mineruæ cōsecratā. hodie tamē multi abutuntur hoc
noīe: mustelatis aut̄ dixit a colore mustelino: Terentius. Senex ueternofus colore mustelino. Vbi ex
ponit Donatus mustelinū colorē dici subliuidū ac lentiginosum: Talis color fieri solet uestibus: q̄ san
guineis guttis inspersæ: quasi lentiginosæ fiunt & maculosæ. In uetusto codice manu scripto emēda
tius legitur. Musæ uatis pimpleidos: q̄ lectio probabilis est referturq; ad Orpheum, hoc intellectu pu
ro & congruente. Ego domo proturbor, laceratus discerptusq; in modū adonis: quē aper discerpsit: &
ad instar Orphei: quē a fœminis diuulfum dilaniatūq; frustatim sciunt oēs, & canūt Poetæ: Ita ergo
legetur discerptus in modū uatis musæ pimpleidos. i. Orphei filii musæ Calliopes: ex græca loquēdi
formula: illis enī familiare est sic loqui, ut dicāt κλεο. μ. βροτοσ οπαυσ. αριον. i. cleombrotus paufa
niæ, & subintelligat̄ filius λεωριδαοσ ο αρμαξαρδα. Leonidas anaxandridæ. s. filius. ευδαμιασ
ο αρχιδαμου Eudamidas archidami, uidelicet filius. Ita & hic uates musæ dicitur Orpheus, musæ
scilicet filius: pimpleidas autem uocari musas poetico nomine quis ignorat: siue a loco pieriæ regio
nis siue fronte musis dicato: ubi & calliope Orphea genuisse fertur. IMPROuidi sermonis: Quo
scilicet ipuratā bestiā mustelā appellauerat, eiq; uim p̄sentariā ni abiret fuerat cōminatus. VLTimū
condamatus: Vltimo clamore & nouissimis lachrymis deplotatus, nā per interualla mortui idē idē
condamabantur: & post ultimam tandem conclamationem efferebantur: cremabanturq; ut ante
diximus. DEFLETus. Participium est ut inquit Seruius, ab eo qd̄ est fletor, si tamen inueniatur: alias

Peplos.

Musteli
nus co
lor.

Pimplei
des.

Defletus

sine uerbi origine esse dicemus: Virgilius, sit gemitus tum membra thoro defleta reponunt. PRO
cesserat: Efferebatur. Ritu naturæ ut auctor est Plinius capite hoīem gigni mos est. Pedibus efferi:
hinc persianum illud, in portā rigidos calces extendit. POMpa funeris: Vlpianus titulo de religio
sis: sumptus funeris profacultatibus uel dignitate defuncti faciendos eē præcipit, per forum hodieq;
ducūtur funera nobilium, & antiquitus duci solita signat Oratius cū ait: plausstra ducētq; cōcurrātq;
foro tria funera magna sonabit. ADANxius: Valde anxius, qd̄ā codices habēt ad latus: lucidiore
sensu. INuelleras: Corrige reuellēs, hoc enī intellectu fieri solet ut crines reuellant & caniciē turpēt:
Iuxta illud Virgilianū. Caniciē in mūdo perfusam puluere turpās genialē appellat, uel quasi uolupta
riā tanq; senex canicie gaudeat, perinde ac ex illa uenrabilis: uel genialē expone pro ingenitam, qua
si genialē. CONtenta, Exerta & clamosa. Vnde cōtentio uocis apud scriptores, & cōtentio, ut ī RE
thoricis traditur ē Oratio acris ad cōfirmādū & cōfutādū accōmodata. SVBfistite: opē ferte, & succur
tite. ISTā mulierē: Vxorē signat defuncti: Cuius p̄ eā arguit ueneno filiū extinxisse, ut ad adultero
gratificaret̄, & hereditatē mariti occuparet, hæc enī proxima sunt, & quadā quasi cognatiōe cōnexa.

Pedibus
efferi
mos.

Conten
tio uocis

LIBER

Impudica uenefica. ut mulier q̄ ipudica ē. eadē quoq; sit uenefica. Nā. M. Cato. Nullam adulterā nō eadē eē ueneficā dixit. **Quod & Quintilianus tradit i qnto.** Ista autē dixit pessimā itelligi uolēs: nā i pnoibus ut ante dictū est. maximū ē pōdus. **SCEuire:** Sceuibat. locutio usitatissima. **CRudelitate:** Emeda. Credulitatē. **Naratio enī q̄ pbabilis ē & uerisimilis facit criminis credulitatē.** **EMeditatis fletibus:** Foeminarū hoc ppe peculiare ē. ut fletus & lachrymas habeāt paratas. ac uelut in prōptuario positas: ut cū uelint p̄sto sit fecūdus lachrymarū fons: iuxta illud: uerib⁹ sempq; lachrymis semp paratis i statioē sua. **ABNVEbat:** negabat ificiabat. depellebat cōtrouersia. n. & lites cōstāt ex in tētione & depulsione: itētio ē qd' accusator ppōit: q̄ facit litē ut occidisti aiacē. **Depulsio** ē qd' defensor respōdet ut nō occidi: Id græci uocat apophasin. q̄ si dicas abnuentiā criminis eius qd' accusator intenderit: auctor fortunatiā nuf. merito ergo dixit abnuebat quasi p apophasin. i. abnuentiā crimē obiectū ificiabat: ac negabat. **EGYptius ppheta:** Egyptii diuino oīum cōfici dicūt: a qb⁹ clarissimi i studiis litterarū disciplinas ingenuas hauserūt: apud hos sacerdotes fuerūt & Prophetæ regē celestiu sciētia pcellētes: q̄ mystici erāt. & ut græci dicūt. ἀκοιρομητο. i. icōmunicabiles: q̄ cū arcana doctrinarū occultarēt: iux pauca qdā cōmunicarūt cū Platone & eudoxo. q̄ ānos. xiiii. i egypto cōmorati sūt. Pythagoras quoq; egyptias disciplinas petiisse memorat: atq; ibi a sacerdotibus ceremoniarū icredēdas potērias didicisse: Apollonius ille Tyaneus egyptios pphetas accessit eruditiois cā. Hermes trimegistus. egyptū uocat celi imaginē. Zachlas nomē ppheta. apud Pliniū Zachlias babylonius celebrat. q̄ i libris quos scripsit ad Regē mythridatē hūana gemis fata attribuit: i canonicis scripturis Zachariæ ppheta nomē est celeberrimū. **POSTliminio mortis:** Reuersione a morte & post mortē. nā postliminiū ex notatioē noīs ita clarescere pōt auctore Boetio. ut q̄a semp post id significat qd' retro relinqt. postliminii uocabulo qdā reuersio significet. qd' & Seruius pbat. q̄ ex aduerbio post uī noīs itēprtat: reliquā uocabuli ptē practionē solā eē significās: nā i eo qd' ē postliminiū. ex eo q̄ post dictū ē itēpratioē noīs sumit. **Liminiū uero** putat eē pductū ea forma qua meditulliu. legitimū editimū dūt illud. n. Tulliu. & timū nihil oīno designat: Alii postliminiū a post & limine deduci uolūt: ut cū extra liminia. hoc ē terminos puiciā i captiuitate detēptus rursus ad ppria limia reuertat. is iure postliminii i statū pristinū restitutus eē dicat: Paulus iuriscōsultus titulo de postliminio reuersis. postliminiū inqt est ius amissæ rei recuperādæ. postliminio redeunt. hō. nauis. mullus. clitellarius. equus. equa: q̄ frenā recipere solet. i. domita. Quæ gna rerū ab hostibus ad nos postliminio redeunt: eadē gna rerū a nobis ad hostes redire possunt: duas species postliminii Papinianus esse autumat: ut aut nos reuertamur. aut aliqd recipiamus. In bello & i pace postliminiū ē ut docet Triphonius iuriscōsultus. **ILLEctū:** Legendo intēctū. ut significet sacerdotē linea ueste & cādida indutū. ab intēgēdo dictū: Amicula autē ab amictuendo uestimēta noīamus. q̄bus linteis sacerdotes uestiuntur. est enī lineū textū purissimū rebus diuinis uelamentū: quod nō modo indutui & amictui sanctissimis egyptioꝝ sacerdotibus. sed opertui quoq; in rebus sacris usurpat. Idq; ex Orphei & Pythagoræ decretis. hinc apud Iuuenalē. Martialem. **Linigeri.** Quidiu. Cæteros. linigeri dicti sacerdotes egyptii. quali gerētes linea uestimēta. Apollōius Tyaneus apud philostratū accusatur q̄ uestitu linteo amicitur: seq; inibi ratione reddita defendit: erat enī pythagoricus & ad pythagoræ p̄scripta uiuebat. De isiacis sacerdotibus. qui lineo amictu uestiebantur **Baxeæ.** affatim in Suetonii cōmentariis. **PALmeis baxeis:** Baxeæ sunt calciamenta. de quibus Plautus in **Emacula** menechmis. quis iste est peniculus qui extergentur baxeæ: mendosæ i codicibus Plautinis ipressum est bexē pro baxeæ: peniculo quoq; ut id transeunter attingam baxeas extergi dixit: alludens ad spōgiam. nomine peniculū. qua & ad mensas calceosq; extergendos utebātur: De baxeis ait in floridis. **texterna.** Vestem de texterna emere baxeas istas de suterna præstinare: Vbi annotandum texternam pro texttrino suternam pro sutrina. præstinare pro emere decenter usurpari: Item in ultimo huius operis docet baxeas esse calceos proprie philosophorum. **INDVtum.** Calciatum. Plinius. confimiliter in secundo: Diuus Augustus leuum prodidit sibi calceum præpostere indutum. Dicimus ut ait Seruius induo illare. & illam rem. Catachresticos dixit Virgilius in. x. An se fe mucrone ob tantum dedecus Amens induat: quidam illud Plinii indutum legunt inductum. quoniam & calcei induci dicuntur. **ADVsq;**

SECUNDVS

ADVsq; licenter adufq; & abufq; usurpantur. ut notant gramatici. Virgilius atrides prothei Mene Adufq; laus adufq; columnas. DErafo capite: sacerdotē designat. cuius uertex deradi solet. ob hoc ait satyro Derasi fa- graphus. Qui grege linigeto. circumdatus & grege caulo: scribit plinius sacerdotes egypti derasis capiti cerdotes bus marere. & in luctu esse ex morte apidis: qui in egypto numinis uice colitur: auctor est Herodotus in euterpe: Sacerdotes egyptios totū corpus eradere uestē tantū lineā induere calceos papiraceos ge- state. hinc opinor fluxit ritus nostrorū sacerdotū: qui iubentur caput radere. & comā nutrire prohiben-

adufque deraso capite: producit in medium. huius diu manus deosculatus: & ipsa genua contingens: Misere re ait sacerdos. Misere per cælestia sidera. per infir- ma numina: per naturalia elementa. per nocturna si- lentia: & adepta coptica. & per incrementa nilotica. & arcana memphitica. & sinistra phariaca. da breuem solis

utpote misericordiæ consecrata. homini inquit plinius. genibus quāda & religio inest obseruatōe genti un: hæc supplices attingūt. adhæc manus tēdūt. hæc ut aras adorant. PER nocturna silētia: quæ plena sūt ueneratōis. alludere uidet̃ ad illud uirgilianū. loca nocte silētia late. & tacite per amica silētia luna: parte rea noctu cuncta silēt. & ut idē igit tūc tacet oīs ager pecudes pictæq; uolucres: aristoteles in pblematis tra- dit ideo per noctē melius quicquid audiri quā per diē: quia tūc nullus est strepitus. & utanaxoras ait. aer quater diu stridet a sole cōcalectus noctu requiescit: p̃terea tēpus id nocturnū. quod quāda cōcubiū: Alii itē pestā noctē appellāt. silētiū noctis uocauerūt: ab eo quod id tēporis silere. ut docet. M. Varro: in hoc significatu silētiū noctis frequēter a liuio usurpat: dicit̃ & silētiū in auspiciis: quod oī uitio caret. quod itelligere p̃fecti auguris ē. Silet cælum plinio significat serenū & Trāquillū. sicut Columellæ silet herba: quæ nō germiat. COptica: sic. n. legēdū ē: significat at̃ aggeres hirūdininū: quæ. si egypto iuxta oppidū coptō hirūdies muniunt ope inexpugnabili palea & stramento rostro firmantes continuatis per tridū noctibus tanto labore ut multas in opere emori constet. eaq; militia illis uerna est: & cū anno redit semp̃ hædem hirundines mole continuatione nidorū euaganti nilo inexpugnabilē opponunt. stadii fere unius spacio: quod humāo opere perfici nō posset auctor plinius in. x. ob hoc dixit papinius in siluis. Ripā nili luto cecropio. i. nidis hirūdininis signatā eē & coercitū: quod & in libro annotationū copiose explicauī. nūc apuleius adepta co- ptitica uocat illud incrementū & opus quod muniunt hirundines iuxta coptō: quæ res religione quadam prædita eē uidetur illud adde quod legimus in libris iurisperitorū. ubi Vlpianus ad titulū de extraordi- nariis criminibus scribit. Cōmata dici aggeres: qui oppositi sunt coercendo euaganti nilo. quos quæru- perit extra ordinē plectitur mendosæ sunt dictiones in uoluminibus impressis. in quibus passim legi- tur: aggeres solent aquā in lotitā cōtingere. tu uero lege solent aquā niloticā continere: ideo enim illi aggeres extruuntur. ut aquam nili euagantis coerceant atq; contineant. PER incrementa nilotica nilus coloni uice fungens quotānis euagatur a solstitio. ac primo lente crescit: deinde uehementius: quādiu sol in leone est: mox pigrescit sole in uirginē transgresso. in totū reuocat̃ intra ripas in libra ut tradit herodotus centesimo die. incrementa eius per puteos mensuræ notis deprendunt̃: nilometria uocant. iustū incrementū est cubitorū. xvi. minores aquæ nō oīa rigant: in duodecim cubitis famē sen- tit egyptus in tredecim etiā nūc esurit: quattuordecim cubita helaritatē afferunt: quindecim securita- tem sexdecim delicias. maiora incrementa maiores prouentus denunciant. minora sterilitatem. cau- sas huiusce incrementi uarias prodidere. sed maxime probabiles ex repercussu etefiarum: qui uētī sūt anniuersarii: de incremento nilotico. & causis affatim scripsere. herodotus. Diodorus. plinius. Strabo Seneca & crimine luculentissimo Lucanus: qui multiugas causas explicaturus ex philosophorum se- cretariis depromptas sic tecinit in. x. sic iussit natura parens discurrere nilum. sic opus est mundo. phi- losophi uero. qui de linotico auctu scripserunt ferme sunt hi. Thales. Anaxagoras. Democritus. epho- rus. agatarehides. & Timeus mathematicus: memphitici quoq; philosophi rationem huius incremē- ti reddere conati sunt magis quod non reprehendi quam quod probari possit: referentes. Dixerunt enim nili fontem esse in zona nobis opposita. ibiq; hiemem esse nobis estatem agentibus. ideoque ingentem aquarum uim eo tempore manantem causam præbere incremento. ARcana memphi- tica: memphitici sacerdotes arcana cerimoniorum mysteriorumq; cum nullo communicant. ob id ακοιπορητοι. i. incōmunicabiles dicti: ob hoc ipsum in uida mēphis dicta papinio in siluis: est autem memphis ciuitas magna & populosa. & post alexandriam secunda: ubi multæ pyramides fuerunt re- gum sepulturæ: plinius memphim quondam arcem egypti regum fuisse tradit. Sistrum phariaca: si- strum instrumentum est stridulum & sonabile. isiacorum peculiare: qui ob id sistrati nominant̃: Mar- tialis linigexi fugiunt calui sistrataq; turba: isis maxima egyptiorum dea sistrum in dextra gerens figu- ratur: quo nili accessus significatur: Valerius: Flaccus in quarto argonauticon de iside scribens sic

Adufq; Derasi fa- cerdotes

paulus totondit comam.

Genua ut aras adorant.

Noctu oīa silen- tiosa.

Silentiū noctis

Silentiū in auspi- ciis

Silet cæ- lum.

Coptiti- ca.

Cōmata. Correcta uerba iu- riscōsul- torum.

Nilome- tria pu- tei.

Etefia: uē- ti.

Mēphis i- uida.

Sistrum

gestat- uis.

LIBER

pharos inquit. alpe cincta comas & ouanti persona sistro. & Ouidius isim deam describens cecinit in nono cornua fulserunt crepuitq; sonabile sistrum. phariaca appellat a pharo egypti notissima caesaris dicta. toris colonia olim iuncta ponte alexadria. ubi fuit turris & ipsa pharos nominata. aptholomeo rege facta talentis. dccc. cuius structurae architectus fuit sostratus. quae nocturnis ignibus cursum nauium nocturnum regere solebat. tales turres incompluribus locis extractae priscis temporibus uisabantur. quas pharos uocant: de quibus scripsimus affatim in proprietii. & mox tranquilli commentariis. ege-

Turres phari. sippus autumat pharon dici quasi phanon. quia procul appareat.

Usura VSVram: usum. M. Cicero huic latroni unius diei usuram non dedissem: ite audita uatinii morte cuius parum certus dicebat auctor: interi inquit usura fruar. uxor rem usurariam dixit plautus: Curius usuram & usum capiebat iupiter. IN aeternum conditis. Morte perpetua clausis. Virgilius aeternam conduntur lumina noctem

Usuraria. PROpitiatus: placatus exoratusque. ille tres lineolae significat ternarium autem numerum pythagorici potentissimum esse prodiderunt. eo quod ad ceremonias deorum utebantur. ut docet Aristoteles libro primo de caelo & mundo. idem numerus in rebus magicis plurimum pollebat. & ut auctor est plinius terna despuere deprecatione in omni medicina mos est: atque effectus adiuuare: hinc tibullus. ter cane. ter dictis despuere carminibus. & poeta in cantamentis amatoris cecinit nocte tribus nodis ternos amarili colores. Martianus. Plutarchus. caeteri triada siue ternionem hoc est ternarium numerum. qui masculus est & efficax. extollunt. HERbulam quampiam: de qua herba loquatur ambigi potest cum eam nominatim non designet. forsitan intelligit balin: qua xantus historiarum auctor tradidit occisum Draconis Catullum reuocatum ad uitam a parente: eademque thilonem quem draco occiderat restitutum saluti. & iuba in arabia herba hominem reuocatum ad uitam tradit plerique existimant nihil non herbarum uis effici posse. Ab herophilo dictum ferunt. quaedam etiam calcatas herbas prodesse. Orpheus de his herbis curiosus aliqua prodidit. post eum museus. pythagoras quoque & Democritus de magicis herbis uolumina composuerunt: de quibus & plinius noster non parum multa. in. xxiii. ORlentem obuersus: adoratoris hoc proprium est ex mystica regione. ut in adorando ac salutando deo ad orientem conuertatur: totumque corpus circumagat: sic enim apud antiquos factitabant adoratores ad solem respicientes: mundi enim ortus a leua est. unde sinistrum & leuum fulmen inter prospera est: in caelo templum est locus auspicii: cuius partes sunt quattuor. sinistra ab oriente dextra ab occasu. Antica ad meridiem postica ad septentrionem: Hermes trimegistus praecipit cum quis deum orare uoluerit respiciendum esse in austrum sole occidente. Sole uero oriente in eum qui subsolanus dicitur. AVgusti: uenerabilis & sancti solem mundi totius animi ac plinius mentem & principale naturae regimen ac numen plerique credidere opera eius existimantes: unde merito augustus dictus: quasi sanctus diuinusque. TAcitus imprecatus: non uoce sed corde orandum deum esse praecipit Diuus Hieronymus & in decretis canonicis. d. ultima de consecratione scriptum legimus: non uerbis sed corde adorandus deus est. Cyprianus in expositione illa orationis dominicae iuculenta secrete adorandum esse ex dominico praeepto demonstrat. in abditis & secretis uis semotis locis: quia deus non uocis sed cordis auditor est. nec admonendus est clamoribus: qui cogitationes uidet. hoc declarat scriptura diuina: quae dicit. loquebatur in corde suo & labia eius mouebantur & uox eius non audiebatur. & exaudiuit eam deus. item legimus in psalmis dicite in cordibus & in fratribus uestris. & transpungimini. Hieremias quoque hoc idem docet dicens. in sensu tibi debet adorari deus. IMPrecatus: in bonam partem hic accipitur imprecatus: cum aliubi fere semper malum significet. SCEna: apparatus & spectaculo. PONE: post aduerbium est: ita Virgilius. pone subit coniunx. LECTulum: in quo defunctus iacebat. ARbitrabar: spectabam ac rimabar. EXTolli: extollebatur significat autem defunctum illum potentia aegyptii prophetae animatum reuiuiscere coepisse. ita ut perpulsatiles iam intumesceret ex anhelatione pulmonis. VEna pulsari: medici recentiores uenas pulsantes appellant: quibus pulsus exploratur: quas antiqui arterias uocant: sunt autem arteriae spiritus semitae: sicut uenae sanguis riuus. arteriarum pulsus gubernacula uitae temperat. Herophilus medicinae conditor subtilissimus descripsit leges & modulos: quibus pulsus per aetates citacior aut tardior moueatur qui euidentis index fere morborum est. graece dicitur: σφύγγις.

SECUNDVS

Lethea pocula: Animæ mortuorum, ut Poeta nobilissimus canit lethei ad fluminis undâ securos latitices, & lôga obliuia potât: cui succinit filius uersu cõsimili, letheos potât latices obliuia mêtis. Philoſophi autumant animã cum cœperit in corpus deſcendere, potare ſtultitiã & obliuionem. Alias uero magis alias minus. Ideoq; qui minus obliuionis hauserunt: hii magis uerũ inueniũt: & hoc eſt quod ueteres letheũ fluuiũ uocauerunt: ut elegãter & ſcite refert Macrobius i ſomnio Scipionis: apud antiquos i funeribus: indiãtiuis dicebatur, olus letho datus eſt qd ſignificat illũ qui mortuus eſt datum eſſe ληθην

aia potat
ſtultitiã
& obliuionem.
Lethe° fl.

lethea pocula: iã ſtygiis paludibus inatantẽ, ad momẽtariã uitã reducit officia: deſine iã præcor; deſine, ac me in meã quitẽ per mitte. Hæc audita uox de corpore, ſed aliquãto propheta cõmotior, Qui refers ait populo ſingula; tuãq; mortis illuminaſ arca na? an nõ putas deuotionibus meis poſſe diras inuocari? poſſe tibi mẽbra laſſa torqueri? Suſcipit ille de lectulo; & uno congeſtu populum ſic adorat. Malis nouæ nuptæ peremptus artibus; & adductus noxio poculo; torum repente adultero mancipauit. Tunc uxor egregia capit p̄lentem audatiam, & mente ſacrilega coarguenti marito; reſiſtens altercat. Populus æſtuat; diuerſa tendẽtes: hi peſſimã ſceminam uiuentem ſtatĩ cũ corpore marito ſepeliẽdam. Alii mẽdatio cadaueris fidem non habẽdam, ſed hanc contationem ſequens adoleſcẽtis ſermo diſtinxit: nã rurfus altius igemifcens. Dabo inquit; dabo uobis intemeratã ueritatis documenta per lucida, & quod proſus alius nemo cognouerit idicabo. Tũc digito me demonſtrans; nam cum corpis mei cuſtos hic ſagaciſſimus; exertam mihi teneret uigiliam; cantratrices anus; ex uuiis meis imminentes; atq; ob id reſormate fruſtra læpius; cum indiſtriã ſedulã eius fallere nequi uiſſent; poſtremũ iecta ſomni nebula; eoq; i profundã quietẽ ſepulto me nomine citere non prius deſire: q̄ dũ habetes artus; & mẽbra frigida; pigris conatibus ad artis magicæ nitantur obſequia, hic utpote uiuus quidẽ, ſed tantũ ſopore mortuus; q̄ eodẽ mecũ uocabulo nũcupetur; ad ſuũ nomẽ ignarus reſurgit. Et in exanimis umbræ modũ ultroneus gradiẽs; q̄q̄ foribus cubiculi diligẽter obcluſis; per quoddã foramẽ proſectis naſo prius; ac mox auri bus; uicariã pro melanienã ſuſcitauit utq; fallaciæ reliqua conuenirent, ce rã in modũ proſectarum formatam auriũ ei applicant

id eſt obliuioni. MOmẽtariã uitã, tẽporariã: & breui momẽto duraturã, uidelicet tãtiſper dũ enũciat ipſius mortis cauſam & auctores.

Ollus letho dar°.

DEuotionibus: Magico cãtamine. Deuotiones enim execratoria ſunt carmina: uulgo accipimus in bonam ſignificationem. Deuotũ quoq; pro deteſtabili & execrãdo: de hoc aliubi plura. Diras. Virgilius in. xii. dicũtur geminæ peſtes cognominæ diræ: hæc una cum furis uno eodemq; partu ex interpeſta nocte progenit ædiras dici autumant grammatici q; non niſi ante iratum Iouem uidẽtur: prætereã diras dici uoluerunt i præcationes quãdam horẽdas quibus deos quõſdã iãuiditos & formidãdos inuocabant, quibus quicũq; deuot° dãnatusq; fuiſſet eũ maxio infortunio affici neceſſe erat: quã ob rẽ ñ temere in quẽq; nec leui decã diræ: uti obnũtiationẽ cõſueuerũt: Atheius Trib. plebis crãſũ ad expedit onẽ parthicã pperantẽ hiſce diræ: ip̄cationibus deuotauit, auctores Plutarcus & apianus: qd & Lucanus ſignat in tertio ſic ſcribẽs, crãſumq; i bella ſecutã ſæua tribunicã uouerũt Funera diræ.

Deuotiones.

Diræ.

ADorat alloq; oraĩ. n. diceĩ eũñ & adoraĩ. MALis nouæ nuptæ, ſi gñificat deſũctus ſe puiſſe ueneno ab uxore ſacrilega ſibi p̄pinato: ut ita adultero liberior potiretur. nã quæ ipudica eſt: eadẽ uenefica eſſe ſolet, ut dicebat. M. Caro. ADductus: coactus nitidior lectio eſt ad dictus: quidã exponũt adduct° qua ſi ad adin id eſt plutonẽ duct° qd & ſi ſniã quadrat: tũ elegãtiã latiã nõ cõuenit. EGregia. Ironicos p nũciandũ. ALtercat: Altercatione

Loc° Ltu cani. Adorat aloquit.

repugnat. apud Quintilianũ cap ut e de altercat iõe Vbi præcipit ne altercator ſit clãmoſus ne ue iracũdus. Diuerſa tendẽtes. Iuxta populi uulgiq; cõſuetudinẽ: nã ut illo uerſu notiffimũ eſt: ſcidiĩ incertũ ſtudia i cõtraria uulg°. Figurata aut locutio e populo diuerſa tendẽtes. ADoleſcẽtis deſũcti. ME demonſtrans, de ſe ipſo loq; telephron. a quo oĩa iſta dicunt. EXertã: in ſomnẽ ſedulã oculiſq; incõniuẽtib; p̄ipicaciſſimã. REformata: tráſfigurata i muſtelas, & alias beſtiolas ipuratas. Clere: uocare: Sopore mortuo: ſupra dixit telephrõ ſe ſõno p̄fudo i imũ baratũ repẽte demerſũ: ut uix diſcerni poſſet qui ex duob; iacẽtib; eẽt magis mortuo. EOdẽ uocabulo: ſignificat abos fuiſſe cognomies, & eodẽ telephrõis uocabulo nũcupatos. Vicariã pme lanienã, ſignificat deſũctus telephronẽ uiuũ laniatũ mutilatũq; fuiſſe uice ipſi met a cãtatrieb; aĩculis: uicaria eni laniena dicit oppido q̄ elegãter laniat° ſiue laniatio i alienã uicẽ ſubſtituta, p̄prie laniena ſignificat locũ ubi caro uendit, uulgo macellũ uocant: tũ macelli

Vicatia laniena.

LIBER

- pelleuina.** significatiua sit latior: & ad oia esculeta uenalia extendatur: ut alibi docuimus. lanienā dici locum ubi caro uenit sicut ubi pelles pellesuinā ubi calcei sutrinā docet. M. Var. libro de analogia primo. Examuffim
- examuffim.** Examine deceter optime. ē. n. amuffis regula fabrorū: quā architecti cū opus pbant rubrica illinunt hīc amuffitū deriuatur: qd significat examinātū probatūq; . Plautus ī milite in hoc amuffitata sua sib-
- amuffis.** ingenna idoles. In Plautis codicibus p amuffitata pperā legitur emuffitata dictione elegatissima cōta-
- amuffitata.** minata iterpollataq; quē locū alibi nō insubtiliter ppendimus. SEquitur. qā cereus erat nasus: facilisq; ob hoc sequela. est enī cerā lēta se
- Sequax.** quaxq; materia. R. Ifus ebullit. fer
- natura.** uescit cachinatio. Liteolo agglu-
- ceræ.** tinato: quosdā uidi q cū essent de
- Denasati.** nasati nasum subditicium aggluti nauerūt tā deceter ut uerus uidere tur. POsui: finiuit deposuit. desu- uit. oratorū propriū est cām pone re ut apud rethoricos frequenter.
- Solitaria** B. bere solitaria: ex more & ex so
- bibere.** lito bibere. a solito enī bibere soli taria noua dicēdi elocutiōe deducit: alioq solitarius a solitate ac soli tudie dictus iuxta illud Ciceronis natura nihil solitariū amat. Apri mis cūabulis: a primordiali origi ne sunt enī cunabula lectuli & cu næ inqbus ifantes iacere cōsueue rūt. uel loca inqbus nascūtur quasi
- Cūabula** cynabula nā κυνειπ græce est eniti. idē cunabula p primordialis aliarū
- Cūabula** quoq; rerū usurpātur ut apud for-
- uerborū** tunatianū: q cunabula uerborū de
- cunina.** ceter dixit p originibus apud iuris
- dea.** cōsultos cunabula legū p institu tionibus & primitiis legalibus. cu ninā deā prisci coluerūt: quæ ifan-
- uagitan^o** ciū cunis siue cunabulis psidebat.
- murcea.** DEVM risum ppiciamus. Antiq qd & Augustinus memorat singulis rebus singulos deos attribue
- a georea.** rūt: ut uagitanū in faciū uagibus: ut murcea b faceret hominē murcidū. ut agenorea: quæ ad agendū
- risus ge-** excitaret: ut a stimulis stimula. cōsimiliter hilaritatis pside & gaudii risum uocauerūt q græci Gelota nū
- los.** cupāt: legimus apd scriptores Idoneos hilaria quoq; festa solēnia a ueteribus celebrata fuisse: qui dies erat ad. viii. kl. Aprilis tāq; tūc cūcta hilaritate mulceātur. quo primū tēpore sol diē lōgiore nocte proten dit. hoc intellectu accipiēdū est illud flauii Vopisci sic scribētis ī Aureliano. hilaribus qbus oia festa & fie
- Hilaria.** ti scire debemus & dici ipletis solēnibus. herodianus insinuat hilaria matri deū dedicata fuisse quo die
- puerbiū.** passim oibus ludēdi licētia lasciuiēdiq; pmissa. igitur ut ad propositū redeamus: risus deus hilaritate &
- de fardo-** gaudio ac ridiculis rebus erat ppiciādus: illiq; ad festiuitatē celebrandā merito uocabātur q urbanitate
- nio risu.** & salibus pollētes ad risum facile puocarēt. Ille tñ risus ē cauēdus: q græco puerbio dicit σαρδονιος γελωσ fardonius risus: ab ifula fardinia: ī qua nascit herba quædā apiastro similis: nomie Sardonia. quæ si sedulio fuerit. neruos contrahit diducit ora ritu & ita γευσσαμενοι μετασπασμου και γε λωτος αποσθησκουσ. id est gustates cū spasmō & risu moriūt. hīc illud Cicerōis ex epistola ad Fa bjiū Gallū. Rideamus γελωτα των σαρδων. græci παροιμια. id est puerbiū de risu Sardonio ua rie interpretātur: nā Eschylus tradit icolas Sardiniaē colonos extitisse Carthaginensium: Ideoq; satur no imolasse senes qui ānos septuaginta excessissent. Idq; fecisse ridētes seq; inuicē amplexātes tanq; in decorum foret lachrymare & lamētari. Vnde simulatus risus dictus est Sardonius. Aliter Timeus. all ter simonides. alii quoq; alia pdiderunt. uerū illud de herba Sardonia tā nostris q græcis usurpatū ui detur probabilius. DE proprio lepore genuīna & natiua urbanitate. pronunciandum est media pro ducta ab eo quod est lepos. Catullus de uersiculis qui tum deniq; habēt falem ac leporem: si sint mol
- Lepor.** liculi ac parum pudici: Item est leporum. disertus puer ac facietariū. Inde lepidus dictus. quāuis Dona
- Lepides.** rus lepidum qui politus est dici uelit: a λεπιος id est lamina siue squama. de quibus Plinius in. xxxiii.
- squamæ.** Excutiuntur inquit uelut milii squamæ. quas uocant lepidas. LETificum: Quod leticiā faciat. Alias
- Letificū.** mortiferum. quod letum id est mortē afferat. NVmini litemus: Risum deum propiciemus. Litare
- Litare.** enim proprie est deum: propiciare: & sacrificio facto numē pinacare: Auctores Macrobius & Nonius hinc illud Plautinum ex penulo. Tum me iupiter faciat ut semper sacrificem. nec unq; litem.
- examuffim. nasoq; ipsius simile comparāt. Et nunc ad sistit miser hic. præmiū nō industriæ: sed debilitationis cōsecutus. His dictis pterritus tēptare aggredior: inie cta manu nasum præhendo: sequitur aures pertracto deruūt: ac dū directis digitis: & detortis nutibus præ sentiū denotor. dū risus ebullit: iter pedes circūstantiū frigidō sudore deffluēs: euado. nec postea debilis: ac sic ridiculis: lari me patrio reddere potui. sed capillis hīc ī de laterū deiectis: aurium uulnera celauit: nasi uero de decus linteolo isto pressim adglutinato: decenter ob texi. cum primū Telephron hāc fabulā posuit: cōpoto res uino madidi: rursus cachinū integrāt. dūq; bibere solidariū postulant. sic ad me Byrrhena. solēnis inquit dies a primis cunabulis huius urbis cōditæ crastinus aduenit: quo die soli mortaliū sanctissimū deū risum: hylaro atq; gaudiali ritu propiciamus: hūc tua p sen tia nobis efficiet gratiorē. atq; utinā aliqd de proprio lepore letificum honorando deo comminiscaris: quo magna pleniūsq; tāto numini litemus. Bene inq; & fiet ut iubes. Et uellē hercules materiā reperire aliquam q

SECUNDVS

DEus tantus: scilicet risus. NOctis admonebat: qui ad uesperascere iā. ac noctescere significabat. est enim uerbum uetus noctescere: quod significat noctem fieri: & in noctis modum obscurari. quod Noctescere furius uetus poeta primus finxisse creditur: illo uersu: omnia noctescunt tenebris caliginis atre. DI. re. stentus: uino ciboq; fartus ad saturitatem. PROspere: lego propere: ut dicat se raptim & festiuius allocuta byrrhena domum reperisse. TItubante: lapsante uacillante nutabundo: quod proprium uinolentorum est: nam ut inquit seite & eleganter plautus. Vinum luctator dolosus est pedes captat

deus tantus effluenter indueret. Post hæc monitu famuli mei: qui noctis admonebat: iam & ipse crapula distectus: protinus exurgit. & appellata prospere Byrrhena: titubante uestigio domuitionem capesso. Sed cum primam plateam uadimus: uento repentinolumine: quonitebamur: extinguitur. ut uix improuide noctis caligineliberati: digitis pedum detunlis ob lapides: hospitium defessi rediremus. dumq; iam iunctim proximamus: ecce tres quidam uegetis & uastulis corporibus: fortes nostras: & summis uiribus irruentes. ac ne presentia quidem nostra tantillum conterriti: sed magis magisq; cum emulatione uirum crebrius insultantes: ut nobis ac mihi potissimum non immerito latrones eē: & quidem seuisissimi uiderentur. Statim deniq; gladium: quem ueste mea contectum ad hos usus extuleram: sinu liberatum arripui: nec contatus medios latrones inuado. ac singulis: ut quęque colluctatem offenderam: altissime demergo. quo ad tandem ante ipsa uestigia mea uastis: & crebris perforati uulneribus: spiritum efflauerint. Sic preliatus iam tumultu eo: Fortide suscitata: patefactis ædibus anhelans: & sudore perlutus: inreposito meque statim: utpote pugnantium latronum inuicemgerioneæ cædis fatigatum. lecto simul: & sono tradidi.

Vinum primulum. DOMuitionem ca luctator capio: id est itionem ad domum dolosus. Domui quasi domus itio: ab eundo domum: non tam Apuleianum uocabulum q̄ Ciceronianum. Namq; ante Apuleium. Marcus Tullius in primo de diuinatione. sic scripsit. Sed rhodiorum classi propinquum reditum ac Domum itionem dari a Martiale Domicienium eleganter fictum est uocabulum pro eo quod est cenare Domi. DEtonsis: contusis: obliis impactis.

OB lapides: ad lapides. ob enim pro ad antiqui dixerunt: nam propositionem ob pro ad antiqui ponebant. & testis est ennius cū ait. ob Romam noctu legiones ducere cepit. VAST: uastis & enormibus: ac magnis: sed cū mediocritate. TANTillum: minimum paulumq; aduerbium est: AD hoc usq;: id est usq; in id temporis momentum: Codex manu scriptus habet ad hos usus. ut sit sensus se eduxisse gladium: quem ad tales usus paratum habuerat: & domo secum eduxerat. COLLVtantem: compugnantem: cœcitantemq; ac resistentem. PER

lutus: madens. aspersusq; quidam codices habent perlutus: alterum a peluor: alterum a perlinior: inflexum est. GERioneæ cædis: ita inquit fatigatus sum pugna trium latronum: sicut Hercules. Tergemini nec gerionis: geriones enim tri corporum fuisse fingitur: quia Tribus insulis præfuit balearius duabus & ebuso: aduersus hunc ternam a ma mouenda: ter lato sternendus erat: quem Hercules extinxit qui ideo fingitur ad eū olla ærea trāseuectus esse: quod habuit nauem fortem. & arē munitam historici autumant ideo triplicis naturæ fuisse gerionem. quia fuerunt tres fratres bellatores. Robustissimi: tantæq; inter se concordia. ut uno animo oēs regi uiderēt. ut pro tribus unus noiaref gerionis armeta speciosa illo extincto Hercules Diodorus. Iustinus. Liuius. Virgilius. Cæteri omnes. hinc plautinum illud ex genere geryonaceo.

Domice nium.

Ob ad

Obro mam.

perlutus. Gerione tricolor. por. cur.

LIBER TERTIVS.

ARGVMENTVM TERTII LIBRI.

Xorto die magistratus cū ministris Domum apuleii petunt eūq; tanquā homicidam in iudicium tradunt: Turba populi confluentis & cuncta stipantis describitur. accusator homicidii reum agit. Reus innocentiam suam tutatur: Causamq; agit argumentis oratoris. inter hæc anus aduenat: tāq; parens necatorū. quos iussu magistratus reuelat Lucius. ut res eē apparent. exoritur cachinus imodicus. & sic dei risus celebrata cum hilaritate solemniphotis causam docet facti utricidi. Mox adhibet Lucium spectatorem pamphiles in auem se transfigurantis Vngvine magico delibutæ. qui & ipse tali desiderio flagrans dum in bubonem gestit immutari per errorem pyxidis unguentariæ in asinum transfiguratur: in calee latrociniale furtum refertur: quo asinus cum cæteris iumentis onustus gazis Milonis hospitis abducitur.

Chrono-
graphia.
Mythici.

COMmodū: chronographia est. describit. n. horā matutinā: qua solet aurora e cubili croceo surgens cælū inequitare almāq; lucē efferre mortalibus: mithici fabulā aurorā bigis p cælū uehi. iuxta illud Maronianū. Aurora in roseis fulgebat lutea bigis. ob id appellat Apuleius phaleras auroræ punicantes ob colorē. s. croceū: qui in exortu auroræ conspicit: nā puniceus color Ruffi coloris spēs est: quē græci φοινικίου uocat exuberantiā splendorēque

punicæ
color.

ruboris significans. auctor Gellius

in secundo: comodū autē aduerbiū est. eo significatu dictū quo an-

Rhodo-
dactylos
aurora.

tea persæpe. **R**Oseū lacertū: poetica magis q̄ oratoria locutio: alludit ad epithetō auroræ: q̄ ab Homero dicta est Rhododactylos q̄ si Roseos digitos habens. talis. n. color exorientis auroræ conspicitur. **A**Estus: agitatio curarū: ita Virgilius. & magno curarū fluctu at æstu trāslario a maritimis æstibus ducta. **V**Espertini homici-
dii sub horā uespertinā facti: quo .s. tres instar latronū irruentes obtruncauerat. **C**OMPlicitis pedibus: expressit habitu. quo se cōfor mare solet homo anxius sollici-

Digitis
pectinam
iuncti.

tusq;. **I**N alternas digitorū uicissitudines: significat digitos pectinatim iunctos. de quibus plinius in .xxviii. sic scribit aspidere grauidis. uel cū remediū alicui adhibetur digitis pectinati inter se se amplexis ueneficiū est: idq; cōptū tradunt alcumena Hercule pariente peius si circa unū amboue genua itē poplites alternis genibus iponi: ex hac pliniana sententia iā factis liquet. id qd ab Ouidio nō minus scite q̄ decenter dictū est libro

Digitis
pectine
iunctis.
Cossin
sedentes
Vbertim

nono Metamorphoseos. dextroq; est poplite leuū p̄ssa genu digitisq; iter se pectie iunctis sustinuit paratus: dixit poeta digitos pectie iunctos qd plinius pectinati iter se amplexos: & nunc Apuleius i alternas digitorū uicissitudines cōnexas māus. **C**OSSin isidēs: pro i coxas sedēs aduerbiū est dictū. quasi coxin i. i coxas pōponius. hoc sciunt oēs quātū ē q̄ coxin cacat hoc gestu futores sarcinatoresq; sedere solent ad hoc referri pōt plautinū illud. quasi claudus futor domi sedet totos dies. **V**BERTi: large & habundāter. sic Catullus uberti thalami quas itra limia fundūt. **I**MAGinabundus: imaginatiōe. & mentis uisiōe cōspiciēs. **A**N mihi q̄sq; hac iqt aio meo uolutabā. me cūq; ruminabar. **P**ERlitū: i persū: per

Delitum
Interlitū.
Dilibut^o
unguēto
Delibur^o
gaudio.
pronun-
ciare.
Eiulatus.
Eiulatio.
Lessum
Miscella.
ne turba.
Miscella.
doctrina.
Miscella.
nea.

fusūq; a plino nascit̄ plitū: sicut a delino delitū. ab obliuo oblitū: subliuo sublitū: Cicero tuli moleste q̄ litteræ delitæ sūt a te mihi reddite. idē i uerrinis. **T**abulæ sunt i medio: q̄ se iretlitas & oblitæ eē clamāt. **D**ELibutū: madētē ecōtrario dicimus unguēto delibutū. p unctū. **V**nguentūq; solinus nā & procon sul africa flauianus impator eū cōtigit unguentis & delibuit dixit Terētius i phormiōe sati est. si te delibutū gaudio reddo ubi scite exponēs Donatus iqt ad aium transfuit: qd est corporis. nā delibutus unctus dicit̄. **P**RONunciare: uerbū forense ē nā pprie iudices pnunciare dicūt. cū sentētiā dicunt: **Q**uītilianus i quarto nisi forte etiā tā hebc̄s futurus ē iudex ut secundū id pronunciet qd sciet narrare te uoluisse. **H**IC idētidē: hac frequēter. **E**IVlabā: cū eiulatu & lamētatiōe prosequer̄: eiulātū & eiulatio nē dixerūt gemitū flebilē. eiulatus: ut iqt. **M. T.** i secunda Tusculana ne mulieri qdē cōcessus est: & hic nimis ē fletus: quē. xii. tabulæ i funeribus adhiberi uetuerunt: quē lessū uocat: super quo i secundo cōmētario tusculana: q̄stionū copiose scripsi: unde & ab Oratio dictū ē i epodo: hic & illa nō uirilis eiulatio. **Q**uati: quatiunt: siue quatiēbāt. tēpus pro tēpore frequens apud auctores elocutio. **P**ERstrepi: perstrepunt sine perstrebant. **T**VRbæ miscellanæ: miscellanā turbā eleganter uocat idiscretam apparitoresq; magistratuū. qui colluione uariarum gentium commixti esse solēt. **A**u. Gellius miscellam doctrinam nuncupat oppido q̄ decenter: quæ multifaria est: & ex mixtura multiugarum disciplinarum quasi confusanea. De miscellis ludis apud Tranquillum in quarto cōmētario scriptum leges ad quos referendū est illud satyrographi poetæ: sic ueniunt ad miscellanea ludi. **M. Varro** miscellum appellat genus columbarū: qd ex agrestibus columbis & domesticis mixtū ē: qdē codices habēt turbæ miscellanæ nomine a miseria ducto: misera enim & misella & consequenter miscellanea eē solet turba

Ommodū punicatibus phaleris: aurora roseū quatiens lacertū: cælum inequitabat: & me securæ quieti reuulsū: nox diei reddidit. æstus inuadit aium: uel uespertini recordatiōe facinoris. **C**ōplicitis deniq; pedibus: ac palmulis in alternas digitorū uicissitudines super genua cōnexis. sic grabatū cossin infidens ubertim flebā. iā forē & iudicia: iā sententiā ipsū deniq; carnificē imaginabundus. **A**n mihi quisq; tā mitis tāq; beniuolus iudex obtinget: qui me tetre cædis p litū cruore: & tot ciuiū sanguine delibutū: innocentē pronunciare poterit. **H**anc illā mihi gloriosā peregrinationē fore chaldeus Diophanes. obstinate prædicabat. **H**ic idētidē meū replicās: fortunas meas heiu labā quati fores iteri: & frequenti clamore ianuarū nā p strepi. nec mora cū magna irruptiōe patefactis ædibus: magistratibus eorūq; ministris: turbæ miscellæ cūcta cōpleta. statique lectores duo deiussu magistratuū imifla manu trahere me: sane nō renitentē. ac dum primum

TERTIVS

eorū q̄ apparēt ac p̄sto sūt iuridicis magistratib⁹: q̄les hoc quoq; tpe p̄toꝝ familiaꝝ cōiisunt: Fumidā. s. & p̄anolā & ex miserā gurgustio eruta. misellā unā dicūt Catōi. & Varrōi p̄ nigris. Trahere: trahūt. Misellā uel trahēbāt. ANGIportū: Quod exitū nō hēt ac p̄uiū nō ē angiportū appellatū. Ab angēdo & portu ut iter p̄taf. M. V. arro. sentētiā uarrōiane astipulat illud Terētiānū ex adelphis. id qdē angiportū nō ē p̄uiū. Vbi Dōar⁹ angiportū expōit p̄ angusta & curua uia. Alii qd̄ iter portus sit locus angustus hoc ē iter domos: q̄s portus ueteres dixerūt. IMMO ad ipsos ieros: Correctio ē. p̄ hyperbolē: q̄ cūta uero

angiportū insistimus: statim ciuitas omnis in populū effusa: mira densitate nos insequitur. Et q̄q̄ capite i ter- rā: imo ad ipsos inferos: iā deiecto; mœstus incederē; obliquato tamē aspectu; rē amirationis maximæ cōspi- cio: Nā iter tot milia populi circūsedentis: nemo pro- fus qui non risu dirūperetur: aderat. Tandē pererratis plateis omnibus; & in modū eorū: qui lustralibus pia- mentis: minas portetorū hostis circūforaneis expiāt; circūductus angulatim forum ei usq; tribunal adsti- tuor. Iāq; sublimo suggestu; magistratibus residenti- bus: iā p̄cone publico silentiū clamāte; repēte cūcti con- sona uoce flagitāt propter cetus multitudinē: q̄ pressu- rā nimia densitate periclitaretur: iudiciū tātū teatro redderetur. Nec mora cū passim populus procurrens: caueā cōseptū mira celeritate cōpleuit. Aditus etiam & tectū oē fartim sti pauerant. Pleriq; colūnis iplexi. Alii stautis dependuli. nonnulli per fenestras & lacunaria

maiora facit: nam correctio exor- natio ē. q̄ pro eo qd̄ dictū ē: Id qd̄ magis idōeū uidet̄ repōit. q̄ ut li- bro. iiii. Rhetoricorū ad herēniū tradit̄. tē facit isigniorē. LVstra- lib⁹ expiamētis: significat se circū ductū fuisse p̄ angulos oīs: sicut hostiæ circūduci solēt i suburbiali sacrificio & ambaruāli: q̄n. s. urbs. agrue lustrant. Nāq; ambaruale sacrificiū id appellauerūt. qd̄ arua ambiat uictia: de quo itelligi uo- luit poeta i georgicis illo uersu. terq; nouas circū foelix eat hostia fruges. fieri aut̄ s̄ape cōsueuerat de porca foccūda & grauida: por- tius Cato hoc sacrificiū signat cū p̄cipit. qd̄ facere debeas si agrū lu- straueris. ubi sollicita uilia circum- agi solita docet. & porco p̄cipue fundū lustrādū expiādūq;: cuius uerba p̄catoria sūt hęc ad deū. uti uidiuertatē uastitudinēq; calāita- tes itēperiasq; phibellis. defēdas

auerūcesq;: ubi uidiuertas significatur calamitas. ex eo dicta q̄ bonis uidiuert: sicut Auerūcare significat auertere. ppulsare. depellere. un̄ & auerūcus deus dictus q̄ mala auerūcaret hoc ē auerteret abigeretq; sup̄ quare i notis seruii scripsimus. nō idiligēter. Amburbale uero siue amburbū dicit̄ sacrificiū qd̄ ur- bē circuit & ambit uictima. Lucāus amburbū signat cū sic inqt in primo pharsalia. Mox iubet & totā pauidis a ciuibus urbē ambiri. & festo purgātes mœnia lustrō: hinc piāmēta lustralia dicunt̄ q̄bus ex- piatoriis lustramus. i. expiams agros urbēq; lustrare enī expiare ē. Vñ & lustratus. p̄ expiatus. Linius i primo lustrale sacrificiū refert: apud Pliniū lustratā urbs s̄ape & lustratū capitolū. Lustralia uero exta apud Virgiliū & Statiū significātur pinguis: moris. n. fuerat. ut grāmatici annotauerūt cōpleto lustrō. i. quinquenali tēpore uictimas sacrificari. i. p̄fecte ætatis. & ob hoc p̄gues. Homerus quoq; dixit. βο- υν̄ π̄επτ̄αι τ̄ηροπ̄. i. bouē quinquenālē quē lustralē uocat. MINas portetorū: q̄qd̄ diri portēta minā tur. ac denunciāt. HOSTiis circūforaneis: circūforaneæ hostiæ dicuntur nō tā q̄ circum fora & cō- ciliabula ducuntur. q̄ q̄ circum agros & urbes in ambaruāli amburbaliue sacrificio circūducunt̄ circū aguntur. a circūferendo dictā. M. Tullius i oratione p̄ cluētio. pharmacopolā uocat circūforanum qui circuit fora. & circūagitur. quales cōplufculi i nostro foro quotidie cōiisuntur hoies. s. nugatores ipostoresq;. Itē Hieronymus. Garulum nescio quē rumigerulum circūforaneum. ANGVlatim: Per omnes angulos. aduerbium est ea forma factum: qua oppidatim. uicatim. regionatim. q̄ significant per oppida per uicos. per regiones. templatim dixit Tertullianus quasi per templa. ASTItuor: ad tribunal iudiciale sistor statuorq;. SVGGEstu: Pulpito. SILENtium clamante: Plautus in penu- lo exurge p̄co. fac populo audientiam: nam dicere solet p̄co. silete & tacete atq; animum aduertite. circūfora- nus.

PREffurā: Pressionis sustentatium est. sic Lucanus. Coricii pressura croci. PERIclitaretur: Hi- storicū pdiderunt Clodiam appii ceci filiam iactatā & male habitā esse turba undiq; cōfluentis conflu- ctuantisq; populi i teatro. quin & ad cæsaris dictatoris spectacula tātum undiq; cōfluisse hominum tēplatin. fertur. ut pre turba elisi exanimatiq; plurimi sint. CAueā cōseptum: Theatri confessum significat. Pressura. Cauea enī in teatro est. ubi spectat populus. ut docet Seruius sup̄ illud Virgilianum. cōfessū caueā Clodia magnis circensibus actis. Plautus in amphitrione. eant per toram caueam spectatoribus. alias cauea conflictā dicitur septū. quo Animalia inclusa continentur. Idē Plautus in curgulione. quia enī in cauea si foret ta turba. inclusi. Itidē ut pulli gallinacei. Plinius auctor ē angustū ostēdisse tygrum Romæ in cauea māsuefactā Cauea. cauea theatri scaur̄. eodem teste cœpit hominum. lxxx. milia. FARTim: Confertim. stipatim. a far- Fartim. ciendo deriuatū aduerbiū. COLumnis iplexi: Euidētia est siue representatio: q̄ græco uocabulo di Euidētia citur enargia. res enim ita clare describitur. Ita tota imago uerbis quasi depingitur: ut cerni uideatur. enargia.

- PROscæniū.** SEMicōspicui: Expressit significatē ac deceter id qd' ī spectaculis fieri uidemus. ut. s. dimidiati hoies. & ut hic noster ait semicōspicui ex fenestris appareāt: uisendi studio interdū piclitates. PROscæniū: Locū q' est ante scānā. pscæniū dixere: quasi an te scānā: auctor Diomedes. ex pscenio actores fabulas agebāt. PVBLica ministeria: Publici ministri. quales sūt apparitores. lictores & accensi. Apud lacedæmonios. Elotæ uocabāt publica famulicia: apud thessalos penestriæ. de qbus Plutarchus Aristoteles. Dionysius. ORchestræ: Locus ī theatro ex quo senatores & legati honoratiorū gēniū spectare cōsueuerāt: De orchestra affatim ī Sue tonii cōmētariis. BOatu: Sonitu. & clamosa uoce. boate enī clamare est: uñ uerbū ductū eē autumāt etymologici a uerū boando hoc est uerū sonādo. Virgilius reboāt si' uaq; & magnus olymp'. dixit p resonant. resultant. remugiūt. M. Varro a boue boātes dici tradit. alii a uerbo græco deducūt: pcones aut solēt & debēt esse. μεγαλοφωροτατοι. i. uocalissimi & uoce sonātissima boātes: unde a pcanēdo. i. ualde canēdo noiati. VAscūlo quodā: Clepsydra signat. ē autē clepsydra uascūlū uitreū. p qd' guttatū defluit. aq' iclusa. stillicidiūq; exhaurit. noie ducto. απο του ελεπτερου qd' significat furari. & abscondere. και το υλορι. i. aquā cōsimilia clepsydris sūt uascūla illa apud nos usitatissima: q' spacia horaria metiūtur puluisculo p foramē angustū minutatū delabēte. Tale ē illud: qd' affabre factū & ex argēto p̄ciosū nuprime ad me misisti dono: munifice antistes: q' ut cæteris uirtutibus fulges. Ita liberalitate quoq; clarissimus es: & p̄fecto nihil p̄q' exornat extollitq; opulētos antistites. q' munificētia: qua hoies diis simillimi efficiūt. qua cūctis mortalibus sunt amabilissimi. qua litterati p̄cōes excitāt. sed ad p̄positū: apud ueteres actoribus cāq; forēsū p̄scribebat' orādī tēpus datis clepsydris. qbus exhaustis amplius dicere uetabant. qd' institutū dānat Plinius ī epistolis scribēs paucioribus clepsydris cās p̄cipitari. q' antiqtus pluribus diebus explicabant illa icrebruit passim inualuitq; cōsuetudo binas uel ternas clepydras interdū & dimidias. & dādi & petēdi: Itē a iubi. dixerā horis pene qnq;. nā tribus clepsydris. quas spaciosissime accēperā sūt additæ quatuor: clepsydrā ut iqt Seneca. n̄ extremū stillicidiū exhaurit: sed qcq; arte defluxit. relege q' scitu dignā notauimus ī secūdo cōmētario Tusculanarū sup clepsydra. sensus Apulei ē. accusatori definitū dimēsiūq; eē dicēdi spaciū: ad modulū uascūli aquarii hoc ē clepsydræ: ut. frātī p̄ oraret dōec efflueret aqua. cui' exhaustu actio finiret. INuicē coli: Cola uasa sūt lintea a colādo dicta. p̄q. s. uinū deflūēs p̄colatur. Virgi. colaq; p̄log; fūosis deripe testis. Martialis. Frigidior colo nō salit unda tuo. Idē colū uinariū celebrat ī apophoretis. figurat' aut colū. a sūmo patulū & satis latū. i. imo at fastigat' ī acutā graciliora. ē: q' si in metā modū. Tali figura dicit fuisse uascūlū. qd' accusatori datū ē. ad tēpus dicēdi p̄finiēdū. GVtratū: p̄ guttas cūctāter fluētes & q' si p̄ stillicidiū. ADOrat: alloq'. adorare apd̄ ātīquos significabat agere. Vñ & legati oratores dicti q' mādata agūt. Quirites: Ex more romano sūptū. Vbi Oraturi ad populū quiritēs appellatāt. ut ī oratiōib' Cicerōis s̄pissime: sic p̄sius. qd' deīde loq're quites. Quiritare dī is q' quiritū fide clamās iplorat: ut quitare urbāōq; ē sic iubilare rusticorū. TOtā aidiū lamē: Mēdosus locus & deformatus. q' ī pristinā elegātiā sic reformari pōt. Tot cediū lāienā. hoc ī intellectu ut dicat accusator. puidēdū est. ne Apuleius. ut pote nefarius hōicidā ip̄ue cōmiserit lāienā. i. laniatū s̄uuitiāq; triplicis cedis: ē. n. laniena locus ubi caro uēdit. ut docet Varro. qn etiā accipit' p̄ laniatiōe ip̄a & trucidatione. uidetur laniena a laniando dici. unde & laniū siue laniones. qui laniant pecora. & lanistæ: q' laniandis p̄sunt gladiatoribus. legato lanionis īstrumēto mensæ: pondera. ferramēta. & alia quoq; quæ laniādæ carnis causa parata sunt cōtineri docet Plautus iuriscōsultus: Nefarius dicitur sceleratus. a farre quo scelerati uti nō debeāt: hinc qui indigni sunt qui uiuant nefarii uocantur. auctores. M. Varro. & Nonius. De nefario sic scribit Aconius. nefariū est. quod sacra polluit farre pio solita celebrati. Ergo nefarii sacri legi. SIMVLtatibus: Inimicitias & odiis: simultas dicta est ex contrario quia minime sunt simul in terquos odium est. potest & a simulatione dicta existimari. quia simulata locuntur adinuicem. NOcturnæ custodiæ p̄fectus: Ex disciplina militari. idonei & probatissimi eliguntur. qui uigilias nocturnas circūeant: & renuncient si qua emerferit culpa: quos circuitoires appellabant: At nunc

Profca
nium.

Elotæ.
penestriæ

Boate
unde.

Præcōes
uocalissi
mi.

Clepsy
dra.

Horolo
giū mu
nus Ar
chiepi
scopi co
locensis

Cola. ua
sa.

Adorat.

Quirita
re.

Laniena
Lani.
Lanistæ.
Nefarius

simultas

TERTIVS

auctore Vegetio militia factus ē gradus. & circitores uocatur. apud iuriscōsultos scriptū legimus triū **Circito**
uiros nocturnos eē ab eo qd' excubias agebāt nocturnos dictos. hosce oīs nocturnæ custodiae præse **res.**
ctos itelligere merito possumus. Fuit & pfectus uigilū. de cuius officio titulus ē libro priō Digestorū:
ad quē ptinet qstio de urbis custodibus. q p totā noctē uigilare debet. & coerrare calciatus cū armis &
dolabris. CVM fide perferā: Oratio ē ex pceptiōe Rethorica Oratoris numeris cōposita: nā post ex
ordiū subiūcta narratio ē: q ut Rethorici Doctores p̄cipiūt debet eē dilucida breuis & pbabilis. TER

cū fide pferā. Nā cū fere iā tertia uigilia scrupulosa dili
gētia cūctæ ciuitatis hostiatim singula cōsiderās circū
irē: cōspicio istū crudelissimū iuuenē mucrone distri
cto passim cedibus operatē. Iamq; tris numero sæuitia
eius interemptos: ante pedes ipsius spirātes adhuc cor
poribus in multo sanguine palpitātes. & ipse quidem
cōsciētia tāti facinoris merito permotus: statim profu
git. & in domū quādā p̄sidio tenebratū elapsus: perpe
tem noctem delituit. Sed prouidētia deum; quæ nihil
impunitum nocentibus permittit; prius q̄ iste clande
stinis itineribus elaberetur: mane præstolatus; ad gra
uissimū iudicii uestri sacramētum. eum curauit perdu
cere. habetis itaque reum tot cedibus impiatum. reum
corā deprehensum. reum peregrinū. Constāter itaque
in hominem alienum ferte sententias de eo criminet
qui etiam in uestrum ciuem seueriter uindicaretis. Sic

tia uigilia: Vegetius & modestus tradūt uigilias nocturnas in qua **Vigiliae**
tuor partes diuisas fuisse: ut non **noctur**
amplius q̄ trib' horis nocturnis **næ qua**
necesse sit primos uigiles uigila **tuor.**
re: a tubicie oēs uigiliae cōmittūt
& finitis horis a tubicine reuocā
tur. Apud historicos frequēs mē
tio est. de Prima. Secūda Tertia.

Quarta uigilia: Hieronymus in
expositiōe Psalmog. nox inqt in
quatuor uigilias diuidit. q̄ singu
læ triū horarū spacio supputatur.
ap̄d Lucanū secūda uigilia signi
ficat illo uersu tertia iā uigiles cō
moueret hora secūdos. & hæ ui
giliae Castrenses noiant. Plinius
i. x. de gallis loquēs sic inqt. cū sole
eunt cubitū. Quartaq; Castrensi
uigilia ad curas laborēq; reuocāt
hic p̄ tertiā uigiliā significat tem
pus id qd' a media nocte mox in
cipit. HOstiatim: Quasi p̄ singu

Hostiatim.

la hostia. Quintilianus. Eloquētia hostiatim petēda. MVcroē districto Educto gladio. proſa Oratio
mucrone p̄ gladio. & tectū p̄ domo recipit auctore Quintiliano. pprie aut mucro ē cuspis teli. hinc di
xit Seruius cuspidē abusiue posuisse Virgiliū p̄ hastæ mucrone: hinc mucronatū deriuat. p̄ eo qd' est
acutū. & mucrois habēs effigiē. Plinius libro. xxxii. scribit iter pisces xiphia id est gladiū rostro mucro
nato eē: a quo naues perfoſsæ mergūtur i oceanō. INTERēptos. Repete uerbū illud cōspicio zengma
est a superiori. PRAEſidio tenebrarū: Consimiliter Virgilius. Denſens tenebris & dono noctis opa
cæ. PERpetē: Perpetuā. ac totā. p̄petē p̄ p̄petuo dixerūt ueteres & annotāt grāmatici: pacuius. fac
ut cœpisti hāc operā mihi perpetē oculis traxerim. NIHIL impunitū nocētibus: Verbū uetus ē deos
iratos pedes lanatos habere. q̄ nōnūq; tarde ueniunt nocētibus. hinc illa apud Valeriū uulgata sen
tentia. Lēto gradu ad uindictā sui diuina p̄cedit ira. ex quo satis liquet deorū p̄uidētia nocētes nunq;
ipunitos dimittere. & si ite: dū sero puniāt: ideoq; scripsit Oratius raro antecedētē scelestū deseruit pe
de pena claudō. Cesar quoq; in cōmētariis auctor ē cōsueſſe deos imortales. quo grauius hoīes ex cō
mutatione rerū doleāt: quos p̄ scelere eorū ulcisci uelint. his secūdas iterdū res & diurnā ipunitatē con
cedere. græce πρὸς ποίει dicitur prouidentia deorū. qua stoici dicūt cuncta regi: prouerbiū græcorū est.
σις θεῶν ὠτὰν λαβῆσαι. ad aures deorū uenit qd' dicitur de hoībus q̄ nō latēt deos in suis actionibus.

Mucro.
Mucro
natum.
Xiphias.

Perpetē
pro per
petuum.
Deos ha
bere pe
des lana
tos.

CLANdestinis itineribus: Occultis & deuiis. clandestinū penultima longa enūciandū est. ut filius
māliusq; notificāt. MANE p̄stolatus: Matutinā aurorā expectans. p̄stolari. n. ē expectare uel mane
re: alias p̄stolari est. p̄sto esse. & apparere: hoc est obsequi. ut docet Donatus. cōiungitur cum datiuo. &
ablatiuo. Terētius quē p̄stolare parmēno. M. T. qui tibi ad forū aureliū p̄stolentur. IMpiatū: Pollu
tū. maculosumq;. REVM: Epanaphora est. siue anaphora. quā nostri repetitionē dicūt. siue relatio
nē: q̄ fit quotiens per singula mēbra. eadē pars orationis repetit hoc modo. uerres calumniatores ap
ponebat. Verres de causā cognoscebat: uerres pronūciabat. auctores Martianus. Diomedes. &. M. T.
in Rhetoricis ad hereniū. PEREgrinū: tāq; peregrino minus fauēdū sit q̄ ciui: & alienus constanter
dānati debeat: nā ut docet. M. Tullius in primo de officiis. propior est societatis gradus eiusdē natio
nis & linguæ. arctior uero colligatio est eiusdē eē ciuitatis: hinc scribit Plinius in. xxxvi. agoracritū pa
riū & alchamenē atheniensem p̄hidiaē discipulos inter se ambos certauisse in uenere faciēda: uicis
seq; alchamenē nō opere sed ciuitatis suffragiis cōtra peregrinū Ciui suo fauētis. atqui peregrinos ta
men despiciere nō debemus: quinimo ut præcipit Plato. libro. viiii. de legibus: peregrini uiginti ānos
in aliena ciuitate permanēant artium aliquā exercentes. sine uectigalium solutione: cū autē. xx. anni
exacti fuerint: accipiat rem suam & abeat: Lex quoq; moſayca præscribit allophylos sic enim græco
uocabulo peregrini dicuntur. non esse uexandos: nam & uos inquit peregrini fuistis in alieno solo.

p̄stolari.

Epana
phora
Relatio.

Atheñ. fa
uept ciui
cōtra pe
regrinū
allophyli

LIBER

Status iudicialis
Intentio
Depulsio

NEC ipse ignoro: Defensio est: cuius status siue Constitutio iudicialis siue qualitatis nuncupatur: non enim factum quod obiicitur negat. sed id iure factum esse demonstrat: ut in causa orationis fornicidae intentione accusatoris: est fororē occidisti. depulsio defensoris: occidisti: sed iure occidisti. questio est nunc iure occiderit: insidiatorē autē cum occidere fas sit: & quod quisque ob tutelam corporis sui fecerit id fecisse iure existimetur: tris a se insidiatores iure casos argumetur. Orditur autem a pronome: quoniam magna uis est in pronominibus. **EXPOSITIS:** neci datis: sensus autem est: scio esse difficile eiusque confiteatur crimine de quo arguitur: uelle tamen persuadere se se esse innocentem. **AVDIENTIA.** Ita

A cœna.

Plautus exurge pro fac populo audientiam. **EVENTU** fortuito. Cædes enim illoque triu fortuito non consulto fuerat perpetrata. **A Cœna:** Foris enim apud byrhena cœna uerat. ut superius demonstrauit. **Elocutio** pliniana est. a cœna a cibo. a somno. pro eo quod est post cœnam. post cibum. post somnum. de ui & significatiōe huius particulæ a sup Suetoniū affatim. **SERius.** hora seriore tardioreque.

Deuorto
Deuortor.

POTulentus: Vinolētus & bene potus apud plautū uitio uini atque amoris noxam commissam purgat. **VERū** crimen. Non negabo inquit me ebriū temulētūque fuisse. **DEuorto:** Dicimus deuortor. & deuorto in eodē significatū nā & deuortor in preterito actiua habet declinationē deuerti: ut docet phocas. uerbum autem est proprie hospitale. Plautus in pseudolo. Ego deuortor extra portā. In tabernā tertiā. Itē trinumo insanū est & malū in hospitium deuorti ad cupidinē. **M. Tullius** in secundo rethorico: quare cum in quadam tabernā deuortissent simul cœnare & in eodē loco somnū cape uoluerūt. **GESTientes** cupiētes: gestire enim modo cupere est: alias latere esse. **CORpore** uastior: maior

Gestire.

Vastum.

Vastescere.

enormior horretior: uastū enim dicitur magnū horres. & ferox. uetus uerbum est uastescere. quod significat desertū & uastum fieri. uasticies & uastitudo & uastitas pro horrore & desolatiōe & cōtagio accipiuntur apud scriptores idoneos. **AFFAtibus:** alloquo & uerbis: quod magnū præsepe hñt icitamētū in utraq; parte tā ad scelus capeffendū: quod ad uirtutē pcolēdā: Oratius hortari cœpit eundē uerbis: quod timido quoque possent addere mētē. **MARibus** animis: masculis & plane uirilibus. **CVNctatio:** hortabatur comites ut morā oēm & cōtationē eiicerēt ab sese eliminarētque: sæpe enim cūctatio dispēdiōsa est. ex quo illud filii. pelle moras breuis est magni fortuna fauoris. præsepe uero utilē cūctationē tarditatēque esse precipimus. uñ ait idē filius. In re cōtari fuerit. & Fabius ob id cūctator dictus: quod cōtado restituit re. Dictū uetus est cuius sidonius quoque cōmeminit præsepe morā esse meliōrē: & ut auctor est marcellinus. cūctatio precipuū bonū est in magnis ductoribus. **FACEffat.** recedat abeat ut illud faceffite hinc oēs: alias faceffere est facere. ut Virgilius iperio læti parēt ac iussa faceffunt. **FAteor** quirites: Ex ritu oratorū romanorū: qui ad quirites cōtionātur. **EXTremos** latrones. Ita ordināus est textus aggressus sum gladiolo fugare extremos latrones tāquod id officiū foret boni ciuis. extremos autem appellat: intelligi uolēs perditissimos nequissimosque. sic ab Au. Gellio. extrema malitia dicta pro maxima & ea: ultra quam nihil sit

Cūctatio
Cūctator
Mora sæpe melior.
Faceffere.
Extrema malitia.

profatus accusator acerrimus immanē uocē repressit. Ac me statim pro si quid ad ea respondere uellē: iubebat incipere. At ego nihil tūc temporis amplius quam flere poterā. Non tā hercules truculētā accusationē intues: quam meā miserā cōscientiā. Sed tamē oborta diuinitus audacia: sic ad illa. Nec ipse ignoro quod sit arduū: trinis ciuiū corporibus expositis: eū quod cædis arguat: quis uera dicat: & de facto cōfiteatur ultro: tñ multitudini tātā quod sit innocēs persuadere. sed si paulisper audiētiam publicā mihi tribuerit humanitas: facile uos edocebo me discrimen capitis: non meo merito: sed rōnabilis indignationis eue tu fortuito: tātā criminis inuidiā frustra sustinere. Nā cum a cœna me serius aliquāto reciperē: potulētus aliquin: quod plane uerū crimē non diffitebor: ante ipsas fores hospitii: ad bonū autē Milonē ciuē uestrū deuorto. Video quosdā seuissimos latrones adytū tēptantes: & domus ianuās cardinibus obtortis euellere gestiētes: claustrisque oibus: quod accuratissime adfixa fuerāt: uiolēter euulsis: secū iā de inhabitatiū exitio deliberātes. unus denique & manu proptior: & corpore uastior: his affatibus cæteros incitabat: heus pueri quam maribus aīs & uiribus alacribus dormiētes aggrediamur. Ois cōtatio ignauia oīs faceffat e pectore: stricto mucrone per totā domū: cedes ambulet. qui sopitus iacebit: trucidetur: qui repugnare tēpta uerit: feriat. sic salui recedemus: si saluū in domo neminē reliquerimus. Fateor quirites extremos latrones boni ciuis officiū arbitratus: simul ex mie metuens & hospitibus meis & mihi: gladiolo: quod me per huiusmodi picula comitabatur: armatus: fugare: atque proterere aggressus sū. At illi barbari prorsus & imanes hoīes: neque fugā capeffunt. & cum me uiderēt in ferro: tamē audaciter resistūt. dirigunt præliaris acies. Ipse denique

TERTIVS

DVX & signifer. Vexillariū. Antesignanūq; ac ueluti principē latronū significat. CERta manu. Di-
 cit māus certa. cuius ictus nō oberrat. sicut incerta. q̄ nō semp ferit destinata. Quintiliāus ī quarto. ut
 certa māus uno telo possit eē cōtēta. certæ plura spargēda sūt. ut sit & fortūæ locus: NEq; fugā capes
 sunt. Narratio credibilis. & plane oratoria: q̄ ex p̄cepto Quintiliāi nō fuerit inutile semina q̄dā. p̄batio
 nū spargere. nō nūq; etiā argumēto aliquo cōfirmabit: cū aduersarii dicūt fuisse robusti armati cōtra in
 firmos. plures cōtra unū. Aliqñ cōfitebimur uix eē credibile. qd' factū ē. nos tñ id uerū eē p̄baturus: sicut
 Certa
 manus.

dux & signifer cæterorū ualidissime aggressus: illico
 manibus ambabus capillo abreptū: ac retro reflexū ef-
 fligere lapide gestit. quē dū sibi porrigi flagitat: certa
 manu pcussū sceleriter prosterno. At mox aliū pedib⁹
 meis mordicus inherētē: p̄ scapulas ictu tēperato: ter-
 tiūq; iprouide occurrētē pectore offenso p̄mo. sic pa-
 ce uindicta: domoq; hospitis: ac salute cōmuni prote-
 cta: nō tā ipunē me: uerū etiā laudabilē publice credebā
 fore. q̄ ne tātillo qdē unquā crimie postulatus: sed pro
 be spectatus: apud meos semp īnocentiā cōmodis cun-
 ctis antetulerā. Nec possum reperire cur iuste uliōis:
 qua cōtra latrones deterrimos cōmotus sum: nūc istū
 reatū sustineā. cū nemo possit mōstrare. uel proprias ī
 ter nos inimicitias p̄cessisse: ac ne omnino mihi notos
 illos latrones usquā fuisse. uel certe ulla p̄da monstre-
 tur. cuius cupidine: tantū flagitiū credatur admissum.
 Hic profatus rursus lachrymis obortis: porrectisq; ī
 p̄ces manibus: per publicā misericordiā per pignorū
 charitatē: mœstus: tunchos: tuncillos dep̄cabar. Cūq;
 iā humanitate cōmotos: misericordia fletuū adfectos
 omnes satis crederē: solis & iusticiæ testatus oculū ca-
 sumq; p̄sentiē meū cōmendans deū prouidētīæ: pau-
 lo altius aspectu relato cōspicio prorsus totū populū

ti nūc uix uidef eē credibile. tres
 ab uno perēptos fuisse. tā aut sub-
 tiliter narrat tā p̄babiliter. ut qui
 audit statī credat. MORDicus: Mordic⁹.
 morfu. & dētib⁹ aduerbiū ē. mor-
 dicibus quoq; ueteres dixerūt in
 eodē significatu. Plautus ī Aulu-
 laria. A fini me mordicus scindāt
 boues icursent cornib⁹: a morfu
 etiā mortificari ludūt. PER scapu-
 las: Scapulae posteriores dorsi p̄-
 tes & Humerog; significāt. hic in
 teruallū illud mediū iter scapulas
 iter scapulū dictū. In floridis. cū in
 ter scapulū crates retexisset. quidā
 iter scapiliū legere malūt apd̄ higi-
 nū crebra mētio est iter scapili: a
 quo ī scapulo quoq; usurpat. p̄ i-
 ter scapilio siue p̄ ī scapulis. IM-
 punē: Impunitū. & penæ exortē.
 declinat ip̄uis ut imunis. HOS-
 pitis. milōis. PROrecta: defēsa.
 NE tātillo qdē: ne minimo qui
 dē. POSTulatus: Accusatus. Ti
 tulus ē apud iuriscōsultos de po-
 stulādo. Cæsar ut scribit Trāquil-
 lus dolobelā repetūdarū postula-
 uit. REatū: accusationē. messala
 orator prius reatū dixit: ut docet
 Quintiliāus ī viii. reus un̄ reatus
 dicit. nō solū est is q̄ cām dicit. &
 Reus q.

itē q̄ qd' p̄misit sp̄pōditue ac debet. Verū etiā qui cū altero litē cōtestatā hēt. siue is egit. siue cū eo actū
 est: Reus ut scribit gallus helius stipulādo est idē qui stipulator dicit. sicut reus ē p̄mittēdo. q̄ suo noīe
 alteri quid p̄misit. M. Antnoius apud Ciceronē ī secūdo de oratore. reos inquit appello. nō eos mō
 qui arguūt: sed oēs quoq; de re disceptat. reū fieri ascōio nihil aliud ē nisi apud p̄torē legibus iterroga-
 ti. agi dicitur reus cū accusatur: pagi qñ dānatur. Plinius ī epistolis iterea dū pagitur reus. Vulpiāus ad
 legē iuliā d̄ adulteriis sic fert. nisi reū pegerit pegerisse. at n̄ alias qs̄ uidef. nisi & cōdēnauerit. Idē ad legē
 iuliā maiestatis. is inquit qui ī reatu decedit itegri status decedit: extinguit enī crimē mortalitate: reis
 apud priscos moris fuit sūmittere capillū: & uestē sordidā ī publico habere. ad misericordiā cōciliādā.
 Agi reus
 Peragi
 reus.

PROprias inimicitias: Maleficiū sine cā susceptū ferme eē nō solet: ut rhetorici doctores prodiderūt:
 qui p̄cipiunt in omni lite causam potissimū spectari oportere: causa aut̄ ois aut ipulsua ē. ut ira odiū: Causa in
 aut ratiocinatio. lucrū hereditas. Impulsua græci uocāt ορεικτικη αιτια. ratiocinatio uero τη
 λογικη αιτια. p̄terea cā ē aut efficiēs cū dicimus illa ratiōe puocatus est: qd' ποετικος αιτιος græ-
 ci uocāt. aut adiuuās: ut cū dicimus. & iam illa causa accessit: qd' υπερετικος αιτιος uocāt: aut prohi-
 bens. ut imo habui causam nō faciendi ne ad inimicū meū hereditas perueniret. quod κωλυτικος
 αιτιος græci uocāt. nunc Apuleius impulsua causam signat cū ait inimicitias nō p̄cessi me: ratiocina
 tiua uero: cū negat nulla predæ cupiditate admissum eē flagitium. CVPidine: Cupiditate: Oratius
 at bona pars hoīum decepta cupidine falso. PORrectis in p̄ces manibus: adorantes manus attoli
 mus. ut docet Quintilianus. sine manibus trunca ē actio ac debilis. Cæteræ partes eloquētē adiuuāt:
 heæ: prope est ut dicā: ipsæ locuntur. manibus poscimus. minamur. supplicamus. manus uouētium
 leuiter p̄adata est. PIGNORū: Filiorū. sunt enī filii ueluti pignora charitatis iter cōiuges & ut. xxxii.
 q. ii. scriptū legimus cōiugii p̄mium & gratia nuptiarū est partus: obsecratio autē illa iudiciū p̄ charissi-
 ma pignora utilis erat. ut inquit Quintilianus in. vi. IVSTiciæ oculū: In secūdo dictū ē. ip̄os etiam
 oculos solis & iusticiæ facile frustrentur. Vbi de oculo iusticiæ & solis nō indiligenter annotauimus.
 Ratioci-
 natia.

LIBER

RISV cachinnabili: Sonoro, soluto, maximo, qualis est cachinnus. **PARĒTĒ**: Nomē ē reuerentiæ. **REVS** capitis: Cuius cā capitalis ē is reus capitis dicitur, ut reus furti, reus maiestatis: qui de furto & maiestate accusat. **ASSISTENDI**: Patrociniādi, fauēdiq; assistere enī, qñq; significat defendere patrociniari, adesse, qd' prisci adesse & supeffe dicitur: sic enī elegāter & scite loqmur. Tibi adfū, tibi supsum, p eo qd' ē aduocatus tibi sū, cām q; tuā defendo. **CACHINAT**: Cachino risuq; solutiore, p se q; . **ATRA** ueste: Nigra uestis ē lugētū: pullatos dicitur & atratos: q; lugēt & uestibus nigris obsoletisq; luctū testat apud antiquos nefas erat atratū accūbere ī epulo, hic, M. Tullius Vatinio pbro dat q; cū toga pulla, i. nigra in epulo qnti Anni accubuerit, & q; cōnauerit atrat°. Anthracinus color dicitur apud ueteres niger, q; si carbōarius. Anthracēs enī carbones latine appellāt. **M. Varro**, amiculū nigellū appellat lugubrē uestē. **PONE**, Post. Virgilius pōe subit cōiūx. **PANNIS** obfita: Ita Terētiū. Video sētū squalidū agrū pannis annisq; obfītū, a Virgilio dicitur ē obfītus auro, p fenex, & ut interpretat Dōtus, obfītū dicitur metaphora ab agro sūpta. **OLEAGINOS**: Olearios, ab olea oleaginus ducitur, sicut a faba fabaginus, hinc a Catoe acus fabaginu dicitur p purgamentū quifquiliisq; fabarū, q; item precipit taleas oleaginas tripodaneas ē decidēdas. Itē codicillos oleaginos amurca pspergi iubet ita neq; fumosi erūt & bene ardebunt. Ramus olearū pacis signū: Arbor enī pacifera est olea Virgilius, placitā paci nutritor oliuam hinc a græcis elea dicta, q; græce ελεος misericordia, q; quia cōtingit eis qbus pax datur, ut inqt probus pax datur, ut iquit pbus grāmaticus: Olea pacis signū ē. **LV** gubriter eiulantes: Flebiliter lamētantes. Eiulatus & eiulatio flebilis est lamētatio. Eiulare est flebiliter more scemineo cōplorare: ī legibus decēuiralibus lessum dicitur hęc lugubris eiulatio. Legis uerba sunt hęc mulieres genas ne radūto, neue lessum funeris ergo habēto: qbus uerbis ut lelius interpretat tollit lex lamētationē. Id totū a nobis latius explicatū ē in secūdo Tusculanarū cōmētario. **PARUULI** huius: Magis naturaliter mouēt exēpla q; uerba, hinc Sergiū Galbū accepimus euasisse iudicii scāmā miseratione excitata, dū nō suos modo liberos paruulos in contione produxerat, sed galbæ etiā sulpitii filium suis etiā manibus circūtulerat, & ut auctor est Quintilianus nō solū dicēdo sed etiā faciēdo lachrymas mouemns. Vnde & producere illos qui periclitentur squalidos atq; deformes, & liberos, & parentes institutū est. **LATRONIS**: Inuidiose latronē Apuleium ipsum appellat. **LITATE**: Sacrificate, & quasi parētate, quid litare & sacrificare inter se differant scēpius diximus. **DIFFITERI**: Negare, & inficiari. **SVBSCIUA** sollicitudo: Reliqua & sola, subsciuiū enī id uocant quod quasi reliquum subductū subtractūq; est. M. Varro, Ab hoc principio Mensores nōnūquam dicunt in subsciuium esse unciam agrī aut sextantem: quidam subsciuium quasi a subsecando alii succisiuum quasi a succidendo: deducere malunt eodem tamē intellectu, & significatu. A u. Gellius, M. Tullius, Plinius, tempora succisiua appellat: quasi dicas subsecta subducta; a negotiis: quæ litteris sunt impartienda. In primo de legibus ait, M. Tullius subsciua quædam tempora incurunt: quæ ego perire non patior: Apuleius infra quoq; dictionē hanc decenter usurpat in significatione consimili. **EUITASSE**: uita spoliasse. Euitare enī ē uerbū uerus, neq; omnibus obuium, quod significat uita priuare: & ita legerem malim q; enecasse: quod quidā insolentiā huius uerbi reformidātes fecerūt: sed elocutioni Apuleianæ magis congruit euitasse q; enecasse: cū alterū sit oppido quæ eruditū. Alterū protritū. Item actius poeta apud Ciceronē in tertia Tusculana, hęc omnia uidi inflammari, Priamo ui uitam euitari id est uitalitate spoliari.

T ORmentis

TERTIVS

TORMENTIS ueritas eruenda: inter probationes quas græci αἰετῆς ὄρον nostri inartificiales uocāt tormenta sunt. apud rhetoricos doctores. cōmunis locus est a tormentis dicere & contra tormenta: **Locus a**
 cū pars altera questionē uera fatendi necessitatē uocet. altera autē sæpe causam uel falsa dicendi: ple- **tormētis**
 næ sunt orationes uetere oratorū huiuscemodi q̄stionibus. apud maiores nostros q̄stiones & tormē- **Questio**
 ta de seruis habebāt: diuus augustinus ut auctor est Vlpianus nō eē a tormentis incipiendū constitu- **res peri-**
 it. neq; adeo fidē q̄stioni adhibendā: est enī q̄stio res fragilis & piculosa. & q̄ ueritatē fallat: nā plerique **culosa.**

tormētis ueritas eruēda. Nā & q̄ comitabat̄ eū clāculo profuit. & res ad hoc deducta ē: ut p̄ q̄stionē sceleris sui participes idicet. ut tā dīræ factiōis formido funditus perimat. Nec mora cū ritu græciēs ignis & rota tū oē flagitiorum genus inferunt. Augetur oppido; immo duplicatur mihi mœsticia. quod integro saltem mori non licuerit. Sed anus illa; quæ fletibus cuncta turba uerat; prius inquit: optimi ciues; q̄ latronem istum miserorum pignorum meorū peremptorē cruciandum adfigatis; permitte corpora necatorum reuelari; ut & formæ simul & ætatis cōtemplatione. magis magisq; ad iustam indignationem arrecti; pro modo facinoris læuiatis. His dictis applaudit. & illico me magistratus ipsum iubet corpora quæ lecto fuerāt posita: mea manu detegere. luctantem me ac diu renitentem præcedens facinus instaurare noua ostensione: lectores iussu magistratum q̄ instantissime compellunt. manum denique ipsā e regione lateris tundentes; in exitiū suum super ipsā cadauera porrigunt. Euictus tandē necessitate subcūbo. & ingratus licet; arrepto pallio;

ter libris diligēs lector frequenter iueniet; & nos hisce cōmētariis ispersimus. & apud Suetoniū nō idiligēter annotauimus. qd differat hispaniēs ab hispāo. & alia id genus. **IGNIS** & rota: inter tormenta antiquorū sunt cruce eculi. Carcer. Vncus. & adactus p̄ mediū hominē stipes: & tunica alimentis igniū illita & itexta quā molestā uocāt: de qua itelligi uoluit satyrogaphus cū ait. ausi qd liceat tunica punire molesta. & epigramatarius illo uersu. nā cū dicat̄ tunica p̄sentē molesta: de ungula qd tormētī gēus ē meminit Ciprianus Eusebius Tertullianus. q̄ & ascias & runcinas inter instrumenta seuitiæ p̄censet: præterea inter cruciatus est ignis & rota: utrūq; nō minus notū q̄ crudele suppliciu; tormentū rotæ germanorū prope peculiare est. apud quos noxii rotæ inferunt & membratim radiis rotæ conuulsi lentitudine mortis cruciabiliter perimuntur: de quo scripsimus in commentariis tusculanarum. i de cimo quoq; huius operis uolumine sic scriptum est. nec rota uel eculus more græcorū tormentis ei⁹ apparatus iam deerant. **FLAGITIORUM.** corrige flagtorum. ut sit sensus omne genus flagellorum uerberumq; illatum importatumq; fuisse. **OPPIDO:** ualde. **IMMO** duplicatur: exornatio est quā correctionem uocant. ut illud ex libro quarto rhetoricorum ad herennium. Quod si iste suos hospites rogasset immo uenisset modo. hoc facile perfici posset. **INTEGRO:** timebat enim ne lacerato disceptoq; per cruciatus corpore mutilatus truncus minime integer moretur: iuuenalis hoc cruciatu lentulus hac pena caruit. ceciditq; cethegus integer. & iacuit Catilina cadauere toto. **PIGNORUM** peremptorum: filiorum meorum interfectorem: pignora enim filios dici sat notum & superius explicatum ē.

REUELARI: detegi denudari. **PRO** modo facinoris: p̄cena facinori par irrogari & solet & debet. nā ut docet Marcianus iuriconsultus respiciendum est iudicanti nequid durius. aut remissius. cōstituat̄ q̄ causa deposcit: nec enim aut seueritatis aut clementiæ gratia affectanda est. sed perp̄sō iudicio put quæq; res postulat statuendum est. plane in leuioribus causis proniores ad lenitatem iudices esse debent in grauioribus p̄cenis seueritatem legum cum aliquo temperamento benignitatis subsequi.

RENITENTĒ: recusantē. **PRAECEDENS** facinus: triplex homicidiū. **EREGIONE** lateris: eregiōe ad uerbialiter dicimus ex opposito. & ex parte cōtra respiciente. hic significat ex parte laterali percutiētes lectores impulsisse ut manum super cadauera porrigeret. **INGRATUS:** id est inuitus: & coactus: & cōtra animi mei uoluntatem. sic Terentius opus faciam. ut defatiger usq; ingratus ut dormiam. ultronea enim ut inquit Donatus grata sunt. ingrata quæ ab inuitis fiunt: ac recusantibus.

patientia siue duritia tormentorū ita tormenta cōtēnunt: ut exprimi ab eis ueritas nullo mō possit alii tanta sunt impatiētia & adeo recentes in dolore: ut in quouis mentiri q̄ pati tormenta uelint. De minore quattuordecim annorū q̄stio habenda nō est: ut diuus pius cecilio rescripsit. tormenta ut docet archadius iuriconsult⁹ habenda sunt nō quanta accusator postulat: sed ut moderatæ ratiōis temperamenta desiderant: sed senatus cōsultū sullanianū ex Vlpiani p̄ceptiōe impuberes torqueri nō debent: sed terri tantū. & habenda uel ferula cedi: alias tormēta significāt machias bellicas. scribit plinius cretas inuenisse in tormentis scorpionē. **PER** q̄stionē: q̄stionē ut inquit Vlpianus sic accipimus nō tormenta tantū. sed oēm inq̄sitionē. & defensionē. alie sunt q̄stiones oratorū: & dialecticorū. **RITU** græciēs: ea forma dicit̄ græciēs: qua hispaniēs. corinthiēs: Romanēsis. q̄ in ue-

impuberes torq̄ri non debent.

Tunica molesta. Apud poetas Ungula tormenti genus Runcinæ. Supplicium.

Pignora filii.

proniores ad lenitatem iudices. Eregiōe. ingratus inuitus.

LIBER

REtexi: reuelauit. **RE**pentina mutatio: ut qui prius triplicis homicidii reus mihi uidebar. nunc utricida conspicerer. **IN**peculio proserpinæ: oppido quod eleganter dicitur quispiam numeratus esse in peculio proserpinæ: qui fuit proximus morti. & iam iam iturus ad manes. & aucturus familiam plurimam: nam sicut peculium dicitur quod seruus seorsum a rationibus dominicis separatim habet. ita peculium proserpinæ & orci familia translatione decentissima significantur animæ defunctorum: hæc enim sola sunt deorum in inferorum bona & opulentia. asserunt poetæ mortuorum capita furiaque lampade lustrari. & earum nomina a proserpina in inferiorum poste conscribi. peculium proprie seruorum est. sicut patrimonium & bona patris familias. unde seruile peculium a iuris consultis dicitur. & res peculiare: ad peculium pertinentes peculiosum appellat Plautus opulentum seruum suffarcinatque peculio. orcum autem plutonem dicit quis ignorat? hic orciniana sponda. apud epigramatista usurpat pro lecto funebri. Verrius Flaccus. Vragum ab antiquis dicitur ait. quem orcum dicimus. quasi ab urgendo. quod is deus maxime nos urgeat. ab orco orcinus libertus ut opinor dicitur. qui sit ipsius testatoris defuncti & in orci familia ascripti: de orcino liberto meminerunt. iurisconsulti. titulo de fidei commissariis libertatibus. & libro secundo institutionum. **UT**res inflati: quærit aristoteles in problematis cur utres inflati ualeant fluitare: qui inanes deosum inflati supernæ ferunt. hoc autem ideo contigit: quod ab aere sustinentur. scribit Plinius hircini utris uinari cinere sanguinem sistri. Vtribus inflatis incubantes barbari flumina transnatare: quod apud historicos frequentissimum est. **HI**antes: aperti. patentesque sic Papinius. uulnus hiat. plus est hiscere quam hiare si Diomedem credimus hiat enim qui ore patulo est uel tacitus hiscere uero est incipere loqui. **VE**teres hietare. & hietare dixerunt laberius hietant fores dixit: pro eo quod est hietant. i. patent. **CO**hibitus: compressus. coercitus. suffrenatus. Libere exarsit: natura comparatum est: ut risus aliquandiu coercitus mox obiicibus refractis liberrime erumpat quod Cleophanto accidisse scribit aristoteles. ut scilicet aliquandisper risum cohibuisset. mox in largissimum sonorumque cachinnum effuderet. **GR**atulari: gratulabantur. **SE**dare sedabant: frequentissima locutio. **DO**lor uentris: expressit id quod ex naturali affectione prorumpit: namque ex nimio risu dolor uentris interdum exoritur. quem manu uel compressione mitigare solemus. **LA**etia delibuti: ad animum transfudit: quod est corporis. nam delibutus dicitur. sic & Terentius delibutum gaudeo dixit. **FA**cessunt: abeunt. recedunt: Lucina: pallium signat: quo cadauera illa fuerant conuelata. contactaque. **IN**lapide: tamquam lapideus factus ob stuporem. **THE**atri statuis: moris fuit apud antiquos theatra statuis exornare. Mar. scaurus tria milia signorum ad ornatum temporarii theatri posuisse memorat. cui triplex fuit scena. altitudine. ccc. lx. columnarum: summæ columnæ tabulis inauratis spectabiles uisabantur. **PRO**micantibus: manantibus profluentibusque. promicare ut inquit nonius est porro iacere & extendere. neuus: siquid loqui uis: non perdoctre multa longè promicando oratio est. **CLE**menti uolentia: declamauit a contrario: nam cum uolentia inclementer fiat. tamen hic clementem scite dixit. intelligi uolens quadam quasi uolenti tamen & beniuola Apuleium tractum esse a milone: qui hospiti prodesse uolebat non obesse. **IN**heserat altius: prouerbialis illa sententia est: cui dolet meminisse. cui placet obliuiscitur. Iniuriam enim memoria sempiterna est. cum beneficii recens sit obliuio. hinc illud cantatissimum. maneat alta mente repostum iudicium paridis. **CVM** suis insignibus: magistratum pene singulorum insignia quasi peculiaria sunt uerbi causa lictores. & uirgarum fasces cum securibus & prætexta uestis insignia sunt. consulum. Tu

retexi corpora: dii boni. quæ facies rei: quod monstrum: quæ fortunæ meæ: repentiā mutatio: quæquæ enim iam in peculio Proserpinæ & Orci familia numeratus: subito in contrariā faciem obstupescit hiesi. nec possum nouæ illius imaginis rationem idoneis uerbis expedire. Nam cadauera illa iugulatoꝝ hoĩum erant tres utres inflati: uariisq; secti foraminibus. & ut uespertinum prelium meum recordabar: his locis hiantes: quibus latrones illos uulneraueram. Tunc illis quoruſdã astu paulisper cohibitus risus: libere iam exarsit in plebem. hi gaudii nimietate gratulari. illi dolorem uetris manuum compressiõẽ sedare. Et certe læticia delibuti: meq; respectantes cuncti theatro faceſſunt. At ego ut primum illam laciniam præhenderam: fixus in lapide steti gelidus. Nihil secus: quam una de cæteris theatri statuis: uel columnis. nec prius ab inferis emerſi: quã Milo meus hospes accessit. & iniecta manu. me renitentẽ. lachrymisq; rursus promicantibus: crebra singultientem: clementi uolentia secũ attraxit. & obseruatis uiaẽ solitudinibus: per quosdã anfractus domũ suã perduxit. mœstũque me atque et tũc trepidũ: uariis solatiffatibus. Nec tamen indignationẽ iniuriæ quæ inheserat altius meo pectori: ullo modo permulcere quiuit. Ecce illico et magistratus ipsi cũ suis insignibus domũ no-

In peculio proserpinæ.

peculium. peculia res res. peculiosus.

Orcus. Orciniana sponda.

Orcinus libertus.

Utres fluitant.

Hiat. Hiscit.

Hietare.

Cleophantus in risum effusit.

Theatri scauri. promicare.

Cui dolet meminisse. Insignia.

TERTIVS

unica palmata & toga p̄cta. cum quadrigis albis triumphantium. Diadema regibus. paludamenta imperatoribus galerum pontificibus. lituus auguribus insignia sunt. **LV**ci domine: uerba sunt magi stratuum ad Lucium Apuleium: quem & nomine domini & prænominē Lucii honoris causa compellant. nam ut inquit Oratius gaudent prænominē molles auriculæ. **PR**ouinciam totam: thessaliam significat: ubi originis maternæ apuleianæ fundamenta a plutarcho & sexto plutarchi nepote p̄ dita gloriam apuleio faciebant. **TR**istitudinem mitte: tristitiam omnem mœroremq; procul abi-

strā ingressi: talibus me monitis delinire gestiūt. Neq; tuæ dignitatis uel etiā profapia tuorū ignari sumus. **LV**ci domine. nam & prouinciam totam inclyte uestræ familiæ nobilitas cōplectitur. Ac ne istud quod uehementer ingemiscis contumeliæ causa perpessus es: omnem igitur de tuo pectore præsentem tristitudinem mitte. & angorem animi depelle. Nam lusus iste quem publice gratissimo deo risui: per annuā reuerticula sollempniter celebramus: semper commenti nouitate florescit. Iste deus: auctore suum propicius ubiq; comitabitur amanter. Nec unquam patietur: ut ex animo doleas. sed frontem tuam serena uenustate lætabit assidue. Actibi ciuitas omnis: pro ista gratia honores egregios obtulit. Nam & patronum scripsit. & ut in ære stet: imago tua decreuit. Ad hæc dicta sermonis uicem refero. Tibi quidem inquam splendidissima & unica thessaliæ ciuitas: bonorum talium parem gratiam memini. Verum statuas & imagines dignioribus meisque maiorib; referuare suadeo. Sic pudēter allocutus: & paulisper hylaro uultu reidēs: quātūtūque poterā lætiorē me refingēs: comiter abeūtes magistratus appello. Et ecce quidā intro currens famulus: rogat te inquit tua parens Byrrhena: & cōiuii cui te sero desponderas: iam appropinquantis admonet. Ad hæc ego formidans & procul perhorrescens etiam ipsam domum eius. Quam uellem iquā parēs iussis tuis obsequium commodare: si per fidem liceret id facere: hospes enim meus Milon per hodierni diei præsentissimum numen aduirans effecit: ut eius hodiernæ cænæ

allobrogū romæ fuisse memorat: p̄ quē catiliæ cōiuratōis idiciū factū: sic & siculi patronos Marcellos habuerūt: & Scipiōes. **VT** i ea reites: mēdosus locus: quē sic emēdo: pp̄ēis curiose littteris & sensu: ut i ære stet imago tua decreuit: significat. n. decreuisse hypatēos statuā ex ære dicādā apuleio pinde ac patro: nā ut auctor ē plinius sic cliētes iſtituerūt colere patronos qbus statuas ex ære dicabāt i domib; atq; i atris: cū i municipiis ornāmētū fori statuæ eēt. **GR**atiā memini: quasi dicat habeo qdē tibi gratiā tā ratoribus dedicādā sint meisq; maioribus. mali legere mei. ut sit sensus statuas referuādas eē his: q; maiores fuerit dignioresq; ip̄o apuleio. **RE**nidēs: subridēs. catullus reidet usq; quaq; reidere ē labra cōtra here auctore lutatio grāmatico. labra at cōtrahi solere a subridētib; palā ē. **L**ætiorē me refingēs: quis cenerit poeta. cōsiliū uultu tegit. & sp̄e frōte serenat. att̄n difficillimū hoī ē tristi & mœsto letiorē uultū inducere: & cū itrisecus aiūs angat: forisecus ostētare letitiā. **CO**miter: hilare. lubēter. benigne. suauiter comes benigni suauis. faciles hoies dicūt. auctores. **M.** Varro. & **M.** Cicero. **AP**pello: familiariter alloquor. **PA**rēs: reuerentiæ maternæ nomē: nullū. n. uenerabilius ē q̄ parētū nomē & appellatio. **DE**spōderas: quasi p̄ despōsiōnē obligaueras: ad cænā iqt Seneca ibo q̄a p̄misi etiā si frigus erit: non quidē si niues cadent. **NY**men: risum deum significat. cuius hilaria solemnia illo die celebrabantur.

ge: tristitudo enim pro tristitia: sic Tristitudo pro mestitia: & lætitudopro læticia usurpatur. **AN**gorem: angor est ut docet. **M.** Tullius egritudo premēs. **PER** annua reuerticula: item in floribus siderum inquit obliqua curricula solis annua reuerticula. quodam enim circuitu tēpora anni recurunt: reuertunturq; ad præstinas metas: & ut inquit poeta. in se sua per uestigia uoluit annus: ex hoc ueteres annum uertentem uocauerunt: qui confit ex folis uerrigine: dum ad id signū se denuo uertit: ex quo digressus est: at eius capito: annum a circuitu temporis putat dictum. **M.** Varro annum significat circū autumat: unde parui circuli annuli dicunt. **COM**menti: in uentionis: excogitationisq;. **DE**us: ritus. **A**uctore suum: scilicet eum qui ridendi iocādīq; materiam suppeditauerit.

Lætabit: noue dictum pro eo quod est hilarabit lætificabitq;: ac læta faciet: sic enim ueteres locuti sunt. **Li**uius in egiſto iam ne oculos specie læta uisti optabili: accius in pelopidis: & te triplici lætarē bono. **Cl**uitas: hypata. **PA**tronū scripsit: mos fuit ueterum: ut una quæq; ciuitas patronos peculias romæ haberet: ut docet Dionysius & apuleius: hinc apud Suetonium annorauit Bononiēses fuisse in clientela antoniorum. **L**acedemonios in clientela Claudio rum: Fabius quoq; sanga patrōs

diadema regis. **G**alerus pōtificis. **T**ristitudo. **M**estitudo. **A**ngor. **U**ertēs annus.

annicirculi. **L**ætabit.

Bononienses in clientela antoniorum. **M**arcelli patroni siculorum. **S**tatua patronum dicabant. **R**enidēs. **C**omiter. **C**omes

LIBER

PIGNERER: quasi manciparer obligarer; quæadmodum subinde promittimus nos ituros ad cænam: uel pignore deposito. **Oppignerare** est pignus dare fœneratori: ob pecuniâ mutuaticam; sicut repignerare pignus recipere est. resoluta cum fœnore pecunia: quo uerbo utunt iurisperiti. **EPVLARE** uadimonium: qui uadimonium promisit solet se ad tempus sistere: uadimonium sponsio est & actio ad certum diem se sistendi in iudicio idest comparendi quod non sine causa deferri debet. aut differri solet. hinc illud plinianum: inscriptiones propter quas uadimonium deferri possit. Seneca uadimonium inquit promittimus. & tamen deferitur. **Quintilianus** in declamationibus. nisi tamen ad uadimonium legatè negasses: nō multorum dierum commeatum habebamus. apud **Ciceronem** in oratione pro **quintio** longa est dissertatio de uadimoniis desertis. ac dilatis. sicut ergo in forensi causa & iudiciali uadimonia interdū differebantur. ita oppido quæ decen ter. per uenustam translationē petit **Apuleius**. ut uadimonium epulare differat: idest ut cæna. ad quæ iturum se se sponderat & quasi uadimonium promiserat differatur. differre uadimonium epulare est hoc mō: ut exempli cā res colliquescat. promissurum me ad cænam. mox uel penitentia ductus uel negotio dissentus. dico conuicatori ut cæna condicta in crastinum uel perendinum diem differatur: sicut differt uadimonia p̄tor: ad hanc de uadimoniis formulam. referenda est fere illa **plautia** translatio ex curgulatione: ubi tu es qui me conuadatus ueneris uadimoniis. ubi tu es qui me libello uenero citaſti: ecce me sisto. ades contra sisto ego tibi me & mihi cōtra itidem ut sistas suadeo. **BALNEARIBUS**: nō tam balneatoribus. quæ balnearum utensilibus. balnearia autem generaliter significat oīa ad usum balnearum pertinentia. ut strigiles. ampulla olearia. lintea. & alia hoc genus: quæ oīa iussit mihi se subsequi ducentē **Apuleiū** ad balneas proximas. **FABRICAUERAM**: cū ipse fuerim auctor risus illius solutioris. **OBTECTUS**: delitescens. & quasi oculos nutus risum obuiorū fugitans. **DEUOTATUS**: lege denotatus. idest designatus demonstratusque. **IMPOS ANIMI**: quasi uecors attonitus. alienata mente ob uerecundiā animique stuporē. **PAUPERTINA** cænula: sic **fidonius**. angulus iste patet paupertinufque recessus. **INCUFFERAT**: naturalē expressit affectū. quo ex lachrymarū ubertate dolor capitis concitatur. **CVBITU**: dormitum eo: uillicus ut præcepit. **M. Cato** primus cubitu surgat: postremus cubitū eat. **CVBITU**: lectulo. & ut ita dicā cubatione: ubi molliter cubaret. **SVI** lōge dissimilis: mœsta. s. & uultuosa: quæ alioqui lætabunda erat & hylaris. **VULTUOSA** frontē: uultuosū triste significat. **M. Tullius** i orator. nequid iēptū sit aut uultuosū: **Dōatus** idētidē ait. hoc ē uultuose. p̄nūtiādū. quasi dicas uultu indignabundo. & tristi pronuntiatio uultuosa & gesticulationibus molesta in oratore reprēdit a **Quintiliano** in. xi. **AS** seuerabat: seueritudine contrahebat. & ut ueteres dicunt capiebat. **CONTATER**: primo inquit photis contabunda ac meticulosa conticuit: Mox sermonē protulit. qui subsequitur. **LORUS** quæpiā: Multa sunt apud nos uocabula neutri generis: quæ apud p̄ricos masculino genere dicebāt ut gutt. ex quo illud **plautinum** etiam ne obturat inferiorem gutturē. ut corius ut collus qua dictione tormenti quoque genus e corio significat: idem **plautus**. collus collaria caret: sic **lorus** pro **lorum**. masculina dicitur. pari modo diuerso genere dicebant. hæc **ludus**. hæc **metus**. hæc **amnis**. hic **frons**. **lupū** fœminam dixit. **M. Varro**. ennium & fabium pictorem secutus. a loro uerbum **loreare** ductum est: quod significat loro loreisque uerberibus conscribillare. signareque. **plautus** in milite. ego uestra faciam latera **loreare**. a loro **lorarii** dicti in scenicis fabulis serui: qui loro uinciebant. aut uerberabant quos erāt iussu uincire. aut uerberare. **M. Cato** id genus homines **brucianos** dixit. his uerbis. decē uiros **brutiā** uer-

pignerarer. nec ipse discedit. nec me digredi patit: pro hinc epulare uadimonium differamus. Hæc adhuc me loquente: manu firmiter iniecta **Milon**: iussis balnearibus adsequi: producit ad lauacrum proximū. At ego uitans oculos oīum: & quæ ipse fabricaueram risum obuiorū declinans: lateri eius adambulabā obtectus. Nec qui laueri. qui terferi. qui domū rursum reuerterim: præ rubore memini. Sic omnium oculis. nutibus: ac denique manibus denotatus: impos animi stipebam. raptim denique paupertia **Milonis** cænula perfunctus: curatusque capitis acrem dolorem: quem mihi lachrymarum adliduitas incusserat: cubitum: uenia facile tributa: concedo. & abiectus in lectulo meo: quæ gesta fuerant singula: mœstus recordabar. quo tandem **Fotis** mea dominæ suæ cubitu procurator: sui longe dissimulis aduenit. Non ex læta facie: nec sermone dicaculo: sed uultu osam frontem rugis insurgentibus ad se uerabat cōtāter ac timide. Deique sermone prolato: Ego inquit ipsa cōfiteor ultro: ego tibi cā huius molestiæ fui. Et cū dictorū quæpiā sinu suo depromit: mihi que porrigēs: cape inquit: oro te: de perfida muliere uindictā. immo uero licet: maius quod uis supplicium sume. nec tamē me putes oro sponte angore istum tibi

Differre uadimonium epulare

Vadimonia ueneria.

Paupertina cænula. Vultuosum Vultuose

Vocabula. n. & m. generis. Corius. Collus. Lorus. Hæc ludus. Hic frons. Loreare. Lorarii qui Brutiani.

TERTIVS

berauere: causa autem nominis hæc est. cum brutii primi totius italiæ populi ad Hannibalem descen-
 uissent: id romani egre passi postquam hannibal italia decessit superatq; peni sunt: brutios ignomiæ
 causa magistratibus in prouincias euntibus parere & præministrare seruorum uice iusserunt & quia
 ex brutiis erant appellati sunt brutiani. CONcinasse: molestiam anxietatemq; confecisse. VEL
 tantillum scrupulum: dii procul inquit photis auertant. ut tu uel minimam anxietatem egritudinẽq;
 propter me patiaris. MEO luatur sanguine: consimile est illud Virgilianum: quod dii prius omen

Dictum
 Camilli.

cōcinasse. dii mihi melius: q̄ ut mei cā uel tātillū scru-
 pulū patiare: ac si qd aduersi tuū caput respicit: id om-
 ne procius meo luat sanguine. sed quod alterius rei cā
 facere missa sum: mala quadā mea sorte ī tuā recidit in
 iuriā. Tunc ego familiaris curiositatis admōit̄. factiq;
 causam delitescentem nugari gestiens: suscipio. Omni-
 um quidem nequissimus: audacissimusque lorus iste:
 quẽ tibi uerberandæ destinasti: prius a me concisus at
 que laceratus: interibit ipse: q̄ tuam plumeā lacteāque
 contingat cutem. Sed mihi cum fide memora. quod
 tuum factum sceuitas cōsecuta: ī meum cōuertit exiti-
 um? Adiuuro. n. tuum mihi clarissimum caput: nulli
 me prorsus: ac ne tibi qdē ipsi adseuerati posse credere
 qd̄ q̄c̄q̄ ī mea cogitaueris p̄nitiẽ. Porro meditat̄ inno-
 xios casus icertus: uel etiā aduersus culpæ non potest
 adicere. Cum isto sine sermonis: oculos Fotidis meæ
 uidos ac tremulos & prona libidie marcidos: iam iam
 que semia d̄optulos admissis: & sorbillantib̄ sauiis si-
 tiẽter hauriebam. Sic illa leticia recreata. Patere inquit
 oro: prius fores cubiculi diligenter obcludā: ne sermo-
 nis elapsi: profana petulātia: cōmittam grande flagiti-
 um. Et cū dicto: pessulis iniectis: & uncio firmiter imif-
 so: sic ad me reuerfa: colloq; meo manibus ambabus

in ipsum conuertant: & olim Ca-
 millus ut historici tradunt. præca-
 tus est deos. ut si cui hominū deo-
 rumq; nimia sua fortuna populi
 que romani uideretur: ut eam in-
 uidiā lenire suo priuato inco-
 modo liceret. luere soluere est. re-
 luere resoluere. quibus uerbis utū
 tur frequenter iurisconsulti. FA-
 miliaris curiositatis: signat se cu-
 riositate quadam prope peculiari
 peditum fuisse: ait firmicus mater-
 nus. Quicūq; oriente capræ sidere
 nati erunt curiosus omnium res:
 fore: ut semper noua quæq; curio-
 sa desiderii cupiditate secter. plau-
 tina sententia ex sticho est. curio-
 sus nemo est. qui non sit maleuo-
 lus. NVdari gestiens: aperiti de
 monstrariq; cupiens. SVscipio
 loquor. LOrus iste: masculino
 genere dixit ut paulo ante: plaut̄
 corios dixit masculio genere plu-
 raliter ī penulo. hieri ī tergo meo
 tris facile corios contriuiſti bubu-
 los. PLVmeam lacteamq;: ob
 mollicem & teneritudinem plu-
 meæ: ob candorem lactea cutis di-
 citur. SOEuitas: non tam cru-
 delitas significari uidetur q̄ siniste-
 ritas. & aduersa fortūa. sceuū quasi
 sceō id est sinistrum dici autumāt:

Luere.
 Reluere.

Capra
 sidus
 curiosū.

Curiosus
 maleuo-
 lus.

Corios
 contriui-
 sti.

Sceuum
 sinistrū.

& uulgus sceuum in bona atq; mala re uocat. quæ autem sceua sunt id est sinistra ea noxia esse credun-
 tur. quanuis in auspicando sinistrum auspicium. p leto & prospero apud antiquos accipitur. de quo
 alibi copiosius. ADiuuro tuum caput: iusurandum græcorum est iurare per caput. Homerus. π̄ατ̄ρι
 οσ̄ κεφαλη̄ μ̄νηγᾱ ορκο̄ ο̄μο̄ῡ μᾱι. hinc illud satyrographi nondum græcis iurare paratis per
 caput alterius. a Virgilio quoq; dictum est. per caput hoc iuro. per quod pater ante solebat: euāgelica
 præceptio interdicit ne per caput nostrum iuremus. cum ait. neq; per caput tuum iuraueris quod græ-
 ce dicitur. μη̄τε̄ ε̄ρ̄τη̄ κεφαλη̄ σοῡ ο̄ω̄ση̄σ̄. MEditatus innoxios: sensus est cogitationes inno-
 xie etiam si male euentuq; contrario ceciderint. non esse criminosas. neq; culpæ confines existiman-
 das. cum non semper euentus rei sit spectandus. sed consultatio quāuis ut docet. Marcus Tullius hoc
 plerūq; faciamus. ut consilia euentis ponderemus. ut quod male cecidit id male cōsultum putemus
 meditatus autem expone pro meditationes: accusatiuo casu. VDOS: lachrymis madentes. MAR-
 cidos: bacchus optimo epitheto marcidus nominatur quasi ebrius. & uina marcida & marcetes uuæ
 poetis dictæ: statius. marcidus edomito bellum referrebat ab hemo liber: Lutatius papinii interpres
 marcidum pro lasso atq; ebrio exponit. item in primo siluarum. illi marcida uina largiuntur. & apud
 epigrammatistam marcentes tibi porrigentur uuæ sic & oculi marcidi: quasi ex uinolentia propensi
 languiduliq; in libidinem ueneriam. sympathya autem quædam est oculis cum genitalibus. & ut in-
 quit Aristoteles sedes oculorum maxime omnium locorum capitis spermatica est. SEMiadopertu-
 los: talis oculorum habitus maxime uenerius est. & libidinis pro luuium designat. SORbillantib̄
 sauiis: eleganter expressit amantis affectum: qui impressis basiis quasi sorbet & haurit puellæ oscula-
 tiones. instar eius qui ouum sitiẽter exorbet: & profecto ut inquit plinius oculos cum osculamur ani-
 mum ipsum uidemur attingere. PESSulis: ianuæ claustris: de quibus supra. VNCino: uncinus cur-
 natura sua firmiter continet oclusas fores.

Iusuran-
 dum per
 caput.

Consilia
 euentis
 pondera-
 mus.
 Bacchus
 marcidus
 Vina
 marcida.
 Vuæ
 marcen-
 tes.

LIBER

Orpheus Secreta platoniorum. **Silentium religiosum.** **Conseptum.** **Sepire.** **Mulieres largiloqua.** **Scitum catonis.** **Leue genus foeminarum.** **Nec mulieri nec gremio credendum.** **Obaudiunt.** **Boeotia non boeotia.** **Efflicti deperit.** **pleonasmus.**

Implexa: implicata: & ut inquit ille lasciuus hederis ambiciofior. **IN**iciatus: sacratus & religioibus imbutus: inicia sunt mysteria: de quibus suo loco mox plura. **SAN**ctā silentii fidē: orpheus ab his quos iniciabat exigere solebat. ne prophanis auribus religiones proderent. platonici quoque secretarum disputationū ueneranda cōmenta impitis intimari nolunt. pythagoras & porphirius aīos sectatorum silentio religioso consecrabant. **M. V. & augustinus auctores sunt græcos mysteria taciturnitate parietibusque clausisse.** Tertullianus in apologetico. silentii fides religionibus debet. **IN**tra conseptum: intra sepimē id dicimus quod undique clausum munitum ac septum est. **LI**uius in. x. ibi mediis fere castris locus est conseptus: sepire significat circumdare munire intercludere dictum a sepibus: quæ obiectæ intercludunt. unde septum. conseptum. & circumseptum inclinant. **SIM**plicitatē: quæ simpliciter & apte citra dolum & stropham subdolum cuncta profiteor: hinc mulierum mores denotant: quæ suapte natura nihil occultant nihil occultant sed omnes ferme largiloquæ sunt & multiloquæ. ex quo illud plautinum ianulularia. nam multum loquaces merito omnes habemur. nec mutam profecto repertam ullam esse hodie dicunt mulierem ullo in seculo. itē in cistellaria: sub foeminae persona largiloquæ exemplo sumus: plus loquimur quam fas est: proinde portus Cato non immerito dicebat se penitudine duci: si mulieri quicquam aliquando credidisset: esopus ille egregius fabulator salubriter monens ita præcipit **τη γυναικι μη δεποτε πιστευσις απορητα** id est mulieri nullatenus arcana credito. **κουφοι γαρ το τωμ γυναικωμ εστι φυλορ** Leue est enim genus foeminarum: uetus prouerbium est. quod sit ait. nec mulieri nec gremio credi oportere: quod & illa incerti & leuis aī sit. & plerumque in gremio posita cum in obliuionē uenerint exurgentiū prociat. ad hoc de gremio puerium. nisi mihi referendum est illud totum catullianum: ut missi sponsi furtiuo munere malū pcurrit casto uirginis e gremio quod misere obliuionē molli sub ueste locatum. dum aduentu matris proflit excutit. **OB**audiunt: audiendo obsecunt. ac obediunt. nam ut docet festus obediunt obaudire est: sic & ecclesiastici scriptores hoc uerbum frequenter usurpant. **CO**gnunt numina: itidē Lucanus. an habet hæc carmina certum imperiosa deum: qui mundum cogere quicquid togitur ipse potest. **AR**tis huius scilicet magicæ. **SC**ltulæ: uenustulæ elegantioris. **BO**etium: nomen est proprium. uel ex boetia hominem significat: annotandum obiter est boetia quidem uulgo usurpari. cum boetia scribendum sit & pronuntiandum. ex græca ratione. apud græcos enim **βοιωτια βοεοτια** scribitur. nec unquam aliter: & ita ueteres scriptitarunt. sed consuetudo perperam loquentium & consensus indoctorum in ualuit irroboraui: ut boetia per boeotia: & boetii per boeotii passim usurpetur a doctis indoctisque peræque. **EFF**licti deperit: uehementer deamat: in apologia efflicti te amabat. **AR**tis manus: magicæ apparatus. & potestatem: nomine enim manus plerumque uis & potestas significat. **LU**canus in manibus uestris quātus sit cæsar habetis: dare manus est cedere & fateri se uictum esse. cæsar tandem dat manus cotta. **HIS** auribus: pleonasmus est. quod fit cum superuacuis uerbis oratio oneratur ut ego oculis meis uidi. & meis auribus audiui. fat enim est dicere & uidi & audiui. **R**uisset: consimiliter Virgilius. ruit oceano nox. **NO**ctiq: nox secunda operæ est. pulchræque accomoda fraudi. ut inquit papinius: & nox impiis idonea est ad exercenda magicæ secreta: quæ minime inuulganda sunt. siquidem magia res est plerumque noctibus uigilata. & tenebris obstrusa. & arbitris solitaria & carminibus murenurata. cui paucissimi adhibentur. **BAL**neis redire: ita distinguas. cum e balneis rediret ipsa: ut sit sensus pamphilen cum rediret ex balneis ritu uetusto spectasse iuuenem boetium in tonstrina ociose residentem.

TERTIVS

CAEde cultrorū: Vt caedes fit hominū ceteratūq; animantiū. Ita decenter dicitur fieri caedes capillo-
rū: cū ferramentis tonforiis forficulisq; capilloꝝ p̄segm̄ina succiduntur. CVLTroꝝ: Ferramenta ton-
foria intelligit. de quibus Plinius in septimo. primus omnium radi cottidie instituit africanus. sequens
diuus augustus semper cultris usus est: Oratiū quoq; cultrū rōforiū intelligi uoluit. sic scribēs ī episto-
lis: abraſum quēdā uacua tonforis ī umbra. cultello proprios purgatē leniter unguēs. PRAECipita-
uit: Praecipitater & raptū iussit furripere atq; ad se deferre. SEDulo. Industr̄e. ac nauiter. aduerbiū ē. qua

Cultri tō
forii.

Sedulo.
publici-
tus.

caede cultrorū defecti hūi iacebāt: clāculo p̄cepit ferre.
quos me sedulo ac furti colligētē rōfor iuenit & q; alio
qn publicitus maleficæ disciplinæ pinfames sum⁹: adre-
ptā iclemēter icrepat. Tu ne ultima nō cessas subinde le-
ctorum iuuenum capillamēta surripere. qđ scelus ni-
si tādē desines: magistratibus te icōtāter obiiciā. & uer-
bū factō secutus: immissa manu scrutatus: e mediis papil-
lis meis: iā capillos absconditos iratus arripuit. Quo ge-
sto grauiter affecta. mecūq; reputās dominæ meæ mo-
res: q; huiusmodi repulsis acriter cōmoueri: meq; uer-
berare seuiſſime cōsueuit: iā de fuga cōsiliū tenebam.
sed istud quidem tui contemplatione abieci statim. ue-
rum cum tristis inde discederē: ne profus uacuis māi-
bus redirē: conspicio quendam forficulis tondentem
caprinos utres: quos cū probe constrictos: inflatosq;
& iam pendentis cernerē: capillos eorū humi iacentes:
flauos: ac phocilli Beotio iuueni cōsimiles: plusculos
aufero. eosq; domiæ meæ: dissimulata ueritate: trado.
Sic noctis initio: priuſq; cœna te reciperes: Pamphile
mea: iam uecors animi: tectum scandulare conscendit.
quod altrifecus ædiū patore perſtabili nudatum ad

si sine dolo dictum. PVBlicitus:
Publice. Pōponius dat fullon b⁹
publicitus cibaria. MALEfice di-
sciplinæ: Magiā signat: q̄ malefica
ars ē & legibus iterdicta uñ & ma-
gi uulgo malefici dicūt. hodieq;
fœminæ pinfames habentur ob
huiusmodi maleficas artes uul-
go ī maledictis striges uocitatur.

TV ne ultia: Vltimæ fortis fœ-
mina infamissima scilicet pditis/
fimaq; Talis a graccho dicitur po-
stremissimus. qui ī oratiōe ad po-
pulū sic scribit biēniū fui in prouī-
cia: si meretrix domū meā itroiuuit
aut cuiusq; seruulus pp me sollici-
tatus ē: omnium nationū postre-
missinū nequissimūq; estimato-
te. In apologia quoq; scriptū legi-
mus. cū adoleſcētulis postremissi-
mis iter scorta agitāt. SVbinde:
Frequēter & crebro. alias accipit
subide pro eo qđ est deide. mox.
statī. CAPILLamenta. Capillos.
scribit Plinius rubera nullis fibris
capillamētisq; nixa esse. Idē refert
Hortēſia quædā niti capillamētis.

postremis-
simus.

Subinde
Capilla-
menta.
Desino
artem.

SCElus desines: Elegās & abso-
luta lectio ē Desinere artē Desine

re scelus pro dimittere. omittereq;. M. Tullius ī epistola ad caū mariū. libenter me hercle artē desinerē.
tecūq; & cū similibus nostri uiuerē. Au. Gellius ea res cū per crebuisse oīum tū atheniensū cōsensu di-
sciplina tibiis canēdi desita est. CONſtāter. Animo cōstanti. & firmo. fidelior lectio incōtāter hoc effi-
ne cōtatiōe & mora. AFFECTa: tristis. mœſta: affecta res familiaris a Linio elegāter dicta pro attenua-
ta debilitataq;. Proptius iupiter affectæ dixit prolāguētis egrotātisq;. sic apud Celsū. Lyen afficitur. pro-
lāguet & male habitus est. VERbū factō secutus: iuxta prouerbiū græcum: αλετοσ δ αμαεργυρ.

affecta
res fami-
liaris.
afficitur.
Forficulae
Forcipes

REPulsatis: emēdo repulsa satis isto itellectu qđ dñā Pāphile satis acriter inflamāterq; cōmoueri sole-
ret ex talibus repulsis. Istud scilicet cōsiliū: defuga. INde: A tronſtrina. FORficulis: Ferramēta sunt
ad rondendū accōmodata: forcipes uero ferramēta sūt fabrilia. ex eo dicta qđ his forna. i. calida capiū-
tur. IAM pēdētes: Vtres ubi inflati sunt pēduli sūt. nā ut iquit aristoteles in problematis inflati fluitāt.
propterea q; ab aere sustinēt. cū inanes deorsū ferāt. Vtrē uētōsissimū aliubi appellat. utrē illū Homeri
cū: quo uēti iclusi dati sūt ulyſſi. CAPillos eorū: Pilos utriū. capillū nō solū de hoīe dici sed propilis alio-
rū quoq; anim aliū usurpari testāt scriptores idonei. ut Gellius. qui capillū pro hedino pilo decēter po-
nit. sic scribēs: nā si ouīū lacte hedi. aut caproꝝ agni alerētur cōstat ferme ī his lanā duriorē ī illis capillū
gigni teneriorē: COEna recipes: Anteq; domū redires a cœna byrrhēnæ. TECTū scādulare: Scādulae
sūt tabulae angustæ & oblongæ: laminas q̄si crassiores scissæ ex magnis arboribus. a scindendo dictæ
quasi scīdulae ut qđā autumāt: ego existimo scādulas a scādendo deduci. qm̄. s. in columinibus tectorū
ad tegulas imbricesq; sustinēdas collocātur. quo ascēdentes scādere solemus. Inde tectū scandulare di-
ctū pars domicilii superior qđ scādulis cōmunitū ē. & quo scalis scādimus. Cor. nepos auctor est. Romā
fuisse. scādula cōtectā usq; ad bellū Pyrrhi: scādulae ut inquit plinius e robore aptissima. mox glandife-
ris aliis fagoq;. facillime ex oībus q̄ resinā ferūt sed minime durāt: p̄terq; e pino. lingua uernacula no-
strates Lābricias uulgo nomināt: ex eo opinor qđ ibricibus fulciēdis adhibeāt. & accōmodatæ sint.

Capillus
propilo.

Scādulae.

Scādulae
tectum.

ALtrinsecus ædiū: In altiore ædiū parte. alias ex utraq; pte. PATore: Aptura. siue aptione latissima. &
oīum uentorū flatus exposita. hac quoq; rēpestate talia tecta in epium fastigio extruuntur. patentia p-
uiatq; ad omnes mundi partes in quibus fœminæ lintheamina elota explicare siccareq; consueuerūt.

pator.

HIS artibus magicis scilicet. **APP** Aratu solito: Apparatus instrumentūq; artis magicæ significat. **F**erale officinā: Officina ferale eleganter dicta pro loco in quo instrumenta magica paratur conficitq; q̄ oīa nimirū feralia sunt. pestifera exitialia. **OM**ne genus aromatis: Sic ordinanda constructio. Instruxit officinam aromatis hoc est Aromatibus oē genus. idē oīs generis elocutiōe uetusta & peraq; eleganti. ē enī aromatis hoc in loco septimus casus. qd̄ apud Antiquos usitatissimū. qui epigramatis. poematis proplematis. & mille alia hoc genus usurpat pro epigramatibus. poematibus proplematibus. nāq; ut

aromatis Auctor ē Priscianus i neutris nominibus tertiæ declinatiōis A finitis. Antiqui frequēter protulerūt datiuū & ablatiuū Plurales i is. ut Cicero frequēter i Verrinis dicit toreumatis & pipetasmatis. & emblematis. protoreumatib⁹ pipetasmatis. emblematis. sūt aut̄ toreumata. ut ueluti in trāscursu Cicerōis uerba explicētur. opa celata sculptaq; . ἀπο τοῦ τορευ

Toreu- māt. q̄ qd̄ sculpare & celare significat. ducto uocabulo. Vnde ars toreutice dicta. quā phidias primus apuisse atq; demōstrare iudicatur. pipetasmata aulea sūt & uela. quibus cubicula & triclinia ornatus causa cōtegūtur: q̄ alio nomine peristromata nomināf. & attalica. Emblemata uero ornāmēta sūt uasorū. q̄ i meditullio īserta cū insignibus cōspiciūt ἀπο τοῦ εμβάλλω dicta qd̄ significat imitto. īterferoq; . Vnde & i structuris pauimētōrū. & i opere tignario emblemata nūcupantur. q̄ īserta sūt ītextaq; graphice & decēter. Verres emblemata oīa ex uasis siculorū reuelabat auferabatq; . scribit Plinius pitheā fecisse phialā i cuius emblemate erāt ulysses. & Diomedes palladiū surripientes. **I**AM minis. Corrigē laminis. hoc intellectu. paphilē apparasse inter cetera magicæ instrumenta laminas æneas siue ferreas litteris magicis & ob id ignorabilibus p̄notatas: quas nō minus eleganter q̄ scite litteratas appellat: sic & Plautus i rudēte urnā litteratā decēter dixit. q̄ litteris īscriptū nomē domini cōtinebat sūt aut̄ laminae tessellæ qd̄a & quasi folia metallica istar bractearū. q̄ interdū oblōga effigie formāt quāuis proprie bractearū subtiliores sint: laminae crassiores. dicitur gradatī lama. lamina lamella. Oratius inimice lamæ. crispe salusti. Alias lama pro uoragine accipitur. Idē Oratius. uiribus uteris per cliuos flumina lamas. unde & laminae uoratrices puerorū dictæ. de quibus supra copiosius. **D**VRANTibus: Reliquias intelligit naufragorū: quibus paphile instruxerat ferale officinā. Democritus cōmētatiōes cōdidit quibus p̄didit ossa hoīs noxii ex capite plus prodesse ad alia remedia. Amici uero & hospitis ad alia. Arthemō caluaria īfecti igneq; cremati propinatu aqua e fōte noctu cōtialibus morbis. Antheus ex caluaria suspēdiosi catapocia fecit cōtra rabidi canis morsus. Apollonius efficacissimū eē scripsit gingiuas i dolore scarificati dente hoīs ui īterēpti: Deniq; magorū sūt cōmēta. mēbra hoīs eē medicatissimā magi- cis ueneficiis: qui resegmina unguiū quoq; expedibus manibusq; humanis. tertianæ uel q̄rtanæ uel cotidiane febrī remediū eē tradūt. **H**IC nares & digiti. Subintellige extrinsecus erant uel uisebātur aliquid tale. erictō magicæ artis cōsultissima apud Lucanū ora rapit rogis oculos eruit defūctis. ex cre- mēta manus unguiū pallētia rodit. laqueū nodosq; nocētes ure suo rūpit pēdētia corpora carpit. A bra- ditq; cruce p̄cussaq; uiscera nibis uellit. **C**L*au*i pendentiu: Clauus genus ē ulceris. qui nōnunq; qui dē ēt alibi sed i pedibus maxie nascitur: p̄cipue tñ ex cōtuso. quāuis īterdū aliter: dolorēq; etiā si nō alias tamen ingrediēti mouet. Clauū subinde deradere cōmodissimū ē: nā sine ulla ui. sic emollescit. ac si s̄a morticin guinis quoq; aliquid emissū est s̄ape morit̄. Tollit̄ ēt si quis eū circūpurgat. deinde īponit resinā cui mi- lar⁹ clau⁹. sicut pulueris paulū: quē ex lapide molari cōtritū fecit. auctor Cornelius celsus in quīto. Clauo perit si laticlaui⁹. lius italicus. pedū clauos ut scribit Plinius circūscarificatos ferro laser ceræ mixtū extrahit. sunt quidā **D**ū clauū clauī pedū. qui uulgo morticini appellantur. quibus idē laser medetur nitro mixto. in alia significatio rectū te- ne clauus est uestis senatoria. qui & latus clauus dicitur. unde laticlauius senator. super quo copio- nearn. se. in Tranquilli cōmētariis: quietiā clauus nauis gubernaculū significat. de quo est illud notū. Dum **C**laui cali clauum rectum teneā. **M.** Tullius in Catone ille autē clauū tenens quietus sedet in puppi. sunt & cla- uī caligares nominati a caligis militaribus: quibus suffigebāf. agomēcelus alexādri magni prefectus. **L**ocus iu- caligariis. Item i nono existunt squāmis cōspicui crebris atq; præacutis clauorū caligarium effigie. de **C**lauata hoc caligari clauo intelligendū est apud iuuenalē illo uersu. In digito clauus mihi militis heret: & ali- uestimēta bi quoq; offendere tot caligatos milia clauorū. uisuntur & hac tēpestare calciamenta turcharū clauis **C**lauus talibus suffixa. auctor est festus calciamēta clauata dici clauis cōfixa. sicut clauata nominātur uestimē- annalis. ta clauis ītexta: ex hoc intellectu illud ē Martialis. & lato uariata mappa clauo. fuit apud priscos clauus **C**lau⁹ mor- annalis cognominatus. qui figebatur in parietibus sacrarū ædiū per annos singulos. ut per eos nume- b⁹ arborē rus colligētur annorū. Legimus apud Liuiū dictatōrē creatū fuisse cā tantū figendi clauī ad pestilen- tiam sedandā. Plinius in. xvii. Theophrastus in quarto de plantis memorant oleam infestari clauo

omnis oriētales: cæter oīq; aspectus paruū: maxime his artibus suis commodatum secreto colit. priusq; ap- paratu solito instruxit feralem officinam. omne genus aromatis: & ignorabiliter laminis litteratis: & in sceli- cium nauium durantibus clauis defletorum: sepulto- rum etiam cadauerū expositis multis admodum mem- bris: hic nares: & digiti. illic carnosū claudi pendentiu.

TERTIVS

morbo: quē alii fungū alii patelā dicere malūt: Clauos quoq; naribus in nasci testis est idē Plinius. qui in. xxiiii. ait clauos in naribus purgari succo pixachanti. Pēndentiū: Suspēdiosos. & laqueo pendulo signat. TR. Vcidator: cruor: Sanguinē gladiator: bibunt auctore Plinio. ut bibētibus populis procul sint comitiales morbi: Magi ex homine ipso forberi efficacissimū putāt: Calidū spirantēq;. Faustina Antōini pii filia Marci impatoris uxor gladiatoris amore succēsa ex cōsilio chaldeorū lauit corpus sanguine adamati gladiatoris: quē occidi iusserat maritus atq; mox ita cū uiro cōcubuit: quo facto so-

Clauus naribus.

Faustina amat gladiatore.

Alibi trucidatorū seruatus cruor: & extorta dētibus ferarū trūca caluaria. Tunc decātatis spirātibus fibris: litat uario latice: nūc rore fōtāo: nūc lacte uacciō. nūc melle mōtāo. libat & mulsa sicillos capillos in mutuos nexus obditos: atq; nodatos: cū multis odoribus dat uiuis car bonibus adolendos. Tūc protinus inexpugnabili magica disciplinā potestate: & ceca numinū coactō: uio lētia: illa corpora quorū fumabant stridētes capilli: spiritum mutuuantur humanum: & sentiunt: & audiūt: & ambulant. Et quā nidor suarū ducebat ex uuiarum ueniunt. & pro illo iuvene Boetio aditū gestientes: fores

lutus ē amor natusq; Comodus. qui nō tā princeps fuit q̄ gladiator. CALuaria: Os capitis superiorius caluaria nominatur: q̄ ut docet Cornelius Celsus in. viii. interiore parte cōcaua ē. extrinsecus gibba. utriq; leuis simplex ab occipitio & temporibus. duplex usq; in uerticē a fronte est. Arthemō ex caluaria interfecti hoīs igneque cremati propinauit aquā e fonte noctu comitialibus morbis ex ea dē suspēdio interēpti catapocia fecit antheus cōtra tabidi cāis morsus: refert Plinius terrā ex caluaria p̄silothrū esse palpebrarū. ē autē

Caluaria

P̄silothrū

p̄silothrū medicamētū depilatoriū. alio nomine nūcupatur calua. ut testatur caper grāmaticus: sic scribens Calua uocatur uel cranion. licet Celiū & Varro caluariā dicāt: Liuius caluā auro celauerūt idq; sacruū uas ē quo solemnibus libaret: κρ=ποσ siue κρ=πι=ορ grāce dicit̄: hinc hemicranea morbus quo dimidia pte capitis laborāt. quē admodū cephalē: quo totū caput ifestat. Plinius Eterocranas memorat talē uidelicet dimidiatū capitis morbū significās. DECātatis: Incātamētis & deuotionibus magicis cōsecratis: Decātare enī fibras dicitur maga quādo cātamine magico inhalat & imbuit. ut ita uī quādā arcanā cōcipiāt magicis arcanis cōgruentē. Fibris spirātibus: Virgilius spirātia cōsulit exta. fibræ sunt iocineris & pulmōnis in extis extremæ partes. LACTE uaccino: Lac uaccinū siue bubulū medicatus ē captino. quo aluus maxie soluitur. phthisici synthecticiq; lac uaccinū bibūt pinde ac medicatissimū. ut tradit Plinius in. xxviii. synthectici autē significantur exhausti uiribus. debilitatq; quos & defectos latino elegātisq; uocabulo eruditi frequēter appellāt: ipsæ quoq; defectiōes synthexes dicūt. Idē Plinius in. xxii. tali forbitionis genere emēdātur synthexes. Firmicus Maternus tradit hominē interiturū Dyfeterio & sintexi si Saturnus per Quadratū cū sole fuerit inuētus. ubi syntexis accipitur pro egritudine abscōsa. & latente. sicut & Dyfeteriū: quo nomie intestinorū morbus & tormina significātur. MULsa: Septimus casus ē autē mulsa aqua melle cōcocta. cuius duo esse genera prodidit Plinius alter: recentis alter: in ueteratā. repētina despumato melle preclarā utilitatē habet in cibo egrotatiū leui: inuenio apud auctores hūc potū bibendū alsiosis item micropsy chis. sunt autē alsiosi. qui aliorē ferre nō possūt: & frigore infestātur. ut apud Pliniū Ambronū & adoniū alsiosa esse memorātur. M. Varro capri nū pecus stabulari melius ait ad hibernos exortus si spectat propterea quod est alsiosū. micropsy chos quoq; ut & id trāseūter attigā: animi humilis & præparci dixerūt: mulsa ut ad propositum reuertamur longa uetustate trāsīt in uinū. tussientibus utilis: traditur: calefacta incitat Vomitiones. mulsū uero ex uetere uino & recētissimo melle utilissimū concorporatur: aluū mollit corpora auget. multifene sū longā mulsū tantū nutritu tolerauere. pollionē romulū cētēsimum Annū excedentem. cum Diuus Augustus interrogasset. qua ratione uigorē illum animi corporisq; custodisset respondisse ferunt. in tus mulso foris oleo: Plautus mulsam appellat puellā a mellea dulcedine: frequenter leges adiectiuo nomine dici lac mulsū acetum mulsū: quod scilicet mello concinatur. OBditos: Stipatos. colligatos. implexos. connexionibus quasi uncinatis. obdere est operire & opponere. ADolendos: Cremandos. urendosq;. Virgilius in bucolico ludico. Verbonasq; adole pingues & mascula thura. uerbum est proprie sacra reddentium. UIuis carbonibus: Prunis ardentibus. grāce Anthrax dicitur carbo. unde Anthracinus color pro nigro & lugubri. si tollentibus ollas ex foco carbo adherescit: Item si carbo uehementer perlucet tempestates præfagat. In carbonibus tāta firmitas est: ut nullo humore corrumpantur. nulla ætate uincantur: usq; adeo ut eos infodere soleant. qui limites figunt: ad conuincendum litigatorem: si quis post quantalibet tempora extiterit fixumq; limitem non esse cōtenderit. auctor Augustinus in. xxi. CAËca: occulta & ignorabili. COActarum: Ante dictum est. numina quepiam cogi magico cantamine. Auctor est proclus Platonicus commixtionem rerum plurimam numina euocari attrahiq; supernos influxus. & ita sacerdotes per mutuum rerum cognationem demones euocabant. ILLA corpora: Vtres hircinos intelligit. STRidētes: Flammæ crepitu. NIdor: Vstriū & uredinis uirus. a nidore existimat porphirion duci uerbum renidere.

Calua. Cranion Hemicranea.

cephalē Eterocranas.

Decātare Fibra.

Synthectici.

Defecti. Synthes.

Dyfeteriū

Mulsa.

alsiosi.

Micropsy chi.

Mulsū.

Respōsū

pollionis

Romuli.

acetum

mulsū.

Obdere.

adolere.

anthracinus

color

carbo in

limite.

Proclus

platonius.

INSiliunt Quasi saltu impetuq; irrumpunt. **CR**Apula madens: Vinolentus: & ebrius. **IN** infani aiā
 aiā infā cis: A iacē furor egit i mortē: Ira in furorē: cū in iudicio achillis armorū impatiēter ferret: sibi ulyssēm eē
 nus loro ppositū: qua ex re furorē pēitus βοσκηματα εμαστοιτε. Armēta loro cedebat existimās grācos se
 cedebat cedere: Duos uero eximios tauros: uel ut alii tradūt arietes alligatos flagellabat: dicitās altegē esse ulif
 armēta, sem. altegē uero Agamēnonē: ex hoc argumēto tragedia cōdita est a sophocle: cui titulus est αιασ μα
 στιγοφορος idest aiā scuticā ferēs. hic illud oratianū: mille ouiu infanus letho dedit inclūtū ulyssē
 & menelaū: una mecū occidere
 clamās. hic & illud alterius satyro
 graphi. hic boue p cussō mugire
 agamēnona credit aut itacū. Cor
 nelius Celsus. tradit in tertio insa
 niā genus esse: qua affecti imagi
 nibus nō mēte falluntur: qualē i
 quit insaniētē aiacē uel horestē
 poetāe fabulā ferūt: Aiā postq;
 resciuit quā fecisset p insaniā. gla
 dio incubuit. Cuius rei rethorici
 quoq; doctores meminērūt: pro
 uerbiū ē apd grācos αιαπεισο
 γελασσι. idest risus aiā. de his q
 inspiēter rident. Aiā enī ut ante
 dictū est. Duos maximos Arietes
 apprehēdit alligauitq;: perinde ac
 agamēnonē & menelaū: quos cū
 flagro cederet deridebat uidelicet
 furens & insaniens. **VTR**icida:
 Elegāter formatum uerbū ab utri
 bus cedendis. eodē iclinatu: quo
 homicida. parēticida. matricida.
 sororicida. & alia id genus iclinā
 tur. **C**Auilatus: Illusus. irrisusq;
 uel potius ludēs irridensq;. ut acti
 ue significatiōis sit. quod autē fue
 rit Apuleii Cauillū sequentia de
 mōste ant. **VIR**tutis adoriā: Sen
 sus ē. possum istud meū facinus cōparare erūnis herculis. nā ut ille & tergeminiū gerionē & tricipitē cer
 berū letho dedit. Ita ego quoq; tres utres uno cōslictu exanimāui: & ita uicissim. Apuleius cū fotide ca
 uillabatur: Adoriā laudē siue gloriā dixere. quia gloriosū cū putabāt esse. qui adorei idest farris copia ha
 būdaret. Plinius: gloriā deniq; ipsā a farris honore adoriā appellabāt. Oratius i carmine lyrico. qui pri
 mus alma risit adorea. Vbi expōit Porphirion adoriā dici laudē bellicā fortassis q; adorādū sint: qui lau
 dē ex bello reportant. **DVO**deni labores: Duodeci labores Herculeos siue erūnas famigeratas. inclū
 tafq; nullus ignorat: quibus Poetā omnes & mythistoriā idest fabulosā historiā scaturiūt. **TR**ige
 mino corpore: De gerione inuulgata sunt omnia: quē tricorporē finxit antiquitas. armentis nobili
 bus copiosum: quā nercules Domino interfecto fertur abduxisse. Trogus. Diodorus & alii Ideo ge
 rionem trigeminū fabulis proditū fuisse autumant. quia tres fratres chrysei filii extiterūt in hispania
 tātā cōcordiā ut uno animo oēs regi uiderētur: quos substulit hercules abactis armentis. a Plinio ge
 riones pluraliter dicti. cū ait in quarto in erithrea geriones habitasse. a quibusdā existimātur: quorū ar
 mēta hercules abduxerit. Plautus facete ludens dixit senis manibus genere gerionaceo. opinatur ser
 uius Maronianus interpres gerionē hispanū regē ideo fingi tergeminiū. quia tribus isulis prāfuerit.
 sane sciendum est: declinari hic geriones gerionā tāq; primi ordinis nomē ut anchises anchisā: unde
 ē illud ter gemini nece gerionā. alii uero gerionem gerionis secundū formam tertii ordinis inflectunt.
TRicipiti formā cerberi: Poetāe fabulantur tricipitem cerberū esse canē apud inferos tartari custodē.
 qui latratu trifauci manes pertereat. physici aiunt cerberum dici terram: quā in tris partes diuisa con
 sumptrix corporum est. unde & cerberon dici quasi κρεοσορορ idest carniuorum hunc ab inferis
 hercules traxit uinculis implicatum. **EX** animo: Sinceriter nere. & ex animi sententia: Catullus: atq;
 id sincere dicat & ex animo. **RE**mittam: Condonem. **D**iuinā displinā. Videlicet magicā. **CO**
 oculatus ram: Vt non tam audiā q; psens uideam. Certior aure arbiter est oculus. & ut inquit Plautinus miles.
 pluris est oculatus testis unus q; auriti decē. **MATRO**naliū amplexuū: Ex pcepto Oratii sic monētis.
 desine matronas sectariet. Vn laboris plus haurire mali ē. q; ex re decerpe fructus. **R**ubētibus buc
 culis: Genis nō tā purpuratis q; rubenti natiuo colore. purpurātibus ista malas i hoie sunt buccā &

prouebū
 Risus.
 aiā.

Vtricida.

adoriā.

Mythisto
 ria.

degeriōe
 tricorpo
 ri.

Triceps.
 cerberus

oculatus
 Buccā.
 Bucculā.

TERTIVS

per diminutionē bucculæ hilaritatis & risus idices, ut Plinius tradit: quas scemæ purpurisso & medicamine inficiūt, rāta est decoris affectatio: in epistolis ad atticū scribe inquit Cicero quicquid in buccā uenerit. Vbi bucca pro ore sicut uulgo usurpatur. fuluix Marci antonii uxori bucca altera erat inflatio, ut docet Trāquillus i libro de grāmaticis. a bucca bucculētus Plauto dictus: cuius buccæ tumētes sūt: ab eodē buccōes dicti quasi buccis enormibus p̄ditis: & pro stultis accipiūtur. RENIdētibus: Splēditātibus Oratius, ut puro renidet luna mari. Alias renidere ridere ē.

renidentibus crinibus, & hiātibus osculis & fragrantibus papillis: in ser uilem modū addictum: atq; mācipatū teneas uolētē. Iā deniq; nec larē requiro, nec domuitionē paro, & nocte ista nihil antepono. Quā uellē inquit respondit illa p̄stare tibi o Luci: qđ cupis: sed propter iuidos mores i solitudinē semp̄ abstrusa: & omniū p̄sentia uiduata: solet huiusmodi secreta perficere. Sed tuū postulatū præponā piculo meo, idq; obseruatīs opportunis tēporibus sedulo pficiā: mō ut initio p̄fata sum; rei rātæ fidē: silentiumq; tribue. Sic nobis garrētibus libido mutua: & animos simul; & membra suscitāt, omnibus abiectis amiculis. Hactenus deniq; integer bachamur in uenerē. Cum quidē mihi iā fatigato de propria liberalitate Fotis puerile obtulit corollariū, lāq; luminibus meis uigilia marcidis ifusus sopor; & iam in alium diem nos attinuit. Ad hunc modū transactis uoluptarie paucis noctib⁹: quadā die p̄cita Fotis: ac satis trepida me accurrit. Indicatq; dominam suam: qđ nihil etiā tūc in suos amores cæteris artibus promoueret: nocte proxima in auem sese plumaturā: atq; ad suum cupitum sic deuolaturam pro in memet ad tantæ rei speculam caute prepararem. Iamq; circa primam noctis uigiliā: ad illud superius cubiculū: suspensio: &

tur, ut supra, sternerūt mēbra q̄ iacebāt antea: hic priapus i obsceno carnīe mēbrolior æquo dictus. Poeta quoq; i serio ope icaut: us dixit placidūq; petiuit cōiugis infusus gremio p̄ mēbra soporē. ABIEctis amiculis: intelligi uult tūcā quoq; iteriorē, quā camisā uocat: sese abiecisse, ut nudi ueneriæ palestræ obluarēt: nā ut iquit ille. At mihi nuda satis nulla puella patet: & Proptius, metā nuditatē i amore expectēs, & oē uelamētū fastidiēs minas se uestē cynthiæ discissurū laniaturūq; cū ait, qđ si ptēdes aio uestita cubare: Scissa ueste meas expiere manus. INtrecti: Denudati, & sine ullo tegumēto. BACchamur: Furore quodā q̄li bacchico extimulati ruimus i coitū, & subātes libidinamur. PVERile corollarium. Symbolicos & uerecunde signat posticum cōcubitum, & auersā uenerē, & puerile diuerticulum sibi a fotide oblatum fuisse, ueluti p̄ auctario quodā. Corollarium enī ut sciēter docet Varro id est, qđ mercedi & māu p̄cio addit p̄terq; qđ debitum, uocabulum a corollis factum ē: qđ hæc cum placuerāt actores i scena dari solitæ sint. Vñ & corollarium apud Ciceronē, & Trāquillum pro munusculo ultra legitima p̄mia exhibito, & quodā quasi additamēro debitæ mercedis, cū autē id gēus corollaria p̄ti haud magni sint: hīc factum ē ut corollarium pro re leuiori ac appēdicula usurpet. Plinius i nono: at illa corollarium id eē cōsumpturumq; ea i cena taxationē cōfirmās. Idē corollaria corōas dici Auctor ē i. xxi, cuius uerba sunt hæc, paulatī & Romæ subrepti appellatio corollis iter initia pp̄ gracilitatē nomīatis, mox & corollariis, postq; e lamina ærea tenui inaurata aut in argētata dabāt. PERcita: Cōmota, excitata. Nihil promoueret: Nihil proficeret & efficaciter polleret, ad amores tuos cōcilhādos, & amasium pelliciēdum. PLVmaturā, sumptis plumis reformaturā. CVpitum: Amasium. PROin. M. Tullius i oratorē: deī et sæpe & ex i pro deide, & exinde dicimus, sic & proin pro proide frequēs ē, qđ signifi cat ideo, Ideoq;. S̄Eculā: Cōtēplatum, & speculationē, locus unde speculamur uocabulo q̄ eleganti Cypriāo dicit speculatorium. PRImā uigiliā, i. primis nocturnis horis: de quattuor uigiliis noctis: q̄ ex militari disciplina sūt & singulæ triū horarū spacio supputat dīxi affatī i superioribus. SVpius: Id an-

Bucculētus.
Buccōes.
Rēidētes
Semihiulcum
suauium
Addict⁹.

Garrire.
Gannire

Gānitus.
Membra

Corollarium.

Corollæ
ex lamina.

Dein
Exin
proin.
Speculatorium.

Insonū. tea scādulare appellauit. **Insono:** minime obstrepo. nullūq; sonū faciēte. **Insonū.** n. quasi sine sono & strepitu dictū: sicut & absonū dici sine sono Nōius iterpretat. De uestigio sonoro dixit Tibullus. **Neu. arbitrari.** strepitu terrete pedū. **ARbitrari:** Spectare. **Rimari.** Interdū pro auscultare accipit. **Plautus** i captiuis ne arbitri dicta nra arbitrari queat: ueteres arbitro dicebāt: Idē in sticho. probiores uero arbitrabunt si probis narraueris. **Arbitrari** apud iuriscōsultos accipit pro iudicare: & sententiā dicere sicut & arbitriū **Deuestit.** pro arbitri sententiā. **LA** ciniis: Vestimentis. **SE** deuestit: Despoliat exuitq;. **DE** promit: Educit ex trahitq;. inde **promus** dictus. qui **Condu.** præest cellæ proptuariæ. ex q̄ pe nora expromūt usiōis cā: cui con trarius ē cōdus. **Plautus** sū prom⁹ cōdus procurator pēi apud **Oratiū** foris ē promus. **Aufōnius** pro musq; q̄ cōdus magis. **In apolo** gia. **promus** librog; dictus q̄ pest libris expromēdis: Idē **Plautus** fe stiuitur scitaq; trāslatiōe cellā pro ptuariā u surpat pro carcere i **Am phitriōe.** cū ait: idecras ex proptua ria cella depromar ad flagrū. **pro ptariū** a **Boetio.** & **Aufonio** decē ter dictū pro cōditorio litterarū & igēii cella. **Vnde** eruditio promi tur. **PYX**ides: Vascula: q̄ ferme ex buxo fiunt un̄ & nomē. **Pyxos** enī græce buxū significat. **Attamē.** **Quintilianus** i. viii. ait pyxides dici cuiuscūq; materiæ. **Notissima** ē illa apud **Lactātiū** sententiā. **Medi** corū tituli remedia habent pyxides uenena. **A** pyxide **ὑποκοριστικῶς** fit pyxidacula. **Inde** pyxidatū quoq; deducitur. **Plinius.** xxxi. cōmissuris pyxidatis. Ita ut superior intret calce uiua. ex oleo leuigatis. **AR**cula: **Lucianus.** **κὺβωτιον** uocat. **DE** quis: De quibus. **OPER**culo: Tegumēto. ab opculo fit uerbū opculare qd̄ ē opculo tegere. **Columella** ab eo tēpore quō primū dolia opculaueris. ab eodem uas opculatū. dictū opculo clusū. **IND**idē: Ex ea pyxide. egesta unguediē. educto exproptoq; medicamēto. **V**nguedo unctio. unctura. unguen ab ungedo oia deriuata: **Virgilius.** & **odoras** unguie ceras. **AD**fricta: Quasi frictiōe quadā cōrectata. **PER**linis: Inspigit pungit. **Virgilius** i georgicis. ardētes au ro & paribus lita corpora guttis. lita expōit **Seruius** pro illita & disticta. a lino cōposita sūt. **Illino** perli no: & relino. qd̄ recludere significat & apire. & regypfare. apud **Terentiū** releui dolia oia. serias ois. con tra dixit **Oratius** cōditū leui datus i theatro cū tibi plausus. pro eo qd̄ ē gypsaui. clausi opculauit. ab eo dē fit collino. quod ē fedo. & iquino. **Plautus:** i penulo pulchrū ornatū turpes mores peius ceno collinūt. **Lucianus** græce. **χρηται ολη.** i. ungitur tota. **AB** imis unguibus: **Lucianus** **απο το τερον ορυχαρ αρξαμερη.** i. ab unguibus icipiēs. **SVC**ussus: Ex cussiōe. agitatiōeq;. succussare enī ē frequēter excute re. unde succussus. pro succussiōe. i. excussiōe. & succussator caballus & succussor dictus. qui iterdū suc curit uexatq; sessorē. **Quis:** Quibus. **PR**omicat: Prorūpunt exiliūt. extēdūt. **PLN**nulæ: Disparauit distinxitq; **P**inulas a plumis scite & significāter. **pinnæ.** n. sūt duriores. **plumulæ** uero molliores delica tioresq;. præterea iteriores sūt plumæ exteriores **pinnæ.** **DVR**atur: Durescit durus fit. **Lucianus.** **ηριπ κερα τρη και γρυπη εγερετο.** i. fit **nasus corneus & incuruus.** ex **Luciano** hoc totum. qui scribit se spectasse dominam palestræ suæ. nudato corpore thus ardenti lucernæ imposuisse: & stantem multa cū lucerna collocatā esse intellectus aut huiuscē rei refertur ad eā magiæ speciē: quæ ex lucernis futura promittit. cuius meminimus in præfatione. **FIT** bubo: Quæ auis ab **Apuleio** dicitur bubo a **Lucia** no nominatur **καραξ πυκτηριος.** tanq̄ bubo & corax nycteros idem sit. sed si uerbum ex uerbo græco ductum exprimere uelis. **Coruus** nocturnus significabitur. **κορακα** enim coruum & **πυκτηριος** nocturnum dici qui ignorat: quid ergo dicet quispiā nesciuit **apuleius** bubonē a coruo differ re. **Id** mihi doctē & sciētē ut oia eruisse uidetur ex secretariis interiorum litterarum. secutusq; illos esse scriptores: qui nycticoraca bubonē significare cōtendunt. uaria est enī super hæc re apud doctos discre pātia. in psalmis **Dauitici** illud est cātatissimum. factus sum sicut nycticorax in domicilio: **In** hebreo pro nycticorace uerbum bos scriptū est. qd̄ aquila & septuagita iterpretes & **theodocion** nycticoracē interpretati sunt. **Symachus** upupā esse autumat: **Sexta** editio nycticoracē noctuam interpretatur. quod & diuus **Hieronymus** sequitur scribens. **Vbi** apud **latinos & græcos** legitur factus sum sicut ny cticorax in domicilio. apud **hebreos** dici. factus sum sicut noctua in ruinis: pleriq; qd̄ idem quoq; me morat putāt bubonem significari: quos hoc in loco sequitur **apuleius** noster. qui ait **pāphilen.** factam esse bubonē: qui **Luciano** est: **κοραξ πυκτηριος.** **Interpres** **Luciani** fede labitur. qui nocturnam cor nicē interpretatur. nā **cornix** græce nō corax sed **κοραχη** nominatur. **Idq;** adeo liquet ut res proba tione nō egeat: bubo autem funebris abominatq; est publicis maxime auspicis. deserta icolit. nec tantum desolata. sed dira etiā & inaccessa noctis monstrū nec cātu aliquo uocali sed gemitu itaq; in

pyxidacu
la.

pyxidatū.

Opcula.
opculatū
unguen.

Lita
Relino
Releui
Leui
Collino.

Succussa
re.
succussus
succussor
pinnulæ.
plumæ.

bubo.
Corax.
Nyctico
rax.
nictico
rax no
ctu uel
bubo.
Erratū in
terpre
Luciani.
bubō
abomia
tus.

TERTIVS

urbibus aut in luce uisus dirum offētum est. Ouidius ignauus bubo dirum mortalibus omne refert
 plinius bubonem oli intraſſe cellā capitolii: propter quod urbis luſtrata eſt. inter portētoſa magicæ ua
 nitatis mendatia hoc quoq; tradunt magi. Cor bubonis impositum māmæ mulieris ſiniſtræ effice
 re ut omnia ſecreta pronuntiet. SVI periclitabūda: De ſemetipſa periculū faciens. experimētum ca
 piens. an in auem demutata uolitare poſſet: periclitari. n. eſt præter notam ſignificationem experimē
 tum facere: Siſena. periclitantur tormenta ac tela multaq; genera machinamētoꝝ. VOLens: Cum li

Cor bu
 bonis in
 magia.
 piclitari.

fui periclitabūda paulatim terra reſultat. mox in altū
 ſublimate. forinſecus totis aliſe uolat. Et illa quidem
 magnis ſuis artibus uolēs reformatur. At ego nullo
 decātatus carmine: præſentis tantū facti ſtupore defi
 xus: quid uis aliud magis uidebar eſſe: quā Lucius. Sic
 exterminatus animi: attonitus in amētīā: uigilās ſom
 niabā. defricētis adeo diu pupulis: an uigilarem: ſcite q̄
 rebā. tandē deniq; reuerſus ad ſenſum præſentiū: arre
 pta manu Fotidis & admota meis luminibus. Patere
 oro te iquā dū dictat occaſio. magno & ſingularis me
 affectionis tuæ fructu perfrui. & impartire nobis un
 gulū indidē. per iſtas tuas papillas. mea mellitula. tu
 umq; mācipiū in remunerabili beneficio ſic tibi perpe
 tuo pignera. aciā pſice. ut meæ Veneris cupido pinna
 tus aſſiſtā tibi. Ain iqt uulpinaris amaſio: meq; ſpōte

buit. REformatur: In priſtinam
 figuram. & humanam formā re
 uertitur. DEcantatus carmine:
 Nullo cantamine ſiue incantamē
 to deuotus preſuſq;. Quid uis
 aliud: accidit Apuleio ex miranda
 rei nouitate id quod pleriq; om
 nibus ſolet accidere. ut ex iſpeſtio
 ne eorum quæ para. doxata ſunt.
 hoc eſt inopinabilia ſupraq; fidē:
 attoniti ſtupentēſq; adeo ſiant: ut
 alia quæcūq;: potius eſſe uideātur
 q̄ id qd ſunt: nec ſibi iſtis ſatis cre
 dāt. EXterminatus animi: Impos
 animi amēs: & animo quaſi extra
 terminos ſuos abalienato. Vigi
 lās ſomniabā: Ita Plautus. uigilās
 ſomniat. Itē in penulo. certe hæc
 mulier cātharidum ritu aſtās ſom
 niat: quē locum Plautinum ita le
 gere ſoleo. ut cantharino pro can

parado
 xotata.
 uigilans
 ſomniat.
 loc' plau
 ti.
 cātharidū
 ritu p cā
 tharino.
 pupula.
 pupilla.
 duplex
 pupilla
 noxia.
 dictate
 eucetia.

tharidum emendē. illo intellectu ſcēminam ſomniare aſtāntem ritu cāthari uafis uinariū: q̄ ea forma
 figuratur ut rectus aſtet cōſiſtatq;. quæ de cantharidibus uermiculis produntur futilia ſunt. & nihil ad
 Plautinam elegantīā. DEFricētis pupillis: perfrictis oculis multa fricētione qd̄ facere ſolemus ad ſom
 num excutiēdū. Lucianus εξωδεδωραρ εκειρο οιο. μεροσ ορορ τοις δακτυλοις τοις εμαυτον
 βλεφαρων ηπτο κηρ: hoc eſt ego ſomniū illud uidere me exiſtimās digitis palpebras oculorū meorū
 perfricabā: eſt autē pupula: & p̄ diminutionē pupilla oculorū media: in qua uis ſpeculi adeo abſoluta eſt
 ut totā imaginē reddat hominis. ſcēminas oēs ubiq; uisu nocere quæ duplicis pupillas habeāt aucto
 res ſunt Plinius. Cicero: Solinus. hic illud Naſonis oculis quoq; pupilla duplex fulminat. Dictat oc
 caſio: Præſcribit. ſuadet cōmonet. alias dictare ē cōponere altero exſcribente excipiēteq;. Quintilianus
 dictandi delicias improbat. cum impropria effluāt: & alia incōmoda ſubſint. quanta autē occaſionis uis
 ſit & tēporis opportunitatis polleat in rebus obeūdis nemo ē q̄ neſciat: græce dicitur ευκαιρια quod &
 M. Tullius docet primo de officiis: Dixit Lilius non minus uere q̄ elegāter. in. xxv. ſi i occaſionis mo
 mento cuius præter uolat opportunitas cūctat̄ paulum fueris ne quicq; mox omiſſam queraris. occa
 ſioni comes eſt metanoea id eſt penitentia: ſuper qua re Nobile eſt Auſonii Epigrāma. pittacus mityle
 neus unus ex ſeptem ſapientibus dicere ſolebat γρωθι καιρορ id eſt noſce tēpeſtiuitatem: ſiue occaſio
 nem: quæ rerū omnium potiſſima eſt: ſuper quo latiffime diſerui in libello ſeptē ſapientū. IMPartire:
 Impartias. dicimus impartio & impartior. in actiua ſignificatione id iſcriminatū: eſt autē ipartire partici
 pare & partem dare. Oratius ſiquid nouiſti rectias iſtis candidus imperti. ſi non. his utere mecum. An
 notant grāmatici partio & impertio uſurpari pro partior & impertior. Lucilius ſuſpitat impertit ſalutē
 plurimam & pleniffimam: INDidem: Inde ex eadē pyxide. PApillas: Obſcētātis eſt. papillæ capitula
 māmārū dictæ: q̄ papularum ſunt ſimiles. & pro mammis uſurpantur. MELLitula: Blandimenti no
 men: quo fotidem appellat quaſi dulciculam. PIGNera: Obliga & pignore quaſi quodam debitorem
 cōcilia. PIGNoratus aſſiſtā tibi: Ego ita corrigo. ut meæ ueneri cupido pinatus aſſiſtā tibi. Vt ſit ſinā mū
 diter pureq; explicata hoc intellectu. pſice inqt. ut meæ ueneri cupido pinatus aſſiſtā tibi. Vt ſit ſinā mū
 bonē reformata ē. ut ego pinatus alatusq; ſiā apud te haud ſecus q̄ cupido ueneri pinatus aſſiſtit. optat
 enī pinatus & uolaticus factus aſſiſtere fotidi pinde ac ſuæ ueneri: ſicut cupidines alati pſto ſunt matri

metano
 ea comeſ
 occaſiōis.
 dictū pit
 raci.
 liber ſeptē
 ſapientū cō
 dit' a phil.
 Impartio
 papillæ.

AIN: Ais ne. VVLpinaris amaſio. Vulpinari uetus uerbū ē. qd̄ ſignificat fraudibus & mēdaciis uera
 puertete. ac fraudulēter agere: dictū a fraudulētia uulpiū curſuq; itorto: uñ uulpiaris amaſio elegāter di
 ctus amator fraudulētus: ſubdolus ac ipoſtor. inclināt autē amaſio amaſiōis p̄ amaſius & amator Vul
 pionē quoq; ueteres dixere p̄ doſoſo & palpatore ac ueteratore: qd̄ uocabulū lingua quoq; uernacula
 retinemus. Apuleius i magia ē cū matri blandirere: tñ iā tñ uulpionē & impium fuiſſe. uulpe nullum
 animal ſolertius. nullū fraudulētius Eſopi fabulæ teſtātur & uulgo quoq; creditur ob hoc ait. M. Tul
 lius i primo de officiis cū duobus modis. i. aut ui aut fraude fiat iniuria. fraus q̄ſi uulpeculæ. uis leōis nē

uulpiari
 uulpiaris
 amaſio.
 uulpio.

Scitu ly sandri

purerbia de uulpe.

Scitu dignū. nec relatu indignū est illud Ly sandri lacedemonii. qui ad eos a quibus culpabatur quod pluri-
ma fallaciis ageret doloque maxime falleret: subridēs dicti tabat οπου μη εφικρεται τη λεορτηκπροσ
απτεορ ειραι τιμ αλωπεκηρ. i. quo leonis pellis puere non posset. Vulpinā pellē assuēdā esse. puerbiū
est græcor. αλωπεκιζ ειρ προσ ετεραυ αλωπεκα de his qui dolosi dolosos fallere aggrediuntur. ē & illa
de uulpe paroemia αλωπηξ ουλωρολοκειται. i. uulpes munere non capit. de his qui non facile donis ca-
piunt: Vulpē solerti auditu esse tradunt: obseruatūque eā aure ad glaciē apposita cōiectare crassitudinē gelu.

Afcia. dolatoriū

ASIA: Emēdo ascia: ut sensus ex il-
la uulgata usitataque sentētia eliciat
uis ut egomet mihimet malū cōfi-
ciā. dimque ipsa auctor mei doloris. si
ante fecero uolaticū pinatūque. tuque
mox alio detolaueris: quē potero
tūc ego icuare nisi mei pām de in-
fortūio meo? Nāq sibi suisque met
cruribus suapte spēre ascia impigit
illiditque: nemine nisi se pot accu-
sate: cum ipse crurifragii sibi met au-
ctor extiterit. est. n. ascia ferramētū
fabricæ materiariæ. quā primus in-
uenit dedalus ut docet Plinius: quod
solet interdū materiarius faber pin-
curiā sua ipsius crura cōcidere. Hie-
ronymus ascia elegantī uocabulo
dolatoriū nūcupat: a dolādo. s. leui-
gādoque ab ascia exascatū opus di-
xit Plautus. p. pfectū expolitūque. in
hac ferme sentētia ē illd Plauti ex
milite. temere haud edolas tabulā
tuis nūc cruribus. S. Iginer: Dictio
iusitata ignobilisque. & ut serio nul-
lius significatus. pin legere malin-
faginer: quasi a fagina & piguitu-
dine ducto uocabulo. ut amatorē
hoc noie cōducēter appellet quasi
fagiātū pauloque habitiorē curat. o-
rēque nā & supra ostēdit Apu. se fuif
se succulētū. LV pulis: Meretricibus. & allusit ad lupas feras quæ opimiora faginataque cibaria sectantur

faginet. celites apathes

AVT mihi: Lego a me. CELites: Dii celites in ipso ethere puriore sunt. nec admodū eos mortaliū uo-
ta sollicitat apathes perhibēt. hoc est sine passionū turbellis. auctor Martianus. PVgnarū: Lego pinna-
tū. est enī sensus dii inquit a me prohibeāt tanū scelus. ut ego non mox reuolē ad meum nidulū. hoc
est ad meā fotidē post illā uolaturam. pinantāque deformationē. ē inquit si Aquila fierē. & altiora celi pe-
terē. tñ ad te o mea fotis uellē remeare. ARMiger: Quis nescit aquilā nunciū & armigerū supmi Iouis
nominari. uel ob fabulā: qua in bello aduersus titanias Ioui in auspiciū aduolasse fertur. uel ut Plinius
tradit. quā nūq fulmie exanimat. VNXisti: Quia pmissit nodulū capilli deo uixisti subiūxit cōgruenter
& decēter: spiritus. n. noster pprie uinculo quodā insolubili uicitur alligaturque amata puellæ & ut inquit
Plautus. Amica anima est amanti. MEæ fotidi: Attendenda noua elocutio: qua significat nullam se
magis uelle quā fotidem. PERuctus: Illa scilicet unguedine magica. & ui transfigurationis præpollen-
te. quæ festino: Lege quæ festiuo: Irouicos pronūciandum. LAREM quēpiam: In aliquod domicilium.

aquila Iouis ar miger

nesptilio nes a nes pe nycte rides

FORibus uidemus affigi: Inter nocturnas aues sunt noctuæ. bubo. ululæ. sunt & uespertiones: qui-
bus a uespertino tempore inditum nomen: Ouidius nocte uolant seroque trahunt a tempore nomen.
græci quoque a nocte hoc est απο της νυκτος νυκτεριλασ uocant: nocturnæ aues auctore Plinio un-
cos ungues habent. noctis monstrum est bubo. magi tradunt uespertilionem si sit circūlatus domui
uiuus & per fenestram in uerso capite infigatur amuletum esse. significat autē amuletū omne genus
remēdi aduersus cūcta mala medicamēta. ab amoliendo nominatū: græci: απο τροπαγια hæc uocant
αρο του απο τρεπερ quod est amoliri submouere depellere Amuletū dictio apud Pliniū frequēs in hoc
significatu ac prope peculiaris: nec apud scriptorē alium facilis repertu. SVis luant cruciatibus: Cau-
sam subnotat: propterquam nocturnæ aues foribus affigantur: ut uidelicet in eas regeratur quicquid
dirum domibus illis portendunt: in quas penetrauerint. Dicimus ut Annotant grammatici luo pœnā
& luo peccatū. pro eo quod est pēdere penas & soluere p noxa. reuere dicebāt Antiqui p resoluere &
repignerare. AD meū Luciū: Reuertat reformaborque in pristinā mei ipsius Apuleii formā. ES: Sis.

Amuletū quid.

Luo pœnā luo peccatū reuere

asciam cruribus meis illidere compellis? Saginer meū
ipsa lupulis conseruo thessalis. hunc alitem factū ubi
quæram? Videbo quando? Ame scelus istud depellant
celites inquit: ut ego quamuis in ipsius aquilæ sublimis
uolatibus toto celo peruius: & supremi Iouis certus
nuncius uel lætus armiger: tamen non ad meum nidu-
lum post illam pinnarum dignitatem subinde deuor-
lem? Adiuuro per dulcem istum capilli tui nodulum:
quo meum uinxisti spiritum: me nullam aliā meæ For-
tidi malle. Tūc etiam istud meis cogitationibus occur-
rit: cum semel auem talem peructus induerō: domus
omnis procul me uitare debere. Quam pulchro. n. quæ
festiuo matrone perfruentur amatore bubone? quod
istas nocturnas aues: cū penetrauerit larem quēpiam
solicite phēlas: foribus uidemus affigi: ut quod in faustis
uolatibus: familiæ minatur exitiū: suis luant cruciati-
bus? Sed quod sciscitari pene pterui: quo dicto factoue
rursum exutis pinulis illis: ad meū redibo Luciū. Bo-
no aīo es: quod ad huius rei curā ptenet: ait: nā mihi dñā
singula mōstrauit: quæ possunt rursus in facies homi-
nū: tales figuras reformare: Nec istud factū putes ullā
beniuolētia sed ut ei redeūti medelam salubrē possem

TERTIVS

SVBfistere: Suppeditare. & opitulari. frequens uerbu apud Apuleium in hac significatione. FVtili- bus: Friuolis nugatoriisq. Futilis dicuntur homines. qui silere tacenda non queunt: sic & uasa futilia a fundendo dicta: quae lato ore fundo angusto sunt. quibus i sacris uestae utebantur: propterea q aqua ad uestae sacra pertinet i terra no ponitur: quod si fiat piaculum est: Vnde excogitatum uas quod stare no possit: sed positum statim funderetur. HFRculis: Lege hercules. ut sit asseueratio per herculem quae le est illud me hercules. & mediufidius. ANEti modicum: Anetum rufus mouet. & tormina sedat.

subfistere: Specta deniq q paruis q futilibus tanta res procuretur. Herculis Anthei modicum cum lauri foliis immisum: rore fontano datur lauacrum: & poculum. Haec identidem adseuerans summa contemplatio ne irrepit cubiculum: & pyxidē depromit arcula: quae ego amplexus: ac deosculatus prius: utq mihi prospere faueret uolatibus deprecatus: abiectis propere laciniis totis: auide manus imersi & haurito plusculo uncto: corporis mei membra perfricui. iamq alternis conatibus: libratis brachiis: in auem similem gestiebam: nec ullae plumulae: nec usq pinulae. sed plane pili mei grassant in setas. & curis tenella duratur in coriu. & in extimis palmulis perditio numero: toti digiti cogunt i singulas ungulas. & de spinae meae termino gradis cauda procedit. iam facies enormis. & prolixu: & nares hiantes. & labia pedulae. sic & aures i modicis horripilant auctibus. Nec ullu miserae formationis uideo solatiu: nisi quod mihi iam nequeuti tenere Fotidem: natura crescebat. ac dum salutis inopia cuncta corporis mei considerans. non auem me sed asinu uideo. Querens de facto Fotidis: sed iam humano gestu simuli: & uoce priuatus: quod solum poterat postrema deiecta labia:

cto deprompto. SIMilem: Scilicet bubone in quam paphile fuerat transfigurata. PLVmula: Quae sunt molliores. PINnulae: Illae duriores. CRASsantur: Hoc est crassescunt durefcuntq. IN setas: pilos asininos significat. sunt enim setae uilli crassiores ut equor. Plinius refert elephato setarum nullu regumetum esse. Idē cauda ueterinis setosam esse tradit: sunt autem ueterina aialia omnia quae uehere quid possunt: unde ueterinarius dictus: ueterinor. medicus qui graeco uocabulo κτηνιατρος dicitur que firmicus maternus mulomedicum interpretatur. Vulgo marescalchum nuncupat. refert idem Plinius omnibus in genere ueterino animalibus eosdem morbos esse: qui homini sunt Cribrorum genera ex fetis equorum a gallis inuenta idem memorat: libro duodeuigesimo. COguntur: Contra huntur. EXtimis: Digtos qui in extrema parte palmularum hoc est manuum sunt significat coctos esse in ungulas asini: est enim asinus ex genere solidipedum. sic eruditi appellant. animalia quorum ungula est solida: ueterino tantum generi ut inquit Plinius ungulae renascuntur. sues in illyrico solidas habent ungulas. Solida ungula & bicorne nullum est animal. extimae autem palmulae significantur extremae summaeq partes manuū Apuleius alibi in extimo mundi tergo degit. CAVda: caudae praeter hominem ac simias omnibus fere animalibus. setosae equis. bouum caudis longissimus caulis. idem asinis longioq equis: ENORMis. imodica. & praegrandis. Lucianus dixit το προσωπορ. μεγα. HIANtes: Patulae. & follicantes. LABia pendula: dicimus labia & labias. ut balnea & balneas. fere idiscriminatim. hic elegas ille uersiculus aia agra & faucia cucurrit ad labias mihi. Augellius. labias sensim primores emouemus. quida uirore labra. mulieru labia discretionem inanissima esse existimant. alabris labeones dicti. ut docet Plinius. & hoc uerius est. qd Priscianus prodidit. qui a labe labeonem deduci autumat: chilones antiqui dixerunt homines enormibus labiis praeditos. graece: το χειλοσ labrum. Esopus fuisse dicitur προ χειλοσ hoc est labro tumeti prominuloq. HORripilat: horridiora superioresq pilo fructificant. AVctibus: Incrementis. NATura crescebat: Symboli eos & opte genitalia significat: quae in asinis sunt enormia & imodica. Querens: Conquerens mus sanq. POSTrema labia. Posteriore parte labri inferioris. Lucianus. το δε χειλοσ εκτιρκετε.

Susistere
Futiles.
Futilia.

anetum.

Rores
fereno.

Lari
antura
igneae.

Setosa
cauda.

Veterina
ueterina-
rius.

Mulome-
dicus.

Cribrax
setis.

Solidipe-
des.

Extimū.
Labia.

Labeōs
unde.

Chilōs
qui.

prochilōs
esopus.

Natura
genitali.

Expostulare
Postulari.

Humidis: Quasi lachrymis ex indignatione profusis. **Obliquū:** Oblique: hoc est toruo obliquatoq; aspectu. nomē pro aduerbio. **Expostulabā:** Conquerere. accusabāq; foridem. græce dixit Lucianus. ΗΤΙΩΜΑΡΠΙ. accusabam: expostulare est querelā apud eum ipsū deponere. de eo ipso qui fecit iniuriam. postulare autem querelā dicei de altero apud alterum: auctor Donatus: hic apud iuriscōsultos titulus de postulando. Terentius in hac sentētiā. ut cum eo hac iniuriā expostulem. **Misera:** Græce. τάλαιμα ειπεμ εγω. **Plyxidum similitudo:** Signat pixydas adeo fuisse confimiles: ut eas internoscere non querit: quarum altera continebatur unguedo ad trāfigurandū in auem: altera in asinū deformatū.

Facilior medela: ραορ γαρ τουτου θραπεια. **Rosis d̄mor:** ficatis: Lucia: ροδα γαρ μορορει φαγοισ απο αυσ μερ αυτικα τοκτηροσ .i. si rosas tñ esitaueris frati exues iumētum. **Postliminio:** Postea ex iteruallo: aduerbiū est. super qua dictione in superioribus copiosissime differui. **Corolla:** Signat coronas ex rosa. Cuius usus. ut inquit Plinius i. xxi. In coronis ppe nimius est: hinc rosæ genus quodā accepit nomē coronolæ: centifoliā rosam cepio negauit in coronis addi. **Diluculo:** Græci ορθορ uocat. **Sic mœrebat:** Sic tristabar q̄rebatuq;. **Alias merere prima correpta significat.** militare. Interdū meret p meretur usurpat Antiquitas. Plautus icul tus fit ut meret. **Sensum humanū:** Lucianus quoq; asserit se in asinū deformatū: mētem pristinā & sensum humanum retinuisse. sic enī inquit εγω δετα μερ αλλα ορθοσ ημνητασ δεφρεμασ και τορ πορ αρρωποσ εκειροσ λουκιοσ λιχαίτησ φωρησ .i. ego quidem cætera asinos erā. aio autem & mente homo: Lucius ille citra uocem: Augustinus quod memoratu scituq; dignum est. li-

Cordeo
la rosa.
Merere.

Viatores
i iumēta
deforma
ri.
Diuus
Augusti
nus de
trāfigura
tione
Apuleii.
Mussitā.
Demussa
ta cōtu
melia.
Vector.
Stabulo
Iupiter
xenios.
Fides iu
xta iouē.

bro. xviii. de ciuitate dei refert uiatores a mulieribus quibusdam stabulariis in iumenta prestigiis magis deformatos fuisse & onera baiulasse. in quibus tamen non mens fieret brutalis sed rationalis humanaq; seruaretur: sicut Apuleius in libris quos asini aurei titulo inscribit. sibi ipsi accidisse. ut accepto ueneno humano animo permanente asinus fieret: aut indicauit aut finxit. **Mordicus.** Morsu & detibus. aduerbium est. **Salutares suppetias:** Auxilium rosarum salutare significat: quo erat cariturus fortide interempta. **Quassanti capite:** Indignationis & iracundiæ specimen est concutere caput. sic & Virgilius. in. xii. ille caput quassans. non me tua feruida terrent dicta ferox. **Demussata contumelia:** Tacite mecum. & cū murmuratione cōquestus. Terentius in adelphis accipiēda & mussitāda iniuria adolescentium est: Vbi ponit Donatus patiēda & cum silentio perferenda. mussitare. enim proprie dissimulandi causa tacere. dictum uel a muto uel ab. M. quæ littera est nimirū præse uocis ac pene nullis hic Demussata contumelia eleganter & scite dixit pro dissimulata. & cū scilento indignationeq; transmissa. **Vectorē:** Qui me nehere solebat. alias uector pro eo qui uehitur accipitur. ut apud Lucianū. Causa est hæc sola timoris uectorē nō nosse suū sic iuriscōsulti uectores appellāt eos qui nauibus uectā. **PRObissimū:** Ironicos. **STAbulātē:** Dicimus stabulo & stabulor. ut grāmatici tradūt: Virgi. cētauri i foribus stabulāt dixit p habitāt & stabulant. **IVpiter hosp̄italis:** græci xenion. hospitale iouē uocant. q̄ ab Ouidio hospes dictus: de quo poeta intelligi uoluit illo uersu. Iupiter hosp̄itibus nam te dare iura locuntur. **Fldei secreta numina:** Sic silius de fide: Iustitiæ consors tacitūq; in pectore numen. uidetur alludere ad fidei simulachrum. quod in capitolio uicinum iouis optimi maximi ut in cationis oratiōe est maiores nostri esse uoluerūt. **De fide ennius o fides alma apta p̄inis & iusurādū iouis**

humidis cū oculis: obliquum respiciēs: ad illam tacitus expostulabā. Quæ ubi me primum talē aspexit percussit faciem suam manibus infestis: & occisa sum misera clamabat. Me trepidatio simul & festinatio fefellit & pyxidum similitudo decēpit. sed beneq; facilior reformationis huius: medela suppediat. Nam rosis tantum demorsicatis exhibis asinū. statimq; i meum Luciu: postliminio redibis. Atq; utinā de more uespi parasse nobis corollas aliq̄s. nec morā talē patereris: uel noctis unius. sed primo diluculo: remediū festinabitur tibi. sic illa mœrebat. Ego uero quāq; pfectus asinū: & pro Lucio iumentū: sensum tñ retinebā h̄nmanū. Diu deniq; ac multū mecū ipse deliberaui. An neq̄ssimā facinorosissimāq; fæminam illā: spissis calcibus feriens & mordicus adpetens: necare deberē. Sed ab incepto temerario: melior me sentētia reuocauit. nec morte multata Fortide: salutare mihi suppetias rursus extinguerē. Deiecto itaq; & quassanti capite: ac demussata tēporali cōtumelia: durissimo casui meo seruiēs: ad equū illū uectorē meū probissimū in stabulū cōcedo. ubi alium etiā Milonis quodā hospitis mei asinum stabulantē iueni. Atq; ego rebar si qd̄ in esset mutis animalibus tacitum ac naturale sacramentū: agnitiōe ac miseratiōe quadā inductū equū illū meū: hospitiū ac loca lauta mihi præbiturū: Sed pro h̄ Iupiter hosp̄italis: & fidei

TERTIVS

præterea fidei mysteria ut reliquorum deorum sunt in operto. nec inuulgari fas est: fides iusticiæ fundamentum est. ut inquit Marcus Tullius. Fides ut docet Quintilianus in declamationibus supremum rerum humanarum uinculum est. sacra inter hostes. sacra inter piratas. Numma pöpilius Auctore Liuiio sacrarium & sacerdotes fidei instituit. CAPITA conferunt: Quasi consilia cōmunicaturi. hoc fieri solet ab his. qui iter se soli seductiq; cōsultant. ne arbitri arbitrari queant. Lucianus itidem scribit equum suū. & hiparchi hospitis asinū τὰ ὠτα κατακλιπεῖτε id est auribus deiectis timētes. s. ne senū ipsi paratū præripere. calcibus proptos ipsum incurfasse. ABIGOR: Amoeor. ppulsor. hic abigei dicti abactores aliēi gregis. & abigeatus ipm crimē. apud iuriscōsultos fufius uberiusq; ista trāctatur. ILLIGATISSIMO: Solutissimo. uel lege illi gratissimo. ut sine duæ dictōes. famulū aut gratissimū appellat ironicos equū uectore illū suū. AFFECTUS: Male multatus calcibusq; contusus. COLLEGARU: festiuiter collegas suos uocat iumēta asinū. s. & equū. tāq; i eodē magisterio officioq; consociatos. sic stadius stellā ut opinor collegā noiauit. quia eodē poeticæ disciplinæ studio tenebat. ne ratiū iuriscōsultus tres facere collegiū existimat apud oratores duo collegiū faciūt. hinc a Liuiio & Amiano Marcellino collegium consulum duorū dictū. PILÆ MEDIÆ: Signat in medio stabulo fuisse pilam hoc est colūna stabuli contignationem & camerā fulciētē. In hoc significato syllaba pilæ prima producitur. cum alias corripitur: a pila pilatū aduerbiū fit. quasi p pilas: quo utitur uictor

Sacrariū fidei.

abigeus. abigeat.

tres collegiū faciūt collegiū. cōsuliū.

pila pilatim oppilare. meditulum. homo i meditullio. hippona dea semones dii.

ædicula. canterius equus. maialis. uerue. cæterius quid.

secreta numina: præclarus ille uector meus: cū a sino capita cōferunt: in meāq; perniciē illico consentiunt: & uerentes scilicet cibariis suis: uix me p̄sep̄io uidere proximantem: deiectis auribus tam fruētes: infestis calcibus insequuntur. & abigor q̄procul ab ordeo: quod apposueram uesperis: meis manibus illi gratissimo famulo. Sic affectus atq; in solitudinē relegatus: angulo concesserā stabuli. Dumq; de insolētia collegarū meorum meū cogito: atq; in altū diē auxilio rosario: Lucius denuo futurus: equi p̄fidia uindictā meditor: respicio pilæ mediæ: quæ stabuli trabes sustinebat: In ipso uere meditullio Hipponæ deæ simulachrū residēs ediculæ: quod accurate corollis roseis equidē recētibus fuerat ornatū. Deniq; agnito salutari p̄sidio: pronus spei: quātū extēsis prioribus pedibus adniti poterā: in surgo ualide. & ceruice proluxa nimitūq; porrectis labiis. quāto maxie nixu poterā corollas appetebā. Quod me pessima scilicet sorte conantem: seruulus meus: cui semper equi cura fuerat mādāta: repente conspicies: indignatus exurgit. & quoulsq; tandem inquit cantheriū patiremur istū: pauloāte cibariis iumētōy: nūc etiam

uius. Inde oppilare deduci quoq; autamo. tāq; pilarū oppositu obfirmare occludereq; sicut a. M. Tullio oppilatæ tabernæ dicunt: De pila Virgilius. saxea pila cadit. & oratius. nulla taberna meos habeat neq; pila libellos. græci τρυλον appellāt colūnā. Catullus a pileatis nona fratibus pila ubi noie pilæ taberna significari uidet. MEDITULLIO: Medio: meditullii a medio dictū autumāt eruditi. & i primis boetius. q̄ illud tullii q̄si. p̄ductionē quādā esse uult. sicut i postliminio. Hieronymus contra pelagianos scribit hoīem i meditullio positū eē ut de uirtutū culmiē ad uitia labat: & ex uitiiis ascēdat ad sublimia. HIPPOÆ DEÆ SIMULACHRUM: Hippōa equorū & stabuli dea ē. Argumēto nomē. hippos. n. equus. Tertul. i apologetico. Vos tñ n̄ negabitis & iumēta oīa & equos cāterios cū sua hippōa coli a uobis. illd scitu dignū ē & Annotatu: deos eē quosdā: quos antiq; semonas dici uoluerūt: quos nec celo dignos ascriberēt ob meriti paupertatē. nec terrenis eos deputare uellēt. p̄ gr̄iæ ueneratiōe. quo i numero sunt priapus. hippona & uertūnus. auctores. M. V. & placides. ap̄d. Iuue. uersus ē ille uulgatissimus iurat solā hipponā. & facies olida ad p̄sep̄ia pictas. quē uir sæculi n̄i doctissimus ita legit solā hippo. ut sicut dido. & m̄tho. pro didonē & m̄thonē. Ita p̄ hipponē hippo. accusatiuo casu dicamus. ex formula uidelicet græce declatiōis. Ego de magnorū uiroꝝ iudicio: quoꝝ auctoritas p̄ rōe habēda ē: ut nihil ausim temere p̄nūciare: Ita illd asserere nō dubitē qd hippona. ut pomona. ut bobona secūdū formulā primi ordīs usurpat ap̄d scriptores idoneos. AEDICULÆ: appellatione ediculæ significat recepraculū & quoddā q̄si loculamentū ac repositoriū: quo simulachra deorū cōtineri solēt: i hāc sniam Pli. i. xxxvi ædicula eius tota ap̄it ut conspicui undiq; possit effigies deæ fauēte ipsa ut credit factō. nec minor ex quacūq; pte admiratio ē. Satyrogographus quoq; dixit. si q̄s i ædicula deus unicus. FVERAT ORNATA: Scribit Plinius qd corōæ deorū honos erāt. & lariū publicorū priuatorūq; & sepulchrorū & maniū. PRONUS SPEI: Sic felix animi. securus Amorū & mille alia similiter. NIXU: Conatu. Cāteriu patiremur istū Pronūciatiōe adiuuādū ē ut uulmosē & idignāter a seruo dictū uideat: Cāterius aut significat equū. & eū pprie cui testes abscissi sunt: sicut maialis distat a uerre: cap* agallo Verue ab ariete. Ita cāteri distat ab equo. hęc. n. oīa testiculis amputatis castrata sūt. Plau. i captiuis. q̄ aduehūt q̄drupedātū cruciātū canterio. Idē i aularia. Ego faxi muli p̄cio qui supant equos sient uiliores Gallicis cāteris Canterii quoq; in ædificiis noiantur de quibus.

LIBER.

Cauterium
Cauteres
Cauteria
ta cōsciē-
tia.

Vitruuius, quin etiā canterius Golumellæ & Plinio est genus vineæ: quæ simplici iugo constat ordi-
ne porrecto, optima hæc uino quando sibi ipsa non obumbrat, assiduoq; sole coquitur, & afflatū ma-
gis sentit & celerius rorem dimittit. Cauterium uero ferramētum ignitū dicitur, quod ui caustica ulce-
& putridas carnes curat hinc illud apud Hieronymum prouerbiale, putridæ carnes ferro curantur
& cauterio: a palladio cauteris nominantur, quos habēdos esse instrumēto rustico præcipit. Inde cau-
teriata cōscientia ab Apostolo dicta. Simulachris infestum: Propter roseas corollas hoc dicit: quas

Sacrilegi-
um quid

quanto maxime nixu poterat ap-
petenter inuaserat, nullo habito
deæ respectu: SACrilegum: meri-
to sacrilegum dicit q coronas deæ
dedicatas surripere contenderat.
Apud Quintilianum & Rethori-
cos Doctores ex statu finitionis q
ri solet quid sit sacrilegiū, quid ue
sacrilegus. Quidā ita finiunt, sacri-
legium est surripere aliquid de sa-
cro, alii sic: sacrilegium ē surripere
aliquid sacri, hic questio an is qui
priuatā pecuniam de templo sur-
ripit sacrilegii reus fieri possit.

EMere: Lego eruere, hoc est edu-
cere expromere, & quasi ex abditu
efferre. Viciniæ cōclamantis: lū-
ctū legendū: uiciniæ conclamantis
latrones, illo intellectu, quod tota
uicinia cōclamare cœpit latrones
adesse: ut ita cuncti accurrerēt sup-
petiatum. IN patefactis: Corrigo
ui patefactis. IGNIS & mucro:
Hoc dixit ppter ea q gladiis ac fa-
cibus corruscantibus instructi latro-
nes inuaserāt milonis domum.

Horreū
quid.

HORreum: Nō solum frumeti
& frugum repositorium est horre-
um sed aliarum quoq; rerū: sicut
hoc i loco & apud idoneos aucto-
res accipitur: Iuriscōsulti titulo de
emprione & uēditione. Clauibus

Domin⁹
horreor⁹.

traditis ita mercū in horreis cōditū possessio tradita uidet: Si clauis apud horrea traditæ sunt. Item
paulus, dolia i horreis defossa si nō sunt nominatā i uēditione excepta horreorū uēditioni cessisse ui-
deri. Itē titulo locati: Dominus horreorū effractis & cōpilatis horreis nō tenet: nāq; ut scriptū legimus li-
bro q̄rto codicis: Domin⁹ horreorū piculū uis maioris uel effracturā latronū cōductorū p̄stare nō cogit
Autumant grāmatici & memorat Fortunatianus in libro de dialectica horreum ab ordeo mutata lit-
tera nominatum: Antiqui farreum a farre dixerunt: Diuus Augustinus quid sit horreum planissime

Farreum
apothecæ:
horreari⁹

ostendit sic scribens in libro de opere monachorum: Apothecæ uel horrea uerbum ex uerbo reposito-
ria dici possunt: Ab horreo horrearius elegati uocabulo dictus: qui pro horreorum conductore poni
uidetur apud iuriconsultos Titulo de his: qui deiecerunt his uerbis: si horrearius aliquid deiecerit uel
effuderit. Romæ fuerunt Sempronia horrea ad custodiam frumenti publici. Entheca quoq; eadem

entheca,
entheca,
um.
entheca,
memo-
riæ.

pene significatione ponitur: qua apotheca & horreum uidelicet pro loco gazæq; reposito-
rio: idē Augustinus in libro de uita Clericorum: Enthecam nobis habere non licet: non est Episcopi seruire au-
rum: & post paulo: Non habeamus enthecā, hæc Augustini uerba i Decretis canonicis, xii. q. prima
percenfentur: Ab Entheca enthecatur: pro eo quod in reposito-
rio conditum & cellario in-
clusum: Enthecam memoriæ pro thesauro & cella ponit fulgentius. GAZIS: Gaza lingua persica signi-
ficat diuitias gaza ut scribit Pōponius mella ciuitas ēi palestina ex eo dicta qd si pse ærariū uocat. nā cū

Gaza,
gazophi-
laciū.
Corbōa,
Geruli,
ad icitas.

cambyfes armis egyptū peteret huc belli & opes & pecuniam intulerat: hic Gazophylaciū gazæ repo-
sitorium dictum: de quo apud ecclesiasticos scriptores mentio creberrima. Iudei corbonā uocat sacru
thesaurū auctores Iosephus: Eusebius, Heronymus. Recluso: Patefacto & aperto. Gerulorū: Maior i
quit erat copia rerum gerendarum q̄ quibus geruli illi numero exigui sufficerent, græci βασιλάγοι
τὰς uocant, quos nostri baiulos dicunt & gerulos. Ad extremas incitas: ad extremam necessitatem
egestatēq; sic enim antiqui loquebantur, uerbum est apud Plautum frequentissimū. Lucianus scribit,

simulachris deorū ifestum: quin iā ego istū sacrilegū
debilem: claudūq; reddā, & statim relum aliquod quæ
ritans eruere: falcē lignorū positū offendit rimatusq;
frondosum fustē: cunctis uastiore: nō prius miserum
me tundere desit: quā sonitu uehemēti: & largo stre-
pitu percussis ianuis: trepido etiā rumore uiciniæ cō-
clamantis latrones: profugit territus. Nec mora cum
in patefactis ædibus: globus latronum inuadit omnia
& singula domus mēbra cingit armata factio. Ex auxi-
liis hinc inde cōuolantibus: obsistit discursus hostilis.
cuncti gladiis ac facibus instructi: noctē illumināt, co-
ruseat in modū ortus solis ignis & mucro. Tunc hor-
reū quoddā satis ualidis clauistris obseptū obseratūq;
qd mediis ædibus constitutū: gazis Milonis fuerat re-
fertum: securibus ualidis aggressi: difindunt, quo pas-
sim recluso totas opes uehunt. Raptimq; cōstrictis sar-
cinis singuli partiuntur. Sed gestaminum modus nu-
merum gerulorum excedit. Tunc opulētiae nimiae ni-
mio ad extremas incitas deducti: nos duos asinos: &
equū meum: productos e stabulo: q̄tum possunt gra-
uioribus sarcinis onerant, & domo iam uacua: minā-
tes baculis exigūt: unoq; de fociis ad speculādū: q de fa-
cinoris iqsitio enūciaret relicto: nos crebro tūdentes:

TERTIVS

latrones hipparchi domū ingressos ipm una cū palestra acilla. & seruo suo cōp̄reſos colligasse. Domū ex-
pilaſſe. pecūias uestes equū & aſinū alterū se quoq; sarcinis oneraſſe: baculis mox feriētes ipuliſſe uſq;
i mōtes. PER auia mōtiū: Per mōtes iacceſſos in uiuoſq;. Lucius αριπτορ ολορ dixit. exēplū proſo-
nomasia ē apud Rethoricos Doctores. Auiū dulcedo auiū ducit. nā & loca auia dicūt: i qbus uia ē nul-
la uel infrequēs. & hō auius dictus auia rōnis aberrās. Lucreti. Auius a uera lōge rōne uagaris. SVB
uenit. In mētē uēit. ſuccurrit. AD auxiliū ciuile: Implorādo. ſ. caſaris auxiliū ad qd̄ p̄inde ac aſylū ciui-

Auia.

Auius
homo.

per auia mōtiū ducūt cōcitos. Iāq; reꝝ tātaꝝ pōdere &
montis ardui uertice: & prolyxo ſatis itinere. nihil a
mortuo differebā. ſed mihi ſero qdē: ſerio tñ ſubuenit
ad auxiliū ciuile decurrere: & interpoſito uenerabilis
principis noīe: tot erūnis me liberare. Cū deniq; iā luce
clariffima: uicū quēpiā frequentē. & nūdinis celebrē p̄-
terirem: iter iplas turbulas græcoꝝ: genuino ſermōe
nomē auguſtū caſaris iuocare tēptaui. & o qdē tantū
diſertū ac ualidū clamitauī. reliquū autē caſaris nomē
enūciare nō potui. aſpnati latrōes clāorē abſonū meū:
cedētes hinc inde miſeꝝ coriū: nec cribris iā idoneū relin-
quūt. Sed tādē mihi iopinatā ſalutē Iupiter ille tribuit
nā cū multas uillulas: & caſas amplas p̄terimus hortu-
lum quēdā proſpexi ſatis amēnū. In quo p̄ter cæteras
gratas herbulas: roſæ uirgines matutino rore fluebāt.
his inhiās: & ſpe ſalutis alacer ac læt⁹ propius acceſſi:
dūq; iā labiis undātibus affecto: cōſiliū me ſubit lōge
ſalubrius: ne ſi rurſū aſino remoto prodirē in Luciu:
euidēs exitiū inter manus latronū offenderē: uel artis
magicæ ſuſpitione: uel indicii futuri criminatiōe. Tūc
igitur a roſis: & quidē neceſſario temperaui. & caſum
præſentem tolerans in aſini faciē ſcena rodebamus.

liter decurrere ſolēt. ex quo eſt il-
lud: puoco ad caſarē. & appello
caſarē uſitatiffimū. Lucius quo-
que caſaris nomē maxia ſe uoce
inclamaſſe ſignificat. quo ruditu
abſono offeſſis latronū auribus
effectum ē ut ob hoc ipm magis
uapularēt. tāq; ita p̄deret noctur-
nos fures. NVNdinis celebrē: ſi
gnificat emporiū forūq; nūdina-
riū illic fuiſſe. GEmino ſermōe:
Lego genuino ſermōe. hoc ē na-
tuo ac peculiari. AVguſtū. Ve-
nerabile. græci auguſtum σ ε βα
σ τορ uocāt. Vñ ſebaſtia ciuitas
auguſti noī & numini dedicata.

Sebaſtia.

ET. o. qdē: Per uocatiū caſū in-
uocātes quēpiā frequēter. o. p̄pōi-
mus. ut. o. caſar. o. princeps. o. au-
guſte: & mille hmoi: ſignificat ſe
illud primum. o. plane ac diſerte
enūciaſſe. cū aſini rudētes ſuo ru-
ditu. o. potiffimū rudere uideāt.

Abſonū.

Diſertū: Planū aptū. explanatū.

CLAmorē abſonū: Vaſtū aſpe-
riūq;: & ſine legitio ſono. abſonū
enī id pprie ē. qd̄ nō tā ſine ſono
eſt: qd̄ ſoni duri & abſurdi. Vñ
abſoni uoce dicti. M. Tullio. qb⁹
nulla i. pnūciādo ſua uitas in eſt.

NEC cribris iā idoneū. Inſinuat ſe tot iſtibus fuiſſe cōſoſſū cōſciſſūq;. ut nec qdē cribris faciēdis coriū
ſuū foret idoneū. Criba enī ex pellibus corioꝝ aſelloꝝ cōfici q̄s ignorat: κοσ κίρορ græce dicitur. uñ
coſcinomātia diuinatio q̄ p̄ cribrū fit. galli ex ſetis equoꝝ cribra inuenerūt. egyptii ex papyro. atq; iūco
hiſpani ex lino. excuſſoria & pollinnaria. ſūt autē pollinnaria qbus pollin qui ē tritici ſlos purgatiore
cernitur: Vñ & pollintor dictus qui pollinē facit & farina. alias pollintor accipit p̄ cadaueris curatore
quaſi pollutor. i. mortuoꝝ unctor. ROſæ uirgines: Illibata: itactæ icorruptæ. ſic a Martiale uirgo car-
tha accipit. p̄ ea q̄ nōdū cōreſtata inuulgataq; ē. Plinius terrā uirginē dixit ſincerā intactā. neq; a me-
tallicis refoſſam attamiatāq;. Iosephus ait terrā q̄ uirgo ē eē rubētē. Oratio Philoſophoꝝ Auctore. M.
Tullio caſta ē uerecūda uirgo icorrupta. quodā mō. Hinc uerbū fit Deuirginari. qd̄ ē corrupere: Vnde
puella deuirginata q̄ p̄florata cōſtuprataq; exiit uirginitatē. Alias deuirginari dicebantur pueri cū ex
ephebis deceſſerāt. & deuirginatū puerū dixere ex ephebis excedētē. HlS inhiās: Roſas ſitiēter appe-
rēs. dicimus in hio huic rei: & hāc rē. Statius fraternos in hiantē obitus: Plautus. hereditatē in hiat qua-
ſi eſuriēs lupus. VNdantibus: Labia undantia decēter dixit p̄ mobilia flexibilia & undarū iſtar ſinuo-
ſa: qualia eē ſolent ex appetētia & deſiderio. PROdirē in luciu: Ideſt reformarer in priſtinā hominis
formā: ſerēq; iterū Lucius Apuleius. VEL indicii futuri: Senſus eſt. ſalubrius conſilium mihi uiſum
eſt ab eſu roſarū ad p̄ſens temperare. ne a latronibus interficerer. uel dum me magum ſuſpicātur: uel
dum uerentur ne indicium faciam illorum furti & expilationis. FOEna rodebamus: Pabulum in-
mentoz eſt fœnū: græci corton uocant. a fœtu dictum. quot annis enī nouū parit & fetificat: fœnum
cordum uocant autumnale & ſerotinū: fœniſex qui fœnum ſecat nūcupatur: Plinius in. xviii. igitur
cornu propter oleum ad crus ligato fœniſex incedebat. Collumella. necubi ferramentum fœniſecis
poſſit offendere. ſicilire eſt ſecare: quæ fœniſecis præterierunt. fœniſecium tempus ſectionis & pro ip-
ſa ſectione accipitur Plinio Columellæ cæteris: metas fœni appellant ſtrues ita figuratas. ut ab imo
latiores in anguſtum uerticem exacuātur: qualis eſt metæ forma. Collumella ſtrigam in fœno no-
minat ordinem & quandam quaſi connexionem coarctationemq; a ſtringendo ducto uocabulo.

Coſcinō

mantia
cribra.

Excuffo-
ria polli-
naria pol-
linctor.

Virgines
roſæ.

Virgo
terra.

Deuirgi-
nari.

Deuirgi-
natus.

In hio he-
reditatē.

Fœnum
cordum.

Feniſex.

Sicilire.

feniſeciū
Mete fœ-
ni. Striga

LIBER Q VARTVS
HYPOTHESIS SIVE ARGUMENTVM.

Emutatus in asinū Apuleius erūnas laboriofas eloquēter enarrat: quas sub *Asinina* forma humana mēte retēta, pegrinatione multiplici perpeffus est: interfeūtū rēpeftiuit uarii latronū cafus, defcribit & ille q effigiē urfæ fubiens inftituit apparatū gladiator: De industria inferit fabulā psyches: q̄ & uoluptate & eruditiōe ē referiffima, cuius myfticus i tellectus fuo loco explicabit. APVD notos diuertimus: Latine & eleganter dicitur de

Deuor
tor apud
te.

uerto ad te: & apud te: Plautus i pseudolo, ego duortor extra portā i tabernā tertiā apud anū illam doliare claudā crassam chryfidē. Deuortor ut inqt phocas grāmaticus i p̄terito facit deuorti: ficut actiua & neutra p̄ferūtur. PRIMUS aditus. Accessus, & itroitus.

Quāuis asino: Cōsimile illud, ut quāuis auido parerēt arua colono. Sēfus ē, ego & si asinina raritate & brutali stupore p̄ditus erā, tamē facile sentire poterā ex mutuis osculis, & plixo fermōe & largitione fenes illos ad quos deuertimus fuisse familiares: ac notos latrōibus nostris: qui nos abegerāt. MVnerabātur, Dona bāt, & muneribus p̄sequēbātur: Vñ & remunerari, p̄ mūnera repēdere, & gratiā referre: Catullus teq̄ his suppliciis remunerabor: græco uocabulo infrequēti qdē, sed elegātiffimo: Antidora dicit̄ remuneratiōes, Vlpianus iter iuriscōsultos eloquētiffimus Titulo de petitiōe hereditatis scite & decēter utiq̄ hac dīctiōe sic scribēs. Plane si antidora accēperit dicēdū ē ea tenus locupletiores factos, q̄ tenus accēperūt, uelut gēus quoddā hoc eēt p̄mutatiōis, p̄uerbiū græcorū scitu relatuq̄ dignū ē, εχθρῶν ἀδωρα δωρα, καὶ οὐκ ὀρθῶν μισθῶν ἀδωρα δωρα. Id est inimicorū Dona nō sunt dona minimeq̄ utilia, Dixit & euripides κακοῦ ἀρὰ ῥοσ δωροῦ ὀρθῶν οὐκ εχέει. Improbi uiri Donū minime iuuat, ex hac paroemia ductū est illud Maronianū, Tū meo danaos & dona ferētes. DORso meo: Se sarcinosum & p̄da onustū fuisse significat. GANnitibus: Susurris, & murmurillis ut dixit Plautus, idē i Asinaria inqt, quin cēties eadē ip̄erē atq̄ ogganā. PARTæ: acq̄sitæ & paratæ: partū, p̄ parato dixerūt. M. Tullius i secūda antoniana, ut ē apud poetā nescio quē male parta male dilabūtur. Poeta aut̄ ille fuit si id scire desideras Nēuius, qd̄ grāmatici docēt, Cōsimile ē illud Plautinū ex penulo, male partū male disperit. LIBero pastu: Liberæ pastioni, ut soluti exoneratiq̄ pasceremus. COMPascuus cœtus: agrū cōpascuū dixerūt cōmunē uicinis ad pascēdū. In quo mihi atq̄ uicino simul pascere liceat pecus, hinc apud Ciceronē i topicis & Quintilia nū & Boetiū ex cōiugatis ducitur argumētū, ut sic cōpascuus ē ager cōpascere liceat hoc mō, hic de quo q̄rit̄ ager cōpascuus ē i cōpascuo at̄ licet cōpascere, cōpascere enī & cōpascuū iugata sūt: i hoc igit̄ agro licet cōpascere qa cōpascuus est: & ita a cōiugatis sumptū ē argumētū: Nūc scite & festiuit̄ cōpascuus locus dicit̄ ab Apuleio: qui sibi cū altero asino & equo cōmunis erat ad pascēdū: & in quo simul cōpascere poterāt, Cœtus aut̄ dicitur quasi cōmunis locus. Quidā codices habēt cōpascuus locus itellectu simpliciore apertioreq̄. PONE stabulū: Post stabulū, sic Virgilius pone subit cōiunx: Lucianus ορε κηποῦ ὀπίσω τῆς αὐλῆς uideo inquit hortū pone diuersoriū. AFFatim: Large habūdanter, ad modū, qd̄ aduerbiū prima acuta nō media amnianus poeta p̄nūciabat in litteris oppido q̄ peritus, & ita ueteres locutos ac grāmaticū probū testis ē Gellius. OLERibus crudis, Lucianus, εἰχὲ λαχαρα πολλὰ καὶ καλά habebat inqt hortus olera multa & decora. CANDens rosariū: albicās, a cādore dīctū, alias ignitū, Differūt rosæ multitudine foliorū, asperitate, leuore, colore, odore, alabādica rosa albicantibus est foliis. Celeberrima rosarū genera fecere nostri scriptores p̄nestinā & campanā, addidere alii milesiam, cuius sit ardētiffimus color, est rosa a numero foliorū dīctā cētifolia, Nec odore nec specie probabilis, Oleū ex rosīs rhodinū uocant, græce enī rhodon rosa noiatur, Rhodini hoc est rosacei olei meminit Plinius in xy, Idē in xiii, celebrat unguētū rhodinū, tradēs diuulgatā maxime unguēta esse ex rosa, rosarium dicitur græce, ροδῶπια locus rosīs cōsitus, quod & rosetum quoq̄ appellant: ut liliētū, & Citretū, palladio dīctū, qui p̄cipit rosaria mense martio esse percolenda, si rosam temporius

lem ferme circa mediū: cū iā flagrātia solis caleret: in pago quodam apud notos ac familiares latrōib⁹ fenes diuertim⁹. Sic enī primus aditus: & sermo prolyxus, & osculamutua quīs asino sentire p̄stabant. Nā & rebus eos quibsdā dorso meo deprōptis munerabātur. Et secretis gannitibus: q̄ eēt latrociniopartæ: uidebātur indicare. Iāq̄ nos oī sarcina leuatos: in pratū proximū passim libero pastui tradidere, nec me cū asino uel equo meo cōpascuus cœtus attinere potuit: adhuc insolitū alioquin prandere scœnum. Sed plane pone stabulum prospectū hortulū: iā fame perditus, fidenter inuado, & quāuis crudis ole ribus: affatim tamē uentrem sagino. Deosq̄ cōprecat⁹ omnis: cuncta prospectabam loca: sicubi forte conterminis in hortulis: candens reperirem rosarium, nam & ipsa solitudo iam mihi bonā fiduciam tribuebat, si

Remu
nerari.
Antido
ra qua.

Prouer
bium.
εχθρῶν
ἀδωρα
δωρα.
Murm
rillum.
Partum.
Male par
tum ma
le dispit.
Compa
scu⁹ ager
Ex coniu
gatis ar
gumētū.
p̄oe post
affatim.

Candēs.

Centifo
lia rosa.
Rhodi
nū oleū.

Q VARTVS

habere uolueris aqua calida bis rigabis in die. DEuius: Auiua publica & loco frequēti semotus sequestratusq;. DE inuētū quadrupedis: Id est asini, appellatione iumētōꝝ. an omne pecus. contineatur quærit Vlpianus ad edilitiū edictū. aitq; boues hac appellatione nō cōtineri. iumentū ut inq; Gellius nō solū animalia significat. sed uectabulū etiā. qd' a iunctis pecoribus trahebatur. ueteres enī nostri iumentū a iungēdo dixerūt. Collumella a iuuādo iumēta dici autumat: ex eo qd' nostrū laborē uel onera subuectādo uel arādo iuuet: quo dicto dissentire uidetur ab Vlpiani sentētia. tāq; iumentōꝝ appellatione boues quoq; cōtineri possint: qui nos arādo maxie iuuāt. asinū aut inter iumenta numerā dū merito censemus. qui subuectādo onera laborē mortalium iuuat: Cuius rusticarū reū auctores in emēdis tuendisq; iumētis p̄cipuā rationē uolūt eē. plagarū & penuriæ tolerātissimus est. qn̄ & oērus tāq; maxime necessariū instrumētū desiderat asellū. q ple rag; utēilia & uehere i urbē. & reportare collo uel dorso cōmode pōt. M. Varro libro secūdo de rustica elegāti uocabulo doffuarū iumēta uocat qd' onus dorso ferre possint. Idē asellis doffuariis cōportari refert oleū. uinum. Itēq; frumentū. aut qd' aliud. Porcius cato præcipit i uillatico instrumēto habēdos eē asinos clitellarios. & plostrarios. & molarios.

iumentū quid.

Asinus inter iumenta.

Doffuarū iumēta.

Asini plostrarii clitellarii. Veterinarii. Fluctuat salo mentis.

Minio illini simulacrum iouis. Milton.

Renidebat.

Amaracus puer in herbā. Euenus deus.

Sceuitudo.

deuius & protectus absconditus: sumpto remedio de iumēti quadrupedis incuruo gradu rursus refectus in hominem: inspectante nullo resurget. Ergo igitur cum in isto cogitationis salo fluctuarem: aliquanto longius uideo frondosi nemoris conuallem umbrosam. cuius iter uarias herbulas & lætissima uireta: fulgentium rosarū minius color renidebat: lamque apud mea nō usque quaque ferina p̄cordia ueneris & gratiarū locū illum arbitrabar. cuius inter opaca secreta floris genialis regius nitor relucebat. Tūc inuocato hylaro atque prospero euetu: cursu me cōcito proripio: ut hercule ipse sentirē. nō asinū me: uerū etiā equū curulem nimia uelocitate refectū. sed agilis atq; præclarus ille conatus: fortunæ meæ seuitatē anteire nō potuit. Iam enim loco proximus: non illas rosas teneras & amenas: madidas diuinis guttis roris & nectaris: quas

græce iumētū κτήροσ noīatur. Inde κτήρια τροί medici iumentōꝝ. quos nostri ueterinarios appellant. & mulomedicos. & medicinā pecorū ueterinariā apud Varronē & Columellā. SALO fluctuat: Trāslatio a mari. qd' semp fluctuat. & estibus reciprocis fluit refluitq;. sic Virgilius magno curarum fluctuat estu. In demonio Socratis tradit demones salo mētis ad omnes cogitationū estus fluctuare.

VIREta: Loca plena uiroris uirētūq; herbarū. uireta noīant. Maro de uenere locos lætos & amœna uireta. Vbi Seruius exposuit uirentia. MINIVS color: Rosa ut auctor ē Plinius paulatim rubescens dehiscit ac se se pādīt. In calicis medio sui stantis cōplexa luteos apices. Inter genera rosarū: qdā sunt ardentissimi coloris minioq; simillimi. ut rosa milesia. miniū inter pigmēta magnæ auctoritatis est. Auctor est Verrius Iouis simulachri faciem diebus festis minio illini solitā. triūphantūq; corpora. sic Camillū triumphasse. Canfores imprimis iouē miniandū locabant. Ethiopū populi maximeque proceres toti minio tingebantur. ut refert Plinius. Milton uocat græci miniū. Homerus dixit φησσι λητοπαρισ naues minio siue rubrica tinctas. miniariū metallū in bethica celeberrimū olim fuit: minium in uoluminū quoq; scriptura usurpatur. Clarioresq; litteras uel in auro uel in marmore facit. Arena ex qua fit cocci colorē habet: cocci color in rosis micat. gratius nihil traditur aspectu. RENidebat: Splendebat. alias ridebat. ut ante dictū est. VENERis & gratiarum lucum: Nemoris amœnitatem significanter expressit. dum inquit se credidisse locum illum ueneris fuisse & gratiarum: quibus luci amœni conualles geniales uireta lætissima ex omni parte uoluptaria summe conueniunt: Claudianus graphice uenusteq; describit ueneris & cupidinum mansionem omnibus deliciarum amœnitatumq; numeris absolutissimam. GENialis: Voluptarii. & decentis. REGius nitor: alludere uidetur ad flores. qui inscripti nomina regum nascuntur in pratis. qualis est hiacynthus. & adonium: amaracus quoque regius puer fuisse fertur. qui in amaracum siue sanfucum herbam odoratissimam uersus esse traditur: Vnde amaracina unguenta dicta. est & iouis flos cuius meminit Plinius in. xxi. qui colore commendatur ac placet. INVOcato euentu: Inter duodecim deos. qui maxime agriculturalum duces sunt. quos consentes uocant est euentus deus. hinc. M. Varro. in primo de rustica. nec non precor bonum euentum: quoniam sine successu ac bono euentu misera est agricultura. Plinius in. xxxvi. refert Romæ fuisse boni euentus & bonæ fortunæ simulacra in capitolio praxitelis opera. Colitur autem euentus ut omnia nobis eueniant prospere & feliciter: unde. Donatus exponens Terentianum uerbum euenit. proprie inquit euenit. ideo & bonorum euentus dicitur.

PROprio: Lego proripio. uerbum est: concitato enim cursu se se proripuisse designat. EQUum curulem: Pernice. n. s. & cursu uolaticum. quales equi in curtali certamine conspiciuntur. SCEuitatem: Sceuitiā. asperitatem: & ut ueteres dixerūt sceuitudinē. GVTtis roris: Virgilius in idyllo cui titulus est rosæ: Rosaria rosida cognominat: quasi rore madentia & rosido humore gaudentia.

LIBER

Rubi p **RVBI: Spinae.** Plinius in hac sententiā. Rosa nascitur spina citius q̄ frutice. In rubo quoq; pueniens. Rubi auctore Plinio propaginē docuerūt: nāq; curuati gracilitate & simul proceritate nimia defigunt rursus in terrā capita. Iterūq; nascuntur ex se se. repleturi omniani resistat cultura. prorsus ut possint uideri hoies terrā causa geniti. Rubi mora ferūt. & alio genere similitudinē rosae. græce uocat cynosbatos. hoc est rubus caninus. siue ut interpretatur Collumella sentis canis. ex rubo uiua sepes durabilis efficitur: Ruborū rosa alopecias cū axungia emēdat. **MARGINĒ septā:** Masculino & foeminino generubi foelices beatae spinæ generāt: Ac ne cōuallē quidē usq; iā. nisi tantū ripæ fluuiialis marginē densis arboribus septā uideo. heæ arbores in lauri faciē prolyxe foliatæ pariūt in modū floris inodori: porrectos caliculos: modice puniātis. quos equidē fragrātis minime rurestri uocabulo: uulgus indoctum: rosas laureas appellant. quarūq; cuncto pecori cibus lætalis est. Talibus satis iplicitus. etiam ipsam salutem recusans spōte illud uenenum rosarium sumere gestiebam. Sed dū contanter accedo decerpere: iuuenis quidā ut mihi uidebatur: hortulanus: cuius omnia prorsus olera uastaueram: tanto damno cognito: cū grandi baculo furans decurrit. abreptumque me totum plagis obtūdit adusque uitæ ipsius periculum: nisi tandem sapienter alioquin ipse mihi tulisset auxilium. Nā lumbis eleuatis in altum: pedum posterioribus calcibus iactatis in eum crebriter. iam multato grauiter: atque iacente contra procliue montis attigui fugam liberaui. Sed illico mulier quæpiam: uxor eius scilicet simul eū prostratum: & semianimem ex edito despexit: ululabili cū plangore ad eum statim profilit: ut sui uidelicet miseratione mihi præsens crearet exitium. Cuncti enim

Agria daphne. agrian daphnen uocat hanc arbore. i. siluestre laurū: cuius cibus letalis sit equo & asino: Lucianus uerba sunt in hac sententiā: ΟΥΚ ΗΡ ΡΟΔΑ ΑΛΗΘΗΡΑ ΤΑ ΔΗΡ ΕΚΤΗΣ ΑΥΡΙΑΣ ΔΑΦΝΗΣ ΦΥΕ ΜΕΡΑ ΡΟΔΑ ΕΚΕΙΡΑ ΔΑΦΝΗΡ ΑΥΤΗΣ ΚΑΛΟΥΣΤΗΡ ΑΡΘΡΩΠΟΙ. ΚΑΚΟΝ ΑΡΙΣΤΟΥ ΟΜΩ ΤΟΥΤΟ ΠΑΡΤΙ ΚΑΙ ΙΠΠΩ. i. nō erāt rosæ ueræ: sed ex siluestri lauro procreatæ rosæ illæ. laurū ipsam uocat hoies pestiferū cibū omnibus asinis. & equis. Plinius uero rhododaphnen appellat cū Apuleo ad amussim cōgruēs. Idē enī est græco uocabulo rhododaphne. qd̄ latino rosa laurea. Alio noie rhododendro quoq; noiatur. quasi rosæ arbor. Plinius in. xvi. eadē memorās: q̄ Apuleius & Lucianus tradit Rhododaphnen hoc est rosam laureā. iumentis caprisq; & ouibus uenenu esse: e cōtrario homini remedium aduersus uenena serpentium. huic arbori folia nūq̄ decidūt: q̄ rosæ similitudinē representāt: Strabo in. xy. quadā tenus meminisse uidetur rosæ laureæ his uerbis: erat arbor lauro similis qua gustata iumenta omnia cū spuma in morē comicialis morbi emoriebatur. **FLORIS inodori:** Carentis odore. minimeque odorati: Inodorus flos inodorum pomum dicitur: quod sine odore est: Inora dicuntur animalia sine ore: quales sunt Astomi indiae populi halitu tantum uiuentes & odore. **CALICULOS:** In fruticibus satis multis. quidam quasi calices & per diminutionem caliculi conspiciuntur: de quibus mentio frequēs apud Plinium. nec quispiam existimet inter Plinianam Apuleianamq; sententiam esse dissidio ex eo: quod Plinius dixit hanc arborem caulibus esse fruticosam: tanq̄ caliculis potius legendum sit: nihil enim obstat eandem arborem fruticosam esse caulibus & calicibus foecundam. tanq̄ eadem in stipite & in imo fruticibus exuberet. & caliculis inter frondes & in summo sit copiosa. **PUNICĀtis:** Rubentes colore puniceo purpureoq;. **RURESTRI:** Rusticano. **ILLVD** uenenū rosarium: id quidē uenenū est ut iam diximus. iumentis & cuncto pecori: uerū homini cōtra uenena remedio. **GESTIEBĀ:** Cupiebā gestire enim modo cupere est: modo lætari. **CONTANTER:** Cum quadā cōtatione & mora. Hortulanus: Græce. κηπουρος dicitur. κηπος enī hortus. Vnde & cepurica hortensia. i. olera hortorū. de quibus Plinius in undeuigesimo. Sabinus librū scripsit cepuricon. i. de hortensibus. quē Mecenati dicauit: qui habuerint horoscopum in. xiii. parte aquarii erunt hortulani. ut docet firmicus maternus. **BACVLO:** Lucianus. ξυλον αρπασε baculum siue lignū rapuit. **PLAGIS obtundit:** Lucianus. μεσυρεκοψε ξυλω μητε πλεωρωρ φεισα μεροσ μητε μηρωρ id est me baculo contudit. neq; costis neq; femoribus parcens. **MVLtato grauiter:** Significat se crebris calcibus male multatum hortulanum ad terram prostratum deiecisse. & ita saluti fuga cōsuluisse. **MONtis attigui:** Proximi. ab attingere uo dictus attiguus: ut a contingendo contiguus. Ouidius contiguas habuere domos. ueteres attingere dicebant. pro cōtingere. Plautus. Ne attigas puerum ista causa quando fecit strenue. **ILLICO:** Statim.

Q VARTVS

PAGANI: Rustici. & aggreſtes. alias pagani dicti urbici qui ſacramento militari aſtricti nō ſunt: ſup **Pagani.**
 quo apud Suetoniū copioſius: Vbi explicatū leges uerſum illū Satyrographi. citius falſum ꝑducere
 teſtē cōtra paganū poſſis: De paganis qui ciues ſunt nec militant frequēs mentio apud iuriſcōſultos.

CONclamat canes: Rusticorū mos eſt cōclamare canes & canibus deſenſoribus ſe ſe tutari aduer
 ſus inimicos. Fideliffimi ante oīa homini canes ſunt ꝑꝑ bella collophonii itēq; caſtabalēſes Cohor
 tes canū habuere. hęc erāt fidiffima auxilia. nec ſtipēdioꝝ indiga. Canes defendere cymbros. pugnaſ **tes canū.**

pagani ſletibus eius exciti ſtatim cōclamant canes: utq; **Villatic^o**
 ad me laniandum rabie perciti ferrent impetū: paſſim **canis.** Pa
 cohortantur. Tūc igitur proculdubio iam morti pro
 ximus cū uiderē canes modo magnos: & numero mul
 tos: & urſis ac leonibus ad compugnandum idoneos **ſtoralis**
 in me conuocatos exaſperari. ex renata capto conſi
 lio: fugā deſino: ac me retrorſus celeri gradu: rurſum **Venatic^o**
 in ſtabulum quo deuerteram recipio. At illi canibus
 iam egre cohibitis: arreptum me loro q̄ ualido: ad an
 ſulam quandam deſtinatum: rurſum cedendo confe
 ciſſent proſecto: niſi dolore plagarum aluus artata:
 crudisq; illis oleribus abundans: & lubrico fluxu ſau
 cia: ſimo fiſtulatim excuſſo: quo ſdā extremi liquoris

ſe aduerſus latrones canē ꝑ dño
 teſtis eſt Plinius. qui de canibus
 nō parē multa memoriæ ꝑdidit.
 Canes ut inq; Cato iterdū clau
 ſos eē oportet. ut noctu uigilan
 tiores & alacriores ſunt. canū gñā
 duo eſſe tradit. M. Varro unū ue
 naticū qd ꝑtinet ad feras alterū
 paſtoriciū. qdꝫ cuſtodix cā parat.
 & ꝑtinet ad paſtorē. Collumella
 trifariā canū gñā diuidit: unū uil
 laticū qdꝫ uilla quæq; iuncta ſunt
 uillæ cuſtodit. Alterū paſtorale.
 qdꝫ domi obſeruat ſtabulū. foris
 pecora paſcētia: Tertiū uenaticū
 probatur canes qui ſemp excāde
 ſcant in exteros. pecuarius canis
 neq; ſtrigoſus neq; pernix nimis

Strigoſus canis

Strigoſum aut intelligimus macrū & male habitū. quaſi ſtringoſum. eo q; is morbus corpora ſtringit
 aut fame aut alia uitia cauſa. apud Liuiū ſtrigoſiores equi. apud Gelliū ſtrigoſus equus. apud ueteres
 ſcriptores dictio frequētiffima: ꝑcipit Columella. ne nominibus lōgiffimis canes appelletur. quo ce
 lerius quiſq; uocatus exaudiat: qualia ſunt canū noīa. σκυλαξ̄ ferox. lacon celer. tigris. a canibus du
 ctū eſt uetus uerbū catulire. qdꝫ ſignificat libidinari. & cupidine ueneris geſtire & coitū ſitienter appete
 re. M. Varro: feturæ ꝑncipiū admittēdi faciunt ueris ꝑncipio. tū etiā dicit catulire. i. oſtēdere ſe uelle
 maritari. Ariſtoteles in. vi. de aīalibus canes inq; eodē illo mō affectā canire dicitur. Latinius purius
 ſignificātius dixiſſet interꝑꝑ catulire q̄ canire: hinc laberius lupā catulientē dixit ꝑlibidinātem. &
 maritari deſideratē. Lucianus in hęc ſententiā. ἀνεκράγεις αὖ τὸν κύμασ̄. i. exclamauit ut canes
 ſoluerētur. **LEONibus** idoneos: In albania canes tā generoſi ſpiritus naſcūt. ut leones elephātōſq;
 proſternāt. Clariffimū eſt Alexandri Magni exēplū. qui canē albanū obiecit elephātō: quē aſſidua ro
 tatū uertigine aſſixit. ad cuius caſum tellus cōcuſſa eſt. pertinacia canis leoni mordicus inherētis lu
 culente ꝑſcribitur a quinto curtio. **ERE** nata capto cōſilio: Vetus ꝑuerbiū eſt in harena gladiato
 rē capere cōſiliū: & ut ſapiēter monet Seneca. Debet cōſiliū ſub die naſci. & hoc quoq; tardū eſt nimis:
 ſub manu quoq; quod aiunt cōſiliū naſcatur. & cū cōſilio res aptētur. hinc elegāter dicit e re nata cōſi
 liū capi. qdꝫ ſignificat ꝑꝑ res cōtigerit cōſiliū eē capiēdū: Quintilianus in quarto. multū gratiæ exor
 dio eē autumat: qdꝫ e re natū eſt. Itē pleraq; gratiora ſunt. ſi inuēta ſubito nec domo allata. ſed inter di
 cēdū e re nata uideātur. Idē Quintilianus in. v. ex re ſumi cōſiliū tradit. nihilq; in omni uita ꝑius eē cō
 ſilio. Marcus Tullius dixit ꝑꝑ re nata ſcribens ad atticū. Antonii colloquium. cum heroibus nō
 ſtris ꝑꝑ re nata nōn incommodum. **Quam** ualido: Validiſſimo. ſubtilis grammaticorum obſer
 uatio ꝑꝑ ualidum dici uult. & q̄ ualidiſſimum. ut hęc particula quam ſuperlatiuo ſemper copuletur.
 Verum iſta conſuſe licenterq; uſurpari apud auctores idoneos curioſius lector reperiet: grammatica
 li illa ſcrupuloſitate ꝑſthabita ſuper quo aliubi annotamenta conſecimus. **AD** anſulam: Vacer
 ram Antiqui dicunt ſtipitem ad quem equi religantur. Marcus Tullius in lelio. quin etiā neceſſe
 erit cupere & optare ut q̄ ſepiffimē ꝑccet amicus. quo plures det ſibi tāq; anſas ad reprēdēdū. ab anſa
 anſata uafa dicta. & feſtiuiter apud Plautū i ꝑſa. Anſatus hō. q̄ glorioſe ambulat: brachiis ſubnixis. &
 iſtar anſarū extrātib; eminetib; ſq;: Carcheſiū inq; Macrobius uas ē anſatū mediocriter. anſis a ſūmo
 ad iſmū ꝑtingētibus. **DE**ſtinatū: Deligatū ut ſupra. **CON**feciffent: Extinxiſſent: iteremiſſentq;
 idē cōfectores ferarū dicti. q̄ feras cōtrucidāt. **ALVVS:** Per quā excremēta emittūt: alii ſūt ut iquint
 Celfus aluo aſtricta. alii ſoluta iterdū aluus ꝑ ꝑſis excremētis accipiūt. ut apud eūdē Celfum: Aluinos
 quoq; & coeliacos nūcupāt ꝑſluuio alui affectos. fluxura ipa uētris & ſolutio elegāti uocabulo græco
 dicit̄ κοιλιόλυσις. quo utiſ & M. T. i. ep̄lis ad atticū. **CRV**dis oleribus: ω. α. λ. α. χ. α. ρ. α. d. cuntur. **Coeliaci**

Catulire.

Catuliē

tem lupā

Elephas

a cane

cōfectus.

Sub

manu

conſi

lium

naſ

ſcatur.

E

re

nata

Pro

re

nata.

Vacerra

anſata

uafa.

anſatus

homo.

Carche

ſium.

Conſe

ctores

aluus.

aluini

Coeliaci

lyſia.

Foriolus

Foriolus

LIBER

nasus uocetur. apud idoneos scriptores inuenio interfugiēdū reddere finum. iterdum & trium iugerum lōgitudine: cuius contactus sequentes ut ignis aliquis comburat. & ita sibi excrementis auxiliari a fimo fimera dicta. quæ alio nomine sterquilinia. Plinius fimeta sub diuo concauo loco in tecta stramento. ne in sole arefcāt palo e robore de pacto fieri iubet. De multiplici fimi differentia apud eūdem atq; Columellam & ceteros rerum rusticarū cōditores. illud adde. quod asinini pulli finum quod primum edidit polean siue polion uocant: cuius medica uis lymem sedat. ASPERGINE: Aspersione.

Fimeta.
sterquilinia.

Polea.
stercus
hominis
fetidum.

Iubar.

Defecti q.
syntectici
fustuariū.

Macheta
machero
phorus
machero
pius.
Causaria
missio.
honestis
fimo.
Ignomi
niosa.
Causarii.
Causaria

Causatio.

NIDORIS: Graueolentia sterco-
ris excrementiq; significatur fetorem
nidoris dixit lāpri dius in cō-
modo. Alexander aphrodiseus. q̄
riti Problematis. cur stercus siue
fimus hominis maxie fetidi odor
is sit: cum quorūdam animalū
& maximæ caprarum aromaticā
suaueolētiā fragret. quoniam ī
quit homines multiformi & hūc
cto cibo affati uescūtur. minusq;
exercentur. Ideoq; non bene con-
coctum terti odoris cum primis
est. IUBARE: Sole. qui iubas lucis
effudit: Alias iubaris nomine lu-
cifer significatur. auctor. M. Var-
ro. & Seruius. a pacuuiō dictū est
exorto iubare noctis de curso iti-
nere. pacuuiū imitatus Poeta in-
quit it portis iubare exorto dele-
ta iuuentus. DEFECTUS: Ex hau-
stus a languens. defectos uocat
Plinius resolutos. debilitatos & si-
ne uiribus: quos græci dicunt π
πεφορο qui & syntectici uocātur:
quorum mentio est apud eundē
Plinium. qui & syntexes uocat ip-
sas defectiones. ICTIBUS fustiu.
Suppliciu fustium eleganti uoca-
bulo fustuarium appellant. M. Tullius. & Linius. VNGULIS extritis: Plautus in Asinaria. nempe hos
asinos prædicas uetulos claudos. quibus subtrita ad fœmina iam erant unguæ. SCITE: Pulchre &
condecorer. MACHERA: Gladio. nam machera græco uocabulo & latinis uisitatissimo gladius nomi-
natur: Macherophorus ensifer. macheropus faber gladiatorum. M. Tullius macherophorus centum
sequētib; miros risus nos edere. pater demosthenis auctore Plutarcho. macheropus est cognomi-
natus ab officina gladiorū: quam athenis exercuit illud Satyrici poetæ de demosthene scribentis: quē
pater ardentis massæ fuligine lippus: a carbone & forcipibus gladiosq; parante. Incude & luteo uulca-
no ad rhetora misit. CAUSARIAM remissionem: Corrigo causariam missionem. & ita aliquot ab hinc an-
nis corrigendū docui. cū priuati itra cubiculū discipulis familiarioribus Apuleiū enarrarē. sunt. n. tria
missionū genera hōesta causaria ignominiosa. honesta est. quæ militiæ tēpore impleto datur. Causaria
cū quis uitio animi uel corporis minus idoneus militiæ renūtiat: ignominiosa cū quis propter deli-
ctū sacramēto soluit. Auctores iuriscōsulti titulo de re militari. & titulo de his qui notantur ifamia. hic
causarii dicti ualitudinarij: Plinius i. xxv. scribit helebore minime dādū esse sāguinē excreantibus causa-
riis uel latere uel faucibus. Linius in. vi. Tertius inquit exercitus ex causariis senioribusq; a Tito quin-
tio cōscribat qui urbi mœnibusq; præsidio sit: Vbi causarii significant milites. q̄ pp ualitudinē a labori-
bus militiæ soluti missiq; sūt. (partiaūs quoq; i hadriāo post hæc inquit profectus i gallias oēs causarios
liberalitatibus subleuauit. dicit & causaria nomine substatiuo pro ipsa missiōe simpliciter libro Codi-
cis. xii. ubi sic scriptū legimus. causaria missus nulla existiationis macula aspergitur. sensus est Apuleii
opinabar inquit. me cū esse uerberibus fatigatus unguis extritus claudicās iualētia debilitatus mereri
missionē causariā: quā scilicet milites ualitudinē ipediti cōseq solēt a laborib; militariū feriat: renūtiatq;
militiæ ueluti minus idonei. palladius. causationē posuit. p uitio iteriore & egritudinē cū ait iprio si sal-
uo capite i pulmōib; ac thorace. aut nulla ē aut rā causatio. MORÆ: Contatiōis q̄ plerūq; maxieq; la-
trōib; detrimēto sā ē. DISTIBUTUROS: Scilicet rebar. hoc ē opiabar. BELLŪ cōsiliū: Scitū elegāsq; iro-
nicos. PRAEUERTIT: Præuēit anticipauitq;. ANTECAPTO cogitatu: Cū anteuēisset p occupassetq; id qd
ego mecū cogitauerā. EMENTITA lassitudinē: Cū lassitudinē itieris. & fatigationē sarcinæ ementiretur.

aspergiē: alios putore nidoris fœtidi a meis iā quassis
scapulis abegissem. Nec mora: cū iam ī meridiē pronō
iubare: rursum nos: & præcipue me lōge grauius onu-
stum producūt illi latrones stabulo. Iamq; cōfecta bo-
na parte itineris: & uiæ spacio defectus: & sarcinæ pon-
dere depressus: ictibusq; fustium fatigatus: atq; etiā un-
guis extritis: iā claudus & titubans riuulū quēdā ser-
pētis leniter aquæ prope insistentis: subtilē occasiōē fœ-
liciter nactus cogitabā totū memet flexis scite cruribus
pronū abiicere. certus atq; obstinatus: nullis uerberi-
bus ad ingrediēdū exurgere. immo ēt paratus: nō fusti-
tantū: sed machera percussus occūbere. rebar enim iam
me prorsus exāimatū: ac debilē mereri causæ remissio-
nē. Certe latrōes parti impatiētia more. partim studio
festinate fugæ: dorsi mei sarcinam duobus cæteris iu-
mentis distributuros. meq; in altioris uindictē uicem
lupis & uulturibus prædā relicturos. Sed tam bellū
cōsiliū meum preuertit fors deterrima. Namq; il-
le alius asinus: diuinato: & añcapto meo cogitatu: sta-
tim emmentita lassitudine cum rebus totis effunditur.
Iacensq; ī modū mortui: nō fustibus: nō stimulis: ac ne

CAVda

Q VARTVS

CAVda quidē sic fieri solet ut scilicet cauda auribus. cruribus cōprensīs iacentes asini exurgere cogant. POsthumæ spei: sicut posthumus dicit. qui post mortē & humanitatē patris natus est. sic eleganter & scite spē posthumā appellat serotinā nimis & tardā. & quasi post mortē iumentū irritā & cassā. Verbum posthumare Tertuliano est pro post nasci. & posteriorē cēs: sic enim scribit in apologetico. Cæteri quoq; prophetæ & si moysi posthumant. id est post mosem nati sunt. & illo posteriores existunt. posthuma quoq; ætas decentissime dicit Sidonio pro futura & postera sic scribēti ī epistolis: sciat ætas

Spes posthuma. posthuma. posthuma ætas.

cauda quidē & aurib; cruribusque undique uersū eleuatis tēptauit exurgere. quo adrandē posthumæ spei fatigati: secūque collocuti: netā diu mortuo imouero lapideo asino seruientes fugā morarent; sarcinis eius mihi equo que distributis: districto gladiopoplites ei; totos amputant. Ac paululū a uia retractū p altissimū p̄ceps in uallem proximam etiam nunc spirantem præcipitant. tunc ego miseri commilitonis fortunam cogitās: statui iam dolis abiectis: & fraudibus: asinum me bone frugi dominis exhibere. Nā & secū eos aīaduerte rā colloquentes: q; in proximo nobis esset habēda māfio. & totius uie finis quieta: eorūque esset sedes illa. & habitatio. clementi denique transmissio cliuulo: peruenimus ad locū destinātū. ubi rebus totis exolutis: atq; intus conditis: iā pondere liberatus: lassitudinē uice lauari: pulueris uoluptatibus digerebā. Res ac tempus ipsū locoq; & speluncæ illius: quā latrones inhabitabant descriptionē exponere flagitant. Nā & meū simul periclitabor ingeniu. & faxo uos quoque an mente etiam: sensuque fueri asinus sedulo sentiat. Mons horridus: siluestribusque frōdib; umbrōsus: & ī primis altus fuit. huius p̄ obliqua deuexa: qua saxis asperrimis & obid inaccessis cingit: cōualles lacunosæ cauæq; ni miū: sp̄ietis agerata: & q̄q; uersus repositæ naturalē turēlā p̄betes ambiebant: de summo uertice. fons affluēs

rū representat. id qd̄ quotidie passim conspicimus: plinius in. xvii. ueterina iquit a iugo. & canes a cursu uolutatio iuuat. idē in. x. solidipedū inquit propria est uolutatio. M. Varro tradit sues in luto uolutati. hæc. n. illog: requies. ut lauatio hoīs ideoq; uolutabra a Virgilio dicta loca: in quibus se apti uolunt cū ait in Georgicis. sæpe uolutabris pulfos siluestribus apros. uetus prouerbiū est apud Hieronymū & in decretis canonicis relatū. sus lota est in uolutabro luti: Heraclitus ait sues cæno cohortales aues puluere uel cinere lauari. RES ac tēpus flagitat: pulchre est ut uersu græco testatū est. nosse tēporis oportunitatē: siquidē καίρος ἐστὶ τῶν πραγμάτων κρείττων πολυ. i. oportunitas & occasio longe melior est legibus. PEriclitabor: experiat tētabo. nā & piculū facere ē experimēti dare: si sēna piclitat tormenta ac tela multa; gnā machinamēto; dicit at se uelle facere piculū īgenii & eloquētiæ Topographia. i. loci descriptōe. ex qua uis īgenii elucescit. & elegātia māifeste cognoscit: dū locus graphice specioseque descriptus sub oculos. ita subiicit. ut cerni magis q̄ legi uideat. FAXo: faciā. SEdule: studiosē & diligēter dictū quasi sine dolo. DEuexa: procliuitates īclinatōesq; cōnexa quoq; de mōtib; & celo dicunt. LAcunosæ: lacunæ sunt fosse. ī qbus collecta aqua stare cōsueuit a lacu dictæ: quas alii lamas uocāt. Oratius. Viribus uteris p̄cliuos flumina lamas. cū at in conuallibus crebræ sint huiuscemodi uoragines & lacunæ: merito lacunosæ nuncupant. M. Tullius oppido q̄ decenter dixit lacunā in auro factā. intelligi uolēs exinanitionē auri & quasi uoraginē quandā ex furto & rapina & alibi ut illa inquit lacunā rei familiaris explerent. NATuralē: spineta interdū naturali tutela sepiunt loca redduntq; tutissima interdū de industria fiunt. uetusti auctores uiuā sepē appellāt: quā ut inquit columella struētili prætulerunt. cū diuturnior p̄maneret: ea fit ex ualissimis spinis maximeq; ex rubo & cynosbato: nos sen tē canis appellamus. columella & palladius præcipiunt hoc sepimento hortos esse claudendos.

Commilitones. Bonæ frugi. Voluatio solidipedum. Voluabra. sus lota in uolutabro luti periclitari. Topographia. sedulo. Deuexa. Lacunæ. Lamas. Lacuna i auro. Viua sepes.

uolo postuma nihil tua fide firmius. LAPideo: qui immobilis permanebat ut lapis simulacrum lapideū. Lucius. εκεῖτο δεῶσ περ λῑθος iacebat ut lapis. DISTRICTO: educto. & ut dicit euaginato. POplites: neruos crurę posteriores flexurasq; suffragium Elephas ut auctor est plinius poplites intus flectit hoīs modo. cætera animalia in diuersum. Lucia nus idē memorās τῶ ξιφεῖ ὑποτεμῆουσι ἐκ τῶσ κελευσῶν gladio inquit crura amputarunt. ALTissimū præceps: id est præcipitiū: quod græci κρημνον uocāt Lucius εθουσι ἐσ τοῦ κρημνον id est impellunt in præcipitiū. COMMilitonis: asini eodē cōmilitio iumētario mecum sociati commilitones dixit plinius pro cōmilitones & una militates. BONæ frugi: utilē & bonum cum laude dicimus hominem esse frugi bonæ. quasi p̄bum utilem & necessarium: frequēs est locutio ad bonam frugem redire hoc est ad bonos mores probitatēq;. CLEMēti cliuulo: modice clemēterq; surgenti: tales cliuos non ascendere nos sed ascendisse cognoscimus. PVLueris uolutatib;: uolutationibus. iumentis uolutatio ī puluere uicem lauacri & balnea

- Bullæ.** BVLLis: bullantibus aquis: sunt enim bullæ tumores: qui in aqua fiunt: & repente euanescent. hic il lud apud Varronē prouerbiū. homo bulla est: quo significat hoīem bullæ instar momento deficere ac emori: uerbū est bullare. qd signat bullas facere. Cor. Celsus inter notas male ualitudinis ait eē si urina bullat & male olet: Diminutiū bullæ est bullula. idē si quasdā quasi maculas representat. aut si bub lulas excitat. Bullantes aquas appellant Calphurnius & plinius quasi bullis tumentes scaturientesque bullatas nugas dixit persius pro caractere tragico tumentis & sufflato. alias bulla ornamentum est ī genuorum puerorū: de quo apud Suetoniū copiosius: bullæ quoq; sunt quibus fores ornantur & ualæ: ut apud plautum in asinaria iussin in splendorem dari bullas has foribus nostris? M. Tullus pbro dat uerri quod bullas aureas ex ualuis templi ob p̄cium abstulerit. ARGenteas. a nitore & p̄spicuitate argenteas dixit argenti enim color candidissimus est. & ideo ut inquit plinius militari b̄gnis familiarior q̄ auri. quoniam is longius fulget. IN modū stipati maris: signat fontem per riuos plures dispersum ualles illas adeo repleuisse: ut maris quædā quasi effigies uiseretur: cuncta cohibentis. CAUla firma: caulas dicunt munimenta ouiu & sæpta Virgilius cū fremit ad caulas uentos perpeffus & himbres: ubi caulas ut interpretat Donatus dixit ambitū ipsū: quo tutæ oues aduersus insidias continent: græcū nomē est. c. littera detracta. nā græci αὐλασ uocant aī alium receptacula quas nostri caulas: qd & Seruius docet. quidā caulas a cauo dictas autumāt: antiquitus. n. ante usum tectorū oues in antris clauderant sic Lucretius caulas corporis & caulas palati ponit pro caua & foramina. SOLitis cratibus: lego solidis hoc est firmis & robustis. a crate dictus craticius paries: quo utimur in structura rusti ædificii. palladius memit craticiorū podiorū: quibus granaria discernenda præcipit. ATtendunt: obtendunt opponuntq;: signat. n. ex cratibus factū parietē: quē ob id craticū appellant scriptores idonei. EA tu bono: prouerbialis locutio hoc intellectu: me duce & auctore poteris illa latronū atria nominare. & siqd ex hoc periculi urget & noxæ id meū sit cōsimiliter in libro de demōio socratis haud scio an bono certe qdē meo periculo poteris geniū uocare: sicut at atria in nobiliū domibus dicūt. ita hæc latronū atria dici possunt ex similitudine. CANnulis eontesta: palladius canicia cameras uocat in agrestibus ædificiis ex cāna cōstruētis plinius in. xvi. tegulo arūdinū iqt domos suas septēriōales populi operiunt: in reliquo uero orbe & cameras leuissime suspēdunt. ob id ait epigramatarius poeta: texat̄ reliqua testa pa' ude tibi: cānetū uocāt locū cānis cōsitū: q̄ palladius mēse februario ponēda p̄cipit. græce Donax dicitur harūdo. hic apud pliniū calamus fructicosissimus Donax dictus est: & tibialis calamus quē auleticō uocāt græce. n. τὸλοσ tibia: unde monaulon apud Martialē pro una tibia: cuius inuentorē Mercuriū fuisse testis est plinius. SPEcu'atores: græci episcopos uocāt: specularē significationē Troiano bello si nō inuenit. speculatoriū Cypriāo locus eminēs accōmodusq; ad specularādū. M. T. scribit se episcopū a Pōpeio destinātū eē oræ cāpanæ & maritimæ in principio ciuili belli: hoc est exploratorē speculatorē que. idē ait quadā ad atticū epistola. cōscendi in phaselū episcopii: corrigo episcopii. significat. n. se nā uē exploratoriā cōscendisse: q̄ græcis uocabulis dicit̄ episcopii & catacopii. qua dictiōe Cæsar. & Au. Gellius utunt̄. DESTinatis: deligatis iumentis. quo in numero erat apuleius. CVRuata graui senio: silicernios dici uoluerunt senes iā incuruos. quasi silices ex incuruitate cernētes: silicerniū uero dicit̄ cāna feralis ex eo q̄ silentibus hoc est defunctis exhibet. M. V. ad sepulch: antiquo more silicerniū cōfecimus: alii tradunt silicerniū esse genus farciminis quo fletu familia purgat̄ qa cuius noīe ea res instituebat̄ issiā silentiū cerneret hoc est mortuus eēt. cecilius credidi silicerniū eius me eē esur: apud Terentiū cū contumelia dictū est: in adelphis. sane te exercebo hodie ut dignus es silicerniū qd exponens Donatus ait silicerniū cānā eē: q̄ his manibus infert: qd ea silentes cernant. i. umbræ possideant silicerniū sit senex q̄ iā iāq; silentibus umbrisq; cernendus sit: nec probat silicerniū dici senē quasi silicē cernendum incuruus est: at placiades id probat silicerniūq; uocabulum inde deducit: quod sane etymon probatur. INFesti: infens. & male animati. COMPellant: uerbis obiurgatoriis allocuntur. sic autē ordinandus est textus. latrones alloquuntur anum: cui eorum aula & curatio commissā erat.

Q. VARTVS

BUsti cadauer: probra latronū sunt congruentia in uetula cadauerosa atq; annis obsita taq; polycro-
nia foemina ac annosissima: sit busto digna: sit uitae dedecus. & plutonis fastidiū: cū alioqui pluto gau-
deat manibus defunctorū ad ipsū cōmigrantibus. LVsitabis: iudes & perdesidia ociaberis frequētati
uū uerbū est. Lucianus. ἠροροτο τηρ γραυδία τὶ οὐτο καοίζη. καὶ οὐ παρασκευαζέιστορ sic iter
rogabant anū. cur sic sedes ociosa: nec prandiū paras. DErepsissent in caulā & latronū speluncā qua
si repentes itroissent de tā sera refectōe idignāt latrōes sibi post ex haustos labores praesto nō eē pradii

busti cadauer extremū: & uitae dedecus primū: & orci
fastidiū solū: sic nobis ociosa domi residens lusitabis.
nec nostris tam magnis tamq; periculosis laboribus:
solatium de tam sera refectiōe tribuas: quae diebus ac
noctibus: nil quicq; rei q̄ merū seuiēti uentri tuo soles
auiditer ingurgitare. Tremens ad hāc & stridenti uo-
cula pauida sic anus: at uobis fortissimi fidelissimiq;
mei hospitatores iuuenes affatim cuncta suauis sapore
percocta pulmenta: praesto sunt. panis numerosus. ui-
num probe calicibus effricatis affluēter immissum. &
ex more calida tumultuario lauacro uestro p̄parata.
In fine sermōis huius statim sese deuestiūt: nudati que &
flāmā largissimā uapore recreati: calidaque pfusi: &
oleo puncti: mēsas dapib; largiter istructas accūbunt.

PAnis numerosus: apud lucianum sic inquit anus αρτοι παλλοι οἶμον παλαιου πιθοι καὶ τὰ
κρεαδεν. uirτα αγρια σκευασασα. i. panes copiosi uini ueteris dolia carnes siluestres uobis p̄sto
sunt. ET calicibus effricatis: ex praēcepto Oratii. qui ait in epistolis. nec non & cantarus & lanx ostē
dat tibi te: item alter satyrogaphus. hic lauet argentum uasa aspera tergeat alter. Consimiliter plauti-
nus leno facite inquit ut offendam parata. uorsā praestergastrata. lauta coctaq; omnia sient. EX mo-
re calida priscorum hic mos fuit pene quotidianus ut ante cēnam in balneis lauerentur. nam ut do-
cet Vitruuius architectus tempus lauandi a meridiano ad uesperum est maxime cōstitutum. athena
supra hypocaustum hoc est ut ego iterpretor uaporariū. tria sunt cōponēda unū caldariū. alterū tepida-
rium tertium frigidarium & ita collocanda uti ex tepidario in caldarium de frigidario in tepidarium
aqua ifluat laconicum sudationesq; sunt coniungendae tepidario ex aduerso laconici caldam lauatio-
nem collocanda esse praecipiunt. est autem lacōicum i thermis structura orbiculata. sudatorium: i quo
sudor sicco calore elicitur quod & Gor. Celsus ifinuat libro secundo his uerbis sudor autem duob; mo-
dis elicitur aut sicco calore aut balneo sicco calor est & arenae calidae & laconici. Dion laconicum dicit
appellatum ex eo quod lacedemonii nudi unctiq; praecunctis exercebantur in hisce sudatoriis crudi-
tatem coquebant & cēnatoriā fami praeparabantur: Quod & Columella aperitissime idicat sic scribēs
in luxum ganeonum mox ut apti ueniatius ad ganeas quotidianam cruditatem laconicis excoqui-
mus & exusto sudore sitim querimus non solum calida lauacra: sed & ardentē balneas placuisse pri-
scis seuerissime rependit plinius. cuius uerba operaprecium fuit subtexere ex libro undetrigesimo
quae hāc sunt: illa prodidere imperii mores illa quae fami patimur. luctatus ceromata ceu ualitudinis
causa instituta: balneae ardentē quibus persuasere in corporibus cibos coqui: ut nemo non minus
ualidus exiret obedientissimi uero efferentur: idem in. xxy. ait ante non erat mos nisi calida tantum
lauari sicut apud Homerum etiam inuenimus. antonius musa augusti medicus & euphorbius fra-
tres instituire a balneis frigida multa corpora astringi: charmis quoq; massilensis damnatis balneis
calidis: frigida etiam hibernis temporibus lauati persuasit: mersit aegros in lacus qua de re extat etiam
annei senecae astipulatio: qui psychrolutrem se se nominat quasi frigidis balneis utentem: super quo
in appendicula Suetonii commentariorum: annotaciunculam condidimus. TVMVLtuariū: rap-
tim festinatē: & tumultu quasi quodam praeparato. sic apud Liuium tumultuariū exercitus: & apud
Gellium tumultuariū studium: apud alios pleraq; consimiliter usurpata: quod & supra enarratum
est. DEVESTIunt: uestes exuunt & despoliant. VAPORE recreati: communia sunt ut inquit.
Cor. Celsus omnibus post fatigationem cibum sumpturis: si balneum non est calido loco uel in so-
le: uel ad ignem ungi: atq; sudare: scribit plinius in tertio epistolarum: spurinam in sole solitum nudū
ambulare: ubi hora balnei nunciata esset quae hyemae erat noua: aestate octaua. Dein lotum accuba-
re apposita cēna non minus nitida quam frugi. ET oleo peruncti: duo sunt liquores corporib; hu-
manis gratissimi intus uini foris olei: oleo natura est tepefacere corpus: & contra algores munire: usū

solatiū qua refectiōe uires recre-
ant & corpus refouet. uetus uer-
bū est a lasso rixā queri. itē a sitien-
te & esuriente: sumpto autē cibo
ois aī ipetus mollit. AViditer i-
gurgitare: apud plautū anus me-
robiba & multibiba ingurgitat in
se me: auiditer faucibus plenis:
& quasi in barathrū effundit i gur-
gitare dictū ē. quasi ingurgitē atq;
uoraginē imittere. Au. Gellius cre-
bris & ingentibus poculis omne
ingeniū ingurgitabat. V Ocula
attenuata uoce. H Ospitatores:
emendatione unius littere lego
fospitatores: sic. n. purior est intel-
lectus: dicimus autē fospitatores.
nos fospitant faciūtq; incolumes
quibus uitā acceptā ferimus. AF-
fatin: large copiose affluenter.

Ingurgi-
tare.

Sospita-
tores.

Mos ba-
liei quoti-
dianus.
Hypo-
caustum
Vapora-
rium.
Laconi-
cum.
Sudatori-
um.

Balneae
ardentes

Frigida
astringi
corpora.
Psychro-
lutres.

Deuesti-
unt.
Duo li-
quores
gratissi-
mi.

Græci uero eius ad luxuriã uertere græci nitiog: oium genitores: in gymnasiis publicando: oleo multo apud uete-
tiog: ge- res perungebant corpora in balneis: leniterq; perfricabant: crebra mentio apud celsũ de usu olei i bal-
nitores neis: qui præcepit i tepidatio sudando ibiq; inungendũ: mox i soliũ descendendũ: qd uas est balneato-
Solium. riũ. **COMmodũ:** uix tunc iã iã. **IN**contanter: sine contatione & mora: nã res illæ quibus erat onu-
adaque. sti haud dubie demonstrabant eos eẽ latrones: & exercere latrociniiũ. **AD**aque: per æque & pariter.
attalica. plautus in cassina: neq; est: neq; fuit me senex qui squã amator adæque miser. **IN**textæ filis aureis:
Babylõi auge intexere uestibus in asia iue-
ca. nit attalus rex. unde nomẽ attali-
polymi cis. colores diuersos picturæ inte-
ta. xere babylon maxime celebrauit
polymi & nomẽ imposuit: babylonica. n.
tarius. dicta sunt: plurimis uero licis te-
 xere: quæ polymita appellant alex-
 andria instituit. græce. n. πολυ
 multũ καὶ λιτὸς: filum & licium.
 unde polymitarius i exodo signi-
 ficat textor uestis polymitæ: acu-
 facere ideĩ phryges inuenerũt: in-
 deq; phrygiões appellati sũt. Quo-
 rũ mentio apud plautum in me-
 nechmis: ueste intextã filis aureis

phrygio-
nes.

auro tex-
tili palu-
damentũ
Oloferi-
ca.
Subferi-
ca.
Fomẽta.
Focilla-
tiones
Fori qui.
Ministe-
ria.
Estur.
Comefa-
patina
Incõdite.
Isocolon
Compar
Omiopt-
toton.

Ter bibe-
uſter tria
Scitũ de
parthis
bibacib⁹.
Cantilat.
Scoma-
ta.
Loedo-
ria.
Exemplũ
loedoria
Exemplũ
scomatis

signat Virgilius illo uersu. fert picturatas auri subtegmine uestes: idẽ phrygionũ artificium. in nuiũ cũ ait
 & phrygiã a scanio chlamidẽ nec cedit honori textilibusq; onerat dõis. refert: plinius uidisse se se agrip-
 pinã claudii principis indutã paludamẽto. auro textili sine alia materie. **S**erica: de serica ueste alibi
 copiosius. unde & oloferica: q̄ tota serica ẽ. scribit Flavius uopiscus tacitũ Romanũ principẽ interdixit
 se uiris oibus olofericã uestẽ. est & subserica: q̄ nõ ex toto textura serica contextit. alexander Romanus
 imperator auctore iãpidio uestes sericas raras habuit olofericas nõq; induit: subsericã nõq; donauit.

REfoti: recreati refocillati calefacti fomenta ut auctor est festus & focillatiões a forendo. i. calefaciẽ
 do dicunt. **F**Oros: sedilia. proprie autẽ foros dicimus in nauibus sedilia nauarũ & tabulata: quo i si-
 gnificatu apud Virgiliũ. M. Tulliu. Lucanu. Ceteros inuenit. alias fori significant circensia spectacula.
 quorũ meminit Liuius in primo. Quidã nõ foros legunt sed choros intra tot cõtus & turbã. **T**VNC
 forte ducti: quando inter æquales uni pluribus ue iniungendus est labor. forti res cõmittit. ut ita om-
 nis querela tollat. sic apud Virgiliũ dido. partibus æquabat iustis aut forte trahebat. **F**ACIunt mi-
 nisteriũ: ministrant & ministroꝝ fungunt officio. ministeria pro ministris usurpant scriptores. mini-
 steriũ quoq; plinio est pro ipsis ministris: cũ scribit in. xii. quindecim conuiuia: ac ministeri capax fuit
 se tricliniũ. **E**STVR: idest edunt ac potant in composita inordinateq; impersonale uerbũ est: ab edẽ
 do: nã ut docet Diomedes instans tempus impersonalis est estur: dicimus a comedore come sum & co-
 mestũ didimus ait comeستا patrimonialia: a ualgio dictũ comeستا patina. **I**Ncondire: in compositum nul-
 lo ordine nulla concinnitate seruata sic apud Virgiliũ. Liuiũ. ceteros in conditũ dicimus in cõpositum
 & incultũ incõditũ carnẽ incõdita oratio. in hac sententiã ait. M. Tullius in secunda antoniana ab hora
 tertia bibebat ludebat uomebat. **P**LVmẽtis aceruatim: exornatio est: scriptori huic prope peculia-
 ris cõpar siue isocolo noiat: ex eodẽ genere sunt omioleuto & omioptoto. i. similiter desinẽs & simili-
 ter cadẽs scitamẽta huiusce locutiõis fugiẽda p̄cipiũt rhetorici doctores. & Gellius mõet exẽplo luciano
 si imodice fiat isipida & p̄pe puerilia iudicari. ueꝛ si modice & tẽpestiuiter iterferat orationẽ reddũt ue-
 nustiorẽ atq; cõcinniorẽ. **C**LAmore ludũt. M. Tullius i antoniũ. personabat oia uocibus ebriõꝝ. nata-
 bant pauimenta: uino matedebat parietes. Lucianus. ἡ ἀριστοῦ ἀψίλεσ καὶ λόγος πολυσεμ-
 τῶσιν. ποσιὰ ἀρδροφοῦσα. i. erat prandiũ copiosum & multus sermo in conuiuio homicidarũ.

POCulis agminati i gestis: ex lege cõiuiali a tribus ad nouẽ poculoꝝ muneris producit. auſonius
 i grypho. Ter bibe: uel totiẽs ternos sic mystica lex est. uel tria potãti uel ter tria multiplicãti: ueꝛ i cãna
 latronũ & cõtu itẽperatissimõꝝ: nõ tria nõ ter tria sed ter nouẽa pocula singulis uix sufficiũt: cũ faciant
 qd p̄hi: de qbus ẽ illud scitũ: q̄to plus biberit tãto magis sitire p̄thos: cõsuetudo. n. auget bibẽdi auidita-
 tẽ. **C**ANtilat: canũti floridis anacteõteũ amicitia gratia cãtilat. **C**ONUiciis iocãt: cũ potus loquaces
 efficiat merito iter pocula & mẽsas latronũ cõuicia & ioci petulãtiores efferuescere cõeperũt: scomata
 & loedoria græcis uocabulis dicũt huiuscemodi cõtumeliosã exprobratões & morsus figurati quidẽ
 sed amarulẽti. quibus facilis est ad iracundiã prouocatio ideoq; scriptores clarissimi suadẽt i cõuiuio bo-
 nõꝝ abstinẽdũ eẽ. scomate: qd tẽctã itra se habet iniuriã: cũ loedoria ad directã cõtumeliã tẽdat. ẽ. n. loe-
 doria huiusmodi oblitus ne es? q̄ salfamẽta uẽdebas scõma autẽ in quo celata cõtumelia est tale est.
Meminimus quando brachio te emungebas: nam cum res eadem utrobq; dictẽ sit illud tamen loe-
 doria est: quod aperte obiectum exprobratumq; est: hoc scõma. quod figurate. **L**ycurgus instituit: ut
 adolescentes scõmata sine morsu dicere & ab aliis in se dicta perpeti discerent.

Q VARTVS

Lapithis: talia inquit agebant in mensa latronū: qualia in conuiuio lapitharū. & centauroꝝ per fu-
 roꝝ & uinolentiā agitata eē canunt poetæ: ubi conuicia & rixæ mox pugna atrox & cedes: ubi pocula
 & mensæ telogꝝ uicē representabant: & ut inquit Flaccus crateres mensæqꝫ uolant aræqꝫ deoꝝ. ic mise
 ros appellat a crudelitate & forma: quos ex equo & homine cōpactos ferunt: quales natura copulari
 nō quit. Lucretius dixit de centauris qui neqꝫ sunt ulqꝫ neqꝫ possunt eē profecto: autumat Diodorus la-
 pithū ac centauroꝝ apollinis filios fuisse: a quibus lapithæ: ac centauroꝝ propagatū sit genus: & ductū

Pugna
 lapithæ.
 Semiferi
 Cētauri
 esse non
 possunt
 Cētauri
 unde.

lapithis: thebāis: cētaurisqꝫ similia. Tunc iter eos unus
 qui robore cæteros antistabat: Nos quidem inquit Mi-
 lonis Hypatini domum fortiter expugnauius. p̄ter
 tantam fortunæ copiam: quam nostra uirtute nacti su-
 mus: & icolumi numero castra nostra petiuius. & si
 quidad rem: octo pedibus: auctiores remeauimus.
 At uos qꝫ boetias urbes appetistis: ipso duce uestro for-
 tissimo Lamatho diminuti: debilem numerum reduxi-
 stis. cuius salutem merito sarcinis istis quas aduexistis
 omnibus certe anteruleri. Sed illum quidem. utriūque
 nimia uirtus sua peremit: iter inclytos reges: ac duces
 præliorum tanti uiri memoria celebrabitur. Enim ue-
 ro: uos bonæ frugi latrones inter furta parua: atqꝫ ser-
 uilia timidicule. p̄ balneas: & aniles cellulas reptātes:

nomē: atqꝫ hinc natā fabulā gram-
 matici tradūt centauros dici απιο-
 του κερτειν τυοσ ταυροσ qꝫ
 gregē tauroꝝ sagittis confixerint
 femiferos eē: quia primi equitare
 & equos inscendere ausi sint: pli-
 nius quoqꝫ auctor est Centauros
 primos pugnare ex equo docuif-
 se. lapithæ pelethroni dicti a loco
 qui subiectus est pelio monti ab
 eo qꝫ medicamentoꝝ magna uis
 ibi nascat: quæ græci glossemati-
 ci θροβα uocant: pelion autē eē ea
 dē lingua luridū. sed occurrit sco-
 pulosus locus ex quo uix dat ena-
 tare: quid sit qd ait telamibꝫ. Qui
 dā emēdat thebanis tāqꝫ lapithas
 a loco thebanos nominet. ego ui-
 deo si coniectatorie res agēda est.
 non duriter nimis legi posse tela-

Pelethro-
 nium un-
 de.

Telamo-
 nes.
 Atlantes
 i edificiis.
 Hallucia-
 tio Vi-
 struuii.

monibus: ut comparatio sit triplex lapitharum. scilicet telamonum & centaurorum. Telamones au-
 tem dicuntur gigantes ab atlante: de quo Ouidius quantus erat mons factus atlas. hunc latini Tela-
 monem uocant: quod Seruius docet in quarto æneidos cōmentario: hinc in edificiis telamones ap-
 pellantur signa: quæ uirili figura mutulos aut coronas sustinent. Vitruuius existimat rationem ex hi-
 storiis non inueniri quid aut quare dicantur tales statua telamones. demiror uirum eruditissimū id
 nescisse: quod grammatici nō ignorauerunt: græci hos atlantes uocant. ex eo quod atlas mundū susti-
 nere deformatur a pictoribus & statuariis. atlas autē & telamen idē est: super hoc loco diu me torfi nec
 adhuc melius quippiam inueni. debebo his. qui ingenii bonitate ueriores excogitauerint: communi-
 cauerintqꝫ: dicam quod origenes & augustinus ingenue fatentur. ignorantiam nostram nō ignora-
 mus. Nec pudet me fateri nescire quod nesciā elaborataqꝫ nō abscondimus. sed in propatulum depro-
 mimus longe ab illis dissentientes. qui pauca aliqua nouere & ea recondunt in secretario perinde ac
 arcana misteria: uidelicet inuidentes bona mortalibus: quibus ut inquit plinius noster neminē doce-
 re in auctoritatem scientiæ est. NOstra uirtute: cum uirtus in malos non cadat. hic nomine uirtutis
 audacia & temeritas latrocinialis designatur. HYPatini: hospes apuleii significatur ab hypata hypati-
 nus & hypatensis deducitur. OCTO pedibus auctores: propter duo scilicet iumenta namqꝫ alinus
 apuleius & eius equus significatur. BOEtias urbes: supra annotauimus ex græca eruditione pronū-
 tiandum scribendumqꝫ esse boeotiam non boetiam & boeotias urbes non boetias. illud adde puer-
 bium esse græcorum. Βοιωτια αιριγματα hoc est boeotia enigmata: de his quæ minime intelligun-
 tur. uidelicet propter enigma. sphingos. quod illa thebanis proponebat. quod œdipus enodauit. erat
 autem tale. quod nam. animal esset. τετραπους αυπους και παλιπριπους. id est quadrupes
 bipes. & iterum tripes. est autem homo. INTER indyotos: annotandum dici inclytissimum in su-
 perlatiuo: cum comparatiuum haud facile repertum sit. A. Gellius. inclytissimum poetarum Home-
 rum uocat. a Columella inclytissimus dux dictus. M. Regulus. scribi autem debet perypsilon: cum
 græce scribatur: κλυτος. MEMORIA celebratur: sententia plautina est. qui per uirtutem peritat
 non interit. & uita mortuorum: ut inquit Cicero in nona Antonianarum in memoria uiuorum est
 posita: multorum memoria celebratur ob uirtutem: non paucorum ob flagitium. & qui tramite uir-
 tutes angusto grassari non potest ad in mortalitatem: is uia uitiorum latissima præceps fertur: ut he-
 rostratus qui dianæ ephesiæ templum inter septem spectacula mundi numeratum: ob id solum in-
 cendit: ut nomen eius per totum orbem terrarum diffunderetur: ut paufanias. qui philippum re-
 gem interemit. ut ita clarus euaderet: & gloriam apud posteros consequeretur. VOS bonæ frugi
 latrones: ironicos pronuntiandum uidetur: est autem castigatio ad latrones: qui bonæ frugi uolue-
 rint uideri: & furti minutulis contenti absceserint: id quod minime est ex more & disciplina latro-
 ciniali. cum latronibus nihil unquam in rapinis sit modi aut modestiæ. PER balneas reptantes: fu-
 res balneares furta nequaquam luculenta præciosaqꝫ conficiunt sed furtim rituqꝫ seruili. uestimēta &

Ignorantiā
 nostram
 nō igno-
 ramus.
 Boeotia
 non boe-
 tia.
 Prouerbi-
 um.
 Boeotia
 enigma-
 ta.
 Enigma
 sphingos
 Inclytissi-
 mus.
 Vita
 mortuo-
 rum in
 memo-
 ria uiuo-
 rum.
 Herostra-
 tus clarus
 flagitio.
 Paufani-
 as philip-
 pi inte-
 remptor.
 Fures bal-
 neares.

Ignorantiā
 nostram
 nō igno-
 ramus.
 Boeotia
 non boe-
 tia.
 Prouerbi-
 um.
 Boeotia
 enigma-
 ta.
 Enigma
 sphingos
 Inclytissi-
 mus.
 Vita
 mortuo-
 rum in
 memo-
 ria uiuo-
 rum.
 Herostra-
 tus clarus
 flagitio.
 Paufani-
 as philip-
 pi inte-
 remptor.
 Fures bal-
 neares.

Thermopolium. id genus uilia subducunt in trinūmo plautinus seruus sibi in thermopolio condaliū fuisse ereptū a fratribus graphicis conquerit: ubi thermopolium significat taberna siue caupona. ubi cibaria calida uenerūt.

Condaliū. condaliū uero annulus est: quē & condulū & symbolū & unguļū priſci uocitabant: scribunt iuriscōſul-
um. tis: præfectū uigiliū iudicē eē constitutū. aduersus capſarios. qui seruanda in balneis mercede uestimen-
Symbolum. ta suscipiunt: ut siquid in seruandis uestimentis fraudulentē admiserint ipse cognoscat: apud eosdē
Ungulū. titulus est de furibus balneariis. ubi scribit Vlpianus fures balnearios extra ordinē eē puniendos. mi-
Capſarii. les quoq; qui in furto balneario
Apodyterium. deprensus ē i gnominia mitti de-
 bet. locus i balneis ubi loturi ex-
 uebant uestimenta dicit apodite-
 rion. qd latine spoliariū interpre-
 tamur: cuius meminit. M. Varro
 in secundo de re rustica. & plinius
 in epistolis ait inde apoditerion
 balinei laxū & hilare excipit cella
 frigidaria. repretentes autē dixit. qsi
 furtim ac latenter irrepentes: qd
 latrūculorū est. **SCRUTARIA** faci-
 tis: id est more furūculorū minuta
 queq; & uilia furtim angulatimq;
 perquiritis. cū egregius latro non
 tā scrutari latenter soleat qd dirripe-
 re uiolenter. ueteres scruto dice-
 bant nos scrutor. qd est inquirere
 & uestigare etiā minutissima. plau-
 tus in aulularia postremo hūc iā
 perscrutauit: hinc scrutaria dicta ipsa scrutatio uestigatioq; ut sagaria. ut cenacularia ut lintearia & alia
 complūscula eodem inclinatu formata. Licet: quāuis. **FAMILIA**: frequēs famulicium: famuli ori-
 go ab oscis dependet. apud quos seruus famel nominabatur: unde & familia uocata. seruitium primi
 in uenere lacedemonii. qui elotas siue eloria sua appellant mancipia. cretenses perucos. quorum me-
 minit aristoteles in politicis: Galli ambaſtos seruos gallice nominant hinc cæsar in. yi. commentario
 loquens de gallis inquit eorum ut quisq; est genere copiosq; amplissimus ita plurimos circū se amba-
 ctos clientelq; habet. **MAGIS** suæ salutis: uetus uerbum est. omnes sibi melius esse malle qd alteri. & ut
 inquit plautus in trinūmmo tunica pallio propior est. παροιμία quoq; græcorum celebratur. γορν
 κρηνησ ε γ γιορ. genu crure propius est de hominibus magis se qd amicos amantibus. prætera in p-
 uerbio est quot serui tot hostes. tanquam dominus quilibet totidem domi habeat hostes. quot habet
 seruos. sed ut inquit seneca. non habemus illos hostes. sed facimus: dum illis non tanquam homini-
 bus. sed tanquam iumentis abutimur: antiqui sifinius capito. quod annotatu dignum est: de hoc pro-
 uerbio existimat errorem hominibus interuenisse primis præpostere enuntiantibus: uero enim simi-
 lius esse dictum. initio: quot hostes. tot serui ex eo quod captiui hostes fere ad seruitutem adducebantur.
 unde etiam dicta mancipia. **FRVGI**: parci. Oratius parcius hic uiuit frugi dicatur: quid sit fruga-
 litas & frugi. & unde ductum nomen copiosissime annotaui in tertio Tusculanarum commentario
 Dissimulanter obteſtam: dixit seneca libro de beata uita. ad gallionem: quod sapiens nec diuitias
 iactabit: nec abscondet: cum alterum infruniti animi sit alterum timidi & pusilli: infrunitus autem: ut
 id quoq; transeunter attingans is dicitur: quem græci uocant απειροκαλορ. id est insolētem & αφορ-
 πα: id est imprudentem: infrunito opponitur frunitus id est prudens & modestus: qua dictione antiq;
 & cum primis Cato usi sunt. **THEBAS** heptapylos: thebe boeotiæ significantur duorum numinum
 liberi atq; herculis patria: nec cedentes ut inquit plinius athenis claritate. a numero portarū: cognomi-
 nant heptapvli. quas septem habuisse tradit hæc ciuitas. statius hemoloidas thebanas portas celebrat
 illo uersu. per ingentes hemoloidas exeat hemon. interpres statii frequenter thebas heptapylos: qua
 si septem portarum cognominatas refert: una ex septem ogygia porta nuncupabatur. ab ogyge rege
 in egypto fuerunt thebæ ecatompyli. hoc est centum portarum Homeri præconio incltæ hinc illud
 fatyrogaphi: atq; uetus thebæ centum iacet obruta portis. tradit plinius. hoc totum oppidum pensi-
 le fuisse. idem meminit thebarum lucanarum in italia. quas interisse Cato auctor est. & thebæ i cilicia
 memorant: patria andromaches. ex qua ciuitate capta fuit chryseis: auctores strabo Homerus cæteri.
 Disciplinæ: scilicet latrociniali. est enim disciplina τωρ μεσωρ. unde disciplinosus in repensione di-
 ctus gladiator a Catone. **CHRYFEROS** nūmulatius: nomen conueniens nūmulatio. uidelicet ab au-
 ro ductū: quod græce chryson dicunt. **MVNE**: publicorū: timebat ne munera cōtraq; publica ipsi:
 ut diuiti in iungerentur. Liuius libro primo refert oīa in dītes a paupibus inclinata onera fuisse: ex or-
 dinatōe. Seruii Tullii. **MVNE**: ciuiliū ut scribit Hermogenes iuriscōſultus. quæda sunt patrimoniū ut
 rei uehiculari

TERTIVS

sei uehicularis. itē nauicularis: munus aut publicū aut priuatū ē. publicū munus ē ut docet calistratus qđ i administrāda Re. Publica. cū sūptu sine titulo dignitatis subimus. grammatici oratores. medici & Philosophi uacationē habēt munerū ciuiliū. DOMūcula: Casula. diminutiua a domo. MVnita cōtentus: Prouerbiū apud grācos celebre est. Δειλοσ οπιλουτος. i. timidā sūt diuitiā. qm̄. s. diuites domos muniūt. & canes formidādos alūt. & multas adhibēt custodias. metus. n. plurimū cōfert ad diligentiā custodiendi: Merito ergo chryseros diues fenerator domū muniuerat. Diuitias dissimulabat:

munita domuncula contentus; pannofus alioquin ac sordidus aureos folles icubabat. Ergo placuit ad hūc primum ferremus aditum. ut concepta pugna manus unicæ: nullo negotio cunctis opibus ociose potiremur. Nec mora: cum noctis initio foribus eius prestolamur: quas neq; subleuare; neq; dimouere; ac nec perfringere quidem nobis uidebatur: ne ualuarum sonus cunctam uiciniam nostro suscitaret exitio. Tunc itaq; sublimis ille uexillarius noster lamathus. spectata uirtutis suæ fiducia. q̄ clauis imittendæ foramen patebat. sensim imissa manu. claustrū euellere gestiebat. Sed dum scilicet omnium bipedum nequissimus chryseros uigilans & singula rerum sentiēs. lenem gradum.

crumena dixit. hīc follitus elegātū uocabulo dictus a Plauto i epidico pro bene nūmatus: opulētusq;. & follibus nūmariis suffarcinatus. Pediano Alconio numeratur inter pecuniarū receptacula: sportulæ sportellæ. sacci sacculi facelli. crumena. ueleia. scortea. mantica marupia fisci ficina fiscella spartea loculi: quibus adde & folles & bulgas: sicut autem felles ex numero pilarū uento tumescūt. ita crumena pecunia turgent: a qua similitudine iditū nomē: ex disciplina militari decem folles hoc est decem sacci: ut Vegetii uerbis utar: per cohortes singulas exponebantur: in quibus militum pecunia condebatur. Augustinus. libro de Ciuitate Dei nouissimo. folles nō tam pro repositoriis nūmōq;. q̄ pro ipsis nūmis ponere uidetur. scribens Hipponensem quēdam senem. coquo uendidisse piscem prægradē follibus trecentis: in cuius uentriculo Anulus aureus est inuentus. INCVbat: Expressit auari mores. qui icubat gazā & nūmos: q̄ gratius ituet aurū q̄ solē. cuius mens semper aurū uidet. Cōsimile illud augustini ex secūdo de ordine. defossæ pecuniæ icubat macer & scabiosus fenerator. Trāslatio sumpta ab auibus: quæ incubatu fouēt oua & excludūt fetus. incubationi gallinarū datur initū post nouā lunā. plus uicenaquina i cubāda. subici uetāt. alias incubare dicūtur hī qui i tēplis dormiūt ad accipiēda respōsa: super quo fufius i Suetonii cōmentariis. CONcepta: Cōcipi dicitur pugna cum manus cōferūtur. & hæc purior lectio: q̄ si legas cōtēpta: atq; unicæ manus. i. unius tñ hoīs pugna cōtēnda sit: neq; metuendū aduersus unū depugnare. NVLlo negotio: Nulla difficultate. uetus uerbū ē. negotiū faceffere. pro eo qđ est molestiā exhibere. qđ græce dicitur πρᾶγ. u. ἀ. παρ᾽ ἑξῆς. Plautus i cassina. n. uero pragmata. μοι παρ᾽ ἑξῆς. i. negotiū mihi faceffis & molestiā exhibes. i hoc significatu accipit apđ iuriscōsultos sic scribētes. in eū qui calūniā cā negotiū faceret. i. molestiā alteri exhiberet. Itē pecunia ac cœpit ut faceret negotiū. uel nō faceret: leguleii tam nō itelligūt. q̄ intelligere nō curāt: qđ sit facere negotiū qbus de intellectu uerborū nulla est cura. qui illud lactāculi dicitāt. scire leges est nō eaq; uerba tenere sed uī & potestātē: atqui sapiissime nō magis i uerbis q̄ in percipiēda legū potestate cecutiūt & halucinātur. FORib° eius p̄stolamur: Præsto sumus ad fores. dicimus p̄stolor tibi. & præstolor te. ut grāmatici docēt. ē aut p̄stolari p̄sto eē & expectare. p̄stolor tibi p̄sto sūt tibi appareo obsequor. p̄stolor te expecto te. VALUARū sonus: Valuarū sūt ut dicit uarro & repetit Seruius: quæ reuoluūtur & se uelāt. fores p̄prie dicūtur. quæ foras apiūtur. sicut apud ueteres fuit usitatū: ide forculus deus dictus qui præest foribus: sicut cardea cardini. limentinus limini. SONus: Sic Virgilius. foribus cardo stridebat ahenis.

VExillarius: Ductor ac signifer. uerbū militare: uexillatōes equitū alæ sūt uegetio. ordo in Romana militia. sexagenos milites. duos cēturiōes uexillariū unū habebat: ut docet Liuius libro. viii. tribus uexillis cōstat ordo. primū uexillū triarios ducebat: secūdū rorarios Tertiū accēsos. sūt aut rorarii milites qui leui armatura primi præliū cōmittebāt. dicti a rora. qđ fere ante rorat q̄ pluit. uexillū rosei coloris erat quo pedites euocabāt. ceruleū uero equites. autumat Seruius uexillū dici a ueli diminutiōe cōtra. M. Tullius i oratore uelū ex uexillo factū cōtractiōe uerbi docet. litterā enī uastiorē ut uerbis eius utar ex maxillis & axillis. & uexillo & pauxillo consuetudo elegans latini sermonis euellit. OMniū bipedū nequissimus: Ex illo salustiaō ducta elocutio. Iugurtha hō omniū quos terra sustinet sceles

Munus publicū. oratores i munes a muneribus ciuilibus. Timidus plutos. Pannicularia. q̄. Penicula mentū. Follis. Follitus. pecuniōsus. Sacelli Scortea. ueleia Spartea Bulgæ. Folles p nūmis. Pecunia: incubat negotiū faceffere Leguleii i uerbis. somniculosi.

præstolor tibi. te ualuarū. Fores. forculus Cardea Limētinus. uexillari uexillationes. Rorarii. uexillum roseum ceruleū. Bipedū nequissimus.

LIBER

Ob ad. **Ob os.** **Patibulū.** **Quala.** **Gurgu-
stiolum.** **Ligellū.** **Loc^oplau-
ti p^opus.** **Cōtētiō.** **Sermo.** **diffamat**
Ere nata **Antefi-
gnanus.** **Cāpigēi.** **Chirurg^o**
**māu sta-
bili uul-
nerarius.** **Sacramē-
ta militū.** **Cōmili-
tes.** **Cōmani-
pulones.** **Cōmani-
pulatio.**

ratissimus. Plinius i epistolis. **Regulus** inquit oīum bipedū. nequissimus. ab aliis dicitur de homie im-
probo. nō solū bipedū sed etiā quadrupedū nequissimus. **OB** nixum silentiū: **Omni** nixu conatuq; cu-
litoditū. sine ullo sonitu. & anhelatiōe cohibita. **Nixu:** Conatu & impetu: **Offigit:** Affigit. cōnectitq;
ob eni pro ad i frequēti usu est eruditorū. **Vnde** oborit pro adnascitur. & **ob os.** ad os. & obmoueto p
admo ueto. dicebatur: oēs occisi occēsiq; dixit ennius. p accēsi. **PATIBULŪ** relinquēs: Idest ita affixū. quē
affigebatur: alias patibulū ferra si-
gnificat: qua hostia occludūtur: ex
eo qd hac remota ianua pateant: hoc significatu accipi uidet a cato
ne cū ait. fiscinas: corbular. quala
scalas. patibula oīa. quis usus erit.
i suo quoq; loco repōito. **Vbi** qua-
la intelligit canistra. **CVR** gustio
li. **Tuguriūculi:** & **domūculæ.** de
quo supra: Plautus ligellū dixit p
tuguriolo i **Aulularia** hisce uerbis
Tu a ligello fuisti qua exis foras.
id Plautinū testimoniū aduocat
Nonius. qd nuspiā extat i Plautis
codicibus. nisi forsā legebat is uer-
sus i ea pte fabulæ q̄ itercipit. ē. n.
aulularia mutilata. **Ego** existimo
uerba hæc Plautina a Nonio cita-
ta eē illa: quæ uulgo sic legunt. cla-
mat cōtinuo fidē de suo tigillo fu-
mus si qua exit foras. nā si syllaba-
tī ppēdas singulas dictiones facile
liquebit iuerfa esse & deflexa uer-
ba ab archetypo. & illa p tigillo le-
gemus ligello i plautina fabula. si
Nonio credim^{us}. **Cōntētissima:**
Sublatissima. uocalissimaque. du-
plex uis oratiōis ē. altera cōtētiō
nis. altera sermōis. **Cōtētiō** quæ
acrior est & cōtatiō tribuit actio-
nibus forēsibus. **Sermo** i circulis cōgressiōibusq; familiarū uersat. cōtēptiōnis rhetorē pcepta sūt nul-
la. sermonis. q̄q. **M. Tullius** quædā ueluti pcepta dat i primo de officiis **SALUTIS** cōmunis: **Oratius.** nā
tua res agitur paties cū pximus ardet. **DIFFAMAT:** Diuulgat. **SVP** petiati: Auxiliatū suppetias auxili-
um dicimus de quo uerbo supra affatū & apd Suetoniū. **MEDIŪ.** Corrige remediū. **Ere nata:** Ex oc-
casione rei p̄sentis capto cōsilio ut iā dictū ē. **COMMISSIMUS.** Lego cōminiscimur. i. excogitamus. in-
uenimus. **Antesignani.** Quē supius uexillariū nominauit: mō antesignanum appellat uocabulo p
æque militari: antesignanos enī ut uerbo ipso declaratur. milites dicūt: q̄ ante signa sunt: quos tāq; du-
ces reliqui secūtur. apud Vegetiū antesignani dicūtur **Cāpigēni** ideo sic nominati: quia eorū opa atq;
uirtute exercitii genus crescit i cāpo. **TE**merato. Corrige tēpato. q̄si tēperamēto quodā librato. **PER-**
articulū mediū: Ex disciplina sectiōis ita mēbra abscondūtur ferramento: p articulū tēperato. ut reliquū
corpus seruetur icolumē: Ideoq; chirurgus ut scite p̄cipit Celsus eē debet adolescēs. manu strenua. sta-
bili nec unq; itremi scēte: **Archagat^o** peloponēsis a fæuitia secādi urēdiq; uulnerarius uocatus fuisse fer-
tur. **MVL**tis laciniis: Signat uulnus obligatū obuolutūq; fuisse atq; cōstrētū multis pānis līteolīsq;
ne guttæ sanguis ad terrā p̄cidētes facinus detegerēt & secutoribus p̄derēt: uestigia. **CA**ETEre. Sine
brachio trūcū trūcatūq; **RE**ligiōis: Purior lectiō ē regiōis: **Cō**similiter Virgili^o ignari hoīumq; locorūq;
erramus. **AF**fatibus: **Allo**curiōibus: **Virgilius:** Quo nā ambire furentē audeat affatu. **PFR** fidē sacra-
mētū: **Sacramēto** militari obligati milites iurāt oīa se strenue facturos quæ p̄ceperit ipator. nūq; desertu-
ros militiā. nec mortē recusaturos p romana Re. **Pu.** hic sacramēta p militibus usurpāt eruditi. **Iuena-**
lis cōmoda nūc alia atq; alia emolumēta notemus sacramentorū: autumāt eruditi militiā eorū pprie le-
gitimā eē: q; singuli iurabāt p Re. **Pu.** se cūcta facturos. nec discedebant. nisi cōpletis stipēdiis: idq; sacra-
mētū uocabat. nūc parili sacramēto latrocialis societas obstrigit. **COM**milione: Cōmilites & cōmi-
litōes dicti una militātes. **Cō**manipulōes quoq; q̄si eiusdē manipuli. & cōmanipulatio dicta societas cō-
manipulōnū. **Spartianus** idē ob unius gallinacei dirreptionē decē cōmanipulōes. q; raprū ab uno co-
mederant securi p̄cuti iussit. **Itē** iussit ut tota i expeditione in cōmanipulatione nemo focum faceret.

Q VARTVS

MANU: Pro manu. declinatio uetus. & frequens. hic apud Maronē cōcubitu indulgēt: Teq; aspectu ne subtrahere nostro: est autē sensus: se nolle superuiuere: nec supstitē esse manui præ mortuæ abicissæq; a reliquo corpore: sine qua macusest homo. nā ut Aristoteles & ceteri. tradūt: manus ē organo organorum. instrumētum instrumētorum: Anaxagoras dicere solebat hominem prudētissimū omnium animalium eē: quoniā unus oīum manuatus esset: cōtra Aristoteles libro. xiii. de animalibus recta inq; ratio exigit. ut quoniā prudētissimus omnium ē hō ideo manus receperit: quid dicat inq; Lactātius de manibus rationis ac sapiētiae ministris: quas solertissimus artifex planas ac modice cōcauo sinu fictas. ut si quid tenedū sit apte possit insidere i digitos terminauit: Manus ut auctor ē Galenus. libro primo de iuuamētis mēbro: datae sunt homini uice omnium instrumētō: & armorū: quibus utit in omnibus artificiois. OCcumberet: Morētur.

Manus organo. Hō prudētissim^o q; manuatus.

manu: quæ rapere & iugulare sola posset: fortē latronem superuiuere: sat se beatum: qui manus locia uolēs occūberet. Cumq; nulli nostrū spontale parridicium suadens: persuadere posset: manu reliqua sumptum gladium suum: diuq; deo sculatus: per mediū pectus: ictu fortissimo tranladiit. Tūc nos magnanimi ducis uigore uenerato: corpus reliquum ueste linea diligēter conuolutum. mari celandum commisimus. & nūc iacet noster Lamathus elemento toto sepultus. Et ille quidem dignū uirtutibus suis uitæ terminum posuit. Enim uero Alcimus sollertibus cōceptis: tamen læuum fortunæ nutū nō potuit abducere. qui cum dormiētis anus perfacto tuguriolo cōcendisset cubiculū superius: iamq; protinus obliis faucibus iter stiguere eā debuisset prius maluit rerū singula per latiorē fenestrā forinsecus nobis stilis rapiēda dispergere. Cūq; iā cuncta rerū gnauiter emoluitus: nectoro quidē aniculæ qescientis parcere uellet. eaq; lectulo suo deuoluta: uestē stragulam subductam scilicet iactare similitē destinet. genibus eius profusa sic nequissima illa deprecatur. Quod oro fili paupertinas pannosafq; resculas miserime anus donas uicinis diuitibus: quoꝝ hęc fenestra domū prospicit: quo sermōe: callido deceptus astu: & uera q̄ dicta sūt credēs Alcimus: uerēs scilicet: ne & ea: quæ primus miserat: quæq; postea missurus foret: nō

bus rationis ac sapiētiae ministris: quas solertissimus artifex planas ac modice cōcauo sinu fictas. ut si quid tenedū sit apte possit insidere i digitos terminauit: Manus ut auctor ē Galenus. libro primo de iuuamētis mēbro: datae sunt homini uice omnium instrumētō: & armorū: quibus utit in omnibus artificiois. OCcumberet: Morētur.

SPONTale: Ultroneū. & sponte nostra factū: a spēte enī spētale ducitur: cuius rectus casus ē spons ut docet Ausonius illo uersū. spēte ablatiui casusq; rectus erit: spē & apud. Cor. Celsum scriptū est. sanus homo. q̄ & bene ualet & suæ spētis ē: nullis se obligari legibus debet: græce spētalis mors dicitur. αὐτοματόσ θάνατοσ. TRANsadiit: trāsmisit. transiōdit. traiecit. Virgili^o trāsadiit costas. MAGnanimi: Magnanimū appellat: quasi mortis cōtēptorē: nā & Aristoteles i quarto Ethicōꝝ magnāimus inquit cū in periculo uerfatur uitæ suæ nō parceret: quasi non sit dignū oīo non uiuere. Vigore uenerato. adorata uirtute sic Virgilius. uenerata sacerdos passiuē dixit. Toto elemēto: Scilicet maris. dixit diserte mœcenas. non tumulum uero sepelit natura relictos. Dii boni q̄ multorum sepulchrum est ma-

Spōtale. Spons.

Mare sepulchrū.

re. quanti quotidie mortales in mari moriuntur: & in mari sepeliuntur. Propertius. pro tumulo carpathium omne mare est. ALcimus: Nomen proprium est: a fortitudine ductum: Alcimos enim græce fortis est. ABducere: Subducere. subtrahere. eripere. abducimus iuitos. ducimus uolētes. Oblis faucibus: Suffocatis. oblidere enī & elidere est uolentes prefocare strangulareq;. M. Tullius pro scauro. Libertus patronum non occidit sed duobus digitulis gulam oblisit. Interstinguere: Penitus extinguere. FORinsecus: Foris extrinsecus. eadem enim forma intrinsecus extrinsecus. forissecus. altrisecus & alia hoc genus dicuntur. GNAuiter: Srenue. & uelociter contrarium est ignauiter a nauū uelocitate nauus dictus. qui & gnauus. cuius cōtrarium ē ignauus. ANICulæ: Vetulæ & per simplex: N: scribit prima correpta. alias annicula geminato. N. dicitur unius anni. VEstē stragulā: Qua scilicet instratus erat torus. GENibus profusa: Ad genua alcimi procūbens: ea enī sunt misericordiæ cōsecrata: genua supplices attingūt: ad hęc manus tendūt. hęc ut aras adorant. PAVpertinas: Penultima pducta pronunciandū esse docet Sidonius: qui ait Angulus iste placet paupertinusq; recessus. REScusas: Legēdū reculas ex auctoritate Prisciani q̄ scribit noīa quātā declatiōis fœminina abiecta. s. assumētē cula. & facere diminutiua. ut dies inq; diecula. res recula. Plautus i cistellaria. siq; dē iperes p copia. p recula. noīe reculay: pānosarū exp̄ssit significāter tēuiculū patrimoniu. & suppellectilē oppido q̄ pusilla. nā appellatione rei opes significatur: Oratius ut rē facias rē si possis recte linō quocūq; mō rē. & apud Ausoniu: nō auxili nō minui rē p̄terea nomine rei notatur impium. lis & coitus. Ausonius impium litē: Venerē: cur una notet res refert. M. Tullius. nō dum inter iuriscōsultos esse cōstitutū. utrū rē an litē dici oporteat.

Oblidere

Forilecul

Genua misericordiæ. Recula.

Res. Asty Astutus

CALLido astu: Astutia uafriciaq; anili. græci uocant asty ciuitatem. unde illud Terentianū. iā i astu uenit: inde astus pro astutia. & astuti homines dicti: quoniā. qui habitant in urbibus hi callidiores ferme

LIBER

sunt rusticis & rupiconibus: astu pro astute aduerbio usus est Terentius in eunuchis: interpretatur Donatus: Sociis suis: Qui forinsecus excipiebatur: quae ab alcimo deiciebatur. SVspedit. Librauit: & ueluti suspensum appendulū se se fecit causa perspicendi. ATtigua: Proximae & coniunctae. FORTunas arbitrari: arbitraturus: Opulentias diuitiasque inspecturus. contēplaturusque. arbitrari enī est interdū speculari. uñ arbitri dicti spectatores. Plautus ne arbitri nostri dicta nostra arbitrari queat. SENile illud facinus: aspius significantiusque appellauit senile: facinus. q̄ si uetula facinorosa dixisset: sic Lucilius: carcer uix carere dignus: sic & epigramatarius poeta. nō. uitiosus homo es zoile sed uitiū. PRAEceps inegit: Egit in p̄ceps atq; p̄cipitiū: p̄posit. onē addidit uerbo: q̄ nomini fuerat copulanda. DIFFusa: Corrie diffusa signat. n. costas alcimi decidentis fuisse disruptas: dissipatasque. Crate costarū: Virgilius. & crate pectoris ense transfudit. Ouidius quoque in. xii. quae laterū cratem perripit. costae homini tantū octonae sunt: suis denae. Cornigeris. xiii. fetp̄ribus triginta. pectus homini tā tū latū reliquis carinatū qd̄ costae quasi crate numinat. Vltā euasit: Mortuus ē. PRioris exēplo sepultura. Denotat alcimū quoque i mare deiectū fuisse habuisseque sepultura lamathi sepulturae cōparē. ut inq̄t Oratius: exitio ē auidū mare nautis. DVplici plaga: Ob iactu rā. s. duos lamathi & alcimi. PEriti: Perclusi. uñ & cornupetae boues dicti: q̄ cornupetūt. i. feriūt appetūtque. & petitiones dicimus i petus insultatque gladiator. M. T. quas ego tuas petitiones ita cōiectas. ut uitari nullo mō possent leui declinatiōe defugi. ABnuētes. Quasi dicat iā dānātes cōatus nostros apud thebas ut iprospos ifaustosque: p̄fecti sumus ad ciuitatē pximā platearū. sunt. n. plateae i boetia sub cithrone mōte haud lōge a thebis: quas ἐπιπλοσ. i. singulari numero. ptulit Homerus. a latitudine remore. Plateas appellatas autumat Strabo. aitque plateenses remigatiōis q̄stu uictitare: cui scribere uidet Plinius q̄ ait plateas iuenisse remi latitudinē: nā grace πλάτη remus. πλάτος latitudo. ide & πλατεια platea dicta. quia lata. interdū media plateae syllaba productū pnunciatur. interdū corripitur: ut apud Oratiū pura sunt plateae nihil ut properatibus obstat. hinc ausonius festiuiter ludens dixit nomē plateas adeo ut nomen suum hoc est latitudinis perdere uiderentur. MVnus editurum gladiatorium: Editores spectaculi gladiatorii scito uocabulo munerarii nominatur: quia & id munus uocatur. tanq̄ eo spectaculo perinde ac munere donoque gratissimo populus capiat deliniaturque: scribit Lactantius libro. vi. diuinarum institutionū. uenationes saturno attributas esse: quae munera uocatur. apud scriptores omnes haec loquendi elegantia usurpatur. ut munerum nomine spectacula ferarum. & ludi gladiatorii significentur. super quo apud Suetonium satis multa. Cipryanus perorans in ludū gladiatorium: homo inquit occiditur in hominis uoluptatem: Disciplina ē. ut perimere quis possit & gloria est quod peremit: celebritatem hanc gladiatoriam omni solitudine ait esse tristiorē: Tertullianus quoque damnans ethnicorū mores. de uestris inquit semper bestiae saginatur. De uestris semper munerari noxiorum greges pascunt editurum autem pro exhibiturum perditurumque dixit significanter cū munerari exhibentes ludos edere dicantur: Vnde editores dicti. qui exhibent ludos. Suetonius in caesare. edidit spectacula uarii generis. Spartianus edita munera. i. quibus elephantos. & corocoetas exhibuit. item centum leones una missione edidit: Quod autem ait corocoetas exhibitas corrige crocutas est enim crocuta Plinio. Solino: caeteris. fera nascens in Ethiopia dentibus omnia frangens. protinusque deuorata uentrali calore conficiens. ex cane & lupo concipi tradunt. FORmā. Purior lectio & congruentior est fortunae q̄ formae. MVLtiugi: Multiplicis & uarii. multiuga. n. dicimus multa & numerosa. ubi Annorandū. sicut i postliminio meditullio & legitio illud liminiū. & Tullii. & timū. nihil omnino designat: sic in multiugo. prima pars multū significat: reliqua uocabuli pars protractionē so-

Arbitrari

Crates costarum

Cornupetae
Petitiones
gladiatorum

Plateae

platea

Nomē plateas

Munerari

Munera

Editores ludorū

Crocuta

Multiuga

fociis suis: sed i alienos lares iā certus erroris abiiceret suspedit se fenestra: sagaciter p̄specturus oia: p̄serti domus attigua: quā dixerat illa: fortunas arbitraturus. qd̄ eū strenue qd̄e: & satis iprouide conantē: senile illud facinus: q̄q̄ i ualido: repentino tñ: & inopinato pulsu nutantē: ac pendulū: & i prospectu alio qn attonitū p̄ceps inegit: q̄ p̄ter altitudinē nimia sup̄quendā etiā uastissimū lapidē prope iacetē decidēs: p̄fracta: diffusaque crate costarū: riuos sanguinis uomens: primitus narratis nobis quae gesta sunt: nō diu cruciatus: uitā euasit: quē prioris exemplo sepulturae traditū bonū secutorē Lamatho dedimus. Tunc orbitatis duplici plaga petiti: lāq; thebanis conatibus abnuentes plateas proximā conscendimus ciuitatem. ibi fama celebrem quēdā noīe Democharem munus editurum gladiatoriiū deprehendimus: Nā & genere primarius uir: & opib9 pluribus. & liberalitate p̄cipu9. digno fortunae suae splendore publicas uoluptates instruebat. Quis tātus ingenii quis facundiae. qui singulas species apparatus multiugi uerbis idoneis possit explicare? gladiatores isti

Q. VARTVS

lam esse demonstrat. eadem forma dixit aufonius teriuga milia podon. pro tria milia pedu metricoru

FAMOSA manus: Propriū gladiatorū est ut famosi dicatur qd' magis ad infamiā q̄ ad famā refertur. kales. n. qd' & iuriscōsulci docet notatur infamia: sunt autē i gladiatoribus māus: q̄ secūda uocat' : si prima ad euocādū aduersariū icū, plata erit. siunt & tertiā & quartā: si geminata captatio est. hinc apud Pliniū secūdanus & tertianus accipiūtur ab recētoribus. p gladiatoribus secūdarū & tertiārū manuū: ex eo ui delictet: q̄ fessis primis secūdi. secūdis tertiū i gladiatura succederēt: gladiatorū autē multa ḡna & uaria no

famosa māus uenatores illi probatae pernicitatis: ali-
bi noxii: perdita securitate suis epulis bestiarum fagi-
nas instruentes cōfixilis machinae publicae. turres tabu-
larū nexibus instar circumforaneae domus. floridae pi-
cturae. decora futurae uenationis receptacula. qui prae-
terea numerus? quae facies ferarum? Nam praecipuo
studio forensi etiam aduexerat generosa illa damna-
torum capitum funera. sed praeter caeteram speciosi

monui auditores. ut meo qdē piculo p theciditis emēdarent threcedicis. dixitq; a. M. Tullio taxari Lu-
ciū Antōiū. quē myrmillonē uocat hoc ē gladiatorē asiaticū. q̄ threcedicis. i. gladiatoris armis & arma-
tura gladiatorū: qui thraces peculiari uocabulo noiantur ornauerit comitē & familiarē suū: eūq; mox i
gladiatoria pugna iugulauerit: ad stipulatur huic opinioni nostrae idē ipse Cicero q̄ i superiore philippi-
ca i eūdē Luciū Antōiū dixerat. o ipudētia incredibilē. tātū ne sibi supsit q̄a mylassis myrmillo thracē iu-
gulauit familiarē suū. interpretēs philippicarū p incuriā labūtur. Aufonius scribēs de cōmodo iperatore:
q̄ fuit gladiator inqt. Threcedico princeps bella mouēs gladio. p̄terea i ordine gladiatorū secutores retia-
riū. harenarii. bestiarii. meridiani noiant. **BESTIAE** faginae. Dānatos ad bestias designat: de q̄bus pau-
lus iuriscōsulrus sic scribit ad bestias dānatos. fauore populi p̄sides dimittere nō debēt: sunt & gladiato-
res qdā bestiarii noiatim ex eo qd' aduersus bestias i spectaculis depugnāt: auctor ē Vlpianus eos q̄ ope-
ras suas locauerūt ut cū bestiis depugnarēt notari infamia: bestias autē accipere debemus ex feritate magis
q̄ ex aīalis ḡne: Tertullianus i apologetico. nō i publico liberalius discūbo. qd' bestiariis. sup̄ma cenāti-
bus mos ē: Ludus erat apud ueteres. i. quo bestiarii erudiebantur ad pugnaē bestiārū: Scribit Seneca qd'
dignū scitu ē i decimo epistolarū. in ludo bestiarioq; unū cū ad matutinā a spectacula pararetur se cessisse
ad exonerādū corpus. Ibiq; lignū id quod ad emundanda obscena adherēte spongia positū est: totū in-
gulā fassisse: & ita p̄clusis faucibus spiritū emisisse. apud appionē qui polihystor appellatus ē historia lu-
culente graphiceq; explicatur Andronodori serui: qui ad pugnaē bestiāe a dño datus est. Nati sub sibe-
re caniculae erūt uenatores arenarii parabolarii. & qui sub cōspectu populi i caueis cū feris pugnet: au-
ctor Iulius firmicus in. viii. matheos. apud quē uerbū illud parabolarii existimo legēdū eē pyrobola-
rii unius tātū littere imutatione. ut significētur iaculatores pyrobolorū: sunt autē pyroboli tela ignita. &
ardentia: q̄ cū flāma mittūtur: quorū meminit Plutarchus i Dione scribēs pyrobolorū incēdio cōplures
extinctos. Qui ad bestias dānabantur largiores cibo i plebātur. ut pingues & faginati instruerēt fagina
ferarū: hinc illud Cypriani. iplerur in succū cibus fortioribus corpus. & aruinae toris mēbroq; moles ro-
busta pinguescit. ut faginatū i p̄cāna carnis pereat. Quintilianus quoq; i gladiatore in hac sentētiam.
alebat inquit deuotū corpus grauior omni fame fagina: in quarto Propertii cōmētario scripsi uersum
illū ad hūc itellectū esse referēdū: qui dabit imūda uenalia fata faginae. fagina autē pinguitudinē signifi-
cat. & faginare pinguefacere: faginatiū apud Varronē accipitur pro auario locoq; faginae: ubi aues in-
clusae faginatū: & saturitate pergliscunt: Sagena uero genus est retis piscatorii. cuius mentio fit i euā-
gelio. **CONFIXILIS**: Erat inquit machina publicis siue longuriis cōpacta. cōfixaq; & ob id confixilis di-
cta publicas aut perticas uocamus. & palos ligneos. Vnde pons Romae publicius dictus. qui ex publicis
structus. totus erat ligneus sine ferreo clauo. Ita cōpactus. ut trabes sine fulturis eximerentur: qd' factū
esse uideri uult Plinius. postea q̄ Oratio coclita defendēte aegre reuulsus est: Caesar i descriptione rhenā-
ni pontis inqt nō publicae modo directe ad perpendicularē sed pronae ac fastigatae. ut secundū naturā flu-
minis procūberēt. **CIRCUFORANEA** domus: Circuforanea domus a circūfereudo dici uidetur accipi-
turq; pro ea: q̄ mobilis & ambulatoria est: facilisq; ad circūferēdū: uel uersatilis i circuitū. circūforanei ue-
ro hoies dicūtur q̄ circa fora & cōciliabula uagātur. fucis & strophis captātes quāstū: quales sunt phar-
macopolae. M. Tullius i Oratione pro cluentio. tū repēte anconitanū quēda. Lu. Clodiū pharmacopo-
lam circūforanū q̄ i casu tū larinū uenisset aggreditur: Hieronymus quoq; in epistola ad Domnionē.
scribēs inqt eos imo nescio quē de triuio dec opitis. de plateis circūforanū monachū rumigerulū cōcio-
nari aduersum me. **PRAETEREA** numerus: Pronūciatione adiuuādū est: significatur enī quātus & q̄
copiosus. **STVDIO** forensi: Sensus ē: demochares muneratus secū aduexerat reos sentētia iudicium

Famosi
gladiato-
res.
Man' se-
cū deae
tertia in
gladiato-
ribus.
Secūda.
Myrmil-
lones.
Thraces.
Threcedi-
c' gladiu-
Loc' Ci-
ceronis.

Bestiarū

Mors be-
stiarū.
Locus
materni
Pyrobola-
rii.
Pyroboli

Sagiabāt
bestiarū.
Sagina
faginatiū
Sagena.
Publica.
Sublici'
pōs sine
ferro.

Circūfo-
ranea do-
mus.
Circūfo-
ranus.

LIBER

damnatos in actione forensium causarum: ut eos mox exhiberet ad gladiatoriam pugnam. uel quod uerius puto. intelligit generosos etiam damnatos aduectos esse a demochare: dum ille tenetur precipuo studio forensi. hoc est gladiatorii spectaculi desiderio trahitur. Quod studium forense appellat propterea quod in foro talia munera dabantur: Quod **Victruuius.** & **Pedianus Asconius** docent. **Muneris suppellectilem:** Apparatum ludi gladiatorii. **IMMANIS** uersae: Pro immanium uersarum. singularis pro plurali uo. quod **Partas:** Partas. **PUBLICAE** uoluptatis: Talia enim spectacula ad muneris suppellectile: totis utcumque patrimonii uiribus imanis uersae comparabat numerum copiosum. Nam propter domesticis uenationibus captas: praeter largis emptionibus partas: amicorum etiam donationibus uariis certati oblatas: tutela sumptuosa sollicitate nutrebat. Nec ille tam clarus: tanque splendidus publicae uoluptatis apparatus: inuidiae noxios effugit oculos. Nam diuitia captiuitate fatigatae: simul & aestiua flagrantia maceratae pigra est sessione languidae: repentina correpra pestilentia pene ad nullum rediuerunt numerum. passim per plateas plurima cerneret iacere semiuiuorum corporum ferina naufragia: Tunc uulgus ignobile: quos inculta pauperies sine delectu ciborum: teuto uetri cogit sordetia supplementa: & dapes gratuitas conquirere: passim adiacentes

In foro gladiario res. **Democharis** populo gratiosus. **Torui oculi in uidia.**

Inuidia unde.

Inuidere florem.

Inuidetia distat ab odio.

Inuidiam pinxit apelles.

Hyems amica iuuenibus aetas mihi inimicissima.

Pigra corpora languere.

Exercitatio saluberriam.

Ursos ueterno pinguescere.

Pestilentia ordinata a brutis.

Caetera pestilentiae.

Pandemos lues.

λοιμο.

λεσ.

Pestilenta Paupies.

Paupertas.

damnatos in actione forensium causarum: ut eos mox exhiberet ad gladiatoriam pugnam. uel quod uerius puto. intelligit generosos etiam damnatos aduectos esse a demochare: dum ille tenetur precipuo studio forensi. hoc est gladiatorii spectaculi desiderio trahitur. Quod studium forense appellat propterea quod in foro talia munera dabantur: Quod **Victruuius.** & **Pedianus Asconius** docent. **Muneris suppellectilem:** Apparatum ludi gladiatorii. **IMMANIS** uersae: Pro immanium uersarum. singularis pro plurali uo. quod **Partas:** Partas. **PUBLICAE** uoluptatis: Talia enim spectacula ad muneris suppellectile: totis utcumque patrimonii uiribus imanis uersae comparabat numerum copiosum. Nam propter domesticis uenationibus captas: praeter largis emptionibus partas: amicorum etiam donationibus uariis certati oblatas: tutela sumptuosa sollicitate nutrebat. Nec ille tam clarus: tanque splendidus publicae uoluptatis apparatus: inuidiae noxios effugit oculos. Nam diuitia captiuitate fatigatae: simul & aestiua flagrantia maceratae pigra est sessione languidae: repentina correpra pestilentia pene ad nullum rediuerunt numerum. passim per plateas plurima cerneret iacere semiuiuorum corporum ferina naufragia: Tunc uulgus ignobile: quos inculta pauperies sine delectu ciborum: teuto uetri cogit sordetia supplementa: & dapes gratuitas conquirere: passim adiacentes

tionum Tusculanarum commentario explicauimus. est enim inuidia siue inuidetia egritudo ex alterius rebus secundis. distat ab odio. quonia odimus malos: inuidemus fortunatis. odiosos palam profitemur: inuidiam dissimulamus. odium ex alieno uitio: inuidia ex aliena uirtute & bonis exoritur: odium cadit in brutas animates: inuidia in hominem tantum. ut subtiliter disparauit distinxitque **Plutarchus** in libro de inuidia & odio. **graece** βασκαριας appellant: olim appelles imaginem inuidiae graphice & scienter pinxit in tabula: cuius rei **Lucianus** quoque commemorat: & nos mentionem fecimus in libello de optimo statu. **AESTIUA** flagrantia: Calore aestiua. & aestu flagrantissimo uexata. flagrantia autem caloris corpora macerata dissoluitque testatur & **Galenus** in commentario Aphorismorum: & nos quot annis experimur. nam cum hieme & frigidis temporibus sim habitior: aestiui caloris impatiens fio emaciatus. Sentioque id esse uerissimum quod **Galenus** & ante **Galenum**. **Cor.** **Celsus** prodiderunt: aestate iuuenibus esse inimiciorum. Senibus amiciorum. sicut e contrario. hyems senibus inimica iuuenes fouet & roborat. **Sessione languidae:** Dum sedendo & ociado in cauea continetur langorem contrahere: Ignauia enim ut inquit uerissime **Celsus** corpus hebetat: & ut auctor est **Galenus** impossibile est corpora sessione desidiaque torpescere diu bene ualere: adeo exercitatio necessaria est: cunctis non solum hominibus sed etiam brutis animalibus. qua cuncta conualescunt: & ut refert **Vegetius** plus quotidiana exercitia ad sanitatem creduntur prodesse quam medici: e contrario ocium & desidia langorem progenerant: iuxta illud cernis ut ignauum corrumpanc ocia corpus: Nil igitur mirum si uersae: quae natura alioqui agitabilis est: ex captiuitate: & aestu nec non ex sedentaria ignauia languentes pestilentia extinctae sunt. scribit **Plinius** noster **Ursos** ueterno pinguescere. ualidissimum **urso** caput: ideoque saepe in arena colaphis infligitis exanimatur. Annotauere **Annales Domitii** a nobis in edilitate **urso** numidicos centum in circo dedisse. **CORREPTAE** pestilentia: Obseruatum est pestilentiam magna ex parte incipere a brutis animalibus. sic apud **Virgilium** **Ouidium** caeteros prima strages bestias populatur. ita apud **Homero**. primo canes mox reliqua. concipiuntur pestilentia. **Causa** autem pestilentiae plures traduntur. Namque aut ira deum. aut intemperie celi. aut corruptis aquis: aut noxio terrae halitu exoritur pestilentia. nimietate frigoris aut caloris uel humoris. uel siccitatis. pestilentias gignere **Philosophi** & illustres medici prodiderunt. **Pandemos** appellat species luis siue pestilentiae: quae efficit in aridioribus locis agetes caloribus crebris interpellari: est & **Loimodes**. quae temporaria quod est sed uolucris uelocitate letabilis. **Lucretio** pestilenta dicitur pestilentia: in qua aialia. propter homines caetera prouiora sunt. ut inquit **Amianus** **marcellinus**. **FERINA** naufragia: Decem translatione ferina naufragia dixit strage uersae: quae pestilentia correpta aiam agebat semiuiuis uixque spirantibus corporibus: sicut naufragi subinde piclitar. **INCULTA** pauperies: Egestas duris in rebus uirges cogebat egestos sordidamque plebeculam accurrere ad cadauera uersae iacentium. & inde dapes inemptas uentri esurienti latratumque ingerere. Talis enim passus est medicitatis & eorum. quos **Plautus** appellat hominum medicabula. paupies significat egestatem medicitatemque: paupertas uero honestae parsimoniae nomen est: quam in apologia **Apuleius** noster pro conio laudis extollit. **Oratius** pauperiem mundam cognominat: eamque deprecatur illo uersu. **Pauperies** imunda domus procul absit. apud **gracos**

QVARTVS

græcos περιδ significat paupertatē. πτωχία uero mēdicitatē, pauperiēq; hic scire Aristophanes i pluto πτωχου μεμγαρ βιος ζηη εστὶ μηδερ εχομτα τουδε περιητος ζηη φειδομερομ mendici inquit uita quidē ē nihil habētē uiuere: paupis uero uiuere ad parsimoniā: alias paupies damnū dicitur ut apud iuriscōsultos liq̄t & iā dictū est. EPVlas currere: Ad epulas currebat. TVNC nacti: Idest excogitatēs: Sed ego legere malim. Tunc e re nata: q̄ locutio Apuleiana ē. & sentētiā cōgruēs. de qua supius scripsi. BABVlus. Nomē p̄priū latrōis. qd si legas bardulus ducto a tarditate noīe: bardus. n.

Penia.
Ptochia.

epulas currere. Tunc e re nata subtile cōsiliū ego & iste babulus tale cōminiscimur. ursam; q̄ cæteris sarcina corporis preualebat: quasi cibo parādā: portamus ad nostrū receptaculū. eiusq; probe nudatū carnibus coriū: seruatis sollerter unguibus: ip̄o etiā bestie capite: ad usq; cōfiniū ceruicis: solido relicto: tergū oē rasura studio sa tenuamus. & minuto cinere perspersum: soli siccandū tradimus. Ac dū celestis uaporis flāmis examurgatur: nos interdū pulpīs eius ualēter saginātes: sic instāti militie disponimus sacramentū: ut un⁹ e numero nostro: nō q̄ corporis a deo: sed animi robore cæteris antistaret: atq; is ip̄imis uoluntarius: pelle illa cōtectus ursæ subiret effegiē domūq; Democharis illatus: p̄ oportuna noctis silētia nobis ianue faciles p̄staret aditus. Nec paucos fortissimi collegii sollers species ad munus obeundū arregerat. quoz̄ p̄ cæteris

Bardus.

stultus appellat. dictione inflexa a græco. illi. n. βραδιστος dicunt: qd si barbulus a barba. tāq; barbatus. nā & barbula Romani Cōsulis nomē est apd Liuiū. Quasi cibo parādo: Vt ex ea cibum pararemus. & ursino pastu saginaremur. ADVsq; confinium: Vsq; ad cōfinium. sic Virgilius attrides p̄thei Menelaus ad usq; colūnas: ad usq; autē sic est dictū quē admodum ab usq;: Nā cum p̄positio p̄positiōi nunq; cohereat ab usq; & ad usq; licenter admissum est.

Ad usq;
Ab usq;.

RAfura: Vt tōfura. sic rasura dicta pro ipsa ut ita dicta rasiōe.

Rasura.

TERgum: Pellē. & corium. Virgilius dixit. tergora diripiunt cōstis p̄ coria & pelles detrahunt: cauper grāmaticus. Tergum a tergo: sic distiguit. terga iqt hoīs sunt. tergom singulariter facit. Quadru

Tergum

pedum erit tergom pluralis tergom

Tergus.
Grāmaticæ finitiones randa.

ra. i. coria: qd si uera est capri obseruatio: tergom p̄ tergom ἀκρωσ. i. ip̄o proprie posuit. sed finitiones grāmaticas uiq; quaz; ne spectaueris: quas nō minus scite q̄ uere fetutinas & p̄rancidas appellat candidissimus scriptor Au. Gellius. auctoritas enī sūmog; i eloquētia uirog; qui indiscriminatim talia usurpant pro ratiōe habēda est: & ad eā ueluti ad Anchorā cōfugiendum. EXamurcatur: Repurgat. siccescit sanie ac madore sanioso quasi amurca exiuit: liberatur. examurcare enī uerbum est cōmēticiū & p̄inde elegas oleo cōueniēs: qd examurcari dicit: qn̄ ab amurca liquatur defecatumq; fit: Amurca autē quā sup̄ oīa celebrauit laudibus Cato: sanies olei est. Amurca fit ex aquis: ideo siccitatibus minima riguis copiosa. Plinius ait oleum i amurca deterius fieri. & fractibus: q̄ sunt oliuaz; carnes. ideoq; sepius in die decapulandum: est autē decapulare Plinio ut id i trāscursu Annotemus deplere. de haurire eua cuare. a capulis ducto uerbo. q̄ sunt uasa ansata: Vnde & capulator Catoni & Collumellæ qui concha & capulis oleum deplet ac tollit intorculario ex labris plumbeis. quod uasis genus est. & i labra fictilia diffunditur. apud Columellam uerbum est exaniatur. quale hoc examurcatur. neq; intellectu absimili. est enim exaniari exudando siccari. sic enim ait in. xiii. compositis supra tabulatū tergoribus aut frustis nastā pondera imposito. ut exanietur hoc est quasi sanie falsuræ ex purgetur. Cor. quoq; Celsus i quinto ait sanie exaniare uulnus pro eo quod est sanie educta siccare. SACRAMentum: Sicut i legitima militia obstringebantur sacramento: ita latrones ait sacramento latrociniali obstrictos disposuisse quid agendum foret. INSTANTI: Præsenti iminenti. grāmatici instans tempus appellat p̄sens. NON qui corporis: Ad magna negocia obeunda. nō tam opus est corpore robusto. q̄ animo firmo intrepidog; iuxta illud Virgilianū. nunc animis opus ænea. nunc pectore firmo. & enim animi robur omni telo p̄stantius est. omnibusq; uiribus corporis anteponendum. ANTIstaret: Præstaret. antecelleret. Catullus. antistas mihi millibus trecentis. Antistitium elegati uocabulo dicitur excellentia quasi quædā & fastigiū dignitatis. Marcianus Cappella. antistitio p̄minebat athanasia. NOctis silentia: Nox ut inquit Papinius. secunda operum est. & pulchræ accōmoda fraudi. Disponunt latrones inter se. ut ex eo cætu animosior sub ursæ specie uelut urfa dono deferatur ad democharem cupitorem talium ferarū: ut mox noctu ianuā repandat sociis. ut ita ip̄one furari possint. COLLEGii: Scilicet latronū. est enī collegiū τὸν μεσὸν. apud iuriscōsultos titulus est de illicitis collegiis. ubi Martianus sic inquit. Collegia si qua fuerint illicita mādatis & cōstitutionibus & Senatus cōsultis dissoluuntur. in ibi quoq; sodalicia interdicitur quo uerbo significant op̄inor comestationes & cōuinia socialia qualia erāt apud cretes Syssitia. quorum meminit Strabo in. x. nā græce. συσσιτιος latine sodalis. & hoc est quod dixit Caius iuriscōsultus eodē titulo: sodales sunt qui eiusdem collegii sunt quos græci συσσιτιος uocāt: in libris iuriscōsultog; uocabulum pro græco barbarū fuit substitutum. nullo in

Auctori-
tas pro
ratiōe.
Examur-
car.
Amurca.
Fraces.
Decapula-
re.
Capulæ.
Capula-
tor.
Labra
Exaniari
Instas tē-
pus.
antistiti-

Collegiū
sodalicia
Syssitia
Verbū
iuriscō-
sultorū.

LIBER

relectu. quidam codices integrum spacium habent inani loco & lacunoso. At tamen non semper sodalicia sunt inhonestas. illicitaque. nec enim dixisset Ovidius iure Sodalicii qui mihi iunctus erat. Notum est illud Catulliana fraternum vere dulce sodaliciu. Cato apud M. Tullium narrat se epulari solitum cum sodalibus: sodalitatesque se quaestore constitutas esse in quibus mutitare. quod uerbum gellianum est. super quo aliubi annotameta copiosum esse concipimus. THRASILEON: Nomen audacissimo latroni congruentissimum. graeci enim θρασυος appellunt temeritate & ferocia: unde & thrasillus temerarius & audax. super quo in comentariis Tusculanarum explicatus locus ille Oui. busta thrasilli. Turpillus comicus fabulam condidit titulo thrasileonis. cuius testimonium aduocant grammatici.

mutitare
thrasileo.
thrasillus

Factio.

Factio. Factionis optio: Electione collegii latronum: est enim factio maior consensus & conspiratio. alias factiones opulentias fortunaeque dicimus. ut apud Plautum frequenter leges. optare uero interdum eligere unde optio dicta. in alia significatione quae remotior est optio dicitur miles quasi optatus. hoc est electus ascitusque. is adiutor dabatur centurioni a Triumlitum. ex hoc intellectu illud Plautinum in asinaria. optionem tibi sumito leonida. Autumat eruditio optionem dici quoque accensum de optione milite dictum est illud a iurisperito titulo de poenis dactorum: ita neque Spiculatorum ultero sibi uedicet nec optiones ea sibi desideret.

Optio
miles.

Subire
aleam.

Subire aleam. Thrasileon non recusans sub urticae specie & ferino habitu gradia moliri subit piculum & discrimen machinae piculosa: ut per hominem transfiguratus in urticam in cauea. ad democharem munera eius pinde quasi bestia deportetur. Subire aleam est piculitari & obiectare sese fortunae dubiae & ancipiti ex translatione aleatorum: quae alea fororum aleatorio uarie agitur. & repetere uictores. repetere uicti dubio euentu ex animam. Liuius in dubia seruitii perierit: aleam imus. & apud Lucanum. placet alea fati alterutrum mensuram caput. aleatores a ueteribus aleones dicti. Catullus. Quis hoc potest uidere quae potest pati. nisi impudicus & uorax & aleo. ita apud Salustium legendum est illud ex Catilina quicumque impudicus adulter. Ganeo. aleo. manu. uentre. pene bona patria lacerauerat. sincerior enim lectio est & tersior ut legatur aleo. quae alea: sicut in puulgatis condicibus scriptum inuenit.

Aleones

Sarcina
tores.

Sarcina
trix.

Sartores
Sarire.

Spiritus
pater &
auus

morbore

Nicanor
a uictoria

Nicopolis.

Demochares

populans.

Prodere.

RECODIT: In duit urticam faciem. corio urticae tectus uestitusque. ACVMINE: Quidam codices habent sarcimie. quod graphice quadrat. signat enim oras hoc est extremas corii partes futura quaedam tenuissima fuisse conexas copositasque. ut uix uestigiū sectionis internoscere: sarcimie autem positum est per futura quasi a sarciedo. Vnde sarcinatores dicti. & sarcinatrices. quauis non desint qui sarcinatricem non tam a sarciedo quam a sarcinis dictam uelint: Sartores quoque non solum a sarciedo. uerum etiam a sariendo dici autumat scriptores idoei. quo intellectu. illud Plauti ex captiuis est accipiendum. sartor sartorque scelerum. & messor maxime sarire autem est fodere. & apire. quod in agricolatione utilissimum esse docet Columella. & reliqui rusticationis conditores. RESPIRATUI: Scribit Hippocrates in libro de flatibus. adeo necessarium esse corpori spiritum: ut sine respiratione ad breuissimum tempus uix uiuere possit: intercepto enim spiritu animantes illico pereunt. idem autem matrem egritudinum esse spiritum. Cuius illud celeberrimum. spiritum patrem esse & auum morborum omnium. merito ergo foramina parua autem esse data respiratui. hoc est respirationi ne obturato meatu & intercepto spiritu stragulare. BESTIA factum. In urticam reformatum. CAUEA. receptaculo ferarum. PRAEDISTATA. Lege praedistata hoc est empta. super quo uerbo supra satis multa signat autem latrones emisse paruo pretio caueas: quae inclusus thrasileo tamquam urtica ad democharem deferret. RELIQUA fallacia. reliqua fallacia. elocutio ueteribus usitatissima: Plinius exequitur reliqua propositi. NICANORIS: nicator. & nicanor. nomen est a uictoria ductum: Seleucum celebrant historici: quae uictoriae foelicitate nicator cognominatus est: quasi dicas uictoriosus. a quo Nicephori. & nicopolis ciuitates conditae sunt uocabulo a uictoria ducto. Demochares quoque nomen est ex re & causa ficticiu. quo significat popularis & graciosus: Δημοσ. n. graece populus και χαρισια tamquam is quae spectacula exhibet populo notandus merito sit Demochares. PRODITUS: Erat inquit hic nicanor oriundus ex Thracia stemmate gentis proditus uel traditus uel pro pagatus. prodere enim interdum prodere. pro pagare platur est. Virgilius genus alto a sanguine teucris prodere. ac totum sub leges mitteret orbem. Dixit Terentius in Andria ut nuptiis aliquot prodatur dies pro differat. platur. proferat. AFFIGIMUS: A dulterinis ficticiaeque comini scimur. pinde quasi a nicanore ad democharem scriptas. MVNERI: Spectaculo ferarum. PROUECTA uespera: Cum iam magis ac magis incipit noctescere: & uesperinum tempus in nocte obscuriorem.

Q V A R T V S

ABVsi. Quasi in malam partem. De usu & abusu quid proprie significet & quantum inter se distet ali
bi copiose diligenterq; annotauimus: cum usus sit earum rerum: quae nobis utentibus permanet: Abu
sus earum: quae nobis utentibus percutit: cui legatus est bonorum usus: illi non est legatus abusus: sunt
enim haec inter se contraria: ADVLterinis: Falsis, fictitiis, & alieno nomine compositis: hic & adulteri
nus denarius dicitur, falsus & reprobus: interdum ut inquit Plinius denarius adulterinus emitur pluribus
ueris denariis. Etenim facta est ars probandi denarios, dum falsi denarii spectatur exemplar: Adulterare Pli

Vsus.
Abusus.
Adulteri
num.
adultera

abusu praesidio tenebrarum: thrasileonis caueam demo
chari cum litteris illis adulterinis offerimus. Qui de
miratur bestiae magnitudinem: suiq; contubernalis oppor
tuna liberalitate laetatus: iubet nobis protinus gaudii
sui gerulis: decem aureos: ut ipse habebat: e suis locu
lis adnumerati. Tunc ut nouitas consuevit ad repenti
nas uisiones animos hominum pellere: multi numero
mirabundi bestiam confluerebant. quorum satis callenter
curiosos aspectus thrasileon noster: impetu minaci
frequenter inhibebat: consona q; ciuium uoce satis foelix:
ac beatus demochares ille saepe celebratus: q; post tan
tam cladem ferarum nouo prouentu: quoquo modo
fortuna resisteret: iubet noualibus suis confestim be
stiam ire. iubet summa cum diligentia reportari. sed su
scipiens ego. caueas inquam domine flagrantia solis: & iti
neris spatio fatigata cetui multarum: & ut audio non re
cte ualentium committere ferarum, quin potius dous tuae

nio frequentissimum est pro corrumpere. & uitiare. quod Dioscorides graece dixit $\lambda\omicron\lambda\iota\zeta$ et $\tau\epsilon\tau\alpha\iota$ hoc est adulteratur. lege Cornelia Caueatur eius qui nimios argenteos falsos confauerit falsi crimine teneri. DEMIRATUS: Valde miratus: De enim ualde significat: ut deamo & defessus. apud Terentium. pro ualde defessus ut Donatus exponit. CONTUBERNALIS Nicanoris. tanquam inter democharem & Nicanorem contubernalitas esset: iusq; sodalitatis.

Defessus

Opportuna. Pro opportuna. liberalitas omnis grata: illa gratior: quae opportuna & tempestiva est. ex quo fit ut nummus uel unus tempestiuiter datus pro beneficio sit: hic parasitus plautinus gloriatur quod comoditatis omnis articulos probe nouerit: Seneca in libris de beneficiis panis inquit unus esurienti datus beneficium est. EX suis oculis: Ita Suetonius. galbarum refert cho

raulae mire placeti denarios quibus donasse prolatos manu sua. ex peculiaribus oculis suis. sunt enim oculi quod notissimum est receptacula pecuniarum: de quibus apud omnes metio. Soter hoc est Seruator nostrae iudaeae oculos pecuniarum: quas pauperibus erogaret commisit: ne uideret aut quasi inhonoratus: aut quasi genus dominum perdidisset. oculameta Columelae & Vitruuius sunt receptacula & quasi thecae. M. Varro loculatas piscinas eleganter nuncupat. quasi loculis. siue loculameta distictas. Vbi dispares distincti haberi pisces possint. De loculis & locellis pro repositoriis pecuniarum extant disticta epigramatista.

Loculi

Locula
menta.
loculata
piscinae.

PELLERE: Lego pellicere: pro pellicebat: ut sit sensus. A nimios hominum pellectos esse tractoq; ad uisendam uersam enormem. id quod in rebus nouis accidere solet. ad noua enim conueniunt homines. ad noua concurrunt. ut inquit Seneca in declamationibus. idem in questionibus ait. naturale est magis noua quam magna mirari hic illud notissimum est quoque cunctarum nouitas gratissima rerum. pellicere autem illicere. quod & pellicere dicitur usitatissimum Luitio. pellicatione Cato dixit a pellicedo quasi inuitamentum. & ut inquit Marcus Varro illicium ab illiciendo. MIRABUNDI bestiam: Valde mirantes magnitudinem uersae adulterinae. CALLENTER: A stute: folletter: calide: aduerbitum est. sic rarer: pro raro: Et ualente pro ualide. ueteres quoque iracunditer. inimiciter. Temeriter. mudite. duriter. Et id genus sexcenta similiter desinentia dixerunt.

Magis
noua quam
magna
mirantur
Pellicere
Callenter
Rarer
Nouale.
Error ser
uii.

CVriosos inhibebat. Impetu minaci Thrasileon cauebat. ne quispiam nimis curiose aspectans dignosceret se hominem esse non uersam: quam emenciebatur. NOualibus suis: Iussit Demochares thrasileonem sub bestiae corio delitescentem deportari in noualia rusticaq; praedia. ut illic diligenter aleret. Nouale est ut plinii uerbis utar. quod alternis annis feritur. Seruius noualia interpretatur noua rura quae per singulos annos renouantur per semina: quod totum Plinianae definitioni hoc est ipsi ueritati contrarium est. & errore foedissimo labitur Virgilianus interpretas: Argu enim qui per singulos annos renouatur feriturq; sine intermissione restibile uocat Rei Rusticae scriptores: Nouale uero. qui intermittitur. & alternatim feritur. M. Varronis uerba haec sunt ex libro primo latinae linguae: Ager restibilis: qui restituitur ac feruitur quotquot annis. Contra qui intermittitur a nouando noualis ager. COetui multarum: In pestilentia nihil aquae salutare est quam loci mutatio: & gregis separatio. cum contagione pecus maxime uexetur. hic Columella praecipit gregem pecoris ouili in lacinas separati. particulatq; distribuendum esse sic enim facilius conualescit: quia ipsius morbi halitus minor est ex exiguo numero: Idem cenfer in oibus morbis ac pestibus mutatas esse regiones maximeq; salutare praesensq; remedium esse asseuerat: Si praebula mutemus. & aquationes totius regionis. si alium atq; alium quam statum coeli. hic ergo de hortari uolens demochares. ne in noualia mitteret bestiam. cauendum esse ait: ne coetui multarum ferarum laquidarumq; committatur. propterea quod ex contagione morbus uulgari poterit. atq; infestare recentem bestiam.

Restibilis

In pestilē
tia loci
mutatio
salutaris.

LIBER

Auicena **cōtra pe-**
stilentia. **Patulū ac pffatilē locū:** In loco pffatili ac patēte aer agitabilis uersabilisq; purior hauritur. & sincerior: Ideoq; talis cœli status maxime salutaris ē: & aduersus pestilentia efficac medella. Auicenna docet quomō obuiā eundū sit pestilētiā ex corrupto cœli tractu. pueniēti odoramēta cū primis pbat. tāq; plurimū cōducētia ad aeris cōtagionē ppulsandā. sic & oli Cōmodus impator auctore Herodiano pestilētia itra ciuitatē Romanā sceuiete laurentū secessit: q; frigidior ea regio siluisq; lauroꝝ opaca sit. ualere enī plurimū aiebāt medici ab aeris euitandā contagionē tū odores lauroꝝ. tū amœnitatē umbræ. In ipsa quoq; urbe de Medicorꝝ sentētia pleriq; unguentis suauissimis nates atq; aures opplebāt: q; suffictu & odoramētis assidue utebant. q; meatus sensuū odoribus illis occupati haud q̄q; admittāt aera tabificū. **LVcos cōfitos:** Opacitas umbræ recreat urfas. & id genus bestiarū maxime iuuat: p̄cipit Columella si ex calore & astu concepta pestis iuasit ut opaca rura. si iuasit ex frigore ut eligāt aprica. **FONtes** incubare. Aq; fontana aliis melior salubriorq; ē. ut docet Auicena: puteanā aquā improbat tāq; noxiā cōparatione fontiuū. **Cōtra Plinius** maxime p̄babile esse cēset aquam puteanam ex his potissimū puteis quibus exercitationis ratio crebro haustu cōtingit. & illa tenuitas colate terra. **Vitruuius** aquā q; ex ibribus colligit salubriores habere uirtutes autumat: eo qd collecta ex fontibus per aeris exercitationem p̄colata tempestatibus liquefcēdo peruenit ad terrā: sunt nonnulli fontes calidi ex qbus p̄fluit aqua sapore optimo i portione suauissima. Philosophi nō pauci & sacerdotes Egyptiorꝝ ex potestate aq; oēs res cōstate crediderūt. & p̄fecto aqua nō solū porus: sed infinitas usuū animatiū p̄stāt utilitates. ē enī maxime necessaria. & ad uitā & ad delectationes & usum quottidianū. **Aquæ** salubriū sapor. odor nullus eē debet. ex gallice. niuibus. grādine. pestilētissimū potū eē cōuenit. & ex uitio aquæ morbi plurimi pueniūt & iprimis guttura itumescūt. Vñ gutturosos alpinos apēnicolasq; requētissimos quottidie usitam. ex quo illud Satyricū. Quis tumidū guttur mirat i alpibus? refert Vlpianus siq; natura gutturosus sit. nō uideri morbosum. uel uitiosum. **AD** sensus. Tota una dictio. significat enī democharē facile assensisse iuisseq; p̄liuiter i sentētiā latronū. **Dicimus** assentio & assentior id i ferēter. **CAUEA.** Qua thrasileon sub ursæ specie cōtinebat. **LOCAREMUS:** Collocaremus poneremusq;. **M. Varro.** locus ē ubi qd locatū esse potest ut nūc dicūt collocatū. ueteres id dicere solitos. **apparet** apud Plautū: filiā habeo grādē cassā dote atq; illocabilē neq; eā queo locare cuiquā. **Locatiū** dicitur precīū qd dat in stabulo & taberna. uidelicet a loco: ubi locare hoc est te collocare possis. **PROCAUEA:** Vel p̄ defensione caueæ in qua est urfa: uel ante caueā: pro enī interdū significat ante ut grāmaticū **Annorant.** & innuit Virgilius scribēs soli pro portis mesappus & acer atinas sustentāt acies. Vñ & p̄sceniū locus dictus ante scenā. alias significat in. ut cū dicimus pro rostris p̄ tribunali. **EXCUBARE:** Excubias agere atq; euigilare: Inde excubitores dicti. autumat Seruius excubias esse diurnas uigilias nocturnas quod an recte dictum sit ipse uiderit: cū excubias non minus nocturnas q; diurnas ap̄ eruditos inuenias. **CIBUM** tempestiuū: Oportunū medicamentū est ut inq; Cor. Celsus oportune cibus datus. **POTUM** solitū: Aristoteles in problematis cibi & aquæ mutationē grauē esse & noxiā tradit: p̄pterea quod aqua corporibus alimēto est. hic p̄grinatoribus egritudo metuēda est. cū in aquis uariis uersari cōtingat: p̄pterea mutatio aquæ pediculos gignit. efficitq; ut q; nullos pediculos habebat multos iam habere i ciat. **RESPōdit** ille: Demochares. **POST** hic: Post hęc usitatissima Apuleii locutio. **VALE** factū: Verbū est discedentiū. **Ausonius** dicto aue dic uale: & actutū redi. **MONUMētum:** Hic significatur non tā sepulchrū q; sepulchretū. hoc est septū cōceptaculūq; plurimū sepulchrorꝝ. monumentū generaliter res ē. ut iuriscōulti uerbi utar memoriæ causa i posterū pdita. in qua si reliq; uel corpus inferantur fieret sepulchrū si uero nihil horū i feratur erit monumentū memoriæ causa factū: qd grāci cenotaphium appellant. est autē cenotaphiū grāca dictione sepulchræ uacūū. **Cenotaphiū** signat **Poeta** cum ait hectorem ad tumulū uiridi quē cespite inanē: munimentū uero sepulchri id esse diuus **Hadrianus** scripsit. quod muniēdi eius loci causa factū sit: In quo corpus i positū sit. **MONUMētum** si purū ē non uideretur esse religiosum: poteritq; quis hoc uēdere: & donare: sicut & cenotaphium. uenire hoc est uendi posse dicendū est. **PORtam** egressi: Ex ritu priscorū & p̄scripto legū. extra urbes cadauera sepeliēbantur. **lex. xii. tabularū** in urbe inquit ne sepelito. ne ue uirito. **iuriscōulti** pluribus in locis often-

Auicena
cōtra pe-
stilentia.

Odoramē
ta aduer-
sus aera
tabificū.
Cōmod⁹
iperator.

aqua pu-
teanea p-
batur.
Pluuia
aqua.
salubris.
Vtilitas.
aquæ.

Nullus
odor sa-
por aq.
Gutturo-
si aq uitio

Locatiū.
Pro.
p̄sceniū.

Excubia.

Mutatio
uictus
grauis.
mutatio
aq; pepi-
culos gi-
gnit.
monumē
tum.
Cenota-
phium.
munimē
tum.
iurbe ne
epilito.

TERTIVS

dunt sepulchra in agris fuisse: & Plato iubet in ea parte agrum sepulchrum fieri quæ sit sterilior. **IBI** capulos referamus: Sepulchra repadimus, apimusque. Capulum sepulchrum dici ueteres uoluerunt: ab eo quod corpora capiunt dicitur & capulus feretrum: quo cadauera efferunt: sicut grammatici Annotauerunt, inde capularis senex dictus quasi capulo uicinus, reos quoque capulares dixerunt quod capulo digni essent. Alias capulum accipi pro ma nubrio gladii nullus ignorat. **C**arie semitectos: A uosonius miremur posse homines monumeta fatiscunt, mors etiam faxis nobiscum uenit: Caries est uetustas, uel putrilago: Vnde cariosus dictus uetustate corro-

Capul^o
capulari-
capulares
rei.
caries.
cariosus.

spicamur: procul a uia: remoto & abdito loco positum ibi capulos carie: & uetustate semitectos: quis inhabitabat pulueri & iam cinerosi mortui passim: ad futuram prædæ receptacula referamus, & ex disciplina sectæ seruatione noctis illumino tempore: quo somnus obuius: ipse tu primo: corda mortalium ualidius inuadit ac permit cohortem nostram: gladiis armatam: ante ipsas fores democharis: uelut expilationis uadimonium sistemus. Nec secius thrafileon examussum: capto noctis latroci-

gile, nudum & sua natura terrene alienæ opis indigens: ad omnem fortunæ contumeliâ pro ictu frigoris æstus, & laboris Impatiens, uis nosce hominis fragilitate: exitium specta, quem modo uidisti florētissimum: mox fato consumptum eundem uidebis puluerem, ac cinerosum, & tamen cum nec miserius, nec fragilius homine sic quocumque eodem nihil est superius. Tu quoque corporis uiribus fidis, tu quoque fortunæ munera amplexaris. Tu qui te deum credis aliquo successu tumens: Tu cui animus carnifex est & mens tyrannica: Cinerosus fies, & uelis nolis in puluisculum redigeris. Nam ut inquit ille mors sola fateri quæ tula sunt hominum corpuscula, inquit Phocylides apud grecos $\lambda\upsilon\sigma\mu\epsilon\sigma\pi\omicron\iota\kappa\omicron\mu\iota\sigma\tau\epsilon\sigma\mu\epsilon\mu$ soluti sumus puluis, profici cinerem elegatissime dixerunt in cinere diffusum. Lucilius, cinerem te prope cubet. **EX** disciplina sectæ: Scilicet latrocinialis, sicut enim sectæ Philosophorum sua habent dogmata, peculiarēque quæpiam disciplinam: sicut in secta collegioque latronum, est quædam ueluti ueritacula ac peculiaris disciplina, sine dogmate non sunt sectæ: quas a secando id est tenendo dictas grammatici tradunt: eo quod propositum teneant, alii a sectando hoc est sequendo: Vnde & sectari Philosophos dicitur discipulis: & cōsectanei eiusdem sectæ sectatores. Est autem disciplina $\tau\omicron\pi\mu\epsilon\sigma\omega\mu$ & tam malæ artis quam bonæ. Vnde disciplinosus gladiator dictus a Catone, uidelicet ab arte disciplinaque gladiatoria. **I**llumino tempore: Obscuro, & sine lumine quod tempus maleficiis occultandis accommodum est: a Plinio in epistolis illius nox dicta pro obscura, ac tenebrosa quasi sine luna, & omni lunari splendore uiduata. Somnus obuius: Illam noctis horam significat: qua primo somno mortalium corda ualidissime præmuntur, de quo Virgilius: Tempus erat quo prima quies mortalibus ægris incipit, & dono diuum gratissima serpit. **U**elut expilationis uadimonium sistimus: Nos inquit cohortem nostram latrocinalem præsentem exhibemus, sistimusque ante fores democharis ad domum eius expilandam sicut in iudicio presentes sisti solemus ad uadimonium & hoc locutionis honestissime genus ex foro & iure medio totum decenter translatum est: Vadimonia enim sponsiones sunt sistendi se in iudicio id est comparandi, ut citati sistant se aduersario ad præstitutam diem: de quo mentio frequens apud auctores, uadimonium promissum deserere neque id obire scelus est maximum: hinc illud Plinianum inscriptiones propter quas uadimonium deserere possit, significanter autem & scite dicimus sisto uadimonium, & sistitur uadimonium, M. Tullios uenit Romam quintius uadimonium sistit, M. Cato quid si uadimonium capite obuoluto stitisses, ubi annotandum uerbum stitisses dictum a Catone tamquam distum a sistendo non a stado: quoniam sisteretur uadimonium non staretur. Plautus quoque pro consimiliter translatione decenter dixit in curgulatione, ubi tu es qui me couadatus Veneris uadimoniis. Vbi tu es qui me libello uenerio citasti: Ecce me sisto, A des contra: sisto ego tibi me, & mihi contra itidem ut sistas sua deo, sicut ergo uadimonia sistuntur uariorum criminum, uariarumque causarum. Ita hic inquit uadimonium sistimus expilationis, perinde quasi citati presto esse uelit ad expilationem dirreptionemque domus opulente peragenda, apud iurisperitos mentio est expilatae hereditatis, & expilato: uel. Sunt autem expilatores docente Vlpiano atrociores fures, Nam compilare supplicare ab eodem significato haud longe distant: significat enim dirripere deperdari furari, quasi ne pilum quidem in corpore reliquere: scribit Mater nus si luna a Mercurio defluens feratur ad matrem in diurna genitura: faciet effractores fures, & qui tempore semper facilego furore expilent: propterea illud quoque adde, Quod sistere fana dicebant ueteres pro eo quod est constituere loca in oppido fanorum futurorum. Antistius labeo ait fama sistere esse lectisternia certis locis & diis habere. **N**ec secius: Nec minus nec tardius, uidetur, n. a sero dictum secius, ut actius in Amphitryone si forte paulo quam ueniam secius, secus uero aliter significat. **EX** amussum, Regulariter examinante diligenter, aduerbium est uisitatissimum ab amussi deriuatum, amusis enim regula fabricorum est, quam architecti cum opus probant rubrica illinunt, uel ut alii uolunt ferramentum quo in polièdo utitur

nemo uiuit illa carie cariosior. Carie uetustateque non sentiunt ut Plinius refert cupressus, cedrus, buxus iunipus, olea, idem remedia tradit ad cariosos dentes. **C**inerosi mortui: Vulgatissima ecclesiasticae monitionis illa sententia: qua monentur homines meminisse sese esse cinerem & puluisculum, & in cinerem reuersuros cui sub scribit illud Persianum, cinis & manes & fabula fies, & illud Oratianum: puluis & umbra sumus: Quid est homo inquit Seneca, quassum uas & fra-

Puluis &
umbra
sumus.
Homo
uas quassum,
nihil homi-
ne fragili-
us & super-
bius.

cinerem.

Sectam uel
cōsectari
discipli-
nosus.
Illuminum
tempus.
Illius nox

uadimonia.

Sistit uadimonium stitisses, Vadimonium expilationis, Expilatores qui Expilare.

Sistere fana, Secius Secus, examussum Amussum

LIBER

Amuffi-
tatus.

hinc amuffitatus quoq; deducitur quasi examinatus probatusq;. Plautus in milite inest ihoc amuffita-
ta sua sibi igenua idoles. Au. Gellius. iuditiū esse factū ad amuffim dixit significare uolēs pfectū rectūq;
& quasi ad regulā exploratū: græce amuffis dici potest σ τ α θ ω η η: unde apud græcos paroimia ē sine ada-
gū explicatu ē η λ ε υ κ ω λ ε υ κ η σ τ α θ ω η η: in albo/alba linea: de his q nihil intelligūt discernuntur. Nāq;
in lapidibus albis albæ lineæ sine fila nihil queūt demōstrare. sicut facit filum rubrica illitū. ex hoc puer-
bio fluxit illud Gellianum ex nouissimo uolumine: Græci multa & uaria lectitātes in quas res cūq; inci-

Prouer-
biū de al-
ba linea.
Locus
Gellii.

derāt / alba ut dicitur linea sine cu-
ra discrimis solā copiā sectari con-
uertebant. Male litterati incurio-
siq; si rogētur Quod sit Alba ut di-
citur linea fiet similes hallucinan-
tibus. huiuscæ puerbii memit Pla-
to quoq; in charimide his uerbis
pfecto perinde sum erga honesta
indole claros ac albū filum in lapi-
de albo. in Platonis codicibus p
filum perperam legitur filiū. AD
unū omnes. i. oēs nec uno quidē
excepto. historica loquutio. Cōfi-
cir: Trucidat. REpandit: Aperit.

Correcta
dictio
apud
platonē.

DOMus alueo: Sicut nauis & flu-
minis alueus dicitur ita domus al-
ueū elegāter usurpat p receptacu-
lo & parte interiore penitiorēq;.

HORreū: Supra docui copiose
horreū non tā frugum dici reposi-
toriū q oīs gazæ. CONFertæ ma-
nus: Dēse frequētisq; multitudis.
sic & Linius cōfertissimā aciē dicit
p dēsissima frequētissimaq;. AE-
dibus mortuor;: Capulos itelligit
& sepulchra: quibus mortui cine-
rosi ut dudū diximus inhabitāt.

Iterare.

ITERare: Iterū reperere. Oratius
cras ignes iterabim' æquor. Pro
domus limine: Ante limē domus
uel in limine utraq; n. significatio
quadrat. Ego iqt dixit me pro ue-
stibulo cōsistētem singula diligen-
ter exploraturū. & qd ex usu hoc

Obere.

est cōmodo & utilitate foret curioso perfecturum. DE familia. s. democharis. VISitata: Comspecta
uisaq;. OBdito pessulo: imisso oppositoq; claustro & repagulis. obdere. n. opponere ē quod & festus
Pompeius indicat: apud Oratiū obdit positū ē pro obiicit atq; offert illo uersu. Nulli latus obdit aper-
tum: de pessulo supra copiosius. SVspensus: Sollicitus & anxius Virgilius suspēsū euripilū scitatū ora-
cula phebi mittimus. OPERior: Expecto. STREpitus inquietus. i. qui ob strepitū excitatus quiescere
nō poterat: casu genitino dictio hæc strepitus enunciat: figura archaisimos. PROserpit: More reptiliū
& eorum quæ sine pedibus serpunt. COMmeabat: Vltro citroq; ibat: OBnixum silentium: Expres-
sit morem eorū. qui aliquid clanculū furtiq; molientes silentium premunt. & anhelitū cohibent. om-
ni nixu conatq;: ut nec eos quidem ex respiratione quispiā persentiscat. REplicat. Id est per eadem
uestigia retro cedit. recalcans easdem pedū notas repetensq; uestigia. TEDis: Domum democharis
signat euestigio completā fuisse numerosa multitudine: quæ accensis uatiis luminum generibus. no-
cturnas tenebras illuminabat: Tedæ sunt lumina pagnorū ut docet Aufonius illo uersu. sumātes oli-
dum paganica lumina tedas. Apud Plinium in. xvi. tedæ sextum genus est arborū: quæ picem gignūt:
habundantior succo q reliqua: s. famis ac lumini etiam sacrorum grata. inde faces factæ nominantur
tedæ. & tediferi q ferunt faces: quos græci daduchos uocant. tedæ decoctæ in aceto dentium dolores
efficaciter colluunt. ut docet idem Plinius in. xxiiii. CEreis: Discretū separatq; singula enunciāda. Ce-
reos autem quis nescit nocturni luminis uicem representare: Vnde & illud epigramatarii: hictibi no-
cturnos præstabit cereus ignes. Aras saturnias prisca excolebāt accēsis luminibus: inde meos per satur-
nalia missitandis cereis cœpit: quidam cereos non: ob aliud inter saturnalia munera mitti putant. q
q Saturno principe ab incomi & tenebrosa uita quasi ad lucem & bonarum artium scientiam editi
sumus

Tedæ.

Tediferi.
Daduchi
Cerei cur
i saturna-
libus mit-
tantur.

nali momento: prorepit cauea. statimq; custodes: qui
prope sopiti quiescebant: mox ad unū omnes: etiam ia-
nitorem ipsum: gladio cōficit. clauiq; subtracta: fores
ianuæ repādit: nobisq; prōpte cōolātibus: & domus
al ueo receptis: demonstret horreū: ubi uespera sagaci-
ter argentū copiosum recōdi uiderat: quo protinus p-
fracto: confertæ manus uolētia iubeo singulos cōmi-
litionū asportare quantū quisq; poterat auri: uel argē-
ti: & in illis ædibus fidelissimorū mortuorū occultare
propere. rursum cōcito gradu recurrentes sarcinas itera-
re. qd enī ex usu foret oim me solū resistantē pro dom-
limine: cūcta rerū exploraturū sollicitē dū redirēt. Nā
& facies ursæ: mediis ædib; discuretis: ad proterredos:
siq; de familia forte uigilassent: uidebatur opportuna.
Quis. n. quis fortis & intrepidus: imani forma tātæ be-
stia: noctu præsertim uisitata nō se ad fugā statim cōcita-
ret: Non obdito cellæ pessulo pauens: & trepidus sese
cohiberet: His omnibus salubri consilio recte dispo-
sitis: occurrit seuus euentus. Namq; dū reduces socios
nostros suspensus opperior: quidam seruulus: strepi-
tus. s. diuinitus inquietus: proserpit leniter: uisq; be-
stia: quæ libere discurretis: totis edibus: p̄mens obnixū
silentiū: uestigiū suū replicat. & ut cūq; cunctis in do-
mo uisa pronūciat. Nec mora cum numero se familiæ
frequētia domus tota completur tedis lucernis cereis

sumus

Q V A R T V S

sumus. solis autē ditionib⁹ cereos missitabāt in saturnalibus Tenuiores, quod instituit publicius Tri- plebis. In usu pauperum cādela: locupletū uero cereiū decretis canonicis. D. xxi. acolithi dicūtur. quos ceroferarios uulgo appellāt a deportādis uidelicet cereis: quādo euāgeliū legendū est itē. xxiii. acolitus inquit accipiat ceroferariū cum cereo. ut sciat se ad accendenda lumina mācipari. Vbi ceroferariū accipitur pro eo instrumento: quo cereus fixus cōtinetur. Corsi teste Liiuo a Romanis subacti. obsides de derunt & cerā centum milia pōdo. quomodo fiat cera Plinius & Columela demōstrant. optima ē pu

cerofera
rii.
cerofera
rium.

lepaeis nocturni luminis instrumentis, Clarescunt te nebræ. nec iermis quisquā de tanta copia processit. sed singuli fustibus: lanceis: distructis denique gladiis ar mati muniūt aditus. nec secus canes et uenaticos: aurit os illos: & horicomēs: ad cōprimēdā bestiā cohortāt. Tunc ego sensim gliscēte adhuc illo tumultu retro gra di fuga domo facesto. sed plane thrasileonē mire cāib⁹ repugnantē: latēs pōe ianuā ipse prospicio. q̄q̄. n. uitæ metas ultimas obiret: nō tñ sui: nīri que uī pristiæ uirtu tis oblitus: iā faucibus ipis hiantis cerberi reluctabat.

nica proxime bōi: atis fulua odo risq; mellei: cādida fit cera insolata & post insolationē recocta græce dicitur. κηροσ. & κηροϋ fauus: quo nomine quidā libros suos i scripsere a dulcedie uidelicet mel lea rex suauissimarū. est & cerion ulceris genus. a faui similitudine nominatū. SEpaceis instrumē tis: A sepo. quod & seuum dicunt sepaeus deriuatur. sepum autē si ue seuum fit ex adipe ruminatiū. ut iquit Nonius Marcellus. quod ueq; est. & Plinii auctoritate fulci tur. qui. i. xxviii. sic refert. Quæ ra

cādida fit
cera inso
latione.
cerion ul
cus.
sepū seuū
cornige
ra seuo
piguesce
re.
seuosum
seuare cā
delas.
auritus.
Flaccæ
aures.
Flacet.
Flaccidū.
Hortico
nis.
Gliscere.
pergliscit
Glisceræ
mensæ.
cessim
ire.

tio adipis. eadē in his quæ ruminant seui est. perficitur oē exemptis mox in pila tusum aspersum urina: crebro postea coctū donec oīs aboleatur odor: Mox assiduo sole ad candorē reducitur: A renibus oē laudatissimum est. auctor est idē Plinius in. xi. seuo piguescere cor nigera & quæ in pedibus talos habent. bifulca scissis ue in digitos pedibus. & nō cornigera adipe. a se no fit seuosum quasi seuo plenū. seuosa est cornigeris medulla. Inde quoq; fit uerbū seuare quod signi ficat seuo concinnare. Columella in secūdo: feriis ritus maior; etiā illa permittit far pinsere faces inci dere. Cādela seuare Ausōius mercis sepaeæ meminit illo uersu. albētis seui globulos & pinguia ce ræ pōdera. MVniunt aditus: Sepiūt claudūt exitus oīs & introitus: nequis ingredi nequis egredi pos sit. CANes uenaticos: Autumat Columella uenaticū canē nihil prinere ad uillaticā professionem: tāq; agricolā auocet. desidēq; ab opere suo reddat: separatq; eū a uillatico cane & pastorali. AVritos: Modo auribus magnis præditos. ut Virgilius. auritosq; sequi lepores. Alias sensu audiendi præcellē res. ut Oratius. Doctū & auritas fidib⁹ cōris ducere quercus. M. Varro canes inquit debent esse capiti bus & auriculis magnis ac flaccis. ubi flaccæ aures significātur languētes ac pendulæ. ab his ut inquit Plinius Flaccor; sunt cognomina. Flaccere ē languere ac deficere: Apuleius i apologia. Cur uestra ora tio rebus flaccet strepitu uiget? hinc & flaccidū languidū molle ac sine uiribus. HORricomes: Villis q̄ si comarum inhorrentes: ac formidolosos: GLiscente: Crescente: gliscere crescere ē: Plautus in Asi naria. pulchre hoc gliscit prælium: Virgilius gliscit uiolentia turno. filius gliscit eliseo uiolentior ira ty rāno. autumat grāmatici glires a gliscendo dici eo quod somno gliscāt. & pingues efficiātur. Columel la quoq; de gallinis faciēdis scribens: quæ inquit prima luna faginari cœpta ē. uigesima pgliscit. hoc ē ut ego interpretor ad summā pinguitudinē excrefcit. & quasi extuberatur: idē ait q̄ turtur per hye mē difficulter gliscit pro pinguescit. quæ enim prepingua fiunt adolescunt: crassescuntq;. hinc prisco uocabulo glisceræ dictæ mēsa lauteæ. & pluribus ferculis opulētæ: quasi gliscentes idest crescētes per i structionē scilicet epularū. RETROgradi fuga: Nomē ē quasi dicas retrogradienti & cessim eunti. cessim enim ire significat regredi & retro cedere. retro redire. Iustinus i secūdo epitomes. cōmisso præ lio ite cessim. in hibete remos. & a bello discedite. Impssi codices habēt ite cessum. Ego ueriorē lectionē eē puto ite cessim. sicut & apud iuriconsultos Titulo ad legē aquiliā illud legitur. In cliuo capitolino duo plaustra honusta Mulæ ducebant prioris plaustri muliones cōuersū plaustrū subleuabāt. quo fa cile nullæ ducerēt. interi superius plaustrū cessim ire cœpit. acursius scienter exponit cessim idest retro quod equidem demiror. cū in interpretatiōe uocabuloq; fere semper soleat nō accurrere sed tardigra das recurrere & stupēs hallucinari. FACEsto: Discedo. PONE ianuā: post hostiū OBLiret: Adiret accederet. VIſæ metas: Idest ad extremū uitæ finē: curriculumq; iā aduētāret. & morti proxius esset: De metis copiose disserui in cōmentariis Trāquilli & propertii. metā ex translationē spectaculi currulis de ceter usurpamus pro fine & termino. filius. Tormētis finē metāq; laboribus orat: meta uiuēdi inquit Macrobius creditur cū decas eptadi iūgitur. Idest aut decies septē aut septies deni anni cōputāt. a poe ta dictū ē hic labor extremus lōgæ hec meta uiarū. HIANtis cerberi: Ex figmēto poetico. tāq; cerbe rus triceps Trifanc; latratu & ore patulo excipiat animas moriētū: cui reluctatur is. q̄ morti resistit. nec fato succūbit. RELVctabat: archaismos ē. nos reluctor dicimus: nō dissimiliter a plauto dictū ē cōtē ples p cōtēpleris. a Vir. populat. p populat. a Varrōe fortirēt p fortirēt. & polliceres p polliceris. id. n. habitum est ut inquit Gellius in oratione faciēda elegantia genus. ut uerba mutuo inuenterentur.

acursius
in uerbis
halluci
natur.
Meta pro
fine.
Meta ui
uendi.
Relucto
cōtēplo.

- Scena.** SCENā retinēs: Effigiē & Scenicā quasi personā ac habitū ut finū. sic histrio in scena & actione fabulā quā psonā induit eā retinet ad extremū. scena pro apparatu ut supra. & apud Aufoniū. scena timoris.
- ubi placidū sibi & ferum.** SCENis: Mutationibus: & quasi adumbrationibus ac fraudibus. nāq; apud grācos σκηνή dicitur scena tentoriū. inūbratio: fraud. ANGIportu: Secundū quartā declinationē inflexit. sicut Oratius. Flebis ī solo leuis angiportu: alias angiportū neutro gñre secūdiq; ordinis usurpatur: de angiporto supra satis ac sup. FERi: Truculēti & ferino īperu truces. an quocūq; genere animalīū ē ullū placidū. a eodē iuenit & ferū. aristotele & plinio auctori- bus. COMmodū: Tūc tūc. iam iam. SPEctatū: Nitidior lectio ē spectaculū. tāq; thrasileon morfu canū laniatus pbuerit spectaculū miserum prorsus ac funestum.
- Turbula** TVRbulis: A turba diminutiū fit turbula. & tertio gradu turbella. CELatum: Occultum ne scilicet ī manifesta noxa reus deprēderet. INdaganis. Inquisitionis translatio sumpta a uenatoribus qui feras inquirentes: uestigantēsq; saltus indagine cingunt. Indaganter aduerbium apud Columelam. DEHORTabar: Dissuadebam reuocabamq; hortari enī & dehortari cōtraria sunt. M. Cato multa inquit me dehortata sūt huc pdire. Anni: etas: uox: uires: senectus. Ennius ī xiii. annalium Hānibal audaci dum pectore dehortatur ne bellum faciam hec n. particula de interdum intēsionem significat. ut de amare quod est uehementer amare. & de magis ualde magis. interdum minutionem: ut dediscere depudescere: & dehortari. ARTes. Doli & astutiā. INCONtante. Sine cōtatione Et mora. LANCEā. M. Varro & Gellius lanceam dixere non latinum sed hispanum uerbum esse: lanceati a Iulio firmico dicuntur ictu lanceā uulnerati.
- Lancea.** LANCEOLA. ὑποκοπίτ. μ. α. est lanceola. libro quarto Regum proditum ē Prophetas lucorum lanceolis semet incidisse donec sanguine perfunderentur. apud scriptores idoneos lancearii usurpantur pro stipatoribus lanceaq; in bello pugnantibus. VRsæ præcordiis: Thrasileon significatur: qui sub specie ursæ per præcordia confossus occubuit.
- præcordia** præcordia alio nomine exta dicuntur. grāci phrenas uocant Cornelius Celsus quæ græce ab Hippocrate hypochondria nominantur ea præcordia interpretatur. in præcordiis uitalitas maxime consistit.
- Extra** NEC secus alius: Exemplo unius prouocati sunt alii: qui & ipsi ursam telis īperere cœperunt. NO
- Phrenes** stræ factionis: Latrocinialis scilicet: significanter autem & scite locutus est. cum factio consensus malorum & conspiratio proprie dicatur. NEq; clamore: Laudat thrasileonis patientiam. atq; animi fortitudinem. qui laniatus ferro. laceratus canum morfu constanter silenterq; necem pertulit. fidemq; latrocinialis sacramenti nullo clamore. nulla ululabili uoce prodidit. OBnixo: Obluctanti: & quasi nixu quodam cohibito atq; coercito. obniti est contra aduersa obluctari. unde aduerbium obnixē apud Terentium. GLORiam reseruit. Tanq; post mortem futurus gloriosior nominatorq;: cum uiuentium gloria obscurior sit. generosa mors homini gloriæ ianuam repandit. & ut inquit Plautus qui per uirtutem peritat non interit. MVLtum diem. In multam diei partem. Quauis iacentem: Ita Vigilius ut quamuis auido parerent Arua colono. LANIUS: Laniones. Et lanii dicuntur. qui exercent lanienam. a laniatu scilicet animalium.

Q VARTVS

PAtulo. Lege paulo fidentior. A gloria. Non periuit. sic Plautus in captiuus. qui per uirtutem peritat non interit. Fideles mortui: Capulos signat quibus pro receptaculo predæ usi sunt: quos fideles optimo ex re epitheto dixit. cum quantum acceperant. tantum reddiderint. **PLATEA**. Supra pluraliter declinauit. plateas: quod nomē est ciuitatis. ut iam diximus. Quod ad manes demigrauit: Sensus est. cū animis nostris recogitabamus. ac ruminabamur. q̄ nulla fides apud uiuentes reperiretur: ut po-

Fides
apud ma-
nes.

paulo fidentior: utero bestiae relecto: ursae magnificum despoliauit latronē. Sic ēt thrasileō nobis perimitur: sed a gloria nō periuit. Cōfesti itaque cōstrictis sarcinis illis: quas nobis seruauerant fideles illi mortui: platea terminos cito gradu deserentes: istud apud nostros aīos idētidē reputabamus: merito nullā fidē iuita repperiri. q̄ ad manes iam: & mortuos odio p̄fidiae nostrae demigrauit. Sic onere uecture: simul & asperae uiae toti fatigati: tribus comitū desideratis: istas q̄s uidetis: p̄das adueximus. Post istū sermōis terminū poculis aureis memoriae defūctorū cōmilitonū: uino mero libāt. de hīc canticis quibusdā marti deo blanditi: paululū cōquiescunt. Etenim nobis anus illa recens ordeū affatim: & sine ulla mēsurā largita est. ut equus quidē meus: tāta copia. & q̄dē solus potitus: saliares cœnasse cœnas crederet. Ego uero q̄q̄ alias ordeū tunsum mūtāt: & diutina relectōe uirulētum: semp̄ eseri: rimat̄ angulū: quo p̄ais reliq̄ae toti multitudinis cōgestae fuerāt: fauces diutina fame faucias: & araneātes uehementer exerceo. Et ecce nocte promotā: latrōes exp̄giti castra cōmouent. Instructique uarie: partim gladius armati in

nobis habiter apud māes. quod totū ex eo scite introductū ē. quia praedixit sarcinas a fidelibus mortuis fuisse fideliter seruatas custoditasq̄. cū fides inter uiuētes sublesta sit & fluxa. apud Silium in secundo punicoꝝ ait fides liquisse sese terras ob fraudes hominū & innumera flagicia mortaliū. **TRI**bus desideratis: Scilicet lamatho. Alcimo & thrasileone: desiderantur enī amissi: uerbū historicū est.

De sidera
ti.

Quas uidetis: Disticos ē. **VI**no mero: Sue aq̄ mixtura. quoniam sacris uinū meracū adhiberi solet & debet prolibare diis nefastum habetur ex uino imputata uitis & fulmine tacta. Itē nefas ē libare uino græca uua. quoniam aquam habeat. Plinius auctor est Romulū lacte nō uino libasse. **Lu**cio Papius impator: aduersus samnites dimicaturus. uotū fecit si uicisset ioui pocillū uini: Quod Plinius ait pocillū uini uouisse papirium. **Li**uius i. x. paxillū mulsi dixit: quare aut hic legēdum erit pocillū mulsi. aut illic paxillū uini: ut i dictione cōueniāt. **MAR**

Vino li
bare.
pocillum
uini.

ti deo. Significat latrōes hymnū cecinisse ad martē quem ueluti praesidē ac tutelarem deum uenerabatur. i hymnis homericis est hymnus marti dicatus. **AFFATIM**: Large copiose. **SALIARES** cœnas: Lautas & opulētas. a salis sacerdotibus saliares cœnae appellātur amplae. & esculentae. amplissimiq̄ apparatus: quia per dies festos salii luxuriosas cœnas facere dicebantur. unde in prouerbio ē saliares cœnas dicere opiparas & copiosas: quae mētio apud oēs: ex eodē genere sūt cœnae adiciales p̄tificales. dubiae noiāte: de quibus plura aliubi. **Cyprianus** epulares cœnas pro affluētibus dixit & saliaribus i prouerbio græcoꝝ est σ̄βαριτικὴ τραπεζα. i. sybaritica mēsa. plauta & saliarum. ex eo quod sybaritae ἐρπολυτελεία. id est in luxu nutriti sunt deliciisq̄ notabiles. Illud quoq̄ alterū consimile est adagiū. σ̄υρακονσιὰ τραπεζα. id est syracusana mensa. quoniam syracusani delicatioris in uictu lautioresq̄ aliis omnibus fuisse traduntur. honesta autem locutio est cœnauit cœnam. prandi prandium. sicut uiuo uitā. seruo seruitutem. pugno pugnā. **COGITATIONE**: Emenda agitatione. uel relectōe.

faliare
cœnae.

prouer
bium.

sybaritica
mensa.

syracusana
mēsa.

Cœno
cœnam.

Virulen
tum.

Virulēta
oratio.

Virus.

Fauces
araneātes.

Vomit
araneosi.

Lippiunt
fauces fa-

me.

VIRulentū: Significare uolens hordei cibātū sibi asino p̄gratū fuisse dixit uirulentū quasi i gra-
tū iniucundiq̄ saporis imo quasi uenenatū: Virus enī uenenū ē. Vnde uirulentū dñctū nomen. quod
propriū ē serpētū ut uirulenti dicātur. quasi uenenati. **Au**. Gellius. tradit maris hominibus igenitum
esse ut serpētū uirulētoꝝ domitores sint. Idem orationē eschinis uirulentam appellat criminosa & qua
si ueneni plenā: ac maledicentia. atra enī hominū maledicoꝝ: ceu serpentium lingua uibrat. ut inquit
Plinius. Nō placet ut hoc in loco legas uirulētum. tāq̄ iure madēs. Virus Plinio p̄ditur. mō pro aspero
odore. modo pro acerbo sapore modo pro uigentali. **FAV**ces araneātes: Nō potuit famelicus ina-
nis esuriens significantius denotari. nā fauces araneantes ex esuritione cōfiunt. ut uidelicet quaedam
quasi araneae tela intra oscitātis hiatum & esurientis os patulum extendi uideatur. Plinius uomitus
araneosos uocat. quos intelligi uult. quasi plenos telae araneorum. quales subinde conuifunrur in ex-
crementis uomiticoꝝ. **parasitus** Plautinus ad esuritionem parasiticam significanissime exprimen-
dam sic inquit. perii prospicio parum. os amatum habeo. dentes plenos. lippiunt fauces fame. **EX**
pergiti: Somno excitati. atq̄ euigilantes. **CA**stra cōmouent: Ex translatione rei militaris dictum. in
qua imperatores castra mouent idētidē. **Virgilius** nos castra mouemus. praecipunt Doctores bellicae

**Castra se-
pissime
mouēda.** disciplina. Castra sepiſſime loco mouenda. eo quod ex frequēti mutatione caſtroꝝ morbus prohibe-
tur. quem multitudo militū. in eiſdē locis diutius conſiſtens ex contagione. & odore feditatis facile
contrahit. laudat Liuius Fabium & deciuſ Conſules Romanos. qui ſpatio quinꝫ menſiū totū ſanniū
euaslarunt: cū quadraginta & quinꝫ locis decii caſtra fuerint. Fabii ſex & octoginta. **LEMV**res re-
formāt: Trāſfigurāt ſe iſ ſimulachra manium & terriculamenta laruarꝫ: ad maiorē terrorē mortalibus i-
cutiendū. Lemures enī umbræ defūctoꝝ uagantes dicūtur. Lemures dici putant qualiſ remures a re-
Lemures.
Lemuria mo cuius occiſi umbras frater ro-
mulus cū placare uellet lemuria i-
ſtituit iſdeſt parētalia: quæ menſe
maio per triduū celebrari ſolebāt.
auctores Ouidius. Porphirio. cæ-
teri. de lemuriſ. in demōio ſo-
cratiſ ſic referit. A nimus humāus
exutus & liber ſtipendiis uitæ cor-
pore ſuo ab iuratis. hūc uetere lati-
na lingua reperio lemurē dictita-
tū. Marcianus lemures appellari
dicit manes. qui poſt uitā iſdē cor-
poribus delectantur. & cū his ma-
nēt qui ſi uitæ prioris adiuti fuerit
honeſtate in lares urbium domo-
rūꝫ reuertuntur: ſi autē deprauāt
excorpore laruarꝫ perhibentur: ac
manie. Auguſtinus in nono ani-
mas hominū lares uocari tradit. ſi
meriti boni ſunt. lemures ſi mali.

**Lares
Laruarꝫ.** **MAN**ducantē: A mandendo.
deriuatur. manducare. ut docet.
M. Varro. a quo in athelāis fabu-
lis uocant manducū obſonium. Vnde manducones dicti comedones helluones galones. **TER-**
tiū qualū rumigabā: Verba non pauca ſunt uernacula ac plebeia: atꝫ in opificū ſermoibus uſitata. quæ
cū dehoneſta deculpataꝫ uideantur. tamen latina ſunt & in uſu quoꝫ eruditoꝝ frequētantur. quo ex
genere eſt iſtud rumigare. quod & ruſtici & ſcēmiæ uſurpāt. quod ſerme idē ſignificat. Quod ruminā-
re. & qđ Quitilianus ait remādere qđ & Plinius noſter uſurpat ſic ſcribēs i. x. pōrici mures ſimili mō re-
mādunt. eidē Plinio cōmāducatus cibus dicitur multa iteratiōe mollitus. ac prope lique factus. quem
maſum Quitilianus uocat. & cōmāducare hōeſto uerbo. ē idē ſerme. quod rumigare: & ut uulgari uer-
bo utar maſtigare: propriū autē aſinoꝝ ē. ut leniſſime mādāt. ideoꝫ auctore Columella. ſtereus aſini-
nū optimū exiſtimatur. agroꝝ i ſtercoratiōe. quia aſinus lente mādendo facilius cōcoquit. & bene cō-
feſtum atꝫ idoneū protinus agro ſimū reddit: qualum autem dicunt uas & per diminutionē quali-
lū: qui & alio nōmine calathus appellatur. uas utiqꝫ lanificiis aptum ut grāmatici tradunt: Vnde qualū
metonymyos pro lanificio dixit Oratius. mulieres ut inquit Porphirio **υποκοριστικωσ** uasculum
hoc uſurpant qualiſilum dicentes: hoc autē ē in quo penſa uel trama uoluūtur: hic qualum accipimus
pro caniſtro & panario. hoc eſt uafe quo panis ſeruatur. ut enī granariū dicunt ubi granū frumēti cō-
dunt: ſic panarium ubi panē ſeruant. ut docet. M. Varro. **Cana** dicūt græci uafa. quæ nos caniſtra. & p
diminutionem caniſtella: Vnde canephorū in ſacris dictæ ſacerdotes qualiſ cithiphoræ: de quibus ſuo
loco plura. **AS**inali uerecundia: loculariter dictum cum i aſino nullus ſit pudor. **LE**uitio: Purior
lectio ē leuo uel lenio. pro eo quod eſt mulceo & ſedo. A ſinis auctore Plinio aquarum tedium maxie
eſt. Ideoꝫ aſinæ ſcētæ. per ignes ad ſcetus tendunt. at ſi riuus minimus interſit horrēt: ita ut pedes om-
nino caueāt tingere: nec. niſi aſuetos potāt ſcotes. & quīs ſitiāt tñ ſi mutent aqꝫ ut bibāt cogendæ ſunt
exonerandæ ue. **FA**ctionis: Gladiatoriæ ſcilicet & latrocinialis. **Filo liberali:** Au. Gellus forma atꝫ
aquoꝫ te
diū aſinis
filum i
oratione
Matro-
natus: filio uirginali dixit imaginē iuſtitiaſ fieri ſolitā. idē tradit Pythagorā explorare ſolitū diſcipulos ex toti⁹
corpis filo atꝫ habitu. Trāſlatio ē a textoribus. qꝫ tela tēuiſſimo filo cādidiſſimoꝫ texētēs probatiſſimā
laudatiſſimamꝫ conſciunt: honeſta hæc locutio. quæ & adſcriptionē quoꝫ tranſfertur: idē Gellius
amaui inquit in utriuſꝫ epistoſa breuitatis elegatiſſimæ filiū tenuiſſimū. Itē ait uocū filo tereti & candi-
do fabulā arionis ſcriptā eſſe ab herodoto. accipimus hoc in loco filum pro liniamentis faciei. & uenu-
ſtate pulchritudinis: quæ liberā decet & ingenuam. Lucianus de eadem loquens ſic ait: **μορη παρα-
θεροσ ωραιαισ φοδρα κληρ κλαουσ αρκαι κατασ παρα γ. uερησ τηρεσθητα και τησ κο-
μησ. i.** ducebāt unicā uirgine luculēta: & ualde hōeſta facie ſtētē laceratēꝫ ueſtē & capilloſ. **MATRO-**
natus: Dignitas matroālis & grauitas. nomē ē q̄rti ordiſ. diciturꝫ matronatus. ut patronatus. cōcubi-
natus. **AS**ino tali: Sub cui⁹ effigie latebat hō. qꝫ fuerat elegāſ ſpectator formæ: & puellaris formæ ap

Q VARTVS

petentissimus. MOerētē: Flentē. PVDiciāe secura: cōsolatio latronū: qua puellāe pudicitia illibata impollutaq; futurā pollicētur: cuius foemina cūprimis debet esse seruātissima: qua amissa ut iquit Hieronymus oīs uirtus in foemina ruit: nec mirū latrones uim nullā i ferre puellari castitati: ut pote quos libido p̄dā q̄ pudicitiae magis laceffat. pritetq; : qui nō tā uenerē q̄ lucrū inhiāt. COMPendio: Lucro-feras iquiunt patiēter hāc captiuitatē ad breue saltē tēpus. quoniā ita futura es nobis quāstiuosa & diuiciarū cōciliatricula: Quas. s. parētēs tui afferēt nobis pro filiae redēptione. SVI sanguinis: Filia:

amissa
pudicitia
oīs uirtus
ruit.

pudicitie secuta: breuē patiētia nōstro cōpēdio tribue. Quos ad istā sectā paupertatis necessitas adēgit. Parētēs tui de tāto suarū diuitiarū cumulo: q̄q̄ satis cupidi tñ si ne mora parabūt. scilicet idoneā sui sāguinis redēptionē. his similib⁹ blatteratis: nec qcq̄ dolor sedat puellā. qd̄ ni q̄ iter genua sua deposito capite sine mō flebat. at illi itro uocatae anui p̄cipiūt: assidēs eā blādo: q̄tū posset: solaret alloqo. Seq; ad sectā sueta cōferī. Nec tamē puella quit ullis aniculāe sermōib⁹: ab icceptis flectib⁹ auocari. Sed altius eiulās sese: & assiduis singultibus ilia quatiēs mihi ēt lachrymas excussit. At sic. An ego ī q̄t misera tali domo: tāta familia tā caris uernulis: tā sāctis parētibus desolata: & ī foelicis rapiāe prāda: & mācipiū effecta: inq; isto laxeo carcere seruiliter clausa. & oībus delitiis: q̄s inata atq; innutrita sim: priuata: sub incerta salutis & carnificiāe laniena: inter tot actales latrōes & horrendū gladiatorū populū. uel fletū desinere: uel oīno uiuere potero. Lamētata sic & aīmi dolor & fauciu rendore & corporis lassitudine iam fatigata:

qui parētū sāguis dicit: Virgilius proiice tela manu sanguis meus.

BLAteratis: lactatis & cū clāore dictis: blaterare ē stulte & p̄cupide loqui. Camellos quoq; cū uocem edūt blaterare dicimus. Oratius sine. c. prima correpta p̄fert. cū ait in sermonibus. Magno blateras clamore fugisq; expoit Prophirio latras. uel furiose clamas: hic blaterones insigniter dixerūt hoies: uerba prouectos quos & locutulos & loquaces appellāt. Quid ni: Cōmicū ē significās certe. uide licet quare nō. AD sectā sueta: Hoc est p̄das grassaturafq; facientas. hāc enī sueta sūt & usitata sectae latronū: atq; grassatorū. EVOcari: Abduci remoueri. ALtius eiulās: Ritu foemineo exitimis p̄ cordis eiulationē ciens. ē aut eiulatus pprie foeminarū. & dī gemitus flentis. M. Tullius ait ī secūda Tusculana. eiulatū nec mulieri qd̄ esse cōcessū: tāq; erubescēdū. iter praturq; esse fletū que: xii. tabulae ī funeribus ad hiberi uetuerūt: qd̄

Blateraf.

Blaterones.

Lucutulei.

Quid ni.

Eiularus.

Lessum.

Singultu.

sternuta.

mento fl.

nitur.

Miserum.

seruire.

ubi didi.

ceris do.

minari.

Lessū nōi abatur: de quo saepe diximus. ILia quatiens: imodicus fletus cōcitat singultū: cuius agitated ilia quatiūtur: singultus ut inquit Celsus sternutamēto finit: ideoq; docet Plato ī simposio nares esse extimuladas. ut sternutatio irriteretur. Ita enim singultum sedat itē refert singultum desituru siquis spiritum cohibeat uel si aqua multa fauces intus foueat. AN ego misera: Querimonia est & lamentatio puellae: qua suā in foelicitatem cōqueritur: ex bonorū priuatione: & malorum copia. ut inquit Seneca tristiores uidebis: quos fortuna destituit: q̄ quos nūq̄ aspexit: heu q̄ miserum est discere seruire: ubi sis doctus Dominati. SAXeo carcere: Domiciliū latronū saxeu carcerē appellat emphaticos ad cōditionē: In qua erat detestanda: ita Virgilius clauso uentore carcere regnet. SVB incerta salutis: Legere malim sub incerto. quasi ī dubio salutis in incerto. SVB carnificiāe laniena. Ex apparatu latrociniali gladiatorioq; cōfectat quibus in malis sit posita. nā cū ante oculos habeat horredū quasi carnificis. & carnificiāe instrumētū. de uita desperat. ne laniena & excarnificatio ipsi miserae impedeāt. nā ut inquit Cyprianus nemo satis tutus piculo p̄ximus. Vluere potero: Percūtatine. p̄nūciandū. quasi dicat inter gladiatoria turbā: neq; lachrymarū pausā facere potero. nec diutius uiuere. male enī cōuenit uirgo ingenua latronū cōtubernio. FAUCIū tēdore: Fauces ex lamētatoe & eiulatu tēduntur ac diuexātur. Tendor autē nomē est noue dictū: pro extēsiōe: ut calor. mador. leuor est. n. Apuleius noster uerbo opifex elegantissimus. & ī uerbis oppido q̄ audaculus Talis fuit apud priscos laberius: qui mechimonium dixit pro adulterio. & depudicauit. pro stuprauit: & manuariū pro fure. & guberniū. pro gubernatore. & planū pro sycophāta: quo & M. Tullius usus est: & Oratius in epistolis. cū ait fracto crure planū. ubi planus scurrā significat siue sycophātā. qui locus a recētioribus interpretibus magis cōtaminari solet q̄ enarrari: & quoniā incidimus ī laberiana uocabula. obiter illud annotādum ē qd̄ p̄ inferno Catoniū usurpat illo uersu. Toller bona fide uos orcus: nudas in catoniū. fuit tēpus cum existimarem legendū esse in cacionium quasi malorū domiciliū: sed uerius est catoniū. nā uerbū ductū est. ut opinor ab aduetbio grāco κατω qd̄ significat ista. ut cationium quasi infernum iterp̄teris. sicut catogeon sub terraneum domiciliū. p̄sitemus & illud ī p̄sentia apud spartianum ī Adriāo. Doctores bonorum p̄ inferno. suorū si suae auctoritatis essent catomidiari ī amphitheatro. & dimitti iussit. qd̄ sit cato midiari quid ue significet ingenue nescire me fateor. uerbū inauditū. Illectū inusitatū. Ego opinor legendum ē cato nudari. & pro doctores bonorū corrigo decoctores. ut sit sensus. Hadrianum iussisse decoctores patri

Nemo fa.

tis tutus

periculo

proxius.

Tendor.

Verborū

opifex.

mechio.

nium.

planus p̄

sycophā.

ta.

Catoniū

p̄ inferno.

Catogeo

Catonu

darim.

Decoctor. monii catondari. i. inferiori parte corporis nudata ostentari. uel in ima amphitheatrali sede nudari. qd siue hoc siue illo mo probrosu sane erat. & ignominiosu. decoctores aut dici eos qui bona ac patrimonia cominuunt ut soluendo no sint quis ignorat? Decoctoribus ut ait. M. Tullius in Antioiana certus in teatro locus erat lege rosia constitutus. qui. s. fortunæ uitio no suo decoxissent: Ad hunc intellectum referendus Ciceronis ex epistolis locus medosus tenebricosus: qui me duce ita emendari & illustrari potest: in epistola ad Fabium gallum sic scriptum legitur: uereor ne in Catone catoninos mi galle: tu meo periculo emeda uereor ne in catoniū

Locus cer. tenebricosus. Cato nos mi galle: hoc intellectu: Timeo ne nos Cato tradat in catoniū: & quasi præcipitet ad occusitq; causa calamitatis: aspgitur autē sal facetosus ex nominis similitudine: tāq; catone sit catoniū. Dii boni q; portera. quas nugas blaterat cōmentatores & effutiunt grāmatistæ riuiales super hoc loco: quē in lucē absit inuidia uerbo: ut sexcenta alia prius protuli & in posterū pferā si mō deus uirā suppeditauerit: q; tātisq; mihi opto progari. dū ero utilis huic negociatōi litteraria poteroq; studiosis eloquētiæ & cādidatis doctrinæ in cōmune cōsulere. MERcetes oculos laque

Recussum somno. tes. SOMno recussa: p excussa: Virgilius uterq; recusso dixit: p cōcusso: ut sit ppositio p ppositione sicut expōit. Seruius excutit at siue recutit q; sōno cū terrifica sōniat aut strepitu obstrepero tumultuarioq; excitat. sic Virgilius excutior sōno qd ut iqt seruius terroris ē nō facietatis. LYMphatico ritu: more furētū ifaniētūq; nāq; lymphati dicūt furōre pculsi: & ifaniētes. memoriæ pditū ē. q; cūq; effigiē nymphæ q; & lymphæ dicūt uiderit furēdi finē nō facere. Vnde apud poetas idētidē lymphati p furentibus. & cōmoræ mētis hoibus accipiūt. græci μολιπτικουσ appellāt ide sit lymphare uerbū: quod significat lymphatico furore corripere: ut apud Flaccū deus ancipitē lymphauerat urbē: & apud statium in lymphate deo: tales quoq; sunt fere hi q; ceriti & laruati dicunt quasi cereris ira aut laruag; occurfatōe uexati apud plautū certe laruatus es. aut ceritus. & alibi iube hāc p cerita circūferri. de lymphaticis ait plinius in xxy. scribēs helleboq; mederi melācholicis ifaniētibus lymphaticis elephantia & tetano. ē at tetanos ut uerbū plinianū obiter explicemus ceruicis morbus. q; rectā & imobilē ceruicē rigore neruorū itēdit ex quo gñe quoq; sūt opisthotonos: & emprosthotonos. opisthotonō plinius dolorē ceruicis in flexibile uocari tradit. q; pprie fit quādo caput scapulis annectit. sicut e contrario emprosthotonos dicitur. ubi mētū pectori ex neruorū rigore annexū ē. οπισθοθεν græcæ retro dicitur εμπροσθοθεν ante και το ποσ. contentio. unde opisthotonos. & emprosthotonos. quidam non tam subtiliter q; platice idiscretis his nominibus utuntur. elephantia uero morbus est diu in italia ignotus: quo summa pars corporis crebris maculis. crebrisq; tumoribus deformatur. de qua Celsus & Auicenna. elephas a quinto fereno nominatur sic referente: est elephas morbus tristi quoq; munere dirus. plinius elephāsim appellat: aitq; ante pōpeii magni ætatē non accidisse in italia a facie sepius incipientem egypti peculiare malum & cum in reges incidisset populis funebre. quippe in balneis solia temperabantur humāo sanguine ad medicinam eam. pensitatis curiose interspectisq; soleriter plinii & Cor. Celsi uerbis facile adducor ut credam uideri elephantiam esse morbum illum: qui haud pridem totam ferme inuasit italiā qd malū uulgo gallicū appellant: nā a facie sepius incipit tanta feditate. ut quæcūq; mors præferenda sit: quo mirabilius quid pōt reperiri aliqua gigni repēte uitia & ea quidē ignota medicis. uix enī huic morbo medelæ salutare inueniuntur. ut uerū illud a plinio perinde quasi ab oraculo dictum sit medicinas morborū nouitatibus subinde uictas eē. nō fuit hęc lues apud maiores patresq; nostros: sicut mētagra morbus fuit icognitus æuo priscoq; quē & lichēas appellauere: q; primū tiberii claudii Cesaris principatu irrepit in italiā: quodā perfino equite romano ex asia cōtagionē eius iportate: nec sensere id malū foeminæ. aut seruitia. plebeiūq; humiles: sed proceres ueloci transitu osculi: quoniā at a mento fere oriebat mētagrā appellauere occupantē multis & intuitus totosq; uultus: oculis tantū imunitus: descēdentē uero & in colla pectusq; ac māus: fœdo cutis fursure. hic uero Gallicus morbus maculis luridis & enormibus fœdat faciē & corporis cutē pustulis deformat. interdum citra dolorē ullū: sed sepius cū cruciatu. qui articulos torquet & uitalia populat idq; potissimū noctu adeo ut nulla quies detur: noctesq; infōnes agāt: & cū eiulatōe. lentus est & lenta labitudine corpora conficiens: uixq; ullo tēpore aut medicamēto sanescit. Quidā hūc morbū nō elephāsim asserunt appellādū: sed speciē pforæ & lepræ. & iter epidemiæ & pustulæ genera numerandū eē cōtendunt. ego nihil nec refello. nec affirmo ut dogmatistes: sed cōiectatorie ut opinator ista subtexui Cæterq; quocūq; noie morbū hūc pestiferū fœdū diuturnū appellari libeat libet exclamare. dii prohibere minas diis talē auertite pestem. ualeat abeatq; dira hęc lues oī pestilētia pestilētiō in barathræ & Catoniū. nos deo iuuante uegeti & incolumes & a teterrimo hoc malo immunes institutos cōmentarios peragamus. PECTus tondere. dolētis & se afflictantis specimē. Virgilius unguibus ora soror fœdans & pectora pugnis. PALmis a palma fit speciosum uerbum depalmare. quod est manu uerberare. Au. Gellius. neratiū seruus sequebat crumenam affium portitans. & quēcūq; depalmauerat numerari statim secundum. xii. tabulas quiq; & uiginti asses iubebat. a palma palmipedes dictæ aues uti sūt anseres & aquaciæ fere omnes.

Q VARTVS

LVCVlentā: Pulchrā splendidā formositate cōspiciuā. a luce dictū Luculentū: sicut a luto lutulentū. Luculētū
 Quod pro cenoso & sordido accipit: luculētitate dixerūt ueteres pulchritudinē & splendorē. Laberius Lutulētū
 Dñs tua luculentitate captus. HEM nūc certe: Fœmine ut docet Aristoteles libro de historia anima Luculētī
 liū nono. Despatiores sunt: q̄ mares: ac pauidiore: & hæc quasi desperātis puellæ lamētatio est: quæ de
 semet ipsa actū eē p̄dicat: uerba sūt despantibus accōmodatissima. LAuens. Aufonius hæc laqueū Variæ
 tenet hæc speciē mucronis inanē: ingerit illa cauos amnes rupēq; fragosā. phedra laqueo se peremit. mulierū
 Dido necē sibi gladio cōsciuit. he- mortes.

infestis tundere; & faciem illam luculentam uerberar̄
 incœpit. & aniculæ q̄q̄ instantissime causas noui & in-
 staurati mœroris requirenti Sic adsuspirans altius in-
 fit. Hem nunc certe; nunc maxime funditus perii nunc
 spei salutifere renunciaui: laqueus: aut gladius aut cer-
 te præcipitium procul dubio capessendum est. Ad hæc
 anus iratior: dicere eam se uiore iam uultu iubebat: qd̄
 malū fleret. uel qd̄ repente postliminio pressæ quietis
 lamētationes licētiosas refricaret. Nimirū inqt: tanto
 cōpēdio tuæ redēptōis defraudare iuuenes meos desti-
 nas: q̄ si pergis ulterius: iā faxo lachrymis istis: quas
 parui p̄dere latrōes cōsueuere: insup̄ habitis: uiua exu-
 rere. Tali puella sermone deterrita: māuq; eius exoscu-
 lata: parce inquit mi parens: & durissimo casui meo:
 pietatis humanæ memor: subsiste paululum. Nec. n. ut
 reor æuo lōgi or̄ maturæ tibi i ista lācta canicie misera-
 tioprorfus exaruit. specta dēiq; scenā meæ calamitatis.
 Speciosus adolescens inter suos principalis quē filiū
 publicum omnis sibi ciuitas cooptauit: meus alioquī

cat. COMPēdio. Lucro: qd̄ ex redēptione tua cōficeretur. IUuenes: Ex modestia & officio ministe-
 rii maluit iuuenes dicere: quam dehonesto ueroq; uocabulo latrones. INsuper habitis: Posthabitis
 s̄ptis neglectis. EXVrere: Exureris. cremaberisq;. MIparēs Mea mater nomen reuerētia est: & blā
 dimēti. ita Hieronymus mi domina mi Eustochium. SVBfiste: Inusitate dictū pro succurre. & opē
 fer. alibi quoq; dixit tu meis iā nunc extremis erūnis subsiste. Nectemere inuenies id uerbum in hoc
 significatu. PIETatis memor: Iuxta illud comicum homo sum nihil a me humani alienum puto.

MAturæ tibi: senescenti & uetulæ: nomen est. ita enim maturitas quādā ætatis est ut fructuum: &
 maturus dicitur homo magno natu. ut poma i arboribus matura. SANcta canicie: Venerabili se-
 necta tāq; canicies afferat senescenti ætati nescio quid uenerationis tamen dixit apud. M. Tulliu Cato.
 quod non cani non rugæ repente auctoritatem asserere possunt. calistratus iureconsultus titulo de iu-
 te immunitatis. semper inquit in ciuitate nostra senectus uenerabilis fuit: nāq; maiores nostri. pene
 eundem honorem senibus quem magistratibus tribuebant. Canicies: quæ græce. πολιοθησ. exino-
 pia & exilitate caloris trahitur: Senectus autem cum frigida sit & sicca merito canescit: Canicies ho-
 mini tantum & equis. Ruffi homines celerius q̄ nigri canescunt: auctores Aristoteles. Plinius. Alber-
 tus magnus cæteri: Tempora primo canescunt. Ideoq; Homerus πολιοκροταφουσ uocat. quasi tē-
 poribus canescentes: quod & Maro noster scienter signat eum ait æmula nec dum temporibus gemi-
 nis canebat sparfa senectus. SCEnam: Spectaculum imaginē. Apparātū. ut supra diximus. Filium
 publicum: Laus adolescentis: qui ob speciem & pulchritudinem adeo fuerit amabilis. ut esset publi-
 cus amor & ab omnibus perinde ac filius diligeretur. Cordianus a senatu filius dictus: eundem mili-
 tes filium appellarunt: quem oīs populus delicias suas noiabat. non absimile illud Persianū: hūc optēt
 generū Rex & Regina puellæ hūc rapiāt. Plato p̄cipit matrimonia nō priuatim maritanda esse sed fieri
 cōmunia curātibus magistratibus: ne dispares iter se copulentur. ex hac cōfusione promiscua utilitate
 illam prouenturā autumat: ut patres dum suos liberos nesciūt oēs quos uiderint eius ætatis suos cre-
 dāt: & ueluti cōmuniū liberorū oēs oīum sint parentes. hoc totū trāstulisse uidetur Plato ex institutis ly-
 curgi legum cōditoris: qui sanxit uxores cōpluribus cōmunicādas esse: filiosq; non proprios patrum
 sed cōmunes ciuitatis habendos. COOPTAuit: Quasi adoptione quadā asciuit delegitq; uerbum
 est ad electionē magistratū proprie pertinēs. M. Tullius in. xiii. Antoniana in patetnum auguratus
 locū ma cooptatione cooptabo: Idem in bruto cooptatū se ab Hortētio in collegium augurū refert.

Variæ
mulierū
mortes.

Malū ite-
rieccio idī
gnantis.
Postlimi-
nium.

Substef-

m aturus
Senectus
uenerabi-
lis.
Causæ ca-
niciei.
Poliocro-
taphi.
Cordia-
nus di-
ctus filius
a senatu.
Sentētia
platonis.
matrimo-
nia com-
munia.
Scitū ly-
curgi.
Fili com-
munes.
Coopta-
uit.

Conso-
brini.
amitini
Sobrini.
Tantulū.
Quantulū

CONSOBRINUS: cōsobrini ex duabus editi fororibus dicuntur: ut tradit Nonius. & Caius iurifconsul-
tus probat titulo de gradibus. qui cōsobrinos dici tradit quasi cōsorinos: qui ex duabus fororibus na-
scuntur: amitinos uero qui ex fratre & sorore propagantur: sicut patruales: qui duobus ex fratribus proge-
nerant. sed uulgus fere oēs istos cōmuni appellatōe cōsobrinos uocat. sobrini uero uocant cōsobrino-
rū filiū: ut alii putant & memorat Donatus de fororibus hii sunt sobrini quasi fororini dicti. **TAN-
TULO:** paruo triennii spacio. tantulū. n. & quantulū minutionē paruitatēq; significat. **M. Tullius.** ex fici
tantulo grano. plautus in penulo:
quantā ex quantulis iā sunt facte
plinius noster de apibus scribens
quantulū tñ eē in tantulis potest.
IN diuiduo contubernio: inse-
parabili sodalitate. & indiuulsa cō-
tubernalitate. De cōtubernio ca-
strensi & cōtubernalib⁹ apud sue-
toniū satis multa. **DOMUSCULE**
pusillā domus. **THORI:** signat
se cū illo adolescente in eodem le-
ctulo cubitare cōsueuissē. **SAN-
CTÆ** caritatis: ad amouendā adulte-
rii suspitionē dixit hoc. **Pigno-**

anulus p
nubus.

ratus: mancipatus. & quodam quasi pignore cōiugali deuinctus: sicut anuli pro nubi arrabōe obligat-
ur oppignorantq; maritus & uxor: tertullianus. cū auge nulla nōrat p̄ter unico digito quē sp̄s oppigno-
rasset pronubo anulo. **PACTO** iugali: quo cōiuges copulāt. de hoc iuuenalis cōuertit tñ & pacti & sp̄o
salia nostra tēp̄tate paras. q̄ oīa sunt uerba legitima. titulus est apud iurifcōsultos de pactis dotalibus
ubi dicit q̄ pacto cōuento stari oportebit: alludere uidet ad uicū iugale: de quo Virgilius. Ne cui me
uinclo uellē sociare iugali. autumat grāmatici uinculū iugale & pactū iugale ideo dici quia iugū impo-
nebat matrimonio cōiungēdis. unde ēt iuno iuga dici credit: de qua mox plura. **DESTINATUS:** uerbū
conueniēs nuptiis ita ulpius proide si patrōs sibi despōderit aliā uel destinauit. **CONSENSU** paren-
tū: ex p̄scripto legū nuptiā legitimā nō sūt nisi ex cōsensu parētū fiat: i quoq; potestate sunt liberi: p̄te-
rea ut iqt ulpius titulo de regulis iuris nuptias nō cōcubitus. sed cōsensu facit. **TABULIS:** dotalibus.

Nūcupa-
ta pecūia.

NUNCUPATUS: nōiatus p̄nunciatus siue p̄missus: nā pecunia nūcupata. ut ait cinius dicit nōiata

Officiū.

certa noibus p̄p̄riis p̄nunciata. Sāthra libro secundo de uerboꝝ antiq̄tate uota nūcupata significare

Officiū i-

ait nō tā nōiata q̄ p̄missa. & quasi testificata. **OFFICIO** frequēti: officii generali uocabulo appellat̄ oīs

pudivicia

honestā actio ad unūquēq; cōueniēs p̄ cōditōe p̄fōe. quasi efficiū dictū: peculiariter officii dicimus id

Officiosi

q̄d nuptiali festiuitati ip̄edit̄ iuuenalis officii cras primo sole mihi peragendū i ualle quirini. q̄ cā offi-

impudici

cii: q̄d q̄ris nubit amicus. Suetōius i Caligula: Liuiā orestillā Caio p̄soni nubēte. cū ad officii & ipse ue-

Cator

nisset. oli atherius orator. ut apud Trāquillū annotauimus cū defenderet reū libertinū: cui obiiciebat. q̄

pātri⁹ de

patrōi cōcubinus fuisset. dixisse fert̄. ipudicia i genuo crimē ē. in seruo necessitas. i liberto officii ex

officio.

eo ipudici & obsceni aliquādiu officiosi uocati sunt. p̄fectū officii. q̄d cadit i solū sapientē. græco uoca-

M. Tul.

bulō catorthoma nōiat. de mediis officiiis philosophi & maxime. **M. Tullius** atq; **Ambrosius** copiosif-

de officii

scripserit uisa ē. **M. Tullio** i scriptio plenior de officiiis pluraliter i scribere: q̄ de officio singulariter. **LAV-**

pone do-

ris obsita: hac quoq; tempestate Domus nuptiales auleis exornant̄: lauro hedera aliisq; frōdibus ue-

mi lau-

stiunt̄ fores: & uestibula coronant̄. iuuenalis nece coronā postibus & densos p̄ limina nece corym-

Laureate

tolia magnū cretatūq; bouē Tertullianus quoq; sic inquit. cur die leto nō laureis postes obumbramus

litteræ

plinius libro. xy. laurus inquit. p̄p̄rie triūphis dicat. uel gratissima domibus. ianitrix cæsarē p̄tificūq; q̄

Laurea i

& sola domos exornat & ante limina excubat Romāis p̄cipue letitiæ uictoriaq; nuncia fuit laur⁹.

gremio

addebat militū lāceis pilisq; addebat & litteris: q̄ ob id laureatæ nōiant̄ apud historicos. super qua re di-

iouis.

ligenter opinor & scite scripsimus i Trāquilli cōmētariis fasces quoq; ipatorē lauro decorabat̄. quin ēt

Laureati

in gremio iouis optimi maximi depōebat̄ quotiēs uictoriā nouā attulisset. Laureati milites triumphā-

milites.

tem sequebantur. & ipsi laurē ramū tenentē. Coronāq; lauream capite gestantem. græci daphnē

Daphnō

uocant & daphnōna laureum unde chamedaphne a plinio dicta humilis laurus. **OBSTITA:** inuoluta

Chame

coronataq; apud Terentium: pannis annisq; obsitum apud Vir. ibat rex obsitus æuo. metaphora ē ab

daphne.

agro. ut inquit Donatus: exponitur a Seruio obsitus æuo. pro inuolutus ætate. **TEDIS:** facibus

Obsitus

quæ ad nocturna lumina adhibentur. & in nuptiis peculiariter usurpantur. scribit plutarchus in

æuo.

problematis. quinque faces in nuptiis accendi solitas. propterea quod pentas id est quinquarius nume-

Faces nu

rus ex omnibus unus potissimum nuptialis sit tanquam ex matē & fœmina constans. uel quia muli-

ptiales

er non plures q̄ quinq; geminos uno partu gignerē potest: cui sententiæ astipulatur aristoteles. qui

quinq;

finem multiugæ partionis quinque esse dixit: neq; pluris unquā simul genitos. Tradit plinius noster

consobrinus tantulo triennio maior in ætate: qui me-
cum primis ab annis nutritus & adultus. in diuiduo
contubernio domusculæ immo uero cubiculi thori-
que: sanctæ caritatis affectione mutuo mihi pignora-
tus: uotisq; nuptialibus pacto iugali pridem destina-
tus consensu parentū: tabulis etiā maritus nūcupat⁹
ad nuptias: officio frequenti cognatorū & affiniū stipa-
tus: templis & ædibus publicis uictimas immola-
bat: domus tota lauris obsita tedis lucida cōstrepebat

bus: imperitorum tumulos & uituperonum linguas liuoris cote acuminatas flocci non facio. Sed ut domum repedemus. quo modo prothesilai nuptiae disturbatae sint non dispicio. nec usque quod equidem meminere scriptum legi de prothesilai quidem obitu & laudomiae eius coniugis amore exuperantissimo non pauca tradunt & ea quidem cognitissima: sed de disturbatis nuptiis nihil adhuc copertum. erit ergo hic locus: ita castigandus. ut castigandum docuimus diis hominibusque plaudentibus: aut fabula remotior quae tendenda: sicut Au. Gellio historia oraculi arietini. ob plautinos uersus fuit uestiganda: inquirendaque. Vltima sum: in

phantasma uisum

auius.

genera in somniis. unum est quod Cicero uisum uocat graeci phantasma. est & uisio cum id quis uidet quod eodem modo quo apparuerat eueniet. graeci ορα.μα uocant. AVIAS: inaccessas & penitus remotas homo quoque dicitur auius a uia recta denius: Lucretius. auius a uia longe ratione uagaris: hinc illa annominatio apud Quintilianum & in rhetoricis ad herennium: auium dulcedo ducit auium. VIDVATUS: priuatus spoliatusque. PEDIBUS alienis: hoc somnium. proprie uisio est: uidet enim quod euenturum est: nam pedibus asini apuleiani mox fugiet. RAPTUM: raptum. INTEREMIT: interemisse uisus est somni exitus erit hic ut puella sponsus ab amico perfidiosissimo lancea confossus interimatur

pro.

Mulieres non iurant per herculem.

Classico. proletarius scriptor.

Somnium Hieronymi.

Ciceronianus non christianus.

Somniat alexander ne somniis credat.

asystatō incōsistēs Somniantores.

insomniosus.

a uino a cibis somnia uana

PRO pedibus: ante pedes. ante

notauimus iam saepe particulam pro modo in modo ante significare. ASPECTUS: uisionis. ME hercules: ante notanda est impropria nec foeminae congruens adiuratio: namque si credimus. Au. Gellio: sicut uiri non deerant per castorem. ita mulieres per herculem non deerant: causa minime obscura: herculano. n. sacrificio abstinent quod apud propertium in quarto commentario copiosissime explicat. nusquam. ut Gellii uerbis utar scriptum inuenire est apud auctores idoneos. aut me hercules mulierem dicere: aut me castor uir. tamen apuleius inter scriptores non proletarius sed classicus morosa illa diligentia haud quam obseruata: non tamen incite quam eleganter foeminae per herculem adiurata inducit. SOMNIORUM: figmentis: philosophi tradunt somniis non esse credendum: quod idem asserit Hieronymus ostendens illud uulgatissimum: quod indocti pro oraculo quotidie aduocant somnium fuisse. quo iurauit in caeli consistorio se libros seculares nunquam deinceps lecturum cum illi obiiceret quod Ciceronianus foret magis quam christianus: namque in apologia contra ruffinum apte indicat id fuisse somnium: docetque inibi ex prophetarum auctoritate somniis minime esse credendum: subaccusat ruffinum quod a se somnium exigat sponsonem quod alii somniauit siue is alexander magnus fuerit siue alius. ne somniis crederet. ex quo scholastica controuersia proponi solet in genere asystato quod inconsistentis nostri dicunt. si. n. crediderit tamen sequitur ut non sit credendum. si autem non crediderit tamen sequitur ut credendum sit. sic inducit declamatio sibi repugnans seque dissoluens. uersiculo graeco somniorum fides eleuatur: cui concinit illud Titulli. somnia fallaci ludunt temeraria nocte & apud maximum poetae scriptum est. sed falsa ad supos mittunt in somniantoris in somniosus dicitur Catoni: qui multum somniat. omnis inquit qui in somniosus est hac eadem curatione sanum facies. M. T. libro secundo de diuinatione. somnia somniorumque significationes illud fateturque nihil a deo somniis significari: Homerus tamen dixit in primo illiados. τομαρεκλειος εστημ. i. ex ioue sunt somnia. graeci enim ομαρεκλειος somnium uocant. hic locus ut plinii uerbis utar. diuersis est refertus documentis utrum ne sint aliqua praescita animi quiescentis: qua fiant ratione: an fortuita res sit ut plerumque: & si exemplis agatur profecto paria fiant: a uino & a cibis proxima: atque in redormitione uana esse uisa proprie esse conuenit. IMAGINES falsae: ex academica disciplina hoc dictum est. quae nihil affirmat: ideoque academici. philosophi απορητικοι noati quasi ambigentes dubitanteseque. nihil enim comprehendi putat: & imaginibus quas phantasias uocant mortales falli asserunt. super qua re apud philosophos & augustinum in academicis & Ciceronem in hortensio subtilissime argutissimeque differitur: si igitur diurnae imagines fallunt quanto nocturnae uisiones fallaciores uanioresque uideri debent: Gallenus improbat incomprehensibilitatem academicorum: asserens credi oportere oculis & palato. & ut ipse inquit. an hoc pomum hanc ficum esse non credis? CONTRARIOS euentus: plinius in epistolis: refert inquit euentura soleas an contraria somniant. interdum. n. dirae uisiones portendunt felices euentus. ex hac sententia anus puellam sollat. tanquam tri-

uisa sum mihi de domo: de thalamo: de cubiculo: de toro denique ipso uiolenter extracta: per solitudines auias in fortunatissimi mariti nomen iuocare. eumque ut primum meis amplexibus uiduatus est: adhuc unguentis madidum: coronis floridum: consequens uestigio me pedibus fugientem alienis. utque clamor percipito formosae raptum uxoris conuerteris: populi testatur auxiliium: quod de latronibus importune persecutionis indignatione permotus: saxo gradum pro pedibus abrepto: miserum iuuenem maritum meum percussum interemit. talis aspectus atrocitate perterrita. sono funesto pauens: excussa sum. Tunc fletibus eius ad suspirans anus: sic incipit. Bono animo esto me hercules: nec uanis somniis figmentis terreat. Nam propter quod diurnae quietis imagines falsae perhibent: tum etiam nocturnae uisiones contrarios euentus nonnunquam pronuntiant. Denique flere: & uapulare: & nonnunquam iugulari: lucrosum prosperumque prouentum nuntiant

Q VARTVS

ste somniū ex contrario euentu denunciet meliora. sitq; futurę auspiciatus: sicut interdū hō sōniat se iu-
gulari uerberariq; qd̄ mox portendit lucę: & felicitatē: sicut e contrario dū sōniamus nos uesci dulciō-
ribus cibariis: uel rei ueneriā op̄erā dare: mox ex sōnio optabili afficimur uigilātes anxietate (unusq;
in calamitatibus. pleriq; libros de obseruatōe sōniorū cōposuerūt: tāq; leges sōniorū statui possent: quos
irridet synesius platonius. iudicans prodesse perparę: q̄ in libro de sōniis neq; insubtiliter: neq; indili-
genter docet leges ilomniōq; statui haud quāq; posse cunctis æque cōmunes: quas phemonoe & me-

Euentus
sōniorū
cōtrarii.
Synesius
platonius
librū
de sōniis
condidit.
Sibi qsq;
det regu-
lā sōniorū

cōtra ridere: & mellitis dulciolis uentrē saginare: uel ī
uoluptatē ueneriā cōuenire: tristitiā aī: lāgori corpo-
ris: damnisq; cæteris. uel anxiatū iri p̄dicāt. Sed ego
te narrationibus lepidis: anilibusq; fabulis protin⁹
euocabo: & icipit. Erāt ī quadā ciuitate rex & regina. hi
tres numero filias: forma cōspicuas habuere. sed maio-
res qd̄ nātū q̄uis gratissima specie idōeā: tñ celebrari
posse laudibus humanis credebāt. At uero puellæ iu-
nioris. tā p̄cipua tā præclara pulchritudo nec exprimi
ac ne sufficiēter qd̄em laudari sermōis humāi penuria
poterat. Multi dēiq; ciuiū & aduenæ copiosi: quos exi-
mii spectaculi rumor studiosa celebritate cōgregabat

lāpus definire se posse & ordinare
p̄fessi sūt. sed debet potius unius
quisq; se ipsum quasi artis habere
materiā: & ī memoria scribere po-
test qualia uisa in quales euentus
inciderint & ita quisq; penes se ip-
sum mltas hmōi artis regulas cu-
mulabit. nā sicut qui frequenter
nauigant. si qñ scopulū aliquē ob-
uiū hnt: in quē ascendentes urbē
aliquā inde prospiciant: quotiens
eundē scopulū uiderint eandem
agnoscunt demonstrantq; ciuita-
tē. eadē ratōe hō somnians in ea-
dē uisionē sepius incidens sibi de
signare pōt quē potissimū euentū
portenderit. præter hoīem sōnia-
re equos canes boues pecora ca-

Viui para
somnia.
ouipara.
Bellaria
mellita
nō melli-
ta.
Pepsis.
dispepsia
fabellæ
aniles.
Macrolo-
gia seni-
lis.
fabula
quid.
esopiae fa-
bulæ.
apolo-
gus.
apologa-
tio.
Mythici.
mythisto-
riæ.
epimy-
thion.
affabula-
tio.
argumē-
tum.
Mysticus
sēsus psy-
ches fa-
bulæ.
Psyche
anima.

pras palāē: Credit & sōniare oīa uiui para. i. q̄ aīal parūt: de ouiparis. i. his q̄ oua gignūt icertū ē: q̄uis dor-
mire ea certū sit. CIRca ridere: corrige cōtra ridere: ut expōas e cōtrario risū ī sōnis significare merorē

MELLitus dulciolis: lego mellitis dulciolis: ut referat ad cibaria: q̄ mellita noīant a mellis cōditura.
De qbus apud Suetoniū. i. nerōe de qbus apud Varronē. Macrobiū Gelliū. ē illud memoratissimū. Bel-
laria ea maxie sūt mellita: q̄ mellita nō sūt. dulcibus. n. cū pepsi societas īfida: quo dicto significat: ciba-
ria mella cōcinnata nō facere ad stomachū. neq; satis cōducere cōcoctiōi: quā græci uocant π ε ψ ι η: un-
de dispepsia Catōi. p̄ mala digestiōe. PRAEdicāt: portēdūt denūciātq; aī tristitiā corporis lāgorē: & ca-
tera fortunæ detrimēta. VEL axatū iri: legēdū puto anxiatū. quasi ab anxietate siue ab angore ducto
uocabulo: qd̄ si legas uexatū: qd̄ latinū uerbū ē & quadrat. ANilibus fabulis: mos ē anicularē ut fabel-
las alumnis comiter denarrēt: quibus illoq; mētes mulcēt & puerilis tristitia discutit. Quintilianus fa-
bulis nutricularē. p̄xiō loco succedere debere esopi fabellas p̄cipit: cū aī senectus sit natura loquator: &
senilis sit p̄prie macrologia seruat scitissime τ ο π ρ ε τ ο ρ & decorē Lucius noster. ut macrologiā. i. mul-
tiloquiū det anniculæ lingulacæ: & loquaci: eāq; inducat fabula longioræ & lepida mulcentē puelle la-
mentantis mestitudinē. EVOcabo: electabo. mulcebo. uel lege auocabo. pro eo qd̄ est abducā amo-
ueboq; a tristitia: quā cōceperat uisione somniorū. ERANT in quadā ciuitate: fabula est oratio fīcta
uerisimili dispositiōe imaginē exhibens ueritatis: qua usi sunt uetustissimi auctores. ut Hesiodus. Ar-
chilochus. Oratius. Hesiodus quidē lusciniæ. archilochus uulpis. Oratius muris: noīant autē ab inuen-
toribus. oēs tamē cōmuniter esopiae nuncupatæ. qm̄ in cōuentibus frequenter solebat esopus his uti
fabula q̄ moralis est & ad uitæ utilitatē maxime pertinēs dicit̄ apologus. a quo ex p̄cepto. M. Tulli ad
herenniū exordiet̄ orator si erunt iudices audiēdo defessi. festiuos delectabilesq; apologos cōmētus ē
esopus fabulator. quibus ut inquit Au. Gellius: res salubriter ac prospiciēter aī aduersas in mētes aīosq;
hoīum cū audiendi quadā illecebra induit. plautus in sticho. perge obsecro p̄sens hic qd̄ ē apologus q̄
dā nō sane recepto ī usū noīe apologationē uocāt qd̄ docet. Quintilianus. i. y. fabula græce μ υ θ ο σ dicit̄
& fabulator μ υ θ ο π ο ι ο σ και μ υ θ ι κ ο σ. macrobius mythicos uocat rex fabulosaq; scriptores q̄ fictio-
nibus historias obuoluunt. quidā scripserūt mythistorias hoc est fabulares historias. spartiū citat te-
stimōiū ex mythistoriis. epimythiō noīat ī fabulis esopiis particula nouissima: qua utilitas ipsius fabu-
læ retegit: qd̄ nostri affabulationē iterptāt. apud oratores fabula ē ī qua nec uera nec uerisimilis res cō-
tinet̄. argumētū uero ē fīcta res q̄ tñ fieri potuit quales sūt plautinæ teretiāq; comediæ. & hoc ē qd̄ ait.
Quintiliāus. nā & fabulæ ad actū scenarū cōpositæ: argumēta dicunt̄. ego igit̄ inducit̄ anus cōsolatrix re-
ferēs puellæ captiuæ fabulā lepidissimā. nō minus scienter q̄ eleganter concinnatā. de psyche & cupidi-
ne. cuius interpretamenta extant a fulgentio uirō apprime docto composita: qui ex phvsica subtilita-
te & sensu allegorico illam cōmentatus est: a quo hæc tota res ad aīam refertur: quæ græce dicit̄ ψυ-
χη. scribit enim in mythologiis ciuitatē poni pro mundo regem & reginam pro deo & materia: qui
tres filias habebant. idest carnem libertatem arbitrii & animam quam ideo iuniorē uoluerunt.
quod corpori iam facto post iditam esse dicebant. eandem ideo pulchriorem. quod & a carne nobili-
or. & libertate superior. huic inuidet uenus. quasi libido: quæ ad illam perdendam cupidinem mit-

tit: sed quia cupiditas est boni & mali cupiditas: animam diligit. & ei uelut coniunctione miscet quam persuadet ne suam faciem uideat. id est ne cupiditatis delectamenta discat: neue suis tororibus id est carni & libertati de suae formae curiositate perdiscenda consentiat. sed illarum impulsu percita lucernam de sub modio eiecit id est desiderii flammam in pectore abscondam depalat & inuulgat: uisam taliter dulcem amat. quam ideo lucernae ebullitione dicitur incendisse. quia omnis cupiditas quantum diligitur tantum ardescit: & peccatricem suae carni cōfigit maculam. ergo quasi cupiditate nudata psyche

ex potenti fortuna eruitur. & periculis iactat: & regia domo expellitur: mox post erummosos labores exanclatos cupidini cōnubio copulatur: & ut inquit Marcianus capella. psyche opima muneribus deorum adamantinis nexibus a cupidine detinetur. idem auctor est psyche a philologia expolitam fuisse. quoniam etiam aristophanes atheus fabulam hanc psyche enomi uerborum circuitu discere cupientibus perdidit. & sane ecclesiastici conditores in canonicarum scripturarum interpretamento arcana mysteria allegorico inuolucro inuoluta repandunt ac ranefert. qui tradunt multiplicem esse intellectum scripturarum: historicum siue litteralem: tropologicum siue allegoricum & spiritalem siue anagogicum

inaccessae formositatis admiratione stupidi: & admoventes oribus suis dexteram: priore digito in erectum pollicem residente: ut ipsam prorsus deam uenerem religiosi adorationibus uenerabantur. iamque proximas ciuitates: & attiguas regiones fama peruaserat deam: quam cerulū profundū pelagi peperit. & ros spumantiū fluctuū educauit: iam numinis sui passim tributa uenia: in mediis cōuersari populi cetibus. uel certe rursum nouo celestium stellarum germine. non maria: sed terras. uenerē aliam: uirginali flore perditam pullulasse. sic imensū procedit

psyche
expolita
a philologia.
Sensus
historicus.
Tropologicus.
Allegoricus.
Anagogicus.
Hierusalem mystice quod philosphaster
Mos adorantium orientum ad mouere.
Dextra osculanda porrigit.
Deosculamini adorate iob.
Deosculamini interpretatus est adorate: quia ut eius uerbis utar: qui adorant solent deosculari manus: & capita summittere: quod se beatus iob elementis & idolis fecisse negat dicens. si uidi solē cū surgeret & lunā incedēte clare & letatū est in abscondito cor meū & osculatus sum manū meā ore meo: quae iniquitas maxima est: & negatio contra deū altissimū. & hebrei iuxta linguā suae proprietatē Deosculatōnē ponūt pro ueneratione. PRIORE digito: Quintilianus in. xi. diuersos eē gestus referēs ait adorantes attollere manus. pacificator quoque habitus in statu est manū in festo pollice protēdēs: quoniam etiam uouētū manus leuiter peradata est. hic gestus ille significat: quo in adoratione digitus in dex super pollicē residens crucem quasi figurat: eūque exosculari solemus. ATTIGUAS: finitimas proximas: ab attingendo ductū nomen: sicut a cōtigēdo cōtiguū. Quā cerulū profundū: uenerē piphraisticos describit: quā fabula tradunt ortā eē ex maris spuma & pudendis celii in mare deiectis quae ob id apud graecos aprodite nomen accepit aphron enim spumā dicunt: quod ideo fictū a mythicis id est fabulatoribus autumat aristoteles in secundo de generatione animalium: quia scilicet genitura spumosa est. TRIBUTA uenia: sensus est: fama inuulgauerat uenerem e celo descendisse in terras. & sui numinis cunctis mortalibus sub specie puellae iam facere potestatem uel potius alteram uenerem terrenam uel siderali esse procreatam. GERmine stellarum: ex opinione philosophorum hoc dictum est: qui opinantur cuncta in terris pro generari uel stellarum & siderali positura ac radiatione: nam ut inquit plinius noster decidua sunt ex celo rerum omnium semina. & inferiora superioribus ancillantur. PULLULASSE: progenerasse: pullulare dicuntur arbores quando pullulos emittunt & germina. unde & repullulare. tradunt auctores arbores quasdam ceras nunquam repullulare. plinius pullulos appellat in arboribus sobolem pullulantem.

IN dies

Q VARTVS

IN dies: Quotidie magis. SPECIMĒ gloriosū: Oēs iquit cōfluebāt ex diuersis orbis partibus ad uisen dā puellā hāc: q̄ ppter pulchritudinē uenus haud dubie credebāt. PAPHON: Nullus amplius ea petebat loca: i quibus uenus colitur: sed ad hāc cūcti adibāt: p̄inde ac uiuētē uenerē ē enī paphos oppidū cy pri cuius numē & regina ē uenus: Vñ paphia a Poetis dicta. Gnidō quoq; insula ē ueneri dicata. Ora

paphia
uenus.
Venus
praxiteli
ca.

in dies opinio: sic insulas iā proximas & terræ pluscu lū: prouinciasq; plurimas fama porrecta puagat. Iam multi mortaliū lōgis itinerib⁹: atque altissimis maris meatib⁹: ad seculi specimē gloriosū cōfluebant: paphō nemo: Gnydō nemo. Ac ne ipsa quidā cithera: ad cōspe ctū deæ ueneris nauigabāt. Sacra deæ proferūt. tēpla deformāt. puluinaria proferūt cerimōiā negligunt. in oronata simulacra: & aræ uiduæ frigido cinere fce data. puellæ supplicat & in humanis uultibus: deæ tā tā numia placāt. & ī matutiō progressu uirginis: uicti mis & epulis ueneris abscentis nomē propiciat. iāq; p plateas cōmeātē populi frequēter florib⁹ fertis: & solu tis adp̄cāt. Hic honoz celestiū ad puellæ mortalis cul tū imodica trāslatio. ueræ ueneris uehementer incen dit animos. & īpatiēns indignationis: capite quassanti fremens altius: sic secum differit. En rerum naturæ pri sca parens. Enelementz origo initialis: en orbis toti⁹

Cythera.

Cytheria
cū nectar

proferre.
prolatæ
res plau
to.

sunt cū rus homines eūt simul prolatares sūt nostris dentibus. PVLuinaria proferūt: Lectuli inqt simulachris ueneris dicati habētur neglectui: nec cū sanctitudinis reuerētia ī secretariis custodiūt: sed palā & cōrēpti depromūtur: de puluinariis aliubi plura. INCoronata: Sine coronis & intrisecus sub intelligēdū ē uerbū sūt. Simulacra aut̄ deoz coronari solēt a cultoribus religiosis: q̄ irreligiosi sine coro nis p̄ irreligiositatē neglecta & iculta destitūt. Plinius i. xxi. coronas refert deoz: honore fuisse & lariū publicoz priuatorūq; & sepulchroz & maniū. plautinus senex testatur se coronas floreas emisse ad co ronados lares. Aræ uiduæ: Orbaræ deserte derelictæ. trāslatio sūpta a fœmina uidua: q̄ solitaria ē: per abusionē dixit Oratius uiduus pharetra risit appollo. IN hūanis uultibus: Venus iquit colitur. & nu mē Deæ placat ī uultibus psyches. peride ac psyche uēs ipsa sit: q̄ ī terras descēderit: & mortales cōspe ctu suo dignata sit: atq; sub hūana effigie coli uelit. VENERIS abscentis: Venus qdē ē absens: sed tñ uelu ti p̄sens propiciat psyche. p̄grediēte: quā ueluti uenerē adoratiōibus p̄secūtur. COMmeātē: Gradiētē i cedētē inābulatē. FLORibus certis: Lege fertis. flores. n. ferti dicūtur ī coronamētis cōtexti Lucanus accipiūt fertas nardo florēte coronas. & ut auctor est Plinius cū ex floribus fierēt ferta a ferendo seruiæ appellabātur. apud priscos coronæ fuerūt parti pactiles parti futiles dictæ sūma auctoritas pactili coro næ habita ē: subtiles ī cenis solēnes extiterūt. ferti flores dicūtur q̄ si iūcti cōtextiq; nā ferere apud Anti quos iūgere ē: uñ fruges feri dicūt. q̄a terræ iūgūtur. & fertorem p̄ assertore dixerunt: a ferēdo. s. cū petē do aliquē ferat ī libertatē. i. iūgat hic ferilla quoq; nauigia appellari autumat uerrius Flaccus q̄ sparto ac lino cōdēfant: a cōserēdo & cōtexēdo dicta. IN modica trāslatio. p̄latio alterius ut inquit uerissime Tertullianus p̄cedere nō pōt sine alterius cōrumelia: tāto magis trāslatio celestis honoris. ad cultū al terius bilē mouet & animū icēdit: itaq; merito nera uenus ī dignatōe sucēsa ē: & stimulo excādescētia icitata cū honores sibi debitos imodice nimis trāfferri uideret ad cultū psyches. & adorationē. nā ut ait fulmonēsis poete. unicus ē de quo sollicitamur honos. CAPite quassati: Indignatiōis signū: sic Virgi lius i. xii. ille caput quassans nō me tua feruida terrent dicta ferox. FREmēs altius: Cōcepto dolore medullitus. & itra p̄cordia dignat̄ secū uenus q̄ cū sit ipsa maxia deaz. & origo rez primigenia tñ ho norē participet cū puella. EN rez naturæ prisca parēs. ex secretariis philosophiæ de p̄ropta locutio q̄ re rū naturæ parēs merito dicit. cū ex officio ueneris cūcta p̄ gnerēt. hic Lucretius libro: suoz initiū fecit eneadū genitrix ho ium diuūq; uoluptas. alma uenus p̄ te qm̄ genus oē aiantū cōcipit. uisitq; exortū lumina solis. plinius ī secūdo sideris iqt ueneris natura cūcta gnerat̄ ī terris. nāq; ī alterutro exortu ge nitali rore cōsp̄gēs nō terrāmō cōceptus iplet uez aiantū quoq; oīum stūulat. uēus ut īterptat̄. M. Tul lius lib. iiii. de natura deoz ex eo dicta. q̄a uenit ad oīa. merito uenus naturæ rez antiq̄ssima mī noiat̄

Coronæ
deoz ho
nor.

Viduus
pharetra
Flores fer
ti.

Seruiæ.
pactilis
corona
Sutulis.
Serere.
ferror. p
assertore
serilla.

p̄relatio
unius cō
tumelia
alterius

Ven⁹ pa
rēs rez.
Initiū

Lucretii.
Venus
quia ue
nit ad
omnia.

& elemētorū origo primordialis: tāq̄ a uenere generatio rerū oīum sit & initium: tāq̄ sine uenere sterilia cūcta flaccescāt: tāq̄ elemēta sine copulatiōe hoc ē uenera nihil separata parturiāt. Quae iugabili quadā cōpetētia & iter se deuicta cuncta p̄generēt. ALma uenus: Optio epitheto. alma dicit̄ ab alēdo. uide licet p̄inde ac ueneris potētia genitabili alā oīa: Almā lucē almū diē. p̄ Trāquillo accipit Dōatus ap̄d Virgiliū. PARTiario honore: PARTiarius honor dicit̄. q̄ ex parte dimidia cū altero cōmunicat̄: partia- rio agimus cū ex dimidia parte diuidimus. pars enī dimidiū apud doctos significat. Iuriscōsulti Titulo de usufructu partē p̄ dimidio acci- pi euident̄ ostēdūt sic scribētes. ēc partis usufructus legari pōt̄: si spe- tialiter nō sit facta partis mentio. Dimidia pars bonorū cōtinet̄: Ca- to ait in libro de Re Rustica calcē p̄tatio coquēdā q̄ dāt ita dāt. ubi partiaro accipit̄ p̄ dimidiata por- tiōe. ut. scalcarius. i. qui calcē coqt̄ dimidiā partē calcis coctā ip̄e ha- beat: reliquū dño p̄beat. ueteres appellauerūt p̄riculones cohere- des ex eo qd̄ p̄tes patrimonii su- māt. PROphanat̄: Polluit̄. VI- cariae ueneratiōis: Vicaria uenera- tio elegāter appellat̄: q̄ uicē alienā implet: sic uicariae epistolae apud Cy- prianū: q̄ p̄ nobis uicē supplēt: sic uicariae manus Apud Quirilianū ī gladiatore q̄ ī pugnā p̄ altero dā- tur: & uicaria mors. q̄ p̄ altero su- bit̄. uicarius uulgo dicit̄ q̄ uicē & loco alterius substituit̄: Apud iuri- sconultos. Oratores poetas uica- rius usurpat̄ p̄ seruo serui maio- ris ī familia. De quo Oratius ī ser- mōibus siue uicarius ē qui seruo paret. uti mos uester ait seu con- seruus: hīc illud epigramatistae eē fat̄ ē seruū. Iā nolo uicarius eē. do- cet iuriscōsultus titulo de peculio legato eē & dici uicarios uicariorū ī hoc seruorū significatu. INCertū: Incerti iquit̄ mortales erūt utrū ego An p̄ psyche p̄ uenere colēda sit: ubi annotādū dici icertū pro dubio dubitatiōe q̄ nomine. s. substātiuo. PASTor ille: Paris significat̄. cuius iudicio plata ē uenus Iunoni & palladi: de quo Poeta. manet alta mēte repostū iudiciū paridis: Luciani libellus extat de hoc paridis iu- dicio festiuit̄ cōcinatus: De quo & ī decimo huius operis uolumine uerior mētio. DIGNitatis & patrimonii: Oībus bonis uiduātū eē cupit̄: sūt enī bōa triplicia apud philosopho. prima animi. ut uirtu- tes secūda corporis. ut icolumitas. Tertia fortuna. ut dignitas & opes. FAXo: Faciā. PINnatū: Alatū cupidinē. p̄na acutū securis dicitur: ide utriq̄ habēs acie bipēnis. p̄nas auī quoq̄ dici uolūt: unde pin- natus cupido p̄ aligero & pēnas habēte dicitur: ideo aut̄ alatū cupidinē finxit antiq̄tas. quia nihil amā- tibus leuius. nihil mobilius. nihil uolaticū magis. Nāq̄ ut auctor ē alexāder aphrodiseus ī Problema- tis cupido amatoris nō diuturna ē. nec oīo stabilis: sed euagat̄. ac mutabilis ē. & ut scite cāit̄ Proptius: Nō frustra uētofas alas addūt cupidini. s. alterna qm̄ iactamur ī unda. FLAMmis & sagittis armatus: Cupidinē faces tenentē & sagittis armatū figurat̄ p̄pterea q̄ exurit̄ cor amatoris. sagittas aut̄ ideo ge- stat̄ q̄ radios emittit̄ tāq̄ sagittas amator ī amasiā: ipsa porro iaculo similis ē qd̄ ī amatis corpus iaculet̄. & sagittis q̄rit̄ icōtrouersis auctore Qui. cur cupido puer. cur uolucer: cur sagittis & face armatus sit. GENUina: Natiua. īsita. īgenita. ET tota illa plata: Cū uenus ad filiū cupidinē fabulā illā totā ptulisset: q̄ de emula tiōe pulchritudinis iter ipsā & psychen diuulgabat̄: filiū p̄cata ē. ut hāc iniuriā uindicaret. & psychen īfor- tunio amotis male multaret. PER ego te iquit̄: Dep̄catio ē matris ad filiū q̄ exorabula oīa & ad ip̄e- trādū potētissima cōtinēt̄. Rogat̄ enī per maternos affectus p̄ sagittas cupidineas uulnere amabili fo- dicantes per milita ardentis facis incendia. Vredines: Ardore & ustrinas mellea dulcedine medi- catas. urit̄ quidem amor sed cū dulcedine: uulnerat̄ sed cū suauitudine. plautus de amore iquit̄ amor melle & felle est fecundissimus gusto dat dulce amarum ad satietatem usq̄ aggerit̄: plinius. in. xxi. re- fert succum trifolii ī fusum corpori facere uredinem: ambrosius ustriginem appellat̄ quas Lucius no- ster uredines. TVAE parenti: Mihi ueneri. CONTumacem: Rebellem & mihi reluctansem.

alma ue-
nus.

partiaro.

pars di-

midium.

partiaro.

Calcari.

particulo

nes.

Vicariae

epistola.

Vicarius

seruus ser

ui.

Vicarii ui

carioru:

Q VARTVS

VIRgo: Psyche. EXTremi: despiciatissimi postremissimiq. COMprobauit iupiter: Canit poeta & narrat Lucianus Mercuriū ioue missū ad paridē: ut iudex esset & disceptator litis deaq. HIANtibus: Patulis ac plenioribus: hiātē orationē intelligi uult. M. Tullius lapfabūdā & fluctuātē: nec ullis uiculis astrictā. ORAS: Loca littoralia & extremas regiōes: soluere orāē ex ora & littore nauigiū ī mare deducere & enauigare: sublati anchoris & funibus nauticis resolutis. errāt q orā funē nauticū īterpretātur.

Hiās oratio.
Soluere oram.
Fastigiū.
Vertex.
uortices:
Chorus.
Chorca:
Ino ma-
tuta leu-
cothea.

VDO resedit uertice: Sicut fastigiū & sūmā & īfīmā ptis dici pōt: sicut altū & mare & celū dicimus: ita uertex pro altitudie sūmā & īfīmā usurpat: sicut hic pōit uertex pro pfūdo & imo maris. pprie uertex ē cōtorta ī se aqua: quo ē ī intellectu hic locus accipi pōt. ps sūmā capitis uertex nominat: auctor Qui tilianus. uertices hoī bini tm̄ sunt ut docet plinius. Vortices & uortus dicebat antiqtas: Scipio africanus p litterā. e. uertices & uersus prim⁹ dicit ptulisse. ET ipsū qd īcipit uelle: Sēsus ē numina marina statī psto sūt & id obediēter exēcūt: qd uenerē uelle ītelligūt: perīde ac si iā pridē pcepisset. Nerei filia: Nereides / Hesiodus Hōerus. Maro noster Poeta oēs nomina tim nereidas ī numeras pēsent.

uergo ista amore flagrantissimo teneat hoīs extremi. quē & dignitatis: & patrimōii: simul & incolumitatis ipsū fortuna dānauit: tāq; infirmi: ut per totū orbē nō inueniat miserā suā cōparē. Sic effata & o sculis hian- tibus filiū diu ac præssule sauiata: proxias oras reflui littoris petit. plātīsq; roseis uibrātū fluctuū sūmū rorē calcauit. Ecce iā profundi maris udo resedit uertice. & ipm qd īcipit uelle: statī quasi pridē pceperit: nō morat marinum obsequium. ad sunt nereī filia: chorū canētes. & portunus cerulis barbīs hispīdus: & grauis: piscoso sinu solatia: auriga paruulus delphini palemō iā passim maria pscultātes: tritonū cateruā. hic cōcha sonaci leniter buccinat. ille serico tegmine flagrantiaē

CHOrū canētes: Multorū uoci-

bus cōstat chorus. ita ut ex plurimis una reddat fiatq; cōcētus ex dissonis: auctores Seneca & Macrobius. chorū a chara. i. leticia dici autumat plato. libro secūdo de legibus: Choreā uero tripudiū simul & cōcētus significat. PORTūnus: Deus ē marinus q portubus pēst fabula notissima: Athamas enī post furorē a iunone īmissū cū occiso learcho melicertā quoq; alterū filiū una cū uxore noīe ino psequer: illi se ī mare pccipitarūt & uolūtate numinū ī deos uersi sūt. ino ī matrē matutā: q grāce dī lencothea meli- certa ī portunū: qui grāce palemō appellat. a portuno portunalia dicta. sūt aut feria & dies portuno dicatus: cui eo die edes ī portu tyberino facta ē. CERulis barbīs: Colore ceruleo dii marini figurātur ut mari sint cōcolores. SOLatia: Corrige salacia. error litterā minutulus quidē ueq; sētentiā disparilitas maxia. Salaciā aut finxit antiquitas eē neptuni uxore: quā inferiorē aqua maris eē dixerūt uenilia quoq; neptuno adiuncta ē & ut interpretatio fabulosā theologiaē demōstrat uenilia unda est ex eo dicta: qd ad littus ueniat: sicut salacia qd ī salū redeat auctor diuus augustinus ī septimo de ciuitate dei: qui ī quarto quoq; sic scribit: Quid ē qd mare neptuno tribuit: terra plutonii? & ne ipsi quoq; sine cōingib⁹ remanerēt: addit neptuno salacia. plutoni proserpina. inferiorē maris partē salacia tenet: terrā inferiorē proserpina. M. Varro salaciā ueniliaq; breuiter cōmeminit his uerbis. Salacia neptuni a salo uenilia a ueniēdo. PAlemon: Portunus melicertā: de quo iā dictū est in cuius honorē isthmia celebrari tradūt grāci auctores: quibus nictor corōa pinea coronabat. palemonē delphino uehi scire dicit: cū cōstet delphinos pueq; per mare uectores exitisse: cū arion fidicinio nobilis delphino insidēs in tenax platus sit. res clara multorū mōumētis. PERsultātes: Quid si legas p sulātes quasi sulco quodā atq; ue- stigio īter natādū signāres. potest tm̄ persultātes legi. utraq; enī lectio proba ē utraq; recipit. TRITonū: Tritonis effigies sic a poeta describitur. frōs hominē pfert. in pistrin definit aluus. Tiberio picipi nuntiauit olyspo nēsiū legatio uisū auditūq; ī quodā specu cōcha canētē tritonē: qua nō scitur forma. sūt autē Tritones ut poetā docēt tubicines neptuni. sūt auctores tritonas cū buccinis fastigio saturni edis superpositos: quoniā ab eius cōmemoratiōe historia clara & quasi uocalis facta ē cū ante muta fuisset & obscura. CONcha sonaci: Inter genera cōchaq; q multifaria sūt: concha qdā memorātur ad buccinā recuruā. ut docet plinius. his tritones buccinat: de hoc cōchaq; genee sic scribit Ouidius. Caua buccina sumitur illi tortilis in latū q turbine crescit ab imo: Nos quoq; tales curiose sumus cōtēplati figura uidelicet turbiniore: uidetur aut imitatus eē in geniosissimū poetā sic scribēt in prio metamorphoseos ceruleū tritona uocat cōchaq; sonaci īspirare iubet. qdā codices nasoniani. nō sonaci habēt sed sonati. ueq; hoc elegātius. tertius nitidius ē. BVCcinat: Buccinare ē tuba cāere: buccina ut scribit caper grāmaticus tuba ē: qua signū dat buccinator: buccinus uero ipse cāor significat. Hieronymus ī epistola ad dardanū buccā uocari apud hebreos asserit organi genus: q p diminutionē buccina dicatur: apd Vegetiū lego buccinā dici tubā: q ī semet ipsā aereo circulo flectitur. a buccina buccinatores dicti. q ut idē refert ornamentū erat totius legiōis īgressu cōflictus & eius reditu. hic p metaphorā decētē buccina tor ususpāt. p laudatore ac pcone. M. Cicero filius ī epistola ad tyronē. qd polliceris te buccinatorē fore existatiōis meae firmo id cōstātūq; aīo facias licet. apd pliniū buccinū ē tuba & cōcha: sic enī scribit in.

portūus
palemō.
portūalia
Salacia.
Venilia.

Isthmia ī
honorē
palemō-
nis.

Effigies
tritonis.
Tritones
cum buc-
cinis ī fa-
stigio
edis sa-
turni.
Concha
sonax.
Bucciare
Buccinūf
Bucca.
Buccina.
Buccina
tor.

LIBER

Bige.

sitiēs glo
ria.
Concubi
tores sta
tuarum.
procare.

viii. buccinū minor cōcha ad similitudinē eius buccini. quo sonus edit. Vñ & cā nomini rotunditate oris i margine incisa. SOLIS inimici: Sol inimicus ē diis aquaticis: Cuius flagratia infestāt. Ideoq; tri-tonū unus serico regni ardore solis defēdebat: sicut iusu prisco: fuerūt umbellae. quibus soli obsiste bāt. DOMINAE: Veneris. PRAEgerit: Antegerit & pfert. Biges: Bigas significat: sic enī appellat equi duo iuncti: Quidā codices habēt curus biuiges q̄ lectio purior ē & usitator: Eodē tñ intellectu. CVPIES nuptiar: Quadā nomina ut iquit Diodes forma participior: genituo casu iūgunr: ut fugitis litū. &

sitiēs gloria: appetēs pecuniā: & alia id genus sexcēta. FABRE politum: simulacra absolute effigiata mirat qdē mortales. sed nulla cupiditate ueneria. nisi forte quispiā similis sit alchidā rhodio: q̄ amore caprō cupidis praxitelici simulacro cohesit: atq; i eo cupiditatis idicē geniturā maculā reliquit. Alter quoq; sic adamanit uenerē a paxitele fabrefactā: ut i ea simile amoris uestigiū extaret. DIFFAMARAT: Diuulgarant: rumorēq; dissipauerāt. PROcis regibus grāci. α. ρ. η. σ. τ. η. ρ. α. ρ. c. os uocat: ē enī. p. care poscere. Vñ proci uxorē petitores. & meretrices p. caces dictā. hic antiqui reciprocā dixerūt pro ulro citroq; poscere. DESPŌSA: Despōfata ex ritu formulaq; spōsaliorū: nā ut scribit Seruius sulpitius in libro de dotib: qui uxorē ducturus erat: ab eo unū ducēda erat stipulabāt eā i matrimoniū ducturū iri: q̄ daturus erat itidē spōdebat daturis contractus stipulationū spōsio-

spōsalia.
sponsa.
sponsus.
Cōspon
sus.
Despon
diffe ani
mum.
quid.
quid.
despōde
ris sapien
tiam.

nūq; dicebat spōsalia. tū q̄ pmissa erat spōsa appellabat: q̄ spōpōderat ducturū spōsus: spōdere ut docet M. Varro ē dicere a pōte idest uolūtate: Vñ respōdet: Despōdet despōsor. & despōsa iclināt: hic cōsponsus quoq; dictus: qui ut idē faciat simul obligat. Qui spōpōderat filiā despōdisse dicebat: q̄ de spōte eius idest uolūtate exierat. sic despōdisse animū quoq; dicit: ut despōdisse filiā. pro eo qdē mori uelle. & sue spōtis ac uitaē statuerē finē: Liius i tertio: nec ipsi solū despōderāt animos: sed cōtemni cōcepti erāt a finitimis populis. Plautus. M. Varro. Seneca aliq; ex priscis scriptoribus hoc uerbū i hoc significatu decēter usurpāt: & a Columela dictū ē: Despōderis sapiētia pro desperaueris. VIDUA: Nō q̄ olī uirū habuerit sed quā uirum inuenire non poterat: & ita sola sine coniuge in uiduo thoro solitudinēq; degebat. AEGRA corporis: Hōnesta locutio. & apud ueteres usitatissima. æger animi æger corporis. sauius animi. pro animo & corpore archaismos est. SVSPĒctatis odiis. Cum suspecta haberet odia deorum & ex ira superum id filiā suā in fortunium accidere suspicaretur. DEI milesii. idest apollinis milesios iōniā asiaticā caput est lelegeis antea & anaftoria nominata: ubi fuit oraculum apollini didymeo sacrum. Quod brancidarum appellant. id a xerxe incēsum est: quemadmodum cætera templa omnia. excepto ephesiā Dianæ delubro. postea milesii temp'um construxerunt omnium maximū. quod propter magnitudinem remansit sine tecto. apollo autem in oraculo milesio colebatur. cognomine didymeus. Quod copiose nec indiligenter explicatum leges in Suetonii commentariis. Mileto nomen indidit conditor milesius apollinis filius: De quo Ouidius. Moenia constituit positoris habentia nomen. INgratæ: Inamabili & nulli gratæ: ut pote quæ a nemine expetere tur. Quamquam græcus & ionicus. Athenienses ex responso apollinis delphici communi consilio totius ellados. i. græciæ colonias duodecim uno tempore in asiam deduxerunt: summam imperii potestatem dantes iono: quem apollo delphicus. suum filium in responso est professus. is colonias eas in asia deduxit. a cuius nomine ionia regio est appellata. auctor Vistruuius in quarto: hinc merito apollo milesius dicitur græcus & ionicus. Lingua ionica inter quinque græcorum linguas una est notissima. CONDitore. Paulo ante diximus miletum apollinis filium conditorem fuisse & nūcupatorem milesiæ ciuitatis. Strabo uero a neleo. qui pylus fuit miletum conditum esse tradit: Vistruuius refert ab iono ephesum mileton & reliquas ioniæ ciuitates constitutas fuisse. id plane constat mileti conditorem græcum extitisse. LATIna sorte: Latino oraculo responsorū. ita. M. Tullius libro secundo de diuinatione fors ip̄a referenda sit ad sortes. item fors edita est opulentissimo regi

Miletos.
Oraculū
apollinis
milesii

ciuitates
iō. x. xii.

fors ora
culum.

solis obsistit inimici. ali' sub oculis dnæ speculū pgerit: cui' biges alii subnatāt. talis ad oceanū pgetē uenerē comitat' exercit'. iterea psyche cū sua sibi p'picua pulchritudie: nullū decoris sui fructū pcipit: spectat' ab oibus laudat' ab oibus. nec quisq; nō rex: nō regius: nec de plebe saltem: cupiens eius nuptiar' petitor accedit. Mirat' quidē diuinā speciē. sed ut simulac' fabre politū miratur oēs. oli duæ maiores sorores: quaz' tēperatā formositatē nulli diffamarāt populi: procis regib' despōsæ: iā beatas nuptias adeptæ. Sed psyche uirgo uidua domi residēs deflet desertā suā solitudinē: ægra corporis. aī saucia. & quis gētibus totis cōplacitā odit i se suam formositatē. Sed i fortūatissimæ filiæ miserrim' p' suspectatis celestib' odiis & iræ supey metuēs: dei milesii uetustissimū pcōtat' oraculū. & tāto numie pcib' & uictis i grate uirgini petit nuptias & maritū. Sed apollo q̄ græ' & iōic' pp milesiæ cōditore: sic latia sorte respōdit. Mōtis i excel'si scopulo: desiste puellā: ornatam

Q VARTVS

asia. Idem eleuans fidem oraculorum: Latine inquit a pollo nūq̄ locutus est negatq; credendū apollo
nis ex oraculo pyrro eē responſū. Aio te eacida Romanos uincere poſſe. MVNdo. Mundum orna
tum muliebrem uocat. de quo ſupra ſenſus eſt oraculi. ornetur inquit pſyche non ornatu feliciū nu
priarum. ſed mundo cōnubi funebriſ & infortunati tāq̄ uirum habitura ſit ferum ſceūq; ac funereū
hic autem cupido ſignificatur: qui ſtirpe non mortali ſed diuina procreatus fuit bacchabundus per
pectora medullasq; mortaliū: qui ueneno uipereo & dulci melle conditus guſtu dulcedinē propinat.

Latine
apollo
nūq̄ locu
tus.

mundo funerei thalami. Nec ſperes generum mortali
ſtirpe creatum; Sed ſæuum atq; ferum uipereumq; ma
lum. qui pinnis uolitans ſuper æthera cōcta fatigat.
flamaq; & ferro ſingula debilitat. quem tremiſtipleio
uis; quo numina terrificāt. fluminaq; horreſcūt; & ſti
giae tenebræ. Res oli beatus affatu ſactæ uaticinatōis ac
cepto; piger triſtiſq; retro domū pgit. ſuæque cōiugi p
cepta ſortis enodat iſauſte; mœreſt fleſt. lamētat. diebus
pluſclis. ſed diſ ſortis iā urget tetri effectū. iā feraliū nu
ptiæ miſerimæ uirgini choragiū ſtruit. iā tedæ lumē
atræ fuligis cinerē arceſſit. & ſonus tibiæ gygiae mutat

amarum autē uenenatūq; uirus
ad facietatē uſq; aggerit. CVN
cta fatigat: In hac ſententiā air pro
pertius hic Deus & terras & Ma
ria alta domat. & ab ouidio de cu
pidine decenter dictū eſt: Tu ſupe
ros ipſūq; Iouem tu numina pō
ti uicta domas. ipſūq; regit qui nu
mina. terræ Tartara quid ceſſant.

FLAMma: Ob facem. FERro:
Ob ſagittas: IOuis: Qui nunc iu
piter dicitur apud priſcos iouis re
cto caſu dicebatur nāq; a iuuādo
iouem appellauerunt: & quod eſt
in elifiſ aut immutatis quibuſdā
litteriſ iupiter. id plenum atq; ite

Iouis.

Diiouis.
Veioiſ.

grū eſt iouis pater. Simili quoq; nomine diiouis dictus eſt & ueioiſ: uerum diiouis a iuuando nomi
natus: quaſi nos die ac uita ipſa afficeret & iuuaret. contra ueioiſ dictus: qui non iuuandi poteſtatem
haberet ſed uim nocēdi. In uerſu illo enniano iouis pro iupiter recto caſu dicitur: Mercurius iouis ne
prunus. Vulcanus apollo. ET ſtigiae tenebræ: Tamquam dii quoq; inferni amore poſſeſſi accapti
ſint. ſicut pluto proſerpinam deamauit. REX. pater pſycheſ. Affatu accepto: Cum ſortem reſpon
ſumq; uaticini apolliniſ accepiſſet. ENodat: Bene enodat. ſunt enim nodofa & flexiloqua apolliniſ
oracula: Vnde & loxias cognominatus. ideſt obliquus. cum uera obſcuriſ inuoluat: Diuus Hiero
nymus meminit apolliniſ loxiae. quidam loxiam cognominari ſolem tradunt. q̄ obliquum circu
lum ab occaſu ad orientem peragit. MOEretur: Fletur: uerba imperſonalia ad omnes generaliter
pertinent ideoq; pluſq; paſſiua uerba ſignificant: ut apud Virgiliū: undiq; totis uſq; adeo turbatur
agris. & illud itur in antiquam ſiluiam. nō ne ut inquit Quintilianus proprie cuiuſdam rationiſ eſt
cui ſimile fletur accipimus. TETri effectus: Lego teter effectus ne ſoloeciſmo & imparilitate de ho
neſſetur oratio. teter autem effectus accipitur pro impio crudeli. & euitabili: Lucretiuſ abſinthia tetra
dixit amara intelligi uolens. CHORagium inſtruitur: Inſtrumentum apparatus: choragium enim
generaliter uocabulo dici poteſt inſtrumentum cuiuſlibet rei. & apparatus. a uerbo græco χορηγεω
quod ſignificat ſuppedito expenſas ſubmiſtroq;. Vnde & choragus pro exhibitore: cuiuſ apud Plau
tum & Tranquillum mentio eſt: & id nos in commētariis latiffime explicauimus Feſtus Pompeiuſ
choragium eſſe dicit inſtrumentum ſcenaſ. quod itidem funeriſ dici commodiffime poteſt. Li
bro quarto Rhetoricorum ad herennium choragium gloriae pro apparatus gloriae ἀκρωσ & duriter
uſurpatur. THEdæ lumen: Fax inquit nuptialiſ. in facem funeriā demutatur. SONus tibiæ zy
giae: Tibiam nuptialem. qua in ſolemnitate nuptiarum uti ſolemus: zygiā ſcite ac eleganter appel
lat quaſi coniugalem ſicut & iuno zygia nominatur: quæ iuga & iugaliſ a noſtris dicitur: cui uincla iu
galia curæ. oratori licet per ſynecdochen ponere nuptiales tibiā: pro totis nuptiis. in quarto Rheto
ricorum ad herennium. De parte totum ſic intelligitur. Non illæ te nuptiales tibiæ eiſ matrimoni
cōmonebant: Nam hic omniſ ſanctimonia nuptiarum uno ſigno tibiārum intelligitur. apud uete
res. & in nuptiis & in funeriſ tibiæ tibiçineſq; adhibebātur. hic illud apud Ouidium in. yi. faſtorum
cantabat phaniſ cantabat tibia ludis cantabat mœſtiſ tibia funeriſ. Annotant grammatici tibiā
canere ſollitaſ in funere puerorum ſicut in funere uirorum canebant tubæ. Siticineſ appellatoſ acci
pimus qui apud ſitoſ canere ſoliti eſſent hoc eſt uita ſunctoſ: & finitoſ: & ſepultoſ: quoſ ſicinniaſ
quoq; dixerunt: ſicinnium enim genuſ ueteriſ ſaltationiſ fuit: ſaltabundi autem canebant in funere
defunctiſ: Luciuſ actiuſ appellari ſicinniaſ ait nebuloso nomine. Ideo autem nebuloso dixit q̄ ſicin
nium cur diceretur obſcurum eſſet: Quidam non legunt zygiæ tibiæ. ſed gigrinæ ex feſto & ſolino.
qui tradunt gigrinaſ tibiāſ eſſe breuioſeſ. quæ ſubtilioribuſ modulibuſ inſonant. Dicitur autem hoc no
mine a uerbo gigririre. quod eſt anferum uociſ proprium gigeriator quoq; tibiçen a priſciſ dictuſ:
ſed uerior lectio eſt & congruentior tibiæ zygiæ q̄ gigrinæ. infra ſuo loco de iunone zygia dicitur.

Loxias
apollo.

Imperſo
nalia uer
ba.

abſinthia
tetra.

Chora
gium.

Chora
guſ.

Chora
giū glo
riæ.

zygia ti
bia.

zygia iu
no.

Siticineſ
Sicinniaſ

Sicinniuſ
Gigrine
tibiā.

Gigririre
Gigeria
tor.

LIBER

lydia mu- INquerulū lydiū modū: Musica q̄ appellatur lydia luctui & flebili q̄rimonia accōmodata ē: Dorica ue
 fica q̄rula ro cōstās ac bellicosa: & uirilitate q̄si quadā p̄dita: cōtra phrygia mollis ē atq; animū diftrahit religiōiq;
 Dorica potissimū cōueniēs: auctor Aristoteles i.viii. politicor: Quod & Apulei^o noster i Floridis significanter
 bellicosa ostēdit cū ait. seu tu uelles eoliū simplex. seu asiū uariū seu lydiū querulū seu phrygiū religiosū: seu doriū
 phrygia bellicosū. lydios modulos primus iuenit amphio: dorios thamiras thrax phrygios marfias phryx Pli
 religiosa nius auctor. Plato libro tertio de re publica armōias lydias q̄rulas eē tradit easq; una cū ionicis ip̄robat
 flāmeū tāq; molles & enerues. ē ēt sensus
 flāmearii sonus iqt tibīe nuptialis demuta
 crocota tur i modulos lydios: q̄rulos .i. &
 ti lamētis accōmodatos: tāq; nuptie
 psyches ferales sint futuræ & lu
 gubres. SVO flāmeo: flāmeum
 uelamētū nuptiale ē: quo amicif
 noua nupta: flāmearii a plauto di
 cti infectores flāmei coloris: sicut
 crocotarii ifectores coloris crocei
 plini^o i. xxi. lutei iqt coloris uideo
 honorē antiq̄ssimū i nuptialibus
 flāmeis totū foemis cōcessū: apud
 poetas oīs crebra mētio ē flāmeo
 rū nuptialiū. i. decretis quoq; cano
 nicis. xxx. q. i. traditū ē foemias. dū
 maritāf ideo flāmeo uelari: ut se
 nouerit semp suis maritis subdi
 tas eē: quietiā uitta nubētes iuicē
 copulāt: q̄ cādido purpureoq; co
 lore cōtexta ē: quippe cādor ē ad
 mūditiā uitæ purpura ad sanguis
 posteritatē significādā: psyche ue
 ro detegens lachrymas suo flam
 meo p̄fagiū facit cōnubii ifortunati. illud obiter annotatu dignū uittā siue tegumētū capitis muliebre

Calatica. dici latine calaticā græce κρηδαειμορ. Homerus i.v. odissæ canit inonē siue leucotheā deā κρηδαει
 μορ ulyssi naufrago accōmodasse ad euadēdū maris piculū. ausōius i piocha hōerica. qd ille κρηδαει
 μορ dixit calaticā it̄rpretat. uerba ausonii apposui q̄ sūt hęc. ino ca' aticā capiti suo demptā natāti accō
Iustitium modat: cuius ille substētatu ad pheacū littus euadit. calaticā meminit & M. T. i Clodiū. **ED**icit iusti
 tiū: luctus publicus dicit iustitiū ut docet fulgētius placiades. apud Liuiū frequēter leges i rebus aduer
 sis idictū eē iustitiū: qd mox ex rebus p̄superioribus remittebat. **MILE**siā: legēdū uidet̄ miselā: qd epi
Necessi- theton psyche cūprimis cōuēit: uel lege necessitas milesia: ut ad fortē oraculi milesii referat. necessitati
tas in su- autē quā nec deus qdē superat parēdū eē p̄cipiunt. plato & plotius parcas αμαγκισ. i. necessitatis fili
perabilis as dixere. puerbiū græcū ē: dignū scitu mēoratuq; αμαγκισ ουδαεθεοι. μ. α. χορτασι. i. aduersus necessita
 tē nec dii qdē pugnāt. **F**eralis thalami: feraliū nuptiæq; lugubrisq; cōnubii. **VIVM** funus: atten
 de elocutionis elegantiam: nam cum funus nisi defuncti non sit tamen uiuum funus eleganter ap
 pellat: cum ipsa psyche uiuens perinde tamen ac mortua efferri: nec tam in nuptias iri q̄ in exequias
 uidebatur. **PER**citi: con. moti. **PRO**sequente populo: respexit ad ueram pompam funebrem in
Procedit qua more prisco procedit funus homines sequuntur: quasi post ipsum defunctū morituri sub sequu
funus. turiq; a quibus dicebatur. uale nos te sequemur. hinc exequias dici autumat Donatus enatrans illud
sequitur Terentianum: funus interim procedit nos sequimur: uerum enim uero hoc tempore ordine p̄po
deducto- stero p̄cedunt homines in pompa funebri subsequente cadauere: isq; mos apud municipes meos
res solemnīs fere est. qui tamen auctoritate defenditur. Namq; Diuus Hieronymus scribens ad paulam
exequiæ super dormitione blesillæ indicat. ordinem pompæ funereæ p̄aire solitu ante cadauer & sadapilam
a sequen- sic enim inquit: ex more parantur exequiæ. & nobilium ordine p̄æitū. aureum feretro uelamen ob
do. tenditur. **MEA** lumina: Laceratio oculorum in parentibus quasi redundat ad oculos filia: & ex pie
scindens tatis affectu quicquid parentes torquet id peræque discruciat natos. **Quid** caniciem scinditis. Mo
i dolore ris est in luctu comam diuellere. & capillos discindere: apud Homerum in. x. iliados inducitur aga
comam. mennon Homericus & idem actianus scindens dolore identidem in tonsam comam. **TVN**ditis:
 Plantu scilicet & manuum percussione. **HIC.** Pro hęc locutio Apulei peculiaris.

PRAEmia

Q VINTVS

PRAEMIA: Penae. f. & angores. nā τῶν μέρτων πῆμια sūt. ut i bonā & i malā partē accipiāt p̄miatores ap̄d Antiquos dē nocturni p̄dōes. **LETALI** plaga: nimirū plage & uulnera iuidiā letalia sūt & mortifer praemia ra: de qua ap̄d filiū Hānibal hęc o dirū exitiū mortalibus. o nihil unq̄ crescere nec magnas paties exur tores. gere laudes iuidia. **TUNC** dolere: Sic apud Liuiū Hānibal. Rufus hic nequaquā adeo ē itēpestius q̄ uestraē istaē absurdā atq; abhorretes lachryme sūt. tūc flessedecuit cū adēpta nobis arma icēsa naues in terditū extremis bellis ē: illo enī uulnere concidimus. **NOMINE** ueneris: Dum psyche nomine ueneris appellabāt: & prorsus ut deā uenerē religiosi adoratiōibus uenerabāt. **SORS** addixit: Oracū lū apollinis milesii adiudicauit as signauitq; **FESTINO:** Exornatio ē: q̄ i rhetoricis repetitio nominat. anapho- ra grāce anaphora dicta. ut illud: sci pio numatiā sustulit. Scipio Carthaginē deleuit: Scipio pacē peperit. **PROFATA** uirgo. Sic locuta psyche. **ITVR:** Sic Virgilius itur i antiquā silnā. **CONSTITUTUS:** Praescripto fortis & oraculi. **DESETE:** Lego deserūt: hoc ē reliquūt & solitaria quasi dimittūt. **PRAELUXERAT:** Ante tēpus. s. illuxerāt cum pri usq; nuberet faces cōiugales inflā massent dicit seruus domino gestu cereū accēsū: ap̄d Plautū est. Lucus cereū p̄ eo qd ē lucei facis & baiulas lucētē cereū. **DOMITIONE:** Domū regrediūt: domuitio enī dicta quasi itio domū de hoc ante dictum ē. **PERPETUAE** nocti: In luctu ac squalore tenebrisq; nocturnis ex moerore parentes psyches

pmia iuidiā nefariā letali plaga percussis: sero sētitis. cū gēs & populi celebrarēt nos diuinis honoribus: cū no uā me uenerē ore cōsononūcuparēt; tūc dolore: tūc flere: tūc me iā q̄ si pēptā luger debuistis. iā sētio. iā uideo. solo me noie ueneris perisse. Ducite me & cui fors addixit scopulo sistite. Festio scelices istas nuptias obire. Festio gn̄rosū illū maritū meū uider: qd differo. qd detrecto ueniētē: q totū orbis exitio nat̄ ē: sic profata uirgo cōticuit. igressuq; iā ualido pōpe populi prosequentis sese miscuit. itur ad cōstitutū scopulū mōtis ardui: cui i sūmo cacumie statuā puellā cūcti deserūt. tēdasq; nuptiales qb̄ pluxerāt ibidē lachrymis suis extictas reliq̄ntes: deiectis capitib; domuitiōnē parāt. Et miseri quidē parētes ei; tāta clade defessi: clausā dom; abstrusi tenebris: p̄petuā nocti sese dedidere. psychē autē parentē ac trīpidā: & i ipso scopuli uertice deslētē: mitis arua molli ter spirātis Zephyri uibratis hūc idē laciniis: & restato sinu sensim leuatā: suo trāq̄llo spū uehēs: paulatī p̄ de uexa excelsae uallis subditae: florentis cespitis gremio leniter delapsam reclinat.

fuisse significat. Sinō ap̄d Virgilū. afflictus uitā i tenebris luctuq; trahebā. mors ē dolētium ut fugiēt luce & i tenebris degāt. **M. Tullius** i exilio moerēs & lugēs. sic scribit ad Atticū: odi iquit celebritatē: fugio hōines. Lucē aspicerē uix possū. **Syfigābis** darii mater audita Alexātri morte: sese p̄petuā nocti dedit & cibo pariter abstinuit & luce. **Mitis** aura zephyri: zepyro q̄ fauonius a latinis nominat. maritā uiscētia e terra: hic ē genialis spiritus mūdi a fouēdo dictus: ut p̄dit: & ut refert Plinius Verichoat. aperitq; terras. tēui frigore saluber. **Aristoteles** i Problematis Fauoniū eē autumat. **Illustre** serenū. gratissimū. nētōq; omniū eūdēq; lenissimū: qui duobus potissimū tēporibus spirat uere. & autumno. **Igit** merito dixit Apuleius. **Ve**ctabulo zephyri leuatā psychē. & i gremio cespitis illius aura leniter reclinatā eē. **Flat** aut zephyrus ab occasu aequinoctiali. **Quidā** Chelidoniā uocāt ab hirūdis uisu: q̄ grāce dicit chelidō. **Nōnulli** ornithiā ab aduētū auitū q̄s grāci oppiō appellāt. **Flat.** n. ad. viii. calēdas Martii. quo tpe hirūdo uisit & aues aduētāt ap̄d. **Pliniū** mēdose leges ornithiā p̄ ornithiā i sc̄do. **Na.** historia. **VIBR**atis laciniis: Expressit id quod uenti ui fieri uidemus: ut scilicet uestis & potissimum muliebris restato sinu expandatur: & in orbem quasi sustollatur. **SVB**ditae: scopulo illi subiectae: In quo psyche constiterat.

Syche: hic. y. liber cōtiet psyches dōiciliū. cupidis amorē sororū psyches usitationē: earundē subseq̄ iuidia. cui i impulsu psyche credula maritū cupidinē uulnuscūlo pcutit: ex quo deo luta e culmie beatitatis sit erūnosa q̄ uen i festa atrociter exagitat. tādē post multiplices exgramis: psyche aīo saucia & astu mētis pturbata tādē dulciter qescit i toro herbofo & sōni illice ac suo fabulo: alludere uī ad tori ethiologiā: q̄ ut autumat a tortis herbis dicit. un & stibadia tori siue cubilia ex herbis scā noiant q̄s grāci stibadas uocāt: stibadii mētio ē ap̄d Siodoniū. **Martialē.** Seruiū. **GRAMIS:** gramē inter herbas est uulgatissimū

Syche teneris & herbofo locis: i ipso toro rosidi gmis: suaue recubās: tāta mētis pturbatiōe sedata: dulce cōqueuit. iamq; sufficenti re-
creata sōno: placido r̄surgita iō. uidet lucū

iumentis herba non alia gratior grāce agrostis dicitur unde agrostinum oleum: quod ex gramie factitium est. **DVL**ce. dulciter. ut suaue pro suaui ter nomē pro aduerbio locutione usitatissima.

anapho-
ra

Luces ce-
reum.

Mors Si-
figambis
zephyrus
genialis
aura fa-
uoni.
chelidōia
Ornithia

Torus.
Stibadia

agrosti-
nū oleū.

Abies
crassissi-
ma.
Meditul-
lium.
Mediāa.
colūna.

PROceris arboribus. quædā arbores proceritate maxime cōmendant & uastitate: ut in hircinia in-
sula uastitas robore celebrat: procerissimæ arboræ abietes eē ferunt refert plinius abietē admiratiōis p-
cipue uisā eē in nauigio Cai principis: cuius quoq; crassitudo quattuor hoīum ulnas cōplectentiū im-
plebat: & trabs & larice longa pedes centū uiginti bipedali crassitudine æqualis: quo intelligebat uix
credibilis reliqua altitudo fastigiū ad cacumē estimantibus. MEDITULLIO: ante dictū est meditullium
dici loci mediū: quod & medianū dici potest: nāq; VITRUVIUS medianas columnas. medianā testitur

dinem. medianā epistilia: quæ in medio sunt domus appellat.

NAM sūma laquearia: descrip-
tio est graphica luculenti domici-
lii: quo psūche diuinitus accipitur
cæterum cum egressiones tempe-
stiuæ maiorem in modum reſci-
ant recreentq; lectores. tempesti-
uum uiderē & oportuū hoc po-
tissimum loco Roscii mei Mini
ponticulānum summam expli-
care: cuius topothesia haud sane
multum distat ab hac cupidinei
diuersorii descriptione. uilla ē pul-
cherrima magnificentissimaq; uil-
larum in Bononiensi territorio.
secessit ab urbe plus minus septē
millibus passuum. Quod iter uel
homini ignaūo commodū ē: sex
quihoræq; curriculo peragitur po-
tesq; peractis q̄ agenda in urbe fuerint matutinis negociis illuc trāscurrere: ad horā prædii extracta ē in
ualle quā Rhenanā uocat: adit uia nō una p̄tereuntibus uiatoribus p̄bet forinsecus effigiē nō tā p̄torii
q̄ castelli. pinnis turriculisq; cōspicui statū ab ipso introitu haud dubie asseuerabis principis id cuiuspiā
& sūmaris uiri luculentū eē diuersoriū. introeuntibus a uestibulo statū occurrit caui ædiū amplissimum
qd̄ a lateribus utrinq; habet ambulacra fornicata a fronte scalas binas q̄ laterculo structæ latissimæ ex-
spatiantes in areolā quasi coeunt: ubi in sūmū perueneris. qd̄ mixtū est in plano cōstitis: & cū alte ascēde-
re te putes sentis te nihil ascēdisse. ē. n. in diuo clemētē & sensim surgente cōstructa. multa in hac uilla
ut pote captissima sunt mēbra: ex archycturæ symmetria subtiliter & magnificēter extracta: nō minus
ad hospites comiter & laute accipiēdos q̄ ad usū patris familias. magnā capit uoluptatē nec minorem
admiratiōē q̄ q̄s hac uillā angulatū lustrat. nec paræ multi tā aliēgenæ q̄ idigenæ uisendi studio petūt
pōticulanū. idq; mirabūdi cōtēplāf. ubi cōnatōes cubicula. ambulatiōes gynæcea andronites. pergulæ
oculos reficiunt ac oblectāt: q̄ sigillatū describere nō est opis instituti: q̄ uolumine priuati dicato forent
explicāda illud in p̄sentia minime p̄tereūdū: nec minori admiratiōē dignū q̄ inspectōe: qd̄ ex oībus uillæ
mēbris supnæ ifernæq; iuxta scaturiūt aquæ salietes erūpūtq; ubiq; lymphæ p̄sto sunt tā usibus uillati-
cis q̄ uoluptariis seruiētes i areæ uiridarii meditullo fons ē marmore excultus extractusq; unā aqua pa-
renis cōtinēter emicat & fistulatū excussa sese i auras ptubo ducta eiacular. p̄pe fontē subest piscia pi-
sculēta. i qua pisces de māu hoīs cibū capiūt itra uillæ septū canalīs structilis ex rhenō deriuatus itra se-
pimēta lapidea cōclusus fluit. ubi molæ molēdinariæ frumēta cōficiūt: & serræ aquariæ materiā fertilē
mechanico artificio assulatū dissecāt. cūq; sit nauicularū patiēs. i eo ambulāt cymbæ: & ludibūdos uecto-
res uehūt. iter cætera illud spectatissimū: qd̄ maceria atq; adeo murus crassitudie tāta ut bini iuncti eun-
tes ociose inābulare possint altitudine fere decēpedali lōgitudie stadiorū: circiter quaternū: in star agge-
ris & munimēti obiectus est uiolētiae furētis rheni cohercēdæ: q̄ hac obire cohercitus suffrenatusq; itra
alneū labi cogit. nec uineā latissimā p̄torio annexā pōt populari q̄ illo sepimēto uallata uberrinos uiea-
ticos fructus quotannis fundit. nemo nō talia spectās censet ipēdia regū talibus substructōibus uix suf-
ficere potuisse. sepissime ego in ambulans supra hoc sepimentū una tantum ambulatiōe ac redambu-
latōe nauseam discutere consueui: & stomachum cōnatōriæ fami preparare antequam uillam igre-
diaris est area laxissima: intra cuius maceriā est equile centū fere equorū capax: quo cōmodissime stabu-
lat equitiū principale. Et enim cū magnificus sit & hospitalis Roscius meus quotannis illustrem prin-
cipē nost̄: Iohannē bentiuolū cū comitū principali. nec non & principis filios hospitaliter laute ele-
ganter accipit in angulo eiusdem aree est peristerotrophium: uulgo columbarium uocat luculentira-
ti uille respondens: quod pipionnes affati suggerit: adde cœli temperiem: qua oīs estatis flagrātia mi-
tigatur: iclementia canicularis clementissima aura leniter: unde fit ut diuersoriū sit maxie estiuum qa
minime est estuosum: sit libet piscari præsto sunt oīa istrumenta piscatoria. & rhenus piscosus subest.
si libet aucupari planicies lata aucupantium uotis respondet. uis religiose deū matutinis oibus saluta

proceris & uastis arboribus cōstitū: uidet fontē uitreo
latice placidū. medio luci meditullio prope fontis ad
lapsū domus regia est: edificata nō humanis manibus:
sed diuinis artibus: iā scies ab itroitu primo: die cuius-
piā luculētū: & amcēnū uidere te diuersoriū. Nā sūma
laquearia citro & ebore curiose cauata subeunt aureæ
colūnæ parietes oēs argēteo celamiē cōtegūt. bestiis &
id genus pecudibus occurrentibus ob os introeuntiū.
mirus prorsum magnæ artis homo: imo semideus uel
certe deus: qui magnæ artis subtilitate tātum efferauit
argētum. Enī uero pauimēta ipsa lapide p̄cioso cesim
diminuto: in uaria picturæ genera discriminant uehe-
menter. Iterū ac sepius beatos illos: q̄ sup gēmas & mo-
nilia calcāt. Iā cætere ptes lōge latæq; dispositæ domus

Descrip-
tio.
Pōticulā
Rosciorū

Salietes
aq̄ ex uil-
la.
piscia.
Canalis.
Maceria
obiecta
rhenane
uiolētiae.
Equile
Equium
principale.
peristero-
trophium.

Q VINTVS

re: adnexum pene est lateri uilla delubrū religioſi: ubi ſacerdos ad nutum dominicum myſtetia obit: cui minuſcula uilla cum horto olitorio ancilla ur. cum uero diſcreta lux & certa obſeruatio uitā hominum quaſi ordinatam reddat & negocia digerat atq; diſponat. in faſtigio ponticulani prætorii horo-
 logium longe conſpicabile poſitum eſt: quod horas diurnas nocturnasq; æqua lance deſcribens titi-
 nabuloq; denunciatis. non patitur obrepere errorem fatagentibus. mireq; conſtituit ocio diſponen-
 do & excitandis in opera mortalibus. Hæc obiter dicta ſint de ponticulano. quod ut carptim ſumma-
 timq; deſcriberem ſubinuit ait occaſio: & Roſcii mei mutuus amor aurem uellicans: quo nihil elegā-
 tius abſolutius. quo mihi nemo eſt amicior nec iucūdior. nec carior. id quod. M. Tullius de attico ſuo
 ſcribit & enim Roſcius mihi alter eſt atticus. & ſicut ille Ciceronem ſuſtentauit. ita hic mihi unicū eſt
 præſidium. amicusq; auxiliarius. conſiliarius & peculiaris patronus. hic eſt ille Minus Roſcius. ubiq;
 librorum meorum celebratus nec pro merito unquam ſatis laudatus. qui omnibus naturæ ac fortu-
 næ bonis cumulatus. qui prudentia conſilio præſentiſſimo ſecundia extemplari doctrina hac elegan-
 tiore perpolitus nulli noſtrorum ciuium eſt ſecundus: quem illuſtres principes mei Bētiuoli. cum ma-
 ximo patre clariffimi filii tanti faciunt quanti præterea neminem. de quo: ut olim enderaſyllabo ue-
 riſſime luſi. dici meritiffimo poteſt orator bonus & bonus ſenator: Qui ut eſt in paroemiis græcorum
 cum ſit ἀγαθὸν ἠαλάσσας ἀγαθὸν ἠσώροστος id eſt bonorum mare & bonorum cumulus. haud du-
 bie dominus eſt ponticulano digniſſimus. dicereq; uere & merito poſſumus. Ouilla magnifica q̄ pa-
 tri Domino dominaris. Cæterum cum lex ruſticationis ſit. ne uilla fundum quærat ne ue liceat Miſ
 arare q̄ uerrere: uillæ ponticulanae ſubſeruiunt laxiſſima latifūdina: quibus fruges uberrimæ & uina ge-
 neroſa progignuntur: & cum quattuor ſint uinis colores. albus fuluus ſanguineus. niger. uinum illiſ
 ſanguinei coloris haud dubie ad principatum peruenit eſtq; inter uina dulcia primæ notæ. hoimq;
 paucorum. Hoc quotannis peculiariter Roſcius meus ut eſt municus condonat Regulis Bentiuiſ
 patri filiſq; ſeiunctim. Me quoq; principibus æquiparans eadem: uinaria libertate proſequitur. huic
 ego uino ſicut ſiua Auguſta pucino acceptos refero annos uitæ pluſculos. idem me quotannis pro-
 pe ſolemniſter in illum amœniſſimum ſeceſſum: quo nihil amœnius noui euocat poſt indiſtas ferias
 litterarias. ubi & genialia colimus & uoluptati meraciſſimæ indulgemus. tum corpus tum aīum uiciſ-
 ſatim reſortentes: non tamen ſine ſuauiſſimo librorum committatu & paſtu ſine quibus nulla eſt ſoli-
 da uoluptas. libuit in hoc diuerſorium de induſtria diuertere: ut tu qui libellos meos omnis ſtudioſe
 lectiſ. ut per te cæteri lectores norint qui ſit Roſciſ in meis uoluminibus: cuius prætorium ponticu-
 lanum: non abſurde domicilium uoluptatis atq; hoſpitiū psychas uideri poteſt: quod graphicæ &
 luculenter hoc in loco Aſinus noſter. non aſinali philoſophica curioſitate per ſcribit. Sed nos inſtitu-
 tas iam commentationes exequamur. cum non ab re ſit in tranſcurſu amicis ſatiſſacere uarietatibus
 commentarios diſtinguere & legentibus uelut amœna diuerticula quærere. Cæterum quæ hoc i lo-
 co a Lucio noſtro dicuntur ex auro & argento celata in hac imaginaria domo. ea magis luxuriantis
 ingenii fertilitate quadam dicta ſunt. q̄ ex hiſtorica ueritate: quamuis Homerus Menelai regiam au-
 ro electo argento ebore fulgere prodiderit. laquearia autem ut ad commentatoris officium reuertu-
 mur ſunt camerae cubiculorum tricliniorumq; alio nomine lacus & laquearia nuncupata. CItro:
 theophrastus & poſt theophrastum. plinius prodiderunt templorum contignationes ex citro arbore
 apud ueteres factas fuiſſe ob immortalitatem materiæ in tectis contra uitia omnia incorruptæ. men-
 ſis citreis nihil apud eruditos celebratius. inter pauca nitidioris uitæ inſtrumēta arbor citri eſt. SV-
 beunt: fulciunt ac ſuſtentant. ARGenteo celamine: celatura argentea: lectos totos operiri argento
 luxuria commenta eſt. Miratur plinius in auro celando inclaruiſſe neminem. argento uero multos.
 OB os. ad os ad faciem. EFFerauit. lego effigiauit. hæc enim purior mundiſq; lectio eſt. ut effi-
 giauit exponas uariis figuris ſimulacriſq; effinxit argentum: ad ornamentum diuerſorii. quod ſi le-
 gas efferauit exponere in feras & ferarum imagines effinxit. Quod uero ait homo immo ſemideus. uſ-
 certe deus. amplificatio eſt qua per incrementum decenter creſcit oratio. CEſim diminuto. pau-
 menta nominata lithoſtrotā ſignare uidetur quæ ex paruulis cruſtis teſtulifq; fieri ſolent. celeberrim⁹
 fuit in pauimentis conſciendis xenodorus qui pauimentum fecit paruus e teſtulis tinctiſq; in uarios
 colores in quo purgamenta cenæ quæ conuerſi ſolent ueluti relicta fabrefecerat. ob id aſaroton uoca-
 tur quaſi uerri non poſſit & hoc intellectu accipienda ſunt uerba pliniana ex libro. xxxvi. quæ aliqua
 multi peruerſe legunt & perperiam interpretantur. Diſcriminantur. diſtinguntur uariantur. ITE-
 rum ac ſepius. ſenſus eſt non ſolum ſemel: ſed bis ter ac ſepius dicas illos eſſe beatiffimos: qui pedib⁹
 gemmas conculcant: tanquam aurum & gemmæ ſint ſummum humani generis bonum: ſicut uul-
 gus opinatur: ille autem calcare dicitur gemmas & monilia. qui graditur ſuper pauimenta precio-
 ſa ſic ſtatio in ſiluis: calcabam nec opinus opes. illi quoq; gemmas calcare dicuntur. qui calciamentis
 addunt margaritas. plinius taxans luxum ſœminarum ſic ſcribit in nono. neq; enim iā geſtare mar-
 garitas niſi calcant ac per uniones ambulent ſatis eſt. Diſpoſitæ: digeſtæ: & per membra ordinatæ.
 omnium edificiorum probationes tripartito conſiderantur. id eſt fabrili ſubtilitate magnificentia. &
 diſpoſitione: cū magnificentè opus perfectum aſpicitur. Dominus impenſe laudabitur. cū ſubtiliter
 officinatoris pbabit exactio. cū uero diſpoſite & ſecūdū ſymmetrias tunc erit gloria architecti.

Horolo-
gium ſo-
larium.
Laus Mi-
ni Roſcii

puerbia.
agathon
thalaffa.
agathon
ſoros.

Seceſſus
mihi an-
ni uerſa-
rius.

Diuerſi-
cula legē-
tibus
amena.
Regia
menelai
ex auro
& argēto
Laq̄aria.
Citrea
menſæ.
Celamē.
Effigia-
uit.
Litho-
ſtrotā.

Aſarotō
pauimētū.

In calcia-
mentis
margari-
tæ.
probatio
edificii
tripartita

LIBER

Sine precio preciose: preciose domū sine precio fuisse dicit: quā satis nullo precio taxari poterat, uel quā fictitia erat, ut preciose nō tā eēt q̄ uideret. DIEM suū: domus nostrā diē habet & lucē beneficio solis, hęc uero domus suo proprio splendore luminosa peculiarē sibi diē & quasi suū faciebat, ut etiā citra solis lumen lucida foret: cōsimile est illud Ambrosii ex quarto ex hameri, habet, n. & dies suā lucē q̄ p̄cessor est solis Sidonius: diuerforiū inquit in aquillonē patescit habet diē nō habet solē. OPES ceteræ: qualis erat domus talē fuisse supplectilē instrumentūq; domesticū significat, domus, n. pro dignitate instruenda est. PROlectate: alliciēte. AL

trinsecus: in altiori domus parte horrea autē suspēdi & in editiore domus parte extrui p̄cipiūt supra diximus horrea nō tā frugū q̄ gazæ & opū eē repositoria, qd̄ & iuril cōsultus euiderēt ostēdit. Titulo de officio p̄fecti uirgiliū: his uerbis, i horreis hoies p̄ciosissimā partē fortunæ suarum reponunt.

CORporis sui nuda, hoc ē sine corpore, & ut græce dicit Afomatos, i. incorporea, nunc autē ασώματος intelligi uolo ipalpabile, p̄ut uulgus intelligit, nāq; afomaton, i. incorporeū auctore origine dicit id qd̄ solidū & palpabile nō fuerit. PROhinc: ideoq; uidean p̄oin potius sit legendū q̄ usitatus est, nec corporis curatæ qd̄ si legas corpus curate hoc intelletū: ubi curaueris corpus lauacro & balneis p̄sto tibi erunt regales epulæ paratæ, annorandū ē q̄ corpus curare hic accipit pro lauacro & balneis resouē: alias curat corpus est cibo reficere: Seruius enarrans illud uirgilianū ex quarto georgicorū: tū tecta petunt tū corpora curat sic exponit sane curat corpus si de hoibus dicimus & cibo & lauacro intelligimus, aut alteru tro: si de apib⁹ tū cibos accipimus apud Liuiū & historicos fēi semp curare corpus ad cibū referit, sidonius, archimagirus inquit aduētās q̄ tps̄ istar curadi corpora mōeret, hic illud quoq; mēoratissimū: qd̄ ē qd̄ tu habitior sis q̄ equus tu⁹ qm̄ iqt ego me curo, statim serū equū meū curat. Cato boues curatiores dixit p̄ piguiores habitioresq;.

INCORporeas. DILVit: resoluit tollit diluet crimia dī orator i actōe forēsi refutās refellēsq; obiecta dilutū uinū aqtū dicit, q̄ si aq̄ mixtura resolutū: debilitatūq; diluis helleborū dixit p̄sius dilutū absinthiū Lucre, i. potionē resolutū. SEMirotūdo: hēicyclō signat uir: de quo, M. T. i. helio cū saepe multa narraret tū mēi ni dōi i hēicyclo sedētē, uerbū de uerbo exp̄ssū ē, nā latio uocabulo semirotūdi, id ē qd̄ græco hēicyclō uocat, ē at cēatio effigie circuli dimidiati, uñ & nomē. Cōsiml̄ signa mēsa, uñ poti⁹ cēaculū ē istar semirotūdi & lūaræ testudis a similitudinē s̄æ græce ducto uocabulo, de quo epigramatari⁹, septē signa capit sex sum⁹ adde lupū, itē exp̄ssi⁹, aspice lūata scriptū testudie sigma & si p̄perā multi legūt signū, lapridius i heliogabalo sigma iqt de croco strauit, cū sumos uiros uocaret ad pradiū, eadē dictōe idē saepe utit, qd̄ hēicyclō accipiūt p̄ sella, q̄ dimidiati circuli formā hēt sed male, sidonius solii capis hēicyclō pōit itelligi uolēs uas balneare fuisse seirotūdū istar spheræ mediæ & figura orbis dimidiati. PROpter: p̄pe iuxta sic Vir. Lucretius, ceteri hęc p̄ticulā usurpāt. COEnator: lego cœnatoriū nā instrumentū cœnatoriū dicimus qd̄ ad cœnā instruēdā ē accōmodatū, & ita instrumentū cœnatorii appellatōe cōrinebit oīs cœnati⁹ apparatus, sicut de instrumento rustico, & instrumento histriōico, p̄ apparatus crebra mētio ē apud auctores.

sine precio preciose, totique parietes solidati massis aureis, splendore proprio coruscant; ut diē suum sibi domus faciat; licet sole nolente, sic cubicula, sic porticus, sic ipse ualua fulgurant, Nec secius opes ceteræ maiestati domus respondent, ut eadē illud recte uideat; ad conuersationē humanā; magno ioui fabricatū celeste palatiū, inuitata psyche taliū locoꝝ oblectatōe propi⁹ accessit, & paulo fidentior; intra limen sese facit, mox perlectatē studio pulcherriæ uisiois; Mirat singula, & altriseꝝ ediū horrea sublimi fabrica p̄fecta, magnisq; cōgesta gazis conspicit, nec est qcq; qd̄ ibi nō est, Sed p̄ter ceterā tantarū diuitiarū admirationē; hoc erat p̄cipue mirificum; qd̄ nullo uiculo; nullo claustro; nullo custode totius orbis thesaurus ille muniebat, Hic ei summa cū uoluptate uisenti; offert sese uox quādā corporis sui nuda, Et qd̄ inqt domia tātis obstupescis opibus; tua sunt hic oīa, pro hīc cubiculo te refer, & lectulo lassitudinē resoue, & ex arbitrio lauacrum pete, nos quā; uoces accipis, tuæ famulæ; sedulo tibi p̄ministra bimus, nec corpus curatæ tibi regales epulæ morabuntur, Sēsit psyche diuinæ prouidentia beatitudinē; monitusq; uoces informes audiens; & prius sōno; & mox lauacro fatigationē sui diluit, uisq; statim proximo semirorundo; suggestū p̄ instrumentū cenatorū rata refectui suo; cōmodum libēs accumbit; & illico uini necta rei, eduliumque uariorum fercula copiosa, nullo seruiante; sed tantum spiritu quodam impulsa subministrantur, Nec quenquam tamen illa uidere poterat, sed uerba tantum audiebat excidentia, & solas uoces famulas habebat, Post optias dapes; qd̄ itro cessit, & cātauit

præciosa
i horreis.

Afomaton.

Curare
corpus.

Ego me
curo.
Boues
curatio
res.
Diluerit.
Semirotundum
Hemicyclon.
sigma
solū he
micyclō.

INCORporeas. DILVit: resoluit tollit diluet crimia dī orator i actōe forēsi refutās refellēsq; obiecta dilutū uinū aqtū dicit, q̄ si aq̄ mixtura resolutū: debilitatūq; diluis helleborū dixit p̄sius dilutū absinthiū Lucre, i. potionē resolutū. SEMirotūdo: hēicyclō signat uir: de quo, M. T. i. helio cū saepe multa narraret tū mēi ni dōi i hēicyclo sedētē, uerbū de uerbo exp̄ssū ē, nā latio uocabulo semirotūdi, id ē qd̄ græco hēicyclō uocat, ē at cēatio effigie circuli dimidiati, uñ & nomē. Cōsiml̄ signa mēsa, uñ poti⁹ cēaculū ē istar semirotūdi & lūaræ testudis a similitudinē s̄æ græce ducto uocabulo, de quo epigramatari⁹, septē signa capit sex sum⁹ adde lupū, itē exp̄ssi⁹, aspice lūata scriptū testudie sigma & si p̄perā multi legūt signū, lapridius i heliogabalo sigma iqt de croco strauit, cū sumos uiros uocaret ad pradiū, eadē dictōe idē saepe utit, qd̄ hēicyclō accipiūt p̄ sella, q̄ dimidiati circuli formā hēt sed male, sidonius solii capis hēicyclō pōit itelligi uolēs uas balneare fuisse seirotūdū istar spheræ mediæ & figura orbis dimidiati. PROpter: p̄pe iuxta sic Vir. Lucretius, ceteri hęc p̄ticulā usurpāt. COEnator: lego cœnatoriū nā instrumentū cœnatoriū dicimus qd̄ ad cœnā instruēdā ē accōmodatū, & ita instrumentū cœnatorii appellatōe cōrinebit oīs cœnati⁹ apparatus, sicut de instrumento rustico, & instrumento histriōico, p̄ apparatus crebra mētio ē apud auctores.

INuisus: nō uifus nec spectabilis ulli. M. Tullius in oratōe de aruspiciū respōsis occulta & maioribus in uifus nō inuisa solū. sed ēt inaudita sacra in expiabili scelere puertit. alias in uifus odiosus significat: fulgenti us in uise dixit p aduerbiū. p eo qd uulgo dicit. inuisibiliter. uerba fulgentii sunt hęc. ex mythologiis. in uise. nocte adueniens maritus ueneris plis obscure peractis ut in uise uespertinus aduenerat ita crepusculo ēt incognitus discedebat. Quæ uidebat: iuncti lege. ut sit unū colō. q̄ uidebat nec ipsa: est enim sēsus aliū cithara pulsasse: q̄ & ipsa sicut citharedus erat inuisa minimeq; uidebat. Cōferta uox: Chōr: intelli

git: de quo sēneca. & macrobi⁹ sic referūt. nō uidēs q̄ multoꝝ uoci- bus chorus constet: unus tamen ex oibus sonus reddit: aliqua illic acuta est aliqua grauis aliqua media: accedunt uiris fœmiæ iterponunt tibiæ: singuloꝝ illic latent uoces oīum apparēt. sit cōcētus ex diffonis. chōr: a chara. i. leticia nominatū ēē auctoritate platonica iā docuimus. PAreret: appare- ret: uisere. signare at uidet demonas ministeriales. q̄ cū sint corpore aerii minime cōspiciūt: ex quo est illud homericū de minerua. soli cōspicua est alioꝝ nemo tuetur oīs spiritus teste Tertulliano ales ē. atq; uolaticus: ideoq; momento ubiq; sūt: quoꝝ opatio ē hoīs euer- sio. Quod ignorat: ex naturali affectu hoc dictū ē: quo fit ut ignota pl⁹ timeam⁹ ēt si mius metuēda sint. IGNObilis maritus igno- tus incognitusq;: alias hūilis ac for- didus. nobilē antiq; p noto pone- bāt & qdē p. G. litterā p nuntiatēs. actius i Diomede. ego me argos referā. nā hic sū gnobilis: sicut ē cō- trario ignobilis p ignoto accipit plantus in pseudolo pegria facies uidet hoīs atq; ignobilis. Linius poeta ornatu icēdūt gnobili igno- biles. INCēderat: corrige icēde- rat. significat enim maritū ascēdis- se in thorum genialem. sic enī di- citur lectus nuptialis. VXOrē fecerat. honesto uelamento indi- cat cupidinem cum psyche cōcu- buisse: tanquam non solus cōsen- sus faciat nuptias sed & concubi- tus. VOCes: quæ famularum ministerio fungebant: quod totū

ut diximus ad opationē demonū uidet referēdū. PRAEstolate: psto astātes apparētes obseqbiles: p stolari. n. mō significat psto ēē iūgitq; cū datiuo alias expectare. & tūc exigit accusatiuū. REDditū: cō- paratū istitutūq; naturali affectōe. SOLitudinis solatiū: q. s. uoces ille supplebāt uocē cōtubernaliū. INdefesso: i exhausto nec unq; desinēte. CONSenescebāt. itidē plautus macesco cōsenesco tabesco miser senii quoq; antiq; p tristitia & merore & luctu ponebāt. M. T. ciuitas senio cōfecta ē. AFFatum colloquiū atq; cōgressū. INfir. loquit. PRAEter oculos. sentiebat. n. tactu corporali. sed oculis mi- nime poterat uideri. ADere. legēdū ē aderūt. CVM nocte dilapso. euolauit cupido cū nox iā fini- ret. dicimus eleganter surgo cū sole. idest hora matutina. dilabor cū nocte idest abscedente nocte & ipse abscedo. BEATi carceris. beatū carcerē appellat Domiciliū illud luculentū & amcēnū. sed quo ta- men pinde ac carcerē inclusa cōtineret. itidē stadius de psitaci cauea loquens inquit uacat ille beat⁹ car- cer. & angusti nūsq; cōiuitia recti. ego carcerē beatū & honoratū appellare soleo mansionem magistra- tuum bimestrium in palatio. unde de die egredi non datur nisi pompabiliter egrediantur.

in uifus
in uise.

Chorus
ex multo-
rum uo-
cibus

Omnis
spiritus
ales.

ignobilis

Gnobilis

Obsequi-
biles.
præstola-
ri.
Senium
pro tristi-
tia.
Surgō
cū sole.
Beatus
carcer.

LIBER

Ubertim **VBERT**ti habūde & large: Catullus: Uberti thalami quas itra limina fundūt. REfectiōe: iter refe-
Expostu ctiōes corporis optima ē cibus & balneū. EXpostulat: accusat. & q̄rit: nā expostulare ut docet Dona-
lare. tus ē q̄relā apud eū ipsū deponere de eo ipso q̄ fecit iniuriā. postulare autē q̄telā dicere de altero apud al-
Postula- ter: Terentius. ut cū eo hāc iniuriā expostulē. HIC cine: hāc ne talia ne. ET p̄fida: corrige p̄dia. per-
re. dius. n. p̄dia p̄diū dicit p̄ totū diē p̄tinax & p̄manens. sicut p̄nox p̄ totā noctē p̄seuerans: unde & luna p̄
perditus nox in plenilunio dicta est: tota nocte collucens. Au. Gellius in secundo Socrates inquit p̄dius & per-
pernox. nox hīsdē i uestigiis stabat. nunc
 psyche accusat a marito q̄ dies to-
 tos noctesque lachrymis cruciat/
 busq̄ cōsumat. DAMnosa po-
 scenti: p̄missio est cū occulta inhi-
 bitōe: nā poscit psyche congressū
 fororū & p̄sentia: q̄ res illi dāno sa-
 futura est. SERo p̄cnitere: serā
 penitentiā comes est dolor & la-
 chrymā: cū nulla p̄æsto est mede-
 la: q̄ occasiōe pingūt illi comitē
 iungunt metaneā. hoc ē penitentiā
 q̄ dea ē facti & nō facti p̄cnas exi-
 gens. CVpitis annuat: ip̄trāt
 a marito. ut desideris suis & peti-
 tiōibus assentiat. cupita enī q̄ cu-
 pimus dicūt. NOuā nuptā: psy-
 ches. IDENTidem: frequenter.
 FORTunā: suggestu: diuitia/
 rū bonorūq̄ fastigio & culmine.
Efflicim EFFlicū: legendū est efflicim:
 q̄ aduetbiū est. significans uehe-
 menter: & enixe. SIMili uestu-
 ra: facito iqt ut Zephir⁹ quē admo-
 dū huc me uexit molliter lēiterq̄
 sic & sorores quoq̄ meas parili ue-
 ctatōe huc deportet. SISTat: exhibe-
 at collocetque. OSCVla sua
 foria: exornatio est: quā latine cō-
 par dicitur: grāce ifocolon. inibi
 quoque est omioteleuton id est si-
 militer desinens: quā exornatio-
 ne similes exitus sunt: similisque
 structura. COhibentia: quasi
 uinculo nexuque alligantia.
 TVā psyches dulcis anima: al-
 lusio est ad psyches nomen: quo
 anima significatur: quasi anima
 animæ maritus sit: plautin⁹ ama-
 tor iquit: anima est amica amāti.
aia ami- DEflebant oculos: longo lar-
ca amāti. goque fletu. & ubertate lachry-
planctus marum oculos sedabant. & quasi
 perdebant. PLANGebant: pal-
Lessūgd. mis tundebant plangere enim p̄-
 cutei ē & plāct⁹ ip̄a p̄cussio sili⁹ līuē-
 tia plāctu brachia Oui. plāgebant
 corpori terrā. EIVlatib⁹: lamētarōib⁹ & scēmīeo ululatu. q̄ lessū ueteres dixerūt: hic lex illa. xii. tabularū
 mulieres ne lessū fueris ergo habēro. q̄ uox significat. ne mulieres lugubrē eiulationē lamērationēq̄ in-
 fueri habeāt: sup̄ q̄ re iā satis ac sup̄. PARilē sonū resularēt: echo quā Ausōius scitissimē dixit aeris & lin-
 guæ filiā resultat redditq̄ uoces reciprocas iter cautes & mōtiū flex⁹: i cōcauis uallīū sinib⁹: ubi aer scīdī-
 tur: iāquasi resultat. olympiæ arte mirabili fuit porticus q̄dā eptaphonō appellāt: qm̄ septies eadē uox
 reddit. Cyzici quoq̄ sūt turres septē. q̄ acceptas uoces numerosiore rep̄cussu multiplicabāt nomēq̄ hu-
 ic miraculo echo ē a græcis datū ηχῶ. n. grāce resono dī & ηχῶ sonus. fabulāt echo amorē & delici-
 as rurestris

colloquio uiduata. ne fororibus quidē suis de se merē-
 tibus: opē salutarē ferre: at ne uidere eas quidē oīo pos-
 set. nec lauacro: nec cibo: nec ulla deniq̄ refectione recrea-
 ta: flēs ubertim decessit ad sōnū. nec mora cū paulo ma-
 turius lectū maritus accubans. eāq̄ etiā nūc lachrymā
 tē cōplexus: sic expostulat. hiccīe mihi pollicebare psy-
 che mea: quid iā de te tuus marit⁹ expecto: quid spero:
 & perfida: & pernox: nec inter amplexus conjugales
 desinis cruciatus. Age iā nunc ut uoles. & aīo tuo dam-
 nosa poscenti paretro: tñ meminere meæ serix moni-
 tionis: cū cōperis sero penitere: Tunc illa p̄æcibus: &
 dū se moriturā cōminat: extorquet a marito cupitis an-
 nuat ut sorores uideat. luctus mulceat. ora conferat.
 Sic ille noue nupte p̄cibus ueniā tribuit. & insup̄ qui
 buscūque uellet eas auri: uel moniliū donare cōcessit.
 Sed identidē monuit: ac s̄p̄e terruit: neq̄n sororū p̄ni-
 cioso consilio suasa de forma mariti quærat. ne uel se fa-
 crilega curiositate: de tanto fortunarū suggestu pessū
 deiitiat. nec suū postea contingat amplexū. gratias egit
 marito. iāque læti or aīo. sed prius inquit senties mori
 ar: q̄ tuo isto dulcissimo connubio careā. Amo enim:
 & efflicim te: te quicūque es diligo atque ut meum spi-
 ritum. nec ipsi cupidini cōparo. sed illud etiā p̄cibus
 meis oro largire: & illi tuo famulo p̄æcipe Zephiro:
 simili uestura sorores huc mihi sistat. & ip̄rimēs oscu-
 la sua foria: & ingerēs uerba mulcentia. & iungens mē
 bra cohibentia: hic etiā blanditiis astruit. Mi mellitez
 mi marite: tuā psyches dulcis aīa. ui ac potestate uene-
 ris usurus: inuitus succūbit maritus. & cūcta se factu-
 rum spondit. At etiam luce proximante: de m̄ibus
 uxorū euanuit. At ille sorores percontatæ scopulum
 locumque illum quo fuerat psyche deserta: festinantes
 adueniūt. ibique deflebāt oculos. & plangebant ubera
 quo ad crebris eorum heulatus: saxa cautesque pari-
 lem sōnū resularēt. iāque noīe proprio sororē miserā

penitētia
 cōes occa-
 sionis.

Efflicim

Compar
 ifocolon.

aia ami-
 ca amāti.
 planctus

Lessūgd.

Echo.
 Hepta-
 phonos.
 echo
 amor pa-
 nos.

orig. mētho
 6775

mi. liebris
 d. u. a. m. o. n. i. o.

as rurestris panos eē: qđ mystico intellectu significat Armonia cœli qđ soli amica est. quasi omniū sphaera rū de qbus nascitur moderatori. pana autē solem esse prudētiores itelligunt. Alexander aphrodiseus ideo echo a pane adamatā fingi interpretatur: quoniā pan pastor quidam fuit qui primus echus ratio nem causamq; uestigauit. sicut endymion lunæ: Vnde eius amore captus fama traditur. CIEbant: Inuocabant clamabātq; Cit. Plinianū uerbū ē pro mouet euocatq;. PENetrabili. A utumat Seruius

Cit. penetra-
bile.
penetraie

ciebant. quoad sono penetrabili uocis ululabilis per prona delapsæ: amēs & trepida psyche procurrit edo- mo. Et quid inquit uos miseris lamētatōibus nequicq; effligitis: q̄ lugetis: ad sum. lugubres uoces desinite. & diutinis lachrymis madentes genas siccate. Tandē qui ppe cū iā possitis: quā plangebatis amplecti. Tunc uocātū Zephyrū pcepti maritalis ammonet: Nec mora: cum ille parēs ipō: statī clementissimis flatibus: innoxia uectura deportat illas. iā mutuis amplexibus: & festinantibus sauiis sese pfuunt. & ille sedatæ lachrymæ post limino redeunt. prolectante gaudio. sed & tectū inquit & larē nostræ letæ succedite. & afflictas aias cū psyche uestra recreate. Sic allucuta: summas opes dōus aureæ. locūque: seruiētium populosa familiā aurib⁹ earū. laua- croque pulcherrio & ihūanæ mēlæ lauticiis eas o pipe re reficit. ut illarū prorsus celestiu diuitiarū copiis afflu entibus satietate: iā p cordiis pœnitus nutrirēt iuidiā. Denique altera earū satis scrupulose: curioseque p cōta ri nō desinit. quis illarū reū celestium dñs. quis ue uel qualis ipsius sit maritus. Nectamē psyche cōiugale il- lud pceptum ullo pacto temerat. ul pectoris arcāis exi- git. sed e re nata cōfigit eē iuuenē quēdā: & speciosū. cō modū Lāoso barbico gēas iumbrātē. plerūq; rurestri bus & mōtanis uenatibus occupatū. & nequa fermōis præcedentis labe cōsiliū tacitum proderet: auro scōgē mosiq; monilibus onustas eas. statī uocato Zephyro tradit reportandas: quo protinus perpetrato. forores

ueat recreent. LOCūq; Subscribe uerbū ostēdit: ne trūca & defectu uerbi claudicās oratiōis structura sit. AVribus. hoc ideo dicit q̄ uoces famulabātur. q̄ oculis minime uisibiles. auribus tātū sētiebātur.

INHūanæ. Nō hūanæ ac p hoc diuinæ celestiq; mēlæ: alias inhumanus crudelis dicit. & inamabilis.

LAVticiis: Lauticiā dicūt epularū magnificētiā & apparatū. ut sæpe dixi. NVtrent iuidiā: Inuidia nutriti dicit p cordiis hōinū: qñ i dies imo i horas. uel potius i momēta gliscit atq; exuberat & quasi ex alimōniā icremētū capit. CVriose p cūctari: ex sentētia catholica ē illud. nemo curiosus qui nō sit ma- leuolus. CONiugale pceptū: Mādātū mariti erat ne de forma cōiugis q̄rere uelit. EXIGit expellit eii- citq;. EREnata: ex occasiōe & rei oblatæ cōsilio. COMmodū: iā iā. tūc tūc pubescētē. LANosū: emē dolanoso. ut iuncti legas lanoso barbico. hoc intellectu: q̄ erat iuuenis priā barbæ lanugine & flore ge- nas uestiēs: id enī lanosū barbiciū significat: alibi barbiciū quoq; pro barba decēter usurpat. hircino iqt barbicio philosophū mētiebat. RVrestribus: rusticis & agrestibus. AVro facto: auge & argētū factū id dicitur: qđ n̄ missa n̄ i lamia. n̄ i signato n̄ i suppellectili n̄ i mundo neq; i ornāmētis sit. Si factū aurū legatū ē oē ad eū p̄ter cui legatū ē. ex quo auro aliqd ē effectū siue id sua siue alterius usiōis cā paratū eēt. ueluti uasa aurea. emblemata signa auge muliebre: & cætera q̄ his rebus sūt similia: sed si ifectū auge le- gatū ē. qđ eius ita factū ē. ut eo ad rē ad quā cōparatū ē nō possit uti sine refectiōe: qđq; ab eo patre fami- lias ifecti numero fuerāt id uideri legatū eē: auctor Vlpianus. de auro facto ifectoq; meminit poeta illo uersu: sūt auri pōdera facti ifectiq; mihi. Serui⁹ ita existimat aurū uel argētū factū id uideri quo cōmo-

Genæ.

Suauiē.
Oscula
Basia.
suauiolū

Lauticiā.

Lanosū
barbiciū.
Rurestris
aurū fa-
ctum.
Infectū
aurum.

Gēmosū. de uti possumus. **GEM**mosis plenis ex gēmi s̄q̄ cōtextis. gēmosū monile quasi totū e gēmis dici ui-
Gēmatū. def. gēmatū uero gēmis distictū ornatūq̄. **EGR**egie iroicos. **GL**iscētis. crescētis gliscēt. n. i. crescei ē. Si
Gliscere. lius gliscit eliseo uolētior ita tyrāno hic glires dicti sūt. q̄ sōno gliscūt: & pigues efficiūt. glisceras antiq̄
Gliscera nō nauerūt mēfas lautas. & opiparas: q̄ si gliscētes. i. crescētes p̄ instructionē epulaz. **FEL**le: Ouidius in
mensa. descriptiōe iuidiæ sic iquit pectora felle uirēt līgua ē suffusa uenēo. **OR**ba: Fortunā cæcā exoculatāq̄
Cæca for fingi nullus ignorat. Aristoteles i p̄blematis. diuitias refert ab hōinibus prauis potiusq̄ bōis haberi.
tūa surda ob fortunā cæcā: q̄ discernere qd
In lapide melius ē nō pōt: pacui. cecā iqt
rotundo fortunā ob eā rē eē uolūt: quia nil
fortuna. cernat quo sese applicet. græce dī:
Bōna for ΤΥΧΗ ΤΥΦΛΗ. ΚΑΙ ΚΩΦΗ. τὰ ἢ ἴο
tuna. lū cæca sed ēt surda sit: q̄ ut scriptū
Mala. legim⁹ i tabula cebetis lapide quo
Primoge dā rotūdo cōsistit. p̄pterea q̄ icer
nitus ho ta atq̄ istabilia sūt illi. mūera Qui
norator a fortunā subleuāt. hi αὐτὸν τῶ
Maxius ΧΗΡ. i. bonā fortunā nūcipāt: ab
natu im illis uero q̄ pessū deiiciunt. ΤΥΧΗ
perat. κακῆ. i. mala fortunā noiāt. **HOC**
Nihil di cine. Hoc ne. **VTR**Oq̄ parēte:
uiduum Hīsdē parētibus & natalib⁹ pares
in domo sorte dispares sumus. **NAT**u ma
cōiugali. iores: Priuilegiū quasi quoddā &
Domesti p̄rogatiua primogenitura est: ut
cus labor utar uerbo ecclesiasticor: ut ma
matrona ior natu & primogēitus miorib⁹
rum. natu honorator sit: hīc i canoni
Vxores cis scripturis scriptū legim⁹ quē ad
nō ancil modū Esau uendidit fratri iacob
lentur. primogēita. & priatū. ap̄d uniuer
los hōines teste herodoto istitu
tū ē. ut maxius natu liberor: obti
neat p̄cipatū. sed iterdū plus pōt
polletq̄ uis q̄ ius. **AN**cille dedita: Indignato ē mulieribus: q̄ nō uxore loco sed q̄ si ancillaz: sint ap̄d
maritos. cū i marita i cōiugio iucūdiſſima uitæ societas iniri debeat: & ut xenophō & mox Cicero nō
iutiliter disſeruerūt: & a Columela repetitū ē: nihil i cōiugio ap̄d p̄ricos diuiduū cōspiciebat: ni
hil qd aut maritus aut fœmia p̄prie iuris sui eē diceret: sed i cōmūe cōspirabat ab utroq̄: & fere dōesti
cus labor fuit matrōalis cū forētib⁹ exercitatiōibus & extraneis matitus distineret: auctor ē plutarchus
i problematis ex ueteri Romanor: istitu uxores maritis. nec molere nec coquinariā facere oportet:
q̄ ministeria ancillaria prorsus sūt & seruilia: nō parē multi sūt: q̄ uxores habēt nō ut uxores: sed ut an
cillas: q̄ ip̄eriosissimos dōinos agūt nō maritos: Vñ fit sæpe. ut oīs amor cōiugalis i odiū exitiale uertat
Societas Societas uiri & uxoris. ut auctor ē aristoteles i. viii. ethicor: similis est aristocratico impio. uir. n. impat
coniuga uxori p̄ dignitate. ap̄d Barbaros ut idē refert ip̄rio politicor: fœmia & seruus eodē gradu habēt: caput
lis aristo mulieris ē uir: & existare debet uxor mores mariti eē legē uitæ suæ ip̄posita a deo: p̄ cōiūctiōne mat̄
cratica. mōi. p̄terea ut i oeconomicis traditū ē. oportet matrē familias dōinari oibus: q̄ itra domū sūt: nec uiro
Caput decoq̄ uidet eē ea scire: q̄ intra ædes fiāt. **EX**torres: extra gēitale solū an. adatā. & q̄ si exules. **LONG**e
mulieris parētū: procul a parētibus. **PO**stremus ptus. Cōquestio ē: qd̄ p̄siche cū sit nouissima & postreō fœtu
nir. p̄gēita beator sit sororibus primigēiis: eruditi autumāt deteriores eē fœtus. q̄ nascūt nouissimi: ad qd̄
Nouissi Virgilianū illud grāmatici referūt. extremā ut phibēt ceo encheladoq̄ sororē p̄geniuit. ubi extremā ex
mus fœ posuit seruius pro pessimam: tamq̄ pessimi sint ultimo loco geniti. **QU**ata: Ob magnitudinē & pon
tus dete dus. **QU**alia. Ob materiæ p̄ciū. **SPL**ENDicat. splēdēt & radiāt. **AF**FEctiōe roborata. Cōsuetudo ut i
rior. qt̄ Lucretius cōcinat amorē ex cōsuetudie affectiō cōiugalis roborat: amor p̄sētia gliscit absētia fit eua
Confue nidus. Lelius ap̄d ciceronē auxit iquit bēiuolētia cōsuetudo: & a proptio decēter dictū ē. crescit. n. assidue
tudo au spectādo cura puellæ: **QU**atū oculis aīo tā p̄cul ibit amor. **SUR**sū respicit. Diuina meditat & ad cœlestia
get beni mēre uertit. **DE**ā spirat. Diuinos spiritus. & ferociā deæ cōgruētē p̄ se fert. sic filius & fratrē spirat i armis.
nolentia. **SE**niorē maritū. & nupta & uidua ē q̄ nubit seni ut iquit scitissime plautus. **CVC**VRbita caluiorē.
Glabrū. **FUL**gētius placiades hūc ex apuleio locū citās legit cucurbita glabriorē. & quouis puero pumiliorē. q̄ sa
glabrior ne lectio nitidior ē. ut expōas glabriorē p̄ depilatorē cutisq̄ nitidioris: glabrū. n. de pilatū dicitur. & læ
glabreta. uē. tales sūt senes calui. f. & oī capillitio depopulati: instar cucurbitaz: q̄ ut nemo n̄ uidet glabrā sit & le
uiore polituraq̄ lubrica: plautus i aulularia. tu gallū si sapis glabriorē reddes q̄ uoluis ludi ē. glabreta

Columellæ dicunt loca denudata arboribus. & herbis uiduata: glabrescere est glabrū fieri. idē Columella herbæ et unguis atterunt atque ita glabrescit. & sic idē ea frumētis area. quadrupedū ut iquit Plinius dorso pilosa sūt uētres glabri. PV miliarē: Molliorē atque eneruatiore: pūilos. n. dicit auctore placiade molles atque enerues. alias pumilos: q & pumilioes. dici paruulos coactaque breuitatis nullus ignorat: quos uulgo græco tñ uocabulo manos uocat. memorat Plini⁹ pumilionū genus i oib⁹ aialib⁹ eē atque et iter uolucres. idē auctor ē pumilionū i felicitatē i arborū quoque genere dici.

pumiliorem. cunctam domum ferris & cathenis obditam custodientem: suscipit alia. Ego uero maritum articulari etiam morbo complicatum: curuatumque ac per hoc rarissime uenerem meam recolentem iustieo. plerunque detortos: & duratos in lapidem digitos eius perfricans fomentis olidis: & pannis sordidis: & foetidis cataplasmatibus manus tā delicatas istas adurens. nec uxoris officiosā faciē: sed modice laboriosā psonā sustinēs. Et tu quidē soror uideris q̄ patiēti: uel potius seruili: dicā enī libere qd̄ sentio: hic p̄feras animo. enim uero ego nequeo sustinere ulterius tā beatā fortunam

Quicūque horoscopus habuerit i tertia parte Scorpii erit Nani gibbosus i oculi. S Eris & cathenis. In hac sententiā illud Satyrographi pōe se tā cohibe. Nā zelotypus & seniorū fere hic mos ē. ut seris obdāt fores. & pessulis. cathenisque cūcta diligēter occludāt. cū tñ ipudica seruari nō possit pudica nō debeat. Ignorat uidelicet miseri mariti iouē p̄ ipluuiū descēdisse ad danem: quā pater icluserat itra turri aenē uallaueratque sepimēto iexpugnabili. OBDITA: Occlusa obseptaque. obdere oppōere ē operiū occludere. apd̄ Oratiū latus obdit aprū. dicitū ē p̄ obicit & offert. ARTICULARI morbo: Senes ibelles egroti

Glabrescere.
Pumilli.
Pumilio.
Nani.
Obdere.

sūt inamabiles uxoribus iniucūdi. ut pote qui parē diligēter sūdū uxoriū colere possint: quo i numero primis sūt podagrici. & articulari morbo cōplicati: quibus ex p̄scripto medicorū uenere iter dicit: scribit. Cor. Celsus quosdā articuloꝝ morbo laborātes cū toto anno a uiu. mulso. uenere. sibi ēperasset securitatis totius uitæ cōsequutos. uita aut articuloꝝ i manibus pedibusque frequētia largioraque sūt q̄ i podagra chitagrifque eē cōsueuerūt. Ennius poeta articulari morbo piit. ut Eusebius chronographus ducet: de quo quitus serenus sic memorat Ennius ipse pater dū pocula siccat iniqua hoc uitio tales ferē meruisse dolores. Plinius rex omnium & peculiariter Medicinæ curiosus cōdidit opusculū de Medicina i quo docet Betā ex melle & ficu ipositā morbis articularibus mederi: Itē folia uitiū trita admixtaque farina ordeaciæ. CVR. uatū. Distortū & ui morbi i curuū factū. DVratos i lapidē digitos. ob id chiragra lapidosa nō minus uere q̄ decēter nūcupat: p̄li⁹. sed cū lapidosa chiragra fregerit articulos. Fomentis olidis. Iter fomēta podagræ foetida ē simus pauonū: qui ut refert Hieronymus i secūdo cōtra louinianū podagræ feruorē mitigat. podagræ quoque medet lapago herba aspi fucci grauis odoris: q̄ & mollugo uocat p̄cipue uero phycos thalassio id est fucus marinus nō podagre mō. sed oibus articuloꝝ morbis impositū priusq̄ arefiat. tradit Plinius i libro medicina. bubulū simū cū aceti fece & simi caprini cinerē cū axūgia uerere podagris auxiliari. auctor ē Celsus fomētis calidis opus eē. ubi podagræ dolor uehēmēs n̄ get citra tumore. scribit Galenus se curasse podagricos sanguis missioe hoc ē phlebotomia. Plinius noster podagræ morbū peregrinū eē tradit qui i sanabilis nō ē credendus: quippe qm̄ i multis & spōte definit: & i plurib⁹ curat. sūt podagræ frigide: q̄ fomētis calidis curat: sūt rubētes id est calidæ quas refrigeratoria medicamēta demitigat: i hac sententiā cōsimiliter ait Sidōius apollinaris taceo iquit chiragricas manus uictas cataplasmatū panis tāq̄ cestubus iuolutas. i uigesima octaua Aquarii parte quicūque habuerit horoscopus auctore materno podagricus erit. fœmias neque caluescere: neque podagricas fieri scribit Hippocrates i aphorismis. Quod tñ i quibusdā secus cōtingere solet ex luxu & itēperatiā. idque Seneca castigatiōe cēforia taxat i fœminis. FOEtidis cataplasmatibus. Cataplasma dicit emplastrū. hoc. n. generē malagmata pastilli. quos trochiscos græci uocat cōtinēt: de quorū differētia subtiliter differit. Cor. Celsus i quinto: qui i q̄rto iponēdū cataplasma p̄cipit articularibus morbis. qd̄ refrigeret: hac aut cataplasmata bono epitheto fetida dicunt: cū sint oīa fere talia fetutina & graueolētia: meritoque dixit Hippocrates i libro de flatibus medicinā artē eē sordidā. cū medicus res fedas foetidāsque tractare cogat. refert Plinius pluribus malagmatibus eos uti qui podagræ malo laborāt. VXOris faciē: Quæ nupta ē. ut iquit Apostolus. i epistola ad corinthios. cogitat q̄ sūt mūdi quo mō placeat uiro. Vlderis. Accēta acuto prima syllaba pronūtiat: ut uideris expōas pro uidebis: q̄ locutio apud eruditos ē frequentissima: sicut in Euāgelio quoque legi debet. quid ad nos tu uideris. qd̄ male litterati sacerdotes latinis pro rursus ignari. i quorū labris solesismi barbarisimique scaturiūt perperā enuntiant media producta in propatulo i ecclesia recitantes: Quos ego dum tā putide tāque barbare fringutiētes in audio: mecum dicere soleo tu uideris scilicet bestia: & insensatus. uerum sicut in Decretis canonicis commonemur. & ab Augustino præcipitur in sacerdotē malle debemus ueriores q̄ disertiores audire sermones: nec antistites irridere: si aliquos forte animaduuerterimus. uel cū barbarisimis uel solesicis deū inuocare. uel eadem uerba quæ pronuntiant non ielligere. perturbateque distiguere. HIC. Hæc locutiō Apuleio p̄pe peculiari.

Vēus in mica podagricis. Articula ri morbo ennins perit. Liber plinii de medicina. Lapidosa chiragra. Medica mēta ad podagras rubētes. Cataplasmata. trochisci. Tu uideris. Barbari mi i ore sacerdotum.

COLlapsā indigne: Tāq̄ ad psychē tāta foelicitas accesserit imerentē indignāq; fortunā bōis. Efflari exhibitariq; Quia a zephyro uento reportatae sūt amādatae; ideo ait decēter & nitide sese efflari, exhibitariq; iussas quasi flatu uenti & sibilo a sportari. Sine flatu enī & sonore: qđ grāci ψιθ uπισ uα uο cār: uenti nō spirāt: alias efflare est animā instar flatus exhalare, & exhibilare sibilis explodere & iſectari: nā sicut bōi plausu excipiebāt: ita mali exhibilabant: hinc illud Oratianū, populus me exhibilat: At mihi plaudo ipse domi: quod nos dicimus sibilare, ueteres sifilare dicebāt: cuius uerbi maledica significatio

Efflare.
Exhibila-
re.
Sifilare.
Sifilato-
res.
Pessum
dare.
Differre.
pipulum
Iactare di-
uitias in-
fruniti.
Felicitas.
bracteata
psonata.

est: & cōtumeliosa inde sifilatores dicti q; sibilis explodūt. NEC sū mulier. Mulierq; est p̄priū inuidere irasci futere ultionē parare: iuxta illud uindicta nemo magis gaudet q; foemina. PESSUM deiecerō. Pessum dederō deieceroq; ip̄cipitium. Lucanus sidentia pessū corpora. INACUIT. Pupugit excitauit indignationem. Quæ uidisse penituit: Mos est inuidog: ut alienis bōis tabescāt: & ex alienæ foelicitatis inspectiōe macerētur: iuxta illud Oratianū inuidus alteri macerescit rebus opimis: Ouidius de inuidia: itabescitq; uidēdo successus hōinū. DIFFERAMUS p̄conium. Inuulgemus publicemusq; differre. n. diuulgare ē & diffamare: Plautus ego hic te pipulo differā: ubi pipulum accipitur pro cōuicio de clatū a pipatu pullog. NON sūt beati: Sententia ex opinione uulgi ducta est: existimantis diuitiæ fructū esse splendore & noticiam. ex precepto Senecæ diuitiæ neq; ostentatæ sunt neq; dissimulatæ quoniā iactare diuitias infruniti animi est. abscondere timidi: Diuitiæ apud sapientē uirum in seruitute sunt apud stultum in imperio. foelicitas illog bracteata personata supparata decētissime dicit: qui uulgo. & forinsecus diuites uidentur cū sibi & intrinsecus pau-

collapsā indigne. recordare. n. q̄ supbe; q̄ arrogāter nobiscū egerit. & ipsa iactatōe in modice ostentatōis tumētē suū prodiderit aīum. deq; tātis diuitiis exigua nobis inuita proiecerit cōfestiq; p̄sentia nostra grauata propelli: & efflari: exhibitariq; nos iusserit. Nec sum mulier: nec oīno spiro: nisi eā pessū de tātis opibus deiecero. Ac si tibi etiā ut par est. inacuit: nostra cōtumelia: cōsiliū ualidū ambæ requiramus. iāque ista q̄ ferimus: nō parētib; nostris: ac nec ulli demōstremus alii immo nec oīo qđ de eius salute norim. sat ē: q; ipsæ uidim; quæ uidisse penituit: nedū ut genitoribus & oībus populis: tā beatū eius differamus p̄conium. Nec sunt. n. beati: quorū diuitias nemo nouit. sciet senō ancillas sed sorores habere maiores. Et nūc qđ cōcedamus ad maritos & lares pauperes nostros: sed plane sobrios reuifam. deniq; cogitatōib; p̄ssiorib; instructæ ad supbiā puniendā firmiores redeam. placet pro bono duab; malis malū cōsiliū: totisque illis tā p̄ciosis muneribus absconditis: comā trahētes: & p̄ide: ut merebāt: ora lacerātes: simulatos redintegrāt fletus. Ac sic parētes quoque redulcerato prorsus dolore: rapti deterētes: uelania turgidæ: domus suas cōtēdūt. dolū scelestū: imo uero parricidiū struētes cōtra sororē infontē. interea psychē maritus ille: quē nescit: rursum suis illis nocturnis sermonibus: sic cōmonet. uidelne q̄tum tibi periculū uelitat fortuna eminus. Ac nisi longe firmiter præcaues: mox

peres sint: beatitas hominis non in opinione uulgi sita est: sed in ipso. multi tamen ad opinionē uulgi uiuētes ostentant iactantq; diuitias: ut ex illis uulgo notis beati uideantur: hinc est quod preciosa uestem nemo ferme induit domi. quam nullus sit inspecturus. NON ancillas: Inuidiose dictū tāq; ancillarum loco nō sororū habitæ essent apud psychē. LARES paupes: Domicilia nostra: q; si ædibus psyches cōparētur. sint oppido pauprima. DVABUS malis malū cōsiliū. Sicut duo bōi uno meliores sūt: qđ & aristoteles refert tertio politico: ita duo mali. & potissimum foeminae peiores uno sūt efficacio resq; ad malū cōsiliū obeūdū. nō caret effectu. qđ uoluerē duæ: Hercules ille robustissimus. non ualuit pugnare simul aduersus duos hvdra. s. & cancrū: a quibus cū angeret iolai nepotis sui implorauit auxiliū: cui rei meminit Plato ī euthydō. puerbiū quoq; apđ grācos ē frēqns / ΟΥΔΕ ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΔΥΟ. i. neq; hercules cōtra duos: sup quo ita fabulāt: herculē cū olympicū agonē istituisset fidētē p̄priis uirib; aduersus duos depugnasse uictiq; eē: fuerūt aut illis noīa laius. & pheradrus: quos quidā creatū & eurytū uocāt: Duæ ergo malæ foeminae malis cōsiliis instructæ accingunt ad sororē psychē pessū deiiciendā. & ex tātis fortunis eliminandā. VT merebāt ora. ut uiderēt ex affectu sororio pietatē colere. Sed. ex iprobitate gēuina merebāt eē ore lacerato & facie discerpta. REDVLcerato dolore. Renouato metaphora ab ulcere: qđ obductū rescinditur: & nouo quasi ulcere recrudescit. Quē nescit: ideo psyche maritū nescire dicit: qā formā eius oculis nō usurpat: sed tactu tātū sentit. VELITAT. Obiectat & ī te iaculat: ab exēplo uelitaris pugnae trāslatū uerbū. Vñ & uelitatio dicta cōtētio & ultro citroq; p̄bro: obiectatio. Plautus nescio quid uelitati estis inter uos. turpilius cōparce uerbis uelitare ad rē redi: de uelitibus: qui sūt milites leuis armaturæ uñ uelitari & uelitatio iclināt Vegetius. Liuius: Salustius. cæteri. ab Oui

Hydra &
cācer uin-
cunt her-
culem.
prouer-
bium.
Redulce-
ratus do-
lor.
Velitatio
Velites.

dio dictū ē: nōdū calefacti uelitis hasta solū: Velitares hastas primus tyrrenus inuenit. EMINUS: Procul. COMINUS. Prope. PERfidæ lupulæ: A lupa p diminutionē dicit. nomē ē probrosum: in sororibus psyche. NON uidebis si uideris. Psyche si maritū uidisset illū amplius uisura nō erat: & qd mirū ē illo tātis per frui poterat donec non uideret. cū uidere cœpisset usu priuabat. LAMIÆ. Infames pbro sæq; sorores: de significato lamiæ: In primo cōmētario fufius uberiūsq; pscripti. GENUINA. In sita & i genita. Ouidius tātaq; simplicitas puerilibus affuit annis. A. Gelius fabulā Plauti genuinā uocat quā

uelitares
hastæ.

Genuina

cominus cōgrediet. p fide lupulæ magnis conatib⁹ ne farias ifidias tibi cōparāt. quæ sūma ē: ut te suadeant meos explorete uultus quos ut tibi sæpe p̄dixi non uidebis: si uideris. Ergo igit si post hac: pessimæ illæ lamiæ noxiis aīs armatæ uenerit: ueniēt aut scio: neque oīno sermonē coferas. & si id tolerare pro genuinā simplicitate: proq; aī tui teneritudinē nō potueris: certe de marito nil qcq; uel audias: uel respōdeas. Nā & familiam nostrā: iā propagabim⁹. & hic adhuc ifātulus uterius gestat nobis ifātē aliū. si texeris nr̄a secreta silentio diuinū. si prophanaueris: mortalē nuntio. psyche leta florebat: & diuix sobolis solatio plaudebat. & futuri pignoris gloria gestiebat. & materni nominis dignitate gaudebat crescentes dies: & mēses exeūtes anxia nūerat. & sarcinæ nesciā rudimēta mirat. de breui pūctulo tm̄ cremētulū locupletis uteri. Sed iā pestes ille terterrimæque furix anhelātes uipereū uirus. & festinantes ipia celeritate nauigabāt. Tūc sic itez momētari⁹ maritus suā psychē admōet. Dies ultimus & casus extrem⁹. & lertus ifestus: & sanguis inimicus iā sūp sit arma. & castra cōmouit. & acie dixerit. & classicū p̄sonauit. iam mucrone dēstricō iugulū tuū nefariæ tuæ sorores petūt. Heu quātis urgemur cladibus: psyche dulcissima tui nostri que miserē religiosaque cōtinētia domum: maritū: teque & istū puulū nostrū iminētis ruē ifortuno libera: nec illas scelestas scēmiās quas tibi post iter neciū odiū: & calcata sāguinis scēdera: sorores appellare non licet: uel uideas: uel audias: cū more sirenū:

itelligi uult maxime Plautinā & ab ipso plauto quasi generatā IN fantulus uterius Vteq; p psyches appellat ifātulū ob annos puellares & ætatē pene ifantilē. SED texeris. Lege si texeris. Diuinū: Hic distinguēdū ē ut sit: sensus. psyche cōcepisse in utero infante: qui diuinus futurus est: si secreta cupidinis silentio religioso condiderit: mortalis uero: si arcana inuulgauerit: detexeritq; hoc. n. significat pphanare. quasi polluere cernoniæ secreta. & inter prophanos enarrā. Diuinæ sobolis. Tāq; paritura esset in mortalē & deū. Gestiebat. Letabatur alias cupiebat: Gestire enī mō cupere: mō lætū ēē exornatio Rethorica est: q̄ latine cōpar dicit: græce ifocolō. SARCINÆ. Pregnationis. & cōcepti fœtus. PUNCTULO: Rē obscenā opculo decēti cōuelauit: nā sicut istu serpentis extuberatū sit corpus: sic nūl nūsculo & punctiōe genitaliū uterus scēmiæ itumescit & locuples fit. ac fecundus ex conceptu. Pestes illæ: Sorores psyches: q̄s condigne & pestes & uiperas uocat: cū nihil pestilentius: nihil uenenatius ēē possit: scēminis in sororē furentibus. & exitium sorori meditantibus. TETERIMÆ. Crudelissimæ ipiissimeq;. MOMētari⁹. Eleganter momētariū maritū uocat cupidinem. qui momēto aderat momto sentiebatur. momētum dicimus tēpusculum

fructus inuoluntarius

Gestire.

Oratio inuis ad V. fidij. inuoluntarius

Momentarius.

hic a Quiciliano momentosa apis rapina dicta. plinius momētū thuris momētū refine aliarūq; regre querer usurpat. p modico & paxillo: interdū momētū accipit. ppōdere & efficacia ī reb⁹ ob eundis. Lucretius non pōdera regre nō momenta sumus. SEXUS ifestus: Fœmineus. & ad sorores psyches referendū. CAstra cōmouit: Translatio omnis est a remilitarij: in qua arma sumuntur. castra mouentur: acies dirigitur. & classicū canit: dicimus autem classicum. & tubam bellicā. & sonū bellicum: Virgilius classica iāq; sonāt in bello tessera signū. classici uero homines dicti sunt primæ classis. & qui amplissimo censu censebātur: unde p trāslationē classici scriptores p clarissimis primariisq; accipiuntur. CONTinentia. Vt te ipsā contineas a p̄dēdis arcanis. & mariti facie reuelāda. ISTVM paruulū: Quē. sin uterone gestas. PRIVS. Corrige post. INTERNeciū: Exitiale pestiferūq; plinius scribit aspidas habere iter neciū bellū cū ichneumone internectionē dicimus extinctionē occidionēq;. A. Gellius in tertio is cū omni domo familia fortunisq; omnibus suis ad internectionē usq; deperiret. SANGUINIS: Sororix necessitudis. MORE sirenū. De sineribus fabula notissima: quas poetæ tradūt suauitate cātus pellexisse nauigātes ī perniciē: hic epigramatista sirenas uocat hilarē nauigatiū p̄cena. & crudele gaudiū. apud Homē: sirenas ulixē iuitāt hoc carmē: quod. M. Tullius latinitate donauit: o decus argolicū qui puppi flectis ulixes auribus ut nostros possis agnoscere cātus. idē. M. Tullius libro quito de finib⁹ autumat nō nocū suauitate sirenas. aut nouitate q̄dā cātūculæ: reuocare solitas eos ēē: qui præter uehebantur

Momentosa rapina.

Momentum.

Classicus homo.

Interneciū.

Interuēctio.

De sirenibus.

sed quia multa se scire profitebatur. ut homines ad eam saxa discendi cupiditate adhererent. comorant cosmographi insulas sirenuas. in quibus sirenes habitauerunt quas alii in tractu pelorio cōsedisse se rūt: nō enī satis cōstat in sicilia. an in italia fuerit sirenū domiciliū. Staius opinat̄ in sicilia cōstitisse: a quo

siculae uirgines.

siculae uirgines nominat̄: cū ait in secūdo siluag: Nec si tergemina sicula de uirgine carmen: tres aut̄ sirenes fuisse credūtur: quare una uoce: altera tibiis. Tertia lyra cōcineret: secūdū ueritatē meretrices fuisse credunt q̄ trāseuntes. quoniā ad egestatē deducebāt ficta sunt illis inferre naufragia. has ulixes obturata cerā crassamēto aure trāsisse dicitur. quia meretricias blādicias cōtemplit: hinc illud Satyrographi. Qui siculos cātus effugit remige surdo. fulgētius mythologus sirenas grāce tractor: as latie dici autumat. tres aut̄ ideo fingi. q̄ amoris illecebra tribus modis trahit̄ aut cātū aut uisū aut cōsuetudie.

Tractoria.

SCOpulo pminētes. sic sirenes in scopulis māsisse p̄dūt: Virgili. Iā q̄ adeo scopulos sirenū aduecta subibat. a Hieronymo. puerbialis dicitur sitēos scopulos obturata aut̄ trāsito. Incertās ifrigēs nec explicās. neq̄ absoluēs uerba p̄ singultu & lachrymis. Fideri. Legēdū fidei.

feminae sigulae. Parciloquium.

PARciloq. scio. iqt̄e iā expimēto didicisse me neq̄ largiloquā n̄ multiloq̄ eē: sed sermōis deparcā. & nihil effutiētē qd̄ reb̄ ruis obsit foemīae. n. natura sūt loquuntuleiae & sigulae. & ut a poeta antiquo dictū ē. nulla iuēta ē muta i oī faculo. hic p̄ceptū illd̄ saluberrimū. γυ παικι μηδην ποτε πιστευσεις απορητα. i. foemīae nūq̄ arcana credideris. κουφορ γαρ το ψυφικωσ εστι φυλο. leue ē genus foemīae. p̄ciloquiū a p̄citate loq̄la dictū. sicut pauciloquū. & e cōtrario multiloquū: q̄ uitia i amatori b̄ eē asserit plaut̄. IN uicē imaginis. i. locū imaginis tuae quā mihi denegat̄ cōtēplari: uicaria succedat sororū spectio. CINnameos. Odoratissimos. sua uolētiā cīnami spirātes. MEI similes. Sicut in psyche erat̄ genae laeuor̄ dētes & iuestes: sic & i cupidie tales sētiebāt̄ cui' flosculus ē perēnis & genae sine barba. IN hoc puulo. Optat̄ filiū nasciturū patri cōsimilē fore sic Dido Virgiliāna: si q̄ mihi puulus aula luaderet enēas q̄ te tm̄ ore referret. ERogat̄. rogādo exorat̄. CERmāi cplex'. sororii. Psyche aīa. aliusio ad nom̄ psyche: quo aīa significat̄. DECātat̄. Quasi cātamiē quodā p̄uict' p̄ssusq̄. PRAEuerit lum̄ discessu suo at̄icipauit p̄uēitq̄ exortū diei: ne i die lūinoso aspici' foret & spectabil'. Iugū sororii ele gāter noīe iugi sororii sorores duae significāt̄. aīs corpibusq̄ sociatae sicuti iugū bouū dicitur: allusio uī eē ad iugū oratiā sub quo capis adopto missus ē orati' sororicida: qd̄ sororiū tigillū uocat̄: d quo Liui' diōi si' ceteri. Cōspōsa. colligatae nexaq̄ mutua pactōe: spōsōs at̄iq̄ dicebāt̄ ade mutua colligatos. RE boues binos iunctos. Prādā: psychē: q̄ ueluti p̄dā iuadebāt. Thesaurū fraudis. sicut i thesauro diuitiae abditae reponūt̄. sic i peccatorib' istae ueluti i thesauro abditae latebāt fraudes & doli. Adulāt. adulāt̄ blādūt̄ ueteres adulat̄ dicebat̄: qd̄ nūc dicitur adulat̄: lucreti' lōge alio pacto gāit uocis adulāt. M. T. i. scda tusculana i carmie eschili sublie aduolās pinata cauda n̄fū: adulat̄ sāguinē: uerbū cōpositū ē ex accedēdo & ludēdo. In ista p̄lasi utero & uētre: q̄ uicē p̄bet: receptaculūq̄ ē foet' ccepti. pa cui' dimiutiū ē pula gestamē ē cynicā fāilia id. n. diogēi & at̄isthēi cynicis philosophis: pa ē & baculus. qd̄ regib' diadēa. qd̄ ipatorib' paludamētū: qd̄ pōtiscib' galerus. crates uillas ornatissimas. una pula mutauit. & sup̄lectilē cynicā hoc ē baculū & perā ultro diuitiis abiectis appetiuit. Hylarabis: Gaudio & hylaritate p̄fundes. hylaritudinē p̄ hylaritate ueteres dixerūt: plaut' onera te hylaritudie: hilarescere quoq̄ p̄ hilarari & lētū fieri usurpāt̄ hilaria apud antiquos dictus est dies festus. in aequinoctio uerno: quo tempore iam omnia exhilarescunt: hinc uopiscus in aureliano hilaribus inquit omnia festa & fieri scire debemus & dici.

scopulo prominētes: fūestis uocib' saxa p̄sōabūt: Suscipit psyche singl̄tu lachrymoso f̄monē icertās. iā dudū qd̄ scia: fidei atq̄ p̄ciloq̄ mei p̄pēdisti documta. nec eo se ci' adprobabit̄ tibi nūc ēt̄ firmitas aī mei. tu mō Zephyro n̄ rō rursū p̄cipe: sūgat̄ obseq̄o. & iuicē denegatae sacrosactae imaginis tue: redde saltē cōspectū sororū: p̄ istos cīnameos & undiq̄ p̄dul os cries tuos. p̄ teneras & tere tis & mei similes genas: p̄ pect' nescio q̄ calore feruidū. sic i hoc saltē puulo cognoscā faciē tuā supplicis anxie piis p̄cib' erogat̄: germāi cōplex' idulge fructū. & tibi deuota dicatae q̄ psyche animā gaudio recrea. nec qcq̄ āpli' i tuo uultu req̄ro. iā nil officiūt mihi. nec ipsae nocturnae tenebrae. teneo te meū lum̄. his uerbis & ample xib' mollib' decātat' marit'. lachrymasq̄ ei' suis crinibus detergēs: factūq̄ spōpōdit: & p̄uertit statī lumē nascētis diei. iugū sororiū cōspōsa factōis: ne parētib' qd̄ uisus: recta de nauib' scopulū petūt illū p̄cipiti cū uelocitate. nec uēti ferētis optae p̄lētia: licētiosa cū temeritate profiliūt̄ i altū. nec imēor zephyr' regalis edicti: quī iuit': susceptas eas grēio spirātis aurae soloreddidit. At ille icōtatae statī cōferto uestigio: domū penetrat. cōple xeq̄ suā p̄dā. sorores noīe mētiētes: thesaurūq̄ poenit' abditae fraudis: uultu lēto testētes: sic adulāt. psyche: n̄ ita ut pridē paruula: & ipsa iā mater es. quātū putas bo

Iugum sororium.

adular.

Hilaritate.

Hilaria.

Q VINTVS

LA Et abunt: lætas facient. & lætificabunt: Liuius in egypto. iã ne oculos specie letauisti optabili. Affe Lætare.
ctõe: dilectõe sororia. & germanitatis affectu. V Aporoſis: calidis & uapore mulcentibus. quales i bal-
neis expeſtimus. auctor eſt Viſtruuſius medicamentofas eẽ aquas ois calidas. Mlris edulibus. ideo Medica-
mira edulia uocat. qã p̄ſto parata erant: nec tamẽ apparebat qbus miniftrantibus ſportarẽ. oli numa mentoſa
p̄pilius uocatis cõiuuſ. u. i. magica effecit. ut repẽte fercula oifaria p̄ſto eẽnt. & menſæ oĩ apparatus cõ- calida aq̄
uiuiali inſtructiſſimæ ſpectarent: qd̄ ſane miſe mirandũq; apparuit. Mize de

ni nobis geris i iſta perula: quãtis gaudiis totã domũ
hylarabis. o nos beatas q̄s in tantis aureis nutrimenta
letabũt. q̄ ſi parẽtũ ut oportet pulchrytudini reſpõde-
rit: protius cupido naſceſ. Sic affectõe ſimulata paula-
tĩ ſororis iuadũt aĩum. ſtatĩq; eas laſſitudie uie: ſedili-
bus refotas: & balnearũ uaporofis fõtib; curatas: pul-
cherre triclinio: miriſq; illis & beatis edulib; atq; tuce
tis oblectat. iubet citharã loq. p̄ſallit. tibias agere. ſõat.
choros cãere. cãtat. q̄ nullo p̄lẽte cũcta dulciſſimis mo-
dulis: aĩos audiẽtiũ rẽulcebãt. Nectãm ſceleſtarũ ſcemi-
narũ neqtia: uel ipſa mellita cãtus dulcedie mollita cõge-
uit. ſede ad deſtiatã fraudiũ pedicã: ſmões cõferẽtes: diſ-
ſimulãter occipiũt ſciſcitari: q̄lis ei marit; & uñ nota-
liũ ſectacula prouẽiret. Tũc illa ſimplicitate nimia: pri-
ſtini ſmõis oblita: nouũ cõmẽtũ iſtruit. Aitq; maritũ
ſuũ de prouicia maxia magnis pecũiis negociãtẽ iã me-
diũ curſũ ætatis ager. iter ſpũ rara cãicie. ne i ſmõie iſto
tãtillũ morata: ruſũ opiparis mũerib; eas hõuſtas: uẽ
to ſouehiculo reddidit. Sed dũ zephyri trãgillo ſpũ ſub-
limatã domũ redeũt: ſic ſecũ altricãtes. qd̄ ſoror diciũs
de tã mõſtro ſofatũe illi; mẽdacio: tũc adoleſcẽs mõ flo-
rẽti lanugiã barbã iſtruẽs: nũc ætate media candẽti cã-
cie lucidus. quis ille: quẽ tẽporis modici ſpatiũ repẽtia
ſenecta reformauit: nil aliud repies mi ſoror. q̄ uel mẽ-
dadium iſtã peſſimã ſceminã cõtingere. uel formã mari-
ti ſui neſcire. quorũ utrũ ueũeſt: opib; iſtis q̄ primũ ex-
terminãda eſt. qd̄ ſi uiri ſui faciẽ ignorat: ideo proſecto
denuſit: & deum nobis prãgnatõe iſta gerit. certe ſi di-
uini puelli: quod abſit: hic mater audierit. ſtatim me la-
queo nexili ſuſpendam. Ergo interim ad parentes no-
ſtros redeamus. & exordio ſermonis huius quam con-
colores fallacias adtexamus. Sic iſtammãtã parẽtib;
faſtidienter appellatis: & nocte turbatis uigiliis perdi-
te: matutino ſcopulum puolat. & ide ſoliti uẽti præſi-
dio uehemẽter deuolat. lachrymiſq; p̄ſſura palpebrãz

res facile iediã feri autũat quos grãce appellat. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΚΑΚΕΣΤΙΚΟ ΤΕΣ media atas. ut tradit Celfuſ
tutiſſima eſt neq; iuuetã calor neq; ſenectutis frigor iſeſtat. plaut; i aulularia poſt mediã atãtẽ q̄ medi-
am uxorẽ ducit domũ: nomẽ libero poſthum;. CANDERI: albicãte. ET deũ gerit. ex deo. n. & imorta-
li deũ & immortalẽ geri cõſectariũ eſt. ſili; tũc o nate deũ diuoſq; datũ beatos. HIC mi audierit: hæc dei mi
appellabit: & ſe matrẽ diuini filii noiari audiet. NEXILI: a nectẽdo nexilis liq̄us dictus: ſic & uestis nexi-
lis. cui; uſus fuit ante uestimẽta textilia. Lucreti; nexilis ante fuit uestis q̄ textile tegmẽ. Quã colores:
purior lectio eſt & plãior ſi legas cõcolores q̄ſi cõſimiles cõgruẽteſq;. FAſtidiẽter: cũ faſtidio faſtidioſe
aduerbium eſt: a nãqui tedulum interdum pro faſtidioſo interdũ q̄ oibus odio eẽt ponere ſoliti ſunt.

de qbus ante diximus. Cltharã conuiuio
loq; ſic Virgilius. obloq; muneris numã.
ſeptẽ diſcrimina uocũ. PSALIT: p̄ſaloci
canit p̄ſalocithariſtã apud ſueto- thariſtã.
niũ dicũt cithara canẽtes. CHO pedicã.
ros canere: q̄ ex multorũ uocibus ſectacula
diſſoniſ ſymphoniã faciunt atq; Dictum.
concentũ. PEDICã: laqueũ & ten- no
diculã: ſunt. n. pedicã laquei qbus Domitia
pedes illaqueãt. Virgilius tũc grui ni.
bus pedicas & retia põere ceruiſ. Canicies

NOTALIũ: lege nataliũ: q̄rebant
eni qbus natalibus ortus eẽt ma-
ritus p̄ſyches: & qua ſecta p̄ paga-
tus: nãq; a ſecta ſectacula deriuat:
quaſi ſeqla qdã. & p̄pagatio nata-
liũ. COMETũ: excogitatũ fiſtũq;
mẽdaciũ. PRiſtini ſermonis ob-
lita: uetus uerbũ eſt. mẽdacẽ memo-
rẽ eẽ oportere.

INter ſparſũ rara
canicie: Domiciãus comã inq; in
adoleſcentia ſeneſcẽtẽ forti aĩo ſe-
ro. idẽ caput cuiuſdã uarietate ca-
pilli ſubrutiũ & canicie iter ſparſũ
p̄fuſã niuẽ mulſo dixit. canicies te-
ſte plinio homini tm̄ eſt. & equis.
ſed homini ſep̄ a priori pte capitũ
tẽpora. ut alexãder aphrodiſeus &
ariſtoteles tradũt priõ caneſcunt.
hic illud Maronianũ. tẽporib; ge-
minis canebat ſparſa ſenectus. cõ-
trahit at canicies iopia & exilitate
caloris. Ruſſi hoies celeriuſq; ni-
gri caneſcũt. TANTILLũ: minimũ.
tu ne adoleſcẽs: ſecũ malã ſorores
bonã ſororẽ criminãt. tãq; menda-
cẽ. & uanidicã: q̄ cũ prius dixiſſet
maritũ ſuũ iuuenẽ eẽ ſpecioſũ: nũc
repẽte eũdẽ dicat ſeneſcẽtẽ cãeſce-
re.

VENTofo uehiculo: zephyri
ueſticulo. AETATE media: atã
tẽ mediã uocat. q̄ mediã eſt iter iuue-
tã & ſenectã: q̄ auicẽna. noiãt atãtẽ
pulchritudis: q̄ fere eſt a. xxx. uſq; ad
xxxx. añũ. eadẽ atãtẽ cõſiſtẽdi noiã
tur Hipo. i aphoriſmiſ ſcõdo cõſiſtẽ

Sonno
p̄ſaloci
thariſtã.
pedicã.
ſectacula
Dictum.
Domitia
ni.

Canicies

Inuentione
Cithararũ
ſermonis
p̄ſaloci
p̄ſaloci

Ruſſi d;
to cane-
ſcunt.

atãtẽ cõſi-
ſtendi.
Media
uxor.
Nexilis
ueſtis.
Tedulus

COactis: sic Terentius hæc uerba una me herde falsa lachrymula quã oculos terendo misere uix
 appellat ui expfferit restinguet. **PRAE**ffura: expffioe. **AP**pellat: alloquit: alias appellare dicitur creditor debito
 creditor. re: quã creditã pecuniã reposit. **Alphius** fcenerator dicere solebat bona noia fieri mala si nuq̃ appelles:
 debitorẽ. **Quintilian** in. y. & paup eras & tu maxie a creditoribus, appellabaris. hoc intellectu est illud positu a **Sa**
 tyrographo. sed pensio clamat posce: sed appellat puer unicus: alias appellare e idẽ qd̃ prouocare. ut ap
 pello caesarẽ. prouoco ad populũ: notissimus e apud iuriscõsultos titulus de appellatõib⁹. **TAN**ti ma
 li ignorãtia: sorores aiunt psyche
 beatã sibi uideri ex eo q̃ mala sua
 ignoret nesciatq; qbus piculis ob
 noxia sit apud Senecã ait adipus
 iners malog̃ remediũ ignorantia
INcuriosa: secura & negligens.
IMmanẽ colubrã: hoc comẽto
 mẽdacioq; falaciofo subuerrere.
 conantẽ simplicẽ psychen. fingẽtes
 se hie p̃ cõpto. maritũ psyches ser
 pentẽ eẽ. enormitate terribilẽ in
 gluuiẽ & ueneno formidãdũ: De
 olympiade alexandri magni ma
 tre traditũ eẽ cũ serpẽte cõcubuisse
 ex eoq; cõcubitu alexãdri magnũ
 eẽ cõceptũ. cõsimilis fabula. p̃didit
 Scipionẽ diuinã stirpis uigẽ.
 p̃gẽtũ eẽ ex i mãis anguis cõcubitu: q̃
 cũ p̃põia matre creditus eẽ concu
 buisse. **MVL**tinodis: iũcti legẽ
 dũ. ut uolumia multinoda accipi
 as p̃ nodosa. & nodis multis impli
 cata. **VO**luminibus: spiris sinuo
 sis. **Virgilius** sinuatq; imẽsa uolu
 mie terga. **COL**la sanguinatẽ:
 habetẽ collũ sanguineũ. figura poe
 tica. **HL**atẽ: ore patulo. & ut uete
 res dicebãt hietãti. **IN**gluuiẽ: in
 gluuiẽ uẽtris capacitãtẽ eẽ itẽrptat̃
 Seruus enarrã illud **Virgilianũ**:
 prob⁹ igluuiẽ rãisq; loquacibus ex
 plet. ego opior igluuiẽ pprie dici
 sinũ guttuũ & capacitãtẽ: i auib⁹
 potissimũ: quo mergũt recẽtia ci
 baria: ut gallinã palũbes. colũbã.
 p̃dices hnt. cãtera fere carẽt eo si
 nu: sed gula patientiore utunt̃: ut
 gracchuli. corui. cornices. **albertus magnus** recẽtioreq; scriptores pappã id i auib⁹ appellãt **plinĩus** si
 nu: & i onocrotalis utẽ: igluuiẽs p̃ uorãtia & gulositate usurpat. **SORT**is pythice: oraculi apõlinei
Bestia nuptiis: uerba oraculi sũt hæc. nec speres genẽ: mortali stirpe creatũ: sed sænu atq; fẽ: uipe
 reũq; malũ. **CIR**cũsecus: i circuitu a lateribus huiusce loci & regiõis. **AC**colã: uicini cõtermini. ac
 colas pprie dicimus fluuiõ: & mõtiũ. ut accola padi. & accipit̃ p̃ eo q̃ habitat. ppe locũ descriptũ. **MA**
 turauerit: maturã fecerit. exactis mẽsibus legitã partõis: & maturi fœtus. **HIC** hæc. **VO**calis soli
 tudo: pp̃ uoces quas psyche famulas habebat sine corpore. & ita callidissime eleuat bõa: qbus illa beata
 uisebat. **CLAN**destia ueneris. qã furti cupido nec ulli cõspiciuus coibat cũ psyche. **NO**st̃ feceri
 mus. existimabimur fũctã officio nostro qd̃ pi as sorores decet. **AN**lmi tenella: aio puellari tenero
 molli. archaismos e. **MEM**oriã effudit: cõsimiliter **plautio** fosiã exciderũt p̃ formidiẽ mãdata domi
 nica. **LV**rida: pallida & luore deformata. **EX**anguĩ colore: ex metu sanguis & calor in imũ perfu
 giunt deserẽtes loca exteriora. ut docet **aristoteles** i problematis. unde fit ut metuẽtes pallefcant. & qua
 pallefcũt. si exanguẽs cõspiciãt: ex eodẽ timoris affectu uenter soluit & libido urinã laceffit. quia uidelicet calor
 ex superis in ima defluens & ex sũmis ad intima penetrans aluum mouet & uescit. **TER**tiata uer
 ba: eleganter uerba tertiata appellat imperfecta. lapsantia & ex pauore nutabunda. qñ scilicet hõ ex ani
 matus. nõ integra uerba enuntiat. sed uix tertia quãq; profert mediis ex perturbatõẽ quasi deuoratis
 suppsissq; e. n. affectus hic naturalis. **SE**mianimi uoce. attenuata. & quasi iter mortua ex formidiẽ.

Olympi
as cũ ser
pente cõ
cubuit.

Ingluui
es.

pappa

accolã

archais
mos.

Metuẽtes
pallefcũt.
Merus
soluit uẽ
trem.

Q VINTVS

PAR: æquū & iustū. Cuiatis: cuius gentis. & patriæ non ē gētile est: cuias dī & culatis priscianus Cuias. Cuiatis. Lucifugi Lucifugi Lychno- bii.

par erat in officio uestræ pietatis permanetis: ueræ & illi: qui talia uobis affirmant: nō uident mihi mendaciū finger. nec. n. unq̄ uiri mei uidi faciē. uel oīo cuiatis sit: noui. sed tantū nocturnis subaudiens uocib⁹: maritū incerti status: & prorsus Lucifugā tolero. bestiāq; aliq̄ recte dicentibus uobis maritū cōsentio meq; magnopere semp a suis terret aspectibus. malūq; grāde: de uult⁹ curiositate p̄minat. Nunc si quā salutarē opē piclitanti sorori uestræ potestis afferre: iā nūc subsistite. cæteræ incuria sequens prioris prouidentia beneficia corrumpit. Hunc nactæ: iā portis patentib⁹ nudatū sororis aīum facinorosa mulieres: omīssis tecte machinæ latibulis: districtis gladiis fraudiū: simplicis puellæ pauētes cogitatōes inuadunt. sic deniq; altera. Qm̄ nos originis nexus pro tua incolumitate: piculū qdē ullū ante oculos hīe cōpellit: uisā: q̄ sola deducit iter ad salutē: diu diuque cogitatā: monstrabimus tibi. Nouacula p̄acutā ad pulsam etiā palmule lenientis exasperatā tori qua parte cubare consuesti: latenter abscode. lucernamque concinnem completam oleo. claro lumine premicanrem: subde aliquo claudentis auleæ tegmine. omniq; isto apparatu tenacissime dissimulato: postq̄ succatos

si lucernarios. & ad lucernā uiuent. Fulgentius Quāuis ille cōiūx. lucifuga sororios ei cōminando uetaret aspectus. MARITO: lege maritū consentio inquit maritū meū eē bestiā aliquā prout uos recte asseritis. NEq; corrige me: e enim sēsus. absterret me quo minus eū aspiceī possim. PERICITATI: in picula constitutæ alias piculū hoc ē expiūtū facienti. SVB subsistite: succurrite subuenite. IN incuria: negligentia & ignauia: scitum catonis tus inqt magna cura: magna uirtutis. incuria apud priscos siq; passus eēt agere suū sterile scere. eūq; habuerat derelictū. is notabat incuriæ hoc ē ipoliciæ. GLADIIS fraudiū: tota locutio ē ex trāslatōe ducta. ut & latibula machinæ: & gladii fraudiū & portæ aī patentis. p̄ metaphorā decētē dicta itelligat.

ORIGIS nex⁹: uicū cōiunctioq; necessitudis sororia: nexū reotio: ri quadā significatōe & uulgo p̄p̄ nota dixerūt ueteres obligationē orem. q̄cūq; p̄ æs & librā sit: d̄q; ne tti dicebat. auctores Helius gallus M. Varro & fest⁹: hoc intellectu illd

M. Tullii ex prio de oratore accipiendū est. nex⁹: iura uersantī causis: centū uirilibus. cōmentator icuriose insciteq; locū Ciceronis exponit. nexū æs uocat pecunia quæ per nexū obligat. & nexus homo: q̄ cū liber esset. pro pecunia quā debebat. operas suas in seruitute locabat donec solueret. de nexis ob æs alienū longa mentio apud Liuiū. NOUACULA: ferramentū tonsoriū est. uulgo notissimū. de quo epigrammatarius: hoc salamandra notet uel sceua nouacula nudet. AD pulsā: ut uel minia māus ipulsiōne secet uitalia. ut pote acie acutissima acerrimaq; exasperata. EXasperatam: cote exacutam. sic filius saxoq; exasperat ensē. sic & tacitus saxo exasperatur ferrum: auctor est plinius cotes ferro aciendo laudatas fuisse creticas secundo loco laconicas. quæ utraque oleo indigebant: inter aquarias nauis laus maxima fuit. ex oleo & aqua cilicie cotes pollent: reperræ sunt & in italia aqua trahentes acie acerrimo effectū: concinna breuitate complectilem. PRAEmicantē: splendicantem ac lucentem.

OLEO: oleum e nucibus iuglandibus: qd̄ usibus lucernarū: hoc maxime tempore accōmodū est cariyon uocant. AVLVLæ: lego auleæ ut sit sensus. Lucernæ lumē occultandū esse contegendumq; tegumento auleæ undiq; sepientis. auleā enim fœminino gēne sic dicimus. ut auleum neutro: Quintus curtius. nec qcq̄ eorū q̄ inuicem iactata erāt rex ignorabat cum post auleā q̄ lectos obduxerat staret. sūt autē aulea p̄ni & uela picturata: & uersicoli textura spectabilia: q̄ græcis quidem uocabulis sed apud latinos usitatissimis peripetasmata. & peristromata nominantur. aulea autem dicta esse tradunt ab aulathali regis in qua primum inuenta sint: postq̄ is populum romanum scripsit heredem. hinc atthallica a p̄p̄tio cognominata. illo uersu nobilis auleis porticus atthalicis. plinius auctor est atthalam regē primum inuenisse aurē uestibus intexere. unde inqt est nomē atthalicis: aulea purpureo colore distincta & simulacris hoīum intexta testis est poeta cum ait purpurea itexti tollant aulea britāni: belluata tapetia dixit plautus a textura belluarū. q̄ in auleis hoc genus dicenter graphiceq; intexuntur.

SVLCatos: peria de ac maritus p̄lyches sit colubra sinuosis uoluminibus serpens & in incessu sulcū faciens. qm̄ de sulco fit mentio nodus aufonii enodandus est. q̄ inter gr̄phos id̄ solubiles merito habetur quē nos olim plausibiliter dissoluimus emaculauimusq; uersus aufonii est hic in epigrammate

subsistite
Incuria.
scitum
catonis

construenda

Nexum
obligatio.
Nexus
homo.
Cotes
ferro aciendo.
Cariyō
Aulea.
Auleum.
peripetasmata.
peristromata.
Attalica

belluata
tapetia.
Nodus
aufonii
enodatur

ad paulū. & si pierias patit litare forores. nūq̄ ipse torquet aulica. in duabus dictiōibus singulae litterae corruptela totū corruptit idcoratq; sensū poeticū. & maxias tenebras lectoribus offūdit. Ego uero uerbu illud litare emendo litare: cū alioq̄ litare elimitet claudicās metrica cōpago: & illud aulica corrigo aulaca hoc intellectu. & sensu. phebus iquit iubet ueḡ loqui: qui quis iterdū musas delirare pmittat. & a recto sulco discedere. ipse nūq̄ flectit sulcū. nec aberrat. litare: qd̄ & lerare dicit̄ rustici cū arāt tertia aratiōe iacto semie. i. ut Varrōis uerbis utar. cū tabellis ad uomerē simul & fatū frumētū opitū i porcis & sul-

Lirare
Lire in
agris.

Deliratio
Delirare.
Deliriū.

cant i fossas. quo pluuiialis aq̄ dila bat. liras uocari a rusticis tradit columella cū sic aratū ē ut iter duos latius distātes sulcos medius cumulus sicca sedē frumētis p̄beat. Dicamus planius & explicatius litare & sulcare qd̄ dū fit ab agricola saepe sulcus par̄ rectus ducit saepe que colonus a recto tramite deuis aberrat. unde ut docet plinius noster appellata deliratio est: q̄ senilis est stulticia & delirare dicim⁹ insanire senes. quasi a recto recedētes. & deliriū ipsā insanā. musa ergo lirāt a recto sulco de errantes cū ipse phœb⁹ nūq̄ torq̄at aulaca. i. nūq̄ flectat sulcū. nec fiat erraticus sulcus. græco uocabulo δὲ ἀλαξ ἀλακός aulax au lacos: ex hac

Locus in
uenalis
curiose p
pensus.
Vigilati
stertere
naso.
Naso ma
gnum
clamat.
pensilia
poma
pensiles
uua.
pensiles
horti.

nā iterptatōe elucescit iā opior locus ausōii tenebricosissim⁹: & squalore deterso splēdescit. INtrahēs trahēs. SOMni p̄mētis. altior q̄es & uehemētior sōnus ē prius q̄ nouissimus. iplicatq; p̄ssius grauius que corpora mortaliū: de quo poeta. Tēpus erat quo priā q̄es mortalibus agris icipit & dono diuū gratissima serpit. Soporē flare: sic Vir. extractus toto p̄flabat pectore sōnū. M. T. i ep̄lis ad atticū Marcellus iqt̄ cādidatus ita stertebat: ut ego uicius audirē. M. Celii in antoniū ē illa luculēra descriptio. Nāq; ip̄sū offēderūt tēlētō sopore. p̄fligatū toris p̄cordiis stertētē. Ructuosos sp̄s gemiare: obiter Satyrici poetæ uersus ē discutiēdus. que grāmatici p̄curiā trāsmittūt: nihil occultioris intellectus subesse suspicantes uersus ex priā satyra. iuuenalis notissimus ille ē doctus & ad calicē uigilati stertere naso. q̄s nō expōit doctus stertere uigilati naso. q̄ simulet maritus se dormire cū uigilet: ut ip̄uitus mechee uxor. Ver̄ attēde qd̄ ego i eū sensū excogitaueri. hō q̄nto altiore sōno dormit. tāto sonātius stertit. sōus at ille stertētis & rōchus fit naso. uñ festiuiter. nec minus elegāter & scite dī hoīs dormiētis & stertētis nasus uigilare cū clamofus sit & obstrepus. hoc ex plautia lectōe obseruauimus: sic. n. i milite scriptū ē. an dormit sceledrus i tus: nō naso qd̄ nā eo magnū clamat. tetigit calicē euidētē docet plautus. nasū uigilati dici & eē i hoie dormiēte. nā cū dormiēs q̄etus taceat nasus ipse nō tacet. sed clamat. & q̄ clamat uigilare dī nō dormire. ex hac plautia elegātia & sensu nimiq; trāstulit id satyrographus uigilati stertere naso: qd̄ totū urbā nissime dictū ē. q̄to. n. magis maritus uxoris moechæ stertebat uel stertere se simulabat tāto magis naso clamabat: ut ita fidē faceret sōni. talis at nasus uigilās scitissime dī q̄ aure ē neq; surda nec hispida elegātia poeticā pcipit & iuētis nris plausibliter affurgit. PENSilē gradū: suspēsū liberatūq; ne. i. strepitu pedum & sonitu excitari possit. pēsilia appellat. M. Varro. poma q̄ suspēsā sūt ex lacunari: q̄ mox ad edēdū descēdere cogimus. plinius uuas pēsiles p̄bat: q̄ decerp̄tæ diu pepēdere: qua uētilatōe ēt utiles sunt stomacho agrisq; nā & refrigerāt leuiter. & fastidiū auferūt. idē balineas sergii oratæ pēsiles fuisse dicit. idē hortos pēsiles tradit thebis egyptiis fuisse extractos. Curtius strabo ceteri celebrāt hortos pensiles babilōios memorātq; iter mūdi miracula. q̄ edito supra muḡ arcis positi uisebāt sostratus architectus prius oīum pensilē ambulationē gnidi fecisse tradit. PAVlulati: a paululo aduerbiū fit paululati. idē significans quod paulati minutati. pedetenti. MVtuare: cape sume. ANcipiti telo: nouaculā prae-cutam intelligit cuius ictus anceps est & mortiferus. dici etiam potest telum anceps duplicem habens aciem & utrinq; acutū. ut est bipennis. AVdaciter: quod nos audacter dicimus dixit audaciter. qd̄ ex regula grāmatices elegantius est de quo caper grāmaticus sic. audacter latinū est sed audaciter melius est: quia noīa in. x. littera terminata in aduerbiis iter assumunt. ut atrox atrociter. ferox ferociter uelox uelociter sic & audax audaciter. uerum consuetudo dñā reḡ & maxime uerborū obtinuit ut audacter passim dicat. Nixū q̄ ualido: conatu ualentissimo. NODū cernicis: Quo. i. caput ceruici cōnerit. ISTIS sociis: familiaritium intelligit neq; tactile neq; uisibile. qd̄ psyche ancillabā præstoq; erat.

Homo
femina.

HOminē te: appellatione hominis mas & femina continetur. Seruius sulphitius in epistola ad Ciceronem. paucis post annis tamen ei moriēdum fuit. quoniam homo nata fuerat. illud satyrographi quis ignoratur? clames licet & mare cœlo confundas homo sum. CONfinium: proximitatem.

Q VINTVS

FLatus alitis: zephyrus significat cuius flatu alitē uocat. ob celeritatē: & q̄a uenti fingunt a poetis alati & uolatici. PERnici: ueloci & rapida. alias pernix dicit̄ pseuerans. SOLa nō est: psyche sola erat & pernix. nō sola. nā ex habitu soror̄ sola relicta uidebat: sed cū a furiis intrinsecus uexaret̄ sola dici nō poterat.

FLVctuat: sic Virgilius magno curarū fluctuat estu. plautinus amator elegāter ait se maritimis motibus agitari a cupidine. sic. n. curā huc & illuc rapiunt mentē ut a stus fluctuant & agitant. DIFFert audet: uarij affectus. & inter se cōtrarij miserā psychē dissipabāt: q̄ decēti uerbor̄ uarietate explicant̄ in

foemina sic apud plautū alcesimachus affectibus multiugis distrahit̄ in cistellaria. BESTia: sic enī credebat̄ p̄fusa induc̄taq̄ uastrāntis sorariis. VENERis pl̄iis uelitat̄: decenter & satis opte significat cupidinē cū psyche primos cōcubitus exercuisse. nam ut uelites milites hastis uelitaribus pl̄erim̄ tua pugna mauortia. sic bellator̄ res ueneris pl̄io uenerio cōgrediunt̄. nāq̄ & ueneri sua sunt bella uidelicet nocturna. & conflictus amatorii: de q̄bus poeta atq̄ non in uenerē segnes nocturna; bella: & a martiale dictū est o q̄ prelia quas utriq̄ pugnas sc̄elix lectulus & lucerna uidit: de hac sic fulgētius: nocte adueniens maritus ueneris pl̄iis obscure peractis. SEXū audacia mutauit: q̄ ob sexū foemineū infirma & meticulosa esse debebat. hęc ex audacia i uirum reformata eē uidebat̄. & quasi uirago facta. dū facinus uirile cepit. foemina. n. naturaliter pauidiores sunt. uiri aiosiores. uñ mulier ut Varro interpretat̄. & memorat Lactantius imutata littera uelut molier. sicut uir a ui noiat̄us ē. qd̄ maior in eo uis est q̄ in foemina. DVLcissimā bestia: nulla inter aiantes oīs dulcior nulla mitior est cupidie cuius mellitā blādiā & illicia dulcissima illaqueant aios mortaliū. & possessos in mācipatu tenent. LVmē increbuit: ex hoc intelligi uult miram pulchritudis exuberantiā in cupidie:

predianitur

Bella ueneria.

Psyche in
Lactantius
Mortis

Mulier a mollitie.

De scripto pulchritudinis

flatus alitis ipulso solito porrectæ sup scopulū ilico pernici se fuga proripiunt. Statique cōscens nauibus abeūt. At psyche relicta sola: nisi q̄ infestis furiis agitata: sola nō est: æstu pelagi similis: merendo fluctuat. & quis statuo cōsilio: & obstinato animo: iam tū facinorosas manus admo uēs: adhuc incerta consilii titubat. multisq̄ calamitatis suæ distrahit̄ affectibus. festinat. differt. audet. trepidat diffidit. irascit̄. & qd̄ ē ultimū: in eodē corpore odit bestia. diligit maritū. uespa tamē iā noctē trahente. p̄cipiti festinatiōe: nefarii sceleris iustru it apparatus. Nox aderat. & maritus aderat: primisque ueneris preliis uelitatus altū soporē descenderat. Tūc psyche & corporis & aīmi aliouin infirma: fati tamē seuitia subministrante: uiribus roboratur. & prolata lucerna: & arrepta nouacula: sexum audacia mutauit. sed cum primū luminis oblatione tori secreta claruerunt: uidet omnium ferarum mitissimam: dulcissimā que bestiam: ipsū illū cupidinē formosū deū. formose cubantē. cuius aspectu lucernæ quoque lumē hylararū increbuit. & acuminis sacrilegi nouacula prænitebat. At uero psyche tāto aspectu deterrita: & impos aī: marcido pallore defecta: tremēsque decedit in imos: poplites. & ferr̄ quærit abscondere. sed in suo pectore. qd̄ profecto fecisset: nisi ferrum timore tanti flagitii: māibus temerariæ delapsum euolasset. iamque lassa salute defecta: dum sepius diuini uultus intuetur pulchritudinem recreatur animi. uidet capitis aurei genialem cesariem ambrosia temulentam ceruices lacteas: genasque purpureas: pererrantes criniū globos: decoriter

cuius aspectu & splendore splendor lucernæ fieret hilarior fulgentiorq̄ & nouacula magis ac magis splendesceret. & nitore nimio radiaret. PRAENitebat: ualde nitebat splendebatq̄. PALlore defecta: ex aiata. & p̄ fortē die uiribus destituta & quasi lipothymia. hoc est aīo linquente deficiens. Marcidū aut̄ pallorē appellat ab affectu. cū ex metu marcesceret. & laquidior facta eēt. nec sui cōpos. IN imos poplites. in hanc sententiā est illud Ouidianū poplite succiduo genua intremuere fugitq̄ & color & sanguis: aīusq̄ reliqt̄ euntē. REcreat̄ aī: refouet aīo ac refocillat̄. archaismos est. sic. n. ueteres loquebāt̄: & taliū locutionū referti sunt eruditor̄ libri. GENiale cesariē: descriptio graphica luculentaq̄ est forma cupidis. a quo uelut canone & lege quadā liniamenta oīs pulchritudis petēda sunt: sicut olī a statua polycleri artifices liniamenta artis petebāt uelut a lege quadā quē ob id canona uocāt. huiusce canonis polyclerei mēt̄o quoq̄ fit a galēo. sed uulgus medicor̄ id pagē recte p̄cipit. AMbrosia temulentā: ut significaret cupioso ungnētō p̄fusa fuisse cupidis comā & quasi igurgitatā emphaticos temulentā dixit. sic. n. temulētus hoc ē ebrius hō fit uini largitate sic cesariēs larga ungnēti copia madēs & fatura dici pōt̄ temulenta: Temulētū at̄ ebriū dici q̄s ignorat̄ & temulētiā ebrietatē. a uino qd̄ antiqui temetū appellauerūt. auctores plinius. Gellius ceteri. scripsit Cato iō p̄p̄inuos foeminis osculum date. ut scirēt an temetū olerent. i. uinū. AMbrosia: a. u. s̄p̄o. i. o. dicitur immortalis. unde ambrosiā pro ambrosia

Lipothymia.

archaismos.

Canon polycleri

Temulētus.

Temulētia.

Temetū.

ambrosiā

deorū unguento usurpāt poetæ & pabulo diuino. Martialis. iuppiter ambrosia facta est & nectare uiuit. Ouidius de equis solis scribens ait. ambrosianā p gramine hnt: apud Ciceronē in secundo de oratore iocabatur iqt Catulus p̄serti cū ita dicat ipse ut ambrosia alendus eē uideat plinius libro. xxy. ambrosiam herbā eē refert: quā qdā botryn uocant simplici caule odore nō iniucondo. ambrosius choraules. ambrosiæ comæ. ambrosius liquor a poetis usurpant: oia. s. ab eodē fonte deducta. ex quo ambrosius de riuat. i. immortalis. & diuinus. **Impeditos:** decenter iplicatos nodatosq;. **Antependulos:** hos capil-

antia.
capronei

Cur uo
laticus
cupido.

los antiqui antias appellauerunt q in fonte demissi sunt. alio noie capronei noianť quasi a capite p ni. apuleius in floridis iā primū inquit crines eius p̄mulsis antiis p̄mulsis caproneis anteuentuli & propendul. **Volatilis dei** cupidinis quē aligeræ. & uolaticū poetæ fingunt: causam refert alexander aphrodiseus in problematis. qm̄. s. cupiditas amatiū nō diuturna est. nec oio stabilis sed uolatilica & mirabilis euagar̄ p̄terea q̄si alis ai amatiū attolunt. **Roside** quasi rore cōspersa uel potius colore roseo splēdicantes. **Alis:** corrige alis: alas. n. q̄scētes & immotas i cupidie sopito fuisse significat: cū tñ plumulæ illæ teneriores mollioresq; tremore quodā agitatē. **Extimæ:** exteriores sicut in timus dicit̄ iterior: ita extimus exterior. & p̄ extremo pōit & in apologia extimo mundi tergo degit Au. Gellius circulos minimos. q̄ axē extimū tāgūt. **Inq̄ete:** mobiles. **Glābellū:** sine pilis ac leuore tersissimū. **Lectuli pedes:** ingēs copia ē rege sine noie: quas nō p̄p̄tis appellatōibus notamus s; aliis. ut canē & uēaticū & marinū & celestē dicim⁹ sic pedē & nostrū & lecti. & carnīs: mutuamur enī aliēa quotiēs singulis singula affignare nō possumus. auctor Sene

axis exti
mus.
pes lecti
& ueli.

Magnus
deus
amator.
Rorarii.

Scintilla
Lucerna pre
sagit hie
mem.
Cupido
deus
ignis.
ignis hō.
Extinctio
Lucernæ
amato
riæ.

cal. lib. iii. de bñficiis. **Magni dei cupidis** plato i symposio: Magn⁹ de⁹ ē amor. & apud hoies deosque mirādus idē post paulo amorē magnū demonē eē autuat. **Rmar.** explorat. **P̄riclitabūda:** p̄tētās. acpticulū faciēs an sagittæ cuspis foret penetrabilis. **Nisu.** cōatu. **ROrauerit.** istar roris manauerit fluxeritq;. **Rorarii** apud antiquos appellāt milites q̄ primi plū cōmittebat a rore dicti q̄ an rorat q̄ pluit **IN** amoris amo ē. alter deū cupidinē. alter dilectionē significat. ex eadē elegātia ē cupidie cupidis flāgrās. i. cupiditate dei amoris exestuās. **Afflictū** ihiās. uehemēter ac imodice desiderās. qd. n. desiderāter nimis appetimus id ore hiāti & patulo iuadere solēus. **DE** sōni mēsurā: ne sōnus quo soporatus erat cupidō fieret breuior. **EV** Omuit stillā olei. fulgētius. scitilātis olei desputamēto maritū succēdit ex nimio at olei alimēto notāus accidere i lucernis accēsis. ut stilla liquoris decidat. sicut sidera ut iquit plinius igneā uī reddūt abūdātia alimēto tracti hūoris cū decidua uisūt. p̄sagiū ē futuræ hyemis scitilas lucerna. uñ ait poeta. testa cū ardēte uiderēt scitillare oleū & putres cōcresecei fūgos plinius quoq; ait pluuiæ nūtiōs eē i lucernis fūgos. **IGNIS** deū aduris. qd̄ incredibile uideri pōt. id a lucerna fatigatū ē ut. s. ureret cupidinē. q̄ deus ē uedinū. & ignis numē: q̄ cæco igni carpit uitalia amator. & occltā iflāmatio ne p̄cordia popular̄ i tñl ut hō uere amās totus ignis fiat. iuxta illud q̄ritis ignē ite huc. q̄ritis ignis hō ē merito at lucerna fingit̄ iteruenire reb⁹ cupidieis. siqdē amor. ut iqt fulgētius mythologus. qd̄ aliud nisi flāma fert̄: extinguit̄ lucerna amatoria. qñ uapore ætatis extincto libido cōmorit̄ & ois calorare iuue tutis igniculus repidæ ueternositatis algefcit̄ igēio. **AM** ator iuenerit: lucernā festiuit̄ ait ab amatore iuētā. ut ad illius lumē uoluptate ueneria p noctē potiret̄. iuuat. n. lux & lumē amatores i colluctatōe ueneria de hac lucerna ait p̄p̄tius quā mltā opposita narramus uerba lucerna. de hac Martialis

impeditos. alios ante pendulos. alios retro pendulos: quorū splēdore nimio fulgurātē: & ipsum lumē lucernæ uacillabat. p̄ humeros uolatilis dei pinnæ rosida micātī flore cādicāt: & quis alis q̄scētib⁹: extimæ plumulæ tenellæ: ac delicatæ: tremulæ resultātes: iquietæ lasciuunt. cæterū corpus glābellū: atq; luculētū: & quale pepisse uenerem nō p̄cēnitet. Ante lectuli pedes iacebat arcus: & pharetra: & sagittæ magni dei propitia tela. quæ dum insatiabili animo Psyche satis curiosā rimatur. atq; p̄tractat. & mariti sui miratur arma: depromit unā de pharetra sagittam. & pūcto pollicis extremam aciem periclitabundā tremētis etiam nunc articuli nixu fortiore pupugit altius: ut per summā cutē roraue rint puulæ sanguinis rosei guttæ. sic ignara Psyche spōte i amoris icidit amorē. Tūc magis magisq; cupidine flagrans cupidinis: prona in eum efflēt̄ inhians: patulis ac petulantibus sauiis festinanter ingestis de somni mēsurā metuebat. sed dū bono tāto percita: saucia mente fluctuat: lucerna illa siue perfidia pessima: siue iuidia noxia: siue quod tale corpus contingere & quasi basiare & ipsa gestiebat: eu omuit de summa luminis sui stillā feruentis olei: super humerū dei dextrū. **Hē** audax & temeraria lucerna. & amoris uile ministeriū ipsū ignis totius deū aduris: cū te. s. amator aliq;. ut diutius: cupitis etiā nocte potiret̄: primus iuenit: sic

quam

Q VNITVS

quā cubicularē uocat dulcis cōscia lectuli lucerna qcqd uis facias licet tacebo. in uētū amatoris idoneū lucerna est: cū totus ardescit totus sit flāmiuomus. celebratur scriptoribus Lucerna appellata polymyxos a multitudine nariū siue angulorū qbus ellychnia cōplūscula. sic. n. funiculi dicūtur i lucernis. accēsa illustrat trichinia. Tales sunt lychni pensiles laquearibus depēdētes. quoq; flāmis noctis tenebrā illuminantur. de lucerna polymyxos. est illud epigrammatarii distichon. Illustrē cū tota meis cōiuiua flāmis totq; gerā myxos una Lucerna uocor. Ab hac lucerna lychnidē puellā psychem appellat fulgētius quā

Lucerna cubicularis. amator flammiumus. Lucerna polymyxos. Lychnis psyche. appēdix

inuultus exiuit deus uisq; detectæ fidei colluue: prorsus ex oculis & māibus ifelicissimæ cōiugis tacit⁹ auolauit. At Psyche statim resurgētis eius crure dextro manibus ambabus arrepto sublimis euectiōis appendix miseranda & p nubilas plagas pēduli comitatus extrema consequia: tandem fessa delabitur solo. nec deus amator humi iacentem deserens: inuolauit proximam cupressum. deniq; eius alto cacumine: sic eam grauius cōmotus affatur. Ego quidem simplicissima Psyche parētis meæ ueneris pceptorum imemor: quæ te miser extremiq; hoīs deuictā cupidinē: ifimo, matrimonio addici iusserat: i ple potius amator aduolauit tibi. Sed hic feci leuiter scio: & præclarus ille sagittarius ipse: me te lo meo percussit. teq; cōiugē meā feci: ut bestia. s. tibi uiderer: & ferro caput excideres meū: qd istos amatores tuos oculos gerit? Hic tibi identidē semp cauēda censebā. Hic beniuole remonebam: sed ille quidē consiliatrices egregiæ tuæ: tam pnciosi magisterii dabūt actutū mihi pœnas te uero tātū fuga mea puni uero. cū termino sermonis: pnis in altū se proripuit. Psyche uero humi prostrata & quantū uisu poterat: uolatus mariti prospiciens: extremis affligebat lamentationibus animū. Sed ubi remigio plumæ: captu maritū proceritas spatii fecerat alienum: per proximi fluminis marginem præcipitem sese dedit. Sed mitis fluuius: in honorem dei scilicet: qui & ipsas aquas urere consueuit: metuēs sibi: confestim eam in oxio uolumine: super ripam florentem herbis exposuit. Tunc forte pan deus rusticus iuxta superciliū amnis sedebat. complexus hic humo

si Lucernaria. INVstus: Exuistus uultuatusq;. COLLuuiæ: Fæditate flagitioq;. EUEctiōis appēdix: Appēdix dicitur qd est adiunctum. quasi ex alio pēdeat. M. Tullius i hortētio corpus eē tradit appēdicē animi. ὑποκοριστικῶσ appēdicula noiā. psychem ait fuisse appēdicē cupidinis. dū euehitur sustolliturq; uolatu qn eius inherens pedibus pendula uisebatur.

appendicula.

CONsequia: A cōsequendo dicta quasi sequela quadā & cōsectatrix. CVpressum: Arborē. s. feralem. & diti sacrā. & ideo funebri signo ad domos positā. SIMplicissima: Castigatio q̄ cupido psychem incesit: q̄ ob simplicitatē fallacibus sororibus nimiiū credidisset: a qbus inducta circūscripta decepta est: dū simpliciter nimis & p̄cliuiter credulitatē suā illis addidisset oblita mariti mādatorē: est aut credulitas deceptionū mater. ut iquit fulgētius. PARētis: Matris.

Cōsega.

ADDIci: Mācipari. & addictam obnoxiaq; tradit. ut nō tā libero q̄ feruili matrimonio iungereris.

Credulitas mater deceptionū.

PERcussi: Cupido q̄ alios percute solet sagittis urētibus. se ipm eodē telo percussit. dū i amorē psyches exardescit. TELO meo: Prouerbiū græcū ē. πυραυστου μοροσ de his q̄ se telo suo percutiunt. sibi q̄ ipsi exitiū parāt: est enī pyrausta. bestiola uolucris: q̄ lucernis ultro aduolat igniq; crematur uñ eſchylus scite dixit μοροσ πυραυστου μοροσ. i. stultā pyraustam.

Prouerbium. πυραυστου μοροσ. Stolidapyraustamos.

stæ mortem: quæ scilicet ultronea se cremat. CAPut excideres: Sic enī suaserant sorores: ut psyche caput abscinderet nouacula serpētis. AMAtores oculos: Oculi i capite cupidinis siti amatores merito psyches dicūtur: qm̄ amor p oculos delabit: Nā ut iqt Proptius. si nescis oculi sunt i amore duces: & ab ecclesiasticis scriptoribus oculi mechationū pleni eē tradūtur. Quintilianus quoq; i ea declamatiōe cui titulus ē cæcus i limine: sunt iqt oculi tota nostra luxuria. hi nos i oīa quotidie uitia p̄cipitāt. mirāt adamāt. cōcupiscūt. apud Philosophos amoris diffinitio ē pulchritudinis fruēdæ desiderium. hac aut p oculos fruimur. HIC: Hæc. IDENTidē: Frequēter. CONSiliatrices egregiæ: Cū irōia dictū. ACTVtū: Cōfesti sine dilatiōe aduerbiū tps ē. Virgilius. tū cætera reddet actutū pius æneas. Onidi. quos egdē actutū. sed qd p̄dicere pœnā attinet. CAPtu: Remigiū iqt alarū cū i altū cupidinē sustulisset alienū fecerat acaptiōe nē iter māibus psyches p̄hēdi posset: Dixit at remigio plumæ ex uirgiliana trāllatiōe. q canit i. vi. Remigiū alarū posuitq; imania tēpla. captu dixit. quasi captiōe p̄siōe q. qdā legūt raptū. prior lectio uenustior. A Quas urere. Cū aq̄ elemētū ignis cōtrariū sit & ignē suapte natura restinguat: elegāter dictū ē aquas exuri flāma cupidinis. q nymphas aquaticas psape iflāmauit & amoris incēdio flagrātes reddidit. ut poætæ canit. INNOxio uolumine: Vertigie & uolubilitate nihil psychē p̄it⁹ ledēte.

amor p oculos. Oculi luxuria hominum

Actutū.

Captu p captione

SVpciliū: Altitudinē sūmitatēq; marginis amnicæ: sic Virg. ecce supcilio cliuosi tramitis undā elicit.

Supciliū.

LIBER

Arundo
syringia.
Auletic^o
calamus
Ixeugitæ
calami.
Donax.
Cannetū
Recanūt

CANnā deā: Fabulā signat. q̄ canit nymphā noie syringa amatā fuisse a pane deo pastorali. eāq; in arūdinē demutatā esse cū amatorē insequentē fugitaret. Tūc pan fistulā ex cāna glutino cetæ cōpegit. græco uocabulo συριγγή fistula noiat. Pli. syringiā calamū uocat fistulis utilissimū: qui totus cōcauus est: Auleticon uero tibialē. græce. n. αυλος τibia. Idē ait calamos aucupatorios uocari zeugitas nescio an melius ixeugitæ dicat. nā iξευω aucupor iξος uiscū. iξευτησ aucupem significat: Ab eodē Plinio donax. calamus noiat. qui fructicosissimus est. græce. n. λουφαξ calamus & harūdo significat. a cāna fit cānetū. qdē harūdinētū. RETine

De pane deo.

re: Cōmodior lectio est recinere cāna enī fistularis recinit hoc ē canendo reddit uoces oimodas. ad marē Recanūt dixit Pli. de pdicib^o scribēs. VAGO pastu: Libera pastioē. HIRtuosus: Pan significat qui uillosus & hirtus pingit. nam pan ī naturā similitudinē formatus esse tradit. un̄ & pan dictus. Id est oē. habet cornua in radiorū solis & cornu lunæ similitudinē: tubet eius facies ad ætheris imitationē. in pectore nebridē hēt stellatā ad stellagē imaginē. pars eius inferior hispida ē pp arbores uirgulta & feras. caprinos pedes habet. ut ostendat terræ soliditatē fistulā ex seprē calamis cōpactā pp armoniā cœli ex seprē tonis cōstantem auctor est Herodotus pana inter octo egyptiorū deos noīari. cuius simulachrū capria facie hircinisq; cruribus figuret. Mendesiū pana ī primis uenerantur. apud quos caprariū in p̄cipuo sunt honore: pan uocatur mendes lingua egyptiaca. olim audita est uox a nauticis in mari magnū pana mortuum eē.

Mendes pan.
Capræ a carpēdo.
αιξουραπις.
Prouerbium.
Scitus.
Scitulus.
Scite.
Coniectura diuinationis.
Coniectores.
Amor antiochi cognit^a medico.
Medicina coniecturalis.

TONdentes capellā: Carpentēs. & enī a carpēdo capræ noīatæ quæ salua & morsus est arborū uenenū. oliuāq; quā lamberit capra statī sterile scere. M. Varro & Plinius prodiderūt. apud græcos pro uerbiū est αιξουραπις capra cœlestis de fortunatis. qbus p̄sto est qd̄ cōcupiscit. cui cōsimile est illud quoq; κερσασα λαειας. i. cornu copiarū. PVELLA scitula: Verba panos rustici dei. ad psychen quā scitulā appellat. quasi dicas uenustulā & elegatē: Terētius in Andria scitus puer est natus p̄aphilo. ubi a donato exponit elegās & pulcher: quē græci ωραιοι dicunt: hinc aduerbiū scite qd̄ est eleganter & pulchre. OPllio: Opiliones pastores ouiuū dici quis ignorat qui illud tātū legit uulgatissimū. uenit & opilio tardi uenere subulci. græce dicitur ωλοβοτησ. EXPERimētis instructus: Longa ætas ut inquit elegatē Plautus sapientiæ cōdimētū est. DIVinationē autumāt: Coniectura diuinationis qd̄ est. dicta coniectū. i. dirrectione quadā rationis ad ueritatē: unde etiā somniorū atq; oium interptes cōiectores uocātur. auctor Quintilianus. TITVbante uestigio: Titubans uestigiū pallor imodicus spiria crebra indicia sunt amoris. olim herasistratus medicus ex cōiectura cōsimili amorē deprenit in clusum antiochi medullis: qui egritudine amatoria tabescens in lecto cubans accedente stratonice: q̄ uisendi causa ad eū frequenter uentitabat tanta repente pturbatione occupat. ut defectū uocis ruborē uultus intuitū oculorū sudores acutos motū incredibilem uenæ cūctaq; alia signa. q̄ sappho de amatoribus refert intueri in adolescente liceret: statimq; post hæc deficiente pedetentim sensu ingens pallor toto corpore diffundebat. hæc obseruās cōsultissimus medicus sciēter cōiectauit stratonices amore captū esse Antiochū. & uafricia quadā atq; astu circūueniens seleucū effecit ut antiocho stratoica nuberet. Medicinā coiecturalē esse autumant. & ex cōiectura quasi addiuinantes medicos salutariter mēderi. SVspiritu: Suspiratu: suspirio. ACCERsito: Euocato adhibitoq;. CVPIdinē deorū: maximum: Iuppiter maximus quidē dicitur sed tamē a cupidine uincitur: cui cūcta succūbūt apud Ouidium ait uenus ad filiū: Tu supos ipsūq; iouē: ut numia poti uicta domas: & ut inqt Seneca. Sacer ē ignis credite lesis. nimiūq; potens & in oē mūdi parte hic regna tenet puer imitis spicula cuius sentit oē genus aiantū. OBSEquiis promerere: Concilia tibi cupidinē illi p̄stādo obsequia blanda. & beniuolum redde: nā ut inqt Ouidius flectit obsequio curuatus ab arbore ramus. obsequiū tigeſq; domat tumidosq; leones: cōsimile ē illud Quintiliani. ut pleniore obsequio demereret amatissimos mei. NOMine salutari: Lego numine: psyche enī cum adorasset numē panos salutare & propitium ire perrexit.

cānam deam: eāq; uoculas omnimodas edocens retine re. proxime ripam uago pastu lasciuiunt comā fluuiū tondentes capellæ. hirtuosus deus: sauciam Psyche atq; defectam: utcūq; casus eius non inscius clementer ad se uocatam: sic permulcet uerbis lenientibus. Puel la scitula: sum quidē rusticanus & opilio: sed senectutis prolyxæ beneficio multis experimentis instructus. Verum si recte coniecto: quod profecto prudētes uiri diuinationē autumāt: ad isto titubante: & sepius uacillante uestigio: deq; nimio pallore corporis: & assiduo suspirio: imo & ipis merētibus oculis tuis: amore nimio laboras. Ergo mihi ausculta. nec te rursus præcipitio: uel ullo mortis accersito te genere pimas: luctū desine. & pone mœrorē: precibusq; potius cupidinem deorum maximum percole. & utpote adolescentem delicatum luxuriosumq; blādis obsequiis promerere sic locuto deo pastore: nulloq; sermone reddito: sed adorato tantum nōmine salutari: Psyche pergit ire. Sed anteq̄ multum uiæ laboranti uestigio pererrasset:

Q. VINTVS

INscio tramite: Ignoto & latente Virgilianum est. pastor agens telis liquitq; uolatile telum nescius hoc est ignoratus. & latens. Vocabula enim sunt compluria quæ utroque uersum accipiuntur habentq; ancipitem significationem. ut formidolosus. qui timet & qui timoti est: ut infestus qui nocet & cui nocetur. INducta: inducta intra ædes fororias Alias inductus fraudatus. alias cancellatus. & expunctus. ut inductum decretum apud Tranquillum. inductum testamentum apud iuriconsultos.

Nescius pro igno-
tato For-
midolo-
sus.
Infestus.
inductū
testamē-
tum.

PERCUNtanti: Sciscitanti exquirenti forori. HAVtret: Voraret absorberetq;. AEque pari-
ter PERcita: Commota percul-
sa. REBVLIuit: Bulliendo re-
fudit euomuitq; stillam feruen-
tis olei. super humerum cupidi-
nis dextrum. mystico intellectu
psyche lucernā quæ sub modio
consecta erat deregit: id est deside-
rii flammam in pectore abscon-
sam depalat. Cuius ebullitione
incenditur cupido. quia omnis
cupiditas quantum diligitur. tan-
tum ardescit. & peccatricem suæ
carni configit maculam. RE-
cussus: Excussus experectusq;. Vir-
gilius excutior somno. FERro
& igni: Nouacula & lucerna.

THOro meo diuorte: Ex ma-
trimonio meo discede fiatq; in-
ter nos diuortium. matrimoniū
enim dirimitur. diuortio morte
captiuitate. ut tradit Paulus iuri-
consultus: Dictum autem diuor-
tium est uel a diuersitate mentiū.
uel quia in diuersas partes eunt.
qui distrahunt matrimonium.

Enimvero qd
Sororij sint
sunt in
duoq;

Ac dum tati bōi spectaculo pcita: & nimia uoluptatis
copia turbata: fruēdi laborarē inopia: casu. s. pessimo.
lucerna feruēs oleū rebulliuit i eius humeris: quo dolo
re statī sono recussus: ubi me ferro & igni conspexit ar-
matā tu qdē iquit: ubi istud tā dix facius: cōfesti toro
meo diuorte. tibiq; res tuas habeto. ego uero sororem
tuā: & nomē: quo tu cēseris aiebat. iā mihi cōfesti arra-
atq; hiis nuptiis cōiugabo. & statī zephyrō pcipit ultra
termios me domus eius efflaret. Nec dum sermonē psy-
che finierat: illa uesane libidinis: & iuidiæ noxiæ stimu-
lis agitata: p̄cōcīnato mēdatio: fallēs maritū: quasi de
morte parētum aliquid cōpisset: statī nauē ascendit: &
ad illum scopulum protius p̄git. & quāuis alio uento flā-
te: cæca spe tñ ihians: accipe me dicens: cupido dignā te
cōiugē: & tu zephyre suscipe dñam: Saltu se maxio p̄ci-
pitē dedit. nec tñ ad illū locum: uel saltē mortua: pueni-
re potuit. Nā p̄ saxa cautiū mēbris iactatis: atque dissi-
patis: & p̄ ide ut merebat: laceratis uisceribus suis: aliti-
bus bestiisque obuiū ferēs pabulū iterit. Nec uindictē

RESq; tuas habeto: Verba sūt
solemnia: quibus in diuortis ute-
bantur. nam ut docet Caius iuri-
consultus in repudiis id est in re-
nuntiationibus comprobata sūt
hæc uerba. res tuas tibi habeto:
item tibi res tuas agito: sic & ma-
trona plautina diuortens a mari-
to inquit. Tibi habeto res tuas. &
apud Martialem mense nouo ia-
ni ueterem proculeia maritum
deseris atq; iubes res sibi habere
suas. in sponsalibus quoq; discu-
tiendis placuit renuntiationem
interuenire oportere i qua re hæc
uerba probata sunt. conditione

Diuortij
unde.

repudia.

Verba re-
pudij.

res tuas
tibi habe-
to.

tua non utar. NOmen quo tu censeris: Quasi dicat tu diceris psyche. quod anima sonat. illa mihi
erit anima & uita. plautus ait amicam animam esse amanti. uel sicut tu nomine uxoris & matris fa-
miliæ censeris. hoc est in precio es apud me. eodem hoc nomine sororem tuam mihi copulabo. ut il-
la mihi sit uxor: & mater familiæ. uel expone nominatim te nuncupauit ad differentiam alterius so-
roris. ARra: pignore. alio nomine arabonem nuncupamus: dictio frequens est utraq; apud aucto-
res. Quadrigarius obsides in fidei pignus datos a sannitibus Romanis decenter appellat Arrabonē:
in obsceno carmine scriptum est: utilis hæc arram si dederitis erit. EFFlaret: Flatu suo exterminaret
expelleretq;. PRAEconcinnato mendatio: Præparato. & ante contextu confutoq;. ALIO uen-
to: Non Zephyro illo salutari: cuius uestura molli & tuta uti solebāt. CAEca spe: Dum sperat. quod
nusq; uidet quod ignorat. INhians: Desideranter cupiens. AT illum locum: Domicilium scilicet
illud beatissimum quo psyche fortunata prius fruebatur. PER saxa cautiū: per aspera saxorum.

arra.
arrabo.

ALtitibus: Sic Vir. alitibus liquere feris: aut gurgite mersum unda feret piscesq; ipasti uulnera labēt.

Errabun
dus.
Secius:
Secus,
Gauia
aues aq̄ri
cæ.

SEquētis: alterius. s. sororis. ERRAbūdo erratico diu multūq; errāte: Catullus errabūda regēs tenui uestigia filo. NEC secius: Nec tardius. nec segrius. Virgilius currit iter tutū nō secius æquos classis. Secus aliter significat. secius uero tardius & segrius. & uideſ a ſero dictū. ut grāmatici notāt: Accius i amphitriōe ſi forte pauloq; ueniā ſecius. INq; ſimile: Sicut exticta fuerat prior ſoror. ſic ſimili eodē quoq; gñte mortis & exitio altera occubuit dū. ſi ſe p̄cipitē dat ex ſcopulo. ILle: Cupido. AVIS gauia: gauia aues ſūt aquaticæ: q̄ bella gerūt diſſidiaq; cū anatibus. Plinius i. x. diſſidēt iquit aquaticæ anates & gauia: idē auctor ē gauias i petris niſiſſicæ: nūc memorat Apulei⁹ gauia i mā pelagi. p̄funditatē ſeſe de mergētē idicaſſe ueneri: quem ad modum cupido lucernæ uulnere aduſtus cum dolore decūbebat.

COMmodū: eo momēto id hoſte. tūc tūc. ſup hoc aduerbio ſatis multa i ſupiorib⁹ explicata. LAuātē: Merito uenerē natatē lauātē q; corpus. iducit i imo oceano. p̄terea qd̄ dea maris eſt. & ex ſpūa maris gēta fert. qd̄ ideo finxit antiq̄tas: q̄a ſp̄matis ſiue genitura: natura ſpūoſa ē: ut docet ariſtoteles libro ſecūdo de generatiōe ani maliū. PROpter: prope. pp̄ aquā p̄pter aq̄riū dixerūt Lucretius & Virgilius. MAle audire: uituperari iſamariq; ſicure e cōtrario bene audire ē laudari celebrariq;. M. Tullius i epistoſis ad atticiū. me id circo putēt bene audire uelle ut ille male andiat: & recte facere non meæ laudis. ſed illius cōtumeliæ cā. MONtāo ſcortatu: ait Gauia auis ad uenerē familiā ueneris uituperari ip̄ ſūq; ip̄rimis cupidinē iſamari. q; ob amorē p̄ſyches meretriciū ſceſſerit p̄cul a cōmerito mortaliū: & q; ip̄a quoq; uen⁹ ſeſe ſubduxerit ex cōtibus hūanis: dū natabula aquarū mariarū expetit: qua ex re fieri ait. ut uenere cupidi neq; ſublatis ſqualeāt oīa: horrida & iculta ſint: huic ſētētiæ haud abſimile ē illud Senecæ ex tragœdia q̄ iſcribit̄ hippolytus. excedat agedū rebus hūanis uenus. orbis iacēbit ſqualidō turpis ſitu ſcortatu autē pro ſcortatiōe amoreq; meretricio p̄oſt̄ dictus ſcortatus ea forma qua cōcubinitus pellicatus. aliaq; id genus. NON uoluptas ulla: Veneris & cupidi nis cōites ſūt uoluptas gratiæ lepiditates oēs. Claudianus i epithalamio ſcribit i cōitatu ueneris eē delicias oīs. Dōatus leporē uenūſtatē eē autumat: VN de lepidus dictus i quo leporis ē plurimū. græci lepidā ſquamā uocāt. unde lepos deriuat. ſubducta uenere nulla uſq; uoluptas. nulla gratiæ cōuiſit: q̄ ſine uenere iſgrata ſūt. NVptiæ cōiugales: Sine uenere nō cōiugia nō amicicie nō amores filiorū eē poſſūt: ſed cūcta ſqualētia. & ſitu deformata ſint neceſſe ē. GLVuiēs: Lego eluuiēs qd̄ ad ſordes & dehoneſtamēta referēdū ē. AVIS: Gauia. GANniebat: Inueſtis. In ſuſurabat imurmurabat: gānitio pp̄rie canū ē q̄rula murmuratio. SOLidū exclamat: ſolida uoce firmateps ma magna durabili. nom̄ p̄ aduerbio. ſic Vir. torūq; repēte clamat. BON⁹ fili⁹: irōicos p̄nūtiādū. PRO nymphæ: ſi p̄mus cōdus p̄curator p̄ci. Nomē ei⁹. ſpuellæ. INueſtē: cupidinē ſignificat q̄ iſgēu⁹ & iueſtis figurat̄ dryades: hoc ē i herbis. antiq̄. n. ueſtē barbā dixerūt uñ ueſticipes barbati. ueſtes q̄ ſine barba ſūt nōiāt: i apologia amadryades. iueſtē anobis accepſti ueſticipē ilico reddiſti. arrogari n̄ poterat ut iſq; Gelli⁹. niſi ueſticeps. DE nymphæ popul: Multa ſūt gñra nymphæ. Nymphæ nūina ſūt fluuiorū a fōtib⁹ ducētēs originē uñ Virgilius. Nymphæ laurētēs nymphæ gen⁹ annibus unde ē. Nymphæ mōtiū oreades dicuntur. οροσ. η. Naiades. græce mons eſt. Dryades ſiluarum: quoniam græce. δρυσ quercus. Amadryades: quæ cum ſiluis nateps ſcuntur. ſunt enim quædam nymphæ. ut auctor eſt Plutarchus uiuentes una commorientēſq; cum arboribus. ſunt & napeæ quæ floribus & uirgultis delectantur. μαθηρ græci dicunt ſaltum locomq; ſiluoſum. Naiades fontium. nereides maris. Memoria proditum eſt quicūq; effigiem nymphæ

ſequētis pœna tardauit. nā p̄ſyche errabūdo rurſ⁹ gradu puenit ad ciuitatē aliā. i qua pari mō ſoror morabatur alia. nec ſecius: & ipſa fallacie germāitatis i ducta: & i ſororis ſcelerataſ nuptias emula ſeſti auit ad ſcopulū INq; ſimile mortis exitiū cecidit: Interi dū p̄ſyche q̄ ſitōi cupidis itēta: populos circuibat. At ille uulnere lucernæ dolēs: i ipſo thalamo matris iacēs i gēmebat. Tunc auis palba illa gauia: q̄ ſup fluctus maris oſ pinis natat: demergit ſeſe prope ad oceāi profūdū gremiū. ibi cōmodū Venerē lauātē natatē que pp̄ aſſiſtēs: iudicat aduſtū filiū eius graui uulnere: dolore merentē: dubiū ſalutis: iacere. iā que p̄cūctorū ora populorū rumoribus cōuitiſque uariis oēm Veneris familiā male audire: q; ille q; dē mōtāo ſcortatu tu uero maris natatu ſceſſeritis. ac phoc nō uoluptas illa: nō gratia nō lepos. ſed incōpta: & agreſtia: & horrida cūcta ſint. nō nuptiæ cōiugales. nō amicicie ſociales: non libeꝝ caritates: ſed enoꝝ mis gluuiēs. & ſqualentium ſœdēꝝ inſuaue ſaſtidium. hic illa uerboſa & ſatis curioſa auis: in auribus Veneris filium lacerans: exiſtimationem gāniebat. At Vēus ira ſolidum exclamat repente. ergo iam ille bōus filius meus habet amicam aliquam. prome age tu: quæ ſola mihi ſeruis amanter: nomen eius: quæ puerum ingēum & inueſtē ſollicitauit: ſiue illa de nymphæꝝ popul: ſeu de deaꝝ numero: ſeu de muſarum choro. uel de

propter
prope.
Male au
dire.
Bene au
dire.
Scortat⁹.

Lepor:
Lepidus.
Lepis.
Gānitio
Promus.
Conduſ
Inueſtis.
nymphæ
oreades.
amadrya
des.
Napeæ
Naiades.
uereides

neq; ſublatis ſqualeāt oīa: horrida & iculta ſint: huic ſētētiæ haud abſimile ē illud Senecæ ex tragœdia q̄ iſcribit̄ hippolytus. excedat agedū rebus hūanis uenus. orbis iacēbit ſqualidō turpis ſitu ſcortatu autē pro ſcortatiōe amoreq; meretricio p̄oſt̄ dictus ſcortatus ea forma qua cōcubinitus pellicatus. aliaq; id genus. NON uoluptas ulla: Veneris & cupidi nis cōites ſūt uoluptas gratiæ lepiditates oēs. Claudianus i epithalamio ſcribit i cōitatu ueneris eē delicias oīs. Dōatus leporē uenūſtatē eē autumat: VN de lepidus dictus i quo leporis ē plurimū. græci lepidā ſquamā uocāt. unde lepos deriuat. ſubducta uenere nulla uſq; uoluptas. nulla gratiæ cōuiſit: q̄ ſine uenere iſgrata ſūt. NVptiæ cōiugales: Sine uenere nō cōiugia nō amicicie nō amores filiorū eē poſſūt: ſed cūcta ſqualētia. & ſitu deformata ſint neceſſe ē. GLVuiēs: Lego eluuiēs qd̄ ad ſordes & dehoneſtamēta referēdū ē. AVIS: Gauia. GANniebat: Inueſtis. In ſuſurabat imurmurabat: gānitio pp̄rie canū ē q̄rula murmuratio. SOLidū exclamat: ſolida uoce firmateps ma magna durabili. nom̄ p̄ aduerbio. ſic Vir. torūq; repēte clamat. BON⁹ fili⁹: irōicos p̄nūtiādū. PRO nymphæ: ſi p̄mus cōdus p̄curator p̄ci. Nomē ei⁹. ſpuellæ. INueſtē: cupidinē ſignificat q̄ iſgēu⁹ & iueſtis figurat̄ dryades: hoc ē i herbis. antiq̄. n. ueſtē barbā dixerūt uñ ueſticipes barbati. ueſtes q̄ ſine barba ſūt nōiāt: i apologia amadryades. iueſtē anobis accepſti ueſticipē ilico reddiſti. arrogari n̄ poterat ut iſq; Gelli⁹. niſi ueſticeps. DE nymphæ popul: Multa ſūt gñra nymphæ. Nymphæ nūina ſūt fluuiorū a fōtib⁹ ducētēs originē uñ Virgilius. Nymphæ laurētēs nymphæ gen⁹ annibus unde ē. Nymphæ mōtiū oreades dicuntur. οροσ. η. Naiades. græce mons eſt. Dryades ſiluarum: quoniam græce. δρυσ quercus. Amadryades: quæ cum ſiluis nateps ſcuntur. ſunt enim quædam nymphæ. ut auctor eſt Plutarchus uiuentes una commorientēſq; cum arboribus. ſunt & napeæ quæ floribus & uirgultis delectantur. μαθηρ græci dicunt ſaltum locomq; ſiluoſum. Naiades fontium. nereides maris. Memoria proditum eſt quicūq; effigiem nymphæ

Q VINTVS

uiderit eū furendi nō facere finē. hos græci $\rho\upsilon\mu\phi\omicron\lambda\eta\pi\tau\omicron\upsilon\sigma$ latini lymphatos appellant. nympha a Lympha nymphis dicta q̄ balnea & lauacra significant: iosephus nympha lacus & balneas interpretat. cū sic scribit libro primo iudaici belli. apud ascalonā cōdidit nympha siue lacus. & balneas. $\rho\upsilon\mu\phi\eta$ græce dicitur sponsa $\rho\upsilon\mu\phi\omicron\sigma$ sponsus. MEÆ: græcia q̄ græco uocabulo charites dicunt merito famulæ ueneris. phea. & mīstræ eē dicunt: qm̄ sine uenere gratia oīs ingratā est inamabilis & p̄fus inuenusta. græci charita nympha uocant uenerē illā siue uenustatē: quā appelles sibi peculiariter uendicabat i pictura. qua sola sibi nemi sponsa. nē parē eē dicebat. LOQUAR: cōr Verbū

mearū gratiarū mīsterio. Nec loquax illa cōticuit auis. Sed nescio iqt dñā: puto puellā si prope mēini: p̄syches noīe dicit: efflicte cupe. Tūc idignata Vēus exclāmauit, uel maxie p̄sychē illā meæ formæ succubam: mei nominis emulā: uere diligit: inimix illd̄ cremētū lenā me pu tauit: cui mōstratu puellā illā cognosceret: Hic q̄ritās properiter emergit amari. suūq; protinus aureum thalamum petiit. & reperto: sicut audierat ægroto puero. Iam inde a foribus q̄ maxime boans.

Onesta iqt hic: & natalibus nr̄is: bōæq; tuæ frugi h cōgruētia. Ut primū qdē tuæ parētis: imo dñæ p̄cepta calcas: nec sordidis amorib; inimicā meā cruciāres: Vex; ē hoc ætatis puer: tuis licētiosis & imaturis iūgeres āplexib;: ut ego nux. s. tolerarē inimicā. sed utiq; p̄suis nugo: & corruptor & iamabilis te solū gnōsū: nec me iā per ætatem posse cōncipere. uel ergo scias multo te meliorem filium alium geniturā. imo ut contumeliam magis sentias. aliquem de meis ad optaturam uernulis. eiq; donatura mīstas p̄inas. & flāmas. & arcū. & ipsas sagittas. & oēm meā supellectilē: q̄ tibi non ad os usus dederam. nec. n. de patris tui bonis.

usurpat: auctores. M. Varro & Diomedes. Lex fuerat p̄quiritata dixit Sidōius p̄ eo qd̄ est p̄mulgata & p̄cōis boatu denūciata publicataq;. A foribus: anteq; cubiculū itroiret. BOās: clamās uociferansq;. boare. n. est sonare & clamare. uñ reboāt silue apud Virgiliū. p̄ resultāt & remugiunt. nō nulli dialectico rū uerbū dictū eē autumat a uer̄ boādo: hoc est uer̄ sonādo. Ennius sonū pedū bōbū pedū dixit. ex hoc at q̄ boās alta uoce filiū cōpellat cognoscere potes q̄ fera & seria & seuera obuigatōe sit cupidinē castigatura. HONesta hæc: castigatio ueneris ad filiū orsa ab ironia. BONæ frugi: hominē bonæ frugi dicimus tēperatū utilē necessariū: laudant serui qui bonæ frugi sunt. SORDidis amoribus: petierat uenus a filio ut p̄sychē amore flagratissimo hoīs extremi ac sordidissimi teneret: nūc dolēter afficiā mādatū suū a filio posthabitu p̄ cōtēptionē fuisse. HOC ætatis: ista ætate puerili. q̄ nōdū rebus amatoti is uī idōea: multa at ē copia talis loquūtōis apud ueteres scriptores. iterū uno Cicerōis exēplo cōtēti erimus. qd̄ obuiū ē: sic. n. scriptū ē i p̄io de oratore peto igit̄ iquit crassus a te qm̄ id nobis antoni hoīb; id ætatis oneris ipōit. NVgo: nugonē ut paulo post quoq; appellat filiū. noīe. p̄broso. & oburgatorio. quasi nuga; plenū & nulli rei bōæ idōeū. PER ætatē cōcipe: arbitraris iqt me uetulā eē. & ob ætatē nō posse altere cupidinē p̄generare. sed diis & deabus nullū seniū nulla annositas ob eē cū euiterni sint. nec unq; emoriūt. mulieres uero mortales post qnquagesimū annū nō gignūt. maiorq; ps quadragesimo p̄fluuiū gēitale sistit: nō nullæ ut iqt aristoteles sexagesimo āno peperūt. cornelia ex scipionū gēte post sexagesimū secundū annū ut plinius refert genuit uolusū saturniū. Lucretius: destitit ut mulier spatio defessa uetusto. ADOptaturā: iqt adoptōis aliquē ex seruis dōesticis mihi filiū a ciscā. q̄ uicari; sit succedatq; i nom̄ & bōa supellectilēq; cupidis: iui. n. adoptōis trāsit adopti; i nom̄. i fāilia i hereditatē ad optatoris. seru; quoq; māmissus patrōi nom̄ accipit. qd̄ & Lactā. mēorat lib. iiii. institutionū. sic pōpō. at ticus a cecilio adoptat; deiceps dicit; ē Ce. pōpō. d quo. M. V. i. ii. de re rustica: q̄ tūc iqt tit; pōpō. nūc. v. Ce. cū noīe eodē. M. T. p̄ q̄ elegat̄ ob hāc noīum usurpationē i epl̄is ad atticū scri. Dio. taq; adoptatū a se ipō & attico simul nōm̄dū eē. M. pōpō. Dio. uerba Cice. h̄ sūt. de euty chide gratū: q̄ ueteri p̄noīe nouo noīe tit; erit Ce. ut ē ex me & ex te iust; Dio. M. pōpō. i adoptōe seruat; ut naturā imitē. i de rephēsus Clo. q̄ se C. fōreio natu mīori adoptadū dederit. MEā supellectilē: mī mīna bōa erepturā filio se mīnitat & alteri donaturā: cū iure ciuili possit mī supellectilē suā legare cui uelit; cū paterna bōa ad filium pertineant.

ti. Nympha. nympha sponsa. Verbu apellis. Deesse illis charita. Lingula: ca.

PVellā: quasi unā ex mortalib; foeminis. Efflicte: uehementer p̄dite: qd̄ & efflicti dī aduerbiū est.

MEæ formæ succubā: succuba quasi uicaria dī ac emula succedēs que in alienā uicē & locū: Ouidi uis qd̄ gemit his p̄yle lecti quoq; succuba nri mereat & leges santiat ipse suas: Venus succubā formæ sue p̄sychen eleganter appellat. p̄pea q̄ ut altera uenus religiosi adora tiōibus culta fuerat: & ueneratōis uicariæ partiario honore hōesta.

ILlud incrementū: hoc est iqt qd̄ indignatiōis auctariū est & cumulus: q̄ me lenocini officio fūctā eē opinat̄ filius: tāq; mōstrauerim ego illi q̄ diligenter. Queritans. i. uehementer delamentata qd̄ si legas q̄ritans expones ualde uociferans: q̄ritare. n. est q̄rites cie re. & q̄ritū fidē clamādo iplorare: uñ q̄ritare p̄ uociferari & clamare

Indignatōe. Deesse illis charita. Lingula: ca.

Loquutōis. Efflicte. Succuba

Indignatōe. Queritans. i. uehementer delamentata qd̄ si legas q̄ritans expones ualde uociferans: q̄ritare. n. est q̄rites cie re. & q̄ritū fidē clamādo iplorare: uñ q̄ritare p̄ uociferari & clamare

Quiritare proquirata lex.

Boare Reboare Verbum unde.

Bombus pedum Id ætatis.

Nugōes. annus quinquagesimus.

meta gignendi Mānmis.

si accipiunt nom̄ patronorum.

Locus ciceronis adoptio clodij p̄ postera.

AD instructionē: legale uerbū est sicut & instructus fundus & instrumentū legatū. **PVL**asti: uiolāsti infamasti. nec. n. ad sagittæ cupidinæ ictū est id tñ referendū: sed ad oēm in famiā & fuggilationē: **pulsatus infamia.** iulius firmicus pulsatus in famia: Virgi. pulsatos referens in fecto fœdere diuos. **INDUCTUS:** hic exponē p institutus educatus cōformatus: itaq̄ educatio illa primigenia plurimū polleat ad mores formandos. **PERCUSISTI** sepius: q̄a uenus amauit adonē marrē anchisen. & alios. qd sine cupidis sagitta fieri nō potuit. & ita subtiliter mī ipurat filio. qd ipsa sponte cōmissit. deriuatq; crimē. qñ ita cōparatū est. ut hoies malint uitia sua excusare q̄ excutere. Quasi uiduā: filius sub matre uidua liberius degit: & securius agit. uidentq; uiduæ matres natis cōrēptibiliores eē q̄ nuptæ. nā ut scribunt iuriscōsulti. fœmiæ in potestate liberos nō hñt uiduæ ut imperiose a scriptoribus textat Martialis ipia uiduæ: procul. iuuenalis uiduæ locuples: q̄ nubit auaro: Oratius ut piger ann⁹ pupillis: quos dura præmit custodia matre. **VLTRICŪ TUŪ:** martē signat ueneris maritū: de quo Ouidius uictricus & gladiis & acuta dimicer hasta. **Quidni.** quare nō cōmica locutio. Oratius qd ni cōcurrēt horæ momēto. **Dōatus** ē iqt qd ni? aut qd nisi. aut curnō. q̄a ueteres ni p ne pōebāt. & ne p nō. **PVELL**as ppinare. sēsus ē. ut ego magis angar & crucier ob pellicatus su spitionē puellas exhibes cōciliaf; Marti cōiugi. nihil at grauius ferūt acerbiusq; fœmiæ q̄ pellices. iuuenalis tūc facta pellice plorat. q̄ at mars amanerit pter uenerē alias quoq; docēt poetæ. & exēpla testat: q̄bus in uulgatū ē inter cætera. Romulū Romæ cōditorē ex marte & ilia eē pgenitū. idē nerienē amasse ferē eāq; iustæ uxoris loco habuisse. qd & plautus idicat. sic scribes i truculēto. mars pegre adueniēs salutat nerienē uxore suā. & i annalibus Gellii herilia ita pcat. Nerio martis te obsecro pacē dare ut liceat nuptiis ppriis & p̄speris. uti de tui cōiugis cōsilio cōtigit de tui iqt cōiugis cōsilio martē. significans **PELLICATUS.** ut cōcubinatus. ut scortatus sic & pellicatus dī uidelicet a pellicibus. q̄ inuisā infestæq; sunt maritis fœmis. uñ ex lege Numæ pōpilli pellex uetabat tēplū iunōis itroire. q̄ odio semp iterneci no pellices ēisequta. uerba uēgis antiq̄simæ sunt hæc pellex adē iunōis ne tãgito si tãgito iunōi crinibus dimissis agnū fœminā cedito refert. M. T. uolumie de Officiis scdo alexād; phereu ab uxo interfectū eē pp pellicatus suspitionē. **PROPIARE:** porrigere. & quasi p̄gustādas tradere sup quo uerbo apd Suetoniū satis multa. **FAXO:** faciā. **STELLIONĒ** cohibeas; p̄broso noie & maledico filliū stellionem appellat. ē. n. stellio bestiosa mior lacerta ore maculoso. & ut iquit Ouidius. uariis stellatus corpora guttis. uñ a stellæ: quasi pictura & uarietate stellio dictus. nullū aīal stellioe fraudulētius. inuidere homini tradūt. inde stellionū nomē aiunt in maledictū trāslatū stellioes tuniculā exuunt & seniū more cæterorū serpētū stas tēporibus. has exuuias theophrastus plinius cæteri autumat remedio eē morbo comitali: sed nisi cōfesti eripiāt maligno ne p̄sagio. an naturali appetētia. illico cōuertūt & deuorāt. ideoque cū exuīt mēbrana a stellioe obseruat cubile: ubi uere icipiēte fixis harūdinib⁹ textas opponūt casaf; q̄ angustis gaudet eo facilius exuēs circūdatū senectæ torporē eoq; derelicto nō pōt remeare: arbitrantē eruditi stellioes uulgo uñ tarātulas uocitari græci ασκαλαβωτας uocāt tradit. idē plinius uolumie undetrigesimo stellionē Scorpionibus eē contrariū in tñ ut uisu quoq; pauorē his afferat & torporē frigidū sudoris. græci coloten uocant & ascalaboten & galeoten. aristophæes meminit ascalabote i cōmedia quæ inscribitur nephese. hic plenus est lentigine stridoris acerbi. hinc stellionatus crimē cuius apud iuriscōsultos multa mentio est nomē sumpsisse credit. stellionatū autē obiici posse his: qui dolo qd fecerint sciendū est: & ubicūq; titulus criminis deficit illic stellionatū obiiciemus ut iquit **VLPIANUS.** maxie aut in his locū habet si quis forte alii rē obligatā dissimulata obligatiōe p calliditatē alii distraxerit. itē si quis merces supposuerit. uel corruptit. & si quis iposturā fecerit stellioatus reus erit. & ut generaliter dixerū deficiēte titulo criminis. hoc crimē locū habet. p̄cna autē stellioatus nulla legitima est. cū nec legitimū crimē sit: qd ait **VLPIANUS.** si quis iposturā fecerit. scito ut id quoq; in transcurfu annotemus iposturam dici fraudem: fallatiā deceptionem. iulius capitollinus i Gallienis: iposturā fecit & pasus est. iponere est decipere. & fallere. quo uerbo utunt iuuenalis. Marcialis. M. Tullius oīs deniq; schola eruditorum. apud ecclesiasticos quoq; scriptum est. cur nobis iposui? idē ipostores pro fraudatores circumscriptoresq; & apud statium mens cunctis iposta manet pro fraudulenta & fallax. Consimilis si gnificatus uerbū illud iplanare Cypriano qd ille prope peculiariter usurpat pro decipere seducereq; ab eodē iplanator dicitur seductor & ipostor. **ACIDAS** nuptias: a sapore aspero. & amaro facta translatio. saporum genera multa repiuntur. dulcis suauis. piuguis. amarus. austerus. acer. acutus. acerbus.

Fœmine
i potestate
liberos
nō hñt.

Quidni.

Nerienne
uxor
martis.

pellicatus.
pellex
ad iunonis
ne tagito.
De stellione & stellionatu nota bilia.

ascalabotes.

Impostura.

Imponei.

Impostores.

Impostumens.

Implanare seducere.

Implanator.

Saporū genera.

Q V I N T V S

acidus. falsus. credo acidū eē illū saporē: quē medici pōticū uocāt & stipticū. Nā Galēus pōticū a styptico uix seiungit: nostri uī styptica astrigētē & astrictoriā iterprāt. Obiter enarrādū qd significare uoluerit Pli-
nus scribēs de alumie libro. na. hi. xxxv. his uerbis. Oium generē uis i astrigēdo. Vñ nomē a grācis. ait
Pli. a grācis ipositū nomē alumini a ui astrigēdi. Quod aut sit id nomē supprimit. Scito a grācis dici
 στυπτική & ita appellat Galenus i libro de simplici medicina. a ui. s. & potētia styptica siue astricto-
ria. apud eūdē frequēter usurpat pōticitas & stypticitas uocabulis usitatorib⁹ q̄ doctioribus. **S**Obrie-

Pōticus
 fapor.
 Styptica.
 Locus
 plinii.
 Alumen
 stypteria

sobrietate: quam propter huius ipius luxuriam offen-
 di sapius: aut rusticā squalentisq; sceminæ colloquiū
 prorsus adhibendum est: horresco. nec tamen uindi-
 ctæ solatium tantum spernēdum est: illa mihi prorsus
 adhibenda est. nec ulla alia quæ castiget asperime nu-
 gionem istum. faretram explicet. & sagittas de armet ar-
 cum denodet. tedam deflammet. immo & ipsum cor-
 pus eius acrioribus remediis coherceat. Tunc iniuriæ
 meæ litatum credideri: cum eius comas: quas istis ma-
 nibus meis subinde aureo nitore perstrinxi: de raserim
 pinnas: quas meo gremio nectare i fontis infeci præto-
 tonderim. Sic effata: foras sese proripit infesta. & sto-
 machata biles uenerias: sed eam protinus Ceres & Lu-
 no comitantur. uisamq; uultu tumido quesiere. cur
 truci supercilio tantam uenustatem micantium oculo-
 rum coherceret. At illa opportune inquit: ardēti pror-
 sus ilto meo pectore: uolentiā scilicet perpetrare ueni-
 tis. Sed totis oro uestris uiribus Psyche nillā fugitiuā:
 uolaticā mihi requirite. nec enī uos utiq; domus meæ

tate: Nihil ē tā inimicū ueneri q̄ so-
 brieras frugalitasq;. Nā sine cerere
 & baccho friget uēus. Quæ uolu-
 ptatis comites describūtur a Silio/
 eadē ueneri ascribi possunt: sic. n.
 iqt libro. xy. punicoꝝ. ebrietas tibi
 fida comes tibi luxus & atris circa
 te semp uolitas ifamia pēnis. So-
 brius elegantia uocabulo dictus
 Cypriano sobrietatis cultor & fru-
 gi. RVstice: Rusticitas oīs sordes
 squallor illunies pcul sunt a uene-
 ris cōtubernio. ILla mihi adhibē
 da: tādē deliberat adhibē opitula-
 tricē sobrietatē. ad cupidinē mīctā
 dū. nec. n. ulla res magis exarmat
 istū q̄ cupidinē q̄ sobrietas: q̄ ab-
 stinētia. q̄ frugalitas. NVGonē
 istū: cōtūeliose dcm. i cupidinē tāq̄
 odiosū iā & molestū: Nā h̄ signifi-
 cat istū sic Terē. istū emulū quoad
 poteris ab ea pellito. Proprius. iste
 qd ē ego sæpe fui. Virg. aut qd pe-
 ris istis. hæc. n. pnoia ut docet Do-
 natus spernētis sūt odiaq; demō-
 strantis. **E**Xplicet: Relaxet resol-

Sobrio-
 fus.

Iste no-
 men cō-
 tumelia.

uatq; Ita ut fiat fluxura sagittarū. **D**Earmet: Exarmet & ui noxia uiduet: a Liuiō dī dearmatus exerci-
 tus. **A**RCū denoder: Nodat arcus qñ intendit. denodat qñ relentescit: significatissimis aut uerbis sui
 gula cola & mēbra exequit. **T**HEDā deflamet: Facē restinguat flāmīsq; despoliet: hæc. n. pticula de in-
 hisce oibus uerbis significat priuationē. Interdū hēt uim actiua. & ualde significat. ut defessus sum. pro
 ualde fessus & deamo te syre p ualde amo. **I**NIuriæ litatū: Sicut q̄ litat diis. ppitiat deos placat. & uo-
 tū ipetrat: ita ait uēus litatū iri iniuriæ suæ. hoc est satisfieri posse & placari: si comā de raserit cupidini. &
 pēnas detotōderit: qbus ille supbiens & fastosus. cūcta cōculcat: sacrificare est oīum: litare est paucorū.
 hinc ait lēo Plautinus: tū me Iuppiter faciat ut semp sacrificē. nec unq̄ litē. **S**VBinde: frequēter. **A**V-
 reo nitore: Vinculo aureolo comā cupidinis filii se sæpe nodasse atq; pstrinxisse significat. **S**TOMA-
 chata biles uenerias: Indignabūda & bili pctita: q̄ uēus stomachabūda turgere solet & cōcitati. grāci me-
 lancholiā uocāt: quā nri atrā bilē: q̄ hoīem facit turētē & insanū: adeo magnū inest bili uirus cū se fudit
 in aiūm. de uarietate effectūq; multiplici atræ bilis luculētū pblema est apud Aristotelē. **T**Vmido: In-
 dignationē iracūdiāq; p se ferente. Ira. n. ut iqt Seneca se pferit. & i faciē exit dixit quoq; Plautus festiui
 ter. nec minus elegāter i fermento esse sceminā. Intelligi uolens irascentē: ut. n. fermento turgēt pās.
 sic ex bili & ira turgent p̄cordia: & uultus i ruborē tumorēq; efferuescit. sit fœda uisu facies deprauatiū
 se atq; intumescentiū. hæc. n. iræ signa indiciaq; sūt: auctores Seneca. Gellius. Plutarchus. ceteri. **V**E-
 rustatē coherceret: Ira formā deformat uenustatē deuenustat. flagrāt oculi. os turbidū sit labia quatiū
 tur. dentes arietant. capilli subrigūtur manus cōplodūtur: nescias utrū magis detestabile sit an defor-
 me uitiū iracūdiæ. **V**IOLentiam: Tanq̄ nō spēte sed ui cōpulsā uenus ardorē ab imis p̄cordiis estuan-
 tem sedatura sit. ideo aut ardentem pectore dixit quia ut philosophi tradunt. ira mouet ex pectore effer-
 uescente circa cor sanguine. causa aut cur hic potissimū assignet iræ locus nō alia est q̄ in toto corpo-
 re calidissimū est pectus. **V**OLaticam: In fuga pernicem. & quasi uolatu aufugientem. Seneca me-
 ministi dixisse me uolaticū esse ac leuem. & te nō pedem eius tenere sed pennam. **M.** Tullius in episto-
 lis ad Atticū. O academiā uolaticā & sui similem mō huc mō illuc. **F**VGITiuam: Alludit ad fugi-
 tiuū seruū: quem inquirere uolentibus. Senatus cōsultū & lex fannia prospexit: multa etiam in magi-
 stratus statuta. si inquirentes nō adiuuent: sed & in eum. qui quæri apud se phibuit eadem p̄cena sta-
 tuta est. etiam generali epistola Diuorū Marci & cōmodi. quæ declarat & præsidēs & magistratus ad-
 iuuare debere in inquirendis fugitiuis. scite igitur & significanter dixit. fugitiuam mihi requirite.

Denoda-
 re arcum
 Deflam-
 met.
 Deamo.
 Litare.

Melan-
 colia.
 atra bilis
 In fermē-
 to est.

Deformi-
 tas iracū-
 diæ.
 Domi-
 lium iræ
 pectus.
 Volatic⁹.

Inquies
 fugitiuū
 adiuuan-
 dus.

LIBER

Demões ræ tãq̄ callètes sciētēsq; q̄cqd̄ cōtigisset. Deor̄ enī ē cūcta nouisse. Vñ & demões a sciētia nūcupati sunt. **quali sciētes.** quā pdita ē eor̄ natura. Nō facit ad stomachū fulgētii iterptatio scribētis Demōas dici ex eo qd̄ populos subdere cupiebāt: α. η. ω. σ. enī græce populus dicit̄. argutiola hæc uanior q̄ uerior credit̄. **Contra fulgētii.** Mitigate. mulcere. palpate pprie ē manu mulcere. ex hoc iterdū accipit̄ p̄ adulari Oratius. cui male si palpere recalcitrat undiq; tutus. apud Plautū palpo pcutit̄. p̄ adulatiōe & blādimētis palpat̄ di-

Palpare xerunt ueteres p̄ palpat. Lucilius. hic ubi me uidet subblāditur palpat̄ caput scabit. **DOMina:** Nōmie ueneratiōis Venerē dominā appellāt. ut pote deā potētissimā: cuius dominatu cūcta superāt. uel irōicos dictū accipe ab his deabus q̄ ifensæ ifestæq; ueneri fuisse tradunt̄: altera ob mariti cōcubinas altera ob p̄serpinæ raptū. cuius cōciliatrix. & architecta fuit uenus.

Palpo pcutit. hic ubi me uidet subblāditur palpat̄ caput scabit. **DOMina:** Nōmie ueneratiōis Venerē dominā appellāt. ut pote deā potētissimā: cuius dominatu cūcta superāt. uel irōicos dictū accipe ab his deabus q̄ ifensæ ifestæq; ueneri fuisse tradunt̄: altera ob mariti cōcubinas altera ob p̄serpinæ raptū. cuius cōciliatrix. & architecta fuit uenus.

Palpatur hoc distare grāmatici extimaue-
rūt: ut puicatia iterdū sit bonæ re
rū p̄seueratiā. ptinacia semp mala
rū. huic distinctiōi subscribit illud
accii ex myrmidōibus puicacē di-
cis me eē: facile patior: ptinacē ni-
hil moror. hoc fortes seq̄t. Illā ido-
cti possident. uer̄ hæ grāmaticor̄
obseruatiōes iterdū præciadæ sunt:
nec ad æquilibriū p̄pense: E cōtra
rio enī & ptinacē i malo apud scri-
ptores idēos idētidē licet repire:
sup̄sedeo exēplis q̄ it̄nita sunt: &
a nobis aliubi recitata. Quot an-
nos: Tãq̄ ex ephebis iā excesserit. sitq;
merito eximēdus ex materna tutela: ac iā possit ip̄unius lasciu-
re: usurpās illud Plautinū. ætas mea iā excessit ex magistratu tuo. **BELLVle:** Scite ac decēter: dicitur aut̄ cupido ætatē belle portare q̄a si formā eius spectes. puer semp eē uidebit̄. est enī inuestis. & puerili ætate spectabilis. **CORdata mulier:** Prudēs circūspecta sagax. i corde enī ut iqt̄ Plinius habitat mēs & secūdū Aristotelē cor fons est uenæ arteriæ & sensuū. A uicēna. Galenus. Cor. fontē uitæ & radicē nec nō p̄icipiū uirtutis uitalis eē autumār: & q̄busdā cor. auctore. M. Tullio aiūs uidet̄: Vñ merito cordati dicti prudētes. sicut e cōtra uecordes & excordes. pro uesanis: ex quo Nasica ille prudēs corculū appellatus. ab ennio dictū egregie cordatus hō catus helius sextus: sup̄ qua re ānotamēta fecimus i p̄rio cōmētario Tusculanæ: Plinius refert Catos corculos apud Romanos cognominatos eēq; sapiētia p̄cellēbāt. i uulpe: qd̄ cœli sidus ē habētes horoscopū erūt cordatissimi. **SEMPer explorabis:** Castigat̄ uenus. tãq̄ nō deceat matrē obseruare nimis curiosē uoluptates & lusus filii: cū parēs plerūq; debeant cōnuere i negociis filior̄: alioq; retorquebit̄ i illo illud comici. q̄ iniqui sunt parēs i filios iudices: qui æquū eē cēsēt. nos iā a pueris illico nasci senes. neq; illar̄ affines reḡ: quas fert adolescētia. Detur ut inquit uerissime elegātissimeq; M. Tullius: aliqd̄ ætati: sit adolescētia liberior. nō oīa uoluptatibus dēnegentur: uincat aliquādo cupiditas uoluptasq; rationē. **REuinces:** Redargues. refutabis. tanq̄ amoris amores sint cōueniētissimi. A. Gellius i culpa & maleficio reuicti sunt. **TVAS artes reprændes:** Absurdū uidetur eē qd̄ parēs reprēdat i filio eas artes atque delitias: quæ ipsa magistra est: & quas profitemur. ridiculū enī foret si luscus luscū. Claudus claudū cōuicio ifectaret: qd̄ i illū subito retorqueri posset: si clodius accuset mechos catilina cethegum. illud quoque sæpe fit: ut quæ ipsi fecimus in aliis reprēdamus: sicut i scolis luxuriatē patrē luxuriosus ipse luuenis accusat: qd̄ q̄ decenter fieri possit. equidē ut Quintiliani uerbis utar nō inuenio. **CVPIdines:** De populo cupidinū numeroso Ante dictum est. **PVBlicā officinā:** Domiciliū ueneris & cupidinis officina ē uitior̄. maxime muliebriū: Tolle ex rebus humanis uenerios amores ex magna parte mulieres sient ip̄ecabiles. **MEtu sagittarū:** Timentes ne sagittis cupidineis deurerentur inflamarenturque. **PREuersis illis:** Iunone & cerere iā cōuersis in aliud iter. atque abeuntibus: uel expone preuersis. posthabitis & quasi relictis deabus. **Venus ad undas unde orta est flexit iter.** mariaque sulcauit.

Bellule scite. cor fons mētis & sāguinis. Cordati. excordes Corculi cati. **Vīpes facit cōcordatos.** **Cōnuere paren-tes in nequitiā filiorum.**

Luxuriā tē luxuriosus accusat.

famosa fabula: & nō dicendi filii mei facta latuerunt: Tunc ille ignaræ quæ gesta sunt: palpare ueneris iram seuientem sic adortæ.

○ Vid tale dñā: deliquit tuus filius: ut animo puicaci uoluptates illius ipugnes: & quā ille diligit tu quoq; pdere gestias: qd̄ aut̄ oramus: isti crimē: si puellæ lepide libēter arrisit: An ignoras eū masculū & iuuenē eē uel certē iā quot sit annor̄ oblita es: An qd̄ ætatē portat bellule: puer tibi semp uidet̄: Mater aurē tui & p̄terea cordata mulier. filii tui lusus semp explorabis curiose: & i eo luxuriē culpabis: & amores reuices: & tuas artes: tuasq; delicias in formoso filio rephēdes quis autē te deū: q̄s hōiūm patietur: passim cupidines populis disseminantē cū tuæ domus amores amare cohorceas: & uitiorum muliebrium publicam præcludas officinam: Sic illæ metu sagittarū patrocini o gratioso cupidini quis absenti blandiebantur. Sed Venus indignata ridicule tractari suas iniurias: peruersis illis: alte rursus concito gradu pelago uiam capescit.

SEXTVS

Ntrea Psyche: Post anxiam disquisitionē: post cereris suasionē: post Iunonis refragationem: Psyche ultronea ueneri se se offert: Veneris ascensus in cœlū & numinū iplo ratio describitur. Eiusq; in psychen iussa iperiosissima memoratur: ut. s. aceruū omni faria frugis: granis seiugatis dispōeret: ut Floccū uelleris p̄ciosi quāsitū afferret: ut li- quorē stygiū urnula deferret: ut a proserpina pyxidē formositate repletā referret: qbus omnibus diuino adminiculo confectis nubit psyche in concilio

Ntrea Psyche uariis iactabatur di- scursibus: dies noctes mariti uesti- gationib' inq̄eta: aīo tāto cupidior & iratū licet: si nō uxoris blādiciis lenire: certe seruilibus p̄cib' ppitia- re. & p̄specto tēplo quodā ī ardui mōtis uertice un̄ at̄ iqt̄ scio: an istic

meus degat dominus: & ilico dirigit citatū gradū: quē defectū protus assiduis laboribus spes ic̄itabat: & uo- tū. lāq; gnauiter emēsis celsiorib' iugis: puluinaribus sese pximā intulit. uidet spicas frumētarias ī aceruo: & alias flexibiles in corona: & spicas ordeī uidet. erant & falces: & operā messoria: modus omnis: sed cuncta passim iacentia & incuria cōfusa: & ut solet æstu: labo- rantium manibus proiecta. hic singula Psyche curio- se diuidit. & discretim remota: rite componit rata sci- licet nullius dei fana cerimonias negligere se debere.

dī q̄ nō hēt aristā: dī at̄ & hic spicus. & hoc spicū. Cicero ī Arateo spicū illustre ferēs īsigni corpe uirgo. Nāq; ī cœlo spica ē oriēs ī uirginis pte decia. Quicūq; ī ortu spicæ natus fuerit auctore ma- terno erit ruralibus officiis sp̄ applicatus: & mltas fruges horreis cōdet: a spica spicilegiū dictū ad qd̄ facta messe accedūt rustici legētes. s. spicarū reliquias: quas mēssores p̄terierūt: hinc illud apud Varronē puerbiale. nemo repr̄sus qui ex segete ad spicilegiū reliquit stipulā: qd̄ in messe frumē- taria est spicilegiū. hoc in uindemia ē racematio: qñ. s. a uindemitoribus racemi rari interuallatiq; p̄tereūtur: hinc illud Tertuliāi ex apologetico. post uindemiā paricidarū racematio sup̄stes. FLE- xibiles in corona: Spiceas coronas cereri deā dicari solitas testis est Tibullus cū ait: Flaua ceres ti- bi sit nostro de rure corona spicea q̄ tēpli pendeat ante fores. Fuit Romæ collegiū fratrum arualiū: qd̄ Romulus iprimis instituit nūero duodecim: cuius sacerdotii insigne est spicea corona. Aucto- res Plinius & Gellius. Cererē spiciferā deā appellāt poetæ. FALces: In rustico instrumēto multa falciū gnā: nā sunt falces putatoria qbus ī arbore utimur & uite. Itē messoria. Itē scœnaria: stramē- taria siluaticæ arboraria: de quibus apud Columellā: Catonē: Palladiū ceteros crebra mētio. M. Varro falces adorea appellat a farre secando. q̄ ador ueteres dixerunt. lumaria uero falces qd̄ ob- scurior ē & ignotior: sūt qbus secāt lumēta. sic enī spinas in agris serpētes agricolæ uocāt: sirpicu- lā falces a sirpādo. i. ab alligādo uocata: sunt: sirpare enī ligare est. un̄ sirpea: dicta p̄ uehiculo quæ uirgis sirpatur. i. colligādo iplicatur: in qua stercus aliudue qd̄ uehitur. OPERæ: Operarū appella- tione ipsi qñq; operarii significātur. De operis Clodianis: de operis cāpestribus in libro Annota- tionū: & in Trāquilli cōmētariis satis multa. Columella p̄c̄ser ī secundo quot operæ exigātur in rusticiōe: a quo occatoria saritoria: messoria seorsum describunt: sex qui opera Columellæ ē opa una & dimidiata. saritoria operā itelligimus eā: qua sarritores agrum sarriunt hoc ē fodiunt: sar- rite enī apire ē: occatoria uero ab occādo dicta. occare ē glebas cōminuere. & quasi occidere. Vñ occatio dicta: auctōr. M. Varro: alii occasionē quasi occcationē it̄pretātur: qd̄ sentire uidet. M. Tullius sic scribēs ī Catone: q̄ cū gremio mollito ac subactō semē sparsū excoepit primū id occca- tū cohibet: ex quo occatio q̄ hoc efficit noiata ē. A sereno quoq; dictū ē: occatio occcatio ē: nāq; semia quasi occcari uidētur cū ī occato mollitoq; gremio terræ recōdunt. INCVria: Per ic̄uria hoc est negligētia septimus ē casus. DISCRETIM: Separatim: seiunctim: diuisim: aduerbium est: a discernēdo dictū: ab eodē uerbo discerniculū deriuat: qd̄ significat acū: qua capillus mulier̄ ante frontem discernit diuiditurq; Discerniculū. Au. Gellio est p̄ differentia atq; discrimine. sic enī scri

deorū cupidini suo. celebrāturq; ī cœlo nuptiæ: ex quo matrimo- nio nascit uoluptas. ET Iratū: Cupida erat psyche mitigare cu- pidinē quis iratū: & ex iusta cā succēsentē: quē si lenire nō qui- ret blādimentis uxoriis: seruili p̄- ce & obsego famulari ppitiare decreuerat. DEFECTū: Exhaustū debilitatūq; lipothymia dicitur græco uocabulo defect' animi cuius frequenter meminit inter ceteros Galēus. GRAuiter: Le- go gnauiter. hoc ē strenue impi- gre perniter. PVLuinaribus: Puluinaria in templis lectuli si- gnificātur simulachris deorum dicati: qui sterni in templis con- sueuerunt: abusiue pro templis ponuntur: De quibus affatim in cōmētariis Trāquilli. VIDET spicas: Signa sunt ex quibus col- ligit id templū cererī dedicatū eē: spica ut inqt. M. Varro a spe uidetur noiata: eā enī iustici q̄ sperāt fore serunt: spica mutica

Lipothy- mia.

Puluina- ria.

Spica a spe. Spicus. Spicum. Spicile- gium. Spica in cœlo.

Racema- tio.

collegiū fratrum arualiū.

Spicifera ceres.

Falces m̄stifarie

Adorea falces.

lumaria. lumēta.

sirpiclā. sirpare.

Sirpea. Opera.

Sarrito- ria opera

Occato- ria.

Occare. Occatio unde.

Discreti. Discerni- culum.

LIBER

- deus nul bit libro. xyi. tū cōperi duas species hellebori eē discerniculo coloris īsignes. cādidi & nigri. OM
 lus negli NI VM misericordiā: Ex hoc admonemur ī cultu religiōis nec minutos qdē deos eē negligēdos
 gendus sed & medioxymos & patellarios eē ppitiādos. cōtra Plauti sententiā scribētis ī casina: cū lit tibi
 ppitius Iupiter. tu istos minutos deos floccifeceris. CERES alma: Ex uirgilio sūptū epithetō. qd'
 Almus. cereri maxie cōuenit cuius frugibus hoies potissimū alūtur: Almū diē p Trāqllū debemus accipe
 ut inqt Donatus apud poetā scribētē p̄terea si nona diē mortalibus almū aurora extulerit. LON
 GVM: E lōginquo. uel lōga uo
 ciferatōe aduerbiū ē. AIN: Ele
 gātius est. ah. tāq̄ dolēter hoc p
 nūciet ceres. DISQVIſitiōe:
 Inq̄ſitiōe iueſtigatiōe q̄ ſolici
 ta. & p̄ diuerſas orbis partes fa
 cta. Diſquirere enī inquirere est
 per diſiuncta: & diſſidētia loca.
 apud Liuiū Trāqllū ceteros fit
 mētio diſq̄ſitionis. FVRENS
 animi: Aīo ſurētī cōcita ac cōci
 tata. archaiſmos ē. TVTelā ge
 ris: Quia p̄ſyche id tēporis oc
 cupata erat ī rebus cerealib⁹ cō
 ponēdis curādīſq̄: cū ſollicita
 eē deberet de ſua ipſius ſalute: q̄
 miſeris mortalibus nihil est ca
 rius. VBERI fletu: Larga uber
 rate lachrymarū. VERKENS
 crinibus: Liuius. matrone circa
 deū delubra diſcurrūt. crinibus ſparſis. aras nerrētes nixae genibus ſupinas māus ad coelū ac deos
 tendētes: uerrere enī ē trahere & mūdare. inde uilla a Catone uerſa dicit̄ p̄ mūda purgataq̄. uete
 res auctore auguſtino deā colebāt noie deuerrā ab officio ſcoparū nūcupatā: q̄bus pauimēta uer
 rūtur. q̄ dea mulieri ſcētā adhibebat̄. MVLTIiugis p̄cibus: Plurimis p̄catiōibus. Dicit̄io ē cōpoſi
 ta: ut multiformia multi coloria: p̄ ut oſtēdit Gellius. frequēs locutio ē apud eruditos. REGO:
 Deuerra. Lege. p̄ ego. p̄cat̄. n. p̄ſyche. Cererē deā p̄ frugiferā dextrā & cetera oīa ad numē cereris p̄tinētia:
 mltiuga. PER tacita ſecreta ciſtae: Apud priſcos ſeclufa facta dicebāt̄: q̄ gr̄ci myſteria appellāt ab eo qd'
 Seclufa. ſepata: ſepolitaq̄ ac ſeorſum clauſa a nobis pp̄ ſanctitatē aliquā eē debeāt: hinc Plinius ſacra q̄dā
 Myſteria. appellat optanea. q̄. ſ. ī opto occulta ſint. ne oculis p̄phanorū obuia polluāt̄: ad optanea iqt̄ ſacra
 Operta. nigrae gallinae purae nō uidēt̄. M. Varro & Auguſtinus auctores ſūt gr̄cos telatas ac myſteria ta
 curnitate parietibusq̄ clauſiſſe. De teletis ſuo loco mox plura: ſymbole ī ſacris ethnicoe n̄ parū
 καμφο. multa p̄ciet̄ Eusebius ī libris de p̄paratiōe euāgelica: q̄bus arcana myſteria cōtinēt̄: iprimis uero
 poi. ſacra cereris ciſtis cōdita celati deportabāt̄: a ſacerdotibus: q̄ ob id canep̄horoī q̄ſi dicas ciſtiferā:
 ciſtiferā. ſiue ciſtillarices noīabāt̄. gr̄ci. n. dicūt cana. q̄ nos caniſtra. & p̄ diminutiōnē caniſtella: de hiſce
 Cana ca. canep̄horis q̄ ī ciſta baiulabāt̄ ſecreta ſacroe: ānotamēta a nobis facta ſūt ī libro annotationū. Ci
 niſtra. ſta hāc alubi ab Apuleio dicta ſecretorū capax. De hiſ ſacrificabilibus ciſtis Catullus. pars obſcura
 Ciſtae ſa. cauis celebrabāt̄ orgia ciſtis: orgia: q̄ fruſtra cupiūt audire p̄phāi: Tibullus: & leuis occultis cōſcia
 cifere. ciſta ſacris. DRAconū p̄inata curricula: Mythici fabulāt̄ cererē currū uehi ſolitā tracto a p̄inatīs
 uolaticisq̄ dracōibus: quē mox triptolemo dedit iubēs ſemina diſpgere. De hiſ dracombus Clau
 dianus: & iuga cerulei ſubeāt̄ actea dracōes. M. Varro. & Auguſtinus tradūt̄ multa īcerealibus my
 Proſerpi. ſteriis tradi: q̄ ad fruges maxie p̄tineāt̄. p̄ſerpinā raptā īterp̄tāt̄ ſcēcūditatē: q̄ cū deſuiſſet quodā
 na ſcēcū. tpe: exortā eē opiniōnē q̄ filiā cereris. ī. ipſā ſcēcūditatē: q̄ a p̄ſerp̄do. p̄ſerpina dicta ē: orcus abſtu
 ceres un. lerat. & apud inferos detinuerat: Ceres a gerēdis frugibus auctore Varrone dicta ē tāq̄ gerēs. Ful
 gētius cererē ex eo dictā ſuſpicat̄. q̄ gr̄cae χαρὰ gaudiū dicit̄. & ideo illā frumenti deā h̄ri q̄ ubi
 Hecate plenitudo fruſtuū ſit gaudia ſemp̄ ſupabūdēt̄ necelle ē: p̄ſerpinā uero q̄ſi ſegetē. ī. terrā radicibus
 unde. p̄ſerpētē: q̄ & hecate dicit̄. Ecatō enī gr̄cae cētū ſūt. & ideo hoc illi nomē īponūt. qa cētuplicatū
 demeter. ceres p̄ferat fruſtētū. gr̄cae ceres Δημητηρ nūcupat̄ ab ipſa alimentorū largitiōe. ut īterp̄tat̄
 Plato ī cratylo. q̄ſi Διδουσα μητηρ. ī. exhibēs mater. M. Tullius ſecūdo de natura deorū uolumi
 ne reſert̄ q̄ a gr̄cis demeter prima littera īmutata ſit noīata: quaſi gemeter hoc eſt terra mater: ſi
 cut a noſtris ceres quaſi gerēs a gerēdis frugibus. SVLCamina: Ceres auctore Plinio frumenta
 iuenit & ut inqt̄ Ouid. priā dedit fruges alimētaq̄ mitia terris: cōſtat antiquiſſimis gr̄coe latino
 rūq̄ litteris atq̄ monumētis in ſulā ſiciliā totā eē cereri ac p̄ſerpinā cōſecratā: Arbitrāturq̄ ſiculi
 umbilic⁹ natas eē has in hiſ locis deas: & fruges: in ea terra primū repertas. CVRRVM rapacē: Proſerpinā
 ſiciliā quā eādē liberā uocat̄: raptā tradūt̄ ex enneſiū nemore: q̄ locus q̄ ī media ē in ſula ſitus umbilicus

SEXTVS

scilia nominatur. ibi enī spelunca est quædā conuersa ad aquilonē infinita altitudine: qua ditē patre ferunt repente cū curru exitisse: abreptāq; ab eo loco uirginē secū asportasse. & subito nō longe a syraculis penetrasse sub terras: merito itaq; currus orci siue plutonis rapax dicitur a rapina scilicet proserpinæ. physiologi proserpinā esse interpretantur uirtutem feminū: quā sol in hyeme fouet: quē Plutonē uocant: ideoq; raptā ab eo proserpinā autumant: quā ceres sub terra latentē que

cur rapta
proserpina

& terrā tenacē: & illuminarū proserpine nuptiarū de meacula: & luminosarū filia inuentionū remeacula: & cætera quæ silentio tegit eleusis atticæ sacrariū: miserā de Psyche animæ supplicis tuæ subsiste. inter istam spicarum congeriem patere uel pauculos dies delitescam quoad deæ tātæ seuiens ira: spacio temporis mitigetur. uel certe meæ uires diutino labore fessæ: quietis interuallo leniatur. Suscipit Ceres: tuis quidem la chrymosis precibus: & cōmoueor: & opitulari cupio:

TENAcem: Ex tempore & negotio tenacem terrā appellat: a qua uidelicet retēta sit proserpina: Quid. uia tellus in tartara fecit & pronos currus medio crate re recepit. ILLVminarū: Tenebricosarū: eleganter enī illuminas appellat proserpinæ nuptias quasi sine lumie obscuras: quæ apud manes in locis caligantibus. ubi omnia nigrantia conspiciuntur celebratæ sunt. DEMEAcula: Descensiones ad loca scilicet subterranea: demeare enim est deorsum penetrare descēdereq; unde demeacula di-

Illuminæ
nuptiæ.

Demea-
cula.
Remea-
cula.
Teda in-
flāmata:
a cerere.

sta. REMEAcula: Tangit fabulā: quæ tradit cererē remeasse post longā filia disquisitionē ad superos. hac conditione. ut proserpina esset superis inferisq; cōmunis. uidelicet cū matre sex menses totidē cū marito: Plutone apud manes: Ouidius nunc dea regnorū numen cōmune duorū cū matre est totidē. totidē cū coniuge menses. ut a demeando demeacula. sic a remeando remeacula decenter nūcupantur: pro reditu & reuersione ad superos. LVMInosarum inuentionū: Ceres cū inuestigare & inquirere uellet raptam proserpinā dicitur inflāmasse tedas ex his ignibus qui ethna uertice erūpūt quas sibi cū ipsa præferret orbē omniū peragrassē terrarū: Canit Claudianus cererē inflāmasse geminas cupressos hisq; duabus facibus filiā quæsiuisse: Ouidius pineas faces fuisse tradit. Igitur ob lumē & flāmas facularū inuentiones luminosas appellat. Mythologi tradūt cererē cū lampadibus raptā proserpinā quærere dictā. illa uidelicet ratione. q; hoc tempore cū lampadibus. i. cū solis feruore seges ad metendū cū gaudio requiratur. unde & lampadū dies cereri est dedicatus. ELEVsis: Ciuitas est in attica mysteriis cereris inclita: Augustinus in. vii. in cereris sacris prædicantur illa eleusina quæ apud athenienses nobilissima fuerunt. frumenti satio apud eleusin a triptolemo reperta est. auctor Trogus. in cuius muneris honorē noctes initiorū sacratæ sūt. Paroemia græcorū est ἀγέλαστος πέτρα. i. mæstus lapis diciturq; de rebus tristitiā cōcinnatibus. est enim petra hæc in attica iuxta eleusin: Vbi ceres sedit mæsta. & tristis ex raptu filia quā p orbem terrarum accensis facibus dies noctesq; queribunda uestigauerat. inde inditum petræ nomen. ut ἀγέλαστος uocaretur. græci enim ἀγέλαστον mæstum appellant: Addamus & illud tanquā auctarium. quemadmodum triptolemus. cui ceres currum draconibus uinctum & fruges propandas dederat. post orbem terrarum frugibus satum cōstituit oppidum. & ex patris sui nomine appellauit eleusinum: Vbi cereris sacra primus instituit. quæ thesmophoria græco uocabulo nūcupantur. quasi dicas cerealia cum & ipsa ceres dicta sit thesmophora idest legifera a legibus quas dedit mortalibus. in thesmophoriis. quorum non infrequens mentio apud eruditos. Matronas castitatem custodientes cubitus sibi sternebant foliis uiticis: quem alii agnon a castitate nuncupant. præterea cum ceres in eleusine eximie coleretur. inde sacra eius eleusina uocantur. & ipsa mater eleusina Virgilio dicta. SILENTIO tegit. Inter cætera mysteriorum cereris arcana erat papa uer. quod fertilitatis symbolum est. Ideo autem silentio regi dixit. quia ut tradit Tertullianus mysteriis omnibus silentii fides adhibetur. SVBSISTE: Succurre opitulare alibi in hunc sensum. tu meis inquit. iam nunc extremis erumnis subsiste. SPICARum: Ceres feracis & planæ terræ uirtutem designat. ideoq; eius imago spicis decoratur ipsaq; spicifera dea cognominatur. In cælo: est spica quo sidere nati erunt dulciarii. DEæ tantæ: Scilicet ueneris. SPACIO temporis: Seneca maximum inquit. remedium iræ dilatio est ut primus eius feruor relāguescat: Aristoteles in ethis iras illas improbat quæ diu cohibita continentur: eas probat quæ effunduntur. & mox repente desistunt: ira breuis est furor qui spacio deseruescit. & mora lenitur. OPITVlari: Opem ferre & auxiliari: ueteres opitulo dicebant. qd nos opitulor. Linius in tragœdia quæ inscribitur equus Troianus: da mihi hæc opes. quas peto. quas precor porrige opitula. Iupiter cognomento opitulus colebatur: ex eo dictus. quod opem indigentibus ferret. auctor Augustinus in. vii. grammatici Annotant opim nomen nymphæ significari opem auxilium dici opes diuinas & potentiam: ops uero dea est. a qua dies festus dictus opalia. quæ Romæ celebrabantur. die tertio post saturnalia.

Mytho-
logi.

Lampadum dies
Eleusis.

Prouer-
biū mæ-
sta petra.

agelastos
mæstus.

eleusis cō-
dita a tri-
ptolemo

Tesmo-
phoria.

Thesmo-
phora.

Ex agni
casto fo-
liis strata

in cereali-
bus.

Eleusina
ceres.

Papauer
symbolū

fertilitatis.

Sub spica
nati dul-
ciarii.

Opitulo.
Iupiter
opitulus.

Opis.

Ops.

Opes.

Opalia.

COGNATAE MEAE: Venerē significat: quae cognatione cereri iuncta est. ut pote filia Iouis. quae fratrem cereris fuisse tradit: & ita ceres amita est ueneris: Refert Diodorus in. vi. bibliothecae ex Saturno & rhea progenitos esse iouē. neptunū. ac Plutonē cererē & iunonē: Ceres tanq̄ genes a gerēdis frugibus noīata est: quae a graecis demeter quasi gemeter. i. terra mater nūcupatur: hinc apud Galenū libro secundo de Alimentis demetria semina poni pro cerealia. obseruauit & frumentaria. Quod quēadmodū intelligāt Medici nostri nō discutio: eadē Thesmophorā dicūt. quasi legiferā. prima enim leges mortalibus dedisse fertur: Vnde & Thesmophoria festa cereris appellantur. ut diximus. **FOEDVS** amicitiae: Pōt hoc referri ad amorē cereris q̄n scilicet Amavit iasiona. siue iasium de quo Ouidius quaeritur canescere mitē iasiona ceres: & aliubi uiderat iasium cretea diua sub ida uidit & ut tenerae flāma rapuere medullae. p̄terea ex ioue genuit proserpinā: ut merito dicat ceres sibi cū Venere antiquū eē foedus amicitiae. **OPTIMI** cōsule: Accipe iudicāq; in bonā partē puerbialis locutio. Quintilianus in primo: sit enī cōsul a cōsulendo uel a iudicando. nam & hoc cōsulere ueteres uocauerunt. unde adhuc remanet illud. Rogat boni cōsulas. i. bonū iudices: in carmine obsceno. cōsule poma boni: apud Colu- melam. ut boni cōsulat. **DVPLICI** moesticia: Et ob cupidinis desiderium & ob cereris repulsam. **SVBSITA:** Subiacētis. **SVBLVICIDU:** Parū lucentē: nā & lucus a cōtrario dictus: quia umbra opacis: parū luceat qd̄ & Quintilianus memorat: Sublustris nox dicitur Oratio: & sublustris umbra Virgilio. q̄ habēt aliqd̄ luminis. sic & A. Gellius sublustris uerba decēter dixit nō ex toto luminoso. sed aliqd̄ luminis habētia & aliquātisper splendicātia. sublucare uerbū uetus est qd̄ significat ramus arborū subputare: & ueluti subtus lucē mittere: Collucare aut succisis arboribus locū luce implere. hoc intellectu accipiēdū est illud Catonianū. lucū collucare Romano more sic oportet. **PLINIO** inter lucatio est idē fere qd̄ sublucatio: quasi p̄ interualla succisio ramorū qui in densitate sunt superuacui. & in. xvii. interlucatio inq; arboribus prodest: apud eūdē legitur interlocata densitate ramorū. corrige interlucata. hoc est supputata succisaq;. **FANVM:** Templum. **SOLERTI** fabrica structū: Dixius ante: quēadmodū probatio aedificiū cōsiderat ex subtilitate officinatoris. ex dispositione architecti: & ex domini magnificētia. **VENIĀ:** Pacē beniuolentiā propiciationē. uerbū proprie pontificale est. Vnde apud Virgiliū: Tu modo posce deos ueniā. dicta aut uenia ad eliciendā misericordiā: metetur enī beniuolentiā numinū qui licet innocens sit: ueniam tāq; peccauerit petit. **PROXIMAT:** Propinquat. **LACINIAS:** Vestes uel potius uestium partes litteris aureis intextas. refert Plinius zeuxim pictorē. nomen suū solitū ostentare intextū aureis litteris in palliorū tesseriis. **QVAE** cū gratia facti: Sensus est litterae ex auro intextae lacimis testabatur spolia illa uotiuā eē & ex uoto Iunoni Deae cōsecrata ob ipetratū beneficiū. sic enī hodieq; fieri solet: ut hoīes uoti cōpotes in tabella. uel alia re uotiuā declarēt causam dedicationis. & gratiā facti testentur. **POSTIBUS** suffixas: Alludit ad ritū priūcorū qui in foribus affigere solebat hostium spolia: q̄ nec emptori refigere liceret: q̄ etiā dominis mutatis domus ornamenta erāt. hinc Tibullus. & Domus hostiles praeferat exuuias: Silius in primo punīcorū refert pro curiā Romanae foribus & limine pepēdisse currus. Clypeos. Arma. deniq; spolia hostilia omne genus. **GENV NIXA:** Ingeniculata. **TĒPEN** tem. Adhuc sacrificio calentē. **MANIBUS** amplexa: Expressit ritū sacrificiū. is enī qui deos p̄cābatur: etiā arā manibus apprēdebat: inde. M. Varro: & Macrobius tradūt aras primū ansas dictas: q̄ esset necessariū a sacrificiū eas teneri. Cōmutatione dein litterarū aras dici cōepras. qd̄ nobilissimus poeta scienter expressit illo uersu. Talibus orantē dictis arasq; tenentē. necnon & alio. Talibus orabat dictis arasq; tenebat. Germana & cōiuga: Deprecatio est p̄lyches ad iunonē: q̄ soror & cōiunx magni iouis esse perhibetur. causam physicā referūt: Qui iouē aetherē. i. ignē intelli- gi uolunt iunonē uero aerē. & quoniā tenuitate hāc elemēta paria sunt dixerūt esse germana. & quia iuno hoc est aer subiectus est igni idest ioui iure cōiugata maritali uinculo prodiderūt: sup- quare: Augustinus in quarto de ciuitate dei scribit hāc: cur ioui etiā iuno uxor adiungitur: q̄ dicat soror & coniunx quia iouem inquit in cōelo accipimus: in aere iunonem: & haec duo elementa

SEXTVS

coniuncta sunt: alterum superius. alterum inferius. M. Varro iunonem iouis coniugem ideo dici autumat: quod iupiter coelum sit. iuno uero terra: quae eadem & tellus. Vnde a Virgilio scienter dictum est: ex hac uarroniana sententia: tum pater omnipotens fecundis himbribus aether coniugis in gremium late descendit. id est in gremium telluris. aut terra: id quod & Augustinus quoque interpretatur. aer ut stoici disputant interiectus inter coelum & mare iunonis nomine consecratur: quae est soror & coniunx iouis. & similitudo est aetheris. & cum eo summa

iuno tel-
lus.
Versus
uirgilio
ex geor-
gicis.

siue tu fami quae querulo partu uagituq; & alimonia tua gloriat: tenes uetusta delubra: siue celsae carthaginis: quae te uirginem: uectura leonis: caelo comeantem procolit: beatas sedes frequentas: siue prope ripas Inachi quae te iam nuptam tonantis & reginam dearum memorat. in clytis Argiuorum praesides mœnibus quam cunctus oriens

coniunctio: iunonem a iuuan-
do nominatam credo iquit. M.
Tulius quam graeci appellant
Ἥρα unde heretum oppidum in
latio quasi iunonium: quod in
honorem herae id est iunonis a
graecis conditum est. auctor So-
linus. illud adde quod Theopom-
pus & hellanicus prodiderunt Iu-
nonem ab ioue uinctam cathe-
nis aureis. & deprauatam incu-

Hera iu-
no unde
heretum

iuno uin-
cta catenis
a ioue.

dibus ferreis intelligi uolentes quod aer igni caelesti coniunctior duobus deorsum elementis misceatur: id est aquae & terrae. quae elementa. duobus superioribus grauiora sunt. SIVE tu fami: Loca percenset. in quibus iuno religiose colitur. quis enim ignorat samon insulam iunoni deditam fuisse: quae in mari icario sita est: quam. M. Varro & lactantius scribunt prius nominatam esse partheniam. quod ibi παρθένος id est uirgo iuno adoleuerit. ibi educata sit. ibi etiam ioui nupsit. sanum iunonis nobilissimum & antiquitus famigeratum fuit fami. ubi donarium deae per quod opulentum uisebatur. & simulachrum ipsius in habitu nubentis figuratum: & sacra eius anniuersaria nuptiarum ritu celebrabantur. Samon perinde ac feracissimam laudantes prisca non dubitant illud ei prouerbium accommodare quod etiam ferat gallinae lac. Ibi quoque repetire possis lactis gallinacei haustum: quod Plinius decenter usurpat in prohemio naturalis historiae. pauones e samo praebantur ad ganeam.

Samos p-
thenia.

Lac galli-
naceum
fert.

VAGITU: Vagitanum deum prisca coluerunt quem praesesse uoluerunt uagientibus. hic & uaticanus nominatus. Vagorem uagitum dixit antiquitas. SIVE celsae carthaginis: Carthaginem iunoni dilectam fuisse nemo non nouit: qui uel illud Virgilianum tantum legerit: Quam iuno fertur terris magis omnibus unam posthabita coluisse samo. olim Caius Gracchus carthaginem coloniam Romanam fecit deductis colonis italicis & iunoniam nuncupauit. Carthagine fuit templum. currus Arma Iunonis. carthago haec magna nominatur: cum altera hispaniae spartaria dicta sit graece καρχιδων unde Carchedonii dicti carbunculi. ob opulentiam magnae carthaginis.

Vagita-
nus deus
Vagor
uagitus.
carthago
iunonia.

VECTURA leonis: Ex fabula dictum hoc est: quae tradit iunonem a leone per coelum uectam condisse carthagine: posset hoc referri ad leonem cybeleium. quoniam ut theologia ethnicorum docet unus est deus res plures. & plura uocabula: quando quidem ut auctor est Augustinus. matrem magnam eandem cererem uolunt quam nihil aliud dicunt esse quam terram eaque perhibent & Iunonem. Ideo autem magnae matri siue iunoni leonem adiungunt solum atque mansuetum. ut ostendant nullum genus terrae. tam remotum ac uehementer ferum quod non subigi colique conueniat.

Carche-
don.
Carche-
donii.
unus de
nomina

ARGIUORUM praesides mœnibus: Mycenae spartae. argos graeciae ciuitates in clytae iunoni sacrae sunt. hinc ait iuno apud Statium: scis semper ut arces cycloperum magnique phoroneos in clytae fama. sceptris uiris opibusque iouem: quibus uersibus argiuorum mœnia significantur. Vbi phoroneus primus dicitur iunoni templum dicasse. & sacrificiorum instituisse solemnia. Cyclopes autem quos gasterochiras id est uentrimanos appellant numero septem mœnia & arcem argiuorum: aliaque complura extruxisse produntur: quorum meminit Strabo in. viii. argos autem apud Homerum multiplex est: a quo modo priscum. modo iasium: modo acheum: modo pelasgicum memoratur ab eodem dictum est argos hippion hoc est equestre καὶ ἄγος ἵπποβωτον id est equorum numerum. ex quo fluxit emulatio illa oratiana: plurimus in iunonis honorem aptum dicet equis argos ditescitque mycenae. Homericum quoque est argos diphsion. id est siticulosum: & aquarum indiguum. Argos quidem pelasgicum significat thessaliam Homero sicut nomine achei peloponnesus demostretatur generali uocabulo argiuos uocat graecos omnis. Argiuum agrum percurrit fluuius inachus de quo apud poetas crebra mentio. Vnde inachidae argiui graecique nuncupati. Plinius in quarto. in ter inachum & erasinum amnes situm esse docet Argos hippium cognominatum. & mox paulo appellatum est inquit inachium alias argos hippium: Auctor est Strabo templum dicatum iunoni iuxta mycenae fuisse argiuis. mycenique commune: in quo fuerunt polycleti simulachra artificio praestantissima. Argos ab initio magis ac magis extitit potentia opibusque praepollens: Vbi floruit regnum pelopidarum. apud Argiuos inachidas iuno colebatur iam nupta & regina celitum: cum fami uirginem & infantem uenerarentur. Cyprianns in libello quod idola diu non sint: ostendit iunone deae esse argiuorum: samiorum & Carthaginensium. a quo argiua famia & poena nuncupata.

Arces cy-
cloperum
argos.
cyclopes
gastero-
chires.

Argos
multiplex
hippobo-
ton.

Diphsion
argos.
inachi-
dae.

LIBER

Zygia iuno. ZYGIAM ueneratur: Optimo epitheto Iuno zygia noīatur quasi iūgalis ab eo qđ p̄est maritali cōiugio. cuiq; sunt uincla iugalia cura: ut inqt poeta. ζυγοσ. gr̄æce iugū dicit̄. Vnde zygia iuno quasi iugatiua. sine iuga. sic enī a latinis nūcupat̄: Auct̄or est Vitruuius carpīnū arborē a gr̄æcis zygiā appellari. qđ ex ea materia fiunt iuga ī mētis q̄ apud eos zyga uocit̄atur. Romæ fuit iugarius uicus sic dict̄us qđ ibi fuerat ara iunonis iugæ: quā putabāt matrimonia iungere. Seruius gr̄amaticus in enarratiōe Virgiliani carminis. ne cui me uincla uellē lociare iugali. sic exponit iugali pp̄

Iuga iuno. Iugū. qđ iponebatur matrimonio cōiungēdis. unde etiā iuno iugalis dicit̄. Deus quoq; iugatinus ob hoc noīatus ī nuptiali solēnitare inuocabatur: Quando sponsus sese spōsæ cōiungebat: iugūq; maritalē pariter iugibāt. apud p̄isicos cū iunonis numen nuptialibus ministeriis multiugis adhiberetur: cognō mētis quoq; uariis nūcupabat̄. unde interducā. & domiducā.

Iugatinus deus. Vnxiā & cinxiā iunonē puellæ nubētes in nuptiis ad uocabāt: ut uidelicet eorū itinera protegeret & in optatas domos duceret. & cū postes maritales ungerēt faustū omen affigerēt: & cingulum ponētes in thalamo nō relinqueret: auct̄or Martianus. qđ diximus cognōmie unxiē iunonē a nubētibus coli scito nouas nuptas intrātes domū cōiugalē solitas eē pungere postes adipe suillo ut inqt Plinius. uel lupino. ut Masurius tradit. unde uxores ab unguēdo noīatæ sunt. CUNCTUS oriens: Nationes oriētales. OCCIDENS: Populi occidētales. Lucinā appellat̄: iunonē lucinam a parturientibus inuocari nemo est q̄ nesciat. Lucinā aut̄ ideo nūcupat̄. qđ lucē nascētibus tribuat: a luce quoq; lucecia noīatur. sicut & Iupiter. lucetius dict̄us & qđ lucis cā lit: qđq; nos luce quasi uita ipsa afficiat & iuuet. Marcianus Gellius festus auct̄ores. Plinius autumat lucinā a loco nominari. ī quo Romæ cōdita est ædes lucinæ: Ouidius utrūq; etymon cōplexus est his uersibus: gratia lucinæ dedit hæc tibi noīa: lucus. uel qđ principiū tu dea lucis habes: Supcilia in iunonis tutela eē prodiderūt. qđ his p̄tegātur oculi p̄ quos luce fruimur: quā lucē tribuere putabāt iunonē lucinā. qđā tradūt lucinā. iunonis eē filiā: gr̄æci mystico noīe ilithian uocāt: qua dictione usi sūt & nostri. Ouidius: p̄positā timidis pariētibus ilithian Oratius in carmine seculari: Lenis ilithia tuere matres: si ne tu lucina probas uocari seu genitalis. M. Varro sentit iunonē lucinā: eē lunā eādē & p̄serpinā dianāq;: qđ ideo uidetur lucina dicta. uel qđ lucet. uel qđ lucē nascētibus p̄bet: Luna. n. nascētū dux. a quo pariētes eā inuocāt. IVNO sospita: Sospitatrix salutaris. opifera. alludit ad cognomen iunonis sospitæ. hoc enī cognomine in lanuino municipio colebat̄: cui oēs consules sacrificare necesse erat. ut docet. M. Tullius ī Oratione p̄ murena. L. iuius auct̄or est in. viii. lanuiniis ciuitatē datā. sacraq; sua reddita. ea cōditōe ut ædes lucusq; sospitæ iunonis cōmunis lanuiniis municipibus eū. Po. Romāo eēt. refert Ouid. ī fastis calēdis february delubrū iunonī sospitæ dedicatum iuisse: apud eūdē Liuiū leges decē uiroꝝ monitu decretū eē ī secūdo punico bello ut iunoni sospitæ lanuini maioribus hostiis sacrificaret̄: mēdū inoleuit ī codicibus liuianis. nā p̄ lanuini. passim legit̄ lauiniis. sicut altera quoq; mēda cōsimilis & cōpar libros Nafonis occupauit. apđ quē ī. vi. fastoꝝ p̄ lanuiniū. uulgo scribit̄ & legit̄ lauiniū syllaba repugnāte & refractaria. sic. n. loquit̄ iuno sospita & populus laurēs lanuiniūq; mēū: Sospitare uerbū uetus est. qđ saluū facere significat: Ennius Regnū nostrū sospitēt: uñ sospitator sospes. & sospita: inclināt. p̄isici quoq; iunonē soticenā nūcupauerūt: ut docet Marcianus Capella: quasi dicas salutarē & sospitatricē. TOTIVS sui numinis: Sicut multiuga sūt iunonis noīa. Ita multiplex ē numē & potestas: numē enī dicūt esse iperū dei a nutu: nā p̄ter cognōmēta iunonis iā explicata. eādē nūcupant reginā & selectā: fluoniā quoq; colunt scēminæ qđ fluoribus mēstruis p̄sist: qn etiā february february. february nūcupāt: ex eo qđ ipsi iunoni mēse february sacra fiebat̄: & mulieres february. i. purgabāt. populonā plebes curetim bellātes memorabāt. AVGUSTA: Sancta ac religiosa. PER fidē: iusiurādū ē p̄ deā fidē: cui Numa Pōpilius solēne īstituit: ī cuius sacratio flamines māu ad digitos usq; iuoluta rē diuinā faciebāt: si gnificātes fidē tutādā sedēq; eius etiā indextris sacratā eē: apud auct̄ores frequēs ē ista locutio uerā ip̄loro fidē pro auxiliū: qđā codices habēt nō p̄ fidē: sed psyche tāq; iuno nūcupatim psychen appellet: ut sit uocatiui casus o psyche. NVTVM: Fauorē nutus enī numinū suffragatio significatur. sicut renutus refragat̄: Plinius in epistolis: Nā ego quoq; simili nutu ac renutu respondere uoto tuo possum. NVRVS mēx: Venerem nurum suam iuno appellat uel quia uxor est Vulcani iunonis filii. uel quia martis eadem iunone progeniti: utrunq; enim coniugem habet uenus.

LEGibus

SEXTVS

LEGIbus prohibeor: Titulus est apud iurifconsultos de seruo corrupto quo ait prætor qui seruū De seruo
seruāue. alienum alienamue recepisse persuasisse uel quid ei dicetur dolo malo: quo eum eamue de corrupto
retio rem faceret. in eum quanti ea res erit induplum iudicium dabo: quod ait prætor recepisse. ita De fugiti
Vlpianus accipit. si susceperit seruum alienum ad se in alieno loco edificio. Item titulo de fugi
tuis scriptum legimus. q̄ is qui fugitiuum celauit seruum fur est. Senatus censuit ne fugitiuum
admittat. ne protegantur a uillicis. his autem qui intra. xx. dies fugitiuos uel dominis reddidisset
uel apud magistratus exhibuissent. ueniam in ante actum de
dit. QVIens: Potens. ualens.

tūc et legib⁹ q̄ seruos alienos pfugos iuitis dñis uetat
fufcipi: phibeor. Isto quoq; fortūæ naufragio Psyche
pterita: nec ī dipifci iā maritū uolatilē quiēs: tota spe la
lutis deposita: sic ipsa suas cogitatiōes cōsuluit. Iā quæ
possunt alia meis erūnis tēptari uel adhiberi subfidiā:
cui nec dearū qdē: q̄q̄ uolētiū potuerūt pdesse suffra
gia: quo rursū itaq; tātis laq̄is īclusa uestigiū porrigā:
q̄busq; tectis: uel et tenebris abscondita magnæ Vene
ris ieuitabiles oculos effugiā: qn̄ igit masculū tandē
sumis aium: & cassæ speculæ renūtiās fortiter: & ul
troneā te dñæ tuæ reddis: & uel sera modestia seuiētes
īpetus eius mitigas: q̄ scias: an et: quē diu q̄ ritas: illic ī
domo matris repias: S; ad dubiū obseqū: imo ad cer
rū exitiū pparata: p̄cipiū futuræ secū meditabat ob
secratōes. At Vēus terrēis remediis īq̄sitiōib⁹ abnūes:
cœlū petit iubet cōstrui currū quē ei Vulcāus subtili
fabrica studiose poliuerat & ante thalāi rudimētum:
nuptiale munus obtulerat. lūæ tenuātis detrimēto cō
spicuū. & ipsi⁹ auri dāno p̄ciosū. de multis q̄ circa cu
biculū domiæ stabulāt: procedūt quattuor candidæ

q; oīum aīaliū uēs. Cassæ speculæ: Irrite & uāe spei. specula a spe dimiutiuo uocabulo deriuat.
quo utit Plautus ueteres plurafr dicebāt spes. enni⁹ spo ū spes. q̄q̄ pdesse. potis sūt. MAsculū: Vi
rilē & ipuidū. Vltroneā: Volūtariā & tuapte spōte. Vetus puerbiū ē. Vltrōeas putere merces cu
ius meminit Hieronymus. QVI scias: Vnde scias. IN domo matris: Probabile ur̄ & satis cre
dibile cupidinē filiū reperiri posse in materna domo cū matres in filios sint longe q̄ patres indul
gentiores. DVbiū obsequiū: Nesciebat psyche. an uenerē eēt obsequio mitigatura. & an a uene
re in famulatū recipere. TERrenis remediis: Venus recusans inq̄rere psychen ope terrena & hu
māo remedio cœlū petit īploratura diuinā suppetias. CVRū poliuerat: Credibile ē carrucam
ueneris oī ornatu cultuq; fuisse politissimā p̄ciosissimāq;: cū eā fabrilis deus idēq; maritus fabrefe
cerit. Matronæ Rōanæ carrucas ex argento celatas fuisse Plinius censoria castigatione repre
dit. luxū uidelicet taxans. heliogabalus habuit gēmata uehacula & aurata. inter currus p̄riscorū
delicatiores ē Pāpillū: de quo lapridius iūxit & quaternas mulieres pulcherrimas & bias ad pāpil
lū uel ternas & sic uestatus ē. celebrāt iter uehacula matronalia & basternas: q̄bus similia dixit Ser
uius eē pilēta enarrās illud Maronianū. pilētis matres ī mollibus. De basternis Amiāus marcelli
nus sic meminit. matrōæ cōplures opertis capitibus & basternis p̄ latera ciuitatis cūcta discurrūt.
basternæ: mēinit & palladius q̄dā tēus. ANte thalāi rudimētū: Primū cōcubitū cōiugalē decē
ter & uerecūde significat. NVptiale munus: Apud luuenalē de nuptialibus mūeribus. mētio fit
illo uersū. Nec illud qd̄ p̄ria p̄ nocte dat: cū lāce beata daciū & sculpto radiat germāicus auro:
Vulcāus curæ hūc ueneri dono dederat p̄ mūere nuptiali. post p̄rios cōcubitus maritales. nā cū
uirgitas uxoris oībus maritis acceptissima sit p̄ ea erepta. q̄ reddi neq̄. munus repētis. tāq; p̄miū
sit deuirgata puellæ: cui nihil uirginitatis flore ē p̄ciosius. LVnā detrimēto: Significat curæ ue
neris arcuatū fuisse & ad effigiē lūæ corniculatæ figuratū. Lūa. n. ī cornua curuat: tenuat: sentire
q; uidet detrimētū. cū uero peruenerit ad orbiculatā rotōditatē. pleno orbe nihil patit dispēdi.
Scite autem dixit auri damno p̄ciosum. Nā cum auge in effigie currus corniculata deesset. put
fabrica talis deposcit. damnū auri fieri ī uehiculo dicebat. idq; ex tali detrimēto siebat uēstius.

Indipisco

INdipisci. Consequi ac usur
pare: ueteres dicebant: īdipisco.
pro peto & usurpo. Plautus. nec
partem tibi adeo cui sit indipi
sces neq; furem excipies. CO
gitationes consuluit: Habuit co
gitationes in consilio tanquam
consiliarias & secum sic sermo
cinata est. QVAMquam uo
lentium: Ceres & Iuno uolebāt
quidem posse suffragari erum
nis psyches. sed non audebant
reueritæ ueneris potestatem.

OCVlos effugiam? Percūta
tiue pronuntiandum. uidet psy
che nullum esse tam tenebrōsū
latibulū. tāq; reconditum: quo
possit effugere ueneris oculos.
qui cuncta pertentant penetrāt
q; & hoc totū physice dictū: nis
enim ueneris ac potentia nihil
intactum. nihil in accessum reli
quit: hic deus & terras & maria
alta domat. Quītilia. ī declama
tiōe. q̄ iscribit apes papaueris. n̄
illas libido p̄ generat domitrix

Indipisco

Domitrix om
nium ue
nus.
Specula.
Speres.

Pāpillū
quid.
Baster
næ.
Pilenta.

Nuptia
lia mūera

Colūbæ ueneri di-
cata. COLumbæ candidæ: Columbas tutelæ ueneris assignât poetæ & nullus ignorat. cui uel illud tã
Peristera nympha. Peristera colūba. Colūbus unde. Peristero trophiū. Colūbari um. Colūbari us. Colūbar. Hilaresce te. Hilarari. Hilaritu do. Hilaro dos. Torqua ra colum ba. Colla co lum barū uersicolo ria. Passeres i famulatu ueneris. Strutheū Struthos passer. Apollo nius intel ligebat uoces au i um.

COLumbæ candidæ: Columbas tutelæ ueneris assignât poetæ & nullus ignorat. cui uel illud tã
tū notū sit. Tū maxius heros maternas agnoscit aues lætūq; ꝑcat. Autūant eruditi colūbas ueneri
cōsecratas eē propter fortū frequētē & coitū. Mythici de colūbis ueneri dicatis hæc fabulâf. Ve
nus & cupido cū quodã tēpore uolupratis grã i quosdã cãpos descēdiſſēt lasciua cōtētiōe certare
cœperūt q̄s sibi plures gēmâtes colligeret flores. quo i certamie ludicro uictus ē cupido. Si quidē
nympha noie peristera subito accurrit. & adiuuãdo uenerē superiorē effecit ex quo indignatus cu
pido puellã demutauit in colū
bã: q̄ a græcis peristera appella
tur. Sed pœnã honor miuit: ue
nus nã q̄ i cōsolationē trãſſigu
ratiōis colūbã i tutela sua esse
uoluit. Albertus magnus . ho
mo eruditior q̄ eloquētiior. co
lūbos ex eo appellari opiat. q̄si
colētes lūbos: sed male: nam ut
docet .M. Varro. a columibus
uilla: colūbæ dictæ: græci pe
ristero trophiū & peristereona
uocât: quod n̄i colūbariū: quã
uis apud .M. Varronē columba
ria proprie sūt loculamenta. q̄
singulis paribus itra peristero
trophion assignantur colūbari
us uero columbarum custos &
educator nominatur . Nihil columbis fœcundius . Nam diebus quadragenis concipiunt pa
riūt icubāt educât. & hoc fere totū annū faciūt. Illud adde colūbar significare genus uiculi apd ue
teres. unde Plautus i rudēte festiuiter iqt. In colūbari collus hand multū post erit. Hilaris : Hila
rus i secūdo ordie. & hilaris i tertio declinat. sicut exaius & exais hilarescere ē hilarē fieri & lætum
hilarari ē iucūdari. & hilaritate ꝑfundi. ueteres hilaritudinē pro hilaritate dixerūt. Plautus hone
ra te hilaritudie hilarodos apud antiquos dictus lasciui & delicati carnis cãtor. Picta colla: Tor
quarã colūbã appellat Propertius illo uersu. At tu torquarã uenus o regina colūbæ. a torq̄ uideli
cer quo circa colla insignitæ cōspiciunt. Arcesilas philosophus intuens colūbinū collū probabat
icōꝑrēsibilitatē. siq̄dē colūbæ: ceruix uariis coloribus nitet. quotiēs aliquo deflectit . ut auctor ē
Seneca in priō questionū. hic casar uero disertissime colla tiberiaca: splēdēt agitata colūbæ. Lu
cretius quoq; de multiplici uarietate coloris circa colla colūbæ: faciūissime scribit: huiusce rei nō
ignarus Hieronymus cōtra Iohãnē origenistã sic iqt. colūbæ: colla ad singulas cōuersiones colorē
mutãtia. Passeres: Nō i merito passeres in famulatio sunt ueneris quos cōstat eē libidinosisimos
Plinius in .x. refert salacitatē colūbæ & passere eē cōparē. hinc illud uernis passeribus salatiores.
Annotatu dignū ē ꝑriscos strutheū dixisse uirile mēbꝑ a salacitate passeris. qui græce στροϑος
dē. MELleis modulis: Democritus noiat aues quasdã quæ cōsulo sanguine serpens gignatur
quē quisquis ederit intellecturus sit alitū colloquia: Apollonius tyaneus sermonē auuū callebat: q̄
olim spectans ad passeres in arbore cōsidentes. Venisse unū aliunde passerulū gānitu & uoce ob
strepentē: cōstosq; illū secutos euolasse: dixit ad socios passer ille reliquis nūciauit se inuenisse fru
mētum sparsum i angiportu: & cibi affatū. his uerbis ꝑ multi cōmoti iure spectatū & ita factum
eē ꝑt ille ꝑdixerat mirabūdi inenerūt. CEdūt nubes: Aduētu ueneris cūcta differenāt: omnisq;
cœli tristitia discutit. COElū filia: pãdit: Mythici fabulãt uenerē ex pudēdis cœli abscissis i ma
regꝑ pietis ꝑcreatã q̄ a spūa. unde coaluit aphrodites nom accēpit. CANora: Nō mīus decēter q̄
elegãter canoram ueneris familiam appellat itelligi uolēs auiculas dulcisono cãtu cōstrepentes
comitãtesq; uenerem dominam istar famularum. PETitu: Petitiōe. VOCalis operã: Sensus est.
petit uenus a mercurio ut sibi paulisper usum ꝑræcōis accommodet fungaturq; ꝑræcōio i psyche
disquirenda. ꝑræconis autem opera uocalis est. & ministerium uocalissimū. mercurium autem
ꝑræconem nuntiumq; deorum esse tradunt: cui sermonis potestas tributa ꝑhibetur. ideoq; mer
curius quasi medius currens dicitur appellatus: q; sermo curat inter homies medius. ideo hermes
græce q; sermo uel interpretatio: quæ utiq; ad sermonē pertinet hermenia dicitur ideo & mer
cibus ꝑræesse. quia inter uendentes & ementes sermo sit medius. ideo alas ei in capite & pedibus
ponunt uolentes significare uoluerem fieri ꝑ aera sermonem. ideo nuntium dicunt quoniam ꝑ
sermonem omnia cogitata enuntiantur. græce dicitur διακτοꝑ quasi internuntius: fulgentio fu
ratrinus Deus nominatus q; furtis ꝑræsīt. VSVram: Vsum. M. Tullius huic uitæ usurã eriperi uis
Inde usuraria fœmina Plauto ab usura hoc ē usu noiatã. iuriscōsulti usuariū ab usu nūcupãt: eum
cui usus legatus ē. Apud eosdē usuarius seruus & usuariæ ancillæ dicunt: quorum usus sit legatus.

SEXTVS

Cerulū superciliū: Ex Homero sumptū epitheton superciliū iouialis: qui ait ΚΥΑΝΕΙΟΙ ΠΕΠΡΟΦΡΥ
 σι μΕΥΟΕ ΚΡΟΠΙΩΝ id est annuit iupiter cerulis superciliis. nā cyanus color est græco uocabulo ce
 ruleus subuirdis subniger qua dictione frequenter utit Plinius. FRATER arcadi: Fratrem arcadiū
 mercuriū ex eo appellat qđ in arcadia natus sit. Nāq; in cyllene arcadiæ monte maia ex ioue mer
 curiū enixa est. ex ioue quoq; natā uenerē. & dione fabulatores tradunt. SINE mercurii præsen
 tia: Hoc ex siderali doctrina & astrologico apotelesmate sumptū. nāq; mercurii sidus proximum

Cyaneus
color.

cerulū superciliū. Tunc ouans ilico: cōmitante ēt Mer
 curio. Vēus cælo demeat. ei q; sollicitæ ferit uerba. Fra
 ter Arcadi scis nepe sororē tuā Venerē sine Mercurii p
 sētia: nil unq; fecisse nec te pterit utiq; q̄to iā tēpore de
 litescētē ancillam nequeri repire. Nil ergo super est: q̄
 tuo pconio pmiū inuestigatiōis publicitus edicere. Fac
 ergo mandatū matures meū: & indicia qbus possit co
 gnosci manifeste designes. ne si qs occultatiōis illicitæ
 crimē subierit: ignoratiæ se possit excusatione defen
 dere. & simul dicēs libellū ei porrigit: ubi Psyche nomen
 continebat: & cætera. quo facto ptius domū secessit.
 Nec Mercurius omisit obsequiū. Nam p oīum ora po
 pulorū passim discurrens: sic mandata p̄dicatiōis mu
 nus exeq̄bat. Si qs a fuga retrahere: uel occultam de
 mōstrare poterit fugitiuā regis filiā Veneris ancillam:
 nomine Psyche: conueniat retro metas murtias

stellæ ueneris inferiore circulo
 fert. & ut auctor est Iulius Fir
 micus si ueneri in horoscopo
 constitutæ mercurii se stella cō
 iunxerit: & i eodē signo & hii
 dē partibus partiliter fuerit cō
 stituti coronatos facient & mu
 sicos: qui omniū admiratione
 laudent: itē mercurius & uenus
 in horoscopo partiliter consti
 tuti in diurna genitura facient
 p̄fectos thesaurorū regioꝝ. Ora
 tores. grāmaticos. legū inuēto
 res. si uero per noctē i horosco
 po partiliter fuerint inuenti fa
 cient acutos ingeniosos. & qui
 oīa quæcūq; agere uoluerit fa
 cile cōsequant. quorūq; oratio
 ac sermo plenus sit leporis ac
 gratiæ: præterea ueneris stella:
 nunquā longius quadraginta
 sex partibus. mercurius uero u
 ginti a sole abscedunt. ANCIL
 lā: Psyche. TVO præconio:

Mercuri
us i horo
scopo Ve
nus.

Mercuriū deorū nunciū dici nullus ignorat. utpote sermonis deū. qui ideo mercurius. quasi medi
 us currens credit appellatus q̄ sermo currat inter homines medius. sicut Hermes g ræcē. q̄ sermo
 uel interpretatio significatur. hinc Plautinus mercurius ait. Nam uos quidem scitis concessum
 & datū mihi eē ab diis aliis nuntiis presim & lucro. Diodorus auctor est in. yi. bibliothecā præco
 nia & præcones mercurio assignari. qui internuntii eē solent. ipsam uero præconē deorū eē: & q
 mandata diligenter exequat. Martianus capella famā præconantē nō inscite facit uocare nomina
 tim deos in consistoriū cœleste cū nullū sit pconiu maius q̄ famæ uocaliissimæ. PVBlicitus: Pub
 lice. OCCultationis illicitæ: Qui occultat alienū seruū in eū pœna constituta est. & ut inquit VI
 pianus. is qui fugitiuū celauit seruū. fur est. epistola quoq; generali diuorū Marci. & cōmodi pœ
 na in eū statuta est. qui apud se quæri prohibuit: quæ declarat & præfides & magistratus & mili
 tes Stationarios adiuuare debere dominos in inquirendis fugitiuis & ut inuentos reddant: &
 ut hi apud quos delitefcant puniant. si crimine contingant. IGNORantiæ excusatione: Aristote
 les libro tertio ethicoꝝ cōmissa p̄ ignoratiā puniēda eē ceteri: si ipse cōmittēs cā ignorantia fuisse
 uideat. puniunt & ignorantes aliqd ex his quæ legibus continent. quæ utiq; scire oportet nec dif
 ficilia sunt. & q̄ p negligētiā ignorāt. in lege mosayca dānat ignoratiā & punit: sup qua re subtili
 ter & copiose scribit diuus Hieronimus aduersus pelagiōs: apud Oratores. i p̄tibus purgatiōis ē
 iprudētia: p̄ quā is q̄ arguit aliqd sciuisse negat. & ignoratiæ excusatiōe defēdit. ut apud quosdā.
 lex erat ne qs diā uitulū imolaret. nautæ qdā cū aduersā tēpestate i alto iactarēt uouerūt si portu
 potiti eēt se ei deo q̄ ibi eēt uitulū imolatuꝝ. casu erat i eo portu fanū diā eius. cui uitulū imo
 lare nō licebat. iprudētes legis cū existēt uitulū imolauerūt accusāt q̄ cōtra legē fecerit. Defēdit
 ignoratiæ iprudētiæq; p̄sidio. apud iuriscōsultos lata culpa dī nimia negligētia. i. nō itelligere q̄
 oēs itelligūt. Libellū: Ex ritu p̄cois: q̄ uel ex libello p̄coniu facit. uel scriba subiiciēte proclamat.

Præcōia
assignant
Fama p̄
conans.

Qui fugi
tiuū celat
fur est.

Punitur
ignorantia.

Exemplū
rhetorico
rum.

Lata cul
pa.

Obsequi
quo rep̄n
ius cicerō

Obsequi
biles.

Murtia
Venus.

OBsequiū. M. Tullius existimat obsequiū eē uerbum Terentianum: & ab ipso Terentio primitus
 usurpatum. Donatus. M. Tullium refellit. cum & Plautus & Neuius ante Terentium dixerint obse
 quium. obsequibiles dicti officiosi & ad obsequium propensi. MANData prædicationis: Iniu
 ncti a uenere præconii. METas murtias: Venerem prisca murtiam cognominarunt. a myrto uideli
 cet. quæ arbor ueneri dicata est. & ut refert Plinius in. xy. ara fuit Romæ uetus ueneris myrtea: q̄
 nunc murtiā uocant. murtiæ deæ sacellum erat sub monte auentino: ut apud scriptores idoneos
 reperio. in libro Annotationum enarratum reperies illud Liuianum ex libro primo historiarum
 ad murtiæ datæ sedes: ubi scripsimus murtiæ Veneris templum significari elocutione apud

- eruditos usitatissima. nunc scite scienterq; Apuleius alludens ad cognomentū hoc murtiæ ueneris simulq; ad facellū illi sub auentino monte dedicatū. ait eū qui iudiciū facturus sit inuentæ psyches conuenire debet ipsū mercuriū ad metas murtias. hoc est ad sedē domiciliūq; deæ ueneris: q̄ murtia quasi myrtea cognominabat ut illic capiat mercedulam iudicii. Murcea uero dea ē desidioforū sicut strenua uegetoꝝ. ex eo nominata. q̄ præter modū faceret hominē murcidū id est nimis desidiosū: auctores Pōponius & augustinus. illud addendū murcos appellari homines qui munus martiū pertimescentes pollicē sibi præcidunt. ex eo opinor dictos q̄ murcidi sint & ex formidine desidiosi. ad res bellicas obeundas. **PRÆdicatorē:** Præconē præconiūq; factitatē. Septem suauia sauiā: Ide est septem oscula mellita & dulcia. Ideo autem septē dixit ppter septenariū numerū. qui plenissimus potentissimusq; est: de quo plura ī libello septē sapienū. **NO**mine iudicii: Moris est ut iudici ob rē ī dicatā præmiū constituat: sicut uindictio illi prodictionis iudici pecunia ex ærario. & libertas & ciuitas data sunt pro præmio.
- Indicina.** Alio nomine iudiciū dicitur indicina. **AD**pulsū: Adpulsionē uibrationēq; & ferruminatio nē linguæ: cū lingua labelli cū labello. Quod suauiolum est dulci dulcius ambrosia. quod gēs basiationis intelligi uoluit Plautus cum ait. fac me proserpentem bestiam duplicem ut habeā linguam. alias appullus est pecorum accessus. ad aquam ut apud iuriconsultos. **CV**pido: Cupiditas. **SV**stulit: Remouit abstulit: **PRO**ximanti: Psychæ appropinquanti ad fores dominæ ueneris.
- Misteria.** **DE** famulatione: De famulatio ministerioq; interdum ministeria pro ipsis ministris ponuntur. sicut & ministerium pro ministratoribus quoq; posuit Plinius. **CON**suetudo: Scitissime cōsuetudinē ueneri ministram facit. quoniam ut inquit Lucretius consuetudo cōcinnat amorem. & ex consuetudine ueneris incentiua & æstus efferuescunt. Lelius apud Ciceronem auxit inquit beniuolentiam consuetudo. Consimiliter Martianus. consulto dat periergiam philologiæ pedissequam & agrypniam ancillam. siquidem περιεργια dicitur sedulitas. & agrypnia. uigilia interpretatur. sine sedulitate autem & uigiliis ad philologiam aspirare nō possumus. **ANC**illa nequissima. Ob iurgatio est serua & criminosa in psychen. quæ ancilla nomine probroso a consuetudine nomina tur. cum uenerem dominam habeat. ancilla enim & domina relatiua sunt nomina. ut patronus & libertus. ut rex & parasitus. uetus uerbū est. ex moribus ancillæ dominas sæpe perpēdi. **SED** bene: Scilicet est uel habet uel quippiam consimile. **Intra orci cancos.** Cancro dicebantur ab antiquis claustra & septa. nunc diminutiuo uocabulo cancelli. fiunt autem lignis in transuersum per modica interualla connexis. ad similitudinē retis. quibus sæpe sacella. & ediculæ sacræ sepiunt ne profanis pateant fenestræ quoq; his muniuntur & scenæ. **M.** Tullius in Oratione p̄ quintio & me facile reuocatione uestra reuocabitis si extra hos cancellos egredi conabor quos mihi ipsi circū dedi. **Sidonius** exclusa uelis inclusa cancellis. **M.** Varro in libro de uillaticis passionibus positurā cancellorum subiicit oculis legentium. his uerbis. præterea & perticis inclinatis ex humo ad parietem & in eis transuersis gradatim modicis interuallis perticis annexis ad speciem cancellorū scænicorum ac theatri. **Cancellare** uerbum est in ore uulgi & indoctorum frequentissimum: quod tū a latinitate nō abhorret. Nam sicut ex transuerso ducunt ligna in cancellis. ita in delendis scripturis inducuntur transuerso calamo notæ lineæq; atramentariæ. iuriconsultus titulo de his quæ in testamento delentur. cancellauerat quis testamentū. uel induxerat. inde cancellarii hodie quoq; nominantur. **Dictione** uulgaria quidem: sed tamen latina. quoq; officiū est scribere & scripta dele re cancellareq;. **Flavius uopiscus** in carino. præfectum urbis unum ex cancellariis suis fecit. **Plinius** scribit cancellatā cutem eē elephantis. eaq; extenta recipi examina muscæ. mox artatis in rugas repente cancellis cōprehensas enecari. idē refert quēpiā prodigiosis uiribus præditum habuisse neruos rectos & transuersos cancellatim in toto corpore. sensus est Apuleii: psychen intra claustra & cancellos Plutonis adhæsisse: tāquam significet nullum illi effugium amplius superesse: cū orci q̄si faucibus forcipibusq; inclusa contineatur. cancellos autē orci quis euadere possit? quis p̄ rumpere? cum sint adamantini & ineffugibiles. **ACTV**tum: Statim. confestim. sine dilatione.
- Strenua.** sicut strenua uegetoꝝ. ex eo nominata. q̄ præter modū faceret hominē murcidū id est nimis desidiosū: auctores Pōponius & augustinus. illud addendū murcos appellari homines qui munus martiū pertimescentes pollicē sibi præcidunt. ex eo opinor dictos q̄ murcidi sint & ex formidine desidiosi. ad res bellicas obeundas. **PRÆdicatorē:** Præconē præconiūq; factitatē. Septem suauia sauiā: Ide est septem oscula mellita & dulcia. Ideo autem septē dixit ppter septenariū numerū. qui plenissimus potentissimusq; est: de quo plura ī libello septē sapienū. **NO**mine iudicii: Moris est ut iudici ob rē ī dicatā præmiū constituat: sicut uindictio illi prodictionis iudici pecunia ex ærario. & libertas & ciuitas data sunt pro præmio.
- Indicina.** Alio nomine iudiciū dicitur indicina. **AD**pulsū: Adpulsionē uibrationēq; & ferruminatio nē linguæ: cū lingua labelli cū labello. Quod suauiolum est dulci dulcius ambrosia. quod gēs basiationis intelligi uoluit Plautus cum ait. fac me proserpentem bestiam duplicem ut habeā linguam. alias appullus est pecorum accessus. ad aquam ut apud iuriconsultos. **CV**pido: Cupiditas. **SV**stulit: Remouit abstulit: **PRO**ximanti: Psychæ appropinquanti ad fores dominæ ueneris.
- Misteria.** **DE** famulatione: De famulatio ministerioq; interdum ministeria pro ipsis ministris ponuntur. sicut & ministerium pro ministratoribus quoq; posuit Plinius. **CON**suetudo: Scitissime cōsuetudinē ueneri ministram facit. quoniam ut inquit Lucretius consuetudo cōcinnat amorem. & ex consuetudine ueneris incentiua & æstus efferuescunt. Lelius apud Ciceronem auxit inquit beniuolentiam consuetudo. Consimiliter Martianus. consulto dat periergiam philologiæ pedissequam & agrypniam ancillam. siquidem περιεργια dicitur sedulitas. & agrypnia. uigilia interpretatur. sine sedulitate autem & uigiliis ad philologiam aspirare nō possumus. **ANC**illa nequissima. Ob iurgatio est serua & criminosa in psychen. quæ ancilla nomine probroso a consuetudine nomina tur. cum uenerem dominam habeat. ancilla enim & domina relatiua sunt nomina. ut patronus & libertus. ut rex & parasitus. uetus uerbū est. ex moribus ancillæ dominas sæpe perpēdi. **SED** bene: Scilicet est uel habet uel quippiam consimile. **Intra orci cancos.** Cancro dicebantur ab antiquis claustra & septa. nunc diminutiuo uocabulo cancelli. fiunt autem lignis in transuersum per modica interualla connexis. ad similitudinē retis. quibus sæpe sacella. & ediculæ sacræ sepiunt ne profanis pateant fenestræ quoq; his muniuntur & scenæ. **M.** Tullius in Oratione p̄ quintio & me facile reuocatione uestra reuocabitis si extra hos cancellos egredi conabor quos mihi ipsi circū dedi. **Sidonius** exclusa uelis inclusa cancellis. **M.** Varro in libro de uillaticis passionibus positurā cancellorum subiicit oculis legentium. his uerbis. præterea & perticis inclinatis ex humo ad parietem & in eis transuersis gradatim modicis interuallis perticis annexis ad speciem cancellorū scænicorum ac theatri. **Cancellare** uerbum est in ore uulgi & indoctorum frequentissimum: quod tū a latinitate nō abhorret. Nam sicut ex transuerso ducunt ligna in cancellis. ita in delendis scripturis inducuntur transuerso calamo notæ lineæq; atramentariæ. iuriconsultus titulo de his quæ in testamento delentur. cancellauerat quis testamentū. uel induxerat. inde cancellarii hodie quoq; nominantur. **Dictione** uulgaria quidem: sed tamen latina. quoq; officiū est scribere & scripta dele re cancellareq;. **Flavius uopiscus** in carino. præfectum urbis unum ex cancellariis suis fecit. **Plinius** scribit cancellatā cutem eē elephantis. eaq; extenta recipi examina muscæ. mox artatis in rugas repente cancellis cōprehensas enecari. idē refert quēpiā prodigiosis uiribus præditum habuisse neruos rectos & transuersos cancellatim in toto corpore. sensus est Apuleii: psychen intra claustra & cancellos Plutonis adhæsisse: tāquam significet nullum illi effugium amplius superesse: cū orci q̄si faucibus forcipibusq; inclusa contineatur. cancellos autē orci quis euadere possit? quis p̄ rumpere? cum sint adamantini & ineffugibiles. **ACTV**tum: Statim. confestim. sine dilatione.

SEXTVS

AVD Aciter: Cōtra Quintiliani p̄ceptū audaciter dicere maluit q̄ audacter. uerba Quintiliani ex libro p̄io hæc sūt. inhæret tamē qdā molestissima diligētia pueritate. ut audaciter potius dicat q̄ audacter: licet oēs oratores aliter sequatur. CACHINū: Risum solutiore: Galēus i libro de moribus negat se scire cām risus. & cachini erūpētis ex alarū titillatu: Decachinamur dixit Tertullianus p̄ deridemur. SCALPēs aurē: Signū est furētis. idignatisq; quassare caput. & scalpere aurē. refert Plinius post aurē dextrā eē locū nemesis deæ: quo referimus tacto ore proximū a minimo

Audaciter.
Decachia mur.

& audaciter i capillos eius imissa manu: trahebat eā: neq̄q̄ renitētē. quā ubi primū inductā oblatāq; sibi cōspexit Venus: lætissimū cachinū extollit: & qualē solent furēter irati: caputq; quatiens: & ad scalpēs aurē dextrā. Tādē inq̄ dignata es focrū tuā salutare? An poti⁹ maritū q̄ uulnere tuo piclita⁹: iteruifere uenisti: Sed esto secura. iā enī excipia te. ut bonā nurū cōdecet & ubi inq̄ sollicitudo: atq; tristities ancillæ meæ. qb⁹ intro uocatis: torquendā tradidit eā. At illæ sequētes herile p̄ceptū: P̄sychen misellā flagellis afflicta & cæteris tormētis excruciatā: iteq; dominæ cōspectui reddunt: Tūc rursus sublato risu Venus. Et ecce inq̄ nobis turgidi uētris sui lenocinio cōmouet miserationē: unde me præclara sobole: auiam beatā scilicet faciat. Fœlix uero ego: quæ in ipso ætatis meæ flore uocabor auia. & uilis ancillæ filius: nepos Veneris audiet: q̄q̄ inepta ego: frustra filium dicam: impares enī nuptiæ:

digitū: ueniā: sermōis a diis ex-
pōscētes. est autē Nemesis dea
græca uultrix ipioꝝ: præmiatrix
bonoꝝ: puniens supbos regina
cāꝝ: arbitra reꝝ: q̄ latinū nomē
nō hēt: quāuis eius simulachrū
Romæ fuerit in capitolio de q̄
Marcellinus. Macrobius. Plini.
Antimachus. Catullus: cæteri.
Rhānusiā poetæ frequenter ap-
pellat dicit: & adraftia. pinnas
nemeli fabulosa uetustas apta-
uit: ut adesse uelocitate uolucris
cunctis existimet: hæc uolūtātū
nostrarū exorsa multiplicesque
actus permutādo cōuoluit. nūc
erectas mentiū ceruices oppri-
mens eneruat. nunc bonos ab
imo suscitās ad bene uiuēdū ex-
tollit. Sed ad p̄positū: q̄ irascit
& ex idignatiōe sub sanat. aurē
scalpit. cōtra de effeminatis & i-
pudicis p̄ditū ē. qd̄ uno digito
caput scalpūt: sicut olim de Pō-
peio dixit caluus mordaciter. di

Nemesis
dea.

Mores

Rhannu-
sia.
Adraftia.

gito caput uno scalpit quo credas hūc sibi uelle uirū: ex quo illud Satirographi trāslatū: q̄ digito scalpūt uno caput. Seneca i epistolis ad Luciliū ipudicū inq̄t oñdit relatus ad caput digitus. INter uisere: Quasi ex iteruallo uisitare: qd̄ & uisere dicitur: Dōatus uisere inq̄t officii ē: uidere q̄rētis ali-
quē. BONā nup̄: Irōicos: iter focrus & nurus: qd̄ q̄si genuinū & naturale dissidiū ē: i lepi ur-
be semibarbara moris ē: ut nurus altera die focꝝ ollā mutuā postulet: cui illa statī negat ut scias il-
lud ueꝝ eē Terētii. qd̄ cōsulto ambigue protulit: qd̄ ē hoc. oēs focrus oderūt nurus. SOLlicitu-
do atq; tristities. Nō isciēter neq; i subtiliter ancillas ueneris sollicitudinē atq; tristitiā eē autuat.
cū amor oīs sollicitus sit & anxius: plusq; tristitiæ & amaroris sit i ueneris cōtubernio q̄ dūlcēdis.
Catullus de uenere sp̄iosas etycia ferēs i pectore curas. Plautus i cistellaria. Amor & melle & felle
ē: fœcūdisimus gustu dat dulce. Amæ: ad facietatē usq; aggerit. idē Plautus i mercatore curā &
egritudinē sectari amorē memorat. Merito ergo p̄sychē tradit a uenere torquēda sollicitudinē tri-
stitiæq; q̄ duo tortores aios amatiū torquēt cruciabilitibus ipatibilibus. Amor. n. apud hoīes
carnificinā cōmētus ē: ut uere credit Plautinus amator. q̄ iactor inq̄t crucior. agitor. stimulor. uer-
sor i amoris rota miser. HERile p̄ceptū: Veneris heræ. & dnæ. VENTriū lenocinio: Vterus fœmi-
næ turgidus. & p̄gnatio cōciliat fauorē. & quodā q̄si lenocinio blādimēta cōgit: idq; potissimū
apd̄ focꝝ q̄ futura ē auia. Tales. n. ip̄rimis fœmiæ nepotuloꝝ desiderio capiunt. Vocabor auia:
Thetis apud Papiniū optat fieri auia. & sinu portare nepotulū. ē. n. nomē aui & ania optatissimū
parētib; iter exēpla fœlicitatis memorat diuus augustus: q̄ neptis suæ nepotē uidit. M. syllanū.
AVdiēt: Nō inabit diceturq; id. n. audius qd̄ dī. IMPares nuptiæ: Argumētaf uenus legitias nup-
tias nō uideri iter cupidinē & p̄sychen ob disparilitatē. & q̄ res acta ē furti sine testibus. sineq; pa-
rētis uolūtate. Vnde cōsequēter colligit eū q̄ ex tali cōcubitu nascet minime legitimū futurū: sed
spuriū & nothū. Boetius i cōmētariis Topicoꝝ tradit nuptias nō eē iure cōtractas. q̄ nō aut iter ci-
uē Romanū ciuēq; Romanā iūgebāt. aut cui p̄iceps populus ue ciuitatē uel cōnubiū nō pmisif-
set & ex impari m̄imonio suscepti non patrem sed matrem secuntur. hīc in Topicis exēplum hoc
est. quædam Romana uel cum latino. uel cum peregrino. uel cum seruo. uel cum quo ius cōnubii
nō erat nuptias fœcit. Dotem contulit factq; inter eos diuortio contenditur: an nuptiæ mulieris
cum eo cum quo ius connubii non erat apud uirum dotis pars post diuortium debeat perma-
nere. Decem uiri qui leges Decem uirales condiderunt lege sanxerunt ne patrib; connubium cū
plebe esset: tanquam tales nuptiæ impares sint: & ob hoc minime legitimæ: Sed cum contu-

Vno digi-
to caput
scalpūt:
Scitū cal-
ui i pōpe-
ium.
Mos lep-
titanoꝝ.
Amphi-
bolon.
Socrus
oderunt
nurus.
Sollicitu-
do & tri-
stities an-
cillæ ue-
neris.
Amor
carnifex.
Nepotē
neptis ut
dit angu-
stus.
Nuptiæ
uiri cōtra-
ctæ.
Exēplum
iparis ma-
trimonii.

- cōnubiū** melia hæc plebis insignis esse uideretur. lege canuleia cōnubia iter patres & plebē promiscua facta nō est pa
tricio cū sūt: ut copiose explicat Liuius i quarto: p̄terea legimus apud iuriscōsultos lege papia cauere ne se-
plebeio. natoribus eorūq; liberis libertinā uxore habere liceat. PRAEterea i uilla: Nō uideo cur i uilla fa-
canuleia ctæ nuptiæ nō sint legitimæ cū & ipse in apologia scribat uxore multo auspiciatus in uilla q̄ i op-
lex. pido ducti: In solo uberi q̄ in loco sterili. nec lex Iulia de maritādīs ordinibus ad hūc modū usq; sic
Auspica- stib⁹ qd̄ nefas ē: psyche cupidini
ti⁹ i uilla copulata ē. PATre n̄ cōsentiēte:
nuptiæ. Scribit Paulus iuriscōsult⁹ nupti-
 as cōsistere n̄ posse nisi cōsentiāt
 oēs. i. q̄ coeunt: quorūq; i p̄tate
 sūt: & ut auctor ē Vlpianus: si ne-
 pos uxore uelit ducere auo surē
 te: oīmō p̄ris auctoritas erit ne-
 cessaria: s; si p̄ furiat: auus sapiat
 sufficit aui uoluntas. Si ita p̄ ab-
 sit: ut ignoret ubi sit: & an sit: qd̄ faciēdū sit merito dubitat: & si triēniū effluerit postq̄ aptissime
 fuerit patet ignotus ubi degit & an sup̄stes sit: nō p̄hibētur liberi eius utriusq; sexus matrimoniū
 uel nuptias legitime cōtrahere. SPURius: Vulgo cōcepti solēt spurii appellari: uel quasi sine patre
 filii: uel a græca uoce: σπορορ qd̄ significat pudēda. & ita legēdū ē libro p̄rio iustitiorū: ubi men-
 dofa dictio passim reperitur: & perperā exponit ab acursio. auctor ē Plutarchus in problematis fabi-
 nos uxoris pudēda sporion appellare. & inde spuriiū dictū: purior illa iterpratio ē: ut spurius dicat
 quasi sine patre: neq; enī hi patre h̄e intelligūtur. iter p̄noia antiquorū duabus litteris. Sp. spurius
 notat: qd̄ apud historicos sæpissime iuenies. INVOLat i eā: Vola māus & pedis media pars: dicit
 auctores Donatus & Seruius. uñ & iuolare dicimus cū aliqd̄ furtim uola manus subtrahitur: & in-
 uolare rursus cū uiolētæ manus i aliquē dirrigunt: Terētius i eunuchō uix me cōtineo qn̄ inuolē
 i capillū. & minæ istæ p̄prie sceminae sūt: unguibus scētiū: Nā ut inq̄ Lucretius. arma antiqua
 manus unguēs dentesq; fuerūt. DILORicat: Discindit dilacerat. discerpit. M. Tullius i secūdo de
 oratore. nō dubitauit excitare reū cōsularē & eius diloricare tunicā. & iudicibus cicatrices aduer-
 sas senis i peratoris ostēdere: Quod diloricat dixit: alibi idē exēplū memorās inq̄. Tunicā a pecto-
 re discidit: ut itelligamus diloricare & discindere eodē itellektu usurpari. Egesippus i q̄rto. momē-
 tanei bellatores: gladios occultentes quēcūq; reperiebāt diloricabāt. uidet̄ dici diloricare. quasi lo-
 ricā dissoluere: atq; discludere: sicut diffibulare ē discingere & fibulā resoluere: Staius i. vi. Thebai-
 dos. & torto chlamydē diffibulat auro. PLVRIfariā: Pluribus i locis: & p̄tibus. CONFUSis i unū
 glomulū: Venus aceruauit cōglobauitq; hæc oīa cōfusaneo aceruo factō: & uix sepabili: ut ita gra-
 uius torqueret fatigaretq; psychen i discernēda cōgerie: glomus accipit p̄ glomere: siue glomera-
 tiōe: & quadā quasi aceruatiōe. Plinius tradit i. xxxvi. si q̄s i properet itra labyrinthū sine glomere
 lini exitū inuenire nō queat: glomus i sacris appellat̄ crustulū cimbii figura. qd̄ obsonii genus est
 grumus uero dicitur agger: siue collectio terræ minor tumulo. a cōgerie dictus. hinc exgrumantes
 decētissimo uocabulo Varroniano dictæ cochleæ. quasi grūmos eruētēs & ex grūmis exilientes.
 ACCEpto frumēto & ordeo: Ex Pliniana diffinītiōe frumēti appellatōe hordeū cōtinet: duo. n.
Frumēta p̄ria frugū ḡna facit Plinius. frumēta ut triticū & hordeū: legumia: ut faba & cicer. uidet̄ hic Apu-
Legumia leius frumētū pro tritico posuisse speciali quodā significatu. frumēta aut̄ & fruges a fruēdo dictæ:
Frumen- frui ē uesci a frumine. q̄ est sūma pars gulæ. p̄ frumē enī esculēta delabūt. hordeū uero antiquissi-
Hordea- mū i cibis sicut atheniēsū ritu menādō auctore apparet: inde gladiatores hordearii appellati. po-
rii. lentā græci ex hordeo p̄ferūt: panē hordeaceū antiq̄s usitatū uita dānauit. Plinius hordeū inter ge-
Exastico nera frumēti nūerat: aitq; id ex oī frumēto minime calamitosū eē & frugū oīum mollissimū: q̄ri
Disticho solet cur a Columella hordei genus exastichū sit noīatū. & aliud qd̄ distichū uocāt. dicit̄ at̄ exasti-
Panis e chū id cuius spicæ senos ordines h̄nt. sicut distichō q̄ binos. græce dicit̄ κριθη ordeū & κριθιπος
milio. ordeacius. ET Milio: Quidā putāt miliū cœpisse nomē a maxia nūerorū sūma q̄ ē mille. græci
Puls mi- κε κρορ uocant: panis e milio fit. q̄ ante q̄ refrigescat sine fastidio pōt̄ absumi. Milio cāpania gau-
liacia. det: pultēq; cādida ex ea facit: Sarmatarū quoq; gētes hac maxie pulte alunt: Ethiopes nō aliā fru-
Apluda gē q̄ milii hordeiq; nouere: milii purgamēta apludā uocāt: auctore Plinio. Gellius uero & Nōius
quid tradūt rusticos ueteres dixisse apludā frumēti fursurē: sicut floces uini fecē: Miliaria auiculæ sunt:
Floces. ex eo dictæ q̄ milio fiāt pingues. ET PAPauere: Papaueris satiui: & spōte nascētis ḡna & medici-
Miliaria nas p̄censet Plinius in. xix. & xx. græce μηκωρ dicit̄: uñ meconiū succus papaueris uocat̄: multū
Mecoiū opio ignauior: Meconiū quoq; uocāt sordes infantū aluo editarū: qd̄ Aristot̄elis interpres papa-
quid. uerculū interpretatus est: qd̄ colore cruērū atq; admodū nigrū: & piceū est: κωλειά caput papau-
diacodio ris noīatur a græcis. indeq; medicamētū diacodion dictū: q̄a ex papauerū capitibus cōficatur: cuius
 Plinius & Galenus meminerūt. papauer cereri attribuitur p̄ fertilitatē unde Epitheto poetico ce-
 reale

SEXTVS

reale papauer symbolū ciuitatis: Eusebio teste ē papauer. **CICER:** Columella quoddā ciceris ge-
nus arietinū appellat: qd' ut inqt Plinius arietino capiti simile est. religio colūbinū qd' alii ueneriū
uocat peruigiliis adhibet. siliquæ ciceri rotūdæ sunt: inde ciceronū cognomina. græci ερεβιθου
appellāt. ediles ī celebratione floraliorū cicer & fabā. aliq; id genus populo spargebāt: inde illud
Oratianū: in cicere atq; faba bona tu perdasq; lupinis. Quod emulatus perfus dixit. Cicer īgere
large iuxanti populo. **LENTE:** In ægypto laudatissima lens nascitur. q̄ ob id a poetis pelusiaca co-

& cicere. & lente. & faba. cōmixtisq; aceruatim: confu-
sisq; in unū glomulū. sic ad illā. Videris enī mihi tam
deformis ancilla nullo alio: sed tantū sedulo ministe-
rio: amatores tuos promereri. Iā ego & ipsa frugē tuā
periclitabor. discerne seminū istorū passiuā congeriē.
singulisq; grāis rite dispositis: atq; seiugatis: ante istā
uesperā opus expeditū approbato: mihi sic assignato
tantorū seminū cumulo. ipsa cœne nuptiali concessit.
Nec Psyche manus admolitur inconditæ illi. & inex-
tricabili moli. sed īmanitate p̄cepti consternata silens
obstupescit. Tūc formicula illa paruula. atq; ruricola
certatim difficultatis tātæ: laborisq; miserta: cōtuber-
nalis magni dei. socrusq; sæuitiā execrata: discurrens
gnauiter: cōuocat corrogatq; cūctā formicæ accolarū

ma uidelicet pythagoricū de abstinentiā fabarū. significare abstinedū eē a re publica: ut abstinere a
fabis: nihil aliud sit q̄ abstinere a rei publicæ administratione: neq; publica tractes. fabis enī priscorū
suffragia cōtinebāt. silente luna fabā uellendā eē p̄cipit Columella. est autē Luna silens interlunū:
siue coitus lunæ: qd' græci περ μνηρη hoc ē neomeniā dicūt. Synodicā lunā frequēter appellat
firmicus maternus quādo ē cōiuncta cū sole in coitu uidelicet. ab eodē persæpe synodica radiatio
ponitur pro ea radiatione: q̄ est in cōiunctione erratiū stellarū. ualuoli fabæ folliculi appellantur.
quasi ualliuoli: q̄a uallo fracti excutiūtur. **GLOmulū:** Accerū. glomerē. globū. glomus in sacris
crustulū appellatur ex oleo coctū. glumā uero folliculū siue tuniculā in hordeo. & tritico appellāt
auctor. M. Varro. **SEDVlo ministerio:** Non solū forma. sed etiā dexteritas strenuitasq; in puella
amoris ē cōciliatricula: & sedulitate ministerii laudat puella apud Ouidiū his uersibus: una mini-
stræ media de plebe galāthis. flaua comas aderat: faciēdis strenua iussis officii dilecta suis. **PRO-**
mereri: Cōciliat: & obsequio demereri: Dixit poeta ī ope serio. nūq; regiā negabo p̄meritā: exponūt
grāmatici p̄stitisse bñ gessisse. Terē. ita me ueli ames p̄merētē p̄. i. bñ agētē. E cōtrario cōmereri
ē male agere & delinquere. ut illud qd' cōmerui. aut peccaui p̄. **FRVgē tuā piclitabor. i. piculū**
faciā tuā uirtutis. piclitari enī ē expiri. alias piculū subites: hīc illud amphibolō ap̄d epigramatistā
piclitat capite sotades nī. **DISCerne:** Diuide: discrimina nā discriminare ē specie a specie separe: qd'
& Donatus docet ī. xi. Eneidos cōmētario. **PASSIuā cōgeriē:** Indiscretā & cōfusaneā uocabulo
a passim deducto. sic passiuā uenus. passiuā libido. apud Iuliū firmicū usurpat pro publica & cōmu-
ni ac p̄miscua. & passiuū amatores ab eodē dicūt. q̄ passim ac indifferēter fœminas oīs amat. **SE-**
iugatis: Sepatis sepositisq; p̄ species. **MOLI:** Acceruo. glomulo. & declinat hęc moles. **INCon-**
ditæ: Incōpositæ indigestæq;. **FORMicula ruricola:** Optimū formicæ epithetō: ut ruricola dicat
quasi ruris cultrix diutina. & oparia sedula. Plinius in. xi. de formicis loquēs scribit hęc. iā ī ope q̄
labor q̄ sedulitas: silices itinere earū attritos uidemus. & in ope semitā factā ne quis dubitet qua-
libet in re qd' possit quātulacūq; sedulitas. operātur noctu plena luna: interlunio cessant: & ut inqt
Oratius exemplo magni laboris formica est. unde Solomon in prouerbis. uade ad formicā inqt
o piger & cōsidera uias eius & discite sapiētīā: q̄ cū nō habeat ducē. nec p̄ceptorē. nec p̄ncipem
parat in æstate cibum sibi: & congregat in messe: quod comedat: græce dicitur μυρμηξ & forma
diminutiua μυρμηκιοφ. hinc prouerbiū græcorum α γ α θ ω ρ μ υ ρ μ η κ ι α de copia sclicitatis
& bonorum affluentia. alias myrmecia dicuntur ulcuscula: quorum meminit Cornelius Celsus.
CONtubernalis magni dei: Contubernalem cupidinis psychen intelligit. cuius laboris miserta
est formica: magnus autem deus. non tam iupiter hoc in loco significatur. q̄ ipse cupido. de quo
Plato sic memorat. in symposio. Magnus deus est amor & apud homines deosq; mirandus. **SO-**
CRYS: Venetis: quæ in p̄sychen. nūrum atrociter nimis sæuiebat. **GNAuiter:** Strenue uelociter.

Papauer
symbolū
ciuitatis.
Cicer
arietinū.
Cicer
sparsum
in ludis.
Lentuli
a lente.
Lomētū
quid.
Fabariæ.
Abstine
re a fabis
quid.
Silēs lūa
Interlu-
nium.
Neome-
nia.
Synodi-
ca radi-
tio.
Valuoli.
Gluma.
Promere
ri.
Comme
reri.
Periclitā
ri.
Discrimi-
nare.
Passiua
uenus.
Passiui
amato-
res.
Formica
ruricola:
sedulitas
qd' possit
Agathō
myrme-
cia.
Myrme-
ciū ulcus
Amor
magnus
deus.

- CLASSEm formicarū:** Totū ordinē populosamq; familiā formicarū. quæ illius loci cultrices erāt appellatione classis significat ordo & multitudo. Linius narrat Romā fuisse distributā in classes a Seruio Tullio. Classes quoq; in scholis sunt ordines discipulorū. Quintilianus in primo auctor ē a p̄ceptoribus suis pueros in classes distributos. ordinēq; dicēdi secūdū uires ingenii datū: ea nobis inq; ingens palmæ cōtentio: ducere nero classē multo pulcherrimū. de hac classe scholastica intellexit Satyrogaphus illo uersu. cū perimit fauos classis numerosa tyrannos. Classici ut docet Gellius dicebātur. nō oēs qui ī classes erāt. sed primæ tātū classis hoīes: qui centum milia æris amplius ue censi erāt: infra classē aut appellabantur secundæ classis: Cæterarūq; oīum classiū qui minore sūma censebantur: ex hac trāslatione decenter a Seneca dicūtur scriptores primæ. & secundæ classis hoc est primū & secūdi ordīs & loci. **ALVMNÆ:** Conducēter & cōmode animates alūne telluris. cū oīa ab ea alantur indulgenter perinde atq; nutrice & matre. cui eximia pp̄ merita cognomē indidimus maternæ uenerationis. hæc ut Plinii uerbis utar benigna mitis indulgens usq; mortaliū semper ancilla. Quæ coacta generat: quæ spēte fundit: quos odores saporesq; quos succos: quos tactus quos colores: quā bōa fide creditū reddit fenus: q̄ nostri cā alit: merito terra oīparēs a scriptoribus dicta sicut a Virgilio scribente: Necnō & ticion terræ oīparēs alūnū conere erat. Augustinus i. vii. de ciuitate dei. Tellurē matrē dici tradit q̄ plurima pariat: magnā q̄ cibū pariat. M. Varro terræ uim geminā masculinā. f. & foeminā inesse prodit: Masculinā. f. q̄ semina p̄ducit & foeminā q̄ recipiat. atq; nutriat: inde a ui foeminā dictā eē tellurē a ui masculi tellumonē. pōtiffices faciebāt rē diuinā telluri & tellumoni. addentes p̄terea duos terræ deos. altorē. f. & rusorē: altor aut dicebat q̄ ex terra aluntur oīa q̄ nata sunt: Rusori uero nomē erat ex eo qd' rufus cūcta eodē reuoluuntur. **AMORis** uxori: Psyche. **PROMPTa** uelocitate: Esopus ille fabulator elegātissimus. fabulat formicā olim hoīem fuisse: q̄ nō propriis laboribus cōtenta uicinoꝝ quoq; fructus auferebat: ex quo indignatus iupiter trāfigurauit eā in bestiolā formicā: q̄ formā qdē imutās pristinū affectū pristinaq; paritate retinuit: unde & nūc quoq; rura perlustrās colligit alienos labores recōditq; in thesauro. **SEPEDū:** Id est populosus numerus formicarū instar undarū & fructuū undatim tuebāt in auxiliū psyches. Virgilius mane salutatū plenis uomit ædibus undā. Sepedes aut elegāti uocabulo dicūtur a numero pedū: formicis enī seni pedes sunt: sicut insectis fere oībus: insecta uero sūt ea animalia: q̄ Albertus Magnus anulata appellat: Aristoteles & græci ερτομα Plinius in. xi. oībus inquit his seni pedes. pleriq; uermes duodenos habēt. aliqua & centenos. numerus pedū ip̄ar nulli est. **GRANATim:** Per grana speciesq; granorū. **DISSITis:** diuisis separatis discretis. **PERNICiter:** Celeriter. **VINO** madens: Vinū & unguēta decenter ueneri copulantur. cū sint incentiua libidinis: meritoq; prisca ex uenere & baccho priapum genitū finxerūt cōiectura satis proba: q̄ qui uino indulgent sint ad uenerē propensiores. **PLIUIOResq;** **FRAGRans:** Spirans redolens. **REVINCTa:** Circundata coronataq;. **ROSis** micantibus: Venerē rosas reuinctā scitissime memorat: nāq; rosa ueneris flos est. id qd' & Virgilius testatur in elegidio. cui titulus est rosæ: cū ait Sideris & floris ē domina una uenus. apud Aphthoniū fabella est. quēadmodū olim uenus iatura suppetias adonidi delitiolo suo: quē mars necare tendebat. in rosas incidit: quarū spinis pedem perforatur. ex quo uulnuscūlo. manās cruor rosam: q̄ prius cādida erat colorauit. hinc Claudianus significare uolēs rosas a uenere colligi ita inquit. sic fata cruoris carpit signa sui. i. rosas decerpit uenus: suo ipsius sanguine coloratas. insectasq;. Epigramatista quoq; ueneri gratā eē rosam illo hendeca syllabo demōstrat. sis foelix rosa mollibusq; fertis nostri cinge comas Apollinaris quas tu neētere candidas. sed ollm sic te semp amet uenus memento. græci rosam Rhodon appellant: inde rhodon unguētū dictū ex rosa cōfectū: de quo Plinius in. xiii. Illius: Cupidinē intelligit. **FRVSTO** panis. M. Cato frusto inquit panis conduci pōt uel uti taceat: uel uti loquatur hinc aduerbiū frustatim. qd' significat p̄ frustra. & minutatim: qd' & ὑποκοριστικωσ frustillatim dicitur: Plautus in Curgulione iam ego te faciā ut hic te formicæ frustillatim differatidē frustulētā aquā appellat itelligi uolēs iusculum cōcinnatū ex carne minutim cōcisa. **CIBARIi** panis: Cibariū panē dicimus sordidū plebeiū proflusq; uiliore. qui & secūdarius nūcupatur. apud Suetoniū nō pauca Annotauimus. sup gene-

SEXTVS

ribus panis ubi tradit secundariū panē mire augusto expetitū esse: Plinius i. xviii. cibariū inq̄t. qđ se cūdariū uocat̄ sestarios quatuor: idē paulo mox. cibariū a secundario seiungere uidet̄ cū ait. Secundariū panis quinas selibras. totidē cibariū & surfurū sestarios sex. Cor. Celsus cibariū panē dicit eē infirmisimū. sic enī uocat. in quo ē minimū alimēti. sicut ualētissimū id in quo plurimū alimēti est: De cibario pane. M. Tullius i. v. Tusculana. cū cibarius inq̄t in casa panis datus eēt. nihil uisum illo pane incūdius: cibariū quoq; uinū dici posse p̄ ignobili: testis est. M. Varro qui ait potus meus

Infirmis-
simum.
Valentis-
simum.
cibarium
uinum.
Cibarius
homo.

cubitū faceffit. Interim cupido solus: interioris domus unicus cubiculi custodia clausus coercebat acriter partine petulanti luxurie uulnus grauaret. partim ne cū sua cupita cōueniret: Sic ergo distinctis & sub uno tecto se paratis amatorib': terra nox exāclata. Sed aurora comodū ineq̄tati: uocata Psyche Venus ifit talia. Vides ne illud nemus: qđ fluuio praterluēti: ripisq; lōgis attēdit: cui' imi gurgites uicinū fōtē despiciunt: oues ibi nitētes: auriq; colore florētes incustodito pastu uagāt. Inde de cōa p̄ciosi uelleris floccū mihi cōfesti quo quo mō qđ sitū afferas cēseo. Perrexit Psyche uolēter: nō obsequiū quidē illa functura: sed requiē malorū pricipitio fluuialis rupis habitura. Sed īde de fluuio musica suauis nutricula leni crepitu dulcis aurā: diuinitus īspirata: sic uaticinatur arūdo uiridis. Psyche tātis erumnis exercita: neq; tua miserrima morte meas sanctas aquas polluas: nec uero contra formidabiles oues istius orā feras aditum: quoad de solis flagratia

uinū cibariū. idē dixit tuus frater cibarius fuit aristoxenus: ubi cibarius hō īproprie qđē sed scite accipit p̄ sordido & plebeio ac pletario. CVBITū faceffit: It dormitū p̄ceptū. M. Catonis est uillicus primus cubitu surgat. postremus cubitū erat. PETV. lāti luxurie: Luxuriē & luxuriā īdifferēter usurpari apđ scriptores idē eos fat liquet. CVPita: Psyche dilecta desiderataq;. SEPARatis amatoribus: Psyche & cupidine. TETRA nox: Nigra crudelis amara ob dissidium. f. amatoꝝ: alias tetrū nitabile illu uiosū foedū dicit. EXANclata: Quasi cū erūnis & laboribus exhausta. trāfacta q;. grāci uerbi p̄ prietas exigere uidet̄: ut exātlare potius p̄ litterā. t. qđ exāclare dicamus: qđ & ī p̄rio cōmētario annotaui: illud adde qđ anclabris siue antlabris mensa uocat̄ qđ in sacrificādo diis anclatur. i. hauritur ministraturq;. ATten ditur: iuxta & ppe explicat. extē

Tetrum.

Exātlare.

antlabris
mensa.

diturq;. Nitētes: Splēdētes. Incustodito pastu: Libera & soluta pastione. FLOccū afferas: Flocculus pprie dicit̄ ī pāno siue ī uellere particula eminētior: qđ forficibus recidit̄: cuius diminutium ē flocculus. Plinius i. xvi. de robore loquēs ait. nascūt̄ ī eo & pilulā nucibus nō absimiles itus habētes flocculos molles: lucernarū luminibus aptos. idē i. x. hirūdines iqt nidū mollibus plumis floccisq; cōsternūt. Cor. Celsus iter notas & signa mortiferi morbi eē scribit. siq; ī febre & acuto morbo manibus ī ueste floccos legit simbrias ue diducit: inde fit uerbū floccifacio p̄ cōtēno nihilipēdo. nec pluris facio qđ sint flocci. apud Plautū ī epidico Anceps ē scriptura. nā a qbusdā legit̄ duo deflaccati fenēs. Alii legere malūt defloccati. quasi attriti uetuli. ut pānus & uestis sine flocco. De miror Noniū Marcellū sic scripsisse deflaccare ē atterere tractū a uestibus sine flacco: fateor equidē deflaccare accipi in eo significatu quē ille tradit. sed a flacco uestimēti deriuari id plane diffiteor. nō enī flaccus ī uestibus dicit̄. sed floccus. ut iā docuimus & uulgo quoq; usurpat. flaccus uero uocabulo prisco latino significat languidū uietū & mollē. qđ & flaccidus noiat. Plinius autumat cōgnomina flaccoꝝ ducta eē ab auribus flaccis. hoc ē mobilibus. flaccidis lāgnidulis. est & uerbum uetus flaccet. qđ significat lāguet deficit. īde deflaccare & inflaccare: Apuleius ī apologia cur nra oratio rebus flaccet: strepitu uiget. FVNtat: Peragit fungi enī agere ē. defungi pagere. ut docet Agretius. purior lectio ē. si corrigas functura sicut uerbū illud. habitaf. corrigo habitura est. n. fen sus psyche libēter ultroq; prexit nō qđ ob obsequium iniunctū pastura. sed requiē malorū habitura iuēturaq; ex morte: quā subire destinauerat ex rupis p̄cipitio. MVsica nutricula: Harundinem musica nutricula elegāter appellat: nā ex harundine pan. fistulā cōpaginauit: ex harūdine tibiā cōficiunt: īde calamū auleticō uocat̄ grāci: quē nū tibialē. Plī. i. xvi. docet quēadmodū harūdines p̄ paradā sint ī usum tibiāq;. INSpirata: Quasi spiritu quodā aiata. & uocalis facta. EXercita: Fatigata agitata: Virg. nate iliadis exercite fatis: iterdū exercitus dī cōtēptus. neglectusq;: ut docet Fulgētius placiades. allegās illud Plautinū. nos nostrāq; familiā hēs exercitā. A. Gellius dixit ī p̄rio: Aderat ibi forte amicus noster. lectioe multa exercitus. p̄ exercitatus. & ita frequēter repias apud auctores. ISTIus orā: Regionis & loci. FORMidabiles oues: Sunt oues quas feras uocat̄: nā in quocūq; gñe aīaliū ē placidū: eiusdē iuenit̄ & ferū. ait Plī. camelo pardalin appellatā eē ouis fera: noīe cū aspectu magis qđ feritate cōspicua sit. grāce προβατον dicit̄. uñ p̄batia piscina ī euāgelio

Floccus.
flocculus
Floccifa-
cio.

Locus
plauti.
Deflaccati.

Defloccati.

Deflaccare.

Flaccus.
Flaccet.

Fungi.
Defungi

Harūdo
nutricula

musica.
auleticus

calamus.
exercitus

pro exercitatus.

Oues feras.
Probatia

piscina.

Apicæ. dicta. qua pbata. i. oues lauabatur: apicas uocat oues: quibus nudus est uenter & sine lanicio: quas da-
Melotes nant. **ΜΗΛΟΡ** quoque oues graeci nuncupant. uñ melotes uestes ex ouinis pellibus facta: apud ecclesiasti-
uestes. cos scriptores appellat. **M**utuato calore: **Q**uod Calore & uim excitet solis feruor exemplo sunt ser-
Serpentes pētes: quod p calore accerrime mouet: p brumalia aut & hiberna tempora mutatioe caeli refrigerate i-
calore ex mota sunt stupore. auctor **V**ictruius: & **S**alustio pditū ē in iugurta calore & siti serpentes magisq;
citatur xi re alia accēdi: & in rabiē efferari. **C**ōtra i hoibus corpora calore fiunt ibecilla & feruore dissoluit:
gore tor cū a refrigerationibus solident
pentes. atq; cōfirmēt: nā calor exugēdo
Calore eripit naturales uirtutes dissol-
dissolui- uitq; eas. & mollescentes efficit
mur. atq; ibecillas ut etiā in ferro ani-
Ferrum maduertimus. qd' quāuis natu-
igni mol ra sit durū: tñ i fornacibus ignis
lescit aq calore pcalefactū ita molefcit:
redure- ut in oē genus formae facile fa-
fcens. bricet: idē frigida aqua tinctū re-
Pecua. durescit. & restituit i pristina p-
Pecuatat prietate. **F**RONte saxea: **D**ura
stultus. idomabilis & quasi lapidea. **P**E-
Nilus cua: **O**ues: ueteres enī. ut tradūt
anauros. gramatici & anotat. i. v. **P**risca
pluraliter nus hoc pecu singulariter. pecua
dixerūt Plautus i mer-
catore . nec pecua ruri pascere:
nec pueros nec pueros nutricat. & **S**olinus
ita pabulosa inq; ē ut pecua nisi
iterdū a pastoribus arceat ad pi-
culū agat facietas. pecuatū dici
uoluerūt stultum. **A**ntidamas i
moralibus. hoīem quis ferat sic
pecuatū? **S**Piritus: **A**uræ ex flu-
mine manātis. **H**omerus. e flumine auras antelucanas semp insalubres eē tradit. **N**ilus solus oīum
fluuior. auctore herodoto nullas ex se auras remittit spiratq;: **L**ucāus annē celebrat noīe anauron
q̄li sine aura. & nullū spiritū exhalatē. **P**ROcerissima: **E**ditissima. amplissimaq;. **P**li. de magnitu-
die arborē scribit i. xy. aitq; uisus eē arbores admiratiois p̄cipue lōgitudinisq; incredibilis: idē in
xii. refert platanos celebratas fuisse athenis i ambulatioe academiæ: fabulositas græciæ narrat **I**ouē
sub platano cū europa cōcubuisse i insula creta. q̄ nūq; folia dimittat: umbra cā tātū hęc arbor ex-
petit: cuius nō alia cōmēdatio maior ē: q̄ solē æstate ardet: hyeme admittit: **G**ēialis ab **O**uidio
dicta. q̄li uoluptaria. platanī radices mero iuso nutriūt. docuitq; luxuria priscoīū arbores uina po-
tere. **A**Bscōdere: **T**āta ē platanorū capacitas. & amplitudo ut qdā celebres domiciliū modo caua
oetogita pedū specustā digna miraculo: ut **L**icinius mutianus pdiderit epulatū intra eā se cū decē
& octo comitibus: **C**aius quoq; p̄iceps i ueliterno rure epulatus ē sub platanō q̄ndecim cōuiuariū
ac ministros capace: quā cōnā appellauit ille nidū. **A**TTIgui: p̄ximi. **L**ANOSum: uellus aureū
significat. i quo aurū ē lanæ plenū. & floccis lanicii fulgidū. **O**Bhærescit: **A**dhærescit: atq; iplicat
ob enī antiq; p ad ponebāt. ut obiurare pro adiurare: & ob os qd' significat ad os. ob Romā ad Ro-
ma. **E**nnius ob Romā noctu legiōes ducere cœpit. ab eodē dictū ē oēs occisi occēsiq; i nocte sere-
na. i. accēsi. **N**EC pœnitēdo. **A**uscultatioe salutari. & optimo documēto: **A**uscultat enī significat
obedire. nec tā audire ē: q̄ diligēter attendere: hīc illud **C**atonianū. auditis enī nō auscultatis. tanq;
pharmacopolā. **F**VRATRina: **F**urto & rapina. eodē enī inclinatu furatrina dī quo moletrina sera-
trina. fetutrina. est at moletrina pistrinū a molēdo dicta: antiq̄tas deā coluit noīe futinā: in cufus
honorē ferix furinalia dñt. cui etiā flamē fuit attributus dictus furinalis. **F**LAUētis auri: **A** colo-
re & flauū & fuluū dī aurū. qd' at distet flauus a fuluo docet **G**ellius. **D**OMInā: **V**enerē. **C**ON-
tortis: Tornis supbiā fastūq; idicātibus: hoī enī i supciliis ut iqt elegāter **P**li. tristitiā hilaritatis cle-
mētiæ seueritatis idiciū ē. fastus supbia aliubi cōceptaculum. sed hic sedē hēt: i corde nascit hīc su-
bit. hic pēdet. **S**upcilia i iunōis tutela eē putabat antiq̄tas q̄ his p̄tegāt oculi p quos luce fruimur
quā tribuere putabāt iunonē uñ & **L**ucina dicta ē **M.** **V**arro lunā lucinā eē interpretat: quā ait dūcē
nascētiū eē eiq; deæ mulieres potissimū supcilia attribuisse. q̄ supcilia i altissima corpis pte collo-
cata sunt idē supciliū p loco edito abruptoq; accipit. ut añ dixius. supcillosos dicius supbos & se-
ueros. **A**Mag; **S**ubrissit qdē uenus. sed eo risu q̄ magis amaritudinē ai tristitiāq; p̄ferret q̄ hilari-
tatē: ama; dixit p amare & idignāter. **A**Dulterinus: **S**icut iqt aliena ope usa es i digerēdis frugi

SEXTVS

qus acervati cōmixtis. ita ī hoc quoq; negotio alienas suppetias : alienūq; adminiculū adhibuisti fuitq; tibi opitulator adulterius uidelicet arūdo: cuius monitu īstructa psyche pegerat ueneris mā data. PERIClitabor: tētabo expiar. OPPido forti: Valde robusto & firmo. aduerbiū ē frequētis simū. VERticē: Vertex ē cōtorta in se aqua uel qcqd aliud similiter uertit sic & pars sūma capitis uertex. & qd ī mōtibus eminētissimum. recte dixeris hęc oīa uertices. auctor Quintilianus ī. viii. a poeta dictū ē: saxi deuertice pastor. FVScæ. Nigrātes undæ. fuscitatē & attritatē posuerūt ueteres

Oppido ualde. Vertex. Attritas Cocytus in homine luctus

periclitabor: an opido forti aīmo singulariq; prudentia sis p̄dita. uidelne insistentē celsissimæ illi rupi mōtis ardui uerticē: de quo fontis atrī fuscæ defluunt undæ: Proximeq; cōceptaculo uallis inclusæ stigias irrigant paludes. & pauca cocyti fluēta nutriūt. Indidem mihi de summi fontis penita scaturigine: rorē rigentē hauritū: ista cōfestim. deserto urnula. Sic aiens: crystallo dedolatū uasculū: īsuper ei grauiora cōminata tradidit: At illa studiose gradū celerans: montis extremū petit cumulum : certe uel illic in uitæ pessimæ finem. Sed cū primum predicti iugi cōterminos locos appulit: uidet rei uastæ letalē difficultatē. Nāq; saxū immani magnitudine procerum: & īaccessa salebritate lubricū: mediis e faucibus lapidis fontes horridos euomebat. qui statim p̄ni foraminis laciniis editi : perq; procliuē delapsi: & angusti canalīs exerto cōtecti tramite: proximā conuallē latenter incidebant: dextera leuaq;

p̄ nigricia & atro colore. COcyti fluēta: Praconio poetarū cocytus īrer īfernos amnes notissimus ē cuius Plato meminit ī phedone scribēs eū cōtra pyri plegetōtē erūpere ī tartarū. Philosophi corpora mortaliū inferos uocauerūt: & oīa q̄ illic esse credidit fabulosa p̄suasio in nobis metipsis assignare conati sūt asserētes cocytū eē qcqd hoies in luctum lachrymasq; cōpellit. græce enī κωκυλλο lugeo. & κωκυλλοσ luctus: ululatusq; significat. stygiā uero paludē interpretatur qcqd īter se hūanos aīos ī gurgite mergit odio: ἀπο τοῦ στυγείης qd̄ odisse significat. & στυγῆτος odibilis. στυγερος q̄rūl' odiosus dī. INdidē: Inde ex illo loco & fonte. PENITA scaturigine. Interiori fluxione. ab hac p̄ticula p̄cinitus q̄ significat intimā p̄tē sit nomē penitus penita penitū. Antiq̄ quoq;

Styx. Penita scaturigo. Penitissimæ gentes proextimis Haustra. Antla. Haurio. Crystal lum glacies. Asynthetic. Dolare. Dolatorium. Ascia. Asciare. Exasceatum. Immane Salebrae saxorum Salebosus. Subdialia. Expapillatum.

auctore Prisciano. & penitior & penitissimus dicei solebāt. uelut īterior intimus. Au. Gellius penitissimas gētes dixit p̄ remotissimas ultimasq; q̄s Pli. extimas uocat Apuleius ī demōio. in penitissimis mētibus diuerset p̄ intjmis. Plau. in asinaria age q̄so hercle usq; ex penitis faucibus. i. ex īterioribus: Sidonii ē ille uersiculus phalecius. frācoꝝ penitissimas paludes. HAVritū Haustū educū. si cut. n. ab audio auditum. sic ab haurio hauritū declinauit: haustra ueteres dixerūt rotarū cados ab hauriēdo. græce antla dñf. De multiplici significato huiuscæ uerbi: est. n. polysemō: ānotāt grāmatici. aliter. n. ē dictū latus haurit aptū: Aliter ille īpiger hausit spumātē paterā. Aliter uocēq; hīs auribus hausit. CRYstallo dedollarū: Pli. cristallū inter gēmas p̄cēset. & grātiā cristallinoꝝ poculo rū celebrat. cristallū glaciē eē certū ē. Vñ nomē grāci dedere. In festis pluribus uiciis scabrie: ferugine. maculosa nube. occulta aliqñ uomica. est & ruffa aliqbus rubigo. aliis capillamētū rimæ simile. hoc uitreari artifices litura occultāt. q̄ sine uitio sūt appellāt asyntheticā q̄si simplicia. & pura qd̄a apud Pliniū acētra legere malūt q̄ asyntheticā. q̄si sine cētro. qd̄ p̄durū fragileq; īter cristalli uirtia numerat. Nero amissarū reꝝ nuntio accepto duos calices cristallinos in sup̄ma ira fregit illis fragmēta farciri nullo mō queūt: pocula cristallia ī rigido potu p̄bāt: calor diffiliūt. Dedolatū dixit artificio uitrearii leuigatū. & oī scabrie expolitū. Dolār. n. & dedolār fabroꝝ uerbū ē cū materiæ cōplanat̄ aspitas: Hieronymus dolatoriū appellat id ferramētū genus. quo materia & lapides dolātur: qd̄ alio noīe ascia latini uocat: Vñ asciare uerbū Victrunio ē ascia dolare: sic. n. inqt ī. vii. sumat̄ ascia & quēadmodū materia dolat: sic calx lacu macerata asciet. Exasceatū dixit Plautus q̄si dicas expolitū p̄fectūq;. IN uitæ: Vt lectio planior sit legere malim. in uentura uitæ finē. uolebat enī psyche ex rupe ardua se p̄cipitans inuenire uitæ finē erūnosæ. f. & infelicis: cū mors erūnaꝝ requies sit & finis: hinc illud Oratianū moriar: mors ultima linea reꝝ ē. LAEtalē: Mortifera. & lætū afferētē. IMMANi: Ingenti & enormi. alias imane dī scdū & noxiū. SALEbritate: Acerbitate Salebrae saxorum Salebosus.

LACInis. Tortuosus & flexuosus limitibus. sic. n. aq̄ fontanæ: p̄ semitas obliq; fluere cōsueuerūt & delabi. EXERco tramite: Apto & subdiali. subdialia. n. dñf q̄ subdio hoc ē cœlo sunt. ueteres expapillatū dixerūt renudatū & exertū: sicut a Plauto dcm̄ ē expapillatū brachiū: cū at cōtraria sint exertus & cōtectus scite dixit fontes fluxisse cōtectos ī tramite apto: cū ītra canalē angustū decurrerēt: sape. n. usū uenit ut locus fluētis riuī sit exertus: ipsæ uero aq̄ ītra angustias canalīs inumbrent

- & cōtectæ decurrāt. **COTIBUS:** Cautibus & saxis. **PROSERPŪT:** Serpere. & pserpe idē dicebāt. qđ ē pprīū peculiareq; draconū. Plau. fac me pserpētē bestia duplicē ut habeā liguā: hīc pserpīa quoq; dcā lūa. qđ ut serpēs mō ī dextrā mō ī sinistrā ptē late mouet. **INCŌNŪA:** uigilia: Vigilia icōnua elegāter dī qñ nūq; oculi cōniuet: s; apti micātesq; aspectu uegeto puigilat. Cōniuere. n. ē oculū claudere & genas opire. grauiore aliu. ut auctor ē Plī. īferiore gēa cōniuet: colūba: & sīsa utraq; cōniuet. Silius: cōniuet: solēq; pauēt agnoscei uisu. hīc elegāri trālatōe dicius deos & hoīes cōniuerē ī delictis: qđ ipunita ptereūt e cōtrario icōniues dī q oculis est uigilātibus aptisq; sine nictatiōe sine palpitatiōe. Au. Gellius de Socrate mēorat. qđ icōniues īmobilis iisdē ī uestigiis perstabat. Sic & icōnua uigilia p icōniues. & exerta oculis nūq; somno succūbētibus. Dracones autē acie oculoꝝ acutissima & puigili pditos esse tradūt auctores: & nomē argumēto ē. nūcupāt. n. ἀπο του δερκειν qđ ē uidere. & ob id simulachris esculapīi & salutis draco subiungit: oportet enī medicū esse oculatissimū: & pnoscere cōmoda icōmodaq; ī corpibus cui cōuēt dicei posse de egroto qđ sint: qđ fuerit: qđ mox uētura sequat. **ADDICTIS:** Elegāter & scite. qđ oculi ita addicāt mācipēturq; uigilia: ut illi psto sint: sicut addicti sentētia ptoris creditoribus tradebāt ī mācipatū: sup qđ re legito. Au. Gellii libꝝ nouissimū. **PUPILLIS:** Oīs uis edēdi ac ratio cernēdi cōtinet ī pupillis: qđ & pupillæ dñf. qđ ob id Lactātius scitillas luminū nūcupat. ī lībro de opificio: p eas enī se ipsa mēs itēdit ut uideat: mēs enī uidet aius cernit: trāsmittitq; uī uisibile p oculos. qđ qđsdā p fenestras. auctores Plī. M. Tulli? ceteri. **MVniebāt:** Ne. f. nox a polluerēt. **VOcales:** Ab affectu. nā uocē repēte emiserūt psychen admonētes: ut abscederet pcul. ptereā: aq; uocales dici pnt a sono & strepitu. quē fluētes efficiūt. **SVBind:** Frequēter identidē. **MVTA.** ra in lapidē: Facta est inqt psyche similis statuae lapideæ: sine sensu stupēs. **ATTONita** ob rei iperatae impossibilitatē. **MOle:** Magnitudie. & quasi aggerē pressa. **LACHRYMAꝝ:** solatio: Habebat psyche oculos quasi pumiceos: qđ ut inqt Plautus lachrymā expuere unā nō quibāt: cū interdū lachrymaꝝ in dolore pfusio sit maximū solatiū: Seneca oīs aduersa fortuna hēt in qrelis leuamētū: Oūi dius fleq; meos casus. est qđā flere uoluptas. **PROuidentiā:** Græci προνοια uocat: quā nēi puidentiā: qđ fatidica stoicoꝝ anus appellat a uelleio epicureo apud. M. Tulliū. puidentiā mūdū rogi autmāt sanctiores philosophi: cuius oculū nihil later nihil effugit: de qua. M. Tullius in secundo de natura deoꝝ: Talis igitur mens mundi cū sit: ob eaq; cām prudentia appellari recte possit: græce enim pronea dicitur: hęc potissimū prouidet. & his maxime est occupata: primū ut mundus qđ aptissimus sit ad permanendū: deinde ut nulla re: egeat maxime aut ut in eo eximia pulchritudo. sit atq; omnis ornatus. sensus est erumnā psyches hoc est animæ. non latuisse oculos prouidentia perispicacissimos. **AQVila regalis auis:** Sat notum: aquilam ioui dicatā esse: uel quia fulmine nō percutitur. uel quia dicitur dimicanti ioui cōtra gigantes fulmina ministrasse: uel qđ in auspiciū aduolauerit illi aduersus titanā proficiscenti. quā uictor bono omine acceptam tutelā: suā subiugauerit. sacra uero historia testatur aquilā cōsedisse ioui in capite atq; ita regnū portendisse. igitur ob hęc aquila regalis auis nuncupatur: & qa in omni a uitio regnū sortita est. iccirco tradit exercere inimicitias cū auicula: cui trochilos nomen. ob hoc tātū qđ rex auīū nominatur. puerbiū græcoꝝ est αετου ψηρασ aqlæ senectus qđ de senibus bibosis & uini auidis dicitur. & ita usurpat noster comicus: quoniā aquilæ in senectutē tātum bibunt. cū ob aduncitatē rostri superioris cibo uesci nō possint. a græcis dicitur hęc paroemia de his. qđ in senecta sunt meliores qđ in iuuenta: ppretea qđ aquilæ senescentes mutare uictū ferūtur. & ob curuaturā rostri fieri innocentiores: qđ Plini. nī ait oppetere nō egritudine sed fame. in tātū supiore rostro accrescente: ut aduncitas apiri non queat. **POcillatorē phrygiū:** Ganimedē significat: quē iupiter efflētū amās in aqlā demutatus rapuit fabula notissima. Lactātius poeticū uelamentū ita reserat ac detegit. ut tradat iō dici iouē rapuisse in aqlā caramitnm qa aut p legionē rapuit cuius insigne aqla est: aut qa nauis in qua est impositus tutelā habuit in aqla figuratā. Strabo harpagiā dici locum autumaūū raptus sit ganymedes. αρπαζω enim græce est rapio. id autē circa dardanium pmōtorium cōtigisse arbitrat. Eusebius chronographus signat Ganimedem a tantalo raptum esse: indeq; exortum bellum inter troem ganimedis patrē & tantalum. hunc in cœlo pocula & nectar ioui ministrare canūt poetæ & cum

SEXTVS

& cū primis Ouidius cū ait: nec mora p̄cūso mendacibus aera p̄nis arripit iliadē: q̄ nunc quoq; pocula miscet inuitaq; ioui nectar iunone mīstrat. Igit̄ cū Ganimedes poculoꝝ iouialiū pincerna sit. uocabulo elegātissimo pocillator dī. quasi poculoꝝ mīstrator. a poculo. n. fit pocillū: qua dictio ne Linius & plinius utunt̄. p̄terea ī zodiaco aq̄rius ē: quē cōplures. ut iqt̄ higinus ganimedē eē dixerūt: quē iupiter mīstr̄ deoꝝ fecisse existimat̄: itaq; oñdīf uelut aquā fundēs. nū a gr̄cis hydro choos dictus quo noīe & a nīis noīat̄. Catullus ī callimachi interp̄tamēto p̄xius hydrochoi fulgu

Pocilla
tor.
Hydro
choos.
Aquari⁹.
Stare ad
ciathum.
Ciathisa
re.

quo ductu cupidinis Ioui pocillatorem Phrygium substulerat: opportunam ferens opem: deiq; numen in uxoris laboribus p̄colens: alti culminis diales uias deserit. ob os puellæ p̄uolans: incipit. At tu simplex: alioquin & expers rerū talium: sperasq; te sanctissimi: nec minus truculēti fontis: uel unā stillā posse furari: uel omnino contingere: diis etiā: ipsiq; Ioui formidabiles aquas istas stigias: uel fando compisti. quodq; uos deieratī p̄ numina deoꝝ: deos p̄ stygis maiestātē solere. sed cedo istā urnulā. & protinus arreptam conpletāq; festinanter. libratīsq; pinnarū nutātium moli bus: inter genas saeuentiū dentiū. & trifulca uibrāna draconū: remigiū dextera leuaq; porrigens: uolentes aquas: & ut abiret innoxius: p̄raminantes: excipit: cōmentus: ob iussū Veneris petere eiq; se p̄raministrare. quare paulo facilior adeundi fuit copia. Sic ac cōceptam cū gaudio plenā urnā: Psyche Veneri citata retulit. nec tamē nutū deæ seuientis: uel tunc expiare potuit. Nā sic eā maiora: atq; peiora flagitia cōminās:

ret oariō. pocillatōrē ganimē-
dē denotat Ausonius illo uersu
stat iouis ad cyathū ḡnat quē
dardāius tros. Nā stare ad cy-
athū. scite & elegāter dī pocilla-
tor. q̄ cyathū p̄piat. sic iuuēalis.
Nec pueriliac⁹ formosa nec her-
culis uxor ad cyathos. Suetōius
tradit cæsare ad cyathū steterisse
nicōedi. cyathīssā. plautio uer-
bo ē ad cyathū stare. & cyatho
uina mīstrā: hoc ē fūgi pocilla-
toris mīsterio. NVmē dei: Im-
perū ueneris. & maiestātē: a nu-
tu numē dictū. SVstulerat: In
cōlū tulerat portaueratq;. DV-
ctu cupidīs: Sēsus ē. aq̄la repen-
dere uult b̄ficiū cupidini. sub-
ueniēs laboriosa psiche ei⁹ uxo-
ri memor. q̄ auspicio dictūq; ip-
sius cupidīs ganimedē ī cōlū
uexerat ioui amatori. IN uxo-
ris laboribus: In laboriosis erū-
nis p̄syches. Diales uias: Iouia-
les & cōlestes. gr̄ci dia iouem
appellāt. hīc flamē dialis dictus
a ioue cui sacra facit: a die quo-
q; dialis deducit: hīc scoma illd̄

Diales
uia.
Scoma.
M. Tullii
Cōsules.
diales.
Subdia-
les ambu-
lationes.
Hipethre
Ethra.

.M. Tullii ī cōsulē. q̄ uno tānū die cōsulatū peregit: solēt iqt̄ eē flamēs diales. mō cōsules diales habemus. inde sub dio dī. quasi sub ioue. i. cōelo: qd̄ & sub diuo dī. unde subdiales dictæ siue subdiuales ambulatiōes plinio: quæ apertæ sunt. & ostentæ soli. atq; sub cōelo: quas gr̄ci auctore Vitrū uio hypethras uocant quasi sub ethra. i. sub cōelo. est. n. ethra splendor etheris. OB os: Ad os. ob .n. ut supra dictū est. Antiqui ponebant pro ad. ut ob Romā. ad romā. ob os. ad os. M. Tullius. Cuius ob os graii ora obuertebant sua. IOui formidabiles stigias aquas: Vt poeræ canunt statuit iupiter si quis sefelisset numē stigis peierassetq; per stigias undas. ut uno anno. & nouem diebus ab ambrosia. & nectare prohiberetur. ideo autem hoc fictum creditur: quia tristitia contraria est æternitati: & dii per stigias aquas tāquā rem cōtrariā iurare formidant: Virgilius. stigiamq; paludem dii cuius iuuare timent & fallere numen. apud platonē ī phedone stigias Fluius per colorem cyaneum hoc est nigrum & obscurum erumpere fertur. qui paludem efficit stigiam: ante dictum est nomine stigis tropologice significari quicquid inter se humanos aīos ī gurgite mergit odio rū. DEieratis: Deierare est ualde iurare. hæc. n. particula de auctiua est ut deamat pro ualde amat auctor Donatus. un̄ deiuriū dī gellio & reliqs̄ pro iure iurādo. peierare uero est falsū iusiurandū dicere. qd̄ & peiurare usurpat. Tertuliāus. Cicius apud uos per oēs deos q̄ p̄ unū geniū cæsaris peierat. CEdo: Da. VRnulā: Vas aquariū ē: ex eo dicta urna: q̄ urinat ī aqua hauiēda. VRinare. n. ē mergi. ideo urinatores & urinātes dicti q̄ sub aq̄s natāt. & mergūt: q̄ dictio apud pliniū frequētissima: Quicūq; sidere delphini oriēte natus fuerit erit nr̄iator. urnariū mēsa ē uasq;. ex eo dictū q̄ urnas cū aqua positas ibi potissimū habebāt. TRifulca uibrāna draconū: Hoc dictū p̄p̄ linguā. q̄ serpētis trifulca ē. uibrās attriq; coloris ut docet plinius ī. xi. qd̄ & poeræ testāt Virgilius at duus ad solē & linguis micat ore trifulcis. Ouidius tresq; micāt linguæ sensus ē. aq̄lā erepta urnula excepisse: rettulisseq; ad p̄sychē aquas illas formidabiles iter trifulcas uibrātesq; linguas draconū & dētes aculeatos: quos serpētibus eē tradūt: ferratos pectinati cōeūtes. ne cōtrario occurū attē. rāf. REmigiū: Alas. dicit ut supra poetica trāslatōe. INnoxius: Armiget scilicet iouis aquila. PRAeminātes: Possumus ēt legere p̄monētes tāq; aq̄ prius mōuerit aq̄lā ut abiret sine nocumēto. COMMētus: Cū sinxisset aq̄la. VEL tūc. Exhibito officio tā difficili & obsequo tā ancipiti.

Dii iurāt
per stigia
Deiera re
Deamat.
Deiuriū.
Peierare.
Vina.
VRinare.
VRinato
res.
VRnariū:
Trifulca
lingua
draconū.

- Appellat: Alloquit. RENidens exitiabile: Rifu exitiū perniciēq; denunciāns. MAgnā quādā:**
 Si legis magna copulabit cū malefica. sed dispice an purior lectio sit maga. dicit. n. nenus sibi ma-
 gā qdā uideri psychē. & maleficā primi nois: quæ mandata ipsius impossibilia ne dū difficilia factu.
 tā strenue exequuta sit. **GNAuiter: Strenue uelociter diligenter. PVpula: Ironicos pronuncian-**
Gnauiter mus. meus ocellus. mea colūba. mea festiuitas. Cōsimiliter dicimus mea pupula. quæ in oculo ps
Pupula p̄ciosior est: ut pote uidēdi opi-
urdendi flex atq; effectrix: & ut auctor ē
effectrix. plinius adeo pupillis absoluta
Pupæ. uis speculi est: ut totā imaginē
Pupi. hoīs reddant. qdā id blandim̄-
 ti nomē a puppa deducunt. sūt
 .n. puppæ q̄ p̄ diminutionem
 pupulæ dicunt imagunculæ
 puellares indelitiis oblectamen-
 tisq; uirgunculæ. de qbus ē il-
 lud perianū Nēpe hoc q̄ uene-
 ri donatæ a uirginæ puppæ. itē
 puppas. & pupos noianit antiq̄
 ras. puellas & puellos prior in-
 terptatio magis p̄ba magisq; ue-
 nusta est. ut ad pupulā ocli blā
 dimētū id genus referrat. **OR-**
ci ferals penates: Domicilium
 orci. i. plutōis ferale eē & mor-
 tiferū merito dici nemo ē q̄ ne-
 sciat. **DE te: A te: uetus elegās**
Quero q; locutio: **Oratus.** q̄rit de pue-
de te. ris nū sit quoq; fracta lagena.
Diecula. **DI**Eculā: Qd̄ p̄ unā diē ēt b̄
 niculā sufficiat: Diecula. n. mō-
 diē significat. alias morulā. &
 tēpuiculū: ut ī priō cōmētario
 fulius explicatū est. **Q**Vod ha-
 buit: Scilicet formositatis q̄n̄ di-
 cat. oīs mea formositas genuia
 & ingēita ē absūpta ī curatiōe
 cupidis egroti sicut medicamē-
 tū ex pyxide deprōptū absumit
 ī agro curādo: **R**edito: Regē-
 dere. **H**AVD imaturius: Cito
 p̄mature festināter. **I**NDidem
 Inde ex hac pyxide ex hac formositate proserpinæ. **VE**lamento reiecto: Id est aperte nec per am-
 bages ac uelamentū cognouit se impelli ad ultimū exitiū. **VL**timas fortūas: **VL**timū infortuniū
QVID ni? Cur nō. s. cōpetiret cognosceretq; se se cōpelli ad exitiū p̄paratū. remotis strophis. &
 fucis. **D**E meare: Descēdere. & deorsū meare. **I**NDidē: Ex ea turri. **D**Escēderi: Vt. s. p̄ p̄cipitiū ex
 tincta. ita descenderet ad manes. ad quos demeāt soli mortui. **E**T qd̄: Turris uocalis facta castigat
 psychen: q̄ se p̄cipitio perēpta demittere uellet ad tartarū cū mortuis nullus ad supos reditus pa-
 teat: unde negat redire quēquam. ex quo fieret ut ueneri pyxideculam referre non posset. **N**O
 uissimo periculo: **Q**ui ultimū periculū sibi superandū eē cognoscit. & extremū laborē superes
Tartarus. se. id forti aīo capeffere nō recusat. ut exanclatis erūnis deinceps mollitur q̄scat. nā spes q̄etis inui-
 tamentū est laboris subeundi. **S**Eiugatus: Separatus seiunctusq; abiuratis nitæ stipendiis **TAR-**
 taræ poetæ tartaræ appellat carcerē poenarū infernarū. qd̄ & Tertullianus memorat ī apologetico
 plato receptaculū eē autumat. ī qd̄ oīa flumīa cōfluāt & rursus effluāt. tāquā tartarus sons sit aq̄æ
 oīum. platonē refellit Aristoteles in sc̄do meteororū: grāmatici tartarū deducunt ἀποτοῦ τάρ-
 τρι ζειρ. i. a tremore frigoris. uel ἀπο τῆσ τάραχῆσ q̄a oīa illic turbata sūt ob hoc dixit. **M.**
Tartariū Varro tartari originē græcā eē a tartaro sit tartariū. qd̄ uetusti poetæ carnē d̄ndit corpore tarta-
Deuium rīo p̄gnata palude uirago. **AB**ditā locis: Abditā q̄n̄ ī recessu cōditā. ac delitescēt. deuia at loca
scortum. diciū. q̄ extra uia militarē ac publicā remota sūt. sic deuī populi. **M.** Tulio dicti. sic ab oratio scor-
 tū deuīum pro meretrice: quæ in angiportu siue uico remotiore degat procul a uicis publicis.

SEXTVS

TENAR: De tenaro qđ nomē ē promotoriū. & oppidi. & spiraculi iferni affatī dixius ī p̄rio cōmē-
tario. Ditis. Plutōis: quē & sūmanū uocat: quasi sūmū maniū: cui nocturna fulmīa assignāt. OF Summa-
sas: Canit uates mātuāus cerberę custodē iferorę tricipitē obfrenatū demulctū. ac sepultū somno nus.
fuisse ab aenea cū illi obiecisset offā melle & medicatis frugibus soporatā. nūc ex doctrina poetica
p̄cipit̄ plyche. ut offas secū gestitet. qbus fauitiā canis ferociētis leniat ac mitiget: quas ex polēta Polenta.
& mulla cōcīnatas eē p̄scribit. ē at̄ polēta cibus tā peculiaris grāciā q̄ plus italiā fit ex hordeo. &

tenar. Inibi spiraculū ditis. & p̄ portas hiātes mōstra-
tur iter iuiū. cui? te limiē trāsmeatā simul cōmiseris. iā
canale directo p̄gis ad ipsā orci regiā. sed nō acten? ua
cua d̄bebis p̄ illas tenebras īcederē s; offas polētæ mul-
fa cōcretas ābab? gestar̄ manib? ac ī ip̄o ore duas ferre
stipes. lāq; cōfecta bōa pte mortifer̄ uia: contiuaueris
claudū asinū lignorū gerulū: cū agasōe simili: q̄ te roga
bit decidēti sarcinæ fusticulos aliquos prigas ei. sed tu
nulla uoce deprōpta: tacita p̄terito. Nec mora cū ad flu
mē mortuū uēies: cui p̄fectus Charō: p̄tinus expetēs

pluribus qđē modis. ut docet
Plinius: A polēta polētariū cre Polenta
pitū dixit Plautus. apud Ouidi rius crepi
um neutraliter enūciat illo uer tus.
su. dulce dedit testa Qđ coxe-
rat ante polēta. de offā & polen-
ta satis multa ī p̄rio cōmētario.
mulla uero potio ē ex aqua & Mulfa.
melle cōfecta. grāce uocat hy- Hidro
dromel. ab rei argumēto: q̄ pre mel.
clarā utilitatē hēt in cibo egro-
tatiū in uiribus recreādis. stōa-
choq; mulcēdo: ardore refrige-
rādo. ut docet Plinius ī. xxii. &
ut auctor ē Hipocrates scribens
de regimine acutoꝝ hydromel

.i. aqua mulla oībus tēporibus morbi bibi pōt in acutis egritudibus: duo sūt mullæ ḡna. alterū. f.
subitæ. ac recētis. alterę inueteratæ. rep̄tina fit melle despūato utilior. inueteratæ usū dānauere ī
uēio apud auctores hunc potū bibēdū eē alsiosis. itē aī humilis & p̄parci: quos microphicos ap Micropsi
pellāt: sunt at̄ alsiosi. q̄ frigore cōsistat: & algores ferre nō p̄nt. M. Varro pecus caprinū alsiosum chi.
eē tradit. frequēs ē apud Pliniū dictio hęc in hoc significatu. Simpliciter at̄ dī mulla sicut & mul-
sum. interdū adiectiuū nomē ē. ut aqua mulla lac mullū. acetū mullū plinius lacte mullso augeri. Alsiosi.
ait secur̄ anferinū. apud eundē mētio ē acetū mullū. qđ sit ex aceto & melle. qđ grāci dicūt oximel Lac mul
tradit Hipocrates pleureticis potū oximellis dādū eē. hyeme qđē calidū æstate uero frigidū. plini sum.
us in. xiiii. oximellis cōfectionē docet. Oenomel palladio ē quasi mullū. ex uino. f. & melle n̄ de Acetum
spumato cōfectū. uñ & nomē apud eundē mētio ē omphacomellis: q̄ fit ex succo tuæ fēiacerbæ mullsum.
& mellis mixtura. grāco uocabulo ομφακερ dñf tuæ acerbæ & cæteri fructus imaturi īde plinio Oximel.
omphaciū oleū & uinū. qđ fit ex uua imatura: & olea drupa. sic. n. uocat̄ añq̄ cibo matura sit. STI Oeno
pes: Nūmos. MORTiferæ uia: Viā mortiferā appellat. q̄ ducit ad māes & mortis dōiciliū. CON Ompha
tinuaueris: Eundo cōueneris cōsequuta fueris. CLAVdū asinū: Verbū ē uetus p̄q̄ elegās clodere comel.
qđ significat claudicare: & claudum fieri. plinius in. xviii. clodunt ita lippunt ue ab afflatu & aluo Ompha
cita peunt. AGASōe: Hic agasōnē p̄ asinario accipiū: Alias significat equorę curator. & ut inqui ces.
unt grāmatici agaso p̄prie dī: q̄ iumēta curat. plinius in. xxxv. pinxit inqt̄ atheniō agasōnē cum Ompha
equo. Liuius in. vii. agasōes mulis ip̄oit. Simili: Signat agasōnē p̄ aque gerulū fuisse lignorę: si cium.
cut erat asinus. Fusticulos: Minuta ligna significat. a fuste per diminutionē deriuato uocabulo ab Clodere.
Aulo Gellio caudices lignorę dicti in cōsimili significatu. fustuariū. Liuius & M. Tullio p̄oit̄ pro fu Agaso.
stium casticatōe atq; supplicio. TAcita p̄terito: P̄ræcipit turris plyche ut tacita silēs q; p̄tereat. nec Fustuari
ullum resp̄osum depromat agasōi: qñ rogabit ut ligna porrigat sarcinæ corruētī. AD flum̄ mor um.
tuum: Sicut mare mortuum ita et flumē mortuum usurpat̄ erudit̄. qđ ē apđ inferos. hecathaus Mare
oceanum septētriōalē appellat Amalchium. qđ nomē scythica lingua significat cōgelatum. phi lemō morimarufā a cimbris uocari tradit. hoc ē mortuum mare ultra deinde cronium appellant um.
hinc ītelligi pōt carnē Claudiā. apđ plinium mēdosa dictio ē ī q̄rto. ubi nō cronū legit. s; creni Flumen
um. flumē uero mortuū significat acherō. q̄ apđ māes ē quo portior charō umbras trāuehit. cim mortu
ba ferrugīea. īfra pigę fluētū appellat de hoc plato ī phedōe acherō iqt̄ p̄ deserta fluēs loca atq; sub um ache
terrāea ī paludē defluit acheruā: quo pleriq; defūtorę deuēiūt ai. ibiq; p̄ fatalia qđā tēporę curri ron.
cula cōmorati p̄ti qđē lōgiora: p̄ti uero breuiora. rursus ī ḡnatōes aialiū relabunt. acherō grāce Acheron
dī q̄li tristis & sine gaudio. uñ optio epitheto tristis noīat̄ a Silio illo uersu. tristior his acheron tristis.
sanie crassoq; ueneno estuat. tradunt auctores. de tartaro nasci acherōta. ex acherōte stigē de stige cocytō. qđ totum ex phisiologiae secretariis deprōptum ē. Nā q̄ caret gaudio sine dubio tristis ē.
tristitia uicina luctui ē. luctus ex morte p̄gignit̄. platōici tradunt p̄ acherōta significari qcqd̄ se Charon.
cisse nos p̄cēnit̄. s; ad tristitiā. CHARō: De hoc ait poeta graphice & elegāter portitor has hor-
rendas aquas. & flumina seruat̄ terribili squalore charon. cui plurima mento canicies iculta iacet
stant flumina flāma. sordidus ex humeris nodo dependet amictus. charon ut grāmatici autumat Porthme
per antiphrasim dictus quasi acheron. idest tristis. Charon argumentum est frequens Luciano in us.
dialogis cōdēdis quem πορομεα hoc ē portitorem. uocat & πορομειορ naulum sine portorium.

- Porthmi on.** **Portitores.** **Cymba futilis.** **Scaphidion.** **Cymba.** **Ritus ægyptiorum.** **Obolus charoni.** **Pluton.** **Dis ditis pater.** **Ephodiō Viaticulum.** **Naulum.** **Parcæ librarie deorum.**
- POR**toriu: Merces q̄ dat̄ portitoribus proprie dī portoriū Lucilius: portu exportāt clāculū ne portoriū dēt: Plautus ī asinaria. ego pol̄ hūc portitorē priuabo portorio. portitores appellat telōarios. q̄ portū obsidētes oīa sciscitāt: ut ex eo uestigal accipiāt: Donatus in sexto Eneidos cōmētario. portitores īqt sūt q̄ portus obseruāt. hinc scite Plautus ī menechmis portitorē domū duxi. ita mihi necesse ē loqui. quicquid egi atq; ago. iterdū portitor ē qui portat uehitq; nauigio accepto portorio. hoc ē mercedula trāsuectiōis. ut charō portitor ī hoc significatu. quē graci porthmea apellāt. ita. n. dicere malo q̄ trās fretatorē. Iuuenalis iā sedet ī ripa terrūq; nouicū horret porthmea. alias portitor Sidonio Hierony. aliisq; recētiōribus ē gerfus baiulusq; l̄farū: quos l̄fari tabellariū male l̄fari latorem uocāt. SVtili cymba: Imitatio uirgiliana sic. n. scriptū ē ī serio ope gēuit sub pōdes cimba futilis: ubi futilis expōit a cōmētatoribus pro intexta p̄ qd̄ fragilis ostēdit. solutilis uero nauis. Suetonio dicta qua Nerōis mēpicilita ē. altera a suēdo. altera a soluēdo deducit. Lucianus scaphidion uocat cimbā charonis cimbā qd̄ poculoꝝ genus ē: dīctā sūt a cimba nauis: cuius figurā representāt. INter mortuos auaritia: Sententialiter idignāterq; simul dictū ē ī auaritiā. cuius tanta ē uis. ut nō solū iter uiuētes uigeat. sed et apud mortuos uiuat. dominetq; cū charō neminē sine portorio mercedulaq; trāsuehere uelit. & hoc totū ex disciplina ægyptioꝝ trāslatū est. apud quos mos fuit ut cadauera defūctoꝝ p̄ fluuiū & acherusiā paludē: ad sepulchriū delata cōderentur: nauis q̄ uectabat corpora baris appellabat: alio uocabulo apud græcos epibatra nūcupata obolū portitori dabat̄ cui nomē iditū ē charō. ibidē quoq; hecates tēplū cocyti portæ atq; obliuionis fuisse produf. multaq; alia q̄ poetis locū dederūt de isetis fabulosa cōmētadi. auctor Dioscorus: ī scdo bibliothecæ. Lucianus quoq; pluribus in dialogis memorat obolū charōi pro naulo dari solitū ad defūctis. q̄ trāsuehebāt. hinc illud Satyrographi nec hēt quē porrigat ore triētē. ad hūc ritū allusit Hieronymus scribēs. Diebus ac noctibus oppior cū tremore reddere nouissimū q̄ drātē. Ditis & p̄: Nitidior lectio ē si legas. nec ditis p̄ tātus deus. ut ditis sit casus rectus. & p̄ Plutō accipiat̄. sicut. n. græce πλουτοꝝ dī quasi πλουτου. idest diuitiāꝝ dator. quoniam diuitiā oēs ex terra: sic latine ditis & dis. & diuis p̄ a diuitiis nuncupat̄ auctores Plato & M. Tullius ē ergo sensus. nec charō. nec pluto maxius maniū deus quicq; gratuito faciūt. uel referat̄ ad solū charonē qui sine uatico & naulo. nō nauat operā trāsuectiōis. apud eūdē Lucianū ī dialogo q̄ iscribitur tyrānus cōq̄nt̄ charō q̄ p̄ totā diē neq; unū quidē obolū lucrifecerit. & ob id timet ne a plutō castiget̄. ītra auarus nauta dī ab Apuleio. eūdē Lucianus iducit uociferātē. ἀποδοσ̄ ωκατάρα τετα πορωμεία. idest redde o sceleste naulum. & nisi sibi obolus detur. negat se uecturum cimba mēippū cynicū. VIATICū: Graci ephodiō uocāt q̄ ī itineris cā paratū diminutiue dī uaticulū iuriscōsultus titulo de iudiciis. uaticulo suo nō recepto qd̄ ad sūptus p̄ ei destiauerit: uerbū uetus ē & plautinū uaticari. qd̄ ē uatico istruī. PRAE māu: Imprōptu ad manū p̄sto. A. Gellius qd̄ p̄ māibus ē. p̄oemus. NAVli noiē: Merces q̄ portitorib⁹ dat̄ naulū dī & porthmeiō latie portoriū. uulgus hodiēq; naulō uocat quā dictionē & latini scriptores usurpāt. Iuuenalis furor ē post oīa p̄dere naulū. DE stipibus: Assibus nūmis: a stipādo dictæ stipes ut iterptat̄. M. Varro. DE tuo ore. In hac sniam dictū ē illud a Satyrographo. nec hēt quē porrigat ore triētē. Lucianus oportebit unū dūtaxat habētes obolū p̄ficisci ad charonē. Pigrū flu. Flumē itelligit qd̄ mortuū ante noiāuit: & n. apud māes oīa pigra torpētia tristia fingūt. SVpnatās se. Quis hic senex itelligat̄ nō satis cōstat. nec mythici. nec poetæ cōmēorāt. uideor nescio qd̄ legisse apd̄ Lu. sup̄ h. Affectat̄ Noli īqt affici moueriq; simpathia & pietate q̄ illicita & p̄ide dānosa tibi futura ē posses leger̄ afficiat̄. Tetrices an⁹. Hoc ad p̄cas cōmodissime ī ferri pōt. q̄ uitā mortaliū uef̄ dūt & texet̄ filis ī exorabilib⁹. admōet̄ psyche ne tetricib⁹ obrēpet subdolas p̄ces adhibētib⁹. & offā unā dari d̄poscētī b⁹: h. n. oīa īsidiā: ḡnra ad miserā psychē oppm̄dā excogitata Veneris astu. & uafricia fueit. Mar. scite scri. p̄cas eē librarías cœlitū archiuiq; custodes q̄ snias louis ortographæ studio ueritatis excipiāt. Polētariū dā. Iacturā offæ itelligit q̄ ex polēta m̄līaq; cōsecta erat. Lux h. s. uital⁹ & ehterea.

portoriū: sic ad ripā ulteriores futili cymba deducit cōmeates. Ergo & iter mortuos auaritia uiuit? nec Charō ille ditis: & pater tāt⁹ de⁹: quicq; gratuito facit: & pauper moriens uaticū debet quærere: & æs si forte præ māu nō fuerit: nēo eū expirare patiet̄: huic squalido seni dabis nauli noiē de stipib⁹ q̄s feres: alterā sic tñ: ut ipse sua māu de tuo sumat ore. nec feci⁹ tibi pygrū fluētū trāsmeati: qdā sup̄ natās senex mortu⁹ putris attollēs manus: orabit: ut eū ītra nauigiū trahas. nec tu tñ illicita affectare pietate. trāsito fluuiō: modicū te p̄gressā tetrices orabūt anus telā struētēs: māus paulisp̄ accōmodes nec id tñ tibi cōtinget̄ fas ē. Nā hic oīa tibi: & multa alia de Veneris īsidiis oriēt̄: ut uel unā d̄ māib⁹ cōmittas offulā: nec putes futile istud pollētariū damnū leue. altera. n. perdita: lux hæc tibi prorsus denegabitur.

SEXTVS

CANIS: Cerberus significat: physiologi cerberæ terrâ eē iterptat: q̄ ē cōsūptrix corpore: unde & Cerberus cerberus dictus credit q̄si κρῆσβορος. i. carnē uorās: Tricerberæ canē ideo fingi autumat Fulgen unde. rius. q̄ iurgioꝝ iuidiæ ternario nodo cōslēt q̄ sūt nugalia & futilia. TRiugo capite: Poetæ trici pitē dicūt cerberæ: q̄a terra ī tris ptes diuidit: Maro ī. vi. latratu regna trifauci psōat. Historici tra dūt cerberæ fuisse canē orci regis molossoꝝ igēti magnitudie. q̄ pirithoum deuorauit. q̄ ad raprū pserpiæ uxoris orci cū theseo uenerat. CONātibus: p uiribus: & cōatu maxio hiātibus. qd si le-

Cāis nāq; p̄gr ādis triugo & satis āplo capite p̄ditus ī manis: & formidabilis: conātib' oblatrās faucib' mor tuos qb' iā nil mali pōt facere frustra territando: ante ipsū limē & atra atria pserpinæ semp excubās: fuaat ua cuādītis domū. hunc offeratū uni' offulæ p̄da: facile p̄teribis ad ipsāq; p̄tin' pserpinā ītroibis. q̄ te comiter excipiet. ac benigne. ut et moliter assiderē: & prādiū opi par suadeat sumerē. S; tu & humi residerē: & pacē sordi dū petito: esto. deī de nūtiato qd adueneris. Suscepto q; q̄ offeret: rursus remeās: canis s̄auiciē offula fliqua redime. ac deī de auaro nautæ data quā īseruaueras sti pe. trāsitoq; ei' fluuio: r̄calcās p̄ora uestigia ad istū cōe lestiū siderū redies chorū. Sed iter oīa. hic obseruādū p̄cipue tibi cēseo. ne uelis aperir̄ uel īspicere illā: quā fe res pyxidē. uel oīno formositatis diuīæ abditū cures thesaurū. Sic turris illa uel p̄pitia uaticinatiōis munus explicuit. Nec morata Psyche p̄git tēarū. s̄ūptisq; rite st̄ipib' illis: & offulis: īfernū decurrit meatū: trāsitoq; p̄ filētiū asinario debili. & amnica stipe uectori data. neglecto supnatātis mortui desiderio: & s̄ptis textricū subdolis p̄cib': & offulæ cibo sopita cāis horrēdi rabie. domū pserpiæ p̄ntrat. nec offerētis hospita sedile d̄di catū: uel cibū beatū āplexa. s; añ pedes ei' r̄sidēs hūilis

terrenum est terræ redditur. umbra inferos petit. dicitur autem id esse simulacrum ἀσωματόν idest incorporeum. ad nostri corporis effigiem. talia omnia sunt apud manes. ut et eorum: q̄ per apotheosin diuī facti sūt. simulacra apud īseros uisitari ferāt. OFFRENatū: Cohercitū. & ut utar uocabulo Pliniāo suffreatū. Trāslatio sūpta ab equo. q̄ fr̄co obdito cōpescit cōt̄esq;. COMiter: Bēigne lubēter hilar. OPIpare: Laute. ESTO: Comesto & ut uulgariter dī: cōedito. īcliat āt ab hoc uerbo edo es estur apud Plautū. Pliniū. ceteros p̄ cōedit. qd̄ elegātius dicas cōestur. OFFV la reliq; redie: Alterā īqt offā polētariā obiicito ipsi cerbero. dū remeabis. ut hac q̄ mercedula s̄a uitiā cāis redēptā hēas & cōplacatā. AVARO nautæ: Charōi. q̄ obolū īhiat & stipes exigit a defun ctis. REcalcās: Quasi recalcando. relegēs repetēsq;. haud multū. ab simile ē illud Virgilianum. uestigia retro obseruata sequor. REDies: Redibis remeabis. HIC: Hoc: lectio Apuleiana. ABDi tū thesaurū: Noli īqt uitio curiositatis scrutari īspicereq; thesaurū formositatis ab ditū hoc ē in clusū obturatūq; ītra pixidē. MVnus: Officiū pegit. idifferēter dicitur explicuit & explicauit. sed mō hoc mō illo utiur put euphōia & elegātia cōpositōis exposcit. Au. Gellius ī p̄rio noctiū attica rū annotauit Ciceronē dixisse explicauit potiusq; explicuit cā uocalitatis: cōpositōisq; iucūdiōis

TRANsito: Supato p̄teritoq; obseruādū ē scriptoris breuiologū: q̄ cōcinitate breuissima expeditif simus trāllegit cūcta p̄terita: ut ita legētiū fastidio p̄cēs nihil morosū molestūq; īculcare uideat. AMnica: Fluiuali q̄. s. p̄ uectura amnis hoc ē flumīs acherōtis dari solet ab amne. n. hoc ē fluuio amnicus deriuat p̄ fluiualis. VECTori: Charōi. SOPita rabie: Virgilius dixit: occupat æneas adi tū custode sepulto. & idē offā soporatā elegāter appellat: q̄ sopita efficit cerberi s̄auicies. DEDI catū: Purius ē si legas delicatū. HOSPita: Proserpiæ. sic. n. hospitas dicitur s̄cēmas. q̄ & hospitium Hospita p̄æbent. & quæ hospicio accipiuntur. M. Tullius in epistolis ad atticum. ego sum īqt hic hospita s̄cēma.

gas comāribus. ut referas ad ser p̄tes quos hēt pro capillis: qui nice capillorū & comæ colla faucesq; obnubūt. Virgilius cui uates horrere uidēs iā colla co lubris. ATRA atria: Declama tio a cōtratio: p̄ quādā q̄i āno miationē: nā cū atria ī ædibus p̄cipū lumīosa sint. & a cliēti bus frequētēt: pserpinæ atra & nigrātia uisebāt. nāq; apud ma nes oīa sūt tenebricosa. lurida. & pallētia. īferis aīal totū nigꝝ deputat & sterile: q̄ ab īferis ni hil possit exoriri. EXcubans: Excubias agēs: fūgēsq; excubi toris officio. poeta uero alio si gnificatu. recubātē dixit. cū ait psōat aduerso recubās ī māis ī antro. SERuat: Tuet tenet cu stodit Terētius solus famio ser uat domi. Virgilius sola domū & tantas seruabat filia fedes.

VACUā: Ex imitatioe Virgilia na sūptū. p̄que domos ditis uacuas. & īania regna. optio autē epitheto. domus Plutōis uacua nūcupat. ubi simulacra sunt de functorū īcorporea & īania. Ho mo cōstat ex aīo corpōi & um bra. ut philosophi tradūt. Ania cui cōlestis origo est. repetit cōlestia domicilia. corpus. qd̄

Cerberus

Inferis aīal nigꝝ & sterile. Seruat.

Hō ex aīa corpore umbra.

Offrena tus.

Suffrena tus.

Recalcās

Amnicus Hospita

SEXTVS

deformat: medullas depopulatur: & ad extremam maciem tabitudinemq; sepicule deducit. REPENTINam sobrietatem matris: Festiuiter dictum nam cum uenus semper sit latabunda & luxuriosa. proculq; a contubernio sobrietatis nunc repentinam induerat sobrietatem seueritatemq; quæ ueneri male conuenit. Sobrinofus dicitur Cypriano pro temperato & frugi. AD ARMILE redit: Vocabulum est infrequens parūq; protritum: quod significare uidetur repositorium fraudis: & doli: accipiturq; pro instrumento & apparatu uersutiarum. uasfrictiarumq; dicitur Armile

Sobriofus.
Armile.
Arma doli.

cie matris suæ repentinam sobrietatem pertimescens: ad armile redit. alifq; pnicibus cœli penetrato uertices magno Ioui supplicat: suamq; causam probat. Tunc Iupiter ppræssa cupidinis buccula: manuq; ad os suū relata: cōsautat. atq; sic ad illum. Licet tu inquit domine fili: nūq; mihi cōcessu deū: decretum seruaris honorē: sed istud pectus meum: quo leges elemētorum: & uices siderum disponuntur: conuulneraris assiduis iētibus: crebrisq; terrenæ libidinis fedaueris casibus: contraq; leges & ipsam iuliam disciplināq; publicam turpibus adulteriis existimationē famāq; meā leseris:

ab armis. arma autem dici instrumenta rerum oīum testimonio grāmaticoq; satis liquet: & auctoritate poetarū: indubitātū est: apd quos legit cerealiaq; arma expediūt. Itē dicēdū & quæ sint duris agrestibus arma item & q̄rere conscius arma. ubi Seruius exposuit arma p dolos & fraudes: Armilū uero uas uinariū significat. ab eo dictū qd̄ armo. i. Humero deportet. auctores Nonius. Festus. M. Varro.

Armilū.

Buccula: Hoc nimix specimē est amoris affectusq; p̄ni bucculā appredēt & dissuauari. cōsimiliter apd Suetoniū i Galba

Buccula.

cōstat augustū puero adhuc salutāti se inter æquales apprehensa buccula dixisse. est autē bucca & p diminutionē buccula oris pars. interdū ipsum os significat: de buccis Plinius in. xi. & nos copiose annotauimus in Suetonii cōmētariis. hic buccula tā significari pōt os ipm q̄ gena. siue mala: nāq; mos est. cū pueq; bladimēti cā osculari uolumus. ut bucculā illius appredamus. & ad osculū nostrū referamus. Alio diuerticulo significatiōis buccula dicit uacca: alias accipit p parte cassidis & galeæ. fuluix. M. Antonii altera bucca erat inflatio. CONsautat: Deosculat: & basiat. Domine fili: Videt indecorū & absonū. qd̄ pater dominū filiū appeller: sed si qs diligētius introspexerit uim potentiāq; cupidinis diiudicabit meritissimo eū uel a ioue p̄e dominū nūcupari. q̄ ut inqt Plato. i symposio magnus ē Deus & apud deos hoiesq; mirādus q̄ iouē sæpe sub iugū misit: q̄ ut inqt elegāter uereq; Propertius. & cœlū & terras & maria alta domat. de quo Ouidius cecinit tu supos ipsumq; iouē. tu numina pōti uicta domas. quē cecilius deū q̄ nō sūmū putet aut stultū. aut rerum esse iperitū existimat. cui in manu sit quē esse dementē uelit: quē sapere. quem insanire. haud ab re igitur iupiter cupidinē filiū dominū appellat. cuius dominatus in oē aiantiū genus iperiosissimus est: cuius dominicā potestātē iprimis ipse exptus est. uel expone ut uocabulū blandimēti sit. & ita pater filio blandiatur. DEcretū honorē: Conueniēs est & naturæ quasi iure p̄scriptū. ut filius parentes cū primis honoret iuxta illud sanctissimū phocylidis p̄ceptū πρωτα θεου τιμα μετεποϊ τὰ δε σείο γορηασ. i. iprimis uenerare deum: m̄x̄ deinde parentes: Plato quoq; libro tertio de legibus. prima inqt dignitatis ratio erit. ut pater ac mater & simpliciter genitores ubiq; natis imperēt: Aristoteles in prio politicoq; auctor ē parētēs iura dare natis & uxoribus. Vex̄ cum iupiter filii cupidinis iperiosissimis ardoribus sæpe succūbat haud imerito ait honorē sibi a filio haud quā seruari: quē filii parētibus cōiter p̄stāt. TERrenæ libidinis: Multifarios iouis amores hō nemo nō nouit: ut. s. efflicim & ardentem amauerit alcumenā semelen. ledā. europen & alias prope sexcētas. Vnde a Lactatio dictum est. Quod iupiter uitā in stupris adulteriisq; cōsumpsit: q̄ ut inquit scite Plautinus mercurius. mulierq; maximus est amator. quē Tertullianus in apologetico fede subātē i sororē cōmemorat: subscribit huic sentētix illud Propertianum: iupiter infamat seq; suāq; domum. CASibus: Lego cassibus. ut casses exponas pedicas. & laqueos: qbus amātes illaqueātur. quibus iupiter se captum fedatūq; e filio cupidine quasi dolenter affirmat. CONtra leges Venuste satis & decenter inquit iupiter se instinctu cupidinis fuisse mancipatum adulteriis contra legē Iuliam. & alias leges. quæ adulteros puniunt. & adulteria coercent. apud iuriscōsultos titulu. est ad legem Iuliam de adulteriis: quam augustus cæsar tulit: qua p̄cæ in adulteros constituuntur. unde Oratianum illud de augusto cæsare præconium nō minus uere q̄ plausibiliter effluxit: Nulhis polluitur casta domus stupris. mos & lex maculosum edomuit nephas. laudantur simili prole puerperæ culpam p̄cæna premit comes. legis Iulix de adulteriis ab augusto Cæsare latæ meminit Plutarchus in apophthegmatis his uerbis. cum de adulteriis legem tulisset: qua sanxerat quo p̄cto rei indicandi ac puniendi deprehensi essent: Deinde ira lapsus adolescētē qui de Iulia ipsius filia esset insimulatus p̄cūteret mibus ille p̄clamauit. πομωρ εθηκασ ω καισ αρ λεγεται ο Cæsar: quo uerbo tāta p̄nitentia & tristitudine affectus est augustus. ut die illo cœnare recusauerit.

Magnus Deus amor.

Versus phocylidis de cōlēdis parentibus.

Iupiter maxius amator. Casses pedicæ.

Lex Iulia de adulteriis.

Iupiter cum mē nosyne cōcubuit IN serpentes: Iouem poetæ fingunt in hæc omnia transfiguratum esse: amoris causa. serpens aut factus ē ob deolidos puellæ amorē. sicut memnosynes causa pastoris induit formā. Quod utrūq; Ouidius uersiculo illo cōplexus est. memnosynē pastor uariūsq; deolida serpens: Fabula deolidos puellæ & iouis in serpētē reformati ignotior uulgo est. & amplius q̄rēda. ex memnosyne & ioue mulas progenitas ferūt. **IGNes:** Hoc ad eā fabulā referredū ē: q̄ canit iouē sub ignis specie A sopi filiā cōstuprasse: qd̄ hemistichio attingit magis q̄ expressit Ouidius. cū ait. A sopida luserit ignis. Le go apud Diodorē eginā unā ex. xii. filiis asopi fuisse quā iupiter rapuerit atq; in insulā aduexerit quæ ab ea. mox est eginā noīata hæc ex cōpressu iouis cacum genuit: ex hac Diodori enarratiōe locū illū Ouidii ita interpretor: ut A sopida exponas eginā A sopi filiā: quā iupiter sub imagine ignis delusam rapuerit cōpresseritq;. **IN feras:** Iupiter imagine satyri celatus antiopā cōpressit nictēi filiā. ex quo cōpressu nati sūt zethes & amphio. **IN aues:** In aquilā reformatus rapuit Ganimedē. idē cygni effigie delite scēs ledam in deliciis usurpauit. **GRegalia pecua:** Sub imagine tauri. europā dilexit asportauitq;. pecua autē dici pecora uocabulo prisco. supra satis diligēter explicatū est. **EMVlos** cauere: An reliquos cupidines riuales itel ligit: an quoscūq; eadē puellā expetētes: qui in amore utiq; cauēdi sunt: in rātū ut nulli satis fident dum sit: hinc illud nasonis: saluberrimū documētū. Cognatū fratēq; caue fidūq; sodalē: quos credis fidos effuge tutus eris. Emulatio enī riualaris accerrima est. & ut inq; Propertius: nullæ sunt inimicitia nisi amoris acerbæ. **PRæpoller:** Valde pollens potensq; est. **BENEFICI** uicē repensare: Petit a cupidine iupiter. ut p̄ remuneratione huiusce beneficii sibi repēdat amorē cuiuspiā puellæ inclyta facie p̄pollentis & sane in rebus oībus gratos agere debemus. & meminisse beneficioꝝ cū ingrato nihil sit detestabilius quo in uitio. nihil nō mali inest: meritoq; apud athenienses actio cōstituta est aduersus ingratos. & persæ ingratos plectūt seueriter: lex beneficii hæc est: ut inq; Seneca: ut alter dati statim obliuiscat: Alter accepti semp̄ meminerit: semp̄q; cogitet de remuneratione. honestissima. n. cōtētio est beneficiis beneficia uincendi. **IN p̄cēnā:** Sicut senatores in senatū uenire iussi si nō uenissent multabātur. itidē p̄cipit iupiter multādos eē deos si ad cōtionē cōuocati uenire sup̄sederint. metus. n. p̄cēnæ & legis causa obedientiæ est efficacissima. de pignore capiēdo multaq; dicēda senatori: q̄ cū in senatū uenire deberet nō adesset. M. Varro differuit in epistola ad oppianicū scripta. Seneca quoq; traditq; senator a. lx. anno i curiā uenire neq; cogitur neq; uetare. **Cœlesti theatro:** Allusit ad ritū antiquorū. nō magis Romāorū q̄ græcorū. apd̄ quos in theatro popularis cōtio habebat. hinc illud de satyrographi de demosthene: pleni moderantē frena theatri. & a Sidonio dictū est. q̄ p̄adioniā mouebat arte orator caueā tumultuosus. **PRO se de:** In sede: ut p̄ rostris p̄ tribunali. **MVfarū aluo:** Corrige albo. fulgētius cōsimiliter una inquit ē uirginali sum heliconiadeū curiæ: iouis albo cōscripta. ubi corrigēdū ē heliconiadum curia quasi dicas. una sum ex senatu musarū: q̄ i albo iouis scriptæ sūt. De albo iudiciū decurionū p̄tificum. scripsimus affatim in Traquilli cōmētariis. illud adde qd̄ græci tabulā hanc q̄ albi noīe significatū λευκω.ω.α uocitāt ut testis est Iulius pollux: qd̄ & pitaciū quoq; dici uideat ut i Alexandro cæsare in sinuat helius lapridius. uulgo matricula nūcupatur: qua dictiōe quis protrita uernaculaq; utuntur apud nostros & Vegetius & inferioris notæ scriptores. pitaciū uero i alio significato accipit apud Cor. Celsum. uidelicet p̄ eo p̄ano medico. q̄ mō p̄cordiis mō capiti dolēti iponi solet ad mitigandū dū cruciatū. pitimā uocat. dictiōe qd̄ uulgaria q̄ tñ ex latino uocabulo inflexa eē uideat. in Decretis canonicis. xxx. q. secūda sic scriptū est. pitaciū. qd̄ nobis tua uenerāda fraternitas: obtulit suscepimus: ubi pitaciū ponit p̄ libello siue carta epistolari iterpres a petēdo pitaciū dici tradit. sed hæc barbarica magis q̄ latina. apud liberiū ē tunicā pictaciū. pro uelamēto siue ornatu tunicæ: ut ego opinor a pictura iclinato uocabulo: sed ut domū repedemus: qd̄ ait dei cōscripti allusit ad illud frequēs i Oratiōibus: p̄res cōscripti. **ALūnatus sū:** Nutriui educaui uerbū infreques alūnari: qd̄ alūnū alere significat. **ALoratos ipetus:** Iuuenis ut elegāter differit pythagoras apud Ouid. æstati cōparat: nā ut æstas qd̄ tēpus seruētissimū ē: sic iuuetus calore insito seruet. Oratius nō ego

Eginā asopi filiā.

riualitas acerrima

Actio cōtra ingratos.

Lex beneficii.

Dicta m̄p̄ cta senatori i frequentī.

In theatro cōtiones.

Musarū album.

Correst^o

Iocus fulgentii.

Pitaciū quid.

Matricola.

Pictaciū.

Alūnari.

Iuuenis æstati cōparatur.

SEXTVS

hac ferrē calidus iuēta. ex hoc iuuenili feruore fit. ut cupiditates in adoleſcēte ferueſcāt: ut uoluptas rationē uincat. ut uirtus ipa cōniueat. ueꝛ ut inqꝛ. M. Tullius multi fuerūt quoꝛ cū adoleſcētiā cupiditates efferuiſſent eximīa uirtutis firmata iā atate extiterūt. iter. priſcos medicos diſceptatio ē utrū feruor ī puero maior ſit q̄ ī iuene: fuerūt enī q̄ affirmarēt calidiores pueros eē: pꝛea qꝛ appetētia & digeſtio ī puero ob calorē maior ſit q̄ in iuene. cōtra extitere. q̄ dicerēt calorē īgenitū ī iuuenibus eē robuſtiorē ualētiorēqꝛ. qd̄ eoz. ſ. ſāguis. & copioſior & ſpīſſior ſit: cōſtitutioqꝛ

Vtrū māior ī puero q̄ iuene calor.

freno quodā cohercēdos exiſtimauī. ſat eſt cotidianis eū fabulis: ob adulteria cunctaſqꝛ corruptelas īfama tum. tollēda eſt oīs occaſio. & luxuria puerilis nuptia libus pedicis colligāda. Puellā elegit & uirginitate priuauit. teneat. poſſideat amplexus Pſyche. ſemp ſuis amoribus perfruatur. & ad Venerem collocata facie: Nec tu inquit filia: quicq̄ contriſtare. nec proſapia tā tā tuā: ſtatuīqꝛ de matrimonio mortali metuas. ſam faxo nuptias non impares: ſed legitimas: & iure ciuili congruas. & ilico per Mercuriū arripi Pſyche & in cōelū pꝛoduci iubet. porrecto ābroſiā poculo. Sume iqt Pſyche: & immortalis eſto. nec unq̄ digredietur a tuo

pꝛeliuor ad cholera. cū pueroꝛ complexio magis phlegmatica ſit: Galenus & poſt eū Auicēna. tanquā arbitri honorarii cōtrouerſiā hāc ita diiudicāt. ut utriqꝛ calidi qd̄ ſint ſed iuuenes calidiores: ī qꝛbus ē ſpma & uis gñatiōis potētīſſima. ob hoc Plato libro. viii. de legibus dixiſſe uideſ iuuenē īprobaturū legē. q̄ libidinē cohercet: cū uehemēs iqt ſit & mltō ſpmate plēus. FREno quodā: Trāſlatio ab auriga: q̄ equos pꝛcipitater ruētes freno cohercet: ac retinet. Philoſophi ſenſus corpoꝛ eqs cōparāt ſine rōne currētibus. Animā uero & rōnē aurigæ retinenti frena cur

Galenus Auicēna arbitri honorarii. Calidiores iuuenes.

rētū. & quō eq absqꝛ rōne pꝛcipites ruūt. Ita corpus ſine rōne. & īpīo aiā ī ſuū fertur iteritū. Altra quoqꝛ cōparatio aiā & corpis a philoſophis ponit. corpus pueroꝛ aiā pedagogū eē dicētibus. & enī niſi uicia adoleſcētis prudētia pedagogi rexerit oīs conatus eius & īpetus ad laſciuiā prope rāt. opus ē igr ut rō pꝛſto ſit. q̄ iſtar pedagogi affectus īpetuſqꝛ iuueniles freno q̄ſi quodā ſuffrenet atqꝛ cohercet. ſtenu āt cohercēdi iuuenis ualidiſſimū ē cōiugū: quo oīs effrenatus calor edomat

Senſus ī ſtar equorum.

Animā aurigæ. Corpus puer. Aiā pedagogus. Frenū cōiugium. Iūo iuga

Q Votidianis fabulis: Rumuſculis uulgi & ſermocinationibus: q̄ quotidie ſerūtur iactāturqꝛ de alienis flagitiis: Ouid. fabula nec ſentis tota iactaris ī urbe. NVptialibus pedicis: Vir ut iqt Apoſtolus ſui corpis nō hēt ptātē ſed uxor. Qui maritus ē alligatus eē dicit: & uinculo qd̄ inſolubili De quo poeta inſolubili. Ne cui me uinclo uellē ſociare iugali: & apud Satyrographū ſtulta marita. li iā porrigis ora caſiſtro. Duſurus uxorē ſubibat iugū un & iuno iuga ſiue iugalis dicta. ī Decretis canonicis. D. xxxii. q. vii. ſcriptū legimus grauē eē ſarcinā cōiugii: & uinculū nuptiale ſolui nō debere. pedicas aut̄ dici laqueos qꝛbus pedes illaqueātur. q̄ſ ignorat? Virgilius tū gruibus pedicas & retia ponere ceruis. Ouidius: Retia cū pedicis laqueos arteſqꝛ dolosos tollite. pedicæ nuptiales edomat̄ emolliūtqꝛ oēm ī iuuenili feruore ferociā: & q̄ prius p̄ inſolētiā erat effrenis & feroculus uinculo cōiugali uinctus mitescit: & ut ueteres dicūt ſit cicur hoc ē māſuetus. VIRginitate priuauit: Verbū uetus ē de uirginare qd̄ ſignificat uirginitate deſpoliare. in apologia dicit uirgo p̄florata: q̄ uirginitatis flore priuata eſt. īpla aut̄ uirginitas cōiugalis oībus maritis ac cēptiſſima eſt: ſed plerūqꝛ noua nupta ab alio p̄florata ad maritū uenit. Tāta ē morū corruptela. ut uirgines ſiāt mulieres ī adibus parētū exuatqꝛ pudicitia: qua amiſſa oīs uirtus ī ſœmina ruit. īpudica āt ſeruari nō pōt etiā ſi turri aenea includat: Natura & educatio p̄m referūt ī uirginali pudore tutādo. SEMP: Hac diſtione p̄ſcribit nullū futurū iter cupidinē & pſyche diuortū: dū uult ut ſemp amoribus p̄fruant: ſine ullo diſſidio. STATui: Cōditiōi & natalibus tuis: nomē ē quarti ordinis: ſtatus aut̄ ueneris & cōditio cū cœleſtis ſit & īmortalis: Merito ipſi ueneri poterāt uideri nuptiæ terrenæ ſœminæ & mortalis īpares atqꝛ aſpnabiles. proīde trīſtitiā hāc diſcutit iupiter oſtēdēs ſe factuꝛ nuptias iter pſyche & cupidinē legitimas: uide licet ſpōdēs ſe īmortale illā effectūꝛ: ut ita cōnubiū inter īmortales cōpar fieri poſſit. obſeruauimus apud Boetiū ī cōmētariis topicoꝛ. id qd̄ ad hāc rē mi

Pedicæ. De uirginare. Præflorata uirgo.

Status. Nuptiæ inter īpares illegitima. cōnubiū īterdiſtū pꝛicio cū plebeio. Ambroſia. Nectar.

re cōuenit. nuptias. ſ. iter īpares iure cōtractas nō eē: q̄. ſ. nō iter ciuē Romanū. ciuēqꝛ Romanā iūgebāt: ī quo illud annotādū: qd̄ ex īpari matrimōio ſuſcepti. nō patrē ſed matrē ſequūt. Decēuiri legē decēuiralē tulerūt. ne cōnubiū patribus cū plebe eēt: poſtea canuleius tribunus plebis legem p̄mulgauit: qua cōnubia iter patricios plebeioſqꝛ p̄miſcua eēt: maxia patrū īdignatiōe. q̄ īpares nuptias egro aiō fieri patiebāt. PORrecto ambroſiā poculo: Mortales īmortales ſiunt & diuinos honores cōſecuntur deꝛ cōiugio & deoꝛ cōiuiuo. cū. ſ. nectar. aut ambroſia p̄pinatur qꝛbus dii ueſcuntur: Nā ut inqꝛ ille: iupiter ambroſia ſatur eſt & nectare uiuit. hinc ē q̄ iunoni gratias agit uolus Maronianus. Quod p̄ eius beneficiū diuinos honores adeptus ſit: cū ait tu das epulis accūbere diuū. Ambroſiam & nectar cibū deoꝛ & potionē poetæ uocāt. nec īmerito. α. u. β. p. o. o. σ. n. græce diuinus dicitur & īmortalis. πεκταρ quoqꝛ īmortalitātē ſignificat. ab hac particula πε: qua

priuationē denotat. & κτῆσιω occido. Ambrosia apud Pliniū herba ē: quā qdā botrin uocat: alio
 noie artemisia dicta. ab uxore maufoli adoptato cognomie. canit Ouid. equos solis ambrosiā hīc
 Artemi- p gramine. ea fessa diurnis mēbra ministeriis nutrit reparatq; labori. NEXU: Cōplexu. & pedicis
 sia herba nuptialibus. PERpetuæ nuptiæ: Hoc iō dixit. ut doceat hoc cōnubiū nullo diuortio diuelli diuū
 giq; debere. Cōsimile: illud cōnubio iūgā stabili ppriāq; dicabo. Cœna nuptialis: Multæ apd' pri
 cœne nu scos & recētiore cœnæ apparatus & luxu lautæ sunt: iter q̄s lautissimæ sūt nuptiales. ī q̄bus epulæ
 priales. q̄sitissimæ: fercula copiosa: & ce
 Mustace- realis pōpa cōuisit ubi sumāt pa
 cea. riæ ubi iurulēta assa elixa ganea
 mustace⁹ taq; oē gēus edulia affati inferri
 Mustei solēt: leges sūptuariæ. q̄b⁹ ganea
 panes. luxuriaq; coerces pmittūt ī cœ
 Dictum nis nuptialib⁹ ipēdi īfūiq; pecu
 ciceronis niā largiorē: de nuptiali hac. cœ
 Laureola n ē q̄re cœnā. & mustacea p̄das.
 in musta labēte officio crudis donāda. sūt at mustacea: ut ī trāscurſu uerbū satyrographi explicemus: ob so
 ceo. nia iter ganeatas escas annumerata. Cato mustaceos masculino gūe. p̄tulit: quos sic fieri iubet. farī
 Repotia næ siliginæ modiū unū musto cōsp̄gito. Anisū cuminū adipis pōdo duo. casei librā & de uirga
 unde. lauri deradito eodē addito: & ubi defrixeris lauri folia subtus addito dū cōcoques: Papinius in Sil
 Prouer- uis. cōsimiliter masculino gūe dixit. & mustaceus & latēte palma prægrādes cariotides cadebāt. a
 bium. musto quo cōsp̄gūt nomē inditū. Palladius libro. xi. caput facit de fermēto musteoye seruādo: q
 Opulen- musteos panes accipe uidef p mustaceos. & qa lauri folia mustaceis subiiciunt iō Pōpetus Ieneus
 tia barba laurū mustacen Cypriā appellauit: hinc a. M. Tullio facetosa q̄i qdā urbanitate dictū est ī eplis ad
 zorum. Atticū: cœpit laureolā ī mustaceo q̄rere: Repotia uero eruditi appellāt diē post nuptias. quo apud
 accūbere nouū maritū apparatus lautiore cœnat ex eo dicta qa q̄si reficif. renouaturq; potatio. in repotiis &
 Imi sub- nuptiis lex Iulia festertii. milies īfumi pmittit. Sūptusq; harūce cœnæ ē. ppagatus. Deniq; ī cœna
 fellii uir. nuptiali affluēter oīa exhibēt ī q̄ uiget puerbiū græcū πλοσ. μορη βαρβαρωμ. i. opulētia barba
 Correcta rica. ACcūbebat: Verbū ppriū epulatiū ē. M. Tullius. q̄ mihi accubātes ī cōuiuuis: recūbere sūmū
 plautina torū is dī. q̄ ī sūmo hoc ē honoratiore loco discūbit. ī hāc sentētia Plau. ī sticho. sūmates uiti sūmī
 dictio. accūbēt. ego īfimatis īfimus. Oratius ī secūdo sermonū sūmus ego & ppe me uiscus turinus: & in
 In imo ī fra si memini uarius. cōtra q̄ ī infimo mēsa loco accūbit dī elegāter a Plauto imi subfellii uir. mē
 summo dositas ē tollēda de plantinis codicibus ī q̄b⁹ sic passim legit. scis tu me eē unī subfellii uir. expū
 recūbere ge illud unī & ī eius locū succedaneā dictionē substitue imi. Plautū Oratius opinor emulatus scri
 Medius p̄sit ī epistolis. & imi der for lecti. Seneca quoq; ī suasoriis sic refert subīde iterrogabat: q̄ ille uoca
 locus in ref: q̄ in imo recūberet. Salustius quoq; in historiis scripsit hāc. igif discubere fertorius ī medio
 mēsa ho- sup eū Fabius senator ex p̄scriptis ī summo antonius. & infra scriba fertorii uertius: & alter scriba
 norator moecœnas in imo. medius iter tarquinū & denariū ppēna. hactenus Salustius. illud annotādū qd'
 Honora- nō tā sūmus in mēsa locus honoratior q̄ medius fuit: ex quo illud Virgilianū. Aurea cōposuit spō
 tior ad si- da mediāq; locauit: & Salustius ī Iugurta. dextra atherbalē affedit. ne medius Iugurta foret. quod
 nistram apd' nūidas honori ducif: Xenophō quoq; refert ī pedia cyrū solitū ī medio recūbere. iussis cōpra
 cyri. sotibus sedere. partī ad dextrā. partī ad sinistrā exq̄bus honoratior sedebat ad sinistrā: q̄ hāc īfidiis
 Gradus magis subiecta sit q̄ dextra. PEr ordinē toti dei: Vt. f. pximi ioui sint & p̄rios recubitus obtineār
 inter cœ- dii maiores. mox medioxymi. ī imo uero toto minuti sedeāt: & ita gradati ordinatq; collocētur:
 lites. nā ut iqt Mālius ī ultio astronomico. sūt p̄xia primis sidera sūtq; gradus: Ouid. quoq; ī serio ope
 Medio- habitatiōes deoye p dignitate dicit eē aulæ iouiali. uel ppinq̄ores uel remotiores cū sic ait: ps ha
 xymi dii bitat diuersa locis. & ut auctor ē Apuleius ī Demonio socratis sūt dii sūmi. medii īfimi: ad ē ī Dog
 Patella- mate Platōis ait medioxymos deos a Romanis ueteribus appellari: q̄ diis sūmis sūt minores & in
 riū dii. tertio ordīe censent. de q̄bus itellexit Plau. sic scribēs ī cistellaria ait: ita me dii deaq; supi atq; infe
 Cœlites. ri. & medioxymi: ab eodē dictū ē dii me oēs magni minutiq; & patellarii faxint. ubi patellarios
 hemitheī uocat deos a pateris & p diminutionē patellis. q̄ uasa sūt sacrificialia: q̄bus dii colunt. Marcianus ī
 Semōes. libro de nuptiis philologiae tradit deos cœlites dici. q̄ ī ipso æthere puriore sint. ubi iouē regnare
 Heroes certissimū ē. infra solis meatū usq; ad lunarē globū secūdæ beatitatis nūina esse: hos oēs graci de
 unde. monas dicūt: latini medioxymos uocitarūt. Hemitheos graci appellāt: quos latine semōes aut se
 Hera ter- mideos cōuēit noīare: Quia a medietate aeris. usq; ī mōtiū terræq; cōfinia uersant. q̄ ex eo qd' he
 ra selecti dii ctos pdiderūt: q̄ in re facetissime Iulit Tertullianus. si inqt dii feligūt ut bulbi: utiq; ceteri reprobī
 Nerio iudicāt. p̄terea dii p ordinē accūbere dñf. q̄n q̄libet cū dea sibi cōiūcta dispōit: ut iupiter cū iunōe
 uxor Neptunus cū salatia: q̄rinus cū hora: Mars cū neriene. ē. n. Nerio uxor martis dicta a scriptoribus
 martis. idōeis. iter quos ē Plau. q̄ ī trūculēto pite sic scri. Mars pegte adueniēs salutat Nerienē uxore suā.

nexu cupido: sed iste uobis erunt perpetuæ nuptiæ.
 Nec mora cum cœna nuptialis affluens exhibetur.
 Accumbebat summum thorum maritus. Psyche
 gremio suo complexus, sic & cum sua Iunone luppi
 ter. Ac deinde per ordinem toti dei. Tunc poculum
 nectaris: quod uinum deorum est. Ioui quidem suus

SEXTVS

POcillator: Vocabulo p̄ elegāti pocillator dictus poculoꝝ ministrator. siue pincerna: quē græci οἰποχοορ uocat. Ganimedē at̄ significat. q̄ pocula ioui ministrat ī cœlo. statq; maxio deoꝝ ad cyathū: De quo. M. Tullius ī priā Tusculana. sic refert. nā cū ego audio q̄ Ganimedē a diis raptum ait p̄ formā: ut ioui bibere ministraret: quōq; habuerint horoscopū. ī q̄rta pte geminoꝝ erūt maxima pulchritudine corpis speciosi: quos regibus corpis pulchritudo cōmēdet ut ī amorē eoꝝ regis desideria sp̄ estuēt. **L**iber: Cōgruū ē ut bacchus. q̄ liber p̄ noīat pocula ministraret diis ī cœ.

Pollux
tor.

pocillator ille rusticus puer. cæteris uero Liber ministrabat. Vulcan⁹ cœnā coq̄bat. horæ rosīs & cæteris florib⁹ purpurabāt oīa. gratiæ spargebāt balsama. musæ

Vulcāus minister poculoꝝ Glycynectar. mulciber claudus. Vulcāus Ephestos Ephestiæ vulcaniæ horus sol horæ custodes au læ cœlestis. Hora quī rini. Horæ eq̄ noctiales horæ uulgares.

igētes risus ab aliis cœlicolis toto cōuiuio excitatos. Nectar: Poculū deoꝝ glycynectar optio ep̄i theto dictū: q̄ si dulce nectar. Nūc Apuleius scite fingit cœnā a Vulcāo coq̄ piude ac ignis deo. un̄ est mulciber noīatus. ex eo qd' ignis oīa mulceat ac domet: a poetis ignipotēs dictus. quē claudū fingūt. q̄a p̄ naturā nūq̄ rectus ē ignis. Vulcanus noīat. q̄ si uolcanus: q̄ p̄ aerē uolitet. græci epheston appellāt: Vnde ephestiades dicta īsulā a græcis: q̄ a n̄is uulcaniæ nūcupāt. Plato libro. xi. de legibus scribit uulcanū & pallada uitā mortaliū suis artibus īstruxisse: iō illis opificū gēus cōsecratū eē. **H**oræ: Ouidius horas deas celeres appellauit. easq; solis ministras eē decēter cecinit: cū ex cursu solis horæ cōfiāt: un̄ & a sole nomē acceperūt. q̄ apud ægyptios horus uocat: auctor Macrobius. Idē Ouid. scripsit ī fastis ianū p̄sidere foribus cœli: Cū mitibus horis: quas prior Ouidio Homerus custodes cœlestis auræ eē dixit. Diodorus horas ex ioue genitas refert: ē & hora Dea q̄rini cōiunx. cuius Ouid. & Ennius meminere. Nō alienū uidet hoc ī loco Annotare duo eē ḡna hora rū: æquinoctiales: q̄ a græcis isomerinæ uocat. & uulgares: siue tēporales: q̄s illi' cericas appellāt. æquinoctiales paribus īteruallis nūero uigintiquatuor diē noctēq; cōficiūt: q̄les sūt ī æquinoctio utroq; autūnali. s. & uerno: q̄bus & n̄is utunt. & hæ semp̄ æq̄les. Uulgares uero sunt: q̄bus diēs tā lōgus q̄ breuis p̄ duodena īterualla diuidit. un̄ fit: ut id genus horæ diē æstiuo sint lōgiores: brumali breuiore. & cū nostræ horæ paribus semp̄ sp̄atiis p̄grediāt. istæ quas uulgares uocat & tēporales p̄ tēpore sunt mō p̄ductiores mō cōtractiores. & ita semp̄ inæq̄les. Exēpli cā. diēs solstitialis qui totius anni lōgissimus ē: colligit ī Italia horas æquinoctiales. xy. uulgares uero. xii. & ita posito calculo mēsurā unius horæ uulgaris cōtinet horā æquinoctialē. & p̄tē quartā unius horæ. e cōtrario p̄ brumā cū diēs breuissimus colligat nouē horas æquinoctiales apud nos: uulgares aut. xii. fit ut hora uulgaris minor sit æquinoctiali quadrāte unius horæ. hoc ideo copiosius p̄cēfui: ut ītelligeres illud epigrāmatarū Poetæ: hora nec æstiuā est: nec tibi tota pit. Vbi hora æstiuā significatur lōgior hora: uulgaris. s. nō æquinoctialis. sup̄ quo uersū cōmētatores hallucināt. E diuerso hibernā horā scitissime posuit Plau. p̄ breuē sp̄atiūq; angustioris. sic. n. ait ī pseudolo. Credo te potesse mafici mōtis uberrimos quatuor fructus ebibere ī hora una. Hiberna addito. Enarratores Plautinæ fabulæ id genus elegātiā cecutiētibus oculis p̄tereūt. nec medullā introspeciūt. **P**VRpurabant: Purpureo colore nitētia reddebāt: purpurascētes uiolæ purpurascēs mare a colore purpureo dc̄m.

Vulcāus minister poculoꝝ Glycynectar. mulciber claudus. Vulcāus Ephestos Ephestiæ vulcaniæ horus sol horæ custodes au læ cœlestis.

Hora quī rini. Horæ eq̄ noctiales horæ uulgares.

Locus martialis Locus plauti.

Charites gratiæ.

Vna auerfa gratia duæ resp̄cientēs. Iuuenes gratiæ. Tunicis pellucidis. Ridentes Nomina gratiarū.

GRAtiæ: Gratias nūero tris celebrari nullus ignorat quas græci charitas uocat. q̄ manibus īplexis ridentes. Iuuenes. Virgines soluta ac p̄ lucida ueste pingunt: iō aut̄ tres sorores uideri uolunt ut una sit q̄ det beneficiū: altera q̄ accipiat. tertia q̄ reddat. Alii tria beneficioꝝ ḡna. p̄merētiū. reddentiū simul & accipiētiū reddētiūq;. ideo una auersa pingit. & duæ ad nos respiciētēs: q̄a p̄fecta a nobis gratia duplex solet reuerti. cōsertis manibus cōnexæ ob hoc figurāt. quia insolubilia esse beneficia debent. & quia ordo beneficii p̄ manū trāseuntis nihilominus ad dārē reuertit. & totius speciē perdit si unq̄ interruptus est. pulcherrimus si coheserit: & uices seruat. ideo Iuuenes quia nō debet beneficioꝝ memoria senescere: ideo uirgines quia incorrupta esse debēt & sincera atq; omnibus sancta beneficia. ī quibus cū nihil alligati eē deceat: solutis tunicis utūt atq; plucidis. q̄a beneficia cōspici uolunt. quidā nudas gratias esse tradunt p̄pterea q̄ sine fūco esse debēt: ridentes fiunt quia uultus qui dāt uel accipiunt beneficia hilares eē & debēt & solēt: hesiodus gratiis noīa iposuit. qui maximā natu eglen appellat quasi splendidā. mediā ephrosynen a laticia. Tertiā thaliā. quia beneficioꝝ gratia semp̄ uirescere debet. nec unq̄ senescere. Homerus uni īmutauit nomē p̄asitheā appellādo. Cuius & Catullus meminuit. quidā liberi & ueneris filias eē memorāt. ex eo qd' gratiæ p̄ hoꝝ fere nūmū blādimēta cōciliātur chrysippus eas ait iouis & eorinomes filias eē qui bus teste Diodoro assignāt beneficii retributionē charites ut īquit Martianus. uenustāt quicquid apprehendant. Musæ p̄sonabāt: Homerus ī priō iliados scribit musas ī cōuiuio deoꝝ. suauissima uoce & modulato cātū cecinisse apolline citharizātē: Aristoteles ī octauo politicoꝝ auctor est musicā adhibendā eē rebus uoluptariis. & ex auctoritate homerica citharedū delitiis cōiuali bus exhibēdū qui oēs demulceat. tunc enim leticia cōiuiæ perfusi libenter audiunt citharedū. de n̄iq; p̄ citharedicā artē Orpheus pluumū potuit. hāc p̄cul dubio Philosophi graues & prudentes

Citharedas i. cō-
uiuio ha-
bendus.
Musica i.
ter disci-
plinas in
genuas.
Apollo
uictor
marfia.

amāt: hāc diligūt musæ: qbus tradētibus in usum hoīum uenit. hęc i agonibus. hoc ē sacris certa-
minibus coronat: Deniq; cōstat musicā iter honestas p̄fessiones nūerari: quā Plato & Aristoteles i
primis discēdā eē p̄cipiūt. APOLLO cātauit ad citharā: Cithara sine uoce cecinit Thamyras. cū cā
tu amphion. cithara edita carmina cōposuit terpāder. apollinē uero citharæ eiufq; musicæ inuēro
rē ferūt. q cū maria certās. primū cithara sine uoce usus ē: mox cū uideret a maria supari. ad citha-
ræ modulationē addidit uocis quoq; suauitatē: ad citharāq; cātīlās uictor ē iudicatus. FORmo-

Chorus
a chara.
Tres cho-
ri iacōici

partes iplenuit: cuius motu cūcta uenustāt. ē aut saltatio irritamētū icētīuūq; libidinis. Chorū ca-
nerēt: A chara. i. læticia choꝝe noīanerūt. ut iterptat Plato. q tres choros fieri p̄cipit uidelicet pueri
lē. Iuuenilē & senilē. qd' ex instituto laconico sūptū uidet: Nāq; apud Lacedemonio ex disciplina
Lycurgi tres chori cōstituti sunt: unus senū. q sic canebat: nos olim fuimus robustius uenes. Alter
iuuenū. q succinebat. nos aut sumus. q si uelis piculū facito. tertius uero puerorū. a quo illud cāta

Chorus
puerorū.

batnr. Η. Μ. Ε. Σ. Ε. Σ. Ο. Μ. Ε. Θ. Α. Π. Ο. Λ. Λ. Α. Κ. Α. Ρ. Ρ. Ο. Μ. Ε. Σ. i. nos erimus multo meliores. choꝝe Seneca & Macro-
bius ex multorū uocibus cōstare autumat: unū tñ ex oībus sonū reddi. ubi aliqua acuta. aliqua gra-
uis. aliqua media uox ē. in choro singulorū latēt uoces. oīum apparēt: sitq; ex dissonis cōtētus. Me-

mesochor-
us.

sochoꝝe uocāt modulatorē. q in medio canit choro. qua dictiōe Plinius minor & Sidonius utūt.

Paniscus
Satyriscus
Panicos.

PANiscus: Pana deū eē siluestre nemo nō nouit: a quo p̄ diminutionē paniscus ita inflectit: ut a
Satyro satyriscus. q̄si minutulus pan sit paniscus. Suetonius i Tiberio p̄stātes ex utriusq; sexus pu-
be paniscorū & nympharū habitu. Scribit Pli. in. xxxv. paniscū fuisse pictū a taurisco pictore. A panī
sco differt panicos. græci. n. panicon repētīnū terrorē dicūt & cōsternationē. hinc illud. M. Tullii
in eplis ad Atticū. de uētīdio panicon. puto. itē rumorē afferūt. magnū Romæ domū ad antonū
frumētū oē portari. panicon certe: higinus quoq; tradit capricornū obieciſſe hostibus timorē. qui
panicos noīat. mēdositas inoleuit i codicibus higinii i qbus p̄ panicos passim legit paniscos. fistu-
lā aut iuētū eē panos q̄s nescit: Vñ cicuti cines. q̄si fistuli cines dicūt panes a Sidonio apollinari.

Cicutici-
nes pates.
Poly-
chronii
non æui
terni pa-
nes.

fic scribēte; Alta cicuticines liquerūt menala panes. terrā habitāt. ut docet Capella Martianus Fau-
ni panes. Satyri. siluani. q oēs post plixū tēpus moriūt. tāq; polychroīi sint nō æuiterni. apud Euse-
biū & Plutarchū i libro cui titulus ē qd' oracula defecerūt scriptū legimus nūciatū fuisse Liberio.
qd' magnus pan mortuus erat. COuenit i manū cupidinis: Nō parū multa sūt: q cū legas primo
ri cute nihil p̄se ferāt obscuritatis & disciplinæ recōditæ: sed si introspexeris curiosius. deprēdas ar-
canā eruditionē semotāq; ut hic Apuleii locus ē: quo nō simpliciter sed sciēter & ex legalis doctri-
næ uerbis dictū ē p̄sychen cōuenisse i manū mariti: Nāq; uxoris species duæ sunt. una matrū fami-
lias: altera usu. mater familias eē nō poterat. nisi q̄ cōuenisset i manū. hęc aut certa erat nuptiarum
spēs duæ species. Quæ i manū p̄ coēptionē uenerāt: hęc matres familias uocabāt. coēptio uero certis solēni-
tatibus pagebat. & se se coemēdo inuicē iterrogabāt: uir ita. an mulier sibi mater familias esse uel-
let. illa respōdebat uelle. itē mulier iterrogabat utrū uir sibi pater familias eē uellet: ille respōdebat
uelle. itaq; mulier uiri cōueniebat i manū. & uocabāt hęc nuptiæ p̄ coemptionē. & erat mulier ma-
ter familias. quā solēnitatē Vlpianus & Boetius exponūt. hinc i topicis argumētū sumit: & q̄stio
est: an uxori fabiæ legatū sit argētū. q̄ in manū mariti nō cōuenit. nec mater familias fuit. q̄netiā.
Au. Gellius libro. xviii. noctiū Atticæ. matrē familias appellatā esse eā solā memorat. q̄ in mariti
manū mācipioq; esset. sicut matrona ea p̄prie dicta est quæ i matrimoniū cū marito conuenisset a
matris noīe nūcupata nō adepto iā sed cū spe & omine mox adipiscēdo. uñ ip̄m quoq; matrimo-
niū dicit. Ad hęc coemptionē rei uxoriæ referendus est ille Virgiliū uersus. Teq; sibi generū thetis
emar. oībus undis. Inuenio apud auctores qd' nubētes ueteri lege Romana Asses tris ad maritum
ueniētes solebāt ferre: atq; unū quē i manu tenerēt tāq; emēti marit o dare: aliū quē i pede haberēt
in foco lariū familiariū ponere. Tertiū i saccipio i cōpito uicinali folere resonare: ita. n. legere ma-
li i saccipio apud Noniū Marcellū. q̄ uti legit i uulgatissimis codicibus i sacciperone nā saccipiū
crumena maior ē & minoris marsupii receptaculū. Plautus i rudēte. meū marsupium qd' plenū ar-
gēti fuit i sacciperio. MARuto partu: Nono. s. exacto mēse. uel decimo. sunt. n. hi duo menses ma-
xime genitales. qbus partionē multeris maturā fieri secundum naturā existimauerūt antiq;. & me-
dici. & Philosophi: sup qua re luculētū caput cōdidit Gellius in noctibus atticis illis lucidissimis.

Vxor
spēs duæ
Mater fa-
milias in
manum
p̄ coem-
ptionem
Nuptiæ
p̄ coem-
ptionem
Matrōa.
Locus
Virgili.
tres asses
sponsæ.
Saccipe-
rium.
mēses ge-
nitales.

QUAM uoluptatē noīauimus: Martianus Capella scri. p̄sychē mūeribus deorū opimā adamā-
tibus

SEXTVS

tibus nexibus a cupidine detineri. eadēq; a philologia expositā eē. cōducēter & scite uoluptatē ex Voluptas
 cōnubio cupidis & psyches natā eē finxerunt: cū ex cupiditate aīa & dilectōe uoluptas p̄gignat: ex cupidi
 qua sūmū bonū clarissimi philosophorū metiunt. De multiplici uoluptate scribit Aristoteles co- ne & psy-
 piose. & nos Annotauimus in q̄nto cōmētario Tusculanarū. græce dī ηδονη inde sūptus hedoni che.
 us decentissime dictus Spartaō. p̄ ip̄ensa facta ī rebus uoluptariis. CONDētibus hæc nobis & Sūptus
 has psyches ac cupidis nuptias cōmentantibus siderali opinor decreto factū ē: ut ego q; hæctenus hedoniuf
 a ducēda uxore semp abhorruī nec qcq; libero lectulo cēsui eē iucūdius: Diis hominibusq; appro uolupta
 bātibus uxore ducerē: filiā clarissimi iuriscōsultorū Vincētii paleoti cui camillā nomē est: q; annū rius.
 agens duodeuigesimū. forma modesta. moribus ingenuis: & Virginali pudore prædita in manū Notabi
 meā cōuenit: Diī faxit. ut hoc cōnubiū sit nobis scēlix faustū. ac fortunatū: utq; ex eo uoluptas gi lia.
 gnaf. Quod si præfagia uana nō sunt: haud dubie. cōcordi uoluptatioq; cōiugio p̄fruemur. Nec De uxof.
 me cōtristat illud biātis deortamētum: q; rogatus a quodā an uxor ducēda esset: aut inq; pulchrā Philippi
 duces. aut deforme: si pulchrā habebis cōmunē. si turpē habebis p̄cōnā. Neutrū at bonū igit. uxo betoaldi.
 rē ducendā nō eē argumētō ut opinabatur satis firmo p̄ponebat. Verū ut phauorinus dicere sole. De horta
 bat: est qdā scēmine forma mediā inter pulcherrimā & deformissimā: qualis ab ennio p̄quā elegā mentum
 ti uocabulo stata dicit: quæ neq; cōmunis futura sit ob nimīā pulchritudinē: neq; penitenda ob ī biantis.
 modicā deformitatē: quā formā modicā & modestā idē phauorinus nō īscite appellabat uxorīa: Stata for
 Ennius quoq; eas fere scēminas ait incolumi pudicicia esse: quæ stata forma forēt: Talis est Camil ma uxo
 la uxor. nō deformis. neq; formosissima. formosæ tamē propior. nō īelegās. neq; uenustissima. ue- ria:
 nustatis tñ matronalis particeps. Theophrastus. in libro cui titulus est aureolus. & post theophra- Quæ du
 stum Hieronymus in uoluminibus cōtra iouinianum tradunt sapientē inire matrimonium tūc cenda.
 debere: si pulchra eēt cōiūx. si bene morata si honestis parētibus. Qua roma mihi sit uxor nouerūt Sapienti.
 qui uidere: q; bene morata sit ego ipse noui. q; honestis parentibus nata. nullus ignorat: cuius pater Laus so
 iuriconsultissimus in urbe nostra clarissimus est meritoq; dici potest sultura scholastici gymnasiū ceri.
 cuius domus huius oraculū est ciuitatis. cuius ianua & uestibulū tāq; alterius muti sceuolæ maxi Domus
 ma cōsultorū frequētia. ac sūmorū hominū splendore celebratur: qui p̄pter huius ciuils iuris sciē iuriscō.
 tiā nominari uerissime potest. egregie cordatus homo. & Catus. ut de helio sexto scripsit ennius: q; oraculū
 in legibus interpretandis annos amplius. xl. floruit inter primarios totius italiæ professores. prete Ci.
 rea in homine tanta urbanitas. affabilitas comitas est. ut ab oībus maxime colatur maximeq; dili Laus. Io.
 gatur. & cū principibus placuisse magna laus sit. Socer meus adeo placet adeo gratus charusq; ē. Bētiuoli.
 illustrissimo principi. Io. bentiuolo. Sub cuius tutela bononienses scēliciter ociantur. ut eū conui Laus so
 storē habeat quotidianum. ut sine contubernalitate ipsius iucūde & hilare cenare nō possit: qui si crus.
 eo quādoq; caret dicere solet: paleotū meū desidero: Mater uero cōiugis meæ ea est: ut prohibere Dorotea
 strenuitate: Et domesticorū negociorū curatione nulli matronarū postponēda sit. ut quodam qua Quæ ex
 si p̄fagio a parētibus Dorotheæ nomē illi inditiū esse uideatur: ueluti dono deorū data sit. ī uxo peāt in
 re ducēda quattuor p̄cipaliter expetūt. Forma p̄bitas. Dos. nobilitas. Vxori meæ forma est illa uxore.
 quā dixi p̄bitas quā noui: quæ bene dotata. nobili genere nata in manū meā uenit: quāquā pudī Pudicicia
 cicia: quæ scēminei sexus p̄cipua uirtus ē pro nobilitate sit quāuis nō illa dos ducēda sit. quæ dos scē minæ.
 dicitur. sed ut matrona plautina inquit. pudicicia. & pudor. & sedatus. cupido. Deū metus. parētū Mus sapi
 amor. & cognatorū cōcordia: quæ morigera marito sit. Oī osor uxorīa cōtubernalitatis celibatū ens.
 p̄ferebā. qn ēt subinde mecū reputans musculū pusillū sapientē dici a sapiētibus bestia: qui ætatē bestia.
 uni cubili nūq; cōmittit suā: ego quoq; discurrēbā p̄ multiplices tēporariosq; amores nullo stabili
 p̄prioq; uiculo illigatus erāq; erraticus ac uolaticus amator. Antea illd̄ Oratianū laudare solebā
 Nil ait esse prius melius nil celibe uita: & illud Terentianū. & isti qd̄ fortunatū esse autumāt uxore
 nūq; habui: & cū aliquādo publico auditorio ac frequēti p̄fiterer satyrā illā: qua ī mulieres maledī
 sta cōtinēt & p̄bra: ī uestus sum in uitā cōiugalē. & ī molestias uxorias: aceruatis testimoniis. ex
 Hierōymo. Seneca. plutarcho cæterisq; scriptoribus. idētidē memorabā uersiculos illos græcos. πομιζε γ̄νιασ̄ δουλοσ̄
 εἰραι: τωβίω: ο μὴ γά. μω̄ ἀμ̄ρω̄ ποσ̄ οὐκ̄ χ̄εῑ κακᾱ idest cogita- tio si duxeris uxorem. te in omni uita seruum fore: uir sine uxore malorū expers est. nunc uero pa
 linodiā recino more Stesichori: facioq; qd̄ uir sapiens facere cōsueuit. q; de sūia si ita rectius sit de
 cedere aliqñ cōsueuit. idq; cū laude: quāuis stoicorū paradoxō repugnet assentiū sapientē nulli
 us rei p̄cōnitere: & nūq; mutare sententiā. nunc in ore mihi est & in pectore sententia illa græci poe- Palinodi
 ta. γυρηλ̄ ε̄ χρ̄ησ̄ τ̄η̄ πηλ̄ ᾱλιοῡ εσ̄ τ̄ οικιασ̄. idest Vxor bona gubernaculum est domus. Antea am recio
 illud in ore idētidē habebā probabāq; uxore non esse ducēdā hoīlitterato. impediri enī studia lit- Guberna
 terarum: nec posse quēquā libris: & uxori pariter inferuire. nūc sentio cū. M. Tullio. q; libro tertio culū do-
 de simbus cōsentaneū ait eē naturæ ut sapiēs uelit uxore sibi adiūgere: & ex ea liberorū p̄create. le- mus uxor
 gē quoq; platōis sequor qua ille p̄cipit. ut unusq;q; uxore ducat: qui uero nō dixerit. pecūia mul- Lex pla
 ctetur atq; dedecore. Nec assentior his q; existimāt studia l̄sarū īpediri uxoriis īterpellatiōibus: cū tonica.
 mihi interdū inter libros lassēcenti somētū sit. & suscitabulū īteruētus uxor. ex quo fit: ut id qd̄
 fertur: credam esse uerissimum. Quod. s. oī martia hortētio Terētia Tullio: Calphurnia Plinio:

Vxores
maritis
tenuere
candela
bra.

puerilla Apuleio: legētibz meditātibusq; cādelas & cādelabra tenuerit. ut liq̄do satis clareat stu
dētibus discēdi p nuptias occasionē tribui: desīdibus excusationē. habeo itaq; uxore ex ai mei sen
tētia. nec me pēnitēt cēferi i ordie maritorz. Qd̄ supest deū optimū maximū p̄cor. ut id cōnubiū
fortūet citra ullū icōmodū. citra offēnsūculā. citraq; labeculā oēm. ut cōcorditer fœliciter amāter
annos nestoreos traducāus. nec ullo æuo cōmutēur qn̄ ego illi iuueis. illa mihi puella eē uideat:
gignaturq; ex nobis soboles uoluptifica. q̄lis ex p̄sychē & cupidine p̄gnata ē. Nā ut musæ græcoz
canuat. φίλιασ μεψιστοσ
Δεσ. μοσ ατεκνωσ γομαι. i.
beniuolētie cōiugalis maximū
niculū ē soboles. Cū imp̄sentia
uxor uentrē ferat. & p̄gnatiōis
sarcina quoridiāo icremētulo
turgescat spo & ominor filium
anno hoc iubilei memorādo.
nasciturq; q̄ parētibus sit uolup
tati futurus & ornāmēto. S; iā
tēpus ē ut ad institutū curricu
lū redeāus: & carceribus ad me
tas cōmīatio n̄ra decurat. DE
lira anicula: Propriū aniculaz
ē ut delirare dicāt. M. Tullius
deliramēta aniculis fēi peculia
riter ascribit: idē tradit i Catōe.
ut petulātia magis ē adolescen
tū. sic senū eē stultitiā: q̄ delita
tio appellari solet. uidef at̄ hoc
uocabulū h̄re etimō a uerbo ru
stico. qd̄ uocat lerare opientes
semina. uñ ut docet Pli. primū
appellata deliratio ē. inde & de
lirare d̄f a recto recedere. Qd̄
at̄ āniculaz peculiariter delirēt &

Delirare.
Anus
sine mēte
Prouerbi
um..

Pugilla
res.

Pugilla
ria.

Correcta
menda
prisciani.

Pinaces.

Codicili.

Pugillar.

Tuburci

nari.

Tuburci

nabund?

Ob iter.

Rupti las

si.

Reicula.

quæ.

delira & temulēta illa narrabat anicula. Sed astans
ego n̄ p̄cul dolebā me hercules qd̄ pugillares & stilū
nō habebā q̄ tā bellā fabellā p̄rnotarē? Ecce cōfecto
nescio quo graui p̄lio latrōes eueniūt onusti: nonnulli
tñ imo p̄optiores: uulneratis domi relictis: & plagas
recurātibus: ipsi ad reliquas occultatas i quadā spelū
ca sarcinas: ut aiebant: p̄ficisci gestiūt: p̄rādioq; rapti
tuburciato: me & equū uectores rerum illaz: futuros
fustibus exinde tudētes: p̄ducūt iuiā. multisq; cliuis
& anfractibus fatigatos: p̄pe ipsā uesperā p̄ducūt ad
quāpiā speluncā. unde multis onustos rebus. rursū
ne breuiculo qd̄ t̄pe refectos ob iter reducunt. tātaq;
trepidatione festinabāt. ut me plagis multis obtūde
tes: p̄pellētesq; sup lapidē p̄pe uiā positū deicerent.
uñ crebris æque ingestis ictibus. dextero crure: & un
gula sinistra me debilitatum ægre ad exurgendum cō
pellunt, & unus quousq; inquit ruptum istum a sellū:
nunc ēt claudū: frustra pascemus? & alius: qd̄ quod &

fatuz sit̄ docet uocabuli etimō. nāq; anū dici autumat. ab. a pticula priuatiua και ποου q̄ sit sine
mente & sensu. p̄uerbiū ē apud græcos γράωρ υόλοσ. i. uetulaz nugæ. de his q̄ delirāt & nugāt.
Pugillares & stilū. Vt calāus in charta. & mēbrāis scribit. sic stilus in cera. ut inqt̄ Hieronymus in
expolitōe psalmoz. pugillares at̄ siue pugillaria dici tabellas ceratas: qbus antiqui scriptitabāt q̄s
ignorat. priscianus autumat lras dici a lituris p̄pea q̄ plerūq; antiqui i ceratis tabulis scribere sole
bāt & postea delere. in codicibus priscianū mēda inoleuit. in quibus p̄ ceratis tabulis uulgo igit̄ cer
teris tabulis græci pinacas uocat. Homerus scri. bellorophōri datos in lycia pinacas. Pli. codicilos
& pugillares interp̄tat: a Catullo quoq; codicilli d̄nt. pugillariū usum p̄q̄ uetustū eē ap̄d̄ auctores
inuenio. iuriscōsultus titulo de uerboz significatōe indicat pugillares codicillos enunciati nume
ro sp̄ pluratiuo. Ausōius tñ epikωσ. i. singulr dixit bipatēs pugillar expedi: EVENIUNT. Lege reue
niunt. hoc ē redeunt domū & repedāt. TVburcinato: Festināter cōeso. Tuburcinari. n. significat
rapti cōedere: titinius tuburcinari sine me uultis reliquias. Plautus in p̄la lubido extēplo cape cō
uiuiū tuburcinari. Cato tuburciabundū & lurcabundū dixit phelluōe & uoratore: q̄ uocabula ut
uetusta nimis: repudiāda p̄cipit Quintilia. in p̄rio: nā uerbis ut nūmis utēdū ē. qbus sit forma pub
lica. CLius: loca cliuosa & p̄ anfractus sinuosa uexāt ip̄rimis atq; fatigāt iumēta sarcinis onusta
ANfractibus: Viæ. f. & locoꝝ. āfractū dici flexū tradit. M. Varro dictū ab ambitu & frāgēdo: ab
eo leges iubēt in directo pedū octo eē. in anfracto. xvi. i. inflexu. REfectos. Recreatos refocilla
tos. significat. n. nec mīmū qd̄ laxamētū sibi p̄bitū fuisse. OB iter: Annotādū: ob iter hoc ut dici
q̄i ad iter seiuncti. ut duæ dictōes eē uideāt: Alias obiter aduerbiū ē significatq; intereundū: Inci
denter: tali de cā. q̄ pticula ueteribus usitata & Plinio frēqns ē. TREpidatōe: Festinatōe. Vir. Ne
trepidate meas teucti defendere naues. Et imus: Corrige unus. RVptū: Ruptos dicius delassa
tos & mēbris fractos. ex diutino. f. labore. apud pliniū nō pauca ruptis & cōuullis medicamenta
sunt tradita: alias rupti dicunt̄ uestibus lacertis pannosi sentiq; hinc illud amphibolon apud ep̄i
grāmatarium poetam. qui sanet ruptos dic mihi galle quis est. Nam cum de morbi genere loquī
uideatur: signat festiuiter ruptos hoc est habentes uestem laceram. & rupto p̄ssino discissam: nul
la medela nulloque medico posse sanati. FRVSTRA PASCEMus: Ex Catonis p̄ceptō. qui
boues uetulos armenta reicula. Oues reiculas. Seruos senes. morbolos & siquid aliud in
fructuosum superfit uendi iubet. Reicula autem ut Catonianum uerbum in transcurso ex

SEXTVS

plīcē. dicunt aīalia: q̄ morbo senioie graui a reiciunt. a reiciendo uidelicet noīata .M. Varro in sc̄do de re rustica. In gregibus pecuariis delectus quot annis habendus: & reicula reicienda: q̄d locū occupāt earū q̄ ferre possunt fructus. PESSIMO pede: Quasi dicat malo omine & sinistro pede sicut. n. dextro pede ad nos illi uenire dicunt q̄ apponant q̄dpiā boni. Ita sinistro & pessimo pede. Dextro si quorū: aduentus infortunatus est & calamitosus. VULTURIIS pabulū: Apud antiquos uarie decli- nastro pe natū hoc nomē est: nā & uultū & uulturis. & uulturis recto calu ueteres dicitantur. nunc in usu de.

pessimo pede domū nostrā accessit. nec quicq̄ idonei lucri ex ī de cōepimus sed uulnera & fortissimorū occi- siones Alius iterū: certe ego cūprimū sarcinas istas: q̄q̄ iuitus ptulerit ptinus eū uulturis gratissimū pabulū futurū p̄cipitabo. Dū secū mittissimi hoīes altercāt de mea nece: iā & domū pueneram? nā timor unguas mihi alas fecerat. tū quā ferebam? amoliti p̄p̄eriter: nulla salutis nostrā cura: ac ne meā q̄dē necis habita: comitib⁹ adscitis q̄ uulnerati remāserāt dudū recur- runt: relaturi tedia: ut aiebāt n̄rā tarditatis: nec me tñ mediocris carpebat scrupulus cōtemplatiōe cōmiātā mihi mortis. & ip̄e mecū. Quid stas luci? uel q̄d iā no uissimū expectas? Mors & hęc acerbissima: decreto la tronū tibi cōparata ē: nec magno conatu res ī diget: ui- des istas ruinas p̄ximas. & præacutas ī his p̄minētes silices: quā te penetrātes qua decideris: mēbratī dissi- pabūt. Nā & illa ipsa p̄clare magia tua: nō uultū: labo resq; tibi tantū asini: uerū coriū nō asini crassum sed hirundinis tenue mēbranulū circūdedit. Quin igitur masculū tandē sumis animū? tuāq; saluti: dū licet: cō

est uult. Ennius: uulturis in sil- uis miserū mādēbat homonem Catullus lingua exerta auido sit data uulturio .M. Tullius in oratiōe pro festio. exierūt malis oibus atq; execratōib⁹ duo uul turii paludati. Vultures ut iquit Hieronymus. & ante Hierony- mū Plautus & Plinius trās mari na cadauera sentiunt. & triduo aut biduo illuc p̄uolāt. Vbi ca- dauera futura sūt: hīc ī captato res & bōa defunctorū inhiātes scitissime trālatū nomē: Martia lis: Cuius uulturis hoc erit ca- dauer: & illud Senecæ uelut p̄ uerbiale. uultures cadauer expe- cta. penna uulturina subiecta pe- dibus adiuuat parturiētes: Au- ctor est Ambrosius uult es nō ī dulgere cōcubitu: atq; sine ullo masculorū semine cōcipere: uita uulturio icōfesso lōga ē. adeo ut usq; ad cētū annos uita eorū p̄ducat. Romāi ut refert plutar- chus nulturē ī auguriis ut prin- cipalē obseruauerūt. cuius aspe- ctu hercules ī reb⁹ obeūdis ma- xīe lætabat. ex cadaueribus sibi

Dextro si
nastro pe
de.
Vulturi
us.
Vulturis.
Vultur
captator
& heredī
pera.
Vult in
auguriis.
Metus
strenuus.

escā q̄rit. nihil. n. aiātū īterficere fert. græci γυτοσ uultures appellāt. Mitissimi: Ironicos. Timor unguas fecerat: Ex imitatōe Virgiliāna ductus color. sic. n. ī serio ope scriptū ē. pedibus tior addi dit alas & q̄ntus Curtius metū uocat elegāter strenuū. p̄pea q̄ hoīes ex metu fiūt strenuissimi ue locissimiq; a thucydide quoq; dictū ē. tior excutit iertiā. Asinus ergo Apuleiāus ex tardo factus est ob mortis metū uolaticus cōtra naturā Asinorū: q̄bus tarditas peculiaris ē: hīc optiō epitheto di xit poeta. s̄ape oleo tardi costas agitator aselli. Lucianus. ολε του θαρα του πε φοβοσ ἀραισθη τον της οδυρης εθηκε. i. tior mortis detraxit mihi sensū doloris. AMOLITI: Remouētes exo nerātesq; Amoliri. n. ē tollere abigere. rēouere. ide amulcta dicta remedia cōtra mala medicamē ta. DVdū: Paulo ante. COMMiatā mortis: Quā mihi cōmiāti fuerāt latrōes mei. Scrupulus Sollicitudo. & angor. a scrupulo lapillo dictus: q̄ calcatus molestiā affert. & ut iqt Dōatus. nimis molestā sūt pedibus scrupulosa uiā. QVOD istas luci: Lego q̄d stas luci: Sermocinatio ē quā se cū hēt Lucius. Apuleius. Luci casus ē saluatorius. quē uocatiuū uocat: Apuleiū at̄ p̄nomine luciū dici qs nescis apud Lucianū αλιε τι επι μερεισ ερταυδα: γυπφοσε και γυπορ τεκρα δεπι ρησ αυσφι. i. infœlix qd hic ēt māes? Vulturibus. & uulturū pullis eris sagina cœnatica. Silices Fœminino gñe dixit. sicut Virg. q̄ ait in bucolico ludicro ah silice in nuda cōnixa reliqt. & in sex to Eneidos. Quos sup atra silex iā iā lapsura cadētī iminet assimilis. nā ut docet Quītiliāus in priō auctoritas sūmorū uiroꝝ p̄ rōne ē. silex at̄ lapis ē uulgaris duritia idōita. quo uiā sternūt. Vñ ap̄d nos usitatū uerbū silicare. qd ē silicibus sternere. Liuius ī. x. uia a martis silice ad bouillas p̄strata ē ubi annotādū a liuio dcm eē a martis absolute. p̄ eo q̄ ē a martis æde sine tēplo: q̄ dicēdi figura p̄ricis usitatissima: ut ad uestā. ad Veneris. ad apollinis dixerūt Oratius. Terētius. Cicero subitelli gi uolētes ædē. sc̄j. Pli. p̄rodē primū iuēisse ignē ex silice. quē asseruare ī ferula docuerit p̄methe us: Auctor ē Victru. calcē coq̄ndā eē de silice. tāq; ea melior sit structura. idē lapidicias silices asse- rit duras eē nigri silices auctoꝝ Pli. optimi sūt: q̄bus dā ī locis & rubētes. PREclara: Irōticos p̄nūciā dū. MAGia tua: Fotidē significat. a q̄ apuleius ī asinū deformatus ē: nūc cōq̄rit sibi qdē ī ea trāsfor matiōe effigiē asini & labores asininos fuisse indutos. p̄ corio autem asini qd crassum est & impe

Amoliri.
Amuleta
Scrupu
lus.
Causa sa
lutatori
us.
Atra si
lex.
Silicare.
Amartls.
Inuentor
ignis ex
silice.

Membranulum. netrabile cutē tenuissimā qualis hirūdiniana ē fuisse circumdatā. Attēde mēbranullū dici neutro genere. cū in usu quotidiano sit ut mēbrana. & p̄ diminutionē mēbra nula fœminino genere dicat. pauca. n. iueniūt diminutiua. ut auctor ē Prisciāus: q̄ nō seruet genera primitiuoꝝ: ut hęc rana. hic ranūculus. hoc pistinū hęc pistrilla hic qualus hoc quasilū. qđ nalis genus ē sūt q̄ subtilitate aī cōstare putēt cute operimētisq; corpoꝝ: & ea maxie bruta eē aīalia qbus crassior ē pellis. unde asinus brutali iprimis tarditate p̄ditus ut: cuius coriū ē crassissimū. qđ obstat spiritus inati te

Qualis. Quasilū Subtilitas mētis ex cute. Virilem imperterritum. & ut uereres dicūt extrilidum. QVIN sumis: Exhortantis particula ē cuius uarietates in conuertenda oratione multiplices curiosus lector agnoscet: & docet gelius in. xvi. OPORTVNITATEM fugæ: pittacus mityleneus Vnus ex septē sapientibus dixit hęc sniam γῆροει καίροꝝ qđ latine significat nosce tps. siue tēpestiuitatē. siue oportunitatem ī rebus obeundis. Nā ut inquit scite aufōius. cui n̄ fuerit spectata oportunitas is offēsā saepe incidit: plautus ī pseudolo. ipa mihi oportūitas nō potuit oportūnus aduēire: itē oēs oportūtaris articulos noui. Teren. quoq; reꝝ oīꝝ eē primū tps autūat: & a plī. nro dcm̄ ē. Tm̄ tēpestiuitas ē ī rapida celeritate pollet sup q̄ re scripsi n̄ itelligēt ī ephalogo. CALce unica: Vnico calcis idū. mō. n. nō ptē plātæ. s; p̄cussio nē pedū plagāq; significat. ut Vir. calcēq; terit iā calce diores. Auctoritas uetere multa licēter usurpat & uariis generibus īflectit. iter q̄ calx ē. q̄ dictio. mō masculino mō fœminino genere pōit: pro calcaneo pedis & p̄cussioe. sic filius. iā cōpos uoti ferrata calce cruētat cornipedē. In quo imitatus Virgiliū ut sic scribētē. Quadrupedēq; citū ferrata calce fatigat. Notū ē p̄uerbiū Terrētianū. Nā q; īstria ē aduersus stulū calces ductū ex illa græca παροι. μια. προσκεντρα λαρτιζει. i. cōtra stīmulū calcitrare cuius meminit eschylus. & ab euripide dictū ē. προσκεντρα λαρτιζει ομιτος ωῖ θεω. i. mortalis existēs cōtra stimulū deo recalcitrat. Vlantū: Sidōius Apuleius recētioresq; scriptores uīates frequēter usurpāt pro uīatoris ī floridis ut sermo religiosus uīatiū mos ē uīat uerbū ē quo Ambrosius utit. Vctorē: Me asinū. s. a quo uehaf. Nisi: Lege nixu hoc ē cōatu. & uiribus. Dēstinatus. Deligatus destinare. n. pro deligare Apuleio peculiare uerbū ē. Quadrupedi cursu: Quadrupedate. Miluinos oculos: Acutissima & sp̄icacissima acie oculos signare uolēs miluinos dixit: tāq; miluus clarissime cernat notatū qđ ē a scriptoribus idoneis miluū rapacissimā eē & famelicā sēp alitē: q̄ ut artē gubernādī nauigia docuisse caudæ flexibus tradunt milui solsticiis affici podagra. Aqlæ ut inqt plinius n̄ clarius q̄ nos cernūt. Vultures sagatius odoratur liq̄dius audiūt talpæ. miluinos oculos scriptor nullus qđ eqđē sciā celebrat uelut acumiē oculogē p̄pollētes sicut lynceus iter hoīesaqlæ iter aues lynces inter q̄drupedes clarissimæ oīum cernere. tradūt credibile ē tñ miluo oculos clariores ī eē cū ex alto speculatus deuolet ad p̄dā. cum pullis gallinaceis ex cœlo insidiet: & circa macella ut docet Albertus magnus carnē sectet & cadauera. apud Ouidiū & higinū fabula ē de miluo iter sidera collocato. plautus festiuitate nec mīus scite dixit coquos eē miluinis & aqlis unguī significat uolēs furtificas eē & rapaces coquoꝝ māus. SVp sexū: Facta ē anus ultra sexū muliebrē audacula & ferocula: cū fœmiæ nālī timidæ eē solēt: Arist. lib. viiii. de aīalibus fœmiæ oēs inqt minus q̄ mares sūt animosæ excepta panthera & ursa fœminæ. n. ī his generibus uidēt eē aīosiores cū ceteris sint p̄culdubio molliores. VERū malitiosiores astutiores īsidiosiores fœmiæ sūt: atq; ī enutriēdaple sollicitiois. Mares cōtra aīosiores ferociores simpliciores mīusq; īsidiosi. hactēus Aristoteles. Plinius n̄ illa sua breuitate inimītabili. mares inqt ī oī gñe fortiores p̄terq; ī pātheris & uris. Xenophō quoq; ī lib. q̄ oeconomicus īscribit & lucius Columella p̄diderūt sexū muliebrē iccirco timidiore a natura formatū eē q̄ uirilē: qm̄ custodia & diligētia dōestica mulierib; assignāt. metus at plurimū cōfert ad diligētia custodiēdi. i. xxvi. pte sagittariū mulieres hñtes horoschopū erūt uiragies hoc ē uirile īplētes officiū. & uirilitate mascula aīosæ. EXitiabilis p̄positi. Quo. s. p̄posuerāt decreuerātq; me sœuissimo mortis genere mulctare: cuius ego memor nulla ī fœminā pietate cōmoueor. CALcibus: Percussioibus. exponē ut supra. illud adde. q̄ calcē antiq̄ dicebāt quā nūc metā uocāus. & p̄ fine usurpabāt. M. Tulli

Heptalogus libellus.

Calx calcaneum & percussio.

Prouerbiū.

Viantes.

Viare.

Destinatus deligatus.

Miluii oculi.

Aquilæ oculatæ.

Vultures sagaces.

Talpæ auritæ.

Miluus ī cœlo.

Miluinæ unguæ.

Fœminæ maribus timidiores.

Calx

SEXTVS

us qm̄ sumus ab ipsa calce eius interpellatōe reuocati. huiſce rei meminīt Seneca libro epiſtolarū moraliū unde uigefimo. **APplaudo terrā:** Allido ad terrā. applodere. n. & cōplodere ſignificāter **Applode**
& proprie dī plauſū edere illiſis iter ſe māibus. & palma cū palma collata. cāteq; cū qd allidit ad **re.**
terrā ſonitū & plāctū facit: propterea applodere elegāter dī ad terrā cū ſonitu dare. grāci ποπιυ
z eip dicūt. qd & ſibilare ſignificat. plinius ſcribit pictū fuiſſe poppizōta itelligi uolēs. uel māibus **Poppyzō**
plaudētē. uel ſibilatē: Seneca ī ſcdo q̄ſtionū. māus iter ſe clauſā plauſū edūt. auerſā iter ſe māus

applaudo terrā. At illa q̄uis humi p̄ſtrata: tñ tenaci-
ter loro iheribat: ut me p̄currētē aliq̄tiſp̄ tractu ſui ſe
queret. & occipit ſtatī clamoris ululatiō auxiliū uali-
dioris māus iploraī. ſed fruſtra: fletibꝝ caſſum tumul-
tū cōmouebat. q̄ppe cū nullus ad foret: q̄ ſuppētiā ei
ferre poſſet: niſi ſola illa uirgo capticia. quā uocis exi-
tu p̄currēs: uidet hercules memorādī ſpectaculi ſcenā.
nō tauro ſed aſino dependētē directe. aniculam. ſum-
ptaq; conſtantia uirili facinus audet pulcherrimum.
ex torto etenī loro manibus eius: me placitis gānitibꝝ
ad impetu reuocatum gnauiter inſcendit. & ſic ad cur-
ſum ruruſum incitat. ego ſimul uolūtariā fugā uoto:
& liberādā uirginis ſtudio: ſed & placarū ſuaſu: quā
me ſepicule cōmonebāt: equeſtri celeritate q̄drupedi
curſu ſolum replaudens. uirginis delicatas uoculas:
adhīnīre tēptabā. ſed & ſcalpēdi dorſi mei ſimulatōe:
nōnunq̄ obligata ceruice pedes decoros puelle baſia-
bā. Tūc illa ſpirās altius: cōelūq; ſollicito nutu petens:
Vos inq; ſupī tandē meis ſup̄mis piculis opē facite.

cū palma collata plauſū facit. grāci tradūt morē fuiſſe apud
priſcos ἀστραπαισ ποπιυz e
ip̄ hoc ē fulgetris applodere ſi-
ue iſibilar. hic illd̄ plinianū. ful-
getras poppyſmis: adorare con-
ſenſus gētū ē. ubi poppyſmi p̄
cōploſiōibus accipiūt. quāuis
nō paꝝ multi codices pliniani
ſint. īq̄bus ita legitur. fulgetras
adorare cōſenſus gētū ē: omiſ-
ſa diſtōe illa poppyſmis. & nūc
quoq; pleriq; oēs. fulgetras ſi-
gno crucis. uel adorāt uel deſē-
dūt: ī oratoribus pedibus ſup-
ploſio loco & tēpeſtiue uſurpa-
ta laudē affert. ſi uero crebra ē.
iepti hoīes eē dī: auctores Quī
tiliāus & Cicero. **TRACTATU:**
Tractōe dū trahit iherēs. ſ. loco
Occipit: Incipit Lucianus tradit
netulā cauda correpta aſinū re-
tētāſſe. **CASSU:** Inanē irritū in
efficacē. uocabulo ab aranearū
caſſibus ducto. q̄ ſint leuis hac
nullius pōderis Virgilius in ſe-
cūdo dixit caſſū lumie pro pri-

uatū. ſicut plautus caſſā dote ī aulularia poſuit pro carētē dote. **SVppetias:** Auxilia. **CApticia:**
Diſtō ē eadē formula a capta īclinata. qua ab empto empticius. a factō facticius. ſignificat captam
ſiue captiuā: ſicut ēpticius ēptū facticius ſc̄m. M. V. ī tertio de re ruſtica: hic aprū glās. cū paſcit em-
pticia facit pingue: illic gratuita exilē. Lucianus & grāci αἰχμαλωτοῦ dicūt capticiā. **EXITU:** Cū ſi-
ne clamoris anilis. malī legere exitu ut ſignificet excitatōe uocis & iclamatōe uirginē p̄currīſſe.

HERcules: Ius iurādī aduerbiū ē. **SCENā:** Apparātū ī eodē ſignificatu ſuperius quoq; accipitur
ſcena: Trāſlatio a ſcena hiſtriōica. cuius apparatu. ſpectacula exhibēt. **NON tauro:** Alluſit ad fa-
bulā eutopæ: q̄ tauro auecta ē. q̄ fabula ī ſcenicis ſpectaculis Romæ edita ē. **PLAcitis gānitibus:**
Voces inq; & ſulurros adhibebat uirgo illa capticia: q̄bus ut pote placētibus reuocatus ſū ab ipetu
fugā prebuiq; facile dorſū aſcēſurā puellæ. **GNauiter:** Strenue ac pernīciter. **EQVEſtri celeri-
tate:** Lucianus. κατω τωτε ερωτιθησ φυγησ και τη τησ κορησ σπουδη εφυγομ ιππουδρο
ωω ideſt ego fugā amoræ & puellæ ſtudio fugiebam curſu equino & celeritate. **SEpicula:** Sæpe **Sepicule.**

SVAſu: Suaſione & incitamento. **SOLum replaudens:** Terram ungula quadrupedaute reper-
cutiēs. id qd̄ fieri ſolet ab equo iumēto. **Aſino p̄niciter curſitatibus.** **ADHīnīre:** Quodā quali hī
nītu reſpōſare recāere. maluit at̄ adhīnīre dicere q̄ rudere: cū hīnīre equorū ſit: rudere. **Aſinorū tā
quā eqnā naturā imitare.** ſitq; honeſtius uerbū: **Getæ īpatori Romāo familiare ſuit haſce q̄ſtio-
nes grāmaticis propōere.** ut dicerēt ſingula aīalia quō uocē emitterēt. ut exēpli cā Agni balant. **Porcelli
gruniūt.** Elephāti barriūt. Ranæ coaxāt: eq̄ hīnīūt. **SPIrās altius:** Quidā legūt ſuſpirās **Elephāti
barriunt**
ut ſit imitatio Virgiliana ex illo uerſu: ſuſpirās ī moq; trahēs a pectore uocē utraq; lectio erudita **Spirare
altum.**
utraq; poetica ē ſpirare altū os dī: q̄ cū fiducia ferociāq; elatior ē. ſuſpirare altū ē. ſuſpiria ab imis **Opitulus
iupiter.**
p̄cordiis trahere. **OPEM facite:** Succurrite atq; opitulamini. ueteres iouē cognomēto opitulū **Opalia.**
coluere q̄ opē īdigētibus ferret. opē quoq; deā uenerati ſūt. q̄ ipſius ope. i. auxilio uita cōſtet: hu **Coelum
deorum.**
māaq; uitæ alimēta q̄rūt. uel q̄ ops ē terra. & hīc oē opus cui feriæ dedicatæ dicūt opalia. q̄ dies **Coelum
deorum.**
erat poſt ſaturnaliam. auctor Auguſtinus. Lucianus ſic. ηδεπαρθεμοσ τοιοσ μερ θεοιοσ ευχε
το σωσαι αυτην τη φυγη. i. uirgo qdē deos rogabat. ut ipſā ī fuga icolumē ſeruarēt. **COE**

in Cosmographia testat deū hīc in arduis arcibus solū cōsecratū. idēoq; mortales cœlū suspicere solēt ī p̄cauōibus. tāq̄ ī domiciliū deorū ac sedē. plinius. sic hominū terra. ut cœlū dei. Litatū est Debet īqt mala fortūa satis supq; placata eē cruciatibus & erūnis. q̄s hactēus p̄pessa sū. litare. n. si gnificat sa crificio facto placasse numē: qd̄ aliubi copiosissime explicatū leges: malā at̄ sceuiētisq; fortūa placat numē calamitatibus. cruciatibus & erūnis. talibus. n. piāminibus gaudet fortūa du rior. sicut mars cognominat̄ a grācis αἰμοχαρής quasi sanguine gaudēs: malā at̄ fortūa ara ī

Litare.

Mars ai
αἰμοχα
ρής
Ara ma
læ fortu
næ.

exq̄llis cōsecrata fuit: cuius pli nius & M. Tullius meminerūt.

TVq; p̄sidiū: Verba hęc per apostrophā sūt a uirgīe ad Asi nū: quē libertatis salutisq; suæ p̄sidiū uocat: cū illius ope & dorso effugiū īnenerit: apd̄ Lu cianū sic īqt. ἢρ με εφη κό.μι σης π̄ρος τοῦ πατέρα ω κα λε συ ελευτερομ μερ σεπαρ τοσ αφησω κριθωμ δε μεδι μπρος ο φοταισ οι εφεκασ. τ̄ης ἡμεράσ το αριστοῦ. i. si me īqt ad patrē p̄uexeris o for mose te liberetē sinā tibiq; quo tidie pro p̄adīo dabit̄ medim nus ordeī. ē at̄ medimnus grā cis mēsuræ nomē. quē nri mo

Medim
nus.

diū īterp̄tāt̄ de quo prisciūs & Aufōius. PROco: Qui me expetit uxorem. grāci αἰμοστυρασ

Ifocolon

Compar.

Pestina.

Pestita

tellus.

Discrimi

nare.

Discermi

culum.

Discrimē

Discrimē

Discrimi

natim.

Indiscri

minatī.

Incuria.

Impoli

tia.

Bullæ

Hō bulla

est.

Bullare

Inocula

tus.

Inocula

uerbū ru

sticum.

Inocula

tio īstio.

Empla

stratio.

peos uocat. QVOS honores: Exornatio rethorica est grāci īfocolon uocat. a nris dī cōpar hī sce at̄ exornatiōibus oppido q̄ frequēs ē Lucius noster. IVbā: Scilicet Asinā. PESTina. a plinio pestinari segetē ē cratibus dētatis q̄si pestinibus herbas p̄ide ac capillos pestere: erat̄ grāmatici q̄ autumāt pestiare uerbū latinū nō eē. q̄bus plinius Apuleius ceteri restagāt: quorū auctoritas apd̄ me pluris ē quā illoꝝ regulæ & decreta. Elegāter pestita tellus dī Columellæ pro pestinata. quā ītelligi uult discriminatā repurgatā. & deteriso squalore nitescētē. Discriminabo: Discriminare ē diuidere & ut īqt Donatus Virgilianus īterpres i. xi. Eneidos cōmētario. discriminare ē proprie specie a specie separe: ut expōas discriminabo comā discerniculo distiguā & diuisiōe cōponā. est at̄ discerniculū acus. qua capilli mulieꝝ ante frōtē diuidūt. a discernēdo dictū de quo. M. Varro sic. discerniculū ē quo discernit̄ capillus pestē qd̄ p̄ eū explicat̄ capillus. a discernēdo quoq; disci minē capitis deducit̄ qd̄ significat̄ diuisionē capilloꝝ muliebriū atq; dīseparationē. de quo Ouidius: cōpositū discrimē erit. discrimina lauda. ab hoc uerbo discrimino fit aduerbiū discriminatū qd̄ significat̄ separatū. & diuisim. sicut ecōtrario indiscriminatū usurpāt̄ eruditi pro eo qd̄ ē promi scua & indifferēter. INCuria: Negligētia. Oratius. offendat maculis. quas aut incuria fudit. apud antiquos si quis eques Romāus equū hīc gracilentū. aut pax nitidū uisus. erat̄ opere censorio im politia notabat̄ id uerbū significat. quasi dicas incuria. Catonis Tusculani scitū illud celebrat̄. ma gna inquit cultus cura est. magna uirtutis incuria. caudæ p̄ter hominē ac simias sūt oibus fere aialibus & oua gignētib. setosa ut equis bonū caudis lōgissimus taulis. atq; in ima parte hirtū idē Asinis lōgior q̄ equis. sed setosus ueteris. ueteria at̄ dicūt aialia q̄ ueheūt ut supra affat̄ expli cauimus. COMpta: Culta exornataq; purior lectio ē cūcta. ut dicat se oī diligētia p̄politurā se tas asinina caudæ globosas: & p̄ris ienodabiles diuitia icuria negligētiaq; discriminadi atq; ex pediēdi. BULLis aureis. Hoc ī loco bullæ significāt̄ ornāmēta illa orbiculata extuberātiaq; q̄bus tāq; oculis ephippia equorū & p̄toralia & habenæ exornari solēt: alias bulla tumor ē momētari us ī aq; repēte deficiēs. idē puerbiū illud Varrōianū. hō bulla ē. bullare uerbū ē qd̄ significat̄ bul las facere. ut apud celsū si uria bullat. Alias bulla p̄ gestamie & ornatu īgēuorū puerorū accipitur: sup̄ q̄ re ī cōmētariis Suetōii copiosissime. Annotauimus. INoculatū: Decēt̄ dixit. q̄si oculis lu minosū. alludēs uidelicet ad bullas effigiē. q̄ ueluti oculos rep̄sētāt. iocularē apd̄ scriptores Agri colatōis. ē īserere arbores ea īstōe. q̄ ioculatio noīat̄. quā teste plinio docuit ipsa natura. uel ut alii usus. fit at̄ gēma siue oculo exciso ex alia arbore. & ī aliā arbore īclusa. Virgil. ioculationē signat̄ scribēs ī Georgicis. Nec modus īserere. atq; oculos ip̄ōere simplex. Emplastratio eadē ferme est q̄ & inoculatio. idēoq; dixit plinius. emplastri ratio exp̄ inoculatōe & ipsa nata. uideri pōt: palladius persicus inquit inoculari potest. quod & emplastrari dicitur. inoculatio omnium īstionum sce cūdissima est. PROgestans nucleos: Pollicet̄ puella. se sinu uestis & quidē sericæ nucleos scitio ris saporis gestaturā. quibus asinū opimet saginetq; quē eleganti uocabulo sospitatorē appellat̄ propterea q̄ eam sospirauerit. saluaq; eduxerit. ex manibus latrocinalibus. sospitare. n. saluare est. & cōseruare:

SEXTVS

& cōseruare: Ennius. Regnū nostrū sospitēt supstitentq;. hinc iuno sospita dicta. cuius. M. Tullius Ouidius. Liuius. cæteri meminerunt: Deus quoq; ille genitor oīum & architectus bono epitheto dictus sospitator: cuius nutu cūcta regūt: & cōseruāt. Nucleos aut̄ hoc ī loco nō tā pineos & ex nu- cibus intelligo q̄ ex ope pistorio cōcinnatos. a dulciario. nuclei nucis pineæ sitim sedāt. & acrimo- niā stomachi renibus & uesicæ utiles. græci στρωβυλους uocāt. Iuriscōsultus titulo de uerboꝝ significatione inq̄ itegros strobilos de pinu ligni appellatione cōtineri. SAGINabo: Saginarium

Sospita-
tor.
Sospitaꝝ.
Sospita
iuno.
Strobili
qui.
Sagina-
rium.

figinabo, Sed nec inter cibos delicatos & ociū profun-
dū: uitæq; totius beatitudinē: deerit tibi dignitas glo-
riosa: nā memoriā præsētis fortunæ meæ: diuinæq;
prouidētiæ ppetua testatione signabo. & depictā ī ta-
bula fugæ p̄sētis imaginē: meæ domus atrio dedica-
bo. Visetur & in fabulis audietur. doctorūq; stulis ru-
dis perpetuabitur historia. Asino uectore uirgo regia
fugiens captiuitatē: Accedes antiquis & ipse miracu-
lis. credimus etiam exēplo tuæ ueritatis: & Phryxum
arieti supernataſſe. & Arionem delphino gubernataſſe.

dici uoluerūt ueteres locū ī quo
sagina. i. pinguitudine gliscerēt
aialia & opimarēt. M. Varro in
tertio de Re Rustica. ad faginā-
dum inq̄ eligūt pullos. circiter
sexquimēses q̄ sunt nati: eos in-
cludūt in faginario. nucleos aut̄
mellitos & esculētos pollicetur
Asino peride ac hūanū gustatū
habēti: cū alioqui cibaria hmōi
nō faciāt ad palatū Asini: cui ut
inq̄ heraclitus & repetit Aristo-
teles ī. x. ethicoꝝ iucūdus est fe-
nū auro. OCIVM p̄fundū: Tā
quā iumētis ociū sit finis beati-
tatis: in quo multi sūmū bonū

Fenum
asino iu-
cundius
auro.
Ocium
portus.

posuere. & ī ociū tāq̄ portū p̄fugerūt. qđ ut inq̄ Oratius. neq; gēmis neq; purpura neq; auro uena
le est. NON deerit dignitas: Promittit Asino id qđ sapiētes uiri ip̄rimis expetēdū eē cēsent ocio
sam. s. dignitatē. M. Tullius in Oratione p̄ sestio: id qđ ē p̄stātissimū maximeq; optabile sanis &
bonis & beatis cū dignitate ocium. PERpetua testatione: Cōstituā inq̄ monumētū qđ ppetuo
testetur p̄pagetq; posteritati hāc meā fortunā & fugā. ATRIO dedicabo: Ex ritu istitutoq; anti-
quorū in atrio dedicaturā se dicit tabulā: Cuius pictura exprimat Asinū uirginis sospitatorē. Nāq;
apud maiores in atris cereæ imagines singulis disponebāt armariis. obiter spectādus est Ouidii
uersus pensiculate. qui libro amoꝝ p̄rio sic legi solet. Nec te decipiāt ueteris q̄nquaria ceræ. Quid
sint quinquatria triuialibus quoq; Grāmatisis notissimū est. Sed q̄ bene hoc in loco cōueniat di-
ctio hęc nō dispicio. extortus nimirū ē intellectus ille: q̄ fertur. nec elegātiæ poeticæ satis q̄drās.
Quo circa sensu curiose perpēso ita legēdū opinor. Nec te decipiant ueteris plena atria ceræ. hoc
intellectu puro sane & lucido. inq̄ lena ad puellā ne decipiat te amator p̄ nūmīs afferēs nobilita-
tē & stēmata familiæ. ostentāsq; atria plena auoꝝ imaginibus. & ita docet in amatore spectandū
esse marsupiiū nō stēmata. De atrio pleno fumosis imaginibus in hūc sensum. M. Tullius & Sene-
ca cōmeminerūt. Repositoriū quoq; ibidē erat tabulæ pictæ. qđ pinacothecen ex re dixere: de
qua mētio apud Pliniū. & Varronē. docet Victornius qua magnitudie cōstituēdæ sint pinacothecæ.
ASINO uectore uirgo: Erit inq̄ res nouis annalibus memorāda. & stilo historico celebrāda:
qđ uirgo euaserit captiuitatē Asino uectore liberata. PHRYXū arieti: Mythici tradūt. & memorat
higinus phryxū & hellen eius sororē arieti ip̄ositos iras nouercales. & paternū furorē p̄ undas pro-
fugisse. hellen ī pōtū decidisse. a cuius noīe dictus sit helespōtus. phryxū colchos puenisse incolu-
mē: & Arietē Ioui imolasse. pellē in tēplo fixisse. & arietis ip̄sius effigiē ab Ione inter sidera consti-
tutā. Est aut̄ Aries in cælo signū æq̄notiale regale. a græcis crios dictū. qđ cū in eo signo sol fuerit
inter diē & noctē quodāmodo iudicat: tropicū dicit qđ ī eo sol uernū tēpus faciat: uer enī initia
sole in arietē ingresso. auctor Firmicus maternus ī p̄rio matheseos: pdiderūt aureā habuisse pellē
Arietē phryxi p̄ caritatē. ad quā in colchida p̄feti regio ḡne dicunt argonautæ. Eusebius chro-
nographus. affirmat ideo ariete fingi uestū phryxū. qā nauī fugit nonercales insidias: cuius isigne
erat aries. ET arionē: De arione citharedo famigerato. qui delphino uestus est scribūt Plinius.
Solinus cæteri. copiosissime oīum Gellius & herodotus: de quo cecinit Ouidius in secūdo fastoꝝ
Quod mare nō nouit: q̄ nescit ariona tellus. Strabo uulgatā historia: de rogās fidē a p̄donibus in
mari obrutū arionē fuisse asseuerātē affirmat. sed fabulæ argumētū uel potentissimū est: qđ simu-
lacia duo ænea ad tenax laconia p̄mōtoriū uisebāt Delphinus uehens & hō isidens: p̄terea affa-
tim exēploꝝ est. qbus pditur pueros a delphinis amasiis p̄ maria uestos esse q̄ fidē faciunt. ut inq̄
Plinius: ut credat arionē quoq; fidicinē interficere nautis in mari parātibus ad intercipiēdos eius
q̄stus eblanditū: ut prius caneret cithara. cōgregatis cātu delphinis eū seiecisset ī mare exceptū ab
uno tenax in litū p̄uestū: p̄ quo facto iter sidera delphin est collocatus. Scio alios quoq; causas
tradi cur delphin iter sidera figuratus sit. sub quo sidere nati erunt petaminarii. & petauristarii ut
docet Firmicus maternus nouissimo matheseos uolumie: sunt aut̄ petaminarii q̄ agilitate corpis
q̄lū uolare uideāt: uñ & nomē. græce enī πειραται significat uolo uolas. significatio petaminario

ociosa di-
gnitas.

In atris
imagies
cereæ:

correctus
oidii
uersus.
Pinaco-
thecæ.

Fabula
phryxi.
Hellepō-
tus unde
Aries in
cælo.

De ariōe

delphini
amasi
pueroꝝ.
Nati sub
delphine
petami-
narii.
Petauri-
starii.

Petauri- rū haud multū diffidet a petauristariis: quos & petauristas appellat: de petauro q̄s ignorat illa q̄ tra-
 sta. dunt a cōmētatoribus Iuuenalis & Martialis: nihil notius: Arion quoq; nomē ē eq̄ memoratissi-
 Arion mi. p̄conio poetae: cuius dñs fuit adraustus. q̄ ex neptuno & cerere natus dī hūano dextri pedis ue-
 equus. stigio. EVRopā tauro: Notissima europæ Agenoris filia fabula ē: quā Iupiter ī tauæ deformatus
 Europa. exp̄henice exportauit in cretā. a cuius noīe tertia pars terræ Europa noīat: hīc illud Oratianū: tua
 fectus orbis noīa ducet. Pythagoras ex are tarētī fecit egregiā Europæ imaginē tauro insidentis.
 Historici tradūt Europā a cretē
 orbis ter- ræ a scē- minis di- ctus. Asia. Europa unde. Lybia. sibus raptā eē naui. cuius fuerit
 isigne taurus: Ideoq; fingi a tau- ro auctā. Notabile illud. & ad
 fœmineū sexū cōmendādū ma- xīe ptinēs orbē terræ: a nomi-
 nis di- ctus. Asia. Europa unde. Lybia. nibus scēminæ nūcupari. nāq;
 Asia. Europa unde. Lybia. ut dixiū ab europa agenoris fi-
 Europa unde. Lybia. lia: Libya quæ ē Africa a Lybia
 Epaphi filia. q̄ si talia scirēt mu- lieres nrī t̄p̄is: q̄ insolēter gloria
 rēt: q̄ se se iactāticlæ extollerēt: q̄ sibi ipsīs placerēt. & quotidia-
 no iurgio uiris opprobarent. q̄ muliebri gēus. foret lōge q̄ uiri
 le p̄stātius: q̄ scēmiæ nomē or- bi terræ: ididissent: p̄ide uīros
 moneo. ut hæc ueluti mysteria habeāt ī sanctuariis. nec pdāt in
 cœtu scēminæ: ne ille ex isolē-
 tibus fiat isolētiores. MVgiuit ī bouē: Q̄ n̄. f. factus taurus Europē uexit: ob id dī taurus iter astra
 eē cōstitutus. ī cuius p̄ia p̄te qcūq; habuerit horoscopū erit uates Enthēus. i. diuinus. & numīe af-
 flatus. q̄ dictio frequēs ē ap̄ scriptores. dixit Cicero enthusiasmos abest p̄ afflatu poetici furoris.
 Suspirat̄ HIC. Idest hæc. Idētīdē: Frequēter. SVSpiratus: Suspiria nomē ē q̄rti ordinis. sic Ouid. ī. xiiii.
 Prouer- Respicit hūc uates. & suspiratib⁹ haustis. AD triuū: Lucius biuiū. græce. n. ait. Διπλοδοσ. ap̄
 bium. gracos ē p̄uerbiū huic loco cōgruēs εμπτριοδωειπι. i. ī triuio sū. dī at̄ de his q̄ incerti sūt & nuta-
 In triuio būdi ī negociis obeūdis. p̄pea q̄ εμπτριοδω i triuio positus nescit q̄ uia ire debeat. DEXtrorsum:
 sum. Ad dextrā p̄tē. Oratius ille sinistrorsū hic dextrorsū. GNArus: Scius & callēs. EXpostulabā: Cō-
 Dextror- querebar subaccusabā. expostulare enī ē ut inqt Donatus: cōqueri ap̄ illū ip̄m q̄ peccauerit postu-
 sum. lare de illo ap̄ alteq; eodēq; significatu postulatio & expostulatio usurpāt. MEIS pedibus. Vt. f.
 Expofu- pedes mei. te ducāt pditū ī manus latronū. IN cā finali: Verba scite & cōducēter usurpat iuriscō-
 lare. sultoq; apud quos tituli sunt finiū regundoq; familiæ herciscūdæ. & q̄ sit pp̄rietary. & q̄ fructua-
 Postula- rius. Actio ī agris uestigalibus & iter eos q̄ usū fructū hnt. uel fructuariū & dñm pp̄rietary uicini
 Expofu- fundi. & iter eos q̄ iure pignoris possidēt cōpetere pōt. ī finalibus q̄stioibus: ut inqt Papinianus. ue-
 latio. tera monumēta sequēda sūt: familiæ uero herciscūdæ nomē dī. hereditatis diuidēda. ubi familia
 Finales accipit p̄ pecunia & rebus hereditariis. qd̄ docēt iuriscōsulti titulo de Verboq; significatiōe allegā-
 q̄stiones tes legē. xii. tabulæ: cuius hæc sūt uerba: agnatus pxius familiā hēto. hoc ē hereditatē. In eadē si-
 Familia gnificatiā dcm̄ ē illud ab Aulo Gellio familiā pecuniāq; suā p̄adiog; gurgitibus pluiffent: in eo
 herciscū- dē significatu apud Terētīū quoq; familiā dici repies. p̄ familiæ herciscūdæ actionē: ut inqt Vlpia-
 da. nus diuidit hereditas. q̄ qd̄ actio pficiscit ex lege. xii. tabulæ. Nāq; hereditibus uolētibus a cōio-
 Familia ne discedere necessariū uidebat aliquā actionē cōstitui: q̄ iter eos res hereditariæ distribuerent. si
 heredita- cut ergo iter litigatores de pp̄rietary soli litigat: sicut q̄stioes finales existunt iter coheredes de fa-
 De uia milia herciscūda. hoc ē hereditate diuidēda: ita festiuer decētīq; trāslatiōe inqt Apuleius se cōten-
 herciscū- disse cū puella de uia herciscūda cū illa dextrorsū tēderet. hic uero sinistrorsū. Tota res ē ex uerbis
 da. Juris ciuilib sciēter apteq; trāslata. Festus Pōpeius erectū dici tradit a coercedo dcm̄. Vnde & herci-
 Correfta scūdæ inqt. & erisci. uidor legisse. ap̄. M. Tullīu erciū cieri. qd̄ & legi pōt erisci ex hac festi auctori-
 dictio fe- tate. cuius uerbū corrigo ut p̄ erectū legas ercium. herceus uero Iupiter dictus ex eo q̄ itra cōsepta
 sti. & penetralia domi colit: quē & penetralē uocat. græce. n. ερκος dī septū. De ioue herceo. Ouid.
 Erceus Lucius. ceteri. AD lūæ splēdorē Lucius. και πορροθερ ευδυσ προσ την σεληνην εγρωσαμ
 Apellat̄ τουσ αυστυχεις αιχμαλωτους. i. & p̄cul statī ad lunā cognouit iscelices captiuos. APPEL-
 cteditor. lat: Alloquit. alias appellare uerbū ē creditoris quo debitorē sup debita pecunia cōpellat. ap̄ Co-
 Nomina lumellā Alphius scēnator dixisse seuerissime fer̄ optia noīa nō appellādo fieri mala: ubi noīa p̄

SEXTVS

debitoribus accipiuntur. **LVCVbratis uia:** Quasi nocturno tempore ad lucubrationem conficiatis. Docet Columella. quemadmodum Agricola debet ad lucubrationem uespertinam palos decem. uel ridicas quatuor conficere: totidemque per antelucanam lucubrationem. uocant autem ridicas pedamenta. que optima in uinea solent afferi ex quercu & iunipero. alibi correximus medosum Plinii locum apud quem in xvii. non ridicas legemur sed radice. **NOctis intempesta:** Intempesta nocte dicunt media. & tenebricosa. Helius dicebat intempesta esse id noctis tempus quod agendis rebus minime idoneum est: quod alii conubium appellat: que fere omnes conubent. alii ab eo quod sileretur. si lentium noctis. quod Plautus coticinium uocat. **LARuas:** Pro pertius libro elegiarum quinto. tradit. manes umbrasque defunctorum nocturno tempore liberare uagari. sic enim scribit. nocte uagare ferimur nox clausas liberat ubras: Apuleius in Apologetico. oppido que eleganter id genus laruas appellat noctium occursacula: bustorum formidamina sepulchrorum terriculamenta. Plinius nocturnos terrores diem memoratque remedia idem fatuos uocat: que passim scemiarum Amasii credunt: quos lingua uel macula folletos appellat: Verba Plinii ex. xxvi. subscripti hac in pino a foecis abigunt. quos mira persuasione fatuos uocat: Hieronymus ozellum a rusticis noxiari tradit

Lucubratio uespertina ante lucana. Ridica. Nox intempesta conubium Silentium noctis. coticinium larua ter riculam ta. Fatui fatuelli. Ozellus. Laruari.

Lucubratis uia: nec noctis intempesta manes: laruasque formidatis? An tu pbissima puella parates tuos iterum scere pperas? Sed nos & solitudini tuae praesidium prebebim: & copendiosum at tuos iter monstrabim. & uerbum manu secutus: praeheso loro retrorsum me circutor quet: nec baculi nodosi quem gerebat suetis ictibus temperat. Tunc ingratis ad proptum recurreres exitum reminiscor doloris ungulae. & occipio nutanti capite claudicare. Sed ecce inquit ille qui me retraxerat: rursus titubas & uacillas? & putres istius tui pedes fugere possunt. ambulare nesciunt: At paulo ante pinnatam pegasi uincebas celeritatem Dum sic mecum: fuste quatiens benignus iocatur comes. iam domus eorum extremam lorica pueneram? & ecce de quodam ramo pperae cupissus: induta laqueum

dit uulgus fatuellum nuncupat. idem Hieronymus laruae naturam esse dicit terrere paruulos: & in angulis occurrere tenebrosis: De laruis in superioribus copiose dictum est: unde laruati per lymphatis & furetibz dicti. Lucianus. ου τα δαιμονια δελοικασ. i. non tu quidem demones extimescis. **INTERuifere:** Ex iteruallo reuifitare alias totum uifere. **COMPendiosum:** Breue & copendiariu. alias lucrosu significat. **AD tuos iter:** Lucianus. ημεις σε τοις οικειοις απολωσόμεν. i. te tuis restituemus: **ICTIbus temperat:** Si quem poeniteat ictus illati. & statim expuat media in manu: quem percussit: leuaf ilico percussus a poena. hoc saepe delubata quadrupede approbatum est statim post tale remedium correcto aialis ingressu: quodam e contrario aggrauat ictus ante conatum simili modo salua in manu ingesta. **INGRatis:** Non sponte. non libere. aduerbiu est: Plautus at post profecto ingratis: ite hoc noctis a portu ingratis exci tauit. **OCCIpio:** Incipio. **CLAVdicare:** Lucianus dixit: εχλωλεομ. i. claudicaba. **PEGasi celeritate:** Aratus Ouidius. caeteri. Pegasum neptuni & medusae gorgonis filium esse dixerunt: quem in helicone faxum ungula feriens produxit fontem: quem ex eius nomine hippocrene est dictus: bellorophotes ex hoc equo decidens crus infregisse dicit. equus autem subuolasse: quem inter sidera ab ioue constitutus existimatur: de pegasi celeritate uolatica Catullus. Non si pegaseo ferar uolatu: Plinius in octauo pegasos penatos equos & cornibus armatos prodidit in ethiopia gnari. Eusebius ex auctoritate palephati. pegasum scribit fuisse nauem bellorophotis. idem Plinius in. x. inter aues fabulosas. numerat pegasos equino capite insignes. Lucianus in hac sententia. υγιαρωμ ιππου ωκυτεροσ και πετεινοσ ησθα. Sanus inquit equo ocior & uolaticus extitisti. **VOCCatur:** Corrige iocatur. nam per iriam dicit contem illu talia se cum iocatum esse. Lucianus ait se adeo post haec uerba sustuario supplicio affectum esse: ut ulcerosus fieret

Interuifere. Compēdiosum. Ad leuandum ictum & augendum. Ingratis. De pegaso.

DOMVS loricā: Obsessores urbium. ultra iactum teli fossam faciunt: eaque uallo. sudibus turriculis infirmit: ut erupentibus e ciuitate possint obsistere: quod opus lorica uocat. auctor Vegetius in quarto: saepe inuenitur in historiis lorica urbem esse circumdata. hircius in. viii. comenario belli gallici sic scribit. haec sperat uallo duodecim pedum muniti loricaque pro hac ratione eius rationis in edificari. ite pontium frontes uimineae lorica muniuntur. hic lorica domus significatur non tam fossa in edificata ad domum latrocinalē muniendam: que sepimentum atque maceria. qua sceptrata domus erat in tuto. M. Varro in primo de Re Rustica inter sepimenta. que tutandi fundi & uillae causa sunt numerat maceriam. cuius species fere quatuor sunt: nam fit aut ex lapide. aut e lateribus costilibus. aut e lateribus crudis. aut ex terra & lapillis compositis. Quod maceriae genus informe est. in deuteronomio sic scriptum legimus. cum facies domum quam: facies murum tecti per circuitum. ne effundatur sanguis in domo tua. & sis reus la bente alio & in praecipit ruente. Hieronymus scribens contra pellaginos recitat haec uerba. sed per illo facies murum tecti. elegatius & speciosius reposuit facies lorica tecto. Vnde fit ut lorica intell gamus esse murum tecti quem fit in circuitu domus ne quispiam & maxime pueri labatur in praecipit. periboli in eodem fere significato mentio est in ezechiele. nam graeci περιβολοσ uocat sceptrum. circuitumque

Pegasi inter aues. De lorica edificanda. Maceria. In deuteronomio. Facies lorica tecto. Peribolus lorica

Peribolus lorica cingens templum. Gonorrei qui	& ita Hieronymus peribolū capit p lorica siue circuitu. & corda quasi quadā: q̄ fit ī domo: ne facilis in p̄ceps lapsus sit. Iosephus in sexto belli iudaici scribit. q̄ templum Solomonis arāq; cingebat ex pulcherrimo saxo lorica gratissima usq; ad cubitū surgēs. q̄ populū a sacerdotibus segregabat: & gonorreos arcebat. Sūt aut gonorrei. ut Vocabulū signat femine fluentes. ὄρον enī genitura dicit. & ῥεω fluo. apud Pliniū gonorrei signātur: p illos q̄bus ut ipse ait: genitura fluit. male litterati nō gonorreos legūt sed gomorreos. corrupta dictiōe & significatu. ANVS pendebat: Lucia		
Laq̄i p̄ce na p̄ce postera.	nus. τῆρ. μερ. γραυρ. ευρο. μερ. εκτῆσ. πετράσ. κρε. μα. μερ. ηρ. καλῶ. διω. i. uetulā ex petra suspēsā: funiculo inuenimus. Funiculo: Lucius. καλῶ. διω. dicit. ita enī gr̄ci funiculū uocāt. Plinius elegāter p̄enam laquei p̄posterā appellat ex eo qd̄ includatur spiritus: cui exitus est querēdus. In quinta parte aquarii. q̄cūq; habuerit horoscopus laqueo se suspendet. Suspendios uocāt laqueo nexili stranguatos. Plinius ait laqueū suspendiosū circūdatū tēporibus dolo rē capitis fedare. infamissimum hoc gēus mortis iudicauit anti-	anus illa pendebat. Quā quidem detractā protinus: cū suo sibi funiculo: deuictā dedere p̄cipitē puellaq; statī distēta uiculis: cōnā quā postrema diligētia p̄parauerat infœlix ānacula: ferinis iuadūt aimis. Ac dum auida ferocitate cuncta cōtruncant: iam incipiunt de nostra p̄ena: suaq; uindicta secū considerare. & utpote in cœtu turbulēto: uariā fuere sentētia. Ut primus uiuā cremari censeret puellā. Secundus bestis obiici suaderet. Tertius patibulo suffigi iuberet. Quartus tormentis ex carnificari p̄ciperet. Certe calculo cūctorum: utcūq; mors ei fuerat destinata. Tunc unus omniū: sedato tumultu placito sermone sic orsus est.	
Insepultus suspēdio.	quitas: ideoq; pontificalibus libris cautū. ut qui laqueo finiisset uitā insepultus abiiceret. Distenta uinculis: τῆρ. με. π̄. ἀ. ρ̄. ε. ρ. ο. ρ. η. ρ. ε. ρ. δ. ο. ρ. κ. α. τ. ε. Δ. η. σ. α. ρ. i. uirginē intra domū uinculis alligauerūt. FEROCitate: Quid si legas uoracitate: ut significet animis ferinis & uoracitate inexplēbili latrones cōnā inuasisse: Lucius simplici ter ait: εἰ. τ. α. ε. Δ. εἰ. π. ρ. ο. υ. ρ. κ. αἰ. π. ο. τ. ο. σ. η. ρ. μ. α. κ. ρ. ο. σ. i. postea cōnitarūt. & potio erat liberalis. IN cœtu turbulēto: Sicuti uulgus incertū scindū solet in uariis sentētias in cōtione populari. & turbulenta. ita & latrones. in q̄bus nulla ratio. nullū cōsiliū ē uariis sentētias decernūt sup supplicio Asini & puellā. loquitur aut ex forma cōsiliū. & ritu senatus: in quo rogati sententias quisq; censent. qd̄ sibi & Rei. Pu. uideat. VIVAM cremari: Inter atrocissima genera p̄enarū ē ignis capitalium p̄enarū fere isti gradus sunt. ut docēt iuriscōsulti. ff. de p̄enis. Sūmū supplicium eē uidet ad furcam dānatio. Itē uiui crematio. itē capitis amputatio. ultimū supplicium. ut uerbis Celsi utar. mortē solā interpretamur. igni cremātur plerūq; serui: q̄ saluti dominoꝝ suoꝝ insidiati fuerint: nō nūq; etiā liberi. plebei & humiles p̄sona. Incēdiarii capite puniūtur. plerūq; uini exurūtur. Seneca inter s̄c̄uitiā cōmēta numerat tunicam alimētis ignium illitā & intextā: quā duo terribissimi poetarū elegantissimo uocabulo molestā appellāt. ait. n. Satyrogaphus. Ausi q̄ liceat unica p̄ire molesta. & ep̄i gr̄matarius. Nā cū dicat tunica p̄sente molesta. ure manū plus ē dicere. nō facio. Itē ad hāc tunicā uelut alludēs inq̄t & scōbris tunicas dabūt molestas. BESTIIS obiici: Inter ḡna p̄enarū. ē ad bestias dānatio & ut inq̄t Paulus iuriscōsultus. ad bestias dānatos. fauore populi p̄sides dimittere nō debēt. bestiarios appellāt aduersus bestias depugnātes. q̄ exhibētur inspectaculis ferarū: de quibus Seneca ī decimo epistolarū. nup̄ in ludo bestiarioꝝ unus ex germanis cū ad matutina spectacula p̄paref̄ secessit ad exonerādū corpus: Tertullianus refert in apologetico: morē eē bestiariis ut supremā cōnā. cōnātes liberalius epulentur bestiarioꝝ meminit. M. Tullius epistola qd̄ ad quertū fratē. PATIBULO suffigi: Famosos latrones in his locis. ubi grassati sunt furca figendos q̄ plurimis placuit: ut & despectu detereātur alii hisdē facinoribus. & solatio sit cognatis. & affinibus interemptoꝝ. patibuli supplicium infame est. ut docet Lactātius ī quarto. quo humiles & infimi affici solēt. Saturnus ī horoscopo ut tradit Firmicus ī quinto matheos interdū cā est ut patibulo suffixus ī crucē tollat. patibulū at̄ dici crucē nemo nō nescit. uñ Plautinū uocabulū fit patibulatū alias p̄ serra p̄oif: qua hostia occludūt. ab eo qd̄ hoc patibulo remoto ualua pateāt: Cato patibula nō tā p̄ serra lignea q̄ p̄ istrumēto uindemiatorio accipe uidet: cū scribit uindemia & oletate facta patibula oīa ī suo q̄q; loco reponēda. Vbi oletas Catōi dī p̄ uindemia olearia. EXcarnificari: Tyrānica crudelitas ē tormētis & lenitudine mortis p̄ carnificinā hoīes necare. Caligula nō temere ī queq; nisi crebris & minutis ictibus aīaduertebat: noto sanguinario p̄cepto ita fieri. ut se mori sentiat. Tiberius quoq; Cæsar exq̄ritis longisq; tormētis & cruciatibus excarnificatos hoīes necabat. CALculo: Sentētia & suffragio. q̄ p̄ lapillos significat: Cādidus calculus dat ī absolutiōe niger ī dānatiōe. Ouid. morē fuisse testat̄ niueis nigrisq; lapillis. his dānare reos. illis absoluerē culpā. Romāi auctore Dionysio ī cēturiatis cōitiis singulos calculos p̄ singulas cēturias ferebāt: qd̄ fabis dat̄ suffragia: sicut Bononiēsis senatus fabis albis suffragat: nigris refragat. Enygma illud Pytha-		
Viui crematio. Incendiarium uiui exurūtur Tunica molesta quid. Ad bestias damnatio. Bestiarii Patibulum infame. Patibulum. Patibulum fera. Oletas. Calculus cādidus in absolutione. suffragia p̄ fabas. symbolum pithagoræ.			

SEXTVS

gore quo ꝑciebat a fabulo abstinēdū eruditi ad hoc trāsserūt. ut interpretētur significare uoluisse pythagorā abstinēdū eē a Rei Publicæ administratiōe: q̄ ꝑ fabas explicat. Calculus alio significa- tionis diuerticulo poni dicit ꝑ ꝑsupputatiōe calculatoria & ꝑ rōne accepti expēsiq; subducta: Inue- nalis ponat calculus. Columella hic calculus quē posuimus. Itē ut diligēs ratiocinator calculo po- sito uidet. Sic oīs schola eruditorū loquit̄. De calculo: q̄ ī uesica nascit̄: diro cruciatu torquēs nulli ignotū a quo calculosi dicti calculo laborantes: quos græco uocabulo lithanicos appellat̄: lithoto

calculosi
lithanici
Lithoto-
mos.

Nec sectæ collegii: nec māsuētudini singulorū: ac ne- meæ qdē modestiæ cōgruit: pati uos ultra modū delic- tiq; seuire terminū: nec feras: nec cruces: nec ignes: nec tormēta: ac ne mortis qdē maturatæ festinas tenebras accessere: meis itaq; cōsiliis auscultātes uitā puellæ: sed quā meret̄: largimini. nec uos memoria d̄seruit utiq;: qd̄ iā dudū decreueritis de isto asino: semp̄ pigro qdē sed māducone summo. nūc etiā mendaci: fictæ debi- litatis: & uirginalis fugæ sequestro: ministroq;. Hunc igitur iugulare craftino placeat. totisq; uacuefacto ꝑ- cordiis per mediam aluū: nudā uirginē. quā prætulit nobis: insuere: ut sola facie prominēte: cæterū corpus puellæ nexu ferino coherceat. Tunc super aliquod sa- xum scruposum insitium & fartilē asinū exponere. &

duci noīant̄: Pōpōius. magnus māducus Camillus. M. Varro magnæ mādonū gulæ. māducatus cibus & cōmāducatus. nō tā significat̄ comesus. ut uulgo usurpatū q̄ māsus. & dēribus cōminutus masticatorq;: q̄ deinde ꝑ medicamēto īponi solet. & ꝑ iartura ingeri. Ita Plinius ita. M. Varro. ita oēs loquūtur: q̄ erudite pure latine loquūt̄. VIRginalis fugæ sequestro: Sequester ē medius īter duos altercātes: & ut uulgo dicit̄ mediator a sequēdo dictus. q̄ eius q̄ electus sit. ut docet. Au- Gelius. utraq; pars fidē sequat̄. M. Varro sculnā appellat. Lauinius quoq; scribit sequestrē uulgo dici sculnā. quasi seculnā a sequēdo. Quod apud sequestrē depositū erat sequestro positū ꝑ aduerbiū dicebat̄. pacē sequestrā dixit poeta inducias intelligi uolens. Papinius in thebaide. ubi tunc fidei pacisq; sequestra mater eras. Sequestraria dicit̄ iure cōsultis actio de eo. qd̄ sequestro deponitur. nūc Asinus elegāter dicitur sequester fugæ uirginalis. tāq; uirgo fugiēs illū sequuta sit: eiusq; fidei fugā suā cōmiserit. qd̄ Apuleius dicit sequestrū & ministrū. Lucianus græce dixit: ὑπὸ κρημνῶν καὶ δακρυόρων. VAcuefacto: Exinanito euiscerato. & ut eruditi loquuntur: exenterato: exenterare enī est intestina educere detrahēre q; q̄ ἐντέρα uocat̄: hinc trāslatione decentissima exenterare marsu piū dixit Plautus pro uacuefacere pecunia detracta. tāq; numi intestina sint crumenæ. Lucianus: καὶ τὰ κρημνῶν ἐγκατὰ πύργα ἐξωβαλωμεν. i. uiscera oīa eiiciamus. PROminēte: Apparēte. & exerta coriū Asininū. ne. s. suffocetur in cluso intus meatu: Lucianus. τὴν κεφαλὴν ἐξὸ τοῦ ὄρου προχέειρον. NEXV ferino: Vinculo corrii Asinalis. SCRUposum: Plenū scrupis: a lapilloꝝ du- ricia meretrices scrupæ dictæ Plauto. quas intelligi uoluit cōtēptibiles. idē more suo ludens ait. meus scruposam uictus cōmeat uīā. INSTitiū & fartilē: Attēde mirā scriptoris ī uerbis elegātiā. nihil potuit inueniri significātius: q̄ Asinū insiticiū dicere & fartilē: in quo puella inserta sit & iclu- sa. de insiticio sat notū. fartilis uero is dictus. qui instar farcimīnis īpletur: ac farcitur: farturā appel- lat. M. Varro. in altilibus. fartores apud Terētiū. qui farcimina faciūt. fartilia apud Pliniū pro iurū- dis. qbus farciūt & saginat̄ aues a farciēdo. Quod aut̄ dixi fartilia pro turūdis poni: scito iurūdas dici panificia & buceas: qbus farciūt altilia ad saginā. M. Varro gallinas inquit farciūt turūdis or- deaciis. M. Cato loquēs de farciēdo palūbo sic scribit: dū poteris facere turūdas ex aqua des escam tēperatā. apud eūdē emēdanda est. ut opinor: dictio: sic scribētē Paulo supius. polline uel farina or- deacea cōspersa curādas faciat. Ego emēdo turūdas faciat: pro curandas: turunda eidem Catoni. significat linamentum illud ex filis. quod in fistulam & ulcus īmitti a medico solet. uulgus īperitū tastam uocat. Cor. Celsus linamentum. uerba Catonis sunt hæc. & si fistula erit & turundam non recipiet: & hoc metaphoricis dictum. nam sicut turunda farcitur auis. sic linamento illo farcitur fi- stula & uulnus. dicitur autē fartilis & farfalis ex cognatione. quæ est inter litteram. T. & S. ut mer- to merfo. pulto pulso. Apicius leporem farfiliē. pullum farfiliē. sepiam farfiliē. aliosq; cibos esculen- tos farfilles appellat: quibus. s. infarciuntur & ac conduntur intus condimenta cæteraq; id genus

māducū.
Mandū-
cones.
Mādōes.
Māduci.
Māduca-
tus cibus
Seq̄ster.

Sculna.
Pace se-
questra.
Seque-
straria.

Exentera-
re marsu-
pium.

Insiticius
Fartilis.
Fartura.
Fartores.
Fartilia.
Turūda.
Locus
Catonis.
Farfalis.
Pullus
farfalis.
Porcus
troianus
farfalis.

LIBER

gulae irritamenta. prisci porcum Troianum deceter uocarunt farfili & quasi aliis animalibus inclusis grauidum: ut ille equus Troianus grauidus armatis fuit. SOLIS uaporibus: Lucianus a quo haec eadem omnia memorat. graece dicit. θερπρωτατω ηλιω. i. soli feruentissimo. VERMIBUS: Lucianus. και τοιο σκωληξι περιερμη. i. & uermibus cruciata. Scoleca graeci uermem uocant & σκωληκιον uermiculum. Vn scolecia dicta eruginis genus. ex eo quod contrahat se in uermiculorum specie: cuius meminit Plinius. xxxiiii. VULTURES: Graece dicuntur gypes. aegyptii litteris hiero glyphicis: uolentes exprimerent naturam

Scolecia erugo a uermiculis.

Vultur si gnum naturae.

Fetor pestiferus.

Miserri- mum fa- me mori

Inedia non laeta

lis ante se- pte dies.

Esuriales feriae.

Mors si- nis erum- narum.

Dictum

Tiberii sanguina- rium.

Terra mi- fecta no- stri gi- gni ue- nena.

Pedarii Senato- res.

Germa- norum mos.

Framea.

figurabat uulturē: de quo Amianus Marcellinus . sic scribit. per uulturē naturae uocabulum pandunt: quia mares nullos posse inter has alites inueniri rationes memorat physicae. Nares aestuabunt: puella naribus & anhelatione fetore contrahet exanimalē. fetor enim ut medici tradunt res una est ex profertmentibus naturam mortaliū: ex immundicia cloacarum & fetore pestilentiam gigni tradunt iuriscōsulti. INEDIA diutina: Terribilissimum genus mortis est fame mori. si graecis camentis habemus fidem clamitantibus. λιω οικτιστον θαρπειν fame miserri- mum est mori. ab ezechiele sagitta famis mortiferae dicuntur. a Plinio mors fa-

mis dira nominatur. Quibus inedia mori consilium est. hi septimo demum die mortem oppetunt. Plinius tamen auctor est durasse plerosque ultra undecimum. LAETALI fama: Corrigo fame: ut exponas mortifera fame. ex diutina inedia conficietur. & lentissima tabe absumetur. parasitus Plautinus festiuiter appellat esuriales ferias: quibus scilicet ab edendo feriatum fumus. item parasitus alter famem fuisse matrem sibi suspicatur. propterea quod postquam natus est nunquam satur fuit: quam cum plures annos utero suo herere conuenit. MORTEM sibi fabricare: Cum mors finis sit erumnarum & requies malorum. non pauci extiterunt: qui redio uitae sibi manu propria necem conueniuerunt. ob erumnosam uitam finiendam. Tiberius mortem adeo leue supplicium putabat. ut morti uolentibus uim adhiberet uiuendi. ut cum audisset unum carnulium nomine anticipasse eam exclamauerit carnulius me euasit. & praecanti cuidam poenae maturitatem responderit. non dum tecum in gratiam redii. Scribit Augustinus in primo de Ciuitate dei. maiorem animum merito dicendum esse. qui uitam erumnosam magis potest ferre quam fugere. Plinius existimat terram uenena genuisse: miseriam nostri ut in redio uitae facillimo ueneni haustu extingueremur. nullo labore. similes sitientibus: hinc accipimus magnos Imperatores habuisse uenenum sub annulo. & in promptu: ut mortem oppeteret sine cruciatu. in rerum desperatione. NON pedibus sed animis: Ex more Romano hoc dictum est: quo pedibus ibant in eam sententiam quam probabant. cuius rei mentionem fecimus in commentariis Tranquilli: & hoc saepe leges apud Liuium Ciceronem. caeteros. non pauci sunt. qui hinc pedarios Senatores appellatos tradunt: quia scilicet in alienam sententiam pedibus: irent igitur ad hunc priscorum morem alludens Apuleius dicit non pedibus sed animis concordique consensu latrones iuisse in sententiam eius: qui censuit uirginem asino exenterato inueniendam: & multiplici genere cruciatuum consumendam: Lucianus ait cunctos latrones exclamasse & acclamatione sententiam collegae comprobauisse. Germanorum mos est in consiliis auctore Cor. Tacito. ut si sententia displicuit fremitu aspernentur: si placuit frameas concutiant: quae sunt tela eorum. honoratissimum assensus genus est apud illos armis laudare. TAM magnis: Asininis. asinos enim auritos. & praegrandibus auribus praeditos cernimus. DEFLEBAM cadauer: Lucianus. ego me ipsum degemebam perinde ac iam iam futurum cadauerosum. CRA- stinum: Cum in diem crastinum distulissent Asini puellaeque supplicium.

LIBER SEPTIMVS.

SEPTIMVS

QVOD Lucius uno tñ uolumie cōplexus ē: id Apuleius mēbratī digessit: pluribusq; uolumibus latissime euagatus explicauit. ne iterpres aliēi operis: sed cōditor nouæ historia uideret. & ut rex uarietate: q̄ gratissima eē solet lectores mulceret. caperet: oblectaret citra fastidiū. Nūc itaq; ut exequāur ordinē destinātū: sūmatī argumētū propōat **Argumētum libri** huiusce septimi uolumis. Sub diluculū matutinū unus latronū reliqs collegis renūcia nit. quēadmodū illa q̄ cōtigerāt ī domo Milōis hyppatini latrocinia & facinora ifanda iputabāt **yii.**

VT primū tenebris abiectis dies ialbebat: & cādidū solis curriculū: cūcta colustrabat: qdā de numero latronū puenit sic enī mutuae salutatiois officiū īdicabat. is ī primo spelūcā aditu residens: & ex anhelitu recepto spiritu: talem collegio suo nūtiū fecit. Quod ad domum milonis hyppatini: quam proxime diripuimus: pertinet: discussa sollicitudine iā possumus esse securi. Postq̄ uos enim fortissimis uiribus: cūctis ablatis: castra nostra remeastis: immixtus ego turbulis popularium: dolentiq; atq; īdignātī similis arbitrar: super inuestigatione facti: cuiusmodi consilium caperetur: & an: & quatenus latrones placeret inquiri. renuntiaturus uobis: ut māda ueratis omnia: nec argumentis dubiis: sed rationibus probabilibus: congruo cūctæ multitudinis consensu: nescio qui Lucius auctor manifestus facinoris

Lucio Apuleio: & q̄ nullus latronū sup tāto scelē ifimulabatur sed solus Apuleius: ois facioris auctor fuisse credebatur: quoniam nūsq; cōparebat: q̄ audiens Apuleius ī Asinū trāfformatus secū q̄rebat & medullitus ingemebat: Qd̄ p̄ ifonte sons pro ī nocēte nocētissimus haberetur Nec causā suā agere posset. In serūf narraciūculæ festiue: agasonis iprobitas & scēmie fratres graphice describūt. Dies ialbebat: Soli cū orit ardēs color ē postea radiās. cuius ortu cūcta illumināt: q̄ lucem rebus mīstrat. aufertq; tenebras. unde nō īmerito a scriptoribus luculētis mūdi oculus: iucunditas diei. cœli pulchritudo noiatur Lucianus græce ait οφῆρος ἀεὴ ἤπει διλuculū iā aderat. CVrri culū: Noīe curriculi. & cursus & currus ipse significāt. Quintus curtius ī amnē p̄cipitauere curricula. Curriculo apud Plau

Sol mundi oculus

Curricula.

Curriculo.

Collustrare.

Anhelatores.

Suspiciōsi.

Suspiciū.

Orthopnoici.

Dyspnoici.

Turbula.

Turbula.

Popularitas.

Argumentum.

Nescio q̄

tū & Gelliū significat cursim aduerbiū est. COLLustrabat: Illuminabat: illustabat circūspiciebat īn hāc sniam Virgilius postera phebea lustrabat lapade terrā. atē oia collustrās dixit p̄ circūspiciens. solis at̄ hoc propnū est. ut oia uideat. Vnde παρὶ τῶραυ græcis dictus quasi cūcta intuens. SPElunca: Domiciliū latrocinale significat. EX anhelitu. Plautus in Asinaria. nō uides me ex cursura anhelitum etiā ducere. Anhelatores plinio sunt suspiriosi. & asmatici. qui anhelatiōe laborant. Quod uitii genus. ut inquit Cor. Celsus oē in difficultate spirandi cosistit: quod satis apte dici posse suspirium credit Seneca inquitens hoc animā agere est. De orthopnoea: & dyspnoea: quæ & ipsa anhelatiōis uitia sunt Annotauimus in cōmentariis trāquili. Vnde orthopnoici. & dyspnoici dicti hoc morbo affecti. qui ita distinguunt. ut orthopnoea dicatur. quando spiritus nisi recta ceruice trahi non potest. Dyspnoea uero modica est spirandi difficultas. neq; ex toto strangulās: hæc uocabula perperam & indocte enunciantur ab interpretibus galeni. & medicis recētioribus. TAlem nuncium: Talem nunciationem. utrūq; n. significat nuncius. & hominem & rem Catullus nūcia neutro genere dixit pro re nunciata. quod rarum repertu est. MILonis hyppatini: Significat milo hospes Apuleii ex hyppata Thessaliæ Ciuitate: cuius domum a latronibus dirreptam supra copiose explicatum leges. TVRbulis: A turba turbula fit & tertio diminutionis gradu turbela. Vñ ī demōio socratis. oēs iqt turbelæ tēpestatesq; p̄cul a deoꝝ cœlestiū trāqlitate exulāt. POPulariū: Plebeios hyppatios. itelligit. alias populares dicūt. q̄ ī admīstratiōe. Rei publicæ. ita se gerēbāt. ut ea q̄ faciebāt q̄q; dicebāt multitudini iucūda eē uellēt: auctor. M. Tullius in Oratiōe pro seftio. Alias populares sceleris p̄cipites. ut apud Salustiū: lege donatū ī phormiōe popularitas dicitur plautq̄ ī penulo pro ciuilitate & iure cognatiōis q̄ ē iter populares siue municipales & conterraneos. ARbitrar: Spectabam contemplabar. ET an. & quatenus. Duo dicit se uidelicet spectasse an placeret iquisitionē fieri apud hyppatios sup latrōibus. nec ne & si placeret quō & qua lege iquire ref. ARGumentis dubiis: Cū sit argumentū. ratio probationē præstans. & rei dubiæ fidē faciens ipsum sane dubiū eē nō debet: Dubiis enim ut inquit Quintilianus probari dubia qui p̄nt: firmis firmis argumentis singulis instandū: infirmiora cōgreganda sunt. quæ si nō p̄nt ualere p̄dere. ualebunt quia multa sunt. NEScio qui: Ita loqui solemus. quotienscūq; de homine ignoto & ignobili atque despiciato loquimur. plautus nescio quis loquitur. M. Tullius in Oratione pro seftio in tercessit ligus iste nescio qui additamentum inimicoꝝ meoꝝ. LVcius: Apuleius significatur.

POSTulabat: Accusabat. nā post direptā milōis domū facile crediderunt hyppatini, auctorē illius latrocinii fuisse ipsum Apuleiū, ex eo q̄ nusq̄ cōparebat, cū ī Asinū foret trāsfiguratus. COMMē daticis: Ita interpretabat̄ has cōmēdaticias, quas ab amico de mea ad milonē detulerat: fuisse ficticias & dolo cōcūctas: ut tali uasticia milōi fieret cōciliatio: & ita posset facilius facei iposturā. ARctius: Arctiori uiculo amicitia. FALSis amoribus: Hypatēs: dū hnt̄ psuasissimū ab Apuleio dir reptā eē milōis domū, ita interpretabāt eundē simulasse amore fidos se teneri, ut sub hoc p̄tex

to explorare posset cuncta miloniana domus mēbra & gazarū repositoria. IN q̄s: In q̄bus SCelerati: Apuleii. FLAGitiū momēto: Ita, n. acciderat, ut eodē t̄p̄e milōis domus latrociniali māu dirreperet. & Apuleius ī Asinū demutatus nusq̄ cōpareret: ut merito tāti facinoris auctor fuisse uideret. FRVstatis: Elusis deceptis. PRAESidiū fugā: Credebant Apuleio post facinus patratū p̄sidiū su, gā p̄stitisse equū: q̄ & ipse a latrōibus fuerat abductus: onustū p̄da. SERuū eius: Hęc oīa n̄ debāt eē argumēta potētissima aduersus ipsum Apuleiū, tāquā facinorosi facinoris auctorem.

HERiliū: Ipsius, s. Apuleii: ab hero, n. herilia consilia dicta.

INDicere: Corrige indicē, ut dicat seruū Apuleii fuisse coniectū ī carcerē tāq̄ idicē demonstratorē: q̄ futurę sceleꝝ ab hero Apuleio perpetratoꝝ. IN publicā custodia: Carcerē significat

Desmoration.
Publica custodia.
Tres carceres in ciuitate.
Carcer correctionis florētia.
Libera custodia.
Lignea custodia.
Custodia carcerarius.
Custodiarium.
Cucumerarium.
Excarnificatus.
Quæstionati.
Medullitus.
Subit.

ἄεσμοτηριον̄ græci uocant. M. Tullius ī priō de diuinatione Socrates cū eēt ī custodia publica. Præcipit plato ī libris de legibus, tres carceres ī ciuitatibus cōstituēdos eē unū pluribus cōmunē ī foro reꝝ uenaliū. Alterū q̄ correctionis noīe nuncupet. q̄ hoc t̄p̄e apud florētinos ē, quo tradunt̄ improbi, & illic tātisq̄ cōtinēt. dōc̄ meliores fiant: correctioresq̄: & ad bonā frugē cōuertāt. Tertius carcer ī media regiōe edificāndus ē. ī deserto & siluestri loco supplicii noīe notatus. dīa ē iter publicā & liberā custodiā, publica custodia ē carcer ut dīximus, libera uero custodia significat, q̄n̄ q̄sp̄ia uel ī oppido, uel in aliena domo coerces ut libere itra p̄scriptos terminos possit ambulare, nec possit effugere. Salustius ī Catilina Senatus decreuit uti abdicatus eēt a magistratu lētulus, itēque ceteri ī libris custodis haberēt. Liuius: libera custodia haud p̄cul a castris placere ī aliq̄ fida ciuitate eū seruari p̄ belli t̄ps. lignea custodia dī plauto comiter & scite, p̄ uiculis ex ligno factis, q̄bus hoīes coerciti custodiunt̄: q̄les sunt numellæ boiæ, cōpedes. Custodias uero p̄ōi apud iuriscōsultos & Firmicū maternū & Suetoniū pro hominibus carcerariis, q̄ in carcere custodiunt̄, aliubi copiose annotauimus. Nunc obiter annotandum illud Esaiæ propheta: sicut tuguriū ī cucumerario, uocabulo admodū scito custodiariū dici a Cypriāo, & n. tuguriū custodia cā fit, in cucumerario, i. in horto, in quo sati sunt cucumeres, unde elegāter custodiariū dcm̄. EXcarnificatū: Per carnificinā tormēta & cruciatibus discerptū, lacinatūque Suetōius in uitellio, apud gemōias m̄utissimis ictibus excarnificatus, atq̄ cōfectus ē. Cyprianus q̄stionatos nouo uocabulo uocat tortos: q̄, s. habiti sunt ī q̄stioē & tormentis. In patriā luci: Maudaurā Apuleii patriā. QVI reꝝ: Emendo reū, ut dicat missos eē ī patriā Apuleii, q̄ reum hoc ē, nocētē Apuleium ingrenerent deposcerētq̄ ad p̄nam. HIC: Hęc. FActa cōparatōe: Dum mecū iqt̄ p̄ cōparatōē reputo q̄lis tūc essem ī Asinū erūnosū trāsfiguratus, & q̄lis quōdā fuisse fortunæ opulētis istructus uehēmter ī gēiscebā, medullitus aduerbiū ē a medullis dcm̄. Ennius Salue q̄ mortali lib̄ p̄pias uersus flāmeos medullit̄. SVbibat: Succurrebat ī mētē uēiebat, ī memoriā redibat. Pli. ī. xxyii. tāto magis adorat̄ p̄isacorū ī iuēiēdo curā ī tradēdo bēignitatē subit. CAEcā fortunā: Ari

postulabatur, qui proximis diebus: fictis comendatiuis litteris: miloni sese: uirum commentius bonum: arctius conciliauerat, ut etiam hospitio susceptus: iter familiares in timos haberet. Plusculisq; ibi de diebus demorat' falsis amorib' acillæ milōis animū irepens: lanuæ claustra sedulo explorauerat, & ipa mēbra: inq; oē patrimoniū cōdi solebat: curiose perpexerat. Nec exiguū scelerati mōstrabat̄ indicium, q̄ppe cū eadē nocte, sub ipso flagitii momēto: idē p̄fugisset, nec exinde usq̄ cōpareret, nā & p̄sidiū fugā: quo uelocius frustratis infecutoribus: p̄cul ac p̄cul abderet sese: eidē facile suppeditasse: equū nāq; illū suū cādidū uectorē futurū duxisse secum plane seruū eius ibidē in hospitio repertum, scelerū consiliūq; heriliū futurū indicere: per magistrat' ī publicā custodiā receptū, & altero die tormētis uexatū plurib': ac pene ad ultimā mortē excarnificatū: nil q̄c̄q; reꝝ taliū eē cōfessū: missos tñ ī patriam Lucii illi' multos nūero. Qui reꝝ p̄nas datuꝝ sceleris iqrēt. Hic eo narrāte: ueteris fortunæ: & illi' beati Lucii p̄ntisq; erūnæ & ifcēlicis asini facta cōparatiōe medullit' igemebā. Subibatq; me nō d̄ nihilo ueteris p̄scāq; doctrinæ uiros finxisse, ac p̄nūtiasse: cæcā

SEPTIMVS

stoteles. libro problematū duo de uigesimo. cur igit diuitiā magna expte ab hoibus prauis potius q̄ bōis habeat: an qa fortūa cæca ē. discernere sibi atq; seligere qd̄ melius nō pōt. philosophi ut in **Fortuna cæca.**
 q̄t pacuuius fortunā isanā. & cæcā & brutā. eē phibēt. cæcā ob eā rē eē p̄dicāt qa nihil cernat quo **Insana.**
 se se applicet: isanā at̄ eē aiūt. qa hæc atrox. incerta. instabilisq; sit. brutā. qa dignū aut idignū nequeat **Bruta.**
 iternoscere. M. T. i Lelio. nō ipsa igit solū fortuna cæca ē. sed eos et̄ plerūq; efficit cæcos; quos cō-
 plexa ē. plinius i scdo fortūa laudat sola arguit. & cū cōuitiis colit. uolubilisq; aplerisq; uero &

**& p̄sus exoculatā eē fortunā: q̄ semp̄ suas opes ad ma-
 los & indignos cōferat: nec unq̄ iudicio: q̄q̄ mortaliū**

cæca et̄ existata uaga icōstās. i
 certa uaria idignorūq; faulrix.
 in cælo ut docet Firmicus ma-
 ternus. locus ē bōæ fortunæ &
 male fortunæ. nāq; bōa fortūa:

In cælo
 bona for-
 tuna &

quā græci αὐράδιον τυχεῖν. uocāt. i. y. ab horoscopo signo collocat. mala uero i. yi. ab horoscopo
 signo cōstituit: q̄ a græcis δῖ. κἀκῆ τυχεῖν tabula cebetis fortunā oñdit sup lapide rotūdo cōsistē
 tē: eē cæcā. surdā. & isanā. q̄ obādulās **allis** facultates eripiat aliis tradat. rursusq; ab eis dē illico au-
 ferat. iccirco i rotūdo lapide cōsistere fingit: qm̄ instabilia sūt eius mūera. Turba fortunā circūstans
 aspectu haud q̄q̄ simili sūt: sed eorū alii lætāt & gestiūt. Alii merēt & lugēt: nā q̄ uidēt̄ gaudere hi
 q̄ppia a fortūa accēperūt: a q̄bus et̄ bōa fortūa nūcupat: q̄ uero flere & māibus sublatis tristari hi
 sunt a quibus abstulit quæ ante tradiderat. a quibus fortuna mala nominatur. Veteres teste Lactā
 tio simulacrum fortunæ finxerunt cum copia & gubernaculo. tanquam & hæc opes tribuat & hu-
 manarum rerum regimen obtineat. Vnde poeta inclytissimus fortunam uocat omnipotētem. &
 ab historico scitissime dictum. fortuna in omni re dominatur. Quod si ullo unquā tpe añ hac co-
 gnitū ē fortunā regē humanarū dominā eē. & ambiguis passibus uolubilē uolaticāq; . nūc maxie
 spectatū. nūc maxie cōptū ē: nihil eē tā magnū qd̄ nō possit euestigio uolēte fortūa pessūdari & ex
 sūmo i imū p̄cipitari. Erat q̄nto ab hīc anno i italia uiris opibusq; florēte Ludouicus Sphorcia du-
 catus Mediolanēsis iclytus moderator. tā pollēs tā opulēs. ut nutu hoīs uel renutu fierēt oīa aut p̄
 hiberēt. Eiusdē frater Ascāius i Sēatu Cardinaliū auctoritate & potētia haud dubie p̄iceps Roma-
 næ curiæ habēas istar aurigæ moderabat. Dēiq; hi duo fratres. cūctis ferme mortalibus erāt formi-
 dādi & imprimis Ludouicus Sphorcia. inter cæteros principes famigeratus. More humāi ingenii
 quo plura habebat eo ampliora cōcupiscēs libidine dominādi animū titillāte maximū galliarū
 Regē Carolū multis iuitamētis i italiā euocauit. q̄ ingēribus eq̄tū peditūq; copiis stipatissimus a
 trāgressu alpiū adusq; neapolī nullis obiicibus repagulisque trāscurrit. & citra cruorē & sudorem
 subacta uelut a trāscurrēte cāpania ē Calabri apulique i ditionē ultrōei uenerūt. Alphūsius Rex
 neapolitāus uiris eqs opibus p̄pollēs regno exturbatus uasa collegit. & i siciliā festināter aufugit
 totus ille tractus italie dicto citius redactus ē i galloꝝ ptātē afflatu fortūæ obsecūdātis. Recte pi-
 ctōres & poetæ uictoriā finxere pēnatā: q̄ hoīum cū fortuna euntū nō cursus ē. sed uolatus. Verū
 eadē paulo mox reflāte rex gallicanus domuitionē capescere coactus ē. sed ουκ ἀπαύαται. i. non
 sine sāguie. Sq̄dē ad Taḡ amnē. q̄ aggr̄ parmēsē p̄fuit. Ancipiti cruētoque p̄lio iter regioes milites
 & italos depugnatū ē cū Ludouicus Sphortia iā ex gubernatore Dux Mediolanēsiū factus iā uoti
 cōpos. Nouā cū Venetis societate coiunisset & scēdus sociale cū Rege Carolo dirēisset. post emissū
 uel eiectū ex italia galloꝝ regē. ecce noua diffidia nouæque emulatōes iter p̄cipes populosque
 italiæ lōge potētissimos gliscere cœpunt Dux Mediolanēsis uenetos superiores ueneti ducē parē
 ferē nō poterāt. hīc alterius mali labes. hīc fax italiæ & flagellū Dux uenetis illudere. & cū foelici-
 tatis pedisseq̄ sit supbia. neminē uereri. leges bellī & pacis cūctis mortalibus dare. Impatorē Ma-
 ximianū i ducere i etruriā. mox mō hos mō illos fouere euestigio destituere. put rebus suis cōdu-
 cibile arbitrabat. cū attōitis cunctis & quorsū tēderēt eius cōatus expectātibus ueneti odiū iādiu
 occultum coq̄ntes. decreuerūt Ludouicū altere galloꝝ regē. q̄ carolo defuncto successerat sollicitat̄
 i italiā. Rati neminē ad ducē isubrium subuertēdum eē accōmodatiore. q̄ & ipse priuato odio in-
 sensus duci: & dominatum illū uelut ad se iure hereditario ptinētē reposcens haud grauate susce-
 pit eā expeditionē ad quā subditis uenetorum maximique pōtificis calcaribus atque hortamētis
 factus ē et̄ atque et̄ p̄pensior. itaque p̄be callens italiā nō aliter q̄ italicis uiribus subigi posse. id
 qd̄ olī antiocho ab annibale dictū ferunt. p̄fectū copiaꝝ militariū fecit. Io. Iacobū Triulciū ciuem
 Mediolanensem claritudie nataliū isignē. & apud populares suos fauorabilē. cuius grā & uirtus
 paucis ante an nis cū Ludouico Sphorciæ formidolosa eē cœpisset. iā pridē extorris factus & do-
 mo p̄fugus ad regē cōfugerat. eunq; hortati & ipellere nō desinebat ut bellum i ferret Duci Me-
 diolanensi oñdens se ductore nullo negocio illū posse p̄sfigari. igit rex iacobo triulcio ipulsore:
 cōsiliario ductore bellū absens mira celeritate atque scēlitate cōfecit uix galli fines hostilles in-
 uaserāt. uix machiās oppugnatorias parauerāt cū repēte Maxius ducum dux. audito tantum belli
 noīe exanimatus fortūæ opinor impendentē procellā metuens habenas rerum subito reliquit &
 ad Impatorē germanoꝝ Maximilianum auro argentoque oī asportato transfugit. Olim cæsar di-
 ctator significare uolens belli pōtici celeriter cōfecti uictoriā gloriabundus scripsit ΗΛΘΩ ΕΙΔΩΩ

Fortuna
 in lapide
 rotundo
 Fortuna
 cum co-
 pia & gu-
 bernacu-
 lo.

Historia
 nostri tē-
 poris.

De uaria
 rerum ita-
 licarum
 fortuna.
 Dux Me-
 diolani.
 Carolus.
 rex gallo-
 rum i ita-
 liam.

Victoria.
 pennata.
 Cōflictus
 ad tarum

Iacobus
 triulcius.

Dux Me
diolano
abscellit.
Veni uidi
di uici.
Rex Lu
douicus
Mediola
num
Annibal
bentiuo
lus.
Minas
Roscius.
Arx Me
diolani
munitissi
ma.
Fato dan
tur impe
ria & adi
muntur.
Dionysi
us syracu
sanus.
Perseus
captinus.
Pompeii
fortuna.
Regnū
Neapoli
tanum.
fortuna
obnoxii
Florētini
Medices.
Laus. Io.
Bētiuoli.
A salute
principis
salus ciui
tatis

ἐπίκροσ. a. i. ueni uidi uici. Rex uero Galliarū gloriosius dicere potest & uerius. Nec ueni. nec uidi & uici. qui paulo post accepto tā insperatā tā incredibilis uictoriae nuntio cōfessi cū barōibus & Regio comitatu. transgressus alpes trāsuit ī italiā. oculisq; illustrauit partū recēs ipriū. Mediolanūq; cōsedidit. Verum cū natura cōparatū sit. ut quo se fortuna īclinat eo fauor hoīum sequat: oēs sere italiā p̄cipes & reguli iuerūt salutatū officiose & reuerēter maximū Regē galloꝝ. eiq; sūt tantā uictoriā gratulati. iter ceteros alūnus quoq; meus Annibal Bentiuolus hōestissimo comitatu stipatus ē p̄fectus. uerū ut ē ī ueteri grācoꝝ p̄uerbio οὐκ ἀρευγέ οὐσέωσ. i. nō sine Theseo. hoc ē nō sine Mino Roscio deliciis meis: sine quo regulus Bētiuolus nil magnū ichoat: quo cū ob fidē tum ob prudētia & faciūdiā cōsiliūq; p̄sentissimū ī rebus magnis plurimū utūt Bētiuoli oēs. una cum maxio patre clarissimi filii. hoc iclytus Annibal comite imo collega cā. n. Rei publicae n̄ae desidia bāt. Reuerētissime officiosissimeque salutauit christianissimū Regē: a quo comiter & obuiis: ut aiunt māibus exceptus & p̄cōio regio dilaudatus uoti cōpos domū remeauit. Quis q̄so unquam credidisset Ludouicū Sphortiā iter duces oīs maximū. iter reges famigeratū. iter mortales memoratissimū iter hoīes terrenū deū tā repēte tā inopinato iacturā tāti tāq; opulenti ducatus eē facturū. Tā subito rebus deploratis. Mediolanū ipsaque Mediolani Arcē defertur: qua nihil ī terrarū orbe munitius quā cōmeatibus copiosā machinis repugnatoris īstructissimā. īexpugnabilē: & oībus tormētis bellicis inuicibilē eē sciūt oēs q̄ uidere. Nimiꝫ id totū fortunae & fato assignādū ē fato danē ipia & adimūt fortunae hi ludi sūt. sola utrāq; paginā facit: illi uni oīa accepta oīa ferūtur expēsa fortuna Ludouicū Sphortiā ex fastigio excellissimo deuolutū cernulauit: quē prius nō tm̄ ut alumnū molliter fouerat. sed ut filiū iucūdisimū peculiariter crexerat illustraueratq; exēpla fortunae uariētis innumera sunt apud p̄iscos. q̄ Dionysiū gētū quōdā terrorē corinthi litteratio Iudo p̄fecit. q̄ perseū macedonū regē captiuū fecit. Eiusq; filiū legitimū artē ferrariā ob quarendum docuit uictum. eadē pompeii post triumphos extoro terrarū orbe partos. post quāsitū ex rerū gestarū amplitudinē magni cognomētum. spadonū libidini ī aegypto trucidādū tradidit. Verum hāc exēpla recētissima nulli p̄iscoꝝ post serēda abūde cōmonefaciunt. ut fortunae blandiēti. ut rebus secundis homo nimū nemo cōfidat. Nāq; regnū Neapolitanū. ut cetera p̄terea. adeo uertigine fortunae circūactum est. ut spatio annorum quattuor. quinq; reges habuerit: quo qd muta bilius dici potest. Florentini. quorum opes diu florentissima uiguerūt. bello externo & domestico uexati: Medices: quae familia florentiae diuitiis existimatione claritudine multos annos primatū tenuit in exiliū missi: Mutilatus florentinoꝝ dominatus auulsione pisarū. quae maritima ciuitas plurimū rebus illoꝝ cōducebat. Nuperime Dux Mediolani: quo nemo maior nemo opulenti or ex fastigio amplissimo decussus: quae res uix apud posteros sit fidē habitura. Cogit alienas suppetias implorare. Deniq; p̄ hosce annos nulla fuit ciuitas in italia quā nō belli fulmē afflaret & turbo percelleret. Sola fuit patria n̄a immunis & exors bellicae uastitatis. bellis undiq; allatrātibus idq; factū prudētia. Auctoritate. Cōsilio illustrissimi principis. Io. bētiuoli q̄ Bononiensē Rē publicam in maxima tranquillitate nec minori dignitate florentē diutissime custodiuit. cui amplissima ocii & pacis & opulentiae bona accepta referimus. optantes ut hic saluberrimus status permaneat inconcussus. ut optimo principi bene Rem publicam & ex utilitate omnium regenti deus p̄petuitatem largiatur: publicum enim uotum est salus principis: a quo uelut a filio pendet salus ciuitatis. Ecce tibi. cum hāc iam condidissem. nec adhuc edidissem. Dux Mediolani succinctus copiis militaribus reuocatus a suis rediit Mediolanū. estq; fauorabilē plausibilēq; receptus a cūctis ordibus restitutusq; in pristinum fastigium. quod sane plerisq; omnibus est perquam iucundum. & n. stāte Mediolāi Duce stāt ceteri italiāe reguli. italoꝝ existimatio maiestasq; cōsistit ac floret: illo cadēte hāc oīa simul titubēt imo corruāt necesse ē. itaq; Deū optimū maximū p̄cor. ut fulcimētis firmissimis fulciat & stabilimētis īeluctabilib⁹ stabiliat p̄cīpatū Ducis iclitissimi Ludonici Sphortiā ut nos quoq; solidati cōsistāus extra oēs. lapsū titubatiāq; piculū. hāc reꝫ ambages uarietatef q; tā iprouisā tā subitā tā īopinataē euidēter cōprobāt plautinā illā ex truculēto sniam. Aētutum fortunae solēt mutariet uaria uira ē. in has digressiones diuertisse & hāc trāseūter inseruisse non fuerit alienū neque ītēpestiuū. ob quotidianā fortunae uariētis mētione quā cecā & surdā nō im merito sinxerūt. ut exēpla uetusta & recētiora testāt quā optio epitheto elegātīq; uocabulo exoculata Lucius n̄ appellat. exoculatus at. ut ex semita in uia regrediamur. d̄f oculis priuatus. Martialis defioculū uocat scite & elegāter cui desit oculus quē luscū dicunt. uetus uerbum ē. apud iuriscōsultos eluscare. quod significat luscum facere. si enim. scriptum legimus. titulo ad legem aquiliam. aquilia teneri eum qui eluscauerit discipulum in disciplina. Elucificare uero significat luce priuare. Demiror Nonium marcellum exponentem elucificare esse lucidare. idq; ex auctoritate laberii qui ita scribit uolo elucificare exitum aetatis meae. & enim quod cum honore multo dictum sit nonii marcelli apud laberiū elucificare accipit cōtrario intellectu: nō. n. significat lucidare ut ille opinat. sed luce priuare ē. n. apud laberiū diues avarus. ἀσώτῳ ἰαῖ & popiationē filii deplorās q̄ ait uelle se Democriti exēplo lumibus oculoꝝ priuare ne uideat filiū neq̄tia & luxu pdigētē patrimonium. Laberianos uersus pro testimonio citat Au. Gellius. apud quē lucificare legitur. pro elucificare.

Exocula
ta fortu
na.
Defiocu
lus.
Eluscare.
Elucifica
re.
Error no
nii
Marcelli.

SEPTIMVS

ELIGAT: Augustus i quarto de ciuitate dei fortuna iquit q̄ dī bona. sine ullo examine meritōū fortuitu accidit hoībus bōis & malis. unde ē fortuna noīat. quō ergo bōa ē q̄ sine ullo iudicio. & fortuna ad bonos & ad malos: ut quā at colit: q̄ ita cæca ē. passim i quoslibet icurrēs. ut suos cultores ple- a fortuitu- rūq; p̄tereat. & suis cōtēptoribus hereat. **CVM** his diuersef: Malis. f. & idignis. **EXTREMIUS:** Dete- rius. & peius. **MALUS** boni fama: Præsto exēpla sunt multoꝝ: q̄ forisfecus Catōes ītrifecus nero. Inuolu- nes sunt: & sardanapali. q̄ uulgo credunt bōi. cū sint pessimi. nā multis simulationū iuolucris: ut i

eligat. imo uero cum his potissimum diuersetur: quos procul si uideret: fugere deberet qd̄q; cunctis est extre- mius: uarias opiniones: imo cōtrarias nobis attribuat: ut & malus boni uiri fama gloriē: & innocentissimus cōtra noxiōꝝ ore plectat. Ego deniq; quē seuissimus eius ipetus i bestia extremæ sortis quadrupedē dedu- xerat. cuiusq; casus ēt cuius iniquissimo dolendus: atq; miserādu merito uidet: crimine latrocinii: in ospitē mihi carissimū postulabar. Quod crimē nō mō latro- ciniū: uerū etiā parricidiū: q̄sq; seclius noīaret. nec mi- hi tñ licebat causā meā defendere: uel unico uerbo sal- tē denegare. Deniq; ne mala cōscientia: tā scelesto cri- mini p̄sens uiderer: silētio cōsentire: Hac tantū impa- tiētia p̄ductus: uolui dicere: nō feci. & uerbū qd̄ p̄ce- dēs: semel ac sepius imo dice clamitauī. seq̄ns uero nul- lo pacto differere potui. sed in prima remansi uoce. & idētidē boauī: nō. nō. q̄q; nimia rotūditate p̄dula ui- brassēm labia. sed qd̄ ego pluribus de fortunæ seuita- te cōqueror: q̄q; nec istd̄ p̄dui me: cum meo famulo: meoq; uectore illo equo factum cōseruum atq; cōiu- gem: Talibus cogitatiōibus fluctuantē: subiit me illa

qt uerissime. M. Tul. regit & q̄si uelis qbusdā obtēdit uniuscu- iusq; nā. frōs oculi. uultus p̄sape mētiūt. Oīo uero sepissime. itē i ofone cōtra pisonē. oculi sup- cilia frōs uultus. deniq; totus q̄ sermo qd̄ tacitus mētis ē: hic i fraudē hoīes ipulit. hic eos qui bus erat ignotus decepit. Fefel- lit iduxit. Millia hoīū sūt quos ut bonos atq; sanctos. & ut græ- ci dicūt. ἀγαθὰ ἄποθρονος. i. im- peccabiles fama circūfert: q̄ iter- cutibus uitis madescunt & sub habitu ouillo lupinā occultant uoracitatē. e cōtrario uir p̄bus inocēs iustus p̄sepe male audit & p̄ improbo dānat. i. hāc sniam ē illud Senecæ. iuadit tēperatī- simos morbus ualidissimos ph- thisis. inocētissimos p̄ena. Se- cretissimos tumultus. scribit: Firmicus maternus. eos qui in horoscopo habuerit hedū fuca- to affectu mētiri seueritatē. ut Catōis frōtē & istitutū. imitari uideat. Nūc dolet lucius q̄ cū ipse ēt inocētissimus p̄ nocēt- tissimo culpabat. Firmicus ma- ternus. ui fati fieri scribit. ut iu-

stus mēdicet. ut sceleratus maxis honoꝝ cumulet i signibus. **EIVS:** Fortunæ. **EXTREMAE** sortis: Villis ascellus. **ASINUS** significat. cuius iter q̄drupedes extrema sors ē. & i pecore uilissimo cēset. unde a Columel- la uilis uulgarisq; ascellus nūcupat. **CASUS:** Infortuniū suū signat. quo ex hoīe in brutū fuerat de- mutatus: q̄lis casus uel inimico & hosti miserādu uideri merito posset cōsimile ē illud poeticū. uel priamo miserāda māus. **POSTULABAR:** Acculabar. & culpabar. **PARRICIDIUM:** Vtrūq; & latrocinii **PARRICIDI-** um atrox **CRIMEN.** **PRICIDIUM:** crimē atrox ē ac magnū. sed atrocius & maius haud dubie ē pricidiū. i. quo multa peccā- tur. nā uiolaturus q̄ p̄creauit. is qui aluit is qui i sede ac domo atq; i Re publica collocauit. **SĒSUS** Apuleiūs ē: uiolasse ius hospitii. lesisse iouē hospitalē: hospitis domū. cōpilasse: id nō tā latrocinii- um nominādū q̄ pricidiū. q̄si qui & hospitē ledit p̄rida sit. **SILĒTIO** cōsentire: Taciturnitas cōses- siōis genus ē. & ut ait. M. Tullius dū tacent satis clamāt. **NON** feci: Lōge fortissima tuēdi se rō ē. ut tradit Quintilianus. si qd̄ obiicit. negari p̄t. si dicere possumus. nō feci. nō occidi. plinius in **NEGANDI** epistolis. præterea celer eques Romanus cui Cornelia obiiciebatur. cum in comitio uirgis cedere **POTENTIS-** sima defē- tur. in hac uoce perstiterat. quid feci nihil feci. merito ergo Apuleius innocentiaē suæ conscius. ad **SIO.** refutandum crimen quod infonti obiiciebatur. uoluit clamitare id uerbum quod in defensiōe ma- **NON** feci. **LEFICII** potentissimum est: scilicet non feci: sed cum latinam dictiōem ut pote Asinus latialiter enū- tiare non posset. plane satis & dilucide: boauit particulam negatiuam: quæ est non. uerbum autē **NON** feci. **FECI** exprimere nequiuit. & profecto ruditus Asinorum nō nō sonare uidetur. **PRAECEDENS:** Si- gnificatur non. quæ dictio præcedens & prima est. in hac oratione non feci. **IDENTIDEM:** Fre- **BOARE.** **REBOARE** quenter boauī. boando in clamaui dixit Virgilius in Georgicis. Reboant siluæque & magnus olī- pus. id est resultant. & remugiunt. ut exponit Seruius Maronianus interpret: qui autumat id uer- bum græcum esse. **ROTVNDITATE:** Ut uidelicet os in rotunditatem conformatum planius luci- diusque uerbum explicaret. **UIBRASSEM** labia: Labias siue labia contorqueri emoueriq; in dictio- nibus atque litteris enūtiadis. Nigidius. Martianus. Gelliusque notificant. **QUAMQUAM:** Legi po- test quā: ut intelligas. quā. i. fortunā nō p̄dui fecisse: me cōseruū cū equo meo. & cōiugē. i. cōiugē

- Myrtum
 cōiugulū
 cū copulatūq; & in eadē cōditōe cōiugatū. M. Cato. myrtū cōiugulū appellat intelligi uolens: cōiugalē. a cōiugiis. qbus præest uenus. cuius tutelæ myrtus dicata est. Unde uenerē mō myrtēā mō murtiā uocant. SVbiit: In memoriā uenit. Cura potior: Sibi curā uitæ & salutis q̄ famæ potiorē fuisse ait: qm̄ ut prouerbiū plautinū est. Tunica pallio propior est. & ut inq; Gellius. nihil nobis p̄e sius cariusq; est q̄ nos met ipsi cætera extrinsecus & circa nos cruciant ac torquent. res at̄ uitæ itrin secus grassant. PARTuriebā: Parturire mihi uidebar ex supplicio: quod mihi latrones destina nerāt. qñ. s. me instititū & farti. lē puellæq; p̄gnatōe distentū in terimere decreuerāt. QVI cō modū: Tūc tūc. id horæ. NO toriā ptulerat: Delationē isimu lationēq; notificauerat & me no tatōe scēdissima infamauerat. Notoria hodie uulgaria dictio est & libelliōibus usurpata. Ex prōpris: Demōstratis ostensiq; IN sinu lacinia: Id aplerisque fieri solet: qui furtim & dissimu lanter pecunias ferunt. ut in la cina uestis aureos contexam: ut qui eos uiderint: p̄anosos & me dicos existiment. COMMV ni arce: Significat arcam num mariā fuisse latrocinali colegio cōmunē: in quā unusq; latro nū porciūculā pecuniæ exrap to parte cōferebat: sicut q̄ a pythagora in cohortē discipuloꝝ recipiebāt: qđ quisq; familiæ pecu niæq; habebāt in mediū dabāt: & cohibat: societas isepabilis fiebatq; cenobiū hoc est cōtuberniū sic scribit Hierōymus fuisse quoddā genus monachoꝝ. q de eo qđ laborauerāt in mediū partes cōferre soliti sint. ut haberent alimēta cōmunia in actibus quoq; apostoloꝝ scriptū legimus qđ & Augustinus memorat solitos eos q̄ i cōtuberniū recipiebāt uēditis possessiōibus pecuniā offerre antē pedes apostoloꝝ & oīa habuisse cōmunia. i Castris ut auctor ē Vegetius folles hoc ē crume nā p cohortes singulas ponebāt. i qbus depositū militare cōdebat. IN sit sciscitari: Pergit inquire re. COgnito: Cū cognouisset. loquutio elegans & apud idōeos auctores itequēs. Silus audito q; furens socias nō defore uires hoc ē cū audiuisset. Cor. tacitus. deligit locū artīs faucibus & a ter go silua clausū satis cognito nihil hostiū nisi i frōte: & aptā planiciē eē sine metu isidiar. AD oppetisse: Petiisse mortuum eē: adoppetere. n. ē mortē oppetere. possumus at̄ sic uti hoc uerbo. ut p se plenū sit. & ut recipiat adiectionē: dicius. n. adoppetit & oppetit p eo qđ ē moritur & oppetit mortē sicut expirat & aiām expirat. TANTisper: Interī. Annotādū hāc pticulā tātis̄p absolute hoc i loco positā. & plenā eē sine appēdícula: accipiq; p iterī & iterea. cōsimiliter Liuius i p̄rio. id ip̄eri um ei ad puberē ætatē icolumē māsit tātis̄p tutela muliebri. alias fere sp cōnecti solet quo ad dū uel dōec & significat rādiu. plautus i Menechmis. meretrix tātis̄p blādif. dū illud qđ rapiat uidet. Au. Gel. ut uiuēt qđē tātis̄p quoad fieret pmutatio. IN qsitōibꝫ: Vt noui cōmilitōes iqrerēt. p sup plemtō mortuoꝝ. Antiq accēfos uocabāt eos q̄ i locū demortuoꝝ subrogabāt: q ad scriptiui siue ad scriptiui noīanfex eo dicti ut iter̄ptat. M. Varro. q̄ olī ascribebāt iermes q succederēt armatis. militibus. si quis eoꝝ depiisset. plautus. idem istuc aliis ascriptiuis ad legionē fieri solet. Succentu riati quoque uerbo militari dicūt. qui explendæ centuriæ grā subiiciūt se ad supplementū ordi nū. hic illa ex phormione a re militari scite facta translatio. ego insidiis hic ero succēturiatus. eadē methaphora succenturiari ponit̄ pro subiicere substituereque. quasi succedaneū. Au. Gellius. præ secti popiæ negāt cœnā lautā eē nisi cū libētissime edas. tū auferat. & alia esca melior succēturiēf Tirocinio nouæ iuuentutis: Suadebat inquit ut tirones ueterāis substitueref. & ut iuuenes gla diatores i locū defunctorū sufficerēt ad explēdum pristinum numerū. Tirocinium at̄p rudimēto accipit̄ nō solū i disciplina militari. sed in aliis quoque rebus. plinius elegāter tirocinium nauium dixit Mānilius nec tirocinio peccet circūque ferat æterna cū luce dies. tirones. nō tā noui & rudes i militia q̄ igladiatora & latrociniū atque aliis quoque i rebus usurpāt. M. Varro de bobus scribēs tironē inquit cū ueterāo adiungunt. a Columella adolēscērior canis tirūcula dicta scribunt iuriscō sulti titulo de re militari ignoscēdū eē tirōi ignorātī adhuc disciplinā. optimi tirones ex præcep to Vegeti deligunt̄ ex Agricolis. Humeris musculosis suris expediti nō superflua carne distētis sed neruorū duritia collectis. proceritas in tirone nō magnope desideranda. utilius ē enim fortes eē q̄ grādes. PRistinæ manus: Prioris multitudis. Martiæ cohortis: Martiam cohortē appellat

Pythagó
 rei in me
 dium da
 bant pe
 cūnias.
 Oīa cōm
 unia
 Aposto
 lis.
 Cognito
 Oppetit.
 Oppetit.
 mortem.
 Tantisper

Accensi.
 Adscripti
 tii.
 Succentu
 riati.
 Succentu
 riatur.

Tirocini
 um.

Tirōes.
 Tiruncu
 la canis.

SEPTIMVS

bellicosam latronū manū. quoz̄ deus mars est. & relū qđ missile uibrāt. simul allusit ad Romanā militiā i qua erat legio martia explorata uirtutis: de qua. M. Cicero in quarta Antonianaz̄. qđ legio martia: quaz̄ mihi uidet̄ diuinitus ab ip̄o deo traxisse nomen a qua. Po. Romanū gñatū accōpimus. INUITOS: Ad latrociniū exercēdū: inuiti metu cōpellūtur. uolētes p̄mio inuitāt: nec paḡ multi reperiunt q̄ malūt i collegio latronū tirānica p̄tate dñari: q̄ i uita priuata humiliter degere atq; seruiliter. & cū duo monosyllaba orbē terraz̄ regāt ius. f. & uis. apud latrōes uis colit̄ iurisq;

Legio
martia.

Ius.
Vis.

& inuitos terrore compelli. & uolentes p̄mio prouocari posse: nec paucos humili seruilq; uitaz̄ renūciātes: instar tyrānicaz̄ potestatis: sectam suam cōferre malle: Sed quoq; iā dudū pro sua parte quēdam cōuenisse hominem: & statu procerum: & atate iuuenem: & corpore uastum: & manu strenuū: eiq; suasisse: ac deniq; persuasisse: ut manus habetatas diutina pigritia tādē referret ad frugem meliorem: bonoq; secundaz̄: dum posset: frueretur ualitudinis. nec manum ualidam erogandaz̄ stipi porrigeret. Sed hauriendo potius exeret auro. Talibus dictis uniuersi omnes assenserunt: & illum qui iam comprobatus uideretur: asciscit: & alios ad supplendum numerum uestigare statuunt. tūc profectus: & paululum commoratus ille: perducit immanem quemdam iuuenem uti fuerat pollicitus. nescio an ulli p̄sentium comparandum. nam p̄ter ceteram corporis molem toto uertice: cunctos atē pollebat. & ei cōmodū lanugo malis i serpebat. s; plāe cētuculis disparibus: & male cōfarcinatis semiamictū.

Archipi
rata.

Leges la
tronum:

Burgulz̄

Viriatu.

Proceri
tas tiro
num.

Status p̄
statura.

Status
basilicus.

Vastitu
do.

Vastescere.

Persuade
re.

Rubigo
ocii ter
genda.

Diuina i
motu.

Mendici
manū ad
stipē por
rigunt.

Erogato
rius mo
dulus.

accepto
rius.

Immāis.

Vestici
pes.

Inuestes.

Vestis
barba.

Malaz̄.

Genaz̄.

ra dixit sicut tonsuram p̄ tonsura. Alias status cōsistitio dicit̄ a stando uidelicet. inde basilicus status Plauto p̄ regius magnificusq; cōsistēdi modus. apud eūdē illud p̄uerbiale. in statu stat senex p̄ eo qđ i p̄cinctū ē & stat paratus. de statu oratorio q̄ res grāce dī σ̄τασις & alio noīe cōstitutio & de statu Rei. P. & priuataz̄. nihil notius. Scio tibi familiarē eē ex crebra lectiōe libellū meū de optimo statu. VASTU: Enormē & magnū Virg. uastūq; caua trabe currimus æquor. In usu apud auctores ē uastitudo uasticies. & uastitas p̄ horrore desertiōe cōtagio. & desolatiōe. uastitudo apud Gelliū p̄ magnitudine ponit̄ & enormitate: Vastescere uerbū uetus ē significās deserti & uastari.

PERsuasit: Suademus facilia psuademus difficilia. suademus monēdo: psuademus perficiēdo.

PIGRItia: Desuetudo. pigritia ueternū parit. diutino torpore hebetat̄ robur corpis & uigor i genitū. inde illud Sili sentētia liter platū blādoq; ueneno disidia uirtus paulatī euicta senescit: & ut inquit Ouid. ignauū corrūpūt ocia corpus. Iccirco salubriter p̄cipit pacatus panegyrista tergēdam ocii eē rubiginē. & ope ueternū discutiēdū. ne uirtus gete lāguescat. gaudēt diuina p̄petuo motu & iugi agitatiōe se uegetat aternitas stare sol nescit. EROgāda stipi: Persuasit̄ iqt̄ ne uellet rogādo emēdicare pecuniā: sed ut potius māus exerceret disciplina latrocinalis: & ita aurū spoliādo rapiēdo trucidādo cōgereret. Solēt medici & egētes erogāda stipi. i. nūmo manū porrigere. Seneca i subliciū pōtē me trāsser & iter egētes abige nō iō tñ me despiciā. q̄ i illoz̄ nūero cōsedeo. q̄ manū ad stipē porrigūt. apud Frontinū erogatorius aq̄ modulus & acceptorius iter se opponūt ut erogatorius q̄ erogat & p̄bet aquā significet. acceptorius uero quo accipit̄. ASCISCI: Adscicibi adsumi i nūre latrocinalē. IMmanē: Vastitate corpis igētē. Alias immanē dicit̄ fœdū. truculētū noxiū. MOLē: Vastitudinē. TOTO uertice: Ex Virgilio sūptū. q̄ ait de turno uertit̄ arma tenēs & toto uertice supra ē. ANtepollebat: Exupabat excellebat. COMmodū: Tūc primū iā iā.

LANVgo malis i serpebat: Vix uesticipē fuisse significat nāq; uesticipes antiqtas uocat quoq; genaz̄ priā barba uestiūt: sicut e cōtrario inuestes dicti ipuberes qbus nulla uestis. i. barba. obūbrat malas. i. apologia inuestē a nobis accepisti. uesticipē illico redidisti. Palladius p̄ inuestes pueros uasa curabis. illud Virgilianū aurea Cæsaries ollis atq; aurea uestis. exponūt grāmatici. ut uestis p̄ barba itelligat̄. sicut illud ennianū. qđ sibi uult hęc tā lōga uestis. male at̄ itra oculos hoī rātū fūt: q̄s

LIBER

prisci genas uocabāt. **CENTUCULIS:** Vestimētis uersicoloribus uilibusq; pānosum sentū squalidū designat. **INTER** quos: Scilicet cētuculos. de qbus relege q̄ annotauimus i prio cōmētario. ostēdit aut iter pānos male cōsutos ac male cōsarcinatos pectus & uētrē hoīs uasti cōtineri nō potuif se. qn denudatū & intectū cōspiceret: cui crusta callosa eēt p tegumēto. id qd̄ in iusticanis & gelidido duratis psape cōspicimus. **CRVstata** crassitie: Crusta iterdū & crassitudo callosa ipeneriabilisq; obducit corpibus: q̄ loue æstu algore durata sint. **A VETE:** Verbū saluatoriū ē. qd̄ græce dicitur χαίρετε. **MARTi** cliētes:

A uete.

Mamers
Mamer-
tini.
Mamer-
cus.

Latrones salutās: honorifico uocabulo cliētes martis appellat. tāq̄ oēs in clientela martis sint: qbus dextra ē & telū pro numīe mars mauors & mamers dictus a uereribus. Vnde mamertinis siciliae populis inditū nomē. **Mamercus** quoq; nomē ē oscū eo q̄ hi martem mamertē dicunt. **VOLENtes** accipite: Hortatur latrones. ut libētibus aīs se ipm accipiant. in cohortē. q̄ uiuacitate p̄ditus manu strenuus uulnerum mortifq; contēptor existit.

VVlnera excipiētē: Nō potuit

expressius significatiuq; ostēdere hoīem iperteritū ac extrilidū minimeq; uulnerū metuentē: q̄ ut diceret libentius excipere uulnera q̄ aurū: cū mortales ferme oēs nihil libētius suscipiāt q̄ pecuniā cū aurū libētius q̄ solē intueantur: cū oīs oratio. ut inq̄t Ambrosius & supplicatio ad deū auquerat. **Qui** ergo libētius uulnera q̄ aurū excipit. is nimirū spretor uulnerū mortifq; cōtēptor dicit p̄t. & cōsequēter in latrocinali familia expetēdus. **FORmidāt:** Seneca metus inq̄t mortis uictores gentiū uincit. & ut p̄cipit Lucretius. est metus ille foras p̄ceps acherontis agendus. q̄ genus humanū p̄cinitus subuertit. **MORte** meliorē: Mortē scriptores bonā appellant. quoniā hnis est erūnarū. & requies malorū: ut. **M. Cicero** latissime explicat. in Tusculanis q̄stionibus. inde a poetis dicit mors bona: **Valerius Flaccus**. Miserere parētū mors bona. & ut inq̄t **Plinius** noster ex oibus bonis q̄ homini tribuit natura nullū melius tempestiua morte. p̄terea mors bona ex eo dici p̄t. q̄ neminē fallit: neminē p̄terit. nec huic magis q̄ illi gratificat: sed æqua lance cunctos tollit. **DE**

Mors bo
na.

Sub sor-
dido pal-
lio sapiē-
tia.

De uesti-
tu nemo
estiman-
dus.
famosus
Hemus.

pānulis: In hanc sentētiā scitū ē illud **Cecilianū**: sape ē etiā sub palliolo sordido sapiētia. p̄t ut inquit elegāter **Seneca** ingeniū fortissimū ac beatissimū sub qualibet cute latere. p̄t ex casa uir magnus exire. p̄t ex desormi humilifq; corpusculo formosus aīus ac magnus. cōsimiliter p̄t i pānulo & sordidato corpe aīus generosus ac robustus delitescere: **Plinius** in epistolis tradit nō paucos cultu pagano p̄cellētes inueniri. Itaq; nō est quispiā de pānoso uestitu estimādus. sed a uirtute. & animi dotibus probādus. nec enī habitus uirtutē dat. nec cathedra sanctificat sacerdotē. **VALdis**

Rhodo-
pe.

Mars
emocha-
res.

Theroda
mas.

Therio-
trophio.

Theriaca

pastilli.

Theriaca
ex uipis.

simæ manui: Cohortī gladiatorū robustissimæ. **PRAEdo** famosus: Fere semp in malā partem famosus usurpat. ut famosus latro. famosus leno. famosus gladiator. & alia id genus. nō nūq̄ cū laude famosus dictus: ut alibi annotaui & infra ostendetur. **HEmus:** Nomē ē famosi latroīs. ut apud **Theopōpū** bargulus iliricus latro. ut apud nostros scriptores uiriatus lusitanus memorāf. **Liuius** quoq; celebrat thimastheū archipiratā liparēsiū: cū quo hospitiū factū est. a Romanis. donaq; publice data. alludere aut uidet ad nomē hemi mōtis in thracia excelitate cōspicui. ex cuius uertice uulgata opinio est pōticū simul & adriaticū mare & histrū amnē & alpes cōspici posse. ideoq; **Philippū** Macedonū Regē cupido olim cœpit ascendēdi in hūc mōtē. ad cuius uerticē tertio demū die cū filio p̄leo puenit. **Probus** grāmaticus **Virgilianus** interpret. auctor ē a noīe regis hemi nūcupatū hemū eē. a cuius sorore. alter quoq; mons rhodope noīet: rhodopē & hemū i hosce montes trāfiguratos eē fabulæ canūt & signat **Quid.** i. vi. metamorphoseos his uersibus. Threiciā rhodopen. hēt angulus unus. & hemū. nūc gelidos mōtes mortalia corpora quōdā. Posset nomē hoc quoq; deduci nō in scite. ἀπο τοῦ αιματος. i. a sanguine: tāq̄ p̄doni cōgruat nomē sanguinolentiū. cū sanguine latrones gaudeāt. hinc mars apud græcos αἰμοχαρῆς bono epitheto cognominatus q̄ si sanguine gaudēs. Alias hemus nomē ē greculi histriōis. cuius meminit satyrographus.

THErone: Nomē accōmodatū latroni: ut pote a feritate deductū. θηρ. n. græce fera ē: un̄ therodamas. q̄ si ferarū domitor apud **Quidiū**. hīc theriotrophion dī **Varōi** septū: quo feræ iclusæ pascūt **Virg.** meminit theronis alterius. ex eadē origine theriaca theriaciq; pastilli noīant: qm̄. s. medētur moribus ferarū: & cōtra uenenata aduersant. uel qa fiūt ex uipa quā græco uocabulo θηρα appel-

lāt: qd̄ & **Galenus** idicat i libro de theriaca. sic. n. scribēdū ē nō tyriaca. ubi ait ex uipis fieri ampuntatis utrinq; quaternis digitis. Si mō θηρεσ. i. theres hoc ē uipe sint utiles: idē tradit theriacē esse

antidotū cōtra deleteria. i. contra uenena & uenenata. ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΝ græce dicit uenenu. LATRO, deleteria
ne in clyto: Vocabulū ē ex his q̄ græci dicunt τῶν μεσῶν. nāq; inclytus. cū laude usurpatur. & cū
repreſione. Au. Gellius aliq; eruditi ſuplatiuū qd' eſt inclytiſſimus uſurpant. MANIPULOS factio
nis: Contubernia factionis gladiatoriaſignificat. manipulus enim ſi credimus Vegetio & mode
ſto de re militari cōmētantibus. uocatur cōtuberniū ab eo qd' cōiunctis manibus dimicabāt. erāt
aut milites decē ſub uno papilione degētes: qbus unus qui p̄ſt caput contubernii noīatur. Liuius
Caput
cōtuber
niū.

latrone inclyto prognatus. humano ſanguine nutri
tus: Interq; ipſos manipulos factionis educatus: he
res & hemulus uirtutis paternæ: ſed omnem priſtinā
ſotiorū fortium multitudinem: magnasq; illas opes:
exiguo tēporis amiſſi ſpatio: nā procuratorē p̄cipis:
ducenaria perfunctū: de hinc fortuna triſtiore decuf
ſum: p̄tereūte me orato fuerā agreſſus. Sed rei noſcen
dæ carpo ordinem. Fuit quidā multis officiis in aula

manipuli ſūt numeroſiores. qui
ſic ſcribit in. viii. manipulus le
ues uicenos milites aliā turbā
ſcutatoꝝ hēbat. M. Varro mani
pulū interpretatur. quali manus
plures. Cincius libro. vi. d' re mi
litari in legione inq; ſunt centu
riaſexaginta. manipuli. xxx. co
hortes decē. qbus uerbis idicat
manipulū duas cēturias cōtine
re cōſtareq; ex militibus ducen
tis: grāmatici manipulos pro ſi
gniferos accipiūt q̄a ſub Romu

lo pauper adhuc Romanus exercitus haſtis ſceni manipulos illigabat: & hos p̄ ſignis gerebat: qd'
ſenſiſſe uidetur & Ouidius cū ait: pertica ſuſpenſos portabat longa manipulos. unde manipularis
noīa miles habet. inde cōmanipulones dicimus. ut cōmilitones in eodē manipulo cōmilitantes.
cōmanipulationē dixit Spartianus: pro cōtubernalitate & eiufdē manipuli ſocietate & cōmilitio
manipulos pro faſciculis manualibus poni nemo nō nouit. AMIſSI: Lego amiſſi hoc eſt perdi
di ut uerbū ſit nō participiū. PROCURATORē principis: Apud iuriſconſultos libro primo digeſtoꝝ ti
tulū ē de officio pcuratoris caſaris. ubi tradit Ulpianus: q̄ acta geſtaq; ſint a procuratore caſaris
ſic ab eo cōprobari. atq; ſi a caſare geſta eſſent. Claudius Caſar ut refert Cor. Tacitus procuratori
bus ſuis omne ius tradidit parēq; uim in rebus peragēdis eoꝝ eē uoluit. ac ſi ipſe ſtauiſſet. procu
ratoris noīe ut docet. M. Tullius in oratione pro cecinna. appellatur noſtri iuris uicarius q̄ nego
tio noſtro p̄poſitus eſt. Ulpianus libro tertio digeſtoꝝ. procurator inq; eſt. qui aliena negotia mā
dato domini adminiſtrat. DUCENARIA p̄functū: Legimus annotauimusq; apud Suetoniū quartā
iudicū decuriā ab auguſto caſare additā eſſe: q̄ ducenariōꝝ uocaret. iudicāretq; de lenioribus ſū
mis. Ducenariū autē noīari uidētur a cenſu ducētoꝝ ſeſtercioꝝ. cū legitimo iudici equitiq; ſeſter
cia quadringēta cenſus fuiſſent. nunc Apuleius procuratorē principis ducenaria p̄functū eē tra
dit intelligi uolēs eū in decuria ducenariōꝝ iudicū olim fuiſſe. uel potius ſignat illū noīe caſaris
publicanū exactorēq; exitiſſe. eſt autē ducenaria. nomē ueſtigalis & tributi. quales ſūt centeſima
quinquageſima uigeſima. & reliqua id genus. q̄ ex auſtionibus illicitis noīa publicani inuenerūt.
Ego re diligēter curioſeq; perpenſa cenſeo hoc in loco primum haſtatū denotari. dicebatur at
primus haſtatus. q̄ duas centurias. i. ducentos milites ducebat in acie ſecunda: quem nūc ducena
rium uocant. ut Vegetius modeſtuſq; notificant. perfunctum ducenaria dixit Apuleius. quem in
telligi uoluit fuiſſe ducenarium. hoc eſt p̄fectum duarum centuriarum. qui ducatus in re milita
ri erat honeſtiſſimus. ſicut autem centenarium dixere: quem nunc centurionē nominant. ita & du
cenarium appellauere p̄fectum manipuli quo ducenī milites continerentur. hic eſt intellectus.
hæc ſignificatio Apuleiani uerbi. in quo pleriq; omnes cecutiunt atq; hallucinantur. DECUSſUM:
Qui fuerat principis procurator & ducenarius: quod aſpirantis fortunæ ſpecimē eſt: idem reſlan
te fortuna deuolutus decuſſusq; eſt expriſtino faſtigio. qualia quotidie exempla cōſpiciūtur. quo
tiēs uoluit fortuna iocari. Solon amicos p̄cipium calculis ratiocinatoꝝ cōparare cōſueuerat. ut
enī illi mō maiore numeꝝ. mō minore ſignificat. ita & p̄cipes put libitum fuerit aliqñ illuſtrē
& iclytum amicum faciunt. aliqñ obſcuꝝ & ignobilē. nunc extollētes i ſummum. mox in imum
detrudētes. Orontes artoxerſis gener. cum ex ſummo faſtigio in imum cecidiſſet. quē admodum
iq; calculatoꝝ digiti nunc milenarium numeꝝ. nunc unum tātum ſupputāt. eodē mō regū ami
cos poſſe qñq; totum. qñq; minimū. qd' græce dī. Βασίλειον φιλονομιον μερ το παρδυσασ
θαι: μν δε τουλαχιſτομ. ita oppido q̄ decēter. Sidonius apollinaris cōſuetudinē p̄cipium flā
max naturæ bene cōparat q̄ ſicut paulum a ſe remota illuminant. ita ſatis ſibi admota cōburunt.

PRÆtereunte me orato: Caſtigatior lectio ē p̄tereūte corā. ut dicat latro hemus ſe corā aggreſ
ſum eē p̄tereūte principis pcuratorē. uñ ſibi p̄ia mali labes extiterit. FUIT qdā: Narratio de p
curatore p̄cipis breuis lucida. pbabilis ex diſciplinā rethorica. OFFICIIS: Iulius capitollinus offi
cia palatina nuncupat officiales ut ita dicā aulicos & ipatorios. ſic. n. Iq; i Galiēis. cum iret ad hor
tos noīs ſui oīa palatia officia ſeq̄bāt. p̄tores puiciales q̄a cū officio mittebāt: officia quoq; puin
cia noīant. ut docet Dōatus. i. aula ipatoria erat magiſter officioꝝ dictus. cui' mēnit Marcellius.

Inclutus
larro.

Manipu
lus.

Caput
cōtuber
niū.

Manipu
lus ſceni
p̄ ſigno.

Cōmani
pulones.

Cōmani
pulatione.

Procura
tor caſa
ris.

Ducena
rii.

ducēaria

Primus
haſtatus
ducena
rius.

Amici
p̄cipū
ut calculi
ratiocina
toris.

Cōſuetu
do p̄ci
pis limi
lis flāmi
Officia
palatina.
Magiſter
officioꝝ

CAESARIS: Traianū siue hadrianū signat. illis enī tēporibus floruit Apuleius. **IPSI** probe spē status: Principis est uirtus maxima nosse suos. ut inq̄t epigramatarius poeta. & p̄fecto decet bonū principē spectatos exploratosq; habere mores aulicorū ne Lupi sub habitu ouīū delitescētes obrepant. **INSIMULATŪ:** Culpatū; accusatūq;. Plautus sic me insimulare falsum facinus tā malū. **ASTV:** In aula principū frequēs est hic morbus. ut boni insimulētur. cōculcēturq; calūniis sursurronū; quibus principes aures nimis patulas p̄bēt. ubi. n. calūniator & detractor ī aurē facilē stillauit exiguū de naturā ueneno & morū. limine principali uiri boni sūmouēt & extorres a patria eliminātur emandātur. Amianus marcellinus taxat Constatū Impatorē: apud cuius aures nimīū patulas uirulētā linguā existimationē uiri fortis iuidia graui pulsaret; habeat itaq; princeps in memoria & ī pectore scitū illud Domitiani delatores q̄ nō castigat irritat: custodiat quoq; illud in tra mentis penetralia. qđ Alexāder Magnus facere solebat: q̄ in iure dicundo accusatore dicēte. alterā manu aurē occludebat. eāq; reo illibatā cōseruabat. **PLOTINA.** Alludere uidet ad plotinā angustā traiani caesaris cōiugē sceminā sanctitate. p̄bitate & oībus q̄ ī muliebrē sexū cadūt uirtutibus celebratā: cuius fauore hadrianus ī interiorē traiani familiaritatē receptus est. eadē olim traianū corripuit qđ calūniis suorū p̄curatorū puincias diuexari pmitteret. **RARAE** fidei: Versus græcus p̄uerbialis signat nullā eē ī scemina fidē. ἐπι γὰρ γυναικί πιστίσιν οὐκ ἐρεστιάειρ. i. In sceminis fidē cernere nō licet. p̄ceptū est Esopi fabulatoris. τῆ γυναικί μηδέποτε πιστεύσῃσ ἀπορητῆα. i. sceminā nūq̄ arcana credideris. κούφοι γὰρ τὸ τῶν γυναικῶν ἐστὶ φίλον. infidū enī ē genus sceminarū uetus p̄uerbiū est. nec mulieri. nec gremio credi oportere. p̄p̄ea qđ mulier incerti & leuis animi ē. & plerūq; ī gremio posita: cū in obliuionē uenerūt exurgētīū p̄cidunt. Magna ergo ē sceminā laus. q̄ a fide & pudicitia cōmēdat. cū plerēq; oēs & infidæ sint & ipudicitia infamia pulsantur doctissimi uiri nox ē. pudicitia iprimis eē sceminā retinēdā: qua amissa oīs uirtus ruit. In hac muliebrī uirtutū p̄cipatus est pudicitia pauperē cōmēdat. Diuitē extollit. deformē redimit. exornat pulchrā bene meret de maioribus. quoq; sanguinē furtiua sobole nō uitiat: bene de liberis qbus nec de matre erubescendū nec de patre dubitādū ē. bene iprimis de se. quā a cōtumelia externi corpis uindicat. auctor diuus Hieronymus libro p̄tio cōtra Iouinianū. Thucydides optimā eē censet mulierē. de qua minimus apud extrarios sermo habeatur existimās probæ mulieris nomē peinde ac corpus. intra domestici cos parietes cōtineri oportere. cōtra gorgias leōtinus censet mulieris nō solū formā. sed egregiū quoq; nomē & famā debere apud plurimos eē uulgatā. qđ & Plutarchus probat. in libro de uirtutibus mulierū. **DECIMO** partus stipēdio. Notat plotinā decies peperisse. Plinius mēorat Corneliā gracchorū matrē duodecies. Agrippinā germanici nouies pepisse. celebrat & eutiche scemina. qđ enixa sit triginta partus. & mortua a uiginti liberis rogo illata. stipēdiū aut partus dixit ex translatione militari. milites enī stipēdioli. sic enī appellātur q̄ multa stipēdia fecerūt. solet ex nūero stipēdiōrū merori p̄rogatiuas ueteranorū & priuilegia. & ut ī codice imperatorio scriptū anno tauimus. uiginti stipēdia militē faciūt ueteranū & uacationē militiæ p̄stāt: **VXORē** ducēdā Plato p̄cipit gratia liberorū: sufficiētē aut filiorū numē eē duos. marē. f. & sceminā. in. xi. de legibus. **VIRI** familiā fundauerat: Platonica lex filios duos satis eē p̄scribit ad familiā fundandā. quāto igit̄ fultura maiori domus illa fundatur. in qua quinquies nūerus filiorū Platonicus multiplicatur. Iuriscōsulti excusationē dant parētibus nūero filiorū quinq; subnixis. **EXTORRE:** Exulē extra terram & genitale solū eictū eliminatūq;. sicut enī exul extra solū. sic exortis extra terrā noiāt. **AU.** Gel exul extortisq; esto. **Virg.** finibus extorris. exponit Seruius: extra suas terras remotus. **SVMPTIS:** Corripo sp̄retis. sequit̄ enī atq; cōtēptis. **VRBICÆ** luxuriæ. **M. Tullius** ī oratiōe pro rosco ameri no. in urbe iqt̄ luxuries creatur. ex luxuriā existat auaritia necesse ē. ex auaritia erūpat audacia. ab urbe urbicus. urbanus. urbanicianus deriuāt. urbanicianos aut milites dici inuenio apud auctores. nō tā eos q̄ urbani eēt. & Romanis: q̄ q̄ ad urbē. ab urbe quoq; urbicarius dictus. Vnde urbi caria p̄curatio a iuriscōsultis titulo de minoribus usurpat. quā urbanā itelligi uolūt. **FUGIENTIS** comes: Magna sceminā laus. q̄ fugiētē maritū. & extorre comitata sit. nāq; maritorū calamitates materiā p̄bēt uxoribus noīs æterni cōparādi. nec enī alcestis. nec Penelope ut iqt̄ Aristoteles ī secūdo oeconomico tā tā sibi gloriā cōparassent. si cū fortunatis uiris uixissent. Verū admeti & ulyxis ifortunia parauerūt illis memoriā sempiternā. celebrāt historici hypsicrateā mithridatis regis uxorē. uel ut qđā tradūt pellicē: q̄ p̄sico habitu induta. & in habitū uirilē reformata tōsis capillis

SEPTIMVS

uictū a: Cn. Pōpeio mithridatē p efferatas gentes fugientē animo pariter & corpore infatigabili secuta est. cuius tāta fides. maximū fuit solatiū & iocundissimū lenimentū marito erūnaꝝ aggeribus presso. qui eā ob nitilitatē & audentiā masculino noīe hypsicratē appellabat. hypsicrateā imitata Plotina hęc est. q̄ tonso capillo uirū mentita cōiugē comitata est in exiliū euntē. impauida ī perterrita & q̄dā quasi uirago tollerās erūnas acerbās. Versus græcus est παροιμιωδης. i. prouerbialis. γυρη δε χρηστη τηδ αλιον εστοικιασ. uxor bona domus est fundamētū. scēlices nimirū uiri illi sunt. q̄bus uxores tales cōtigerūt. qd̄ ad me attinet nulli marito inuideo uxoriā beatitatem: habeo enī uxore ex animi mei sententia. AVRO

& auro mōetali zonis refertis īcincta: intra ipsas custodiētū militū man⁹ & gladios nudos ītrepida. cūctoꝝ periculoꝝ particeps: & pro mariti salute peruigilē cura sustinēs: erūnas assiduas ingenio masculino sustinebat. lāq; plurimis itineris difficultatib⁹: marisq; terrorib⁹ exanclatis: zacynthum petebat. quā fors ei fatalis decreuerat temporariam sedem. Sed cum primū littus acctiacum: quo tūc macedonia delapsi grassabamur:

Autreoli. aure mo-netale. Triūuiri monetales. Monetarii. In zonis nūmi. Viaticū in zona. Locus iuuenalis. In obscurabit. inalpini. Zacynthus. insularis pœna. insula de portatio. Temporarium. amicitia temporaria. Tempora in genia. Temporiarius. Actium. Nicopolis.

& figurat uariis formis. tradunt iuriconsulti Triūuiros monetales cōstitutos esse: qui p̄sent mo netæ cudendæ. monetarios appellāt signatores cuforesq; monetæ. Firmicus Maternus habētes in quit horoscopū sub cygno erūt monetarii. ZONIS refertis: In libro Annotationū latissime expli cauimus morē priscoꝝ fuisse ut zonas nūmis refertas haberēt. unde apud Trāquillū legimus uite lium zona se aureoꝝ plena cinxisse. & Caius Gracchus orator zonas inqt. quas plenas argēti extulit: eas ex puincia inanes retuli. Spartianus quoq; auctor ē pesceniū nigrū Imperatorē Romanum iussisse ne milites ī zonis nūmos aureos uel argēteos portarēt ad bellū. Quinetiā lāpridius Alexā driū Romanū dicere solitū refert. miles nō timet nisi uestitus & satur & habēs aliqd in zona. in hęc sentētiā est illud Oratianū. Ibit eo quo uis q̄ zonā pdidit inqt. Vbi exponit Porphirio milites uiaticū in zona portare solitos. Cōsimiliter Plutarchus ī Demetrio memorat sōsigenē aureos nūmos habuisse in cingulo militari p̄ uiatico. hęc zonā auro monetali refertā signat Iuuenalis illo uersu obrutus & zonā leua morsuq; tenebit: ī quo cōmētatores p̄ incuriā hallucinātur. nihil suspi cātes subesse doctrinæ remotioris. Euāgelica lex p̄cipit. ne as hoc est pecuniā in zonis habeamus.

INCINCTA: Sicut inaudire: inobscurare accipiūtur p̄ simplici uerbo apud eruditos. sic & incingere dicimus p̄ cingere. incincta p̄ cincta. M. Tullius in nona philippica nulla eius legationis posterita tē inobscurabit obliuio. Apuleius aliubi incōcupiscēdā amicitia dicit p̄ cōcupiscēdā. & id genus sexcēta alia apud auctores idoneos iuenire ē. Plinius. xxx. uipa inassata iocinerū doloribus medet idē inalpinos populos dicit: quos uulgo alpinos nocāt. INGENIO masculino: Virili. s. & iperterrito neq; erūnis succūbēti. EXANCLATIS: Exuperatis exhaustisq;. ZACYNTHU petebat: Ante etholiā zacynthus insula est libera ppe cephaleniā ithacā. & dulichiū: q̄ oēs insulæ sub ulyxis ditioe fuisse memorātur. Plinius in quarto zacynthū fertilitate p̄cipuā fuisse cū oppido magnifico tradit. q̄ aliquando appellata hyrie sit. Homerus in Catalogo οϊ τε ζακυθορ εχορ. In insulas aut̄ relegari de portariq; solitos dānatos testis ē antiqtas: q̄ pœna ob hoc insularis dicta: Marcellinus. nec strepen te ullo nec obsistēte insulari pœna mulctati sunt. Cor. Tacitus. plenū exiliis mare decēter dixit pp̄ insulas. in quas deportabāt relegabāturq;. Apud iuriscōsultos iter pœnas. est insulæ deportatio. q̄ pœna ut inqt Vlpianus adimit ciuitatē. Relegatoꝝ duo ḡna sunt sunt qdā q̄ in insulā relegātur. & sunt q̄bus simpliciter puinciis interdictū. in insulā relegare p̄sides puinciæ possunt. TEMPO rariā sedē. Quidā relegāt in ppetuū. qdā ad tēpus. ut docet Vlpianus. titulo de interdictis. hic tēporaria relegatiōe & exilio significat procuratorē principis eē mulctatū. Plinius theatrū. M. Scaturi tēporariū appellat. qd̄ ad tēpus exstructū fuit: cuius sedes ppetuo māsura nō erat. tēporariæ amicitia dicunt uulgates ab eruditis q̄ nō sunt perpetuæ: sed ad tēpus. quādiu s. fortuna ē secūda. De q̄bus Seneca hęc refert. hęc amicitia sūt: q̄s tēporarias popullus appellat. Qui cā utilitatis assumptus est: tādū placebit: q̄diu utilis fuerit. Florētes amicoꝝ turba circūsidet. circa euersos ingens solitudo est. Tempora in genia scitissime appellat. Q. Curtius quasi tēpori seruentia. & fortunæ obsecūdantia. Temporiarius aduerbiū qd̄ significat maturius ac tempestiuus. cuius contrarium est serius. Columella in nono ante crepusculū gallinæ inquit cibus spe tēporius ad officinā redeant Ouidius modo surgis æoo. Temporiarius celo. modo serius incidis undis. LITTVS actiacum: Actium epiromontoriū. & oppidū est cū templo Apollinis nobili: unde actiacū littus dictum. locus est inclutus testimonio eruditorum. & Augusti Cæsaris uictoria. ubi nauali p̄lio Marcum antonium Cleopatraq; deuicit. & ut actiacæ uictoriæ memoria celebrator. & iposterū esset urbem nicopolim apud actium condidit. i. uictoriæ ciuitatem: ludosq; illic quinquenales instituit

- qui instar sunt olympiorum. & actia cognominantur quorum meminerunt Strabo. Tranquillus. ceteri. ad quos alludens poeta scripsit in tertio Eneidos. Actiaq; iliadis celebramus littora ludis.
- appellere** APPVlisset: Appellere uerbum est nauticum: & proprie dicitur cum ex pelago aut freto: quis ad littus accessit Virgilius. hinc me digressum uestris deus appulit oris. appellere quoq; dicitur pecora ad aquam accedentia. unde & appulsus usurpatur: iurisconsultis pro ipso iure appellendi ipsaq; appulsione. NOCTE promotā: Altiore: denotat noctem uel intempestam. uel concubiam. Nam id horā nox maxime promotā est. NAVI: Quā aduectus erat cum plotina maritus extorris.
- incubare** INCVbabat: Cubādo obtinebat habitabatq; . alias incubare dicuntur hi qui in templis deorum dormiūt ad accipienda responsa. ut illud Plautinū. ex curgulione incubare te satius fuerat ioui. Item: siquidē incubare uelint qui penurauerint locus nō prāberi potis ē in capitolio. ex eodem intellectu est illud Maronianum pellibus incubuit stratis somnosq; petiuit: De incubatu auū. & q; gallinā incubāt oua notius est q; ut debeat enarrari.
- incubina** incubinam pro concubinam dixit antiquitas. MATrona: Plotina. IN cubiculum: Dormitoriū significat. de quo Plinius in. xxx. scribit lacertam uiridem in olla ante cubiculum dormitorii eius: cui medetur: leni remediū facere. SVPPEtiatum: Auxiliatum. & ad suppetias ferendas. super quo uerbo in superioribus satis multa. SANctissima: Virgilius. tuq; o sanctissima coniunx foelix morte tua. sanctum dicimus inuiolabile. & quod ut refert Martianus iurisconsultus. ab iniuria hominum defensum atq; mutatum est. sanctum autem dictum ē a sagminibus. sagmina uero sunt herbæ. quas legati. Po. Romani ferre solent. nequis eos uiolaret. sicut legati græcorū ferunt ea quæ uocantur cerycia. dictio mendosa est libro primo digestorū titulo de rerū diuisione nā ubi cerycia scribendū fuit passim scriptū est cencia. græce enī κηρυξ uocatur p̄co & caduceator. quod nomē legati est. ut aliubi docuimus. & κηρυκία cerycia insignia q; gestant caduceatores. ut ita legati esse noscantur. ut inuiolabiles & sancti sint mortalibus. In cōmentariis Suetonii nō parū multa tradidimus declarantes illud Senecæ Nō uis nisi ceryx aut prytanis: aut suffes administrare rē. Pu. Hieronymus sanctos dici autumat fideliū filios. Idioma sacrae scripturae: sanctos interdū pro mundis atq; purificatis noīat. sacrosanctum uero id dicitur. qd iure iurādo interposito est institutū. siq; id uiolasset ut morte pœnas penderet. Sanctuariū nūcupat tēplū ipm. ut idē Hieronymus docet. Plinius dixit ī sanctuariis mithridatis inuentā eē a Pōpeio antidoti cōpositionē. ubi sanctuaria accipi uidentur pro arcanis sanctioribus. & q; græci uocāt ἀποπρητα. BONIS artibus gratiosa: Plereq; scēminæ malis artibus & īpudicitia gratiosæ fiunt & fauorabiles apud p̄cipes. hāc uero signat Apuleius bōis artibus. atq; sanctitate matronali inisse gratiā a cæsare: ipetrasseq; ab illo reditū cōiugis ab exilio. Meretricū ē malis artibus gratiā aucupari. Matrona: ē bonis artibus colligere fauorē & gratia pollere apud summates. Matrē familias nō tā nataliū claritudo cōmēdat: q; bonitas. & sanctitudo. nāq; ut docet Valerianus matrē familias neq; nuptiæ neq; natales faciūt: sed boni mores. Aggressura: Sicut grassa ut ulcisceret latrōes p̄ aggressura. qua maritū aggressi iuaserāt despoliauerātq;. Latrōis collegiū: Collegia siqua fuerūt illicita mādatis p̄cipalibus & cōstitutiōibus. & senatus cōsultis dissoluunt. auctor Martianus iuriscōsultus titulo de collegiis illicitis. ubi scribit collegiū fieri nō posse nisi ex senatus cōsulti auctoritate uel Cæsaris. Augustus ut refert Trāqllus collegia p̄ter antiqua & legitima dissoluit. Quod uero magis illicitū collegiū sit: q; latroc. nale nō dispicio: cū factiōes latronū ubiq; locoꝝ dissoluēdæ sint. ac exterminādæ: & si fieri pōt ad īterfectionē redigēdæ. & ut auctor ē Vlpianus cōgruit bono & graui p̄sidi curare ut pacata puīcia sit quā regit: ut latrōes furesq; cōq̄rat. & ī eos animaduertat. receptatoresq; eorū coherceat: sine qbus diutius latro eē nō pōt. INTEribit: Lego interiit significat enī cōfestim interiisse & extinctū eē collegiū latronum. ubi id iussit Cæsar: nā de principe illud psalmographi dici pōt: ipse dixit & facta sunt. & ut scriptū legitur ī libro Esdræ. si rex dixerit exterminate exterminat plantate plantant. & oēs uirtutes eū obaudiunt.

SEPTIMVS

NVtus magni principis: Notissimus ē ille uersiculus. An nescis lōgas regibus eē māus: & ut inquit Manus re herodorus in urania regis uires supra hoīem sunt & manus plōnga. idē pollet potestq; in terris rex gis prae Quod in cœlo iupiter. cuius nutus p lege obseruat: Veteres inter nutare. & annuere & nictare hoc longa. itereffe uoluerūt: ut nutare capitis dicat. annuei nariū uel labroꝝ. nictare oculoꝝ. quā dīam signa Nutare. re uī plautus sic scribēs ī Asinaria. neq; illa ulli homini nutet nictet annuat. Militariū uexilationū Nictare. Tradūt Vegetius & Modestus uexillatōes dici alas equitū a uelo. ga. f. uelis uterē fnerba ut docet. Vexilla

nutus etiam magni principis: tota deniq; factione mi-
litarium exillationum indagatu confecta: atq; concī-
sa: ipse me furatus ægre solus mediis orci faucibus ad
hunc euasi modū: Sūpta ueste muliebri florida in si-
nus floccidos abūdante: mitellaq; textili contecto ca-
pite calceis fœmininis: albis illis & tenuibus indutus.
& insequiorem sexum incertus atq; absconditus: a sel-
lo spicas ordeaceas gerenti residens: per medias acies
infesti militis transabii. unā mulierē putātes asinariā:
cōcedebant liberos aditus. quippe cum mihi etiā tunc

M. Tullius ī orōne sæpe contra
hunc. ut ex uexillo uelū contra
ctū ē. e maxillis mala ex pauzil
lo paulū: Linius refert ordines
militares tribus ex uexillis con
stare. uexillū at cētū octoginta
tres hoīes erāt. primū uexillum
triarios ducebat scdm rorarios
Tertiū accēfos. sūt at rorarii: ut
uerbū apud hīstōricos frequēs
itelligas milites q plū ante cō
mittebāt iaculis quasi roratiōe
quadā. plūdētes. Vñ & a rore dī
cti sūt. nā añ rorat q̄ pluit. IN
dagatu: Inuestigatu & inq̄sitōe

CONFECTA: Cōtrucidata extin

sta: cōficere enim interdū est occidere. & examinare inde confectores bestiarū: dicti p̄ interfectores
M. Tullius gladiatorē confectū & fauciū catilinā appellat. trāslatōe oppido q̄ decenti. & uerbis
gladiatorī cōgruētibus. MEDIIS ORCI FAUCIBUS. Ille dī euadere ex faucibus orci. i. plutōis. qui prae
ter spem euadit subduciturq; a morte impendente. sic Cicero ex flamma atq; ferro ac pene ex fauci
bus fati efreptam urbem. & uobis conseruatam ac restitutam uidetis. orci autē fauces dixit ex Vir
giliana imitatione. uestibulum ante ipsū primisq; in faucibus orci. FLOCCIDOS: A floccis qui
eminent in panno dicti. Sinus floccidi. Cor. Celsus inter signa ægroti mortifera eē dicit si floccos
colligit. & de floccis in hoc significato crebra mentio apud plinium & ceteros. Quidam corrigūt
flaccidos. quasi languentes & fluxas. atq; laxas uestes intelligi uoluerūt. flaccere enim est langue
re inde in apologia scriptum est. oratio rebus flaccet strepitu uiget inde & cognomina flaccorum
quorum scilicet aures essent flaccidæ. HABUNDANTE: Quid si legas undante dicimus enim elegā
ter uestes undantes. quæ instar undarum fluctuant. & undantur. alia nimirum intelligitur uestis il
la. quam cymatilem ab undis & fluctibus dicunt. quæ cymata nominantur. cuius meminit. plau
tus in epidico. Nāq; cymatilis uestis ex eo uomen accepit quod fluctuum similis sit & textura ip
sa fluctus & undas imitetur qualia hodieq; uestimenta symbalota uulgo nominant. de hac cy
matili ueste Ouidium intellexisse arbitror cum ait hæc undas imitatur. nomen quoq; traxit ad un
dis. quidam intellectum carminis Ouidiani ad ceruleum uestimentum referunt. qui color est un
dæ. MITELA: A mitra qd muliebri tegumentū ē. p̄ diminutionē mitela deducit. de qua Virgili
us ī ludicro poematio. copasyrisca caput graia redimita mitela. Sicut pilea uiroꝝ sūt auctore ser
uio ita mitræ fœminæ q̄s caláticas dicūt. hīc Virgī. huiuscemōi ornatū ī uiris quasi fœmineū ac
probrosū criminat cū ait. & tunica mīcas & hnt redimicula mitræ: Arabes mitrati degunt: ut
tradit plinius. IN SEQORÉ SEXŪ: Idest muliebrē. q̄ sequior ē & alius a uirili. INCERTUS: Qui igno
rabar delitescens sub habitu cultuq; fœmineo. purior lectio ē insertus nā qui induit uestimēta mu
liebria. quasi īserit. & trāfigurāt ī alteꝝ sexū. Lex iudaica ut ī Deuteronomio scriptū legimus præ
cipit ne mulier induatur ueste uirili nec uir utatur ueste fœminea. probrosū enī id est: nisi quis ea
causa indueret qua euclides factitauit qui ut scriptores annotauere sub noctē prius quā ad uespera
sceret tunica longa muliebri indutus & pallio uersicolore amictus ad Socratem e domo sua clā
contra decretum atheniensium cōmeabat ut sermonū doctrinæq; socraticæ fieret uel tantillo tē
pusculo particeps rursusq; sub lucem millia passuum Paulo amplius uiginti eadem ueste illa inte
ctus domum redibat. Sensus est indutus cultu uestituq; fœmineo. & ita hoc astu ignotus euasi. le
gimus apud hīstōricos uolusium a triuuiris proscriptum. assumpto habitu sacerdotali per itinera
uiasq; publicas stipem emēdicātē hac fallacia salutē q̄suisse. PAR MEDIAS. Lego p̄ medias acies.

INFESTI MILITIS: Infestoꝝ infensoꝝq; militū numerus singularis p̄ plurali. quæ locutio apd̄ scrip
toris oīs frequēs. & pæque decora ē Linius: Romāus bello uictor. ī usu quoq; iuris frequēter uti nos
caselius ait singulari appellatōe. cū plura generis eiusdē significare uelimus. nā multū hominē ue
nisse Romā & piscē uilē eē dicimus. itē noīe heredis plures heredes cōtinētur. LIBEROS ADITUS: Abitus.
Libere accessū. potes legere abitus. ut sit sensus. liberā abitionē hoc est discessū sibi cōcessam fuisse a
militibus opinātibus illū ex habitu fœminā eē. Virgilius. Amphitriōiades armēta abitūq; pararet

tionēs.

Vexillū.

Rorarii.

Confe

stores.

Confe

ctus.

Fauces

orci.

Flocci.

Flaccet.

Flacci.

Vndates

uestes.

Cymati

lis.

Symbal

lota.

Mitela.

Mitra.

Mitrati

arabes.

Ne uir in

duatur.

ueste mu

liebri.

Exemplū

euclidis.

Salus ex

uestis mu

tatione.

Multus

homo.

Abitus.

- Depiles genæ.** DEpiles genæ: Genas depiles dicitur leuigatas. & sine pilis: quales sunt hii quos iuvenes uocant. Talis aut uultus facile feminam metit: quem Oratius deceter ambiguum appellat. LAEui: Prima longa tracti legendum & scribendum est. ut laeior per terstudie & laeuatus per expolito. laeuis optio epitheto dei puer & pueritia. q. s. nullo barbitio. nullis pilis hirsuta est. Mar. laeior o cochis galle citheriacis. Virgilius laeuis ocreas dixit. per expolitas & laeuigatas. DEsciui: Degeneraui. populi desciscere dicitur. q. fide fallit & deficit ab eo quem colebat. dicit se non degenerasse a gloria patris cum plerumque teste manlio degeneret nati patribus. natisque pariter. HABitus alieui: Vestimti muliebris. quo fallebat oculos mortaliu & nullo quippiam suspicante ipone grassabat dum mulier esse credit. AGgrediens: Quasi aggressuris quibusdam & grassatibus iuades. VIaticulu corrafi: graeci ephodiō dicitur. quod nri uaticu & per diminutionem uaticulu uerbu plautinu & uetus est. uaticari quod significat uaticu parare iuris consulti titulo de iudiciis. futurum sit ut ipone fraudem patiat & egestate roma laboret uaticulo suo non recepto. quod ad sumptus per ei destinauerit. CORrafi: Cōfeci corripui. & quasi radedo abstulit sic & illud Teretianu: abradi pot expoit Dōatus per uia auferri. iuris consultus titulo de bonis dānato rū plerumque corrafas pecunias per sedes ad fiscu trāsmiserunt. DILORICATIS: Discipulis discipulisque. Egessippus in quarto. quocumque repiebant diloricabant. ISTAM sportulam: Qui coeunt collegiu & in sodaliciū societate cooptat. solent conferre pecuniam ex constituto. quod & Martraus notat. q. ait permittit tenuioribus stipem mensuram conferre. & si quis in duobus collegiis fuerit. eligere eum oportet ex rescripto principali in quo magis esse uelit acceptur: ex eo collegio a quo recedit id quod ei competat ex ratione quam cois fuerit. id nunc nomine sportulae & dotis significat. nam sicut uxor tradita dote recipit a marito in cotuberniu coe sitque particeps rei maritalis. Ita latro pecuniam quasi dote confert in collegiu latronu. tamque uadē & pde comilitii. Sportula aut quod nemo non nouit nomen est erogationis. Sportulares cypricus eleganter appellat sportulis accipiendis operantes. Sportula in nuptiali quoque festiuitate dari solita testis est Apuleius. q. in apologia ait ne ciues denuo ad sportulas conolarent. De sportula: quod clientibus & affectatoribus dabat. de quo frequens metio apud Iuuenale. Martiale ceteros: copiosissime scripsimus in Suetonii comentariis. FActurus aurea: Hypbole. siue suplatio est congruens plora latrois magnifici & iactantuli. q. plenus gloriae & gladiatoriae firmitatis conscius insolenter pollicetur se domu latronu quam lapidea erat & latericia factur: aurea. coegestis. s. coacruatisque auri & diuitiarum gazis ex latrocinatu. & grassatura. CALculis oibus: Cunctorum consensu. & suffragiis dux latronu designat. Calculos aut per suffragiis dici supra scriptum est. & plinius in epistolis inquit si modo tu fortasse errori nro albu calculu adieceris. DVCatū. Praefecturam latrocinalē iter uocabula ancipitia: & quae utroque uersus dici possunt. ducatus quoque est quod non solum per bono principatu primatumque sed et per malo accipit. sicut hoc in loco ducatus latronu in deteriore parte usurpat honorem quoque ita ueteres dixerunt. ut et malus honos significaret Metellus numidicus. tanto inquit ille uobis quam mihi peiore honorem habuit quod significat. maiore uos affecit iniuria & contumelia quam me. Ducatus militares per praefecturis usurpat frequentissime scriptores idonei. Si mars solus in horoscopo constitutus aspexerit auctore Marteno ducatus ipia patentesque decernit. LAUtiusculā: Splendidiorē & quam duci latronum conueniret. CENTuculo: Vestimeto pānoso: super cuius uerbi significatu multiplici affatu scripsimus in primo comentario. DIuite: Repugnātia sunt ceticulos & diues cum ceticulus proprie pānosoque sit & sordidulorum. Sed nunc ex causa scitissime diuitem centuculum cognominat quasi diuitiis fartum. ex quo scilicet diloricatis pannulis profuderat duo milia aureorum. IN SVMmo puluinari: Plautus summi subsellii uirum decenter appellat eum qui in summo. hoc est honoratiore loco honoris causa discumbit. sicut econtrario imi subsellii & imi lecti uir accipitur pro despectissimo uilissimoque. legimus tamen apud priscos. medium in mensa locum honoratiorem extitisse. quod & xenophon tradit in pedia cyri. & nos suo loco non indiligenter annotauimus. QVI QVANDO: Coena inauguratur: Sermo ductus ex sacerdotum uerbis. & ritu. Nam quoniam flumen. Aut augur. aut

SEPTI MVS

pōtifex ī collegiū cooprabat: soliti erāt lautiore cœna esculētioreq; sacerdotalē dignitatē auspica
ri. Macrobius refert cœnā pōtificis luxuriosissimā ī tertio Saturnaliū. ubi ait lentulū flaminē Mar
tialē. quo die iauguratus ē triclinia lectis eburneis strata habuisse: p̄cēsetq; edulia nō pap̄ multa ga
neata: qbus cœna illa pōtificū facta fuit & instructa hīc ab Oratio dictū pōtificū potiora cœnis hīc
M. Varro ī tertio de re rustica scribit qntū hortēsiū augurali cœna primū pauones posuisse: cuius
rei mētionē fecit & plinius ī. x. cuius uerba cū uarie legāt uariis interpretamētis torserūt plinianos

Cœna
pontifica
lis

monstruosa morte cognoscit: & ubi locorum esset illa:
percontatus: deductusq; uisa ea ut erat uinculis onus
ta: contorta & uituperanti nare diceffit. Et non sum
quidem tam brutus: uel certe temerarius inquit: ut sci
tum uestrum inhibebam sed malæ consciētiae reatum
ītra me sustinebo: si: qđ bonū mihi uideat dissimulaue
ro. sed prius fiducia: uestri cā sollicito mihi: tribuite cū
p̄serti uobis si sntia hęc mea displicuerit: liceat rursus
ad asinū redire. Nam ego arbitror latrones: quiq; eo
rum recte sapiunt: nihil ante ferre lucro debere suo.
Ac ne ipsam quidem sape & aliis: dānosam ultionē.
Ergo igit si p̄deritis ī asino uirginē: nihil amplius: q̄
sine ullo cōpendio: ī indignationē uestram exercueritis.
quin ego censeo deducēdā eam ad quāpiā ciuitatem:
ibique uenundandam. nec enim leui p̄cicio distrahi

enarratores. MONSTRVosa
morte: Vr. s. uirgo Asino exen
terato: p̄ mediā aluū nuda īsue
ref. & ita fertilis Asinus sup sa
xū expositus solis uaporibus tra
deref. CONTorta nare: Hic cui
ducatus latronū ultro delatus ē
erat maritus capticiae puellae: q̄
uisa. ne agnoscere eā uideref. ir
risione quadā & sublanatōe. q̄si
uituperas abscessit. Nasū. n. ut ī
qt plinius subdolae irrisiōi dica
uerūt. unde narē cōtortā & uitu
peratē decēter dixit. cū nitupo
nē drisorēq; signat uoluissef na
ribus. ut iqt Quiliāus derisus
cōtēptus fastidiū significari so
let. TAM brutus: Brutū dicitur
stupidū. grauē tardū hebetē. in
sēlatū. cui sapiēs oppōit. Cypria
nus ī epistola de demetrianum
nullus iqt effectus offerre lumē
cœco sermonē surdo. sapientiā

Nasus ir
risioni di
catus.
Brutus.

bruto cū nec sentire brutus possit. nec cæcus lumē admittere nec surdus audire. Verbū uetus ē ob
rutescere. qđ significat obstupescere. Afranius nō possū uerbū facere obbrutui Oratius dixit bruta
tellus pro graui. & tarda qđ terrae p̄petuū ē. inde bruta aīalia pro tardis & irratōabilibus. plius bru
ta existimat aīaliū qbus cor durū riget. ubi bruta accipit pro hebetioribus tardiorisq; itellectus.

Obbrute
scere.
Bruta tel
lus.

SCItū: Decretū & cōstitutionē. sic. n. plebiscitū dcm ē. ab eo uerbo qđ ē sciscef. hīc iocus ille plau
tinus. ex pseudolo plebiscitū nō æque scitū ē. REAtū: Sicut dī reatus homicidii. & furti ita reatū
malæ cōsciētiae elegāter uocat pro crimie & culpa. Messala primus reatū dixisse tardif. INtra me
Vetus uerbū ē cōscientia mille testes. & ut inquit pacatus in panegitico hēt occultos cōscientia car
nifices. q̄ magis lancinat & torquēt uitalia q̄ cruces q̄ uerbera q̄ tormēta ut græci dicunt σ̄υπεια
η̄σις π̄λητ̄ει της ψυχης cōsciētia aīam ferit. VĒstri cā: Sū inquit sollicitus & anxius nō mea
cā sed uestra & sollicitudinē pro uobis patior quærīt apud Au. Gelliū Apollinaris Sulpitius. qua
rōne dicat hēo curā uestri. aut misereor uestri. cū uideat nō uestri oportere dici sed uestrū. sicut
græci dicunt. κ̄ηδομαι ῡμων. Nihil at aliud rōnis eē opinat nisi auctoritatē quadā netustatis nō
nimis anxie. nec superstitiose loquentis: sed procul dubio. q̄ rectissime loqui uolet uestrū potius di
xerit quā uestri. Noster Lucius dicere maluit uestri. quā uestrū sicut a plinio dictū ē de terra. Quin
& uenēa nri misera istituisse credi pōt. AD asinū. i. ad sniam uestrā q̄ decreuistis ut Asino puella
īluta p̄mas. ANte ferre: Qui latrociāt & grassaturis uias īfestāt ob solū lucrū id faciūt lucro cūcta
post ponētes. luc̄e pluris faciētes q̄ uitā q̄ deū ut merito dicere possint luci bōus ē odor ex re q̄li
bet & illd. uñ habeas q̄rit nemo sed oportet hīe. Sic ergo secta latronū cēset sūmū bonū eē lucrū.
nō ne debet puella capticia magno potius uendi quā nullo facto cōpendio interimi. DAMnosā
ultionē: Vindicta multis iucondissima rerum omnium est iuxta illud at uindicta bonū uita incun
dius ipsa & irā ueteres diffinierūt cupiditatē ultōis reponēdā. sed latronibus q̄ luc̄e spectat q̄ q̄
sticulo inhiāt ultio dānosa & sine cōpēdio omittēda ē. nec indignatio cū iactura exaturāda. ER
go igitur: Archaismos ē. Veteres. n. ut inqt Donatus particulas hasce multiplicabāt. PERdideri
tis: Extixeritis. COMpendio: Lucro. CENseo: Vtitur uerbo illo quo utitur senator q̄ ī senatu sē
tētiā dicit. ut Cicero frequēter ait cēseo patres cōscripti. Distrahi: Vēdi uerbū ē peculiare iuriscō
sulto: distractio quoq; p̄ uēditōe accipitur ut supra scripsi. TALis atatula: Mācipia. quæ adole
scētia sunt & recentiora. longe maiori p̄cio distrahūtur quā ueterana propterea q̄ ut scribit Vl
piāus ad edilitiū edictū p̄sūptū ē. ea mācipia q̄ rudia sunt simpliciora eē & dociliora & ad oē mi
nisteriū aptiora. mā uero mācipia & ueterana difficile est reformā & ad suos mores formare qa
igit uenalicariū sciūt facile decurri ad nouitiōe emptionē. id circo interpolāt ueteratores seruos. &

Scitum.
plebis scī
tum.
Reatus.
Carnifex
cōsciētia.
Habeo
curam ue
strum.
Argumē
tum.
Nescio q.
Ita. quid.
Ergo igit
Archail
mos.
Censeo.
Distra
ctio uen
ditio.
Mācipia
ueterana
deteriora
Venali
ciariū.

Interpolare. pro nouitijs uēdūt. Annotādū ē uenalicarios dici a iuriscōsulto. eos q uēdūt seruos. iteipollas ne ro significat i mutare & i aliā q̄si fortunā reformare. sic a plinio medicia dicta ē ars itepollis. quī saepe imutata aliā atq; aliā formā accepit. POrerit unus: In edicto p̄toris cōtinef. q̄ lenociniū fa cit ifamia notari. lenociniū at̄ facit is ut itepretat̄ Vlpianus. q̄ q̄stuarā mācipia habuit. apud plau tū lenones graphice describūt. q̄ puellas scitulae formae magno p̄cio emūt: quas mox amatoribus p̄stituāt: cōpēdiū uberius lucrūq; captātes. apud Senecā i cōtrouersis leno emit uirginē a piratis ut i lupanari p̄stituāt. i p̄sa leno sexagita argēti minis puellam emit. decipiturq; dolis toxili.

Præstina re. PRAEStinare emere: Verbum i hoc significatu frequēs. plautus quādoq; dixit destinare p̄ p̄stiat̄ & emere: sic. n. ait i p̄sa Di dea: q; te agitāt irari & scelus q̄ hāc nō p̄peras destinare. lenōis dīminu tina sūt lenūculus & lenulus: q̄ usurpat plautus. & ānotauit p̄ri scianus. πορροβωκορ grāci uocat̄ lenonē scorta alētē. IN fornicē: Fornices dicūt curuaturā: q̄ arcus aut cameras faciūt siue naturales siue hominū manu p̄fectae. auctor Donatus Virgiliāi poematis cōmētator. Denaturali fornice ait Virgilius. Aut amnis ripis aut alti fornice saxi. de extractis fornicibus exēpla affatī suppetūt. Cicero fornicē fabiū me morat. q̄ fuit arcus iuxta regiā i sacra uia fabio cēfore cōstructus. qui deuictis allobrogibus noīa tus ē allobrogicus. Quoniā uero meretrices i hmōi locis & cellulis prostare cōsueuerūt factum ē ut fornix pro lupanari & cella meretricia accipiat̄: & fornicari pro scortari. & fornicator pro scorta tore & fornicario. quibus uerbis scātēt scriptores ecclesiastici. q̄ uix iuenias ap̄d p̄iscos illos tercio res purioresq; cōditores scribit paulus de fundo instructo q̄ balneatorio instrumēto legato con tinef & fornicator. ubi fornicator dici uidet̄ minister fornicis in balneo calefactādi. itē ad legem aquiliā mentio fit fornicarii. plinius palma inquit e cōtrario fornicat̄ idest curuat̄ ad fornicis simi litudinē & ita oēs p̄isci. qui purissimē loquūt̄ sunt usurpāt hāc uerba. alio significatu q̄ faciāt ec clesiastici scriptores & indoctū uulgus usurpāt. Nec ego fornicatorē dicere ausim pro scortatorem nec fornicari pro adulterari & cetera q̄ i ore idiotarū sūt sed ad p̄positū. Quidā a furuo. q̄d nigrū significat fornicis nomem deriuare nituntur an recte ipsi uiderint. Rufus declamator de puella in lupanari deducta dixit oppido q̄ decēter. redoles adhuc fuliginem fornicis: Satyrogaphus forni cem optimo epitheto olentem nominauit a fetutinis. s. & graue olentia lupanaris sensus est Apu lei. puella a lenone emptā prostituetur in lupanari quae feditas erit condigna natalibus & ex hac uirginis prostitutione tam obscena ex hoc meretricario puellae quæstu tam impuro non nihil uī dictae latronibus persoluetur quam enim maiorem ultionem posset homo deposcere ex scemina inimicissima q̄ uidere illam in lupanari inter lupas inter lenonias puellas lenonis iussu prostituta & corpus passiuo pudore prophanantē quā ēt si nemo uiolaret locus ipse uiolauit. Solet qm̄ de lu pis & lupanari sermo icidit titulus sup̄pōi cellae singularae meretricū & nomē puellae i liminari cel lae frōte p̄scribi. ut ita noscat̄ iqua quaeq; cella p̄stituāt qd̄ docet Seneca sic scribens i sc̄do suasoria rū. Deducta es i lupanar. accepisti locū p̄ciū cōstitutū titulus i scriptus & mox paulo i cōmuni lo co stetitisti sup̄positus ē cellae tuae titulus ueniētē recepisti itē nomē tuū pepēdit i frōte p̄cia stupri accepisti ex his Senecae uerbis iā satis planū ē. cur dixerit iuuenalis titulū mētita lyciscæ: cur Mar tialis scripserit intrasti quotiēs i inscriptae limina cellae. Annotādū obiter dici a Seneca cōmunē lo cū pro lupanari sicut uulgo hodieq; lingua uernacula nūcupatur. Cestius declamator tradit uirgī nē quae steterit in lupanari etiā si a nemine uioletur loco tñ ipso uiolari huic sententiae cestii recla mā ecclesiastici scriptores. & imprimis Ambrosius. qui ita p̄clamat. Nō lupanaria infamant casti tatē sed castitas etiā loci abolet infamiā & sicut radius solis in luto & cœno nō inquinat. ita casti tas fornicis sceditate nō polluit. i decretis canonicis. xxxii. q. y. id latissime explicatur. TAlentis magnis: Terētius si quis daret talētū magnū. p̄sciāus i libro de pōderibus sic scribit. talētum par uū est minae. lx. talentum magnū minae. lxxxiii. & unciae quattuor. talētū atticū ex cōputatione Romāis pōderibus pēdit pōdo. hoc ē libras. lxxx. grāce dicitur. τάλαντον. Annotauerunt scrip tores multa fuisse gna talentorū. ut rhodiū. qd̄ erat q̄ttuor milliū. d. denarioꝝ. Alexandrinum qd̄ erat. xii. denarium. Neapolitanū sex. Syracusanū triū. Rheginū uictoriati unius. ē aut̄ uictoriatus nūmus a nota uictoriae sic noīatus: cuius frequens mētio apud pliniū celsum. ceteros. fuit & talē tū aegyptiū qd̄ taxat̄ sextercis. xvi. CONDucibilē: Utile & accōmodā plautus i epidico repiāus aliquid calidi cōducibilis consilii. cōducere enī. uñ cōducibile deriuatur significat utile esse. cōdu center aduerbiū p̄ utiliter & congruēter. LATronū fisci aduocatus: Allusio ad fisci p̄cipis aduo

Interpol
lare.
Medicia.
Interpol
lis.
Lenocini
um facei
Præstina
re.
Destina.
Lenuncu
lus.
Lenulus.
Pornobo
scus.
Fornices
Fornix.
Fabianus
An forni
cari sit la
tinum p
scortari.
Fornica
tor qui.
Fornicat
curuatur.

Fuligo
fornicis.
Inscripta
cellae lu
parum.
In cōmu
ni loco
stetitist
Locus
Iuuenalis
locus
uiolat.
Radius i
luto non
inquinat
talentum
paruum
magnum
Genera
talentora
Victoria
tus.
Conduci
bilis.

Legantur **LEGATE**: Tradite mecum mittite. Salustius tres adoleſcentes in africam legat. **Q VIS**: Quibus uetus eloquentio **CASTELLUM**: Præter notissimam significationem. Castellum quoque dicitur receptaculum. quod aquam publicam suscipit. ut docet Vlpianus interpretamento interditi prioris de aqua quotidiana & æstiuâ. hoc si gnificatu scripsit plinius. agrippam fecisse castella. c. xxx. fotes centum. y. hic illud quoque frontini ex eodem intellectu dictum est. auctor castellore opere. lacuum nerua est. corrigendus est obiter uulgi error. castellanos uocatis perfectos arcium. cum castellam ab his quae latine & puriter scribunt. dicant castelli habitatores: sicut op pidam sicut urbem. p̄sto sunt exem pla innumera sed unum aut alterum quod in presentia suppetit retulisse sufficiet Lilius ilotaus: dein quod dāsi sunt iam inde antiquus castellani agreste genus ite stipem a castellis colligens. & quoniam a Lilio uo metio sit ilotaus. scito, ilotas dici ab historicis seruitia samulitiam glacedemoniorum: quales penestiae thesalorum. quorum meminit aristoteles in politics. **ARAM** cespitem uirentem: Cespiticia aram si gnificat. sic. n. appellat ex cespitibus structa: quibus simplicitas rustica antiquus mensas torosque conficiebat: quod & tibullus signat illo uersu. Cespitibus mensas cespitibusque toris. plinius ait cespites castrore uallis accomodos esse de aris cespiticiis mentio fit a iulio capitolino in descriptioe hecatobes. cuius uerba subieci: quae sunt haec. hecatobe tale sacrificium est centum ararum uno in loco cespiticiae extruuntur. & ad eas centum ues. c. oues mactant. Cespiticiu quoque tribunal antiqui dixerunt. quod erat militum atque castrorum. Quod ex cespitibus in castris milites factitabant. quod deorat Lucanus cum ait in y. pharsaliae stetit aggere fultis cespitis itrepidus uultu. **UENARIOS UTRES**: Hircini utris uinariu cinis. ut igitur plinius sanguinem listit. **PECUA**: Annotatum aliubi est uetustissimos dixisse hoc pecu singulartiter. & haec pecua pluraliter. quod & priscianus docet in y. u. uenariu homines dicti. quae pecuarias habent. & pecuaria pecoris pastio: cuius pecus est fundamentum ut memorat Varro pecuatus quoque pro stulto apud antiquos usurpat. **COMMINANTES**. Simul agentes. minare. n. est agere gregem & ante se propellere quod uerbum in quotidiano sermone uulgi est. & in usu eruditorum. in libro ieremias scriptum legimus. me minauit & adduxit in tenebras. ite simul agricolae & minantes greges. **PRAELECTUM**: Significat eximia siue egregiam uictimam. eximia. n. siue egregiae hostiae dicitur nomine sacerdotali: quae ad sacrificium destinatae eximantur egregie uel quae eximia specie quasi offerenda numibus eligant. auctores Macrobius. Neratius. ceteri super quo ita scribit Dōatus. eximii sunt porci maiores quae ad sacrificandum electi sunt boues quae ad hoc electi sunt egregii dicuntur. & oues lectae. Virgilius mactant lectas de more bidentes. Mos autem in pligedis bidentibus auctore Seruio ille seruabat. ne habeat caudam aculeatam. nec linguam nigram. nec aurem fissam. **HIRCOMIS**: Pōponius in atellana. Marti uerre sacrificandum dixit. cum ait. Mars tibi poueo factum bidenti uerre. ubi factum accipe pro sacrificatum. **M. CATO** in re rustica marti solitaria sacrificat. cuius uerba subscripsi. mars p̄ macte hisce solitaurilibus lactibus esto. sunt autem solitaurilia sacrificia ex sue oue Tauro facta unum & nomen. de quo sacro liuius Quintilianus ascōius testis. ceteri. **HORRICOMIS**: Horretibus uillis hispidum & hirsutum. **UICTIMARIUS**: Sacrificat uictiare est uictimam imolare. unum & uictiarii dicitur quae praesunt imolatori uictiarum. apud Suetonium cultrarius significat mister sacrorum quae cultro uictiat hoc est imolat hostiam popas quoque tales mistros uocant & ita leges apud eundem traquilum in caligula. Succinctus popas habitu. i. uictiario: hoc obiter annotauimus. ut retractare locum Suetonii quem per incuriam dormitas transmiseram apud quem in omnibus codicibus legitur popas habitu. Tersior lectio & doctior est poparum. locum hunc Hermolao barbaro acceptum referimus. est. n. igitur ut scis pudoris fateri per quos profeceris **SUETONII** **OPIPARE**: Laute ueteres opipare dixerunt magnam operum apparatus. scribit Cicero se accepisse caesarem incunde opipare & apparate. **HOSPES ILLE**: Nonitius ille significat. cui ducatum latrones detulerant. **VERRE** est uoluptatum. Sicut igitur in parada praeda & expeditioe obeunda uobis sui dux. ita & in uoluptatibus cibariae rei condidendae cocinator structor primarius est discipulo & ipse semet quasi symposiarcha & architriclinum ultroneus exhibet. **GNATITER**: Strenue ac celeriter. **VERRIT**: Qui apparatus coenam curat ut uersa & munda omnia sint iuxta illud. Satyrographi. uerre pauimentum & nitidas omnes columnas. Cato praecipit. ut uillica uilla uersa mundaque habeat prisci deam nomine Deueram collebant: quae praeparat uerridis domibus. Scoparium uocant couerritorum. hoc est mister illum qui scopis uerrit domum & cuncta uenustat. **STERNIT**: Plautus eleganti uocabulo lectisterniorem appellat. qui lectis mensisque sternendis praest. sic enim ait in pseudolo. Tu esto lectisterniator. Tu argentum id extruito.

SEPTIMVS

TVCEta cōcinnat:Edulia ꝑciosa cōcinniter facit paratq; q̄ sint tuceta,qd̄ cōcinnare significet su
pra annotatū ē. SATVle:Habūdāte.& copiose.quasi a satis dictiōe deducta.qd̄ si legas scitule.q̄
si iucūda oīa scitiq; saporis appolita eē significet. POCulis crebris: Prima cratera ad situm ptinet. p̄ria cra
ra ad sitū.
Secūda ad hilaritatē.Tertia ad uoluptatē. Quarta ad insanīā. Bacchus triplicē uim possidet.ut in
qt̄ Esopus fabulator:τηρ̄ μ̄ερ̄ πρωτηρ̄ ηδωρησ:τηρ̄ δε δευτεραρ̄ μεθησ:τηρ̄ δε τριτηρ̄ υβρε
ωσ:hoc est primā qd̄e uoluptatis.Secūdā ebrietatis.Tertiā insanīā & furoris.ex uino ut inqt̄ Pli.

tuceta cōcīnat:apponit satule . sed ꝑcipue poculis cre
bris:grādibusq; sigulos ī gurgitat. Interdū tñ īsimula
tiōe ꝑmendi quæ poscebat usus:ad puellā cōmeabat
assidue.ptesq; subreptas clanculo: & ꝑgustatas a se po
tiones:offerebat hylaris. At illa sumebat appetēter. &
nōnūq̄ basiare uolēti ꝑꝑrtis fauiolis adlubescibat.q̄
res opido mihi displicebat . En oblita es nuptiarum:
tuiq; mutui cupitoris puella uirgo.& illi nescio cui re
centi marito quē tibi parētes iunxerunt: hunc aduenā
cruentūq; ꝑcussorē ꝑponis ? Nec te cōsciētia stimulat
sed affectione calcata inter lāceas & gladios istos scor
tari tibi libet:quid si quo modo ceteri latrones persen
serint:non rursūm recurre ad asinum : & rursū exiti
um mihi parabis:re uera ludis de alieno corio. Dū ista

a Boetio ꝑꝑrtuaria memoriæ elegāti trāslatione dicta sunt quasi repositoria. qbus doctrinas me
moria cōcredidit q̄ ꝑsto sūt ac depromūtur eadē exigente . PARtes:Esarū. f. & edulior̄. Sueto
nius in Caligula equiti Romano cōtra se hilarius auidiusq; uescēti partes suas misit. Cyrus ut me
morat xenophon in pedia quē ex amicis charissimū honoratissimūq; haberi uolebat. ad eū mitte
bat partes cibarioꝝ ex mēsa. De hisce obsonioꝝ partibus cōiualibus supra copiosius scripsi expli
cato græco ꝑuerbio. PRAEgustatas:Inde ꝑgustatores dicti. q̄ epulas & pocula ꝑgustāt in mēsa
principū:explorātq; neqd̄ ueneno infectū inferatur: Auctor est Trāquillus:epulātī Claudio uene
nū datū eē. ꝑ spadonē ꝑgustatorē. APPEtenter:Sitienter auide cupienter appetētiā elegāter ap
pellat Plinius appetitū. M. Tullius ait Romanos gloriæ:appetētes fuisse ultra ceteras gētes. appe
tentes dixit antiqtas hoīes appetētes & cupidos. SAuiolis:Osculis amatoriis. ADlubescibat:Lu
bēs accedebat placebatq;:adlubescere enī ab eo qd̄ lubeat dictū ē . Plautus ī milite hercle uero iā
adlubescit primulū.ubi adlubescit significat lubere hoc ē placere īcipit:adlubescit dicit ꝑ iuere in
cipit.hoc ē liuidū fieri. OPPido:Valde. EN oblita:Asinina īdignatio.& qdā q̄si secū expostula
tio. de puella quā uiderat iuueni aridētē:ignorās. f. hūc eē uirginis maritū. q̄ latro eē credebat .

MVtui cupitoris:Spōsi. f. & mariti q̄ te mutūter cupiebat. NESCIO cui:De hoīe nobis ignoto. sic
loqmur. Plautus hic nescio q̄s loqtur. HVNC aduenā: Magnū ꝑodus ē. ut inqt̄ scitissime Dona
tus in pronominiibus. sic Propertius. iste qd̄ ē ego sæpe fui. AFFECTiōne calcata:Posthabito amo
re cōiugali postposita uerecūdia . qua deposita uirtutes oēs ī foemina corruūt. ET gladios istos:
Expressit habitū cultūq; latronū. q̄ semp gladiis accincti sunt:q̄ semp lanceas ī māibus gestāt:ger
mani frameas uocāt lanceas breui fertō. & ita ad usum habili:ut eodē telo ꝑut ratio ꝑoscit. uel co
minus. uel eminus pugnent:alias framea dicit̄ gladius. SCORTari:Libidinari:lasciuere. & instar
scorti pluribus corpus ꝑstituire. ꝑꝑrie scortati. ut docet. M. Varro ē meretriculā ducere: qd̄ perti
net ad uiros. inde & scortatores dicti sectatores scortoꝝ atq; meretricarii . REcurre ad asinum:
Hoc secū mussabat Apuleius saluti suæ metuēs. ne. f. iterū sententia latronū morti simul destinare
tur. DE alieno corio:Prouerbiale ē qd̄ significat q̄si tu dicas ludis alieno nō tuo piculo:ludis. ut
coriū meū & cutis ꝑꝑ ludū tuū lancinet. ex libidine tua ꝑiclitabor:īꝑudicitia tua mihi magno cō
stabit:Metaphora sūpta ab his luforibus:q̄ ludūt de aliena pecunia:quoꝝ alea fit cū aliena iactura
potes hoc quoꝝ referre ad nūmos:q̄ olim ex corio siebāt:& Nūma Pōpilius:ut scriptores annota
uerūt ī cōgiario dedit asses scorteos:sic enī noīantur nūmi excorio facti . hic illud Hieronymi de
thesauris tuis ne scorteū qd̄e nūmū ꝑferre ꝑossis. Dōatus quoq; ī cōmētariis Virgilianis pecuniā
autumat ex corio bubulo ꝑriscis tēporibus fuisse. & inde dictā pecuniā . qd̄ ex pecore fieret placet
simpliciter exponas. ut ludis de alieno corio dictū sit ꝑꝑ asini pellē: sicut dicimus. ludis de alieno
auro. qñ q̄spiā nō suā sed alienā pecuniā ludit in foro aleatorio. ex quo fit ut qui ludit īꝑune ludat

Mors
mēoria
uinum.

Promus.
ꝑꝑꝑtua
rium.
promus
librorū.

partes
edulium
ꝑꝑꝑ
fatores.

Appeten
ter.
Appeten
tia.

Appeto
nes.
Adlube
scere.

Adhue
scit.
Frameæ
germa
norum.

Scortari
Scortato
res.

Meretri
carii.
Ludis de
alieno
corio.

Numi
scortei.
pecuniā
unde.

- Concide re coriū. citra sollicitudinē: altero cuius pecunia luditur anxio & periclitante: Apud Plantū cōcidere coriū est lacerare flagris tergū & pellē hoīs uapulantis. & ita est exponēdū: cui subscribit illud Senecæ scribētis i sua soritis q̄ filius. M. Tullij flagra p̄tinus afferri iussit. & Ciceroni patri de corio celestii fatissicet. **SYCOPHĀTA**: Calūniator falsus inculcator. q̄ falso puellā mecū accusabā: cū ille cui adlube scebat eēt sp̄sus uirginis. συκοφᾶτισθαι apud gr̄cos est calūniari. Sycophāta dicit calumnia tor. Qui sycophantam dici autumant ficos & comedonē labuntur errore nō dubio. Sed super hoc uerbo aliubi plura. **PRV** denti asino: Quæ. i. Asinus prudens & solers qualis erat Apuleius intel ligere potuisset. **FAMOSUM** si gnificāter loquutus: famosus. n. dicit qdē inclutus. sed ex malis artibus. ut famosos appellant iu riscōsulti eos q̄ infamia notant. **IAM** carius: Lege clarius. i. cla riorē uoce & sublatior. **Q** Vie uere mortui: Obelo expūgēdū hoc est: tāq̄ subditiū & alieno loco inculcari. nec enī cōuenit exponere operātes ueneri iacue rūt quasi mortui atq; animā an helantes. nec ad latrones referri cōgruēter p̄t. qd̄ tanq̄ mortui quērint obrati uino. & crapula cōsepulti. **ES**: Sis. esto uetus lo quutio. **CHAR** Ite dulcissima: Hoc noīe. qd̄ gratiā: capticia hæc puella noiabat. **DVL** cissima. Ex affectu cōiugali dictū. nā ut uetus puerbiū est. sua cuiq; sp̄sa est dulcis. & ip̄imis dulcissimæ sūt uxores primis diebus illis & noctibus q̄ plenæ sunt amoris. plenæ dulcedinis. plenæ mellitissimæ suauitatis. **TVOS**: Hostes si gnificat. **VINVM** iā imixtū: Denotat uinū p̄pinatū fuisse latronibus a sponso charites medicatū cōmixtūq; uenenis: uel potius medicamentis soporiferis. quale opion est q̄ succus est papaueris. ui somnifica p̄cellens: cuius largior copia mortifero somno necat. **SA** uciis: Vinū instar teli cerebrū ferit fumī calētis aspgine. auctor Macrobius in. vii. Saturnaliū. **CRAPULA**: Aristoteles in proble matis ad uinū p̄tinētibus: crapula inq̄t est feruor qdā & inflāmatio q̄ plus cōstictat. q̄ temulentia. qd̄ mētē illa quatit & alienat. crapula aut mētē sibi cōstāte dolorē admouet Plinius in. xxiii. resi natū uinū inq̄t nulli cōducit: capitis dolorē. & uertiginē facit. ab hoc dicta crapula ē q̄bus uerbis signare uidet crapulā απο της καρσ. i. a capitis dolore noiātā. Idē in. xiiii. crapulā ait flore resi næ ctudo. & feritate nimiā frāgīq; uirus. gr̄ce dicit κρατᾶλη. **ABSTEMIUS**: Sobrius & uino ab stinēs: priisci enī uino temetū nomē indiderūt. Vnde temulētia appellata ebrietas. & abstemius di ctus sobriosus: quasi abstinēs temeto hoc ē uino. Abstemius quoq; dictus: q̄ abstinet. ut apud Ora tiū. In medio positōq; abstemius. **HERCULES**: Certe p̄ Herculē. aduerbiū est. **IMPINGERE**: Ingere re alias illidere Hieronymus ipegi in Danielē. **UENENŪ**: Qui uenenū dicit. ut scribūt iuriscōsulti adicere debēt utrū bonū sit. an malū. nā & medicamēta uenena sunt. gr̄ci pharmacon dicūt. qd̄ nos uenenū. quo noīe apud illos quoq; tā medicamēta q̄ noxia uenena cōtinent: est ergo uenenū τωρ μεσωρ: qd̄ inter anticipitia uocabula numerat. **CANTHARIS**: Poculis uinarijs. cātharū libe ro patri dicatū. ut sciphū herculi sciunt oēs. in cœlo est cantharus. tribus stellis cōstās. in aquario. ut docet Maternus: obiter annotādū gr̄ce καρθαρωρ dici scarabeū de quo itelligēdū apud Laer tiū scribētē: deoq; colloqa fieri p̄ cātharū. & accipitre. fidus interpres p̄ scarabeum dicere debebat. scarabeū aut inter numina ægyptioq; coli testis est Plinius in. xxx. idē in. xi. tradit locū eē in thra cia paruū appellatū cantharoletron. a p̄nicie scarabeoq; in quo unū hoc aīal exanimatur. est & cā tharias gēma ab effigie scarabei cognominata. **VINO** sepulti: Virgilius somno uinoq; sepulti p̄ cubuere. **NEGOTIO**. Difficultate. **IMPEditis**: Illigatis. ip̄edire enī sicut cōpedire est innectere & illigare. Oratius. Nūc decet umbrosa nitidū caput ip̄edire myrtho. Hieronymus uinulatos dixit pro uinculis ip̄editos scite magis q̄ eloquēter. **IMPO** sita dorso: Lucianus narrat manū militarē ad latrones capiendos accessisse: Interq; illos milites fuisse sp̄sum uirginis capticiæ: qui puellam dorso ip̄ositā ad suos reduxerit. **AD** uotiuū cōspectū: Ad optarū. & notis expetitū spectaculū uo tiuus enī hoc in loco significatur uoto desideratus. Alias uotiuū dicimus. qd̄ ex uoto debetur &

SEPTIMVS

soluitur. sicut ludi uotiu apud Liviū. & apud Oratiū pascitur in reditū uestrū uotiu iuuenca: Vo-
ritū ueteres dici noluerūt religione aliqua prohibitū siue interdictū. PARENTES affines: DIALYTON
est siue asyndeton: q̄ exornatio a nostris dicitur dissolutū. q̄ fit qñ oratio nulla coniunctiōe inter
posita simpliciter effertur: ut eunt. querunt inueniunt afferunt. ALVMNI: Qui ī illius domo ale
bantur. LAETI faciē: Facie laticia prae se ferētes. Archaismos est. usitata apud ueteres elocutione.
sic Virgilius. nuda genu nodoq; sinus collecta fluentes. GAVDIO delibuti: Laticia: & ut Hierony
mi uocabulo utar gaudimonio

Votitū.
Dialytō.
Latus fa
ciem.
Gaudi
moniu.

parentes. affines. cliētes. alumni. famuli lāti faciē gau
dio delibuti. pōpā cerneret oīs sexus & oīs ætatis. no
uūq; & Hercules memorādū spectamē: uirginē asino
triūphantē. Deniq; ipse etiā hylarior p uirili parte. ne
psenti negotio: ut aliēus discreparē: porrectis auribus:
pflatisq; naribus: rudiui fortiter: imo tonanti clauor
personui. & illā thalamo receptā cōmode tantes sui
fouebant. Me uero cū ingenti iumentonū ciuitūq; mul
titudine: cōfestim retro Lepolemus agebat non inui
tum. nam & alias curiosus & tūc latronum captiuita
tis spectator optabam fieri. quos q̄dem coligatos. ad
huc uino / magis: q̄ uinculis deprehendimus. Totis er
go: prolatis erutisq; rebus & nobis auro & argento: cæ
terisq; onustis: ipsos partim constrictos: uti fuerant:
prouolutosq; ī p̄ximas ripas p̄cipites dedere: Alios ue
ro suis sibi gladiis obtrōncatos reliquere. Tali uindi
cta lāti & gaudētes ciuitatē reuenimus. & illas q̄dē di
uitias: publica custodela cōmiser: Lepolemo puellam
repetitā lege tradider. Ex ī me suū sospitatorē nūcu
patū matrona plixē q̄ritabat. ipoc; nuptia; die. p̄sepi
um meū ordo passū repleri iubet. cœnūq; cæello bactri
næ sufficiēs apponi. Sed q̄s ego cōdignas Fotidi diras

repleti p̄fusiq; . tales gaudibun
dos appellāt. ad animū trāstulit
q̄d est corporis imitatus Teren
tiū. sic scribētē in phormione: sa
tin ē si delibutū gaudio reddo.
Delibutus proprie unctus & un
guēto nitēs dicit. SPECTAMē:
Spectaculū. VT alienus discre
parem: Præsenti negotio discre
pat perinde ac alienus: q̄ se se re
bus psentibus nō accōmodat: q̄
in laticia publica tristatur: q̄ hi
laro oīum uultu. frōtē corrugat
prudētis est ut aiunt seruire tem
poribus. ille laudat ut circumspe
ctus & cōsultus qui psenti nego
rio se se cōparē p̄stat. q̄ facit q̄d
Plautinus Sofia. uultum e uultu
cōparet tristis sit heri si tristes: hi
larus sit si gaudēt. PROflatis
naribus: Largo copiosq; flatu
anhelātibus. sic Virgilius. p̄flat
de naribus ignē. RVdiui. Asi
no; pprie rudere est. sicut hinni
re equo; balare ouū. Geta Ro
māus Imperator habuit hoc fa
miliare. ut tales grāmaticis qua
stiones p̄poneret. ut illi dicerēt
aīalia singula quō uocē emitte
rent: Verbi gratia. Agni balant.
Porcelli gruniūt. Elephāti bar

Delibu
tus gau
dio.
Seruire
tempori
sapiētis.

Rudere.

Porcelli
gruniūt.
Elephāti
barriūt.
Vinū uin
culū est.

rūt Tauri mugit: Asini rudiūt. RETRO lepolemus agebat: Luciano cōcūior. Apuleius uerior. ī
Luciano mētio nulla fit de lepolemo retro agēte iumēta & redeunte ad latrones morte multan
dos. COLLIGATOS adhuc uino magis: Maius sane est uinculū ad alligandos hoīes uinū q̄ funes q̄
pedicæ q̄ cōpedes: Vinū luctator dolosus est. ut inqt eleganter Plautus pedes captat primū. Virg.
de uua scribens dixit. rēptatura pedes primū uincturaq; linguā. uinario uinculo colligatus & cor
pore toto & aīo p̄ssus detinet. Qui uult hoīem uincire uinculis firmissimis. is uinciat uinculis uī
nariis. q̄bus nihil firmissus nihil tenacius sane ē ad hoīes alligādos. PROlatis: Deprōptis. & in p
patulū eductis. NOBIS: Significat se Asinū. & cætera iumēta: fuisse honusta p̄ciosis rebus. PRæ
cipites dedere: Græci ἐπιψῶν κατὰ τοὺς κρημνοὺς dicūt: p̄ eo q̄d ē p̄cipites ex p̄cipitio dedere.

SVIS sibi gladiis: Prouerbiale ē: Terētius ī adelphis. suo sibi gladio hūc ingulo. Vbi expōit Dōa
tus ueteres sic solitos loq̄ nō suo sed suo sibi gladio. CVstodela: Sic a custodia custodela. ut a fu
ga fugela. ab umbra umbella. a puera puella aliaq; sexcēta. ī Apologia dixit. nūc magna fugela in
ganeū fugit: Antiq̄ cōfugelā. dixerūt cōfugiū. græce ἀπομοτηριον uocat carcerē publicāq; cu
stodiā. hic signat publicæ magistratū custodiæ diuitias fuisse cōmissas. REPETITā lege: Ex p̄scri
pto legis & formula repetitī a spōso sponsa capticia: lex p̄terea est: ut uir fortis p̄mio q̄d optauerit
donec. q̄dā fortiter facit petit p̄ p̄mio alienā uxorē & accipit. EXI meū: Lego ex ī me suū. SOS
pitorē: Seruatorē. sospitare ē seruare. pacuuius populū faustū sempiternæ sospitē: sospitas est fa
lus. Cassiodorus de medico. uisitatio tua sospitas sit egrotatiū. CVRrutabat: Corrigēdū ē q̄rita
bat. ut sit sensus: spōsa illa capticia. me tunc maxie q̄rebat. ut pote ipsius sospitatorē. uel lege q̄rita
bat. q̄d ē in clamabat. uocitabatq; . & de me p̄m sermocinabat. nā pprie q̄ritare is dī q̄ q̄ritū fidē
clamās ip̄lorat. ut docet. M. Varro. q̄ritari inqt Dōatus. ueteres dicebāt q̄rites cōclamari: In hāc sen
tētiā Lucianus πολλὰ μὲν λόγῳ εἰχέρη μου σωματικῶν αὐτοῦ. i. de me cōcaptio multū fabula

Suo sibi
gladio.
Custode
la.
Confu
gela.
Sospita
tor.
Quiri
tare.

- ta ē. HORdeo repleti: Lucianus. ἀπίσ' τὸν παρεκείτο μέλι, ἄριστον κριθῶν, καὶ χορτὸν ὄσος καὶ καμνηλὸν ἰκαρῶσ'. i. prādiū apponebat mihi medimnus hordei: & scēnū uel camelo sufficiens.
- Cameli arabici, bactriā.** BACTriā: Camelos iter armēta pascit oriēs: quorū duo gna bactriani uidelicet & arabici: q hoc differūt. qd' arabici bina tubera ī dorso hnt singula bactriā. & īpectore altere cui īcubāt. oderūt eq nū gēus. siti & q̄riduo tolerāt: lutulētās aq̄s libētē potāt. Aliter potu nō gaudēt. auctores Pli. So. linus. Aristoteles. ceteri. Annotauimus apud iuriscōsultos titulo de mūcibus camelariā dici cura tionē camelorū: q̄ publica pecu nia alebāt. & camelarios ipsos curatores: qd' sane munus perso nale est: ut scri. Arcadius. bactria nū uero regnū: olim mille urbi bus iclytū fuisse ferūt. Virg. Nec bactra. Nec indi laudibus Italiae certēt. DEuotioēs: Execratiōēs & maledicta. Nō canē Inculat & tacita deuotioē detestat. Foti dē milōis ancillā. qd' nō ī canē potius ab ea trāsformatus sit: ut ita posset nesci reliq̄s cōenae opu lētioris. qd' canes factitare cōsue uerūt: q̄ culias uiciores sectāt. Lucianus. ἐγὼ τοῦτε μαλίστ' ἀκατηρώμμητὴν παλαίστραν ὠσοροῦ με καὶ οὐκ ἔρα τῆ τε χρῆ μεταθεῖσθαι ἐωρῶν γὰρ τοὺς κυρασείσθαι τοὺς πταρείου παρεῖσθαι ὀρθῶσ καὶ λάφουσ σὸρτάσ πολλακαὶ ὀσαεργα μοῖσ πλουσίων ῥυμ. φῖωρ. i. ego tūc maxie palestrā detestabar. q̄ me asinū nō canē arte sua trāsformasset. aspiciēs uidelicet canes itroeuēs ī aulā. & multa deuorātes. q̄lia īnuptiis diuitū sp̄soz eē solēt. INEscatos: q̄si esca captos. Terētius nescis inescare hoīes trālatio sūpta ab his q̄ esca & cibo capiūt. Distētos: Saturos plenos. Pli. ī panegyrico. distētus solitaria cōena. Virg. distēdūt nēctare cellas: ad aiū quoq̄ transtert. ut apud eūdē cū sis distētus ī pii curis. RVdimēta ueneris. i. post libatas primas cōiuga les palestras uirginales. post dulcissimā illā noctē maritalē: q̄ plena uoluptatis plena oīfariā suauitatis ē. MIHI: In bñficiū meū & cōmodū. ILLI: Parētes ac maritus. GRATias sūmas: Lucianus χαρῖν μοῖ ἐφ' ἡ δέσ ποῖρά ἐχέιν παράτω πατρι. i. dixit dña apd' patrem. mihi gratiā hie. ac meminisse. ORdeo lecto: Potes seiūcti legere: ut Ordeo & cubili molliori dicat asinū faginādū potes etiā iunctim copulateq̄ cōnectere: ut ordeū lectū exponas p̄ electū: & eximiū atq̄ sincez oī bus purgamētis excullis. VITia faginari: Nō pauci sūt. q̄ existimāt sūmū bonū eē ociū uētrīsq̄ delicias: ex hoc qdā cēsuit faginādū eē asinū cibariis cōgruētibus. q̄lia sūt ordeū & uitia: Pli. uitia ait feri oportere boote occidente. qd' & Virg. p̄cipit. RVrestribus cāpis: Rusticis & uillaticis. Ita supra. sic Sidonius & alii sepissime loquunt. IN greges eqnos: Cū grex. pprie minoris pecoris sit armētū maioris: ακυρῶσ dixisse uidēt equinos greges: Sed Columella. M. Tullius. ceteri: greges armētōz dnt. M. Varro greges equoz & eq̄z dixit. qm̄. f. grex nom̄ gnalius ē. Armētū specialius legato usufructu gregis uel armēti debet ex agnatis gregē supplere. ut scribit Vlpianus. eq̄tiū ele gati uocabulo dē armētū eqnū q̄ dictioē iuriscōsulti frequēter utūt. Inde eq̄tarius dictus armēta rius. quasi p̄fectus eq̄tū Firmicus Maternus refert eq̄tariū futurū. q̄ natus fuerit oriēte cetauro. Lu cianus ī hac sentētiā. ἐκελευσέ ελευθέρου ἀφίερα ὑπαιθρίου καὶ σὺν ταῖσ ἀγέλαῖσ ἵππο ἰσπε με μεσθαί. iussit libez Asinū sub diuo emitti in greges eqnos & pasci. grāci ἀγέληz gregē dicūt. INscensu equaz: Subagratu. & admissura: ab inscēdere īchinatū īscensus nomē. MVlas alūnas: Ex Asino & equa mulus gignit. ex equo uero & asina genitos hīnulos antiq̄ uocabāt. M. Varro ī secūdo de Re Rustica ex equa īqt & Asino fit mulus cōtra ex equo & asina hīnulus uterq̄ eoz ad usū utilis. Aristoteles ī. vi. de aialibus hippothelas uocat: nri eqmulgos īterptāt q̄ sūt pulli asinorū suggētes lac eqnū. ita enī fit ne a coitu eq̄z mox arceāt. ex onagro. q̄ est Asinus siluestris: māsfactō. & equa gnant mulaz. quo seminio sit asinus spectat. archadici enī ī grācia. Reatini ī Italia admissarii sūt p̄stātissimi. Mulas nō calcitrare cū uinū biberūt. auctor ē Pli. in. viii. & i. xxx. alūnas mulas dixit uel q̄si Asino gēitas. uel qa ut ait. M. Varro. Mulos & mulas nutricātes educa mus. ARmētario eq̄sitiōe: Lucianus. ἵπποφορβου uocat: quē Apuleius armētariū eq̄sitiōē no

SEPTIMVS

minat. græce enī ἰπποφορβος pastor equorū . & armētarius nūcupat. eqsitiōes equorū modera-
tores & magistros dicūt. q̄ & eqtarii nūcupāt. De eqsionis uasramēto scribit Valerius maximus ī
septiō. p̄terea ut annotāt grāmatici oēs qbus regimē cōcedit cuiuslibet rei eqsitiōes dici posse uete-
res uoluerūt. Armētariū uero armēti pastore dicit: ab armētoq; deduci nullus ignorat. q̄ uel tantū
legerit illud ex poeta uulgatissimū. Armētarius afer agit: hyadū sidus in horoscopo armētarios fa-
cit. bubulcos ouiuq; pastores. ut docet minus in septiō matheleos. M. Varro refert se curasse. ut ar-

Hippo-
phorbos
Equi-
siones.
Armen-
tarius.
Horosco-
pus ar-
mētario
rū ī hya-
dibus.
Equitiū.
Equitia-
rius.

farcinis & cæteris iā nūc renūciaturus. Naſtaq; liberta-
te ueris initio. pratis herbātibus: rosas utiq; reperitur
aliquas: subibat me tñ illa etiā sequēs cogitatio: q̄ tan-
tis actis gratiis: honoribusq; plurimis aſino meo tribu-
tis: humana facie recepta: multo tāta: plurib' benefi-
ciis honestarer. Sed ubi me p̄cul a ciuitate gregari' ille
p̄duxerat? nullæ delicia: ac ne ulla qdē libertas exci-
pit. Nā p̄tinus uxor eius auara quidem: nequissimaq;
illa mulier. molæ machinariæ subiugū me dedit. fron-
dosq; baculo: subinde castigās: panem sibi: suisq; de
meo parabat corio. nec tantū sui cibi gratia: me fatiga-
re cōtenta uicinorū etiā frumēta mercenariis discursi-
bus meis conterebat. nec mihi misero. statuta saltem
cibaria: pro tantis præstabantur laboribus. Namque
ordeū meum frictū: & sub eadē mola meis quassatū

mētarius suus crebro aliquid de
magōis libris legeret. quibus re-
media cōtinebāt p̄tinētia ad ar-
menticii pecoris sanitatē. eqtiū
ponūt iuriscōsulti Titulo de usu
fructu. p̄ uniuerſitate gregis eq-
ni. Itē, titulo de usu & habitatōe
scriptū sic est. eqtii quoq; legato
usu uidēdū ne & domare possit
& ad uehēdū sub iugo uti: Nat'
oriēte cētauro ut iquit firmicus
mīnus aut auriga erit: aut equo
rū nutritor & equitarius. SA
cinis renūciaturus: Lucianus ε γω
εχ αίρορ ω σ ου κέ τι α χό ρ ο ρ ο
ρη σ ω ρ ego lætabar. ut pote qui
nō essem deinceps sarcinas latu-
rus. HERbātibus: Herba uiren-
tibus & herbascei īcipiētibus: pra-
torū epithetō cōmodissimū Am-
brosius ī examerō p̄rio germiā-
re deīde herbescei cāpos statuit
idē uiriditatē pratorū herbescei

tē decēter appellat. SVbibat cogitatio: In mētē uēiebar: Pli. subit recordatio. PLuribus bñficiis:
Sensus ē cogitabā ipse mecū. si mihi Aſino tot honores tributi sūt tāta gratiā repēſa q̄to magis
honestabor: & pluribus bñficiis afficiar. apud istos ubi gustatis rosas hūanā faciē recepo: & ī pristi-
nū Apuleiū reformatus aspiciar. GREgarius: A grege gregarius dictus magister gregis quē pau-
lo ante noīauit armētariū eqsionē: q̄ a Lucianō ἰπποφορβος καὶ πο μ ε υ σ dī: alias gregarius po-
nif. p̄ uilis & p̄miscuus. ut gregarius miles. Gregales sunt eiusdē gregis & sodalicii. Pli. eqs grega-
les uocat: q̄ ī grege sūt. Milla delicia: Legēdū nullæ. LIBERtas: Nō solū hoībus ueq; ēt brutis
aiantibus dulcissima libertas ē. ut nō īmerito a iuriscōsultis dcm̄ sit libertatē rē esse. inextimabilē
& a Plauto scite scriptū ē. hercle uero libere eē id multo ē lepidius. Itē ī captiuis. oēs p̄fecto liberi
libētius sumus q̄ seruius. Auibus quoq; & feris. si semel fugiēdi data ē occasio satis ē: nūq; post il-
las possis p̄cedere. MOLæ machinariæ: Lucianus ait ε μ ι σ τ α τ η ρ τ ω ρ ι τ π ω ρ. i. p̄fectū equorū de-
disse ip̄m uxori: q̄ μ υ λ η ν τ η ρ ε υ γ ρ υ ν η ρ hoc ē molæ subiugauerit. molæ at machinariæ noīe signifi-
cat hoc ī loco mola pistrinēsis siue Aſinaria. Vñ & Aſinus molarius Catōi dictus. Idē mēorat mo-
las trufatiles: q̄ sunt manuariæ. & qa māibus trudūt iccirco trufatiles dictæ. M. Varro. Au. Gellius
& pleriq; alii mēoriæ mādarūt Plautū ob q̄rēdū uictū. opā pistori locasse ad circūagēdas molas. q̄
trufatiles appellāt. SVBiugū: iunctū & priā acuta lego. ut sit dictiōe unica subiugus elegāter dēus
qui sub iugū mittit. q̄ græce dī υ π ο ρ υ γ ι ο σ. SVbinde: Idē idē frequēter. CASTigās: Exēplū ele-
gatiæ. cōtra eos qui asserūt castigationē p̄tinere tātū ad uerborū rēpn̄sionē obiurgationēq;. quin
ēt apud iuriscōsultos. qui latine & puriter loquūt: scriptū legius iter gñā p̄cnarū eē flagelloq; ca-
stigationē: Castigare ergo ex auctoritate eruditorū ad quā ueluti ad anchorā cōfugiēdū est: & ad
uerba & ad uerba referit. VICiorū frumēta: Luci. scri. Aſinū α λ ε ι ρ π υ ρ ο υ σ καὶ κ ρ ι θ α σ ο λ α σ
coactū eē molere frumēta & ordeā nō solū dñorū. uerū etiā aliorū cū misero īplius cruciatū. STA-
tura cibaria: iusta ī dignatio. q̄ uidelicet post cōcīnata aliorū cibaria. ip̄e legitio. & d̄bito cibo frau-
dare. Nāq; & mercenariis seruis cibariū iustū dādū ē. qd̄ seruo ut iquit Seneca dñs debet. Seruus
q̄ternos modios frumēti accipiebat ī mēse auctore Dōato: & id dimēsū dicebat. Vtq; a mēse an a
metiēdo icertū ē. M. Cato cibaria ruris opariis iusta ceu lege dari iubet: ex p̄cepto Varrōis aſinos
laboriosos scēno atq; hordeo largiore pascere debēus. & uires cibis suffundere. ne magno neqant
supesse labori. hæc uero secus factitabat: nā cū iugi laboī cruciaret aſinū: quia fortassis legerat ap̄d
M. Varronē q̄ Aſinus ī remissiōe laboris sit deterior: illū deīde minie copioso pabulo roborabat
tāq; ieiuniū & fames ita cōduceret Aſino discursanti. ut hoī lucubrāti. HORdeū frictū: Ex Lucianō
q̄ ait. καὶ τ α σ μ ε ρ κ ρ ι θ α σ τ ο υ μ ο ρ α ρ ι σ τ ο ρ φ ρ υ γ ο υ σ α qd̄ significat p̄radiū fuisse hordeum

herbesce-
re.
Grega-
rius.
Grega-
les.
libertas ī
estimabi-
lis.
epistates
p̄fectus.
Mola
machina-
ria.
Molæ
trufatiles
Plautus
ad mo-
las.
Subiu-
gus.
Castiga-
tio uer-
borum
& uerbe-
rum.
Dimen-
sum.
Cicer
frictum.

LIBER

frictū. φρυγέω. n. ē sicco & frigo. Plantus. dixit cicer frictū itelligi uolēs rē uiliſſimā. qdā legūt fra
 Faba fres
 fa. ctū referētes ad molā: q̄ cicer molit. quassat iſrigit. un̄ & faba fressa. seq̄. n. & sub eadē mola meis
 Criche
 tubercu- quassatū ābagibus. grāci hordeū appellāt κριθη. Inde tuberculū oculoꝝ a grācis crithe noīat. a
 lum. ſitūdīe uidelicet hordei. cuius &. Cor. Cel. mēnit i. vii. Ambagibus discursibus & circuitu mul
 tuiuo. q̄ fieri solet a piſtrinēſibus iumētis. ATtēto: Intēto & pseuerāter opāti Terētius i adelphis.
 Nīmiū ad rē i ſenecta attēti ſumus. FVRfures icretos: accipe icretos pmixtos nō purgatos neq̄
 excretos: sequit. n. sordidos. sic
 Oratius. In sermōibus: icretū
 Incretus puris circūposuisse catillis. ubi
 exponūt cōmētatores. icretū p
 mixtū. uel icretos expōe p cri
 bratos. q̄. f. elegantior scitiorq̄
 Incerne- expositio est. Incernere. n. & suc
 re. cernere est cribris & excussoris
 Sincer- repugnā. M. Cato: cū semē feri
 nere. to cribro tāq̄ linum: & eo terrā
 cribro icernito altā digitū trās
 uerſū. Pli. i. xviii. sariario cribro
 Incerni succernūt inde icerniculū cribri
 culum gēus uocat. de quo Pli. i. viii. ne
 cribrum. frumētarii negociatores ab icer
 niculis arcerēt. item. M. Cato iu
 bet i supellectile uillatica hūdū
 eē icerniculū unū. fursures at in
 cieti hoc ē cribrati haud dubie deteriores uilioresq̄ sūt: cū farina seq̄strata sit ac sepata. Lucianus.
 Pityrii εμοιās πτυρα αριστορ ην. i. mihi fursur pradiū erat: grāci πτυραυ uocat fursurē. un̄ fursurē
 panes pās pityrii dicti. quoz̄ mētio sit a galēo i p̄io de aliētis. Rustici ueteres auctōr Gellio apludā dī
 fursurē. xē fursurē frumētis: sicut floces uini secē. hic illd̄ i esitātē fursurēū panē & uinū foetidū potātē aplu
 Apluda. dā edit floces bibit. Pli. uero tradit purgamēta milii & panici apludā noīari iter uitia corpis teda
 Floces. sūt & fursures. quoz̄ mētio apd̄ Pli. i. v. frēq̄ns: canicas appellāt fursures de farre a cibo canū. SA
 Fursures. lebroſos: Signat pās fursureos. q̄ sibi i cibatu dabāt snisse lapillis plēos. & ob id minime edules:
 i corpe. cū aspredie fauces lacinarēt. neq̄ mādi possent: salebras dūt aspirates saxoz̄. M. Tullius nūq̄ in tā
 Canicæ ras salebras icidisset. itē heret i salebra: inde salebroſus p asp & durus Virg. nō tā salebroſus ut añ.
 fursures. EDOMitū: Scilicet me. FORtibus factis adoriā: Prouerbiale ē de hoibus: q̄ domi foris. i urbe
 Salebra. extra urbē forti aīo & subnixo labores erūnosos tolerauerūt: q̄ fortibus factis adoriā laudēq̄ cōse
 Salebro. quūt. q̄ gloriāt fortunā cruciatibus se se haud quaq̄ succubuisse: Adoriā ueteres dūt laudem sine
 sus. gloriā. q̄ gloriōsū eū putabāt eē. q̄ farris copia abundaret qd̄ ador noīat Pli. in duodeuigesimo
 Adoria. gloriā deniq̄ ipsā a farris honore adoriā appellabāt: Oratiā uero interptes exponentes illud flac
 ci. Qui primus alma risit adoria. Tradunt adoriā dici laudē bellicā ex eo: q̄ adorādi sint: q̄ laudē
 ex bello reportāt. CONgrem: Sicut segregem dicimus egregiū. & a grege separū ob excellen
 Congre. tiā. ita cōgrem appellamus gregi copulatū cōmixtūq̄. Seneca in hippolito. Segregē sparsi per
 gem. agros. MANDati dñici: A dño dñicus deriuat inde res & Rōnes dñica frēq̄nter apud iuriscōsul
 Segregē tos. & a Seneca. nō minus mordaciter q̄ elegater dictū est in eplis ad Luciliū adice obsonatores
 Domini qbus dñici palati noticia subtilis est. PASTor egregius: Ironicos pnūciādū. SERius auscultator:
 cum pa. Seriu auscultatorē nuncupamus q̄ serio diligenter. sedulo audit mādata dñi. & ea nauiter exeq̄
 latum. sed hic quidem malim legere serius q̄ serius. tāq̄ subidignāter dixerit serius hoc est tardus lentus
 Audire. & cunctator. qui nō statim mādatū dñicū peregerit. sed fero & cunctāter id tadē ipluerit. M. Ca
 Ausculta. to duo hęc uerba audite & auscultare: ita disparasse uidet atq̄ disiuuixisse. ut audire sit negligē
 re. tis. & eius qui minime obsequi uelit: auscultare uero attendētis. & auditioni obtempantis: Verba
 Catōis subscripsi q̄ sunt hęc. ita est cupidus Oratiōis. ut cōducat qui auscultet. itaq̄ auditis nō au
 scultatis tāq̄ pharmacopolā. nā eius uerba audiunt. Veꝝ ei se nemo cōmittat si æger est. LIBER:
 Vxores Solutus & nactus libertatem quā semp expetuerā qua nil dulcius est. EQVAS concubinas: Fe
 hircorū. stiuit dictum in trāslatiōe speciosa a foeminis facta. q̄ cōcubinæ sunt uiroz̄. ex eadē metaphora
 Concubi. capræ dicunt uxores hircoz̄ ipsi uero hirci capellæ: mariti. Oratius q̄runt latentes p thyma de
 na. uia olentis uxores mariti: iuriscōsulti scribunt cōcubinā eā uocari: q̄ cum uxor nō sit cum aliquo
 Amica. tamen uiuit. quæ nomine minus honesto amica appellatur. quidā pellicē uocat cuiuscūq̄ atatis
 in concu. cōcubinā haberi posse palam est. nisi minor annis. xii. sit. Quæ in cōcubinato est ab inuito patro
 binata. no poterit discedere. & alteri se in cōcubinatum dare. Concubini quoq̄ dicuntur pueri patrici qui
 Concu. in concubinato sunt eorum: qui libidine obscena & præpostera oblectantur: Quintilianus in pri
 bini. mo nostras amicas. nostros concubinos uident. HIC spes: Hęc spes. MARES: Equos intelligit.
 OB admissurā:

SEPTIMVS

OB admissurā: Admissura dī tēpus & actio ipsa qua mariti gregū admittūt ad coitū feturā cau. Admissura
 fa: papinius in Siluis. expectat equus cuius de stemate lōgo foelix emeritos hēt admissura parētes: ra.
 Columella docēs q̄ atas idonea sit ad admissurā uocax: ex his inqt q̄ quadrimis mīores sūt maio Admissa
 resq; duodeci annis phibēt admissura. Admissarii quoq; equi appellāt. q̄ peculiariter deligunt ad
 equas inēdas cā stirpis p̄pagādā. i. Admissario. ut inqt palladius quattuor spectāda sūt. forma co-
 lor. meritū p̄chritudo. & ut p̄cipit idē Colūella. admissarius equus. eo tpe. quo uocat a foemis ro-
 borādus ē largo cibo & eruo or-
 go. cibo.

ob admissuram ueterem pasti' satiāter ac diu saginati
 terribiles alioq; & utiq; quouis asino fortiores de me-
 metuentes sibi: & adulterio degeneri prācauentes nec
 hospitalis iouis seruato foedere: riualem summo furē
 tes p̄sequūtur odio. hic elatis ī altū uastis pectoribus:
 arduus capite: & sublimis uertice primoribus in me-
 pugillatur unguis. Ille terga pulposis torulis obesa

borādus ē largo cibo & eruo or-
 go. cibo.
 deoq; saginād: ut neneri supsit. Loci ge-
 q̄toq; fortior inieit firmiora se-
 nitalia.
 mia p̄beat futū stirpi. Vnus ad Loci uī
 missarius nō: mīus q̄. xv. nec plu-
 res q̄. xx. debet īplei. isq; admissu-
 rā p̄t & usq; ī annos uiginti ple-
 rūq; idoneus eē. Quod si admiss-
 sarius iers ī uenerē ē odore per-
 fricat deterfis spōgia foemīa lo-
 cis & admota naribus eq. Q d'

locus foeminae dixit Columella. scito significari genitalia equae. Nā Columella Cato Celsus cete-
 ri locos appellāt uulua siue gēitalia. de q̄bus plinius sic ī. xi. foeminis eadē oīa. p̄terq; uesica iunct'
 utriculus. Vnde dictus uterus. qd̄ alio noīe locus appellāt. hoc ī reliq; aīalibus uulua. Cato locus
 foemīa uiriosos dixit itelligi uolēs foemīnā catulietē cuius gēitalia uiri coitū sitiēter appetēt.

Satiāter pasti: Abūde. opulēter affati roborati refectiq; cū ex admissura uetere exhausti lateribus
 q; ut inqt Catullus ex futuris largiore pabulo fuisset saturati saginatiq;. TERribiles: Notat suapte
 natura fuisse feroculos equos. & cibi largitate ferociore factos. cibus. n. ut inqt plutarchus ī p̄blema-
 tis isolētīā gignit hic illud plautinū Sat hō ē hēt p̄fecto ī uētre cōfidētīā. ADulterio degemerit:
 Scribēdū ē degeneri. nā coitus asini cū eq̄ iūsus īfestusq; ē equo generoso. tāq; degener & uīl. nec
 .n. ut eē decoq; q̄ asellus uilis & uulgaris uelut īscēdere eqs p̄stātiores q̄: mariti sūt eq. & nō asini
 ipse quoq; eq̄ dicūt fastidire asellū subastore & aduēte. iccirco teste plinio p̄cipiūt eqs: iubas tō
 deri. ut Asinoq; ī coitu patiāt humilitatē. Comātes. n. glōria supbire. NEC hospitalis iouis: Grā
 ci 3̄epiopi. i. hospitalē iouē colūt q̄ p̄st hospitibus. q̄ iura hospitalitatis iter hospites sāsta īlibatq;
 seruari iubet. de quo illud notissimū iupiter hospitibus nā te dare iura loquūt. Vex: eq̄ minime re-
 ueriti iouē hospitalē polluto iure hospitii & foedere. hospitē asinū icursat coepūt tāq; riuale. q̄ eun
 dē amoris q̄si riuū peteret. & eqs adulterare gestiret. nā ut uerissime dixit ille. Riuale possū nō ego
 ferre iouē. alibi annotatū ē riuales dici pprie: q̄ ius hnt aquā petēdi ex eodē riuo ex quo saepe ri-
 xa & cōcertatio exorīt. īde uītales dicitur q̄si ī eūdē amorē deriuātes. Quidā autumāt riuales dici
 emulos de mulieribus scā trāslatōe a feris bestiis. q̄ sitiētes cū ex eodē riuo haustū petūt ī plia cō-
 tra se iūicē cōcitāt. hic riualitas p̄ ipsa emulatōe usurpat. VAstis pectoribus: Qui uasto & p̄grādi
 pectore p̄ditus ē is pectorosus noīat. ī obscōo poemate. nō ē feroci pectorosior marte uerbū. ue-
 tus ē expectorare. qd̄ significat extra pectus eiicere. M. Tul. ī. iii. de oratōe. nouāt inqt uerba q̄ ab eo
 q̄ dicit ipso gignūt. ut rū pauor sapiētīā oēm mihi exanimato expectorat. uastis at pectoribus plu-
 raliter dixit ad enormitatē pectoris & firmitudinē ε. μ. φ. α. τ. ι. κ. ω. τ. ε. p. o. p. declarādā p̄ exornationem
 rhetoricā q̄ libro ad herēniū q̄rto itellectus noīat. ARduus capite: Scdm Virgilianā descriptio
 nē. illi ardua ceruix argutūq; caput. PVgillat: Cōfligit pugnat colluctat. trāslatio apugillibus. q̄
 pugillatu aduersariū p̄mūr & luctatōe subuertūt. dī at pugil pugillatus pugillaria & ipsa pugna a
 pugno. Veteres nāq; ante usum ferri & armōe pugnis & calcibus. & morsibus corporūq; luctatōe
 certabant. Quod & lucretius signat illo uersū. Arma antiqua manus ungues dentesq; fuerūt grā
 ce picles dicitur pugil. qua dictione & nostri utuntur. ut Columela plinius iulius firmicus. inde
 pictale certamē pro pugillatu. Homerus pollucē appellat π. υ. ξ. ā. γ. α. ο. p. hoc est pugillatu praestan-
 tem. inter spectacula popularia exhibebāt & pugiles. Qui cū populo mire placerent ideo satyricē
 dixit Oratius. poscunt aut uisum aut pugiles. nāq; hīs plebecula gaudet. plautus in epidico inquit
 ualet pugilice pro firmiter & robuste. PRIMoribus unguis: Equi ex genere solidipedū sunt ita
 enim eleganter dicunt aīalia quibus ungula solida est. Albertus Magnus magis doctus quā tersus
 cū solidipedes dicere deberet dixit corneas soleas habens animal. nulli solidipedum auctore pli-
 nio sūt cornua. a grācis μ. ο. p. υ. χ. α. 3̄ω. α. dicunt aīalia ungulam solidam habentia. Vt sunt inquit sui
 das μ. π. ι. ο. σ. ο. p. ο. σ. ο. u. p. e. u. s. idest equus asinus mulus. OBEsa pingua: Ex descriptōe poetica. bre-
 uis alius obesaq; terga. luxuriatq; toris animosum pectus ī neuiano carmine est corpore pectore
 q; undiq; obeso. Vbi notauit. Au. Gellius obesum proprie magis quā usitate dictū p̄ exilli atq; gra-
 cilēto tāquā α. κ. υ. p. ω. s. & īmproprie obesum pro pingui atq; uberi uulgo dicat. Vex: eruditi oēs
 obesum pro pingui usurpant notissimū est illud Oratianum cū sit obeso nil melius turdo. plinius
 minus solertes esse homines tradit. quibus obessimus est uenter. PVLposis torulis: Toros. betiotes.

Satiāter.

Xenios iupiter

Riuales. Riuali-
tas.

Pectoro-
sus.

Expecto-
rare.

Pugillat.
Pugilla-
tus.

Pugna a
pugno.

Pycles.
Pictale
certamē.

Valet p̄
gillice.
Solidipe-
des.

Albertus
magus.
doctior
quam ter-
sior.

Mony-
cha.

Obesus.
Obesi he

betiotes.

- Tori.** & per diminutioē torulos accipimus pro carne musculoſa, pulpoſa ſucculenta, cui eſt robur, & firmitudo. In Hercule poetæ laudant Toros lacertoꝝ hinc apud Sophoclē gemebundus Hercules in ſuo pectora o terga o lacertoꝝ tori inde toroſus deriuat. Ouidius colla toroſa boũ. Hieronymus diaconũ taxat, cui taurina ceruix eēt toris adipeis intumefcens. plinius inulā toroſionem appellat: **Tori plātis.** plantis toros inefſe tradens per tranſlationē decentiſſimā. & quoniā incidit mentio de toris & toroſis: diſpiciamus obiter diſcutiamuſq; quid ſint troſuli quod uocabulū in ore omniũ eſt & i ſcho-
lis grāmatalibus protritū, nihil illo perſiano carmine uulgatius troſulus exultat tibi per ſubſellia leuis cōmētatores grāmatiftæ ſcholafſtici oēs cōi conſen-
- De troſu-
lis pul-
chra.** ſu & ana uoce cōclamant. Troſulos dici ex auctoritate plinii & feſti pōpeii equites Romāos ab eo quod oppidū tuſcoꝝ noīe troſulū ſine ullo ad iumento peditū cōpiſſent, nec nos id ueꝝ eē inficiamur, ſed nimirū ſub eſt occultior quæpiā ſignificatio in uocabulo troſuli nō oībus obuia aīad uerſaq; proinde nos ut pro uirili parte, q; ubiq; libroꝝ noſtroꝝ facere conati ſumus ſtudioſos iu- uaremus re diligenter curioſeq; perpenſa aīaduertimus troſulos præter illā ſignificantīā notiſſimā di ci delicatos obefos ſucculētos quoꝝ deus uenter eſt quaſi toroſulos a toroſa, ſ. carne & aruina Et hoc eſt quod ſignat Nonius Marcellus ſi ſinceriter & recte legatur cum ait troſuli dicti ſunt To- roſuli, quaſi habitiores a toroſa ſcilicet pinguitudine, in nonianis codicibus mendoſa diuiſiōe ſcī- ptū eſt troſuli dicti ſunt torro ſoliti emenda toroſuli, in hanc ſententiam ē illud a Hieronymo ſci- enter & decenter deprōptum. i iouinianū, unius tantū philoſophi exemplū poſui ut formoſuli no- ſtri & troſuli, & uix ſummis pedibus adūbrantes ueſtigia imitentur: ſaltem gentilium paritatem hoc ſignificatu dixit Varro nunc emunt troſuli nardo nitidi uulgo attico talento equū, hoc haud dubie eſt quod intelligi uoluit plinius cum in .xxxiii. ſcribens equites troſulos uocatos eſſe ſubiū- git, quā inquit non intelligunt troſuli nomen, quod ualeat, multos pudet eo nomine appellari i uitoſq; etiānum troſulos uocari. Verba hæc pliniana nos ita interpretamur, equites qui hitoriam de oppido troſulo ab equitibus capto & inde troſulos ſe uocari neſciunt, quod uirtutis eſt nomē, egre ferunt erubefcuntq; quando troſuli uocantur tāquam troſulus quaſi toroſulus dicatur pro ſucculento & habitioꝝe quod nomen uitii eſt, & eius hominis qui ſolas ueneris delicias curet, ad hunc eundem intellectum referri cōmodiſſime poteſt & ſcitiſſime perſianum carmen, ut troſulus non magis pro equitibus iudicibus accipiatur, q; pro auditoribus uoluptariis, ſuccoſis & opimis: quos magis pigmenta floſculi lenocinia orationis, q; res q; ſenſa, q; argumenta cōmoueant, lector perpende quæſo hoc noſtrum de troſulis interpretamentum, & ſequeſtrato liuore diiudica nūqd dignum ſit, quod in ſecretariis diſciplinæ remotioꝝis recondatur, præterea torulus pro quodam quaſi torque accipitur apud plautum ſic ſcribentem in amphitrione tū meo patri at torulus in erit aureus ſub petalo. Viſtruuus quoq; torulum eiici tradit ex arbore exciſſa, Vbi torulus accipi uide- tur pro materie torra & callo ligni in ſe conuoluto, mendum eſt in impreſſis Viſtruuū codicibus qui non torulo habent ſed torculo. **VELitatur:** Depugnat contendit congregitur, a pugna uelitu uerbo deducto, ſunt autem uelites leuis armaturæ milites: a quibus uelitatio dicitur leuis conten-
Velites. tio, plautus neſcio quid uelitati eſtis inter uoſſidem uerbis uelitationem fieri compendio uolo ha-
Velitatio ſtam uelitarem tythenus primus inuenit: de qua intellexit Ouidius illo uerſu: Nondum calefacti
Haſta ue- uelitis haſta ſolum. **REmulſis auribus:** Quidam codices manu ſcripti habent remiſſis, natura ge-
litaris, neroliſſimo cuique animalium notas animi peculiareſ tribuit cauda leonum index eſt in equis ue-
Cauda, ro & omnium iumētorum genere indicia animi aures præferunt feſſis marcidæ nutantes pauidis
Aures idi- ſubrectæ furentibus. **Reſolutæ ægris** ex hac pliniana ſententia aures remulſas accipio, non tam
cef animi reſolutas & remiſſas q; ſubrectas, & quaſi retro ac ſuſum reclinatæ, Antiqui remiſum dicunt qua-
Remiſus ſi tepandum, quidam legunt remiſſis ſenſu maſteſtario. **CAdentium:** Lego cadentium, hoc eſt
Brochi albicantium dentium, nam decidui dentes ſignum ſunt ſeneſctutis & inualentia. Dentæ in cæte
tas, ris ſeneſta rubefcunt, equo tantum candidiores ſunt. Senectus in equis intelligitur dentium bro-
Brochi chitate ſiue bruncitate, hoc eſt prominentia, brochi enim dentæ ſiue brunci dicuntur promiuli,
uel brūci hoc tranſeunter dictum ſit ut intelligas diſtiones quibus plinius Varro, Lucilius cæteri utuntur, a
edentare dente quod annotatu dignum eſt & ſcitu ſit uerbum edentare, quod ſignificat dentibus priuare,
Locus & excuſſis dentibus edentulum efficere, hoc in tranſcurſu commemini ut reſtituerem plauto ſuā
Plauti, elegantiam ſuamq; diſtioneſ & plane plautiniſſimam: quæ correctores im mo corruptores inter
Corre- pollauerunt, ſic enim ſcriptum legitur in Rudente, Nimis uelim improbiſſimo homini mala ſe
ctus, dentauerint, Tu ita corrigito & diſtictæ legito malaſ edentauerint, i. uelim maxillas ita contundi
Edentare pugnis iprobo lenoi, ut edētibuſ fieret, & ut malaſ, hoc ē maxillas illi edētarēt, hoc ē dētibuſ ſpo-
malas, liarent excuſſis crebra pugnoꝝ i cuſſiōe, hic eſt comicuſ itellectuſ hæc plautia elegātia, hoc uerbū
Edentata plautiniſſimū, edentare malaſ dentibus excuſſis maxillas edentataſ relinquere, Nam & edentata
bellua, bellua dicitur carens dentibus cuiuſ morſuſ ē minime noxiuſ, iuuat me in hæc diuerticula identi

cōuertēs: poſtremis uelitat' calcib' aliuſ hinnitu mali-
gno cōmīat': remulſis aurib' dētiūq; cādētiū rēudatis

SEPTIMVS

dem diuertere. ut una opera suae latinitatis curiosos. & simul uitae ex uniformi narratioe fastidiū.

HASTIS: Exertis pparatisq; dētibus instar hastarū metaphoricos intelligi uult acuminatos dentes pminētes exertos. **DE rege thracio:** Diodorus & poeta tradūt diomedē thracē equos feritate notabiles habuisse quos carnibus humanis pascere solebat erāt equorū psepia aenea ferreis ipsi cathēis uicebat. caro hospitalis erat p pabulo. hos hercules ex thracia argos pduxit. occiso Diomede: quē suo ipsius exēplo eqs mandendum apposuit. hos euristheus ad se deductos iunōi sacrauit. ex hoc

Equus
seianus.
Equi feri

hastis: totū me cōmorficat. Sic apud historiam de rege Thratio legerā: q; miseros hospites: ferinis eqs suis la- cerādos deuorādosq; porrigebat. Adeo p potēs ille ty rānus: sic parcus ordeī fuit: ut edaciū iumētōrū famē corporū humanorū largitiōe sedaret? Ad eūdē modū distractus & ipse uariis equorū icursib: rursus mola- res illos circuitus requirebā. Verū fortuna meis cru ciatibus insatiabilis. aliā denuo mihi pestē instruxit. delegor enim ligno mōte deuehundo: puerq; mihi pfectus imponitur. omnibus ille quidem puer deterri- mus. nec me mōtis excelsi tātū arduū fatigabat iugū: nec faxeas tātū sudes icursando cōterebā ungulas: ue rū fustiū quoq; crebris ictibus persæpe dedolabar: ut usq; plagarū mihi medullaris insideret dolor: coxeq; dextræ semper ictus incutiens. & unum feriendo lo- cū: dissipato corio: & ulceris latissimi facto foramine:

equorum genere progenitus ē equus. Seianus ille famigeratus plinius & Solinus auctores sunt Tyridam oppidum fuisse i thra- cia Diomedis equorum stabu- lis dirum equorum quib; feri sūt & noianmēinit plinius. **ADE on:** Pro adeone. **TIRANnus:** Diomedes thrax. **EDACium:** Māduconū ita. n. ab edacitate dicit. **Distract:** Discerptus di uulsus dilaceratus. **MOLares circuitus:** Molarū pistrinēsum gyratus ambagiosos & multi- uios. **REquirebā:** Tāq; minus molestū foret molere. & molas circū ageī q; subit calces & mor- sus eqnos. **INSatiabilis:** Fortu- na cū dicat uaga. icōstās istabi- lis. tñ in qbusdā nexādīs nīmū p tinax ē & imobilis. ut neq; illd plane sit. An miseros tristis for- tuna tenaciter urget. Tali fortu- nā obnoxii se fuisse restat luci- us noster scribēs eā insatiabilē.

Fortuna
pentinax.

inexplebilēq; fuisse cōtinētibus ipsius cruciatibus. **PEstē:** Exitium calamitatē ifortunium. **DE legor:** Destinor. Trador. assignor. **Ligno:** Lignis deportādis. qd ē Asino: dosuariorū: sic. n. no- mināt. q; dosso baināt onera. **M. Varro** i scdo de re Rustica: asellis dosuariis comportāt ad mare oleū. aut uinū iteq; frumētū. aut qcqd aliud. Nā qd nos dicitur dorso ueteres dossum nominabāt unde dosuarius dicitur q; dorso cōportat. **Dorsualia** quoq; appellamus dorso tegumēta. maximeq; i bobus ac iunētis. **iulius capitolinus** Tradit boues dorsualibus sericis pfulgētes pcessisse i pōpa galeni ipatoris. **OMnibus deterrimus:** Attēde loquutionē inusitatā neq; ex regula grāmatices: q; picipit suplatiua iungi debere cū genitiuo. ut dicat oīum deterrimus oīum pessimus. **Archaismos** figura ē. sic. n. ueteres loqbāt. qbus mutatio casuū erat freqns & qsi peculiaris. illud Cicerōis nō ab simile ut. Simillimū deo iudico. qd tñ ut docet prisciāus significat ualde simile. hoc at totū transf ulit ex Luciano. q; ait. εἶς το οροσ αρω επεμ παμνη και ξυλα τοισ ωμοισ εκομιζορ. i. i mō tē superiore mittebat ad ligna humeris deferēda **De puero** quoq; quē deterrimū pessimūq; mor taliū **Apuleius** appellat luciāus græce inqt. ορηλα τηρ παιδαριον ακαθάρτορ. i. Asinariū pueri lū ipurissimū. **SAXEAS sudes:** Ut sudes lignearū uisnlatæ uicē telorū implent & perforant sic & saxa acuta quæ sudes faxeæ dicunt. ungulas Asini cōminuebant cōterebantq;. & id facilius continge- bat. propterea q; soleis ferreis minime erat calciatus luciāus. αρυπολετοσ ορει επ λιορω. idest

Dosua-
rii asini.
Dossum.
Dorsua-
lia.
Omni-
bus deter-
rimus.

in monte faxeo eram sine calciatu. iumentorum aut calciamenta sunt soleæ ferreæ. **CONturbā:** Corrige conterebam. **DEdolabar:** Verbum est proprie fabrorum: cum materiarum complana- tur asperitas: Verum ad alia quoq; translatione speciosa transfertur. Ennius dixit. unum ego libel- lum non edolem. Sicut ergo faber dedolando complanat aspredinem in materiis. ita Asini cori- um fustuariis ictibus leuigabatur. expollebaturque quodam quasi dolatorio. est enim dolatori- um ferramenti genus. quo lapides & ligna dolantur quidam asciam appellant. Auctor Hierony- mus. fustium autem. πλιορ τικωσ. dixit. quoniam ut inquit lucianus ου ξυλω απλω επαιερ αλλα το οροσ πυκροουσ εχορτι και οξεισ. idest non simplici ligno percuciebat. sed ramos dēfos habēte & acutos. **MEdullaris dolor:** Signat ad medullas usq; plagas a puero iflictas pene trasse. Medulla nō nisi canis ossibus iest. Nec eruribus iumētōrū aut canū seuosa cornigeris a iuue- ra rubēs & senecta albescēs. coxæ dextræ luciāus. και ασι επαιερ εισ το αυ το του. i. sp feriebat i ip- sa coxa siue femor: iterps luciāi pax curās uerbū uerbo reddere iterpretat semper posteriora dorso perurgebat. sed pfecto aliud ē τορωτορ. aliud ομρωσ illud dorso. hoc semur coxæ significat

Dedola.

Dolatori-
um.

Halluci-
natio in-
terpretis
luciani.

- Hypetbo** IMmo fouea: Hoc totū ὑπερβολικῶς dictū ē. simul & festiuiter: nā mēti hypbole. & ē oīs ultra
le ultra si fidēs: sed ut p̄cipit Quintilianus. nō tñ debet eē ultra modū. & ut ait Seneca. incredibilia hypbole
dem. promittit ut credibilia ip̄petret. Nñi sup̄lationē uocat. igit̄ Apuleius ēphaticos & hypbolicos dixit
Superla nō foramē. sed foueā. atq; adeo fenestrā latissimā sibi ī femore dextro fuisse patefactā ut crederet le
tio. ctor coriū ī asinina coxa istibus asinarii pueri crebrioribus eodē ingestis fuisse foraminatū. exulce
Nullus ratū dissipatū. NVllus: Id est nō sic ueteres frequēter posuerunt. IDentidē: Persape subinde. fre
non quenter. **OB**tundere: Sepius
 rondēdo repercutere. Trāslatio
 a fabroꝝ malleo. **EL**ephanto
 paratā: Lucianus. εἰταμοὶ ἐπε
 τῆεὶ φορτίου οσορ χάλειπο
 πείραι καὶ ελεφάντι ἐπεγκέι
 μ. id est postea mihi imposuit
 onus. quantum elephanto fer
 re molestum foret & graue.
PRAEPōderās sarcina: Iumē
 tis sarcinā iponēda sunt compa
 res. & quasi ad aequilibriū: ut cō
 modius ferāt. ubi. n. in alteram
 partē prāponderāt torquēt di
 ro cruciatu laboriosoq; iumēta
 ideoq; aequis partiōibus aequā
 da sunt sarcinā: demēdo. s. non
 addēdo. sed puer q nihil aliud
 meditabat̄ nisi asini cruciatu &
 exitiū nō ligna demebat sarcinā
 p̄pōderātis ad releuādū asinum
 sed saxa insuper addebat ad cru
 tiādū hoc idē luciāus. **PR**AES
 fura: Prāssiōe. nomē ē. sic luca
 nus: corici p̄ssura croci. **CIR**
 ca: Lego cōtra. hoc ē ecōtrario.
IMmodico: Nimio prāgrādi.
 una dictio ē. **PR**AETER uiam:
 Iuxta quo ī significatu pp quo
 q; accipit. sic lucretius. propter aqua riuū. sic Virgilius propter aqua. apud Terentium. in phormio
 ne scriptum est ita fugias ne prāter casam quod aiunt. ubi illud prāter casam exponitur a^o Dona
 to pro ante casam. item apud Gellium. Fugitiuus prāter oculos domini iret pro ante oculos & iu
 xta. **AB** aqua madore: A sp̄gine & ifusiōe: sic ī p̄rio. ur̄ia madore me pluerēt: Mador. n. significat
 ifusio & humectatio: Salustius ingens terror erat ne ex latere noua monumēta madore infirmen
Ma Julia. Madulā ebriū dixerūt. qā madidus uino eēt & madore liberi p̄fusus luciāus ī hāc sniam καὶ ποτ
 ἀμοσ ημ ἀερασοσ ἐρ τῆ ολω. ολε τωρ ὑποληματωρ φειλομεροσ οπισωτωρ ζύλωρ επε. μ
 οὶ καδίζωρ επερά τωρ ποταμορ. id est snuius erat in uia perenniter fluens puer autem calcia
 mentis parcens post ligna mihi insidens flumen transibat. **SVP**erpondiū: Elegās scitūq; uocabu
 lū. quo significat illud pōdus & qdā quasi auctariū qd sup sarcinā legitimā iponit dictio cōposi
 ta copulata q̄ ex integro & corrupto: eadē formula dixit plautus. cētūpōdiū. p pōdere cētū libra
Superpō rū: sic affipōdiū & dupōdiū ueteres dixerunt. **R**ipā supercilio: Margine & sūmitate. **Cō**similiter
dium. Virgilius ecce supercilio cliuosi tramitis undā elicit. ut. n. supercilia in nobis alta sunt & sublimia:
Cētūpon sic metaphoricos superciliū pro altitudine ac sūmitate aliaꝝ quoq; reꝝ usurpat. plinius in. xi. nihil
dium. altius superciliis abruptiusq; superbia inuenit ī corpore. Vbi solitaria eēt. **S**upciliū p̄ fastu ipso &
Affipon grauitate accipi satis notū ē. uel illo testimonio. Terrā dominū pōe supciliū. unde supciliū cen
dium. sorū p̄ grauitate maiestatesq; accipit a Valerio. & supciliusus dī austerus & grauis. ut supra dixi
Supercili **um.** **D**eruissem: Corruissem cecidissem. Lucianus καμρωρ καὶ ἀχθοφορωρ καταπέσοιμι. id est la
Superci bore & pondere prāssus cecidissē. **EGR**Egius agaso: frōicos. **SVP**ēdere: Subleuare. sustollere.
liosus. χαμοθερ επεγειρει. i. ex hūo subrigite. it̄pres luciāi deceptus inqt camo erigebat. credidit. n.
Error in χαμοθερ a camo qd genus freni est deriuari. cū aduerbiū sit significās ex humo qd sat liq̄t grā
terpretis. ca callentibus. **MA**num porrigere: χερα μοι επεδουραι. **P**onderi detrahete: του φορτιονα
Luciani. φελειρ. **OC**cipiens: Incipiens. **CO**mpilabat: Pilis peruellebat. signat. n. ita se sustuario cesum.
Cōpilare ut nec pilus in toto corpore relinq̄retur. Nāq; cōpilare. ut auctor ē Aconius Pedianus. est ita per
 uellere & furari. ut ne pilos qdē ī corpore cōpilatores reliquat̄. ex eodē fonte. illa quoq; uerba sūt

immo fouea: uel etiā fenestra: nullus tamen desinebat
 idētidem uulnus sanguine delibutum obtundere: li
 gnorum uero tanto me prāmebat pondere. ut sarcinā
 molem elephanto non asino paratam putares. il
 le uero quotiens in alterum latus prāponderans de
 clinarat sarcina: cū deberet potius grauātis ruinā fuf
 tes demere: & leuata paulisper prāssura sanare me: uel
 certe in alterū latus trāslatis prāquare: cōtra: lapidibꝝ
 additis insuper: sic iniquitati ponderis medebat̄. Nec
 tamē post tātas meas clades ī modico sarcinā pōdere
 cōtentus: cū fluuiū trāscenderemus qui forte p̄ter uia
 defluebat: pedibus suis ab aqua madore consulens:
 ipse quoq; insuper lombos meos insiliēs residebat: exi
 guū scilicet & illud tantā molis superpōdiū. at si quo
 casu limo cenoso ripā supcilio lubricate: oneris ī pati
 entia plapsus deruissem: cū deberet egregius Agaso:
 manū porrigere: capistro suspēdere. cauda subleuare.
 certā partē tanti pōderis quoad resurgerē saltē detra
 here. nullū qdē defesso mihi ferebat auxiliū sed occi
 pies a capite īmo uero & ipsis auribꝝ totū me cōpilabat

SEPTIMVS

suppilare. & expilare. hic cōpilare dī scriptor q̄ aliena furat: & in unū q̄si corpus redigit: cōpilare. n. auctore festo ē cogere. Ambrosius dīctus ē a Hieronymo cōpilasse hexamerō Origenis: Q̄m̄ uide licet: q̄ ab origine dīcta fuerāt gr̄ca lingua. hic furti ī libꝛe suū trāstulit latine cōpositū. & q̄d ille furtius tradiderat & uberius. hic succictus rettulit & astrictus: Virgilius cōpilator homeri dīctus est ab emulis: quoniam uersus homericos ad uerbum pene transferebat. ex alienisq; racemis uindemiam sibi faciebat: quibus ille respondit magnarum esse uirium clauam herculis extorquere de

Ambrosius
us compi
laui ori
genis ex
hameron

cedēs fuste grauissīmo: donec fomēti uice: me plagæ fuscitaret. Idē mihi talē excogitauit p̄niciē. spinas accerimas & p̄uctu uenenato uiriofas. tortili nodo ī fascē cōstrictas: caudæ meæ p̄silē deligauit cruciatū. ut ī celsu meo cōmotæ īcitateq; funestis aculeis ī feste me cōuulneraret. Ergo igit̄ ancipiti malo laborabā nā cū me cursu p̄riuerā: fugiēs acerbissimos īcursus uehemēti ore nīsu spinarū feriebar. si dolori parcēs paululū restitissēm: plagis cōpellebar ad cursum: nec quicquid uidebat̄ aliud excogitare puer ille nequissim⁹: quā ut me quoquo mō p̄ditū iret. idq; iurās. & nōnūq; cōminabat̄. & plane fuit q̄d eius detestabilē maliciā ad peiores conatus stimularēt: nam quadā die: nimia eius insolentia expugnata patientia mea: calces ualidos extuleram. Deniq; tale facinus in me comminiscitur. stuppæ sarcina me satis onustum: propereq; funiculis cōstrictū: producit in uiam. deque proxima uillula spirantem carbūculum furatus: oneris ī ipso meditullio reponit:

manu. auctores ueteris bibliothecæ mutuo se cōpilarūt. ut inquit Macrobius. Lucianus ī hāc sē tētīā. ἀλλὰ ἀρωθέρ. ἀ πο της κεφαλης και των ωτων ἀρχα μεροσ σινεκοπτε με. τω εν λω εωσ επεγει ρωσι με αι π λη γαι. i. supne īcipiēs a capite. & auribus fuste me cōcidebat. eo usq; dū me plagæ ipsæ excitaret. Cedit. Purior lectio ē cedēs hoc ē feriēs ac p̄cutiēs. Spinās acerrimas: Lucianus dixit. ακαρ θωρ οξυτα των φορτιορ. i. spinarū acutissimarū fascē uinculo strictissimo deligasse sub cauda uiriofas: Virulētās exitiales p̄stiferas iter uirosū & uiriosū h̄iterest. Quod uirosus dī uenentus. uiriosus uero appetēs uiri: ī de scēmīa uiriosa & loci mulieres uiriosi dīcti. i. coitū appetētes. a uiro uiriosus prima correpta deducitur. Viriosus uero ab eo q̄d est uirus q̄d uenenū significat p̄tīa producta īclinat. idq; hic legere malī uirosas q̄ uiriofas. s; quocūq; mō legat. dīctio

Virosus.

Viriosus.

Tortilis.

P̄siles

cruciatu

Postilena

ē a ueneno deducta īclinataq;. TORTILIS: Flexilis a torquēdo tortilis dīctus. Virgilius. fit tortile collo aux̄ ingens coluber. PENSILIS cruciatū: Significatissimo epitheto cruciatu ille q̄ sub cauda infestat iumenta expressus ē pensilē nuncupādo. ē. n. suspēsus sublatuq;. p̄siles hortos pensilia p̄uimenta p̄siles plumas. & uuas dicunt eruditi a p̄dēdo oīa deriuata. in obsceno carmīe haud īdecēter dīctum pulchre pensilibus peculiatī. Lucianus α πεκρεμα οπισθερ εκ της ουρας. postilena plauto significare uidet̄ id tortile incuruūq; loramētū. q̄d sub cauda iumētore poni solet: a post ut opinor nuncupata. in posteriore. n. parte subter ponitur uerba plauti ex casina hāc sunt. ita te aggeranda curuum aqua faciam probe ut postilena possit ex te fieri. uocabulum hoc nuspiam aliubi quod equidem meminerim reperitur. ANCIPITI: Duplici spinarum scilicet aculeis si procurtissēm. & plagis agalonis si substitissēm. Lucilius Ancipites Cardines dixit p̄ duplices. & M. Varro ancipiti inquit urgeretur bello pro duplici. Alias anceps dubium periculosumq; significat. Virgilius. Anceps belli fortuna fuisset. interdum anceps accipitur pro acuto ex utraq; parte lucilius uerba atq; ancipiti ferro effringam cardines. Nīsu conatu: Impulsu spinarū aculearū gr̄ce. προσβολη. ex luciano totum ad uerbum sic scribente. ειμερ ατρεμα προιοιμι φυλαττο μεροσ των ρακαρθορ τηρ προσβοληρυπο των ξυλων απολλυμη ειλε φευγοιμι το ξυλορ. ηδη το λειροτισθερ οξυπροσ επιπτερ. idest sine lente irem cauens spinarum nīsu sustibus male peribā Si autem fugiens īctum sustium procurrerem. tunc me illud sub cauda aculeatum lancinabat.

Ancipites.

Anceps.

p̄ acuto.

PERditum iret: Vexaret extingueret. morte mulcicaret. Terentius cur te is perditum. Lucianus ait καιολορ εργορηρ των ρηλατη. τωεωωαποκερτερμε. idest hoc unum opus erat agaloni meo me conficere ac perdere. M. Cato dixit contumelia factum itur. significans operam dan quo fiat contumelia. EXPugnata: Cū inquit patientiā meā insolētia agalonis immodica expugnasset uicissetq;. expugnat̄ patiētia ī nobis q̄n̄ āplius patiētes tolerātesq; iniuriarū eē nō possumus. Oui. Expugnata diuq; tuli. uitiis patiētia uicta ē. CALces extulerā: Lucianus ait. λαζεκι ρησα calce p̄cussi ei uerbiū quod significat cū calce. annotat cap gr̄maticus dicēdū esse & scribendū calces: per. γc. q̄n̄ significat glutinum parietū: cū uero pedis dicit̄ calx. p. x. uerum obseruatiōes tales p̄tīcīdā nimis

Contumelia

factum

itur

Expugna

ta patien

tia.

Calx.

Stuppa.
Stuppari
us malle
us.
Carbo
spirans.
Meditul
lium.

sunt & supstitiose: calcē dicitur partē pedis: & ipsā quoq; p̄cussione. STVppæ sarcia: græci στυππιον uocāt stuppā: & a græco uocabulo ut opior dictio latina defluxit: quibus Seruius grammaticus stuppā a stipādo dictā eē pdiderit plinius i. xix. qd̄ proximū cortici fuit stuppa appellat: Deterioris lini lucernæ fere lumibus aptior ab eodē stupparius malleus dictus quo lina tūdunt curāturg; . SPIrātē carbūculū prunā uiuētē ardētēq; q̄cūq; spirāt uiuūt & q̄cūq; uiuūt spirāt. inde carbo spi rās elegāter dictus scitillās: ardēs: lucēs: illa. n. carbōis uita ē. sicut e cōtrario extictus . q̄ sine spiritu

Stuppa
fomes
flammæ.
Fomenta
Fomites.

ē. carbo cum in foco pluce tempestatē p̄sagit: luciāus nō carbūculū sed titionē ignitū raptū eē d̄ foco tradit his uerbis. εκθησες τιασ κλεψας δαλομετιθ. p̄. uop. i. ex foco furatus . Torretianū ardētē. Meditullio: i. medio ipsius sarcia stupparia. meditulliu. n. dī mediū sup̄ qua dīctiōe ī superioribus plura. luciāus επεκρουπερειστο στυππιον. Torretia itra stuppā clāculū recondidit. Fomento: Quis ignorat stuppā potētissimū eē flammæ suscitabulū & ignis alimētū: Virgilius quoq; ī Troiāæ classis incendio posuit stuppā Velut fomitē flāmā corripuisse: extitisseq; uaporis icētiū Fomēta a fouēdo. i. calefaciēdo dicta sūt. uocamus at̄ generali uocabulo oīa q̄cūq; ad fouēdū sūt accōmodata apud pliniū & Celsū frequēs mētio ē de fomētis egritudinū

Vstrina.
Præuerte
re.

fomites quoq; flammæ nutrita dicūt grāmatici assulas ex arboribus excussas fomites appellāt alii scitillas q̄ ex ferro cādētī malleis excunūt. SVffugiū: Sic filius suffugiū iscelix miseris & ihospita q̄rcus. VSTRina: Crematio exustioq; . PRAEuertit: Præuertit anticipat p̄terit. exustio. n. ac flamma nō sinit hominē meliora excogitare cōsilia: sed remedio p̄sentissimo se se quocūq; mō libera re cōpellit. præuertere signat plauto antepone re captiuis iqt̄ seq̄ te te ut amittā ei rei primū p̄uertit uolo. FORTunæ nutus: Sicut dei & p̄ncipis nutus pollēs potēsq; ē. ita & fortuna nutu hilario blāditi iterdū solet his quos mox grauius allidit & cernulat. STATuta morte: Quā mihi statuerat decreueratq; nequissimus agaso. PRIdiāæ: Prioris diei. pridianū. n. a pridie. i. priori diei denomiatū ē. pridiaā obliōia dixit Suetōius ī Tiberio q̄ sup̄sūt die pristio. itē ī Caligula marcescēte iqt̄ stōa cho pridiani cibi onere plinius pridiana balnea appellat. q̄bus pridie hō uisus sit. CONceptaculū

Pridianū
Lacuna.
Lama.
Concep
telæ.

Lacuna signare uidet. q̄ ut grāmatici tradūt proprie fossa ē. qua stare cōsueuit aqua collecta: alio noīe lamæ uocāt de q̄bus Oratius uiribus ueris p̄ cliuoy flumia. lamas. Frōtinus cōceptelas appellat aquæ cōceptacula quas ipse met piscinas interpretat sic scribēs libro priō de aquæ ductibus nec uirgo nec appia nec alietina cōceptelas. i. piscinas hnt. luciāus græco uocabulo τελαμα dixit. qd̄ hic noster cōceptaculū. græci τελαμα uocāt locū cenosū & lacunā. uerba luciāi hæc sūt. πιπτω εμ. αυτορ του τελαματος εσ το υγροτατορ. proiicio me met ī humectissimam: lacunā partem.

Gregari
us.

RETORsit: Reflexit conuertit perinde ac ego huiusce noxæ auctor extitissē: luciāus. και του το γεο το λμηροσ παϊσ προσελωρ εμου κατφευσατο. i. audax puer domū reueniēs ī me hoc totum crimen coniecit dicens me meapte sponte in focum profiliisse. GREgariis: A grege gregati dicti est autem gregarius uilior homo. qui ingrege sit. Gregarios milites uocant uilliores. abiectioresq; sicut e contrario egregios dicimus præcellentes & eximios quasi exemptos ex grege possunt quoq; gregati accipi pro pastoribus qui gregibus pecuinis præsumt ut exponas hoc in loco gregarios pro pastoribus siue mancipiis. quæ in ei usdem familiæ grege haberentur supra dixit gregarius ille perduxerat. ubi exposuimus gregarium dici gregis armentici nutritorem & præfatum. Titubanti: Vacillanti & lapsabundo. Titubantia apud antiquos dicta est uacillatio. Suetonius refert Claudium linguæ titubantia laborasse. Talipedare uerbum est prisicum. quod significat titubare uacillare & quasi talis insistere. ULTRONEum: Me scilicet sponte & ultro in ignem accessisse. Hieronymus. Ultroneas aiunt patere merces. IGNigenum: Quasi ignis & flammæ progenitorē auctorēque. ignigenus quasi ignē gignens contra ignigena ex igne genitus. sic poetæ bacchum ignigenam uocant propterea q̄ igne iouiali ex semele progenitus esse memoratur.

Tituban
tia.
Talipeda
re.
Ignigen⁹
Ignigena
Petere.

PEtiuit

SEPTIMVS

PETuit: Insidiose inuasit & aggressus est. petere enī interdū pcutere est. inuadere aggredi. inde petitiones gladiatorū aggressiones dictæ. M. Tullius in catilinā. quot ego tuas petitiones: Ita cōiectas ut uitari posse nō uiderentur parua quadā declinatione. & ut aiunt corpore effugi: Bouē cornupetā appellat: quasi cornibus pcutientē: de quo iuriscōsultus. si bos inqt cornu petere solitus petierit. aut mulæ pp nimiā ferocitatē. **LIGNO** uendito: Lignis uenditis singularis nūerus p plurali ligni appellatio: ut scribit Vlpianus nomē gnale est: & pprie lignū dicimus. qdqd cōburendi cā paratū est. Ideoq; si cui ligna legata sint. qd cōburendi cā paratū est continetur: siue ad balnei calefactionē. siue dietarū hypothausas: hæc uerba passim legunt libro de legatis tertio. ubi acursius tāq; aliqd pclarū interpretaretur hypothausas exposuit loca eē ubi stant egroti. qd latinitatis seruatiōis ualitudinariū appellat: sed nil mirū si in dictione mēdosa mēdosissimū

Petitio
nes gladiatoria
Cornu
peta.
Ligni ap
pellatio.
Hallucina
tio
a curlii.

petiuit. ligno enim quod gerebam: in proximam casulam uendito: uacuum me ducēs: iam se nequitia meæ proclamās imparem: miserrimumque istud magistrum renuens. querelas huiusmodi concinat. Videtis istum pigrum tardissimumque & nimis asinum: me præceteris flagitiis nūc nouis periculis et agit. ut quē q; n. uiatore pspexerit. siue illa sit uetula mulier: siue

ca paratū est. Ideoq; si cui ligna legata sint. qd cōburendi cā paratū est continetur: siue ad balnei calefactionē. siue dietarū hypothausas: hæc uerba passim legunt libro de legatis tertio. ubi acursius tāq; aliqd pclarū interpretaretur hypothausas exposuit loca eē ubi stant egroti. qd latinitatis seruatiōis ualitudinariū appellat: sed nil mirū si in dictione mēdosa mēdosissimū

Valitudinariū.

dedit interpretamētū. cū in sinceris cecutiēs subinde hallucinē. ego emēdandū cēseo hypocauftū siue hypocausin. siue hypocauftariū. tot enī modis dici pōt. qd uoluptariū interpretat. est enī locus in quo ignis succēdit. & erūpit. calefaciēdis uaporādīq; balneis: cubiculisq; pparatus. Vnde ap τὸν ὑποκαίον θά. i. subter calefacere ac succēdere est noīatus: Vitruius in. y. in describenda balnearū dispositione elegāter docet: quēadmodū supra hypocauftū. siue hypocausin athena tria sunt cōponēda. unū caldariū: alterū tepidariū tertium frigidariū. & ita collocanda. uti ex frigidario in tepidariū. ex tepidario i caldariū aqua in fluat. de his Papinius in primo siluæ. Tenuē uoluit hypocaufta uaporē. Pli. quoq; i epistolis meminit hypocauftoꝝ. Latini uaporariū interpretatū. M. Cicero in epistola ad qntū fratrem. Ita erat posita ut eoz uaporariū ex quo ignis erūpit eēt subiectū cubiculo. erit itaq; sensus hic iuriscōsulti: legatis lignis cōtineri illud. qd paratū est ad balneas calefaciēdas. & ad hypocauftū dietarū. i. ad uaporariū cubiculoꝝ. ut planius explicē qd paratū ad calefaciēdas uaporādas cubicula: qualia apud trās mōtanos sunt frequētissima: ipsi stultas uocāt. interdū enī uocabulis barbaricis utēdū est. ut res eruditior liquidius illustretur: nā illud ignis cōceptaculū ad calefaciēdas dietas nō absurde hypocauftū dici posset. dietæ aut: quæ crebra est mētio in libris iuriscōsultoꝝ historicoꝝ poetaꝝ sunt cubacula siue cenacula i qbus uiuimus. uersamurq; unde a cōuersatione uictuq; uerbo græco dicta sunt. Διαίτα οὐμει enī significat uiuo & cōuersor.

Hypocauftum
Vaporarium.

Caldarium.
Tepidarium.
Frigidarium.
Stuffæ uocabulum.
Dietæ.

Quidā nostro sæculo clarissimi quos a me noīari in ea pte qua reprēdunt: inhumanū ē dietas appellatas eē autumāt q; in eis die edatur. idq; etymon fulciunt auctoritate a Varroniana: nusq; hoc a Varrōe traditū lego. & q; nō lego minime credo hæc eē Varroniana. A dieta dietarii uocāt. q; in aliena cœnacula se dirigunt furādī aīo. q; ut scribit Vlpianus titulo de extraordinariis criminibus plusq; fures sunt puniendi: inibi perperā & corrupte legit detractarii p dietarii. Nō inuitus diuerto nōnūq; in extraordinaria hoc gēus annotamāta: ppea q; scio talia nō minus esse iucūda. & grata studiosis q; ordinaria interpretamēta: In cōmētariis Suetonii. Propertii. Tusculanæ secutus sum morē hūc. ut flosculos doctrinæ p interuella insererē. & nodos scriptoꝝ aliorū saluatim in trāscursuq; enodarē: q; lectores: nisi mihi amici blādiunt ualde delectāt. & ex illa cōmētatione cōtinētī quasi lassescētes reficiūt. recreāt. recētāt. Sed iā domū repedādū est: & institutū opus pagendū.

Dietarii.

VACUŪ: Sarcina lignaria exoneratū. Lucianus dixit γυμνορ και αξυλορ κοπιζωρ. **MAGISTERIŪ** renuēs: Recusans officiū muniaq; Asinarii. & i beluas pfecturā. magistrare est moderari. & mōstrare. un magister magistrariū. magistratus deriuatur. **CONCINNAT**: Apte cōsingit. & cōcinniter facit. **VIDETIS**: Apd Lucianū sic iqt τὸν τὸν λεσποτα τορ ὀμορ ουκιδοτι βοσκομερ αερ γορ και βραδυρ. i. o dñe nō uides q; pascimus hūc Asinum cessatorē & tardū. **NIMIS** asinū: Allusit ad asinoꝝ naturā. q; fere tardigradi sunt & pigri. hinc optimo epitheto dixit poeta. Tarditas agitator aselli. **PRAE** cæteris: Præter cætera flagicitia. **ANGIT**: Cruciat torquet: angor animi est & corpis cruciatus ab angēdo angina dicta. q; morbus angit fauces & strāgulat. græce synāche appellat uulgo squinatia. & ita apud Hippocratē passim legit. Morbus ē acutus mortiferusq; statī necās nisi citissime succurrat: hinc angerona quoq; dea noīat cui a Romāis sacra istituta sūt ad anginā ppulsandā arcendāq;: cū oē gēus aīaliū: quodā tpe angina cōsumeret cuius festa angelonalia dicebāt: hæc diua p̄sul silētīi hēbat. Ideoq; eius simulachrū sit p̄nexo obfignatoq; ore. tradūt tutelare deū urbis Romæ fuisse angeronā. q; digito ad os admoto silentiū denunciat. quasi monēs silentiū eē. alterū urbis Romæ nomē. qd in arcanis cerimoniarū hēbat. qd inuulgare nefas erat. auctores Pli. Solinus. Macrobius. Festus. cæteri. illud adde qd anginā uinariā hēe dicunt q; uino suffocātur. **VIATORĒ**. Generali uocabulo uiantē. alias uiatores noīati sunt ministri: q; ex

Magistrare.

Angor.
Angina.
Synāche
Angerona.
Angeronalia.
Angina uinariā.

illis Senatores accersebāt ī curiā auctores. M. Tullius. Plinius. Columella. SIVE sit uetula. Lucia nus. επαγγυραϊκα ηπαρθερον καληρ και ωρεαριδη η παιδα απολακτισασ. επεταιδρο. μω επαντουσ. i. si mulierem uel uirginē formosam. ac uiro maturā: siue pueꝝ uiderit calcitrado furēs eos cursim insectat. VIRO nubilis: iā matura uirosiā plenis nubilis Annis. quartodecimo atatis anno hoies pubescūt. Tūc enī moueri icipit uis gñatiōis ī masculis. & purgatio scēminarū. Tūc puellā maturā uiro sūt & nobiles tūc masculi aliena tutela eximunt. q̄si uiriliā roboꝝe muni

Anno bis septi. mo pu. bet. as.

Scēmia uiripo tens. xii. anno. Puellus. inhians.

ti. scēmiæ uero pp uotoꝝ festi nationē maturius biennio legi bus a tutela liberat: Iustinianus Impator libro p̄rio īstitutionū cōstitutionē ipatoria pubertatē ī masculo terminat: ut dixiꝝ post decimū quartū annū: scēminas uero post duodeci annos cōple tos uiri potentes nubilesq; esse sancit. PVellus: Antig puellos dixerūt pueros. ut. M. Varro. Lu cilius. tranquillus. Cæteri. græce. παιδιωρ και παιδαριωρ noia tur. GEstamies: sarcina. AMA tor talis. Asinus asinas appetere debet. īstinctu naturali. hoc ue ro mōstrū est si hoies appetit & cū hoibus cōcūbere gestit. IN hiās sitiēter d̄siderat & cupiēter appetēs. Diciꝝ ībio huic rei. & hāc rē: cū datino & accusatiuo: Martialis: inhians Gaze: ut ma gnus draco quē canunt poetæ. Staius fraternos īhiatē obitus q̄ appetēter quippiā & imodice cōcupiscit ore patulo & hianti ī minet incūbitq; rei expetita. In de inhians dictū p cōcupiscere.

INVitat ad nuptias: Symboli cos & uelamento uerboꝝ uere. cūdo cōcubitū significat. Lucia

Auersa uenus. aduersus & aduer sus ipu. dicus. coitus auersus elephan to. Mordica tim. Mordic⁹ Iuuenis scēmina. Amasio nes. Amasii. Amator culi. In corā omniū. Compa uita. Pœnale.

nus quoq; consimiliter græce dixit. γαμειρ εβουλετο. uxorē ducere uoluit. AVERsa uenere: Cōcubitū puerilē. & obscenū atq; p̄posterū elegāter auersam uenerē appellat: Iulius capitolinus. ī uita albi ni ipatoris mulierarius iqt̄ fuit inter p̄rios amatores auersæ ueneris semp ignarus. M. Ca to in hoīem muliebria patiētē aduersus inqt̄ & auersus ipudicus es: p̄postera quoq; & postica libi do nūcupat auersa uenus: de qua dixit Pli. seueriter & sancte: ī hoīum gñe maribus diuerticula ue neris excogitata oīa scelera naturæ. scēminis uero abortus: q̄tū ī hac pte multo nocētiōres q̄ feræ sumus. q̄cūq; horoscopū habuerit ī quarta pte Capricorni p̄postera libidinū amoribus mulieres p̄sequet: ut docet maternus. ī septio: Itē ille cū uxore sua ipuro coitu miscetur. in cuius horoscopo Iuppiter & Mercurius positi fuerint ī occasu. & eos saturnus diametra radiatione pcutiat: Coitum auersum eē elephātis camelis tigribus leoni cuniculis tradūt: qbus auersa sūt genitalia. SANū: Ba sū osculi. MORficat: Lucianus δακρει ερφιληματος ασχηματη. IDEst mordet sub osculi p̄ texto. mordicatum aduerbiū est qd̄ significat cū morsu. qd̄ alio quoq; aduerbio mordicus dicitur. LITES pariet: Lucianus. εκτουτουσ οι δικασ και πραγματος παρεξει. i. ex hac re lites tibi & negocia faceffet. QVAdam iuuenē: De scēmina dictum: sic Ouid. siue petis iuuenē. iuuenes tibi mille placebūt. Plinius ī. vii. Cornelia iuuenis ē. & parere adhuc pōt. AMAsio: Amator declinat amasio amasionis p̄ amatore usurpamus: ut adagiū & adagionē dicimus p̄ puerbio. sic amasionē & amasiū apud Plautū υποκοριστικωσ amatorculus p̄ humili pusillo minuto amatore ponit. IN corā oīum. archaismos p̄ corā oībus. Terētius uereor te ī corā laudare. Sic & isra in. x. dixit. Iuniorē ī corā sui funerari uidebat. IN scendere. subagitare. COMPauida: Pauescēs tremiscēsq; Romāi codices hnt cōpauita. qd̄ nō displicet. ut cōpauita significet cōplanata cōpressa cōculcata. ab Asino sicut pauimēta pauiedo cōæquāt & pistatiōe solidat. DIRVpta: Enormitate. s. gēitalis Asinini. POEnale: Noxiū pestiferūq;. a pœna pœnale deducit. PVblicū maritū: Festiuiter nec minus decēter Asinū appellat publicū maritū. rāq; scēminas oēs inire ac subagitare cupientē. De

SEPTIMVS

Cæsare dixit curio eū eē oīum viroꝝ mulierē. oīum mulierē uirū : a Iuvenale quoq; dictū est. fiet amator publicus. MONstrosis nuptiis: Illæ nimirū mōstruosæ portētōsæq; sūt nuptiæ. q̄ iter dispares fiunt qbus iumēta & hoīes copulāt. q̄ iter Asinū fiunt: & fœminā: naturalis enī cōiunctio & coitus ille ē. ut Asinus Asinæ. Equus equæ. Hō hoī cōiungat. Nāq; ut docet Aristoteles ī pblema tis. ī totū cognata cognatis & sui gñis cōcūbūt. VICtimāus: Imolāus. sacrificāus. uictimarii dicti q̄ p̄sunt hostiis imolādis. HEmus tu: Lego heus tu. ut uox sit uocātis in clamātisq; pueꝝ.

Publicus maritus.

uictiamus hostiā: & Heus tu puer ait: obrūcato p̄tinus eo: iustina qdē canibus nostris iacta. cæterā uero carnē omnē oparioꝝ cœne referua: Na coriū affirmatū cineris ī spersum: dominis referemus. eiusq; mortē de lupo facile mētiemur. Sublata cōtatiōe accusator ille meus noxius: ip̄e etiā pastoralis executor sentētia lætus: & meis īsultās malis calcisq; illius admōitus quā inefficacē fuisse me Hercules doleo: protinus: gladiū cotis attritu parabat. Sed qdā de cœtu illo rusticoꝝ nefas ait: tam bellū asinū sic enecare. & p̄pter luxuriam lasciuiaq; amatoriā criminatum: opera seruitioq; tam necessario carere. cum alioquī exectis genitalibus: possir: neq; ī uenerē ullo mō surgere: nosq; omni metu periculi liberare: īsup et longe crassior: atq; corpulētior effici. Multos ego scio nō modo asinos inertes: uerum etiam ferocissimos equos nimio libidinis calore laborantes: atque ob id truces uesanosque: adhibita tali

iactato p̄iicito ipantis ē uerbū. Lucius αποσφαξατε αυτοι και τα κερ εγκατα τοις κυσι λοτε: και τα κρεα τοις εργα τοις φυλαξατε. i. ipsum iugulate. & iustitia qdē canibus date carnes aut opariis referuate. AFFirmatū cineris īspsū: Sic emēdo offernatū cineris īsperū: ut sit sensus. Dñis reportabimus asini coriū offernatū hoc ē ex purgatū induratū: cōcinnatū īspsū. i. īspsine cinerulēta. DE lupo: Lucianus. λυκου τουτοϋ καταψευσασθε. i. a lupo interēptū mētiāmini.

PASToralis sēretia: Quā unus ex pastoz grege dixerat. CALcis admōitus: Ictus ille calcis residebat ī mēoria pueri agalonis nā ut iqt Lucius. ειχεμ αι του το το λαξε ερ μηνη: sententia catholica ē. cui dolet mēinit cui placet obliuiscit. mēoria ī iuriā: īmortalis ē bñficiōꝝ ob

Cui dolet mēinit.

liuiscimur. Attamē ut inqt uerissime Seneca magni aī est iniurias despiciere. hinc laudat. M. Cato q̄ p̄ iprudētiā a quodā p̄cussus. eidē postea satisfaciēti nō mēini inqt p̄cussū me. in laudē Cæsaris dixit. M. Tullius: q̄ nihil obliuisci soles nisi iniurias. INEfficacē: Quā uidelicet agalonē non p̄emerit. BELLū: Elegātē. scitū. uenustū. SERuitio necessario: Columella ī. viii. plura iqt Asini & necessaria opa supra portionē respōdēt: cū & facillē terrā aratris p̄scindat. & nō minima pondere uehiculo trahat. Iā uero Molaꝝ & cōficiēdi frumēti pene solēnis ē huius pecoris labor. oē rus tā maxie necessariū īstrumētū desiderat asellū. q̄ pleraq; utēilia. & uehere in urbē & reportare collo uel dorso cōmode pōt. COTis attritu: Inter oparios lapides. sūt cotes ferro acuēdo p̄stātissimæ. Multa eaz gñā: cretica diu maximā laudē habuere. ex cotibus aliæ sunt aquaria. aliæ olearia. q̄. les ī tonstrinarū officinis hī solēt. iter aquarias laus maxia fuit naxiis mox armeniacis. ex oleo & aqua cilicia pollēt. sūt enī olearia simul & aq̄ria. Sūt qdā quoq; salua hoīs p̄ficiētes. Cos ut iqt decēter Oratius ferrū acuere pōt cū ipsa exors secādi sit. Aristoteles irā dixit corē esse uirtutis. Silius & Cor. Tacitus. ferrū saxo exaspari scribūt itelligi uolētes cōte acutū fieri: Diminutiū cotis est coticula. Vez coticulæ alius usus alia significatio est q̄ cotis: Nā coticulæ ut docet Pli. ī. xxxiii. sūt lapides: nō ad ferrū acuēdū: s̄ repti ī expimētū auri argētiq; hīs coticulis utūf aurifices petiti cū e Vena rapuerint lima expimētū p̄tinus dicūt q̄tū auri sit ī ea: q̄tū argēti uł æris scrupulari differētia: mirabili rōne nō fallēte: hūc lapidē alii heraclīū alii lidiū uocāt. Illud adde cotorias dici p̄dinas cotis loca. ī. in qbus cotes fodiūt. Vlpianus titulo de publicāis sic refert Cæsar cū īsulæ cretæ cotorias locaret. legē ita dixerat. Antiq̄ decotes togas dixerit detritas a cotis attritu. EXECtis genitalib. ap̄ntata uirilitate Lucius. λαβωμ αυτου εκτε. με Cape ip̄z & castrato. NVllo mō: Le gēdū ē ullo mō aut duæ negatiuæ p̄ticulæ unius significātia hēbūt ex ritu. f. & cōsuetudie prisæ loquutiōis. M. Varro. nō mō ignorasse me clamat. sed oīno oīs heroas negat nescisse. CORPV lētior Nulla res ita exhaurit corpus & attenuat sicut frequēs coitus ī cūctis fere aiantibus. e cōtra rio nihil magis firmat uires & corpulētiā facit q̄ ueneris abstinētia: hinc illud Maronianū. sed nō ulla magis uires īdustria firmat q̄ uenerē & cæci stimulos auertere amoris: sic galli gallinacei ma crescūt īguine exhausto. castrati p̄guescūt. capones enī ut iqt ille coacti nō amare pinguitudine gliscūt. sic eq̄ sic asini. sic cætera iterdicto p̄ castrationē coitu fiunt corpulētiora habitioraq; Lucia nus in hūc sensum. ησ γαρ επαφροδι του ταυτησ ορμησ αφερεταισ ημεροσ τε ευουσ και πιωμ ερται. i. subductus ab hoc īpetu libidinis māsuetus statī esit & pinguis. OB id trucea: Scili

Non me mini me p̄cussū aselli uti litas. Cotes aquaria olearia.

Ira cos uirtutis. Coticula Cotoria cotifodi nā. Decotes togæ. Duæ negatiuæ negant. Negat nescisse. Rara uenus ad p̄guitudinem.

- cet ante oēs. furor ē insignis equorū: ut scribit Columella libidinis extimulat furiis: p̄sa:pe admil-
 sarii equi furētes ī libidine afferūt gregi p̄niciē: & ferocia infaniētes abruptis uiculis grauidas in-
 quietāt: ceruicibus dorisq; foemia: morsus imprimētes: Quod ne faciāt paulisp̄ ad molā uicti amo-
 nis seuitiā labore tēperāt. q̄ ergo truces feroceq; libidine uisunt. lidē castrati fiunt: mitiores man-
 sutoresq;. DEtestatiōe: qdā corrigūt defecatiōe p̄ exectiōe genitaliū amputationeq; uirilitalis
 mihi oppido q̄ placet ut legas detestatiōe. qd̄ uocabulū nouū mire cōgruit nouatori opificiq; uer-
 bo: apuleio: itaq; elegāter dete-
 statio significat testiu abscissio
 emasculatioq; a testibus uideli-
 cet hoc est testiculis formata di-
 ctione. Alias detestatio dicit di-
 nūciatio: facta cū restatiōe ut do-
 cet Vlpianus: Alias ponit p̄ exe-
 cratione. Apocopi elegāti uoca-
 bulo dicit a Iulio materno Ca-
 strati q̄si abscissi amputata uirili-
 tate: Castratorq; quoq; illa nomi-
 na sūt eunuchi spadōes. thlibiā
 & Thlasīa: priora uocabula om-
 nibus nota: posteriora plurib; ignota a me explicat ī cōmētariis traq̄lli. & corrigūt ī libris iuris cō-
 sultorū. MANsues exinde factos. Aristoteles auctor ē spadōes ex castratiōe effeminatos fieri traq̄
 mutariq; ī naturā muliebri. Ideoq; sicut mulieres. ita & spadones eē cruribus ulcerosis nec uarico-
 sos fieri. cōsimiliter eq; asini ceteraq; aiantes abscissis testibus effeminat: fiuntq; restiēta p̄ emascu-
 lationē ferocia māsuētiores Tractabilioreq; māsuētū dicit q̄si māu assuetū: q; oīa q̄ sūt natura fe-
 ra manuū pmulsiōe mitescāt: Māsuēs p̄ māsuētus usurpat apud antiquos. Actius. Nunc sine ma-
 trē misericordia māsuēs sit. NISI nolētibus. Per anastrophē expōe: id est si uobis uolentibus p̄-
 suadeo. MERcatū. Emporiū signat. forūq; rerū uenaliū. OBiisse: adiisse accessisse. hęc. n. p̄posi-
 tio ob iterdū significat ad ut ob os ad os. & obire adire. FERramētis: ferramēta itelligit: q̄ castra-
 toria noiānt palladius in priō. Itē cauterēs castratoria ferramēta atq; tonsoria uel q̄ ad aialū solēt
 ptinere medicinā. Quod cauterēs dixit palladius. scito sic appellari instrumenta chirurgi. siue fer-
 ramēta: qbus ignitis & candētibus urunt putridā carnes. & ulcera. q̄n enī lenia medicamēta nil
 profunt: Anteriore hac & mordaciōe medicina uti solemus: Eadē cauteria quoq; dicit. Causti-
 ca uero medicamēta sunt. habētia uim causticā. i. uētē. Hinc illud puerbiale apud Hieronymum:
 canteria putridā carnes ferro curātur & cauterio: inde canteriata cōsciētia Paulo Apostolo in Epistola ad
 Timotheū dicit quasi cauterio notata. qualis in Hipocritis est. illud adde dignū annotatū. Caute-
 ria dicit quoq; instrumenta pictorū: qbus utuntur peculiariter in ea pictura. q̄ encaustice appellat. q̄ sit
 coloribus inustis: & resolutis igni ceris de qua Plinius in. xxxv. de qua intellexit Ouidius illo he-
 mistichio. Tabulasq; coloribus uris: De cauteriis in hoc significatu: Martianus iuriscōsultus Titulo
 de fundo instructo sic referit pictoris instrumento legato cerā colores similiaq; horū legato ce-
 dunt itē p̄niculi & cauteria & cōchæ. ACTVtrū: Cōfestim. euestigio. sine dilatione: aduerbiū est
 tēporis. Ouidius: quos equidē astutū sed qd̄ p̄dicere p̄cā attinet. Virgilius Astutū pius Eneas
 atq; integer æui Ascanius. DISSItis femoribus: Disclusis diuaricatis diductis: distitū media cor-
 repta: dicimus distas remotū disclusum. E cōtrario adsitū adiunctū ac p̄pinqnū. Distitū quasi pro-
 cul sitū: Adsitū iuxta sitū. In Floridis: hęc duo ueluti inter se contraria opposuit atq; disparauit sic
 scribēs: hoīes neq; longule distita: neq; pxime adsita possumus cernere. Agretius grāmaticus ad-
 sitū dicit eē cui aliqd̄ ut sustineat adiungitur: citatq; Oratii testimoniū ex epistolis. qua populus
 adsita certis limitibus tāq; populus arbor ab Oratio adsita nūcupet: q̄a uiribus: mariatur: Ego ue-
 ro ab agretio: dissentiens ita interpretor. ut populus adsita dicat ab Oratio. arbor sita positaq; iuxta
 certos limites. ad iurgia inter cōterminos dirimēda. Quales hodieq; in limitibus agrorū cōspiciū-
 tur. & ita adsita simpliciter accipietur pro opposita ad limites agrorum. & fines siue maritata sit ui-
 ribus siue celeb;: imo fere semper in collimitio agrorum sunt arbores incultæ minimeq; frugife-
 ræ. Qui sumperit in manum nouissimam Oratii epistolam: eāq; accurate p̄legerit: is haud dubie
 cognosceret interpretamētū hoc nostrū cū oratiana sentētia ad amussim cōuenire. illud aut agretii
 affectatū eē nimis & p̄stigosum. igit̄ ut ad rē redeamus femora discludūtur disseparāt disingūt
 & ut dixit Apuleius distita fiunt in Asino. quē ferramētis castratoris uelis excastrare. & abscinde-
 re uirilitalē. EMASculare. Excastrare & mascula uirilitalē uiduare. emasculatores elegāti scitoq;
 uocabulo dicti pedicones. & puerorū subactores atq; libidine p̄postera abutētes. quos grāci & p̄-
 σερκοιστῶσ uocāt. nā tales quasi emasculāt pueros cōcubinos & catamitos: q̄ uicē iplēt p̄stātq;
 foemina: prorsus effeminati & in sexū muliebri pene reformati. cōsimile ē uerbū illud euirare.
 qd̄ significat uiro uirilitalēq; spoliare. inde euirati molles dicit. & fluxi: quos p̄cēnit q; uiri nati

Equi in
uenerem
raunt.
Detesta-
tio ema-
sculatio.

Apocopi

Spadōes
similes
foeminae
Mansue-
tus.
Mansues
Castrato-
ria ferra-
menta.
Cauteres
Cauteria
Caustica
Canteria
ta con-
scientia.
Encausti-
ce.

Cauteria
pictorū.
Astutū.
Distitū.
Adsitum

Agretii
incultia.
Locus
Oratii.

Emascul-
lare.
Emascul-
latores.
Euirare.
Euirati.

SEPTIMVS

sunt. Martialis cū sis cinedo euiratio fluxo. Veruece: Lucianus. καὶ οἱ τοῦτοῦ σὺν φροῦνέσθε, πορ προβατίου παρέξω τῆ το. μ. η. i. hunc tibi modestiorē ouicula reddā ex sectione. Veruecem uocat arietē castratū. & cui dēpri sunt testiculi. a uersa natura dictus ueruecx. ut interpretat. M. Varro Mitigari aut ferociā arietis qñ trāsfiguraf in ueruecē exectis genitalibus opiliōes & ouiarri pasto- res optime norūt. p̄boso ignauia maledicto Plautinus Seruus ueruecea statua inclamitat a dño ferocia arietis cohibet cornu iuxta aut terebrato. Arius mutilus

Veruex.

Arius mutilus mitior.

Mansuetarii.

Cicurate

Cicut in genium. Cicures. Exarma tafera.

Ex tunc. Vltimū suppliciū mors.

Inedia lætalis die septimo.

Mēbra principalia quatuor

Ilex acylos.

Iigna glans. ilicetum

Ecce.

Vrfa fortior urfo

Arcto mys ut

Arcto mys ut sus mus

Prouerbiū de timidis.

Poplites Recelle

re.

ex tūc p̄cnaē referuatus: merebā & ī nouissima pte cor poris: totū me paritūz deflebā iedia dēiq; cōtinua: uel p̄cipiti ruina: memet ip̄e quærebā extingueri: moriturus qdē nihilominus: sed moritur' ieger. Dūq; ī ista necis meæ decōtor electiōe: matutino me rursū puer ille p̄ptor meus circa mōtis fuetū ducit uestigiū. Iamq; me de cuiusdā uastissimæ ilicis ramo p̄dulo destinato: paululū uia supergressus: ipse securi lignum: quod de ueheret: recidebat. & ecce de proximo specu uastum attollens caput funesta proserpit urfa: quam simul conspexi: pauidus & repentina facie conterritus: totum corporis pondus in postremos poplites recello.

habuit leones & leopardos exarmatos in deliciis quos edoctos p̄ mansuetarios. subito ad secundā & tertiā mēsam iubebat accūbere. EX TVNC: Ex illa hora: & tēporis momēto: sicut ex nūc dicitur p̄ ex hoc tēpore & hora. qdā codices hnt extremæ: extrēa aut p̄cna mortis est: & ut inqt Celsus iuriscōsultus ultimū suppliciū solā mortē interpretatur. MEREbā: Lugebā lamentabar: Lucianus εγω δε ηδη εδακρυομωσ απολεσω αυτικα τομ ερω ορω αρδρα. i. ego flebā perinde ac p̄diturus statim in Asino uirū. NOuissima pte: Idest genitaliū abscissione. PARIturū: Le go periturū. hoc ē moriturū. INEdia cōtinua: Quibus inedia mori & abstinentia cibi cōsiliū est. hi septimo die mortē oppetūt: Plinius in. xi. hoī nō ante diē septimū lætalis inedia. durasse & ultra undecimū plerōsq; certū est. inediā nostri cibi abstinentiā dicunt. græci πηστειαρ. Hippocrates in Aphorismis γερουτες ευφροωτατα πηστειαρ φερουσι. i. inediā facillie sustinet senes. MORiturus: Tāq; nō integer sed mutilus moriat. q moriē p̄cis genitalibus q̄ numerat iter mēbra p̄cipalia. Nāq; Auicena & Galeno auctoribus. mēbra p̄cipalia sūt quattuor. Cor. cerebrū. iecur & genitalia. DEcontor: Demotor: & cōtabundus inlusto. PERemptor: Auoluntate nō ab effectu perēptorē appellat agalonē: q̄ pimere ip̄m quoquo mō destinauerat. sic poeta maritus dixit non q̄ eēt sed q̄ eē cuperet: illo uersu. Quos ego sū totiēs iā dedignate manus. ME destinato: De ligato. peculiaris ī hoc significatione dictio Apuleiana. VASTissime illicis: Inter glandiferas arbores est illex: cuius glans breuis est. & gracilis. quā Homerus acylon appellat. Iigna glans suē facit angustā. nitidā strigofā pōderosā: Pl. auctor. glādiferi gnīs arbores fere oēs uastitate. & enormitate īmodica luxuriāt. Ciuica corona: q̄ seruatori ciuis ī bello dabat iligna prio fuit. ab ilice ilicetū dī ctū: locus ilicibus plenus. sicut a quercu quercetū ab esculo esculetū. ECCE de pxio specu: Hæc particula ecce. ut Pedianus Asconius & Donatus annotauerūt inopinatū iprouisūq; denūciat ma lū. Quod apud Virgiliū. & M. Tulliū curiosus lector aspiciet. hæc aut oīa Apuleiana sūt: indicta omīsq; Lucianō. Noster enī latius fulius copiosius Asinū suū opimat farcitq; q̄ græcus Lucianus. PROserpit urfa: Mares in oī gnē fortiores sunt. p̄terq; ī p̄theris. & urfis. auctores Aristoteles & Plinius itaq; scitissime urfam dixit potius q̄ ursum. ut pote fortiorē truculētiorēq; sic & Ouidius. sceua truculentior urfa. αρκτοσ græce dicit urfa. Vñ arctomys dicit aīal hūs similitudinē muris. & urfi. a Hieronymo interpretat urfus mus fideliter magis q̄ foeliciter. puerbiū est apud græcos αρ κτου παρουσος. ΙΧΡΗ ΜΗ ΥΕΙΤΕΙ. urfa p̄sente ne q̄re uestigia. dicit aut de timidis uenatoribus. IN poplites recello: Retraho & cessim reduco. poplites sūt sub genibus. Elephas poplites intus flectit hoīs mō. Cætera aīalia in diuersū. Recellere ut inqt Festus. est reclinare. excellere uero ī altū tollere Linius in. xxiiii. ferrea manus cū iniecta proræ eēt grauiq; libramēto plumbi recelleret ad solū suspēsa prora nauim in puppi statuēbat. Sensus Apulei est. urfa inqt urfa uasta & formidanda oībus uiribus neruisq; cōtēdi: effugere īminēs piculū. ita poplites pedū posteriorē cœpi retrahere reclinare retroducere: ut ita rupto loco quo alligabar saluti fuga consulerē. ab hoc uerbo recello;

- Recell
clunia.
Relicini
coma.
Frons re
licina.
Fieri oc
cupantis
fera ani
malia.
Properti
ter.
Supbiter
Laniena
Pellefui
na.
Sutrina.
Pernicax
Peruica
cia.
Pettina
cia.
Vacula:
Buccula
Taura.
Horda.
Hordica
lia.
Fedus
p hedo.
Forda.
Fides.
- Plautina dictione epitheto meretricario recellclunia noiant meretrices. q. f. i. concubitu recellat
clunes. & nates torqueat ut cocinnior fiat uenerius coitus. sed i oibus fere Plauti codicibus leges
no recellclunias sed reliqas alicarias. in penuloj. Relicinus uero coma significat Viduatus coma
capillitioq; depopulatus. a relinquo dictus. no a recello. Itide frs relicina apta capillis dimotis a
relinquedo deducta dictione. Nescio an satis deceter dici possit relicina coma. sed ho relicinus co.
ma: qli relictus a capillis. & frons relicina. q; capillicio uelata no sit: recte & elegater dicit. fronte in
Alexandro magno relicina fuisse laudat Apuleius i Floridis. q
.f. lata apta ipeftabilis & a capil
loj tegumeto libera uiferetur.
SVBparentibus: Sub mote ex
porrectis ac parentibus. subalpi
nos. populos appellat Pli. q; fut
sub alpiibus. SOLitariu iuadit
titulo de jacredo rege dno tra
ditu e aialia: quoge natura fera
est fieri occupatiu. Sed cu. Afini
natura fera no sit: no potuit iu
re fieri capientis. quis solitarius
& pcul a dno fugitas captus sit
& eni si logius a nobis abfesse
rint aiantes nostrae masuetae. &
cicures adeo ut ignoremus ubi
sint. tn nihilominus i nro dno
tenet. PROperit: Emeda ppe
riter. i. festinater: celeriter pnic
ter. Veteres. n. pperiter. p ppere
dicebat ut supbiter p supbe. Ve
recuditer. p uerecunde: Temeri
ter p temere. aliaq; hoc geus in
numera. OBumbras: Lego ob
nerberas hoc e uerberibus & fu
stibus cedés. PER obliquam:
- Tramites diuerticula calles deuios significat. VIRilitatis lanienā: Laniatū laniationēq; genitaliū
laniena dē pprie taberna ubi uēdit caro: sicut pellefui ubi pelles: sutrina ubi calcei nēdūtur. Au
ctor. M. Varro i libris de analogia: Igit cū i laniena lanies feceturq; frustari a laniis caro uenalis.
satis cōducēter laniena usurpat p ipsa laniatiōe. & seōiōe a laniado noīata. PLAGis nō cōmoue
bat: Costas occaluisse plagis significat quotidianis. i. idibus cōtundi assuetus & pfecto erūnag; cō
fuetudo facit nos obdurefcere. & qsi callū ducere aduersus sensū malog; hic illud Ouidianū. Qd
male fers assuesce. nihil assuetudie mai' & Aufōius igt lēiretq; usū bōa cōfuetudo labog;. CON
cidi: Lacerari fustuario supplicio. PERuicax: Pertinax: p seueras tenaciter & perēniter i meis cala
mitatibus: i hāc sentētiā Ouid. An miseros tristis fortūa tenaciter urget. Peruicaces dnr teste por
phiriōe q i cōtētiōe usq; ad puincēdū p seuerat. Sic puicax achilles oratio dictus: puicaciā a ptina
cia grāmatici ita dispescūt distingūtq; ut puicacia iterdū bōa reg; p seuerātia. sit ptinacia sp ma
la. Qd & actius poeta denotat his uerbis puicacē dicis me eē. pfacile patior ptinacē nihil mo
ror. hoc fortis sequit illā idocti possidēt. M. Tullius tradit ptinaciā uitiū eē finitimū p seuerātia. si
cut audacia fidētiā finitima ē. Verū ut aliubi annotauimus ptinax quoq; i bono usurpat: ut perti
nax uirtus apud Liviū: ptinax bonitas apud Curtiū. PRæuersa: Anticipās. pueniēs. reuocās. ne. f.
ego tā oportuno latibulo & latebra tā salutari tutus delitelcerē. Archaismos aut ē. & figuratū ge
nus eloquutiōis. p uersa latibulū. ut nuda genu: & mœsta uultū. VACCulā: A uacca p diminutio
nē fit uacula q & alio noīe buccula noīat. ut Virg. buccula cœlū suspiciēs: q sterilis ē uacca taura
appellat: q pgnās horda. ab eo i fastis dies hordicalia noīat. q tūc hordæ boues imolantur. Qui
dā fordas & fordicalia. siue fordicidia appellāt. utrūq; recte. cognatiōe quadā litteræ. f. cū. h. unde
antiqui dicebāt fœdū p hedo. fostē p hoste fostiā p hostia. sic & fordā p hordā. de qua Ouidius
in fastis. fōrda ferēs bos est. fœcūdaq; dicta ferendo. pōtīfices fōrda sacra litate boue. Vaccinus ca
seus recēs infunditur dysentericis. ut docet Plinius. FORTuito: Cū nō asinū qrerēt: sed uaccam:
iuxta illud tu nō inuenta repra es. DOMini: Lego deū. pro deog;. est enī exclamatio usitatissima
proh deum atq; hominū fidē. de qua. M. Tullius in oratore. Nā proh deum atq; hoīum fidē. pro
deog; aiunt: hīc fides accipitur pro auxilio. ut apud comicos frequenter. AVDACia ualida: Talis
audacia.

SEPTIMVS

audacia sæpe pro fiducia est facitq; fidē innocentia. ex quo illud Satyrici poetæ. nā cū magna ma- Audacia
le superest audacia causæ: credit a multis fiducia. auctor est. M. Tullius in Rhetoricis. unicuiq; uir fidentia
ruti finitimū uitū reperiri sic audaciā fidentia finitimā eē. R. Apratis: Rapones dixit antiquitas p finitima.
raptoribus. AIN: Ais ne. uerba pastoris ad asini raptorē. INciuiliter: Inurbane uolenter iniuste Rapones
cōtra ciuiles mores. A. Gellius. uerba inciuiha appellat petulātiora pcatioraq; & nihil prorsus ha In ciuilia
bentia ciuilis modestia. A. Gasonē necatū: Ex cōiectura & suspitōe dictū hoc est nā cū asinū abdu uerba.

testabatur: quid me raptatis: quid iuaditis. Ain te nos
tractamus inciuiliter: q nostrū asinū furatus abducis:
quī potius effaris ubi puerum eiusdē Agasonē necatū
scilicet occultaris: & illico detractatus ad terram: pu-
gnisq; pulsatus: & calcibus contusus: infit deierās: nul-
lum semet uidisse ductorē: sed plane concinatū solu-
tū & solitarium: ob indicinæ præmiū occupasse: domi-
no tamen suo restitutum. Atq; utinā ipse asinus inquit
quē nūq; pfecto uidissem: uocē quiret humanam da-
re: meaq; testimoniū inocētia phibere posset: pfecto
uos huius iniuriæ pigeret. Sic adseruans nihil qui cū
pmouebat: nā collo constrictū reducūt eum pastores
molesti: circa mōtis illius siluosa nemora unde lignū
puer solebat egere. nec uspiam ruris reperit illo sed pla-
ne corpus eius mēbratī laceratum multisq; dispersum
locis conspicit. Quam rem proculdubio sentiebā ego
illius ursæ dentibus esse perfectam. & hercules dicerē:
quod sciebam: si loquendi copia suppeditaret. Sed
quod solum poteram: tacitus licet seræ uindictæ gra-
tulabar. & cadauer quidem disiectis partibus tandem
totum repertum: egreg; cōcinatum ibidē terræ dedere

ci uiderēt: & nuspia compareret
puer agaso nimis suspicati sunt
pastores illū fuisse. clæculo neca-
tū ab hoc. quē uidebāt. asini ab
actore furtiq; occultatū. INfit:
Inqt. DEierās: Per deos omnis
ad iurans: Deierare enim est ual
de iurare. & deurium dī scito
uocabulo iusurādū. Terentius.
illū liquet mihi deierare his mē
sibus sex nō uidisse. ABducis: Abducef
Tāquā alienū significāter locu-
tus. abducif enim qd̄ alienum ē
ut docet Donatus. & Terentius
proprietas uerbor; retinentis-
simus. de alieno seruo loquēs ī
aldelphis inqt hūc abduce: pte-
rea abducimur quo uolumus.
dicimur quo nolumus. DVcto
rem: Agasonē a ducēdo grege
dictum: ductar exercitus: uerbū
honestū. & aptæ significatiōis.
apud Salustiu sed mala cōsuetu-
dine ī obscenū itellectum eē
detortum dixit Quītiliāus. in-
ylii. q̄ret q̄spia & merito q̄ret:
cur hoc dixerit Quītilianus. &
quo mō hic sermo. ductare ex-
ercitus. habeat obscenā signifi-
cationē. Audi q̄ q̄ris. discē q̄ ne
scis. Ductare exercitus iteipreta

Deietare.
Deiunū.

Abducef

Ductare.
exercitus.

Locus
Quinti
liani.

tur exercitatus ducere frēq̄nter gēitalia. & māibus tractare uirilia. Tales itellectus excogitāt obse-
nitatis dilectores ut ea q̄ sacte dicta sūt & simp̄r detorq̄āt ad sœdū significatū. & cādida uerāt ī ni-
griciē: apd̄ eūdē Salustiu ē ductabat. & arrexīt aīos militū. simplici hōestaq; snia. Nō defuerūt q̄ p
aeschrologiā id quoq; dtorq̄rēt. ad obscenā significationē. tāq̄ eēt itelligēdū duxit māibus uirilia
& arrexīt penē. ex hac ipura itēptādi licētia sit. ut nihil satis tutū sit. ut loq̄ sit difficile ut silētio ni-
hil utilis. ne ī obscenū itellectū uideāur icidē. OB idicinæ p̄miū: Attēde uocabulū noue fictū
& scite fabricatū. idiciā. n. dī elegāter idiciū cōsimif̄r a plauto opificia sœia ē dca. ī dex at̄ rei pdite
solet accipe p̄miū idicii scī siue idiciā: idex fugitiui mācipii mēresa dño mercedulā. ait ergo hic se
occupasse asinū quē solutū solitariūq; repit eo cōsilio ut dño īstitueret recipetq; p̄miū idicii. SIC
adseuerās: Sic asseuerāter affirmās. COLlo cōstrictū: Verbū iuris. nāq; ī ius quoq; collo cōstricti
rei trahebāt plautus ī curguliōe collū obstrige abduce istū ī malā crucē. itē ī p̄ulo ad hoc alludēs
nī dixisse. collo rē solūā iā oibus. itē ī rudēte. Rapi te obtorto collo. cōsimif̄r diuus Hierōymus ad
hūc morē alludēs inqt obtorto collo me ī ius trahis. LIGNū egeref: ligna exportat̄ educēf. NEC
uspiā ruris: Nusq; ī nulla ruris & agroꝝ pte figura archaismos. sic dicius nusq; gētiū: nusq; locoꝝ.
Seruius tradit hmōi p̄tulas uacāter pōi & ornatus tm̄ cā. MEMbratī: Per mēbra. ut frustati per
frusta mūtati p̄ mūtias. HERcules: Certe. SERæ uindictæ: Ex desiderio ultōis serā dixit. cupiēti
.n. ulcisci p̄cussorē oīs uindicta sera uidebat̄ uoluissetq; multo prius tali gñe mortis agasonē uidisse
cōfectū. dii lanatos pedes hīe dicūt p̄pea q̄ lēto gradu ueniūt ad sōtes puniēdos. sed q̄to serius tā
to grauius ulciscūt. tarditatēq; supplicii grauitate cōpēsāt: dixit Satyrographus. ut sint magna tm̄
certe lēta ira deoꝝ ē. CONcinatū: Collectū cōpositū cōcīniter coagmētatū: ut membra mēbris
copularent. atq; cōgruerent. TERræ dedere: Humatū fuisse significat. humati. n. dicunt humo cō
recti. Sepulti quoquomodo cōditi. ut docet plinius. Antiquissimum sepulturae genus auctore. M. Sepultus.

Eichrolo
gia.

Indicina.

Obtorto
collo in
ius.

Lanati
pedes
deorum.

Humatus
Sepultus.

Tullio. fuit reddere corpus terræ. & ita locutū ac sitū quasi operimēto matris obduci cremare cada
 vera apud Romāos nō fuit ueteris iſtituti. Terræ antiquitus cōdebāt. in cornelia domo nemo an
 te ſyllā dictatorē tradit eē crematus. MEū bellorophōtē. Bellorophōtes. ut mythici fabulā. &
 memorat Strabo pegasum equū alatū & uolaticū ex pyrene fōte corinthiēſi potatē deprēdit abdu
 xitq;. cuius præſidio liberatus a chimera mōſtro multiformi: quā cū interemiſſer. & inde uiſtor p
 ſugeret cū ad cœlū pinnati eq beneficio cōtēderet euolare neq; iā lōge abeſſet. deſpiciēs ad terrā
 timore pterritus decidit. atque
 ita mortē oppetiit. Quidā tra
 dūt pegalū. cū grauaret hoīem
 feſſorē excuſiſſe illū p̄cipitēque
 ad terrā dediſſe: qđ ſenſiſſe uide
 rur Oratius cū ait. pegasus ter
 renū eqtē grauatus bellorophō
 tē. item aliubi cecinit. Vix illiga
 tū triforimi pegasus expediet chi
 mera. Homerus i. yi. iliados. nō
 pauca ſcitu digna referēs ſuper
 bellorophōte nullā pegasi equi
 mētionē facit. Nos in tertio Tu
 ſculanaꝝ cōmētario penſitai
 mus curioſe opinor & diligēter
 naſonis carmē. & homericū uer
 ſū igit cū a bellorophōte pēga
 ſus oli abductus ſit nunc feſtiui
 ter cū a uiatore Aſinus abducit
 illū bellorophōtē ſuū appellat.
 qui ut bellorophōtes equū ita
 ipſe Aſinū abegerit. oriētē ſider
 aurigæ natus bellorophōtes eē
 prodiſ. **Abactorē**: Ababigen
 do abactores dicti. ut tradit Donatus. abigere enim abducere ē. ide abactos greges pro abductos
 dici leges ide abigei ipſi abactores nuncupati. Quāuis abigei pprie hi haheāt ut docet Vlpianus. q
 pecora ex paſcuīs. uel armētis ſubtrahūt & quodā mō depredāt. & abigēdi ſtudiū. qſi artē exercēt
 equos de armētis. uſ oves de gregibus abducētes. Cæteꝝ ſiq; oves oberatēs uſ equos i ſolitudine
 relictos abduxerit. nō eſt abigeus. ſed potius fur. ex hac Vlpiaī ſnīa abactor hic aſini i ſolitudie de
 præſi nō erit abigeus dicēdus. ſed fur. Calſtratus ſcribit oves p numero abactaꝝ. aut abigeū. aut
 furē facere. De abigeis p̄niēdis ita diuus Hadriāus reſcripſit cōſuli. Abigei cū duriffime puniunt
 ad gladiū dānari ſolēt puniunt at duriffime nō ubiq; ſed ubicūq; frequētius ē id genus maleficii.
 Qui uero hōeſtiori loco nati ſunt relegādī ſūt: aut ordie amouēdi. ipſū abigeoꝝ crimē & admiſ
 ſum abigeatus noſat: qđ quia magis ſurtū ē. publici iudicii nō ſit: Si mars & luna i aquoſis pprie ſi
 gnis fuerit cōſtituti pecoꝝ abactores efficiēt. **AD CASAS PASTORALES**: Signate loquuntur. caſa. n. uilis
 ē & ruſtica a cauatoē dicta. hic apud lactātiū illud ſcitu carneadis. ſi iuſti uelēt eē Romāi: hoc eſt ſi
 aliēa reſtituāt. ad caſas eē redeūdū. **Casaria** dī q̄ cuſtodit caſā. **REnaſcētī die**. Matius uir eruditū
 ſimus. nō abſōe ſinxit uerbū hoc recētat p eo qđ ē renaſcētē renouatq;. atq; iteꝝ ſit recēs uerſus i qui
 bus hoc uerbū ē hi ſunt de die renaſcēte. iā iā albicaſſit p̄hebus & recētat. cōe lumē hoībus & uo
 lupras. **ADueniēs ruſticus**. Qui. ſ. p̄miſerat petitis e domo ſeramētis caſtratoris ſe ſe Aſinū ema
 ſculatū caſtratūq; ut ita miſceret māſueſceretq;. **NE**quaq; fruſtratus: Ille dī p̄miſſa fruſtrari: q
 qđ uerbo p̄miſit re nō ſancit. hic uero uenerat p̄ſtaturus qđ p̄miſerat & aſinū caſtraturus. **SE**ctio
 nē: Caſtrationē. & teſtiū amputationē τὸ μὴ græce dī. **IN**didē: Inde ex aſini libidie: ut p̄ciſione
 gētaliū nullū amplius icōmodū ſit p̄timeſcēdū. & ita idicat lōge grauiorē peſtē ab aſino cōcina
 tā eē de pueri. ſ. morte. q̄ q̄ ex laſciua amatoria timebāt. **N**aturā: Genitalia & uirilītatē. de natu
 ra i hoc ſignificatū ſupra quoq; dixiſ ſuo loco. **B**ono puero: Cuius. ſ. morte effectū erat. ut car
 niſicia aſini. p̄caſtiaret. **C**ARNificiā: Laniatōi excarnificatōi. & genitāliū amputatōi. De carnifici
 na copioſe annotaui i tertio Tuſculanaꝝ cōmētario. ubi dī q̄ ægritudo ē aī carnificiā. **D**ieculā
 mō diē alias breue tēpuſculum. & morā ut i priō cōmētario enarratiuſ eſt explicatum. **T**ANtil
 lum: Minimū. **F**LEta: Flēs & plēa fletus ac lachrymaꝝ. qđ actiue poſitū ē cū alias paſſiue dicatur
 ut apud poetā i. yi. hic multū fletū ad ſupos belloꝝ caduci dardanidæ. nā fleti pprie dicunt illi qui
 bus fletū & lachrymas ip̄dīus: ſicut ecōtrario iſleti quos nullus deſleuit ut i hūata inſletaꝝ turba
 eſt. **F**Vſca ueſte: **F**uſcus ſiue pullus & niger color lugentium eſt qui græco uocabulo anthracius

Sylla cre
 matus
 primus
 in gente
 cronelia.
 Pegasus
 pinnatus
 Belloro
 phontes.

Abacto
 res.
 Abigere.
 Abige.

Abigeat
 Casa.
 Caſaria.
 Recētat.

Carnifici
 na.
 Tantillū.

Fleti.
 Inſleti.
 Anthraci
 nus co
 lor.

SEPTIMVS

noīat. a carbōe. quē anthraca uocāt. M. Varro amiculū nigelū dixit uestē lugubrē. lego apud plu-
tarchū in problematis. qđ scēmīa antiqtus in luctu uestes albas induebāt. TRAhēs: Vellicās de Vestes al
serpēs q;. CInerosā caniciē. Largo cinere p̄fusā. imitatio. Virgiliana. ex. xii. caniciē in mūdo p̄su- bae in lu
sā puluere turpās. & n. i. luctu & dolore caniciē turpabāt cinere imundo. & comā uellebāt. hīc aga ctu.
mēnon homericus & idē actianus scindens dolore idētidē intōsā comā i quo facetū illud bionis Agamen
pinde stultissimū Regē i luctu capillū sibi euellere q̄si caluicio maror leuaret. Eī Vlās: Eiulatio nō scidēs

trahens cinerosam caniciē: heiulās & exinde p̄clamās
stabilū irrūpit meū tunsisq; ac diuerberatis uehemē
ter uberibus: icipit. & nunc iste securus incubens p̄sā
pio uoracitati suā deseruit. & īsatiabilem p̄fundūq;
uentrē semp̄ esitādo distēdit. nec erūnā meā miserā
uel detestabilē casum defuncti magistrī recordatur.
Sed scilicet senectā infirmitatēq; meam cōtemnit ac
despiciat. & ip̄une se latuq; tātū scelus credit. At utcūq;
se presumit iocentem. Est. n. cōgruens pessimis conati
bus circa noxiam conscientiam: sperare securitatem.
Nam prohdēum fidem quadrupes nequissime licet
precariam uocis usuram sumens: cui tandem uel ine-
ptissimo p̄suaderi possis: atrocitatē istā culpa uacat: cū

& eiulatus p̄prie scēmīa: ē fle- comam.
tus: hīc illud oratianū. ex epodo Eiulatio.
& illa nō uirilis eiulatio. hīc ni- Lessum.
mirū ē fletus. quē leges decēni
rales i funetibus adhiberi uetue
rūt: iōq; dixit. M. Tu. q; eiulatus
ne mulieri qđ cōcessus ē uerba
legis hāc sūt. mulieres lessū fu-
neribus ergo ne habēto .i. non
habeāt scēmīa eiulatū cā fune-
ris. lessū. n. lelius īterpretat qua
si lugubrē eiulationē. qđ. & M.
Tullius probat in libris de legi-
bus. qā lex solonis id ipsum ue-
tat. Veteres īterpretes Sestus he-
lius. lucius attilius. nō satis intel-
lexerūt qđ eēt lessū. sed suspica-
ti sūt uestimenti aliqđ funebris
genus esse. TVNsis uberibus:
Fœmināq; ē i dolore pectus &

ubera pugnis tūdere. faciē descerpere. comā diuellere: sic Virgilius unguibus ora soror sedās & pe-
ctora pugnis. sic & lucāus. nūc ait o miserā cōtundite pectora matres. nūc laniate comas. legibus
uetabāt mulieres genas radere. hoc ē carpere ac lacerare. uerba legis hāc sūt. Mulieres genas ne
radūto: mulier faciē ne carpito. ISTE securus: Quærimōia mulieris idignātis asini culpa filiū pe-
reptū. p̄nomē at iste cū idignatōe p̄nūciat. nā molestū odiosūq; significat. ut notat Donatus. sic
apud proptiū. iste qđ ē ego. sape sui. Distēdit: Implet farcit plenū reddit. hoc at specimē est & ar-
gumētū asini securi & de alieno luctu incuriosi. qui uentrē distēdēs cibariā uoluptati deseruit de
his at quorū insaturabile ē abdomē & īsatiabilis uēter prouerbiū græcū celebraf. ἀπληστοσ
πιοσ .i. i. explebile doliū qđ refert ad fabulā Danaidū. q̄ dolio p̄forato hauriūt aquā nec id unq̄
explet. Misere: Putior sensus ē si uerbū sit miseret. MAGistrī: Agasōnē puerū significat. ab urfa
īterfectū. SENectā despiciat: Cecilius i senectā hoc reputo miserrimū sentire ea atate eē odiosum
se alteri Tradūt historicis Senectā galbæ imperatoris fuisse despectū. M. Tullius refert in Catone.
Senes ideo morosos eē. & difficiles. qā cōtēni se putāt & despici. Attñ apex senectutis ē auctoritas
lacedemōe honestissimū fuit domiciliū senectutis nusq; senectus honoratior. hīc illud celebraf.
cū q̄spīa uidisset q̄tū honoris iuniōes senioribus lacedemōe exhiberēt scitissime dixit ερσπαρτη
μορη λουιτε λει γηρασκειρ i sola sparta expedit senescere. CIRca noxiā: Legi pōt cōtra noxi-
am. QVAdrupes nequissime: Apostrophus sermo uires dat oratōi: q̄ alioq; erat futura lāguidiōr:
sic illud Cicerōis habes igiī tubero. qđ ē accusatori maxie optādū & cætera qđ si p̄ tertiā uerbi p̄
sonā enūciat oīs uis acrimōiaq; lāguescet. si sic dicat hēt igiī tubero qđ ē accusatori maxie optā-
dā. sic demosthenes ad eschinē horationē i phemio cōuertit. sic Salustius directo ad Ciceronē. in
quē ipsū dicebat usus ē p̄icipio. cū ait grauitē & iniquo aīo maledicta tua pateter. M. Tul. & Ci-
cero fecit i Catillinā. quousq; tādē abuteri patiētia nra. sic & nūc scitissime iducit scēmīa utēs apo-
stropha ad asinū. quē filii extictorē arbitrabat: ut ita uehēm̄tor ualidiōr q; crimiatio uideat. PRæ-
cariā uocis usurā: Sensus est. si tibi o pessime asine usus uocis tēporarius cōcederet. ut loqui posses
nulli tamē persuaderes te huic culpæ nō eē confinē. Præcariū est ut Vlpianus tradit quod precibus
petenti utendū concedit. tā diu quā diu is qui concessit patitur. Qui precario concedit. sic dat qua-
sitūnc recepturus cū sibi libuerit. precariū simile ē cōmodato hīc elegāter dixit Seneca homīes
esse spiritus precarii quasi cōmodati quē mutuo accipimus quē reddere debemus. cū primū repo-
scet q; cōmodauerat. nos oportet i p̄optu habere & appellatos reddere pessimi est debitoris credi-
tori facere cōniciū. nāq; p̄cariū reuocare uolēti cōpetit & ut iquit iulianus est natura æquū tam
diu te mea liberalitate uti q̄ diu ego uelī. M. Brutus p̄cariā salutē. Curtius regnū p̄cariū dixere: sic
& nūc p̄cariā usura uocis accipit. p̄ usu uocis cōmodato. quā p̄cibus p̄ etēs utēdā ip̄trauerit a na-
ura tā diu q̄ diu ipsa uoluerit in hūc sensū sextēta exēpla sunt apud eos q; puriter & elegāter scri-

Mulieres
genas ne
radunto.

Prouerbiū
um.

Inexplebī
le doliū.

Senecta
de ipica
tui.

Domici-
lium sene-
ctutis

sparta.

Apostro-
pha uege-
tat oratio-
nem.

Præcariū
Spiritus
præcariū
homo.

Salus

præcariā.

Regnum
præcariū

Vfura p ufu. **Vfuraria.** **Vfurari** us puer. **Vfuarius** **Vfuaria** ancilla. **Vfuio.** bunt. **Vfura** at pro usu dici frequens est apud eruditos. & testat. **M. Tullius** cum ait in **Catilinā**: unius usurā horā gladiatori isti ad uiuēdū nō dedissē. hinc **plautinus mercurius** alcūenā uxore iouis usurariā nō ifestiuiter appellat: uidelicet ab usura: hoc ē usu. illa. n. utebat p̄de ac sua uxore cū ipse eēt **Amphitrio** subditicius: puer quoq; usurarius ab eodē **plauto** dictus cuius opa & ministerio utiur. usurā p̄ uita p̄oi annotat **Dōatus**. Apud iuriscōsultos nō tā usurarius noīat q̄ usuarius. cui usus legatus sit: i quo mīus ē iuris. q̄ i usufructu: de quo i libro sc̄do institutionū sic scriptū legius: si pecoris uel omiū usus legatus sit neq; lacte neq; agnis neq; lana utefusuarius. q̄ ea i fructu sūt. plāe ad stercoreādū agrū suū pecoribus uti p̄tē: cōtrario. usuarius **Seruus** & usuaria ancilla dicūt quorū usus legatus ē & opa. Vñ **li. vii. digestoꝝ** labeo putat si fundū cōduxerit q̄s usuariū seruū ibi posse opari. **Quid. n. interest** i quā rē opa eius utat. **Quare** & si lanā cōduxerit usuarius expedidēā poterit et p̄ usuarias ancillas opus p̄ficere **Au. Gellius**. usuaria appellat. q̄ usui sunt. q̄ usio nē quoq; p̄ usu siue usura posuit. **PRO** pugnare: **Defēdere** & opitulari. **ppugnare** & oppugnare tāquā cōtraria disparauit. **Au. Gellius** scribens oppidū a metello opugnari: ab oppidanis propugnari. **Defendere** nequisti: **Argumētū** ex eo. ut qui potuerit obesse. possit & prodesse. q̄ ualuerit p̄dere debuerit & posse seruare. ueq; ut inq̄t **Quintilianus** i. vii. nocere facile est p̄desse difficile & cū hoc rectū sit uehemētius apud **Ouidiū** medea dicit. Seruare potui p̄dere an possim rogas? **AL** acritate: Alacris siue alacer dī is q̄ uiget sensibus uniuersis. qd̄ est idiciū erecti animi atq; sublimis auctor **pediāus asconius**. unde alacritas dicta p̄ uigore & animi erectione. & nōnūquā pro letitia gestiente q̄ malis habenda sit. ut. **M. Tullius** in quinta **Tusculana** ostendit his uerbis. uir tēperatus constans sine metu. sine āgritudine sine alacritate ulla sine libidine nō ne beatus? **DORSO**: Veteres dossū dixerunt. Vñ & in mēta dossuaria: q̄ dosso onus serunt de quibus **Varro** in sc̄do de re Rustica & nos supra cōmeminimus. **Cōseruo** magistro: **Exaggeratio** speciosa onerādi criminis cā tēpestiuiter inducta. Turpe. n. ē cōseruū deserere: Turpius magistꝝe Turpissimū uero derelinquere pastore: q̄ p̄bet cibaria iumentis q̄. alit q̄ curat. **CIRCA** bonos mores: corrige cōtra. nā cōtra bonos mores facit. q̄ periclitātī nō succurrit q̄ morituro nō fert suppetias salutares. nā ut inq̄t **Seneca**: q̄ nō uetat peccantē cū possit iubet. in decretis. lxxxvi. **Di. culpam** proculdubio facientis hēt q̄ qd̄ p̄t corrigere negligit emēdare **Ex p̄scripto** legis argumentat̄ p̄ ueniēdū q̄ morituro nō sit opitulatus. **Cōtra bonos mores**: **Verbū** peculiare iuriscōsultoꝝ q̄ sic tradunt titulo de iniuriis. adiciūt aduersus bonos mores uerberauit ut nō oīs oīno q̄ uerberauit. sed qui aduersus bonos mores uerberauit teneat. itē titulo de extraordinariis criminibus. fit iniuria cōtra bonos mores ueluti si quis simo corrupto aliquē p̄fuderit. Ceno oblinierit aquas spurcauerit.

Propu gnare. **Oppu** gnare. **Nocere** facile. **Prodesse** difficile. **Alacer**. **Alacritas**. **Dossū**. **Dossua** ria. **Contra** bonos mores. **Contra** bonos mores.

DOLORI uires adesse: Dolor mō uenustus facit mō ingeniosos ac solertes. hinc illud **Nasonis** grā de doloris igeniū miserisq; uenit solercia rebus. Nō nūq; uires suggerit. & aīo ip̄territo ip̄ellit i uultionē. Sape doloris affectus irā imitat. ē. n. ip̄otes. cuius ip̄ulsu cōtēporibus piculoꝝ ipsius quoq; mortis frequēter efficimur dū aīo dolēti parētemus. **AS**sertis. **Liberatis** exertis expeditis. cū nō sit ut inq̄t **Seneca** natura hominis appetens p̄cna: mulieres tamen reponendæ ultionis cupidiores sunt: & ut ait **satyroglyphus** uindicta nemo magis gaudet q̄ fœmina. **SV**am sibi fasciam: **An** strophium intelligit: quæ fascia pectoralis est qua mammæ cohibentur. de quo **Catullus** strophio teretes euincta papillas. an uittam. quæ in uincendo capite adhibetur: celebrata est uox illius. qui dixit fasciam solue quantum mali sub illa latet ubi fascia significat **Diadema**. & insigne regium. **Martianus** fasceas appellat: quas alii zonas. **Fasceatim** aduerbium est prisorum fasceam pro cortice posuit. **M. Varro**. fasciis in calciatu usos esse prisos indicat **plinius** scribens in octauo mures arrolisse carboni imperatori fascias quibus in calciatu utebatur. quod dirum fuit ostentum. Tales fascias eleganti uocabulo **crurules**. & **pedules** **Vlpianus** appellat a cruribus. scilicet & pedibus uestiendis. Sic enim inquit titulo de auro & ueste legata fasciæ crurules pedulesq; & pilea uestis loco sunt. quia partem corporis uestiunt. impressi codices iuriscōsultorum habent fasciæ crinales: Quæ lectio si sincera est ad uittas: & crinium tegumenta referetur. Dixit autem suam sibi ex antiqua locutione. Sic enim ueteres loquebantur: ut suo sibi gladio hunc iugulo.

Strophium **Fasceam**. **solue**. **Fasceatim**. **Crurules**. **Pedules**. **fasciæ**.

DOLORI uires adesse: Dolor mō uenustus facit mō ingeniosos ac solertes. hinc illud **Nasonis** grā de doloris igeniū miserisq; uenit solercia rebus. Nō nūq; uires suggerit. & aīo ip̄territo ip̄ellit i uultionē. Sape doloris affectus irā imitat. ē. n. ip̄otes. cuius ip̄ulsu cōtēporibus piculoꝝ ipsius quoq; mortis frequēter efficimur dū aīo dolēti parētemus. **AS**sertis. **Liberatis** exertis expeditis. cū nō sit ut inq̄t **Seneca** natura hominis appetens p̄cna: mulieres tamen reponendæ ultionis cupidiores sunt: & ut ait **satyroglyphus** uindicta nemo magis gaudet q̄ fœmina. **SV**am sibi fasciam: **An** strophium intelligit: quæ fascia pectoralis est qua mammæ cohibentur. de quo **Catullus** strophio teretes euincta papillas. an uittam. quæ in uincendo capite adhibetur: celebrata est uox illius. qui dixit fasciam solue quantum mali sub illa latet ubi fascia significat **Diadema**. & insigne regium. **Martianus** fasceas appellat: quas alii zonas. **Fasceatim** aduerbium est prisorum fasceam pro cortice posuit. **M. Varro**. fasciis in calciatu usos esse prisos indicat **plinius** scribens in octauo mures arrolisse carboni imperatori fascias quibus in calciatu utebatur. quod dirum fuit ostentum. Tales fascias eleganti uocabulo **crurules**. & **pedules** **Vlpianus** appellat a cruribus. scilicet & pedibus uestiendis. Sic enim inquit titulo de auro & ueste legata fasciæ crurules pedulesq; & pilea uestis loco sunt. quia partem corporis uestiunt. impressi codices iuriscōsultorum habent fasciæ crinales: Quæ lectio si sincera est ad uittas: & crinium tegumenta referetur. Dixit autem suam sibi ex antiqua locutione. Sic enim ueteres loquebantur: ut suo sibi gladio hunc iugulo.

SEPTIMVS

Sigillatim: Singulos separatim singulatim & sigillatim dī a singulis: aduerbiū ē notissimū a plau-
ro singulariter dictū: singulū uestigiū: & ita ueteres usurpāt. **INdidē:** Ex eadē fascia. **ARctissima:**
Strictissima. **Affirmari:** Melius affirmari pro eo qđ est occludi obturari obferari. indicat p̄ticam
illā uicē ip̄leuisse claustrorū: & repaguloꝝ. **Obtūdes:** Crebris ictibus ferire. **Trāslatio** sūpta a mal-
leis fabroꝝ qbus ferramēta in incude tūdūt. **FESSis** uiribus: Merito ī scēmīa: q̄ ī becilior ē & infr-
mior: cito uires defessæ sunt: & brachia lassescere cœperūt. **DEgrauatus:** Valde grauatus hæc enī **Degraua-**

sigillatim in lignas: in didem constringit arctissime. sci-
licet ne quod uindictæ meæ superesset præsidium. &
pertica: q̄ stabuli fores affirmari solebant arrepta. non
prius me desit obtūdere; q̄ uictis fessiq; uiribus suo-
pte pondere degrauatus: manibus eius fustis esset ela-
plus. **Tunc** de brachiorum suorum cita fatiga-
tione conquesta: procurrit ad focum ardentemque
titionem gerēs mediis inguinibus obtrudit. donec so-
lo quod restabat innixus præsidio liquida fimo stric-
tim egesta: faciem atq; oculos eius confedasset. qua
cœcitate atq; fetore: tādē fugata est a me p̄ncipes. cer-
tū titione delirātis altheæ meleager asinus interisset.

sed a fouēdis faucibus denominat. ē. n. fauciu uelamentū: cuius oratius **Quintilianus**. **Martialis.** **Focane**
cōmeminerūt focaneus quoq; palmes dictus **Columellæ.** nō qui in foco est sed qui in bifurco ui-
tis prorepens. uelut fauces obsidet. **Vnde** & nomen. **focula** antiqui dixerunt nutrimenta. & **focu** **Palmes.**
lare nutrire ac fouere. **fomenta** **focillationes** a fouendo deducuntur. **Titionem:** Vt **Lastantii** uer **Focula.**
bis utar ex libro quarto institutionum titionem uulgo appellant extractum foco torrem semiuistū **Titio.**
extinctum. **nonius** quoq; titionem esse dixit fustem ardentem. **zacharias** propheta. **Ecce** inquit ti **Torris.**
tio eiectus ab igne. **Virgilius** torrem dixit. **Quem** noster **lucius** titionem. **pacuius** & **ennius** de **Torris.**
clinabant hic **torrus** torri in secunda declinatione. **Sed** ille loquendi mos exoleuit cū nunc om-
nes dicant hic **torris** ex formula tertiū ordinis. **Obtrudit:** Trudendo immittit & inuito impin-
git. **Terentius.** quoniam nemini obtrudi potest itur ad me ubi exponit **Donatus** instingi impin-
gi. quasi inuito. **INNixus:** Adminiculatus: subnixusq;. **Liquida** fimo: **Mira** fuit præscorum in ua-
riandis generibus declinationibusq; **licentia.** **M. Varro** lupum scēmīam dicit cōrius & collus ma-
sculino genere dictus. **pari** modo diuerso genere dicebant: hæc metus hæc annis hic frons. **consi-**
militer **Apuleius** licenter dicit fimum scēmīno genere cum masculino & neutro apud ceteros **Polea** qđ
dicatur a fimo fit **fimetum.** quod significat sterquilinum. **Asinini** pulli fimum quod primum edi-
dit **poleam** uocant **Aristoteles** & **plinius.** **EGesta:** Effusa quasi eiaculata. **auctores** tradunt **seram**
quæ **bonafus** uocetur. **fuga** sibi auxiliari egerentem ea fimum interdum & **trium** iugerum longi-
tudine: cuius contractus sequentes ut igit aliquis comburat. **itidem** **Asinus** egestione excrementi
liquidioris perniciem a se se repulit. **QVA** cœcitate: **Ex** hoc intelligi uult largiorem fimum ege-
stum esse cuius copia mulier illa quasi obcæcatur. **CERTum:** Legendum est ceterum. **DELirā-**
tis **altheæ:** **Fabulæ** canunt **altheam** **meleagri** matrem: cum uidisset **fratres** **Toxea** & **plexippum** in-
terfectos a filio referri. uolētem ulcisci **fratros** obitus. **furorē** **extimulatam** coniecisse in **medios**
ignes **titionem** quo uita **meleagri** continebatur. & ita uterq; simul extinctus est. **mox** **althea** diri fa-
cti conscia sibi necem consciuit. **acto** per uiscera ferro. **parcæ** **torrem** illum siue **titionem** **fune-**
reum atq; **fatalem** in flāmas posuere. **cum** **althea** **meleagrum** esset enixa dixeruntq; **tempora** & **sti-**
piti & **puero** eadem fore. **tunc** **althea** **stipitem** illum e flammis ereptum seruauit **abditum** in **arca**
atq; in **penetralibus.** qui seruatus **meleagrum** quoq; seruabat. **extinctus** **igne** illum pariter **extinxit**
græci **δαλοϋ** uocant hunc **titionem** siue **torrem** quo **melagri** uita continebatur. **nunc** non **incō-**
ciniter **Apuleius** utens **fabulæ** huiusce translatione ait se **Alinum** quasi **meleagrum** extitisse. qui
paulominus interierit **titione** mulieris quasi alterius **altheæ.** quæ per **delirium** & **furorē** exitium
filio concinuit & ita apte. **Asinum** **meleagro** scēmīam **altheæ** **titionem** **titioni** comparat. **Althe-**
am uocant **maluam** **siluestrem.** quæ ab excellentia effectus. a quibusdam **Aristalthea** appellatur.
Altheæ **radix.** ut inquit **plinius** cocta in aqua **alium** sistit **efficacior** **conuulsis** **ruptisq;** **Hippocrates**
uulneratis **sitientibusq;** a defectu sanguinis **radicis** **altheæ** **decoctæ** **succum** **bibendum** **dedit.**

HOC uoluntate nex mariti charites miseranda. Exoculatio amatoris Thrasilli facta p charitem. Vltronea puellae mors explicantur. Mutatio domini. Enarratio sacerdoti Dea Syriae Iuculenta. & illorum spurcissimae libidines. Flagra dissectioesq; membrorum fraudes ac decipula detecta continentur.

Chronographia.
Gallicinium.
Conticinium.

MOC TIS gallicinio: chronographia. i. temporis descriptio est scdm diei ciuilis diuisionē. post mediā noctem est galliciniū a galli cātu dictū. inde cōticiniū cū & galli cō

ticescunt. & hoies tūc ēt qesūt. galli uigiles nocturni: quos excitādis ut inqt plinius in opera mortalibus rūpēdoq; sōno genuit natura diē uenientē nunciānt cātu. ipsum uero cātu plausu lateat. Ambrosius i qnto exameri ē ēt galli cātus suauis i noctibus. nec solū suauis sed ēt utilis. q quasi bonus cohabitator. & dormiētē excitat & sollicitū admonet: uiātē solat processum noctis canora significatiōe protestans græco uocabulo galliciniū dē αλεκτηρυοφωρία Lucia nus hoc idē tēpus describēs ait

ηρρυξβαδεια αγγελοσ τισαποτησ κωμης ηλδερεις τορα υρον καιτηρεπαυληρ. erat inquit nox profunda. cum nuncius ex castello in agrum uenit & uillam. Gallinaceorum cantus terret leones. quod serii scriptores tradunt & esopus fabulator ostendit. proverbium est apud graecos. αλεκτηρυοφωριεμεφεισθαικοιλαρ. i. Gallorum uentrem in cusare: De his qui delicatius uiuunt: & sumptuosius. IS de eius exitio: Lucianus breuissime perscribit sponsum & sponam in litore ambulantes repente fluctibus maris absorptos eē hic uero noster longe demutans recedensq; a graeco scriptore denarrat copiosius latiusq; alio mortis genere extinctos iteriisse: quae narratio auocat tenet mulcet lectorem minime lassescentem. **IGNEM** propter: iuxta prope. sic Virgilius p

Cōseruus

pter aquae riuum. **CONSERUOR:** Qui eidē domino seruiunt: q in eodē sunt famulatio cōserui nominant. Seneca libro. vi. epistolarū serui sunt imo hoies. serui sunt imo humiles amici serui sunt imo cōserui. συρδουλορ cōseruū uocant. **EQV**isiones. Hoc totū festiuiter. sicuti. n. qui concionē habet ad romanos solet quirites uocare. ita apud pastores uerba faciens appellat illos suis nominibus. speciatim seiunctimq; nam cum res pastoralis ferme tota contineatur aut equis aut bobus. aut ouibus per trigemina nomina pastores omnis expressit Equisiones qui alio nomine equitarii equorum moderatores sunt. ac magistri apud antiquos omnes quibus regimen cuiuslibet rei concedebatur equisiones dicebantur. ut supra suo loco docuimus. **BVB**sequae: Bulbulci a se

Equisiones.

Bubsequae.

Buceriae.

Bucera.

Bubulci

tare.

Bucedae.

qui plagi

patidae.

Flagriones.

Tintinaculi.

Tax.

Flagrator

es.

Futiliū.

Pro nihilo

quod

fuit.

quēdis bobus dicti. eo inclinatu format bubsequa. quo pedissequa. bucerias dicūt boū greges. q & buceria nomināt. bubulcitare est boues curare bucedae uero quod annotatu dignū est uocabulo plautino sunt qui loris bubulis ceduntur quos & plagipatidas uocant ex eodē genere sunt flagriones. quasi flagris subiecti & uerberones & mastigia. e diuerso. Tintinaculi oppido quā eleganter dicuntur uirgatores: siue tortores. qui flagris cedunt fontes ob noxam & loris bubulis castigant uocabulo fictitio a sonitu quē uerba efficiunt. nā dum uerberant & cedunt flagris: Tintinnare uident & tinnitum reddere ex crepitu plagae. quae percussio festiuiter dicit ab eodē plauto. **Tax.** Tax uidelicet per onomatopeam a sonitu quē reddit id genus hoies flagratores quoq; dicebat q̄ uis quidā flagratores ponant pro flagriones ut sint qui mercedae flagris cedunt. **FV**it charte nobis quod fuit nō est. quae fuisse dicitur iā extincta eē significat. Cōsimiliter Virgilius fuimus troes fuit illiū & ingens gloria teucrorum. hoc enim uerbo utimur cum quidpiam transactum & poenitu sūblatū & ad nihilū redactum significamus. plautus in persa omne ego pro nihilo duco qd fuit quando fuit tanquam hominem quando animam efflauit quid eum quæras qui fuit. **NEC** in comitata. Dulce ē moriētibus cōmori & maximū morientis solatiū ē si nō solus moris. si petit inferos comitatus. iuxta illud. Nūquā oēs hodie moriemur inulti. **MANES** adiuit: Inferos petiit **A** CAPITE: A principio. & sūma rei origie. græce dī κεφαλειορ. **CHARITIS:** Emendo chartis ut sit sensus se cuncta uelle referre. ut historici possint chartis & libris ista conscribere occulte denotat semet ipsum. a quo hæc chartis inuoluuntur. & historico stilo conscripta posteris produntur.

ERAT

OCTAVVS

ERAT in proxima: Narratio secundū p̄ceptiones Rhetoricās. Lucida breuis probābilis. qua singula ita decenter ita graphice describuntur: ut non legere te putes sed cernere. EQVO clarus: Equitē equestriq; claritudine nobilē fuisse significat: qdā codices habēt loco clarus. ut loci conditione splendidū fuisse demōstret. NATALIBUS: Claritudine natalium insignis & nobilitate generis illustris. Natales sunt τῶν γενεῶν. nā laudamus natales ut honestos: infamamus: ut sordidos. Plinius in tertio epistolā. nōnūq; cādidatus natales cōpetitoris arguebat. Titulus est apud iurifcōsultos de Natalibus restituentis: quo euidenter ostēditur: eū qui Natalibus restitutus sit: uti iure ingenuitatis tanq; noīe nataliū ingenuitas ipsa significet.

Natales.

Erat in proxima ciuitate iuuenis: natalibus p̄nobilis: equo clarus: & pecuniā fuit satis locuples. sed luxuriā popinalis scortisq; & diurnis potatiōibus exercitatus. atq; ob id factiōibus latronū male sociat⁹. nec nō etiā manus infectus humano cruore Thrasillus nomine. idq; sic erat. & fama dicebat. hic cum primum Charite nubēdo maturuisset: inter prācipuos procos: summo studio petitionis eius munus obierat: & quāquā ceteris omnib⁹ id genus uiris antistaret. eximiusq; muneribus parentum inuitaret iudicium: morum tamē iprobatus: repulsā contumelia fuerat aspsus. At dū Herilis puella ī boni Lepolemi manū uenerat: firmiter deorsus delapsū nutriēs amorē: & dnegari thalami

dis: quo euidenter ostēditur: eū qui Natalibus restitutus sit: uti iure ingenuitatis tanq; noīe nataliū ingenuitas ipsa significet.

LVXuriā popinalis: id est qui iter popinas. & ganeas. & iustra luxuriose ac prodigaliter pecuniā dilapidaret. De popinis alibi affatim scripsimus. popinones dicuntur hoīes luxuriosi popinis dediti. quos alio noīe uocant tabernarios. & ganeones. popinationes sunt luxus. & heluationes. grace dicitur ἀσωτοί & ἀσωριαί. Factionibus latronū: Inter bonos amicitia inter malos factio ē. Tertullianus his nomē factionū accommodatū est. qui in odium bonorū &

Popinones.

Popinationes.

Helluaciones.

Factio inter malos.

Thrasylus.

Maturuisset.

Antistitium.

Antistitium.

Sugillatus.

Herilis.

Sugillatus.

Herilis.

Solemni

tas rei uxoriæ.

Nuptiæ

per coemptionem

Materfamilias.

Grammatistarum

deus ietuius.

proborū cōspirant. MANVS infectus: Habēs manus infectas tinctas. maculosas hūano sanguine tales at sicarii & homicidā: figurata locutio ē. sic Vir. Nuda genu: nodoq; sinus collecta fluētes.

THRAsylus noīe: Latroni cōgruēs nomē. nā grace ἑρασος dicitur temeritas ferocitasq; unde & thrasylus pro temerario & feroci. MATVruisset: Ad maturitatē ætatis nubilis pubertatisq; uenisset: Plinius in epistolis summa cōsequitur si uirtutes eius maturuissent: poeta in hāc sententiā iam matura uiro. iam plenis nubilis annis. MVNVS obierat: Adierat peregerat impleuerat officii proci & petitionis uxoriæ. ID genus: Eius generis. i. procorū. uetus & perinde elegās locutio id genus. hoc genus pro huius generis. & illius generis. hac locutione scitent uolumina eruditorū.

ANTIstaret: Præstaret. excelleret. Catullus antistitas mihi milibus trecentis. Antistitiū dicit Martiano ipsa excellentia & apex dignitatis. PARENTū iudiciū: Tanta in muneribus fiducia. & plerūq; uis est. ut parentes sæpe cōnieant in filia elocanda: ut munera tenebras mortalibus offundant: in hanc ferme sententiā est illud Satyrographi: ipsos audent temptare parentes. MORum improbat⁹: Malemoratus. & ex malis moribus culpatus. Archaismos est. REPulsā contumelia. Prælatio alterius sine alterius cōtumelia nō pōt procedere: nec electio sine reprobatione. Ut inq; Tertullianus: sicuti autē repulsam patiuntur p̄teriti in magistratus petitione cū dedecore & cōtumelia. ita in petenda uxore. repulsus p̄teritusq; fuerat turpiter Thrasyllus. & cū dehonestamento. Valerius Maximus syllam scribit repulsā p̄turæ sugillatū fuisse: quē uult intelligi sugillatiōe quadā & turpi cōtumelia deformatū: notatūq; ob repulsā. HERILis puella: Filia heri nostri. sic seruus appellat charitem. q̄ filia erat heri hoc est domini. apud Plautū frequenter herilis filius dicitur domini filius.

IN manū uenerat: id est denupsit lepolemo eiusq; uxor facta erat. quod autē ait in manū conuenerat usus est uerbo nuptiali. Ex ritu. i. consuetudineq; prischorū: & ut id qd dicit planius fiat scito duobus modis uxore haberi solitā usu. & coemptione: Nā cōsareatio de qua suo loco dicitur solis pōntificibus cōueniebat: q̄ ī manū p̄ coemptionē cōueniāt eæ matres familias uocabāt: q̄ autē usu nequaq; Coemptio certis solēnitatibus pagebat. & sese in coemēdo inuicē interrogabāt: uir ita an mulier sibi materfamilias eē uellet: illa respōdebat uelle. Itē mulier iterrogabat: utrū uir paterfamilias eē uellet: ille respōdebat uelle. Itaq; mulier uiri cōueniebat ī manū. & uocabāt hæ nuptiæ p̄ coemptionē & erat mulier materfamilias uiro loco filia. Auctor Vlpianus & post Vlpianū Boetius ī cōmētariis topicorū. qui alio quoq; loco tradit qd bona mulieris post eius mortem uir adipiscatur: q̄ ī uiri manū cōueniēt. efficitur enī p̄ ī manus cōnētionē. ut quæcūq; sūt mulieris uiri fiant dotis noīe: hāc solēnitatē nuptiarū signauit. Au. Gellius cū ait matrēfamilias appellatā eē eā solā q̄ in mariti manū mancipiūq; uenisset: hoc idē denotat Seruius maronianus interpres scribēs in. xi. cōmētario matrēfamilias dici q̄ ī matrimonio cōuenit p̄ coemptionē: p̄ quadā turis solēnitatē. Triuiales magistri & minuti grāmatisæ quorū deus est Seruius legētes hæc seruiana annoramēta hallucinātur: atq; cecutiunt apud quos cōmētator cōmentatore. interpres eget inter

- præte: qui nostra quocumque interdum uellicat: quæ scripta non sunt uerbis uulgariis. & stilo rubiginoso. de hac coemptione conjugali. qua uxor in mariti manu conueniebat. intellexit poeta illo uersu. Teque sibi generum thetis emat oibus undis. Hic autem ritus sic peragi solebat: Nubentes asses tris ad maritum uenientes ferre solebat: atque unum quem manu tenerent. tamquam emendi causa marito dare: alio quem in pede haberet in foco larium familiarium ponere. Tertium quem in marsupio condidissent. copito uicinali re sonare. hæc eo curiosius enarratusque explicauimus: propterea quod non parum multi lectores pro incuria eruditionem in Apuleianis uerbis delitescens tamen haud facile perspicunt: neque ultra primorem cutem descendunt. minime elaborantes sanguinem ac medullam uerborum ipsius eruere: atque penitus introspicere: Nos uero. quod posteriorum negocium pro uirili parte agere contendimus perspicillate & diligenter perpendimus ea que non sunt omnibus obuia. que in secretariis doctrinæ recodita delitescunt. & ut in commentariis prius nostris dedimus operam. ne penitenti commentatores uideamur. ita in his curabimus. ne opera & ipsa dispareat: supra quoque id totum leges explicatum ex præcepto. scilicet graeci prouerbii quod ait Δυσκαί τριστοκάλον. i. bis & ter pulchra sunt repetenda.
- Nubentes** cum tribus assibus ad maritum.
- Medulla** scriptoris introspicenda.
- Bis & ter** pulchrum referendum.
- Pittaci** sententia nosce oportunitatem.
- Libellus** septem sapientum.
- Laus** Archiepi scopi.
- Gaudiū.**
- Læticia.**
- Gaudiū** monium.
- Fidus.**
- Fidelis.**
- Prouer** bium.
- Boni** ultronei in conuiuio.
- Conui** ctor peculiaris.
- Mini** Roscii.
- Rota** cupidinis.
- permiscens indignationem: cruento facinorosi querebat accessum. Naetus denique presentiae suae tempestiuam occasione: sceleri quod diu cogitabat: accingitur. Ac die quod pro donum in festis mucronibus puella fuerat astu: uirtutibusque sponsi sui liberata: turbæ gratulatiuum exultans: insigniter permiscuit sese. salutemque praesentia futurae soboli nouorum maritorum gaudibundus: ad honorem splendidae profapiae: inter praecipuos hospites domum nostram receptus occultato consilio sceleris: amici fidelissimi personam mentiebatur. lamque sermonibus assiduis: & conuersatione frequenti: nonnumquam etiam coena: poculoque communi carior: cariorque factus: in profundam foueam cupidinis sese paulatim nescius praecipitauerat:
- PER**miscens: Planior lectio est reminiscens. **ACCINGITUR:** Significanter locutus: sic. n. dicimus in magnis rebus suscipiendis: ut accingunt omnes operi auctor donatus. **TEMPESTIUAM** occasionem: pittacimityleni illa est celebrata sententia. γρηθοι καιρορ. i. nosce oportunitatem. siue tempestiuam occasionem: que adeo in rebus feliciter obeundis necessaria est: ut sine occasione nihil ferme prospere atque ex animi sententia proueniat: sed super hoc copiosissime disserui. In libello septem sapientum. quem scio tibi Antistes maxime cordi esse. qui uerae sapientiae es explorator. qui ad sapientiam perinde ac scopon dirigis studia tua omnia & actiones. **ASTU** sponsi: Qua astucia: uas frameto. uirtute lepulemus sponsam charitatem ex pro donum manibus liberauerit proximo uolumine enarrauit. **SALV**tiq: Videtur legendum salutariq: presentia. **GAV**dibundus: Immodico gaudio gestiens. & omnibus læticiis affectum esse se simulans si. M. Tullio credimus: Gaudium a læticia sic distinguitur: ut gaudium in laude sit in uitio læticia. ut gaudere deceat lætari non deceat. gaudimonium Hieronymus haud indecenter usurpat pro gaudio: qui in prohemio prophetarum: gaudimonium inquit eius erit in luctum. ab eodem uox gaudimonii dicta est. **PRO**sapia: uocabulum quod est usitatissimum. sed quod a Quintiliano interdicitur. perinde ac uetustum nimis. & deculparum. **PERSONAM** mentiebatur: Nulli peiores inimici profecto sunt quam personati. qui occulti qui simulato amicitiae tegumento inuoluti. quos cuncti detestantur: de quibus cecilius uere ac diserte scripsit. hi sunt inimici pessimi fronte hilario. corde tristi. quos neque ut appendas neque ut mittas scias. ad hanc sententiam non absurde referripotest Plautinum illud. Lupus est homo homini. cum qualis sit non nouit. grammatici annotant fidos in maximis dici fideles in minoribus negociis. item fidos esse amicos: fideles seruos. sed hæc indiscriminatim apud idoneos auctores usurpantur: neque enim decet friuolis grammaticorum obseruationibus astringi classicos summatumque scriptores. **COENA** poculoque communi: Mensam ueteres amicitiae conciliatriculam esse dixerunt. sæpeque in conuiuio inuentus est amicus fidelior. crescitque beniuolentia ex consuetudine contubernalitatis. prouerbiū graecum est dignum scitu. nec indignum memoratu. αυτοματοι δε αγαθοι αγαθων επι λαιτασ ιερται. i. boni ad conuiuium bonorum ultronei eunt & inuocati. tamquam fas sit bono uiro ire ad cenam probi amici sine uocatione. qua ex re cariores inter se fiunt & coniunctiores. auget enim beniuolentiam consuetudo: hoc ego prope peculiariter facio cum meo Roscio: ut illius conuictor sim sit quæ. citra uocatore. ut Roscioque domo perinde utar ac mea: in qua mihi omnes peræque ac dominis obsecuntur: & cum ego ex meis moribus cenam foris non libenter: tamen libentissimam cenam & pransito apud Roscios: ubi non extrarius esse uideor sed domesticus. ubi semper de litteris litteratis confabulationes iucundissimæ interseruntur: ubi uita degitur hilior & armenior. Omnipotens Deus faxit. ut in hoc contubernio dulcissimo diu permanere: & florentes beatam uitam uiuere possimus. **ROMA:** Dictio hoc in loco inutilis. & nihili. ac intempestiua pro qua substituto. uel rotam. uel foueam: utrumque enim amoris congruit. De rota cupidinis auctorem habes Plautum. sic scribentem in cistellaria. iactor crucior agitor stimulor uersor in amoris rota miser. Foueam autem & pedicas & casses dici

OCTAVVS

quis ignorat? Translatione decentissima a feris facta: q̄ foueis: & cassibus capiuntur: Irretiunturq; itidē amātes irretiti lapsiq; tenētur. QUID ni? Quare nō? Comica locutio. horatius militia est potior quid ni? Concurritur horæ momēto: s̄ape annotauimus hāc particulā comicis poetis esse familiarē. FLAMMa s̄aui amoris: Per catholicā sententiā docet amorē ab initio esse modicū. & modico uapore calentē: qui mox exestuet gliscatq; in incendiū imodicū: & cūcta cōburens. Xenophon scribit amorē igne ac flāma esse flagrantiorē: quippe cū ignis urat tangentes. & p̄xima tātū

Quid ni

Amor igne flagrantior

quidni? cum flamma s̄aui amoris: parua quidem primo uapore delectet. sed fomento consuetudinis exstians imodici ardoris; & totos comburat hoīes, diu deniq; liberauerat secum Thrasillus: cū nec clandestinis colloquiis opportunū reperiret locum. & adulterinā ueneris magis magisq; p̄clusos aditus copia custodientiū cerneret. nouaq; atq; gliscētis affectionis firmissimum uinculum: non posse dissociari perspiceret & puellā si uellet: q̄q̄ uelle non posset: furatrinā cōiugalē incōmodaret rudimentū & tamē ad hoc ipsum qd̄ nō potest: contentiosa p̄nicie: q̄si posset: ipellit: qd̄ nūc arduū factu putat: amore p̄ dies roborato: facile uidetur effectu: spe. & tate deniq; sed oro sollicitis animis itēdite: quorsum furiosā libidinis pruperint ipe tus. Die q̄dā uenatū Lepolem? assumpto Thrasillo pe tebat: indignaturus feras: qd̄ tñ ī cāpis feritatis ē nec enim Charite maritū suū quærere patiebatur bestias

cremet: amor ex longinquo spe stātes torret. inflāmat incēdit. Seneca ī tragœdia: cui titulus ē octauia: tradit amorē eē blādū animi calorē: qui iuuenta genit luxu & ocio nutritur iter læta fortunæ bona: quē si fouerē aut alere desistas cadit. FO mēto consuetudinis: Consuetudo magnū est amoris incentiuum unde merito & scite dicta consuetudo ueneris ācilla. & ut ait Lucretius cōsuetudo cōcinnat amorē. CLANdestinis colloquiis: Mysteria ueneris ī arcano habenda sunt minimeq; innulganda. Amor furtiuus eē debet occultus clandestinus: & ut iqt Amasius poeta celari uult sua furtia uenus. Militaris disciplinæ p̄ceptū ē. Quod facturus sis tractato cū paucissimis ac fidelissimis. uel potius ipe tecū hoc idē optime p̄cipi pōt: militariā cupidinæ sectatori. ut ipse sibi dux

Mysteria ueneris nō inulganda.

comes signifer sit. ut clā latēter furtim ipsemet amicā alloquatur si pōt si minus p̄ fidū internūciū. Furtiuū opertūq; alloquiū amantiū apud p̄iscos fuit inscribere corpus lacte herbæ quā tithymalum uocāt. alii lactucā caprinā. & ita amicas clandestino alloquebātur. COPIA custodientium: Custos est castitatis necessitas. sed plerūq; infida. nā ut inquit uerissime Diuus Hieronymus. Quid prodest etiā diligens custodia cū uxor seruari ipudica nō possit: pudica nō debeat. GLISCētis affectionis: Amorē cōiugalē signat q̄ ex nouitate incūdior in dies magis magisq; gliscebat. hoc est cre scebat. & augebatur inter neogamos. i. nouos maritos: uera est Medius fidius illa Propertiana sententia. oīs amor magnus sed aperto in cōiuge maior: Seneca quoq; in laudē amoris maritalis sic scripsit perēnis amor cōiugis castæ manet. inter affectiones potentissima est & firmissima affectio amoris cōiugalē. ubi adest illud Catullianū. Mutuis animis amāt amantur. GLISCētis Grescentis. ut s̄ape annotauimus. INCōmodaret rudimētū: Titociniū primitias palestrā ueneris: primiti uā. incōmodaret hoc in loco positū uidet nō tā pro ipediret q̄ pro cōmodaret p̄beretq;. FVRA trina cōiugalē: Furtiui cōcubitus. Martialis: furatrina elegāti uocabulo pro furto & te furtiua dicitur eodē indinatu: quo sutrina moletrina feratrina fetutrina. ueteres moletrinā: ut id trāseunter explanē. dixerūt pro pistrino a molēdo. f. IMPellitur: iuxta illā sententiā notissimā. Nitimur in uentū semp cupimusq; negata. SPE & tate: Spes quā græci ελπια uocāt q̄ sola interris remāsit. ut cecinit Hesiodus: cūctos ferme mortales fouet. ac pascit. cū primis uero amatores spe aluntur: quæ melius cras fore semp ait. ut inqt Tibullus. a Seneca quoq; dictū est. o spes amātum credula. Itaq; spes & ætas iuuenilis: q̄ maxima sunt in amore p̄sidia thrasillo p̄suaserāt facile effectu fore quod cōcupiscebant. IN cāpis ueritatis est: Verba nullo intellectu cōsistentia sunt dignaq; obeli ingulatione: Itaq; illis cōfossis expunctisq; ista substitue in capreis feritatis. ut sit sensus purus & lucidus. Lepolemū iuisse uenatū indagaturū qd̄ feras. sed mitiores. quales sunt capreæ. in qbus feritatis minus est minusq; piculi. & hoc faciebat ut uxori amorabūdæ sollicitaq; de coniugis salute obsequeretur: cōsimile cōsiliū dat uenus adonidi (uo delicioso apud Ouidiū monens. ut Lepores. Cer uos. Capreas. tutaq; aialia p̄dæ securus exagitet. abstineat Apris. Leonibus uris: neue feras qbus arma dedit natura lacestat. usitata locutio est. & perinde elegās si dicas. Quod ī capreis feritatis ē: pro q̄ feritas ē ī capreis. capreas aut fugaces eē exarmatæq; feritatis nemo nō nouit. quarū multa gñā p̄cēsant rupicapreas. ibices oryges damas pygargos strepsicerotes. orygis & pygargi iūctum Me mimit iuuenalis: alias pygargus aqlæ ē genus cauda albicāte uñ & nomē utriq; est enī uidere

Impudica seruari non potest. Perennis amor cōiugis castæ. Incōmodaret. Furatrina. Moletrina. Spes alit mortales.

Genera caprearū Pygargus. Strepsicerotes.

LIBER

Inter caprearū genera. quāsdā habētes nates albicātes: strepsicerotes sunt capræ: habentes cornua rugarū ambitu cōtorta. unde & illis nomē inditū. nā στρεπρω significat uerto torqueo και τα κεραια cornua: nō probo correctionē illoꝝ q̄ apud Pliniū nō strepsicerotes legūt. sed terpsicerotes. ARMATAS dente: In hāc sententiā epigramatarius inq̄t dēte timef̄ aper defendūt cornua ceruū. OBSEPTIS cāpis: Circūuallatis saltibus. Tale ē illud saltusq̄ indagine cingūt: potes legere obseptis capreis. uestigatores enī in uenatu capreas reliquasq̄ feras obsepiunt. & indaginibus ī arctū uallāt. CANES indagini: Canū

Triplex
genus
canum.
Villati-
cus.
Pastora-
lis.
Venati-
cus.
Sagaces
canes.

triplex est genus uillaticū pasto-
rale & uenaticū: uillaticus canis
uillā & q̄ iuncta sūt custodit: Pa-
storalis obseruat foris: pecora
pascencia: uenaticus uenandi cā
cōparatur sunt & catelli melitei
ad delicias solas ptinētes græci
μελιταια κυρια uocāt. Por-
ro uenatici caues bifariā disper-
tiuntur. in eos q̄ feras sectantur
& capiūt & eos q̄ odoratu uesti-
gāt. q̄ indagini ferarū sunt accū-
modati canes id genus uocant
odorisequos. M. Tullius saga-
ces appellat. q̄si acute sentiētes.

Sagax. n. sentire ē: poeta noiauit odoros. illo uersu: Massyliq̄ ruūt eq̄tes & odora canū uis: saga-
ci cani ī uenatu. ut inq̄t Plinius solertia & sagacitas. p̄cipua ē scrutatur uestigia. atq̄ p̄sequitur co-
mitantē ad ferā inq̄sitorē loro retrahēs. senecta sesto sacosq̄ ac debiles sinu ferūt uēros & odorē
captates p̄dentēsq̄ cubilia. Sagaces siue odorisequos canes signat Lucāus ī quarto cū ait. Non cre-
ditur ulli silua cani: nisi q̄ p̄sso uestigia rostro colligit & p̄da nescit latrare repta: cōtētus tremulo
mōstrasse cubilia loro: de his hoc in loco itelligēdū est. & est sensus. canes sagaces ex seminio ge-
neroso. ad indaginē uenaticā cōparatā imittuntur ad feras ex cubilibus latibulisq̄. exagitadas: nō
lito aut iunctim legere. Mādato cubili recidētes. sed illud mādato per se seiunctim legas. Nāq̄ de
notat imissos eē canes sagaces ex mādato. s. uestigatoꝝ. ut. s. inuaderēt bestias stabulates in cubili
atq̄ latibalo. SOLERTUS disciplina: Solertē disciplinā uocat illā: qua canes sagaces instituūtur
formaturq̄: quibus solertia. & sagacitas inest. p̄pe peculiaris. TACITA munitatiōe: Sagacis canis
ppriū est. ut sine latratu tacitus uel p̄ssa uoce munitans ferā demōstret. nā cauda primum. deīde ro-
stro demōstratio fit significās ferā delitescētē. Muffare cuius frequētariū est munitare. pprie ē. ut

Muffare.

docet Donatus dissimulandi cā tacere: dictū uel a muto. uel ab hac littera. M. q̄ nimīū p̄sā uocis
est. ac penē nullius: Itaq̄ ut Murus nō plane loquit sed murmurat. Ita munitare hoies dicūtur occul-
te qd̄ p̄ssa uoce loquētes qd̄ celatū uelint. Seruius enarrās illud Virgilianū ex. xi. Eneidos. Quid
fortuna ferat populi sed dicere munitant: exponit munitare. pprie est obmurmurare. & muto eē uici-
nū: in prohemio naturalis historię. Dū ista munitamus pluribus horis uiuimus hoc est secreti lo-
quimur. & p̄ssa uoce soli cōmētatur inde munitatores dicti qd̄ uerbū in Isaiā scriptum legimus:

Munita-
tores.

Munita-
bo.

Munita-
tio.

Murmu-
rillum.

Dama pa-
uens.

Nec pla-
cida nec
fera.

An apes
sint feræ.

munitatores discēt legē: Plautus in Rudēte tu taceto ego munitabo. qd̄ idē ualet. qd̄ tacebo. idē
munitatio dicta. nō tā p̄ silētio pleno. q̄ p̄ murmure p̄sso. & ut ex p̄ssus dicā. p̄ murmurillo Sic. n.
Plautus linguæ latinæ decus murmutationē modicā appellat: cū ait. Nolo ego murmurillū neq̄
sufurrū fieri: Canibus aut sagacibus propriū hoc est: ut inuēta p̄da minime latrēt: sed murmurillo
munitates & cauda ac rostro indicū faciētes demōstrent ferā uenatoribus: a q̄bus cū signū reddi-
tū ē latratu mox cōcitato cūcta pmiscēt. & tūc uenatici canes illi p̄feroces inuadūt feras offensas.
Illud latratibus ferūdis ita emēdo latratibus ferūdis: ferūdo enī & uehēmētī latratu utitur canis
sagax post inuētā ferā. NEC pauēs damula: Epitheton ē ppriū damarū. ut pauidæ dicātur. & ti-
midæ. sic Oratius. sic Virgilius appellāt. a Martiale dicūtur ibelles illo uersu ibelles damæ. qd̄ ni-
si p̄da sumus. Plinius ī. viii. autumat damas iure dicti feras nō posse. q̄uis raro māfuescāt: cōplura
nāq̄ sūt nec placida nec fera. sed mediæ inter utrūq̄ naturæ. ut hirūdines delphini apes & damæ.
qd̄ Plinius ait apes feras dici nō posse. dissentit a iuriscōsultis q̄ titulo de acq̄rēdo rerū dominio.
& libro secūdo institutionū pdiderūt apiū naturā ferā eē. Ideoq̄ fieri occupatiū: itaq̄ si in arbore
nostra cōsederint anteq̄ in alueo a nobis cōcludātur. nō magis nostræ eē intelligūtur: q̄ uolucres
q̄ in arbore nostra nidū fecerint: adeo ut si alius eas incluserit dominus earū erit: Cæterū Plinius
nō tā iuriscōsultoꝝ obseruationē spectās q̄ mores apiū. & ciuilitatē: q̄ hoīum cā genitæ sūt. quæ
mel. & cera usibus hūanis feruiūt Scite & elegāter dixit apes neque placidas hri. neque feras. sed ī
termediis atque ī meditullio placiditatis & feritatis collocatas. APER īmanis: Magna uirtus est
res de q̄bus loq̄mur clare atque ut cerni uideātur enūciare. hoc cū pluribus locis tū in hac descri-

OCTAVVS

prione decēter facit Lucius noſter: q̄ deſcribit immo depingit aprū tā graphice. tā ſcite tā elegāter ut eū oculis repreſentet . p̄ illā exornationē Rhetoricā: quā grāci enargiā noſtri repreſentationē atq; euidentiā appellāt. **TORIS** obefus: Toroſa pulpa. & craſſa de toris & obefo ante dictū eſt. dicitur aut obefus. quaſi ob edendū pinguis factus & craſſus. **PILIS** inhorrētibus: Ouidius cōſimiliter deſcribens aprū illū Calydoniū uāſtū & formidādū hypbolicos inq̄: Riget horrida ceruix. & ſetæ denſis ſimiles haſtilibus horrent ſtātq; uelut uallum. uelut alta haſtilia ſetæ. **DENTIBUS** ſpumeus. Ouidius Spuma fluit. Dē

Repreſentatio.

Euidētia Obefus.

toris calloſe cutis obefus. pilis ihorrētibus. corio ſqualidus. ſetis iſurgētibus ſpinæ hiſpidus : dētib' attritu ſonaci ſpumeus: oculis flāmeus: aſpectu minaci: impetu ſæuo fermētis oris totus fulmineus . & primū qdē canū procaciores : q̄ cominus cōtulerāt ueſtigiū: genis hac illac iactatis: cōſectas interficit. deīde calcata retio la qua primos ipetus reduxerat. tranſabit . & nos qdē cūcti pauore deterriti: & alioq̄ innoxii uenationib' cōſueti: tunc etiā inermes. atq; imuniti: tegumētis frōdis uel arborib' latenter abſcōdimus . Thraſillus uero nactus fraudiū opportunum decipulū: ſic Lepolemum

tes æquātur dētibus indis. Exerti dentes ſunt apro. hippotamo Elephāto. Raro ſcœmina ſus habet exertos & tñ ſine uſu . Itaq; cū apri percutiant ſcœminæ ſues mordent. Dentes oēs ſuib' cōcaui. nec unq̄ decidūt . In india ut utar uerbis: Plinii cubitales dentiū flexus: gemini Ex roſtro totidē a fronte . Ceu uituli cornua exeunt: pilus æreo colori ſimilis ē in aggreſtibus apris: Cæteris niger. ex mixtura apri ferit: & placidi gignūt ſemiferi: qualiter natos antiq̄ hibridas uocabāt. Quod nomen ad homines

Exerti dentes apro.

quoq; tranſlatū eſt. ut uidelicet hibridæ. cū probro appellent. ſup qua diſtione plura in Suetonii cōmētariis. **SONACI**: Sonoſo & ſtridulo Ouidius cōchaq; ſonaci inſpirare iubet ut recto caſu dicitur Edax pugnaſ ſic & ſonax qd̄ in raro uſu ē Plinius refert apros in coitu aſperiores eē indurātes attritu arborū coſtas lutoq; ſe tergorantes. qd̄ ante Pliniū. numeris poeticis cōplexus eſt Maro. ſic ſcribēs ipſe ruit dentefq; ſabellicus exacuit ſus. & pede p̄ſubigit terrā fricat arbore coſtas atq; hinc atq; illinc humeroſq; ad uulnera durat: græce κἀν ποσ̄ dicit̄ aper. **OCVLIS** flāmeus. ex Ouidii archetipo ſcribētis. ſanguine & igne micāt oculi. **TOTVS** fulmineus: nihil fulmine uehementius. nulla uis ipetu fulmineo cōcitator. Nullus fremor terribilior : Igitur ut emphaticoteros. & euidētius demōſtraret unlnificū terribilē ipetuoſū aprū. dixit illū totū fuiſſe fulmineū: quo uerbo breuiter exp̄ſſit aprū formidandū q̄ inſtar fulminis cūcta cōcūteret . & ſolo aſſatu pureret ſimul alluſit ad dētes aprugnos quos fulmina ab ipetu quaſi fulmineo appellare uident̄ poetæ Ouidius . Nec uires fulminis apro. Itē fulmē ab ore uenit frondes aſſatibus ardēt. Itē in. x. fulmē habēt acres in adūcis dētibus apri. **CANŪ** p̄caciores: uenaticos canes acriores appetētioſeq; cōſſigēdi cū apro elegāter p̄caciores appellat a p̄cacitate illa notiſſima. i. appetētia & poſtulatōe: p̄care. n. poſcere ē & p̄caces meretrices dictæ. q̄ ſemp̄ aliqd̄ petūt. **GENIS** iactatis: ad aprū referēdū qui dentibus extra genas exertis p̄cutiebat diſſecabatq; canes propius accedētes: genas acyros dixit. cum genæ de hoīe tātū p̄rie dicātur. ut memorat Plinius. **TRANſabit**. Virgilius tranſabit coſtas. **INNO**xiis uenatiōibus: Caprearū. ſ. & Iepoz; & id genus ſerarū q̄ minimæ noxiæ ſūt: & ut inq̄ Ouidius tutæq; aialia predæ: Plato probat uenationē ſerarū: q̄ equis canibuſq; & corporis uiribus agit: nā libro de legibus ſeptimo quibuſcūq; inq̄ curæ ē fortitudo hi quadrupes oēs curſu uulneribus reliſq; manu p̄pria uenādo uincere debēt: uituperat aut̄ aucupiū & piſcatū. & uenatū animalium: q̄ retibus & laqueis capiuntur: Eccleſiaſtici cōditores clericū damnāt uenatorē : & illi iprobantur antiſtites q̄bus pro p̄ſalterio eſt uenabulū. pro libris retia: qui uenatores ſouēt: ueſtigatores ample xantur : ſcio te antiſtitū clariffime eē extra hāc noxiā: cui litteræ omnifariæ ſūt pro pabulo: qui horas partitis inter ſtudia ſandiora: & muſas humaniores qui pluris facis hoīem litteratū q̄ uenaticū inſtrumētū: quo cōtinētur ut ſcribūt iuriicōſulti. canes & ueſtigatores. quicūq; habuerit horoſcopū in quarta leonis parte erit uenator. Idē horoſcopus in canicula faciet uenatorem græce. κυν̄η γος̄ καὶ κυν̄η γετηος̄ dē uenator. Inde cynegetica dicūt uolumina de uenatione uenatoribuſq; cōſcripta. Flauius uopiſcus refert olympiū Nemeſianum ſcripſiſſe cynegetica & halienitica: ut obiter emaculē uopiſci diſtione: ſcito nō halienibus ſcripti græca inſcriptione. Ouidius noſter uolumen cōdidit qd̄ halieuticon inſcribitur. in quo mira piſciū ingenia prodidit. ſcripſit aut̄ id uolumen in ponto ſupremis ſuis tēporibus. Cuius teſtimonio utitur Plinius. in quo noīa piſcium pōticorum percenſuit: apud ſcriptorē neminem alium reperta. **IMMV**niti. non muniti iprotectiq;. **DECIPULUM**: A decipiendo decipulum & decipula inclinatur: Idem utrūq; ſignificat. ſola elegātia diſtāt: nam purius terſius ſpecioſius uidetur prolatum neutro genere decipulum q̄ ſcœminino decipula. quāuis in uſu frequentiore ſit hoc poſtremum : eſt autem decipula ſiue decipulū inſtrumētū ad decipiendas aues. & ſeras fraudulenter cōparatū. In Hyeremia ſcriptū eſt. Sicut decipula

Hibridæ qui.

Sonax.

Fulmineus ap.

Fulmen dens.

Procacior.

Genæ.

Venatio ſerarum probata a platōe.

In clericos uenatores.

Laus archiepi ſcopi.

Cynegetica.

Emaculatus locus i uopiſco.

Halieutica.

Decipulum.

decipula

- Excipula** plena anibus. sic domus eorum plenæ dolo. Hieronymus. hæc est illorum prima decipula: Sicut a decipiendo decipula. sic ab excipiendo excipula dicuntur. quæ sunt foueæ. & quædam quasi loca lamenta: qualia ad excipiendos fraudulenter pisces in fluminibus fabricantur: Plinius in nono autor est: Anguillas in lacubenaco fluctibus glomeratas uolui in tantum mirabili multitudine: ut in excipulis eius fluminis ob hoc ipsum fabricatis singulorum milium globi reperiantur. **CAPTIOSE**: Fraudulenter dolose sermone ad capiendum accommodato. **CASSA**: Inani irrita præposita. Dixit poeta cassum lumine pro mortuum. quasi uacuum uiduatūq; lumine etherio: item aliubi. nullum cum uictis certamen & æthere cassis idest uita priuatis ac uacuis: casses retia dicuntur. & cassiculi per dimiutionem reticula cassus labor inanis & uanus: significatur. **Plautus** in *Aulularia* filiã habeo grãdem dote cassam atq; illocabilem: inde aduerbium est incassum frustra & in uanum significans: cassabundum dicunt crebro cadentem. **Cassus annulus** dicitur non solidus. legimus inter ceremonias flamine diali impositas. qd fas non est. eum annulo uti nisi per uio cassoq; .i. non solido. quidam exponunt sine gemma. quasi cassus annulus dicitur gemma carens & uacuis.
- Quin.** **QUIN**: Modo exhortatis est alias pro ut non: alias aliter accipitur: super qua particula caput extat *Gellianum*. **INDIPISCI** mur: Petimus usurpamus assumimur. Au. *Gellius* amcenitates & copias ubertatesq; uerborum latina omnis facundia uix quidem indipisci potnerit: mea nequaq;. **VENABULUM**: Telum est uenatorium. cuius inuentor fuit piscus. **PAVORIS** fœminei: Fœminæ ut inquit *Aristoteles* in nono de animalibus. molliores sunt mēdatiores. insidiosiores & pauidiores. *Xenophon* & post *xenophontem* *Columella* prodiderunt naturam custodiæ & diligentia assignasse sexum muliebrem & iccirco timidiorē reddidisse q̄ uirilem. **TANTILLUM**: Punctum temporis minimumq; momentū. **GENUINI**: Natiui proprii ingeniti. **DENTIŪ** cōpulsu: *Plinius* siccas dentiū i apris uocat: quas ait limare saxo præparareq; ad nocendum: exerti sunt dentes apro. & concaui: cunq; aprimares percutiant fœminæ sues mordent. **CONTABUNDA**: Cunctans insistens remorans. **IACULŪ**: *Etolus* primus inuenit iaculum cū amēto. **CONTORXIT**: Vibrauit imisit *Tortores* tormentoꝝ pronibratores iaculatoresq; usurpat *Marcellinus*. **FERÆ**: Apro. **POSTREMOS** poplites: Succisis poplitibus. posteriorē pedū equus resupinatus: ad terrã quoq; lepolemū deuoluit. cōsile est illud *Virgilianū* de *Mezentio*. Tollit se arrectū quadrupes. & calcibus auras uerberat effusumq; eqtē super ipse secutus iplicat eiectq; icūbit cernuus armo. **LANCEA**: Vocabulū ē hispanicū. a lancea lācea rii dicti q lanceã ferūt. **LANCEATI** uero q icu lanceã pimūt. *Firminus Maternus*: qcūq; habuerint horoscopū in. xxi. Tauri parte lanceati moriētur. **RECIDENS**: Retro cadēs. & i tergū. **PRIMO** laciniã: Prius uestes lepolemi lacerātur ab apro: mox ipse dū resurgere conatur icibus dentiū laniatus discerpitur. **BONUM**: Ironicos. **PIGUIT**: Pigere ad dānū. & dolorē: pudere ad dedecus refertur: pudet qd turpe ē. piget qd dolet. ut *Donatus* refert. & *Plautus* docet. sic scribēs in trinūmo pol pudere q pigere pstat totidē litteris. **SEUITIÆ** litatū: Litamus seuitiã: dū illi satisfacimus dū exaturamus crudelitatem: dum tantum facimus. quātum seuitia sanguinaria exposcere in nobis uidebatur. **Translatio** sumpta a uerbo sacrificali: nam litant diis. qui deos propitiant placantq;. **PARCITO**: Vldetur legi posse. percito pro cōmoto. & se mouenti. qd ad lepolemū est referendū: si legas percitus. De *Trasyllo* erit intelligendū. **PLAGOSA** ciura: Plena plagarū. & uulnerum. **Aliter** plagosum

captiose cōpellat qd stupore cōfusi uel etiã cassa formidine similes humilitati seruorū istorū: uel in modū pauoris fœminei deiecti. tam opimam prædã medijs manibus amittimus? **Quin** equos in scendimus: quinotius indipiscimur: & cape uenabulū. & ego sumo lanceã. nec tantillum morati: protinus insiliunt equos. ex summo studio bestia insequentes: nec tamē illa genui ni uigoris oblita: retorquet impetum: & incendio feritatis ardescens: dentium cōpulsu: quē primū insiliat cōtabūda rimatur. Sed prior *Lepolemus* iaculū: quod gerebat: insup dorsum bestia contorsit. At *Thrasillus* ferã quidem pepcit. sed equi quo uehebatur *Lepolemus*: postremos poplites lancea ferēs amputat. **Quadrupes** recidēs. qua sāguis effluerat: toto tergo supinatus: inuitus dominū suū deuoluit ad terrã. nec diu sed eū aper furēs iuadit iacētē. Ac primo laciniã eius: mox ipm resurgētē multo dēte laniauit: nec coepti nefarii bonū piguit amicū. uel suæ seuitiæ litatū saltē tāto periculo cernēs: potuit expleri. Sed percito: atq; plaga sa crura contegenti suumq; auxilium miseriter roganti: per fœmur dextrum dimisit lanceam. tanto ille qui dē fidenti: q̄nto crederet ferri uulnera similia futura

OCTAVVS

ter plagosum hominem dixit Oratius: saepe plagas inferentē a seuitia uidelicet. & plagis. quibus disci Plagosus pulos male mulstabat. sic. n. inquit in secundo epistolae. Memini plagosum mihi paruo orbilium distare. Suetonius in libello de gramaticis scribens de orbilio gramatico: meminit huiusce. carminis Oratiani. his uerbis fuit naturae acerba. non mo in antisophistas. quos omni sermone lacera Plagosus uit. sed etiam in discipulos. ut & Oratius significat plagosum eum appellans. PROsecta dentium: orbilius. Corrigo pfectu: ut sit casus dandi. pro profectu: id est laniatus & profectioni. haec. n. nomina quar

profectu dentium. necno tamen ipsam quoque bestiam
facili manu transfadit. Ad hunc modum definito iu
uene: exciti latibulo suo quisque familia moesta concur
rimus. At ille quique profecto uoto: prostrato inimico: lat
ageret: uultu tamen gaudium tegit. & frontem adseuerat: &
dolorem simulat. & cadauer quod ipse fecerat: a uide cir
cumplexus: omnia quidem lugentium officia solerter
affinxit. sed solae lachrymae procedere noluerunt. sic
ad nostri similitudinem: qui uere lamentabamur: con
formatus manus suae culpam: bestiae dabat. ne dum fa
tis scelere transacto: fama dilabatur. & cursus primos
ad domum Lepolemi detorquet. & aures in foelicis nu
ptae percutit quae quidem simul percepit talem nunci
um: quale non audiet alium: amens: & uecordia percita: cur
suque bacchata furibundo per plateas populosas: & ar
ua rurestria fertur insana uoce: casum mariti queritas.

erario: Virgilius. spe uultu simulat. pmit altu corde dolore ite consiliu uultu tegit. & spe fronte fere
nat: frons. oculi uultus. ut inqt uerissime. M. Tullius saepe metiuntur. Oratio uero sepiissime: interio
ris animi persona est. & inuolucrum. ideoque uultui & fronti fides nulla. saepe iub tristi uultu intrinse
cus aia letat. saepe sub fronte hylari animus merore conficit. FRONTe assueat: Seueritudo cor
rugat tristitia contrahit. & ut ueteres dicebant caperat. SOLerter affinxit: Scitum est illud archi
dami. πρὸ βατορ αεί τῆν αὐτῆρ φεγγεταί φωρημ: ἀρρωποσ δε πολασ και ποικιλασ εω
σάρ τοδοξαρ: πῖτελεσθ. i. ouis semper eandem uocem facit homo autem plures. & uarias doce
optata perfecit: homo est uere protheus. qui formas in omnes se se uertit qui ut efficiat quod cu
pit omnia transformat se se in miracula rerum. homo chameleon est. qui colores multifaria quali
tate commutat. ut modo ueneri: modo prasini. modo cyanei coloris aspiciatur. sic & homo prout
conducit uariis sit: fingere merore tristitiaque gaudenti magis facile est quam simulare gaudium leticia
que merenti. Lachrymae noluerunt: Quorum oculi ad lachrymandum praeduri ac difficiles sunt
hos oppido qui decenter pumiceos uocant & ita inquit pseudolus plautinus pumiceos oculos habeo
non queo lachrymam exorare ut expuant unam modo Demiratur plinius quis humor ille sit la
chrymarum in dolore tam secundus & paratus: aut ubi reliquo tempore. CONformatus: Com
positus & inficto merore formam talem habitumque induens: quales nos eramus qui ueris lachry
mis & uero dolore lamentabamur. BESTie dabat: Quod ipse parricidium manu sua fecerat id apro
assignabat. & a bestia factum simulabili tristitia ementiebatur. FAMA dilabatur: Fama qua nil ue
locus. repente dilapsa est. & pernici uolatura pexuenit ad domum interfecti lepolemi. NVptae:
Charites. AVres percutit. Sic Virgilius grauior ne nuncius aures uulneret. TALEM nuncium:
Tam atrocem tam dirum tam lachrymabilem de obitu. scilicet mariti lepolemi. Vecordia perci
ta: Commota exstimulataque praedolore quadam quasi uesania & furore. BACchata: Bacchari est
furere: inde bacchata dicitur furens. & commota. Virgilius in. x. medias italum bacchata per urbes
quinetiam loca quoque in quibus sit debacchatum bacchata dixerunt. Ut uirginibus bacchata lace
nis Taygeta. Santra ab omni parte bacchatur nemus dixit pro comouetur. & furore uehementio
ri agitur. Rurestria: Antiquitas deum rusticum & rurestrem coluit nomine Ruforem ex eo di
ctu. quod rursus cuncta eodem reuoluunt. huic Rufori pontifices re diuina faciebant. QVAEritas: Saepe
coqueres lametabili uoce & quarebuda a quaredo. i. lametado inclinatum frequetatiuum fit quari
rans. Quidam legunt quirritans. quasi uociferatione clamans. Quiritare enim clamare est tractum
ab his qui quirites inuocant conclamantque: quod ueteres quiritari dicebant: Lucilius clare quiri

ra. y. fmiut ut lucilius dixit. Anu
& uictu p anui & uictui: Virgili
us teq; aspectu ne subtrahe nro
p aspectui & in georgicis. Qd
neq; cocubitu indulgent: Caesar
quoque in anticatoe: posuit domi
natum pro dominatum: Sensus est
fidetius percussit lepolemum lan
cea cuius uulnera credebat futu
ra similim pfectioibus. & lania
tioibus detis aprugni. TRAN
sadiit: Trassodit trasuerberauit.
DEFinito: Elegatius e defueto
EXciti latibulo: Paulo supra
scripsit. in muniti tegumtis fro
dis. uel arboribus lateer abscō
dimus. latibulat & latibulatur
usurpat prisca. pro latet. Vnde &
latibulum dictum. Neuius. ne qs la
tibulet pspice. PERfecto uo
to. Cu desiderio suu expleffet: &
uoto necadi lepolemi fecisset fa
tis. VVLtu gaudium tegit: E co

Victu
p uictui:
Domina
tu.

Latibulat
Latibu
latur.

Scitum
archida
mi.
Homo
proteus e
Homo
chamele
on.
Oculi
pumicei.

Bacchari
Bacchata
loca.
Rufos de
us.
Quirita
ri.

**Quirita
tus.**

**Vifio.
Viforiū
theatrum**

**Solduri.
Denot.**

**Deuotef
Deuotus
Deuotio
nes.**

**Pompa
feralis.**

Feralia.

**Funus an
tecedit
nos sequi
mur.**

**Ritus bo
toniēfiū**

**Coetanei
Sychroi.**

**Cōtuber
nalitas.**

**Affectio
fratris**

maxima.

**Fraternus
qui.**

**Bina no
mina ho
minibus.**

**Nomen
naturale.**

tās. Nigidius clamat quiritatū. apud pliniū in epistolis anceps scriptura est. parti. n. legunt infantū queritatus parti infantū quiritatus. utraq; lectio satis proba est. Queritatus dī querela & nocifera tio. Quiritatus uero in clamatō. & quasi quiritū imploratio. **CONfluunt:** Per dialitō. id est disolutū. siue asinethon hęc mēbra decurrunt. **STVDIO** uisionis: Virgilius undiq; uisendi studio troiana iuuentus circumfusa ruit uisionis dixit pro inspectionis. & ut dī studio uisēdi alias uisio appellatur quod græci. *οραυα* uocant. est autē uisio ut Machrobii uerbis utar cū id quis uidet i somnis quod eodē mō. quo apparuerat eueniet. Cassiodorus theatrum latine uisoriū interpretat. **LABENTE** spiritu: Anima deficiente quasi moritura. & ex dolore uiribus defecta: effundit super cōiugis cadauer. **QVAM** deouerat: Consecrauerat dedicaue rat dederat morte eorū. quos galli solduriōs nri deuotos appellat quorū hęc ē cōditio. ut oibus i uita cōmodis una cū his fruant. quorū se amiciciā dederint: siquid his per uī accidat. ut eundē casum una ferant ac si bi mortē cōseiscant. neq; adhuc eorū memoria repertus est qsq; qui eo interfecto: cuius se amiciciā deuouisset mori recusaret: auctor Cæsar in cōmētariis. alias de uouere est detestari maledicere execrari: sic Ouidius hunc ego deuoueo quē mens intelligit ibim & deuotus pro execrato detestabili abominato accipitur. ut docet porphirio Oratianus interpret in quo significatu est illud. uiuere deuoto foemina uirq; thoro: inde carmē deuotoriū: quo dira imprecamur: & deuotiones pro execrationibus ponunt. **INUITA:** Non libens coacta & ingratis quidā seiunctim legunt. ut duæ dictiones sint in uita hoc est uiuere perseuerauit. **FERALĒ** pōpā: Exequialē. pōpā quæ cadaueri efferendo & defuncto funerando exhibet feralis dī: ueteres quoq; feralia dixerunt diis manibus sacratā diē. a ferendis. sepulis ad tumulū. in cenā quā & ipsam feralem nuncupant. Ouidius an quia iusta ferunt dixerē feralia lucē. ultima placandis manibus illa dies. Idem feralis uittas dixit funeri accōmodatas. Deniq; feralis generali uocabulo dī res omnis lugubris pertinens ad funus & defunctos. **PRO**sequente: Ordo pōpæ funebris hic est: ut funus præcedat nos sequamur. quasi post ipsum defunctum morituri. Terentius funus interim præcedit sequimur. Ad sepulchrum uenimus. **SUPRE**munum uerbum in funere dicebat uale nos te sequemur. nunc apud nos ordine præpostero præcedit pōpā lugentiū. & in funus euntiū funere ipso subsequente quod tñ & ipsum apud præcos factitatū est & innuit Diuus Hieronymus super dormitōe blefillæ ad paulā sic scribēs ex more parat exequæ & nobiliū ordie pūnte aureū feretro uelamē obtendit. **PLANGERE:** Plangebatur. **CLAMARE:** Clamabatur. **REDDERE:** Reddebat. eloquutio uisitatissima elegantissimaque. **ILLUM** amicū: Hęc sunt charitatis nomina multiuiga quibus thrasillus ueritatē dissimulabat: quibus re uera amicus extincti credi poterat. **COETANEUM:** Flagrantissimus amor ille est. ut inquit plinius in. vi. epistolarum quo se adolescentuli coetanei que inuicem amare cœperunt aristoteles in. viii. Ethicorum auctor est adolescentulos repente amicos fieri & repente desistere. cum sæpe eadem die propositum mutant græci coetaneos appellant *συγχροποιος*. qua dictione & nostri uisitati sunt Hieronymus in prologo Osee prophete illum inquit synchronon Isaie fuisse idem græci *συγχροποιος* uocant ab eadem ætate. quam dictionem nostri latinitate donare uolentes fideliter magis quam foeliciter interpretantur contemporaciones. **FRATREM** denique: Singula incrementum habent per se: & tamen per amplificationem decenter crescit oratio. ut semper aliquid priore maius insequatur. nam magnum est amici nomen. Maius coetanei maximum contubernalis. & enim ut scitissime refert Aristoteles. nihil est tam amicorum q̄ contubernalitas. & cenobium. Qui se mutuo diligunt. nec simul uiuunt hi beniuoli magis sunt quā amici nominandi. igitur cum amicū coetaneum contubernalem per incrementa dixisset nouissime fratrem dixit: quo uocabulo omnis affectio omnis beniuolentia. omnia charitatis nomia serme minora sunt. nā quod nomē amantius q̄ fraternum: quæ potest amicicia eētā foelix quæ imitetur fraternitatem: certe quotiens blandiri uolumus. ut Quintilianus declamator tradit. his qui esse amici uidentur. nulla adulatio procedere ultra hoc nomen potest. q̄ ut fratres uocemus. quid est aliud fraternitas q̄ diuisus spiritus. frater inquit Nigidius est dictus quasi fere alter fraternus appellat auctore Hieronymo fratris filius bina nomina homines habent unum proprium alteræ naturæ & sanguinis. quo se debet appellat cōiunctæ psonæ. ut est nomē patris matris fratris sororis.

CONfluūt ciuiū mœstæ cateruæ. sequuntur obuui dolore sociato. ciuitas cūcta uacuat studio uisionis: & ecce mariti cadauer accurrit. labētiq; spiritu totā se super corpus effudit. ac plenissime ibidē q̄ deuorauerat ei: reddidisset animā: sed egre manibus erepta suorū: remansit in uita: funus uero: toto feralē pompā prosequente populo: deducit ad sepulturā. Sed Thrasillus nimium clamare. plāgere. & quas in primo merore lachrymas non habeat: iā scilicet crescēte gaudio: red dere. & multis charitatis nominibus ueritatē ipsam fallere. illum amicū: coetaneum: cōtubernalē: fratrem deniq; addito

OCTAVVS

cum igitur aliquam personam necessitudine coniunctam uocamus nomine naturali eam appellare debemus. ipso docente Virgilio qui ait o pater. item nate meae uires. item hoc illud germana fuit.

NOMINE CIERE: Nominati ciebat in clamabatque lepolemum. tanquam nominis proprii appellatio praese ferret nescio quid ardentioris affectiois. AMOUERE: Amouebat. PVL sandis uberibus: Foeminam hoc proprium est: ut in luctu facie unguibus. Verba & pectus pugnis pulsant: iuxta illud. unguibus ora soror sedas nunc pectora pugnis. SEDARE: Sedabat. OBTUNDERE: Obtundebat. & hoc modo exponere

nomine lugubri ciere. nec non interdum manus Charites a pulsandis uberibus amouere. luctum sedare. heulatum cohercere. uerbis palpantibus: stimulum doloris obtundere uariis exemplis multuagi casus solatia necere. cunctis tamen mentis pietatis officiis: studium contrectandae mulieris adhibere. odiosumque amorem suum perperam delictando nutrire. sed officiis inferalibus statim ereptis: puella protinus festinat ad maritum suum demerere: cuncta quoque praesertim pertinet uias. Certe illa lenes: ociosamque: nec telis ullis indigentem: sed placidam quieti consimilem: inedia: denique misera: & incuria squalida tenebris imis abscondita: cum luce iam translegerat. sed Thrasillus instantia perit: partim per semetipsum: partim per ceteros familiares: ac necessarios: ipsos denique puellae parietes: extorquet tandem iam lurore & illuue pene colapsa membra

liquo quae sequitur. signat autem thrasillum obtundisse. id est. hebetasse. retundisse

stimulum aculeumque doloris quo minus fodicaret lancinaretque praecordia lugentis charites. hoc autem faciebat uerbis palpantibus hoc

est blandientibus mulcentibus & mitigatoriis: palpare. non est blandiri & proprie ut interpretatur porphirio manu mulcere: palpat per

palpat dixit lucilius. hic ubi me uidet subblat palpat: plautus frequenter ait palpo percutit per palpatorem & adulationem. MVLTUAGI casus: Enumeratio exemplorum magno opere luctum leuat consolaturque

incedit. ut censeat sibi equo animo ferendum id quod uideat multos moderate & tranquille tulisse. omnibus

non modis ut igitur uerissime Cicero fulciendi sunt quae ruunt optima autem futura est percipere exempla eorum

quae casibus & infortuniis uel communi

Palpare.

Palpo percutit.

Enumeratio exemplorum efficac. Non tibi hoc soli.

milibus uel grauioribus affecti sunt. Consolatio illa in luctu sedando usitata saepe prodest. non tibi hoc soli sed refert quo modo adhibeat. ut. n. tulerit quisque eorum. quae sapienter tulerint. non quo quisque incommodo affectus sit praedicandum est magnum est praesidio somentum homini egritudine tabescere. audire suis se alios complusculos. quae talia fortiter perpassi sint. & ut igitur Seneca dulce moerenti populus dolentum Casus autem multuagus bono epitheto dicitur propterea quod per multos uagatur atque discurret quod multiformis est quod infortunia multos affligunt. CONTRECTADA: Ut manibus contrectare posset membra charites quam deperibat. & facere quod paphilus Terentianus factitauit quod media mulierem complexus mea glycerium igitur quod agis? cur te is perditum? Tu illa reiecit se in eum flens quam familiariter. ODIOSUM: Scilicet puellae.

INFERALIBUS: Funebribus exequalibus & ad inferias sepulti pertinentibus dictio una est. EREPTIS: Quidam legunt expletis quod placet. ut sit sensus peractis officiis inferiarum decreuisse charitem. mori ne marito superstes uiueret. DEMERERE: Descendere tanquam ad inferos. ILLA LENES: Sensus est destinauerat charite mori inedia tanquam ea mortis uia lenis esset. & placidam quieti consimilis. nec telis ullis indigens. inedia autem est septimus casus. Attende genus mortis lenis & ociosum & placidum uideri Apuleio inedia mori. cum alioqui camenae graece canant. οἰκτιρὸς τῶν λιμῶν θάρεϊν miserimum esse fame mori. & ut scribit Hieremias in threnis. Melius est occidi gladio quam fame extabescere. in Ezechiele quoque legimus sagitte famis mortiferae sunt. plautinus parasitus miserimum esse hominem autumat. qui cum esse cupit. quod edat non habet. Ceterum haec omnia referuntur ad homines qui cupiunt uiuere quibus esuritio uidetur malum accerrimum. Sed in homine. qui mori omnino decreuerit mors per inediam pedetentim recepta in corpus minus truculenta sentit.

cum ui nulla adhibita moriatur hoc genere mortis perit sili-gambis. Darii mater. quae audita Alexandri magni morte succumbens dolori cibo pariter abstinuit & luce: quinto postquam moti fuerat die extincta. INCVRIA: Negligentia & illuue septimus est casus. CVM luce translegerat Transigere uerbum est forense ad creditores & debitores maxime pertinens. quod idem ualeat quod componere atque decidere. Debitor transigit cum creditore per decisionem. & ita lis negotiumque finitur ex hac translatione conceptus sensus elegantissimus a nostro lucio. qui ait quod charite cum luce translegerat. id est cum uita & luce aetheria deciderat. tanquam debitor cum creditore ut nihil si

bi amplius foret cum luce. ut luci resolveret totum quod debebat. & ita per decisionem transactionemque cum luce factam transiret ad tenebras. Qui pro sociis transigit satisfacit neminem postea eorum petiit. ut auctor est. M. Tullius in oratione pro Roscio Comedo. EXTORQUET: Quasi tormentis adiectis ab iniuria & reluctante impetrat & exorat torquemus ut inquit Doatus hominem extorquemus ueritatem LVRORE: Pallore buxco. ILLUUE: Sordibus Lucilius hic cruciatur fame frigore illuue incuria.

Inferalibus.

Inedia mori.

Sagittae famis mortiferae

Mors sili-gambis.

Transigere.

Torqueat Extorqueat illuues.

Cibus la- uacrum. fomenta.	Lauacro confoueret: Lauacro ad abluendas sordes pertinet cibus ad roborandum corpus & profecto utroque consonemur: & recreamus cibus & lauacro fometa sunt salutaria: capiti cibus ut suffulciat artus. & recreet vires. ut refert Lucretius lauacro ut abluat sordes & membra delassata confoueat. Pare tu reueres: Quaedam noia forma participio: posita genitio casu iungunt. ut gramatici comemine re. sic di patiens laboris negligens amico: appetens pecuniae fugitans litium amas uirtutis cõsimiliter re	
Reueres. parentu.	ueres parentu. Quod si per participiu uelis enunciare dices reuerens parentes appetens pecunia fugi	
Munia.	gens officia: q a uiuentibus. & his q uiuere cupiunt obiri solent & peragi. Munia. n. dicius officia. Oratius munia didit uetis	lauacro: cibo deniq; confoueret. At illa parentu suorū alioquin reuerens: inuita qdẽ: uerum religiosae necessi
Moenia.	Moenia dixerunt quasi munia hoc est officia. Insu mebat: Impendebat Au. Gellius in secundo lex	tati succubens: uultu non quidem hylari. uerum paulo
Sumere impendere. Sumptus	fania in singulos dies cenrenos aeris insumi concessit. Summere est impendere. & consumere. unde & sumptu dicius. auctore Dõa. to pecunia. quae insumenda est.	serenior: obiens ut iubebatur uiuentiu munia: prorsus in pectore: immo uero penitus in medullis: luctu ac me
Latria. Idola tria.	IMagines defuncti: Imitabat laodomiã quae & ipsa imaginẽ defuncti ptesilai in larario dõe ffico colebat polla quoq; lucani coiux imaginẽ mariti habebat in toro p solatio & fometo. de quo papinius in epicedio lucani at solacia uana submisstrat uultus qui simili notatus auro stratis pñitet incubatq; sono. DEi liberi: Bacchi q liber dẽ uel q libertate donauerit ciuitates. uel q seruitio curae bacchus liberat aios mortaliu. de quo plura	ro carpebat animum diesq; totos totasq; noctes: insu mebat luctuoso desyderio. & imaginem defuncti qua ad habitum dei liberi formauerat: affixo seruitio diuinis percolens honoribus: ipso se solatio cruciabat.
Thrasillus. temerarius.	alias sensus e charite sub effigie bacchi colebat imaginẽ mariti honores illi diuos impedit. Affixo seruitio: Appositis macipiis ad hoc misteriu. uel affixo seruitio accipe p cultura diligenti ipsius charites in colendo marito. ut seruitiu p latria posuerit. i. seruitute e at latria ut docet Augustus i. x. e. ap prie seruitus. q priet ad colendu deũ. un idolatriã uocat idolorũ seruitutẽ. DE ipso noie: θρασος græce significat audacia & temeritas & thrasillus temerarius interpretat. erat ergo nome conueniens moribus. & sicut uocabulo græco dicebat temerarius. ita re ipsa temerarius existebat. Rhetorici.	Sed Thrasillus præcepto alioquin: & de ipso nomine temerarius. priusq; dolorem lachrymae fatiantur: & per citæ mentis resideret furor: & in sese nimietatis senio
Polynices.	terptari pot cõtertioius siue litigiosus. Cicero quoq; in uerẽ ex ipso noie iudẽs iuehit taq oia uerre ret. Lachrymae fatiantur Vt dolor iclusus stragulat. ita p qrelas effusus releuat. nãq; ut scite scribit	lasesceret luctus: adhuc flentem maritum: adhuc ueltes lacerantem: adhuc capillos distrahentem: non dubitauit de nuptiis conuenire. & impudente labe tacita pe
Verres.	Seneca ois aduersa fortuna hẽt in qrelis leuamẽtu: cui subscribit illud Nasõis fleq; meos casus e qdã flere uoluptas. nimiq; in recẽti dolorẽ sũt habẽa qrelis & uela lachrymis dada ut hoc ueluti publico exaturatus dolor mox residat ac lasescat. itaq; in tẽpestiuus e ille & temerarius. q foeminã in funere	ctoris sui secreta: fraudesq; ineffabiles detegere: sed Charite uocẽ nephandam: & horruit & detestata est.
Recens dolor fomenta refugit.	mariti recẽtissimo dolore cõsistatã non solu non sinit lachrymare. sed & de nuptiis digamiaq; conpellat: q; matrẽ nisi mẽtis iops in funere nati flere uetet non hoc illa monẽda loco e dixit sapienter. Sulmonẽsis poeta & nere ut. n. adhuc crudũ uulnus medẽtiu mãus reformidat: deide patif atq; ul	tã uelut graui tonitru procellaq; sideris: uel etiam ipso
Lasescerẽ Senium tristitia Lex mo saica.	tro requirit: sic recẽs aĩ dolor cõsolatões reicit ac refugit mox desiderat & uehemẽter admotis acq; scit. PERcitæ: Cõmatæ pturbatã ifaniẽtis p dolore. & ad charitẽ refert. SENio lasesceret: Vt annositate & ætatis senio lasescit ac fatigat senile corpus. ita luctus elegãter di relẽtescere seio nimie ratis. Vbi. s. qspiã diu multuq; fuit in luctu. & idulit dolori. lasescere e lassũ fieri & fatigari. plinius	merus iquit e. ne fortuna lasescat. Hierõyus ait militẽ lasescere sub lorica. Seniu uero dici ætatem annosã & senectutẽ nullus e qui nesciat. usurpat quoq; p tristitia turpilius. odio ac senio mihi nu
	ptiã ponit & seniũ a. M. Tullio in eodẽ significatu. Capillos distraẽtẽ: Maxia dolentis indicia uelẽtẽ in luctu lacerare capillos diuellere. lex mosaica ut in deuteronomio scriptũ e ad coherendum luctũ imodicũ imoderatũq; uetat faciẽ unguibus lacerari. & caluiciũ fieri super mortuo uellendo. s. capillos. Bion philosophus stulti eẽ dixit in luctu capillũ sibi euellere quasi caluicio mœrorẽ le uaref. legimus quoq; in instrumento ueteri multos scidisse lacerasseq; in dolore uestimenta.	

OCTAVVS

DIALI fulminæ: Iouialis sup q̄ dictōe añ dcm̄ ē. CORRUIT: Lapidēs loq̄ dī ille: cuius uerba tristia excutiūt audiētī cerebꝛ. hic uero nō lapidēs loq̄ sed fulmīa iaculari uidebat̄ cuius dcā nefāda īstār pcellā & fulmīs miserā charitē cōsternarūt exaīarūt attōitā fecerūt. illos. n. uocāus attōitos quoꝝ mētes sōus ille celestis loco replit: q̄ fragor̄ cœli edito cōcidūt: & stupētes ī totū sibi excidūt auctor Seneca li. ii. q̄stionū. Cor. Cellus quoꝝ attōitos īqt̄ raro uidēus: quoꝝ mēs & corpus stupet fit iter dū īctu fulmīs iterdū morbo. cōsimilr. & mēs & corpus charitēs obstupuerat īctu trasilli uerboꝝ.

Diale ful
men.
Lapides
loqueris.
Attoniti
qui.

diali fulminæ percussa corrui corpus . & obnubilauit animam. sed interuallo reualescente paulatim spiritu: ferinos rugitus iterans . etiam scēnam pessimi Thrasilli perspicies ad limam consilii: desyderium petitoris distulit. Tunc inter moras umbra illa misere trucidati Lepolemi: sane cruentam: & pallore deformen attollens faciem: quietem pudicam interpellat uxoris.

rāquam iouiali fulmine p̄cussa foret. corrui corpus dixit figurata locutione. pro eo quod est corrui corpore & corpus ruendo prostrauit. OBnubilauit: Caligie quasi quadā & nubilo obtenebrauit qd̄ accidere solet inter moriētibus: inubilare uerbu est Firmico materno usitati us. REualescēte spiritu: Id est ubi respiciuit & spiritū quasi deficientē reuocauit. FERIOS: Quales a feris edi solēt. CENā thrasilli: Lego scēnā p̄ apparatu: & actione inuoluta. qua dictione ī hoc significatu prope peculiari ter utitur Apuleius. PROcella sideris: Afflati sedere elegāti uocabulo siderati nuncupāt: & uerbu siderat̄ significat sidere afflatur. & sideratōe torpescit: dictione

Innubila
re.

Siderati.
Siderat̄.
Sideratio

Mi coniunx. quod tibi prorsus ab alio dici non licebit: si pectori tuo iam permanet nostri memoria . uel acerbae mortis meae casu foedus charitatis intercidit: quouis alio foelicius maritare: modo ne in Thrasilli manum sacrilegam conuenias: neue sermonem conferas. nec mensam accumbas. nec thoro a quiescas. fuge mei percussoris cruentam dexteram . noli parricidio

nes hae sunt plinio peculiare: q̄ de sideratōe frugum morbo scribit subtiliter & scite in .xvii. quod totū transposuisse uidet̄ ex theophrasti libris περιφυτων̄ id est de plantis. procella autē nomē est tēpestatis q̄ fit ex repentinis flabris. maiore uī cōtortis. ut docent physicaꝝ disciplinaꝝ cōditores. AD limā consilii. Sicut scriptores ad limā emendatōis libros cōditos referunt. ut ea expoliant. sic ad limā consilii distulit charite desideriu petitoris thrasilli ut. scilicet id totū cōsultatōe p̄p̄deret li braret elimaret. ex p̄cepto Quintiliani. opus poliat lima nō exerat. VMBra lepolemi: Ex imitatioe Matōis trāscriptū hoc uidet̄. apud quē ut sat notū ē. imago sichei inhumati attollens ora pallētia dormiētī didōi occursās crudeles aras traiectaq; pectora ferro nudauit cæcūq; domus scelus oē retexit. iter sōni filios ē morpheus. a forma quā ī sōnis exprimit noiatus: quē Ouidius artifice simulatorēq; figurā cōgruēt̄ appellat. hic exprimit īcessus uultūq; sonūq; loquēdi & uestes & cōsuetissima queq; uerba & hic solos hoīes imitat̄. hic ergo morpheus humāe figurā peritus simulator ī faciē lepolemi trāfiguratus: sumptaq; illius figura cruentus luridus exanimi similis ante torū miserā charites stetit. & q̄etē dormiētis scēmīa īterpellās san̄ uidebat̄. MI cōiunx: Mea uxor blā dimēti uox ē. mi eustochiū. dixit Hieronymus. & mi soror pro mea. NON licebit. Nullus īqt̄ ali us te cōiugē appellabit nulli deinceps licebit uxore te suā noiare si memoria pristini amoris nfi īnixa medullitus ē pectori tuo atq; p̄cordiis. nā scēmīa pudica. q̄ casto amore primū maritum prosequit̄ post illius obitū de secundis nuptiis nō cogitat: & digamiā reprobans alterius cōiunx dici aspernatur. & merito. illi enim uiuit adhuc prior coniunx: eiusq; memoria perinde ac uiuentis refouetur Magis se ut inquit Diuus Hieronymus unicus applicant scēmīa. & nihil aliud nosce magnum arctioris indulgentiæ uinculum est. Memoratissimum est illud portiae dictum. quæ cū laudaretur quædam bene morata. quæ secundum habebat maritum sapientissime respondit foelix & pudica matrona nunquam præter semel nupsit. Marcella maior rogata a matre sua an gauderet se nupsisse respondit ita ualde ut amplius nolim Valeria messalarum soror amisso Seruio uiro nulli uolebat nubere. quæ interrogata cur hoc faceret ait sibi semper maritum seruium uiuete. CA sus foedus: Infortunium crudele ac deforme. & ita non parum multi exponunt. sed falso & perperam. namq; legendum ē casu. ut sit ordo & sensus. si charitatis coniugalis foedus interruptū ē casu mortis meae nubito cuiūq; uoles alteri. mō ne thrasillo nubas percussori meo. & parcidæ nefario qd̄ si legas casus foedus pro cruenta calamitate futilis & leuis erit sensus minimeq; cōsistēs. īchnat̄ at̄ hoc ī loco foedus federis. nō foedus feda fedū. MARitare. Nube īperatiui modi ē. sic Ouidius. cingere littorea flauentia tēpora myrto plinius de uitibus scribens sic inquit alternis putant̄ annis sexto anno maritantur. IN manum conuenias: Id est ne fias thrasilli uxor ac mater familias. De in manum conuentione. & hac tota solemnitate uxor̄ supra affatim diligenterq; annorauimus. NE mensam accumbas. Petit lepolemus a charite. ut Thrasillum fugiat: p̄ide ac impium scelera

Morphe
us.

Mi cōiūx

Dictum
portiae.
Pudica se
mel nu
bit.
Scitum
ualeriae.

- Excōmunicatio.** tū. detestabilē. & ut nunc uulgo dicitur excōmunicatū. scribit Cæsar in sexto belli gallici cōmentario: qđ apud gallos hi qbus sacrificiis iterdictū ē a Dryudis sacerdotibus numero ipioꝝ ac scelera toꝝ habēt his oēs decedūt: aditū sermonēq; defugiunt. ne qđ ex cōtagiōe icōmodi accipiāt. i De cretis canonicis. Tertia. q. 4. distiguit excōmunicatio ab anathemate tāq; excōmunicatio sit mior anathema uero maior excōmunicatio. unde & anathematizati ab ecclesia oīo separāt. Cū talibus hodieq; neq; sermōeq; cōgressus neq; cibus cōmunicat. Diuus Cyprianus elegāti uocabulo abste Absenti. tos appellat quos uulgu excōmunicatos uocat Accūbere mē sã ē simul uesci. & i eadē mensa discūbere. M. Tullius uatinium crimiat qđ mensam accūbebat atratus. i. toga nigra uestitus.
- Anathēa** NVptias auspicari: Inter cætera q̄ homies sceliciter auspicari solēt ē cōiugiū. hic ē q̄a multis eligīt dies ut ducat uxor credo p̄pea ut diui Augustini uerbis utar quia pōt indiē nō bonum nisi eligāt incurri. & infeliciter duci. PROluere: lauerunt. apđ Virgiliū ait Anna. date uulnera lymphis abluā. DENtiū: Non aper dētibus suis fulmineis hæc tota uulnera cōfecit. FĒcit alie nū: Interemit. qui enī perimuntur alieni sunt a uiuentibus.
- Abstenti.** SCEnā: Apparātū tegumētū q; rei gesta ut sapius supra. ILluminat: Illustrat. patefacit. & ut inqt Virgilius scelus oē retexit. THOro faciē ipressa: Applicito ore ad lectulū figurata locutio & poetica est. sic Virgilius. & os impressa thoro moriemur inulta. COhumitat: humore lachrymarum madefacit implet humectat. ab humore deflexū uerbū. Genas intelligit sinus oculoꝝ & palpebras de qbus poeta. sic effata sinus lachrymis impleuit obortis: alias genæ istra oculos significāt mala. i qbus pudoris ē sedes. ibiq; maxie ostēdit rubor. INgeta qete: Elegātissime dī qes inquieta. quādo tumultuosus est sōnus. & qes uisioibus diris turbulēta. nec placidā mēbris dat cura qetē. quando homo secundum qetē terrificis imaginibus excntitur. & quādo fit illud plinianū furiales sōni & iges nocturna. sicut qes qetis. ita e cōtario iges igetis dicitur pro inquetudie. EXcussa: Excuti sōno Terroris ē: sic Virgilius excutior sōno. PROlyxū: Multū diu prolyxa heiulatōe lamentatur nomen pro aduerbio: quod frequentissimum est. INTERula: Tunica interiore: quæ uulgo camisia nominatur Valerius in epistola ad ruffinum de deianira loquens iquit. quē uestire debuit i terula uestiuit iteritu. eadem itima tunica nomiatur flamen Dialis auctore Gellio Tunicam itimā non exiit nisi in locis testis. ne sub cœlo tanquam sub oculis iouis nudus sit. Aurelianus augustus epistola quadam præcipit dari bonoso interulas bicolores duas apud lāpridjū mentio fit tunicæ quas alemas uocat qđ dicas uiles uulgarias ignobiles. idem tradit Tunicas macrocheras ex purpura reuocatas esse ab alexandro. sunt autē macrocheræ Tunicæ manicatæ habentes manicas lōgiores quas Romæ atq; oī i latio antiquitus induere fuit indecorum. quas qua probrosas atque scēmneas. Virgilius criminatur illo uersu. & tunicæ manicas. & habent redimicula mitræ. Cōsimiliter augustinus in tertio de doctrina christiana. Talaes inquit ac manicatas tunicas habere apud uetēres Romanos flagitium erat. alio quoque uocabulo græco cheridotæ appellantur quo & nostri utuntur Scipio antiquitatis obseruantissimus gallo homini delicato obiectat q̄ cum cheridota. tunica idest manicata accubuerit. Transeunter uerbum diui Hieronymi explicandum. in quo sacerdotēs male litterati hallucinantur in uita hilarionis scribit ependyten illum habuisse a beato antonio datum scito επενδυτην idest ependyten græco uocabulo dici tunicam. siue indumentū quod superne iniicitur siue id sit lineum siue laneum siue pelliceum. PALMVLIS: Manibus puellaribus manciolis. ita. n. neuus manus appellat forma diminutiua manciolis inquit tenellis pro manibus. CVM quoq; Cū aliquo. NOcturnis imagibus: Quibus. i. uiderat mariti umbrā sanguinolētā & pallētē oē scelus thrasilli retegēt ERVMnabili: Erūnaꝝ plēæ calamitosæ: infelici. TAcita. Nullo p̄ticipē cōsilioꝝ. DECernit: Deliberat. cōstituit destinat. OBSeruatas: Obruratas occlusas. q̄ petitiones thasilli minime admittebant. OBTundens: Sæpe & moleste interpellās. nā obtundere. ut docet Donatus est aliquid sæpe odiose repeterē: Translatio a fabrorum malleo.

OCTAVVS

PERSONATA: Vela mēto quasi quodā astutiæ uasritiæq; cooperta adumbrata. & ueluti psona induta delitescens atq; arcana animi celans. personata scelicitas dicitur a Seneca nō uera sed simulata. q̄ forinsecus est decora intus uero deformata psonatus pater dicit ab Oratio Comicus pater in ductus in comedia. sub psona histrionica. Scribit. M. Tullius q̄ Rosciū psonatū nō magnopere lau dabāt. psonatæ quoq; fabulæ hinc nomē mutuantur: deniq; generali uocabulo. psonatus dici pōt quisquis palā & foris aliud ostendit. clam uero & intra pectoris penetralia aliud sentit. & machina

Persona-
ta scelic-
tas.
Persona-
ta fabula

personata: instāter garriēti: summissēq; depcanti: ad huc iquit tui fratris: meiq; carissimi mariti facies pulchra illa in meis diuersat' oculis. Adhuc odor cīnami Ambrosii corporis p nares meas pcurrit. Adhuc formosus Lepolema i meo uiuit pectore: boni ergo & optimi cōsules: si luctu legitimo miserrimæ sceminæ necessariū cōcesseris tēpus. quoad residuis mēsisbus spacium reliquū cōpleat' āni: quæ res cū meū pudorē: tū ēt tuū salutare cōmodū respicit. ne forte imaturitate nuptiæ indignatione iusta manes acerbos mariti ad exitū salutis tuæ suscitemus. Nec isto sermōe Thrasillus sobrius factus uel saltem tempestiua policitatione recreatus identidem pergit liguæ sauciantis sulfuris improbos ingerere: quo ad simulanter reuicta charite suscipit istud equidem certe magnopere depræcanti concedas necesse est mihi Thrasille: ut interdum taci clandestinos coitus obeamus nec quisq; persentiscat familiarium: quoad dies reliquos metiat' ānus. promissioni fallaciōsæ mulieris oppressus: succubuit Thrasillus. & plyxe cōsentit de furtiuo cōcubitu. noctēque &

tur. sic psonata charite decenter dicta. quæ uultu quasi arridebat assentiebaturq; Thrasillo. cū altum corde dolorē cōprimeret. agitaretq; mēte uindictā. TUI fratris. quē. s. tu fratrē appellas quem amore fraterno cōplecti uis uideri: q̄si tacita dicat o scelestissime tu fratrē illum palam uocas quē clam fraudulenter interemisti. DIVERsatur oculis: Consimile est illud: herēt infixi pectore uultus: uerbaq; nec placidā mēbris dat cura quietem.

AMBrosii corporis: Vnguētis delibuti imortalis diuini: laus lepolemi: græce Ambrosios dicitur imortalis. IN meo uiuit pectore. sceminæ pudicæ memoria defuncti cōiugis semp est recens. & illi semp maritus uiuit: sic & olim ualeria cū post obitum mariti amplius nubere nollet: dixit sibi semp maritum Seruiū uiuere. BONI & optimi Promiscua usitataq; locutio est boni cōsules. i. in bonā partem accipies: hic factū est incrementū suplatiuū ut ita maius quippiā

Ambro-
sios im-
mortalis

significaretur. LVCTV legitimo: quasi legē præscripto. Maiores nostri: ut inq; Seneca libro. vii. epistolæ. Annū sceminis ad lugēdū cōstituerē nō ut tam diū lugerēt. sed ne diutius. ex Ouidii lectione sat notū est. decē menses eē spacium luctus cōiugalis sic enī ait in primo fasto. p totidē menses a funerē cōiugis uxor sustinet in uidua tristitia signa domo. Annus aut' piscoq; decē tātū mensibus cōficiēbatur. scribūt iuriscōsulti Titulo de his qui notātur infamia. Solere a principe ipetrari. ut intra legitimum tēpus mulieri nubere liceret. Quæ uirū luget intra id tēpus sponsam fuisse non nocet. Tempus quoq; legitimum lugendi Annū esse demonstrat: qd' & libro codicis quinto de secūdis nuptiis relatū est: ubi sic scriptū legimus. Si qua mulier nequaquā luctus religionē priori uiro nuptiarū festinatione pstitit: ex iure qdē notissimo sit infamis. Itē si qua ex sceminis: p dito marito intra anni spacium. Alteri festinauerit nubere: probro notetur. Ex instituto Numæ pompilii: ut auctor est Plutarchus: Quæ nubit ante decē menses ab obitu mariti uaccā pgnātē imolat: Apud Iudeos luctus Triginta diebus finiebatur: In luctu sceminæ purpurā atq; aurū deponūt. Mox eadē cū eluxerunt sumūt: auctor Liuius. Quādiu luget Vxor defunctū maritū nefas eā alteri denubere.

Annus
ad lugen-
dum scē-
minis.

IMMATuritate nuptiæ. Imaturæ sunt nuptiæ qn̄ pactū luctus legitimi tēpus uidua digamiā de cantas secūdo marito copulatur: Tūc merito aīa prioris cōiugis iusta indignatiōe suscitari pōt. & extimulari in exitiū pnicieq; succedaneī. atq; uicatii. hoc ē eius q sibi successerit ad colendū uxoris fundū. cui cōiunx nupserit. SOBrius factus: ad sobrietatē moderationēq; reuocatus. sobriosos Cyprianus appellat moderatos & abstinentes: Sobrietas enī uirtutis & prudētiae comes ē. IDENTidē. saepe frequēter. SAVciantis: Cuius uerba instar iaculoq; sauciabāt cōuulnerabātq; aures charites & mētē. INVRgere. emenda ingerere. SIMVJanter reuicta: Simulauit charite se tādē uictā manus dare pccitati Thrasilli: & id facturā: qd' ille rātopere flagitabat. CLANdestinos coitus: In te rea iqt charite dū annus luctui legitimo assignatus pagatur: poterimus furtiuos cōcubitus inire qn̄q; & palestræ ueneræ clam furtimq; operā dare. ita ut nullus p sentiscat. nā qd' nemo nouit. pene nō fit. PROMissioni succubuit. Cessit: locum dedit obsequutus ē promissioni charites: q dolo bono fallacijsq; referta erat concinnatis ad perniciem Thrasilli: Silius succubuit medicina malis.

infamis
quæ festi-
nat iterū
nubere.
institutū
Numæ.

Sobrio-
sus.

LIBER

OPertas tenebras: Nox accommodata est fraudi & furtis tenebrae nocturnae nota sunt amantium. nocturni concubitus & clandestina adulteria percoluntur: quae interdum fieri non licet. Veste contextus: charite cuius mens & animus nihil aliud quam ultionem mariti meditabatur admonet Thrasillum: ut solus obrecto capite cucullione: longa veste & seruili celatus: hora constituta ad se clanculo ueniat. auctor est Suetonius Caium: Caligulam: adulteria noctibus obire solitum. capillamento & veste longa celatum Oratius in secundo sermonum habitum adulteri nocturni: ita describit: Tu cum proiectis insignibus anulo aequistri romanoque habitu pro-

dis ex iudice dama Turpis odoratum caput obscurate lacerna. Non ex quod simulas. **VIDVA**tus priuatus. solus & solitarium uenire ad se noctu hortatur. **PR**ima uigilia: primis tribus horis nocturnis. de quattuor uigiliis noctis militaribus ante dictum est.

SIBllo contentus: amatorum uadens noctu ad amicum subinde solet sibilo aduentum suum indicare. **OP**erire expectes. **I**stam dicitur ostendit enim presentem uenturam: tamquam uelit eam esse consciam amoris huiusce futuri. **CLAV**stris adherens: claustritimum dixerunt ueteres: eum qui claustris ianuae pesseret. **SCO**ena: Apparatus & uelamentum. **FER**alium nuptiarum: ab uenturo feralium dixit: propea quod haec res futura pestifera est & exitialis Thrasillo. **NEC** sequius: deterius peius: nec aliter quam audiebat: prout loquebat charite ita credens: Alibi sequioris sexum posuit pro deterioris & muliebri.

Querebatur: exptus loquor: amatorum maxime torquet expectatio illius horae quam amica condixit dies una uidetur annus esse longissimus. conqueritur de mora. & tarditate Crepusculi uesp-

eritini: optat expetit precatur: ut noctescat: ut tempus illud aduentet: quod sperat futurum mellitissimum omnique ueneriae dulcedinis refertissimum. in hac ferme sententia est illud Oratii. ut nox longa qui bus mentis amica. **ADOR**natus. Veste contextus. Cucullione celatus. comite uiduatus. **CA**ptio-

sa. Dolosa. & captionum plena ad capiendum. Thrasillum & laqueis feralibus illaqueandum. **IR**repiit: sensim clam late: quasi repens ingreditur. **PR**onus spei. pronus in spe archaismos. sic enim ueteres loqui solebant. ut oportet animi iuuenis ut infelix animi. & alia prope infinita: quod & in superioribus annotauimus.

OENophoro: Vas uinarium significat. cuius & supra facta est metio. in templo liberi patris. oenophorum sistebat quod significabat uinum. pro id quod continet id quod continet: auctor diuus Augustinus in septimo de ciuitate dei Martialis reddidit oenophori potera plena sui. **SO**poriferum uenenum. Notat medicamen: quo sopor conciliat. Cuius uis somnifica inest imixtum fuisse poculis illis: quibus ingurgitatus Thrasillus facile sepultus est ad sonum: iter uenena soporifera est opium. & pleraque alia: quorum Plinius & medici meminerunt. De his & Ouidius: sunt quoque: qui faciunt altos medicamina sonos uinctaque lethea lumina morte premunt. **HAV**rietem. ebibentem uerbum est polysemum. hoc est multa significans cuius multiplices significationes grammatici praesent. **ASSI**deret: significat locutus. nam qui curat egrotos illisque scripto sunt ad sidere dicunt. Oratius in sermonibus. aut alius casus. lecto te affixit hinc qui assideat. fometa patet. medicum roget. uetula mendacio eludens fingit iccirco diuam diutius remorari propea quod egrotum praesideret ministraretque. **SVP**inato: Vino sepulti dum praesent ex pectore sonum separauero supiati stertunt iacentque. **MA**sculis ams: aiositate uirili septa. **SVP**stitit sicariu: stetit supra sicarium. Ita. nam appellat Thrasillum mariti charites parricidam. **FID**us coniugi: uerba charites cum ironica indignatione plata ad Thrasillum. soporifera potione praesentat. **EN** uenator. quod est maritum meum confodit. dum fera debet inuadere. **ILLA** uestra: demonstratis & tagentis uerba sunt. **MEYM** sanguinem maritalis: sanguis. nam mariti

opertas exoptat ultro tenebras. uno potiundi studio: postpones omnia: Sed heus tu inquit Charite: quae probe ueste contextus: omnique comite uiduatus: prima uigilia fores meas tacitus accedas: unoque sibilo contentus: nutricem istam meam operiare. quae claustris adherens excubabit aduentui tuo. nec secius patefactis aedibus acceptum te nullo lumine conscio: ad meum perducet cubiculum. placuit Thrasillo scena feralium nuptiarum. nec sequius aliquid suspicatus. sed expectatione turbidus: de diei tantum spatio: & uesperae mora querebatur. Sed ubi sol nocti tandem decessit & ex imperio Charites adornatus. & nutricis captiosa uigilia deceptus irrepiit cubiculum pronus spei: tunc anus de iussu dominae blandiens ei. furtim deproptis calcibus: & oenophoro: quod imixtum uino soporiferum gerebat uenenum: crebris potionibus: auide: ac secure haurientem: mentita dominae tarditatem: quasi parietem adsi deret egrotum: facile sepeliuit ad somnum. lamque eo ad omnes iniurias exposito: ac supinato: intro uocata Charite: masculis animis. impetuque diro ferme inuadit. ac superstitit sicarium: & inquit. Fidus coniugis mei comes en uenator egregius: en carus maritus: haec est illa dextera: quae meum sanguinem fudit. hoc pectus: quod fraudulenta

Claustri timus. sequior sexus.

Pronus spei. Oenophorum in templo liberi. Opium somnificum. Polysemus. Assidere egroti.

Belemore

OCTAVVS

sanguis uxoris est. & ut ecclesiasticū dogma p̄didit: duo sūt i carne una. **AMBAGES.** Inuolucra & circuitus. **MALE** placui. ip̄niciē. satq; exoculationē. **POENAS** ante cedūt: p̄cena **Thrasilli** futura est cæcitas & luminis excecatio. hāc p̄cnā oculi dormiētes: & ob sōnū nihil prorsus uidētes antecedere elegāter dicūt: & n. talis erit post cæcitatē inflictā qualis tūc erat dormiēs. & sicut tūc nihil uidebāt oculi **Thrasilli** somno cōnuētes: ita mox nihil uidebūt a charite cōfossi & lumine orbatī.

AVspicātes. inchoantes. & quodā q̄si auspicio p̄sagātes. tenebræ. n. dormiētū oculoꝝ auspiciū faciūt tenebræ cæcitatē. **PE-** tã. seriā p̄cutiã: hinc cornupeta bos dictus. q̄ comu ferit: **Virgi-** iã cornupetat. & pedibus q̄ spar gat harenā: petitiōes quoq; pro prie dicūt ip̄etus gladiatorū. ut suo loco docuimus. **COE**quæ ris. ut sicut ille ferro pemptus ia cet. ita tu quoq; ferro obrunca tus oppetas. **DORMIēs.** hō dor miēs nihil uidet nisi i sōniis & p̄ nocturnas uisiones. q̄ exocula tus ē nihil uidere p̄t. nisi i som nis & dormiēs. Talē uidēdi usū **Thrasillo** denunciat. **INIMICI** tui. **Lepolemi.** **FOELICIORē** ne cē: Vita exoculati excecatiq; di rior atq; i foelicior ē oī necē. qd̄ & stātus sensit scribēs i **Thebai** de. eiectusq; die fors leto duri or oī: **Pli.** i. xi. oculos dicit partē eē corpis p̄ciosissimā & q̄ lucis usu uitā distinguat a morte. **Fir micus Maternus** exitiū cæcita tis bono epitheto miserū appel lat. **MANU** comitis. **Excecatus** ducē itineris habet aut baculū.

Petere fe rire. Cornu peta. Petitio nes.

Cæcitas durior morte.

ant puerū. hinc scitū illud **asclepiadis** philosophi. q̄ cū qdā q̄reret qd̄ ei cæcitas attulisset r̄ndit pue ro ut uno effem comitatio: i gēte **cornelia scipionū** cognomē inhesit ex eo quod **Cornelius** uicē baculi. q̄ **scipio** dicit. i pleuit i regēdo p̄ie luminibus carēte. uñ **scipio** cognominatus nomē poste ris dedit. **LAETABERIS:** Exornatio rhetorica ē **Lucio** nostro p̄quā familiaris: græco uocabulo **Iso colon** latino cōpar appellāt. **IN**ter ortū: lego orcū hoc itellectū: luminibus orbatu errat icertus & dubius utrū uiuētibus an defunctis sit ānumerādus: Nā nec plene uiuus dici p̄t: cū careat usu oculoꝝ. q̄ uitam a morte distingūt. nec plene mortuus. cū ambulet & sp̄iret. Sed iter orcū hoc est **plutonē:** q̄ **Deus** ē tenebræ. & solē q̄ **Deus** ē luminis intermedius & q̄si i **meditullio** mortis ac ui tæ collocatus uidet. **EX**pugnauit pupulas. Merito pupullas expugnari dixit. i eo q̄ p̄ uim lumie niduat: qm̄ uis optica. i. uisibilis p̄prie pupillis inest: & adeo absoluta speculi potētia: ut totā imagi nē reddāt hoīs. ea cā ē. ut pleræq; aues manibus hoīum oculos potissimū appetāt: qd̄ effigiē suā i pupillis cernētes uelut ad cognata desideria sua tendūt. **IN** erūna miserrimū. cum oīs erūna hoī misera sit. Illud miserrimū cōtingit cū erūnæ ignorat auctore. & de quo q̄ri possit nō hēt: uidet. n. fomētū eē calamitatis scire de quo q̄ratis: nouisse auctore iniuriæ. cui parē gratiā possis repende re. hoc itaq; miserrimū erit **Thrasillo** q̄ exoculatus orbatuq; luminibus nesciet de quo q̄ri possit.

Puero uno co mitatio Scipio baculus. Isocolon

LIBabo: potes legere litabo. p̄ eo qd̄ ē expiabo. placaboq; tali sacrificio. **MANIBUS.** aīæ mari tali: **Manes** dici aīas defunctoꝝ sciūt oēs. & frequēter annotauī. lex **Cicerōis** hęc ē. **Māus** deos co lunto **pluto** sūmanus dictus. q̄si sūmus maniū. & deus. **PARĒ**tabo. sacrificabo. **M. Tullius** i orōne p̄ **Flacco** litemus igif̄ **lentulo.** parētemus **Cetego.** reuocemus eiectos. parētare p̄prie ē parentibus defunctis iusta celebrare & sacra facere ad sepulchꝝ. qd̄ idicat **Idē. M. Tullius** i p̄ria **philippica.** his uerbis ut cuius sepulchrū nusq; extet ubi parētes ei publice supplicet. **Fabius maximus seruilianus** p̄t̄ifex negat oportet atro die parētare. q̄ tūc quoq; ianū iouēq; p̄fari necesse ē: quos noīari atro die nō oportet nūc ait charite oculos **Thrasilli** futuros p̄ uictima & sacrificio parētatiōis manibus **Jepolēi.** parētalia sacrificia sūt mortuoꝝ. q̄ p̄prie māibus patētū exhibēt. **Idē. M. Tullius** q̄rit i **phi lippicis** parētalia i honorē **caesaris** defuncti cū supplicatiōibus misceri. **Annua** parētatio dī sacrifi ciū: qd̄ quor̄ anīs fit i honorē mortuoꝝ. **Macrobius** & **cato** tradūt **larētiā** annuæ parētationis ho nore dignatā. **LV**cratis: q̄si lucrū sit dilatio cruciatu. **IMAGINARIS:** Dormiēdo. i. & somniādo.

Manes deos co lunto. Sūmāus Parētare

Parenta lia. Parenta tio ānua

LIBER

AD aliā caliginē. Caligo una est sopiti hoīs & dormientis. Caligo alteta ē excecati. uerū hæc posterior cū pœna: & cruciabilitate. **VAcuā:** Oculis carentē. & prorsus exoculatā. **VINDictā.** Interfecti lepolemi. p Diallyton hæc dicit: qd' schema haud minimū est orōnis honestamētū. **ERV**M nas cōputa. fiat iqt cōputatio erūna: utrū maiores illæ sint quas tu mihi irrogasti dū iterfecis maritū: an istæ quas excecatus patieris. uel hoc dicit. cōputa erūnas quas. s. multiugas una excecatione sustinebis. **SIC:** Per executionē. **ILLV**minarūt Thalamos: faces accensas in nuptiis adhiberi

32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Pronuba. VLTRices p̄nubas: Pronuba: q̄ i obsequio sūt nubētis ut docet Donatus i cōmētario septimo Eneidos q̄ nubentes domū mariti deducūt ac comitātur. qua i re illud obseruabat apud ueteres. ut p̄nuba illa adhiberēt: q̄ semel tātū nupsissent boni. s. au spicii cā: ut singulare pseueraret matrimonium. Nouā nuptam nihil minus q̄ pulchrior pronuba decet: ut inqt festiuiter sidonius. Iuno iter deas p̄nuba dicitur: q̄ p̄est maritalibus thoris cui uin

Pronuba mo nogama Iuno p̄nuba. Para nympha. Para nympha Error cōmentaris decretorum. Vltrices

cla iugalia cura: paranymp̄i & paranymp̄hæ græco uocabulo latinis usitatissimo nūcupātur pronubi & p̄nubæ: cōmētator Decretorū canonicorū insulse & p̄ueriliter paranymp̄has exposuit pro ancillas quasi parātes lymphā cū a παρακαίρω. i. spōsa paranymp̄hus deducat: spōsus & sponsa a paranymp̄his offerūtur: cū benedicēdi sunt a sacerdote. paranymp̄hi e cubiculo geniali discedūt post introitū sponsi & spōsæ ut tradit Augustinus in. vi. cū igitur p̄nubæ foelices adhiberi debeāt: ut fortunata sint matrimonia ait ultrices futuras pronubas i nuptiis Thrasilli: ut doceat infœlices erūnosasq; futuras. ultrices enī sunt q̄ puniunt nocētes: & pro diris siue furiis accipi uidentur. apud Virgiliū in. vii. aneidos cōnubiū lauiniæ sanguinolentū futurū spondens iuno. ita secū misit. Sanguine Troiano & rutulo dorabere uirgo. & bellona manet te p̄nuba. Consimiliter apud Ouidium. phyllis ostendere uolens infortunatum fuisse suum cum demophonte cōiugiū inquit pronuba Tisiphone thalamis ululauit in illis. **ORBITatē:** Orbitas cæci hoīs comes est perennis.

Cōscientia carnis. CONscientiæ stimulu: Inter atroces pœnas. quibus mortales torquētur nimirū atrocissimus est stimulus cōscientiæ: qui occulto flagello lancinat hoīem interiorē: hoc est animū: qui surdo uerbere fontes cædit. habet ut inquit elegātissime pacatus panegyrista nescio quos internos mēs scelerata carnifices. aut ipsa sibi carnifex cōscientia est. M. Tullius i oratione pro Roscio amerino. Itē in oratione cōtra Pisonē. docet suā cuiq; scelerato domesticā furiā esse cōscientiā. Sua inqt quēq; fraus suū facinus. suū scelus. sua audacia de sanitate ac mente deturbat: hæ sunt ip̄iorū furia: hæ flā

Crinalis acus. Calami strum. cinerarii Ciniflores. Calami stratus. Discerniculum. Discriminalli acu confossa lingua Cicerōis

mæ. hæ faces. græci dicūt. οἱ κεία σ υ μ ε ι λ η σ ι ο τ ι μ ι β ε λ ε ι π λ η τ τ ε ι τ η ρ ψ ο χ η ρ. i. sua cuiq; conscientia. quodā quasi iaculo pcutit animā. hic ergo stimulus conscientiæ: q̄ ut ueteres dixerunt. loco mille testiu est. qua iudice nemo nocēs absoluitur: erit indiuulsus comes scelerati Thrasilli: eiusq; interiora lancinabit. fodicabit diuullet cōtinenter ac perenniter. **ACV** crinali. ut crinale aurū crinales uittæ dicuntur qbus foeminae utuntur ad crines uinciendos. ita crinalis acus ad cultū capitis adhibetur. ut in statione sit coma: nec sint sine lege capilli. Calamistrū acus est maior. q̄ calefacta i cinere capillos torquet & ornat. cuius ministri a cinere cinerarii & ciniflores appellati. A calami stro dicti calamistrati: & coma calamistrata: quā. M. Tullius. Gabinio effœminato adprobrauit. ē & discerniculū. acus matronalis a discernēdo dictū: qm̄ eo discernitur capillus. & discrimen capitis cōponitur: ita enī dicitur diuortiu distinctioq; capillicii in fronte: Ouidius cōpositū discrimen erit discrimina lauda. Item longa probat facies capitis discrimina puri. diuus Hieronymus hoc discerniculum quo discriminē ornatur elegātī scitoq; uocabulo discriminalē acum appellat: q̄ scribens cōtra ruffinū qd' annotatu cognitūq; dignū est. sic ait fecerunt hoc & fuluia in Ciceronē. & herodias in Ioannē. q̄ ueritatē nō poterāt audire. & linguā ueriloquā discriminali acu confodiebāt. **EXoculatum:** Luminibus orbatum excecātūq;. **NESCIO:** Casus est dandi: ut exponas nescio scilicet Thrasillo pro ignorantī nescienti: a quo sit hoc passus: quid si iunctim legas dolore nescio ut sit septimus casus & epithetō doloris atq; ita interpreteris. Dolore nescio p̄ ignorato. & latente

ad aliam penalem euigila caliginem. attolle uacuam faciem. uindictam recognosce. infortunium intellige: erumnas computa sic pudice mulieri tui placuere oculi sic faces nuptiales tuos illuminarūt thalamos. ultrices habebis p̄nubas: & orbitatē comitem & perpetuæ cōsciētia stimulu. Ad hunc modū uaticinata mulier: acu crinali capite deprompta. Thrasilli cōuulnerat tota lumina: eūq; prorsus exoculatū relinquēs: dum dolore nescio crapulam cum somno: discutit: arepto nudo gladio: quo se Lepolemus solebat incingere: per mediam ciuitatē cursu furioso proripit se: procul dubio nescio quod scelus gestiens. circa monumentū mariti

ad aliam penalem euigila caliginem. attolle uacuam faciem. uindictam recognosce. infortunium intellige: erumnas computa sic pudice mulieri tui placuere oculi sic faces nuptiales tuos illuminarūt thalamos. ultrices habebis p̄nubas: & orbitatē comitem & perpetuæ cōsciētia stimulu. Ad hunc modū uaticinata mulier: acu crinali capite deprompta. Thrasilli cōuulnerat tota lumina: eūq; prorsus exoculatū relinquēs: dum dolore nescio crapulam cum somno: discutit: arepto nudo gladio: quo se Lepolemus solebat incingere: per mediam ciuitatē cursu furioso proripit se: procul dubio nescio quod scelus gestiens. circa monumentū mariti

ad aliam penalem euigila caliginem. attolle uacuam faciem. uindictam recognosce. infortunium intellige: erumnas computa sic pudice mulieri tui placuere oculi sic faces nuptiales tuos illuminarūt thalamos. ultrices habebis p̄nubas: & orbitatē comitem & perpetuæ cōsciētia stimulu. Ad hunc modū uaticinata mulier: acu crinali capite deprompta. Thrasilli cōuulnerat tota lumina: eūq; prorsus exoculatū relinquēs: dum dolore nescio crapulam cum somno: discutit: arepto nudo gladio: quo se Lepolemus solebat incingere: per mediam ciuitatē cursu furioso proripit se: procul dubio nescio quod scelus gestiens. circa monumentū mariti

OCTAVVS

Nāq; apud priscos nescius dicitur tā is q nescitur q̄ qui nescit. sicut & ignarus nō tātū qui ignorat q̄ qui ignorat. auctores Gellius. Seruius. Cæteri. sic Virgilius pastor agēs telis liquitq; uolatile fer- rum nescius. Vbi pastor nescius significatur: qui nescitur & latet. **CON**tendit: Pērgit. **NVD**atis ædibus: Domo uacua relicta: dū studio uisendi oēs egredimur. **MV**tuo: Vicissim & mutua adhor ratione. **CAP**ulum: Modo sepulchrū. & monumētū: alias p manubrio gladii accipit. alias p phe retro siue sandapila. unde capulares dicti senes sup quo copiosius suo loco diximus. **PRO**ptet:

Nescius

Capulus

cōtendis. At nos & omnis populus nudatis totis ædi bus studiose cōsequimur. hortati mutuo. ferrum uesa nis extorquere manibus. sed Charite capulū capit Le polemi: propter assistens: gladioq; fulgenti singulos abigens: ubi fletus uberes & lamētationes uarias cunctorū intuetur. Abiicite inq; importunas lachrymas: abiicite luctum meis uirtutibus alienum. uindicaui in mei mariti cruentū pemptorē. pūita sum funestū mea rū nuptiarū p̄donē. iā tēpus est. ut isto gladio deorsus ad meū Lepolemū uia quærā. & enarratis ordie singulis: quæ sibi p somniū nūciauerat maritus: quoq; astu Thrasillum inductum petisset: ferro sub papillā dexteram transacto: cōcorruit. & in suo sibi peruoluta san guine: postremo balbutiens incerto sermone perflauit animam uirilem. Tunc prope familiars misere Charites: accuratissime corp' ablutū. mūita sepultura

Iuxta prope. **VIND**icaui in per emptorē: Dulcissimū ē homini leso & potissimū sceminae repo nere ultionē & uindicare iniuriā iuxta satyrographi sententiā sic scribētis at uindicta bonū uita iucūdius ip̄a. Consimile ē illud Virgilianū ulta uirū p̄nas ini mico a fratre rōcepi. **PVN**ita sū: Puniui archaismos est. Nāq; apud antiquos id quoq; habitū est in oratiōe faciēda elegātiæ genus: ut p uerbis agētibus uer ba patiēdi ponēt. & hæc inter se mutuo inuenterent. ut mune- tor p munero. fabricor p fabri- co. palpatur pro palpat bellatur pro bellat & alia id genus sexcē ta inter q̄ est punior pro punio. & punitus sum pro puniui. **M.** Tullius neq; ad eius q̄ punitur aliquem. aut uerbis castigat sed ad rei publicæ utilitatē referri.

Punīta sum pu niui.

Mūeror. Mūero

ISTO gladio: Dicit a græcis p

puerbiū τάρπια εἰς θάνατον. ξίφος, βρωχός: κώριον. i. tria ad mortē inferendā p̄sto sunt. gla dius laqueus uenenū. **GE**stiens. i. charite appetēs gestuq; demōstrans scelus quoddā inexpiabile qd̄ moliebat. Quod post exocularū thrasillum. ipsa secū aīo destinauerat. uel gestiēs expone exul tans & lætabunda ob facinus patratū. **DEOR**sus: Ad manes ad inferos ad infernas regiones. ubi erat Domiciliū defuncti mariti. **QVO**q; astu: Qua astutia calliditate uasramēto. **IND**uctū: De ceptū & fallaciis circūuentū. **M.** Tullius in Pisonē. hic i fraudē hoies ipulit. hic eos qbus erat igno tus decepit. sefellit induxit hēt hoc uerbū inducere aliū quoq; significatū eruditū sed infrequentē quo accipit pro delere cācellare liturare. **VL**pianus iuriscōsultus titulo de his q̄ in testamēto delen tur cācellauerat q̄ testamētū. uel induxerat. Itē si noīa oīa induxerit ut pponitur. Itē q̄ in testamē to legi possunt ea incōsulto deleta & inducta nihilominus ualent cōsulto nō ualent. hinc iductio quoq; deriuat p abolitione & litura. **SVB** papilla dextrā: Letifer ille locus. Consimili gñe mortis ultroneæ occubuit corruitq; Lucretia: q̄ ipatiēs uiolata a Sexto Targnio pudicitiaē cultrū i cordē defixit: prolapsaq; in uulnus moribunda cecidit. **IN** suo sibi: Parelcon ē. sic ueteres loqui solebāt **TER**ētius suo sibi gladio hūc iugulo. **INCER**to sermone: Talis est sermo moriētis. incertus. i. im perfectus inexplicabilis. **PER** efflauete: Corrigēdū est pflauit: qd̄ est efflauit: exhalauit aīam tāq; aīa sit halitus & spūs. sup quo in priō cōmētario Tusculanarū copiosissime. **ANIM**ā uirilem: Ab effectu uirilē dixit. uiroq; enī & qdē fortiū ē. sibi mortē ferro cōsciscere. **Martialis.** Romanā mor tē hāc appellat tāq; Romanoq; peculiare fuerit. aiunt uiri fortissimi eē semet occidere: cōtra losip- pus ignauissimi opinat. Nā & gubernator timidissimus existimat. q̄ tēpestatē metuens ante uim turbinis nauē spōte submergit. **Quin** etiā ppria manu perire a cōmuni oīum aīaliū natura discre pat. Nullū enī est aīal qd̄ ex industria. uel p se moriatur: si qdē naturæ lex ualidissima: ut uelint ui uere: in oībus sita est: Adde q; deus indigie fert cū donū eius homo despiciat. donū autē dei uita est. q̄ animā imortalē i corporibus mortalibus collocauit. Siq; depositū hoīs male tractauerit pel- simus statim ac pfidiosus habebit. Si dei depositū ex pprio corpore q̄ eiecerit. Eū se latuisse quē leserit existimabit? Seruos fugitiuos ulcisci iustū credis. quāuis nequā dños fugerint. deū uero fu gientes optimū dñm ipie facere nō uidebūtur. Deniq; si q̄ se occiderit apud iudeos. usq; ad solis occasum insepultus abiicebatur. apud alios dextræ abscondabantur eiusmodi mortuog. q̄ i ipsos armata sunt. quoniā ut corpus ab anima. Ita manū a corpore alienā eē existiarēt. **COR**pus ab- latū: Ex ritu priscoq; apud quos cadauera abluēbātur: & ungebātur. **Ennius.** Tarquinii corpus bo na scemīa lauit & unxit. **Virgilius** quoq; uetustū moxē exp̄sit illis uerbibus p̄as calidos latices: &

Prouer biū tria ad mor tem gla dius la- queus uenenū. Inductus inducere liturare. Cācellat inductio Nex Lu- cretiæ.

Nefas se ipsum oc cidere. Naturæ lex ut ui uere uel mus. Deposi- tum dei. Dextra abscondi- tur ei q̄ se necat. Abluere cadauer.

LIBER

ahena undantia flāmis expediūt. corpusq; lauāt frigentis & unguunt: lauare cadāuera pximis cōcedatur. Anna maroniana in fit date uulnera lymphis abluam. **IBIDEM**: In eodē sepulchro confepultam una cū marito significat. ut sicut uiuentes suerūt mutua cōcordia copulati. ita & defuncti si mul quiescerēt Cleopatra cū Antonio in eodē sepulchro cōcludi uoluit. **NEQUEAS**: Non ualeas: **AD sepulchrū**: Lepolemi. f. & charites. **VLtronea**: Spontanea ultro adueniens. **INFESTI manes**: Casus uocandi: quē & saluatoriū ueteres dixerē. alloquitur enī manes. i. aias lepolemi & charites. quos infestos quasi hosti

Infestis.

les inimicos īsensos merito nūcupat. infestus dicitur inimicus qui malum īfert cuipiā. & cōtra cui alter infestus est. cui aliunde īpendet malū. is quoq; infestus appellatur. **INEDIA**: Cibi abstinētia. ut supra dictū est. **ELIDERE**: Excludere eiicere: Plautus in rudente iubeo oculos elidere.

Elidere.

SVA sententia dānatū: Nulla uidetur iustior esse damnatio. q̄ qua homo semet dānat. & sua sententia dignū censet punitione. nā ut inqt Ambrosius in epistola ad simplicianū. Quid tam rarū. q̄ ut inuenias uirū q se ipsum coarguat. & peccatum cōdemnet suū. **HIC**: Hęc. **ILLE**: Scilicet enarrator fabulę. qui hęc ad pastōris & cōseruos enūciauerat. **LONGO spiritu**: Qd̄ anhelantis exanimati merentis est. **EQUORū magister**: Hūc supra appellauit armentariū eq̄sionē. euocato inqt armentario equisone magna cū pręfatione deducēdus assignor. a Luciano dicitur. **ρο.μευσ τωρ ιππιωρ.**

AMBVLabat: Festiuiter dictū ea iumentorū pedibus ambulare q̄ a iumentis gerebantur. dici elegāter posset equisessorē ambulare pedibus equinis. Qui in lectica gestatur ambulare pedibus lecticariorū. **FVGere cōparant**: Purior lectio fugę se cōparāt.

Posterior dominus prior peior.

DOMINI nouitatem: Cum omnis seruitus misera sit illud miserimū est. a bono domino ad deteriorē iprobiorēq; transire Dignitas domini seruitutē facit tollerabilem. plerūq; posterior dominus prior deterior est. Quod satis docet fabella esopia quę tradit Asinum hortulani fastidientem dominum: dum cupit nouam seruitutem. Ad peiores semper traductum optasse ut ad pristinum dominum reuenteretur. Tunc enim serui priores dominos ualde desiderant: ubi experti sunt secundos. Luciano **εγρωσασιν μηκετι μερειν εν τη δουλεια.** i. decreuerunt non amplius manere in seruitute. **DOMVS herilis**: Dominicę hoc est heri lepolemi. **PONDUS sarcinę**: Luciano **ηχθο.μηρ μερ φερωρ φορτιορ ορον αληθηρου** tristabar inquit ueri asini pondus enorme ferens. **EXECTOREM**: Castratorem qui statuerat asinum amatorem emasculare. **PERmensi iugum**: Exuperantes Luciano. **και τηρρυκτα οληρ ελθορτες οδορ αρφαλαρ.** idest totāeuntes uiam asperam. **SEMItam tenebrante**: Obscurante & tenebris obumbrante. ut nusq; semita uiferetur. Tenebriones dixit antiquitas mendaces & dolosos: qui mendaciis & astutiis suis quasdam quasi tenebras obiiciunt. Alii tenebriones interpretantur lucifugos. quasi in tenebris delitescentes Afranius: Si accusator & reus erunt tenebriones: uterq; utrūq; uituperator. **OPVlens**: Opulentum: sic enim ueteres declinabant: & ops dicebant opulentum: unde e contrario inops. opulescere dixit Furius poeta pro opulentum fieri: illo uersu. Quo magis in patriis possint opulescere campis: opulentitatem pro opulentia Plautus. Quasi eius opulentitatem reuereatis. **PROHIBEAM**: Lego prohibebant: ut sensus fiat lucidior nitidiorque: **SARcinosos**:

tenebriones.
Ops opulentus.
Opulescere.
Opulentitas.

ibidem marito ppetuā coniugē reddidere. Thrasillus uero cognitis omnibus neqens idoneū exitiū pręsenti clade reddere. certusq; tanto facinori nec gladiū sufficere. sponte delatus ibidem ad sepulchrū. **VLtronea uobis infesti manes en adest uictima: sępe clamitans: ualuis sup sese diligenter obseratis: inedia statuit elidere sua sentētia damnatū spiritū.** Hic ille lōgo trahēs spiritu. & nōnunq̄ illachrymās: grauiter affectis rusticis annūciabat. Tūc illi mutati domini nouitatē metuentes: & infortuniū domus herilis altius miserātes: fugę se comparāt: sed equorū magister: qui me curandū magna ille qdē cōmendatione suscepit: q̄cqd̄ ī casula p̄ciosum cōditū seruabat: meo atq; aliorū iumentorum dorso repositū absportās: sedes priuinas deserit. gerebamus īfantulos. & mulieres: gerebamus: puillos. passeres edos. catellos & q̄cqd̄ īfirmo gradu fugā morabat nostris quoq; pedibus ābulabat. nec me pōdus sarcinę q̄q̄ enormis urgebat: quippe gaudiali fuga detestabilem illum exectorem uirilutatis meę relinquētem: Siluosi montis asperum permensi iugum rursusque reposita camporum ad spacia peruecti: iam uespera semitam tenebrante: peruenimus ad quoddā castellum frequens & opulens: unde nos incolę nocturna: immo uero matutina etiam prohibebant egressione. lupos enim numerosos: grandes: & uastis corporibus

SARcinofos: Prægraues & carnis sarcina onustos. Ouidius in Priapeis nemo est poeta sarcinosi Sarcino
or nostro. **IN**festare regionē: Subintelligendū extrinsecus narrabāt admonebāt. uel aliqd simile: i
festare at dixit ledere uexare q̄si ifestā & hostilē reddere & ut utar uerbo Oratiano inimicare. Co- Infestare.
lumella oues scabie infestatur. **VE**sana fame: Epithetō famis optimū & ex prōptuario Virgiliāo Inimicā
deprōptū. sic. n. in. x. Eneidos scriptū est: suadet. n. uesana fames. **RA**bidos: Virgilius ide lupi ceu
raptores atra in nebila quos improba uentris exegit cæcos rabies. **PE**cludū. Exitiū qd lupi pecudi-
bus in herbibus inferre naturali-
ter solēt. id iā hoibus minitabā
tur. lupos at quosdā carnibus
humanis uesci solitos multi no
uere & indicat Plinius nī. **OB**
iter illud: Per iter illud i itinere
illo: Alias obiter aduerbiū ē. &
significat i trāscursu trāseunter.
& similia. **IA**cere semesa. s. nar
rabāt p̄dicabāt. **CAN**dere: Al
bicare & cādida eē. cādere. n. si
gnificat cādīdū eē: Alias cādere
ē ardescere. & ignitū eē. **M.** Tul
lius cādēti carbōe adurebat ca
pillū. **Sole florido:** Fulgēte ra
diolo adolefcēte: Trāslatio a flo
ribus. **A**dolescētia ut iqt Boeti
us ē flos ætatis. id ab arboribus
dictū. quæ fructus flores ante
cedūt. **RE**pigrať ipetus: Torpe
scit hebetat detinet: pigrare. n.
& pperare iter se opponūt. **Ac**
cius i Crisippo. melius pigrasse
q̄ pperasse nefas. ipetus at lupo
rū & diræ bestia: ipō solis lu
mie torpescere & lāguens fieri
credī. cū noctu crudescat & ex
citeť. Cato scribit canes iterdiu
clausos eē oportere. ut noctu uī
gilatiores sint & aciores. **LA**
ciniatī dispso: Sēsus ē cōmonī
ti sumus. ut stipati dēfatiq; istar

sarcinosos: ac nimia ferocitate seuiētes: passim rapinis
adsuetos: infestare cunctā illā regionem. lamq; ipsas
uias obsidere: & in modum latronum: prætereuntes
aggredi. immo etiam uesana fame rabidos. finitimas
expugnare uillas. exitiūq; inertissimorū pecudum ipis
iam humanis capitibus iminere. Deniq; ob iter illud.
qua nobis erat cōmeandum: iacere semesa hominum
corpora suisq; uisceribus nudatis ossibus cūcta cande
re. ac per hoc nos quoque cautione summa uiæ red di
debere. idq; uel in primis ob serenitatē: ut luce clara:
& die iā puecto. & sole florido: uitates undiq; latētes
īnsidias. cum & ipso lumine diræ bestia: repigratur
īpetus. nō laciniatim disperso. sed cuneatī stipato cō
meatu difficultates illas trāfabiremus. Sed neq;ssimi
fugitiui ductores illi nostri cæcæ festinatiōis temerita
te: ac metu īcerte īsequutionis: spreta salubri monitōe
nec expectata luce pxima: circa ferme tertiam uigiliā
noctis: onustos nos ad uiam propellūt. Tūc ego metu
p̄dicti piculi: q̄tum poterā: turbæ mediis: & inter con
serta iumenta latēter absconditus clunib' meis ab ag
gressionibus ferinis cōsulebā. iāq; me cursu celeri cæte
ros equos antecellentem mirabantur omnes: sed illa

cunei. nō at disp̄si disp̄latiq; p lacinias pticulasq; trāfiremus loca piculosa: cōmeatus hoc in loco
significatur itio multitudinis simul euntis: qui dicitur dispersus laciniatim quando per lacinias
hoc est per membra & partes diducitur. Columella in .viii. cum de hinc grex ad locum fuerit per
ductus. in lacinias colonis distribuatur. ubi laciniæ accipiuntur pro particulis. & quasi frustris gre
gis ouiatci discretis: & per diuersa loca distributis. quæ res conducit ualitudini pecoris: sicut autē
lacinia segregatur dispergiturque: ita cuneus stipatur conglobaturque. de cuius forma & significa
tu suo loco diximus copiose. De lacinia quoque uestis affatim in superioribus græci κρᾶσπεδον
uocant. Vnde sinus plinio craspedites dictus. quoniam oppidum id uelut in lacinia erat. **EC**ce te
stinationis: Purior lectio est si legas cæcæ. Nam bono epitheto festinatio cæca nominatur cum se
re semper improuida sit. & cecutiens: quam præposteram Cyprianus appellat quam Lilius inimi
cā cōsiliis eē tradit & sane multi festinatione periclitatur. e cōtrario cūctatio nomē est uirtutis quo
bono censent probi imperatores. **INC**ertæ īsecutiōis: Expressit morē fugitiuorū: qui semper exi
stimant a tergo īsecutores adesse & metu īsecutionis quæ incerta est sæpe numero in exitium
certū præcipitatur: multi enim metu mortis ruūt in mortē. & dū effugere pernitiē fatagūt i eā de
labuntur: Nam ferme fugiendo fatum in media fara ruitur. **TER**tiam uigiliam: Post exactam no
ctem mediam incipit tertia uigilia: de nocturnis uigiliis satis ac super in prio cōmentario. **PRAE**
dicti periculi: Qd nobis castellani prædixerāt monentes ut a nocturna egressiōe caueremus. ut lu
ce clara cōstipati uia carperemus ob lupo: iminēs periculū. **CON**serta: Cōstipata cōglobata cō
densa. **AB** aggressiōibus ferinis: Ne scilicet lupiæ aggressiōes & ipetus meas clunes iuaderēt īsili
rētq; feræ. n. & truculentiores bestia: aggredi solēt & impetere a tergo a clunibus mitiora iertiaq;
aialia: clunes autē dici posteriores partes nemo ē qui nesciat: Masculino & fœminino genere clu
nis usurpat: præfecti popinarū aues atq; altilia a cluniculis tātū pbāt asserētes eos palatū non ha

Obiter.

Candere.

Pigrare.

Cōmea

tus.

Laciniatī

Laciniæ.

Craspe

don.

Cuncta

tio.

Fugiedo

fatum rui

tur i fatū.

Clunes.

- Ficedula** bere qui edunt superiorē partē auiū atq; altiliū: excipit sola ficedula: quā totā aiunt comesse oportere. a clunibus clunici dici uident ea parte morboſi & languentes. Diuus Hierōymus i epitaphio fabiolæ. sic inquit quē nudū & paralyticū & clunicū nō fabiolæ uestimenta texerunt: Cyprius tradit a quibusdā clunicos uocari eos: qui saluari aqua & fide legitima christi gratiā cōsecuti ſint. Vnde at hoc nomē aſſumāt nō inuenire ſe teſtat: ego inquit clunicū de euangelio noui & ita uidetur Cyprianus accipere clunicū pro paralytico illo debili in lecto iacentē cuius mentio in euangelio memoratiſſima ē. hinc fit ut exiſtimē clunicū magis quā clunicū eē legēdū: ut ita dicat paralyticus i lecto cubās: q; grāce dicitur κλινι: uñ clunicus medicus & clinice medicia nomē accēperūt. Sed cū i oibus Cypriani Hierōymiq; codicibus clunicū legas nō clunicū. potes clunicū interpretari paralyticū & ſideratū & lāguētē. ex eo q; iſſimus clunibus i lecto cubet cū pedibus neqat iſſistere. apud pliniū lego clunicis medef. i hoc ſignificatu. quāuis qdā corrigāt clinicis eodē tñ ſenſu: ut ad egrotos referat.
- Clunici q**
- Clinicus qui.**
- Clinice medicia.**
- Metus strenuus.**
- Pegasus Bellerophon.**
- Gorgon.**
- Aurum ex enni ſtercore.**
- Nō ſatis probus ſcriptor fulgentius.**
- A limine ſalutadus Amoris tres modi.**
- Chimera**
- Spicula.**
- Spicula tores.**
- pernicitas non erat alachritatis meæ: ſed formidinis iudiciū. Deniq; mecū ipe reputabā. pegasum inclytū illū metu magis uolaticū fuiſſe ac per hoc merito pinnatū pditum: dum in altum & aduſq; cælū ſubſilit ac reſultat: formidās ſcilicet igniferæ morſum chimeræ. Nam et illi paſtores: qui nos agebant: in ſpeciem prælii manus obarmauerant: hic lāceam: ille uenabulum: alius gerebat ſpicula: ſuſtem alius. ſed & ſaxa: quæ
- PERnicitas: In hāc ſententiā eſt illud Maronis pedibus timor addidit alas apud Curtiū optimo epitheto metus ſtrenuus appellatur. quaſi ſtrenuitatis. hoc eſt pernicitatis uelocitatisq; magiſter. Volaticū fuiſſe: Feſtiuiter ludens ait pegasum non tam pinnatum prodi ex eo q; alas haberet q; q; ex metu chimeræ factus ſit uolaticus. timor enim alatos facit & perniceſ. De pegaso pinnato alato uolatico equo ſupra diximus illud adde: quod fulgentius libro tertio mythologiæ pegasum interpretatur. quaſi pegaseon ideſt fontem æternum: bellerophonta uero quaſi βουληφοροπτά quod nos latine ſapientiæ conſiliatorem dicere poſſumus. ſapientia autem bonæ cōſultatōis æternus fons eſt. ideo pennatum pegasum figurari. quia uniuerſam mundi naturam celeri cogitationū theoria illuſtrat. ideo & muſarum fontem ungula ſua rupiſſe. quoniā ſapientia dat muſis fontem ob hanc rem etiam ſanguine gorgonio naſci. Gorgon enim pro tempore ponitur. hāc fulgentii i terpretamenta neq; affirmare neq; reſellere in animo eſt. Vnum illud non præteribo. fulgentium mihi uideri inter proletarios minutoſq; ſcriptores magis quam inter clariſſimos enumerandum. ſed cum nullus tam malus ſit liber. qui non aliqua ex parte prodeſſe poſſit omnia legenda cenſemus. & quæ bona ſunt excerptenda. Faciamus quod Virgilius qui aurum ſe colligere dicebat ex ſtercore Enniano: faciamus quod apiculæ quæ ex prato florulentā paucos decerpunt flores ad mellificiū cæteris præteritis. Nō probo in fulgentio characterē. ut pote affectatū nimis & ob id putidū. non probo eruditionē peride atq; parū cōducibilē parūq; apud eruditos plauſibilē: quædā tñ in eo ſunt uel ob hoc legēda ut agnoſcantur: quædā nō tā uera quā feſtiua. laudo ſcriptoris igeniū q; pro uitili parte cōtendit uelamenta fabulæ: reuelare. & arcana myſteriorū poeticoſq; referare. Cæterū cū meū ſit nulli neq; priſcorū neq; recentiorū detrahere. ſi genuino dente cupiā nūc fortaſſe uideor mordere fulgētiū: ille ſciat me ſcriptoris illius uolumina. cuius nō nūquam utor teſtimonio excutere nolle de manibus adoleſcentium. ſed oſtendere uelle alios eſſe potiores: in quoſq; lectiōe utiliū ona inſūmi poſſit cū fulgentius unus ſit ex his auctoribus. q; a limine tñ ſūt ſalutadi. IGNiferæ chimeræ: Fulgentius chimerā q̄ſi κνμ ερωτοπ ideſt amoris fluctuationē interpreta tur. ideoq; tricripitē pingi. q; amoris tres modi ſint hoc eſt incipere pſicere finire. primam partem leonis. q; amor nouiter ueniens ut leo ſeraliter inuadit. at uero capra. quæ i medio pigiſ pſectio libidinis ſignificat. q; huius generis aial. ſit i libidinē ualde pcliuū. Draco at poſtremā partē obtinet. q; poſt pſectionē ſubſequetur uulnus penitētiæ: uenenūq; peccati. Chimera poetæ ita deſcribūt prima leo poſtrema draco media ipſa chimera. hitoriſi chimera tradūt eſſe mōtem i lycia flagratē. & qdē diebus ac noctibus imortali flāma hīc optio epitheto igniferā nūcupata & Maro cecinit flāmis armata chimera. i cacumine chimera erāt leones in medio paſcua caprea. ima mōtis ſerpētibus plēa. bellerophōtes hūc mōtē excoluiſſe ſerf habitabilēq; feciſſe uñ dictū chimera occidiſſe. SVBſilit: Surſū ſalit ſupra annotauimus ex higiniauctoritate pegasum ad cælū ſubuolaſſe. & mox iter ſidera ab ioue cōſtitutū. SPICula: Tela ſūt miſſilia. q; & pila nominātur. de quibus Vegetius hāc ſcribit. itē bia miſſilia unū maius ferro triāgulo uncia: nouē haſtile pedū quinq; & ſemis qd pilū uocabāt. nūc ſpiculū dicit ad cuius iſtū exercebāt pſcipue milites. qd arte & uirtute directū ſcutatos pedites & loriatos eqtes ſape trāſuerberat. haſtenus Vegetius. Ab hoc genere telorum ſpiculatores dicti. q; cū ſpiculis pſto ſūt pſcipibus. eorūq; corpora tutātur. Cor. Tacitus obuius i palatio Iulius atticus ſpiculator cruetū gladiū oſtētās occiſū a ſe othonē exclamauit. mendū iole uit i codicibus Taciti iſſis nā p ſpiculator paſſim legit ſpeculator. miutulus qdē unius liæ error

OCTAVVS

sed sensū intellectūq; cōturbās: alias spicula dicunt cupides sagittas: in apibus quoq; aculeos uocant spicula Virgilius & Columella. inde uerbū plinianū spiculare qđ significat exacuere: **Spicula.** & instar spiculi acuminare in. xi. ait telū uero pfodiendo tergori quo spiculauit ingenio. **SA** lebrosa: Aspōdine saxoꝝ & salebris referta. **SE**mita. M. Varro semitā interpretat. qđ si semiter an gusta enī est. **PR**Aeter tubā: Quæ. f. bellicū caneret faceretq; illud Maronianū. At tuba terribilē sonitū procul ære canoro increpuit. **SV**des: Marosudibus ue pūstis. tela sunt paganorū ut notū sat. ē: metaphoricos dixit Satyricus cernis erectas in terga sudas. **NE** qđq; Corrige ne qđq; græci τοαυτο uocant qñ idē bis dī. iūctim. n. posuit **Idem bis dicere.** neq; qđ & frustra sicut ēt: ergo igit copulat. nāq; hæc repeticio dictionū idē significatiū ornat idētidē orōnē. ut ostēdit Gellius in. xii. attū apud Aristophanē facetissimū comicoꝝ euriptides eschylū insectat. qđ idē bis dicat. ΗΚΩ ΚΑΙ ΚΑ ΤΕΡΧΟΜΑΙ. utrūq; n. significat uenio: sicut μακτρα και καρδοπος duo **Mastra. Cardo pus. Munus. fungi.**

falebrosa semita largiter subministrabat. erant qui sudas præacutas attollerent. pleriq; tamen ardentibus facibus proterrebant feras: nec quicq; præter unicam tubam deerat: quin acies esset præliaris. sed nequicquam frustra timorem illum satis inanem perfunctis: longe peiores inhæsimus laqueos. Nam lupi forsitan confertæ iuuentutis strepitu: uel certe nimia luce flammaram deterriti. uel ēt aliorum grassantes: nulli circa nos aditū tulere. ac ne procul saltem ulli comparuerant. uillæ uero: quam forte tunc præteribamus: coloni multitudinem nostram latrones rati: satis agentes rerum suarum: eximieq; trepidi: canes rabidos: & imanes & quibusuis lupis: & ursis seuiores: quos ad tutela p̄sidia curiose fuerat alumnati: iubilationib' solitis: & huiusmodi uocib': nobis i hortant'. q̄ p̄ter genuinā ferocitatē tumultu suoꝝ exasperati: circa nos ruūt. & undiq; laterū circūfusi: passim īsiliūt. & sine ullo delectu: iumēta simul & homines lacerāt. diuq; grassati: plerosq; p̄sternūt. Cerneret notā hercules memorādū: q̄ miserādū ēt spectaculū. canes copiosos ardētib' animis. alios fugiētes arripere. alios stantib' iherere. quos dā iacētes īscindere. & p̄ oēm nostrū cōmeatū morsib' ambulare. Ecce tāto periculo malū maius īseqt': de summis. n. tectis. ac de pximo colle rusticā illi faxa super nos raptim deuoluūt: ut discerner p̄sus neq;remus: q̄ potissimū caueremus cladē: cōmīus canū: an eminus lapidū: quoz quidē unus mulierē q̄ meū dorsū residebat: repente percussit. quo dolore commota. statim fletu cū clamore sublato: maritū suū pastorem illum

dia: Cæs nullaticos & pastorales signat q̄ nullā & pecora custodiūt: q̄ iniurias hominū ferarūq; p̄pellūt. **F**Verat alūnati: Aluerat. educauerat: nutricauerat. Alūnari. n. alere ē. & enutrire. **IV** iubilationibus: ut q̄ritare urbanoz ē. sic iubilare rusticoz. auctor. M. Varro. hīc iubilatōes & iubilati dīcūt īclamatōes & uoces rusticoz. Calphurnius i bucolicis. & tua merētes expectant iubilati tauri: ecclesiastici scriptores cū uulgo cōcīnūt: a quo iubilare accipit pro exultare: & uoce gaudium ostētare: qđ p̄salmographus p̄phetes i psalmis græce hēt. ἀλαλαξατε τω κύριω. id nri interpretati sūt iubilare dño. **N**obis inhortat. In nos hortat. & concitant archaismos est. **G**enuinā: Ingenitā natiuā peculiarē. **V**Ndiq; lateꝝ: Ab oī latere ab oī pte figurata locutio ē: sicut ubi qđ gētū. ubiq; uoluminū p̄ i oībus uolumibus. **I**Nscidere: Discidere: dilacerare: diuellere: qđ a codicēs hnt īscēder. ut dicat cæs supra iacētes hoīes īscēdisse. īsiliisseq;. **C**OMmeatū: Turbā uia toriā a cōmeādo cōmeatū elegāter appellat. alias cōmeatus p̄ ānōa. alias p̄ tēpario abscessu accipit. **R**Vsticā: Em̄do rusticā alioq; sēsus cōfūdīt & structura Solecismo claudicat. **C**Omīus: p̄pe **Comius. Emin' lōge:** aduerbia sūt cōtrario significatu Lu. comius obliq; & rectis emīus hastis. **V**n'. f. lapis. **Satagere! Dīctum asri Domitiū. Alūnari. Iubilare. Iubilatio nes. Iubila. Vbiq; uoluminū. Cōmeatus. Comius. Comius.**

SUPpetiatū: Auxiliatū inelamat. & ut sibi piclitanti opē ferat: iploreat. DOMINI fidē: Terfior lectio est Deū fidē pro deoy. usitata. n. exclamatio est. ut deoy fidē hoc est auxiliū iploremus.

Quiritabat: Altioze uoce clamitabat. Verbū tractū ab his q quites inuocant. de quo ante dīctū est. Quiritare at cū sit urbanoy: iubilare rusticoy: uidet ακυρωσ. & in pprie quitare posuif se p iubilare. hic. n. agit de rusticanis. & rusticoy uociferatōes denotāt. **Q**VOD: Lege quid hæc ē. n. pastoris illius: cuius uxor saxo icta fuerat: uociferatio p interrogationē miserationēq;

deprōpta. **PER**teritis: Cōteri tis. cōculcatīs uerba sunt simili ter desinētia p figurā q̄ gace. dicit ομιοτελευτορ. **AT** nō speluncas: Homerus signat uolēs achillē aīo ferino & ihuma na crudelitate p̄ditum eē sicre fert. γλαυκη δεσεταικτεθαλασσά πετραίτη λιβατοιοτῖ τοιροοσ εσθημα πηρησ. i. ce ruleū mare te genuit aeriazque rupes: qm̄ tibi mens est ferox & imitis itidē maro noster par tionē nutricationēq; feram & sceuā criminatus est apud quē sic loq; dido. Sed duris genuit te cautibus horrens caucasus. hyrcanæq; admorūt ubera Tygres. **D**icta: Scilicet sūt. **L**A. pidū humber. Sic Virgilius tē pestas teloy & ferreus ingruit humber. a Solino quoq; dictū ex nimia affectōe cōpluti nau tæ hymbre saxatili. **F**igurata: **P**oetay locutio ē ut docet **L**actātius: qua imbres ferreos dicūt cū multitudinē teloy sagit tay q̄ describunt. **P**ROcella: Impetus canū grassatiū. & uis noie pcellæ furētis eleganter exprimit p trāllationē decētis. simā. sic & a Liuiio dī pcella æq; stis. **C**VPssus: Nomē ē aliqñ scdi: aliqñ qrti ordīs. Plinius auctor ē cupssū Diti hoc ē piutōi sacrā eē. & ideo funebri signo ad domos pōi solitā. unū cupssi gēus metā uocat a similitudinē q̄ i fastigiū cōuoluta aspectu. metæ spectabilis ē. Ennius regula grāmatics posthabita rectos cupssos dicere maluit q̄ rectas: q̄ ita uī ridior carminis sōus & uocabilior ē uisus. **C**VPidie: Cupiditate: ab oratio cupido maf. gñe ponit p cupiditate. cū ait cupido sordidus aufert. itē i sermōibus. At bōa ps hominū decepta cupi diē falso. **P**ROtelamus: Propulsamus & lōge ppellimus ne. f. nos de nobis spolia auferatis. **T**erētius i phormiōe. ne te iratus suis sauis dictis ptelet expōit **D**ōatus ptelet p̄trahat p̄uēiat. exagitet festus pōpeius p̄telleat iqt ē lōge ppelleit ex græco uidelicet: τηλοθι qd̄ significat lōge alii a teloy iactu dici autumat. p̄telare ē plōgare. i deuteronomio scriptū ē. p̄telēt dies uī. i. plōgēt.

Humber saxatilis.

Cupressus sacra plutoni. Meta.

Protelamus.

Protelū.

Vireta. Amœna.

Sedulo. Vulnera aquis abluere. Sanguis aq̄ listif.

suppetiatū ciet. At ille domini fidē clamitans. & cruore uxoris abstergens altius quiritabat. **Q**uod miseros homines: & laboriosa uiatores: tā crudelibus animis i uaditis: ac p̄teritis: atq; obruitis: q̄s p̄das munitis: quæ dāna uīdicatis. at nō speluncas ferarū: uel cautes incolitis barbarorū: ut humano sanguine profuso gau deatis. **V**ix hæc dicta: & statim lapidum congestus cessauit humber: & infestorum canum reuocata conquie uit pcella unus illic deniq; de summo cupressus cacumine. **A**t nos inquit: non uestrorū spoliōrū cupidine latrocinamur: sed hanc ipsam cladem de uestris prote lamus manibus: iam deniq; pace tranquilla securi potestis incedere. **S**ic ille. sed nos plurifariam uulnerati. reliquam uiam capescimus. alius lapidis. alius morsus uulnera referentes. uniuersi tamen saucii. **A**liquanto deniq; uia permenso spatio. peruenimus ad nemus quoddam proceris arboribus conscitum: & patētibus uiretis amœnum. **V**bi placuit illis ductoribus nostris paululum conquiescere. corporaque sua diuerse laniata sedulo recurare. **E**rgo passim prostrati solo: primum fatigatos animos recuperare: ac dehinc uulneribus medelas uarias adhibere festinant. **H**ic cruorem præterfluentis aquæ rore diluere. ille spongiis

scdi: aliqñ qrti ordīs. Plinius auctor ē cupssū Diti hoc ē piutōi sacrā eē. & ideo funebri signo ad domos pōi solitā. unū cupssi gēus metā uocat a similitudinē q̄ i fastigiū cōuoluta aspectu. metæ spectabilis ē. Ennius regula grāmatics posthabita rectos cupssos dicere maluit q̄ rectas: q̄ ita uī ridior carminis sōus & uocabilior ē uisus. **C**VPidie: Cupiditate: ab oratio cupido maf. gñe ponit p cupiditate. cū ait cupido sordidus aufert. itē i sermōibus. At bōa ps hominū decepta cupi diē falso. **P**ROtelamus: Propulsamus & lōge ppellimus ne. f. nos de nobis spolia auferatis. **T**erētius i phormiōe. ne te iratus suis sauis dictis ptelet expōit **D**ōatus ptelet p̄trahat p̄uēiat. exagitet festus pōpeius p̄telleat iqt ē lōge ppelleit ex græco uidelicet: τηλοθι qd̄ significat lōge alii a teloy iactu dici autumat. p̄telare ē plōgare. i deuteronomio scriptū ē. p̄telēt dies uī. i. plōgēt. **N**onius plures significatus huius uerbi explicat prelū dī. a Lucretio tenor illo uersū. undiq; p̄telo plagay cōtinuato. hoc ē tenore. **P**LVirfaria: Pluribus ictibus & p̄ diuersa corporoy mēbra inflictis. **P**ROceris: Altis. & p̄ceritate sublimibus i idia. ut iqt Plinius tāta arboy p̄ceritas ē. ut sagittay iactu neq̄ant supari. **V**iretis: Vireta dicūt loca uirētia. & uiriditatis aspectu iucūda. **V**irgilius deuenere locos lætos & amœna uireta fortunatoꝝ nemoꝝ: sedesq; beatas: ubi exponit. **S**eruius uireta p̄ uirētia. **A**mœna at̄ dici autumat. q̄ solū amorē p̄stāt uel q̄si amunia hoc ē sine fructu. **S**Edule. **I**nstāter ac diligēter aduerbiū ē. q̄si sine dolo deim. ut **D**ōatus docet. **A**QVAE rore diluere: Aquis quasi rotatis abluere: **V**irgilius Mezentium uulneratum inducit uulnus aqs abluētē. his uersibus. ex. xi. eneidos. itērea gēitor Tyberini ad flumīs undā uulnera siccabat lymphis corpusq; leuabat. itē in duodecimo de uulnerato ænea loquēs. iqt fouit ea uulnus lympha longenus iapis. **S**ilius quoque ex maroniana emulatōe sic scribit in quinto punicorū. Mulcebat lympha purgatū sanguine uulnus: scribūt phisici fluxū sanguinis: aquæ frigore contineri ac sisti.

OCTAVVS

MACIDATIS: Liquoris infusiōe madētibus: uocabulū infrequēs minimeq; protritū Plinius ī. xxxii. **Macida** refert uulnera & fracturas spōgiis utilissime foueri: q̄ uulnerū īslāmatōibus īponunt: nūc liccæ nūc tæ spōgie ex aceto insparlæ. nūc ex uino. nūc ex aqua frigida. ex aqua uero cælesti posite secta recētia nō pati unt itumescere. Cū macor pro macie apud priscos accipiat. qdā macidatas spōgias interpretati sūt **Macor.** quasi aqua expressa siccitas: quales īponūt his morbis. quos uaporari oporteat. ego secus existimo. ut. f. macidatæ dicāt quasi madidatæ hoc ē madore & humoris īfusione pfusa ac madidæ. spōgia

macidatis: tumores comprimere. **Alius fasciolis hian** tes uincere plagas. ad istum modum saluti suæ quisq; consulebat. Interea quidam senex de summo colle perspectat. quem circum: capelle pascentes opilionem esse profecto clamabant. eum rogauit unus e nostris. haberet ne uenui lacte. uel adhuc liquidum. uel in ca- seum recentem inchoatum. At ille diu capite quassan ti: uos autem īquit de cibo: uel poculo: uel omnino ul la refectione nunc cogitatis: an nulli scitis quo loco cō sederitis. & cum dicto: conductis ouiculis conuersus lōge recessit: quæ uox eius & fuga: pastoribus nostris nō mediocrē pauorē īcussit. Ac dū pterriti de loci q̄lita te sciscitari gestiūt: nec ē q̄ doceat: senex alius magnus ille quidem: grauatus annis: totus in baculū pronus:

.n. ut docet Celsus quocūq; mō īposita est dum madet prodest.

PLAgas hiātes: Patētes & uul neris magnitudine aptas laxasq;. **Cor.** Celsus in. y. si uulnus hi at inqt. **FASciolis uincere.** **Cor.** Celsus fascia ad uulnus deligan dū lintea aptissima ē. eaq; lata eē debet. ut semel iniecta non uulnus tantū. sed paulū utriq; ēt oras eius comprēdat: & mox paulo sic fascia deliganda est ut & cōtineat. neq; astringat. quod nō cōtinet elabit quod nimis astrictū ē cācro piclitas. hieme sepius fascia circuire debet æsta te quonēs necesse est. **Martīaus** fascias uocat quas alii zōas siue plagas ī quas orbis terræ discer nit. **fasceatī** aduerbiū ē qd̄ signi ficat per fascias. **OPIlionē esse**

Vulnus. hiat.

Fascia ad uulnus.

Falceæ zonæ.

Fasceatī. Lacte.

Ut boues circa pastorē pascentes

īdicāt illū eē bubsequā siue bubulcū ut equi equisonē: ita capellæ & oues demōstrāt & quasi cla māt eū eē opilionē. cuius disciplina pascūt. **VENUI lacte:** Id est haberet ne lac uenale: lacte at̄ posi tū ē p lac secundū priscoꝝ declinationē: q̄ hoc lacte dicebāt. ut refert priscianus. Mox placuit per apocopē lac proferre plautus in menechmis nec aqua aquæ nec lacte lacti crede mihi usq; similis q̄ hic tui est. **INchoatū nitidior scitiorq; lectio est inchoatū a cogēdo scilicet. ut exponas concretū coagulatūq;. & enim cogit coagulatūq; lac ad caseū figurādū: dixit maro: & præssi copia lactis in telligi uolehs caseum quem dicimus manu præssum: cuius Columella mentionē facit in. vini. in pri mo cōmentario enodatus est Ciceronis nodus de tyrotarichi patina quod genus absonii esse dixi mus ex caseo falsamētisq; cōfectū. illud adde patellā tyrotarichā ab apitio celebrari iter edulia ga neata: quā ex quocūq; falso coquēdā ex oleo eē docēs īqt Exossabis & cerebella & pulpas piscium iecuscula pulloꝝ caseū mollē exaldatū: hæc oīa calefacies ī patella teres piper ligusticū ad lentū ignē coques ouis crudis obligabis. cuminū minutū aspges & īferes. Notādū nō eē iūctū legendū ī his apitii uerbis piper ligusticū. ut male litterati legūt. sed seiuctū & seorsū. ē. n. ligusticū herba hor tētis ī gñe cōdimētario a liguria dictū. ubi nascit. Duplex ē siluestre & satinū. qd̄ & suauius ē: sed si ne uiribus. panacē aliq uocat ī liguriæ suæ mōtibus seīt: auctor plinius. ligustici ī hoc signifi catu frequēs mētio apud apitiū. **CAPite quassātī:** Virgilius ille caput quassās nō me tua feruida terrēt dicta ferox. **REfectōe:** Corporē nostroꝝ reffectio ē cibus potus lauacꝝ aliaq; hoc gēus somenta.**

Caseus manu præssus.

Patella ty rotaricha

Ligusticū

Refectio.

Nullus p

Nullus sū

Nullus sū

Nullus sū

Nullus sū

Nullus sū

Nullus sū

Nullus sū ut expōit **Dōatus** ī egyptæ cōmētario plus ē q̄ perii. q̄ cū aliq; perit uel relinqt. uel cadauer est. **Nullus p** **CVM dicto:** Cū sine sermōis. cū uerba illa dixisset cōtinuo abscēssit. **SClscitari gestiūt:** Inquirete nō. cupiunt. **SEnex alius:** Magicæ significantur hoc in loco transfigurationes atq; præstigiæ ne ab ar gumento propositoq; huiusce uoluminis recedat. Totum enim hoc opus non aliunde constat: q̄ ex magica arte. namq; senex hic paulo mox in draconem reformatus uorabit pastorem. **Magnus** Vel magno natu seu ex uel ad magnitudinem corporis est referendum uel q̄ primatum tenere **us q.** uidebatur iter pastores. sic & longus dicit sūmatis & opulentus. **GRAuatus annis:** A plauto gra **Rauastel** na stellus dicit p̄grauatus annis uocabulo p̄ q̄ elegātī a grauitate annoꝝ īclinato. sic. n. ait in epidi **us q.** co. sed q̄s ē hæc muliercula. & ille grauastellus q̄ uenit. sūt tū plautini codices ī q̄bus nō grauastel **Rauus** lus legas: sed rauastellus. & ita legit festus pōpeius. exponēs rauastellos dici homines rai coloris color. est autē rai color inter flauū & celiū. sic ab oratio rai lupā dicitur: sic raiuila a raiis oculis ap **Raiis.** pellatæ. **Raiū** uero dicebant pro raucitate Plautus si quid poscas ad raium poscamus prius q̄ quic **Bacchul** quam detur. **IN baculum pronus:** Calsurnius in bucolicis baculum præmat incuruata senectus senis ex **Ferula** cum inter frutices leuissima sit facilem baculorum usum senectuti præbet auctor Plinius. **serula.**

OCTAVVS

ius peculia re ministeriū ē ire ad herū foris cœnitātē. & cū domū reducere ac comitātī: Aduersito
 ris plautini uerba hæc sūt. etiā ne apis? callidamāti nostro aduersū uenimus: Terētius in adelphis
 neq; seruuloꝝ q̄sq; q̄ aduersum ierat. cōmētator Terētianus ait pprie loquutū Terentiū eē. dicen
 do aduersū nā idē iqt aduersitores dñr mēdosi sūt codices donati: i qb' p aduersitores ppētā legis
 aduersatores. BVxanti pallore: Pallorē buxatē accipe p pallore maximo buxeiq; coloris: nā qd'
 pallidissimū dicere uolumus: id buxo cōparamus: qua arbore nihil fere pallidius est: in priapeis bu

Pallor
 buxans.

buxantiq; pallore trepidus: mira super conseruo suo
 renunciat. cōspicatum se quippe supinato illi. & iam
 ex maxima parte consumpto: imanem draconem mā
 dentem insistere. nec ullum usquam miserrimum se
 nem comparare illum. Qua re cognita: & cum pasto
 ris sermone collata: qui eum prorsus hunc illū nec ali
 um locoꝝ inquilinū preminabat. pestilenti deserta re
 gione: uelociori se fuga proripiunt. nosq; pellunt: cre
 bris tudentes fustibus: celerrime. Deniq; longo iti
 nere confecto: pagum quēdam accedimus. ibiq; totā
 p̄quiescimus noctē. mihi cœptū facinus: oppido me
 morabile: narrare cupio. Seruus quidam: cui cunctam
 familiæ tutelā domin' pmiserat suus: quiq; possessio
 nē illā maximā in qua diuerteramus uillicabat: habēs
 ex eo dē famulicio conseruā coniugā: libere cuiusdam:

xo pallidior nouaq; cera. cur au
 tē hoies i metu pallebant cā tra
 dit ab Aristotele in pblematis.
 οτι εφηφοβουμεροις τοαι
 μα συρτρεχει εις τηκαρ
 Διαρωστε εκλειπει εκτωμ
 αλλωρ μερωρ. Quoniam in
 quit metuentibus sanguis con
 trahit ad cor. ita ut cæteris parti
 bus defiat. Cæterū adhuc queri
 pōt quā ob cām: Timor sangui
 nē cōtrahat q̄ pudore diffundit
 tur. SVpinato: Reclinato & ia
 centi. COMparere. Apparere:
 CEcoꝝ: Codices manu scripti
 hnt locoꝝ. q̄ lectio ē mundior
 nāq; opilio ille de quo supra fa
 cta mentio ē communefecerat
 hæc loca eē uitāda tāq̄ exitialia
 nimirū denotās inquilinū loco
 rū illoꝝ eē draconē hūc imanē
 q̄ cōspectus fuerat mādēs iuue
 nē pastore: & ita itelligimus se

nē illū qui nuspiā cōparebat reformatū eē in hūc draconē magicis p̄stigiis: absumpsisseq; hoīem.
 NOS: iumēta iteiligit. PAgū: Vicū rusticānū signat dicit aut a fontibus p̄pea q̄ pagani eadem
 aqua & eodē fonte utant: aqua. n. & fontes lingua dorica appellātur πικρα. a pago pagani rustici
 dicit: Lex pagana dicit Plinio quā rustici seruāt. MHI cœptū facinus: purior itellectus ē si legas
 inibi cōptū facinus: ait. n. narrare se uelle facinus memorabile. qd' inibi. i. i eo pago cōptū explo
 ratūq; habuit. OPPido. Valde. SERVVS qdā: Multū adiuuat legētes dissimilitudo rerū q̄ sita
 p̄ trāitus. & i ipsa historia cōtinuatiōe. pcurata uarietas. q̄ i primis iucūda ē gratiāq; cōciliat scri
 ptori si moderata sit: & tēpestiua. hac narratiōis uarietate q̄busdā quasi flosculis exornat uenustat
 Lucius nī suū hoc opus. ne lectōres morosa cōtinuata narratiōis æqualitate lassescāt. Itaq; exēpla
 itterponit fabellas i serit παρακβασησ. i. digressiōes tēpestiuitèr adhibet: quoꝝ nihil qcq̄ i Lucio
 repias. FAMILIÆ tutelā: Signat seruū maiorē potētiorēq; quales i magnis domibus erāt attriētes
 qualis ē Plautinus saurea attriēsis i asinaria: Columellæ quoq; noiabātur serui maiores. quasi colu
 mina & colūna domus Lucilius: Columella hic situs etrophanes. Vbi Columella accipit p seruo
 honoratiore. hūc Lucilianū uersū epigrāmatis suis itexit apte & decēter epigrāmataris poe
 ta. in quo explicādo fede & iacite lapsi sūt cōmētatores. Quin etiā columē familia. Plauto Terē
 tio cæteris dicit seruus maior cui tutela familiæ pmittit. hic pprie uillicus significat q̄ familiā ru
 sticā hēt sub sua tutela: quē dicit uillicare. hoc ē officio uillici colere possessionē. uillicari. n. est ru
 sticari agrū colere. & uillā p̄sse. Pōponius lōge ab urbe uillicari quo herus rarēter uenit: nō uilli
 cari sed dñari mea ē sentētia. Aufonius philon q̄ meis uillicatus p̄diis. ut ipse uult: επιτροπη dici
 tur aut επιτροπη ut Aufonii uerbū obiter explicē pcuratio & tutela: επιτροπος uero pcurator
 de officio uillici Cato & columella diligentissime per scribūt. ex quoꝝ p̄cepto exercere debet ru
 sticā familiā puidereq; ne algeat. ne esuriat. idē Cato uillicū & uillicā epistatas elegāti uocabulo
 uocāt quasi p̄fectos uillicatiōis uillicones quoq; dicti i apologia. FAMulitio: Familia uillici enī
 & uillicæ erāt: i nūero seruoꝝ. famuliciū dicebat. qd' nūc seruitiū. Apud oscos seruus famel noiā
 bat. Vñ & familia uocata famulitiū. i Floridis dicit frequēs famulitiū p copiosa familia. & māci
 piis. CONseruā cōiugā: Præcipit Collumella uillico cōiugē copulādā eē. q̄ eū cōtineat. & in q̄
 busdā rebus adiuuet. ea nec iuuenis eē debet. nec fedi habitus nec rursus pulcherrimi. nam feditas
 uillicæ fastidiosū nimia spēs desidiosū faciet eius cōtubernalē. eadē a uino ab escis a sup̄stitioni
 bus a sōno a uitis remotissima sit: Cato uillica iqt ad cœnā ne quo eat. neue ambulatrix fiet. mun
 da sit uillā cōuersam mundāq; habeat: cibū uillico & familiæ curet. Gallinas multas & oua uti ha
 beat nuces & poma. & alia q̄ cōdi solent cōdita habeat: cōiugā accipe p cōiugē quasi cōiugatam

Pagus:

Lex pa
 gana:

Varietas
 oblectat
 lectores.

Atriensis
 seruus.

columel
 la: serui
 Columē
 familiæ.

Villicari.

Epitro
 pus pro
 curator.

Epistata
 Villico
 nes.

Famuli
 cium.

Qualis
 uillica.

LIBER

Cōiuga. copulatāq; Plinius i. viii. de aspidibus loquēs sic iqt cōiuga ferme uagātur. nec nisi cū cōpare uita
extrarius est. **EXtrarius:** Nō domestice. extrarius ab extraneo sic distinguit; extrarius ē qui extra focū & do-
extrāeus. mū sit. extraneus ex altera terra. quasi extraneus. exterricinus uero is dicit. q ante tēpus natus ē. di-
Exterrici ctus exterricinus. qd' eū mater exterrita alio eiecit. extrarius canis a Suetonio dicitur. q nō eēt ex
neus. eadē domo. Nec itra canes domesticos educatus. Apuleius quoq; i apologia inqt p̄reca minabat
 si extrario nupisset. ubi extrarius significat. q nō sit domesticus & ex eadē familia: etiā si sit ex eadē
 tribu. & ciuitate. **DOLore pellicatus:** Ita dī a pellice pellicatus: ut a cōcubina concubinitus nō
 mē ē quarti ordinis. M. Tullius i secūdo de officiis ab ea enī est
Pellica- ipsa pp pellicatus suspitionē in-
tus. terfectus. **INstricta:** Offensa p
 culla p̄stricta alii legūt instincta
 p̄ extimulata ipulla exagitata.
 & sic legere malim q̄ instrieta.
THORi contumeliā: Maritalis
 thori cōtumeliā ē pellex siue cō
 cubina: cuius rei maxie ipatien-
 tes sūt uxores & qd uis aliud in
 marito q̄ pellicē aqoribus o-
 culis aspiciēt. Verū ex pellicatu ex
 cādescūt. irascūt ac uindictā pa-
 rāt. caueāt ergo q i ordine sunt
 maritorū hoc exēplo. ne qd uxor de pellice resciscat: ne amor uxorius uertatur i odiū exitiale. uicā
 riā sui melliti pabulim: suāq; palestrā ueneriā ferre scēmina: nec pōt. nec uult. **INfantulū nectit:**
 Muliebre ē iqt Seneca uitū i ira furere. & sane ita ē. Nāq; iracūdia p̄cipites serūt i ferrū i necē tā
 suā q̄ suorū. Quid porro crudelius dici aut fingi pōt? q̄ mater ob pellicatus suspitionē: nec sibi par-
 cēs nec filiis? **Crimine** quo parui cedē potuere mereri: hęc affectio ipotētissima docuit medeā na-
Medea toq; sanguine māus cōmaculare. hęc ipulit deianirā. ut herculē mox se ipsā leto daret. longū face-
atrox in rē si enumerare uellē exēpla scēmināq; q̄ ob pellices furore uesaniēti instinctā atrocitā & dira faci-
filios. nora cōfecerūt: ceterū sicut istā scēminā culpāda sūt: q̄ liberos necarūt & maritos ex pellicatus in-
exemplū cētino. ita e cōtrario digna laude censet theoxena: q̄ ausa dicere ē sua manu se filios iterseturā. po-
theoxene tiusq; i potestātē **Philippi** Macedonū regis uenirēt. & uerba re sanxit: si qd' cū a regis custodibus
notabile. septa i mari teneret nec ullū pateret effugiū ad facinus ferox ex pietate reuoluta est. uenenū enī dī
 luens ferrūq; p̄mēs. Mors iqt una uindicta ē. uia ad mortē hęc sūt: effugite supbiā regiā. aut ferro
 aut ueneno. Itaq; alii poculo alii ferro. absupti semianimes e naue p̄cipitāt. Ipsa deīde uirū comi-
 tē mortis cōplexa in mare sese deiecit. **FVniculo:** Cōditores historiarū pdiderūt monymā regi-
exemplū nā mithridatis uxorē i despatione rerū p̄fligataq; detractū e capite diadema collo circūligasse: seq;
mony- suspēdisse. & cū corpis pōdere laqueus ille disruptus eē dixisse: execradū diadema: neq; in tā tristi
mæ. ministerio mihi p̄fuisi moxq; cū sup illud humi abiectū isputasset eunuchō regio iugulādā se se
Appēdix obtulisse. **APPēdicē:** Annexū adiunctūq; appēdix & **υποκοπιστικωσ** appēdicula. ut aliubi quo
 que ostēdimus: dicit qd' alii ē adiunctū q̄si ex alio pēdēs. M. Tullius scite dixit corpus eē aī appen-
 dicē. **ARReptū seruulū:** Villicū maritū scēminā laqueo strāgulatā. **LVxuriā:** Luxuries & libi-
 do serui amātis extrariā scēminā fuerat cā: ut uxor pellicatus ipatens se & paruulū filiū funiculo
 nexum p̄cipitaret i puteū. **PERlitū:** Insuperum illitū. **ARBori ficulneā:** Vt a corylo columnus ab
Ficulnus ilice ilignus sic a fico ficulnus deriuat. hoc Seruius hoc ceteri grāmatici tradūt: Porphirio quoq;
ficulneus enarrās illud Oratianū olim trūcus erā ficulnus iqt attēde nomē a fico deriuatū ficulnus. non ut
 uulgo ficulneus. Itaq; ex hac Porphiriōis doctrīa Lucius noster. nō tā scite q̄ uulgariter locutus ui-
 deti pōt. q̄ ficulneā dicere maluit q̄ ficulneā. ceterū quis ficulnus rectius dici uideat q̄ ficulneus
 tū apud scriptores p̄iscos i usu quoq; ficulneus ē: & iligneus & alia cōsilia. quorū auctoritas apud
 me pluris est. q̄ grāmaticorū p̄rancidā obseruatiōes. M. cato quo nihil Antiquis fibulā iqt un hāt
Popul aridā iligneā ulmeā nuceā ficulneā face uti i stercus aut i aquā coniciat. Cōsimiliter populneā
neus. frōdē dici a Columella leges. quā grāmatici populnā dici tātū p̄tinaciter cōtēdūt. Multa sūt alia
Popul huiuscemodi idifferēter usurpata scriptoribus: posthabitis morosis illis iterdū grāmaticalibus p̄
nus. ceptiōibus. Apud ecclesiasticos ficulnea usurpat noie substatiuo p̄ arbore. Hieremias nō sūt ficus
Ficulnea i ficulnea. Qui ergo dicit ficulnus sequet regulā grāmatices. q̄ ficulneus fulcies adminiculo aucto-
 ritatis q̄ p̄ rōne ē. Demiror spōtinū uirū alioq; ipense doctū tradētē accidere id ignoratā latinā
 linguā. Qd' aliq; ficulneā scribūt possem hoc i loco ualidissime resellere repercutereq; hois dicitū
 nisi mihi id cōsiliū iam pridē p̄bare p̄paret parcēdū eē caninā facūdiā: neq; aduersus mortuos stilū esse

OCTAVVS

stringēdū:igif ut ad ppositū reuertar.a fico ficitores dicti q colligūt ficos.Neuūs ficitores oēs ca- **Abstinē-**
piūt ficitatē.Vbi ficitatē accipe p fructu fici.sicut oliuitatē p uindemia oliuar. **Carioso:**Putrido **dū a ca-**
uetustate ac putrilagine exeso:caries.n.uetustas dicit & putrilago uñ cariosus. Afranius.Nemo il **nina fa-**
la uiuit carie cariosior:Cariosi dētes Plinio dicūt carie exesi & foraminati. **NIDificia:**Nidi nidu- **cundia.**
lamēta cōceptacula. **BVriebāt:**Lego bulliebāt p eo qd ē scaturiebāt feruebātq. **COMmeabāt:** **ficitores**
Ibāt redibāt. **MVLtiuga:**Multipli & nūerosa:una ē dictio sic aut multiuga dicimus.ut multi- **Ficitas.**

carioso stipite inhabitantiū formicarū nidificia bur- **coloria & multiformia:**a multi-
riebāt.& ultro citroq; cōmeabāt.multiuga scaturigie. **tudie uidelicet formati dicti oī-**
Quæ simul dulcē ac melitū corporis nidorem p̄sentif **bus. NIDOre:**O dorē de nido-
cūt:paruis qdē: sed numerosis & cōtinuis morfiūculis **re suo diximus loco. ADEsis:**
p̄cēnitus iherētes:p̄ lōgi tēporis cruciatū: ita carnibus **Corrosis absūptisq;. SCATuri-**
atq; ipsis uiferibus adefis homine cōsūpto mēbra nu- **gine: Eruptioē:**q̄les sūt aquarū
darūt: ut ossa tantum uiduata pulpis nitore nimio cā **scaturigines. MORsiunculis:**
dentia funeste cohererent arbori. **Hac** quoq; detesta **q̄ pusilli sint morsus tantuli aīa-**
bili deserta mansione: paganos in summo luctu relin **lis nouerunt oēs q;formicas no-**
quentes:rursum pergimus:dieq; toto campestres emē **runt.Plinius tñ ait nullis aīaliū**
si uias:ciuitatem quandam populosam:& nobilem:iā **portioē uires eē maiores: gerūt**
fessi puenimus. Ibi larē sedesq; perpetuas pastores illi **enī onera maiora corpibus: &**
statuere decernunt quod & longe quesituris firmæ la **ea gerūt morsu iā i ope q labor**
tebræ uiderentur. & annonæ copiosæ beata celebritas **q̄ sedulitas:indiciis formicis ma-**
iuitabat.triduo dēiq; iumētorum resectis corporibus: **gnitudo luporē ē de qbus hero-**
quo uendibiliores uideremur: ad mercatum produci **dotus i tertio. Plautus morfiun-**
mur.magnaq; uoce p̄conis:p̄cācia singulis nuntian **culas dat amatoribus quibus ex**
tis equi atq; alii asini:opulenti emporibus p̄stinā- **amoris affectu mordere se con-**
tur. **Ac** me relictu solum: ac subsiciuū: cum fastidio **sueuerūt:& ifixo dēte relinque-**
pleriq; p̄terebant. **Iāq;** tedio contrectationis eorū:q **re uestigia ac notas.ait.n.ī pseu-**

hēbat Tiberius. **VIDV**Ata pulpis:Spoliata & exuta carnibus. **NITO**re:Splendore detracta enī **Polyan-**
carne nitēt ossa. **CANdētia:**Albicātia. **P**Aganos:Rusticanos.& pagi illius icolas quo hæc sunt **thro,**
factitata. **CIV**itate populosam:Luciāus.πολυαρθρωπορ uocat quā Lucius nī populosam dicit. **pos.Ci-**
uerba Luciani hæc sūt. ερχομεθα εσ πολιν της μακεδονιας βεροιας μεγαλη και πολυ- **CTenia-**
αρθρωπορ.i.uenimus i ciuitatē macedoniæ noiē berā magnā & populosam. **ST**atuere:Græce **ctri.**
dicit.i.ιδρυσαί. **SE**des p̄petuas:Ad differētiā ear:q̄ tēporariæ statuūt. **FI**Kmæ latebræ.Vide- **Mulome-**
bat hæc ciuitas p̄bitura eē latibulū firmū pastoribus:cū lōge abesset:si qs eos uestigare uellet.& in **dici.**
quirere. **ANN**onæ copiosæ:Libēter hoies māsiōnē & sedē p̄petuā in ea ciuitate cōstituūt: q̄ fru **Equitiū.**
gū ferax ē:& utēfilia oīa copiose suppeditat. **IV**mentor:Lucianus.πρασ ισ ηρ ημωρ τωρ κτη **Equiso.**
ρωρ.i.uectio erat iumētor:græce κτηροσ dicit iumētū.Vñ κτηριατρο:dicti medici iumētorē **Veterina-**
& pecorū:quos nri mulomedicos iinterpretatur uerbū exprimētes e uerbo:Firmicus maternus:cen **rius.**
tauro oriēte q natus fuerit.aut auriga erit aut equorē nutritor:aut mulomedicus.aut equitarius: **Veterina**
mēda ē in codicibus ipressis:i qbus p eqtarius legit eqnarius.equitiū.n.ut supra annotauimus si **Ehorhe-**
gnificat gregē equorē:Vñ & eqtarius dictus eqti magister:q & eqsio & armētarius noiāt. **dica qui**
Quē **Maternus** mulomedicū dixit:Columella Varro.ceteri ueterinariū nomināt. uulgus uernacula **Officiū**
lingua mareschalchū uocat:a ueterinis aut ueterinarius iclinat:sūt aut ueterina aīalia oīa:q̄ uehere **p̄conis.**
qd possunt:deqbus apud oēs mētio.a Columella pecoris medicā dē ueterinaria medicina: cuius **Ceryx.**
prudēs eē debet pecoris magister:illud adde:ne qd sciēs p̄tereā:ephorhedicas dici a gallis bonos **subsiciuū**
equorē domitores. Vñ urbi eporhedicā i nona italia regiōe inditū nomē. **RE**sectis corporibus: **succisiuū**
Sic māgones corpora uenaliū māgonizāt.ut sint uēdibiliores.& robur ac pulchritudinē inani sa **mo subsisiuū.**
gina mētiunt. **VO**ce p̄conis:Ministeriū p̄conis uox ē:i p̄cone uox magna.Sonora clara exigif **mo subsisiuū.**
officiū p̄conis ē uoce sublatissima p̄dicare ea q̄ uenui.pponūt.Plautus i eo ip̄o aftas lapide ubi p̄ **mo subsisiuū.**
co p̄dicat.græce dē κηρυξ Luciāus.ο κηρυξ ευφημοσ ερ αγορα μεσ η εσ τωσ εκηρυττερ. i. p̄ **mo subsisiuū.**
co uocalis stās i medio foro p̄coniū faciebat. **PR**æstināt:Emunt. **SV**Bliciū:Apud scrip̄tores **mo subsisiuū.**
mo subsisiuū.mo subsisiuū scribi lego idifferēter eodē significatu & itellectu.nā succisiua dicunt

quæ subcisa sūt. & quasi subtracta a subcidēdo dicta. Subficiuū uero a subsecādo inclinari uidetur Plinius Gellius. M. Tullius subcisiua tēpora elegāter appellat quasi subtracta subduca subsecāq; negociis rebusq; necessariis: q̄ uulgo furto subrepta dicūtur hic subficiuū accipe p̄ reliquū: & sup- uacaneū quasi subsectū ex reliquo grege diuendito. sicut in. xi. quoq; dixit qd̄ subficiuū quāuis ite- rata iā traditioni remāssisset. Lucianus dixit ὄστρατος καὶ ἀπολελειμμενος Lucius noster reli- ctū solū & subficiuū in. xii. cōmētario Suetoniū nostrū sup̄ hoc uerbo extat annotamētū: illud ad de apud Noniū Marcellū legi uulgo subsiuū cū legēdū mea q̄ dē sentētia sit subficiuū: quod si gnificare ait sequēs succedaneū succedēs. tāq; a succedēdo incli- natū. DE dētibus ætates cōpu- tabāt: ætas ueterinorū. ut Plinii uerbis utar dētib' idicat equus amittit. xxx. mēse primores utri- que binos sequēti āno totidē p̄ ximos āno īcipiēte binos amit- tit: q̄ sexto āno renascūt. septio āno oīs hēt. & renatos & īmuta- biles: nec postea quot annorū ut inqt Columella manifesto com- prendi pōt. Asinorū genus. xxx. mēse similiter amittit. deinde se- nis mēsis: qd̄ si nō prius pep- erint. q̄ decidāt postremi: sterili- tas certa absūpta hac obseruatio- ne senectus ī eqs & ceteris uete-

de dentibus meis ætates computabant: manum cuius- dā: fetore sordentē: qui gingiuas identidē meas puti- dis scalpebat digitis: mordicus arreptam plenissime cōtriuui. quæ res circūstantiū ab emptione mea: ut pote ferocissimi: deterruit animos. Tūc p̄co disruptis fauci- bus: & rauca uoce faucius: ī meas fortunas: ridiculos īstruebat iocos: quē ad finem cantheriū istū uenui fru- stra subiciemus & uetulum? extritis unguis debilē. & dolore deformē: & īheri pigricia ferocē. nec quicq; am- plius: q̄ ruderarium cribrū. atq; adeoq; uel donemus eū cuiquam: siqui tñ fœnū suū pdere nō grauatur. Ad istū modū p̄aco ille cachinos circūstantibus cōmoue- bat: sed illa fortuna mea seuisissima: quā per tot regio- nes iā fugiens effugere: uel p̄cedentibus malis placare

**Senectus
dentium
brūcitate**

rinis itelligit dentiū broncitate: hoc est p̄minētia: & supcilioꝝ canicie & cū tempora lacunis inci- piūt cauari. Lucianus τὰ στομάτια ἡμῶν ἀπογορτεροῦσιν καὶ τῆς ἡλικίας ἐν τοῖς ὀδοῦσις ἐνε- στω εὐλεπορ. i. ora aperiētes ætatē singuloꝝ ex dētibus inspiciebāt. COMputabāt: Cōputato-

**Psepho-
pecta.**

res græco uocabulo psepho pectas uocat. qua dictiōe & nostri utuntur. Maternus ait Mercuriū fa- cere psephopectas. FETO re sordētē: Lucianus simplicius & breuius hæc tradit: q̄ noster festinius intexiūq; ridiculoꝝ enarrat. ut nūc ī nēditiōe asini festiuiter tēpestiuiterg; īseruit sabellā de eo. cu- ius manū fetentē mordicus cōtriuui. dū eā insertat itra gingiuas. & ita curiosus asini explorat æta- tē: Talia idētidē ieti uidemus ab his q̄ equos & ueterina mercātur. IDENTIDē: Frequēter. DIS- ruptis faucibus: Disrūpi fauces dicūt ī p̄cone ex boatu nimio. & dū nimis exerta uoce. proclamat.

Cāterius

QVEM ad finē Hi sūt ioci ridiculi p̄conis. q̄bus illudebat asino inuēdibili. CANteriū: Nomē est p̄bri & uilitatis. ἀκρόωσ τῆς & īproprie. cāterius. n. p̄prie dī equus castratus. nō aut asinus. tales aut deteriores uilioresq; eē nemo ambigit: ob hoc inqt Plautus ego faxim nulli p̄cio qui superant equos sūt uiliores gallicis cāteriis. apud Vistruuiū cāterii sūt trahes ī structuris ædificioꝝ qui ho-

**Cāterius
uinea.
Prouer-
bium.
Rideo cā-
terie.**

dieq; uulgo ita nūcupātur: Rustici quoq; cāteriū uocat uineæ gēus. q̄ simplici iugo cōstat ordine porrecto. Talis uino melior eē fert: qn̄ sibi ipsa nō obūbrat: assiduoq; sole coq̄. De canterio equo puerbiū ē uetus. Rideo inqt galba cāterio: qd̄ dicit de his: q̄ ī p̄cipio rei alicuius īchoatæ deficiūt nā Sulpitius Galba cū ī puincia exiēs ad portā ipsā cāteriū suū aiaduerteret cecidisse. Rideo inqt cāterie: te iā lassum eē cū tā longū iter iturus uix id sis īgressus. VENUI: Vēditioni. EXTRITIS un- guis: Ex imitatiōe Plauti sic scribētis ī Asinaria: nēpe eos asinos p̄dicas uetulos claudos q̄bus sub- tritæ ad fœminā iā erāt unguis. DOlore: Minutulus error q̄ emendari pōt unius litteræ īmuta- tiōe. ut p̄ dolore legas colore deformē. color enī maxīe spectari solet ī uenalibus iumentis: Ita ut honestate coloris sæpe p̄tiosiora sūt: sicut e cōtrario. ex coloris malitia repudiātur: Virg. in descri- ptōe equoꝝ illud celebratissimū pdidit. hōesti spadices glauciq; color deterrimus albis & giluo.

**Rudera-
riū cribrū
Rudus.
Rudera.
Statumi-
nantur.
Rudetū.
Eruderaſ
Cato in
clemēter**

RUDerariū cribrū: Nihil p̄fus cōtēptibilis abiectius despectius In asino dici potuit: q̄ ut Rude- rariū cribrū diceret: quo dicto signat asinus nulli rei prorsus utilis: nisi ut ex eius corio fiat cribrū nō frumētariū. sed ruderariū q̄si dicas stercorariū ad rudera. s̄ ex purgāda accōmodatū. quo nihil eē pōt uilius. est. n. rudus stercus qd̄ radis. Rudera quoq; dicūt purgamēta & q̄sq; cemēticii & latericii parietis uetusti. & diruti. palladius īterptat saxa cōtusa. q̄bus pauimēta statumināt hoc ē solidāt qd̄ & uistruuius refert. De rudere nouo & uetusto scripsi copiose ī cōmētariis Suetoniū: Rudetū appellat cato locū ruderis plenū. q̄ Plinio ruderatus dī. In fit uerbū elegās erudere. qd̄ est expurgare defecare emaculare: Sidōius apollinaris aures uirosa susurronū fece cōpletas erude- rat. FŌEnū pdere: Qui pascit. Asinū inutile nulliq; rei p̄fus bonū operā ut dī pdit & ip̄sam fa- citq; iacturā pabuli quo alit. Cato p̄cipit boues uetulos oues reiiculas: armēta reiicula eē uēdēda,

OCTAVVS

Seruū quoq; senē iqt uēdat p̄familias. Adeo nihil inutile pascēdū eē cēset ppe ī clemēter. Reiciu
la aut dicūt aīalia: q̄ ob ætatē uel morbū pinde ac iutilia reiciūt. NON potuit: Legere potui. ut
sit p̄ria p̄sona: de se enī loquēs iqt. Ego fortunā nec effugere potui nec placare. CAECOS oculos:
Cæca & exoculata fingit fortūa: ut ante dictū ē: oculos tñ illos nō uidētes ait detorsisse ī semet ip
sū. tāq; ī materiā calamitatis: quē p̄tinaciter uelit īfectari. SCItote qlē cinēdū: Lucīaus. κίραιδος
γάρ και γερῶν ηρ cinedus iqt erat & senex. CINCINNIS semicanis: Capillis ex p̄te canescētibus

Cincini.
Cicinati

non potuit: rursū ī me cæcos detorsit oculos: & emp
torē aptissimū: duris meis casibus mire reptū obiecit.
scitote qualē Cynedū. & senē Cynedū caluū qdē: sed
cincīnis scemicāis & p̄dulis capillatū. unū de triuiali
populariū fece: q̄ p̄ plateas: & oppida cymbalis & cro
talis p̄sonantes: deāq; syriā circūferētes medicare com
pellūt. Is nimio p̄stinādi studio p̄conē rogat c̄uiatis ef
sem. At ille cappadociū me: & satis forticulū denūci
at. rursū requirit ānos ætatis meæ: sed p̄co lasciuiēs

cīcinos at dici capillos fat notū
uñ cincīnatoꝝ Romæ familia:
cuius īsigne erat crinis. Inde cin
cinnati p̄ capillatis, crispulis co
matis dicti. M. Varro cincinnū
signat eē intortū capillū sic scri
bēs ī te rustica: is ē coliculus ni
teus itortus. ut cincinnus. græco
uocabulo βοστρυξ και βοστ
ρυχος dī capillus. & cæsaries
hoc iō apposui ut trāseūter mē
dū tollerē ex codicibus Firmici
mīni: īq; bus sic legit uolumine
tertio matheos. Vēus crispus

Boftry
chos.

locus
materni.

crinium facit bofritis conatos. tu uero corrige boftrichis comatos. i. capillis muliebribus cæsaria
tos: Itē ī septio. ubi de sidere pleiadū fit mētio legit: quoꝝ inflexi crines torquēt sp̄ ī lustris hos ut
frequēter appositis. ego emēdo ī hostrichis appositis. ut sit sensus uenustus: ab his q̄ nati sūt oriētī
bus pleiadibus crines torq̄ri īflectiq; appositis frequēter boftrichis hoc ē capillitio muliebri: & alie
nis crinibus ānexis: ut ita adulterina coma fictā pulchritudinē mētiā. mētio lustris: hoc ī loco ī
æpestiuā ē & ab ītellectu scriptoris aliēa. VNVM de fece: Ex Lucīao. του τῶν εἰς τῶν τῆρ θεοῦ
τῆρ συριαρ εἰς τὰς κωμὰς και τουσ ἀγους περιφεροῦτων και τῆρ θεοῦ επαίτειρ ἀρ
γκαζορτων erat iqt unus ex his. q̄ deā syriā p̄ castella & agros circūferētes cogūt eā medicare. se
cē triuialē accipe p̄ sordida plebecula. & seculētis ac uulgaribus hoibus. Triuialia d̄r̄ p̄rita īuul
gata p̄miscua. & ob hoc uilia ac triuioꝝ usu celebrata. CROtalis p̄sonātes: Crotala īstīa sunt so
nora & crepitātia. a pulsatiōe dicta: orbiculis aneis sonū collisiōe reddētibus: græci κροτῶρ dicūt
plausū ac strepitū: & κροτῶσ plaudo. κροτᾶλιῶ strepo: idē crotaloꝝ nomē ī carmine Ouidiano
cibala cū crotalis pruriginis arma priapi. ī idyllio Maroniano. crispū sub crotalo docta mouere la
tus: Pli. ī. ix. docet crotalia appellari margaritas q̄sdā resonātes q̄rū sono collisūq; gaudebāt. apud
græcos crotalō quoq; significat calamū diuisū p̄paratūq; ad musicū modulatū. crotalos uero ma
sculino ḡne dī hō sonora uoce p̄nūciās. hoc ē ut græci dicūt εὐγλωττοσ και ευστομοσ. DE
AM syriā: Extat Luciani libellus q̄ īscribit̄ περὶ τῆρ συριαρ θεοῦ. i. de dea syria: quo festiuus scri
ptor tradit se uidisse ī syria statuā ī tēplo deæ multiformē. q̄ qdē esset iuno h̄iet tñ aliqd̄ Palladis
& Veneris. & lunæ. & Rheæ. & Dianæ. & nemesis. & parca: q̄ altera māu tenebat sceptrū. altera
fusū. ī capite radios ferebat. & ignē & ceston: lōgaq; orōne demōstrat Deā syriā eē numē unū: qd̄
multiugis noibus orbis uenerēt. Cuius sacerdotes crotala pulsabāt. cui galli sacrificātes secabant
brachia: multi timpana pcutiebāt. alii diuina cātica cōcinnēbāt. furor at multos corripit. q̄ gladio
secāt uestimēta p̄ urbē discurretes. sacrificāt at huic deæ boues masculos & uaccas nec non capras
& oues. Porci uero tāq; īpuri ominabilesq; neq; īmolāt neq; alūt. radūt capita & supcilia. In sacris
deæ q̄busdā iūcturas manuū & ceruices stigmatibus notāt: inde assirii oēs stigmatici uisunt. hinc
Lucius n̄r de Dea syria. Deaq; sacerdotibus pluriā trāstulit cōmodissime trāsposuitq; ex Lucīao:
quo īprimis archetypo usus ē. Lucīaus at mō se patrēsem. mō assyriū eē dicit. tāq; natus hīc oriun
dus illinc fuerit: ut illud liuianū nati charthagine oriundi syracusis. Suidas refert Lucianū fuisse sa
mosat eū ex syriæ. s. ciuitate: aitq; eū cognominatū βλασφημορ η λυσφημορ η ἀθεορ. quia de
diis nō bñ credidit. & ridicula p̄scripsit. floruit at sub Traiano haud sane multo maior natu q̄ Lu
cius n̄r hoc trāseūter libuit intexere qa nōnulli falso crediderūt Lucianū ex Apuleio: nō Apuleiū
ex Lucīao Asinū aureū trāscripsisse. De hac aut Dea syria sparim inserēt ānotamēta. put uariis lo
cis occurret occasio. sūt. n. talia magis digerēda q̄ incōdite acruāda. siqdē disposita delectāt con
fusa p̄turbant. C̄uiatis essem: Cuius patriæ gētis natiōis. cuias dicit & cuiatis cōi ḡne p̄nomē ē
gētē significās. ut docēt grāmatici. & ānotauī in. v. cōmētario Tusculanæ. in asinis patria spectat
Generosi sūt in peloponesso archadici in italia reatini ex quoꝝ seminio optimi p̄generāt auctores
Varro. & Plinius. CAPAdociū me: Qui mācipia uēdūt nationē cuiusq; in uēditione p̄nūciare
debent. ut inqt Vlpianus plerūq; enī natio serui aut puocat aut deterret emptorē: liccirco interest
nostra scire nationē p̄sumptū & enī est quosdā seruos bonos eē. q̄ natiōis sunt nō infamata quos
dā malos uideri. qa ea natione sunt. q̄ magis infamis est. nūc itaq; p̄co ex hac doctrina nationem

Fex tri
uialis.

Triuialia
Crotala.

Crotalia
margari
tæ.

crotalos
homo q.

liber lu
ciani de

dea syria
quæ.

Assyrii
stigmati
ci.

lucianus
assyrius.

lucianus
blasphe
mus.

lucianus
antigor.

apuleio.
Cuias.
Cuiatis.
Dicenda
natiomā
cipiorū
uenaliū.

LIBER

cappado pronunciat uenalis Asini tanq̄ mancipii: eūq; esse ait cappadocem tanq̄ nationis probatæ: nāq; ex
ces serui. cappadocia regione asiatica serui utiles & boni uenales deportabant: quos cappadocas poetæ con-
 cinnentes appellant: Persius. Martialis. Papinius. Ad hunc intellectum referendus est uersus ille
 Oratianus eget æris cappadocum rex. ubi rex cappadocum significatur nō rex cappadociæ ut ego
 sentio: sed dominus famulosus. habensq; cappadocum. i. mācipiorum legiones in famulicio. Cap-
 padocia bifariam diuisa est in maiorem cappadociam & alteram. quam pontum nominauerunt.

cappado Strabo in. xii. cappadociam di-
cia. cit fuisse diuisam in decem stra-
Strata tageas. hoc est p̄fecturas: olim
gea per Romani concessere libertatem
fectura. cappadocibus ob amicitia: quā
Liberta illi recusauerūt dicentes se eam
tem recu ferre non posse oraruntq; ut si-
fant cap bi rex daretur. Tunc Romani
padoces. admirati q̄ inuenirentur: qui li-
cappado bertatem recusarent permiserunt
cia res ex ut quem uellent regē eligerent
cellens. illi Ariobarzanem elegerunt: cū
 igitur ex cappadocia boni serui
 uenirēt. ad id alludens asinum
 scite festiuiterq; cappadocium esse pronunciat tanq̄ generosum. Dum hæc conderem subit memo-
 ria rei uulgaris quidem & quotidianæ attamen notabilis. & enim uulgo quotidie uolentes quāli-
 bet rem excellentem denotare. eam cappadocam appellant: Tam uiri q̄ foemina. tam pueri q̄ se-
 nes. sic faba prægrandis & eximia dicitur cappadocia. sic egregie improbus dicitur esse ex cappado-
 cia. sic de aliis prope infinitis dicitur cappadox est. Nimirū debet subesse ratio aliqua in tanta uul-
 gi nominatione. quam ego coniectatorie coniecto fluxisse ex hac appellatione seruili. nam cum
 seruum bonum frugi & præter ceteros aptiorem in uenditione uellent ostēdere: cappadocem eū
 & ex cappadocia esse pronunciant: tanquam ex natione minus infamata. & ex qua mācipia om-
 nium præstantissima optimaq; uenū subiciiebantur: Res interdum protritas & in usu uulgi pro-
 miscuas mecum mustitans. ad doctrinam moresq; priscorum pro uinili parte reuocare contendo:
 ut uideantur municipes mei non parum multa retinere doctæ antiquitatis uocabula atq; adum-
 brata uestigia: super quo aliubi plura: Illud adde dignum annotatu. Quod apud græcos dicitur
 τρία καππακακιαστὰ. id est tria. ccc. pessima uidelicet cappadocia: creta: cilicia: tāquam homines
 indidem prouenientes sint pessimi mortalium. dicitur ab eisdem græcis monstrum siue portentū
 cappadociō. Diuus Augustus i libro de grāmatica illud τρία καππακακιαστὰ. i. tria cappa pessi-
Tria cap ma autumat dici de tribus corneliis uidelicet: Cornelio Sulla: Cornelio Cina: Cornelio Lentulo. q̄
pa pessi pessimi perniciosissimiq; extitere. **Mathematicus:** Peritus scientiæ sideralis: & matheseos profes-
ma. sor: qui & genethiaci. & caldei. & planetarii nominantur: de quibus apud Suetonium copiosus.

Leges **CORNELIÆ** legis: Cornelius Sylla dictator leges tulit ab ipsius nomine cornelias nuncupatas. M.
corneliæ Tullius in prima philippica. Quere acta gracchi leges semproniam proferentur. quare Syllæ corne-
 liæ. Apud iuriconsultos. Mentio est de legibus corneliis. Titulo ad legem Corneliam de falsis.
 Item ad legem corneliam de sicariis & ueneficiis. & aliis pluribus in locis: erat in lege cornelia
 caput. quo pœna sanciebatur in illum. qui liberum hominem pro seruo uendidisset. isq; pœna ip-
 sius legis corneliæ tenebatur. in libris iuriconsultorum non extat hæc quidem lex cornelia: Sed
 per alias leges interdicitur: ne quis liberum pro seruo uendat. Nunc itaq; ueluti Asinus sit manci-
Error de pium & homo uenalis: Festiuiter ludens meminit corneliæ legis: corrigendus est error in hoc lo-
oratoe p co multorum: qui legentes apud Quintilianum & alios citari testimonia. M. Tullii pro cornelio:
cornelio intelligunt orationem pro Cornelio Balbo: cū intelligenda sit oratio pro Cornelio de maiestate:
 qui in tribunatu pro rostris pro contione. codicē in quo lex erat perscripta ipse recitauit: qd̄ ante
 corneliū nemo tribunus fecisse estimabatur. & iccirco accusatus. tanq̄ maiestatem tribuniciam imi-
 nuisse quē Cicero defendit: egitq; pro Cornelio quadriduo: qua in causa Fulgentibus armis præ-
 liatus esse proditur. cōsequutus dicēdo. ut populus Romanus admirationē suā. nō acclamatione
 tantū. sed etiā plausu cōteretur. **QVIN:** Hortatiuū est. **BONū** & frugi: Verbis hisce utebatur
 uenalicarius. i. uenditor in uenditione seruorū. & ppria laus serui est: ut frugi dicat. i. utilis neces-
Venali sarius: Oratius in sermonibus dauus ne. ita dauus. Amicū mācipiū. dño & frugi. Plautus ita seruū
ciarius. par uidet frugi se se instituire: frequēs est locutio apud auctores bonæ frugi seruus. **PER** conta-
Seruus tur anxie: Ex more. s. emptorū: qui in emendo rem uenalem curiosius contemplantur cauētes ne
frugi. a uenditore circumueniantur: Anxitudinem dixerunt ueteres pro angore: sicut albitudinem pro
Anxitu albore. candore ue. **VERVE**cem uidet: id est mansuetum mitem quietum instar ueruecis: & uer-
do. uecina placiditate præditum: in proximo uolumine dixit quouis ueruece mitiorem efficere.
albitudo

OCTAVVS

NEC calcitronē: In edicto edillitio scriptū sic fuit. equus mordax. ac calcitro uitiosus nō morbo sus est. calcitrones at dicunt. q̄ infestant calcibus & calcitrandi uirio sunt obnoxii: qd̄ nō solū de brutis aiantibus: sed ē de hoibus dici testis est plautus. in asinaria his uerbis. ita hęc morata ē ia nua. exēplo ianitorē clamat p̄cul si quē uidet ire ad se calcitronē. FOEminibus: Femoribus & Fœmina coxis: signate locutus. nā fœmina p̄prie sunt partes femorū: interiores qd̄ docet plinius sic scribēs in. xxyiii. fœmina atteri aduriq; eq̄tatu notū est. LVRconē: Nomine p̄broso cōtumeliosoque

nec calcitronē qd̄ē: sed p̄sus ut asini corio modestum hominē īhabitare credas. q̄ res cognitu nō ardua. Nā si faciē tuā mediis eius fœminibus emiseris. facile p̄cōtaberis: q̄ grādem tibi demonstrat patientiā: sic p̄æconem tractabat diacule. sed ille cognito cauillatu: similis indignati. At te inquit cadauer surdū: & mutum: delirumq; p̄æconem: omnipotens & omniparēs dea syria: & sanct⁹ Sabadius: & bellona: & mater Idea cum suo Adone Venus domina: cęcum reddant: qui

cans sermonē cū risu aliquos incessentem. ideo demosthenem urbanum fuisse dicunt dicacem negant. itidem a dicendo dicteria nominata: sunt autem dicteria ioci & cauillationes græci scōmata & ledorias uocant de quibus suo loco plura. CAuillatu: Cauillatione irrisione. AT te īquit: Impræcatio dira in p̄æconem qua impræcatur. ut ira deorum. & ultione obsurdescat. obmutescat. excecetur. OMnipotens dea syria: P̄hi tradunt. & memorat Augustinus in. vii. de ciuitate dei unum esse deum. & unam deam. quæ numina uariis nominibus nuncupantur. sic sol apollo liber hercules mars mercurius. aliis quoq; prope infinitis nominibus colitur. sic iuno dicitur dea tellus & mater magna. & ceres. Diana luna. proserpina. dicitur eadem Dea syria. ut autem magistra lectione compertum habemus. Deæ syriæ. & deæ cybeles. quam & magnam matrem dicunt: sacra sunt consimilia: cum una sit dea. nam sicut cybelei galli amputant sibi uirilia sic & deæ syriæ semiuiri cinedi. sicut illi fanatici secant membra & insana iactatione discurrent ita sacerdotes deæ syriæ profecant masculos gladiis lancinant membra flagris. & afflatu furoris bacchabundi uaticinantur: ex hoc profectu & uerberatione cum membra tumescant siriacorum sacerdotum. ob id dixisse uidetur martialis iuro per siriōs tibi tumores. Omnino communia & fere eadem numina esse produntur cibeles & dea siriā. & ut inquit Augustinus nō tā sunt multæ deæ: q̄ multa unius nomina. igitur quæ cognomina conueniunt cibelæ eadē deæ siriæ decenter apponuntur. cibelæ omniparens cognominatur. quod telluris epitheton est. nā eadē & tellurē & magnā matrē eē uolūt. cōsimiliter dea siriā noiatur oīpotēs oīparēsq;. q̄si oīum p̄rēs oīa gignēs. cōplūsula alia sūt cōsimilia. atq; germana: q̄ prout occurrēt suo loco dicentur.

SANctus sabadius: Eūdē haberi solē atq; liberū accepimus: quem sabadium nūcupātes magnifica religiōe ī thracia celebrāt. ut Alexāder scribit ei; deo ī colle ædes dicata est: specie rotūda cuius mediū iterpater testū. rotūditas ædis mōstrat huiusce sideris specie sūmoq; tecto lumē admittit. ut apparet solē cuncta uertice sūmo lustrare lucis imissu. & quia eo uniuersa patescūt igitur cū dea siriā sit luna. & cætera numina fœminea cōplectatur: merito illi iungitur sabadius q̄ ē sol & liber pater breuiterq; oīa masculina numina cōplectit. Addamus hoc ī loco & illud tāq; auctarium quod numina quædam antiqui coluerunt utriusq; sexus particulatione pollentia: quos deos arsenothelis appellant quasi dicas masculo fœminos: quo nomine quædam quoq; animalia ab aristotele nominantur semet ineuntia. Sabadii dei meminit. M. Tullius in libris legum: eū que ut peregrinum eiectum e ciuitate atticorum tradit & si mendose sabeius pro sabadius scriptū legit. in monumentis græcorū maximeq; apud suidam compertio sabazium dici deum diōysium hoc est bacchum ἀπο τοῦ σαβᾶειρ. ita enim barbari dicunt bacchari. BELLona: Dea bellice qua Virgilius ī. viii. quā cū sanguineo seq̄ bellona flagello soror martis & uxor. nā ut iqt̄ augustinus ī sexto matrimōia sororū iungit & frat̄ bellonā matrī collocāus: uulcano uenerē neptuno salaciā. bellona dicta ut grāmatici deriuant quasi bellonata: alio quoq; noīe enyo poetis nominat. IDEA cibeles: Ab ida mōte phrigiæ & cretæ: sortita nomē utrobq; enim cerimonix cibeles ī magna erāt ueneratione hospes numinis: ideī dicit̄ a satirographo scipio nascica q̄ simula chrū cibeles hospicio domestico accepit. CVM suo adone: Hoc iūgēdū ē inferioribus. ut ita iūcti legas: cū suo adone uenus domina. nā sicut atis iūgit cibelæ. ita ueneri copulat Adonis. de quo supra dictum est. ab apro tradunt iterēprū Adoni id ad solē referētes. ī Ezechiele scriptū est: & ecce ibi mulieres sedebāt lugentes adonidem. ubi intelligi uult fuisse dolatriam celebratā

Calcitro nes.

Fœmina

Lurcōes.

Lurcare.

Ventres.

pro para

sitis.

Dicaci

tas.

Dicteria.

Scōmata

Vnus

deus.

Nomina

plura.

Cibele &

dea syria.

eadem.

Omnipa

rens.

Sabadius

Arseno

thelis dit

Bellona.

Enio.

Adonis.

In honorē adonidis. scribit Amianus Marcellinus in. xxii. historiæ: adonia fuisse festiuitatē adoni dedicatā: uerba Marcellini hæc sunt. Euenerat hisdē diebus annuo cursu cōpleto adonia ritu ueteri celebrari amato ueneris. ut fabulæ fingūt apri dente serali deleto: qđ ī adulto flore sectū ē idiciū frugū. de adonide. q̄ colebat ī syria: fabulat lucianus ī libro de Dea syria. Scurrilibus: Rīdiculis. & mordacibus. a scurra scurilis deriuat. Quiliāus ī. vi. scurrilē dicacitatē oratori alienissimā eē tradit cōsimiliter. M. T. scurrilē iocū improbat perīde ac īdecoꝝ oratori & uiro graui.

Scurra.
Scurrilis.

Velitaris: Velitari ē pbra ultro citroq; obiectare. uelitatio quoq; dī pbroꝝ obiectatio ab exēplo uelitaris pugnae. de hoc supra scripsi uelitati aduerbiū est ut salutari quo usus ē lisenā.

FERO: Asino feritatis idomitæ ferinæq; naturæ. Simulacꝝ statutā deæ syriæ. Medicū: Festiuitē dictū de medico statutæ fractæ parādo. Lymphaticus: Furibūdus fanaticus: bacchabūdus. græci βυμφοληπτοꝝ uocāt. lymphare ē ī furorē cōmouere: Valerius flaccus totā lymphauerat urbem: statius. It lymphate deo. scātēt poetæ hac locutione. EMPTIONē desineret: Omitteret & ab emptiōe desisteret locutio elegans. & apud eruditos frequēs. M. T. libēter mehercule artē desinerē tecūq; & cū similibus nri uiuerem: passim dixit Au. Gellius disciplina tibiis canēdi desita ē. idē uocabula desita uocat q̄ desierūt eē ī usu: & exoleuerūt.

Artem desinere.
Desita uocabula.
Numi appendebarur.

Mille denarium.
Mina habet drachmas lxxv
Spartea.
Spartum
Spartaria
carthago

PRÆCIO depēsō: Depēsū accipe p̄ solo uerbū ductū ex ritu priscoꝝ: apud quos asses librales appēdebāt. idē expēsā ratiōibus & impēsā dicūt: ab eodē ære ipēdēdo dispēsatores & pēsioēs. idē dispēdiū quoq; pro dāno qđ ī dispēdēdo solet minus fieri hic ēt cōpēdia. & ipēdia noiant. M. Varro. & plinius auctores. TEDIO mei: Signat se minimo p̄cio fuisse diuēditū cū dominus asini uel fātula mercedula accepta gauderet: abalienare asinū fastiditū: cuiusq; tedio iā pridē afficiebat. SEPTEMDECIM denarium. Pro denarioꝝ. sic. n. ueteres locunt. hoc mille denariū: hoc mille nūmū pro denarioꝝ. & numoꝝ. dicebant ēt duo milia denaria auctor. M. Varro in libris de analogia. lucianus ait asinū fuisse huic cynedo uēditū τριακοῦτὰ δραχμῶν. ī. triginta drachmis. Mina autē siue libra hēt drachmas. lxxv. PHILEBO: Græce δὲ φίληβος τοῦτο γὰρ εἰχέρομα οὐρησάμερος με. philebus hoc enim nomen habebat meus emptor. TVMIDA parte deligatū: eam partem in asino signat: quæ tumore turgida circa collum iumentorum propter uincula tractoria esse solet. Codex manu scriptus habet tumida spartea quæ lectio purior est & probior ubi spartea ponitur pro helcio & uinculo ad trahendum accommodato. dicta a sparto ex quo conficitur: spartum at herba hiberica ē siue iuncus: quo sutiles naues suebant: a cuius copia carthago noua in hispania spartaria cognominatur. hinc sportæ. quasi spartæ dictæ. de sparto plura plinius in. xix. idem ī. xxiii. dubitat an genista. quæ præstat usum uutilium sit spartum. græci ad funes sparto usi sunt: unde spartea pro fune & uinculo. tumida autē dixit a crassitudine funis & uiculi spartei. NOUCIŪ famulū: Asinum intellige. PVELLÆ: Festiuitē & merito puellas appellat effemiātos euiratosq; cynedos q̄ ī sextū pene muliebrē erāt reformati. citra oēm uirilitatē: quos sedebat q̄ nati eēt masculi. sic Catullus atym: sic gallos cybeleios. q̄ gēitalia mutilabāt fœminino gñe decēter appellat. lucianus: ὠκορασία δουλορημῶν εὐρημαί. καλοῦ καὶ ἀδρου καὶ κατὰ παλοκῆρ τὸ γέρος. i. o puellæ seruū uobis emi pulchrū. & uberē. & natōe cappadocē. ubi annotādū a luciano quoq; cōmēdari asinū cappadocē tāq; ex regiōe p̄cellēti. ut dudū a nobis explicatū ē. itēps luciani qđ sibi uoluerit. hoc ī loco nō dispicio. q̄ illud ὠκορασία. itēptaf coralia. īscitissime īēptissimeq; cū apđ græcos dictōe usitatissima τοκορασιον puella dicat: & lucius nī ὠκορασία scitissime exp̄serit dicēs o puellæ. ILLÆ puellæ: Ex luciano ad uerbū: ησαρτὰ κορασία τὰντα ὀχλοσκιραίων σινεργῶν του φίληβου. i. erāt illæ puellæ turba cynedorū philebi copatoræ. INTOLLUNT: Tollunt sustolunt clamores insuauēs & absurdos interdū absonus dicitur. sine sono. ut tradit Nonius.

Interps
Luciani
cecutiens

scurrilibus iam dudū contra me uelitaris iocis. An me putas inepte iumēto fero posse deā cōmittere: ut turbatū repēte diuinū deiiciat simulachrum? egoq; miser cogar crinibus solutis discurrere. & deæ meæ humi iacenti aliquē medicū quærere. Accepto tali sermone: cogitabā subito uelut lymphaticus exilire: ut me ferocitate cernēs exasperatum: emptionem desineret. Sed p̄uenit cogitatū meū emptor anxius: p̄cio depēsō statū: qđ qđē gaudens dominus. s. tedio mei: facile suscepit septēdecim denariū. & illico me tumida spartea deligatū tradidit Philebo: hoc enim nomine censebat iā meus dominus. At ille susceptum nouitium famulum trahebat ad domum. statimq; illic de primo limine proclamat: puellæ seruū uobis pulchellū en ecce mercato perduxī sed illæ puellæ chorus erat cynedorum: quæ statim exultātes in gaudium: fracta rauca: & effeminata uoce clamores absonos intollunt.

OCTAVVS

RATI: Opinantes. Ministerio suo: Obscenū ministeriū intelligi uult: quo. f. cynedi & patici co
 lunā a subactore. NON ceruā pro uirgine: Alludit ad fabulā iphigeniæ: q̄ talis est: cū græci ī ex
 peditionē troianā pficiscentes in aulidē uenissent. Agamēnō ceruū Dianæ ignarus occidit. un
 de irata dea flatus uentorū remouit. & in undis uiolentior cōmota tēpestas. quāobrē cū nauigā
 nō possent. & pestilentia sustinerent. oracula consulta dixerunt agamēnonio sanguine dianā eē
 placandā. & ut Ouidius narrat. calchas uates cecinit sanguine uirgineo placandā uirginis irā esse

rati. f. uere quē piām hominē seruulū ministerio suo
 paratū. Sed postq̄ non ceruā p̄ uirgine sed asinū p̄ ho
 mine succidaneū uidere: nare detorta: magistrū suum
 uarie cauillant nō. n seruū: sed maritū illum scilicet sibi
 perduxisse. Et heus aiūt. caue ne solus exedas tam bel
 lum scilicet pullulum: sed nobis quoq; tuis palumbu
 lis nōnunquā imptias. hæc & huiusmodi mutuo bla
 cterantes: præsepio me proximū deligant. Erat qui
 dam iuuenis satis corpulētus: choraula doctissimus:

deo. ergo cū ab Vlyxe p̄ nuptia
 rū simulationē abducta iphige
 nia in eo eēt ut imolare: &
 ante arā cōsisteret numinis mi
 seratōe sublata est. cerua suppo
 sita. ipsa uero trāslata ad tauricā
 regionē regi toanti tradita sa
 cerdos dianæ facta ē. lucretius
 uero & Virgilius citra mētionē
 ceruæ suppositæ pdiderūt cesā
 eē iphigeniā. & eius sangtūe uē
 tos tēpestatēq; placatā. lucreci
 us iphianasā uocat. sic scribens
 iphianassai turparūt sanguine

Iphianas
 sa.

sede ductores danaū. Ouidius Martialis. cæteri p̄ uirgine suppositā ceruā tradiderūt. notū ē na
 sonis carnē supposita fert mutasse mycenida cerua. SVCcedaneū: Suppositū. subditū. uicarium
 uocabulū ē ex plautino sōte deriuatū. ī epidico. n. scripū ē. men piacularē oportet fieri ob stultici
 am tuā: ut meū tergū stultitiæ tuæ subdas succidaneū. quæri at̄ solet a studiosis quid significet. &
 q̄ nā apud antiquos forēt hostiæ succidaneæ. ē at̄ succidaneus q̄ succedit in alienū locū quasi uica
 rius suppositusq; a succedēdo dictus succidaneæ hostiæ. ut docet Au. Gellius quasi succedææ ap
 pellatæ sunt: quoniam si primis hostiis litatum nō erat. aliæ post easdem ductæ hostiæ cedebātur
 quæ prioribus quasi cæsis luēdi piaculi gratia subdebātur. & succedebāt. ob id succidaneæ a suc
 cedēdo nominatæ. eadem ratione uerbi præcidaneæ quoque hostiæ dicuntur quæ ante sacrificia
 solemnia pridie ceduntur. quā etiam ferias præcidaneas dici uoluerunt quæ solemnes legitimas
 q; ferias præcederent. M. Cato prius inquit q̄ messem facias porcam præcidaneam hoc modo fie
 ri oportet de qua sic scribit Gellius porca præcidanea appellata quam piaculi gratia ante fruges
 nouas fieri cœptas immolari cereri mos fuit. quod ad succidaneum attinet. diuus Cyprianus nō
 mius elegatiæ oratoriæ quā ecclesiasticæ doctrinæ cōsultus decenter dictionē hanc usurpat. cum
 ait nō pōt uideri cessasse. qui uicarios sustituit. & qui p̄ se uno plures succidaneos suggerit. NA
 re detorta: Indicium est indignationis irrisionisq;. naris enim ut auctor ē Quintilianus derisus
 contemptus fastidium significari solet. MAGistrum: philebum. CAuillantur: Irrident illudunt
 fastidiunt lucianus ait εσκωπτερ. ναη σκωπτῶ græce cauillor. MARitum: Obscene rei signi
 ficatio ē tanquam philebus asinum redemerit sicut uxor uitnm a quo subagitaretur erat enim cy
 nedus paticus lucianus. τουτορ ουδουλορ αλλαρ νυφιορ non hunc seruum sed sponsum du
 cis. EXedas pullulum. Sensus ē. nolito tu solus perfrui hoc asello sed eius concubitus nobiscum
 quoq; partiaro cōmunica. Allegoricos totum dictum namq; solemus soli: exedere & edendo ab
 sumere pullulos illos totos: q̄ sūt sciti saporis nulla pte sodalibus iptita bellus p̄ terea pullulus dī
 festiuū elegāsq; deliciolū. & ē nomē blādīmēti. oli Caligula a Romāis appellatus ē pullus & pup
 pus. plautus quoq; ait ī cassina meus pullus. meus passer. mea colūba milepus. Antiq̄ pullū uoca
 bāt puerū eius a quo amabat: uñ q̄ntus fabius q̄ eius natis fulmie ic̄ta eēt pullus iouis appellatus
 ē plinius noster ī arboribus pullulos uocat sobolē pullulātē. ex radicibus & plātaria. nullis uero
 arboribus tales pulluli pueniūt nisi q̄rū radices amore solis atq; hymbriis ī sūma tellure spaciānt.

Succeda
 neus.
 Succida
 neæ ho
 stia.

Præcida
 neæ.

Pullus
 nomen
 blandi
 menti.
 Pullus io
 nis.

PALūbis: Trāslatio a pullis palūbiū: qbus adhuc iplūibus cibū iptiri solet m̄. & nos īfarcis pla
 utus ī asinaria ubi qd dederā. q̄si colūbæ pulli ī ore ābæ meo usq; eratis. uiuere palūbes ad .xxx.
 annū Aristoteles & plinius auctores sūt. hyeme muti sūt uere uocales. Nigidius putat cū oua īcu
 bāt sub tecto noiata palūbē reliq̄re nidōs. caro palūbis ī cibatu coeret uenerē & ignia hebetat hīc
 albertus magnus q̄ melius calebat phycas philosophias q̄ latinitalis elegātiā palūbū ex eo dici
 tradit qd pcat lūbis pp ueneris. f. refrigerationē. palūbus ferus e posca decoctus medefceliacis ce
 liaci Varrōi & plinio sūt q̄ laborāt alno cita. Cor. cellus celiacū morbū a græcis noiati tradit q̄ iu
 uētriculi porta cōsistit. MVtuo: Vicissim mutuiter quoq; a ueteribus dī. BLAsterātes: stulte &
 cupide & imodice loquētes qd uerbū a græco. βλαξ originē ducit blax at̄ dī stolidus & mollis.
 apud Oratiū blaterare priā syllaba correpta ponit illo uersu & magno blateras clamore fugisq;
 apud

Pulluli.
 Palūbes.
 Palum
 bus unde
 celiacus
 qui.
 Blax.
 stolidus.
 Blaterā.
 chorau
 les.

CHOraula: Choraulæ græce dicitur Tibicen. Choraulam appellant artem Tibiciniam. a Cho
 ro & aula quæ Tibia significatur. ptolemæus rex ægypti culpatur a scriptoribus. & imprimis a

- Tibicinū** Strabone quod præter alia flagicia etiam choraulam exercuerit: qua adeo gloriabatur ut non contareretur certamina tibicinii in regia celebrare. Tibicinium enim uocabulo oppido eleganti appellauit in floridis lucius noster artē tibiis canendi. Ab eodē choraulæ monumentarii dicti sunt Tibicines. qui ad sepulchra apud sitos hoc est defunctos canebant. quales prisca siticinas uocant. **Collaticia** stipe demensa: Signat tibicinem redemptum esse pecunia: quam eleganter Collaticia dici potest. Stipē autem dici æs. & pecuniam notissimum est: ut interpretatur. M. Varro a stipando stipem nominarunt: quoniam non in arca ponebāt: sed in cela stipabāt id est componebant: numerum pecuniæ maiorem quomius loci occuparet a stipe inclinatur uerba stipulari: & restipulari: stipulatus: stipulatio. quibus uerbis stipem. i. pecuniam alligamus. non facit ad stomachum interpretamentum illud quod scriptū legimus libro tertio institutionum stipulum apud ueteres firmum appellari a stipite & inde stipulationis nomen deduci. Demensa autem accipe pro numerata soluta: una dictio est. M. T. ut uerba uerbis quasi demensa & paria respondeant: sic & demensum dicitur quo nomine significat cibarium seruorum. nam serui quaternos modios frumenti accipiebant in mense & id demensum dicebatur. siue dimensum utrū autem a mense an a metiendo incertum est. quidam in duas dictiones distinguunt. ut sit demensa. s. numulari tanquam significet pecuniam demensarii mensa esse persolutam: quam græco uocabulo trapezam uocant: unde & trapezita dicti argentarii mensariiq; dictione apud plautum frequentissima. **CORnu** canens: Cornicinem denotat. **PRO**miscuis opis. Sicut in cultura fundi plures operæ parant. ita hic subcontractor cine dor: opas uenerias distribebat. **partiaris** cōcubitus p oēs q̄li i orbē ibat nemie obscenissimæ libidinis exorte. **LABoris** uicarius: Vicariū qd nemo nescit dicius q uicē alterius gerit ipletq; q fugit misterio subditus i alienū locū. liuius i qnto hūc ego istitutū disciplina mea uicariū p me rei pu. do dicoq; itē alibi uicariū tibi expediā. iterdū nomē ē adiectiuū. dixit Cyprius has p me uicarias litteras mitto **Q**uitilius i gladiatore mortē alceſtis uicariā decēter appellat q. l. p admeto marito mori nō recusauit: eiusq; morituri fatū uicēq; subire. ab eodē māus uicariæ dicūt p altero pugnaturæ. igl laboris uicarius erit asinus. q geret uicē laboris i cōcubitu & subcontractor laboribus ueneris exhaustū uicissim recreabit. uicariū sūt uiliores serui q seruiūt maioribus seruis de qbus frequēs mētio apud iuris cōsultos oratores & poetas. **DE**fectis: Exhaustis & ut iqt Catullus: exfututis nimio cōcubitu. **IN**clusiati: Versicolore ueste iduti. deformatio ē syriacorū sacerdotū q uatio cultu exornati pcesserūt. delicata at uestimēta dissolutio nē ai & corporis signant. **IN**clusiati uel potius idusiati significat uestiti idusio. ē at idusiū uestimētū qd corpori itra plurimas uestes adheret dictū q̄si itulū ab eo qd itus habeat. auctores. M. Varro & nonius hīc plautus i epidico dixit tunicā idusiata. sup hac re i scdo cōmētario copiosius. **DE**formiter formati: Ex cōtrariis distiōibus q̄sita elegātia est. ut deformiter formatos dixerit quos itelligi uult cōptos exornatosq; mulieribus ornāmētis: q uig; maxie deformāt: sedāt deuenustat. **Q**uitilius i hāc sniam scribit hāc digna memoratu scituq; si qs corpora uiroꝝ uulsa atq; fucata muliebriter comat foedissima sūt ipso formæ labore. & cultus cōcessus atq; magnificus addit hoibus ut uersu græco testatū ē. auctoritatē. at muliebris & luxuriosus nō corpus exornat sed detegit mētē: i deuteronomio p̄cipit ne mulier iduat ueste uirili nec uir utat ueste foemīea abomiabilis. n. apud deū ē q facit hoc. **F**aciē deliti: Id est habētes faciē fucata & pigmētis illita antiq; figura ē. delitus: ut illitus: ut oblitus inclināt a uerbo delino delini delitū. a deleo uero fit delitū. lino facit i p̄terito liui & leui: uetustissimi ēt lini ptulisse iueniūt: i supino facit litū. nā **Vir**gilius in quarto Georgicoꝝ. & paribus lita corpora guttis. sic & delino qd a lino cōpositum est facit delitū. **C**enoso pigmento. Crasso & pingui fūco: nāq; mulieres non parum multæ faciē fucant pigmentis pinguibus. & quasi delutant lutamentis Ceni & uisi. id quod iuuenialis carpit in muliere illis uersibus. interea foeda a spectu ridendaque multo pane tumet facies aut pingui popeana spirat & hinc miseri uiscantur labra mariti: **Vel** cenoso pigmento. expone pro sordido & faciē de formante. pigmenta enim in facie uirili sunt foedissima. & cenoso. cenosiora.

Diuus Augustinus pigmēta & fucos taxans sancte & salubriter sic scribit fucare faciē pigmentis quo rubicōdior uel candidior uel uerecūdior appareat adulterina fallacia est: scribit iulius firmicus q̄ q̄ oriētibus pleiadibus nascēt hi erūt unguētis oblti polita frōte: & accuratis uestibus semp nitidi: q̄ alienis crinibus appositis fictā & cōpositā pulchritudinē mētiāt. totius corporis formā uario pigmētō: gñe molliētes: ii dēptis pilis corpus suū i fœminei corporis imāginē trāsserēt. quoꝝ uestes ad muliebris cultus similitudinē excolūt: ii molliter ambulātes ue-

oculis obūctis graphice prodeunt. mitellis & crocotis. & carbasinis. & bombicinis iniectis. quidam tunicas albas: in modum laciolarum quoquo uersum fluate purpura depictas cingulo subligati: pedes luteis induti calceis: deamque serico contextam amiculo: mihi gerendam imponunt: brachiisque suis

funt species pigmentoꝝ: pigmentarius dicit concinnator pigmentoꝝ. Maternus tradit quicūq; habuerit horoscopū in parte libræ. xxyi. erit pigmentarius uel thurarius. OCVlis obunctis: iulius pollux ad cōmodū Cæsare scribens inquit τὸν σὸ φθάλμουσ ὑπογραφεὶ τασὸ φρυσὸ μελαίρη. i. oculos suppigat supercilia denigrat plinius quoq; nos in. xi. tanta est inquit decoris affectatio: ut tingant oculi quoq;. GR. Aphice: Eleganter cōdecōre conciniter: aduerbiū est: quo frequenter utit Gellius. sic & graphicus hō dī ad unguē factus absolutusq;. plautus nā tu habes seruum graphicum. & q̄nti uis precii trāssatio a pictura quæ græce dicitur graphis. cuius plinius cōmeminit in. xxxv. his alia multa graphidis uestigia extāt. in tabulis ac mēbranis. ex quibus proficere dicunt artifices. idem antigraphicē uocat picturā: quam in tota græcia pueri ingenui ante oīa docebantur. Res ergo eleganter depicta graphice formata & graphica dicitur qd̄ & ad alia quoq; eleganter sciteq; trāssertur. Mitellis: Mitra diminutiū ē mitella: de qua poeta i ludicro idilio. copa syrica caput graia redimita mitella: mitras at̄ & mitellas ornāmēta eē fœminæ: ex qbus redimicula religabāt. nouerūt oēs: quibus notū est notissimū il lud Maronianū. & tunicae manicas: & habent redimicula mitræ. CROcotis: Crocotæ dicunt tunica isētæ croceo colore: talia at̄ uestimenta delicata sunt. & fœminea: unde neuus optimo epitheto mollicinā crocotā nuncupat. plautus crotulam sine crocotulam appellat in epidico. idē in aulularia. crocotarios isēctores dixit. q̄ crocotā isficiūt tīgūtq; uestes crocei coloris. Apud græcos. κροκωτοσ est εἶδος χιτῶνος. i. species tunicae & ut iquit suidas crocotos est ἐρλυμαε γ κοκλωρ. i. uestimentum orbicularū. epicrocū quoq; genus uestimenti isēctum colore croceo. cuius meminit. M. Varo. crocomagma uero alia res ē. alius significatus. Siquidē dioscorides. plinius Celsus crocomagma ponunt pro fece & retrimēto croci. Cuius usus est i medicā efficac uerba Cor. celsi ex libro. y. sunt hæc. Crocimagmatis qd̄ quasi recrementū eius ē. idē crocimagma adhibet psæpe ad malagmata apd̄ pliniū legit̄ crocimigma uolumine. xxi. s; purior lectio ē crocimagma. nāq; ut idē docet i. xiii. feces unguētī magmata appellāt. unde croci magma quasi fex & recrementū dī: ad hæc adde crocotiū dici genus operis pistorii: poetæ græci aurorā κροκοπελορ ποσαν a ueste coloris crocei. CARbasinis liteis Carbasum genus lini eē aliubi annotauimus mira tenuitate. i hispania sūt repta carbasa ut iqt̄ plinius. idē carbasi sinus & carbasi nā uestes Virgilius i. xi. tū crocēā chlamidēq; sinusq; crepātes carbaseos fuluo i nodū collegerat auro. BOMBicis: De ueste bōbicia scripsimus i notis seruii. & i cōmētariis proptii copiosissime de qua satyricus poeta. Delicias uel pāculus bōbicis uirit. pāphile mulier uestē bōbicinā priā te xere iuēt̄ plinius i. xi. de bōbice uermiculo scribēs. telas iqt̄ araneoz; mō texūt ad uestē luxūq; fœmiæ: q̄ bōbicia appellāt tāta tēuitate cōficiūt. ut denudet fœminā uestis bōbicia: nec puduit has uestes ēt uiros leuitate usurpat̄ pp̄ onera æstiuā i tm̄ a lorica gerēda discessēt moris ut one ri sint ēt uestes. Vestis bōbicia ē & ut ego sētio illa pp̄rie q̄ sericā & olosericā uulgo noītant. & bōbices sūt illi uerniculī sericarii. q̄ apud nos sericū cōficiūt p̄stātissimū. Quidā tuicas: Ordo ē & sensus qd̄ subligati cingulo tunicas hoc ē habētes subligatas tunicas. & cinctura constrictas: q̄ erant depictæ colore purpureo: in modū lanceolæ. Vītata eloquentōis figura ē. ut illigata comas. subligata tunicas. collecta sinus. Videt̄ autē signare uirgatas uestes. quæ texunt hodie quoq; deductis uis i modū uirgæ: de qbus poeta intellexit illo uersu uirgatis lucent sagulis. Nō me p̄terit id ex Seruiana interpretatione aliter enarrari posse. LVteis calceis: Lutei coloris: ut docet Gellius Luteus color est ruffus paulo dilutior poetæ luteā aurorā bono epitheto cognominant. pro rubentē. quā neuus pudoricolorē p̄licenter appellauit auctor est plinius lutei coloris honore antiq̄ssimū i nuptialibus flāmeis totū fœmis cōcessū eē. & iō nō numerari iter p̄cipales colores. AMiculo: Vestitu & uelamie serico uestē olosericā dicūt totā serico textilē sine alia materie

stigia sua cū delicata quadam moderatione suspendūt & p̄ce nitebit eos. quod uiri nati sint pigmenta sunt mō ad fucandā faciē accōmodata alias pro coloribus pictoꝝ accipiunt. De quibus caput est apud pliniam in. xxxv. pigmenta quoq; pro aromatibus usurpant. Diuus Hieronymus aromata inquit

Vestigia suspendūt

Pigmenta

Pigmentarius.

Oculi pingunt

Graphice.

Graphicus hō.

Graphus antigraphicus.

Mitella.

Mitra.

Crocota.

Crocotula.

Crocotarius.

Epicrocum.

Crocomagma.

Crocoplos.

Carbasa.

Bombicina uestis.

Virgatae uestes.

Luteus color.

Pudoricolor.

Oloserica.

Subserica.

- subfericā cui alia materies intexta est. Lāpridius in uita Alexādrī Romani īpatoris. sic refert: ue
 stes sericas ipse raras habuit olofericas nūq̄ induit subfericā nūq̄ donauit. sericarius dī textor
 uestis sericæ. Mihi gerēda: hic asinus & luciāo dictus θεοφορητος hoc est deā ferens. Hūme-
 ro tenuis: Sunt uestes q̄dā sine māicis quas græci εσω.μι.λα.α.σ uocāt quali humero tenuis exertas
 & citra humerū desinētes talibus usitati sunt monachi & heremitæ q̄ hodiæq; ita figurāt: exer-
 tis extra uestē brachiis q̄d genus uestiū colobia nūcupāt quasi trūcata & mutila sine māicis. de
 q̄bus crebra mētio ē apud scri-
 ptores ecclesiasticos: & i decre-
 tis canonicis scriptū ē unde ui
 gesima. q. iiii. q̄ paulus heremi-
 ta in testamēto colobiū suum
 athanasio alexādrino episco-
 po reliq̄t: Tunica uero beato
 Antonio. EVANtes: Furore
 diuino afflati cōmotiq; & bac-
 cates a libero q̄ euan dicit Vir-
 gilius illa choꝝ simulās euan-
 tes orgia circū ducebat phrygi-
 as. Lymphaticū tripudiū: Cho-
 rea saltatioq; uesana & baccha-
 bunda decēter exprimit noīe
 lymphatici tripudii: a Liuiō
 lymphaticus pauor bono epī-
 theto dictus quoniā. f. ex pauo-
 re hoīes cōsternāt: & lymphati
 efficiunt. POSSessoris britini: Nomē ē p̄priū rustici opulēti fortassis a britia ciuitate bithiniæ
 deductū ut sētīt Hermolaus uir i nra memoria doctissimus. Lucianus meminit bericæ ciuitatis ma-
 cedoniæ. a qua beritinus cōmode deduci posset. Codex uetustus māu scriptus hēt possessoris be-
 ri q̄d placet. ut expōas eos uēisse i uillā beati hoc ē opulēti. et diuitis possessoris. FANaticus: Fu-
 rēter & īsane fanatici at furētes dicūt & proprie illi sūt: q̄ circa sana hoc ē tēpla bacchant. & ca-
 put iactātes p̄ furorē uaticināt: prout docet Vlpianus ad edilitiū edictū. q̄ apud iulianū q̄ri scribit
 si seruus iter fanaticos nō semp̄ caput iactaret & aliq̄ profatus eēt nihil ominis sanū uideri. & si
 q̄s p̄māet i eo uicio ut circa sana bacchari soleat & q̄i demēs respōsa det. & si p̄ luxuriā id sc̄m
 ē redhiberi tñ nō posse: qm̄ ediles de corporalibus uitiis loquāt: fanaticos græco uocabulo en-
 theos appellāt Firmicus maternus. erūt iqt̄ enthei uates diuini. q̄ horoscopū habebūt i. vi. pte ge-
 mioꝝ. leges apud eruditos frequēter entheos uates. & lyrā poeticā entheā noīari. entheata do-
 mia dī Catullo ipsa cybele: cuius enthusiasmo afflāt sacerdotes. sic. n. dī furor ille diuinus quo
 & poetæ calescūt. q̄ dictōe usus ē. M. T. i ep̄lis ad q̄ntū fratē. IN circulū rotātes. Talia fieri pro-
 dūt a corybātibus q̄ matris deū sūt sacerdotes. q̄ i sacrificiis armati saltādo capita iactāt. & numī
 ne afflati furis agitāt: q̄d coryptin & corybātari dicūt. uñ corybātibus iditū nomē. auctor stra-
 bo i. x. lucianus de siriacis hisce sacerdotibus. eadē scribēs. q̄ lucius nī iqt. ο.ι.λ.ε. u.ι.ρ.α.σ. α. πορ.ρ.ι
 φ.α.ρ.τ.ε.σ.κ.α.τ.ω.ε.κ. τ.ο.υ.α.χ.ε.ρ.ο.σ.ε.ι.λ.ι.σ.ο.ρ.τ.ε.σ. τ.ο.ι.σ.ξ.ι.φ.ε.σ.ι.ρ. ε.τ.ε. u.ρ.ο.ρ.τ.ο. τ.ο.υ.σ.π.η.χ.ε.ι.σ. i. illi. Mi-
 tras proiciētes & ceruicē subtus itorqueētes gladiis brachia discēbāt. MUSculos: Hic lacertorū
 masculi accipiūt: aliq̄ ī numeri sūt masculi p̄ oēs fere ptes corporis distributi. ut scribūt physici
 & memorat Albertus magnus: q̄ libro p̄rio de aīalibus musculū definit eē neruosū mēbrū: & sub-
 tiliter suputādo colligit q̄ngētos amplius musculos eē i corporibus. duricias musculoyē mitigat
 semē lini. ut iquit plinius. a similitudie musculi pusillæ bestię nomē iditū. ē & i mari musculus ba-
 lenæ præuius & dux cui auxiliū adminiculūq; iugiter exhibet: de quo plinius claudiū cæteri ali-
 as musculi significāt machias bellicas: quoyē Cæsar icōmētariis & Vegetius i. iiii. cōmeminerunt
 quibus protecti bellatores subeūt muros hostiles. qui turribus ambulatoriis uia parāt itineraque
 p̄muniūt. ANcipiti ferro: Bipēnē signat: q̄ securis ē hñs ex utraq; pte latissimū & acutissimū fē-
 auctores Quiliāus et Vegetius. Anceps at dixerūt acutū ex utraq; pte ut lucilius qui ait ueste:
 atq; ancipiti ferro effrigā cardēs. potes ēt si libet expōere ancipiti pro periculoso & dubio. ut di-
 cat gladius: quoyē sectio periculosa ē & anceps brachia dissecuisse. ut cōuēiat cū luciano qui dixit
 ξ.ι.φ.ε.σ.ι.ρ. ε.τ.ε. u.ρ.ο.ρ.τ.ο. i. ensibus secabāt brachia. BACcat: Furit sic Virgilius bacchat uates. SPI-
 tu repletis: Deo plēus. & ut græce iquit lucianus entheos. SAVciā uecordiā: Tales sūt quos deo
 niacos uulgo nominant. qui anhelitus crebros & suspiratus trahentes uecordia quadam uatici-
 na bacchantur furiunt insanunt. Firmicus maternus in secundo matheseos asserit homines a de-
 monibus possideri quos eiciunt expelluntque hi qui uulgo exorcistæ dicuntur & quamuis sit uio-
 lentus demon qui corpus hominū animūq; quatit siue ille ærius sit siue ethereus. siue infernus.
 homines

hominis exorcistæ iussione fugiūt: & p̄ceptis eius cū quadā ueneratione tērebuntur. exorcistas no
stri adiuratores interpretātur. quorū in ecclesia ecclesiasticisq; scriptoribus frequēs mentio ē: ut op
time nosti: Antistes amplissime qui in oī litteratura es eruditissimus. ī ecclesiastica uero eruditioe
ita antestas reliquos ep̄os sicut dignitate p̄cellis. **QVA** domini p̄sentia: Quidā legunt quasi deū
p̄sentia. ut sit sensus p̄sentia deorū & numine afflatis hoīes debilitātur. & langore quasi quodā p̄pe
diti egrotāt. & ita oēs nō sui dicentur possessi numine & spiritu demonis. alioqui hoīes nō sui di

quasi deum
qua domini p̄ntia: solanē t hoīes nō sui: fieri meliores:
sed debiles effici uel egroti. Specta dēiq; q̄le cælesti pro
uidētia meritū reportauerit. in fit uaticinatiōe clamosa
cōfictio mēdacio semetip̄m īcessere: atq; criminari: q̄si
cōtra fas sanctæ religionis designasset aliqd. & insup
iustas pœnas noxiū facinoris: ipse de suis māib' expo
scere. arrepto dēiq; flagro: qd' semiuiris illis ppriū ge
stamen est: cōtortis tenniis lanosi uelleris plixē fimbri
atum & multiugis talis ouium tessellatum: ī didē sese

annotauimus designatores dici q̄ ludis funebribus p̄sunt. ut apud Oratiū: quos & pro illis accipe
re possumus: q̄ p̄sunt p̄pæ funebri ordinādæ. ut loco suo singuli prodeāt. **DE** suis manibus: Fa
naticus sacerdos p̄clamabat se quippiā peccasse in religionē Deæ syriæ sanctissimam: pp̄ qd' pœna
dignus eēt. has autem pœnas suamet manu sibi infligere uelle: ut ita ipse sibi fieret tortor. & quasi
εαυτοῦ τιμωροῦ μεροσ hoc ē se ip̄m plectens cruciāsq;. **AR**ēpto flagro: Antiqui seruos flagri
ones dixerunt. a flagris. ut uerberones a uerberibus. Flagratores quoq; dicti hoīes. q̄ mercede flagri
tis cedebātur. describit flagrū quo syriaci effœminati semet ipsos cedebāt. ut ita sub sanctitatis p̄
textu irrepētes aīs supsticiosorū corradērēt pecuniā: & fierēt æruscatores. hoc est æris q̄sitores. Se
neca id genus hoīes denotās sic scribit. cū sistrū aliq; cōcutiens ex ip̄erio mētitur cū aliq; secādū la
certos suos artifex brachia atq; hūeros suspenſa manu cruētat cōcurritis & auditis. Plautus quoq;
docet ariolos solitos hoc aucupij ḡne grassati: sic enī scribit in truculento. Nun obsecro nam ario
lus: q̄ ip̄sus se uerberat. græci flagrū appellant μαστιγὰ uñ mastigia cōicis poetis p̄ seruo uerbe
rone. & flagris. digno. ex eadē origie Virgilio mastix Ciceromastix Homeromastix p̄ detratori
bus uituperatoribusq; Virgīlii Ciceronis & homerī. **PRO**priū gestamē: Ut regū diadema: Impe
ratorū paludamētū: p̄tōficū galerus lituus augurū sunt insignia: ut cynicæ familiæ gestamina ba
culus & perāta siriacoꝝ semiuiroꝝ peculiare gestamē erat flagrū qd' teniis hoc ē uittis & īfulis
lanestribus cōcinnatū. p̄ fimbriarū prolyxarū cesuras dīductū fuisse significat ossiculisq; talorū du
rioribus obarmatū: fimbriæ extremæ uestiū ptes sunt: q̄ cesuratim recisæ diffecantur. inde fimbria
tū p̄ cesuras lacinatū. plinius urticas eē refert folio fimbriato. Cæsar usus est lato clauo. ad manus
fimbriato græci κρασπελον fimbriā uocāt. **THE**sselatū: Quasi p̄ tesselas distinctū. & numero
sis p̄ interualla talis cōtextū. Paulo infra catenatū pecuinis ossibus dicit: qd' nūc talis ouium tessel
latū a figura quadrata tessera: tessellatū deducūtur. hinc tessellata pauimēta dicta: de quibus
in primo Suetonii cōmētario. **MVL**tiugis: Innumeris; multis; copiosis. ut iam dictū est. **TAL**is
ouiu: In quadrupedibus solidipedes talos nō habēt. q̄ bisulca: sunt habēt: Itē digitatis nō sunt. ne
que prioribus pedibus oīo ulli. sed posterioribus tātū. si Aristoteli & Plinio auctoribus credimus
q̄bus utiq; credi cōuenit. græci astragalos uocāt: inde astragali zontes Plinio dicti pueri talis ludē
tes: De differētia talorū q̄ astragali: & tesserarū: q̄ cubi in aleatorio ludo nūcupātur abunde scripsi
in libro annotationū & in cōmētariis Tranquilli. homo talū nō habet. Itaq; quādo Plinius Cel
sus. Apuleius cæteri talū in hoīe appellāt acyros. & p̄ quādā quasi similitudinē loquūtur. Cōsimi
liter uidetur Apuleius ip̄prie dixisse talos in ouibus: si uerū est: quadrupedibus digitos habenti
bus nō inesse. Annotādus h̄oc. in loco error interpretis Luciani. nā cū Lucianus ita scribat græce
εκτωῦ αστρα γαλων μαστιγι παιομτες interpretes sic interpretatur: fuisse ex neruis factō me uer
berāt. q̄s nō uidet hoīem uel mediocriter eruditus turpi inscitia lapsus eēt. Verum omīssa aliena
infestatione tu sic interpretatē. flagro ex talis ouium ferientes. astragalos enī talos interpretamur
astragalū quoq; dici pro uertebra ceruicis notū est. apud Homerū scribentē elpenora fractis astr
galis ceruicis lapsu scalarū exanimatū eē. Suidas astragalō dicit eē σπορδυλον του τραχηλου
q̄n etiā astragalus ī aedificiis ponit Vidruuius: iter herbas Plinio. **IND**idē: Ex eo flagro. **COM**
mulcat: Quasi feriedo demulcet p̄ qd' significat siriacū sacerdotē suspēsā māū & leni sese uerberat
se: ita ut citra dolorē & cruciatū sāguie effuso cruētus illicet traheretq; mortales ad sui cōtēplatū.

Laus ar
chiepi
scopi co
locensis.
Hoīes non sui.

Incessere

Designa
re.

Designatores.

Flagrio
nes.
Verbero
nes.
Flagrato
res.
æruscatoris.
Arioli se
uerbera
bant.
Mastigia
Homero
mastix.
Fimbriæ.
fimbritū.
Tessella
tum.

tali astr
gali.
Error in
terpretis
Luciani.

Astraga
lus herba

Spiritu
cohibe.
re contra
plagas.

MVLtinodis: multos nodos habetibus: & taloꝝ aspredine cruciatibus. **CONtra** plagaru dolo
res: Auctor e Plinius hoĩ p̄sidiũ eẽ salutare spiritũ cohibere cõtra plagas. Quod inuẽtu fuit aialis
cui nomẽ e meles. sigdẽ i metu sufflata cute distẽta meles ictus hoĩum & morsus canũ arcet. **SO**
lum: Terrã. **PRO**fectu: Sectione adicit Lucianus linguã quoq; eos exertasse & exertã dissecuisse.
& fluxura nũcupãt. Lucianus. $\mu\alpha\lambda\alpha\kappa\omicron\upsilon\varsigma$ αιματος dixit. i. mollis sanguinis. **SAN**guinẽ cõspice

ret asininũ: Lucianus $\epsilon\gamma\omega\lambda\epsilon\tau\alpha$
υτα ορωμ̄ ταπρωτα ετρεωορ
εστωσ. μη ποτε χρεια τηθεω
και ορειου αιματος γερουι
το. i. ego hac cernẽs i primis ti
mebã ne asinino sanguine opus
eẽt deã: hac Luciani sentẽtiã
paulũ deuius noster Lucius in.
uertit: Vnde sit ut ita corrigẽdũ
eẽ existimẽ: ut pro cõspiceret le
gas cõcupisceret: & erit sensus.
ego extimui ne stõachus deã
desideraret sanguinẽ asininũ. si
cut solet interdũ lac humanum
expeti. dulcissimũ e hoĩs lac. ut
igt Plinius. maximeq; alit. mox
caprinũ: qdã asininũ bibendo li
berati sũt podagra chiragra ue.
Codex mãu scriptus nõ hẽt ho
minũ lactẽ. sed bouũ lactem. ut
de lacte bubulo itelligas. quod
medicatus est. & quo alius ma
xime soluit. lactẽ autẽ dixit ex ue
terũ declinatione. apud quos la
ctis & lacte recto casu dicebat.

lac homi
nis dul
cissimũ.
lac bubu
lum.
lactis.
Pausa.

PVLsam carnificinã dedere:

Purior lectio est: & sensus lucidi

or si legas pausam carnificinã dedere: signat. n. post pausam. i. qetẽ & cessationẽ laceratiõis. & uer
beratiõis factã: pecunias collegisse. a circũstãtib; quarũ extorquẽdarũ cã: Talia factitauerat. pausa
reges dẽ & cessatio alicuius rei. Dictio uulgaria & uernacula. q̄ & eruditi quoq; usitatũ sũt. Lucilius
pausam facit ore loquẽdi. **Q.** Claudius i annalibus pugnae facta pausa est: Lucretius cõcurrere nec
dare pausam. **STIPES** æreas: numos & asses ex ære. Lucianus ait collegisse $\omicron\beta\omicron\lambda\omicron\upsilon\varsigma$ και δραχ
μασ. **ET** uini cadum & lactem: Lucianus. $\alpha\lambda\lambda\omicron\varsigma$ ισχαλασ και οινου και τυρου καλορ επε
λωκε. και πυρουσ. $\mu\epsilon\lambda\iota\mu\omicron\upsilon\varsigma$ και κριθου τω ορω. idest alius ficos dedit & uinum & casei cadum

Medim
nus.

& tritici medimnum nec non & ordeĩ. quod asino esset pabulum. Quod lucianus medimnum di
xit. scito apud grãcos medimnum nomen esse mensurã accipique pro modio. Aufonius in gry
pho ternario medimna pluraliter posuit neutro genere. cum ait hinc bromii quadrantã & hinc
ficana medimna. hoc tribus. hoc geminis tribus explicat usus agendi. **Quadrã**
tal. ut id quoque habeas tanquam auctarium amphoram significat Plautus. anus hac sitit capit quadrã
tal. **SILIG**inis. De filigine: quã species est tritici & delitiã de pane filigineo: qui erat lautissimus
delicatissimusque scripsi affatim. in commentariis Tranquilli ex auctoritate plurimorum. **DE**
gerulo: Asinum dicit qui gestabat deã syriã. **CORRA**dentes: Colligentes corripientes. ut su
pra dictum est. **IN SAC**culos: Sicut marsupia crumenã scortẽã. manticã folles bulgã fisci sacci
periones uiduli dicuntur receptacula numorum. Ita sacci sacculi saccelli sunt repositoria pecunia.
ria Iuuenalis ignoret quantum ferrata distet ab arca sacculus. Oratius congestis undiq; saccis in
dormis inhians. apud iurisconsultos saccularii accipiuntur. pro fraudulentis impostoribus. qui
uetitas in sacculo artes exercentes partem subducunt partem subtrahunt: quos Vlpianus ait plusq;
fures esse puniendos. **HORREVM** & templum incederem: Festiue nec minus scite dictum de
horreo & templo. Asinus enim incedit ut templum. quatenus gestat Deã syriã simulachrum qd
illi uenerabantur: incedit ut horreum. quatenus ordeo tritico filigine reliquisque quã horreo cõ
tineri solent onustus graditur. **PAL**antes: Erratici palabundi. **CAS**tello: Grãce. $\kappa\omicron\omega\mu\eta$. **QVE**
sticuli: Lucelli. diminutiuum est a quãstu. sicut a lucro lucellum. M. Tullius conuenire potest aut
fissum iecoris cum lucello meo. aut meus quãsticulus cum cõelo terra rerumque natura.

Quadrã
tal.

Saccipio
Vidulus
Sacculus
Sacula
rii.

Questi
culus.
Lucellũ.

multinodis cõmulcat ictibus. **mirẽ** ⁴ contra plagã do
lores prãsumptiõẽ munitus: cernerẽs profectu gladio
rũ: ictuq; flagroꝝ: solũ spurcicie sanguinis effãmĩati
madescere. quã res icutiebat mihi nõ paruã solitudi
nem: uidẽti tot uulneribus largiter p̄fufum cruorẽ. ne
quo casu deã pegrinã stomachus: ut quorũdã hoĩum
lactẽ: sic illa sãguinẽ cõspiceret asininũ. Sed ubi tãdẽ
fatigati: uel certe suo laniatu satiati: ^{panis} pullã carnificinã
dedere stipes æreas: imouero & argẽteas: multis certatĩ
offerentibus: sinu recepere patulo: nec nõ & uini cadũ:
& lactem & caseos: & farris & siliginis aliquid: & non
nullis ordeum deã gerulo donantibus: auidis animis
cõradentes omnia: & i sacculos huic questui de indu
stria p̄paratos farcientes: dorso meo congerunt: ut du
plici. s. sarcine pondere grauatus: & horreum simul &
templũ incederẽ. Ad istum modũ palãtes: omnẽ illam
depredabantur regionem. sed in quodam castello co
pia lætati largioris q̄sticuli: gaudiales instruũt dapes:

OCTAVVS

A Colono deponunt arietē: Dii boni q̄ saepe hoc uideri cōtingit in territorio nostro: ut q̄dam hoīum mendicabula sub religionis p̄textu tanq̄ ministratores sint an̄tistitesq; diui Pauli & Antoni circueant castella. pagos uillas. & q̄busdā affaniis uaticinationē mētiētes p̄spa denūciantes di uos quos palā iactat̄ pp̄tios futuros sp̄dētes ab rustico hoc bruto & credulo poscāt & accipiāt arietē. ab illo gallias. oua caseū: ab alio porcellū: ab alio sup̄sticioso & attonito tritici festariū. Vñ fit ut suffarcinati esculentis facti muneribus rusticanis domū redeāt gaudētes gaudiū genuinū. q̄

Contra pseudo religio. sos.

quodā colono: fide uaticinationis mēdatio: pinguis simū deponunt arietē. q̄ deā syriā esurientē suo satiaret sacrificio. p̄beq; disposita cænula balneas obeūt. ac de hinc lauti: quēdā fortissimū rusticanū: industria lateq; atq; imis uētris bñ p̄paratum comitē cænæ secū adducūt. paucisq; admodū p̄gustatis olusculis: atē ipsā mēsam: sputicissima illa pp̄udia ad illicitē libidinis extrema flagitia: infandis uirginibus^{in uirginibus} effertantur: passimq; circūfusi: nudatum supinatūq; iuuenē: execrādis uerdinibus flagitabant. Nec diu tale facinus meis oculis tolerantibus: ^{proh} porro quiritēs perclamare gestiui. sed uiduatum cæteris syllabis ac litteris p̄cessit: o: tantum sane clarū: ac ualidū. & asino pp̄riū: sed ip̄ortuno plane tempore: nāq; de pago proximo cōplures iuuenes

pendunt lumina uelut in tenebris agenti. OBeunt: Adenit accedūt. LAVti: loti. IMIS uentris: Pura & honesta elocutione designat Iuuenem mutoniatum. & genitalibus uastis mōp̄strabilem. q̄ ima uentris sunt: p̄isci id genus hoīes uiriliores appellāt bñuāsatos monobiles mutoniatos. & ut noto uocabulo utar mentulatos. SPVRcissima propudia: Siriacos sacerdotes dicit. q̄ ob p̄stitūtā pudicitia. merito ita noīantur nā propudiū cū maledictō dici putant eū a quo pudor & pudicitia p̄cul sint: Plautus qd̄ ais propudiū. spurcū quoq; p̄ter cæteras significationes dicitur obsecrū spurū lutulentū. hinc Plautus spurcas noctes. spurcare quoq; est scdare: Plautus spurcatur nam sum odore illutibili. Celsus iuriscōsultus ait agi posse aquilia cū eo qui uinū spurcauit. i. ut nos interpretamur aqua imixta corrupta: ueteres enī spurcū uinū dicebant aqua dilutū aut igne tactum. Illicita libidinis: Posticæ p̄posteræ infandæ qua uir uirū inuit: q̄ libido iure poli & iure fori interdita illicitaq; ē: de qua Lactānus in. vi. sic refert. Idem mares maribus admiscuit. & nefandos coitus cōtra naturā cōtraq; institutū dei machinatus est. Plinius in. x. masculā hanc obscenāq; libidinē taxat his uerbis. in hominū genere maribus diuerticula ueneris excogitata oīa scelere naturæ: iuriscōsulti tradunt p̄sidē seuerissime animaduertere debere instupratorē serui: Hieronymus in libris cōtra iouinianū qd̄ in decretis quoq; canonicis. xxxii. q. vii. scriptū leges de illicita uenere sic tradit usus naturalis & licitus est sicut in coniugio. illicitus sicut in adulterio. cōtra uero naturam semper illicitus. & procul dubio flagitiosior atq; turpior. quē sanctus apostolus & in masculis & infœminis coarguebat damnabiliores intelligi uolens q̄ si in usu naturali. uel adulterādo. uel fornicando peccarent. Si Mercurius fuerit male positus. & Venus in domo Mercurii ad pueroꝝ concubitus p̄p̄stero amore semp̄ ipellit. Item Venus cū Marte in domo Saturni decernunt. ut cū cinedis publicis ip̄ura libidinis cupiditate iungantur. INFANDis uirginibus: Corrige inguinibus siue uredinibus: dictio illa uirginibus hoc in loco casta futilis & nugatoria est. nihilq; ad intellectū Apuleianū p̄tinens. quadrat aut. siue inguinibus. quod placet legas. siue uredinibus. ut statim subiungit. dicuntur aut uredines ardores pruritus incentiua libidinū. ab urendo deductū nomē Lucianus επιδοχορ εκ του κωμικου οσα συρηθη και φλα τοιουτοις αποστοις κραιλοις ηρ. i. passi sunt muliebria: quæ talibus ip̄uris cinedis iucūda sunt. PORRO quiritēs: Lego pro quiritēs ut sit uox exclamantis quiritēs. sicut dicitur pro lupiter. uel potius emēda: o: o: quiritēs. subsequitur. n. auditū eē o tātū. Lucianus inqt. αραβοησα ιωζευσχηταιε ηθελησα. i. exclamare uolui o Iupiter infeste. PRAEcessit: o: tātū: Ioculariter hoc totū: cū asinus ruditū faciēs: o: personare uideat. In scythia nō sunt asini: ideoq; olim Dario asini ducti in scythicā expeditionē rudētes perturbant equos scytharū: & cū scitæ sep̄ numero perfas adorientur. eoꝝ equi ex asinorū audita uoce cōsternati auertebantur arrectis autibus stupefacti insolentia uocis asininæ. & formæ quā ante nūq; audissent uidissentq; Septē ab hic ānos equus gradarius mihi dono datus a schola

Beneua // sati. Monobiles. mutoniat. Propudium. Spureū. Spurcare Mascula libido infanda. Illicitus coitus. uredines In scythia non sūt asini.

equus re
formi-
dans asi-
num.

ffico boemo quotiēs asinos uidebat audiebatq; uidentes hinniebat resliebat pturbatur. in tm̄ ut pene excuteret sefforē. Sed cū agminatim asinosq; greges quotidie illi occurrerēt: sunt. n. apd̄ nos? frequētissimi tadē assueuit. minus ac minus ī dies pturbari. nā ut inqt̄ ille nihil assuetudine maus? ego q; apud Aristotelē. Pliniū herodorū ceteros lectitauerā in scythia & regionibus frigidis: non gigni asinos: nihil demirabar. illa equi agitatione: qui insolens asinosq; noua bestia & forma & uo- ce ab initio cōsterneretur. mox exuta omni p. cōsuetudinē formidine simul māstrabat: simul inter-

Ruditus
asinoꝝ.

dū pabulabatur. Adeo multa q; prima inspectioe uidebant? for midolosa: paulatī mox cognita cōtēnimus. **Abactū:** Abductū subreptū: q̄si ab auctoꝝibus. **INtus aediū:** Intra aedes. itra domū Archaismos figura ē. **RVDitu:** Ut hīnitus equoꝝ balatus ouiuū barrit? elephātoꝝ. ita rudit? uox ē asinoꝝ. **Lucia.** ακουσαρτες μου. μεγα βοησ αρτος. i. au diētes me uoce magna claman tē itrogrediūt. **LAtiblis aediū:** Secretaria dicit. & loca ī domo latebrosa atque arcana. sic & lati bula ferax dñr ī siluis atq; spele is. **COra rē iuasuri:** Leges & iu ra pmittūt. ut hō rē suā corā oc cupet ubicūq; eā iuenerit. **OB euntes:** Peragētes uenerē obſce nā & infandā: operantes illicitæ libidini. **Luciāus.** καταλαμβά

ρονσι τους κιναιδουσ αρρη

τα ερλαορ εργαζομερονσ. i. deprēdūt cinedos infanda intus operātes.

VICINos partiētes. i. cū

uicinis cōmunicātes ipartientēsq; **Lucianus.** εκδραμορτες ολη τηκω.μη τω λογω δελωκαρ

τωρ ιερεωρ τηρ ασελγιαρ. hoc ēi excurrētes p totū castellū sermōe diuulgauerūt sacerdotū, ipr

dicitiā. **SCENā patefaciūt:** Illustrāt detegūt reuelant. occulta & q̄si inūbrata flagicitia: Trāslatio a

scena histrionica: q; in agēda fabula & inegressu histrionū cōuelata deinde patefcit. **PVrissimā ca**

stimonīā **Ironicos pnūciādū:** ueteres dixerūt castimonīā. & castitudinē: quā nos dicimus castita

tē scribit Plinius in. xxxi. garū: qd̄ liquaminis genus est. ad castimoniarū supstitutionē. etiā sacris iu

deis dicatū eē. **CONsternati:** Perturbati cōcussi pauēfacti. est enī cōsternatio qd̄ subita cōcitatio

ex aliquo metu. a sternutamēto deducta. e d q; toto corpore cōcutimur. **FACile dilapsa:** Nihil fa

ma infamīaq; uelocius: nihil uolaticū magis. cur inqt̄ Tertullianus malū est fama. **Quia uelox?** art

qa plurimū mendax. q; ab uno exorta diffunditur in populos & per aures serpit ac linguas: **Corri**

ge obiter illud ex apologetico Tertulliani: necesse est exinde intra duces linguarum & aurium ser

pat: ex inscita distinctione factus est inscitissimus sensus. & cōfusaneus: **Tu lege in traduces lingua**

rum. nam traduces dicunt in uitibus. quasi traductiones productionesq; ab arbore ad arbore con

nexim traductas Plinius Columella Tacitus: Ceteri. De traduce geniturae ex corpore ī corpus me

minerunt. **Ruffinus & Hieronymus.** Sic fama eleganter dicta a Tertulliano est serpere in lingua

traduces & aurium: propterea q; fama in his qui loquuntur. & his qui audiunt traducitur. & qua

si serpendo per linguas tumigeru lorum. & aures curiosorum capit incrementum. **FACessant:** Di

scedunt abeunt pacuius faceffite omnes hinc. i. abite: interdum faceffere significat facere. ut iussa

faceffunt. **ANTE iubaris:** Ante solis ortum: iubar dicitur stella lucifer a splendore diffuso in mo

dū iuba leonis. auctores Varro Festus grāmatici oēs: pacuius exorto iubare noctis decurso itine

re. **SOLitudines auias:** Inaccessas infrequētes. auisus homo qui lōge a uia est. **Lucianus.** επιειδη

ε γερουρτο ερ τη ερη.ωω της ολου. i. postq; fuerūt in uia solitudine. **ερη.ωωσ** grāce dicitur soli

tudo media producta. **Vnde heremitas** dicūt solitarios in solitudine uiuētes. hinc heremodiciū

apud iuriscōsultos titulo de minoribus dictū q̄si desolatū. ac desertū dicit̄ aut heremodiciū iudi

ciū in quo reus absuit quasi solitariū desertūq; unde fit ut p̄sidio legis restauratio heremodicii p̄

stāda sit oibus mō doceāt se ex iusta cā absuisse. **In libris iuriscōsultoꝝ mēdose legis heremodiciū**

cū legi debeat heremodiciū uocabulo iclinato απο της ερη.ωου ab heremo. i. solitudie & deser

tōe. **VEhiculo meo:** Hic uehiculari noīe nō plaustrū significat. sed festiuiter ip̄m iumētū: cuius dor

sum uehiculari uicem prastabat dex. **DEstinatum:** Deligatum locutio Apuleio familiaris. **Lucians**

γυμρορ ηδη προσδεουσι με δεμλαρφ μεγαλω. i. me denudatum alligant arbori magna.

abactum sibi noctu perquirentes a sellum: nimioque studio cuncta diuorsoria scrutantes: intus aedium: audito ruditu meo: pdam abscondita latibulis aedium rati: corā rē iuasuri suā: ī puisi cōferto gradu se pene trāt: palāq; illos: execrādas fœditates obeūtes dep̄hendūt. Iā iāq; uicios undiq; p̄tiētes: turpissimā scenā patefaciūt. isup ridicule sacerdotū purissimā laudantes castimonīā. Hac ifamia cōsternati: q; p̄ ora populi facile dilapsa: merito iuisos ac detestabiles eos cūctis ef fecerat: noctē ferme circa mediā: collectis oibus: furti castello faceffunt. bōaq; itineris pte'ate iubaris exortū trāfacta: iā die claro solitudines auias nacti: multa pri' secū collocuti accingūt se meo funeri. deaq; uehiculo meo sublata: & humi reposita: cūctis stramentis me renudatum: ac de quadam q̄rcu destinātū: flagro illo

Castimo
nia.

Castitu
do.

Conster
natio.

fama ma
lum cur.

Correcta
dictio

Tertul
liani.

Tradu
ces lin
guarum.

Faceffit.

Iubar.

Anius.

heremus

Heremi
ta.

Heremo
docium.

Heremo
docium.

OCTAVVS

PECVINIS ossibus: Pauloante dixit flagrū talis ouiu fuisse tesseratūa pecore pecuinus . ut bella pecuinus belluinus inclinatur. Au. Gellius belluinas voluptates appellat gustus & tactus: qbus maxime belluæ delectatur: in apologia inqt uenerē nō mō humanis animis uerū etiā pecuinis & ferinis ad libidinē iperitare. ENERuare succisis nervis debilitare. PVdore cādido:Ironicos pñuciandū:at tende pudorē candidū noiātū cum pudoris color sit rubicundus: sed candidus pudor a candore & simplicitate ingenuitatis . scite dictus: qualis decet adolescentes. est enī pudor uirtutis color: & optimū in adolescente signum. ut dicebat Dio genes cynicus . & memorat Seneca . uerū hic pudor candidus p cōtrariū accipi rur pro dehonestamēto & probro sordidissimo. SIMulachri tacentis: Mutæ statuæ. sic Orationis infantes statuas elegāter dixit pro tacentes: & mutas. Potes legere iacentis: nāq; humi iacebat reposita dea siria. ut dudum dixit & Lucianus iquit χαμῶν καθήμερη i. humi iacēs. DOmini referēs: Corriego dominæ reuerens uel deum reuerēs. erat enī hic: ut inquit: homo religiosus & reuerens deorū. quod religiosus est . uel reuerens dominæ quasi peculiariter cultor Deæ siriæ. TINnitu cymbalorū: Cum Dea siria & cibeles sive mater deum sit idē numen merito cymbala & tympana & cantus phrygius illi attribuūtur. Tympanū tubā cybeles elegāter Catullus appellat. Tympanotriba uocabulo Plautino p q̄ elegātis dicit q̄ tympanū pullat: quē & tympanistā uocat. sicut cymbalifā: qui cymbala tractat. CANTus aut phrygius dicitur propter cy

pecuinus belluinus. Cādidos pudor.

pecuinis ossibus cathenato uerberantes: pene ad extremas cōfecerāt mortes. Fuit unus q̄ poplites meos eneruare securi sua cōminaret: q̄ de pudore cādido. s. sua tā deformiter tiūphassem: sed cæteri nō meæ salutis: sed simulachri tacētis cōtēplatiōe: inuita me retinēdū cēsuer: rursū itaq; me refertū sarcinis: plāis gladiis minātes pueniūt ad quādū nobile ciuitatē. ubi uir principalis: & alias religiosus: & eximie dñi referens: tinnitucymbalorū & sonu tympanorū: cātusq; phrygiū mulectibus modulis exercit^o pcurrit obuiā. deāq; uotiuo suscipiēs hospitio: nos oīs ītra cōseptū domus amplissimæ cōstituit. numeq; summa ueneratiōe. atq; hostiis opimis placare cōtēdit. Hic egome potissimū capitis piclilatū memini. Nā qdā colonus: partē uenatiōis: īmanis cerui p̄guissimū femur: dño illi suo muneri miserat: qd̄ īcuriose pone culinæ fores: nō altiuscule suspēsū. cās adeq; uenaticus latēter iuaserat. latusq; p̄dappere custodiētes oculos euaserat. quo dāno cognito: suaq; rephēsa negligētia cocus diu lamētatus. lachrymis iefficacibus: iā iāq; dño cānam flagitāte mœrens: & utcūq; metuēs altius: filio suo paruulo cōsalutato:

belem: q̄ phrygia dea est: cuius galli fanatici phrygij sūt: & cerimonix phrygiæ. p̄te rea refertur ad phrygiam musicam. quæ religiosa est. Cuius meminit Plato in tertio de re pu. & ut Aristoteles in. viii. politico: tradit phrygia musica distrahit animum ac quasi extra se ponit. & sicut doricam musicam probant omnes perinde ac uirilem. ita phrygiam improbant quasi effemīnatam. & eneruē Apuleius in floridis phrygiam musicam dicit esse religiosam denotans eam conuenire religionis celebritati: Plinius ex auctoritate pythagoræ refert louē in cælo inter planetas moueri tono phrygio. Saturnū dorio. Idē auctor est Marliam ī musica primū inuenisse modulos phrygios. EXERCITus: Exercitatus. Cor. Tacitus. ipse forma decorus & armis equisq; in patriū nostrūq; morē exercitus. e contrario in exercitū dicimus in exercitarū. & quietū. Macrobius. ego disariū nostrū in exercitū nō relinqū. placet legas excitus pro eo q̄ est excitatus cōmonitusq;. VOTiuo hospitio: Lucianus. τὸν θεὸν μάλα ἀσμεροσ τῆ οἰκίᾳ υπελεξατο. i. deā ualde lubens domi suscepit. CAPItis piclilatū: Lucianus. μεγάλον κυρῆρον. i. magnū piculū aduise tradit. IMMAnis cerui: Dissentit a Luciano. q̄ nō cerui sed asini siluestris femur fuisse scribit his uerbis. τὸν φίλων τις τῷ λεσποτῆ τῶν ἀγρῶν ἐπεμψε δῶρον ομοῦ ἀγρίου κηρον. i. quidā ex amicis domino donū misit femur asini siluestris ne aut putes absurdū absonūq; eē id quod tradit Lucianus uidelicet asiniam carnē esitari: scito priscos habuisse in delitiis ganæ: Onagros. i. asinos siluestres. Mecenas auctore Plinio pullos asinarū epulari instituit multū eo tempore prælatos onagris: pullis onagrorū ceu pstantibus sapore Africa gloriatur: quos lalifiones appellant: de qbus celebre est illud epigramatarii poetæ: Dū tener est onager: solaq; Lalifio matre pascitur: hoc infans sed breue nomē habet. Ad hęc Galenus maximus medicorū tradit alexādrinos uesci carne asinina camelinaq;. PONE: Post aduerbiū est. Virgilius pone subit cōiunx. INCVriose: negligētex. CANis uenaticus: Lucianus plures cās refert λαοραϊωσ. i. furtim introeūtes inuasisse femur. NEgligētia: Lucianus. μᾶλλον ποσ παθου. μῖα ἀπωλεσε. coquus p negligētā pdidit femur. Mœres: Mœrore luatuq; cōfectus.

Tympanotriba.

Phrygia musica.

In exercitus.

LIBER

ARREpto funiculo:Lucianus ἔγραψε κρεμάσας αὐτὸν ἐκ τοῦ τράχηλου. i. decreuit se ip̄m collo suspendere. FVNĒstum nodum:laquei nexū. quo se pensilem facile destinauerat. ADEO ne inquit. Apud Lucianum uxor coqui sic inſit. μῆτε ἀποθῆσκέ ωφίλτατε μῆτε ἀθυμῆσατε ἑαυτὸν. hoc est o coniunx amantiſſime neq; moriaris neque triftitia te ipſum conficias: mihi auſculta bene perages omnia. MENTE excidiſti: Malum impendens & pauor ſæpe hominem mente deturbat facitq; attonitum ac deſperatum iuxta illud . tum pauor omnem ſapientiam mihi exanimato expecto-

rat. DOMini prouidentia: Purior lectio eſt. Deum prouidentia pro deorum. FORTuitum remedium: aſinum dicit cuius femur pro femore cerui iubet appōi. ut hoc remedio forte ob lato tutus euadat infortunium.

Turbo FORTVnæ turbine: Impetu: fragore. agitato. ſic. M. Tullius fortunæ fulmiam dixit. tranſlatio eſt a turbine tempeſtatis: eſt autem turbo repentinus flatus proxima quæq; proſternens: circa terras concipit ac fertur ideo que arbuſta radicitus euellit. & quacunq; incumbit ſolum nudat ſiluas interim & tecta corripiens inferior ſere nubibus. utique nunquam altior. turbo i orbem uertitur. turbinum motus

uagus & diſiectus. & uertigoſus. turbinis rotunda facies in eodem ueſtigio uerſatur. & in columnæ modum circum agentis ſe uoluitur: auctores. Seneca. Plinius. Apuleius in cosmographia ceteri. Valerius Flaccus ruit ille polo noctemq; diemq; turbine in morem. turbine recti figura metæ contraria eſt: illa enim ſaſtigatur. in acutum latior in imo. hic imo Anguſtiſſimo dilatatur in ſummo. ita ut merito dici poſſit metam inuerſam eſſe turbine rectum. cor homini turbine mucrone eſt. turbine figura eſt p̄xis. papinius in ſiluis. ut in libro annotationū curioſe annotauimus: turbine ruentem eleganter poſuit pro metæ. EXPERgite: Vigilanter ut aduerbium ſit. poteſt etiam accipi pro caſu uocatiuo. ut exponas expergite pro expergefacte excitate euigilans. expergo enim uſurpatur pro expergefacio. & expergitus pro expergefactus & uigilax. ſantra uocis expergita ſomno. AD ſimilitudinem perſiti: Ceruini. ſ. femoris quod canis inuaſerat. IN protrimētis: Protrimēta dicuntur edulia minutim trita concifaq; qualia hodieq; in pulmentariis plurima concinnantur. ex carnibus fruſtillatim ſectis. a tritura dicta protrimēta quaſi a proterendo. ſicut inſicium ab infectione dictum: eſt autem inſicium. ut id quoq; in tranſcurſu explicemus pulmenti genus ex infectis: & minutatim tritis carnibus cōſectum: quod difficile digeſtu eſt: cauſam refert Macrobius in ultimo Saturnalium. apud Apitium crebra mentio eſt de inſiciis & multiformis concinnatio. e contrario Retrimēta dicuntur excrementa & ſeculentia. Macrobius in. vii. in uentre ſit prima digeſtio. cuius ſex retrimenta ſunt: quæ per inſtina inferiora oriſicio trudeſte labunt: Item retrimenta ſanguini dicit ineſſe hoc eſt ſeculentam materiã: Item aridiora retrimenta in aluum cōuenire refert humidiora in ueſicam trahi: intelligens ſtercora & urinam. VERBERoni. coquum dicit qui inter ſamulicia erat apud priſcos: Plinius in cōqueſtione luxus coquos em̄ ſingulos plurisquam equos conqueritur: Idem tamen refert coquos non habitos eſſe in ſeruitiis eoſq; ex macello conduci ſolitos. ſcribit Paulus iuriſconſultus ſeruis lecticariis legatis. ſi idem lecticarius ſit & coquus q; accedit legato: Verberones autē dici ſeruos dignos uerberibus quis nescit? quos & flagriones nūcupant: græce maſtigia dicitur ut ante explicatum eſt. CONſeruæ: Vxoris Lucianus. ὁδε μα γείροσ τῆσ γυμαικοσ ἐπαιμεſασ το βουλευμα ἀριſτᾶ εφη σοι ω γυμαι ταυτᾶ και τουτω μου τω εργω τασ μαſτιγασ φυγείμεχω. Ideſt coquus uxoris cōſilium laudans o coniunx inqt optima hæc ſunt: & hoc ſolo opere uerbera effugere poſſum. LANiēna: De laniena in qua carnes uenduntur a laniis: ſupra dictū eſt. hic laniena ſignificatur laniatio ipſa & ſectio femoris aſinini: ſicut carnificina mō pro loco: modo pro ipſa excarnificatione & cruciatu ponitur.

Turbo

Figura turbine contraria metæ. Turbo ruens metæ. expgitus Protrimēta. Inſicium.

Retrimēta.

Verberones.

Laniēna Carnificina.

Argumentum.

IC Nonus liber cōtinet astū asini quo lanienā euasit seq̄ alterꝫ piculū quo rabiosus cre-
ditus. auxiliū aq̄ potus. Narratio fabellæ de sc̄mia maritū illudēte. cuius amator sub
specie emptoris ī dolio sefellit. fors captiosa siriacoꝝ sacerdotū: furtūq̄ dep̄sum: De
scriptio pistorii opis. cui fuit mācipatus: explicatio fabulæ de adulteriis ī pudiciaque
sc̄minæ: lepidissima. dñi rursus mutatio a pistore ad hortulanū facta trāslatōe. Dirū

familiaē īfortuniū hortulani in

militē abactorē īsultatio asini

occlutatio & p̄spectus. OB ar

mabat: Sicuti obābulare dicitur

aduersū alios ambulare. & qua

si ambulāti sese oppōere. ita ob

armare dicitur. cōtra aliū sese ar

mare. hęc. n. p̄ticula ob īterdū

ponit p̄ cōtra. & aduersū. sic ob

rogare ē cōtra legē ferre nouā

rogationē. sic obloq̄ aduersus

aliū loq̄. sic obrectator dī q̄ fa

cit qd cōtra recte tractātē. sic ob

uaricator q̄ aduersus quēpiam

occurrit obstās quo mius is re

ctū iter cōficiat. sic pleraq̄ alia ē

īuenire ī uetere libris ex hoc fō

te deriuata. LANiena: Laniatū

& sectiōnē. VINculo abrupto

lucianus ρηξαστορ i. μαρτα. i.

rupēs loꝝ gr̄ci. n. i. μαρτα. lo

rū dicūt. unde imātopodes pli

nio & Solino populi ī africa lo

ripedes q̄bus serpedō īgredi na

tura ē. CALcibus uelitatus: Si

gnat se quasi calcitronē factū &

crebris calcibꝫ oēs a sese abegit

se ī fuga ullū eēt offēdiculū trā

latio a cōtētiōe uelitū militū & congressiōe. Qui sint uelites q̄ uelitatio qd uelitari p̄sape dictū ē.

Ille neq̄ssimus carnifex cōtra me

māus īpias obarmabat. At ego: p̄ci

pitātē cōsiliū piculi tāti p̄sentia: nec

expectata diutina cogitatiōe: lanie

nā īminētē fuga uitare statui. pro

tiusq̄ uiculo: quo fuerā deligatus

arrupto: cursu me proripio totis pedibus ad tutelam

salubrem crebris calcibus uellitatus: illicoq̄ me rapti

transcursa proxima porticu: triclinio: ī quo dominus

ædium: sacrificales epulas cū sacerdotibus deæ cænita

bat. incontanter īmitto: nec pauca rerū: apparatus ciba

rii: mēsas & id genus: impetu meo collido. atq̄ distur

bo. qua reꝫ deformi strage paterfamilias commotus:

ut īportunū. atq̄ lasciuū me: cuidā famulo curiose tra

ditū: loco certo aliquo clausū iussit cohiberi: ne rursū

conuiuium placidum simili petulantia dissiparē. hic

astulo cōmēto scitule mūitus: & medijs lanii manibꝫ

ereptus custodela salutaris mihi: gaudebam carceris.

Sed nimirū nihil fortuna renuente licet homini nato

latio a cōtētiōe uelitū militū & congressiōe. Qui sint uelites q̄ uelitatio qd uelitari p̄sape dictū ē.

INCōtāter īmitto. Sine ulla cōstatōe & mōra currēs. īfero me ītra cōenaculū. ī quo dñs cū sacerdo

tibus deæ siriæ epulabat: quos lucianus cynedos uocat: ut iā dixi. lucianus. i. e. μαρτα. i. μαρτα. i. μαρτα. i.

θρα εδνπροουροικραϊλοισυρωλεσποτητωραγρωρερταυθα εϊσδρα. uor. NEC pauca collido: Lucianus. αρατρεπωπαρτα τωσ κρηματι και λυχηριαι και τραπεζασ. i. subuerto oīa salta

tiōe & cādelabra & mēsas. ID genus: Huius generis elocutio usitatissima. PATERfamilias: Domi

nus ædiū: & ut gr̄ce dī. λεσποτης. Seneca libro epistolæ moralium sexto. oēm iqt īuidiā maio

res nri dñs. oēm cōtumeliā seruis detrahētes dñm patrēfamilias appellauerunt: seruos familiares

hoc idē Macrobius ī saturnaliis. Sāe qñ dicitur p̄familias illud familias īdeclinabile ē: & geniti

uus ē singularis a gr̄co ductus ut docet Seruius. si at p̄familia dicere uoluerimus. iā nō erit unū

nomē. sed locutio declinabilis. ut dicāus hi patres familia: hōꝝ patꝫ familiaꝫ. ille dī agere bonū

patrēfamilias. q̄ q̄ a parētibus accēpit maiora efficit. LASCiuū: Lucianus dixit. αγερωχορ. i. stre

nuū & petulātē. PETulātia: Procacitate lasciuia. a petēdo petulātia. sicut a procādo. i. poscēdo pro

cacitas noiata ē. hedos petulcos dixit poeta pro lasciuos & exultātes uidelicet ab appetēdo. unde

& meretrices petulcas hoc ē procaces uocamus. ASTVlo cōmēto: Hoc meo iūeto callido & astu

tulo. Astutos callidos dicunt ab astu idēst ciuitate. Qm̄ urbici sūt rusticis calidiores astutiores ua

friores. LANii: Coquū dicit q̄ lanienā parauerat & cultros ad femur asini lanīādū exacuerat: lanii

āt. q̄ & laniones: dicūt a lanīadis pecoribus sicut & lanistæ dicit. q̄ lanīadis p̄sunt gladiatoribus.

CVstodela: Custodia sic fugela catela sic alia sexcenta p̄ diminutionē usurpāt. SALutaris carce

ris: Salutarē carcerē accipe. pro loco ī quo clausus iussu dñi cohibebat: tutus & citra lanienā piculū

NIHIL fortuna renuēte: Snia cartholica: qua significat nihil p̄speꝫ puenire posse mortalibus īui

ta & aduersante fortuna. consimile est illud apud poetā memoratissimū heu nihil inuitis fas quēq̄

fidete diuis: scribit Cebes philosophus in tabula eorum qui fortunam circumsistunt: alios gaudere

alios tristari. qui a fortuna quippiam accēperunt. hi ridere uidentur. a quibus etiam αγαθητυ

χη. idēst bona fortuna nuncupatur. qui uero flere ac manus protendere uidentur: hi sunt a qui

bus abstulit. Quæ ante tradiderat: a quibus κακητυχη. idēst mala fortuna nominatur.

Obambu
lare.

Obambu
lare.

Obarma
re.

Obroga
re.

Obuati
cator.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

Imanto
podes.

DEXreg: Prospege secundū foelix. **NEC** cōsilio prudēti: In hāc sniam scribit plautus in pseudo
 lo. cētū doctū hoīum cōsilia hāc deuincit dea fortuna. **F**atalis dispositio: *ει.ω.α.ρ.ω.ε.ρ.η.ι.* fatū &
 necessitas ambæ sibi inuicē indiuiduo cōnexæ sunt glutino ut inqt trimēgistus: fatū iexorabile ē
 ut poetæ canūt: Desine fata deū flecti spare p̄cādo: fati uis ī auersibilis: īmobilis: īsolubilis ē: & ut iqr
 Apuleius nī in Cosmographia ieffugibilis ē necessitas fati. memoratissimus ē uersiculus ille cleā
 tis. quē Seneca latinū fecit. ducūt uolētē fata nolētē trahūt & ut a Tertulliaō dictū ē fato stat iup
 p̄ter ipse. De fato Diuus Augu
 stinus Chrysippus. M. T. Firmi
 cus maternus: & agminatim
 omnes exclamat Manlius fata
 regunt orbem certa stant om̄
 nia lege. **AD** ipsum: Lege id
 ipsum. **MO**mentariam: Breuē
 & momento temporis datam:
 Quintilianus momētōsam api
 um rapinā decenter appellat: q̄
 momēto fit ī floribus decerpē
 dis. **PER**citus: Cōmotus ptur
 batus. **ANG**iportu: Q̄d exitū
 nō hēt. ac puiū nō ē Angipor.
 tū dicit. ut interpretat. M. Varro
 ab angēdo & portu Angustum
 at id ē. Dōatus grāmaticus **AN**
 giportū eē dicit angustā & cur
 uā uīā: alii q̄ iter portus sit lo.
 cus angustus hoc ē iter domos
 quas uetetes portus dixerunt. dicit Angiportum angiportus neutro genere & masculino in secu
 do & quarto ordine. Terentius in adelphis: id quidem Angiportum puium non est Oratius fle
 bis in solo leuis Angiportu. **CAN**em rabidam: Canes rabidi per æstatem maxime fiunt propte
 rea q̄ natura sicci: fiunt sicciore estu. ut docet Alexander aphrodiseus in problematis: arida autē
 calefacta conflagent. hinc fit: ut furentes quasi in phrenesim conuertantur: ip̄orumq̄ uirosa sali
 ua sit: quod autem conflagent. ex eo liquet. q̄ crebro anhelant rictu oris patulo ad captandum
 aeris frigus. Non utiq̄ omnes canes in rabiem aguntur: sed illi potissimū qui sunt siccissimi: Cani
 culæ exortu ut inquit plinius canes maxime agi in rabiem non est dubium. Columella auctor ē
 in. viii. arceri rabiem canibus qui morbus letifer est. si catulorum caudæ post diem quadragesimū
 q̄ sunt editi castrentur morfu neruusq̄ abrumptur. qui per atticulos spinæ prorepat. **QU**in etiam
 uermiculus est in lingua canum. qui uocatur a græcis litta quo exempto infantibus oculis nec
 rabidi fiunt nec fastidium sentiunt. **PER** posticum: Per partem ædium posteriorum ossiumq̄ po
 sticum. namq̄ posticum ossium dicitur in posteriore parte ædium: uicinum quoq̄ habitantem
 ad posteriorem domus antiqui posticum appellauerunt: Deniq̄ quæ ante nos sunt antica q̄ post
 nos postica dicuntur. cæli quoq̄ partes quattuor dicuntur auctore Varrone sinistra ab oriente.
 dextra ab occasu. antica ad meridiem: postica ad septentrionem. & hoc est quod uoluit intelligi
 Seruius grammaticus scribens posticam genere foeminino esse nomen augurale: sicut & antica ē
 regulam ab illo traditam non usq̄ quaq̄ seruant eruditi. ut scilicet posticum neutro genere sem
 per dicant pro parte ædium posteriore: posticam uero tantum pro parte cæli septentrionalis: nam
 ut hic noster & alii posticam. & posticulam usurpant pro postico: & parte domus posteriore. **VI**r
 gilius signat posticam: cum ait posteq̄ relictī a tergo plautus in trinummo posticulum hoc reci
 pit cum ædes uendidit: interdum adiectiuum est nomen. ut apud Ausonium postico uulnere sol
 for: apud iuriconsultos Titulo de usufructu posticas poni legimus pro hostiis partis ædium
 posterioris ubi scribit iulianus. si ædium usu fructus legatus sit non permitti legatario posticas uer
 tere: uel refugia aperire: & atrium immutare. excolere enim quod inuenit potest qualitate ædium
 non immutata. **INCVR**rissē: Inuasisse: impetisse. **EPHE**stionem: Nomen est coquo Accommo
 datum. græce enim. *η.φ.ε.σ.τ.ο.σ.* dicitur Vulcanus. unde ephesiades insulæ dictæ: Vulcaniæ: Ad uul
 canū autem uiolentiam ut inquit plautus. apponit coquus edulia. celebratissimus est ephestion il
 le Alexandri amicissimus: quem olim ipse alterum Alexandrum esse dixit: cuius obitu tanto mœ
 rore confectus est. ut equos mulosq̄ totonderit ut Vrbium pinnas diruerit ut medicum ctuci sus
 fixerit: ut tibias & instrumenta musica. id genus diu in castris canere uetuerit: quem in funeran
 do ephestione decem milia talentum impendisse auctores tradunt. **HY**patauium: Potest uide
 ri nomen dēductum a uerbo græco *υ.π.α.τ.ε.υ.ω.* quod significat ago consulatum. & excello. Sic
υ.π.α.τ.ο.σ. consul dicitur & eximius. ut ita cubicularius inter alios primarius significetur.

Necessi
 tas.
 Fatum.

Momen
 tosa rapi
 na.

Angipor
 tum.

De rabi
 do cane.

Lytta uer
 miculus.

Posticus.
 uicinus.
 Antica.
 Postica.

Ephesti
 on nomē
 coqui.
 Ephestiō
 Alexādrī
 Hypatos.
 eximius.

APOLLONIŪ medicū: Nomē ē medico cōueniēs: qđ ueluti ab apolline medicinā deo deriuatū uideri pōt. De apollōio; magno: quo nihil uenerabilius nihil sanctius affatī philostratus scribit: & ceteri cōmeminerūt. **VENENATIS moribus:** Rabidi canis morsus iter uenenatos letiferosq; In omni numerat: morsū quoq; hoīs ut refert plinius iter asprimos numerauerūt: ut auctor est Cor. Cel. morsu uirus. oīs fere morsus hēt quoddā uirus. & si rabiosi canis morsus fuerit cucurbitula uirus eius extra rus.

hēdū ē. FEROCIRE: Ferociter sauire & furere. **PESTE īfectū:** Eodē ueneno cōtactū. **PROtelarent** Propulsarēt excluderētq; Alias Protelare ptelare ē pcutere. alias adiua re. de hoc uerbo suo loco dictū iā ē. **VEfania morbo:** Morsū a cane rabioso rabidi fuit. cui Ve fania occurit cerebello gallina ceo auctor plinius. sensus ē q in quit me efferatū ex morsu cani no ac ferociētē sauire existima bāt perseqbātq; illi ipsi magis insaniebāt. cū nulla ego peste, nulla rabie pœnitus uexarer.

& Apolloniū medicū: imo uero & plures alios ex fami lia: abigere tēptantes: uariis moribus quēq; lacerasse, certe uenātis moribus cōtacta nōnulla iumēta: effe rat a simili rabie. quæ res omniū statī p̄cussit aīos: ra tiq; me etiam eadē peste īfectū ferocire: arreptis huiū sce modi telis: mutuoq; ut exitū cōmune ptelarent co hortati. ipsi potius uesania morbo laborātes psequun tur. nec dubio me lāceis illis & uenabulis: immouero & bipēnibus: quæ facile famuli subministrabāt: mem brati cōpilassent: ni respecto subiti piculi turbidine: cubiculū ī quo mei dñi diuertebār: p̄tinus irrupissem tūc clausis obseratisq; sup me foribus: obsidebāt locū. quoad sine ullo cōcessiōis suæ piculo pestilētiæ letalis puicaci rabie possessus: ac pesus absumerer. quo facto: tādē libertatē nactus solitariae fortunæ munus ample xus: sup cōstratū lectū abiectus: post multū equidem temporis somnū humanū geui. lāq; clara die: mollicie cubiculi refota lassitudine: uegetus exurgo. Atq; illos q meæ tutelæ puigiles excubias agitauerant: ausculto de meis sic altercari fortunis. At hūccine miserū istū asinū iugi furore iactari credimus? imo uero iā uirus īcrescēte sauitia p̄sus, extinctum: sic opinionis uariae terminū ad explorationē cōferūt. ac de rima qđā p̄spi ciūt sanū me: atq; sobriū ociose consistere: iamq; ultro

MEMbrati cōpilassent: p me bra: p frustra dissecuissent. ita ut nec pilū ī toto corpore eēnt re listuri plautus ī hāc sniam inqt iā ego te faciā: ut hic formicæ frustilati differāt. **TVRbine:** ī petu. & procella. de turbine an te dictū. **CVbiculū irrupisse:** lu cianus. εγω δε ωρωρτου δει ρουτο με γεθοσ χρωωειστω παρερχομαι ερθοει μοι δεσ ποται κοιμεθησ εσθαι εμε. λλορ. i. ego uidēspiculi magni tudinē cursu ītra cubiculū irru po. ubi domini mei dormire de bebāt. **CONcessiōis piculo:** in gressiōis & itroitus quo cōcedē tes itroēutesq; eēnt piclitati.

PEstilētiæ letalis. Morsū cās rabiosi cōstat eē pestiferū. & ex tialē nō solū hoībus: sed et pecori. **PEResus:** Vis uenēati mor

SOLitaria fortunæ: Ambigu, Solitaria um uideri pōt utz solitariā fortunā dixerit p solitā. & usitatā an a solitudine qm solus ī cubicu lo fuerat relictus. **SOMnū humanū geui.** Antea ī stabulo iter iumenta ut asinus humi geuerat nūc ī lecto delicate cōstrato more hoīum cubās sōnū cōperat humanū nō belluinū. **MOLlicie cubiculi:** īplet corpus sōnus plenus. & molle cubile. ut tradit Cor. celsus. e cōtrario extenuat cor pus sōnus breuis & durz cubile. **REfota:** Refocillata recreataq; Refoto aīo dixit Au. Gellius p recreato ex hilaratoq;. **ALtercari:** Verbis disceptare: & sermocari. Quītiliāus altercatōis orato riā p̄cepta dat: īprimis docēs opus eē īgēio ueloci ac mobili aīo p̄senti & acri. idē p̄cipit: ut alter cator bōus uitio iracūdiæ careat ne turbidus ac clamorosus sit. ī altercatōe plurimū ualet acumē.

Hūccie: Hūc ne siccie. p sic ne dixit p̄ptius locutōe usitatissima. **IVgi furore:** Perēni cōtinuo. p petuo iter elephātes & dracōes iugis discordia ē īqt Solinus. i. p̄petua Au. Gellius iugi cōcordia iugis fu sidissime amicissimēq; uixerūt iugiter aduerbiū ē. qđ significat p̄petuo cōtinēter p̄niter Dictio ē protrita & frequēs apud scriptores idōeos Oratius in scdo sermonū hortus ubi & tecto uicinus. iugiter. iugis aq; sōs. **VIrus:** Venenū īde uirulēti dicti serpētes. & oratio uirulenta pro uenenata. Virus apud pliniū prope peculiariter significat mō aspitatē odoris ut uirus alaz: mō aspitatē saporis. ut stagnū illitū æreis uasis cōpescit eruginis uirus. mō geniturā. ut uirus uerrinū ex schrophā a coi tu exceptū priusq; terrā atrigat grauitati aurium prodest. itē potētiā ac uī naturalē. ut nec satis est quid. gnariōi p se coitus nisi editis ouis. iter se uersādo mares & scēmīæ uitale asperit uirus. hic uirosus deriuata copia. f. uenenoz dixit Virgilius uirosaq; pōtus castorea ubi iterptes exponunt castorea uirosa p sedi odoris & execrādi. ego uero existimo. ita legēdū ut pōtus uirosa dicat sitq; id epithe

- Viriofi loci. Viriofa. fcemina. Periclitabundus. Periclitari. De morfis a cane timēti bus aquā
- ton copulandū cū ea dictōe pontus. nō āt caftorea. pontū āt uirofa perpetuo bonoq; epitheto dici quali feracē uenenos; conftat. n. uenena copiofiffima gigni in ponto: qd & idē poeta fignificat fcribens: has herbas atq; hęc ponto mihi leſta uenena ipſe dedit meris naſcunt plurima ponto: qñ fceminā uirofa & locus fcemineos uirofos dici leges ſcito a uiro deriuari quali appetēs uiri uirilifq; concubitus: in quo fignificatu ut ſupra annotaui magis dicendū eſt uirofa mulier & uirofi loci hoc eſt genitalia fceminæ uiq; inhiantia. **FORIBUS:** Scilicet cubiculi intra qd irruerat Afinus. **Periclitant:** Experiunt & periculū faciunt. i. tentamenta. hinc periclitabundus faciens periculum. i. experiētiā alias periclitari fignificat periculū ſubire & clade affici. hinc iocus epigramatiſtæ periclitat capite forades noſter. **Sospitator:** Conſeruator ac ſalutiſer. **AQVAE** recentis peluem offerrent. Medicamētū morſi a rabido cane eſt ſi aquam non expauſcat: ſi aquam audeat attingere. nam ut inquit plinius. ita morſis letalis aquæ metus. ſcribit philoſtratus lib. yi. de uita Apollonii rem dignam annotatu uidelicet **Quod** rabioſus canis momordit adoleſcentem qui ex eo morſu canioſos mores cepit repreſentare: & enim latrabat ut canis & inſtar quadrupedum pedibus manibusq; gradiebat. **Apollonius infortunium adoleſcentis miſeratus præcepit canem illum inquiri qui iuuenē mō mordiffet quem perductum attractumq; iuſſit lambere morſum. ut uidelicet idem medicus eſſet qui uulneris auctor extitiſſet: quo facto repente iuuenis ex morbo refocillatus hauſtam ex cydno fluuiō aquam bibit ſanatuſq; eſt: canis quoq; iuſſu Apollonii fluuium ingreſſus cum in eo aliq̄ diu innataſſet ex morbo conualuit. Gallenus in libro de ſectis ſcribens de diſcordia empiricorū & dogmaticorum medicorum refert medicum empiricum alia medicina uſum eſſe: inſanando eo qui a rabido cane morſus fuerat: alia uero dogmatiften: ubi docet morſum a ſuperiore eſſe q̄ factus ſit a cane rabido in cynocaumate. dicuntur autem cynocaumata eſſe caniculares: & enim ut ante diximus. ex oriente canicula canes potiſſimum aguntur in rabiem. eſtq; ea rabies id temporis homini peſtifera. idem auctor ē homies ex morſu canis rabidi aq̄ metuētes mortuos eē docēs remedium aquā nō expauſcere. cuidā uirulēto morſu rabidi canis iſecto appoſita ē aqua perlucida & egelida: i qua cum canis idolum apparuiſſet homo timens caninam in undis imaginē p̄ timore exanimatus ē. alii dicunt q̄ aquā bibit: & iō mortuus ſit ueſ; ut iqt Galenus nō q̄ aquā biberit iō iteriit: cū aqua p̄ remedio ſit: ſed q̄ timuerit. ubi. n. morſus a cane aquā timet actū de illo ē. nā ut iqt Ouidius. tollere nodofā neſcit medicina podagrā. nec formidatis auxiliat̄ aq; elegātū uocabulo græco hydrophouos uocāt q̄ ex morſu canis rabidi aquā timēt: qua dictōe utant̄ & noſtri. plinius i. xxix. ē limus ſaliuæ ſub lingua rabioſi canis q̄ datus i potu fieri hydrophouos nō patit̄: hydrophobia uero dī ipſe morbus. ex aq̄ metu p̄ciēs. apud Galenū i libello de theriace. mēdoſe legit hydrophorbia. pro hydrophobia. qd̄ quēadmodū medici recētioreſ intelligant̄ nō diſcutio. corrigendus eſt hoc potiſſimū loco error alter: & mēdum tollēdum ex codicibus. **Cor. Celfi.** apud quē lib. y. ſic paſſim legit̄. capite de morſu rabioſi cāis. ſolet āt ex eo uulnere ubi paſ; occurſum ē: aq̄ tumor naſci. hydrophlogas græci appellāt. ego olī cū enarrare **Cor. Celfū** nihil ſubefſe mendofū ſuſpicās expōere ſolebā tumorē aq̄ flāmeū & quali ignitum gigni ex uulnere: qd̄ feciſſet rabioſus canis qd̄ morbi genus græci ab aqua flāmida & corpus tumidum urente hydrophlogas uocarent. uocabulo deſlexo ab aqua quæ græce υλορ & φλεγω cōburo: ſed cum ex morſu rabidi canis nihil tale naſci inter medicos conſtet uideo re curioſius penſitata puriore uerioremq; lectionem eſſe. ſi ita ſcribas. Aquæ timor naſci. hydrophouos græci appellant: hęc eſt ſcriptio uera erudita ſincera. & ita **Cor. celfum** ſcripſiſſe idubitanter affirmo. timor enim aquæ nō tumor innafci ſolet morſis a rabido cane. tales autem timentes aquam græci hydrophouos uocāt a uerbo græco φοβέο. uai. quod ſignificat timeo. & υλορ aqua huiſce autem caſtigatōis i **Cor. celfo** me ſubmonnit. & quaſi conuiuētē expergeſecit meus ille gentilis & cognominis philippus **Beroaldus** mior adoleſcētulus apprime doctus & græcā latināq; linguā bene callēs: qui dū ſitien ter philippizei hoc ē philippū imitat̄ & per nra ueſtigia it: iā ex ſcho laſtico factus ē p̄feſſor & ſi nouicius nō tñ p̄letarius. me i p̄ſētia effingit me hēt arthetypō: mihi p̄xius. ſed iteruallo nō lōgo p̄xius Mox ut ſpero & opto nos & nra trāſcēdēs lōgius p̄curret atq; emicabit: uideo ex hac doctrinæ ſcintilla lucē maximā fulgētiffimāq; maturiſſime erupturā: & ut iquit ille meliorē p̄ſto magiſtro diſcipulū. ſicut lætor factura manuū mearū. ita gaudeo in nobis impleri uetus adagiū quod eſt. πολλοὶ μάθηται κριττορέσθαι ἀσκαλωρ multi diſcipuli melioreſ præceptoribus. laus doctoris eſt proſectus diſcipulorum. iuuat me q̄ ſicut ego ſucceui gloriæ præceptores mei **Franci ſci puteolani** uir̄ doctiſſimi magna cū laude. ita mihi ſucceſcat gētilis meus nō minus p̄bitate ſpectatus q̄ eruditōe cōſpicuus: qui me amat. ut neceſſariū colit ut parētē obſeruat ut doctorē. erit pulchre & apud poſteros memorabile. ſi modo monumēta noſtra. ut augurāt̄ ſunt futura diutur**

niora: Duos philippos i gēte beroalda nō obscuro i studiis lray: noīnis: iter p̄fessores humāitatis Tres cu
nō postremos eodē tpe effloruisse: sicut oli tres i gēte curionū cōtinua serie oratores extitisse me rīōes ora
morāt. sed iā ad p̄positū regrediamur: redeamusq; ad hydrophouos. i. aquā metuētes. ex morfu tores.
canis rabiosi. Vnicū remediū ē hoc miserrimo gēne morbi opp̄ssū: nec opinātē i piscinā nō ante Remedi
ei p̄uisā p̄icere. & si natādi sciētā nō hēt mō mersū bibere pati mō attollere: si hēt iterdū depri um ad
mere. ut iuitus quoq; aq̄ satiet. sic. n. simul & satis & aq̄ metus tollit. plinius ait q̄ lacinia subdi morsum.

peluē offerēt potui meo. Ac si itrepidus & more solito
lumens: aq; adlibescerē: sanū me atq; oī morbo scirēt
expeditū. cōtra uero si uisum cōtractūq; laticis uitare:
ac phorescerē: p̄ compto noxiā rabiē p̄tinaciter dura
re: hęc enī libris pristinis etiā p̄ditū obseruari solere.
Isto placito uas imane cōfestim aquæ: plucidæ de p̄
ximo petitæ fōte cōtātel ad hęc: offerūt mihi. at ego si
ne ulla mora p̄gressus: etiā obuio gradu satis sitiēter:
p̄nus & totū caput i uergēs: salutare uere eq̄dem illas
aqs̄ hauriebam: iāq; & plausus manus: & auriū flexus
& ductū capistrī: & q̄d uis aliud piclitātū: placide pa
tiebar: quo ad cōtra uesana eorū p̄sūptionē: modestiā
meā liq̄do cūctis approbarē. Ad istū modum uitato
duplici piculo: die seq̄nti rursū diuinis exuuiis onus
tus cum crotalis & cymbalis: circūforaneū mendica
bulū p̄ducor ad uiam: nec paucis casulis atq; castellis

ta calici i secta mēstruo discutit rabiosi ca
metū aq̄ & potus: ueq; nequid nis.
sciēs p̄tereā ad rabiosi cāis mor
sū p̄tinēs nō omittā id qd ap̄
auicēnā medicorū nobilissimū Auicēnæ
legi. q̄ scribit hoīes a rabioso documē
cane morsos. i aq̄ metu lachry tum.
mare: q̄ quotiēs aq̄ propinquāt
imagināt canē: & ex eo iterdū
timēt. iterdū nullo metu p̄tur
bāt: qn̄q; talis ex siti moriē ali
qn̄ desiderat aquā dein p̄clamat
nōnūq; sorbēs aquā strāgulat:
fit ēt ut latret. sicut canis: & s̄. Canis
pe talis ad mordēdū alteq; ho
minē p̄p̄sus ē. ante aq̄ metum
curatio morbi huiusce i p̄xiō ē
dixit ruffus: quosdā nō terri
ex aq; & uolubris p̄ humū de
lectari. illud adde ipsum quoq;
rabiosum canē p̄sape affici aq̄
metu. & si qn̄ obuio aq̄ factus
sit i rātū eā formidat. ut pili in
horrescāt & totus cōtremiscat.

& nōnūq; ex ea formidie moriat. talibus canibus lingua exerta ē. & os spumabūdū. Salua spumo
sa nasus fluēs. ob hoc dixit lucāus i. vi. pharalia: nō spuma canū qbus undat timori ē. PELUEN:
Peluis uas aquariū ē i quo uaria pluūt. unde & nomē. peluuiæ uasa sūt qbus pedes lauāt. ut mal
luuiæ qbus māus. græci. λεκαρορ peluim dicūt. AQ VIS adlibescerē: Libēs accederē. plantus i
milite hercle uero iā adlubescit primulū palestrio ubi adlubescit positū ē p̄ eo qd ē incipit lubēi
hoc ē placere. VISŪ laticis: Si aquā uel uidere uel tāgere expauescerē: si hydrophouos eēm talibus
.n. ut aī dcm̄ ē metus aq̄ lætalis ē. plinius hoc morbi gēus pauoris noīe itelligi nult. cū ait i. xx
xii. cinis cācroq; seruatus p̄dest pauori. p̄dest piclitātibus ex canis rabiosi moribus. NOXIĀ: Pe
stiferā & letalē. Libris pristis: Libris priorū antiquorūq; scriptorū. q̄ talia p̄diderūt. ISTO placito
Cū istud oībus placuisset. CONTĀTES: Quasi adhuc dubitātes adire p̄pius asinū: quē ferocire exi
stimabāt. SALUTARES aqs̄: Merito salutare dixit: q̄ & siti extinguerēt & salutis cā eēt asinō potā
ri: cuius salus ex haustu aq̄ cōsistebat: cū aliq̄ potuisset uideri rabiosus & ob hoc noxius mortis
piculo. HAVRIEBĀ: Ebibebā. de multiplici huiusce uerbi significatōe p̄trita sūt oīa. & annotāt
grāmatici. PLAVSUS māus: Accusatiuus ē casus nūeri pluraliui. palma cū palma collata plausū
facit auerlæ iter se māus collisā nō plaudūt. auctor Seneca i. ii. q̄stionū hic plausus māus accipe.
p̄ manuū tractatōe qua iumēta molliter tractare solemus. & cū sibilo allectare. i quā sniam ait poe
ta māibusq; lacescūt p̄ctora plausa cauis & colla comātia p̄ctūt. itē aliubi inq̄t plausum cervicis
amañ. PERICLITANTIŪ: Tentātium explorantiū. LIQ̄DO: Māifeste. & apte aduerbiū est. DVCTŪ ca
pistrī: quæ dispositis rebus accedūt. nō sūt deposita ut scribūt iuriscōsulti: ut puta si equus cum capi
stro. nā solus equus depositus ē. Duplici piculo: Duplex piculū ideo dicit: q̄ euasit lanienā coq.
& impetū eorū q̄ eū tāq̄ effegit uesanaq; ex morfu canis obrūcate uoluerāt. DIUINIS exuuiis: Si
mulachq; deā itelligit una cū spoliis & reliquo apparatu sacerdotali. exuuiæ ab exuēdo dictæ sūt
sicut iduuiæ ab induēdo. plautus i menechmis iduuiæ tuæ atq; uxoris exuuiæ. mos fuit antiquorū
i foribus & circa limina domorū affigere hostiū exuuias & spolia: q̄ nec emptori refrigere liceret
quæ ēt dominis mutatis domus ornāmēta erāt. CROTALIS: Sonoris istrumētis: qbus sitiaci sacer
dotes & galli cybeleii utebāt. de qbus ante dixi. CIRCŪFORANEŪ: Oppido q̄ elegāter. & p̄q̄ scite:
dī asinus gerulus deā syriæ medicabulū circūforaneū: qm̄ illa circūfora & cōciliabula circūlata.
pecūias & res alias emedicabāt. circūforāeus appellatq̄ circūfora discurrit & uagat q̄les Vaticini
sunt & pharmacopolæ. M. T. in oratōe pro cluentio. Tum repēte anconitanum quēdā luciū Clo
dium pharmacopolā circūforanū: q̄ calū cum larinū uēisset aggredit. nō lōge absimiles a circūfo
raneum.

peluis.
Pelluuiæ
Malluuiæ
Adlube
scit.

Plausus.

Exuuiæ.
Induuiæ.

Mendica
bulum
circunfo
raneum.

- Circito** res. **Circuito** res. **Palliata** mendicabula. **Pallium** uideo. **Philosophum** nō uideo. **Duo** genera facientiarum. **Logos** milesius. **Paupertas**. **Paupies**. **Opera**. **Famigerabilis**. **Matutio**. **Sifilato** res. **Fœmina** astutior. **Mas** simplicior.
- ranis sunt circito res: q̄ circueundo dicti uident: Qui ut docet Vulpianus titulo de institoria actio ne uestes circūferūt & distrahūt. in re militari circitores uocāt: q̄ uigilias militū circueāt: & renūci ent: si qua emerferit culpa: quos & circuitores appellāt. De medicabulo plautus i aulularia memora re nolo. hominū medicabula: i floridis lucius nī palliata medicabula decētissime appellat hoies medicos. q̄ pallio tenus philosophos imitat̄ sub quoq̄ habitu medicitas ostētat: i q̄bus nihil ē san cti nihil philosophi. præter palliū. ut nō īmerito celebret ille q̄ dixit i hoiem id genus: pallium & barbā uideo. philosophū nō uideo. **OBerratis**: circuitis lustra tis. **SEmituta** uestigia: Deno tat in ruinis uestigiisq̄ diruta urb̄ pagū cōditū fuisse. lucius at nūc semirutis pēdentq̄: mœ nia testis. **LEpidū** de adulterio fabulā: Cū duo sint ḡna facietia rū alteq̄: fufū: alteq̄: pacutū: & breue ī illo ḡne leporis ppetuo excellens ē lucius nī. q̄ interse rit fabellas lepidissimas: & face tosa urb̄itate oblectātes ut nō mīus his facietis placeat lepidif q̄ narraciūculis. q̄ serii scripto res doctrina seria & graui: hic ē ille sermo milesius. cuius in p̄i cipio: huiusce operis affatim: commemini quem lucianus. λογος μιλησιος appellat. quo fabularis narratio concin niter explicatur. **GRAcili** pau perie: Iohannes Boccatus elo quio uernaculo disertissimus: cōdidit centū fabulas argumēto & s̄ilo lepidissimo festiuissimoḡ: iter quas Apuleianā hāc infer uit trāsp̄osuit: q̄ cōmodissime nō ut interpret. sed ut cōditor: quā scēmīa nostrates nō surdis auri bus audiūt neq̄ inuita legunt nos quoq̄ mythopolō. hoc ē opificē fabellæ luciū nostrū. Iatiali ter personatē & graphice lepidissimeq̄ explicatē inaudiamus legamus pensitemus auribus oculis aīs lubētibus: cū talibus egressionū amœnitatibus nō solū lectores: neq̄ ēt cōmētatores reficiant iter paupertatē & pauperiē dīa hęc est. q̄d paupertas honestæ parsimonīæ nomē est. usurpaturque pro fortuna mediocri: paupies uero gestas dicit. quā optimo epitheto īmundā dixit Oratius scri bēs i epistolis paupies īmūda dōus. p̄cul absit alias paupies significat dānū: q̄ & iuriscōsulti docēt Titulo si q̄drupes paupie fecisse dicat græce paupertas dī περιπα paupies uero πτωχεια de q̄ fe stiuit̄ script̄ Aristophāes i pluto. **FABriles** opas: Signat pauperē uitā sustētasse ex mercedulis q̄s colligebat locādo opas fabriles. opa. n. ī actū cōsistit. & ut iqt cains iuriscōsultus i hoīs usufru ctu opæ sūt. & ob opas mercedes opis serui legatis iqt Terētius usū datū itelligi: & ego didici & iulianus putat iterdū opas p̄ ipsis hoibus & seruis accipius. ut apud Ciceronē fugatæ sūt opæ Clo diāæ. & apud Oratiū accedes opa agra nōa sabio. **VXOR**cula: Vr a sorore sororcula. sic ab uxo re uxorcula p̄ diminutionē dicta. **TENUIS**: Paupcula. **FAMigerabilis**. τωρ μεσωρ dictio. nā & i bonā & i malā partē famigerabilis usurpat. hic p̄ famosa accipi debet. & īfami. **MATutio**: Abso lute dicitur matutio. & matutinis p̄ tpe & hora matutia. sic plinius i. x. coruus mature sermōi as suefactus oīb̄ matutis euolās i rostra i forū uersus tiberiū salutabar. **VENERIS** colluctatōibus: Sic supra i. ii. his & eiusmodi colluctatōibus ad cōfinia lucis usq̄ puigiles egimus. **OPERat̄**. Operā dant. **IGNARUS** rerū. Mariti dedecus uxoriū turpitudinēq̄ domesticā nouissimi sciunt. iuxta illd̄ Dedecus ille domus sciet ultimus & ut inqt Hieronymus. nouissimi mala nostra discimus. **HOSPitiū** repetit: Domū reuertit̄. & dū hospitiiū appellat. significare uidetur illū i conducto habitasse tāquā īclinū. **LAVdata** cōtinētia. Specimē cōtinētīæ uxorie ē clausa domus. & obseratæ fores marito absente. **SIBILO**: Liuius. ut quocūque noctis tēpore sibilo dedisset signū porta aperiretur. **Columella** præcipit boues sibilo alectari oportere a bubulco ut libentius bibant. **Sifilatores** dixe runt fœteres. quos nunc dicimus sibilatores. & sifilare. q̄d nos sibilare. & erat maledica uocis signū ficatio atq̄ cōtumeliosa. **PERastutula**: Versutior callidiorq̄. sicut diminutiuo uocabulo uxorcu la dicta. ita & υποκαριστικωσ perastutula qua tamen dictione nō tā significatur modice astuta quā ualde calida & ueteratrix i adulteris flagitiis scribit Aristoteles lib. ix. de aialibus malitioso res astutiores īsidiosiores scēmīnas eē. E diuerso mares astiores simpliciores minusq̄ īsidiosos.
- oberratis**: diuertimus ad quēpiā pagū urbis opulentæ quodā: ut memorabāt incolæ: inter semirutata uestigia conditū. & hospitiū proximi stabuli recepti: cognosci mus lapidā de adulterio cuiusdā paupis fabulā: quā uos ēt cognoscatis uolo. **Is gratili** paupie laborās: fa briles opas p̄bēdo: puis illis mercedibus: uitā tenebat: Erat ei tamē uxorcula. etiā fatis q̄dē tenuis & ipsa. uerū tamē postrema lasciuiā famigerabilis. sed die qua dā: dū matutino ille ad opus susceptū p̄ficiscit̄: statī latenter irrepit eius hospitiū temerarius adulter. ac dū ueneris colluctationibus securius operantur: maritus ignarus rerum. ac nihil etiā tum tale suspicans: impro uisus hospitiū repetit. Iaq̄ clausis & obseruatis forib̄: uxoris laudata continētia: ianuam pulsata. sibilo etiā p̄sentīā suā denuntiante. tunc mulier callida. & ad hu iusmodi flagitia perastutula: tenacissimis amplexibus
- EXpeditum

EXpeditū: Explicatū exolutūq; ab amplexibus quibus innexus erat lasciuus ederis ambitiosior. **SE**miobrutū: Plinius de cellis uinariis scribens refert mitioribus plagis dolia quæ sunt uasa fictilia uinaria infodi solita terræ tota aut ad portionē situs celūq; p̄beri alibi uero impositis tectis arceri. imbecilla uina demissis in terrā doliis seruanda. Valida expositis. Iureconsulti quoq; de fundo instructo indicāt dolia defodi solita scribentes instrumento conseruando dolia licet defossa nō sint accedunt. Itē titulo de contrahenda emptione dolia in horreis defossa si nō sunt noiatim in uenditione excepta horreo

expeditū hominem: dolo quod erat in angulo semio-
brutū; sed alias uacuū; dissimulanter abscondit; & pate-
factis ædibus. aducit roeuntē maritum aspo sermone
accipit. Siccine uacuu & ociosus; insinuatis māibus
ambulabis mihi; nec obito consueto labore uitæ no-
stræ prospicies; & aliqd cibatuī parabis; at ego misera
per noctē; & per diē lanificio; neruos meos cōtorqueo
ut intra cellulā nostrā; salutem lucerna luceat. quanto
me felicior Daphne uicina; quæ mero & prædio matu-
rina saucia; cum suis adulteris uoluitatur. Sic cōfuta-
tus maritus; & qd istic est ait. nam licet forēsi negotio
officiator noster attētus ferias nobis fecerit; tñ hodie

tur. Liuius dixit compressis manibus quod Lucius noster insinuatis docens prouerbialem esse locu-
tionem. Verba Liuii hæc sunt. ex libro. vii. in hanc ferme sententiam. Quid aliud causæ esse credamus
cur ueteranus dux fortissimus bello compressis quod aiunt manibus sedeat. **OB**ito labore: Adito
suscepto completo. obire laborem dicimus pro adire suscipere complere: ait poeta morte obita pro-
sumpra suscepta & completa: Sermo obitus a Terentio dicitur in ecyra pro aditus. **VI**tæ prospities:
Parto scilicet lucello. quo uita toleratur & uictus quæritur. **L**Anificio: In andria. primum hæc pudice
uitam parce ac duriter agebat lana & tela uictum quæritans. In eandem sententiam ait poeta cui tole-
rare colo uitam tenni; q; minerua impositum. Vbi exponit Seruius tenui minerua pro paruo preci o-
lanificii: nam hodie quoq; lanificii mercedula uitam tolerant fœminæ pauperiores. Annotandum ē
lanificium fuisse in usu nobilium matronarum. apud Romanos hinc autumant scriptores idonei: in
nuptiis thalassii nomen in clamarī solitum. quod lanificii signum erat. ut uidelicet hac uoce nuptiali ad-
monerentur nouæ nuptæ lanificium in maritali domo exercendum esse. Thalasio enim siue thalasi-
us significat calathum. quod uas utiq; est lanificii aptum. inde factum est. ut sponsæ auctoribus Plu-
rarcho & Plinio colum compram lana. & fufum cum stamine secum ferrent; & uiri ianuam lanicio co-
ronarent. Augustus Cæsar filias & neptes ita instituit ut etiam lanificio assuefaceret contra apud per-
sas indecorum erat & sordidum admouere lanificio manum. Ideoq; Alexander Magnus cum olim si-
sygambi reginæ persarum captiuæ lanam purpuramq; tradi iussisset. ut conficere uestem neptes suas
assuefaceret: ubi cognouit ex hoc dono illam tristem esse lachrymisq; tristitiam declarantem. Ipse per-
ueniens ad eam mater inquit hanc uestem qua indutus sum sororum non solum donum: sed etiam
opus uides nostri decepere memores. caue obsecro in contumeliam accipias ignorationem meam.
ita animus reginæ mirigatus est: lanæ appellatione ut docet. Vlpianus libro de legatis tertio contine-
tur quæ neta est. & quæ neta non est. ut puta stamen & substamen. succidam quoq; contineri placuit:
sed nec ea lana. ex qua quis quasi uestimentum fecerit ualitudinis uel deliciarum gratia continebitur
nec ea quidem quæ fomentationis gratia parata sunt uel medicinæ lanarum appellatione continen-
tur. **NE**ruos contorqueo: Alludens ad rem obscenam usa uideri potest uerbo amphibolo. nam &
quæ indulget concubitu. & quæ operoso labori distringitur contorquere neruos dicitur. **LV**cerna lu-
ceat: Consimile est illud Tibulli dum meus assiduo luceat igne focus. **D**aphne: Proprium puelle no-
men ex lauro ductum: quæ græce dicitur daphne. Vnde chame daphne. pusilla & humilis laurus. Pli-
nio. Daphnon lauretum: famigerata est daphnæ ob amorem apollinis in laurum transfigurata. apud
nos hodieq; frequens est nomen lauræ in fœminis quasi dicas daphne. Annotat Plinius nomen im-
poni uiris latina lingua ut laureæ nominentur ab una arborum lauro libertus Martii Tullii clarus no-
minatus est Tullius laurea. **CON**futatus: Redargutus castigatus & uerbis conuictus confutare eni
est uerbis conuincere. & refutare ut inquit Donatus. Verum refutatio in re est. Confutatio in persōa
in oratore potentissima est confutatio. **F**Orensi negotio: Sen sus est cum magister officinæ nostræ
odierno die occupatus. eēt negotio forēsi. Ideo nos quoq; fuimus feriat. officinator autē dicitur offi-
inæ magister: qui operarios mercedula conductos habet quo negotii pleno feriat fuerunt operarii.

Dolia
defodi so-
lita.

Doliariū

Doliaria
anus.

Insinua-
tis mani-
bus

Cōp̄ffis
qd aiunt
māibus.

Obire la-
borem.

Obita
mors.

Lanificiū
in usu

matrona-
rum.

Thalasi-
quid.

Exēplū
alexādri.

Nostri de
cepere

meo
res.

Lanæ ap-
pellatio.

Lana ne-
ta.

Chame-
daphne

Daphnō

Laurea

Tullius.

Refuta-
tio.

Confuta-
tio.

Officina
tor.

LIBER

Vitruius officinarem appellat fabrē fructoremq; parietarium cuius probatur exactio. cum subtiliter edificium perfectum accipitur. **ISTVD** doleum: Attende rem facerem festiuamq; ex qua astutia malitiaq; muliebris facile deprenditur: nam cum maritus dolium illud uendidisset. In quo adulterum uxor dissimulanter absconderat: repente excogitata fallacia est & strophæ astu fœmineo qua maritus stupidus & brutus illuderetur. **ET** adest: Scilicet emptor dolii. **DATO** precio: Sine precio ut inquit Vulpianus uenditio nulla est: nō autem precii numeratio sed conuentio perficit emptionem. ut

**Arra pro
emptore**

sape arra pro emptione datur nō eo pertinet quasi sine arra conuentio nihil proficiat. sed ut euidentius probari possit conuenisse de pre-

Quin.

cio. **Quin:** Hæc particula qui modo hortandi uim habet. & imperandi. alias aliter accipitur. **PER** cigeris: Expedis te. & præparas: nam accincti sunt expeditores Hierony-

**Accincti.
Discincti**

mus accingere queso te accingere e contrario discinctos dicim⁹ igna uos: & desides. **EX** obrutum: Erratum depromptum extractum **Do** lia enim ut diximus defodiebant in cella uinaria. **ERE** nata fallacia: Dicimus aliquando absolute e

Ere nata

re nata ut inquit Donatus. dicitur etiam cum adiuncto: ut e re natū exordium dixit Quintilianus itelligi uolens subito inuentum: & ipsa causa repente sumptum. idē alibi gratiora esse tradit quæ inuenta subito. nec domo allata. sed interdendum e re ipsa nata esse uideatur. Igitur e re nata fallacia significatur muliebris dolus. ad fallendū maritum subito excogitatus non domi nō ante compositus: sed ex ipsa re & negotio incontanter expromptus. **TE** merarium: immodicū. & solum qualis in temerariis est copiosus. **MAG**num uirum: Adiuuanda pronuntiatio est cum ironica manifesta. **EGO** mulier: Vis in uocabulo & sexu est. ego mulier quæ foris negociari non noui. Ego mulier quæ intra recta domi continenter inhabito: mulier quam natura finxit inualido consilio minusq; prudentem. scribit Aristoteles in primo politicorum q; fœmina habet consilium quidem sed inualidum puer uero imperfectum. Xenophon in oeconomico tradit uirum foris parare. fœminam domi parata custodire.

**Consiliū
in fœmi
na iuali
dum.**

**Abdita
mentum**

Ineptus.

Græci nō

habent

uocabu

lum iepi

Sedulo

Vidua

non dici

tur ma

terfa mi

lias.

Male par

tū male

disperit

Minoris distraxit: Minori precio uendidit. Verbum iurisperitorum de quo supra. **AB**ditamento Detractione ac deductione precii contraria sunt additamentum alterum ab addendo alterum ab abducendo. & quasi abdicando deriuatum. **T**anto præstinauit: Tam magno precio emit. absoluta locutio. **I**nepte: In maritum satis dicaciter. nam ut inquit crassus orator apud M. Tullium. quem nos ineptum uocamus: is mihi uidetur ab hoc nomen habere ductum. q; non sit aptus: qui temporis: qui eorum quibus cum est. uel dignitatis uel commodi rationem non habet. deniq; qui in aliquo genere aut inconcinnus aut multus est is ineptus esse dicitur. quo uitio cumulata est eruditissima illa græcorum natio itaq; q; uim huius mali græci non uident. nec nomen quidem ei uitio iposuerunt. **D**escendit in doliū: Ecce fallacia e re nata. & subito iuētā. qua psuasus maritus illū eē emptorem dolii credat non aduulgæ. **S**edulo: Instanter ipense diligenter dictū sedulo quasi sine dolo. ut interpretatur Donatus.

Materfamilias: Tāq; ad ignotā directa locutio. ut eā appellatione honorifica apellet matrem familias: de cuius proprietate diximus suo loco fuisse enim suspiciosum. si nomine proprio eam compellasset. id adde q; in una familia non possunt plures appellari matresfamilias: sed una tantum. sed nec uideat hoc nomine. nec quæ sine filiis est uocari potest. **M**ultifariam: Multis in locis. & partibus. Antiqui multifariam dixerunt q; in multis locis dari poterat: id est dici oisariā ex ois parte. **H**antibus: Partibus. **H**omuntio: Homullus diminutiuum est. nec sine probro. **A**ctutum: Statim sine mora.

AES de malo: Qui æs id est pecuniam de malo & maleficio partam habet is prodigus æris eē solet. & in rebus emendis incuriosus. nam ut est apud poetam nescio quem male parta. male dilabuntur. & ut inquit comicus noster male partum male disperit. est ergo sensus. uolo inquit diligēter intrinsecus

nae cenulae nostrae prospexi: uides istud doliū: qd semp uacuū frustra locū detinet tātum: & re uera pter ipedimētū cōuersationis nostrae: nihil pstat amplius: istud ego qnq; denariis cuidam uēditauī. & adest ut dato p̄cio secū rē suā ferat. quin itaq; p̄cingeris: mihi que manū tātisp̄ accomodas: ut ex obrutū protinus tradatur emptori. Ere nata fallacia: mulier temerariū tollens cachinum: magnum inqt istum uirū: at strenuū negociatorē nacta sum: qui rem: quā ego mulier & intra hospitium cōtecta: iam dudum septem denariis uendidi: minoris dixit abditamento p̄cii. Lætus maritus: & quis est ille ait: q; tātō p̄stinauit: at illa: olim inepte inquit: descendit in doliū sedulo soliditatē eius probaturus. nec ille sermoni mulieris defuit sed exurgens alacriter. Vis inquit uerum scire materfamilias: hoc tibi doliū nimis uetustum est: & multifariam rimis hiantibus quassum: ad maritūque eius dissimulanter conuersus. **Q**uin tu quicūque es homūtio: lucernā ait acutū mihi: expedis: ut erasis intrinsecus sordibus diligēter aptum usui possim dinoscere nisi uos putas æs de malo habere. Nec quicq; moratus ac suspicatus: acer

eradere fordes dolii. ut ita introspecta an sit futurum utile: quæ curiositas adhiberi haud quæ solet ab his qui æs de malo habent. & diuitias possident malo modo paratas. quales improbant philosophi.

EGREGIUS maritus: Ironicos. sic illud uirgilianum. egregiam uero laudē. **REPRESENTĒ**. Tibi presentidē. representare pecuniam est presentariā annumerare. **NUDATUS**. Exura ueste: ut comedius dolii intrinsecus fordes eraderet. **SCABILEM** uetustam. Trālatio ab homine. cuius uetusta scabies exal-

& egregius ille maritus: accensa lucerna. Discede inquit frater & ociosus assiste: donec probe procuratum istud tibi representem. Et cum dicto: nudatus ipse delato lumine scabie uetustam cariosæ testæ occipit exalperre. At uero adulter bellissimus ille pusio inclinata doliopro nam uxorem fabri superincuruatus secure dedolabat. At illa capite in dolum demisso: maritum suum astu meretricio tractabat ludicre. hoc: & illud: & aliud: & rursus aliud purgandum demonstrat digito suo. donec utroque ope perfecto: acceptis septē denariis: calamitosus faber collo suo gerens dolum: coactus est ad aspiciendum adulteri proferre. Pauculis ibi diebus comoratus: & munificētia publica saginati: uaticinati onisque crebris mercedibus suffracinati: purissimi illi sacerdotes: nouum questus genus sibi cominiscuntur: sorte unica pro casulis pluribus euocata consulentes de rebus uariis plurimos ad hunc modum cauillatur. Sors hic erat. Ideo coniuncti terram proscidunt boues: ut in futurum læta germinet fata

DEDOLABAT: Subagitabat expolibat complanabat in obsceno significata. fabrorum uerbum est: qui dolando incuruati complanant materiarum asperitatem: imitatus est autem Pomponium poetam qui scripsit dolasti uxorem. **ASTV** meretricio: Plautus plurifariam explicat astus dolos calliditates meretricum: quas qui euitare potest euitet: sed uiscus merum est blanditia meretricia. & ut inquit Solomon fauus distillans labia meretricis. & nitidius oleo guttur. Nouissima autem illius amara quasi absinthium. & lingua eius acuta quasi gladius biceps. **DIGITO**: Indice Oratius. indice monstraret digito: ab indicando nomen inditum: Crassus oratorem indice digito usum optime tradunt Cicero & Quintilianus. **VTRIQUE** opere perfecto. Perfecit opus suum maritus cum doli fordes erasit. & item adulter dum inclinatum fabri uxorem dedolauit. **CALAMITOSUS**: Merito calamitosus. & miser qui ludibrio erat uxori impudicæ. & geruli uicem cogebatur implere collo gerens dolum ad adulteri domitium. **MERCEDIBUS** suffracinati. Pleni repleti instructi dixit Hieronymus nos suffracinati auro Christum pauperem sequimur. & Augustinus ait in libro de uita christiana non ne aspiciamus quanto auro. & argento & ueste suffracinatus exierit de egypto Cyprianus doctor suauissimus. & martyr beatissimus. notissimum est illud Terentianum uideo cantharam suffracinatam. **PVRIFIMI**: Ironia manifesta. **COMMINISCUNTUR**: excogitant inueniunt. **PRO CASULIS** pluribus: Quæ ad plures rusticorum casulas esset accommodata. quidam codices habent capsulis quod non displicet. ut intelligas unam sortem ex capsulis loculisque pluribus euocatam educatamque a sacerdotibus ut multiplex uideretur: quæ tamen erat unica. quid si legas casibus. ut codex manu scriptus habet. ut sit sensus sacerdotes syriacos inuenisse subtiliter sortem unicam: quæ pluribus casibus negociisque inquirentium conueniret. & mire congrueret. **EVOCATa**: Quidam legunt enotata quæ quadrat. **CONSULENTES**: Consultores intelligit sic enim dicimus eos qui consilium petunt & sortilegos consulunt. **CAVILLANTUR**: Consultores illudunt decipiuntque. **IDEO** coniuncti: Verba forti inscripta quorum intellectus ad res multiplices traduci potest. in decretis canonicis. xxvi. q. i. sortes fortilegique testimoniis exemplisque diuinæ scripturæ improbantur: ubi hoc scriptum legimus. fortilegi sunt: qui sub nomine fictæ religionis per quasdam. quas sanctorum seu apostolorum uocant sortes diuinationis scientiam profitentur: aut quarumcunque scripturarum inspectione futura promittunt. de sortibus earumque origine non parum multa. M. Tullius in secundo de diuinatione quam rem ait totam inuētam esse fallacis aut ad questum. aut ad superstitionem. aut ad errorem excogitatis: Alias sortes dicimus oracula ut sæpe apud auctores ex quo illud celebratum. Sors ipsa referenda est ad sortes.

& prurit magis eo difficilius tollitur. Talem scabiē agriam id est feram græci appellat. cum ex scabie pustulæ exoriat a similitudine fordes dolii uetustas. quasi pustulas scabiei nomine deceter exprefit. **CARIO**sæ testæ: Vetusissima mi doli. cariota enī ut a te explicatum est dicimus uetusta & putrilagie marcida: caries est uetustas & putrilago: Affranus Nemo illa uiuit carie cariosior. **OCCIPIT** Incipit **BELLISSIMUS** pusio. Pusio & pusionem dici puerum sat notum est. pusio luuenali est pro puero pathico Ciceroni & Apuleio p eleganti adultero. Valerius quoque dixit pusionē fuluianæ stolæ Clodiam adherentem significare uolens fuluiā a Clodio dedolatam. Cuius erat uxor. scio codices aliquantos esse in quibus non pusio legitur sed pugio. M. Tullius in oratione pro celio. Tecum semp pusio cum maiore forore cubitauit.

Scalptorium
Scabies
agnia.
Caries.
Cario
fus.

Pusio.

Dolasti
uxorē:
Viscus
merum
meretrix

Suffraciat
tus.

Sortilegi

Sors. pro
oraculo.

NO NVS

TVM si qui matrimoniū: Docet Apuleius scriptiōnem sortis fuisse rebus uariis miro astu congruēte: nā si quis cōsultor an ducēda eēt uxor iterrogaret sortē ad id respondere uafri illi sacerdotes asseuera bāt. nā sicuti boues coniuncti in aratiōe sunt cā fecūditatis Ita hoies iugali uiclo copulati ad liberos pro creādos sunt fecūdi. si qs cōsuleret an emēda possessio eēt anuebāt ex eadē sorte iterptātes. Id futurum fēlix & fortunatū & sic sensus sortis trahebat ad petitiōes uarias cōsultiuū: Oli fortes id genus ex uer sib^o Virgiliāis cōscriptæ usurpabātur. Spartianus refert hadrianū Virgilianas sortes cōsuluisse cum sol

Sortes
ex uerfi
b^o uirgili

ga se Iudicio. Iulius quoq; capitolinus Albino tradit de fato suo cōsulēti sortē his uersibus Virgiliāis dedisse rēpōsū. hic rē Romanā magno turbare tumultu sistet eques sternet poenos gallūq; rebellem.

PREstiaturus: ēpturus. BOues & iugū: qā in forte boues cōiuncti noiant. & qā possessiones bob^o iūctis colunt. bñ argumētātes p sua debāt talē ēptionē q̄rēti futuram lucrosā & cōducibile. **IVN**ctos q̄ drupedū māfuetissimos: q̄ pfectio nē parat & peregrinari uult per spē iumētis & uehiculo uehi solet. hinc boues iunctos in forte interptabatur. Cōuenire ad peregrinationē capeffendā tāq; ea futura eēt iucunda & cū lucro: cū boues sint inter quadrupedes placidissimæ & lucrū p̄sent. Ouidius explicans bouū māfuetā cūcurāq; naturā. sic scribit. quid meruere boues aial sine fraude doloq; innocuum simplex natū tollerare labores. Apud antiquos tanta fuit huius animæ ueneratio ut tā capitale eēt bo uē necasse q̄ ciuē. qm̄ laboriosissimus hominis fortius in agricultura placidissimusq; est.

Capitale
bouē oc
cidere.
Captioes
Sophif
mata.

Inciles
fossæ.

Incilia.
Elices sul
ci.
Lacuno
fus.

Subluui
es:
Morbus

Intertri
go.

tū si qui matrimoniū forte coopantes interrogaret: rē ipsam responderi aiebāt. iungēdos cōnubio: & satis liberū procreādis. Si possessiones p̄stinaturus quæreret merito boues. ut & iugū. & arua semētis florētia. p̄nūciari. Si quis de profectiōe sollicitus: diuinū caperet auspiciū: iunctos iam: paratosq; quadrupedū cūctorū māfuetissimos: & lucrū promitti de gelbæ germiæ. si p̄liū capeffiturus: uel latronū factiōne p̄sequutus: utiles nec ne processus siscitaretur: aditam uictoriā forti p̄rælagio contendebant. quippe ceruices hostiū iugo subacturi. & p̄radam de rapinis uberrimam fructuosamq; capturi. Ad istum modū diuinationis eius: astu captioso corraferant: non paruas pecunias. Sed assiduus iterrogatiōibus: argēti facietate iā defecti: rursum ad uia prodeunt: uia tota quā nocte cōfeceramus lōge peiorē: q̄ dñi lacunosis icilibus uoragiosam. prim stagnanti palude fluidā. & alibi subluuiæ cenosa lubrica. crebris deniq; offensaculis. & assiduus lapsibus: iā contusis cruribus meis: uix tandem ad campestres semitas: fessus euadere potui & ecce nobis repēte tergo

SCisitaretur: Inquireret iterrogaretq; **PRAE**lagio contēdant: Sors de bobus iunctis p̄rælagiū quoddam atq; prognosticon esse demonstrabatur prandæ uictoriæ bellatori: nā boues iugo iuncti significare uidebantur ceruices hostium iugo subactas iri. **CAPT**ioso: Callido & deceptorio: sophismata Captiones & captiunculæ dicitur Au. Gellio: quibus ueluti tendiculis & laqueis dialectici aduersarios capiūt in disputationibus. **INTER**rogationibus. eorum scilicet qui de rebus uariis sacerdotes consulebant. **DEF**ecti: Viribus succumbētes in argento ferendo. quidam legunt iam referti. hoc est suffracinati pleniq;. **Quidni**: & cur non inquit uia peior illa dicēda sit: q̄ fossis lutosis ac dep̄ssis uorabar sorbebatq; uiatores. **LAC**uosis icilibus: Inciles fossæ dicuntur: quæ in uuis fiunt adquam deducēdam. Cato peryemem aquā de agro depellere oportet: in mōte fossas Inciles puras habere oportet: Dicimus & incilia ncutro genere: Idē incilia aperire aq̄ deducere i uias & segentem curare oportet uti fluat: Vlpianus titulo de riuis. Incile inquit est locus depressus ad latus fluminum. Ex eo dictus quod incidatur: inciditur enim uel lapis uel terra. unde primum aqua ex flumine agi possit. Elices quoq; non nulli uocant sulcos aquarios: quorum meminit Columella: quibus humorem omnem eliciebant. & extra segetes deriuabant. lacunosum autem dici profundum depressum concauum constat. a lacunis: quæ & ipsæ sunt fossæ. i quibus collecta aqua stare consueuit: quarū mentio est apud poetā. sic scribentē: unde cauæ tepido sudant humore lacunæ.

SVbluuiæ: proluuie illuuiem subluuiem ex eodē quasi uertice deliquata: nec dissimili significato dicimus sordes: & imunditias. Subluuius Collumellæ est genus morbi in discrimine unguulæ ouiu nascens. sic. n. tradit i. viii. De morbis ouilli pecoris scribēs. clau quoq; dupliciter ifestāt ouē sine cum subluuius atq; itertrigo in ipso discrimine unguulæ nascit. subluuius eodem auctore pice liquida eruitur. In itertrigo aut. ut id quoq; transeunter attigam morbus ē quo fœmīa iteriora iter se terūt: siue equatu aliaue de causa attrita adurūtur: Itē si spes pedem. unguia unguam inter se terit ab interterēdo dicta. græce Paratrimma nomiatur: Remediū Catonis ad intertriginem est furculus absinthii pontici sub annulo cum in uia ibis. M. Varro subtiliter docet itertriginē esse malū quo duo inter se trita mēbra leduntur. i codicibus Varronianis mēdose legitur in tertrigo. p̄ itertrigo. **DE** tergo. a tergo. post tergum.

MANipulus armati æquitis: Armatorū equitū globus: de manipulis supra dixi. CVRVIrabie. Inpetu cursorio. INVOLant: Violenter inuadūt. inuolare dicitur ut iquit Donatus i. vi. æneidos cōmē-
 rario. cū uiolentæ manus in aliquē dirigūtur: alias inolare dicimus: cū aliquid furtim uola manus sub-
 trahitur. Vola autē media ps manus & pedis significatur. SACrilegos. Lucianus. ασεβεις και ιερο-
 συλονσ εκκαλονσ. idest ipios & sacrilegos appellabant. COLlo cōstricō. In ius rei collo obstricō
 & faucibus itortis trahi solent ut diximus. Sic & Amphitriōnē collo obstricō trahit Plautin⁹ Iuppiter.

manipulus armati supercurrit equitis. ægreq; cohibē-
 tes: equorum curuli rabie: Philebum cæterosq; comi-
 tes eius inuolant auidi. colloque cōstricō. & sacrile-
 gos impurosque compellantes. interdum pugnis ob-
 uerberant. necnon manicis etiam cunctos coartant.
 ac identidem urgenti sermone comprimunt: pro-
 merent potius aureum cantharum: promerent au-
 ctoramentum illud sui sceleris: quod simulatione so-
 lennium: quæ in operto factita uerant: ab ipsis pului-
 naribus matris domini clanculo furati. prorsus qua-
 si possent tāti facinoris euadere supplicium: tacita pro-
 fectione adhuc luce dubia pomeriū persuaserint: nec
 defuit qui māu sup dorsum meū iniecta: i ipō deæ quā
 gerebā gremio scrutatus repiret: atq; i corā omniū au-
 reū depromeret cātharū. Nec isto saltem tā nefario sce-
 lere: impuratissima illa capita cōfutari: terreriue potu-
 ere. sed mēdoso risu cauillātes. En inquit indignæ rei

addicti. hic auctoramētū pro obligatiōe siue p̄cio & mercede qua auctoratus mācipat. Seneca libro
 quarto de beneficiis hominē uenalis animæ crebris auctoramētis accendebat. M. T. i primo officiorū
 merces iqt auctoramētū seruitutis ē cui cōsimile ē istud Apuleianū: & n. fere eodē modo dicit auctora-
 mētū sceleris: quo auctoramētū seruitutis pōt & simpliciter positū uideri p argumēto idicioq; & pigno-
 re sceleris illorū ac furti. MATris domini: Lego matris deorū. hoc ē cybeles q̄ mater deū nominatā.
 INopto factita uerāt. Optanea sacra appellāt. quæ iopto fiūt: ne pphanorū oculis polluantur: Plinius
 tradit gallinas nigras ad optanea sacra puras nō uideri. LVCe dubia: hora atelucana matutinoq; cre-
 pusculo qñ lux nūdū liqda ē. & clara: sed crepusculascēs. Prisci græcorū primā lucē quæ p̄cedit solis exor-
 tū λυκηρ appellauerūt idq; tēpus lycophos cognomināt. Pomeriū puaserūt. Idest muros urbis. & cir-
 cuitum exierint: Pomeriū uerbi uim solū intuentes. post mœniū interpretatur esse: est autē magis circa
 murū locus quē in cōdendis uiribus consecrabāt: tā interiore parte q̄ exteriorē: quē neq; habitari. neq;
 arari fas erat. & hoc spaciū non magis q̄ post murum esset q̄ qd murus post id: Pomeriū Romani
 appellarunt auctor Liuius. Augures pomerium diffiniunt locū esse per totius urbis circuitum pone
 muros certis regionibus determinatū: Pomeriū nūq; prouinciali sed italico agro acquisito mos p̄fer-
 re ap̄d Antiquos fuit: ut docet Seneca i libro d breuitate uitæ: Senecæ subscripsit Cor. Tacitus his uer-
 bis Pomeriū uerbis auxit Cæsar more prisco quos is q̄ ptulere iperū ēt terminos urbis p̄pagare dat: Il-
 lud annotatu dignū qd pomeridianū nō a pomerio deriuat. sed quasi post meredianū dicitur. Quin-
 tilianus pomeridianas scolas appellat: quibus Aristoteles post meridiē artē oratoriā p̄cipiebat. diuus
 Augustinus libro. viii. confessionū spectaculū circensū pomeridianum uocant quasi post meridianū
 M. T. in oratore dicere mauult pomeridianas quadrigas q̄ post meridianas: & ita dicendum p̄cipit:
 REperiret: Scilicet cātharū quē syriaci clanculo furati in gremio deæ syriæ occultauerant: Lucianus.
 ερυορ αυτοερτω κολπω της θεου: Idest inuenerūt furtum in gremio deæ. INCoram omnium
 Corā oib⁹ locutio Apul. peculiaris. IMPuratissima capita: flagiciosissima foedissima: spurcissima. Mē-
 doso risu. Sæpe risu: facetoq; mendatio homines elabuntur ex crimine manifestario. & hæc quoq; di-
 sciplina rethorica est. ut si obiectum sit turpe aliquid quod negare non queas responsione ioculari elu-
 das. & rem facias risu magis dignam q̄ crimine sicut fecisse Ciceronem proditum est. qui cū inficiari
 non posset pecuniam se domus emendæ causa a Publio sylia reo accepisse quam prius se accepisse
 negauerat urbano dicto diluit mendatium & risit satis dicēs prudentis & cauti patrifamilias esse qd
 emere uelit empturum se negare: propter competitores. emptionis. sic nunc isti impuri sacricolæ. in
 furto manifesto deprensi dolofo risu & astuta cauillatione sacrilegium i religiosū officiū cōuertunt.

MANicis. Vinculis manūū Vir-
 gilius ipse uiro prim⁹ manicas at-
 q; arcta leuari uincla iuber priā.
 Alias manicæ manūū tegumen-
 ta dicuntur. Manicula uero signi-
 ficat partem aratri: quæ manu bu-
 bulci & aratoris cōtinetur. auctor
 M. Varro. PROMerent potius.
 Lego otius inclamāt enim mili-
 tes. ut otius hoc est cito ac celeri-
 ter sacerdotes illi depromerēt pro-
 ferētq; cantharū furto subtractū
 Annotandum aureum cantha-
 rum dici a Lucio nostro: quam
 philam dixit Lucianus sic scribēs.
 αρσθημα φηρ χρυσηρ κλεψαρ-
 τησ υπο της εωε φερορ. i. obla-
 tā phialā aureā furātes itra simula-
 crū deæ exportarūt. Auctorañtū
 sceleris Pignus ac uiculus: qd illos
 furti alligat quo i furto dep̄nsi cō-
 nentur. in tertio Suetonii cōmē-
 rario scripsi auctoratos uocari gla-
 diatores. qui se uendunt ludo q̄si

Inuolare.

Manicæ.
Māicula.Auctora-
tus
mētū ora

Optæca.

Lyco-
phos qd.
PomeriūPomeri-
dianum.Scitū Ci-
ceronis.

- Xenia.** SAEVITATEM. Sæuitiam: quæ ueteres sæuitudinē quoq; dixerūt sic & solitatem pro solitudie usurpant. CALICULUM. Vasculum a calice fit $\nu\eta\ \sigma\kappa\omicron\pi\sigma\upsilon\alpha$ calicus. Quem domini mater: Corrige ut supra deum mater idest cybele quæ deorum mater uulgo dicitur. aiunt sacerdotes cybelem donasse cantharum illum aureum forori suæ deæ syriæ. & ita se purgantes astuto commento Crimen deriuant in liberalitatē numinis: SORORI suæ syriæ: Cum cerimonia deæ syriæ & cybeles sint fororiæ atq; germanæ: cum iidem pene sacerdotes eadem uesana bacchatio merito sorores esse dicuntur: immo ut supra docuim⁹ una eademq; est dea. sed nomina plura.
- affaniæ** HOSPITALE munus. annotauim⁹ i secundo cōmentario moris fuisse apd̄ antiquos: ut hospitibus i hospitalia receptis mitterēt xenia. hoc est munera hospitalia: quod & uictuuius eleganter memorat. i. vi. de architectura: Itaq; syriaci sacerdotes e re nato mēdatio ita suum furtum excusant: ut dicant cybelē syriæ deæ forori suæ hospitō suscepit cantharū dedisse pro xenio. i. mūere hospitali. AFFANIAS. nugas uerba futilia: ac mera mendacia a fando iēciata dictio qua Hieronymus & alii pleriq; utuntur. Neniās quoq; usurpant sidonius & Hieronymus nō lōge ab hoc significatu affaniæ. ABLATRITIS. More latrātium canum uociferantes / potest & legi blaeterantes qd' proprium est eorū. q. mēdacia funditāt & affanias iactāt. IN tullianum cōpingunt: In publicā custodia cōiiciunt. Lucianus dixit $\epsilon\iota\sigma\ \tau\eta\rho\epsilon\iota\rho\kappa\tau\eta\rho\ \epsilon\mu\beta\alpha\lambda\lambda\omicron\upsilon\sigma$. i. i. carcerē cōiiciunt ex romāo ritu & uocabulo Tullianū scitissime posuit itelligi uolens. $\gamma\epsilon\rho\iota\kappa\omega\sigma$. carcerē. nā in carcere romano ps subterranea dicit Tullianū ab eo qd' additū fuit a Tullio rege. ut docet. M. Varro. cui subscribēs festus Pōpeius Tullianum iquit quod dicitur pars quædam carcens Ser. Tullium regem ædificasse aiunt. tullianum Salustius in catilina graphice describit his uerbis. est locus in carcere quod Tullianum appellatur ubi Paulum ascenderis depressus. ad leuam circiter. xv. pedes humi depressus. cum maniant undiq; parietes atq; i super camera lapideis fornicibus iūcta: sed iculta tenebris odore fœda atq; terribilis eius facies ē. Linius quoq; Tullianū meminit. libro undetrigesimo scribēs pleminium delegatū fuisse i Tullianum ex senatus consulto. APVD fani donarium. Donaria dicimus dona propriæ diis oblata. & repositoria donorum. hic donarium ponitur. pro loco templi in quo reponuntur oblata: & ita donarium dici docet Seruius grammaticus: sicut sacarium dicitur locus in templo ubi sacra reponuntur. Donaria quoq; accipi pro donis docent testimonia eruditorum: & Testatur macrobius sic scribens in tertio saturnalium ornamenta sunt clipei coronæ & huiusmodi donaria. Donarium autem & donum ex græco ductum est. quod illi uocant $\lambda\omega\rho\rho$. unde antidora dicta pro remunerationibus. uerbum iurisperitorum: apud quos libro quinto digestorum sic scriptum legimus. plane si Antidora acceperūt dicendū est ea tenus locupletiores factos quatenus acceperunt: & uelut genus quoddam hoc esset permutationis: Doron quoq; græci palmum appellant unde retradoron. & pentadoron. lateres in structuris edificiorum nominatur. nam quod est quoquo uersus quattuor palmorum retradoron: qd' quicq; pēradorō dicit publica opera pentadoro priuata Tetradoro struebāt. auctores Vitruuius & Plinius. Fana uero dici templa notissimū est. siue a fādo quia dum pontifex maximus dedicat certa uerba fatur. siue a fauno. ut Martianus & probus grammaticus prodiderūt: a fano fana dicitur qui circum fana furore uaticino afflatus bacchatur. & caput iacat: & p furorem responsa dat. ut supra annotauimus. ex auctoritate iurisperitorum ad edictum edilitiū. VENVI: Vēditioni. VOCE præconis: Præco prædicare solet quæ uenalia sunt: ut ante dictum est: Plautus in eo astas lapide ubi præco predicat. PRAESTINAUIT: Emit. PISTOR: Lucianus. $\alpha\pi\epsilon\lambda\omicron\rho\iota\tau\omicron\ \omega\epsilon\chi\epsilon\rho\omega\ \alpha\rho\tau\epsilon\omega\ \rho\omicron\tau\omicron\rho\ \pi\lambda\eta\sigma\iota\omicron\rho\iota\ \kappa\omega\mu\eta\rho\ \omicron\iota\kappa\omicron\rho\tau\iota\ \tau\epsilon\chi\mu\rho\epsilon\chi\omicron\rho\tau\iota\ \alpha\rho\tau\omicron\upsilon\sigma\ \omega\epsilon\tau\tau\epsilon\iota\rho$. idest ad uetbū uendiderunt me hospiti proximum castellum in collenti artem faciendi panes callenti. AFFATIM. Abundanter & large. PAR iter. Lege per. SCRVPIS: Saxis uiam scruposam senticosamq; fuisse demonstrat quam Lucianus dicit $\omicron\lambda\omicron\rho\rho\ \gamma\alpha\lambda\epsilon\alpha\rho$. AC pristinum. Manifestus error ex litterarum transmutatione legendum enim est. ad pistrinum quippe signat se factum esse iumentum pistrinense: græci. $\mu\upsilon\lambda\omega\rho\alpha$. appellant Lucianus. $\epsilon\iota\sigma\ \alpha\ \gamma\epsilon\iota\mu\epsilon\ \epsilon\iota\sigma\ \tau\omicron\rho\ \mu\upsilon\lambda\omega\rho\alpha$.
- Tullianū**
- Donaria**
- antidora**
- Doron**
- palmum**
- Tetradoron**
- Pentadoron**
- Fana.**
- Fanaticus:**
- Mylon.**

MYLtiuii. Eleganter multiuios circuitus dicit: qui multiplici reciprocoq; gyratu circa molā in pistri no sunt a iumentis i orbem recurrētibus. Ambage. Ambitu circuitu gyro Aufonius. cui subiugabo de molarū ambagibus. PERpeti. Perpetua. & cōtinua: Plautinus Sofia iquit noctē pependi perpetē.

VERTigine. rotatu circūactiōe motu orbiculato a uertendo dicit. Plinius i secundo tradit mūdū cir cūagi aeterna uertigine hinc uertigines capitis: ex quibus cūcta uerti uident hīc uertigosus motus i or bem factus qualē Seneca & Salustius turbinū motū appellauerūt.

nec die tātum: uerū perpeti etiā nocte prorsus i stabili machinarū uertigie lucubrabāt per uigilem farinam. sed mihi: ne rudimētū seruitii perhorrescerem: nouus dñs loca lauiticia prolyxe p̄buit. Nā & diem primū illū feriatū dedit. & cibariis abundanter. instruxit prae se piū. nectamē illa ocii saginæq; beatitudo durauit ulte rius. Sed die sequēti: molæ: quæ maxia uidebatur: ma tutinus adstituor. & illico uelata facie: propellor ad i curua spacia flexuosi canalis: ut i orbem termini circun fluentis reciproco gressu mea recalcans uestigia: uaga rer errore certo. nectamē sagacitatis ac prudētiae meæ prorsus oblitus: facilē me tirocinio disciplinæ p̄bui. Sed q̄q; frequēter cū inter hoīes agerē: machinas simili ter circunrotari uidissem: tñ ut expers & ignarus opis stupore mērito defixus herebā. quod enī rebar: ut mi nus aptū: & huiusmodi ministerio satis inutilē me ad quempiam alium utiq; leuiorē laborem legatum iri: uel ociosum certe cibatum iri. Sed frustra sollerciam damnosam exercui: complures enim protinus: bacu lis armati me circunsteterūt. atq; ut erā lūinibus obtec tis securus: ēt nunc repente signo dato: & clamore cō fertō: plagas ingerentes aceruatim: adeo me strepitu turbulentant ut cūctis cōsiliis abiectis: illico scitissime

los meos conuelantes subligant me ad manubrium molæ. RECALcans uestigia. per quadam eui dentiam. & illustrationem totum hoc negocium graphice depictum subiicitur oculis lectorum. ut non tam legere q̄ uidere uideantur. ERRore certo. decenter dictum: sic planeta uagari dicuntur Errore certo. unde erronei a nigidio nuncupantur: quorum discursus erraticus est: sed status. & cer tis limitibus inclusus: nec enim sidera ulla errant minus illis. TIROcinio. rudimento primordiq; Tirocinatio alio nomine dicitur de Tirocinio adulescentulorum: qui rogam puram induebant. & in foro eloquentiam auspicabantur scripsi: apud Suetonium in secundo commentario. DISCIPLi nā. Alludit ad Tirocinium noui militis: qui Tiro nominatur: qui disciplina militari institui solet: ut docet Vegetius. MACHInas uidissem. Lucianus. εγω λενπιστα μνηροπωσχηρα γειρ πολλα κησ παρωρ ego sciebam quē admodum molas circunrotari oporteret s̄ape id expertus. LEGA tum iri: existimabam inquit ut me legarent amandarentq; ad alium leuiorem laborem subeundum uelociari sinerent in pabuli sagina: sermonis elegantiam attende in eo quod ait legatum iri. cibatum iri. BACulis armati: Lucianus. λαβορτες πολλοι τας ερλορβακτηριασ περισταρται με i deest multibaculos intus capientes me circunsteterunt. M. T. in oratiōe pro cecina subtiliter docet ar matos dici nō solū qui scutis telisq; parati armatiq; sūt: sed eos ēt: qui glebis aut faxis aut fustibus in structi fuerint: Paulus quoq; iuriconsultus titulo ad legem iuliā de ui publica armatos inquit eos acci pere debemus: qui habent tela. & aliud quod Nocere possit: Quin etiam titulo de uerborum significa tione ut scribit Caius armorū appellatio non utiq; scuta & gladios & galeas significat. sed & fustes & gladios & lapides. PLAGas ingerentes aceruatim. gr̄ace dixit Lucianus παιουσιρ αθροα τηχειρι ωσ τε μευποθησ πληγησ ωσ περ στρο. ωβορ εξα πρημοσ τρεφεσται. i. feriunt me aceruatim ut dolore plagarū repēte istar rotæ uel trochi circunrotater. TVRBVlentāt: exagitāt uexant. perturbant.

Vertigo
Vertigo
sus
Lucubra
re.

Rudimē
tum

Lauicia
Lauicia

Errones
planetæ.

Tiroci
nium
Tirocina
tio

Armati
q

Turbulē
tat

LVCVbrabāt. Ad lucernā cōficiē bant. Eruditi lucubrare dicuntur ad lucernam studentes: commē tantēsq;. Quintilianus ait fuliginē lucubrationū bibendam oratori. M. Tullius in epistolis ad quintū fratrem refert se scripsisse epistolā ad lychnū ligneolū: Plinius au ctōr est quosdam scriptores face tiffimos inscripsisse libros suos ti tulo lucubrationum. RVDImē tum seruitii. Tirocinium & noui tatem seruitutis pistrinensis alibi rudatum dixit pro rudimēto. Pli nius rudimentum lucis appellat initium uitæ. LOca lautiora. Al ludere uidetur ad morem roma no: um. qui legatis exteraꝝ gen tium loca p̄bebant & mūera mit tebant. quæ lauiticia dicebātur. qui dam lauiticia appellant. super hac re in libro annotationum. lauiti ciam epularum magnificentiam dicunt: lauiticia appellatur farina ex tritico aqua cōspersa. MOLæ astituor. AD molam maximā circunagendam ligatus apponor statuorq;. VELata facie: hoc ho dieq; fit. ut pistrinensi iumento fa cies oculiq; uelentur: Ne uertigi ne uexe. Lucianus. οθρητα ομ ματα μου εμ πετασαρτες υποζευγμουσι μετη κωπη της μολης. Idest uelamine ocu

- Tenea sparteæ** TEnia: sparteæ. Tenã sparteã accipe pro uiculo siue helcio: quo illigatus circa molas pistrinenses discurrit. nam solet sparto: quod iuci genus estalis Tenia uinculũq; cõtexi. Tenia aut proprie dicitur uitrag: extremitas: ut docet Seruius enarrãs illud Virgilianũ sit lögã Tenia uitrag hic accipitur pro tota fascia & ligamento. Metaphoricos dixit Plinius frequentes quippe teniã albicãtis uadi carinas teritãt.
- Secta** OBLrem: Ardirẽ: fuscipere: pagerem. SEcte cõmutatõe: Trãfatio a philosophis: qui ab una secta ad alterã transfugiũt. Lucius qui prius exps & ignarus opis pistorii uidebatur mox excitatus plagis cõpit scienter circũagere rotas pistrinenses. & ita a secta ignauia ad sectam industriã subito trãfatus cõmouit risum circũfãtibus p̄tea sectã nomẽ bene quadrat illi qui sectãt discursus multiuios imola pistrinensi circũagẽda. DEFECTũ: Exhaustũ debilitatũ. & labore deficientem. talẽ refectio refocillat. apud Pliniũ remedia sũt plurima defectis mendentia. sic. n. resolutos uocat. & animi defectu laborãtes de quibus aliubi plura. HELcio: sparteo dimoto. modo Teniam sparteam modo copulam sparteã modo helcium sparteum mira uarietatis elegantia appellat: intelligi uolens tot uocabulis. id uiculi genus: & nexus quo iumẽta capistrata trahũt machias. & circũ rotãt molas: helcium dici potest quasi tractorium instrumentum a uerbo græco ελκω siue ελκω quod significat traho. inde helciarum dicti. qui trahunt funibus nauigia aduerso anæ. Martialis. nec clamor ualet helciariorũ. Sidonius optimo epitheto curuos uocat illo hendecasyllabo curuorũ: hic corus helciariorũ. imponitur ergo helcium iumentis pro admiculo tractorio. unde & nomen: tractoria organa appellat uictruius machinas quibus onera pertrahuntur. INDignus: Corrige indigus hoc est idigens cibo ad uires reficiendas. & corpus roborandum. FAMILIari curiositate. mihi propria & peculiari: ut inquit Seneca curiosum nobis natura dedit ingenium: sãpe tamen hæc curiositas auctore fulgentio periculorũ germana detriẽta suis amatoribus nouit magis pturire q̄ gaudia. INOPTABILIS. Inamabilis minimeq; desiderabilis. ARBITrabar: spectabam cõtemplabar. Quales illic homũculi. descriptio est speciosa officia pistrinẽsis istrumẽtiq; pistorii. pistorio istrumẽto legato: ut inquit paulus iuriscõsultus pistorum i esse uideri possunt: nã istrumenti appellatõe seruos quoq; contineri cõstat.
- Vibices** VIBIcibus. uibices sũt plagarũ notã uerberũq; uestigia icorporibus. dictã q; ui fiũt: hic per decentem translationem dixit Persius: si puteal multa cautus uibice flagellas. M. Cato i libro qui de falsis pugnis scriptus est. ita cõquerit: ubi societas. ubi fides maiorũ: insignitas iniurias plagas: uerba: uibices: eos dolores. atq; carnificias per dedecus atq; maximã ignominia te facere aufũ esse. LIVEdinis: Liuois: legimus apud Solomonem i ecclesiastico qd flagelli plaga liuorem facit: apud Pliniũ innumera medicamenta itercisim tradũt ad liuẽtia & suggillata: sũt aut suggillata Idẽ pene quod uibices: uestigia. s. ex uerberibus & cõtusis q; grãce dicũt. ὑπωπία. DEpicti cutẽ. depictam cutẽ habentes figurata loquutio. cõsimile est illud Plautinũ in epidico. ex tuis uerbis meum futurũ: coriũ pulchrũ pdicas quem appelles atq; Zeufis duo pingent: pigmẽtis ulmeis. PLAGosũ: Plagis plenũ & pgnã: aliter Oratius plagosum appellat orbilium grammaticum uidelicet asenitia uerberandi. plagisq; in discipulos ingerendis. CENTuculo: Veste uiliore. de hoc in primo commentario copiose diligenterq; perscripsimus. MAgis inumbrati: Libro primo consimiliter dixit: scissili palliastro semiamictus. EXIguo tegili. Annotandum est noue positum Tegile esse pro subligaculo tegumentoq; uerendorum a tegẽdo ducto uocabulo Plinius tradit Tegulo harundinum domos a septentrionalibus populis operiri. ubi tegulum accipitur pro tegumento operimentoq; domorum: Tegillum dixere ueteres per diminutionem pro tecto uelamẽta autẽ genitaliũ multiingis uocabulis dici aliubi annotauimus. nãq; subligar subligaculum campestre. succintoria perizõata. feminalia femoralia braccã. & dictione apuleiana Tegile dicuntur: tali autem Tegili hodieq; operarios pistorios in pane conficiendo uti uidemus uerenda tantum conuelantes reliquo corpore nudato. PVBem intecti: Intectam uelatãq; pubem & uirilia habentes per elocutionem figuratam lucio nostro perq; familiarem. MANifesti: cinnspicui tantũquam nullo uelamento tecti forent. FRONtes litterati. habentes in fronte notas litterarum caute: no inuistas qua pœna affici solet seruus obnoxã. Antiqui stigmatias. & stigmaticos uocat punctos notis. & litteris iscrptos i frõte inuistosq; Plinius l. xviii. tales denotãs decenter inquit: atq; nunc eadem il-

LIBER

la uincti pedes damnatae manus inscripti uultus exercent: Iuuenalis stigmaticum designat cum ait. Tum foelix quoties aliquis tortore uocato uritur ardenti duo propter lintea ferro: auctor e. M. Tullius Alexander phereum cum ad uxorem incubiculum ueniret solitum promittere seruum stigmaticum. copunctum notis thraiciis. districto gladio ob metum: Aristophanes facetissime dixit populus samiorum est literatus alludens ad stigmata frontibus inuista. atheniensibus captiuis samii noctuam in frontibus iusserunt par pari rependentes. CAPILLUM femirasi. habentes capillos ex parte rasos: nam eorum qui manu

& capillum femirasi. & pedes annulati. cum luore de formes. & fumosis tenebris uaporosa calligis palpebras adesi. atque adeo male luminati. & in modum pugilum: qui puluisculo perspersi dimicant: farinulento cinere sordide candidati. Iam de meo iumentorio contubernio. quid uel ad quem modum memorem? quales illi muli senes: uel cantherii debiles? circa praesepium capita demersi contrucabant moles palearum. ceruice

nius in. xxxiii. annulum promethei ferreum intelligi uoluit uinculum fuisse non gestam. LVRORE Pallore: & Iurido colore deformati. PALPEBRAS adesi: quasi habentes palpebras adesas corosafque ex calligine. MALE luminati: male oculati. PVLVISculo perspersi: Pugiles luctatoresque apud antiquos in exercitatione palestra: & luctatione puluerem inspergebant corporibus: qui graeco uocabulo a tactu aphe nominatur de quo epigramatista. & flauescit aphe. Seneca. libro. vii. epistolarum moralium eleganter & scite sic scribit. Totum athletarum fatum in illo die perpeciendum fuit a ceromate nos aphe excepit. in crypta neapolitana. quibus uerbis decentissima quadam translatione nec satis cognobili significat duo incommoda inter se contraria luti & pulueris se simul pertulisse: & post cenosam fedatiorem uoluntate pulueris agitatam: nam ceroma pro luto: aphe pro puluere deceter posuit Quod utrumque uocabulum athleticum est. siquidem ceroma unguen est ex luto oleoque comixtum quo athletae. peruncti corpora exercebant: Cuius Plinius: Martialis: Iuuenalis: Hieronymus ceteri meminerunt: aphe puluisculum est siue harena palestra: ad corporis inspersionem tanquam membra robustiora fieret eo adminiculo. Ouidius luctam Herculis acheloique describens ait. inque uice fuluae tactu flauescit harena. Lucanus quoque huius harenae palestra commemorat. In certamine Herculis & anthei scribens: auxilium membris calidas infudit harenas. Suetonius tradit Neronem alexandrina nauis puluere luctatoribus aulicis aduexisse. Quin et Plinius noster in. xxxv. refert harenam in Nilo tenuissimam peti solitam ad debellanda corpora palestra studiis. inde patrobio Neronis principis liberti aduehebatur. quin & leonato & crathero & meleagro Alexandri magni ducibus fabulum hoc palestra causa deportabatur: huiusce rei mentionem quadam tenus facit & Plutarchus in alexandro apud Graecos quod notabile est. pro uerbii loco dicitur aconiti uicit: quotiens quis sine labore uicerit & sudore: Aconiti enim significat citra puluerem: quo pugiles in athletico certamine perspersi depugnant: paufanias tradit athleticam Diorem uicisse aconiti quod Plinius noster interpretatur citra pulueris tactum: sic scribens in. xxxv. Alcimachus Dioxipum. qui pancratio olympiae citra pulueris tactum quod uocant Aconiti uicit: cum igitur luctator sine puluere luctatur. ea leuis & incruenta pugna haberi solet. ex hac doctrina fit ut locum apud. Au. Gellium sic emendat: quem plerique omnes incuriose negligenterque transmittunt: nam libro. y. notitium atticarum sic scriptum legitur. ouandi causa est cum deditione repente facta in puluere ut dici solet incruentaque uictoria obuenerit: quid est in puluere ut dici solet nimirum ut ego sentio intelligi uoluit prouerbialem hanc graecam dictionem aconiti: ideoque existimo ita corrigendum sine puluere ut dici solet. id enim significat aconiti. & ita uerba gelliana cum ritu uerboque uetusto conueniunt e contrario coniti uicit dicitur apud eosdem graecos: quotiens cum labore & sudore uictoria paritur: coniti. n. significat cum puluisculo & pulueris palestra inspersione: illud quoque hoc in loco adnotandum consistit esse in structuris palearum membrum. quo palestra puluisculo flauescit luctam exercent. a conis quis est puluis dictum conisterium. cuius meminit Victruuius in. y. conuerrere cum puluisculo ex Plautina prouerbiali locutione est totum auferre & nihil prorsus relinquere: Metaphora sumpta a conuerritore scopario: qui a cena uerrens pauimentum reliquias omnis ciborum cum puluere colligit conuerritque. Puluisculum neutro genere & masculino usurpari inuenies. apud auctores idoneos.

CANDIDATI: loculariter alludit ad candidatos hoc est petitores magistratum. qui candidatorium munus in toga candida obibant de quo suo loco satis multa. IUMENTORIO contubernio: Hoc est de iumentis meis contubernibus translatio sumpta a militari contubernio. CANTERII: Equi uiliores excastrati. Canterinum hordei genus uocant scriptores rusticationis. MOLES: Falces & aceros Plinius palea inquit plures gentium pro scaeno utuntur melior ea quae tenuior minutiorque. & pulueri pro prior ideo optima e milio. proxima ex hordeo: pessima ex tritico proterque iumentis opere laborantibus.

Samii literati.
Noctua in frontibus at
fronibus at
ticorum.
Annulati
peredes.

Aphe.

Ceroma

Harena
palestratum.

Aconiti
uicit.

Locus
Gellii

Conisterium

Conuerrere cum puluisculo.

Palca.

Cariofi **C**ariofi: Erosa attrita putrescere. cariofi artus dicuntur a Hieronymo senio & ætate longa coriofi & putridi. **FOLL**icantes nares. Instar foium reciproco spiritu nares agitantes. hieronymus caligas monachor: follicantes decentissime dixit. pro calceis laxis atq; enormitate flacētibus quales Hippocritæ gestant: ut cōtemptores humāi cultus esse uideantur. **TUSS**Edinis: A tussis tuffedinem noua tor uerborum graphicus Lucius noster decenter inflexit formauitq; idem autem significat tuffedio: quod tussis siue pertussis: namq; a Seneca dicitur pertussis continens tussis & inueterata q̄ uix unq̄ eliditur: qua nō parum multi con-

Hiulcare. **H**iulci pectora. Habentes pectora hiulca. hoc est patenti diruptaq; quod ex tussis agitur & pulsu solet accidere. uerbum uetus est hiulcare quod significat apire ac discidere. Catullus estus hiulcat agros Diomedes grāmaticus hiulcos uersus dici quosdā autumat qui exiles sunt. & quasi in media parte hiantes & aperti: itidem hiulca oratio dicitur dissoluta & hians. nec satis diligenter coagmentata. **COP**ulæ tritura: Helcii & uinculi attritu. quotidie uisuntur talia iumēta. ceruicibus exulcerata & collo detrita ob iugū uiculūq; tractorium. Martialis eleganter recutita nullæ colla dixit: quæ tritura rupta erāt. & exulcerata. sic enī inquit: nec ruptæ recutita colla nullæ. copula uinculi colli significatur. sic & Ouidius copula detrahit canibus. Plautus pluratiuo numero copulas posuit pro loris duplicibus ad colligandā ac uerberandū accommodatis sic enim ait in epidico. **Q**ueritant me. In manibus gestant copulas. **OS**sium tenus: Vsq; ad ossa. & mō tenus est aduerbium nam ut inquit Seruius si esset præpositio ablatiuo cohereret. Verū ut auctor est Priscianus in. xiiii. tenus τοσχιος significat: qd sine dubio aduerbiū est. & hoc quoq; inter prepositiones annumerant. quod non solū ablatiuo sed etiam genitiuo casui. Virgilius more græco adiūgit. ut in tertio Georgicor: & crurū tenus a mēto palearia pēdent. sic & Plinius inquit de pictore quodam corporor: tenus curiosus. **C**Ostas castigatione. Plautus costæ occalluere plagis. **U**ngulas porrecti: Habentes unguas exporrectas extensaq; i uestigia prægrandia. ob circuncisionem mutilatio neq; factam. ex ambagibus pistinensibus: plus dixit Plautus in afinaria. sic scribens nempe eos asinos prædicas uetulos claudos quibus subtrita ad fœmina iam erant unguæ. **C**Orium exasperati: Habentem corium scabiosum exasperatūq; ex locutione Apuleio usitatissima. ueternum gramatici apud poetas pigricia & torporē interpretatur. est autē proprie marcor. & inexpugnabilis pene dormiendi necessitas lethargum græci noiant: recentiores medici subetiam appellitant. quamuis ex auicennæ distinctione non nihil inter se differant. quidam hydrophis hoc est aquam intercutem ueternum esse dixerunt: & Cato ueternofum hydropticum intelligi uoluit cū ait: ueternofus q̄ plurimū bibit tā plurimū sitit. alias ueternofus dicitur q̄ graui pmitur sōno. **S**CABiosa macie: Exiguitas cibi ut Columella auctor est: in. yiri. maciē macies autē scabiē facit. **F**amilia: familiam hic decenter posuit pro iumentis pistinensibus quæ sunt i famulatu pistoris: & familiam quasi pistoriā conficiunt. **V**eteris luci: Quando. s. inter homines Lucius noster agebat hominem. **M**OËreban: Lugeban. **T**RVSsum: Impulsum impactumq; trudes dicuntur nautica instrumenta quibus nanigiū inherens saxo trudi & retrorsum reuocari potest. Et agunt & loquuntur: **Q**uis enim coram Afino cunctaretur libere & agere & loqui: quecumq; animo collibuisse: coram homine & dicere & facere erubesceret. hinc est illud apud Senecam Macrobiūq; scite ac sententialiter celebratum. Sic loquere cum deo tamq̄ homines audiāt. sic uiue cum hominibus tāquā deus uideat. Ianitores conscientia nostra opposuit: sic uiuimus ut cōpici nolimus & ob hoc oculos hominum auresq; uitamus. bona uero conscientia turbam aduocat. proinde sapientissime dixit Seneca. si honesta sunt quæ facis oēs sciāt: si turpia quid refert neminē scire: cū tu scias: o te miserū si cor tēnis hūc testem. Idem alibi præcipit cū Catonibus cū leliis esse uiuendū. coram enī talibus peccare erubescimus. **D**IVInus auctor: Homer: significat. **S**VMmæ prudentiæ uir: Poetæ ut testis ē Strabo in primo geographiæ. heroas illos singulari præditos sapientia fuisse declarant qui multa peragrantes loca longis uagabantur erroribus. In amplissima enī laude ponūt multorū mortaliū urbes uidiſſe & mores multiugos agnouisse. Nos in libello prouerbior: prodidimus nosse mores multarum nationum & uariorū populor: ritus: partem esse prudentiæ. hinc Homerus ulyſſem prudentissi-

Copula.
Copula
proloris
Tenus.

Veter
nus.
Lethar
gus
Subetia
Veterno
fus
Macris
scabiē fa
cit

Trudes

Loquere
cum deo
tāq̄ hō au
diat
Cū catōi
bus uiue
Sapiā est
cognitio
nationū.

num ostendere cupiens odyffeam sic auspicat: *αδραυοιερεπεμουςαπολυτροπορ* Quod Ora-
 tius ita interpretatus est. dic mihi musa uirum captæ post tempora Troiæ qui mores hominum mul-
 torum nouit & urbes. OBitu: Aditu & accessu. COgnitu: cognitione. GRAtias memini: Ingratis
 simus est ut inquit Seneca qui beneficiorum obliuiscitur dicit Apuleius se asino suo plurimum debe-
 re & quod debebat meminisse propterea q̄ sub asinino regimine uultu cognouit. quorum cognitu
 si non prudentior saltem multifcius sit effectus multifcius autem nominatur qui multa scit & multa

Multifci^o
 Polyfti^o
 hor

obitu: & uariorum populorū cognitu: summas adep-
 tum uirtutes cecinit. Nam & ipse gratas gratias asino
 meo memini: quod me suo celatum tegmine: uariisq̄
 fortunis exercitatū. & si minus prudentem: multifciū
 certe redidit. Fabulā deniq̄ bonā p̄ cæteris suaue com-
 pram ad aures uestras afferre decreui. & en occipio.

Pistor ille qui me precio suum feceras: bonus & alio
 qn uir & apprime modestus. pessimā: & ante cunctas
 mulieres lōge deterrimam fortitus coniugem: pœnas
 extremas tori lārisque sustinebat. ut hercules eius ui-
 cem: ego quoque tacitus frequenter ingemiscerem nec
 enim uel unum uitium nequissimæ illi sceminæ de-
 erat. Sed omnia prorſus utin quandam cenosam la-
 trinam: in eius animum cōfluxerāt flagitia: scœua scœua

cognouit. græce dicitur πολυισ-
 τωρ quo cognomine multos co-
 gnominauit antiquitas: & impri-
 mis appion litteris homo multis
 præditus polyhistor est appellatus
 quasi multifcius. in Apologia Lu-
 cius noster Homerum multifcium
 nominat. Suaue compram: Sua
 uiter ornatam. nomen pro aduer-
 bio est: potest congruenter legi cō-
 pertam ut codex manu scriptus ha-
 bet. Pistor ille: Lucianus nullas id
 genus egressiones interferit: nullas
 fabellas interponit: quibus Lucius
 noster oppido q̄ iucunde Asinum
 suum uenustauit: quibus amimi
 auresq̄ lectorum mire reficiuntur
 ut semper recentes erigantur: nec
 unquam satietate languescant: ad
 eo autem nitidus adeo facetus est
 in fabellarum narratione ut in y

thopoiος ut fabulator merito dici posse uideatur. SVum fecerat: iuxta illud nam quod emas possis
 dicere iure tuum. APPRIME: Valde impense: ad primum dicimus longe primum Liuius odyf-
 sea ibi deniq̄ uir sumus ad primus. Pronunciant autē hæc dictio media acuta: a Virgilio dictum. Flos
 apprima tenax: ubi apprima ponit pro maxime & apprime nomē p̄ aduerbio. Claudius quadrigarius
 cūprime dixit p̄ apprime qd̄ & Gellius annotauit. Pœnas extremas tori: Suppliciū extremū coniuga-
 lis tori & pœna maxima & uxor mecha ac p̄stitututa: qua in foelicitate homini marito nil in foelicius: quā
 pestē pestilitatēq̄ dii a toro nostro procul eliment. atq̄ auerrunt. Hercules: Certe iusiurandum af-
 feuerantis est. NEC unum uitium deerat: Nemo qui quam tam efferis est moribus quin faciat aut
 dicat non nunquam aliquid quod laudari queat: unde hic antiquissimus uersus uice prouerbii cele-
 bratus est: *πολλακι και κηρωροσ αρηρ. αλλα καιριορειπερ.* id est. Sæpe etiam est olitor ualde oport-
 tūa locutus: sed. n. q̄ oī re atq̄ oī tpe laude oī uacat is illaudatus ē. isq̄ oīum pessimus deterrimūq̄: & ta-
 lem hanc pistoris uxorem fuisse demonstrat. Cui nullum uitium deerat. nulla res laudabilis aderat. q̄
 ex oībus flagitiis cōpacta erat & conglutinata. VT in quandā latrinā: Sicut in latrinā confluūt fordes
 omnes & feculentia. Ita in aīum mulieris nequissimæ cōfluxerant oīa flagitia: quæ in sexum mulie-
 brem cadunt: q̄ plurima menti foemineæ natura dedit. In secunda parte tauri quicūq̄ habuerint ho-
 roscopum baiulabunt stercora latrinæq̄ purgabunt. Scœua scœua: a generalitate transit ad specialita-
 tem. nam postq̄ dixit oīa flagitia foemineæ supesse nunc specialiter p̄censens duo cum primis crimina
 criminossissima enotat in foemina uidelicet quod sinisteritas & quod seuitia esset prædita uocabula
 sunt pronunciatu nihil differentia. cum significato & scriptura longe diffideant. nam scœua per se si-
 gnificat sinistram hoc est ominosam & sinisteritatis plenam. uis scire quid sit sinisteritas dispice quid
 sit dexteritas. nam sicut dexteritas in homine laudabilis est. Ita e contrario sinisteritas reprehensibilis. Li-
 uius tanta inquit inerat comitas Scipioni atque ad omnia naturalis ingenii dexteritas. ut hostem fa-
 cunde alloquendo sibi conciliaret. & hoc cum laude dictum. contra cum uitio scribit Plinius in episto-
 lis plerique dum uerentur. ne gratiæ potentium impartiri uideantur sinisteritatis atque etiam mali-
 gnitatis famam consequuntur: scœuam ασ-κεια id est sinistra nominari tradunt. hinc mutius scœuola
 cognomen traxit: quoniam exusta dextra deinceps sinistra usus est: & ensē sibi a Rege porsena red-
 ditum leua manu recepit. & hoc est quod intelligi uoluit Liuius sic scribens. Mutio postea scœuolæ A-
 clade dextre manus cognomentum inditum. Ridiculi sunt illi qui scœuolam quasi scœuientem in uo-
 lam dictum esse autumant. Scœuam antiqui dixerunt. qui sinistra esset agiliore q̄ dextra: quales multi
 quotidie conspiciuntur. quo insignificatu accipitur apud Vlpianum sic scribentem. ad edilitium edi-
 cū. Sciēdū ē scœuā nō eē morbosū uel uitiosū p̄ter q̄ si ibecillitate dextræ ualidius sinistra utat: sed hūc nō
 scœuā sed macū eē. Scœua ergo scœmia sinistra omiosa. & sinisteritatis uitio ifecta significat: scœua uero
 et uelut & scœuitia gesties. alias scœuus p̄ magno pōit. Idq̄ cū laude. ut scœuus ubi eacida telo iacet hector

Apprime
 adprim^o.
 Cūprime

Scœua
 Dexeti-
 tas.
 Sinisteri-
 tas.

Scœuola
 sinistra
 dictus
 Scœua
 apud iu-
 risconsul-
 tos.
 Mancus.
 Scœuus.

Ebriofus VIRIOSA: Appetens uir & per hoc libidinosa. **EBRIOSa**: Differt ebrius ab ebrioso. Ebriofus enim dicitur qui ebrietati obnoxius est & deditus: ebrius uero qui interdum remulentus est. potest enī ebrius esse non ebriofus. & qui ebriofus est. sæpe extra ebrietatem esse. **PERUICAX**: Attende peruicacem & pertinacem dici in uituperatione simulq; reprimi. cum tamen grammatici scribant peruicaciam esse interdum bonarum rerum perseverantiam pertinaciam semper malarum: Quod actius poeta in myrmidonibus obseruat his uerbis. Tu pertinaciam hanc esse prædicas. ego peruicaciam dici uolo.

Pertinax nam peruicacem dici me eē facile patior pertinacē nihil moror: hoc fortes sequitur illam indocti possident. M. Tullius ait pertinaciam inter uitia reputari esseq; perseverantiæ finitimam. Contra apud Liuiū Senecam. Curtium. Oratium. Cæterosq; classicos scriptores interdū ptinax dicitur cū laude & ptinax uirtus ptinax bōitas. M. Varro ptinaciam a pertendendo dictam esse refert: nā in quo nō debet ptendi & ptendit eam ptinaciam eē. In sumptibus fœdis: Quis nescit fœmias in turpibus desideriis esse sumptuosas: in cultu corporis esse profusissimas: dum pigmenta coemūt: dū nulli rei parcunt ut Matrona adultero placeat. Immo interdum pruritu libidinis exstimulata: tota patrimonialia congerunt in subactore. Tunc prodiga non sentit pereuntem fœmina censum: Tunc ut inquit Satyricus grauis est ratioibus

HOSTIS pudiciæ: Cor. Tacitus de popea scribens sic refert famæ nunquā pepcit maritos & adulteros nō distinguens: cui mulieri cū cetera alia fuere pter honestum aiū celebratus est uersus ille in uxore macrini imperatoris centum nam mechos passa est. centumq; rogauit: Iulius Firmicus mltas memorat genituras quæ fœminas prostitutissimas nundinato pudore perficiunt. IN uicem certe religiōis Sensus est. uice religionis sinceræ & ueræ nouum deum se se colere simulabat. quem illa unicum & præcunctis uenerandum esse asseuerabat sub quo sanctitudinis nomine libidinabatur adulteris mācipata. **CONIunctis**: Legendum est confictis hoc simulatis ementitisq;. **VACUIS**: Inanibus & inutilibus. **MATUTINO mero**: Plinius scribit in. xiiii. principatu Tiberii Claudii institutum esse ut ieiuniaberent. potusq; uini antecederent cibos. idem in. xxiii. ait uinum ieiunos bibere nouitio inuento in utilissimum est. Martialis quoq; taxans hominem matutino mero mancipatum festiuiter inquit hesterno fetere mero: qui credit acerram fallitur in lucem semper acerra bibit. **ANTE lucio**: Hora matutina. & antelucana. in primo uolumine inquit antelucio uolo ire: ubi plura super hoc annotauimus.

RECUBANS: Quid est recubans ad hnc? An in cubiculo iacens & lecto? An potius in mensa discubens & uino indulgens usq; in horam matutinam. Oratius uigiles lucernas perfer in lucem. **SUBIungi**: Subligari. **MACHINÆ**: Pistrinensis & mole iumentariæ. Metam iurisperiti titulo de fundo instructo uocant partem mole molendinariæ inferiorem. Catillum uero superiorem. IN coram sui: Coram se ipsam. uetus figura sic ad instar dixere. quod nunc instar dicitur. **LAXARENTUR**: Resoluentur a machina subiugali. **GENUINAM**: Ingentam insitamq; a natura. sic supra ingenta mihi curiositate recreabar. IN suos mores: Ad obseruandos. scilicet illius mores. & flagicia curiosius contemplanda: mores τῶν κακῶν esse. & tam malos quam bonos dici quem fallit: Plautus in trinummio hic nimium morbus mores inuasit bonos mores mali quasi herba irrigua succreuerunt uberrime mores moros ab eodem dici uidemus per annominationem quasi stultos & fatuos. **COMMEANTem**: tantem. **VELAMENTUM capitis**: Hoc eodem uolumine dixit uelata facie propellor ad incurua spacia flexuosi canalibus. **STVPRi sequestra**: Conciliatrix stuprorum. & ut uulgo dicitur mediatrix: Cuius fidem amatores in lenocinio sequerentur. nam notum est sequestrum uulgo appellari eum cuius electi fidē utraq; pars sequat. uñ & uocabulū a sequēdo factū est. antiqui sculnā. quasi sculnā seqstrem dixerunt. Quod

Ieiunos
bibere in
utilissi
um.
Antelu
cio.
Meta
Catillus.
Genuin
Mores
bōi mali.
Mores
mori.
Sculna.

apud sequestrē depositū erat: sequestro positū p aduerbiū dicebatur. Cato cōtra thermū p' deū immortale nolite uos sequestro ponere: poeta in. xi. æneidos pacē sequestrā posuit p induciis. hoc est p pace tēporali & media. inter bellū p' rēritū & futurū. Staius cū Apuleio cōgruēs sic scribit in. vii. thebaidos ubi tūc fidei pacisq; sequestra mater eras? Inde seqstraria apud iuriscōsultos elegāter actio dicit. de eo qd' seqstro deponit. IENT Aculū: Sensus est. Verula & pistoris uxor ientaculis matutinis atq; cōpotionibus p uices mutuas iter se cōtēdebāt puocabātq; se uicissim ad pocula haurienda: ientaculū

Seqster.
Pax se-
questra.
Seqstraria.
Ientaculū.
Ientare.

ientaculo ac de hīc uino mero: mutuis uicibus uelitas cœnas fraudulētas: i exitiū miserimi mariti subdolis ambagibus construebat: At ego q̄q̄ grauiter succensens errori Fotidis: quæ me dum auem fabricat: perficit asinum: isto tamen uel unico solatio erumnabilis deformitatis meæ recreabar: quod auribus grandissimis præditus: cuncta longule etiam diffita facillime sentiebam: denique die quadam timidæ illius aniculæ sermo talis meas affertur aures. De isto quidem miherilis tecum ipsa uideris. quem sine meo cōsilio pigrū:

gustulū ē matutinū. & cibus primus. Ientare ē ientaculū cape de quo supra & apud Suetoniū i uellio copiosissime. græci ἀκπαῖτι σ. u. a dicūt ientaculū. VELITAS cœnas: Legēdū uidet uelitas cœnas. ut distinctiōe dictionū facta sensus elucescat. ut uelitata. s. uetula significet: q̄ scenas fraudulētas hoc ē apparatus dolosos & decipula fraudulenta cōstruebat in exitiū miseri pistoris: nā scena in hoc significato dicitio est Apuleio nostro peculiaris. SVC

Succensere.

re. n. ut iqt Donatus ē irasci iusta de cā. Sentētia est illa catholica apud filiū celebrata: succēdere nefas patriæ. ERRORI photidis: Photis milonis ancilla errore decepta. ut ante dictū ē: Apuleiū trāsfignauit i asinū: dū i bubonē auē trāsmutari gestiret. Quod auribus grādissimis: Notū est asinos auribus p gradibus atq; mobilibus mōstrabiles eē. uñ & auriti bono epirheto appellant iuenio apud auctores eē quosdā populos: quorū corpora pgrādes aures tota integāt. LONGULE diffita: Procul distātia longēq; semota. Itē i floridis: hoies. n. neq; lōgule diffita. neq; pxime adsita possumus cernere. AVICULÆ: Vnius litteræ lubrico lapsu corruptū uerbū. legēdū. n. ē aniculæ: nā signat anū illā stupri seqstrā & adulterorū iternūciā. MI herilis: Sermocinatio ē lenæ p'tētatis aiūm puellæ oibus lenocinātibus blāditiis: adhibētisq; cūcta lenarū lenonūq; exorabula. nāq; lenones & lenæ a leniēdo hoc ē alliciēdo appellant. mi herilis blādīmēti uocabulo accipit p hera. nā herilis dicit filius & filia heri. ab ætate ergo filia: a dignitate dominā appellat. VIDERIS: Pronūciādū est priā acuta media correpta. a uidero uideris. subiūctiui modi. quasi dicat tu uidebis. sic Terētius dixit iuenerit p inueniet: cōiunctiō mō usus p idicatio. & hæc: ut iquit Donatus honesta locutio ē. Tale ē illud i euāgelio. Quid ad nos ipse uideris. Quod male litterati sacerdotes pperā pnūciant media. s. pducta: sensu friuolō & inepto. p inde ca uere deberēt Antistites religiōis & epistatæ ne illiteratos indoctosq; initiarēt mysticis cerimoniis. & enī ut uere iquit Hieronymus cecū aīal offert deo qui ordinat indoctū. erat locus inuehēdi insectari dīq; sacerdotes male moratos. male litteratos. qui uix primoribus labris gustauerūt litteras elemētarias: quorū ora scātēt feditate solecismorū ac barbarismorū: qui in mysteriis religiōis celebrādis tantā redolēt barbariā. tā cōfuse corrupteq; sancta uerba pnūciāt: ut mltuis risū nō paucis bilē stomachū que cōmoueat. Verū ut iquit Augustinus. sedulo monēdi sunt scholastici ut discāt nō cōtēnere neq; irridere ministros ecclesiæ: quos animaduertūt cū barbarismis uel solecismis deū inuocare uel eadē uerba q̄ pnūciāt nō itelligere: pturbateq; distiguere: debent. n. malle ueriores q̄ disertiores audire sermones. sicut prudētiores amicos hēre q̄ formosiores: & nosce ita pponēdas uerbis sentētias: ut pponit aīus corpū: obtēperemus ergo p̄cipiēti Augustino: resiliamusq; a criminatiōe insectatiōeq; clericorū: qui eēt ferēdi si tantū lingua peccarēt: sed qd' nefas ē quotidie uisunt moribus decoloratis maculosis: oibus pbris cōtaminati: mēte & aīo nō minus q̄ lingua & ore deprauati: Iā i manibus sacerdotū p psalterio sūt cartulæ tesseræq; lusoria: i ore nō dei nomē resonat. sed maledicta. p clipeo fidei p lo rita iustitiæ iduūt thoracē bellicū & parmulas gladiatorias: Rixosi tumultuosi beligeri. quibus nullus dei metus nihil penitus religiosū pter habitū sacerdotale. sub quo ifanda flagitia delitescūt: i multorū cubiculis: de malis loquor: nō canonicas scripturas aspicias nō euāgelia nō libros ullos. Quid. n. libris opus est non intelligentibus: sed lanceas gladios pila sarissas. Noctū dū fortassis nocturna ter ricularmēta lauāsq; formidāt: dormiūt iplicati cōplexibus cōcubina: subātes i uenerē colētes uētrē & q̄ sub uētre sūt. cōcinētes illud uoluptuosorū edamus bibamus cōcūbamus eras enī moriemur. p uexit me dulcedo scribēdi lōgius q̄ destiauerā: Itaq; omīssa aliena insectatiōe: q̄ nil est pfutura. reuertamur ad reliqua opis ppositi. Quod si nō pudet sacerdotes i ppatulo peccare. cur pudeat eos in libro male audire? Qui enī pficuerūt semel p̄ficuerūt semel frōtē nūquā deiceps erubescūt: uerū ut hæc li berius scriberē i pseudosacerdotes fecisti tu integerrime doctissimeq; antistes: qui nō tantū ornāmēti accipis a sacerdotali dignitate: quātū tu uirtute splēdicāte splendoris pbes ordini sacerdotali i quo Archiepiscopus colocēsis doctissim^o sanctissimus itegerrimus istar gēmæ fulgētis enitescit ac splēdet.

Auriti aselli.

Mi herilis.

Ipsē uide ris.

Contra illiteratos sacer dotes.

Præponē da sentē tiæ uer bis.

Pro psal terio tes seræ.

Implicati concubi nis.

Pseudo sacerdo tes.

Laus ar chiepisco pi colo censis.

LIBER

Formidolofus **FORMIDolofus**: Timidū & meticulofū, alias formidolofus dicitur. nō qui formidat, sed qui formidatur. Salustius i Catilina. nō armatus hostis formidolofus. **CAPERatū** supciliū: Rugofū horridū supbiā seueritudinē q̄ p̄ferēs: caperatū air festus rugofū dici a cornuū caprinorū similitudine: capere ē i rugas cōtrahere. Plautus. Quid huic hōini frōs capat seueritudine. **VOlentis**: tui cupiētis genitiuus casus ē. quē antiqui patriū dicūt. quē nigridius casū iterrogādi appellat. **PHILEsiterus**: Nom̄ amatori cōgruēs quo significat amabilis: iter appollinis cognomena ē φιλσιος philesius: q̄ lumē eius exoriē amabile amicissima uene ratiōe oculorū cōsalutāus **ADOLEscēs & formosus**: Singula hęc amatorē faciūt amabilē: adolefcētia. n. & forma: liberalitas & strenuitas potētissima sunt ad amorē cōciliādū icētiua & suofabula: Charior ē auro iuueis: cui leuia fulgēt ora nec amplex⁹ aspa barba terit. ut iquit Tibullus. forma bonū expetibile ē atq; amabile & ut ait Hōerus θεωρεπικυδεια δωρα dona sunt deorū gloriosa nequaq; aspnada. In carmiē cōiuali optat ut docet Plato primo bñ ualere. scdo formosū eē. liberalitas uero & mūficētia cōprimis amatorē amicā cōmēdat: nullū philtrū. nullū amatoriū efficacius liberalitate: Munera crede mihi placāt hoiesq; deosq;: nihil ē tā iuictū nihil tā factū tā pudicū qd pecūia & dōis expugnari nō possit. **INEfficaces diligētiās**: Attēde bono epitheto iefficaces dici diligētiās maritorū: qui cū diligētissimi uigilātissimi curiosissimi fuerit i custodiēda cōiugū castitate: n̄ illudū & strophis muliebribus mire fallūt: Nāq; ipudica seruari nō pōt. & ut iquit Oui. nō caret effectu qd uoluere duo. uñ fit ut diligētiā oēs maritales sint inefficaces. Custodiā irrita: curiositas cassa. Maritus zelotypus. q̄ cauet ne decipiat ab uxore et cū cauet etiā cū cauisse ratus ē: Sæpe is cautor captus est. optādū ē. ut uxores nostrāe supapte natura pudicæ esse uelit. ut maritos diligāt. qd magnū est castitatis indicium. Alioqui nulla satis efficax. nulla satis diligēs custodia. Infida. n. custos ē castitatis necessitas: & illa uere pudica dicēda ē: ut iqt sapiētissime Hierōymns cui licuit peccare si uoluit: & miore miseria deformis habet q̄ formosa seruat: Nihil tutū ē i quo totius populi uota suspirat alius forma alius igenio alius liberalitate sollicitat: aliquo mō aliqñ expugnat: qd undiq; icessit. Vxor cōrēta est q̄ bōa est uno uiro ut inqt Plautus i mercatore. Talē meā eē & opto & credo. **COronā aureā**: Tāq; inter cæteros amatores dignus triūpho. & corōa: Quod isigne uictoriæ est: de multifariis corōis militarib⁹: quæ alie erāt ex auro alie ex frōde scribūt Plinius Gellius Plutarchus cæteri & nos apud Suetoniū annotauimus. Auḡ coronariū. dicit corōa triūphalis q̄ iperatori ob honorē triūphi mitti solebat. Quæ antiquus erat ex lauro postea ex auro fieri cœpta. hoc ideo breuiter annotaui. ut itelligeres qd sit apd scriptores auḡ coronariū: Cuius idētidē meminerūt Soliti erāt i Italia populi & puiciales p̄ auro corōario quasi tributū uice pecūiæ summā iperatoribus psoluere. hic laudat Adrianus q̄ auḡ coronariū Italiæ remiserit: puiciis minuerit. M. Tullius cōtra Rullum q̄tū habeat predæ Manubiæ auri coronarii profiteatur. auctor est Plinius coronas ex auro solis ciuib⁹ datas: cū externos torquibus aureis donarent. **ZELOTypū**. M. Tullius in quarta tusculana Zelotypiā ait esse egritudinē ex eo q̄ alter potiat̄ eo quod ille cōcupiuerit: hinc maritus zelotypus dictus qui anxius sollicitusque est ac timēs. ne alter quoque potiat̄ uxore. quā ipse cōcupiscat: zelotypa meccha dicit a satyrico perq̄ scite uxor q̄ cū adultera foret. tamē se zelotypā mariti simulabat. **COMmētus** est: Excogitauit inuenit. **AMATOR**: Illius uide licet formidosi. & istius strenuissimi. **DECVRionē**. In municipiis & coloniis decuriones dicunt qui Romæ senatores. Decurionatus dignitas senatoria. & in hoc significatu decuriones apud. M. Tullii Pliniū. Liuium cæteros Idētidē accipiuntur. Decreta decurionū hoc est senatorū sæpe citari leges a scriptoribus. Decurionū honoribus ut refert Paulus iuriconsultus plebei fungi prohibētur: & ut auctor est Calistratus minores. xxy. annis Decuriones eligi nisi ex causā nō possunt. decuriones in albo. ut docet Vlpianus eo ordine scribi oportet: quo quisq; eorū maximo honore in municipio functus est. Decurionibus facultatibus lapsis alimēta publice decernuntur: maxime si ob munificentiam in patriā patrimonium exhauserint: In re militari decuriones appellant qui turmæ equestri psunt. Turma aut equites habet. xxxii. auctore Vegetio. Alii uero iter quos est. M. Varro tradunt in singulis turmis equitū decuriones eē ternos. Itaq; cū turma i tres decurias diuidatur singulæ decuriarum p̄fecti decuriones: dicti. Ex eo qd denis eqtibus psint. Quod sentit & Nonius scribēs decuriones & ceturiones a numero dici. cui i militia perant. Apud Suetoniū decurio cubiculariorū dictus p̄ eo qui p̄fectu biculariis. cōsimiliter ab Amiano marcellino palatii decurio noiatus pro p̄positus p̄fectusq; palatii.

uxor bōa
contenta
uno uiro
Aurum
coronariū

Zelotypia.

Decuriones.
Decurionatus
In albo
decuriones

Turma
palatii decurio

Barbare: nomen hic propriū ē. alias barbari dicebātur antiquitus oēs gentes exceptis græcis: nec latini ab hoc nomie p̄brosō excipiebāt. imo ut inquit Cato. & repetit Plinius græci nos quoq; dicitāt barba-
ros: & spurca fedāt appellatione: hic Plautus i captiuis. Italicas urbes uocat barbaricas. Homerus in se-
cūdo illiados μαστησ αυκαρωρηγησ ατο βαρβαροφωπος. i. barbarici caras nastes sermōis agebat
querunt eruditi. quare solos cares. βαρβαροφωπος. i. barbarici sermōis appellet: barbaros uero
nūq; opinat̄ strabo ab initio eos barbaros appellatos. qui difficulter aspere duriter loquerēt: sicuti nos
barbos dicimus: Itaq; omnes qui

Barbari
latini di-
cti
Cares
Barbaro
phones
Barbari q

barbarū nostræ ciuitatis decuri onē: quē Scorpionem
præmoꝝ acritudine uulgus appellas: hic uxore gene-
rosam. & eximia famositate p̄dita: mira custodela mūi-
tā: domi suæ q̄ cautissime cohibebat. Ad hæc ultima: pi-
storis illa uxor subiiciens; q̄dni inqt: noui diligenter
artē meā cōdiscipulā memoras. Ergo inquit an? nosti
rotā philesteri ēt ipsius fabulā: minime gentiū inqt. sed
nosce ualde cupido. & oro mater ordine mihi singula
retexe. nec cōmorata illa sermocinatrix imodica sic an?
incipit. Barbarus iste cū necessariā profecti onē paret:
pudiciāq; caræ cōiugis cōseruat̄ sūma diligētia cupet
seruulū suū myrmecē fidelitate p̄cipua cognitū: secre-
tum cōmonet: suæq; dñæ custodelam omnē permittit
carcerem & p̄petua uincula: mortē deniq; uiolentam:

aspere locūtur nec linguam græ-
cam perfecte pronunciant barba-
ri dicūtur. Quales inquit sunt na-
tiōes omnes preter græcos. Quo-
circa Homerus cares βαρβαρο-
φωπος dixit quasi duri loquos
& crassilingues qui græcas dictio-
nes. plane expedire non poterāt.
Ex eadem cā barbarissimus dictus
est uitium. s. eorū qui male græcis
sāt. & græca barbare p̄perāq; pro-
nunciāt. Barbaricum absolute ap-
pellatur clamor exercitus uideli-
cet q̄ eo genere barbari utantur.
Illud adde quod scitu dignum ē
barbari carios dici Textores arti-
ficesq; linteæ uestis: qua ex auro
& coloratis filis effigies hominū
& animalium exprimuntur.

Barbari
cum
Barbari-
cariis

SCORPIONEM: nomie hoc homines uenenati & moribus truculentis p̄diti merito nominari pos-
sunt: est. n. scorpionum pestis ueneni importuna lenta morte conficiens: quoq; ictus fœminis in to-
tum letalis est: semper ut inquit Plinius cauda scorpionis in ictu est. nulloq; momento meditari ces-
sat: ferit obliquo ictu. & inflexu. uenenum ab his Candidum fundi auctor est Apollodorus: hinc ait
Hieronymus: cesset contra nos insurgere arcuato uulnere scorpius: psylli qui reliquarū uenena terra-
rum inuehentes questus sui causa peregrinis malis impleuere Italiam scorpiones quoq; importare
conati sunt. homini icto putatur esse remedio ipsorum cinis potus in uino aut oleo mersus: in cælo
scorpius domicilium est martis fœmininum. Ideoq; in eo mars scēuit impotenter: hinc Lucāus: Tu
qui flagrante minacem scorpion incendis cauda chelasq; peruris. Quid tantū gradiue paras? In apo-
logia consimiliter tradit Emilianum quempiam cognominatum esse charontem. & mezentium ob-
oris & animi diritatem ob deorumq; contemptum. FAMOSITATE: Purior lectio est formositate.

Scorpio
nes.

Scorpius
domici-
liū martis

Custode-
la.

Puellæ i
ludo litte-
rario

Retexere

Textū re-
texo

Sermoci-
natrix

Sermo-
nari

Myrme-
cia.

CUSTODELA: Custodia. Dictio Lucio n̄io familiarissima. COHIBEbat: Cōrinebat: cohercebat cōpri-
mebat: Iuuenalis pone seram cohibet: sed quis custodiet ipsos custodes. ARETEM meā. nomen a uir-
tute inditum. quæ græce ἀρετή nominatur ut κατὰ ἀντιφρασιν. i. per contrariam dictionem
uitiosæ fœminæ nomen Ateres impositum esse uideatur. apud Homerū aretæ nomen est uxoris alci-
noi matris nascæ. CONDISCIPULAM: Tā in malis artibus q̄ in bonis apud priscos puellæ quoq; ita-
bant in ludum litterarium quod & Liuius docet apertissime scribens uirginæ eunti in ludum litera-
rium. iniectam esse manum a ministro libidinis. Ap. Claudii decemuir. MINIME gentium: nequa
quam minime cognoui adnotanda eloquutionis figura minime gentium pro eo quod est nusquā
nullibi nequaquam. MATER. Vocatiuus est casus matris autem appellatione in fœmini reuerentia
ætas. affectus exprimitur. SINGULA retexe: Repete renarra: translatum uerbum a tela q̄ tetrino fæ-
peretexitur. nam proprie retexere. quod erat detextū: hinc penelopes tela retexta nocturno dolo dici-
tur a poetis. & Lucius noster in apologia oēm calūniæ textū retexo pro eo qd̄ ē resoluo: diluo: refuto.

SERMOCINATRIX imodica: Plautia lena i cistellaria largiloquæ inquit extēplo sumus plus loquimur q̄
fat est. Plato speciem unam dicendi uocat. ἀροσο. ωλιτικη̄ quam nostri & maxime Quintilia-
nus sermo cinatricem interpretantur: quæ accommodata ē priuatis disputationibus Claudius qua-
drigarius dicere maluit consermonabatur: q̄ sermocinabatur. & si. Au. Gellio credimus. sermonari
rusticius uidet̄ sed rectius. sermocinari crebrius est sed corruptius. MYRMECĒ. Latine dici posset for-
micinus: est enim. μυρμηξ græce formica: nomen plane conueniens laborioso & fideli seruo.
cum formicæ sedulitas concursatio strenuitas sit uulgo nota & incustodiendo diligentia. Plinius no-
ster. iam in opere inquit qui labor: quæ sedulitas: silices itinere eaq; attritos uidemus: & in opere semi-
tam factam: ne quis dubitet qualibet in re quid possit quantul acūq; sedulitas. Myrmecia uocantur a
medicis ulcera duriuscula: quæ radices altius exigunt: magnitudine uix unq; lupini modum exceden-
tiam ascuntur: ut auctor est Cor. Celsus in. y. aut in palmis aut in inferioribus partibus pedum.

ET famē cōminatus: Dirus cruciatus est fames: quā Columella terrimā mortis comitē esse dicit. & ut canunt græce camenæ οΙΚΤΙΟ ΤΟΥ ΛΙΜΟΥ αμείψ miserrimū est fame mori: plures uidebis quos fames magis q̄ fama cōmoueat: cū dominus debeat seruo cibariū & uestiariū. ut inquit Seneca: minatur dominus seruo si fuerit custos indiligens cibū se subducturū. ut fame cōfectus. & esuritione ta befcens dirā mortē oppetat. **DIGITO** tenns: Mira mariti zelotypia qui nec quidē digito a p̄teriti bus uxore cōtingi uelit. **DEIERANS**: Valde iurans. & deiurio obtestās. **ERGO** igitur: ex more p̄r scōrū idē idē loquitur: qui hasce particulas multiplicabāt. **VXOR** sequutorē. Qui uxorem sequatur quocūq; iuerit: sicut umbra sequitur corpus: ut neq; loqui neq; cogitare: neq; facere quippiā possit sine arbitro Myrmece. Tale ē illud Plautinū: ex cassina. **Decretū** est mihi quasi umbra quoquo ibis tute p̄sequi. quin edepol etiā si in cruce uis p̄gere. sequi **Decretum** ē: Inter gladiatores erāt quidam peculiari noīe dicti sequutores. ut existimamus a sequēdo hi enī gladiatoria pugna sequebantur retiarios: & nacti oportunitatē p̄sternebant. De his apud Suetoniū. in Claudio: meminit & Iuuenalis illo uersu: cum Graccho iussus pugnare sequitor.

VEspertini lauachri. In balneis erāt lauacra. quibus uiri erant. & quibus mulieres separatim lauabantur. **Victruuius** p̄cipit uti caldaria muliebria uiriliaq; cōiūcta & in eiusdē regionibus sint collocata: tēpus aut lauādi a meridie ad uesperū est cōstitutū. & inde uesp̄tinū lauacrū bono epitheto dixit. cū hora uesp̄tina maximeq; mulieres peterēt balneas. Iuuenalis balnea nocte subit. **Popea** Neronis cōiunx soliū balnearū ita tēperabat. ut lacte asinino corpus torū maceraret. ita credēs extēdi cutē. & corpus erugari. Igitur seruus dominæ cōtinēter inherēs ex dominico p̄cepto. cū illa peteret uesp̄tinū lauacrū p̄hensa manu uestis herilis lacinia nusq; diuellebat custodiāq; exerta. dominā obseruās iniunctū a domino munus fideliter exquebatur. **LATE** re nō potuit. Terētius unū est. una hæc spes ē ubi ē diu celari nō p̄t. o faciem pulchrā. Plautinū ē ex penulo. p̄ba merx facile emptorē repperit tā & si i abstruso sita ē. **FAMOSA** castitate. famigerata celebrataq; τὸν μεσση. est: nā & cū laude: & cū uitio dicit̄ famosus: i malā ptē frequētius i bonā rarius. **INSTINCTUS**. Iuxta cath̄olicā illā uulgatissimāq; sententiā: Nitimur in uetitū semp cupimusq; negata. **Oratianū** quoq; illud huic loco mire cōgruit: si interdicta petes uallo circūdata: nā te hoc facit isanū.

QVID uis facere: Omnia etiā durissima & pati & facere paratus ut uoti compos existeret: **Oratius** Magnū pauperies opprobriū iubet qd uis. & facere & pati. **DISCIPLINĀ**: eā intelligit disciplinā: qua seruus dominā tenaciter obseruātq; custodiebat: qua domus matronæ sepiebatur. **Disciplinosus** dicit̄ ueteres pessima arte p̄ditū sicut a Catone dictus gladiator disciplinosus. **PECVNIAE** difficultates paruæ: utinā hoc falsum eēt nec a uate dictū: q̄to innocētius uiueret: nisi tabes pecuniæ cūcta cor ruperet: nihil sane potētius ē auro ad cūcta edomāda. hoc uehementius q̄ tormēta bellica p̄fringit arces munitissimas: expugnat urbes inexpugnabiles. & adamantina claustra p̄rupit. nihil ē tā inuū qd nō p̄uiū fieri. nihil tā occlusū qd nō excludi auro possit. **Dictitā** solebat. C. uerres nihil ea tā factū qd nō uiolari nihil tā munitū. qd nō expugnari pecūia possit. **Philippus** rex oīa castella expugnari posse dicebat in q̄ modo a fellus onustus auro possit scendere: & sicut dicebat. ita faciebat. nā pecunia cūctos mortales corrūpens: & proditores auro cōcliāns urbes plurimas occupauitq; totāq; grāciā turbauit: ut docet **Demosthenes** in oratione pro cresiphōte: hinc illud oratianū. diffidit urbium portas uir macedo. & subruit emulos reges mūeribus. idē i hāc sententiā dixit elegātissime auge p̄ medios ire satellites. & perūpere amat saxa: potentius ictu fulmineo ab eodē illud uerissime prolatū. **Abstinentes** ad se cuncta pecuniæ **Aristophanes** in pluto. πρᾶγμα τὰ πάντα πρᾶττε ταῖα πλοῦτος omnia inquit sunt propter pecuniam. μὲν ὡς τὰ ὄσα παρὰ τὸν αἰτίον καὶ τὸν κᾶκον καὶ τὸν ἀγαθόν. i. ola pecunia olum & malorū & bonorū cā est: nihil igitur mirū si amator habebat p̄suasissimū fidē serui: & castitatē foeminæ expugnati auro posse. quo cūcta difficultates expugnātur.

Miserrimum famem mori

Sequitur gladiator.

Tempus lauandi post meridinum Lacte asinino cutis erugatur. famosus

Disciplinosus

Dictum uerres. Scitum philippi de asello auro onusto.

Aristophanis sententiā.

AD Amatinæ fores. adamati iter gemas preciosissimo inenarrabilis ē eduricia simulq; uis duarū uio- Vis ada-
 letissimæ naturæ rerū ferri ignisq; cōtēptrix. ita respuit ī icudib' istū malleoꝝ: ut ferrū utriq; dissulteri mantis.
 cudesq; etiā ipsæ diffiliant: unde & nomē indomita uis græca appellatione accepit: adamas enī græ-
 ce dicit' indomitus siue indomabilis: & inde adamantinæ fores pro solidissimis atq; inexpugnabili-
 bus dictæ: & q̄ nulla ui p̄fringi possint: adamas dissidet cū magnetæ: in tātū ut iuxta positus ferrum
 nō patiatur abstrahi. Dionysius syracusanus dicere solebat: A damatina uinacula eē metū: uioletiam.

adamatinæ etiam perfringi fores opportune nactus
 Myrmecis solitatem ei amorem suū aperit. & supplex
 eum medelam cruciatui deprecatur. nā sibi statutā de-
 cretāq; mortem proximare: ni maturius cupito potia
 tur: nec eum tamē quicq; in re facili formidare debere:
 quippe cum uespera solus fide tenebrarū cōtectus: atq;
 absconditus: intro reperere: & intra momētū temporis
 remeare posset. His & huiuscemodi suadelis: ualidum
 addēs aculeū: qui regētē prorsus serui tenacitatē ui-
 lenter diffunderet: porrecta enī manu sua demonstrat
 ei nouitate nimia cādētes solidos aureos. quorū. xx. q̄-
 dē puellæ destinasset: ipsi uero decē libēter offerret. Ex
 horruit Myrmex inauditū facinus. & oclusis auribꝯ
 effugit protinus: nec auri tamen splēdor flāmeus ocu-
 los ipsius exire potuit: sed q̄q; procul semotꝯ: & domū
 celeri gradu prouectus: uidebat tñ decora illa mōetæ
 lumina & opulētā p̄dā iā tenebat aīo. mirorq; mētis salo

classē. & x. milia armatoꝝ. tāq; Adamā
 talibus sepimētis uallatus tyran- tina uin-
 nus uinci nō possit: sed fallebat acula.
 nā nō melius ferrū turatur prin- Dictum
 cipē q̄ fides: & adamantina propu- dionysii.
 gnacula: ac firmissimus murus Solitas.
 sunt amor beniuolētiq; subie-
 ctorū. SOLITatē: solitudinē. cū
 ēta mala nobis solitudo suadet.
 ut iquit Seneca. & ut Pli. minor
 tradit. stūlus peccādi est illa fidu-
 cia: q̄s. n. sciet' in apologia solita-
 tē posuit p̄ solitudie his uerbis.
 crates. multis seruis a se remotis
 solitatē delegit. CRUCIATUI: Ad
 leniendū Cruciatū. quo ob amo-
 rē grauitet angebat. CVPITO:
 desiderata Cupitaq; matrōa: ho-
 mo p̄fertim amās ut iquit Plau-
 tus in p̄enulo p̄perat oīa idē in
 cistellaria. spissum istud amanti
 est uerbū: Veniet: nisi uenit. ama-
 tori cupienti nihil satis unq; festi
 natur. FIDE tenebrarum. tene

bræ nocturnæ tegumēta sunt amatiū & furū. quarū p̄sidio subnixi ipunæ illi mechantur hi furātur:
 Statius nox fecunda operū pulchre q; accōmoda fraudi. Virgilius in. viii. defensi tenebris & dono
 noctis opacæ. prouerbii. græcoꝝ est. οὐρυκτι πλοεισ. i. nō noctu nauigas. de hominibus nihil q̄cūq;
 diligētē faciētibus. Nox. n. ακριβες τερα. i. diligentior est. & nauigātibus opportuna: p̄pter siderū
 obseruatiōes: Chrysippus ex puerbio hoc sustulit particulā negatiuā dicens. ρυκτι πλοεισ. i. nocte
 nauigas. SVADELIS: Verboꝝ p̄suasionibus. q̄ per se parū efficaces: sunt subdidit aculeum auri. quo
 rigor omnis & firmitas dirūperet: & profecto nulla q̄ auri suadela efficacior ē. Reges Dynastas. i. po-
 tentes nūcupamus: quoniā quo uelint populos aut ui ant p̄suasione perducant: munificentia aut
 p̄suadent non enim oratione suadere regale munus est: sed oratoriū. Regia suadela Donatio est.
 & liberalitas. qua ducunt ferūtq; mortales quo uelint auctor Strabo: hac suadela utantur amatores
 si uoti compotes fieri ocissime cupiunt: expertus loquor. experto credite. non forma non claritudo
 natalium. non auctoritas. non sermonis affabilitas tam cito amicam amatori conciliant: q̄ auri ful-
 gor: & salus argentaria: nullus internuncijs melior. nulla lāna impetrabilior q̄ pecunia. cuius acu-
 leus. custodum uitalia lancinat scēminarum p̄cordia diffindit. & obseratas pudicitæ fores illico
 repandit. etiam hoc aculeo diffisa est myrmecis serui tenacitas & domus barbari scorpionis perfora-
 ta. De suadela: quā græci πῖω uocant: cuius medulla cæthegus dictus. quā in labris periclis fessitauit
 se tradūt: scripsimus suo loco copiosissime. DIFFINDERET: dirūperet. subuerteretq;. CANDENTES AU-
 reos: nō a cādore cādentes aureos dictos accipe. sed a fulgore auri ac splendore: quasi ignitos & flam-
 meos. candens. n. nō solū candidū significat: sed etiā ignitū. & ardescens: quo ī significatu sapissimæ
 apud Pliniū qui iter cætera scribit ferrū cādens subinde ī aqua tingi: Macrobius. & Gellius ī interpreta-
 tione carminis Maroniani. cādens nō tā pro feruenti accipiunt. q̄ pro lucētis: tāq; a cādore dictum nō
 a calore. Candentissimū sidus dixit Solinus itelligi uolēs solē ardentissimū. IPSI: Myrmeci. VIDE
 bat monetæ lumina: Oculo. s. cordis & cogitatione spectabat fulgorem aureæ monetæ: & enī perse-
 pe accidit: ut q̄ cupimus ea animo & cogitatu perinde ac p̄sēntia contemlemur. animus enī cer-
 nit. animus uidet. oculi ceu uasā quædam uisibilem eius partē accipiunt atq; trāsmittunt: auctores.
 M. Tullius Plinius cæteri. A moneta monetarii dicti de quibus Aurelianus inquit Monetarii rebel- Moneta-
 les spiritus extulerunt. monetales triuuiros olim cōstituire Romani: qui p̄sēnt monetæ cudēda. rii.
 MENTIS salo. mentis salo eleganter dicimus fluctuationē animi agitationēq; qui instar salis hoc
 est maris agitur. & magno curarū fluctuat est: in demonio socratis autumat demones omnē hu-
 mani animi faciem pati ac simili motu cordis & salo mentis ad omnes cogitationū estus fluctuare.

COgitationis diffensione. Augustinus libro. viii. confessionum duæ inquit uoluntates altera carnalis altera spiritalis confligebant inter se atq; discordando dissipabant animam eandem discor- dantes cogitationes discerpebant myrmecem cum ex una parte fides hortaretur ad mandata domi- nica custodienda: ex altera lucri cupido impelleret ad dominam prostituendam. **ILLIC** fides: In cus- todienda dominæ castitate quæ ipsius fidei concredita fuerat. **HINC** lucrum: In amatore introdu- cendo. & obsequendo precibus philesteri. **ILLIC** cruciatus: Ex comminatione domini. si pharica- tor custodelæ fuisset. **HIC** uolu- pras ex auri fulgore. & amatoris munificentia. **CVPI**do: cupidi- tas. **PEST**ilens auaritia. nō po- tuit profecto elegantiore epithe- to & uerore auaritia taxari. q̄ ut pestilens diceretur: instar enī pe- stilentia & tabis inuadit morta- les. & cōtagione quasi quadā ser- pit. & p̄ oēs articulos populorū hęc mali grangena pestilentissi- ma permeat. **A** **G**enuina leui- tate. specialiter dictum. accipe de leuitate. q̄ igenita erat dominæ myrmecis: uel potius generali- ter referēdū est ad leuitatē genui- nā ppriāq; omniū sceminarū. nā ut oli dixit Esopus. *κουφορ το τωρ γυραικωρ εστι φυλοσι.* leue ē sceminarū gēus. qd̄ puer- biali quoq; uersu græco testatū est. *εργαρ γυραιξι πιστιρ ου κερεσ τιλειρ.* in sceminis fidē nō dat̄ cernere: i leuitatē scemia- rū genuinā scriptores oēs porat. quas & auaritiæ peculiaris arces sunt. q̄ cā ē impuditiæ & stupri. hinc puerbiū illud. Nec mulieri nec gremio credi oportet. **E**xe- crādo metallo: aurū scitissime uerissimeq; execrādū metallū uocat qd̄. s. ut inq̄t Pli. ad p̄niciē uitæ rep- tū ē. utināq; posset e uita i torū abdicari p̄scissum cōiuitis ab optimis q̄busq;. cuius fames sacra hoc ē execrāda ē. ut celeberrimi auctores dixere. odi ego aurū inquit Plautinus senex multa multis saepe sua sit p̄perā: auro pulsa fides auro uenalia iura: auro homicidia sacrilegia. furta. supra deniq; ut sumatū dicā oīa scelera. cōficiūtur. Interrogatus Diogenes cur aurū eēt pallens qm̄ inquit multos hēt insidia- tores. Quā innocēs quā beata eēt uita si execrāda auri argētīq; metalla ex cōmertio mortalium abdi- carentur: si numus aureus argētēusq; extorris ex urbibus relegaretur: sicut ex lycurgi instituto elimi- natus est ex sparthana ciuitate: ubi *πλουτος τυφλος*. Deus diuitiarū uere cæcus est. uerū ut inquit .M. Cato maiorē curā habemus marsupii nostri q̄ uitæ nostræ. **A** **V**CTOrata est: mancipauit obli- gauit: oppignerauit. quodā quasi auctoramento hoc est pignore. & p̄mio uiginti aureorū. sic aucto- ratus gladiator Oratio: auctoratus populus Romanus. & uindemitor Plinio: auctoratus proditor Liuius dicuntur. super hoc uerbo supra annotaui satis diligenter. **P**ER **C**litus: Gaudeo cōmotus: & alacritate exultans. **D**EST **I**natū p̄mium: uiginti aureos quos puellæ destinauerat sibi uero decem quos obtulerat pro p̄mio cōciliaturæ & lenocinii. **N**EC æreos norat: signat serui conditionē uilissi- mā: qui nec prius unq̄ nūmos æreos nouisset: quorū quadraginta milia ex auri libra signabantur. ut docet Plinius in. xxxiii. **C**APITE cōtactum: mecchorū morē expressit. qui obtecto capite cucullo siue capillamento celati clam irrepunt ad amicas. Oratius. tū cū proiectis insignibus anulo equestri Romanoq; habitu prodixit ex iudice dāma: turpis odoratum caput obscurante lacerna. scribit spartia- nus Verum Antoninum solum uagari noctu per lupanaria. capite obtecto cucullione uulgari uia- torio. Caligula quoq; auctore Suetonio capillamento celatus & ueste longa adulteria noctibus obi- bat. **C**OMmodum. iam iam uix. tunc tunc aduerbium temporis est: ut saepe dictum est. **A** **M**ORI rudi litabant: amorē nouū & recentē percolebant: symbolicos autem & aperte significat rei ueneriæ operā dedisse: nā litare amorī nihil aliud est: q̄ concubitu & lecti palestra cupidinē propitiare. **P**RI- ma stipendia ueneris: sicut in castris martis stipendia plurima militant bellatores. ita per decētissimā trāslationē dicuntur. & amantes militare Prima stipendia in ueneris cupidinisq; cōtubernio: quādo

Pestilens
auaritia.

Leues
scemina

Auri sa-
cra fa-
mes.
Cur auge-
pallens
Numus
aureus
eiectus
sparta
Plutos
cæcus.
Auctora-
tus.

Caput
cucullo
nec tectū.

& cogitationis diffensione misellus: in diuersas sentē- tias carpebatur: ac distrahebatur. illic fides. hic lucrū: illic cruciatus: hic uoluptas. Ad postremū tamen for- midinē mortis uicit aurū. nec saltē spacio; cupido for- mosæ pecuniæ leniebatur: sed nocturnas etiā curas in- uaserat pestilens auaritia: ut quīs herilis eum cōmina- tio domi cohiberet: aurū tamen foras euocaret. Tunc deuorato pudore. & dimota cōtatione: sic ad aures do- minæ inauditū perfert. nec a genuina leuitate desciuit mulier: sed execrādo metallo pudicitia suā protin⁹ au- torata ē. Ita gaudio pfusus: ad suæ fidei p̄ciū Myrmex nō mō cape. uerū cōtigere saltē: quā exitio suo uiderat pecuniā: cupiēs: & magnis suis laborib⁹: p̄fectū deside- rium Philester o læticia p̄citus nunciat. statimq; desti- natum premium reposcit. & tenet nūmos aureos ma- nus Myrmecis: quæ nec æreos norat. iamq; nocte pro- mota. solum p̄ducit ad domū. probeq; capite cōtactū amatorem strenuū infert ad usq; dominæ cubiculum. cōmodū nouis amplexibus amorī rudi litabāt: cōmo- dū priā stipēdia ueneri militabāt noui & nudi milites & cōtra oīum opinionē: captata noctis opportunitate

scilicet primos cōcubitus exercent: memorat illud poeticū militat oīs amans & habet sua castra cupido Repenti-
 Improuisus maritus: Improuisa mala & ispata grauius feriunt, deniq; oīa repentina & inopinata ui na gra
 dent eē maiora grauioraq; auctores. M. T. & Seneca. FOres uerberat: Graphice exprimit aduētus ma uiora.
 riti zelotypi & cuncta suspectantis: cui cūctatio ianitoris & mora suspitionē exaugebat. TARDitate:
 qua. s. fores cūctāter aperiūt. Suspectus: Suspicias suspitiosus noue positum in actiua significatōe. RE
 pētino malo: Sape hoc accidit ut hoies repentino malo pturbati ipotes mētis & inopes cōsiliū extire

improuisus maritus assistit. suæ domus ianuā iā pul-
 sat. iā clamitat. iā saxo fores uerberat. & ipsa tarditate
 magis magisq; suspectus: dira miatur myrmeci suppli-
 cia. At ille repētio malo pturbatur & misera trepidatio
 ne ad iopiā cōsiliū deduct. qd solū poterat: nocturnas
 tenebras causabatur sibi obsister: qn clauē curiose ab-
 scōditā repiret. iterdū philesiterus cognito strepitu: ra-
 pti tūicā iniectus: sed plāe præturbatōe: pedib; itectis:
 procurrit cubico. tūc myrmex tādē clauē pessulis sub-
 iecta: repādit fores. & recipit tūc eē fidē domini boantē
 dominū. eoq; propere cubiculū petēte: clādestīo transf-
 cursu dimittit philesiterū. quo iam pro limine libera-
 to securus sui clausa domo rursū se reddidit qeti. sed
 dū prima luce barbarus procedit cubiculo: uidet sub
 lectulo soleas icognitas. qb; idur philesiterus irreple-
 rat suspectusque e renata: quæ gesta sūt: non uxori nō
 ulli familiarīū cordolio patefacto: sublati his: & in si-
 nū furti absconditis: iusso tantum myrmece p cōseru os

rim. TVnicam iniectus: Camisiam induens figurata locutio est. paulo ante dixit ueneri mitilabant
 nudi milites. PRAEturbatione: ob turbationem. PEDibus intectis: Discaltatis & nudis. Tales depn
 si in adulterio salutis fuga consulunt: quibus interdum uix datur euadere. in hanc sententiā dixit Ora-
 tius. discincta tunica fugiendum est ac pede nudo. Pessulis: Claustris ianuæ & ferris. oppessulatas fo-
 res. pro pessulis oclusas posuit. in primo. Vbi de pessulis abunde. REpandit referat: aperit. BOantē
 dominum: Sensus est conceptus ex quotidiana loquendi consuetudine. Vbi enim a seruo decipiur.
 uel decipi nos credimus boare solemus. & exclamare dominicam fidem: & iterare. heccine est. fides q
 domino præstat seruus. ita nunc dominus boando in clamabat fidem domini: quam fluxam & infi-
 dam apud seruum fuisse ingemebat: & hæc lectio magis placet: q si legas fidem deum: pro deorum: q
 exclamatio est frequentissima. DMittit philesiterum: Mire astu seruili decipitur maritus: quo cubicu-
 lum uxorium petente clam beneficio tenebræ emittitur amator a myrmece fraudulento. BARba-
 rus. Dominus myrmecis. ut supra. SOleas philesiterus dum præ festinatione nimia quærit effugiū
 calciamenta reliquerat. in cubiculo & pedibus intectis procurrerat: a solea quod calciamenti est geus
 Solearii dicti confectores solearum. Vocabulo plautino: sicut a calceo calceolarii. soleatos uocant sole
 is calciatos. soleas auctore Gellio dixerunt omnia ferme id genus calciamenta quibus plantarum cal
 ces teguntur. nonnunquam uoce græca crepidas & crepidulas eiusq; calciamenti futores crepidarios
 appellauerunt. De soleis piscibus Aristoteles Plinius ceteri. SVspectus e re nata: Suspiciens ex soleis
 deprensus quid factum foret: suspectus enim hic ut etiam paulo supra significatur suspiciens. actiua fi-
 gnificatione. uidetur autem bifariam dici suspectus sicut suspiciosus. & qui suspicatur & qui suspectus
 est: item ignarus. & qui ignorat & qui ignoratur: & alia consimiliter. CORdolio patefacto: A dolore
 cordis cordolium dictum. Quod uocabulum in quotidiana uernaculi sermonis consuetudine est usi-
 tatissimum: quo & uetustissimi scriptores utuntur: festiuiter plautus scribit mulieri non esse cordoliū.
 tanquam mulier nulla cordicitus doleat: & ex animo. sic enim in cistellaria meretrices loquuntur. An
 mihi cordolium est. Quid id est. Vnde est tibi cordolium commemora obsecro quod neq; ego habeo
 neq; qsq; ulla mulier. ut phibēt uiri. HIS: Soleis. Myrmece p cōseruos uicto: dñi i seruos nō solū uin-
 ciendi sed etiam necādi prātē antiquitus habebāt fuitq; moris. ut serui ob leue delictum ita plecteren

Consiiliū
ad manū

Homo
ut athle-
ta ad ca-
uenda
pericula.

Causa
tur.

Repādit.

Solearii.
Soleati.
Soleæ.
Crepide.
Crepidat-
tius.
Suspect-
Cordoli-
um.

- tur a dominis ut. signominia magis q̄ supplicii causa circa uicinos furcā in collo ferrent subligatis ad eā manibus & prædicare cogere peccatū suū simulq; monere ceteros. nequid simile admitterent: unde furciferi dicti maledictio: probroso: & seruilli graci τὰυροφοροῦσ appellat Donatus & Plutarchus auctores hinc legimus apud historicos seruū a dño oli sub furca cesum medio actū eē circo ante cōmissum spectaculū: ex qua re instaurati sint ludi. in familia sunt lorarii a loro dicti quoq; ministeriū erat loris uincire aut uerberare quos erat a dño iussi quoq; apud comicos mentio ex eodē gñe sunt &
- Furcifer unde.** Brutiani. qui magistratib⁹ parebāt uicē loratioq; implentes. p̄terea minister publicus lictor dictus. qui ex collegio uiatorq; officiū ligandi haberet. **R**apidū: Velocē & citum.
- De calceo rhodopis.** **V**estigiū adulteri indipisci: Nō ab re ē referre hoc in loco Rhodopes fabulā. q̄ narrat aqlā altere ex calceis eius dū lauaret e manu ancillæ correptū deportasse mēphī ægypti ciuitatē: & in sublime sup regis uerticē iura dantis elatā calceū in illius gremiū demississe. q̄ calcei cōcinitate: & rei miraculo p̄motus p̄ totam regionē misit ad eā inquirendā: quæ hmōi calceū ferret: q̄ inuenta atq; adducta regis uxor facta est. ita ex calceo cognitū rhodopes uestigiū eā ægypti reginā fecit: indipisci autē ē assequi & ut ueteres dicebāt apisci. **P**one eū. Post eū a tergo. **S**ub ductis: Cōtractis sursum ductis qd̄ specimē est hominis mœsti irati. & fastosi. Tales. n. uultus innubillant in poemate obsceno: nō est mētula subducti nostra supcilli. **N**on corā noxæ præfus. id est nō in mani festa noxa: neq; manifestario crimine de præfus. noxæ dedere apud iuriscōsultos est ipsū mancipiū p̄ noxa hoc ē culpa cōmissa tradere. ex quo intellectu est illud Columellæ ex primo rusticationis. Qui rem rusticam pessimo cuiq; seruorum uelut carnifici noxæ dedim⁹. **V**beribus: Largis & habundantibus. inde ubertim aduerbium: quod significat large. & habundanter. **R**epentina. **F**acie: Subita rei nouitate. **R**ecolens delictum: Recordatus se ob festinationē soleas reliq̄ se: & ob id coniectans myrmecem uinculis obrutum plecti. **F**amiliaris: sibi. s. nam dudum dixit cōstā rissimum & genuina quadam firmitudine prædictum philesterum fuisse. **M**alas obtūdens: Maxil las leuiter feriens. nec enim illum ut pote beniuolum ferire inimiciter uolebat: obrundere autē trāslatum est a fabris. qui sæpe repetunt percutiuntq; tundendo aliquid maleo. **D**eierando temere deuotasti: Attende dictum deuotare pro eo quod uulgo dicitur blasphemare maledicere execrari. qui enī temere deerat deos deuotat hoc est deuouet execraturque deos. **M.** Tullius dixit in paradoxo quæ uis patrem decium: quæ filium deuotauit: Deuotos quoq; pro abominatis execratisq; solent ponere Qui dius uiuere deuoto fœmina uirq; toro. **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Lorarii.** Brutiani. qui magistratib⁹ parebāt uicē loratioq; implentes. p̄terea minister publicus lictor dictus. qui ex collegio uiatorq; officiū ligandi haberet. **R**apidū: Velocē & citum.
- Bruciani Lictor.** Brutiani. qui magistratib⁹ parebāt uicē loratioq; implentes. p̄terea minister publicus lictor dictus. qui ex collegio uiatorq; officiū ligandi haberet. **R**apidū: Velocē & citum.
- Indipisci.** **V**estigiū adulteri indipisci: Nō ab re ē referre hoc in loco Rhodopes fabulā. q̄ narrat aqlā altere ex calceis eius dū lauaret e manu ancillæ correptū deportasse mēphī ægypti ciuitatē: & in sublime sup regis uerticē iura dantis elatā calceū in illius gremiū demississe. q̄ calcei cōcinitate: & rei miraculo p̄motus p̄ totam regionē misit ad eā inquirendā: quæ hmōi calceū ferret: q̄ inuenta atq; adducta regis uxor facta est. ita ex calceo cognitū rhodopes uestigiū eā ægypti reginā fecit: indipisci autē ē assequi & ut ueteres dicebāt apisci. **P**one eū. Post eū a tergo. **S**ub ductis: Cōtractis sursum ductis qd̄ specimē est hominis mœsti irati. & fastosi. Tales. n. uultus innubillant in poemate obsceno: nō est mētula subducti nostra supcilli. **N**on corā noxæ præfus. id est nō in mani festa noxa: neq; manifestario crimine de præfus. noxæ dedere apud iuriscōsultos est ipsū mancipiū p̄ noxa hoc ē culpa cōmissa tradere. ex quo intellectu est illud Columellæ ex primo rusticationis. Qui rem rusticam pessimo cuiq; seruorum uelut carnifici noxæ dedim⁹. **V**beribus: Largis & habundantibus. inde ubertim aduerbium: quod significat large. & habundanter. **R**epentina. **F**acie: Subita rei nouitate. **R**ecolens delictum: Recordatus se ob festinationē soleas reliq̄ se: & ob id coniectans myrmecem uinculis obrutum plecti. **F**amiliaris: sibi. s. nam dudum dixit cōstā rissimum & genuina quadam firmitudine prædictum philesterum fuisse. **M**alas obtūdens: Maxil las leuiter feriens. nec enim illum ut pote beniuolum ferire inimiciter uolebat: obrundere autē trāslatum est a fabris. qui sæpe repetunt percutiuntq; tundendo aliquid maleo. **D**eierando temere deuotasti: Attende dictum deuotare pro eo quod uulgo dicitur blasphemare maledicere execrari. qui enī temere deerat deos deuotat hoc est deuouet execraturque deos. **M.** Tullius dixit in paradoxo quæ uis patrem decium: quæ filium deuotauit: Deuotos quoq; pro abominatis execratisq; solent ponere Qui dius uiuere deuoto fœmina uirq; toro. **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Noxæ dedere.** **N**on corā noxæ præfus. id est nō in mani festa noxa: neq; manifestario crimine de præfus. noxæ dedere apud iuriscōsultos est ipsū mancipiū p̄ noxa hoc ē culpa cōmissa tradere. ex quo intellectu est illud Columellæ ex primo rusticationis. Qui rem rusticam pessimo cuiq; seruorum uelut carnifici noxæ dedim⁹. **V**beribus: Largis & habundantibus. inde ubertim aduerbium: quod significat large. & habundanter. **R**epentina. **F**acie: Subita rei nouitate. **R**ecolens delictum: Recordatus se ob festinationē soleas reliq̄ se: & ob id coniectans myrmecem uinculis obrutum plecti. **F**amiliaris: sibi. s. nam dudum dixit cōstā rissimum & genuina quadam firmitudine prædictum philesterum fuisse. **M**alas obtūdens: Maxil las leuiter feriens. nec enim illum ut pote beniuolum ferire inimiciter uolebat: obrundere autē trāslatum est a fabris. qui sæpe repetunt percutiuntq; tundendo aliquid maleo. **D**eierando temere deuotasti: Attende dictum deuotare pro eo quod uulgo dicitur blasphemare maledicere execrari. qui enī temere deerat deos deuotat hoc est deuouet execraturque deos. **M.** Tullius dixit in paradoxo quæ uis patrem decium: quæ filium deuotauit: Deuotos quoq; pro abominatis execratisq; solent ponere Qui dius uiuere deuoto fœmina uirq; toro. **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Obtudere.** **M**alas obtūdens: Maxil las leuiter feriens. nec enim illum ut pote beniuolum ferire inimiciter uolebat: obrundere autē trāslatum est a fabris. qui sæpe repetunt percutiuntq; tundendo aliquid maleo. **D**eierando temere deuotasti: Attende dictum deuotare pro eo quod uulgo dicitur blasphemare maledicere execrari. qui enī temere deerat deos deuotat hoc est deuouet execraturque deos. **M.** Tullius dixit in paradoxo quæ uis patrem decium: quæ filium deuotauit: Deuotos quoq; pro abominatis execratisq; solent ponere Qui dius uiuere deuoto fœmina uirq; toro. **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Deuotasti.** Attende dictum deuotare pro eo quod uulgo dicitur blasphemare maledicere execrari. qui enī temere deerat deos deuotat hoc est deuouet execraturque deos. **M.** Tullius dixit in paradoxo quæ uis patrem decium: quæ filium deuotauit: Deuotos quoq; pro abominatis execratisq; solent ponere Qui dius uiuere deuoto fœmina uirq; toro. **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Deuoti.** Attende dictum deuotare pro eo quod uulgo dicitur blasphemare maledicere execrari. qui enī temere deerat deos deuotat hoc est deuouet execraturque deos. **M.** Tullius dixit in paradoxo quæ uis patrem decium: quæ filium deuotauit: Deuotos quoq; pro abominatis execratisq; solent ponere Qui dius uiuere deuoto fœmina uirq; toro. **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Furta balnearia.** **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Capfari.** **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Apodyterium.** **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Spoliarium.** **S**oleas furatus: Hoc commento uaferrimo cōsultur salutem myrmecis. & castitati fœminæ: quippe quo persuadetur domino. ut seruum exoluat uinculis perinde ac insontem in balneis autem furta fieri solita restis est paulus iuriscōsultus. qui scribit præfectum uigilum constitutum esse iudicem aduersus capfarios hoc est eos qui mercede seruanda in balneis uestimenta suscipiunt. ut si quid in seruandis uestimentis fraudulenter admiserint ipse cognoscat locus in balneis: quo loturi nestes exuunt apodyterium nominatur: Varroni Plinio. Ciceroni. ceteris. latine dici potest spoliarium siue spoliatorium. **V**igorati: In mala causa uigor dicentis & audacia accipitur pro fiducia & innocentia iuxta illud Satyrographi: Nam cum magnæ malæ superest audacia causæ creditur a multis fiducia. **P**ostliminio: Postea de significato huiusce uerbi iam satis multa in superiorib⁹. **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Ignotū.** **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.
- Ignoscibilis.** **I**gnouit: Veniā dedit. hic ignotū ap̄ d̄ eruditos significat pctū ab ignosco. cū se docti ignotū p̄ nō cognitū ab ignoro tm̄ usurpēt. Ignoscibilis uestit⁹ dī. Au. Gellio q̄ dign⁹ ē uēia cuiq; ignoscere debeāus.

ANicula gariente: Loquacitas amica senibus est. Aniculae largiloquæ. & multibibæ merito nominat Anicula/
Vnde prouerbiū apd̄ græcos celebre. ἄραχος φλάσσει. i. aniculae loquacitas & nugæ. FA miliarē: Ama rū garru/
torē intelligit. quē adeo timidū meticolosūq; fuisse dolenter ait ut nō solū molæ pistrinensis sonitū expa litas.
nescat. se etiā conuelarā asini faciē reformidet. CONfirmatū aī: Pro aīo. Achaismos est. locutio ueteri Prouerbi
bus usitatissima. VAdimonio sistā: Eleganter dictū de amatore sistendo ueneris uadimonii: sicut in um.

anicula garriente suscipit mulier. Beatam illam: quæ
tā cōstātis sodalis libertate fruitur. At ego misella: mo
læ etiā sonū: & cæcā illius scabiōsi asini faciē timen
tem familiarē icidi. Ad hęc anus: iā ego tibi probe sua
sū & cōfirmatū aīmi: amatorē illū alacrē uadimōio si
stā. & isup cōdicta uesp̄tina regressiōe: cubiculo facef
sit. At pudica uxor statī cænas saliares cōpat: uina p̄cio
sa defecat. pulmēta recētia tucetis tēpat: mēsa largiter
instructa. deniq; ut dei cuiusdā: sic aduētus expectatur
adulteri. nam & opportune maritus foris apud nactā
proximū cænītabat. Ergo igitur meridie pro pinquan
te: helico tandē absolutus: refectuiq; secure redditus:
nō tā hercules laboris libertatē gratulabar: q̄ qd̄ reue
latis luminibus liber etiā cūctas facinorosæ mulieris
artes prosp̄ctare poetā. sol qd̄ ipsū delapsus oceanū
subterrēas orbis plagas illuminabat. & ecce neq̄simæ
an̄ adherēs lateri temerari⁹ adulter aduētat. puer ad
modū: & adhuc lubrico gēay splēdor cōspici⁹. adhuc
adulteros ip̄e delectās. Hūc admodū multis sauiis exce
ptum: mulier cæna iubet pata accūbere. sed ut primū

crobio sanguis defecatus dicit purus liquidus sine retrimentis: uina defecari etiā diffundi higinus sua
det a cōfecta bruma septimo die utiq; si septima lune cōpetat. quod & plinius refert. Tucetis: Supra
annotauimus ex snīa placidis tuceta dici escas regias & preciosas hic accipi uidet̄ p̄ falsis edulis: & n.
mos est pulmētaria recētis carnis cōdite tēperateq; salitis cibariis: ut puta persone perna isficii farcimi
nibus. quæ oīa sunt ī genere falsamētore: notū est. illud persianū tucetaq; crassa. APVD nactā cænita
bat: Apud Oratiū & persiū nacta usurpat̄ p̄ noīe sordidi hominis & despectissimi. Sic & hic Nactā hospi
tē posuit pro uilissimo. opinor legēdū ē apud noīa exponēdūq; apud tullonē. nāq; tullonē appellat̄ ne
nacæ & q̄ n̄ auci non sint idest nullius precii. Quod autem fullo fuerit is apud quem cænītauit palo
mox apertissime demonstrat scribens contubernalis mei fullonis uxor. HELcio absolutus: Vinculo
iumentorio liberatus. REfectui: Refectioni hoc est cibo. quo corpora laboribus exhausta reficiuntur
SVB terrenas plagas illuminabat: Chronographia est: qua aduentus noctis significatur ex solis oc
casu. Ratio astrologia nos nō permittit ambigere quin credamus. antipodas eē: quibus sol obire dicit̄
nō ortu oriri cū nobis occidit: quoq; plagā subterraneā sol illuminare icipit mersus ī occasū. & īfra fini
torē. hoc est horizontē tendens cū nobis icipit noctescere. Quod & Virgilius sensisse credit̄ illius uersib⁹
aut redit a nobis aurora diēq; reducit. Nosq; ubi primus equis oriens afflauit anhelis illic fera rubens
accēdit lumīa uēsp̄. antipodū nobis sūt aduersa uestigia. calcāt humū ut nos. cœlū uidēt. nec metus erit
ne de terra cœlū decidāt cū nihil possit ruere sursum. & q̄ rō ē nobis q̄rētibus cur nō decidāt cōtra siti: ea
dē quoq; præsto est illis. ut nos non decidere merentur. De antichthonibus. & anteocis qui nobis ob
liqui suut in australi circulo diximus in primo commentario. SPLEndore genarum: Inuestem hoc
est imberbem fuisse significat. LVbrico: Leuigato & cuius splendor lubricos in amorem sui facit tā
iuuenes q̄ puellas. sic Oratius & uultus nimium lubricus aspici. ADVLteros delectās: Cui Terentia
num prouerbium congrueret. tntē lepus es. & pulpamentum queris. Græca paroemia est. ἀστὴν ποῦ
σ κρεωρεμίδι. i. i. lepus carmen sine pulpamentum quærit dicitur autem de eo qui ab alio deside
rat. quod in se ipso habet huius prouerbii mentionem & fuidas fecit. qui docet dasypodem esse lepo
tem contra plinii sententiam leporem a dasypode discriminantis. SVauis: Basiationibus amatoris
ACCVRsoriā potionem: Quid est accursoriā potionem? num cursim & festinanter allatam

conuadatus ueneris uadimonii.
Vbi tu es qui me libello Venerio
cirasti? Ecce me sisto ades contra si
sto ego tibi. & mihi contra itidem
ut sistas suadeo. CONdicta regre
sione: Denunciata cōstitutā: perse
uerat in uerbis iuriscōsultorū: cōdi
cere. n. est prisca lingua denūciare.
M. Tullius in epistolis ad lentulū.
Crassus cū mihi cōdixisset cæna
uit apud me. FAcessit: Abit abse
dit. PVdica: Ironicos p̄nunciādū

SAliares: Lautas opiparas: copio
sias a salis sacerdotibus qui cænas
faciebant amplissimi apparatus. ut
supra diximus. VIna defecat: Fe
ce & sordibus repurgat Machrobi
us acceptū sanguinē quodāmodo
defecant: solebāt prisca uina p̄ fac
cū lineū p̄colare defecareq; quod
saccari dicit̄ epigramatistæ cecuba
saccant̄ queq; annus coxit opimi.
feccatū uinū appellat̄ Cato fecib⁹
expressū e cōtrario defeccatū dicit̄
purū liquidū inturbatū. sine fecibus
Quod ad aium quoq; transfertur.
plautus in aulularia nunc defecca
to demū aīo egredior domo a Ma

Concide
re.

Saliaris.
Defecare

Fecetum
uinum.
Defecatū
Defecan
da nina
post bru
mam.
Tuceta.
Naca ful
lo.

Chrono
graphia.

Finitor
orizon.
Antipo
des.
Inuestis.
Dasypus
Lepus.

intelligimus? An raprim hauſtam? uel potius legēdum antecurſoriam potionem. & enim antecurſoria eleganter dici poteſt priā potio. quali præcurſoria & ut uocabulo græco utar prodromos. quæ cœnam antecurrit anteceditq;: Quidā interpretantur antecurſoriam quali præmiſtram ueneris. & priam: uinum. n. eſt libidinis incentiuū. **CVſtum**: Sicut antecurſoria potio dicitur: quæ cœnam antecedit ita & guſtū p ieraculo. i. priō cibo uidet poſuiſſe: qd iterdū anq̄ diſcūbāus an legitimā cœnā præſumimus carpiuſq; Apicius inter edulia ganeata percēſet guſtum uerſatile. Guſtū de oleri-

Antecurſoria potio.
Guſtum uerſatile.

Diræ tribunitiæ.

Deuotiones.

Crurifragium.
Lumbifragium.
Abominata.
Alueus ligneus.

Quero de te.

ceres dea piſtorū.

Noviſſimi mala noſtra diſcimus.
Metella ſyllæ impudica.

libus. Guſtum de cucurbitis farſilibus. Guſtum de præcoquiis. ex hoc intellectu & ſenſu eſt illud in ſecundo huiuſce operis uolumine: ſcholaflice dulce & amarū guſtulum carpis. **DIRAS** deuotiones: Execrationes. & maledicta: utrūq; per ſe nomen eſt ominofum. nam & diræ execrationes dicuntur & deteſtationes ſeuæ. quales diræ tribunitiæ apud Plutarchum & Appianum quarū meminit & Lucanus. ſeu a tribunitiæ uouerunt carmina diræ. & ab Oratio dictum eſt i epodo diris nos agam dira deteſtatio. deuotiones. quoq; pro maledictis & execrationibus abominandis accipiuntur: ſicut deuotare. & deuotum in malam partem. quæ omnia nunc uulguſ uſurpat in bonum & cum religionis ſanctitudine. **DEprecata**: Hic pro ipſe cæta execrataq; in partem. ſ. detetiorē. quid ſit deprecatio rhetorica. M. Tullius. quid deprecari docebit Au. Gellius & ſat notum ē.

CRVRum fragium: Emulatio Plautina: nam ſicut ille lumbifragium dixit. Ita hic noſter crurifragium pro fractura lumborum & crurum Plautus in amphitriōe. nam ſi me irritaſis hodie lumbifragium hinc auferes a me. **ABominata**: Imprecata. & per dirum omen. exoptans in actiua ſignificatione. Aliter apud Oratium ponitur parentibus abominatus. Anibal pro execrationibus deteſtatus. **EXANGui formidine**: Ab effectu epitheton ductum: metus enim exanguem facit & pallentē ſanguine ab exterioribus ad interiora refugiente. **ALVEO** ligneo: In ruſtico inſtrumento ſunt aluei lignei Columella præcipit ut gallinarius oua in alueolum ligneum conferat: Liuius Romulum & remum infantes in alueo ligneo expoſitos eſſe refert. Idem tradit in tranſitu Rhodani alueos in formes præbuiſſe uicem nauicularum. **PROpter**: Pope iuxta. **MENtita** uultum **Cōtrarium** eſt illud. Naſonis: heu q̄ difficile eſt crimen non prodere uultu. uix oculos attollit humo. **PERcunctatur** de marito: Quarit a marito dicimus enim p cunctos de te quero de te pro a te. Oratius quarit de pueris: num ſit quoq; fracta lagena. **ARctiſſimi**: interiore familiaritate coniuſti. **PRæmaturus**: Properus. & feſtinus nimis: præmature factum dicitur. quod feſtinatius citius. & præter ſui temporis modum factum eſt. q̄ ſobria: cum ſobrietatis comes ſit caſtitas. & pudor: hæc tamen ſobria cum adultero uolurata eſt. **PER** iſtam ſanctam cererem: Iuſiurandum piſtori mire cōueniens. ut. ſi ueret per cererem deam frugum. quas piſtor molere ſolet. & conficere: Iſtam autē diſcos dixit oſtendens ſimulachrum ipſius deæ. quod credibile eſt fuiſſe in domo lararioque piſtoris. unus quiſq; enim domi ſimulachrum eius dei colit: quem peculiariter ueneratur. **CVPIENS** rei: Nomen eſt non participium: ut fugitans litium. amans meorum & ſexcenta ſimilia. **OBTVNDERE**: Vrgere inſtareque: tranſlatio ut ante dictum eſt a macello fabri. **PROMERet**: Narraret proferret: expromeret: **SVCCVbuit**: ceſſit facturus ſcilicet quod illa obtundendo poſcebat. **IGNarus** ſuorum: Vetus uerbum eſt. Noviſſimi mala noſtra diſcimus. Luci ſullæ metella coniunx palam erat impudica: id athenis cantabatur: ut auctor eſt diuus Hieronymus. & ſylla ignorabat. ſecretaque domus ſuæ primum hoſtium conuicio didicit. Cn. Pompeius mutiam uxorem impudicam habuit. quam ipſe pudicam eſſe credebat. Indi cauuit id in expeditione commilito. & uictorem totius orbis triſti nuncio conſternauit. Ita nunc miſellus maritus ignarus domeſticæ turpitudinis alienum percenſet infortunium.

FULLONIS uxor: Fullones dicuntur, qui curant uestimenta & poliunt. Vlpianus titulo de furtis. Itaque fullo qui curanda poliendaue uestimenta accipit se agit prestare. n. se custodia debet. Paulus quoque fullonem tradit, qui polienda uestimenta accepit si forte his utatur ex contentatione eorum furtum fecisse uideri. Nitias megaresis Plinio teste fullonia arte prius inuenit. Idem auctor est fullones non tetari podagra propter urinam usum que podagris medetur. cum officium fullonis peculiare sit polire uestimenta. & emaculare: hinc Fausti filii Syllae festiuus iocus innotuit, quod cum uxor eius eodem tempore duos mechos hiet fuluium fullonem, & Popenum cognomine maculam festiuiter inquit minor sororem meam hinc maculam cum fullonem habet: graece κρᾶφενω dicitur παρα το κρῶ το ξυω quod significat polio: ut interpretatur Suidas: cuius interpretatio apud me potior est: quod eorum: qui nescio quid inditum tradiderunt. **SECUNDO** rumore: Bonafama, xenophon & deinde Cicero, & postea Columella maritale coniugium utilissimum esse referentes perdidit oportere foris alterum & sub dio comparare diuitias: quod tectis recedat: altera uero que & illatas custodiret: & caetera conficeret opera que domi deberet administrari. Itaque a natura comparata est opera mulieris ad domesticam diligentiam, uiri autem ad exercitationem foresem & extraneam. apud graecos, & mox apud Romanos fere domesticum sunt: ideoque thucydidis sententia non

Fullo qui
Iocus de
fullone &
macula.

Fullonis uxor: alioquin seruari pudoris ut uidebatur foemina: quae semper secundo rumore gloriosa: laudem mariti pudice gubernabat: occulta libidine prorupit in adulterum quae prius: cumque furtiuos amplexus obiret assidue: ipso illo denique momento: quo nos lautiorum petebamus: cum eodem illo iuuenem miscebatur in uenere. Ergo nostra repente turbata praesentia subitario ducta consilio: eundem illum subiectum contigit uimineae caeuae quae fustium flexu erat in rectum aggregata cumulum: laciniarumque circumdatis suffusas candido fumo sulfuris in albabat: eoque iam ut sibi uidebatur tutissime celato: mensam nobiscum secuta participat: inter dum acerrimo grauique odore sulfuris iuuenem inelcatus: atque obnubilatus intercluso spiritu diffuebat: utque est ingenium uiuacis metalli: crebras ei sternutationes commouebat, atque ut primum

Vir foris
parat.
Vxor domi
custodit.
Sententia
thucydidis.

labor matronalis fuit. & domestica negotia curanda mulieri tradita sunt: ideoque thucydidis sententia non improbanda uideri debet: qui optimam esse foeminam esse de cuius laude. aut uitupatione que minimus foris sermo habet: existimas praebere mulieris nomen & corpus praeterea domesticis parietibus contineri oportere. **OBIRET:** Perageret. **LAVI:** Virum balneis loti ex consuetudine praescorum. qui lauabant: moxque coenabant. ut de spurina posterior Plinius epistolis inquit: Lotus accubat. & paulisper cibum difert. an potius loti simpliciter manibus lotis. sicut hodieque post ablutas manus discubimus. Tale est illud Virgilianum. dat alii manibus lymphas. & apud M. Tullium in secundo de oratore. Illud egregium festiui celebrat manus inquit laua & caena. **SVBITARIO:** Repentino iprouiso subito nato. **VIMINEA** caeua: Talis in usu agresti frequentissima est: qua pulli gallinaei includunt: una cum matricibus. apud Collumellam cribro uituario. & Ioliario precipue pullos supponendos. post haec inquit caeua cum matre claudendi sunt. & farre ordeaceo alendi: uetus ueteres dixerunt flexum & molle & incuruum. uiminea dicta: quod sint flexibilia. & uiete religare significat Romae fuit collis nomine uiminalis a Ioue uiminio nominatus. quod ibi ara fuerunt: & ibi nata uiminea. Auctores Donatus. & Varro. Duo genera falicum prodidit Columella partiale. scilicet uiminale. **FVSTI** flexu: Ex inflexis fustibus uiminibusque texunt huiusmodi caeuae: hodieque nostri rustici ex uutilibus id genus caeuae concinnant. **LACINIAS** in albabat: Foeminae nostrates hoc hodie quoque usurpant. ut. scilicet sub caeua uimineae circumdet uelameta. eaque fumo sulphuris suppositi ipse cadifcent in albetque namque Plinius in xxxv. testis est usum sulphuris ad sufficiendas lanas esse efficacem: quoniam calidorem molliciamque confert: sulphur quoque ob id fullonum officinis familiare est. **INTERDUM:** Lego interim. **INEFCATUS:** Correptus possessusque: Translatio ab his que esca capiuntur. Donatus Terentianus commentator inefcatus dicitur a metaphoram ab aucupibus. qui auibus capiendis effundunt cibum. **OBNUBILATUS:** Nubilo quasi quodam obuolutus obrutusque. Anaxilaus olim lusit. qui candens sulphur in calice nouo prunaque subdita circumferens ex ardentis percussu pallorem dirum uelut defunctorum conuiuis effundebat. **DIFFLVEBAT:** Languabat labebat deficiebat. & enim ut scribit Hippocrates in libro de flatibus intercluso atque intercepto spiritu breuissimo temporis momento moriatur animal necesse est: usque adeo necessarius est corpori spiritus. nam spiramus semper & respiramus continenti reciprocatione. si cibum potumque homini subduxeris uiuet complures dies. intercluso spiritu statim exanimatur. **INGENIUM:** Natura Virg. nunc locus aruorum ingenis quae robora cuique. **VIVACIS** metalli: Sulphur intelligit: nomine enim metallorum ferme omnia que foduntur ex uenis terrae significantur. sic metalla auri argenti aeris. plumbi dicta Plinio. & caeteris pure latineque scribentibus: sic & Lucius noster. sulphur scite uiuax metallum nuncupat: Cuius cum sint genera quattuor unum est proprie uiuum nominatum: quod graeci apyton uocant globosum hoc effoditur translucente & uiuet. Lego apud Plinium. quod quarto generi sulphuris usus est ad lychnia maxime conficienda purior lectio est ad ellychnia. quo nomine accipi uident Plinio sulphurata: que sulphure liquido capitulatim intingunt. ut sint fomites flammae & quasi igniaria. alias ellychnia dicuntur fumi

Vir foris
parat.
Vxor domi
custodit.
Sententia
thucydidis.

Proba
foemina
quae.

Scitum
festiuum.

Vierum
Viminea.
Viminales.

Inefcatus
Stroph
anaxilai.

Sine re
spiratioe
uiuet non
possum.
Metalla.
Sulphur
apyton
Ellychnia.

Sulphuraria.
Calcaria.
Hallucinationo
acursii.
Metallici qui.
Meralla unde.

culi lucernatū: quibus oleo madentibus flāma iugis custoditur: quoq; Plinius. & Papinius meminerunt: De elucubratis demosthenis orationibus dictū a græcis est. ελλυχνιον οζεϊρ. i. ellychniū redolere propterea q̄ ad lucernam elucubrabat medirabaturq; Jurisconsulti inter pœnas metalli nominant sulphurariam. hoc est sulphuris fodinam. sic enim scribit Vlpianus titulo de pœnis in calcariā quoq; uel sulphurariam damnari solent: sed hæc pœnæ metalli magis sunt: Vbi calcaria simpliciter significatur opus. & fodina calcis sicut sulphuraria sulphuris. A cursius hallucinatur. exponens in calcariam in opus calcandi terram: Metallici dicuntur fossores metallorum Plinio. Jurisconsulti uidentur accipere metallicos pro damnatis in metallum. Vbi etiā pro operariis metallorum capi possunt. metalla a uerbo græco μεταλλω quod est scrutator & inquirō dicta sunt: Alii metalla dici autumant quasi μεταλλα tanq̄ alia post aliam in metallis uena inueniatur: quod sentire uidentur & Plin. sic scribēs in. xxxiii. ubi cūq; una inuenta uena est nō procul inuentur alia hoc quidē & i omni fere materia unde metalla græci uidentur dixisse: μεταλλεια dicitur a græcis inuestigatio metallorū auriq; potissimum. **E** Regione mulieris: Ex oppositu: contra. n. accubabat.

PONE: Post. **A**B ea profectū: Cum sonus sternutatiois ab ea

parte mensæ uenisset: qua erat uxor credidit maritus uxorem sternutasse: Ideoq; illi salutem ut in sternutamento fieri solet optauerat. **S**ALVtem iprecatus: Attendē iprecatus salutem dici in bonā partem: cum alioqui iprecari sit dira precari. Virgilius littora littoribus contraria fluctibus undas imprecor. cum autem sternutanti precari salutem mos sit promiscuus. expromenda hoc in loco philosophica causa est cur id fiat: Plinius quidem quærens dixit in. xxyiii. cur sternutamenti salutamus? sed causam cur salutamus suppressit: quam Aristoteles in. xx. problematū rerum naturæ consultissimus explicat scribens: sternutamentum pro numine haberi. Quoniam de capite membrorum p̄cipue omnium diuino suum ducit principium. & mox paulo cur eruptio sternutamenti sacra habita est: utrū quoniam cū tres partes nostri corporis principales sint. caput uentriculus aluus: cūq; respiratio uentriculi sit ructus: alui crepitus. sternutamentum capitis: quæ pars sacra p̄cipue est: spiritū hinc exeuntem tanq̄ factū ueneramur: & adoramus. p̄terea sternutamentum indicat caput bene ualere posseq; concoquere. cū enī capitis dolor humorem spiritūe cōuincit. tunc moueri sternutamentū solitum est: quā ob rem moribundos interdū sternutatorio excitamus: tanq̄ si sternutare nō possent spes nulla salutis alia sit: proinde quasi bonæ indicium ualitudinis partis optimæ atq; diuinissimæ sternutamentum adorant beneq; augurantur. Idem Aristoteles in primo de animalibus sternutamentū ait signū esse augurale. & unum ex spiritū omnium generibus sanctū & sacrum. sternutamenta matutina antiqui ominosa putabant: & prohibitoria. e cōtrario meridiana probabāt: ut auspiciōra melioraq; Telemacho homerico sternutamentū facit omē fœlicitatis. senes laboriosius sternuūt: bis sternutare magna ex parte solemus p̄ binas nasi nares: oculo perfrieto sternutamēta desistunt. **C**AUEA: Scilicet uimineæ: sub qua delitescbat adulter. **R**EFLANtem respirantē recipiātem. **A**BSQue noxa nostri: Sine culpa nostra. & periculo. affirmabā inquit illum per se se in teriturum ob sulphuris uolentiā: qua iam erat intermortuus. uix femiuuius. **S**UASI ac deniq; persuasi: Suademus facilia persuademus difficilia: suadere facientis est persuadere perficientis. **V**LTRA limen: Forinsecus extra tabernā mariti fullonis secederet. **S**UADELa: Suasiōe græce dicitur. πειθεω. **S**PACIO feruens animus: Remedium iræ & furentis animi dilatio est. ira enim ut docet Oratius. est breuis quidem furor sed tam concitatus tam feruens: ut torrenti simillimus sit in pronum p̄cipiti rapiditate currenti: ut nulla re melius q̄ mora languescat: impotentissimus est affectus totus in ultionem. Totus in pœnā p̄ceps. Ira enī ut diffiniunt philosophi cupiditas est uindictæ reponendæ. ut ergo hic ardor deflagret: cupiditas ista deferuescat spacio & dilatione opus est: licet iratis sunt subtrahendi hi in quos impetum conantur facere: dum deferuescat ira: dum se ipsi colligant orandi q; sūt ut ulciscendi uim differat i tps aliud. ut salubriter docet Marcus Tullius in Tusculanis q̄stioibus.

Imprecatus salutem.
Cur sternutamenti salutamus.
Caput diuinum.

Sternutamenta meridiana p̄bantur.

Suadere Persuadere.

Ira similis torretioni
Ira quid.

RABIE percussus. Ira in rabiem. in furorē agit hoīes. & ut inquit Seneca. cetera uitia ipellunt animos ira precipitat. **AL**iquid tristius: mortē biothanatā intelligit. **REVENI**. Rediū domū: redandrua re: & repedare dixerūt ueteres pro redire reuenireq;. **VER**bis execrātib;. Detestātib; maledicisq;. prisci execrare dicebāt. nos execrari: A franius: experiurabāt: execrabant se ac suos. Fecit pistoris uxor quod foemina: improba libenter faciunt: ut. s. exandescant i aliena flagitia: quo ipsa sancta incorruptaq; esse uideantur. **SEXVS**. s. foeminei. **TORI** genialis: Coniugale siue maritalem. lectū significat: de quo Festus Pōpeius. **Ge**

Redan-
druare.Genialis
lectus.

rabie percussus: nō eram dubius aliquid etiā de se suaq; coniuge tristius profecto cogitaret aliud: cōtubernalis epularū tediō fugatus: larem reueni meū. Hęc recē sēte pistore iā dudū procax & temeraria mulier uerbis execrātib; fullonis illius detestabatur uxorē: illā p̄fidā: illā impudicā: deniq; uniuersū sexus grāde dedecus: quæ suo pudore postposito: toriq; genialis calcato scēdere: larem mariti lupanari maculasset infamia iamq; pdita nuptæ dignitate: prostitutæ sibi nomē adsciuerit. Addebat & tales oportere uiuas exuri foeminas: & tamē taciti uulneris: & suæ sordidæ cōscientiæ cōmonita: quo maturius stupratorē suū tegminis cruciatu liberaret: idētidem suadebat: maritū temporius quieti recedere. At ille: utpote intercepta cœna ne profugeret prorsus ieiunus mēsam potius comiter postulabat. Apponebat ei propere: quis inuita mulier. qui p̄pini destinatā alii. sed mihi pœnitus carpebātur p̄cordia: & p̄cedens facinus: ac p̄sentem deterimæ foeminae constantiā cogitanti: mecūq; sedulo deliberabā: si quo modo possem detectis: ac reuelatis fraudibus: auxiliū meo phibere domino. illūq; qui instar testudinis: alueū succubabat: depulso tegmine cūctis palā facere. Sic herili cōtumeliā me cruciatū: tādē cœlestis respexit prouidentia. Nā senex claudus: cui nostra tutela pmisla fuerat: uniuersa nos iumenta: id hora iam postulante: ad locum proximum: bibendi causa: gregatim

nialis inqt lectus: est qui nuptiis sternitur. M. Tullius pro Cluentio lectū illum geniale quē biennio ante filia suæ nubēri strauerat: in eadē domo sibi ornari. & sterni iubet. Firmicus maternus in. y. ad cōsortium Tori genialis inuitant. **LUPA** nari infamia. Modo adiectiuū est lupanari: & accipitur pro foeda spurca meretricia infamia. Alias substantiuū est pro loco publico. sic eni uulgius lupanar uocat: sic & a Seneca noīatur. **PER** dita nuptæ dignitate. Amissa pudicitia omnis uirtus omnis dignitas in formidina ruit. Matrē familias ut iquit Vlpianus a ceteris foeminis mores discernunt atq; separāt. neq; nuptiæ. neq; natales faciunt matres familias sed bōi mores. Nupta: cuius nomē honorabile est. iacturā facit dignitatis nuptialis ubi ipudica esse cœpit. trāsitq; in spurcissimum infamissimūq; nomen p̄stituta. Tertullianus prostitutissimā dixit quā intelligi uolebat nundinato pudore & prostituto corpore extitisse. Julius firmicus: in. v. erit in publicis meritoris prostituta. **STV**pratorē. Pœna stupratori ex lege cōstituta est. ut decē milia dare debeat. hic stupratorē accipe pro adulterum. nam & lex iulia stuprum &

Lupana
ris infamia.Bōi mores faciūt
matrem
familias.Prostitu
tissima.Stupra
tor.

adulterium promiscue appellat: proprie tamen stuprator dicitur uirginis & uiduæ. & stuprum quod in uirginem & uiduam fit. **TEG**minis: Cauca uimineæ. **IDENT**idem: Sape crebriter. **TEMPO**rius: maturius. citius. **INTER**cepta cœna: pistori cui intercepta fuerat fullonis cœna & qui incœnatus reuenerat domum. postulat mensam apponi: ne ieiunio esuritioneq; conficiatur ne incœnatus eat cubitum. **P**Otius. lego poni: sic Plautus pueri mensam apponite. Oratius mensam poni iubet. **C**Omiter: iucunde. suauiter hilare. **Quippini**: quippe nempe Plautus in pœnulo. **Quippini** cum auri ducentis nummis Philippis quippini ibi ex templo leno errabit. sensus est: mulier marito cœnam inuita apponebat quam uidelicet adultero paruērat non coniugi. **Præcedens** facinus. Quo adulterum exceperat. & mox cauea occultauerat. **DOMI**no: pistori. **INSTAR** testudinis. adulter sub alueo cubans tegebatur: sicut testudo occultitur latetq; sub tegmine genuino recondita contractis pedibus & capite: pacuius festiuiter & symbolicos dixit tardigradam. Terrigenam domiportam. intelligi uolens testudinem. Testudineus gradus Plauto & diuo Hieronymo dictus pro taro lentoque ac formicino. græce. χελωνη dicitur Testudo. unde chelonophagi in carmania populi carnibus Testudinum uescentes. qui earum superficie casas tegunt. Tantæ magnitudinis apud illos testudines reperiuntur. De machinatione militari: quæ testudo Arietaria nominatur. scribunt uetruuius. Vegetius ceteri. ex qua trabes reducto capite & impulsio instar arietis. muros quassat delicit. **SVCCV**bat. Subter cubabat & subtus latebat. **HERILI** contumelia: qua scilicet herus meus pistori ab uxore impudica afficiebatur. **NOSTRA** tumentoria.

Tardi
grada.
Domi
porta.
Chelo
nophagi

ueluti inter eos quibus eadem res testamento legata est. Nunc Lucii nostri pistor festiuitur simul & scienter alludens ad hanc iuris formulam non intendam inquit pulchro puero actionem familiaris heriscunda: sed potius agam de communi diuidendo. ut. s. communis ipse inter me & uxorem diuidatur: uel potius uxor sit mihi illiq; communis: & dum ait communi diuidendo. potest uideri subesse huic uerbo obscenae significationis. & ad pedicones refertur: & puerorum concubitores: quorum in

Diuidere obscenū uerbum.

tribus nobis in uno cōueniat lectulo. nam & ipse semper cum mea coniuge tam concorditer uixi: ut ex secta prudentium: eadem nobis ambobus placeret. Sed nec æquitas ipsa patitur habere plus auctoritatis uxorem q̄ maritum. Talis sermonis blandicie cauillatum deducebat ad torum nolentem puerum: sequentem tamen: & pudicissima illa uxor alter orsus disclusa: solus ipse cum puero cubans: gratissima corruptarum nuptiarum uindicta perfruebatur. Sed cum primum rota solis lucida diem peperit: uocatis duobus e familia ualidissimis: quam altissime sublato puero: ferula nates eius obuerberas. Tu autem inquit tam mollis ac tener & admodū puer: defraudatis amatoribus ætatis tuæ flore: mulieres appetis atq; eas liberas. & cōnubia lege sociata corrupis. & intempestiuū tibi nomen adulteri uindicas. His & pluribus uerbis compellatum: & insuper affatim plagis castigatum: foris fecus abiicit. at ille

secundo mulier existimare debet mores mariti esse legem uitæ suæ ipsam quam sequatur. Nunc pistor illudens dicit eadem sibi uxoriq; placere. & eundem puerum: quem diligit uxor sibi quoq; diligendum. quod totum dicaciter & intellectu obsceno dictum est. Quam maritum: primæ partes sunt uiri: secundæ fœminæ. & ut ecclesiastici scriptores prodiderunt. caput mulieris est uir. Alter imperat. altera obtemperat: niri ut inquit Homerus iura dant uxoribus & filiis. Aristoteles in primo politico. mas inquit est q̄ fœmina principalior. CAVILLatum: Irrisum. PVDICissima ironicos.

Maritus lex uxoris.

ALTRorsus disclusa: In alterum cubiculum sequestrata. seclusa. amandata: Discludere nerea pono dixit Virgilius. & ante Virgilium Lucretius cum paribus iungi res & discludere mundum profercere. VINDICTA fruebatur. Puerilem concubitum significat. DIEM peperit: Tanquam dies sit partus solis. & enim ut dicere solebat heraclitus $\epsilon\iota\ \mu\eta\ \eta\lambda\iota\omicron\sigma\ \eta\upsilon\ \epsilon\upsilon\phi\omicron\upsilon\eta\ \epsilon\pi\ \eta\eta$. Si sol non esset nox esset. FERVLA nates obuerberans: Quærit Aristoteles in problematis cur ictus ferulæ dolo rem maiorem facit: q̄ quæ duriora sunt. cum tamen percussione durioris materię tristiore esse ratio postulet. acrius enim ferit quod durius est. an inquit ea ratio est q̄ caro ex ictu ferulæ percutitur repercutiturq; simul propter ponderis ferulacei leuitatem. unde acrior dolor gignitur. ictu duplicato. Ex duris autem percuti tantum potest. propter eorum duriciem. hinc credo ferulas datas esse pedagogis & magistris ludi triuialis ad discipulos castigandos: quibus uice sceptri gloriantur. ob hoc ab epigrammatista dicuntur ferulæ inuisæ nimium pueris gratæque magistris. & Columella ait ferulasque minaces: ferulæ asinis gratissimæ sunt in pabulo. qua de causa id animal libero patri assignatur: & ferula. græci nartheca uocant ferulam. unde narthecophori dicti ministri bacchi feruligeri: pro uerbum græcum est πολλοὶ παρανηκοφοροὶ παυροὶ ἀετὲ βακχοὶ. multi feruligeri. pauci bacchi. Cuius meminit & plato in gorgia. Nulli fruticum. ut inquit Plinius noxter leuitas maior. ob id gestata facilius bacculorum usum fenestuti præbet: Ignem ferulis optime seruari certum est: Idque prometheus primus docuit. ob hoc epigrammaticus poeta ferulas dixit esse claras munere prometheo. ET EAS liberas. Atrocior iniuria: quam quasi contumeliosiore & maiorem accipimus: sit ex persona: ut grauius sit stuprare liberam fœminam q̄ ancillam. Grauius uero alienam uxorem atque matronam. & iura uiolate connubii. legimus apud historicos: quemadmodum olim diuus Augustus proculum ex acceptissimis libertis mori coegerit compertum adulterare matronas. INTEMPESTIUS. qui adhuc per aratem puerilem potes esse concubinus & paticus amatores oblectans.

disclusus

Dictum heracliti.

Ferulæ plaga.

Sceptrū pedagogorum. Ferula bacchi Narthecophori.

Atrocior iniuria.

- Repudii**
uerba.
- ADVL**terorum fortissimus. non uidetur conuenire: ut puer delicatus fortissimus adulterorum nuncupetur proinde lego formosissimus. Dirruptus nates. habens nates dirruptas. per fossasq; potico uulnere: subactoris pistoris. MOErens. dolens & mæstus. NVNcium remisit uxori. id est libellum dedit repudii. Est autem repudium renunciatio: qua dirimitur matrimonium. ut iurisconsulti tradunt. titulo de diuortis. in repudiis id est renunciationibus comprobata sunt hæc uerba res tuas tibi habeto. Tuas res tibi agito. hinc plautina matrona indicens diuortium marito inquit. ualeas. tibi habeas res tuas reddas meas. siue autem ipsi præsentem renuncietur. siue absentem per nuncium nihil interest. si calore iracundiæ missum sit repudiū non ratum est habendum: nisi prius apparuerit ex perseverantia iudicium animi fuisse. In deuteronomio ex præscripto legis moysæ: si acceperit homo uxorem inamabilem propter aliquam fœditatem. scribet libellum repudii. & dabit in manu illius. & dimittet eam de domo sua. GENVI nam nequiciam. ingenitam improbitatem. AD armillum reuertit. ad repositorium thesaurumque armorum hoc est doli fraudis malitiæ muliebris: supra eodem uocabulo usus est in hoc significatu. AD familiares fœminatam artes. Nimirum ueneficia: mala medicamenta: magicæ uanitates: Doli: fraudes. decipula. nomine artium muliebrium continentur: alia quoque quæ plurima mēti fœmineæ natura dedit: uersus sunt græci παροιμιώδεις id est prouerbiales. δεσπόειρος ἐστὶ τῶν κακῶν κακὴ γυνή Id est thesaurus est malorum mala fœmina. Item θηρῶν ἀπαρτῶν ἀγριώτερα κακὴ γυνή. Improba mulier truculentior est feris omnibus. Item θαλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνή κακάτρια. id est mare ignis. & fœmina sunt mala tria. VETEratricem: Sicut ueterator dicitur uetus in malitia. ita & Veteratrix fœmina in astutiis Et fraudibus. exercitatissima: Veteratorie aduerbium significans callide astute. malitiose: ueteratoris est confidere in mendaciis. DEVOtionibus: Execrationibus dirisque detestabilibus. SVFFARcinat. Implet onerat. LARVA immissa. Aliubi annotatum est lemures dici manes umbrasq; defunctorum: ex quibus qui pacatior quietiorq; domum possidetis Larua dicitur familiaris: qui uero propter aduersa uitæ merita erraticus est latua nominatur: Tales autem sunt inanes terriculi bonis hominibus noxii malis. ac metuendi. hæc notitium sunt occurfacula: bustorum formidamina: sepulchrorum terriculamenta. Laruarum natura esse dicitur. ut scribit diuus Hieronymus terrere paruulos. & in angulis occurrere tenebrosis. Rustici ozellum nominant: græci phantasmata uocant: quæ an sint subdubitat Plinius posterior qui tamen in epistolis narrat Exemplum scitu dignum de simulachro hominis: quod athenis uidebatur: in domo quadam spaciola: sed ob id infami. & pestilente: apparebat autem idolon. senex macie & squallore confectus. catenas quatiens. qui mox desiit uideri expiato loco. & conditis manibus diligentia athenodori philosophi. lege septimum Plinii epistolarum uolumen.
- Phantasma.**
- Arma.**
- SAGA:** Fœmina incantatrix. & magicarum rerum scia. tanquam satis aga. de qua in primo commentario. ARMIS. Instrumentis: arma enim instrumenta rerum omnium dici notum fat est. & testis est Virgilius qui ait cerealiaque arma expediunt. & in georgicis dicendum. & quæ sint duris agrestibus arma: utrobique arma posuit pro instrumenta. VELIT Atur. contendit certatque translatum uerbum a uelito pugna. SECIVS ac: aliterquam. uel tardius quæ crediderat: non enim animus mariti conciliabatur uxori instinctu magicæ disciplinæ sicut illa sperauerat. PRAETER premii. Sensus est. extimulata est saga ad indignationem duplici de causa. & quæ contemni uidebatur a numinibus: quæ parum obsequebantur. & quæ compendium lucri confitutum ab uxore pistoris erat amissura: si pistorem uxori ui carminum non mitigasset: conciliari marito: uel si id nequerit: certe larua uel aliquo diro numine immisso uiolenter eius expugnari spiritum. Tūc saga illa: & diuini potens: primis adhuc armis facinorosa disciplinæ suæ uelitur. & uehementer offensum mariti flecter atq; in amore impellere conatur animus. Quæ res cum ei fecius: ac rata fuerat proueniret indignata numinibus: & propter premii destinatum compendium: contemptione etiā stimulat: ipsi iam miserrimi mariti incipit imminere capiti:

liafferetque: Ideoque conuerfa est ad alterum postulatam: ut pistorem biothanata morte perimeret.

VMbram uiolenter peremptæ mulieris: κτὰ τὸ ἰσὺ πρὸς τὸ μὲν πορ. hoc per silentium intelligimus: umbram cuiusdam foeminae paulo ante uiolenter extinctæ euocatam instigatamq; ab hac saga ad exitium pistori concinnandum. & hoc magicæ disciplinæ genus uocatur (ciomantia: quotiens scilicet

Scioman-
tia.

umbræq; uiolenter peremptæ mulieris ad exitium eius instigare. Sed forsitan lector scrupulosus reprehendens narratum meum sic argumentaueris. Vnde autem tu astute asine: intra terminos pistrini contactus: quid secreto: ut affirmas: mulieres gesserint: scire potuisti? Accipe igitur quæ admodum homo curiosus iumentum faciē sustinens: cuncta quæ in pernitiē pistoris mei gesta sunt: cognoui. Diem ferme circa mediā: repente intra pistrinum mulier reatu mira: tristitie deformis apparuit. flebili cētūculo semiamicta. nudis & itectis pedibus lurore buxio macieque fœdata: & discerptæ comæ semicanæ sordetes insperfu cineris: pleræque eius anteuētulæ cōtegebāt faciē. hæc talis: manu pistori clementer iniecta quasi qui ppiā secreto collocutura: in suū cubiculū deducit eum: & adducta fore quæ diuissime demoratur. sed cū eēt iam cōfectū omne frumentū: quod inter manus opifices tractauerant: necessariōq; peti deberet aliud: seruuli cubiculū pperastates: dominū uocabāt operiq; supplementū postulabant. atq; ut illis sæpicule: & inter uocaliter postulantibus nullus respondit: dominiam forem pulsare ualidius. & quæ diligentissime fuerat oppessulata: malum peiusque aliquid opinantes.

SCRVPulosus: Diligēs. curiosus. NARRatum: narrationē.

ARGumētaueris: Antiqui pleræque uerba actiue pronuntiabant: quæ nūc passiuè dicuntur. ut auguro pro auguror. contemplo pro contemplor. scruto pro scrutor: Ita & argumento pro argumentor. Plautus dixit arbitrabatur pro arbitrabatur. Maro populat pro populatur. Ennius Criminat pro criminatur. argumentari autem est argumentis uti ad reprobandā. ut docet Asconius. HOMO curiosus: significat ipsemet Apuleius: qui Genuina curiositate perditus sustinebat faciē iumentum. MVLLer reatu deformis: Hæc est larua: & umbra illius mulieris uiolenter peremptæ: quæ magico susurramine instigata excitataq; a saga imittitur ad pistorē stragulandum: sunt præterea cacodæmones qui sese transformant cuncta in miracula rerum. qui induunt effigies muliebres. & ita transfigurati illudunt mentibus humanis. ut docent ecclesiastici scriptores. sic apud Suetonium in

Argumē-
to.
Argumē-
tor.

Cacodæ-
mones.

claudio. species barbaræ mulieris humana amplior Drusum germanos insectantem latino sermone ultra tendere prohibuit: sic urbis Romæ imago Cæsari uisa est Cæsarie lacera nudisq; æstare lacertis: eūq; dehortari a patria oppugnanda. Malus demōbruto fecit omne mortis cui occursum diro quodam simulacro sum inquit tuus cacodæmon in philippis me uidebis. Multiformes Dæmones Gradatimq; primos secundos. tertios. quartos describit proclus platonius: de quibus Diotima & iamblicus & Plato. CENTuculo: Vilissimo uestitu. de quo supra. INTectis. Ephexegesis est. nudis & itectis pedibus pro discalciatis. & sine ullo integumento. LVRore buxio: Expone ut supra buxanti pallore. nihil enim ferme buxo pallidius est adeo ut ad pallorem ut ita dixerim pallidissimum significandum dici soleat. buxo pallidior est. SEMIcanæ. Ex dimidia parte albicantes canescentesq; causam canicie. quæ & canitudo dicitur aliubi explicauimus ex auctoritate Aristotelis. Alberti Magni. Alexandri aphrodisei & cæterorum. INSPERsu cineris. Specimen tristitiæ est inspersum cinere capillitium. & puluere turpatum. a Columella dicitur cineris recto casu. ANTEuentulæ. Comæ anteuentulæ dicuntur ante frontem propendulæ: quæ & antiæ. & capronæ nominantur: quasi a capite pronæ. In floridis inquit crines eius præmulsis antiis promulsis Caproneis anteuentuli & propendi. PISTORis. Lege pistori: ut sit casus dandi significat enim mulierem illam squallentem & luridam. iniectisse manum pistori. eumque seuocasse: quasi quædam secreto colloqui uellet. ADDVcta fore: Clauso hostio. & foribus firmiter oppessulatis. Plautus crepuit foris. CONFECTum. Mollitum & mola pistrinensi tunsum. OPIFICES. Ministri pistorii. PROpter astantes. Iuxta & prope cubiculum domini. SVPPLEMENTum. Frumentum aliud: ut haberent operarii quod agerent ne essent in pistrino feriat. SÆPICULæ. sæpe aduerbium est: vπὸ κωπιτ. u. a. INTER uocaliter: Sublata uoce inclamantibus pistorum. sic in primo libro pulsare uocaliter incipio: est autem aduerbium: quod significat ex interuallo inclamasse uocaliter: uel uoce penitus sublata: nam hæc particula inter. ut supra dixi: nonnunquam significat totum: ut interbibere & intercipere. OPPessulata: Pessulis obfirmata clausaq; sic in primo foribus Oppessulatis introcessit.

Gradus
demoni

Canitudo.
Cineris
Antiæ.
Capronæ.

Interuo-
caliter.

- Tignum** NISV. Conatu. E Quodā tiglio. Ex trabe cubiculari suspensum. de tigno Cuius diminutiū est tigillum scribūt iuriscōsulti docentes appellatione tigni oēm materiā ad aedificādū idoneam cōtineri. uult autē Lucius noster intelligi a larua illa: q̄ induerat mulieris effigiem. fuisse pistorē laqueo peremptum. ut ita ubiq; magiæ potentiam astruat: q̄ huiuscæ operis est argumentū. ABSOLUTū. Liberatū resolutūq; a laquei nodo. PLANgoribus: Diuus Hieronymus scribēs de interpretatione psalmoꝝ siue inquit ploratū siue fletū. siue lachrymas. siue plāctū dixerimus unus est sensus: pprie tamē
- Plāgere.** plangere est pcurere. Vnde plāgo
Plāgores res. & planctus. pro pcurionibus quales in luctu & egritudine fieri solent. Silius inq̄. liuētia planctu brachia. & apud Ouidiū plāgebāt corpore terrā. Vltimo la uacro: Signat morē priscoꝝ apd quos mortui calida aqua lauabatur. iuxta illud Ennianū. Tarquini corpus bona fœmia lauit & unxit: Seruius autumat ideo cadauera lauari solita. & p̄ iteruala cōclamari: quia solet plerūq; uitalis spiritus exclusus putari qui adhuc est inclusus. & hoīes fallere: qui lauacro refotus & conclamatiōe excitatus quasi reuocat restituiturq;. FERalib^o officii: Feralia officia sunt q̄ exhibētur defunctis funerādis & manibus cōdendis: qualia quoq; sūt parētalia. de his suo loco iam dictū ē.
- Cadaue-
ra.** PVgnis obtundens ubera: Talis anna a Virgilio describit^r unguibus ora foror fœdans: nunc pectora pugnis. Qua legendum est. quæ. s. filia casu recto. Et per quietem: Sic apud Virgilium. Di do cognoscit secundum quietem maritalis domus infortunium. cui quiescētī obtulit se se. sicheus. & inhumati uenit imago coniugis ora modis attolens pallida miris. quæ totum pygmalionis scelus parricidiūq; retexit: Macrobius refert oraculum dici. cum in somniis parens. uel alia sancta grauisq; persona aperte euenturum quid uel non euenturum. faciendum uitandūue denunciat. Visio autem est. cū id quis uidet. quod eodem modo quo apparuerat euenit. LARuatus: Larua illa muliebri possessus strangulatus extinctus. alias laruari dicuntur furiosi & mente moti. quasi laruis exciti. Plautus laruæ hunc atq; intemperiæ agitant senem: ubi intemperiæ significantur quædā deæ habentes uim nocendi & per intemperantiam sæuiendi: quarum meminit Martianus Capella quas. M. Cato in re rustica iubet facto sacrificio propulsari prohiberiq;. LVctui facere: Ex præcepto iuriscōsultorum: qui tradunt suspendiosos lugeri non solere. PAUsam: Seneca pausarium oppido q̄ eleganti nec protrito uocabulo appellat eum qui remigibus modos dat. & remigādī officium quædam quasi pausa moderatur. Lucretius ait corpuscula qualia in sole cernūtur discurrere perenniter. nec dare pausam. Qu. Claudius i Annalibus pugnae facta pausa est. NONO die completis solem nibus: Ex instituto. priscoꝝ fit sacrificium mortuis nono die. quo sepultus est: quod dicitur nouē diale. hinc Oratius in epodo. Nouendiales dissipare pulueres. Seruius Virgilianus interpret enarrans illud ex quinto Eneidos præterea si nona diem mortalibus alium aurora extulerit: morem fuisse apud maiores exponit ubi quis ubiq; fuisset extinctus. ut ad domum suam referretur: octauo die incenderetur. nono sepeliretur. ludi quoq; qui in honorem mortuorum celebrantur nouendiales dicuntur: Donatus quoque in commentario phormionie tradit in funere nonum diem instaurationem uoti habere. Hoc tempore septimo die solemnia defunctorum peragūtur: sicut apud priscos in nuptiis septima dies instaurationem uoti habebat: Ideoque in canonicis Decretis. Di. xliiii. præcipitur. ut nullus presbiterorum ad septimana defuncti solemnia celebranda uocatus se inebriare ullatenus præsumat. Fuerunt apud priscos feriæ denicales nominatæ: quæ celebrantur cum hominis mortui causa familia purgabatur. græci enim necron mortuum dicunt harum feriarum meminit Columella hisce uerbis. Nos apud pontifices legimus feriis tantum denicalibus mullos iungere non licere. cæteris licere. SVPPELLEctillem: Apud antiquos recto casu dicebatur suppellectilis: quid autem sit suppellex sciunt omnes. & docent iuriscōsulti apud quos eleganti uocabulo suppellecticarii dicuntur serui qui sunt in suppellectile.

AD hereditariam actionem: Corrigere auctionem significat enim omnia deducta esse ad uenditionem hereditaria: qua. si bona ex hereditate prouenientia uendi solent. auctionem autem dici publicam uenditionem siue subhastationem notissimum est: ex eo quod eminenter augeat & uendentem ut interpretatur fulgentius placiades. apud plautum parasitus in sticho auctionem facit parasiticam uendens iocos ridiculos. & caetera parasiticae suppellectili congruentia. apud eundem in menechmis fit auctione: qua serui suppellex fundi edes omnia ueniant. VNVM larē uarie dispergit. Lar unus uarie dispergi dicitur: quando bona unius Dōus atq; familiae ueniri subiciuntur. & in auctione distrahantur uariis emptoribus. ita ut quae prius congesta uno in lare uiscebantur ea mox uendita dispergantur per plures domos: cuius rei domina est: fortuna optimo epitheto licentiosa nominata: adeo ut nulli tantum sit licentiae quantum ipsi fortunae: quae magna repente dat. & data repente dispergit. VENDITIONIS incertae: Nemo non nescit quae sit incerta uenditio quae multifariam distrahatur. in qua multi insperati inopinati que emptores assistunt. HORTULANUS comparat: ab horto hortulanus dictus sicut ab oleribus olitor quem graeci cepurō uocāt.

Auctior.

ad hereditaria deducit auctionem. Tunc unum larē uarie dispergit: uenditionis incertae licetiosa fortuna. me denique ipsum pauperculus quidam hortulanus compatitur. I. nummis: sed magno: ut aiebat: sed ut communi labore uictum sibi quaereret. Res ipsa mihi poscere uidetur: ut huius quoque seruitii mei disciplinam exponam.

Matutino me multis oleribus onustum: proximam ciuitatem deducere consueuerat dominus: atque ibi uenditoribus tradita mercede dorsum insidens meum sic hortum redire. Ac dum fodiens: dum irrigans: caeteroque incuruus labore deseruit: ego tantisper ociosus tacita quiete recreabar. Sed ecce siderum ordinatis ambagibus: per numeros dierum ac mensium remeans annus post mustulentas autūni delicias: ad hybernas

Licentiosa fortuna
Licentiosa fortuna
Hortulanus
Olitor.
Cepuros
Hortulana
Ceputica

Licentiosa fortuna

Hortulanus.
Olitor.
Cepuros
Hortulana
Ceputica

Plinius & nostri hortensia uocant. quae in hortis feruntur. quae graece cepurica dicuntur. Sabinus. tyro librum cepuricon scripsit quem mecenati dicauit: Lucianus scribit asinum suum labore pistrinensi factum esse emaciatum. ac toto corpore inuadum. ideoque a pistore uenditum esse hortulano: uerba Luciani sunt. λεπτος ουρπαρη γιρομαι και ασθηρος τωσωματι ιδεστ factus sum inquit ualde attenuatus. & debili corpore. ita ut dominus me diuendere decreuerit. qui me hortulano uendidit. MAGNO: Scilicet precio absoluta locutio est. marcialis. Quod non stat magnostare luperce tibi. M. Varro in tertio de re rustica piscinae inquit edificatur magno. Secundo implentur magno. Tertio aluntur magno item apud Satyrogaphum. Magno seruorum uentres: & frugi caenula magno. COMMUNI: Meo & suo. VICTUM quaereret: Nar-

Magno.

rat esopus fabulator asinum hortulani cum minimum cibi plurimum laboris caperet oprasse mutationem seruitutis: qui ioue annuente cum figulo uenditus fictilia baiularet sensit grauiorem hanc esse quam pristini domini seruitutem. item uenditus coriario: ut cognouit deteriorem semper conditionem parari optauit redire ad hortulanum. hoc apologo commonemur. quod tunc homines optant priores dominos cum experti fuerint secundos deteriores: & quod contenti debemus esse hoc Catone nec alienigenas principes expetere. nec noui uelle subire iugum seruitutis cum semper deterior sit posterior dominatus. SERUITII mei: Seruitutis. MATUTINO: Mane atque hora matutina. locutio absoluta ueteribus usitata. iuuenalis. Ter matutino Tiberi mergetur. plinius dixit meridiano pro hora meridiana. PROXIMAM ciuitatem: Lucianus. οδε δεσποτης εξωθρεπιθει μοι ταλα

Fabella.
asini.

Deterior posterior dominatus.

χαρα εκομιζει εις την αγορα ιδεστ dominus hortulanus imponens mihi olera extrinsecus deportabat in forum. DORSUM insidens meum: Expressit morem rusticorum. qui uenditis in urbe mercibus dorsum aselli insidentes repetunt uillam. VENDITORIBUS: Septimus est casus. ut exponas tradita a uenditoribus mercede olerum hortulanus ad hortum remeabat: Lucianus planius inquit και παραδουσαν ταταπιπρακουσι ιδεστ tradens olera emptoribus agebat me iterum ad hortum. FODIENS: Lucianus και εκαπτε και εφυτευ και τουδωρ τωφωτω επιγει. idest & fodiebat & plantabat. & plantas irrigabat. DESERUIT: Inseruit operi rustico intentus pos-

ses legere deseruit. idest plantat. propter uerbum Luciani. εφυτευ ιδεστ ferebat. OCIOSUS: Graece αργος dicitur. Vnde argonautae pigri nauatae dicti iaculariter & cum morfu ab epigrammatista. AMBAGIBUS: Circuitibus uertigine curculis. de anno uertente digna memoratu annotaui in Caligula apud Suetonium. REMEANS: Reuertens recurrentesque per sua uestigia. Sic Virgilius: atque in se sua per uestigia uoluitur annus. inde solis annua reuerticula scienter nec minus eleganter dixit in floridis: nam quem circulum sol annuo interuallo permeans meditur. eundem remeans remetitur curriculo stato ordinatoque. MUSTULENTAS delicias: Sic supra optimo epitheto mustulētus autūnus dictus. plautus mustulentum uentum festiuiter appellat. auram odoremque ex musto prouenientem.

Reuerticula solis
Mustulētus uētus

Bruma
quando.
Senten
tia demo
criti de
bruma.
Porta so
lis.

Egoce
ros.
Gracinos
Sediti.

Roratio.
Subdia
lis.

Conse
rudo alte
ra natura

Picris la
ctuca.
Sessilis la
ctuca.

Hieratia.
Meconis

Capricorni pruinæ: Lucianus dixit χεῖμα ἡμερῶν, id est hyemnis erat. bruma temporibus plinii & auog̃ fiebat octaua in parte capricorni. ad octauo calendas ianuarii fere: qua die pulegiū floret in car nariis. Rumpunt̃ intentæ spiritu membranæ. hic est unus ex magnis anni cardinibus. Tūc pruinæ niues gelicidia mortales infestant. Democritus talē futurā hyemē arbitrat̃ qualis fuerit brumæ dies & circa eū terni. A bruma per incrementa lucis incipit dies augeri. Antiqui portas solis uocarunt cā crū & capricornū q̃ in cancro fiat solstitiū. in capricorno bruma. hoc est breuissimus anni dies / ideo

autē his duobus signis hæc duo noīa contigerunt: q̃ cancer aīal retro atq; oblique cedit & eadē ra tione sol in eo signo obliquum ī cipit agere retrogressum. Capræ uero consuetudo hæc in pastu ui der̃: ut semper altū pascēdo petat: sed & sol in capricorno incipit ab imis in alta remeare. capricornus domiciliū est saturni scēmininū. græce dī egoceros. sicut carcinos cancer. Lucanus carcinus ardens humidus egoceros. in prima par te capricorni quicūq; habuerit ho rosopū erit rex uel imperator. in .xvi. parte capricorni quicūq; ha

buerint horoscopū sex digitos habebunt in manibus. Talis fortasse fuit horoscopus & sydus natali cium hominis illius. de quo scriptum est libro secundo basileon. hoc est regum. fuit uir excelsus: qui fenos in manibus pedibusq; digitos habebat id est uiginti quattuor. Tales eleganti uocabulo sedigi tos a numero digitorum appellant. Plinius in .xi. digiti inquit qbusdā in manibus seni. cai Oratii ex patritia gente filias duas ob id sedigitas accepi appellatas. Volcatiū sedigitū illustrem in poetica. in ui cinia mea hodieq; uiuit puerulus sedigitus quem ego de industria curiose inspexi fenos digitos ha bentem in manibus & pedibus: res nota est uicinis omnibus. nec est mendacio locus. ROrationi

bus. Ros nocturnus humor est. quem serenitas tenuiter spargit scribit plinius rores neq; gelu. neq; ardoribus. neq; uentis existere. nec nisi serena nocte: pruinam autem ex rore gellido gigni inter mor bos arborum est roratio. cuius idem plinius & theophrastus meminerunt: Roscidæ sunt æstate atri cæ noctes. Alcman poeta lyricus dixit rorem aeris & lunæ filium propterea q̃ cum luna plena ē Aer multum de se roris emittat. SVB dio: Sub cælo sub aere. quod & sub ioue dicitur. unde subdiales ambulationes: & subdialia pauimenta scriptoribus celebrata. INtecto stabulo: Designat malam sta buli mansionem: quod nullo tecto: nullis imbricibus tegebatur. VEL exiguum tegumen: Lucius κακείροσ ουδε αιτωστρωμα ειχεμ αγορασσι ουχοπε μοι. & ille non sibi ipsi stratum po terat parare nednm mihi. LVtum nimis frigidum: πηλομ υγροσ κει παρυσ κληροσ κει υζυρ επε τουρ. id est lutum humidum & nimis alperum atq; acutum calcabam nudis pedibus. NVdis pedibus: Græce αρυποληροσ. Aristophanes αρυπολη τουσ id est discalciatis: & nudis pedibus in ambulantes philosophos illudit atq; subannat. NE fuetis cibariis: Consuetudo magna res est. &

ut est in ueteri græcorum prouerbio. ηκρισισ ετερα φυσισ̃ consuetudo altera natura: ideoq; Ari stoteles in septimo ethicorum consuetudinem inquit mutare difficile est: quod naturæ assimilatur & ut auctor est Galenus Maximus Hippocratis interpres. oīs repētina mutatio p̃ter cōsuetudinem nocet corporibus nocumento maximo: dignū est scitu: memoratuq; illud Hippocratis: qui in libro de regimine acutorum. scribit homini durato mēbra sub diuo noxiū esse molli cubili & culcitra iace re præter solitū: idē auctor est cibos uiles illaudabilesq; si ex consuetudine sint utiliores esse q̃ in soli tos: quāuis p̃ciosos. & esculentos. igitur cū immutatio cibi fueti noceat hominibus: eadem nouitate uexatū se esse Lucius noster ostendit. aristoteles in problematis refert mutationē cibi: & aquæ esse insalubrē. OPPido: Id est ualde. CAEna par: Hortulanus & asinus eadē cæna uescebāt. eadē olera esitabant. LActucæ ueteres: Lucianus appellat. οριδακκασ̃ πιφρασ̃ κει σκληρασ̃. id est lactucas amaras & præduras. inter genera lactucarum pessimum genus est picris. quā ita auctore plinio cum exprobatōe amaritudinis appellauere & genus unum sessile nuncupatum. Quod laconion uocat̃ in quibus & lactuca sedens. & sectile porum. inter lactucas siluestres. ea est quam caprinam uocant. qua pisces in mare deiecta protinus necantur: qui sunt in proximo. Hieracia uocatur lactuca quædā quoniam eam accipitres scalpendo succoq; oculos tingendo obscuritatem oculorū discutiant: & ρεξ̃ enim græce dicit̃ accipiter. Est alia quoq; lactuca amara atra quā meconidē uocant a copia lactis

soporiferi. μηκωρ. n. græco uocabulo papauer noīatur. nigræ sunt lactuce. quæ semē mēse ianuario ferūt. albæ q̃rū martio rubētes q̃rū aprili. i ualeria familia lactucini cognomiati sūt ab honoī lactucæ.

capricorni pruinæ deflexerat: & assiduis pluuiis: no cturnisq; rorationibus: sub diuo & itecto cōclusus sta bulo: continuo discutiabar frigore. quippe cū meus dominus præ nimia paupertate: ne sibi quidē: nedū mi hi posset stramen aliquod: uel exiguum tegimen para re. sed frōdoso casulæ cōtētus umbraculo degeret. Ad hoc matutino lutum nimis frigidū geluq; p̃acuta fru sta nudis iuadēs pedibus enitebar. ac ne fuetis saltē ci bariis uētrē meū replere poterā. nāq; & mihi & ipi dño cæna par: ac similis oppido sed tenuis aderat. lactucæ ueteres & insuaues. illæ quæ seminis enormi senectatē

AD instar scoparū: Dicit se esitasse lactucas: quæ semē senecta erat decoloratū. q̄ catiosa succi amari ritudine & aspredine scopas representabant. Castor oxymyrsinē uocauit ruscū: ex qua ruri fiunt scope. Fiunt enim scope ex uariis fruticibus. olim fiebant ex palma q̄d testat epigrāmarista cū ait in precio scopas testat palma fuisse. hinc est illud Oratianū. Ten uarios lapides lutulēta radere palma. SCO parius scito elegantiq; uocabulo dictus minister conuerritor hoc est qui scopis pauimenta cōuertit & reliquias cænæ detergit. Vlpianus instrumento fundi si uilla cultior sit scoparios accedere tradit.

Ruscus

Scopari^o.

ad instar scoparum: in amarā cænosi fucus cariē exolefcunt. Noctē quadam pater familias qui pago proximo: tenebris illunæ caliginis impeditus: & hymbrenimio madefactus: atque ob id ab itinere directo cohibitus: ad hortum nostrum iam fesso equo diuerterat: receptusque comiter pro tempore: licet non delicato: necessario tamen quietis subsidio: remunerari benignū hospitem cupiens: promittit ei de præsiidiis suis: sese daturum: & frumētū & oliui aliquit: & amplius duos uinicos. Nec moratus meus dominus. sacculo & utriusque uacuis secū apportatis: nudæ spīæ meæ residēs: ad sexagesimum studiū profectiōne compat: eo iā cōfecto uiaē spacio puenimus ad p̄dictos agros. ibiq; statim meū dominum comis hospes opipari prædio p̄cipat. iam

Antiquitas ut docet Augustinus deā deuerrā coluit dictā a uerēdo dimiutiū a scopa fit scopula. quo utit columella. CEnosi succus: Pro succi lutulenti. Plautus consimiliter dixit lectus concaluit locus pro lecti. ueteres p̄licenter declinationes immutabant apud quos senati pro senatus. Tumultu pro tumultus. uicti pro uictus. & e contrario succus pro succi lectus pro lecti: & alia id genus sexcenta: facile reperies alibi eadem formula dixit succuū pro succoge.

Deuerra. Scopula.

EXOLESCUNT: EUANESCUNT & q̄si deperdito sapore degenerant.

ILLUNÆ CALIGINIS: Illuna caligo dicitur obscuritas noctis densa crassa tenebricosa q̄n cœlū est sine luna: & quā nullus lunæ splendor illuminat: dī illuna & illunis ut ex

Illuna.

Illunis
nox.

anima & exanimis. ex particula priuatiua in & luna dictione composita. plinius. in epistolis. nox nō qualis illunis & nobilia: sed qualis in locis clausis lumine extincto. COHIBITUS: Coercitus retardatus aberrans: sic olim cæsar dictator uia decessit diuq; errabundus tādē ad lucem per angustissimos tramites euasit rediitq; ad rectum iter. COMITER: Hilare lubenter benigne comes homines ut alibi dictum est. benigni faciles suauis esse dicuntur: ut docet. M. Tullius in oratione pro cornelio balbo

Comiter
Comis

PRO tempore: Ratio temporis facit ut hospitium fordidum uideatur aliquando p̄ciosum. ut p̄cis unus esurienti datus maximi beneficii loco sit. REMUNERARI hospitem cupiens: Nihil est tam laudabile. ut inquit uerissime. Seneca q̄ referre benemeritis gratiam. honestissima contentio est beneficiis beneficia uincendi. in referenda gratia imitari debemus agros fertiles: qui multo plus afferunt q̄ acciperunt: & nos quoq; beneficium reddere maiore mēsurā & remunerari decet. Maiores nostri scienter gratias ita pingebant. ut una auersa duæ nos respicerent: sic docentes p̄fectam a nobis gratiam duplicem reuerti debere. & remunerationem largiori mēsurā esse rependendam. Qui tantū reuulit quantum accepit ingratus uideri potest: qui ferit beneficium merere debet fructum. Turpe est beneficiis uinci. turpe reddere beneficium sine fenore. sit nobis exemplar remunerationis Artoxeus: qui mille daricis & phiala aurea remuneratus est rusticū a quo haustā manibus e flumine aquā pro munere oblatam libēs acceperat: nil aliud habēs q̄d elargiret. & n. beneficium nō tam i eo quod sit aut datur consistit: q̄ in ipso dantis aīo aut facientis. Alexander macedonum rex gloriari solebat a nullo se beneficiis uictum. syla sepulchro suo inscribi iussit a nullo se amico beneficentia superatum: & nos pro uirili parte laboremus. ut merito possimus gloria a nullo nos in gratia referenda uictos esse. quod fecit hic pater familias. hortulani hospitio comiter receptus: qui remunerari hospitem cupiens promisit se daturum affatim frumenti olei & uini: ut ita pro cænā & unius noctis hospitio annuum uictum rependeret. in libello p̄uerbioꝝ retulimus ἀρτίπελα & ἀγείρ καὶ ἀρτίπελαργόσι p̄ p̄uerbio græco usurpari pro retributiōe beneficii & remuneratione quod a ciconiis dictū ē. q̄ iter aues piæ noīant: q̄ parentes senio defectos. & remigio alarū lassescētes educare ac succollare dicunt. Vnicaldos: Cadi uasa sunt quibus uina condunt. q̄d fat compertum est. ex lectione Virgīlii ita scribentis. Vina bonus quæ deinde cadis onerarat acestes. Hortensius ut inquit Varro cados amplius decem heredi reliquit. OLIUI: Olei. oliuitem & oletatem ueteres posuerunt pro olei uindemia. oliuinam dixit plautus pro oliui. i. olei prouentu & copia. sic scribens in pseudolo oliuinam domi habet maximā. SACCULO: Ad frumētū recūdēdū. VTRIBUS: Ad oleū & uinū deportandū sunt enim utres & uinarij & olearii. NVDÆ SPINÆ: Sine strato iumentorio. AD sexagesimū studiū: Stadium. c. xxy. nostros efficit passus hoc ē pedes: sexcētos. xxy. octaua pars ē miliarij. COMIS hospes: Pater familias. quē comiter hospicio paulo ante hortulāus acceperat: q̄ comis dī benignus suauis facilis ut supra dixit. OPIPARI: Lauto & copioso. Antq; opiparū dixerunt apparatus magnarum opum.

Gratiæ
duæ nos
respicient
res.Liberalitas
artoxeus.Antipe
largolis

Cadus.

Oliuitas

Oliuina.

Stadium

Opipari^o.

Poscunt
puocant

HIS altercantibus: Vicissim se prouocantibus. ad pocula haurienda. M. Tullius in uerrinis fit sermo inquit inter eos. & inuitatio ut græco more biberet. hospes hortabat. poscunt maioribus poculis. pe-
dianus alconius doctissimus interpret. poscunt inquit pro prouocant intelligendū est. ut sit sensus p-
uocant se inuicē. itidē exponit Nonius. in hoc quoq; loco accipiendū est eodē intellectu: his altercant
tibus. ut. significet illos prouocasse se se inuicē. ad bibendū. & alter: alteri mutuis poculis in alteratio
ne uinaria annuisse. VNA de cohorte gallina: Cohortē dicimus sepimentū. intra qd gallinæ cōcluy

Cohorta
lis galli
na.

fa pascunt. inde cohortalis galli-
na columellæ dicta. q̄ uulgo per
ois fere uillas cōspicit. idē p̄cipit
cohors per quā uagant gallinæ
nō tā stercore q̄ uligine careat. M.
Varro cohortes in fūdo magno
duas faciūdas eē censer libro prio
de re rustica. ubi indicat. nō tam
usui gallinis q̄ ēt pecudib⁹ cohortes
ex edificari. est at dictio cohortis.
modo triū modo duarū syllab⁹
bar: apud poetas. Ouidius abstu-
lerat multas illa cohortis aues.
Martialis accipe cortis aues græ-
ci cohortalē officinā uocant orni-
thotrophio a gallinis pascendis.

Ornitho-
trophio.
Pipare.
Glocient

GENUINO: Ingenito insito inna-
to pipare at galline proprie dicūt
sicut grunire peculiare ē porcorū
balare ouiu. M. Varro mugit bos:

Hadriæ.
gallinæ
generose

ouis balat: equi hiniunt: Gallina pipat. columella glocientes gallinas uocat. q̄ oua incubant. idem de
pollucinis loquens inquit: animaduertat an pulli rostellis oua procuderint: & auscultet si pipiant. p-
ostento at duci si gallina cecinerit testis est Terentius. qui in phormione inter monstra & hoc memo-
rat: gallina: cecinit: interdixit ariolus. exponit Donatus obstetricū esse obseruationem in qua domo
gallina canat. QUOTIDIANIS partibus: Gallinæ ut auctor est plinius in. x. quotidie pariunt: aliqua
bis die: aliqua in tantum ut effeta moriantur. Hadrianus laus maxima ex Aristotele hoc totum pli-
nianum. ut pleraq; alia transpositum est. qui in sexto de animalibus uolumine sic refert Hadrianæ
gallinæ paruo. quidem sunt corpore sed quotidie pariunt: ferociunt tamen: & pullos saepe iterimūt
non nullæ e cohortalibus bis die pariunt: iam aliqua intantum copia prouenerunt ut effeta breuī
morentur. Albertus magnus aristotelis simia non tam uerba aristotelica pensitans q̄ sensa p̄pē-
dens hallucinatur. qui in sexto de animalibus libro & ipse scribens de ouis gallinarum. sic inquit q̄-
dam sunt gallinæ quotidie parientes. quæ adriani regis uocantur. credidit albertus adrianas gallias
dici ab adriano rege. qui post aristotelem magno interuallo immo post plinium Romæ imperauit
cum adriana gallinæ ab adria italia ciuitate nomen acceperint peccat subinde talibus in rebus ille
alioqui magnus philosophus. qui dum cœlestia contemplatur: quæ sunt ante pedes: non spectat: cui
contingit quod thaleti milesio qui fertur cum domo exiret spectandorum siderum causa in subiectā
foeam decidisse. hinc illud false dictum emanauit: Quod est ante pedes non spectat cœli scrutatur

Thales
lapsus in
foeam.
Oua ge-
mina.

plagas: sed ut ad rem redeamus fecunda nimirum & bona ancilla illa gallina est dicenda: quæ quo-
tidie parit quæ quotidianis ouis dominum saginat. iuuenca gallinæ plura q̄ ueteres pariunt: sed mi-
nora. quædam gallinæ omnia gemina oua pariunt: hoc est geminos uitellos habentia: & geminos
interdum excludunt. ut Cor. Celsus auctor est: alterum maiorem alioqui negant omnino geminos
excludi. GVSTULUM: Pro gustulo & ientaculo matutino multis sunt oua forbilia: quo gustulo nihil
me iudice est iucundius & nullus est alius cibus qui alar neq; honeret simulq; uini usum & cibi præ-
beat. luteum oui sic enim a plinio dicitur uitellus deuoratum liquidum ita ut dentibus nō attingat
prodest tussiteribus thoracis distillationibus fauciu scabricia. Oū durū. ut scribit Cor. Celsus ualen-
tissimæ materiæ est. molle uel forbilie imbecillissimæ: idē oua forbilia inter euchyla numerat. hoc est
boni succi cibaria. PVER. O minister. CALATHUM collocato: Colloca inquit o puer uasculum uimi
neū ad ouū fetificatis gallinæ excipiendū. in galinariis disponi solēt alueoli lignei & cistulæ uimineæ.
qbus pro cubilibus gallinæ utūtur in hisq; fetificat: ideoq; ut p̄cipit columella mundissimis paleis &
stramentis debēt esse gallinæ: constrata cubilia. CONSUETÆ lecticulæ: Id est cū nolisset solitū cubi-
le & quasi lecticulā petere in qua consueuerat molliter cubans oua parere. PRAEMATUÆ prodidit
partū: Signat gallinā peperisse. neq; ex oui icubatu. sed repete pullū p̄siliisse. qd sane mōstrificū fuit &
dirū. nam cū gallina sit ex genere ouiparo debet prius parere ouū. mox ex rupto putamine oui pullū
excludere. qui partus est naturalis. nunc fetura præpostera peperit pullum absolutum. Ouog men-

Luteum
oui.

Oua eu-
chyla.

his poculis mutuis altercātibus mirabile prorsus eue-
nit ostentum. Vna de cætera cohorte gallina: per medi-
am cursitans aream: clamore genuino uelut ouū pare-
re gestiēs personabat: eā suus dominus intuens. o bōa
inquit ancilla & satis fœcūda: quæ multo iam tempore
nos quotidianis prubus saginasti: nunc etiam cogitas
ut uideo gustulū nobis præparare. & heus iqt puer: ca-
lathū fetui gallinaceo destinatū angulo solito colloca-
to: ita uti fuerat iussū: procurate puero: gallina cōsue-
tæ lecticulæ spreto cubuli: ante ipsos pedes domini: p̄-
matuæ sed magno prorsus futuæ scrupulo prodidit
partū: nō enī ouū. qd scimus illud: sed pinnis: & ungui-
bus: & oculis: & uoce etiā perfectū edidit pullum: qui
matrē suā cōtinuo cœpit comitari. Nec eo secius longe

tio submonet me. ut nobiliū scriptorū discordes sententias super ouis hoc potissimū in loco perpendamus. Columella ex ouis acutissimis longissimisq; gigni mares ex rotundissimis fœminas tradit. *Ex ouis rotūdis fœminæ* Columellæ ad stipulæ Plinius noster in. x. fœminā inquit edunt quæ rotunda gignunt: reliqua mare. hoc idē sentire uideat. & Oratius Flaccus. qui in sermonibus probās oua oblonga ait nāq; marē coherent callosa uitellū: quæ saporis quoq; gratioris eē putat: & hæc nostri inter se cōcinentes prodiderūt Attende quæso reliqua. Albertus ille magnus mirandusq; in physicis rebus sic scribit in. yi. de aialib⁹

maius ostētū & qd merito phorrescerēt: exoritur. sub ipsa enī mēsa: q̄ reliquias prādii gerebat: terra dehiscēs imitus: largissimus emicuit fons sanguis. hīc resultantes uberrimæ gutte mēsa cruore p̄sp̄ergunt: ipsoq; illo momento: quo stupore defixi mirantur ac trepidant diuina p̄sagia. cōcurrunt unus e cella uinaria: nunciāns omne uinum quod olim diffusum fuerat: in omnibus

Dicit aristoteles q̄ oua longa & acuta producant mares: rotunda fœmias: & hoc ē falsum oīno: & uitiū fuit ex scriptura peruersa & non ex dictis philosophi p̄pter quod dicit auicena: q̄ ex rotūdis & breuibus ouis producantur: mares. & galli ex longis autem & acutis ouis producantur gallinæ: & hoc concordat cum experientia: quam nos in ouis experti

sumus. & cum ratione. hætenus Albertus magnus. ex cuius uerbis colligimus codices Aristotelis tēpore ipsius Alberti congruissē cum sententia Plinii & Columellæ super ouis prognerantibus fœminas & mares. & ita ego opinor Aristotelem scripsisse & plinium qui Aristotelis quasi interpret est luculentus in natura maxime aialium. id ex ipso mutuatum esse nec credo alberto uitiatos esse cōdices aristotelicos. etiam si experientia euidenter ostenderet ex rotūdis ouis mares ex acutis fœminas gigni: igitur ut par erga ista concludamus sensu aristoteles & scripsit ex rotūdis prognerari fœminas ex acuminatis mares. idem columella. Plinius. Oratius sensere scripsereq; aristotelem secuti. Nunc uero in libro aristotelis sexto legitur prout correxit albertus magnus. ne magister discipula disfidere uideatur. sed uetus aristotelica lectio est illa quam uitiatam dixit albertus: quam secutus est plinius: ne nostros incitiam arcessamus aut incuriam: an uero experientia reclamet gallinarius super hoc est consulendus. modo nobis constet aristotelem fuisse in ea heresi: ut ex acutis ouis mares gigni crederet. ne plinius aristotelicus ab aristotele deuius uideatur: ne columella omnis uillicationis consultius. in re uillicata lapsus iudicetur. Ratio uero quam affert albertus ex auctoritate auicennæ: q̄ ex ouis rotūdis mares producantur. haud quaquam a nobis refellenda est. Dii enim mentem meliorem mihi: q̄ ut aduersus tantum in philosophia uirum hiscere audeam: sed philosophicas phisicasq; hæc rationes phisici philosophi discutiant. Trutinentur exaniment. Nobis satis est si quæ hīstorica sunt uendicamus. MAIUS ostentum: Ostentum labeo diffinit esse contra naturam Cuiusq; rei genitum factumq; Duo autem sunt ut inquit Vlpianus genera ostentorum. unum quotiens qd contra naturam nascitur: ut puta Tribus māibus forte. aut pedibus. aut qua alia parte corporis: quæ naturæ contraria est. alterum cum quid prodigiosum uideatur. ostenta autem dicuntur: ut Cicero & diuus Augustinus docent ab ostendendo: quia ostendunt aliquid futurum: sicut monstra quia mōstrant & prodigia: quia prædicunt. alias ostentum. ut sæpe diximus participium est. quod significat ostentatum. M. Cato ager oleto conferundo qui in uentum fauonium spectabit & soli ostentus erit alius bonus nullus erit. RELIQUIAS prandii: Scribit plurarchus in problematis quod mensam uacua tolli non sinebant: sed cum adhuc aliquæ reliquæ superessent. ita interpretantur aliquid semper in futurum de eo quod nunc adest relinqui oportere: & per hodiernum diem crastini meminisse: an quod urbanum & elegans putarent comprimere appetitum. & præsentis præparatisq; cibariis abstinere: ean potius quod nihil sacrum inane ac uacuum relinqui oportet mensa autem sacra est. IMITUS: Adnerbitum est. ab imo deriuatum quod significat in imo intra profunda & interiora terræ uisce ra: sicut poenitus pene intus dicitur. FONS sanguinis: Augusti cæsaris principatu Romæ transyberim etaberna meritoria oleum terra erupit fluxitq; toto die sine intermissione significans xpi gratiam ex gentibus. ostentum autem uideretur maximum fuisse fons sanguinis terra dehiscēte prorūpens sicut inter prodigia apud antiquos habebatur quotiens nunciabatur sanguine pluuisse: & carne phisici nullum protentum esse aut amant: si sanguineus humber: aut fons sanguinis exiliisset: aut fluxus atratus profluxisset: asserentes nihil fieri posse sine causa: nec enim inquit sanguis ille uerus est: qui nisi ex corpore esse non potest: sed decoloratio qdā ex aliqua contagione terrena maxime potest sanguini similis eē: & ita cūcta referūt ad causas naturales quas qui ad liquidū noscere potuit fœlix est: ut canit poeta. ueg. ut inquit Plinius noster multa sūt in naturæ maiestate abdita adhuc nobis incomperta. PRAESAGIA: Quæ græci prognostica dicūt nostri præsagia appellant. p̄sagare est futu

Senten
tia alberti
magni
pensitata
Super
ouis rotū
dis & acu
tis.

Ostentū.

ra ante p̄scire: inde p̄sagatio & p̄sagia auctor. M. Tullius in primo de diuinatione. DIFFUSUM: Vina p̄prie diffūdi dicūt qn̄ defecata i doliis cōdūt. Pli. i. xiiii. Via iqt diffūdi solita apparet. Via defecari atq; diffūdi higinus suadet. post confectam brumam. sic iuriconsulti. sic scriptores oēs uina diffusa nominant. Oratius uina bibes iterum Tauro diffusa. Iuuenalis ipse capillato diffusū consule potat.

Ostent⁹
foli.
Mensa
uacua
non reli
q̄.
Imitus.
Oleū flu
xit et ta
berna.
Sanguis
ne⁹.
Fluuius.
Progno
stica.
Præsagia.
Diffūdi
uia post
brumā.

- Vasa uinaria.** DOLIIS: Vasa uinaria sunt: quod nullus ignorat: illud annotandum quod memorat iulianus iurifconsultus qui scribit uasa uinaria proprie esse uasa torcularia. Dolia autē & serias tandiu in ea causa esse quā diu uinum habeant cum sine uino esse desierint in eo numero non esse: quoniam ad alium usum transferri possunt: ueluti si frumentum in his recondatur. REbullire: Prodigii loco & hoc fuit: quod uina: quæ iam pridem feruere desierant in doliis condita tunc repente rebullirent: nō aliter quā si ignis copiosus subditus fuisset: musti feruor primus & naturalis nouem ferme diebus ut plurimum peragitur: mox deferuescit: auctor plinius.
- Mustella necar basiliscum.** Mustella: Aliud præfagium quod scilicet mustella serpentem peremisset: & peremptum mordicus traheret: cum contra potius debuisset a serpente mustella enecari trahi: Plinius Solinus: ceteri prodiderunt mustellarum uirus esse exitio basiliscis. qui & ipsi mustellas necant simul odore: Com moriunturque: & naturæ pugnam conficiunt. Mustellarum duo sunt genera alterum siluestre. alterum domesticum. græci uocant ictidas. hæc autem quæ in nostris domibus oberrat. & catulos suos. ut inquit Cicero quotidie transfert mutatque sedem: serpentes prosequitur: uulgo receptum est. mustellam dira portendere. si uiatori iter interrupterit. apud plautum isticho parasitus pro auspicio optimo accipit quod mustella murem abstulit mox cum parasitatio parum prospere procederet damnans augurium mustellæ inquit. Certum est mustellæ post hac nunquam credere: nam incertiore nullam noui bestiam. quin & ipsa decies in die mutat locum. FORINSECUS: Foras aduerbium est eadem formula dictum: quia extrinsecus. Apud terentium pro monstro est anguis per impluuium decidens de tegulis. VIRENS ranula: Est parua rana in arundinetis & herbis maxime uiuens muta ac sine uoce uiridis: quæ si forte hauriatur uentres bouum distendit auctor plinius in. xxxii. annotandum est obiter quod tradit democritus si quis extrahat ranæ uiuenti linguam & eam imponat supra cordis palpitacionem mulieri dormienti: quæcumque interrogauerit. uera responsuram. Addunt magi arundine transfixa ranæ natura per os. si furculus in menstruis defigatur a marito adulterum tedium fieri: quæ si uera sunt multo utiliores uitæ existimantur ranæ quæ leges. Signum est tempestatis & pluuie coaxatio ranarum cum ultra solitum uocales sunt hinc scitum illud. M. Tullii ex epistolis ad atticum pluias metuo ranæ ρητορευσις id est rhetoricantur. hoc est canoræ sunt & instar oratoris uocales: quæ quidem res pluias præfagat. STRANGULAUIT: Omnia hæc nimirum prodigiosa monstrificaque sunt quod mustella serpentem mordicus traxerit: quod rana uiridis ex ore canis pastoralis exilierit: quod canem uastum formidandumque aries uno morsu strangulauerit. DEIECERANT AIOS: Afflixerant. & stupore attonitos aios effecerant: ut ignari eent incerti: quid potissimum eent expiandum: græce εκστοσισις dicitur mentis excessus: quæ nostri pudore interpretantur: in psalmis ubi ait propheta. ερηκεστας ει Transtulit Hieronymus in excessu mentis meæ aliter in stupore: & admiratōe mea. QUALIBUS HOSTIIS VTRUM. s. maioribus an minoribus. nā quædam prodigia procurare præsci solebāt maioribus hostiis quædam minoribus partim et lactetibus: Liuius decretum est: ut ea prodigia partim minoribus hostiis partim lactetibus procuraret. hoc idem sæpe apud eundem præterea in eligendis bidetibus cauebat ne haberent caudam aculeatam. nec linguam nigram nec aurem fissam. probabat & iniuges hostiæ. hoc est quæ nunquam dormit ac iugo subditæ fuissent. hinc eximia & egregia uictiæ uocabulum in sacrificiis non tam poetici epitheton: quæ sacerdotale nomen est. adde & illud. quod hostias quasdam aiales uocabat: quæ sola aia deo sacrabat. TORPIDIS Attonitis stupetibus. & quodam animi simul & corporis torpore defixis. POSTREMAS CLADES: Pessimas. s. & exitiales. Caius grachus postremissimum dixit intelligi uolens pessimum & postremam conditionem: ac loci. ADULTIS TRIBUS LIBERIS. uideat alludere ad ius trium natum: quo immunitate donabatur. tamque numerus trium liberorum foret plenissimus: Plato in legibus numerum liberorum ex duobus absolutum esse perfectumque autumat: masculo. s. & femina. UERECUNDIA PRÆDITIS: Laus. probissimorum filiorum. ut eruditi essent & uerecundi: est. n. uerecundia optimum in adulescente signum & uirtutis color. ut dicere solebat cyni

cus Diogenes: & memorat seneca. Cōtra senē ex eo nemo laudat q̄ sit uerecūsus: quoniā ut inquit Aristoteles in quarto ethicorū nō senili ætati cōuenit uerecūdia: sed iuuenili. proinde laudamus ex iuuenibus uerecūdos. cū seniore nemo ex eo probet. qd̄ sit uerecūsus. Plautinus pater inquit. decet uerecūdū eē adolefcētē argyrippē: ipudētia & inuerecūdia nullū habēt cū uirtute cōmertiū quīs iterdū inuerecūdia lucrosa sit q̄busdā. qui oris p̄duri sunt: & frontē p̄fricuerūt. prouerbiū est apud græcos

θεοσ η αραιδεια. Dea est ipudētia. De his q̄ ob inuerecūdiā quādā & ipudētiā utilitati cōsulūt. auctor est Theophrastus. ὁ βρεῶσ και αραιδειασ παρα τοισ αθηναιοισ ειπα βωμουσ. i. cōtume- lia & ipudētia athenis eē aras: & sana. qd̄ ut uitiosum iprobat. M. Tullius cū uirtutes non uitia deceat consecrare. POLlens factiōibus: & ad diuitias quas antiqui factiōes dixerē. & ad clientum sequelam referri potest. Tales autem sunt formidādi: cum

non parere legibus sed imperare didicerint. VICInī tenuis: laudāt annales Pompeium uel ex hoc magni cognomento dignissimum. quod nunq̄ agrū conterminū: nūq̄ uicini suudum mercatus sit. Contra insecatur Oratius Flaccus: eos diuites. qui uicinos pauperes reuulso termino fundis exturbant: & laribus expellunt: qui diuitias mutilas esse existimāt & mācas nisi uicini agellus accesserit: sic enī scribit in secūdo carminū. Quid quod usq̄ proximos reuellis agri terminos: & ultra limites clientū salis auarus: pellitur paternos in sinu ferens deos: & uxor & uir sordidosq̄ natos: Idem in sermōnibus taxat uotū illud cupidorū. O si angulus iste proximus accedat: q̄ nūc denormat agellū. Quintilianus in ea declamatione: q̄ inscribitur apes pauperis: inducit pauperē de uicino diuite: & pollente opibus sic quærentē. Quot ciues pascebat nūc diuitis unus hortus: postq̄ proximos quosq̄ reuellendo terminos agros locupletis latius inundauit. æquata solo uilla. & excisa patria facta: & cū coniugibus paruiscq̄ liberis respectantes patriū larem: migrauerūt ueteres coloni. Et late solitudinis indiscreta unitas facta est. hæc Quinrilianus: Et profecto mala res est. uicinus malus. ut inquit hesiodus. πη μακος γειτοσ. Columella de uicini iprobitate cōqueritur. multi p̄pter iniuriā uicinarū sedes suas pro fugerūt: sic pelasgi. sic siculi. sic aborigenes. patriū solū reliquere. quia malos uicinos ferre non poterāt. iure igitur. M. Portius Cato talē pestē uitādā censuit p̄monēs paraturos agrum. ante oīa intueri debere uicinū: & quo pacto cōtermini uiuant. hinc scitū illud Themistoclis qui cū fundū uenderet. p̄conē iussit proclamare. γειτοσ αχρηστωσ εχει. uicinum bonū habet: tāq̄ ex uicini bonitate ager uendibilior conferetur. PAUperies. significāter locutus. nā ut supra diximus. pauperies est imunda.

paupertas est honesta. pauperies merito uitādā. paupertas appetēda Oratius magnū pauperies. obprobriū iubet quiduis & facere & pati. PECVA. Pecora declinatio prisca: ut ante iā diximus. BOVES abigendo. In hanc sententiā sic refert satyricus poeta. Noctē boues macri lasq̄ famellica collo Armenta ad uirides huius mittuntur aristas. Nec prius inde domum: q̄ tota noualia sæuos in uentres abeant. ut credas falcibus actū. dicere uix possis q̄ multi talia plorent. & quot uenales iniuria fecerit agros. FRUGALitate spoliatū: Attende noue quidē positū. sed elegāter frugalitate pro frugibus. & frugū messe. sic oleitas pro olei uindemia ponitur: alias frugalitē dicimus temperantiā paritātēq̄: quæ ut Augustinus & Cicero testantur mater est uirtutū omnium. sicut nequitia uiciorū. De frugalitate & qui dicātur frugi copiosissime scripsimus in cōmētario tertio Tusculanarū Defrugare uerbū est uetus. quod significat segetes semēte frugū priuare neq̄ ad legitimā sationis mensurā saturare. & ita lego illud catonianū. segetē ne defruget: nā id infœlix est: quod uulgo legitur defrudet: pro defraudet. sed Catoni uerborū priscorū retinentissimo Conuenit prisicum uerbū defruget oppido q̄ decenter. Astipulatur huic nostræ emendationi. & Plinius noster his uerbis q̄ ex octauo decimo subscripsi huc pertinet oraculum illud magnopere custodiendū Segetē ne defruges. FINIUM questione: Titulus est apud iuriconsultos Finium regundorū. quod iudicium pertinet ad p̄dia rustica. Iudici finium regundorū permittitur: ut ubi nō possit dirrimere fines a iudicatione cōtrouersiam dirimat. Vbi autē fines confusi sunt: p̄ mensorē termini iubentur declarari. VENDicabat: usurpabat: petebat ut suam titulus est apud iuriconsultos de rei uendicatione. ubi docet Vlpianus quod actio uendicationis habet locū in omnibus rebus mobilibus. tā animalibus q̄ in his q̄ anima carent. & in his q̄ solo cōtinentur. uindiciæ appellantur res: eæ de quibus est cōtrouersia: Seruius Sulpitius uindicias dicit ait ab eo q̄ uindicantur res ex cōtrouersia: de uindiciis: quas brutus & decē uiri leges decreuerūt secūdū libertatē: Linius in tertio & iuriconsulti uolumine primo digestorū cōmeminerunt: ubi acursius indolēte perperāq̄ exponit uindicias dici sententias a uindicio seruo q̄ sunt meræ nugæ. Tu expone uindicias pro rebus de quibus est cōtrouersia: quæ quādiu sunt in cōtrouersia. & sub iudice debent esse in conditione libertatis honestiore: exempli causa cōtrouersia est de libero hoīe: quæ quispiā affe-

Dea ipudētia. Ara cōtume- lia & ipudētia athenis eē aras: & sana. qd̄ ut uitiosum iprobat. M. Tullius cū uirtutes non uitia deceat consecrare. POLlens factiōibus: & ad diuitias quas antiqui factiōes dixerē. & ad clientum sequelam referri potest. Tales autem sunt formidādi: cum non parere legibus sed imperare didicerint. VICInī tenuis: laudāt annales Pompeium uel ex hoc magni cognomento dignissimum. quod nunq̄ agrū conterminū: nūq̄ uicini suudum mercatus sit. Contra insecatur Oratius Flaccus: eos diuites. qui uicinos pauperes reuulso termino fundis exturbant: & laribus expellunt: qui diuitias mutilas esse existimāt & mācas nisi uicini agellus accesserit: sic enī scribit in secūdo carminū. Quid quod usq̄ proximos reuellis agri terminos: & ultra limites clientū salis auarus: pellitur paternos in sinu ferens deos: & uxor & uir sordidosq̄ natos: Idem in sermōnibus taxat uotū illud cupidorū. O si angulus iste proximus accedat: q̄ nūc denormat agellū. Quintilianus in ea declamatione: q̄ inscribitur apes pauperis: inducit pauperē de uicino diuite: & pollente opibus sic quærentē. Quot ciues pascebat nūc diuitis unus hortus: postq̄ proximos quosq̄ reuellendo terminos agros locupletis latius inundauit. æquata solo uilla. & excisa patria facta: & cū coniugibus paruiscq̄ liberis respectantes patriū larem: migrauerūt ueteres coloni. Et late solitudinis indiscreta unitas facta est. hæc Quinrilianus: Et profecto mala res est. uicinus malus. ut inquit hesiodus. πη μακος γειτοσ. Columella de uicini iprobitate cōqueritur. multi p̄pter iniuriā uicinarū sedes suas pro fugerūt: sic pelasgi. sic siculi. sic aborigenes. patriū solū reliquere. quia malos uicinos ferre non poterāt. iure igitur. M. Portius Cato talē pestē uitādā censuit p̄monēs paraturos agrum. ante oīa intueri debere uicinū: & quo pacto cōtermini uiuant. hinc scitū illud Themistoclis qui cū fundū uenderet. p̄conē iussit proclamare. γειτοσ αχρηστωσ εχει. uicinum bonū habet: tāq̄ ex uicini bonitate ager uendibilior conferetur. PAUperies. significāter locutus. nā ut supra diximus. pauperies est imunda. paupertas est honesta. pauperies merito uitādā. paupertas appetēda Oratius magnū pauperies. obprobriū iubet quiduis & facere & pati. PECVA. Pecora declinatio prisca: ut ante iā diximus. BOVES abigendo. In hanc sententiā sic refert satyricus poeta. Noctē boues macri lasq̄ famellica collo Armenta ad uirides huius mittuntur aristas. Nec prius inde domum: q̄ tota noualia sæuos in uentres abeant. ut credas falcibus actū. dicere uix possis q̄ multi talia plorent. & quot uenales iniuria fecerit agros. FRUGALitate spoliatū: Attende noue quidē positū. sed elegāter frugalitate pro frugibus. & frugū messe. sic oleitas pro olei uindemia ponitur: alias frugalitē dicimus temperantiā paritātēq̄: quæ ut Augustinus & Cicero testantur mater est uirtutū omnium. sicut nequitia uiciorū. De frugalitate & qui dicātur frugi copiosissime scripsimus in cōmētario tertio Tusculanarū Defrugare uerbū est uetus. quod significat segetes semēte frugū priuare neq̄ ad legitimā sationis mensurā saturare. & ita lego illud catonianū. segetē ne defruget: nā id infœlix est: quod uulgo legitur defrudet: pro defraudet. sed Catoni uerborū priscorū retinentissimo Conuenit prisicum uerbū defruget oppido q̄ decenter. Astipulatur huic nostræ emendationi. & Plinius noster his uerbis q̄ ex octauo decimo subscripsi huc pertinet oraculum illud magnopere custodiendū Segetē ne defruges. FINIUM questione: Titulus est apud iuriconsultos Finium regundorū. quod iudicium pertinet ad p̄dia rustica. Iudici finium regundorū permittitur: ut ubi nō possit dirrimere fines a iudicatione cōtrouersiam dirimat. Vbi autē fines confusi sunt: p̄ mensorē termini iubentur declarari. VENDicabat: usurpabat: petebat ut suam titulus est apud iuriconsultos de rei uendicatione. ubi docet Vlpianus quod actio uendicationis habet locū in omnibus rebus mobilibus. tā animalibus q̄ in his q̄ anima carent. & in his q̄ solo cōtinentur. uindiciæ appellantur res: eæ de quibus est cōtrouersia: Seruius Sulpitius uindicias dicit ait ab eo q̄ uindicantur res ex cōtrouersia: de uindiciis: quas brutus & decē uiri leges decreuerūt secūdū libertatē: Linius in tertio & iuriconsulti uolumine primo digestorū cōmeminerunt: ubi acursius indolēte perperāq̄ exponit uindicias dici sententias a uindicio seruo q̄ sunt meræ nugæ. Tu expone uindicias pro rebus de quibus est cōtrouersia: quæ quādiu sunt in cōtrouersia. & sub iudice debent esse in conditione libertatis honestiore: exempli causa cōtrouersia est de libero hoīe: quæ quispiā affe-

Dea ipudētia.

Ara cōtume- lia & ipudētia athenis eē aras: & sana. qd̄ ut uitiosum iprobat.

Malum uicinus malus.

Scitū themistoclis

Frugalitas. Defrugare. Segetē ne defruges.

Vendicatio. Vidicia.

Lis uidi-
ciarum.

In urbe
ne sepeli-
to.

rit in seruitutē: ex lege uindictarū debet hic esse i libertate tātisper: donec sententia iudicū pronūcia-
tū fuerit liber sit an seruus: lis uindictarū est: ut A fconii uerbis utar cū litigatur de ea re: cuius apud p-
torē incertū est: quis debeat esse possessor: & ideo qui eā tener dat p dē litis uindictarū aduersario suo
quo illi satisfaciāt nihil se deterius in possessione futurū. de qua iurgū esset. VT sepulchro paternū
solū retineret. Lex. xii. tabularū: uerat cadauera i urbibus sepeliri: uerba legis hęc sunt: in urbe ne sepe-
lito: neue urito. Decretū quoq; collegio pontificū est: nō esse ius in loco publico fieri sepulchrū i agris
sepeliebāt. Diuus Adrianus pce-
nā statuit quadraginta aureorū
in eos qui i ciuitate sepulchrū fa-
ciunt: cuius rei meminit Vlpia-
nus. Titulo de sepulchro uiola-
to. ubi Pōponius quoq; sic scri-
bit utimur eo iure. ut dominis
fundorū. In quibus sepulchra fe-
cerūt etiā post uenditos fundos:
adeūdorū sepulchrorū sit ius:
quinetiā titulo de religiosis. ut re-
fert Vlpianus si quis sepulchrum
habeat: uiam aut ad sepulchrum
nō habeat: & a uicino ire phibea-
tur: Imperator Antoninus rescri-
psit inter ad sepulchrum peti pca-
tio: & cōcedi solere: ut quotiens
non debetur: i petretur ab eo qui
fundū adiūctū habeat: Itē titulo
si seruitus uendicetur: Idem Vlpianus auctor est q uiam ad se-
pulchrum in p diis possumus uē-
dicare. Seruius gramaticus i. xi.
cōmētario refert antiquā cōsue-
tudinē fuisse. ut in ciuitate sepeli-
rentur. qd postea inquit duillio
cōsule senatus prohibuit & lega-
uit ne quis in urbe sepeliretur.

CORrogat: Simul rogaue

Tantillū.

Expostu-
latio.

Postula-
tio.

Media-
tores.

Proxone-
ta.

Pararius

Liberale
iudiciū.

Oleum
flamæ

fomes.

rat Coegeratq; Quātulū modicū aliquātulū. TANTillum. Minimū aduerbiū est. CLEMēter expo-
stulantibus: Cum uerboꝝ moderatione: & modestia accusantibus: locutus est significāter & proprie:
nā exostulare est qri. & exostulatio ē qrela: apud illum ipm. qui peccauerit: postulare uero & postu-
latio de illo apud alterū. MOres pmulcentibus. Iuxta illud Solomonis sermo mollis frangit irā. ser-
mo durus sulcitat furorē. MEDIATORū: Attēde mediatores dici ab Apuleio pro conciliatores inter-
cessoresq; notissimo significatu: q dicitio frequēs est ecclesiasticis scriptoribus: rarissima illis p̄scis: q;
bus nullū nisi emaculatū nitidū tersum uerbū est. græco uocabulo proxoneta appellatur mediator i
pecunia locanda quiq; interponitur inter emptorem & uenditorē: quā dictionē nostri latinitate do-
nauerunt: adeo ut notius sit uerbū græcū q latinū. nā qui sit quiq; dicatur proxoneta sciunt omnes.
Qui uero sit pararius perpauci nouerunt: est aut pararius latino uocabulo idem quod proxoneta: Se-
neca in secūdo de beneficiis. quidā uolunt nomina secū fieri. nec interponi pararios nec signatores
aduocari. ADseuerat: Affirmat. INCONtantes: sine cūctatione & mora. LIBerali legū p̄sidio: Li-
bro p̄rio digestorū: si quis iquit Vlpianus p potētiā aduersarii nō inuenire se aduocatū dicit: oportebit
p̄consulē dare aduocatū: opprimi enī aliqūe per aduersarii sui potētiā nō oportet. bus tā infirmati-
bus q sumatibus. p̄sidio legū par libertas eē debet: & æquū ius. Hinc apud Liuiū adoleſcētuli more re-
gio & solutiore uiuere affueti. qrunf leges rē surdā inexorabilē eē Palubriorē meliorēq; inopi q potēti
nihil laxamēti nec ueniā hīe si modū exceſſeris. Liberali at p̄sidio dixit utens uocabulo legali: siq dē ti-
tulus ē apud iuriscōsultos de liberali cāā quo de libertate. & asseritiōe p necessariis p̄sonis litigare per-
mittit. Itē liberale iudiciū appellāt: qd datur i cā libertatis asserēdæ. Quod oleū flāmæ. sicut oleū flam-
mæ fomētū ē. sicut sulphur ignis icētūū: sicut flagellū i manu furia irritamētū ē furoris. ita sermo iu-
uenilis fuit nutrimēto ad feritatē truculētiāq; hoīs tyrānici excitādā: oleum autē in tātū est alimētum
flāmæ: ut ligna amurca olei macerata ardere sine fumo Cato: Pliniusq; prodiderint. sulphur quoq;
rem esse igni cognatam nullus ignorat. furia uero apud poetas flagello armantur: ut accincta flagel-
lo t̄isiphone. in hęc sententiā Oratius. hoc est oleū adde camino. SVSpēdiū legibus. Verbū hoīs
truculenti & insolentis: qui legibus hominibꝯq; p cōtemptū mādāt: ut se suspendāt: qui. n. dicit fu-

ut suo saltem sepulchro paternum retineret solū: ami-
cos plurimos ad demonstrationem finium trepidans
eximie corrogat: aderant: inter alios: tres illi fratres
cladibus amici q̄tulū ferentes auxiliū: nec tamē il-
le uelanus: tantū illū p̄sentia multorum ciuiū terri-
tus: uel etiam confusus: licet non rapinis: saltē uerbis:
temperare uoluit. Sed illis clementer exostulātibus:
feruidosq; eius mores blandiciis permulcētibus: repē-
te suā sororumq; carorum salutē: q̄ sanctissime adiu-
rans: adseuerat: parui se pendere totam mediatorum
p̄sentiam. deiq; uicinū illum auriculis per suos seruu-
los sublatum: de causa: longissime: statimq; proiectū
iri. Quo dicto insignis idignatio totos audientiū per-
tēptauit animos. Tūc unus e tribꝯ fratribꝯ incōtāter: &
paulo liberius respōdit: frustra eū suis opibus cōfī sū:
tyrannicā supbiā cōminari. cū ali o qn pauperes etiam
liberali legū p̄sidio: de insolentia locupletū consueue-
rint uīdicari. Quod oleū flāmæ: qd sulphur incēdiō: qd
flagellū furia: hoc & iste sermo truculētiæ hoīs nutri-
mēto fuit. Iāq; ad extremā infaniā uecors: suspendium
seſe: & totis illis: & ipſis legibus mādare proclamans:

sponde leges hic nimirū denorat se leges flocci nō facere. Plantus: uade & sponde te. Lex ut inquit Lex regi
pindarus regina oīum ē & dñā. cui oēs mortales obsequi par est: perinde ac deo. Impossibile ē ut Pla
na oīum
ro sapiētissime scribit: illā rē publicā bene gubernari posse: in qua lex nō īperat. Duæ sunt syllabæ iter
se inimicæ atq; dissidētes. q̄ eodē cōtubernio una eē nō possunt: uidelicet Ius & Vis. ubi enī domiā
Ius.
nis cōculcari ius necesse est. ubi aut ius pollet uim propelli atq; exterminari cōstat. hic ergo ipotēs &
Vis.
tyrānicus ius īprobās uim adamās legi suspēdiū minitabatur ad uim ipotētiāq; cōuersus: & profecto

canes pastoricos: uillaticos: fer os atq; īmanes: ad sue
tos abiecta per agros exiccare cadauera: p̄tērea etiā trā
seuntiū uiatorū passibus morsibus alūnatos laxari: at
que in eorū exitiū in hortatos: īmitti p̄cepit. qui simul si
gno solito pastorū incensū: atq; inflāmātū sunt: furiosa
rabie cōciti: & latratibus etiā absonis horribiles: eunt
in hoīes: eosq; uariis aggressi uulneribus distrahunt:
ac lacerāt: nec fugientibus saltem cōpescunt. sed eo ma
gis irritati oēs sequuntur. Tunc inter cōfertā trepidæ
multitudinis stragē tribus iunior offēso lapide: atq;
obtusis digitis: terre prosternitur. s̄uuisq; illis: ac fe
rocissimis cāibus īstruit nefariā dapē. protinus enī na
cti p̄dā iacentē miserū illū adolescentē frustatim discer
pūt. atque ut eius lætalē ululatū cognouere cæteri fra
tres: accurrunt mœsti suppetias. obuolutisq; lacinia le
uis māib⁹ lapidū crebris iactib⁹: propugnare fratri: at
que abigerē cāes aggrediūtur: nec tñ eorū ferociā: uel cō
terere: uel expugnare potuere. quippe cū miserimus
adolescēs: ultia uoce prolata: uindicaret de pollutissi
mo diuite mortē fratris iunioris: illico laniatus iterif
set. Tūc reliqui fratres: nō tā hercules despata: q̄ ul tro

etiā siluestriū genera extant: Aristotele & Plinio au
toribus. PASSIBus: purior lectio est si legas pas
sim. ALVMnatos: educatos alitos nutritos. LAXARI: solutis uinculis imitti. Portius Cato: oportet
inquit Canes interdū clausos esse: ut noctu uigilantiores & acriores sint: Columella p̄cipit uilla
ticos canes seueros parandos eē: ut semp exandescant in exteros. LATRAtibus absoni: Horren
dis ac uastis: horribili enī fremitu: & uasto latratu. eligendus est canis pastoricus: apud Ouidium ca
nis noiatus est hylactor uidelicet a latratu. nā ὕλακτεω uerbū græcū est qd̄ significat latro. p̄cipit Co
lumella. ne nominibus longissimis appellentur canes: quo celerius quisq; uocatus exaudiat: sicut la
tinū canis uocabulum est ferox: græcū scylax. dicitur aut σκυλαξ græce Catulus. OFFENso lapidi:
Cum lapidi pedē incussisset. īpegissetq; obiere. ut Plinius inquit Emylius lepidus incusso pollice li
mini cubiculi: & aufidius cū egressus in senatū iret offēso pede ī comitio: ominosum credidit anti
quitas in egressu domus offēdere pedē ad limen. hinc illud poeticū omina sunt aliqd. nā cū discede
re uellet. ad limen digitos cōstitit īcta nape. OBtusis digitis: ex ictu lapidis retonsis: & cū cruciatu
oblisis. NEPHARIā dapē: quid intelligi uelit. p̄ nephariā dapē statim subdidit dicens humanis carni
bus pastos eē canes perinde quasi essent anthropophagi. sic enī appellantur humanis carnibus ue
scentes. FRVstatim. Minutatim & p̄ frustra dilaniant. Plautus dixit frustillatim ὑποκοριστικῶς
sic scribens in curgulione. Jam ego te faciā ut hic formicæ frustillatim differant. LAETalem. letum
significatē & qualis in morte emitti solet. SVPPETias: opitulaturi accurrūt laturiq; subsidiū. OB
uolutis leuis manibus: signat adolescentes inuoluisse sinistras uestimento & quasi obarmasse ad cō
flictum: quod fieri solet ī quotidianis rixis. ut scilicet pro scuto sit pallium circa sinistram inuolutum.
Liuius inter hæc dicta paludamento circa leuum brachium intorto. nam nec scuta quidem secū ex
tulerant: in hostes impetum. fecit: cæsar quoq; in commentariis belli ciuili pompeiani sic refert re
pentino periculo exterriti sinistras sagis inuoluunt: gladiosq; dstringunt. PROPugnare fratri: de
fendere fratrem. & pugnare pro fratre Oratius propugnat nugis armatus. A. Gellius oppidum a cō
fule oppugnari dixit cōtra ab oppidanis propugnari. VINDicarent: hæc est uox ultima adolescen
tis qui moriens rogauit fratres ut mortem suam ulciscerentur sumpto supplicio de illo diuite qui

ut olim dixit sapiens ille philoso
phus. leges iterdū similes sunt te
lis aranearū atq; cassiculis: qbus
infirmæ bestiolæ īplicantur: ual
diores trāsmittūtur. leges capiūt
& multant ībecillos ac miseros
quas opulenti perrūpūt: eisq; ut
ait iste suspēdiū mādāt & laqueū

CANes pastoricos. M. Varro
& Columella p̄cipiūt pastorales
& uillaticos canes eligi oportere
magnitudine ampla uasti latra
tus: crassis ceruicib⁹ ac collo: cru
ribus rectis ac potius uaris q̄ ua
tiis. dicuntur autē crura uara. M.
Varroni introrsum retorta: qua
lia sunt pumilionū. uaris contra
rii sunt uaciæ: quorū pedes depra
uati diuariantur genibus conti
guis: Varorū & uacciarū mētio ē
frequens apud scriptores. & in li
bris de analogia apud eūdē Var
ronē scriptū est: si quis puerorū p
delitias pedes male ponere atq;
imitari uacias cōperit: hos corri
gi oportere si cōcidat. FEROS:
In oībus animalibus cuiuscūq;
generis ullū est placidū eiusdē in
uenitur & ferū: utpote cū hoīum

Leges ut
telæ ara
nearum.

Crura ua
ra uacia.

Ferum

Placidū.

Hylactor

Frustilla
tim.

Vestis in
tortam
circa leuā

Propu
gnare.
Vindicat
Vindex.

causa mortis extiterat. Vindicare apud ueteres non tantum defendere. uerum etiam punire significat: unde oratius uindictam posuit pro punitore: ut interpretatur porphirio enarrans illud: uindex auaræ fraudis & abstinentis. NEGLECTA salute: qui uitæ suæ negligens est: alienæ sit dominus. qui salutem propriam cõtemnit in potestate habet alienum spiritum. VELTANTUR: Depugnant: Congrediuntur ex congressione uelut ducto uerbo. EXANIMATUS: Modo extinctus alias perturbatus: est autem sensus cum adolescens ille ex uulnere lanceæ peremptus esset & extinctus nõ tamen

corruit ad terram prout mortuus homo concidere consuevit: cur autem moribundus non caderet causa fuit telum quod trãfisso iuueni infixum terræ suspenderat corpus & libratum tenebat in sublimi. SOLO: Terræ. NIXVS uolentia: Genitiuus casus est quem patrium uocant: & quarti ordinis nomen: hic nixus huius nixus: ut conatus pro nitendi impetu. RIGORE librato: Rigiditas teli & duricia significatur. Cuius libramento transfixum iuuenis corpus suspensum contineretur. SICARIO illi: Diuitem factionibus polentem & truculentem & homicidam. Tempestiuo uocabulo sicarium nuncupat. LONGO iactatu: Inter tela sunt & lapides. qui e longinquo iaciuntur. Telorum autem appellatiõ quicquid lōge iaci potest significatur ex etymologia *απο του τηλοειν*: Paulus iuriconsultus telorum inquit appellatione omnia ex quibus singuli homines nocere possunt accipiuntur. M. Tullius in oratione pro cecina. docet armatos si latine loqui uolumus appellari tantum illos. qui scuti telisq; parati ornatiq; sunt. qui uero saxa iacerent qui de terra ipsi tollerent non dici armatos. neq; esse arma cespites neq; glebas: Verum cum causæ non uocibus sed rebus ponderentur. appellatione armorum saxa continebuntur: Quod & Caius iuriconsultus euidenter ostendit. his uerbis. Armorum appellatio non utiq; scuta & gladios & galeas significat sed & fustes & lapides. CONTORTO: immisso iacto: torquere est iacere. & immittere. Tortores machinarum Amiano marcellino sunt: hii qui ex machinis bellicis tela iaculantur: atq; contorquent. CASSO: irrito uano futili: cassitare uerbum est: non ab hoc uocabulo casso deriuatum: sed a uerbo cado: significat enim frequenter cadere: quod & uis significationis ostendit: uerbum prope peculiare iuriconsultorum: qui sic scribunt. Si ex regula cassitauerit stillicidium: postea ex tabulato: uel ex alia materia cassitare non potest. INNOXIUS. nihil nocens. & ad lapidem refert. VINDICTÆ speculam: Speculationem quasi quandam ultionis capescendæ: speculam enim dici locum editissimum ex quo speculari uisus. quis nescit: quod speculatorium eleganti uocabulo Cyprianus appellat: uel potius ex pone peculam pro parua spes. ut a spe sit *υποκορισμα*: ut sit sensus. non nullam spes uindictæ subministratam esse iuueni. ex humaniore prouentu. ut. si ex eo quod prouenerat nactus occasionem fingeret manum ictu lapidis debilitatam: & sub hoc prætextu diuitem aggrediretur. COMPPELLAT. Alloquitur cum amarulenta incusatione. FRVERE exitio. Tanquam clades nostra sit fructus tuæ beatitatis: & gaudium. Rex aliæ sunt ut inquit diuus Augustinus in primo de doctrina christiana. quibus fruendum est: aliæ quibus utendum: illæ quibus fruendum est beatos nos faciunt: frui enim est amore alicui rei inherere propter se ipsam: utendū est nūmo ut fruamur deo. sed nūc ordine præpostero multi frui malunt nūmo: tāq; deus propter nūmū colendus sit. CRVDELITATE pascere: Sic nio-be apud Ouidium pascere crudelis nostro latona dolore. TVIS ciuibus. Ciues nostri alio noie latine & eleganter dici possunt municipes. populares cõterranei. qui cõciue dicit nouitio uerbo utitur: nec apud sæculum illud eruditum temere usurpato: male litterari incitissime illiberalissimeq; cõpariota dicunt dictione proorsus barbarica & ex contubernio latinitatis explosa. PROTERMINAVERIS. Propagaueris auxeris promoueris fines: proterminare a termino promouendo ductum uerbum.

neglecta sua salute: contedūt ad diuitē. atq; ardentibus animis. īpetuq; uesano lapidib; crebris ī eū uelitātur. At ille cruētus & multis ante flagitiis similibus exercitatus p̄cussor: iniecta lācea: duor; alterū per pectus mediū tranfadegit: nec tamē peremptus: ac proorsus exanimatus adolescēs ille terræ cōcidit. Nam telum transuectū: atque ex maxima parte pone tergum elapsū: soloquenifus uiolētia defixū: rigore librato suspēderat corpus. Sed & qdā de feruulis procerus & ualidus: sicario illi ferens auxilium lapide contorto: tertii illius iuuenis dexterum brachium: longo iactu petierat: sed impetu casso: per extremos digitos trãscurrens lapis: contra omnium opinionem deciderat innoxius: non nullā tamē sagacissimo iuueni prouentus humanior uindictæ speculā submīstrauit. Ficta nāq; māus suæ debilitate: sic crudelissimū iuuenē cōpellat. Fruere exitio totius nostre familiæ: & sanguine trium fratrum insatiabilis tuā crudelitātē pascere: & de prostratis tuis ciuibus gloriose triūphatū scias. licet priuato suis possessionibus paupere: fines usq; & usq; proterminaueris:

Telorum
appellatio.

Armorū
appellatio.
tortores.
Cassitare

Specula.

Fruui.
Vti.

Proterminare.

HABIturum te uicinum: Nullus est tam opulentus: nec tam magna latifundia possidet: ut non uicinum aliquem habeat & conterminum. nam & regnis finitima sunt regna. & collimitio quodam regiones maximæ terminantur. **CON**tusa decidit: Debilitata infractaq; corruiatellige cum uerbis manum quasi lapsabūdā ostentasse. **FV**riofus latro: Modo sicarius. mō latro. modo uefanus. nō minib; sane conuenientibus nominatur hic diues & factiosus. **SVA** manu: Cum fuisset percussus in brachio ictu lapidis a seruo contoſti. nunc diues tyrannicus sua manu non seruili perimere iuuenem festinat. **NI**ſu. Conatu & impetu. **NEC** sui molliorem: Idest diues prouocauerat prouocatore nihil ipſo deteriorē. imo longe ualentiorē. quod & exitus ostendit. **EL**idit animā: Quasi ui elisam. extruſq; intelligi uult **Pl**inius ait uillas elisas montiū cō cursu. **DEL**ibuto mucrone: Idest gladio illo adhuc sanguinolento semet interfecit gula execta: quod diuitem interemerat: cuius ſāguine adhuc madebat. **PRAE**ſagiuerāt ostēta: Ouū gallinæ fons sanguinis p̄digioſus: mustela serpētē mordic⁹ trahēs: rana ex ore canis exiliens p̄ſagauerāt denūcia uerantq; clades hæce præscriptas.

habiturum te tamen uicinum aliquem: nā hæc etiā dextera: quæ tuum prorsus amputasset caput: iniquitate sati cōtusa decidit. **Q**uo sermone alioquin exasperatus furiosus latro: raptō gladio: sua miserrimum iuuenē manu perempturus: inuadit auidus: nec tamē sui molliorē prouocauerat: q̄ppe iſperato & longe cōtra eius opinionē resistēs iuuenis. amplexu fortissimo arripit eius dexterā: magnoq; niſu: ferro librante: multis & crebris ictibus impuram elidit diuitis animā: & ut accurrentiū etiā familiariū manu se liberaret. cōfesti adhuc inimici ſāguine delibuto mucrone gulā sibi prorsus execuit. **Hæc** erāt: quæ prodigiosa p̄ſagiuerāt ostenta: hæc quæ miserrimo domino fuerant nunciata. nec ullū uerbū: ac nectacitū quidē fletū tot malis circūuentus senex quit emittere. **Sed** arrepto ferro: quo cōmodum inter suos epulones: caseū atq; alias prandii partes diuiserat: ip̄e quoq; ad instar infelicissimi sui filii iugulū sibi multis ictibus contrucidat: quoad supermensam tremulus corruens portentosi cruoris maculas noui sanguinis fluuio proluit. **Ad** istum modum puncto breuissimo: dilapsæ domus fortunam hortulanus ille miseratus: suoſq; casus grauiter ingemiscēs: de pensis pro prandio lachrymis: uacuasque manus cōplodens sepicule: protinus in seſſo me retro quam ueneramus uiam capeſſit. **Nec** innoxius ei saltē regressus euenit. **Nā** qdā procerus: & ut iudicabat habitus: atque habitudo: miles e legione: factus nobis obuius: superbo atque arrogāti sermōe p̄cōtatus ē: quorsum uacū

uenem festinat. **NI**ſu. Conatu & impetu. **NEC** sui molliorem: Idest diues prouocauerat prouocatore nihil ipſo deteriorē. imo longe ualentiorē. quod & exitus ostendit. **EL**idit animā: Quasi ui elisam. extruſq; intelligi uult **Pl**inius ait uillas elisas montiū cō cursu. **DEL**ibuto mucrone: Idest gladio illo adhuc sanguinolento semet interfecit gula execta: quod diuitem interemerat: cuius ſāguine adhuc madebat. **PRAE**ſagiuerāt ostēta: Ouū gallinæ fons sanguinis p̄digioſus: mustela serpētē mordic⁹ trahēs: rana ex ore canis exiliens p̄ſagauerāt denūcia uerantq; clades hæce præscriptas.

NEC ullū uerbū quiuuit emittere: **Senex** pater audito obitu filiorū miserabili: nec loqui potuit præ dolore nec flere: quasi aggere malo p̄ſus attonitusq;: **Virgilius** i. xi. narrat euandrum uix hincscere potuisse procumbētē supra cadauer palantis filii. & uia uix tandē uoci laxata dolore est. **COM** modum: Modo id horæ. ut sæpe apud hūc scriptorem positum est.

EPulones: Modo compransores conuictoresq;: alias dicuntur sacerdotes ministri p̄tificum **In** cœnis de quibus suo loco plura diximus quos notat **Lucanus** illo uersu: septē uirq; epulis festus titiq; sodales. **TRE**mulus: sic **Iu** uenalis de priamo sene tuuc miles tremulus posita tulit arma tia

Epulões,

ra. & ruit ante aram summi iouis ut uetulus bos. **PORT**entosi cruoris maculas. signat sanguinis fontem. qui emicuit largissimus ex quo resultantes guttæ mensam cruore per sparserunt. qui sanguineus fons portendebat sanguineum fluuium. ex corpore domini senis promicantem. **DEPEN**sis pro prandio lachrymis. Cum stabulario & cauponi soleat uiator pro prandio nummos persoluere. nunc hortulanus lachrymas hospiti non nummos dependit: **Sympathia** quadam affectus ob diara infortunia. **MAN**us complodens. Complodere manus est inter se illidere. & percutere: quod facere solemus in lamentatione & luctu: **Oratores** in actione causarum feriunt femur cedunt pectus cōplodunt manus quod improbans **Quintilianus** dixit in. xi. complodere manus scenicum est. & pectus cedere: cōplōsio quoque pedis in oratore si crebra sit uituperat idem **Quintilianus**: quam de centem fuisse in. **M. Antonio** oratore testis est. **M. Tullius**. **IN**seſſo. Legendum est in seſſo. ut sit sensus hortulanus insidens dorso meo per eandem uiam. qua uenerat retro rediit. **HAB**itus & habitudo. **Veſtitus** & corporis liniamenta militem esse indicabant. **De habitu & habitudine** enarratus suo loco diximus. **M**iles legione. Legionarius miles significatur. namq; **Vegetio** & modesto auctoribus milites bifariam diuiduntur in legionarios & auxiliares: legionarii sunt Romani auxiliares externi. qui a sociis uel foederatis gentibus mittuntur. Miles e legione longe honoratior est q̄ miles auxiliator. **Nam** legionibus semper auxilia tāq; leuis armatura in acie iungebantur: ut in his præliandi

Cōplodere manus.

**Legiona-
rii milites
Auxilia-
res:**

magis adminiculum esset q̄ principale subsidium. In donis militaribus dandis seruabatur illud discrimen. ut auxiliares externos torquibus aureis donarent: at ciues nisi argenteis. contra armillas ciuibus dabant. quas non habent externi cuius rei meminit Plinius noster. in. xxxiii. DVceret asinum. Ex Luciano qui ait ηρστο τορ κηπουροροου απατοι τορορορ ε. u. eis interrogauit hortulanum quo abduceret asinum. MERore. Ex infortunio. quo pessundatam uiderat hospitis domum. LATINI sermonis ignarus. Militem latino sermone alloquutum esse hortulanum testis est Lucius sic scri-

bēs: πρωταλαλει προσ ημασ τηταλωρ φωρη primum nos al loquitur uerbis italicis. Vnde hortulanus της φωρησ αφρητοσ. idest linguæ ignarus nihil respōdit. FAMiliarem insolētiā utrū illi tantum militi insitam ingeni tamq̄ an generaliter insolentia dicitur familiaris esse militibus: cum id genus homines ferme: omnes uideamus insolentes. ac fastu tumētes. CONficio: Cor- rige conuicio. idest probro tanq̄ si lentium hortulani pro conuicio & maledicto fuerit militi. uel potius lege ut cōiicio. Idest ut coniecto & coniectura opinor ut sit uerbum. Vite quam tenebat: Lucia-

nus dixit. παει τημασ τιγι τορ κηπουρορ. idest ferit flagello hortulanum. Noster uero doctius inquit uite obtusum esse: respiciens

uidelicet ad Romanorum disciplinam: ac ritum. apud quos militare quasi insigne & gestamen erat Vitis: quam centuriones prope peculiariter gestabant: eaq̄ pecantes milites castigabant: Plinius in. xiiii. centurionum in manu uitis atq̄ etiam in delictis pœnam ipsam honorat: Plutarchus in galba. Sempronius inquit centurio sublato palmite quo centuriones in milites fontes animaduertunt: in eos: qui inuadebant: clamabat: & ut imperatori parcerent iubebat. Scribunt iurisperiti titulo de re militari: quod miles si uitem tenuit centurioni se castigare uolenti militiam mutat: si ex industria fregit: uel manum centurioni intulit capite punitur. hinc a Macrobio uitis scito epitheto centurialis dicta: annotanda est obiter circumlocutio poetarū decentissima: qui centurionem describere uolentes

**Vitis cētū-
riōis ge-
stamen.**

hac periphrasi utuntur: ut uitis latiae nuncupatione designent: Lucanus in. vi. pharsaliae. promotus latiam lōgo gerit ordine uitem. Martialis. Vate parethonias latia modo uite per urbes nobilis Silius in. iii. punicorum uitis latiae praeignis honore. Item in. xii. Ennium centurionem fuisse intelligi uolens decenter ait Miscebat primas acies latiaeq̄ superbum uitis: adornabat uitae decus. ex hac doctrina est illud Satyrographi nodosam frangebat uertice uitem. Idem centurionatum significans dixit. aut uitem posse libello. SVPplicue: Suppliciter. Sermonis ignorantia: Tot sunt gentium sermones: ut inquit eleganter Plinius: tot linguæ: tanta loquendi uarietas: ut externus alieno pene non sit hominis uice. ex hoc linguarum discrimine & sermonis ignorantia fit: ut græci in latino: latini in græco sermone surdi sint: Deniq̄ omnes ut. M. Tullii uerbis utar: in his linguas: quas non intelligimus: quæ sunt innumerabiles surdi profecto sumus: Diuus quoq̄ Augustinus libro de ciuitate die unde uigesimo in hanc sententiam scribit hæc digna memoratu. In quo primum linguarum diuersitas hominem alienat ab homine. Nam si duo sibimet inuicem fiant obuiam neq̄ præterire sed simul esse aliqua necessitate cogantur: quorum neuter nouit linguam alterius: facilius sibi animalia muta etiā diuersi generis q̄ cum illi sint homines ambo sociantur: quando enim quæ sentiunt inter se communicare non possunt. propter solam linguarum diuersitatem. nihil prodest. ad sociandos homines tanta similitudo naturæ: Ita ut libentius homo sit cum cane suo q̄ cum homine alieno. VBI ducis? At-

**Vitis la-
tia.
Ennius cētū-
turio.**

tende elocutionem inusitatam: ubi ducis? cum ex grammaticali disciplina & norma dicendū fuerit Quo ducis? Verum Lucius noster ut ego opinor: nō minus scite q̄ festiuite militem grāmaticæ institutionis ignaræ inducit militariter loquentem puaricato grāmaticorū decreto: minimeq̄ obseruantem placita donatistarū. SED mihi inquit: Verba militis insolentis. qui nullo iure asinum ab hortulano abducere contendit tāq̄ probet responsum illud galloꝝ ferox & iniquū: qui Romanis dixerunt se in armis ius ferre. & omnia fortium uirorum esse. Plato quoq̄ in gorgia prodidit natura comparatum esse ut præstantior plus habeat q̄ inferior: & potentior q̄ debilior. Vnde & pindarus herculem ait neq̄ emptos neq̄ donatos gerionis boues abegisse: ut pote naturali ipso iure dictante: & boues & cætera omnia. quæ ab hominibus possidentur eius esse debere qui præstantio sit atq̄ ualentior.

**Surdus
hō in alie-
na ligua.**

PRAEfidis: Nomē præsidis generale est: quo omnes prouincias regentes significantur. præses pro-

**Respōsū
galloꝝ.
Omnia
fortiū eē.
Præses.**

uincia

nunciæ maius imperium in ea prouincia habet omnibus post principem. præsidibus ituris in prouinciam publice locari solent. tabernacula. & iumenta farcinaria ad utèilia deportanda. Augustus uero auctore Suetonio instituit ut certa pecunia cõstitueretur proconsulibus ad mulos & tabernacula: hic legimus apud Iampridium. Quod Alexander Romanus imperator præsidis prouinciarũ ita istruēbat ut acciperent mulos binos. equos binos muliones & alia necessaria reddituri deposita administratione mulos equos & muliones. cætera sibi habituri. si bene egissent: In quadruplum reddituri si male.

PRIORIS plagæ: Qua scilicet eum obtundens miles uitigineo fuste ex asino deturbauerat.

prioris plagæ uulnere pro lapsum capite sanguinem detergens: rursus deprecatur: ciuilius atq; mæfuetius uersari cõmilitonem: idq; per spes prosperas eius orabat adiurans. Nam & hæc ipse aiebat: iners asellus & nihilo minus morbo detestabili caducus: uix etiã paucos olerum manipulos de proximo solet: anhelitu læguido fatigatus: subuehere: nedum ut rebus amplioribus idoneus uideatur gerulus. Sed ubi nullis p̄cib⁹ mitigari militem: magisq; in suam perniciem aduertit efferari: iamq; in uersa uite de uastiore nodulo crebrũ suum diffindere: currit ad extrema subsidia: simulans quærere: ad cõmouendam miserationem: genua eius uelle contingere: summissus atq; incuruatus: arreptis eius pedibus utrisque sublimen elatum terræ grauiter applodit. & statim: qua pugnis: qua cubitis: qua moribus: etiam de uia lapide correpto: totam faciem: manusq; eius & latera conuerberat. Nec ille ut primũ humi supinatus est: uel repugnare: uel omnino munire se potuit: sed plane identidẽ cõminabatur: si surrexisset: sese concisurũ eum machera frustra. Quo sermone eius cõmonefactus hortulan⁹: erripit ei spathã eaq;

MORBO caducus: Ostendit hortulanus asellum illum minime expetibile esse minimeq; preciosum: ut pote qui inualidus fit: & comitali morbo conflisteret: fiatq; cassabundus: sed hoc rustice magis dictum: q̄ scite ẽ: cum morbus comitalis siue caducus non tam ad iumenta: q̄ homines pertineat: quo non pauci uexantur de quo copiosissime apud Sueronium in primo commenatario. Plinius. & ceteri scriptores tradũt solas animalium coturnices præter hominem sentire morbũ comitalem. Quod si uerum est. Asinus huic morbo obnoxius esse non potuit. **MANIPULOS**: Fasciculos herbarum hortensiu: quas hortulani manipulis alligatas frequenter in urbem deferre uenales consueuerunt. **REBUS** amplioribus: Sarcinis præsidis aduehendis: dixerat enim miles uelle se uti opera aselli. huiusce doctuarii ad farcinas præsidis deferendas.

Coturnices morbo caduco obnoxie

VICE: Errore unius littere minutulo quidem corrupta dictio est. sed qui etiam intelligentiam eruditi lectoris obturbet ac remoretur. proinde legas uite. ut sit sensus militem insolentia familiari efferatum inuertisse uitam: quod militare gestamen est: ut ea scilicet parte: quæ nodosior ẽ: & uastior: quæq; manu cõtineri solet diffunderet caput hortulano. **SIMVLANS** quærere. Purior lectio est si legat simulanq;: ut sit particula tantũ copulatiua. **GENVA** cõtingere. Deprecatores supplicesq; genua attingunt ad hæc manus tendunt: hæc ut aras adorant: ut sæpe iam dixi. Antiquitas misericordiæ genua contempraui: ut frontem genio: & dextram fidei. **ARRĒPTIS** pedibus. In hanc sententiam est illud quinti curtii subductis repente pedibus arietauit ad terram. **TERRÆ** applodit. Allidit ad terram. & cum sonitu affligit. Lucianus. ἐκ τῶν ποδῶν ὑποσπασσῶν εἰς τὴν οἴον ἐκτιπέι. idest pedibus subtractis in uiam extēdit. **Qua** pugnis: Idest partim pugnis partim cubitis. hæc enim particula. in hunc sensum usurpatur. M. Tullio. Liuiio. Plinio cæteris. ad præsens succurrit illud ex epistolis Plinii. medium tẽpus distentum impeditumq;: qua officiis maximis: qua. amicitia principum egisse: apud Plautum ait parasitus. Meus ẽ balista pugnus: catapulta cubitus. **Qua** moribus: Parti moribus: morsus hominis iter asperimos munerat. ut tradit Plinius in .xxviii. medetur sordes exauribus. Lucianus. (παίει) ἐκεί πορ οὐτῶ χειρὶ καὶ ποδί καὶ λιθοῦ ἐκ τῶν οἴων. i. feriebat illũ manib⁹ pedib⁹ lapide de uia correpto.

REpugnaĩ. Græce dicitur. ἀρτε. μ. ἀχ. εἰσ. θ. αἰ. **IDENTIDẽ**. Frequẽter sepicule. **CONcisurum** machera. ex Luciano. ἠπείλει εἰ ἀρασταῖνα ποκτέρεῖν τῆ. μ. ἀχ. αἰρ. græci macherã uocant spatham. siue gladium. ut lãdiximus. Vnde macherophori pro latellitibus ensiferis: & macheropios pro fabro gladiorũ: apud psalmographũ lingua eorũ gladius acutus græce dicitur machera: & ita dixit ruffinus.

FRVstati. Minutati p̄ frustra. & minutias: aduerbiũ est de quo iã dictũ ẽ. **SPATHã**. Antiqui græco uocabulo spathã dicũt ensem: & ap̄d græcos scribit p̄. θ. idest th. mirũ illd̄ qd̄ hæc dictio quis græca sit notior tñ uulgo est: atq; frequẽtior i quotidiano idiomate: q̄ ensis gladius mucro sicut sexcẽta alia de qbus alias: Milites Romani grauis armaturæ habebant auctore Vegetio gladios maiores quos spathas uocant: & alios minores. quos semi spathas uocant plumbatas quinas positas in scutis quas primo

Genua misericordiæ: Fronsiuo.

Qua.

Macherophori. Macheropius. Spatha. Semispata.

- impetu iaciunt. præterea spathæ apud græcos. ut docet Iulius pollux appellatur ramus palmæ: a qua balani hoc est dactyli dependant: quo in significato est illud ex leuitico sumetis uobis die primo fructus arboris pulcherrimæ spatulasq; palmarum. ab spathe fit $\nu\pi\sigma\kappa\omicron\rho\iota\sigma\mu\alpha$. hoc est diminutiuum spathalion hinc apud Martialem lēma est. spathalion cariotarū: accipiturq; pro ramulo palmæ cum dactylis dependentibus: quas cariotas & cariotidas idonei auctores appellant: nō me fallit in plerisque codicibus epigramatarii poetæ non spathalion legi. sed petalion. qui etiam spathalia sunt Plauto & Plinio instrumēta deliciarū muli ebriū: quæ Hermolaus barbarus a spathale nymp̄ha deduci autumat. ego aut a uerbo græco spathao quod significat delicate ago ut apud Aristophanem $\omega\gamma\upsilon\rho\alpha\iota\lambda\iota\alpha\sigma\pi\alpha\theta\alpha\sigma$ Longissime abiecta. Lucius $\kappa\alpha\iota\rho\iota\pi\tau\epsilon\iota\pi\omicron\rho\rho\omega$ id est & longe proiicit. Quiens: potens uales: quit enim dicit potest cuius contrarium est nequit. SIMVLat se mortuū: Lucianus. $\psi\epsilon\upsilon\delta\epsilon\tau\omicron\omega\sigma\tau\epsilon\theta\rho\eta\kappa\epsilon\epsilon\rho\tau\alpha\iota\sigma\pi\lambda\eta\gamma\alpha\iota\sigma$ mentitus est se mortuum esse ex plagis. NEC HOR. TVLVM CVRANS INVIFere: Lucianus ait hortulanū tradidisse hortum $\sigma\upsilon\rho\epsilon\rho\gamma\omega$ id est ut uerbum exprimā de uerbo. cooperatori cuiusdam colendū. uerba Luciani hæc sunt. $\tau\omicron\rho\mu\epsilon\rho\kappa\eta\tau\omicron\rho\mu\alpha\tau\omicron\upsilon\sigma\upsilon\rho\epsilon\rho\gamma\omega\tau\iota\rho\iota\epsilon\pi\epsilon\lambda\omega\kappa\epsilon\gamma\epsilon\omega\rho\gamma\epsilon\iota\rho$. TANTisper occultaret Tam diu donec euaderet iminēs periculū. Postulat autem particula tantisper post se dum donec: quoad. Terētius ego te meū esse dici tantisper uolo: dum: quod te dignū est facias. Interdū absolute ponitur & significat interea: & tam diu: Linius in primo id imperiū ei ad puberē ætatē icolumē mālīt tantisper tutela muliebri. Donatus tantisper dictū esse ait pro q̄si tantum. ut paulisper quasi paululū. & parūper quasi parē CAPITALē causam. Dicit. capitalis cā: qua agitur de capite. hominis & salute. Capital facinus dixerūt ueteres qd̄ capitis pœna luitur: apud Plautū capitalis edis facta est: apud oratiū ira fuit capitalis pro exitiali. & pestifera. sic & homo capitalis. M. Tullio dictus pronoxio. & pestilēti. COMPLICITIS pedibus. Lucius. $\epsilon\pi\epsilon\lambda\epsilon\alpha\rho\alpha\eta\epsilon\rho\iota\epsilon\kappa\tau\omega\rho\pi\omicron\lambda\omega\rho\kappa\omega\mu\iota\zeta\omicron\upsilon\sigma\iota\rho\alpha\rho\omega\tau\eta\kappa\lambda\iota\pi\alpha\kappa\iota\epsilon\sigma\omicron\iota\kappa\eta\pi\alpha\upsilon\pi\epsilon\rho\omega\rho$ id est me aut tollētes pedibus deportat p̄ scalas in cænaculum superius. DEORsus. Græce dicit $\kappa\alpha\tau\omega$. id est inferne siue inferius. DIREpit in cistulā. Cistulo & furtim irrepens occultatur sub cistula. Lucianus $\tau\omicron\rho\mu\epsilon\rho\kappa\eta\tau\omicron\rho\mu\alpha\tau\omicron\upsilon\sigma\upsilon\rho\epsilon\rho\gamma\omega\tau\iota\rho\iota\epsilon\pi\epsilon\lambda\omega\kappa\epsilon\gamma\epsilon\omega\rho\gamma\epsilon\iota\rho$. dominū meū in arca occultarunt. SVPERgesto orificio. In cista siue arca delituit hortulanus operculo supposito. ne uisceretur. Orificiū accipe pro tegumento siue opculo. quo cistæ os occluditur: orificia uentris duo sunt. quorū superius recipit deuorata & in follem stomachi recondit. inferius uero demissum intestinis adiacentibus inferitur: & inde uia est egerendi. auctor Macrobius in septimo saturnalium. EMERSVS graui crapula. Allegoricos tanq̄ experectus excitatusq; a somno post uinolentiam: & enim uinolentorum est ut crapula mergantur: quæ ut inquit Aristoteles in problematis est proprie feruor quidam & inflammatio ex uino: quæ plus conflictat q̄ temulentia: Plinius in. xxiii. de uino loquens sic scribit. Nouitium resinatum nulli conducit capitis dolorem & uertiginēs facit: ab hoc dicta crapula est. NVTAbundus. Lapfabundus uacillans titubante gressu & capite grauato. Lucianus $\omicron\lambda\epsilon\sigma\tau\rho\alpha\tau\iota\omega\tau\eta\sigma\epsilon\kappa\tau\eta\sigma\omicron\lambda\omicron\upsilon\tau\omicron\tau\epsilon\mu\omicron\lambda\iota\sigma\epsilon\pi\alpha\mu\omicron\sigma\tau\alpha\sigma\omega\sigma\epsilon\phi\alpha\sigma\alpha\rho\kappa\alpha\rho\eta\beta\alpha\rho\omega\rho\tau\alpha\iota\sigma\pi\lambda\iota\gamma\alpha\iota\sigma\eta\kappa\epsilon\rho\epsilon\iota\sigma\tau\eta\rho\pi\omicron\lambda\eta\rho$ id est miles ex uia uix surgens capite nutanti propter plagas uenit in ciuitatem. DEimpotentia. De infirmitate imbellia imbecillitate: Alias impotentia dicitur immodica intolerandaq; potentia: sicut & impotens tyrannus. & impotens fortuna pro nimium potens. INIURIam deuorans. Consimile ē illud Terentianū. accipiēda & musitāda iniuria adulescentiū ē. Cōmilitones. Græci $\sigma\upsilon\rho\sigma\tau\rho\alpha\tau\iota\omega\tau\alpha\sigma$ dicunt cōmilitones q̄ & cōmilites dicit: cōmilitiū quoq; appellant cōmunē militiam. Lucianus $\kappa\alpha\iota\tau\omicron\upsilon\sigma\sigma\tau\rho\alpha\tau\iota\omega\tau\alpha\sigma\tau\omicron\iota\sigma\sigma\upsilon\rho\alpha\upsilon\tau\omega\epsilon\rho\tau\upsilon\chi\omega\rho\sigma$

Spatha
ion
Cariotæ.

Tantisper

Capital.

Orificiū.

Crapula

Impotentia
Cōmilitones.

CONtubernio: Domicilio militari significanter & proprie: nam contubernium dicimus decē mi- Commi-
lites sub uno papilione degentes: quibus qui præest caput contubernii nominatur. Centuria in de- lites.
cem contubernia diuidebatur. TANTisper: Interim aliquādiu absolute dictum ut supra annotaui- Commi-
mus. GENium milites per genium imperatoris & maiestatem iurant: se nunquam defe- titium
litiam: nec mortem recufaturos pro Romana re publica: & omnia se strenue facturos: quæ præcepit Contu-
Imperator: ideoq; sacramenta dicuntur. ut docet Vegetius. hinc apud Satyrographum legimus. nūc bernium
Imperator: ideoq; sacramenta dicuntur. ut docet Vegetius. hinc apud Satyrographum legimus. nūc Sacramē
Imperator: ideoq; sacramenta dicuntur. ut docet Vegetius. hinc apud Satyrographum legimus. nūc ta.

contubernio se tantisper absconderet. Nā p̄ter propri-
am contumeliā: militaris etiā sacramēti genū ob amif-
sam spathā uerebatur. Ipsi autē signis nostris enotatis:
īuestigationi uīdicteq; sedulā darēt operam. Ne defnit
uicinus perfidus: qui nos illico occultari nunciaret.
Tum cōmilitones accersitis magistratibus: mentiūtur
sele: multi p̄cii uasculum argēteū p̄sidis ī uia perdidif-
se: idq; hortulanum quēdam reperiisse: nec uelle resti-
tuere: sed apud familiarē quēdam sibi delitescere. Tūc
magistratus & dāno præsidis nomine cognito: ueni-
unt ad diuersorii nostri fores: claraq; uoce denunciāt
hospiti nostro: nos quos occultaret apud se: certo cer-
tius dedere: potius quam discrimen proprii subiret ca-
pitis. Nec ille tantillum cōterritus salutiq; studēs eius
quem ī suam recēperat fidem quicq; de nobis fatetur:
ac diebus plusculis: nec uidisse quidem illum hortula-
num contendit. Contra militones: ibi nec uspiam: illū
delitescere adiurantes: genium principis cōtendebant.
Postremū magistratibus placuit obstiate denegātem:

as cedes perq; medios hostes impetu facto gladiū tandē in magno armorū atq; cadauerū aceruo iue-
nit. Timebat ergo miles ne ob amiffā spathā. ex disciplina militari pœnas penderet: Apud plautum
epidicus. cū audisset hostes potitos eē armis herilis filii exclamat edepol facinus ī probū. IPI: Scilicet
cōmilitones. Signis enotatis: Obseruatis uestigijs cæterisq; signis propter q̄ iuenire possent nostra
latibula. Vicinus perfidus. ΠΗΛΑΚΑΡΟΣ ΥΕΙΤΩΡ ut inquit hesiodus: mala res est uicinus malus: cō-
tra bonus uicinus maximū bonū est. apud terentiū chremes uicinitatē in propinqua parte amicitia
reputat. NVNciaret: Militaribus. OCCultari: A uicio. ACCersitis magistratibus: Lucianus. παρα-
λαβὲν βραουσι τοὺς τῆς πολέως ἀρχοῦτας idest assumunt ciuitatis magistratus. MENTiun-
tur: Cum dedecorosum esset confiteri militem ab hortulano cēsum esse uerberibus: excogitant frau-
dis diuerticulum: ut domum illam in qua hortulanum cum asino latebat sub honesta occasione per-
scrutari possint. alioqui magistratus illorum petitionem illuissent. DANnō cognito: Tanquam re-
uera uasculum argenteum preciosum præses perdidisset. OCCultaret certo certius: Quos scirent cer-
tissime ab illo occultari: sic. n. loqmur uero uerius ē. p̄ uerissimū ē: certo certī p̄ certissimū. Stoici talē
locationem non probant. apud quos non sunt gradus comparationis superlationisq;. & n. ex dog-
mate illorum: nihil est plano planius: nihil recto rectius: nihil beato beatius: nihil certo certius: super
quo. M. Tullius: Seneca: cæteri scriptitauerunt. Discrimen capitis. Qui receptator est furis: qui occultat
fugitiuum ex legis præscripto mulctatur: nam ut scienter & salubriter scribit Vlpianus. congruit bo-
no præfidi curare ut pacata prouincia sit. qui latrones fures conquirere debet: & prout quisq; delique-
rit in eum animaduertere: receptatoresq; eorum coercere: sine quibus latro diutius stare non potest.

TANTillum. Minimum. SALuti eius: Scilicet hortulani. MIlitones: Attende positum militones
pro milites: ea forma qua commilitones. qui & commilites dicuntur: græci: στρατιώταισ appellāt.
Illum delitescere: Lucianus: στρατιώταισ ἄλλορ εφασαρείταισ κηπουροῦ καμειτορ κειρορ
ορορ. idest militones dixerunt intus esse hortulanum & illius asinum. IBI nec uspiam: Distincte le-
gendū ē hoc intellectu asseuerabāt milites: ibi delitescere hortulanū. nec uspiā alibi. ADiurate genium
p̄ncipis. Paulo ante dicitur ē ex auctoritate Tertuliani: qd̄ prisca romāi genū p̄ncipis deierabāt. malebātq;
p̄ deos oēs: q̄ unū gēiū p̄ncipis peierare: (sci. Vlpianus titulo de iure iurādo: si qs̄ iurauerit ī re pecunia
ria p̄ genū p̄ncipis & piurauerit: sustibus eū castigādū: eiq; dimisso sup̄dici debere ip̄ortūe noli iurare.

Commilites.
Commilitium
Contubernium
Sacramēta.

Genius
cæsaris.

Arma
amittere
criminosum.

Nihil re-
cto recti.

Nō licet
peierare.
p̄ genū
principis

- Scrutini-
um.** SCRUTINIO: Annotandū multa eē uerba uernacula protrita plebeia uulgaria: q̄ in usu sunt erudito-
rū: ut scrutiniū hoc in loco ponit̄ pro scrutatōe inuestigatōe q̄: sicut passim uulgo loquunt̄: ab eo uer-
bo qd̄ est scrutator nimirū scrutiniū deriuat̄: pōt̄ & aduerbiū eē scrutinio eodē tñ significatu. PVBlicis
**Liturgi-
Lictores.** ministris: Viatores: apparitores: lictores. apud Romanos dicunt̄ publici ministri. græco uocabulo.
unde. λειτουργουσ uocant. απο του λειτουργεισ qd̄ significat ministrare: unde Plutarchus autumat
lictōres dictos eē. nostri uero a ligando: sic lictōrē dici: ut a legendo lictōrē prodiderunt: officiū enim
lictōris erat ut ligaret uiceretque
quē iussisset magistratus: hic apd̄
liuū & M. Tullii lictor liga ma-
nus. tiro tñ Ciceronis libertus li-
ctōrē uel a lino uel a licio dictum
scripsit: licio. n. transuerso: qui ma-
gistratibus inquit p̄ministrabant
cicti erāt. ANgulari: Per omnes
angulos & cūcta domus loculanū
ta. COMparere apparere: Ac ui-
sitari. GLiscit: Inde glires dicti: q̄
sono gliscūt. & pingues fiūt: filius
gliscit eliseo uiolētior ira tyrāno:
columella in. viiii. turf̄ iqt̄ p̄ hye-
mē difficulter gliscit hoc est pin-
guescit. & opinat̄. idē ait gallinā:
q̄ p̄tia luna saginari cōpta sit uice
sima p̄gliscere. VTRiusq̄: Legē
dū ē utriq̄ secus. ut sit sensus: cōtē-
tio crescit uiolēta ex utraq̄ parte
militū. f. & hospitis: cū milites asse-
uerarent p̄ cōpato hortulanū &
asinū itra edes delitescere: hospes
uero obstinate pertinaciterq̄ de-
negaret. FIdē cæsar̄: Auxilium
apud comicos poetas: fides pro auxilio frequētissime ponit̄: unde & illud uulgatissimū: pro homi-
nū atq̄ deū fidē. IDENTidē: Frequenter. DOMini numen: Lego deum numen pro: deorum locu-
tione apud ueteres usitatissima. numen autem dicitur quasi nuntius dei ac potestas. ET inquieti pro
**Inquies.
noctur-
na.** cacitate: Inquieta petulantia attende q̄ declinatur hic & hæc & hoc. inquietis. sic apud plini-
um dicitur animus inquietus. apud eundem inquietis nocturna ponitur pro inquietu-
dine nomine substantiuo Consimiliter. A. Gellius inquit. ut interea labor hic uigiliarum & inquietis
suauitate paulisper uocum atq̄ modulorum acquiesceret. Lucianus. ο αγρωχος και παρτα περι-
εργος εγωβουλο μεροσ μαθεϊρ τιρες φερ οι βοωρτες διακνιτω αρωθ ερ κατωδια της θυ-
ριδος. Ego strenuus & inquietis. & in omnibus curiosus cognoscere uolens quinam essent illi uocife-
rantes superne prospicio in partem inferiorem per fenestram. COLLimatis oculis: Obliquatis. De
tortis. Terentius in eunucho inquit. Ego limis aspecto exponit Donatus. limos dici obliquos atque
**Limis
Limē.** transuersos. unde limen quoq̄ dicitur quod ingredientibus exeuntibusq̄ transuersum est. cum igi-
tur homines non recta facie sed transuersa intuentur limes dicuntur aspicere & limis oculis: & collim-
matis. Plinius in. viii. de leonibus scribens sic inquit. nec limis intuentur oculis aspiciq̄ simili modo
nolunt. plinium emulatus Solinus. Dixit breuius & obscurius nunquam limo uident minimeq̄ se
**Limo ui-
dent.** uolunt aspici apud. M. Tullium uerbum est collimare pro eo quod est ferire signum destinatum ocu-
lis collimatis. sic enim inquit in secundo de diuinatione ne: qui est enim qui totum diem iaculans
**Collima-
re.** non aliquando collimet limare caput planto. Neuius. turpilio poetisq̄ ueteribus est coniungere ca-
put & copulare id quod amatores inter se potissimum amoris causa factitare consueuerunt. INco-
**Limare.
caput.** ram. Lucius noster sæpe dicit ad instar incoram. & alia pleraq̄: quæ a nobis simpliciter usurpantur: sic
ueteres usitati sunt. CONTinuo: Statim. EMERsis: Legi potest emensis utraq̄ lectio probabilis.
SCRVPulofus: Diligentius. solicitius. curiosius. CISTA reuelata: Detecta patefacta detracto orifi-
cio ac operculo. Lucianus. ευρισκουσι τορε μορ λ εσποτηρ τη κιβωτω εκκει μερορ. id est inue-
niunt dominum meum in arca iacentem. PENsurum. Soluturum. pendere pœnas soluere signifi-
**Pendere
pœnas.** cat. ab eo q̄ æte graui. cum uterentur Romani penso eo non numerato debitum solebant. unde &
pensiones dicte. plinius in. xxxiii. libralis inquit & dipodius appendebat. assis quare aris grauis pœ-
na dicta: sic & Virgilius. tum pendere pœnas cecropidæ iussi. Luius quoq̄ inquit sat pœnarum pen-
sum est. deniq̄ elocutio hæc. apud omnes luculentos scriptores frequentissima est: ut dicant pende-
re pœnas pro soluere. Namq̄ antiquorum pœnæ. omnes dicitur pecuniariæ: qd̄ & grāmatici tradūt.

scrutiniō detegere: immissis itaque lictoribus: cæterisque publicis ministris: angulatim cuncta sedulo perlustrari iubent: uel quisquam mortaliū: ac ne ipse quidē asinus intra limen cōparere nūciatur. Tūc gliscit uiolentior utriusque secus cōtentio: militū: pro comperto de nobis asseueratiū: fidēque cæsar̄is idētidē ip̄loratiū: at illius negātis: assidueq̄ domini numē obtestātis: qua cōtētōe: & clamoso strepitu cognito curiosus alioq̄: & inq̄eti procacitate prædit̄ asin̄: dū obliquata ceruice per quandā fenestulā: q̄dam sibi uellet tumultus ille: prospicere gestio: un̄e commilitonib̄ casu fortuito conlimatis oculis ad umbram meam: cūctostestatur incoram: magn̄ deniq̄ continuo clamor exort̄ ē: & emer̄sis protinus scalis iniecta manu: q̄dam me uelut captiuum detrahunt. Iamque omni sublata cōtione scrupulosius contemplantes singula: cista etiam illa reuelata repertum: productumq̄: & oblatum magistratibus miserum hortulanū: pœnas scilicet p̄fusq̄

IN publicum carcerem: Græce. ΔΕΣΠΟΤΗΡΙΟΝ dicitur publicus carcer. Lucianus. ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΣΜΟΤΗΡΙΟΝ ΠΕΜΠΟΥΣΙ. CAuillari: Irridere & iocari. Lucianus. ΕΥΓΕΛΩΡ ΕΠΙ ΤΩ ΜΗΡΥΣΑΡΤΙ ΕΚΤΩΡ ΥΠΕΡΩΩΡΚΑΙ ΠΡΟΔΟΡΤΙ: ΑΥΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗΡ. idest ridebant q̄ ex superiore tabulato asinus ostenderet p̄deretq; ipsius dominum. DE meo prospectu: Quod scilicet per fenestram prospiciens. me & hortulanum prodidissim. EX prospectu & umbra. Lucianus. ΣΙΚΚΟΚΤΟΤΕ ΕΞ ΕΜΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΗΛΘΕΡ ΕΙΣ ΑΥΤΡΩΠΟΥΣ ΟΛΟΤΟΣ ΕΞ ΟΡΟΥ ΠΑΡΑΚΥΨΕΩΣ. idest tunc primum ex me. hic sermo inter homines or-

in publicum deducit carcerem: summoq; risu de meo prospectu cauillari nō desinūt. Vnde etiam de prospectu & umbra asini natum est frequens prouerbium.

tus est ex asini prospectu: prouerbium hoc ex prospectu & umbra asini significat. ex re insperata sæpe magna res prodi atq; manifestari adduciq; in discrimen: sicut ex prospectu asini detectus est.

Ex asini prospectu.

proditus hortulanus delitescens interpres. Luciani prouerbium hoc ΕΞ ΟΡΟΥ ΠΑΡΑΚΥΨΕΩΣ parū eleganter interpretatur. ex asino conspecto. cum fuerit dicendum ex asini prospectu: quod & uerba græca significant: & docet Lucius noster. Apud græcos celebrē est id prouerbium ΟΡΟΥ ΠΑΡΑΚΥΨΕΩΣ de his qui ridicule calumniantur. Ferunt enim asinum fregisse uasa fictilia in figuli officina per fenestram prospicientem. unde Asinus in ius uocatus a domino tabernæ interrogatus cuius criminis insimularetur dixit. ΟΡΟΥ ΠΑΡΑΚΥΨΕΩΣ. idest de asini prospectu / alii tradunt / q̄ asino prospiciente aues euolarunt / diruperuntq; telam. Quapropter dominus telæ asinarium in ius uocauit: qui rogatus quam ob causam reus fieret dixit ex asini prospectu. unde natum est adagium. Sed attē de quæso lector: & nunc mihi totus adesto q̄ cum Lucianus tantum dixerit ex prospectu asini natū prouerbium noster addidit de prospectu & umbra. scito non hoc simpliciter intelligendum: propter umbram asini: ad quam unus cōmilitonum oculos direxit. & ex ea deprendit hortulanum delitescētem. Sed ut ego sentio clanculum & dissimulanter alludit ad prouerbium alterum græcum ΥΠΕΡ ΟΡΟΥ ΣΚΙΟΣ. idest de umbra asini: quo uti solemus de eos qui desiderant nosce futilia & friuola: minimeq; utilia: Cuius meminit menāder in enchiridio. & plato & alii complusculi: Ductum autem est p̄ uerbium ex fabula qua traditur iuuenem conduxisse mercede asinum: & cum sub umbra asini per meridiam æstum quiescere uellet exturbatum esse ab asinario asserente se illi asinum tantum locasse non umbrā: ex hoc uentum est in iudicium ab utroq; quod cum olim in iudicio causæ capitalis coram iudicibus fastidiosus recitasset demosthenes: & illi mox expergefacti fabellæ lepiditate: cuperent nosce quis fuisset exitus rei subiunxit orator oppido q̄ tempestiuiter & scite. ΥΠΕΡ ΟΡΟΥ ΣΚΙΟΣ ΑΚΟΙΝ ΕΙΡΩΑΡΔΡΕΣ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΑΡΘΡΩΠΟΥΔΕ ΚΥΡΔΥΡΕΝΟΥΜΙΟΣ ΥΠΕΡ ΨΥΧΗΣ ΟΥΔΕ ΤΗΣ ΦΩΡΗΣ ΑΡΕΥ ΕΣΘΕ. O uiri. inquit cupitis audire de umbra asini: hominis autem pro anima periclitantis defensionē audire non uultis. Sunt & illa apud eosdem græcos de asino quoq; celebrata prouerbia. ΟΡΟΣ ΠΡΟΣ ΑΥΛΟΝ. asinus ad tibiā. ΟΡΟΣ ΛΥΡΑΣ. asinus ad lyram. ΟΡΟΣ ΕΙΣ ΑΧΥΡΑ. asinus in paleas. dicitur at hæc paroemia de his qui præter sp̄em incidūt in bona illisq; uoluptarie fruuntur. celebrant & illud. ΟΜΟΡΚΕΙΡΕΙΣ. asinum tondes / de hominibus inefficacia aggredientibus. asinum enim tondere nō possumus: cui consimile est hoc ορου ποκουσθητεις. idest asini uellera quæris.

De umbra asini. Fabella lepidā.

Asinus ad Tibiā. Asinus in paleas. Asinum tondes

Decimi Commentarii Argumentum.

Noc decimo libro cōtinet militis cū asino ad ciuitatē accessus. facinoris muliebris ob amorē incestum: infandūq;: luculenta descriptio. asini duobus fratribus facta uenditio. quorū alter pistor erat. Alter cocus. Mox fratre ob asini furtiuā rapinā cibariā dissidiū atq; cōtētio. Asini uita genialis: & parasitica sub dño mitiore: eiusdēq; cū matrona amorabūda cōcubitus: foeminæ scelestæ ad bestias dānatio: iudicii paradisi edicio: asini fuga ex spectaculo.

In sequenti meus quidem dominus hortulanus quid egerit: nescio: me tamē miles ille: qui propter eximiā impotentiam pulcherrime uapularat: ab illo præsepio nullo equidē contradicente: diductum: abducit: atq; a suo cōtubernio: hoc enim mihi uidebatur: sarcinis propriis onustum & profus exornatum: armatūq; militariter: producit ad uia: nā &

In sequenti: Græce δὲ τὴλυσ τεραία. Quid egerit nescio: Ex Luciano sic scribete. ΤΙ ΜΕ ΠΡΕΤΑΘΕΡΟΚΙΤΟΥΡΟΣ ΟΣΕΜΟΣ ΔΕΣΠΟΤΗΤΟΥ ΚΟΙΔΑ. id est qd̄ passus sit hortulanus meus dominus nescio. OB eximiā ipotētiam: Vtq; ob iualētā & ibelliā: an ob imodicā militarēq; potētā: ac ī solētā: abiguū ē. cōstat. n. militem uapasse cū ob ifirmitatē uiriū qb̄ hortulanus p̄polebat tū ob cōtūma

Abducere.

tiam impotentiamque tyrannicam: dum militariter cedem hortulano minitatur. ABDVCIT: Abducitur proprie alienus abducimus inuitos: ut docet Donatus: a Luciano autem dissentit qui refert a milite uenditum esse asinum ΠΕΡΤΕΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ ΑΤΤΙΚΩ. idest uigintiinq; atticis minis.

LIBER

Arma ex terfa sint. **G**Aleam nitore præmicantem: Ex præscripto disciplinae militaris: arma debent esse extensa: atque radi-
 antia. Ad officium tribuni militum pertinet: & sollicitudinem: auctore Vegetio: ut miles ueste niti-
 dus. Armis bene munitus ac fulgens exercitationis usu & disciplina eruditus incedat. item præcipit
 eligendum centurionem: qui contubernales suos ad armorum exercitium cogat: ut bene uestiti &
 calciati sint: ut arma omnium defricentur: ac splendeant. & extat epistola Aureliani imperatoris ad
 tribunum scripta: qua præcipit ut arma terfa sint: & profecto laus est imperatoris miles cultus. & mi-
 cantibus armis instructus. Lau-
 dant scriptores caesarem dictato-
 rem: quod haberet milites tam cultos:
 ut auro & argento politis armis
 ornaret. simul & ad speciem & quo-
 tenaciores eorum in prælio essent
 metu dani. Lampridius quoque
 refert Alexandrum Romanum
 imperatorem sibi fecisse argyroa-
 spidas & chrysoaspidas milites cum
 clipeis argentatis & auratis: exem-
 plo Alexandri macedonis: quem
 tradunt scutis militum argente-
 as laminas: equis frenos aureos
 addidisse. loricas quoque alias auro
 alias argento adornasse. LAN-
 ceam longissimo hastili: cum Lu-
 cianus hunc in macedonia mili-
 tem fuisse describat. intelligimus
 sarissam significari. & enim sarissa
 ut docet helianus in tacticis Lan-
 cea est: qua utitur phalanx mace-
 donica. longitudine. xiiii. cubito-
 rum: quorum duo manus continent reliqua. xii. prominent: inde sarissophori nostris scriptoribus di-
 cti: qui sarissas gestant. **S**Edulo: Instanter diligenter. Cluitatula graece. πολιχριοῦ dicitur ex ὑποκο-
 πῳ. μᾶτος. idest diminutiui formula. **D**Ecurionis: Modo decurionem accipe pro turmae equitum
 praefecto. potest etiam accipi pro senatore municipali: & enim senator in municipiis dicitur decurio:
 ut suo loco copiosius est annotatum: est autem decurionis militaris officium conto scienter uti: & tur-
 males suos: idest equites sub cura sua positos erudire ad omnia quae equestris pugna deposcit. **D**Ucatum
 sustinebat. praefecturam gerebat ducatus dicitur praefectura sine prepositura & imperium militare a duce: ut
 principatus a principe. tribunatus a tribuno. in Aureliano inquit flavius uopiscus. habuit multos du-
 catus. multos tribunatus. apud Suetonium ferebat ducatus & imperia ludere: uideat signare chiliarchum.
 sic enim graeco uocabulo noitur tribunus militum: qui praest mille militibus. ex disciplina romanae
 militiae: ut docet Iosephus in tercio belli iudaici. milites ad centuriones. illi ad chiliarchos conueniunt
 salutatum: cum quibus ad summum omnium ducem uniuersi ordinum principes: ille autem his ex more dat praec-
 pta perficienda subiectis. **D**Esignatum facinus. Praue & perperam factum designare est rem nouam
 facere in utraque parte. & bonam & malam. praeue & recte facta designata apud ueteres dicebantur: hic in ma-
 lam partem ponitur. Designatores dicitur: qui ludis funebribus praesunt. ob eam causam ut credit Dōatus.
 quod ipsis ludis multa fiant noua & spectanda. Terentius in adelphis: modo qui designauit. **D**ominus
 aedium: Decurio significat. **I**Uaenē probe litteratum. idolon & simulachrum huiusce iuuenis probissi-
 mi quem Lucius noster hoc in loco describit. est Bartholomeus Blanchinus municeps meus: qui No-
 bili genere natus: bonis moribus ornatus litteris litteratis excultus. auditor meus. mihi quoque summa be-
 niuolentia copulatus effingit ac representat iuaenē ex omni parte laudabilem. Dotibus animi accedunt
 bona corporis: atque fortunae. Diligit doctos. & me imprimis. contubernio proborum artificum letat: ma-
 ximeque pictorum: habet domi ueluti in larario nomismata ex auro & argento compluscula: quibus minu-
 tam magnorum uiuorum facies expressae conspiciunt: oculi & quiete litterariae comprimis probat: & sectat: mode-
 stia & probitate praecipuus uiuit in celibatu: quauis eum generem optet summates. Prosusque huic Apule-
 iano iuueni cetera simillimus: nisi quod nec patrem habet. nec Nouercam domi. & melioribus annis na-
 tus: fortunatus degit nec insidias nouercales pertimescit. quibus obnoxius fuit hic: quem Lucius no-
 ster perscribit dilectum esse a nouerca: amore incesto: & infando. **C**ONsequenter modestia praecipuum: Pietas
 modestia humanitas sunt sequela & comites litterarum: litterarum bonos mores & uirtutes omnes pollicitas edocent
 humanitatem ueteres appellauerunt. id prope modum quod graeci παιδεία nostri eruditione institutioneque
 in bonas artes dicunt: quas qui sinceriter appetunt: hi sunt uel maxime humanissimi. e contrario αμω-
 σος idest sine musis & litteris apud graecos dictus pro inelegante & rustico atque impolito.

MAtrimonium

DECIMVS

Matrimonium reparauerat. Secunda uxorē duxerat: Digamiāq; celebrauerat. sicut iprobe neptunū ac Digamia
 cufat qui iterū naufragiū facit. ita qui secūdis pedicis cōiugalibus iplicatur: iniq; uitā uxoriā statūq; ma
 ritō: criminatur: semel ducēda uel sapiēti uxor est: ut politice & ciuilitē uiuere uideat. sed si digamus digamus
 hoc ē bimaritus eē appetit: & digamiā mūnera decātat: uecors ē. Nā priā uxor aut bona fuit aut mala
 si bona nō ē secūda uxor ducēda: q̄ primā cōsimilis eē nō poterit quinimo timēdū: ne ī locū bonā pef
 sima succedat: cū proba sit rara auis ī terris nigroq; simillima cygno: si uero mala. tāto mīus ē ducēda.

matrimonium sibi reparauerat: ductaque alia filium
 procreauerat alium: qui iam duodecimum ætatis an
 num supergesserat. Sed nouerca: forma magis: q̄ mori
 bus in domo mariti præpollens: seu naturaliter ipu
 dica: seu fato ad extremum impulsā flagitium: oculos
 ad priuignum adiecit. Iam ergo lector optime: scito te
 tragœdiam non fabulam: legere: & a focco ad cothur
 nū ascendere. Sed mulier illa: quādiu primis elementis
 cupido paruulus nutriebatur: ibecillis adhuc eius ui
 ribus: facile ruborē tenuē deprimēs: silētiō resistebat.
 At ubi cōpletis igne uesano totis p̄cordiis imodice bac
 chatus amor exestuebat. seu iēti deo iam succubuit: ac
 langore simulato uulnus animi mētitur ī corpis uali
 tudie. Iam cætera salutis uultusq; detrimēte: & agris:
 & amātibus examuffim conuenire: nemo qui nesciat.

Cū iprobitas priā poterit ac de
 buerit osorē te facei ac fastidiosū
 totius fœmineæ natōis: sicut etiā
 euripides mulieres fere oīs ma
 iorē ī modū exosus fuisse dicit q̄
 simul duas uxores habuerit: qua
 rū matrimonii p̄tebat. Quod
 aut digamia monogamia dete
 rios sit. hinc liquet q̄ digamus ī
 clerum eligi nō pōt: hieronymus
 tū iquit nō dāno digamos: imo
 ne trigamos: & si dici pōt octo
 gamos. SEV fato ipulsa. Pleriq;
 oēs ī culpa: & maleficio reuicti p̄
 fugiūt ad fati necessitatē tāq; ī ali
 quod asyllū: & q̄ pessime fecerūt
 ea nō suā temeritati: sed fato eē
 attribuēda dicūt. Apud maternū
 genituræ explicatur q̄ maleuola
 stellarū radiatione faciunt nouer
 cas amor priuignorū: ī fando ipli

euripides
 osor mu
 lierum.

Nō dam
 no octo
 gamos.

Nouerca
 ti.

Tragœ
 dia con
 p̄nsio
 miseriar

Soccus
 Corhur
 nus.

Cothur
 nati.

antioch^o
 captus
 amore.
 nouerca
 Examul
 sim.

Amuffis
 amuffita
 ta.

cati. OC Vlos ad priuignū adiecit. Naturali & quasi genuino odio nouerca priuignos psequuntur
 hinc uerbū elegās nouercari p̄ eo qd ē agere more nouercarū: maligne. s. & inimiciter. Hinc Oratius
 ī epodo: qd ut nouerca me intueris. Plinius noster naturā homini nouercā tristē eē cēfer. Ergo igit cū
 nouerca priuignos naturaliter oderint: cū nouercalia odia sint famigerata. hęc priuigni amore ca
 pta est. hęc ardere cœpit ī libidines. icestas. cū talis amor sit omni odio detestabilior: execratorq; me
 lius est. n. odisse priuignū: q̄ turpiter amare. TRAGœdiā legere: In tragœdiis plerūq; amores incesti
 infandiq; explicatur. tragœdiā narrat quē admodū phedra amore fœdissimo priuignū hippolytū de
 peribat. Deniq; tragœdiarū argumēta sunt nefanda nouercarū priuignorūq; amationes: ideoq; euri
 pides petēte Archelao rege ut de se tragœdiā scriberet. abnuī ac p̄catus ē ne accideret archelao aliqd
 tragœdiæ propriū: ostēdēs nihil aliud esse tragœdiā q̄ miseriarū cōp̄nsionē: q̄ ut græci diffiniunt est.
 Δειπὼν περιχῆαι. rerum tristium. cōp̄nsio cum comœdia fit ἰδιωτικὴ καὶ πολιτικὴ πρᾶγμα
 τῶν ἀκίρδωρον περιχῆαι. priuatarū ciuiliūq; rerū sine piculo uitæ cōp̄nsio. p̄terea ī tragœdia fugiē
 da uita: ī comœdia capessenda exprimit. p̄ foccos aut materia comica p̄ cothurnos tragica significat:
 cū foccus sit calciamētū comœdorū hīstrionū: coturnus uero tragœdorū: qd ex uersu oratiano fat no
 tū est. hūc focci cœpere pedē gradēsq; cothurni: illud adde scitu dignū. q̄ cū cothurnus sit calciatus utri
 que pedi aptus Atheniēsēs hinc theramenē cothurnū cognominarūt: tāq; mō harū: mō illarū partiū se
 ctatorē: puerbiū quoq; apud græcos celebrat. εὐμεταβολωτερος κοθορρον. de his qui mobiles
 sūt & assidue imutātur. a focco ad cothurnū: expone a reuioribus ad graniora: a iocosis ad tristiora: a li
 citis ad illicita: a rebus comicis a tragicas. & enī Tragœdiæ ppriū ē amor ifandus atq; tristitia. A Scē
 dere: signate locutus stilius enī comicus humilis ē & materia. Tragicus uero caracter sublimis: sicut &
 argumētū. inde cothurnati dicti gradiloqui & instar aquilarū p̄ sublimia uolūtates. SILENTiō resiste
 bat: Silenter dissimulabat. BACCHAtus amor. Seneca labitur totas furor in medullas Igne furti
 no populante uenas. SEVIENti deo. Cupidini qui impotens flāmis simul & sagittis regnat in or
 be: cuius spiculis succumbunt mortales imortalesq;. qui superos ipsumq; iouem. qui numina ponti
 terrarūq; domat. CVPIdo paruulus. Tulliana sententia est. malum nascens facile opprimitur inue
 teratum fit plerūq; robustius. MENTitur ī corporis ualitudine: simulat se langore corporis affectam.
 cum animi egritudine tabescat. sic olim antiochus amore nouerca stratonices captus. cum cupidini
 se uienti succubisset: nec ullum remedium tanto malo reperiret simulans se corporis morbo confi
 ctari in lecto decubuit: qui mox opera & astu Erasistrari medici reualuit factus uoti cōpos. EXAmul
 sim: Exanimate optime ad unguem regulariter. Plautus ut hanc rem uobis examuffim disputē: Ad
 uerbium est: amuffis enim regula fabrorū est: qua architecti opus probabāt: uel ut alii uolūt ferramen
 tū quo ī poliēdo utuntur. inde amuffitata idoles Plauto p̄ examinata atq; p̄fecta. sic enī scribit in mi
 lite in hoc amuffitata sua sibi ingenua indoles. & ita hūc locū plauti legendū esse docet Nonius mar
 ta.

cellus cū in plautinis codicibus passim legatur, emussitata: quā tamē lectionē ut probā emaculatāque tueri possumus auctoritate Festi pōpeii, qui scribit emussitata dici ad amussim facta: & ne quis audeat id uelle cōuellere & calumniari: traditur hoc a Festo in dictionibus a littera: e incipientibus: Au. Gellius in primo iudiciū factū ad amussim diceret. **PALLOR** deformis: Egroti & amantis signa cōmunia. nā qui amat: & qui aegrotat, pallore deformat. De aegroto, notissimū Virgilianū illud, cōtinuo ē aegris alius color horrida uultū deformat macies. De amante illud Oratianū, & tinctus uiola pallor Amantium: ex p̄cepto quoq; nasonis: palleat omnis amans color hic ē aptus amanti. **LASSA** genua: Labant genua, in egroto, labant & in amatore qui uidens amica, & mēte & genibus tremir, iuxta illud Terētianū, totus parmeno trēo horreoq; post q̄ aspexi hanc aiunt phisici, ex nimio ardore effectū frigoris reddi: ut ex frigore nimio effectus ignis existit: natura enī magni calorē horrorē incutit: ut nimiae febres. **Qui** es turbida. **Quis** nescit turbidā inquietāq; quietē esse infirmis: qui insomniosi sūt: qui diuisi uisionibus agitatur: hinc Oratius uelut egri somnia uanae finguntur species. In eadē sententiā est illud per sianū, aegroti ueteris meditates somnia: idem quoq; est amoris affectus. Amator enī in star Achillis homerici: expertus loquor: nunc pronus in faciē, nūc supinus cubat, roto lecto uersat corpus: dum somnū oculis capere nō pōr: cuius tumultuosa per torū iactatio est: & inquietas nocturna. **SUSP**iritus uehementior. Suspiratus siue suspirium. Plutarchus sapio ceteri amatoribus assignat defectū uocis: ruborē uultus: mox pallorē in uultu oculorū: in cōtinuētē: sudores acutos motū uenae incredibilē: & crebra suspiria. Oratius quoq; signare uolens amoris indicium sic inquit in epodo. Amantē langor & silentiū arguit, & latere petitus imo spiritus. **FL**uctuare ardore febriū, si uidiſſes foemina hoc pacto languētē: credidisses eā ardentibus febribus torqueri, sed cū fleret signū erat cupidinae flāma: quā uitalia intrinsecus torrebantur: nā ut ait speciosissime poeta, est mollis flāma medullas interea & tacitum uiuit sub pectore uulnus, apud Ouidium inquit biblis amore tabescens, eē quidē lesi poterat tibi pectoris index, & color & macies, & uultus & humida saepe lumina, nec causa suspiria mota parenti. **HEU** medicorū. Imitatio maroniana. Heu uatū ignarā mentes quid uota furentē, quid delubra iuuant, medicos damnat inscitia: qui p̄ se soletter parūq; curiose dispicerēt, quid pulsus, quid creber anhelitus, quid calor immodicus, in foemina significarent, nec enī hęc morbi erāt, sed ardentissimi amoris indicia. **Quod** uel mediocriter erudito medico comprehendere fas erat. **LATERUM** uicissitudines. Modo in dextrum, modo in sinistrum latus iactatio, sic achilles homericus ex desiderio patrocli, nunc in latus, nunc resupinus, nunc pronus nunc rectus uoluitur. **Supini** cubitus, ut inquit Plinius noster oculis conducunt: at proni tussibus. In latera aduersus distillationes. Theophrastus tradit celerius concoqui dextri lateris incubitu difficilius in supinis. **SINE** corporis calore flagrante: Vbi homo flagranter astat citra corporis calorē, & febrem nimirum ille ob amorem animo ardet: non corpore febricitat. Talis enim flagrantia non corpus sed animum populatur: quā cognitio comprensioq; uel mediocri medico facilis est. **AL**TERIVS agitata: Lego altius uel alternis agitata. **FILIVM**: Priuignum intelligit, quem nouerca deperibat. **NOMEN**: Scilicet filii, nec enim uoluisset amorabunda foemina filium esse & dici: quem ipsa efflictim deperibat: quia talis amor infandus incestificus, execrabilis est, consimiliter apud Ouidium biblis caunum fratrem deamans nomen sororis eradit ex epistola, scripta soror fuerat uisum est delere sororem. Vnicuique: ut aliubi quoque dictum est duo sunt nomina unum proprium alterum naturae & sanguinis, quo se debent appellare coniunctae personae, ut est nomen matris & filii nouercae & priuigni. Nunc ergo amorabunda nouerca libenter eraderet hoc naturale nomen: ne aut filium aut priuignum nominare cogeretur: quā nuncupatio in re obscena, sine rubore esse non potest. **PARENTIS**: Nouercae quae parentis: hoc est matris loco esse prinigno debet, & priuignus nouercae perinde ac parenti obsequi debet. **STRIATAM** frontem: Rugosam contractam subductam qualis ex tristitia esse solet: quae & caperata frons dicitur, & decenter dixit Plautus, quid huic homini frons caperata seueritudine striatae sunt canaliculae in columnis & caua, unde columnae striatae dicuntur. Talibus fulciuntur edes Bentiuolorum magnificentissimae, quidam strias

Emussitata

ra.
Pallor
amantis
& aegri.Ex calore
horror.Nota
amoris.Supini
cubitus.
Dextri la
teris incu
bitus.Duo no
mina p
rium &
naturale.
Striata
frons.
caperata.
Striatae
colunae.

DECIMVS

non ipsos canaliculos dici interpretantur: sed prominentias. & extuberationes inter caua & canaliculas columnarum. Vitruuius in quarto columnas inquit striari uiginti striis oportet. Idem striaturam appellat descriptionem striatarum columnarum. Igitur translatione uenustissima striatam frontem posuit Lucius noster pro tristissima & caperata in qua rugae aspiciantur instar striarum: quas in columnis efficitur: rugarum enim & striarum reciproca translatio est. Idem Vitruuius trunco inquit toto. strias uti stoirum rugas matronali more demiserunt. Crassitudines striarum eodem auctore

uxoris patris: matrisque fratris utcunque debitum sistens obsequium. Sed illa cruciabili silentio diutissime fatigata: & in quodam uado dubitationis herens: omne uerbum quod praesenti sermone putabat aptissimum rursum improbens: nutante etiam nunc pudore: unde potissimum caperet exordium: decontatur. At iuuenis nihil etiam tunc secius suspicatus: summissio uultu rogat ultro praesentis causam egritudinis. Tunc illa nacta solitudinis damnosam occasionem: prorumpit in audaciam: & ubertim ad lachrymas: laciniisque contegens faciem: uoce trepida: sic eum breuiter affatur.

Causa omnis & origo praesentis doloris: & etiam medela ipsa: & salua unica mihi tute ipse es. Iste enim tui oculi per meos oculos ad itima delapsi praecordia meis medullis acerrimum commouent incidium: ergo miserere tua causa pereuntis: nec te religio patris omnino deterreat: cui morituram prorsus seruabis uxorem: illius enim recognoscens imaginem mutua facie merito te diligo: habes solitudinis plenam fiduciam: habes capax necessarii facinoris otium. nam quod nemo nouit:

bunda sicut cymba in uado periclitatur: contra dixit Plautus prouerbialiter. in uado salutis res est.

VNUM. Legendum est unde exprimitur amantis affectus. quae unde exordiat cum priuigno alloquium nescit: quae incipit effati mediaque in uoce resistit. **DECONTATUR.** Valde cuntatur: & hesitat: sic biblis apud Ouidium incipit & dubitat scribit damnatque tabellas. & notat & delet mutat culpaturque probaturque. **SUMMISSO** uultu. Hoc in laudem pudibundi iuuenis dictum est. qui uultu demisso. ac uerecundo quaerit de matre causam egritudinis: **NACTA.** Nam citior dicitur apud ueteres pronactuserit. **OCASIONEM** solitudinis: Solitudo saepe nobis magna mala suadet. ut inquit Seneca. & cogitationes diras suggerit ex cuius occasione tunc nouerca fit. audax apud priuignum. & amore in fandum tetrumque confitetur ac detegit. **UBERTIM:** Large & abundanter. **LACINIIS:** Praepudore cooperuit faciem. ut liberior amore impudicum scelestumque profiteretur. Apud Platonem socrates operit pallio caput orationem quandam parum pudicam habiturus. Apud Gellium Iulianus rethor capite conuelato canit uersus poeticos amasios ac uenerios. **ET** medela ipsa: Huic sententiae quadrat illud Ouidianum tu seruare potes. tu perdere solus amantem. **TUI** oculi per meos oculos: Amor ut philosophi tradunt & meminit Plato desiderium est fruendae pulchritudinis fruitur autem amator re amata per oculos. Unde merito oculus causa & origo est amoris ut museo placet. oculus radiore aculeos in contuentis e regione oculos iaculatur: hinc uirulentus aculeus transuerberat oculos. & hominis percussi praecordia corque conuulnerat: Quintilianus in ea declamatione: quae inscribitur cecus in limine. oculi inquit sunt tota nostra luxuria. hi nos in omnia quotidie nitia praecipitant mirantur adamant concupiscunt. **PEREUNTIS.** Scilicet mei Ouidius miserere fatentis amorem & non fasturam nisi cogeret ultimus ardor. **ILLIUS** imaginem: Filius imago patris est: quem non tam facie quam moribus representat: phedra apud Senecam sic inquit ad Hippolitum: hippolite sic est Thesei uultus amo. & mox paulo. Talis eni talis fuit cum placuit hosti. sic tulit Celsum caput. in te magis refulget incomptus decore & genitor in te toruus. **HABERE:** Corrige habes. Solitudinis fiduciam: Solitudo ut ante diximus multa mala nobis suadet: & locus sub omni arbitro liber fiduciam dat patrandi sceleris. **NECESSARIIS** facinoris: Facinus necessarium uocat. quod cum necessaria persona committitur. & necessitudinis uinculo copulata: qualis est inter nouercam priuignumque coniunctio.

faciendae sunt. quantum adiectio in media columna ex descriptione inuenietur: strigae uero aliud longe significant. nam ut grammatici docent appellantur ordines rerum inter se iunctim collocatarum a stringendo dictae. Columella in secundo de foeno loquens sic refert. tunc demum conuertimus & utrumque siccatur coartabimus in strigam. atque ita manipulos uinciemus. **VXORIS** patris: Nouercam signat: quae uxor erat patris. & filium praecauerat alium. qui ex patre istius adolescentis frater erat. **VTRVQUE.** Nitidior lectio est utrumque. **SISTENS** obsequium. Idest se obsequiosum exhibens. uerbum iuris est sistere uadimonium sistere reum quod ad alia quoque transferretur. Ouidius sistitur ante aras. Au. Gellius docet ab hoc uerbo sisti in praeterito dici non steti. a. M. Catone recte scriptum esse uadimonium sistisset quod audaces emendatores. e scripto stetisses corruperunt. **IN UADO** dubitationis: Incerta ac fluctua

striatura.

Strigae.

Sisto.

In uado salutis.

Ubertim

Oculus fons amoris.

Necessarium facinus.

LIBER

PENE nō fit: Sentēcialiter hoc dictū est. tāq̄ p̄ infectis habēda sint: q̄ facta eē nemo cognouerit. *Olim* Claudius īperator iuuenē adulteriis famosum monuit ut cautius indulgeret uoluptati ueneriæ. tāq̄ nō fiat qd̄ latet. Philosophus quoq̄ noīe pegrinus existimabat hoīes tūc peccare procliuus cū latere posse id peccatū putarēt: īpunitatēq̄ ex ea latebra sparēt. Virū uero sapiētē nō peccaturū eē dicebat etiā si peccasse eū dii atq̄ hoīes ignoraturi foret: nō enī p̄cnae aut infamiæ metu nō eē peccandū: sed iusti honestiq̄ studio & officio. *PERTurbatus.* Apud Senecā impudica nouerca cōpellatione pturbatus Hippolytus. sic exclamat Magne regnator deū tā lentus audis scelerā tā lētus uides. hic uero neq̄ clamorosus neq̄ iurgiosus inducitur sed cōsultus & prudens. qui promissione leniendā magis fœminā cēsuit q̄ negatiōe exasperādā.

INtēpestiua: Pitacus ex septē sapiētib⁹ unus dicere solebat γρῶσι καί πορ. i. nosce tēpestiuitatē: ītelligi uolens in rebus omnibus obeundis nihil eē cōducibili⁹ meliusq̄ tēpestiua oportunitate: e cōtrario nihil peius ītēpestiuitate.

Sup̄ q̄ relatiuissime p̄scripsimus in heptalogo: sic seueritas q̄ alioqui iter uirtutes nūerat ī uitii nomē trāsibit si fuerit ītēpestiua. neq̄ cauta καί πορ. i. ex oportunitate adhibita. Vñ laudādus hic iuuenis q̄ negare seueriter noluit: ne p̄ ītēpestiua seueritatē. fœmiā magis ac magis exasperaret.

PROLYxe. Benigne large liberaliter. *M.* Cato res prolyxas dicit quas aliis quoq̄ uocabulis secūdas & p̄speras appellat. *IMP*endio suadet. Valde uehemētē hortatur. *RE*fert: Retrahit abducitq̄. *AD* educatorem refert: Id est cōsultat nutriciū senē. & q̄ sit sup̄ re tāta illius exquirat sentētiā. q̄ cū senex eēt merito multarū rerū cōsultissimus gnauissimusq̄ uideri poterat cū aetate sapiētia adipiscat.

In senib⁹ prudētia. Sapiētia aetas cōdimētū ē. Sapiēs aetati cibus ē. Senibus ut auctor ē *Quintilianus* auctoritas maior ē q̄ plura nosce & uidisse credūtur. qd̄ & *Homerus* frequentissime testatur. & ut eleganter scribit. *M. Tullius* in *Catone* temeritas est scilicet florentis aetatis prudentia senectutis. In senibus cōsiliū ratio sententia est: quæ nisi forent nō summū cōsiliū maiores nostri senatū appellassent: proinde probandus est adolescens qui cōsiliarium senem educatorem adhibuit: qui ex cōsilio senioris atq̄ sentētia saluberrima decreuit subducere se se nouercalibus blandiciis. & fuga euadere hāc quasi procellam ex fluctibus cupidineis impendentem.

Amans properat omnia. *IMP*atiens mulier. Omnis mora amātem torquet. omnis cunctatio tormentum est: & ut inquit *Plautus* in *penulo*. Amans quicquid agit properat omnia: amanti nihil satis festinatur. *DISS*itas: Longe remotas distantesq̄ ab urbe. Antiqui improbarunt uillas & predia longe ab urbe distantia. hinc *Pomponius* inquit longe ab urbe uillicari. quo herus rarerer uenit. non uillicari sed dominari mea est sententia. *Columella* quoq̄ censet in propinquo agrum mercari: quo & frequenter dominus ueniat: & frequentius se uenturum q̄ sit uenturus denunciēt putatq̄ suburbanum prædium cōmodissimū esse. *Catonis* dictū est. de agro parando pedibus cōpensari pecuniam.

Suburbanū pdiū cōmodissimum. *MO*bilitas fœminæ pecuniaris. *FL*agitat uadimonium: Ex forensibus uerbis trāsata sententia: si cut enī ad uadimonium uenire solet litigator qui id promissit. Ita decenter uadimonium libidinis flagitat nouerca a priuigno. ut se se sistat ī palestra ueneria. ut qd̄ uerbo promiserat re perficiat. *ILLVD* causæ. Id est modo hāc rem modo illam causatus. *MO*bilitate lubrica: Nihil est mobilius mente fœminea: quod & testimoniis poetarū & græco uerbo satis liquet. quis enim nescit illud. uarium & mutabile semper fœmina. Item mobilior uentis o fœmina. Item ah crudele genus nec fidū fœmina nomen: græce dicitur. κοῦφορ το φυλλορ τωρ γυρᾶκιωρ. i. leue ē & mobile genus fœminarum. proinde uidemus quotidie amorem fœminæ torrentissimū. in odium interneciūū repente conuerti: & ex amorabunda fieri infestissimam: Amor in nouerca erga priuignum nefarius est & execrabilis: sed

pene nō fit. Repentino malo perturbatus adolescens: q̄ tale facinus protinus exhorruisset: nō tamen negationis intēpestiua seueritate putauit exasperandā: sed caute promissionis dilatione leniendā: Ergo prolyxe pollicetur. ut & bonū caperet animū: refectioniq̄ se ac salutē redderet: īpendio suadet donec patris aliqua profectiōne. liberū uoluptati concederetur spatium: statimq̄ se refert a noxiō cōspectu nouerca. Et magnā domus cladem ratus idigere magno & ampliore cōsilio: ad quēdā cōpertæ gratuitatis educatorem senem protinus refert nec quicq̄ diutina deliberatione: tā salubre uisum: q̄ fuga celeri procellam fortunæ saeuientis euadere. Sed īpatiēns uel exiguæ dilationis mulier: ficta q̄ libet causa: confestim marito miris persuadet artibus ad lōgissime distitas festinare uillas: quo facto: maturatæ spei uelania præcepit: promissæ libidinis flagitat uadimonium. Sed iuuenis modo istud: modo illud causæ faciēs: execrabilem frustratur eius aspectum. quo ad illa nuntiorum uarietate: pollicitationem sibi denegatam manifesto perspiciens: mobilitate lubrica: nefarium amorem ad longe deterius transtulisset odium: & assumpto statī nequissimo & ad omne facinus

Heptalogus Phil. Beroaldi

Prolyxae res.

Impedio ualde.

In senib⁹ prudētia.

Amans properat omnia.

Suburbanū pdiū cōmodissimum. Mobilitas fœminæ pecuniaris.

DECIMVS

odium sit longe execrabilius. cum necē meditatur cum ad uenena accingitur. cum in prignum furibunda bacchatur. fecit hæc nouerca in priuignum. id quod fieri ab uxore i maritum scribit Hieronymus: qui in libris contra Iouinianum in sectam fœminarum perorans ait. In odium uertetur ac iurgia. & nisi cito consulueris parabit uenena. EMANcipato: Addicto parato alias emancipatus dicitur emissus ex patria potestate: Verbum iurifconsultorum apud Oratium in epodo scriptum est. Romanus heu posteri negabitis emancipatus fœminæ. Vbi emancipatus accipitur pro addictus. & quasi in

emancipato quodam dotali seruulo: perfidiæ suæ cõsilia cõmunicat: nec quicq̃ melius uidetur: quã uita miserū priuare i uenē. Ergo missus cõtinuo furcifer: uenenum præsentarium comperat: idq; uino diligenter dilutum: in fontis priuigni preparat exicio: ac dum de oblationis opportunitate secū deliberant noxii homines: forte fortuna: puer ille iunior propi⁹ pessimæ fœmiæ filius: post matutinū laborē studiōrū: domū se recipiēs: prædiō iā cœpto: sitiens: repertū uini poculū: in quo uenenū latebat iclusum: nescius fraudis occultæ: cõtinuo pduxit haustū atq; ubi fratri suo paratā mortē ebibit: ex animis terræ procūbit. Illius quoq; repētina pueri perniciē: pedagogus cõmotus: ululabili clamore: matrē totaq; ciet familiam. Iāq; cognito casu noxiæ potionis: uarie quisq; præsentium: auctores insimulabāt extremi facinoris. Sed dira illa fœmina &

mancipatum. & seruitutem datus Cleopatæ. DOTAli seruo. Dotales serui ut ex uerbo ipso notissimum est dicuntur quos uxor cum dote ad maritū attulit. Plautus i asinaria. Dotalē seruum saream uxor tua adduxit cui plus i māu sit q̃ tibi. De seruis dotalibus & ancillis mētio fit apud iurifconsultos & ait Paulus titulo de donationibus. si qd i pueros ex ancillis dotalibus natos maritus ipenderit aut i doctrinā. aut in alimēta nō conseruatur marito: quia ipse ministeriis eorū utitur quē admodū si a predonibus redemisset seruos dotalis. receptitiū uero seruū appellat propriū uxoris: quē sibi recipit ac retinet neq; doti dat. De quo Au. Gellius. de quo & M. Cato loquit. sic scribens ubi irata facta est seruū receptitiū sectari atq; flagitari uirū iubet. VENenū p̃n

Emancipatus.
Dotalis seruus.

Receptitiū seruū.
Præsentarium uenenum.

tarium: Dicimus uenenū p̃sentarium siue præsentaneū: qd' strenuissimū. rapidissimūq; ē: qd' p̃nē mortem subitariamq; affert: sine ulla lentitudine. auctor est Trāquillus neronem coegisse locustam ueneniariam coquere uenenum q̃ posset uelocissimum ac præsentaneum. Atilius regulus in senatu Romæ dixit auctore Au. Gellio uenenum sibi carthaginenses dedisse non præsentaneum. sed eiusmodi quod mortem in diem proferret. Plinius remedia præsentanea & præsentissima frequenter appellat quæ sine cunctatione auxiliantur: Quintilianus artem dicendi cõstare ait inter cætera cõsilio præsentissimo. VIno dilutū: VIno tēperatū dissolutumq;. M. Tullius in cluētiana docet probabilius esse uenenum in potione datum q̃ in pane: celeriusq; epotum q̃ comesum in uenas atq; in omnes partes corporis permanere. præterea facilius fallere potest in poculo uenenum cum ita confusum sit. ut discerni nullo modo possit: cicura uino diluta atq; in uino pota irremediabilis existimatur. NOxii homines: Nouerca & dotalis seruus. FORte fortuna: Archaismos est. nam antiqui iunctim dicebant fors fortuna. & forte fortūa p̃ casu. & subita fortūa. grāmatici ita distinguūt. ut fors sit casus tpalis. Fortuna uero ipsa dea. Terentius fors fortuna inquit nobis id est ut exponit Donatus subita fortuna. qui id quoq; autumat quod fors fortuna in bono ponitur. ILle iunior. Quem scilicet genuerat infanda hæc mulier ex patre adolescentis: quem ad stuprum sollicitauerat: quem supra dixit duodecimum ætatis annum peregisse. PENDio. Dictio non solum mendosa uerū etiam cassa. & futilis nihilq; significans: quæ obelo confodienda est. Vt in eius locum substituatur prandio. ut ita legas prandio iam capto. significat enim puerum redeuntem a palestra litteraria sumpsisse prandiculum. hoc est ientaculum. ex quo cum sitiret. repente exhaust poculum illud mortiferum credens id uinum esse cum uenenum uino dilutum internosci non posset. FRAtri. Priuignum intellige: qui ex patre tantum. non ex matre frater erat pueri qui hauserat uenenum. EXAnimis. Moribundus & similis extincto: nam re uera ut paulo mox liquebit non fuerat hæc potio pestifera sed soporifera. PEDAgogus: Titulo de iniuriis pedagogi nomine comitis continentur comitem uero accipere debemus eū qui comitetur & sequatur. serulæ scēptra sunt pedagogorum. qui interdum imperiosi atq; senientes stultitiam suam perdocent. qui alumnos fœdis sæpe uitiiis imbuūt: quorum sordes sunt ineluibiles. Sicut leonides Alexandri pedagogus. eum quibusdam uitiiis infecit: q̃ robustū quoq;. & iā maximū regem ab illa institutione puerili sunt perfecuta. Ideoque salubriter præcipit Quintilianus ut pedagogi sint morati sintque eruditi aut se non esse eruditos sciant. latini magistrum appellant: quem græci pedagogum. CIET. Commouet in clamat. INSIMVlabant: Accusabant: insimulatio est & falsi & ueri criminis inculatio: insimulo ut docet Donatus genitiuo iungitur sicut hoc in loco: Plautus tamen dixit. sic me insimulare falsum facinus tam malum.

Præsentissima remedia.

Cicuta i uino irremediabilis.
Forte fortuna.

Pedagogus.

Insimulatio.

MALITIÆ nouercalis. Vno uerbo absoluit. complexusq; est: oīa quot quot sunt flagitia. q̄ in oīs nouercas cadūt. & enī q̄ exēplar malitiæ nouercalis merito dicitur ea est oīum nouercaliū scelerū officina. omniū fraudiū feminariū: omniū uerfuciarū coagulū: improbitatis scena: flagitiorū: ministeriū: ut reliquis nouercis esse possit exēplar & archetypus. qd̄ sequarur Armata: in priuignos instructa: ad perniciē miserorū. NON parricidii cōsciētia. Minime cōmota est dira scēmia cū uideret filiū: suo scelere profratū. cuius necis ipsa erat cōscia. qd̄ parricidiū uocat: & enī noīe parricidæ significatur nō solū qui pa-

Parricida

trē matrēq; interficit. sed & q̄ filiū. filiamue alios quoq; necessarios occiderit. qd̄ & docet Martiāus iurifconsultus: qui titulo ad legē Pōpeiā de parricidiis scribit lege de parricidiis teneri si quis patrē matrē auū fratrē sororē patruele matruelem patruū auūculum. si mater quoq; filium filiāue occiderit. sed & auus tenetur. q̄ nepotē peremerit: & qui emit uenenū ut patri daret quāuis non potuerit dare. p̄terea ap̄ antiquos parricida dicebat. qui qualēscunq; hoīem occidisset. qd̄ lex Numæ Pōpiliū indicat his cōposita uerbis. Si quis hoīem liberū: morti sciēs duit parricida esto: Plautus elegātī uocabulo parenticidā dicit parētis interfectorē. obiter an notādū dici homicidā interdum cū laude pro uiro. s̄. forti qui multos in bello occiderit. sicut Ora-

Parenticida.

Homicida hector

cursores interfectuos.

Hemerodromi.

Viantes.

Personata scelicitas.

Comprimere.

Procellæ erūnarū

In corā.

Ad instar

malitiæ nouercalis exēplar unicū: nō acerba filii morte: nō parricidii cōsciētia: non infortunio domus: nō luctu mariti: uel erumna funeris cōmota: cladē familiarē uīdictæ compēdiū traxit: missosq; protinus cursore: qui uīati marito domus expugnationē nunciaret: ac mox eodē otius ab itinere regresso: p̄sonata nimia temeritate: insimulat priuigni ueneno filiū suū iterē emptū. & hic quidē nō adeo mentiebatur: q̄ iā destinatam iuueni mortē p̄uenisset puer. sed fratrē iuniorē fingebat: ideo priuigni scelere peremptum: qd̄ eius probrose libidini: qua se cōprimere tēptauerat: nolisset succumbere. nec tamen imanibus cōtenta mēdaciis: addebat sibi quoq; ob detectum flagitium: eūdem illum gladio comminari. Tunc in scelix duplici filiorū morte percussus. magnis erūnarum procellis æstuat. Nam & iuniorē in coram sui funerari uidebat: & alterum

tius dixit homicidam hectorē laudabiliter. & longe aliter q̄ uulgo dicatur. VINDICTÆ cōpēdiū: Viam ad uindictā priuigni cōpendiariā & breuē traxit ex filii morte: tanq̄ posset persuadere marito. & omnibus filium perisse priuigni ueneno. & fraude: quo persuaso. quod erat satis probabile priuignus tanq̄ fraticida sine cunctatione plecteretur. MISSO cursore. Inter mancipia sunt & cursores. quod ex lēctioe iurifconsultorum sat cognitum est. scribit enim Paulus uolumine delegatis tertio. q̄ si alii uerū nā alii cursores legati sint. si quidam cursores. & uerū sint cursoribus cedent: semper enim species generi derogat. Antiquitas celebrat cursores. quos hemerodromos uocant qui die uno ingens spaciū cursu emetiebantur. Inter quos clarissimus fuit philonides Alexandri magni cursor. ex Liuiō. Plinio. probo emylio ceteris. VIANTI. Iter facienti. & in uillam itanti: uiantes scriptoribus usurpatur pro uiatoribus peregrinatoribusq;. EXPUGNATIONEM domus. Mortem filii: quē ueluti per uim fraternā expugnatū peremptūq; credi uolebat. OCIVS: Statim. PERSONATA. Ficta composita simulata instar hystionū. qui inducta persona simulatur quēcunq; uelint. unde & personati dīcti: Oratius. Quo personatus pacto pater: a Seneca scelicitas personata nominatur. A tellani proprie inter hystiones uocantur personati: quia ius est his nō cogi in scena ponere p̄sonā: qd̄ ceteris hystionibus pati erat necesse. ET hic. In hoc in hac re. Apuleiana eloquutio. NON mentiebat. Duobus modis dicitur filius perēptus ueneno priuigni: uno q̄ manifestus est cū priuignus uenenū dedit: altero q̄ minus aptus est cū ille ebibit uenenū. qd̄ erat paratū i priuigni p̄niciē: & ita perit eo ueneno quo alter interim debuerit. ex hoc itellektu dixit Apuleius. nō mentitā eē dirā nouercā q̄ dixerit marito filium perēptū eē ueneno priuigni. & n. re uera perierat illo ueneno: qd̄ priuigno fuerat destinatū: quo priuignus perire debuerat. PROBROSÆ libidini. Scelus inauditū finxerat scelestissima nouerca uidelicet q̄ priuignus se ipsam libidine infanda incestare uoluisset: q̄ haud dubie probrosissima est. Consimile qddā fecit phedra. q̄ insimulauit hippolytū apud Theseū. q̄ se cōprimere tentasset quidā ita exponūt. ut itelligat insimulatū eē priuignū fraticidii ex eo q̄ fratrē incestare libidine mascula tēptauerit: atq; p̄postera. & qd̄ ille recusauerit. est. n. amphibolon. illud se utrū ad nouercā an ad fratrē referatur.

COMPRIMERE: Verbū est obscenæ significatiōis. hic iocus ille Plautinus mordax & cū felle. sic. n. inquit Mercurius ego tibi hāc cōprimā linguā. Respōdet sofia alludens ad turpē significatū: haud potes bene pudiceq; asseruatur. IMMANIBUS. Enormibus immodicis incredibilibus. ERVMNARUM procellis. consimile est illud Virgilianū. & magno curarū fluctuat æstu. ex translatione marinæ tempestatis procella erūnarū fortunæ & id genus aliarum rerū. elegātissime deducitur. Quintilianus auctor est translationē hāc usurpari ad orationis ornatū: quo dicimus cōtionū procellas. & eloquētiæ fulmina.

IN coram sui. Sæpe apud hunc scriptorem annotatū est id genus eloquutionis in coram ad instar: quod

DECIMVS

qd nos corā & instar simpliciter dicimus. Est autē archaismos in corā sui pro corā se ipso incōspectiq; paterno maior autē haud dubie dolor est ex re luctuosa quā uidemus q̄ si tantū audiamus oculōrum enim sensus est acerrimus. OB incestū parricidiūq;. Duplex noxa. & utraq; criminossissima utraq; capitalis incestū referē ad probrosā libidinē: cuius noxā insimulatus erat a nouerca priuignus: quod se uel fratrem incestare uoluisset. Parricidiū uero quod ueneno interemisset. sic. n. finxerat pessima nouerca: cuius commenta maritus uera esse credebat cū uxoris lamentationibus ficticiis persuaderet. AD

ob incestum parricidiūq; capitis scilicet damnatum in certo sciebat. Adhuc uxoris dilectæ nemiū mentitis lamentationibus; ad extremū sobolis ipellebatur odiū. Vix dum pompæ funebres ex sepultura filii fuerant explicatæ; & statim ab ipso eius rogo; senex infœlix oracula recētib; adhuc rigans lachrymis; trahensq; cinere sordentem caniciem; foro se festinus imittit. Atq; ibi tum fletu; tum p̄cibus; genua etiam decurionū contingens; nescius fraudium pessimæ mulieris; in exitiū reliqui filii plenis operabatur affectibus; illū incestum paterno thalamo; illū parricidā fraterno exicio; & in comminata nouercæ cede sicarium. Tanta deniq; miseratione; tantaq; indignatione curiam; sed & plebem merens inflammauerat; ut remoto iudicādi tediō; & accusationis māifestis probationibus & respōsionibus meditatis ambagibus cūcti cōclamarit lapidibus obrutū publicū malum publice uindicari. Magistratus interī metu periculi proprii; ne de prauis indignationis elementis ad exicium disciplinæ ciuitatisq; seditio procederet; parti decuriones deprecari; partim populariter cōpescere; ut rite & more maiorum iudicio reddito; & utriq; secus allegatiōibus examinatis; ciuilitē sentētia promeretur. nec ad instar barbaricæ feritatis; uel tyrānicæ ipotentiaē dānaretur aliquis inauditus; & in pace placida; tam dirum sæculo proderetur exemplum. Placuit salubre consiliū; & illico iussus præco pronūtiat patres icuriā conuenirēt; qbus protin⁹ dignitatis iure

extremū sobolis odio. i. ipellebat odisse filiū odio parricidalis: qui iure naturæ solet & debet parētib; eē carissimus. SENEX infœlix: Pater defuncti maritus dolosissimæ nouercæ. CANICIĒ. In luctu puluere & cinere comā sedabant. ut superius dictū est. De latino attōito & moesto cecinit poeta caniciē inundo perfusā puluere turpās.

In luctu
coma ci
nerulēta.

GENUA decurionū. Mō decurionū noīe senatores intellige. alias præpositi equitū significant. sicut suo loco supra iā diximus ubi etiā annotauimus. genua dedicata eē misericordiæ. & a supplicibus attingi solita. INCESTŪ paterno thalamo. Ex hoc liquido intelligimus nouercā insimulasse priuignū. q̄ se ipsam incestare tētasset. incestū dicimus ipsum crinē. & incestum dicimus hominē: quē ecclesiastici scriptores incestuosum appellat.

Incestus.

IN cōminata cede. Propter illud quod paulo ante sic inquit addebat sibi quoq; ob detectum flagitiū: eundē illū gladio cōminari. SICcariū. Per abusionē. ut docet Quintilianus sicarios oēs uocamus: qui cedē telo quocūq; cōmiserint. CVriā. Senatū illius ciuitatis. cuius decurios supplex orauerat. apud græcos apocleti dicunt senatores sanctiusq; cōsiliū: qd ex delictis constat uiris. apocletorū frequens mentio apud Liuiū. Meminit & fuidas in etymologico.

Sicari⁹
Apocleti
qui.

MErens. Lugens & mestitudine confectus. RESpōsionibus. Purior lectio & magis quadrans est si legas respōsionis. hæc. n. opponunt. accusatiōis & respōsionis. Solent autem rei meditatis ambagibus respōsionis diluere atq; refellere crimē obiectū. & probatiōes accusatoris cōfutare. inflammati senili præce homines conclamāt: ut remota iudicii legitimi formula quod lentū eē solet statū lapidibus reus obrueret nō expectato ut causa ageretur. & ita indicta causa. inauditus indēnatusq; necaretur: q̄ minime fieri fas est: cum in bene morata ciuitate nemo nisi iudicium sententia dānatus sit supplicio affici debeat. NE de paruis elementis: Id est primordiis: sæpe ex parua scintilla griscit incendi. DISCIPLINÆ. Scilicet legalis & politica: ex cuius præscripto iudicium constitui debet: & reus audiri mox re examinata solerter sententia promenda est uel dānatoria uel absolutoria. COMPescere. Compescēbāt: suffrenabantq;. VTRINque secus: ex parte accusatoris: & rei. nec enim alio modo ciuilitē iudicari potest: nisi allegationes utriusque partis audiantur: & audita perpendantur. DAMNAREtur inauditus: Ex præscripto legis nemo inauditus & indicta causa damnari debet: quod si aliquando fiat scito id fieri ex tyrannica impotentia hoc est immoderata uiolenta illegitima potentia uel ex feritate barbarorum: quibus neq; mos: neq; lex est: qui in humana crudelitate prædicti grassantur: qui oblitū se hoīes eē oēm exuunt humanitatē. apud Liuiū. T. Quintius clamitat. reū capitis idēnātū. Indicta cā nō debere uiolari. igitē petebat: ne malū posteris usurparet exēplū: ne hō inauditus indicta causa repente tumultu dānaret. PRONūciat patres in curiā. Ex more Romano: quo senatores in curiā

LIBER

uocabantur consultaturi super rebus arduis. Linius in tertio citari patres in curiam iubent. uiaiores dicti ministratores magistratuuum: ex eo q̄ plerūq; ex agris senatores in curiam accerfebant. **CON-**sueta loca residentibus: Decuriones in albo ita scriptos esse oportet: ut lege municipalī præcipitur: cefante lege tunc dignitates erunt spectandæ: ut eo ordine quo quisq; eorum maximo honore in municipio iunctus est: ut puta si duum uiratum gesserunt. si hic honore præcellat & intra duum uirales antiquissim⁹ q̄sq; prior. Deinde q̄ corā scdo post duū uiratū honoꝝ i re. pu. facti sūt mox q̄ nullo honoꝝ facti sūt: put quisq; eorum in ordinem uenit auctor Vlpianus. nūc in urbe nra lex senatorii loci ista seruat. ut prout quisq; prior in ordinem senatoriū uenit ita priorem in sedēdo locum teneat: qui secundus secundum. & sic deinceps. unum excipio. Io. Bentiuolum: qui senatus columē est. quē principem senatus nostratis perpetuum meritissimo dicerē possumus: quem cuncti sequuntur. ut ducem ad cuius uitam tanquam scopon & normam omnes dirigimur. omnes conuertimur: qui flexibiles quacūq; in partem ducimur a principe: atq; ut ita dicā sequaces sumus. cuius auspiciis florentes ac beati i ocio tranquillo honoratoq; fortunare degimus: proinde cum nuncupamus uota: cum obsecramus Deum ita nuncupare debemus ita obsecrā: ut uni Io. Bentiuolo cuncta prospere cedant: in quo & res. pu. & nos omnes sumus. a cuius salute uelut a filio. penderet salus totius ciuitatis. itaq; illo florente & incolumi floreamus: & incolumes simus nos quoq; necesse est. illo gubernate male uehi non possumus: nullæ procellæ nulli turbines sunt pertimescendi: in tuto: in portu: in uado salutis bononiensium sistitur cymba. ergo igitur deum optimum maximum præcor: ut Bentiuolam familiam: qua nihil maius meliusue nobis fata donauere boniq; diuis: ut cum illusterrimis parentibus generosissimos filios sinat diutissime florere. & in fœlicitatis arce consistere: ut nos quoq; sub illis floreamus. & in utraq; autem ociose dormiamus. **EX**emplo martii iudicii: Quidam exponunt martium iudicium pro Romano. propterea q̄ romani a marte oriundi: quē patrem romuli fuisse perhibent urbis romæ conditorem: sed id parum congruit. ego martii iudicii nomine intelligo Areopagitas: qui iudices senatoresq; atheniensium fuerunt: quo consilio ut inquit Marcus Tullius leges atheniensium & maiorum instituta seruantur. Solon primus constituit Areopagitas. hoc est senatum consiliūq; atticorum. Quidam autem ante solonem fuisse senatum areopagitarum athenis constitutum. Sed. M. Tullius plutarchus. diuus Augustinus id Soloni attribuant: areopagitæ silentes iudicabant. ut docet Macrobius in septimo saturnalium. hinc illud satyrici poetæ. commissum ue reges ut curia martis athenis. areopagus interpretatur curia siue pagus martis. causa nominis ex iudicio est quo Mars qui græce ares dicitur cum homicidii reus fieret. iudicantibus duodecim Diis in eo pago: ut refert augustinus in. xiii. sex sententiis absolutus est ubi enī pares sunt sententiæ absolutio damnationi præponitur: auctor est Plinius in. vii. iudicium capitis in areopago primum actum esse olim Dolabella pro consul asiæ causam ueneficii: ancipitem & scrupulosam ad areopagitas: ut ad iudices grauiores exercitatioresq; reiecit. sicut Valerius maximus Gelliusq; notificant. iulius pollux tradit in areopago: iudicia cædis & ueneficiorum exerceri solita. Significat igitur exemplo atticorum iudicii: areopagitarum. hanc ueneficii causam acitaram esse. ut neq; prohemiareretur orator: neq; moueret affectus: hoc autem apud athenienses fieri solitum testis ē Quintilianus: qui in secundo scribit lacedæmoniorum ciuitate expulsam eloquentiam & athenis quoq; ubi auctor mouere affectus utebatur. uelut recisam orandi potestatem. idem in sexto sic inquit. id sensisse atticos credo quia athenis affectus mouere etiam per præconem prohibeatur orator. **NE**q; præcipia dicere. Quod græci prohemium nominant id latine principium uel exordium dicitur quod auctore Quintiliano superuacuum aliquando est: si sit præparatus satis etiam sine hoc iudex. aut si res præparatione non indiget. aristoteles quidem in totum id necessarium apud bonos iudices negat: aliquando uti nec si uelimus eo licet: cum iudex occupatus: cum angusta sunt tempora. hermagoras quoq; in eudoxo: hoc est honesto genere materiæ repudiat exordium. negatq; eē præfundū: fortunatiū uero dissentiens autumat orationē oīno curtam & sine capite eē: quæ sine principio ab ipsis rebus oratur. idem ab exordio præcipium ita distiguit: ut exordiū sit generalius præcipium specialius. **NE**que miserationem comouere. Secus i iudiciis romanorum. apud quos præcipua uirtus oratoris mouere affectus. & ut inquit. M. Tullius i oratione is erit eloquens. qui in causis ita dicit. ut probet ut delectet: ut flectat probare necessitatis est: delectare suauitatis flectere uictoriæ: Nam id unū ex omnibus ad obtinendas causas potest plurimum. in comiserationibus fuit. M. Tullius excellentissimus adeo ut perorationem oēs illi relinquerent miseratione enim mens iudicium maxime per mouenda est. qua ita dolēter usus ē aliquñ. M. Cicero: ut puerū infantē in manibus perorans tenuerit: ut alia i cā excitato

Decuriones in albo scripti

Ordo senatus bononiensis. Laus Io. Bentiuoli.

Areopagitæ silentes iudicant. Locus iuuenalis Pares sententiæ

Proemium. Exordiū.

Eudoxo. Curta oratio. Mouere affectus. In peroratione regnator M. Tulli.

cōsueta loca residētib⁹: rursum p̄cōis uocatu prim⁹ accusator icedit. Tūc demū clamat: intrōducit ēt re⁹: & exemplo legis atticæ: martiiq; iudicii: cau se patrois denūciat p̄co: neq; p̄cipia dicerē: neq; miserationē comouere. Hæc ad istum modum gesta: compluribus mutuo sermocinātib⁹ cognoui. Quibus autē uerbis accusator

accusator icedit. Tūc demū clamat: intrōducit ēt re⁹: & exemplo legis atticæ: martiiq; iudicii: cau se patrois denūciat p̄co: neq; p̄cipia dicerē: neq; miserationē comouere. Hæc ad istum modum gesta: compluribus mutuo sermocinātib⁹ cognoui. Quibus autē uerbis accusator

DECIMVS

reos: sublato etiam filio paruulo plangore & lamentatione forum compleuerit: duo sunt genera affectuum ethicon & patheticon: alterum come & iucundum. alterum uehemens & incitatum. pathetico perturbantur animi: & concitantur: & in hoc uno regnat oratio quo causæ eripiuntur: extorquenturque ex manibus aduersariorum: hoc maxime commiserationes commouentur: idque præcipue in perorationibus: quas in hac causa uetitus est orator commouere exemplo ritumque atticorum. VExauerit. Legu inuenerit pro inuectus sit quidam corrigunt uexauerit.

Ethicon.
Patheticon.

uexauerit: quibus rebus diluerit reus. Ac prorsus orationes: altercationesque: neque absens ipse apud præsepiū scire: neque ad uos quæ ignorauit: possum enunciare: sed quæ plane comperi: ad istas litteras proferam. Simul enim finita est dicentium contentio: ueritatem criminum fidemque probationibus certis instrui: nec suspitionibus tantam coniecturam permitti placuit: atque illum præoptimum seruum qui solus hæc ita gesta esse: sciri diceretur: sisti modis omnibus oportere. nec tantillum cruciari ille: uel fortuna tam magni iudicii: uel confertæ cōspectu curiæ: uel certe noxia conscientia sua deterritus quæ ipse finxerat: quasi uera ad seuerare: atque ad ferere incipit: quod se uocasset indignatus fastidio nouercae iuuenis: quod uisceribus iniuriam filii eius madauerat necesse: quod promississet gratiam silentii præmiū: quod recusanti: mortem sit cominatus: quod uenenū sua manu temperatum: dandum fratri reddiderit: quod ad criminis probationem referuatum poculum neglexisse suspicatus: sua postremum manu porrexerit puero. Hæc eximia enim ad ueritatis imaginem uerberone illo simulata trepidatione perferente: finitum est iudicium: nec quisquam decurionū tam equus remanserat iuueni: quoniam eum euideter

Diluerit reus. Proprium reorum est diluere hoc est infirmare dissoluere refutare obiectas criminatōes. M. Tullius pro roscio amerino. ergo inquit crimen oportet diluere scribit Gellius ciceronem: crimē quod inficiari non poterat fateto dicto diluisse. Altercationesque Quintilianus præcepta altercationis forensis tradit: quæ in quibusdam causis ad uictoriam uel plurimum ualet: opus est bono altercatori: imprimis ingenio ueloci: ac mobili: animo præsentem & acridum statim est. Valet in altercatione plurimum acumen: quod sine dubio ex arte non uenit: præcipit Quintilianus. ne clamorosus: ne iracundus. ne turbidus sit altercator. Marcus Tullius in epistolis. ad atticum gloriatur: se in altercatione sententia. P. Clodium infregisse exagitationibus: Suspicionibus quas in causa coniecturali narratio accusatoris interiectas & dispersas habere debet: ut nihil actum nihil dictum sine causa putetur: defensoris uero narratio simplicem & dilucidam expositionem debet habere cum attenuatione suspitionis.

Diluere crimen.

Acumen in altercatione.

Coniecturam. Sunt auctores Anonymi hoc est sine nomine atque ignobiles: quibus placuit unum omnino statum esse coniecturalem: qui rationem hanc secuti uidentur. quod res omnis signis colligetur. coniectura dicta est ut docet Quintilianus a coniectu id est directione quadam rationis ad ueritatem: unde somniorum interpretes coniectores uocantur. Sisti. Præsentem exhiberi. Tantillum. Minimum. Cruciatus. Dignus cruciatu. ut carcerarius dignus carcere quique habetur in publica custodia. eundem mox uerberonem nominat: qui gratia dicitur mastigia: sunt enim hæc nomina seruis nequissimis conuenientissima. & in comædiis frequentissima. quidam interpretantur cruciariū pro auctore cruciatus & carnifice. ut uenenarium pro uenefico Crucium unum dixit Lucilius in sua uel ab eo quod cruciat. Conscientia. Carnifex animi interior & tortor occultior est conscientia: cuius indicina multi subinde produntur: qua non pauci deteriti iudicia refugerunt: ultroneumque sibi exilium indixerunt: hic uero nequissimus uerbero ex audacia & inuerecundia compactus. præduri oris attrita fronte: obstinato uultu. confidens impavidus uenit in iudicium: sequens in fontem audacter affirmat: quem neque iudicium tam magnum neque conspectus senatorum nec propria conscientia deterrebat. Fastidio nouercae. Tanquam scilicet priuignum fastidienter nouerca repudiasse: & ob id fastiditus passusque repulsam parasset uenenum: & hæc omnia sunt: σ. η. υ. ε. ι. α. id est signa & probationes credibiles quidem: sed leuiore & non necessaria. ex præcepto Quintiliani infirmiora argumenta sunt congreganda: & illorum aceruatione pugnandum: cum potentissimis singulis instandum sit. Recusanti. Ipsi seruo. Silentii præmium. Multi silentium uendunt: multis taciturnitas lucrosa est. olim demades orator gloriatus est se decem talenta a rege accepisse ut raceret. SVA manu. Ad priuignum refertur non ad seruum: ut sit sensus ipsum iuuenem suam manu poculum ueneni puero porrexisset: cum seruus id retexisset: in quo tota purgatio seruilis continetur. AD ueritatis imaginem. Ex præceptione doctorum rhetoricorum qui præcipiunt: ut narratio sit uerisimilis. lucida breuis per uerisimile probabile credibile uel appellat Quintilianus. TAM equus. Lege tam equus: id est tam beniuolus.

Anonymos. ignobilis Coniecturarius.

Crucium unum.

LIBER

**Partici-
dæ cule
us.
Sesqui-
culeare.** NOxæ compertum: In noxa culpaq; manifesta: & crimine deprensam uetus & figurata locutio, de noxa quæ significat culpam: & noxia in notis Serui affatim. In sui culeo. Pœna parricidæ more maiorum hæc instituta est: ut parricida uirgis sanguineis, uerberatus in culeo infuatur, cum cane & gallo gallinaceo & uipera & simia: Deinde in mare aut in flumen culeus deicitur inquit, hinc iuuenalis taxans Neronem ueluti multiplici parricidiorum pœna dignissimum decenter inquit, cuius supplicio: non debuit una parari simia: nec serpens unus: nec culeus unus: est autem culeus ut docet fulgentius: faccus cuius nomen notissimum in pœna parricidarum. Præterea culeus est mensura uiginti amphorarum capax Plinio, & ut prisciani uersu utar, culeus hac nulla est maior mensura liquoris Sesquiculleare dolium columellæ est triginta amphorarum, quasi culeum unum: & dimidiatum. Cōtinēs: id. n. pollet ualetq; in cōpositis hæc particula: ut sesquipes sesquidigitus sesqui hora: sesqui modius: & alia ppe infinita: obiter retūdeda est isicia cōplusculeo: q; male litterati in cōmētariis nugatoriis iactant folliculū lupinū libro primo rhetoricorū ad hereniū poni p culeo parricidæ, id est falsum esse euidenter intelligit, qui uis serius lector & attētus q; uolumē scdm. M.

**Perpessus
Locus ex
rhetoricis.**

**Paribus
sententiis
absolutio.**

**Nota cōdennandi.
C.**

**Nota ab
soluendi
A. N. &
L.**

**Ostracif
mus.**

**Ponere
calculus.**

Tullii de inuentione, ex quo trāsposita sunt illa, nō incuriose pspexerit: cuius uerba subscripsi. Os obuolutū est folliculo & pligatū: deinde in carcerē deductus: ut ibi eēt tātisp; dū culeus cōpararet. Nōne hisce uerbis ligdo ostēdit folliculū a culeo seiūgi atq; disparari: p̄terea q; nō uidet, folliculo solū os parricidæ obuolutū eē quasi quodā tegumēto ex lupina pelle cōfecto: ut ita uelato capite cōtectus in carcerē deduceret: moxq; culeo cōparato isueret, ita sensus rhetoricus utrobq; p̄p̄sus elucescit: qui ex illorū interpretatōe adulteratus obscurat. PRONunciaret: Verbū iudiciale est: nā iudices, p̄p̄rie p̄nunciare dicunt: qñ sniam dicunt: uel dānatoriā uel absolutoriā. SENtētiæ pares: Cōsimiles oēs & dānatoriæ alio mō sniæ pares dicunt qñ totidē sunt absolutoriæ: quot dānatoriæ: & tunc mintior sniā uincit: ut scilicet reus absoluat: paribus. n. tabellis absolutio dicitur, auctores Seneca: Quintilianus: Augustinus: extat & p̄blema nobile aristotelis super hac re: cuius hoc p̄cipiū est: cur si sniæ pares accusatori & reo fuere: reū uincere sancitū est. CVNctōrū stilis cōgruētibus: moris fuit apud ueteres romāos, ut iudices cognita cā, in cistā siue urnā tabellas cōiicerēt easq; stilis in scriberēt, litteras habētes absolutiōis siue cōdēnatiōis, nota cōdēnandi erat, C, sicut absoluēdi, A, qñ uero iudici, p̄plexa & obscura cā uidebatur stillo scribebat in tabella duas litteras, N, L, qd significat nō liquet: unde ampliatio cōp̄erēdiatiōis nascebat: Cæsar Augustus, nō tātū duas tabellas dānatoriā & absolutoriā cognoscētibus iudicibus dedit sed tertiā quoq; ignotoriā, qua, si gnosceret, igit stilli cūctōrū decurionū cōgruētēs fuerūt in sniam, s, dānatoriā cōscribēdā fuitq; littera, C, q̄ nota est cōdēnādi iscripta stilo ī oibus calculis: stilo, n. ferreo scribitur i tabulis ceratis, i calculis cæterisq; durioris materiæ: sicut calamus scribit i cartha: & mēbranis qd & Hieronymus refert: enarrās illud in psalmis: lingua mea stilus scribæ, uelocis, cū stilo scribere intutū est ut uetustissimi auctores pdiderūt. CONDitis calculis: Ostracos itelligit: sic, n. græci appellāt: quos latini calculos & testulas: unde ostracismus dictus exilii genus: quo apud athenienses mulctabāt potētiores, sic aristides sic themistocles, sic pleriq; sūmates: dānari sunt: sup̄ qua re extat annotamētū in libro annotationū nostrarū. Ouidius libro nouissimo metamorphoseon: docet morē fuisse italicorum populorum calculis candidis in urnam coniectis reum absoluere: nigris damnare: sic enim refert, Mos erat antiquis niueis atrisq; lapilis his damnare reos illis absoluere culpa: Tunc quoq; sic lata est sententia tristis: & omnis calculus immitem dimittitur ater in urnam: ponere calculus est subducere ratiunculam: unde calculator dictus ratiocinator. MANcipabatur: Obligabatur tradebaturq; quasi in mancipatum manumq; carnificis. MANu contegens: Senior medicus: qui unus erat decurionum: manū iniecerat officio urnæ: ut ita cohiberet decuriones, ne temere immisiss in urnam calculis dānatoriis iuuenem in fontem morti traderent, nam ut inquit scite cassiodorus: cunctator esse debet: qui iudicat de salute. AD ordinem: Decurionum siue senatorum. DIXISse gaudeo. Legendum est uixisse: ut tertior sit puriorque intellectus: Sic enim inquit senior decurio, gaudeo me diu uixisse, eum ex ætate longiore mores meos probaueritis: simq; apud uos boni nominis & estimatio nis: & nūc possim auxilio eē iuueni in fonti periclitanti. IUREiurando astricti, Iurabāt iudices in leges,

DECIMVS

ut obstricti religione iudicarent: mox cum iurassent omnes præter ipsum prætorem nomina eorum perscribebantur: ne pro selectis iudicibus ut sit in multitudine aliqui suppositi corruptissimi iudicaret auctor Pedianus asconius. DE me: Ex me. FVRcifer: Narratio breuis. Lucida. probabilis ex præceptione rhetoricæ doctrinæ. PEierare: Falsum deierare: & periurio astringi dicitur & periurare præcis scriptoribus: contra placita grammaticorum. PERperam pronunciare: Non recte iudicare: & iniq̄ ferre sententiã. NON olim. Non pridem: non diu: modo: dudum hæc enim particula olim ut gram-

Olim.

de me cognoscite. furcifer iste uenenū p̄sentariū comparare sollicitus: cētūq; aureos solidos offerēs p̄cium menon olim conuenerat: quod ægroto cuidã dicebat necessarium: qui morbi iextricabilis ueterno uehementer implicatus: uitæ se cruciatui subtrahere gestiret.

At ego perspicuus malum istum Verberonem blaterantem: atq; inconcinne causificantem: certusq; aliqd̄ moliri flagitium: potionem quidem dedi: sed futuræ quæstioni præcauens: non statim præcium quod offerebatur accepi: sed ne forte aliquis in quã istorū quos offers aureorum: nequã uel adulter reperiatur: in hoc ipso sacculo cõditos eos: annulo tuo prænota: donec altera die nummulario præsentate comprobentur: sic ductus signauit pecuniam: quam exinde ut iste representatus est iudicio. iussi de meis aliquem curriculo taberna prænotã afferre. & ecce prolatã corã exhibeo uideat. & suū sigillū recognoscat. Nã quẽadmodū eius ueneni frater iñsimulari potest. quod iste cõparauerit:

Ingens exide Verberonem corripere trepidatio. & inuicem humani coloris succedit pallor infernus. perq; uniuersa mēbra frigidus sudor emanabat. Tūc pedes

matici annotauerunt interdum habet significationem præteriti præsentis & futuri. Oratius de p̄terito. olim rusticus urbanū murem mus paupere fertur. accepisse cauo. cetera nouissima. VETerno. Veternus inexpugnabilis torpor uisq; somnifica. græci le-targum uocant recentiores medici suberiam nominant. alias ueternus dicitur hydropticus morbus de quo suo loco plura perscripsimus. INextricabilis morbi: in explicabilis insanabilis: a quo extricari explicariue ægotus neq; sic Plinius in epistolis: q̄ maturissime inexplicabili morbo liberari

Vetern^o.
Letharg^o
Subena.

CRVciatui subtrahere. M. Tullius in tusculanis quæstionibus portum morborum dolorū mortem esse refert. ita fortunæ iniurias & cruciatus quos ferre nequeas defugiendos censet: hoc est enim cunctis erūnosis præsto profugium sic Silius italicus. ultronea morte cruciatui se subtraxit uitamq; finit inedia ob tedium clauis insani-bilis. sic corelius ualitudie iniqua conflictatus ex dolore pedum: cū

Mors p̄
fugium.
eruatum

q; incredibiles cruciatus patere: sponte decessit: ne tantos dolores diutius sustineret. BLaterantem mendacia confingentē. & multa nō tā stolidē q̄ calidē obloquentē homines in uerba prouectos nostrum ueteres locutuleos & blaterones & linguaces insigniter dixerunt blaterare est confingere mendacia. item blacterare dicitur stulte & percupide loqui quod a græco βλαξ. originem dicit significat autē βλαξ. apud græcos stolidū camelos quoq; cū uoces edunt blaterare dicimus. CAUSificantē: Causas nouas cõminiscentē. & excusationes fabricatē. QUAEstioi præcauens. ut. sc̄tio haberi posset de hoc seruo. NEq̄ uel adulter. Numi neq; & adulteri dicitur uitiati reprobī. falsaq; moetæ: quos & adulteros appellat. scribit Plinius adulterinū denariū emi pluribus ueris denariis quo moneta falsa deprendit.

Blaterōes
Loquutu
leii.
Blaterā.
Blax.
Numus.
adulter.
apud pri
scos nil si
gnabat
speciari^o.
species.
aromata

SACculo. crumena saccus sacculus sacellus receptacula sunt numorū. ex eodē genere est facciperium: quo tamē noie maior quepiã crumena significat. PRAEnota. id est in prime sigillū annuli tui signatorii: quo signada signat plinius laudat priscorū uitã tāq; innocētissimã in qua nihil signabat at nunc inquit cibi ac potus uindicat annulo rapina clauis quoq; ipsas signare nō est satis. Mos hodie q; durat. ut aurei sacculo conditi annulo prænotent. & per numularium explorētur probi sint an adulteri p̄derisq; legitimi. REpresentatus est iudicio. QUẽ iustis modis oibus sisti oportere. CVRriculo. cursim. TABerna. Medicinã intelligit. sic. n. plautus appellat medici tabernã. tales hoc tēpore. tabernæ speciariæ noiant & speciarii aromatarii a speciebus uenalibus. sic. n. aromata uulgo dicunt: qua dictioe & Macrobius & Hieronymus. & iurisconsultus utunt. PROlatã: scilicet pecuniã dictos ē. quippe itelligimus medico adhuc in seruū poratē allatã sibi id horã eoq; momēto pecuniã: quã profertens ecce inquit uobis exhibeo: ut noxa seruilis fiat manifestior. INSimulari ueneni: accusari de ueneno: sic enim ueteres dixerunt: ut ante diximus. FRATER. Corripo alter: non potest inquit alter accusari de ueneno: quod seruus comparauerit: ipse enim noxius est. non alius uel dic̄ frater illius defuncti in simulandus nō est ueneni per seruū comparati: sed ipse seruus. COMparauerit. interrogatiue legendū. CORrigere: corripuit inuasit. INuicē. In locū. FRigidus sudor. Ex formidine imodica sudore frigidus homo perfundit. iuxta illud frigidus & toto manabat corpore sudor. Hippocrates. Galēus. cor. celsus sudorē frigidū p̄stiferum eē & maturæ mortis signū eē pro

sudor fri
gidus
sudor sal
sus.

- diderunt. Cur falsus sit sudor docet Aristoteles in problematis. a maximo uate dictum est scitissime. falsusq; per arrus sudor iit. IN certis alternationibus. Expressit affectum hominis conscii & scelerati: qui prensus. & rationibus confuratus comouet pedes alternatim ex titubatione: scalpit caput: & uerba parum explicata balbutit. PARtem scalpere capitis: Pro scalpebat: qui effeminati sunt & molles dicuntur digito uno caput scalpere. quod in popeium dixit caluus. & a iuuenale. morsu satyrico usurpatum: qui digito scalpunt uno caput. prater ea fontes scalpunt caput deprensi in crimine manifesto quod inficiari non querunt: inter signa conscientiae: apud doctores rhetoricos sunt & haec expalluisse Titubasse. Inconstanter locutum esse concidisse. Nescio quas affamias effutire: nugae: & ineptias meras loquebatur: effutire est: ut docent grammatici: inepte loqui & uerba lapsantia ac futilia funditare. Oratius effutire leues indigna Tragedia uersus. affamiae uero dicuntur iertiae & nugatoria uerba atq; lapsantia: ut ante dicitur est. MENDacii arcessere. Id est accusare de mendacio arcessere accusare est: ut docet Diomedes in primo: quod uerbum ab arceo nascitur. & enim alium accusare a maleficiis arceri est. cum genituo coniungitur. ut apud. M. Tullium maiestatis arcessitur. diuus Augustinus in libro de mendacio. docet mendacium longe esse fugiendum & discernit quodam. octo genera mendacii facit. quod & in decretis canonicis. xxii. q. ii. copiosissime explicatum est. apud perfas herodoto. & xenophonte testibus dicere mendacium erat criminiosissimum: quorum filii tribus potissimum rebus instituebantur: equitare: arcu sagittas excutere: & uera loqui. uir bonus ut pu. Nigidius refert prestare debet ne mentiatu prudens ne mendacium dicat: namq; inter mendacium dicere & mentiri distat: qui mentitur ipse non fallitur: sed alterum fallere conatur. Qui mendacium dicit ipse fallitur: uerum mendacium dicere etiam sapienti aliquando concessum est: ut Quintilianus asserit: & diuus Hieronymus docet scribens: de officioso mendacio. CONtrudit: Melius est legere contendit pro eo quod est instar ut get conatur. MInisteria publica. Ministri publici quales sunt apparitores. lictores. uiatores. sic dicimus ministeria ut seruitia pro ministris & seruis. ANNVLum ferreum. Apud ueteres annulis tantum ferreis utebantur: & ut auctor est Plinius longo tempore. ne senatus quidem Romanus annulos aureos habuit: unde & sponsae annulus ferreus mitti solitus erat: isq; sine gemma. Qui ob legationem acciperant annulos aureos in publico illis tantum utebantur: intra domos uero ferreis: & olim in ferreo annulo equites iudicesq; intelligebantur. Mox adeo promiscuum id esse coepit. ut cum seruitiis quoq; communicaretur. Merito ergo & scienter dat nunc Lucius noster annulum ferreum seruo. ex ritu scilicet & more maiorum. refert idem plinius seruos ferrum auro cingere coepisse: prisci apud nos anulum unguulum uocabant. graeci dactylon appellant: a digito qui graece δακτυλος dicitur. Vnde & dactylothea pro repositoio annulorum: & hoc est quod intelligi uoluit Plinius sic scribens. id graeci a digitis appellauere: condulum quoq; & condalium anulum dixerunt. Plautus in trinummio. Inter eos ne homines condalium te redipisci postulas. graeci & nostri symbolum. sic apud Terentium symbolum dare. & de symbolis esse ad annulos refertur. qui pro arra collationis ad ientaculum siue prandium faciendum deponi solent. non me praeterit symbolum dici collationem hoc est quod plures in unum conferunt. Vnde & symbolum apostolico inditum nomen: quo apostoli in unum contulerunt: quod unusquisq; sensit. Symbola quoq; in re militari nuncupantur. signa uel indicia. quae unusquisq; dux distincta suis militibus tradit: ut si forte occurrerit quis de quo dubitetur symbolum probat: si sit hostis uel socius. apud Terentium quoq; exponere potes. sicut non parum multi exponunt. symbola pro collatoribus siue comesalibus: sic enim uulgo appellantur: quae adolescentuli in unum pro rata conferunt: causa prandii uel coenae. uel ientaculi. Vnde hodieq; in usu est: collationem facere. pro ientaculum sumere: quoniam scilicet id ex collata pecunia plerunq; fieri solent: in decretis canonicis distin. xliiii. sic scriptum legitur non oportet clericos: ex symbolis: quae unguis comesalia appellat conuiuia celebrare. eadem conferta dicuntur. A symbolo dicitur eleganti uocabulo a symbolos. qui est immunis. & liber a symbolo conferendo: sicut saepe in conuiuuis quae sunt ex symbolis collationibusq; complusculorum erit unus & alter qui nihil conferent. hi eleganter dicuntur a symboli. Au. Gellius ne omnino ut dicitur immunes & a symboli ueniremus: conuectabamus ad cenulam. non cupedias ciborum. sed argutias quaestionum. ubi annotandum cupedias potius pro lautioribus eduliis. sicut suo loco copiosissime perscripsimus.

Scalpere digito caput.

Effutire. Affamia

Arcessere Tria discunt perfarum filii. Mentiri. Mendacium dicere. Ministeria anulus. ferreus. Ungulum. Dactylio Dactylothea.

Condulum. Condalium. Symbolum. Symbolum apostolicum. Symbolum. Comesalia. a symbolo. Ios. Cupidia

incertis alternationibus comouere: modo hanc modo illam partem scalpere capitis: & ore semiclauso balbuties nescio quas effamias affutire: ut eum nemo proflus a culpa uacuum merito crederet. sed reualefcere proflus astutia constantissime negare: & accersere mendacii medicum non desinit: qui propter iudicii religionem: cum fidem suam coram lacerari uideret: multiplicato studio Verberonem illum contedit redarguere: donec iussu magistratu: ministeria publica contrectatis nequissimi serui manibus annulum ferreum dephesum cum signo sacculi conferunt: quae copatio praecedere roborauit suspensionem

DECIMVS

NEC rota. De rota græcienſi: q̄ inter dira tormentorū genera anumeratur: ſupra dictum eſt: cuius & Rota! Plutarchus cōmeminit. ſcribēs fuiſſe quoſdā inhumana crudelitate p̄ditos: ut iuberēt rotā induci. Eculeus. & carnifices cū ſecuribus expediti ad phocionē lacerādā. Eculeus quoq; tormēti genus eſt. cuius Seneca. Valerius. Cicero cæteri meminerūt. Quidā ardētē laminā eē tradūt: qua hoies cruciabiliter torquētur: equuleus dicitur puſillus equus ab equo diminuto uocabulo. M. Tullius ī uerrinis. his equitabit Equule⁹.

nec rota: uel Equuleus more græcorū tormentis eius apparata iam deerant: ſed obfirmatus mira præſumptione ullis uerberibus: ac ne ipſo quidem ſuccubuit igni. Tum medicus non patiar inquit Hercules: non patiar: uel circa ſas de innocente iſto iuvene ſupplicium uoſ ſumere: uel hūc ludificato noſtro iudicio: pœnā noxiū facinoris euadere. Dabo enim rei præſentis euidentis argumentum: nam cum uenenum peremptoriū comparare peſſimus iſte geſtiret: nec meæ ſectæ credentem conuenire: cauſas ulli præbere mortis: nec exitio ſed ſaluti hominum medicinam queſitam eſſe didiciſſem: uerens ne ſi daturum me negaſſem: intempetiua repulſa: uiam ſcleri ſubminiſtrarem: & ab alio quopiam exitiabilem mercatus hic potionem: uel poſtremū gladio: uel quouis telo neſas inchoatū perficeret: dedi: nō uenenū ſed ſomniferum mandragore illum:

tionē. Inter litigatores hoc eſt ultra nō patiatuſ aduerſariū tergiuerſari. Priſci peremptalia fulgura apellauere: q̄ ſupiora portenta perimunt. i. tollunt. Geſtiret. Cuperet. MEAE ſectæ cōuenire. Medicina ad ſalutē hoīum nō perneciē reperta eſt. proinde medicorū ſectæ nō cōuenit uenena propinare: quorū ars oīs ſtudiū uigilantia eſt in ſalutaribus remediis dandis. ſic Hippocrates diſcipulos adiurat ne dolo malo ſcientes cupiā mortaliū noxia medicamēta propinent. Legimus apud iuriſcōſultos ad legē Corneliā de ueneficiis: qui malū uenenū necādi hoīs cauſa fecerit uel uēdiderit uel habuerit: p̄ſentendū eē. & eiufdē legis Corneliæ pœna afficiendū: p̄terea ſenatus cōſulto effectū eſt. ut pigmentarii pœna huius legis teneantur. ſi cui temere uenena dederint. NEC exitio ſed ſaluti. Omnibus mortilibus medicinā utiliſſimā eē celeberrimi auctores prodiderūt tāq̄ nullū hoīum gēus nullus ſexuſ. nulla ætas ſit: q̄ nō utilitatē ex medicina petat: cuius artis auctores accepimus deos. ſiue ut hæc infirmitas hoīum haberet adiuuētā aliqua. Vel ſolatia ſiue tātū huic arti tribuere maiores. ut eā nix crederēt humanis potuiſſe ingeniis inueniri. ſiue ipſa medicina p̄ ſe ſacra res eſt. græce ιατρος dicitur medicus. unde archiatros p̄iceps medicorū quo noīe eſculapiū inſigniter appellauere: tāq̄ p̄ſidē deūq; medicorū. ut oſtēdit Auguſtinus ī tertio de ciuitate dei. uerius & melius a diuo Hieronymo archiater dictus eſt ſeruator noſter qui medicus eſt chriſtianorū: & languentiū animarū p̄ſentiſſimus opitulatoſ. in codice ꝑeratorio Archiatros legimus priuilegiis ꝑeratoriis decorari: ubi ridicule cōmentatoſ expoſnūt: archiatros pro militates inermi militia. Caſſiodorus ait archiatros eē ſalutis magiſtros. VERE res. Corrige uerens. i. timens. AB alio quopiā. Ideſt a medico alio inſincero & minus probo quales multi hodieq; reperiuntur: qui potionē mortiferā pro ſalutifera dare nihil uerebūtur accepta mercedula. unde fit ut medicus ſæpe capitalis exiſtat: & cū ſoli medico hoīem occidiſſe ſūma ꝑunitas ſit experimenta p̄ mortes agunt: & uenena pro meditamētis uel inſcitia uel ꝑrobitate propināt. SOMNIFERū madragora. Duo ſunt genera mandragora: mas & ſœmina. candidus mas: nigra ſœmia exiſtimatur. Ferūt mala auellanarū nuclū magnitudine. & effoſturi cauent cōtrariū uentū. & tribus circulis ante gladio cōſcribunt. Succus fit & ex malis. & ex caule decifo: cacumine & radice. odor ei grauis. ſed radice & mali grauior: mala maturata in umbra ſiccantur. ſuccus ex his ſole denſatur: uis mandragora ſomnifica eſt pro uiribus bibentium: media potio cyathi unius potu largiore. etiam moriūtur. Bibitur ante ſectiones uſtioneſq; ne ſentiantur. Quidam ſolo odore & olfactu ſomnū quærunt. Scribit Auicenna in ſimplicibus mandragora ſomnum conciliari. & ſub etiam fieri effeꝑ medicamentum contra uigilias: quæ & ipſæ inter morborum genera numerātur. Apud græcos celebre eſt. υπερωμαδραγορα καθευδειοſ ideſt ultra mandragoram dormis mandragora ut inquit ſuidas υπρωτικοſ καρποſ η ληηοſ ποιητικοſ. i. fruſtus eſt ſomnificus & obliuioniſ effector. Columella

Tunica moleſta.

Peremptorium.

Peremptalia fulgura.

Iuſurādū hippocratis.

Archiatros eſculapius.

Archiatru

De mandragora.

Vis ſomnifica.

LIBER

- Semihomo mandragora.** In libro de cultu hortorum semihominem mandragorā scite appellat propterea quod radix eius simillima est homini. ut docet Auicenna & uulgo proditur. ceterum quāuis iuriconsulti interdicit ne pigmentarius mandragoram cicutam Aconitum aliaque uenenata temere det. tamen hic medicus pro ueneno succum illum mandragorae habentem uim somnificam dedit cuius & si noxiae sunt uires non tamen mortiferae ut ita obuiam iret improbitati serui gestientis comparare mortiferum uenum. non ab re est hoc in loco commemorare exemplum proditum a frontino in libris strategematon. hannibal missus a carthagenensibus aduersus afros rebellantes cum sciret gentem auidam esse uini magnum eius modum mandragora permiscuit. cuius iter uenenum & soporem media uis est. tunc praelio leui commissio ex industria cessit. nocte deinde interpesta relicto intra castra uinum interfecto fugam simulauit cunctis barbari occupatis castris in gaudium effusi medicatum merum auidi haussissent. & in modum delinctorum fratri iacerent reuersus cepit eos ac trucidauit. GRAUEDINIS comperta. Cōsimiliter Plinius de mandragora loquens inquit: sic quoque noxiae uires grauedinem afferunt etiam olfactu. Vtrobique grauedo ponitur pro torpore marcido & capitis grauitate somnolenta. Alias grauedo significat distillationem humoris ex capite: quae teste. Cor. Celsō nares claudit uocē obtundit tussim siccam mouet. Hippocrates graeci coryxas nominant. Vnde grauedinosi dicti huic morbo obnoxii: ut in commentariis Tusculanarum questionum uberius scripsi. CETERUM extremae poenae. Sic ueteres loquuntur. ut certus fugae certus spei. extrema poena ponitur pro ultimo supplicio. Vltimum autē supplicium mortem solam interpretamur: ut docent iuriconsulti titulo de poenis. PVER meus. Lego meis. ut sit meis manibus temperatam. Quae ratas causas alias. Cum ego potionem mandragorae somnificam tantū dederim. si mortuus est. mortis causa aliunde est: quae ego nescio. ADORANTE: Orante te causam agente: adorare enim apud antiquos significat agere. unde & legati oratores dicuntur quia mandata populi agunt. auctor festus Pompeius. M. Varro ab ore orare. & oratores. & orationē dici scribit. IT VR. Scilicet ab oibus. sic Virgilius itur in antiquā siluā. COPERculo capuli. Tegumēto orificio sepulchri. de capulo & capulari sene. & capulari reo iā dictū est. COMmodū. Tūc iā illo momēto illo tēpore. ut saepe apud hūc scriptorē. POSTliminio mortis. Sic & floridis uelut ab inferis postliminio domū rettulit. de postliminio supra satis multa. VERbis ipar. q. uerbis explicare nō poterat. nec dicēdo aequē gaudiū intimū: quo afficiebat senex ex iprouisa salute filii. FERAlibus amiculis. Amicula feralia sunt uestimenta: quibus cadauera defunctorum uestita in sepulchro conduntur: scribit Plutarchus in problematis. quod mortui corpus albis uestibus induebatur. Ob puritatem. quippe color albus solus sincerus. ac purus minimeque infectus est. sic & defunctus uidetur esse factus quiddam simplex & purum omni que mixtione secretū: unde & in luctu mulieres albis uestibus amiciebantur. Amiculus dicitur a folino indutus amiculo & ueste. INSTRICTus. F. sceatus. & quasi uincolatus. OBDITus. Septus opertusque. obdere est operire. INmediū nuda ueritas. Tanta uis ueritatis est: ut improbitate malorum depressa tamen emergat: ut interclusa respiret. Ut oppugnari possit: non possit expugnari. nec diu delitescere. Meritoque uetus poeta ueritatem temporis filiam esse dixit: ueritatis oratio simplex est. ut inquit Seneca. In tabula cebetis scriptum legimus quod ἀλήθεια. i. ueritas πειραίδος hoc est disciplinæ est comes. in consilio darii regis pronunciatum est ueritatem omnibus antistare eam fortissimam iudicari. quia nihil contra eam iniquitas ualet. & cū cetera quae fortia uidentur mortalia citoque deficientia probentur: ueritas & immortalis est. & sempiterna auctores. Esdras & Iosephus.

DECIMVS

PATibulo suffigitur: In crucem tollitur. Antiqui gaballum dixerunt crucem & patibulum. M. Var. Gaballus ro. Nos barbari qui innocentes in gaballum suffigimus. Alias patibulum dicitur sera. qua hostia occluduntur. a patendo. q̄ hac remota ualua pateant. Supplicium autem patibuli infame esse & serui le docet Lactantius in quarto. Patibulatum pro crucifixum dixit antiquitas. FABVlosa fortuna. Qualis in tragœdiis spectari solet. & tragici stili materia est. **POST** orbitatis periculum. Periclitatus est fenex. ne duobus filiis eodem tempore orbaretur: nam si ille sepultus uere mortuus fuisset: al-

teri quoq; erat pereundum: sententia iudicum condemnatoria: & capitali. NVLLO uendente comparauerat. Festiuiter dictū de eo qui asinum abduxerat: & suū fecerat sine emptione. Hortulano. n. in publicum carcerē deducto miles asini possessor factus ē: acquisiuitq; rei inemptæ dominium militari scilicet impotētia. & ui. XI. denarii. Lucius scribit militem uendidisse asinum περτε και εικοσι idest uiginti quinque drachmis atticis. **DIVES** dominus. Lucianus. οδε ωρησαμεροσ θεραπων ηρ αρδρος σφοδρα πλουσιου πολεωσ των ερμα κεδορια της μεγαστησ θεσσαλορικησ idest emptor asini feruus erat uiri ualde opulenti. ex thessalonica maxima ciuitatum in macedonia. **PISTOR** dulcia-

tius. Lucianus ειχε αδελφουσ υπδουλοσ αρτουσ πεττειρ και μελιτηκτα κιρρεσ επισταμεροσ idest habebat hic fratrem conseruum: qui panes conficere & cibaria ex melle concinnare sciebat **Pistor** dulciarius is dicitur. qui dulcia conficit. & mellita cibaria quæ græce dicuntur μελιτηκτα quæ lia sunt & bellaria de quibus. M. Varro. Gellius. Macrobius. sic scripsere ea maxime sunt mellita. quæ mellita non sunt dulcibus enim cum pepsi societas infida. quibus uerbis inest hic intellectus. ea maxime mellita idest iucunda haberi: quæ non sint mellita idest melle cōcinnata. quoniam dulcia & ex melle composita non faciunt ad pepsim idest concoctionem. sicut autem dulciarius a dulcibus edulsiis dicitur. sic & lactarius qui ex lacte facit lactinia. quæ uocant: Lampridius helio gaballum scribit habuisse dulciarios & lactarios: qui omnia coquorum edulia exhibent. ex dulcibus. & lactariis. ubi lactaria significantur lactinia. ut uulgus appellat: quæ Cor. Celsus lactantia uocat sic scribēs aluum mouent mel crudum. lac lactantia omnia. Pistores uero dicuntur. qui panem faciūt. Antiquitus hoc uocabulo nominabantur. qui far piscebant. Pistores non fuisse Romæ ad persicum usq; bellum testis est Plinius. scribens ipsos quirites panem fecisse idque mulierum opus fuisse: libro tertio digestorum scriptum legimus. fuisse Romæ: collegium pistorum. græce αρτοποιιοσ dicitur pistor. **AL-**

TER coquus. τρωσα τωλεσποτη εσκευαζε idest obsonia domino concinnabat. ueteres Romani. coquos non habuerunt in seruitiis. eosque ex macello conducebant: quod ex Plautina lectione sat notum est: mox coquos inter seruos habere cœperunt. quos singulos pluris q̄ equos emebant. idque in conuestione luxus auctores graues censoria oratione castigant: a quibus proditur coquum illum plurimi solitum estimari: qui peritissime censum domini miserisset. Coquum & pistorum apud antiquos eundem fuisse accepimus: græce dicitur οψοποιοσ. De coquo Lilius hæc. Tum coquus uilissimum antiquis mancipium & æstimatione & usu in precio esse. & quod ministerium fuerit: Ars haberi cœpta. Plato in gorgia coquinariam uocat adulationem medicinæ.

SVCCVVM. Pro succorum multa enim apud priscos reperiuntur. secundi & quarti ordinis in differenter usurpata. ut fenati & senatus ornati & ornatus lecti & lectus. sic succi & succus. unde pluraliter succuum pro succorum. græci ευχυλα uocant και κακοχυλα cibaria boni succi. & mali succi. Cor. Celsus inter res euchylas numerat triticum siliginem omnem uenationem uinum dulce. uel lene. inter cacochylas uero legumina ponit & fassamenta. & ueterem caseum. Hic nutrimenta succorum accipi uidentur pro embamate & intinctu. nam græco uocabulo embamata. latino intinctus uocant liquores sapidissimos: quibus pulmenta condiuntur quibus bucellæ panis & obsonia intinguntur: uulgus sapores appellat. gulæ prorsus irritamenta. quorum Columella. Plinius. cæteri meminere: Quidam legunt intrimentis: ab eo uerbo de quo est illud prouerbiale quod intristi tibi cœdendum est. hinc intrita Catonis & ut inquit Donatus intrita dicitur cibus in mortario factus.

Pistor dulciari.

lactarius. Lactaria lactinia Pistor.

Coquus ex macello.

coqnaria

Euchyla. Cacochy la. Embamata. Intictus. intrimeta. Intrita.

- Conditū** CONdita. Media producta pronūciandū. a cōditio cōdita deriuatur. unde & cōdimēta. & cōditiones
parado- & cōditura inclinatur: apicius. cōditi paradoxī cōpositionē celebrat. quo uocabulo significatur genus
xon. sibi sine portionis cōdimētis uariis cōcinnatū: Idē cōditū melizomū uocat. iusculū ex mellis despumā
Melizo- ti mixtura cōfectū. Quod & ipse docet & nomē ostēdit. *μ.ε.λ.ι.ι.* græce mel. & *ζω.ω.ο.σ.* ius/annotandū
mon. dici ab apicio cōditū neutraliter noīe secundi ordinis substātiuo. VASA cōpluria. M. Cato. Pu. Nigi
cōpluria. dius. M. Varro. cæteri q; scriptores uetustissimi pluria & cōpluria dictitabāt. q̄ nos plura & cōplura dici
 mus: qn etiā asinus capito uir do
 ctissimus. epistola quadā ratiōes
 grāmaticas posuit p̄ quas docet
 pluria latinū eē: plura barbarū: id
 que nomē simplex eē. nō cōpara
 tiuū. Ab eo qd' est cōpluria aduer
 bium factū est cōpluries: ut docet
cōpluries Gellius in quinto. M. Cato com
 pluries inquit multi simul ad ho
 stis trāsfigere: cōpluries īperato
 rē īperū fecere. PRAEstinant:
 Emerant. ADscifcor: Asumor.
 TERTius cōtubernalis: Festiui
 ter dictū de asino adscito in cōtu
 berniū duorū fratruū. ut p̄inde qua
 si tertius cōtubernalis haberetur.
 MVLTas pates: Lucianus reli
 quias dixit sic scribens. *μ.ε.τ.α.τ.ο.*
Δ.ε.ι.π.ο.ρ. τ.ο.υ.Δ.ε.σ.π.ο.τ.ο.υ.π.ο.λ.
λ.α.λ.ε.ψ.ε.ρ.α. δ.μ.φ.ω.ε.κ.ο.μ.ι.ζ.ο.ρ.ι. post cenā deinde multas reliquias ambo reportabāt: De partibus
 cenæ. & eduliorū superius copiose sciteq; differui. MEI domini: Pistor dulciarius. & coquus. ILLE
Crustula porcorū: Coquū significat. Lucianus. *ο.μ.ε.ρ.κ.ρ.ε.ω.ρ. κ.α.ι.ι.χ.θ.ι.ω.ρ.ι.* hic quidē carniū & pisciū. *ο.Δ.ε.α.ρ.τ.ω.ρ.*
κ.α.ι.π.λ.α.κ.ο.υ.ρ.τ.ε.σ. alter autē panis. & placentarū. HIC panes: Pistor dulciarius. CRVstula. A lucio
 nostro crustula dici uidentur. quæ a Luciano græce *π.λ.α.κ.ο.υ.ρ.τ.ε.σ.* i. placentæ. sunt enī crustula edu
 lia mellita operisq; pistorii. quorū Oratius. & Iuuenalis cōmeminerūt: de quibus Lucilius gustauit cru
 stula solus. obiter corrigendus est publicus error grāmaticorū: qui crustū a crusta ita distinguunt ut cru
Error grā stum neutro genere dicatur edulium. sitq; pars eorū quæ comedi possunt. sceminino uero crusta sit
maticorū eorū quæ nō comeduntur. ut ligni & lapidis. & gelu sicut apud Virgiliū. cōcrescunt subitæ currenti in
Crustū. flumine crustæ. nos uero obseruauimus apud eruditos crustas non minus dici de eduliis q̄ de his q̄
Crusta. non mandantur: quod cum alii tum maxime Plinius noster ostendit longe opinor q̄ grāmatici om
 nes doctior elegantiorq; cuius in præsentia exemplum unum suppetit. qui in. xix. de papauere scri
 bens sic inquit. hoc & panis rustici crustæ inspergitur. adfuso ouo inherens. ubi inferiorem crustam
 apio gitq; ceriali sapore condiunt. Hadrianus imperator inter cibos unice probabat tetrpharmacū
tetraphar quod erat de phasiano sumine perna. & crustulo. unde & nomē. est enim tetrpharmacū cibi genus.
macum. ex eo dicti q̄ ex quattuor p̄ciosis obsoniis constabat: sicut pentapharmacū edulii genus est ex quinq;
Penta- cōfectū quod reperisse dicitur. helius uerus Romanus īperator auctore spartiano. hoc est sumen pha
pharma- sianus pauo crustulata & apruna. ubi annotādū crustulata sceminino genere dici qd' & crustulum in
cum. differēter. IVCVNculos. Cibis signatur ex opere dulciario. qui ad similitudinē iuncorū. ut opinor
Crustula figuratus inde nomē mutuatur. quales hodieq; in opere pistorio uenales cōspiciuntur. proinde iuncu
ta. los legēdū est. uel intellige opus lactariū siue lac coagularū instar metæ formatū iuncis inclusum: quæ
Iunculi. meta lactis dicitur epigrāmaticæ uulgo iuncata a iuncis noīatur. HAMos lacertulos: Noīa sūt opis
Meta la- pistorii a similitudine nūcupata. Apud nos ex saccharo. & ouis & farina purissima sunt huiuscemodi
ctis. hami. figura incurua & orbiculata. quorū opificinæ prope peculiariter sunt sanctimoniales. lacerti sūt
 pisces quorū mētio apud Pliniū & reliquos frequēs ad quorū effigiē dulciarii panes formati appellan
Lacerti tur lacerti. & diminutiue lacertuli. nil phibet hoc nomē deduci posse a lacertis rurestribus qui oībus
pâes dul- noti sunt de quibus & poeta. Nunc uirides etiā occultāt spineta lacertos: nā sicut illi intereūdū sinuan
ciarii. tur atq; flectuntur. Ita & mellita panificia tortuosa finguntur: q̄ uulgus a similitudine incurui brachii
 brachialia nominat: unde & lacertulos a lacerti nostri similitudinē noīatos eē crediderim. hæc tamē
Scitamē- arbitraria sint & pro cuiuslibet aīo accipiātur. SCItamēta: Edulia sunt ex eo dicta. q̄ sciti saporis sint:
ta. hoc ē egregii & p̄cellentis. Macrobius in ultimo saturnaliū. apud popinatores inqt pleraq; scitamēto
 rū cernimus. p̄posita ampliora specie q̄ corpore ubi scitamēta significatur iucūdiōra pulmēta. & si mē
 dose legitur ī codicibus Macrobii hæc dictio. Apud. Au. Gellii p̄ trāslationē posita leges scitamēta de
 center p̄ exornationibus & uenustatibus orationis. q̄ in collocādis uerbis si imodice usurpentur nō
 carent neuo reprehensionis. REFECTuri: Corpora refocillaturi recreaturi q; primo balneo mox cibo.

DECIMVS

AFFATIM faginabar: Large & habundanter saturabar. **FVR** Attrinæ artificii: Furacitatis ac rapinæ solertia. Furatinā dixit nomine substantiuo ea forma, qua moletrina, ferratrina fortutrina dicitur veteribus: Furatinus dicitur mercurius. **TIMIDE** & parce: Lucianus καμου επι ερφοβω και φειδοι κλεπτορος. i. me cū timore & parcitate prædium furripiente. **PAR**tes opimas: Lucianus, καλλιστα των περιδωρ κατεργωγοι. pulcherrima partiū deuorabam. **ABL**iguriebam: Ligurire unde abligurire significat suauiora quæq; destugare. απο του λιγουρου. sic enim græci suaue appellat. Auctor Donatus: unde &

affatim faginabar. nec enī tā stultus eram: tāq; uere affinus: ut dulcissimis illis relictis cibus cænarem asperri-
mū scenum: & diu quidem pulcherrime mihi furatrinæ procedebat artificium: quippe adhuc timide: & satis parce subripiēti: de tam multis pauciora: nec illis fraudes ullas in asino suspiciantibus. At ubi fiducia latendi pleniore capta: partes opimas quasq; deuorabā: & iucundiora eligens abliguriebam dulcia: suspitio non exilis fratrum pupugit animos: & q̄q̄ de me nihil etiā tum tale crederent: tamen cotidiani damni studio se uestigabant reum: illi uero postremo etiam mutuo se se rapinæ turpissimæ criminabātur. Iamq; curam diligentio-rem: & acriorem custodelam: & dinumerationem adhibebant partium: tandem denique rupta uerecundia: sic alter alterum compellat. Ad istud iam neque æquū: ac ne humanū fidem minuere quidem cotidie: ac partes electiores subripere: atque huius diuenditis: peculium latenter augere: de reliquis æq̄ uindicare diuisionē: si tibi deiq; societas ista displicet: possumus omnia quidē cætera fratres manere. Ab isto tamē nexu cōmunionis discedere: nā uideo in imensum procedētem querelā: nutrire nobis imanē discordiā. Subiicit alius laudo istam tuam mehercules: & ipse constantiā quod furatis clanculo partibus præuenisti quæremoniā: quam diutissime sustinens: tacitus ingemiscebā: ne uiderer rapinæ sordidæ meum fratrem arguere: sed bene q̄ utrinque secus sermone prolato iacturæ medium queritur: nec silentio procedens simultas

Ligurire
Liguritor
Catiloes

FRAtriem: Lege fratrum. **MV**TVO criminabatur: κλεπτερο ετεροσ τομ ετερομ και αρπιγα των κοιμων και αρπισχυρομ ελεγομ. i. alter alterū furacem eē & raptorem eorum quæ cōmunia forent inuerecundum criminabatur. Anticategoriā uocant mutuam criminationē rhetorici doctores. **CVST**Odebā. corrige custodelam. i. custodiam ut supra. **DIN**umerationē partium. **Electio**re. s. ex eduliis. **Lucianus** περιδωρ αριθμοσ εγριετο. i. numerus partium habebatur. **AD** istud. **Lego** at istud est enim particula hæc inceptiua. & ut inquit Donatus præcipium increpationi aptum. proinde frater fratrem furti criminaturus scite exorditur a particula obiurgatoria & increpationi accommodata.

Anticategoria.

At.

PECVlium augere. Signate locutus. cum peculium proprie seruorum dicatur essentq; pistore: & coquus i famulicio domini opulenti. Peculiosos uocant seruos habētes peculium copiosum. **peculiosus**. **Peculiaris** res.

Peculiosus.
Peculiaris res.

culiaries res dicuntur iureconsultis ad peculium seruile pertinentes. **AE**Quam uindicare diuisionem: criminatio fraterna qua frater accusat fratrem q̄ clam augeat peculium ex partibus edulium fureptis. dein ex reliquis quoq; existentibus uendicet dimidium lucri pro rata. **OMNIA** cætera fratres manere. Figurata elocutio: & uetus: pro in omnibus cæteris rebus possumus seruare fraternitatem. **NEX**V communionis. **Possumus** inquit agere de communi diuidendo. & hunc nexum uinculumq; societatis dissoluere. ne ex fraterna concordia exoritur immanis pestiferaque discordia.

SVBIICIT alius. Anticategoria est & mutua accusatio. qua se uicissim fratres incessunt. dum alter alterum credit habere furtificas manus. **PRAE**VENISTI querimoniam: quasi dicat nisi tu prior conqueri cœpisses: ego iam hoc ipsum facere destinaueram: & querimoniis exposulare tuas sordidas rapinas. **ARG**VERE rapinæ: accusare de rapina: cum genitiuo iungitur sic apud Plautum ait alcumena probri stupri: dedecoris a uiro argutam meo. **VTRIN**Que secus. & abste & a me.

Anticategoria.

Arguere rapinæ.

IACTERE medium queritur. ego sic emendo. iacturæ remedium queritur: alioqui nullus sensus nulla latininitatis elegantia. **NEC**. **Lego** ne. istæ interdum minutia remorantur lectores atque perturbant: quominus uerum sincerumq; intellectum assequatur: proinde hæc nostra etiam in minimis curiositas minime uideri debet reprehensibilis. cum nō solum eruditulis & ingeniosis sed etiā hebetioribus. & brutis ista scribant: quoq; titubantia adminiculis omnibus est erigenda fulciendaq;

LIBER

Eteocleas
conten-
tiones.

ETEocleas cōtentiones: capitales & acerbas ab eteocle qui fratrem polynicē odio exitiali infectatus est. cui struxit insidias: quē uita priuate & regno uiribus oibus neruifq; cōtēdit. cū quo post dira bella & nefanda depugnās cōfluxit amboq; pari fato occubere. quorū odiū nec quidē post obitū restrinctū est: cū ignis quoq; rogi: quo cremabantur. scissus sit flāma diuisa atq; resiliente. ut canit papinius i. xii. thebaidos. hinc Lucani illud scinditur in partes geminoq; cacumine surgit thebanos imitata rogos: ob hoc inimicitiae cōtentionesq; fratrum exitiales ac pestifera dicuntur eteocleas: scribit Aristoteles i. vii.

Fratrum
conten-
tiones
acerbae.

politi. prouerbiū eē. qd fratrum cōtē-
tiones & irae sunt acerbissimae: &
qui se nimium amat. hi se nimium
oderūt: qd uerū eē demonstrat eteo-
cles thebanus. Plato quoq; libro.

Oedipi i
precatio.

xi. de legibus refert. nihil pntio-
sius eē filiis parētū iprecationibus
easq; aduersus filios a diis exaudi-
ri: deoq; etheocle & polynicē dis-
sidio & cōtentionibus capitalibus
iter se diffidisse: qm p̄ oedipus cō-
tēptus a filiis ea illis iprecatus ē: q̄
exaudita a diis effectaq; apd oēs
ferūtur: graece dicit p̄ puerbium
οιδι προλοσ αραι. oedipodis im-
precatio: meminit huius dirae de-
uotionis paternae in filios. & stati-
us i p̄tio thebaidos. ubi oedipus
talia ipcat. i. media in fratres gn̄is
cōfortia ferro diffiliat. datartarei
regina barathri qd cupiā uidisse
nefas. DEI Erant: ualde iurat de-
iuriū dicitur ius iurandū. COM-

Deiuriū.
Harpia.

munis dispendi: damni quod utriq; fratrum cōmune erat. PASTus electiles: escas p̄ciosiores. HAR-
pia phineias dapes: ex lectione poetarum: & maxime uirgilio notum est quē admodum harpiae men-
sas phineia archadiae regis contactu in mundo & uentris illuue foedauerunt cibosq; ei obcaecato. tan-
tis per inuolantes dirripuerunt donec expulsae ab argonautis ad insulas strophadas confugere: qua-
rum formam poeta graphice scienterq; describit illis uersibus: uirginei uolucrum uultus foedissima
uentris proluuies: uincatq; manus & pallida semper ora fame. graece dicuntur αρπυιαι αρπακτικαι
λαι. uορεσ harpya graece rapina dicitur. unde & a rapacitate inditum nomen: ideo uolatiles figurā-
tur: qd omnis rapina teste fulgentio ad uolandum sit celerrima. Tres uero traduntur: quia primum sit
aliena concupiscere: secundum concupita inuadere. Tertium celare quod inuadit. Apollonius duas
tantum esse tradit: easdem iouis canes nec non & furias esse tradunt: unde etiam epulas abripere di-
cuntur: quod est furiarum: hinc eleganter Oratius dixit gulam dignam rapacibus harpyis intelligi uo-
lens Gulones esse dignos: quibus harpyae furtim inuolantes edulia subtriperent: in ipso edendi desi-
derio & epularum apparatu: sicut phineias dapes diripiebant. αρπαζω graece est rapio. αρπαγη rapī-
na. αρπαξ rapax. hinc Plauto dictum aurum arpagatum. pro furto subductū. item arpax amor pro

Aurum
arpagatū
Harpago-
nes.
Affatim.

rapax: homerus harpyarum uocabulo procellas scite nuncupat. harpagones ex eadem origine dicitur
tur manus ferreae: siue instrumenta uncinum habentia: quibus naues capiuntur/continenturq;. LI-
BER Alibus cānis: Largioribus & homine libero dignis. AFFATim: Large abunde copiose aduer-
bium est: quod auctore Gellio prima acuta pronuntiatur: iungitur cum genitiuo. ut affatim lignorū
est apud Liuium. & apud Plautū. aliorū est affatim qui faciant. OBESA pinguitie: Pingui pinguitu-
dine: pingue pinguedo pinguitudo pinguities in eodē significatu indifferēter a doctis usurpāt. erro-
rē seruianū euidenter refellimus in notis seruii tradentis neq; pinguedinē neq; pinguitudinē eē lati-
na uocabula. de obeso iam diximus. qd neuus pro gracilento posuit. cū in usu quotidiano sit p̄ ube-
ri & pingui dicit. n. obesus. quasi ob edendū pinguis factus. ARVIna succulenta: Succosa pinguedi-
ne aruina est pinguitudo & pprie est id durū pingue: qd est inter cutē & uiscus. ut ex auctoritate Suet-
tonii docet Seruius enarrās illud Maroniani: aruina pingui subigūt in cote secures: arbilla p̄fiscis di-
cta est aruina. i. pinguedo corporis: apud Liuiū memoratur Cornelius cognomento aruina: opinor
credo a corporis succulenta pinguitudine. Lucianus de hoc scribens inquit. σω. μακαλορ̄ εγεγο-
ρει. και τοδε ρμα επαρθουση τητριχι απ̄εσ τιλβορ̄ id est corpus pulchrum mihi factum est co-
rium florenti pilo relucens. VASTItate tergoris: obesitate dorsi. Lucianus. μεγαρμε και πιο-
ρα ορωμτσε id est magnum me pinguemque cernentes. MOLLueram: Molle leuigatum luci-
dū reddiderā qualis fieri solet ex pinguitudine. FOEnū: Lucianus dixit ordea. hoc est τα κριοιδια.

Pingui-
ties.
Obesus.
Aruina.

Eteocleas nobis cōtentiones pariat. His & similibus
altercati cōuiciis: deierant utrique: nullam se prorsus
fraudem: nullam denique surreptionē factitasse. Sed
plane debere cunctis artibus cōmunis dispendii latro-
nem inquiri: nam neque a sinum: qui solus interesset:
talibus cibis affici posse: & tamen quod otidie pastus ele-
ctiles comparere nusquam: nec utique cellam suam: i-
manes iuolare mures: uel muscas: ut olim harpiae fue-
re: quae diripiebant phineias dapes. Interea liberalibus
cānis inescatus: & humāis affatim cibis saginatus cor-
pus obesa pinguitie compleueram: corium aruina fu-
culēta molliueram: pilum liberali nitore nutriuerā:
sed iste corporis mei decor pudori peperit grande de-
decus: insolita nāque tergoris uastitate cōmoti: scēnū
prorsus intactum cotidie remanere cernentes: iam to-
tos dirigunt ad me omnes animos: & hora consueta:

DECIMVS

VELut balnea petituri: Et græco $\omega\sigma\epsilon\iota\tau\ \tau\omicron\beta\alpha\lambda\alpha\rho\iota\omicron\rho\ \alpha\pi\iota\rho\tau\epsilon\sigma$ hora autem balnei erat pomeridia na. PER cauernam: Lucianus $\pi\rho\sigma\beta\alpha\lambda\omicron\rho\tau\epsilon\sigma\ \omicron\pi\eta\ \tau\iota\rho\iota\ \tau\alpha\omicron\mu\mu\alpha\tau\alpha\ \tau\eta\sigma\ \theta\upsilon\rho\alpha\sigma$ idest apponen tes oculos ad hostii cauernam: græce $\omicron\pi\eta$ dicitur cauerna: Vnde opobalsamum dici autumat egesip pus in quarto. quoniam per $\omicron\pi\alpha\sigma$ idest cauernas distillat paulatim humor balsami incisus uirgultis nam & plinius quoq; refert incidi uitro lapide osseis ue cultellis ramos balsami. succiq; e plaga manantem colligi lanis quem opobalsamum uocant. proinde uel a cauerna quæ græce $\omicron\pi\upsilon$ uel a fuc

Opobal samum.

uelut balnea petituri: clausis ex more foribus; per quã dam modicam cauernam rimantur me passim exposi tis epulis inherentem; nec ulla cura iam damni sui ha bita: mirati monstruofas asini delicias: risu maximo dirumpuntur: uocatoq; & altero: ac dein pluribus cõ seruis demonstrant infandam memoratu hebetis iu menti gulam: tantus deniq; ac tam liberalis cachinnus cunctos inuaserat: ut ad aures quoq; prætereuntis per ueniret domini. Sciscitatus deniq;: quid bonũ rideret familia: cognito quod res erat: ipe quoq; per idem pro spiciẽs foramẽ: delectatur eximie: ac dein risu ipse quo que latissimo adusq; intestinorũ dolorẽ redactus: iam patefacto cubiculo proxime consistens: coram arbitra tur. Nam & ego tandem ex aliqua parte mollius mihi renidentis fortunæ contemplatus faciem gaudio præ sentium: fiduciam mihi subministrante: nec tantillum commotus: securus esitabam: quoad nouitate specta culi lætus dominus edium duci me iussit: imo uero fu is & ipse manibus ad tricliniũ perduxit: mēsaque posi ta oẽ genus edulium solidorum: & illibata fercula iuf sit apponi. At ego q̄q̄ iam bellule suffarcinatus gratio rem commendatioremque me tũ ei facere cupiens: esu rienter exhibitas escas appetebam. Nam & quid potis simum abhorreret asinus excogitantes sc̄tupulose: ad explorandum māsuetudinem id offerebant mihi:

co qui $\omicron\pi\omicron\sigma$ dicitur opobalsami nomen deductum est. HEbetis iumẽti. Tardi asini. LIBeralis ca chinnus: Solutior risus. Est autẽ cachinnus uerbum secundũ ono matopoeiam fictum a sono risus Quod & porphirio interpres ora tias tradit. COgnito: Cum co gnouisset quam ob rem tam effu se rideret. Adusq; intestinorum dolorem: Expressit rem naturalẽ: & pene quotidianam: ut scilicet homini ex nimio risu liberaliori q; cachinno doleant intestina: co gaturq; impositis ad sinistrum la tus manibus coercere exultantẽ dolorem: & eni lyen q & splen di citur domicilium risus est in sini stro latere: & ut auctor est plinius noster intemperantia ioci & risus constat lyenis magnitudine: hic illud persianum sed sum petulan ti splene cachinno sunt qui putẽt exempto lyene adimi simul & ri sum. in eodem e peculiare cursus impedimentum quãobrem inu ritur cursoribus laboratib°. CO ram arbitratur: Præfens spectat: nam ut inquit plautinus miles: pluris e oculatus testis unus q̄ au riti decem. RENidentis: Modo aridentis alias splendẽtis. GAV dio præsentium. Cum præsentis gaudibundos uiderem ob id ip

Lyen. Splen do miciliũ.

sum alacrius securiusq; humanas dapes esitabã. DVci me iussit. Lucianus. $\kappa\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\epsilon\iota\omega\epsilon\epsilon\iota\sigma\omicron\ \delta\gamma\epsilon\sigma\theta\alpha\iota\ \epsilon\iota\sigma\ \tau\omicron\ \epsilon\kappa\epsilon\iota\rho\upsilon\ \sigma\upsilon\mu\ \pi\rho\sigma\iota\omicron\rho\ \epsilon\pi\epsilon\iota\tau\alpha\ \tau\rho\alpha\pi\epsilon\zeta\alpha\rho\ \mu\omicron\iota\ \pi\alpha\rho\alpha\theta\epsilon\iota\rho\alpha\iota\iota$ iubet me duci in conuiuũ. & mensam apponi. Illibata: Signat neq; semesa edulia: neq; reliquias cibor; sibi apposita fuisse. sed fer cula integra: intacta ingustata qualia scilicet ipsi domino apponunt. BELLule suffarcinatus. Bene fartus ac distentus largitate escar; bellissimar;. Sic enim Terentius ex persona serui unũ quodq; quod quidẽ erit bellissimũ carpã: qd̄ exponẽs Donatus proprie bellissimũ dici ait. unde & hmõi ad irritandã gulã cibi bellaria dicunt. bellule autẽ diminutiũ aduerbiũ est a bene. qd̄ facit belle & bellule. ESVri enter. Famelice auide aduerbiũ est. ab esurio ut a sitio sitienter. ABhorreret asinus: Cuiq; animati ut docet aristoteles in .x. ethicor;. est p̄topria uoluptas & sua: qd̄ intuenti facile liquet uidemus enim aliã eẽ uoluptatẽ equi aliã asini. aliã hominis proinde scite inquit Heraclitus. $\omicron\rho\upsilon\sigma\ \sigma\upsilon\rho\mu\ \delta\tau\alpha\ \alpha\rho\epsilon\lambda\epsilon\sigma\ \theta\alpha\iota\ \mu\alpha\lambda\lambda\omicron\rho\ \eta\ \chi\rho\upsilon\sigma\omicron\rho\ \eta\ \lambda\iota\omicron\rho\ \gamma\alpha\rho\ \chi\rho\upsilon\sigma\omicron\upsilon\ \tau\rho\phi\eta\ \omicron\rho\mu\omicron\iota\sigma$: idest asinos magis fœnũ optare q̄ auge & asinis pabulum esse auro dulcius. Verum huic nostro asino non fœnum & ordeaceum pabulum tam cordi erat. q̄ hmnanæ dapes: & ganeata cibaria: quibus naturaliter abhorret palatum asinum. Crassum illum qui agelastus est cognominatus ob frontem seueriorem: & mores austeriores risisse semel in uita. Lucillius ait. cum asinum uidisset carduos comedentẽ. de quo dictum est festiuiter. simi lem habent labra lactucam. LASere infectas. Præcioso succo cõditas laserpiciũ uirgultũ est clarissimũ qd̄ græci silphion uocant. in cyneraica prouincia repertũ: hinc Catullus cyrenas laserpiciferas cogno minat: huius succum uocant laser magnificum. in usu cibor; medicamentisq; & ad pondus argenti denarii pensum. de quo multa plinius noster uolunt unde uigesimo. apud auctores græciã euidẽ tiffimos inuenitur cæsare dictatore in initio belli ciuili inter aurũ argẽtũq; ptulisse ex arario laserpitiũ

Bellissi mum. Bellaria. Bellule. Cuiq; animan ti sua uoluptas. Crassus agelastus semel risit. Laser. Silphion

LIBER

pondo.c.x.est radice multa crassaq; caule ferulaceo.quo homines uescebantur decocto affo. elyxog
Lasera^o. lafer hoc est succus duobus modis capiebatur radice & caule. Vnde indita nomina rhizias atq; cauliv
pullus. as.Laseris in condituris meminit frequenter apicius.a quo pullus laseratus dicitur lasere perfusus:
Lasera^{ti}. idem laseratum absolute appellat obsonii genus.quo lafer cyneraicum cum aceto & liquamine dis
Opus cy soluendum esse præcipit.Inde laserpitiatum acetum dictum.quo quidam lentem respergunt cã diu
renaicus. turnitatis.Palladius in tertio lafer appellat opon cyneraicum quasi succum laserpitii a cyrenaica pro
 uincia dictum.& ita sæ græci uo
 cant: noster plinius in .xxii. dixit
 lafer esse inter eximia naturæ do
 na numeratum:quod plurib^o cõ
 positionibus inseritur .cõcoctioi
 plurimum cõferre senibus & fœ
 minis traditur:hyeme q̄ estare utilius.ab egritudine recreationi efficax in cibo.laserpitii meminit &
 plautus in pseudolo.his uerbis eo laserpitii libram pondo diluunt.de lasere mentio quoq; est apud
 columellam.qui id a græcis siphonia uocari tradit. **ALtilia.**Hoc nomine significantur. quæcunq; in
 faginario alimus causa pinguitudinis ab alendo dicta.est autem faginarium locus fagina: accõmo
 datus:lege.cai.fannii sumptuaria interdictum est.ne quid uolucrum proponeretur præter unam gal
 linam quæ non esset altilis . ut refert plinius in.x.qui altilem gallinam uocat:quam Tertullianus fa
 ginatam.cochleas altiles instruxisse ganeam testantur auctores:altilem sanguinem ut altilia dixit
 Macrobius non qui alitur sed qui alit quasi alëtem corpora.Seneca in epistolis moralibus carpit i fa
 mulicio lautorum haberi seruum.ad hoc tantum:ut altilia decenter fecerit:& ut circumferens eruditã
 manum preciosas aues in frustra excutiat.altile non solum pingue ab alendo.uerum etiam pro opu
 lento dixit antiquitas.sicut a plauto dicitur dos altilis & opima.pipere autem inspergi esculenta præ
 facti popinæ ganæq; docuerunt:placet autem piper in obsoniis sola amaritudine quæ & in indos
 petitur. **Quis** ille ut plinii uerbis utar qui primus cibus experiri uoluit aut cui in appetenda auuiditate
 esurire non fuit fatius:genera piperis plura longum candidum nigrum & rotundum:facillime adul
 teratur piper longum alexandrino.sinapi piper appositum cuti forinsecus exulcerat. deuoratum ue
 ro nullam uentri infert lesionem:inter hortensia est herba reddens piperis saporem ob id piperiditis
 nomine accepto.quæ & siliquastru uocant:piper rotundũ & longũ urinã mouet: uerũ ut inquit aristo
 teles& problematis encycliis piper uesicã quidẽ soluet si large fumat sed si parce aluũe diuerso scamo
 nea large supra aluũ soluet modice uesicã.uina fiunt pipere & melle addito.quæ alii condita alii pipe
 rata appellant nostri municipes inter embãmata & liquamina sciri faporis:habent id quod piperatũ
 uulgo uocat:cõpositũ ex sapa & melle atq; aromatibus:una discocctis. **EXotico iure perfusos:**pegriõ
 liquamie madetes i usu mortaliũ prio assa scdo elyxa.tertio iurulëta fuerit:ut docet.M.Varro assum
 dictũ q; ab igni assudescit:suadãdo.n.assum distillat calore qdã assum dici ex eo itertãt q; sine pigmẽ
 to faporis aliẽi i obsoniis iferebat:assum.n.solũ ueteres dixerunt:unde & assa uox noiãt ore plata nõ ad
 mixtis aliis musicis uocibus.M.Cato refert melos eẽ bipartitũ unũ qdẽ in assa uoce alterũ qd uocant
 organico:elyxũ uero nũcupamus qd ex aqua decoctũ eẽ:nã lyxã aquã ueteres dixerunt:unde & lyxe dicti
 ministri militares:q aquã ad tẽtoria solët ferre iurulëtũ at a iure dici noiẽ ipso significat:qd & iussulëtũ
 appellari posse testis eẽ Lucius noster:q i apologia scripsit hæc ostẽdit qualiter assus aut iussulentus pi
 fcis optime sapiat.iuuealis iurulëta piphraisticos denotat illo uersu.& eodẽ iure natates mergere fice
 dulas didicit nebulõe parẽte:res iurulëta magis alit q̄ assa:oia iurulëta aliẽa sũt stomacho:ut memorat
 Cor.celsus i scdo:q iurulëtũ quodq; facile itus corrupi tradita:a quo id quoq; scribit q; calefaciũt pip.
 sal.caro ois iurulëta.qd ex iure decoctũ eẽ ut iqt Varro iucũdũ magis eẽ cõditõẽ succi iura apitii:& paxa
 miũ iter irritamẽta gula:& istrumẽta luxuriæ popinarũq; delitias munerat Diuus Hieronymus libro
 prio cõtra iouinianũ.ius at & cũ priorũ sit & coquinũ:hic amphibolõ illud exiit a.M.Tullio ego quoq;
 iure fauebo.& illud ius uerrinum nequã a.M.Varrone in tertio de re rustica decenter dictũ. sic hosce
 pisces nẽmo coquus i ius uocare aude:græce ζωμοσ dicit ius:unde & ζωμοποιοσ dictus coquus
 nomine autẽ iuris exoticici.i.externi:uidet significari liquamẽ gari & olei.sic.n.scribit Lucianus ζωμο
 υσ ιχθυσ μερ γαρο και ελωκα τακει μερουσ.i.iura pisces Garo oleoq; perfusos:oxygarũ quoq;
 inter liquamina celeberrimũ est ex aceto.garoq; cõmixtũ.plautus.male olere ait:cũ una multa iura cõ
 fundit coquus.de iure nigro lacedæmoniorũ quod illi uocant ζωμορ μελορ copiose scripsi in cõmẽ
 tariis tusculanarũ quod cũ olim Dionysius gustasset aspernatũq; effet:tum coquum scite dixisse ferũt
 minime mirũ si Dionysius illo iure delectatus nõ esset cõdimẽta enim defuisse & cum ille quesisset.q
 tum coquus labor inquit in uenatu sudor cursus ab eurota .fames sitis his enim cõdimentis lacedæ
 moniorũ epulæ condiuntur. **SCVRrula:**Diminutiũ scurræ est scurrula.græci βωμολοχουσ uo
 cant:qui a nostris scurræ dicuntur.de quibus multa suidas:est autem scurrã: a sequendo dictus hinc
 scurrilitas & scurriles ioci & scurrilis q̄ alienissima sunt personæ oratoris:ut M.Tullius & Quintiliãus
 docent antiqui planos dixerunt scurras.quasi seductores:qua dictõẽ.M.Tullius. Gellius Oratius laberi
 us usitati sunt. **Risu** personabat:græce.τοδισυμ ποσιορ εκλορειτο τω γελοτι.

carnes lasere ifectas:altilia pipere ipsa: pisces exotico iure perfusos. Interim conuiuium summo risu per sonabat. Quidam denique præfens scurrula: date inqt

Altilia.
Saginati
um.
Altilius
sanguis.

Dos alti
lis .

Piper.
Piperitis

Piper ci
turinam
Scamo
nea aluũ.
Piperatũ.
Assum.
Assa uox
Elyxum.
Iurulen
tum.

Oxygarũ

Ius nigrũ
laconicũ.
Scitum
coqui.
Scurra.
Planus.

DECIMVS

SODALI. A sino quem merito sodalem uocant qua simul esitantem: nam sodales ex eo dicti: quod una sederent: & essent id est uescerentur: graece $\sigma\upsilon\delta\alpha\iota\tau\alpha$ dicitur de sodalitatibus: & sodalitiis: quae graeci $\sigma\upsilon\delta\alpha\iota\tau\alpha$ uocant affatim scriptum in tranquilli commentariis. Sodalitiu crimen in lege ambit⁹ fuisse plectibile Docet Marcus Tullius in oratione pro plancio. CONTUBERNALIS: Modo sodalis: modo contubernalis eleganter & scite asinus ex domini mensa uescens appellatur. MULSI. Potio generosa est ex uino melleq; confecta. de quo sunt scriptorum omnium plena uolumina emp

Sodali
Mulsu

sodali huic quippiam mei: quod dictum dominus secutus. Non adeo respondit absurde locutus es furcifer: ualde enim fieri potest: ut contubernalis noster poculum quoque mulsi libenter appetat: & hemus ait puer lautum diligenter ecce illum aureum cantharum mulso contempera: & affer parasito meo: simul q; ei p biberim commoneto: ingens exin oborta est epulonum expectatio: nec ulla tamen ego ratione cōterritus ocio se ac satis generaliter contorta in modum linguae extrema ladia: grandissimum illum calicem uno haustu p hausi: & clamor exurgit consona uoce cunctorum salute me prosequentiū: magno denique delibutus gaudio dñs: uocatis seruis suis: emptoribus meis iubet q; druplū rstitui pciū: meq; cuidā accepissimo liberto suo: & satis

uetere uio utilissimum facillime que cum melle corporatur: ex aufero factum non implet stomachum aluum molle frigidum potu calido sistit: corpora auget: multi senectam longam mulsi tantum nutritatu tolerauer. neq; ullo alio cibo celebri pollionis romuli exēplo: quem centesimum annum excedentem cum diuus Augustus hospes interrogaret quam ratione maxime uigorem illum animi corporisq; custodisset ille respondit intus mulso foris oleo dicimus & per adiectiuū lac mulsum acetum mulsum. quod melle concinnatum est. aceti mulsi crebra mentio apud plinium: hic promulsis obsonii genus de quo M. Tullius promulsidae non me

Acerum.
mulsum
promulsis.
promulsidae.

conficies hinc promulsidaria uasa dicta mulso promulsidique accomodata: iurisconsultus innuere uidetur promulsidaria fuisse uasa non tam ad continendum: q; ad sustinendum. Vlpianus auctor ē mulsum appellatione uini non contineri. graece $\mu\epsilon\lambda\iota\kappa\rho\alpha\tau\omicron\sigma$. HEMUS. Lego heus ut fiat sensus illustrior. sitq; aduerbium uocandi. PARASITO meo scite asinum parasitum suum appellat: qui in conuiuio obibat munia parasitica: sunt auctores qui parasitos apollinis Mimos appellant. quod & epigramatista sentire uidetur qui ex persona latini histrionis sic inquit. & me laurigeri parasitum dicite phebi. A Plinio inter uolucres asio siue otus auis parasita dicta est: cum sit imitatrix & quodā genere saltatrix. proprie parasitus dicitur qui cibi cā ridicula & dicit & facit uiuitq; ad alienū nutū: unde & nomen a parasito parasitatio dicta & supparasitari plautinum uerbu est quod significat subseruire: & subassentari. quod prope officium est parasitorum: qui in comediis edaces describuntur: quorum deus uenter est: quorum uoratinā & mores & dicta ridicularia unus omnium scitissime plautus expressit. Lucianus libellū condidit festiuissimū de parasito ubi docet artē eē parasiticā eaq; iucundissimā cuius finis sit $\epsilon\upsilon\lambda\alpha\iota\mu\omicron\rho\iota\alpha$. i. felicitas: prisci parasitos dixere. $\lambda\alpha\iota\upsilon\mu\omicron\rho\alpha\tau$ quasi conuiuas. idē Lucianus refert patroclum fuisse achillis parasitū & merionē idomenei: quos Homerus uocet $\theta\epsilon\rho\alpha\pi\omicron\rho\tau\alpha\sigma$. q̄si cultores & ministros. parasitus & rex sunt relatiua. ut enim libertus patroni sic parasitus regis. & e cōtrario. ut patronus liberti sic rex dicit parasiti. parasitus ut docet suidas aliis quoq; noibus graece uocatur. $\kappa\omicron\lambda\alpha\xi\tau\rho\alpha\pi\epsilon\zeta\omicron\lambda\omicron\iota\chi\omicron\sigma\tau\kappa\rho\sigma\sigma\omicron\tau\rho\alpha\pi\epsilon\zeta\omicron\tau\beta\epsilon\lambda\epsilon\rho\pi\omega\lambda\eta\sigma$. ex quibus illud est scitissimū $\tau\rho\alpha\pi\epsilon\zeta\omicron\lambda\omicron\iota\chi\omicron\sigma$ quasi mensarum liguritor. sunt enim parasiti affectae mensarum lautiorum: & quasi mures semper edunt alienum cibum: cenipetæ prandipetæ flagricibæ. PRAEBIBERIM: Praebibere est quod graeco uerbo dicit $\pi\rho\tau\rho\epsilon\iota\rho$. siquidem ex ritu conuiuali solet archiposia uel dominus conuiuii ante bibere & mox alii subsequunt. quasi ille describat conuiuii bibendi legem. Dido uirgiliana cum praebisset. & summo tenus ore poculum attigisset. tum bitiae dedit increpitans ille impiger hausit spumam pateram. & pleno se proluit auro. phormio tamen terentianus ex procacitate parasitica inquit prior bibas: prior decumbas. Curgulio plautinus: propino inquit militi magnum poculum ille ebibit.

parasitus
parasitari
Ars parasitica.
patroclus.
Achillis.
parasitus
parasitus regis.
praebibere.
propinatre.

EPVLONUM: Conuiuarum qui sunt epulones suo loco docuimus. GENIALITER: Voluptarie de genio & genialibus supra satis ac super. CONTORTA labia. Septimus casus est. numeri singularis. nam feminino genere labia declinatur itidem in illo uersu uetusto. anima aegra & faucia cucurrit ad labias mihi. Donatus ita distinguit. ut labra sint superiora labia inferiora. labre proprie asinorum dicantur uerum haec indiscriminatim usurpantur. PERHAUSI. Ebibi. SALUTE me prosequentium. Ex more conuiuali dicit quo salute & icolumitate p̄cari solemus potioribus. q; uno potu plurimū hauserūt. DELIBUTUS gaudio. p̄fusus ad aium trāstulit qd ē corporis. nā pprie p̄fusus delibutus auctore donato unctus dicitur: un delibutum ungueto sapissime dicitur leges apud eruditos. Terentius i phormioe sati ē te delibutum gaudio reddo. emptoribus meis: pistore. s. & coquo. QUADRUPLUM p̄ciū: plus hic n̄ dixit q; lucianus qui ait dñm & $\lambda\omicron\tau\omicron\sigma\omicron\upsilon\tau\omicron\rho\iota$. alterū tantū quārum erat p̄ciū emptoris iussisse persolui emptoribus asinū

Delibutus
audio

LIBER

peculiat⁹. PEculiato. Signate locutus: nam peculium proprie seruorum: unde & peculiatos dicimus seruos habentes peculium epulentum: quos plautus peculiosos appellat. sic enim scribit in rudente peculiosum esse decet seruum. & probum quem hero praesente praetereat oratio. peculium quoque dicimus patrimonium filii familias: ut docent iurisperiti. & annotauimus apud tranquillum: Lucianus τὸ ἀπὸ δουκὸς ἀπελευθέρωτι τῆς αὐτοῦ περὶ ἀριστῶν. i. tradidit me cuidam iuueni liberto suo. **P**Aterno, corripit patrono. **A**Ccepissimo liberto. Idonei auctores tradunt libertos fuisse interdum tam gratiosos tanque fauorabiles: ut domini patronique fierent: ut rerum potirentur ut ornamentis praetoriis insignirent: tales fuerunt sub claudio palas. Callistus. narcissus. quorum imperio claudius obsequabat qui in liberto statio gratioso nimis male audiebat. uerum ut sancte & salubriter praecipit. M. Tullius in epistolis ad quintum fratrem seruos & libertos regere debemus. species gratiosi liberti dignitatem habere nullam potest: libertus sit quoddem acceptus dilectusque patrono ita tamen ut se libertum non dominum esse meminerit. **S**VFFixo cupido: Apud graecos in deliciis fuerunt κυρὰ ἰα. μελιτεῖα. i. catuli melitei. ab insula melite ita nuncupati quales erudiuntur in oestus saltatorios iamque ex hac re aucupii genus quasi quodam & lucri factum est: ut circumforanei nebulones non solum canes sed & equos & ursos ita bellule erudiant & omnes motus & staculos edoceant: ut spectatores uisendi studio spectatum cateruatim eant: numo persoluto. Caesarem ferunt cum peregrinos quosdam romae uidisset canum & simiarum catullos circumferentes eorumque docilitate & saltationibus ludibundis deditos interrogasse: nunquit apud illos mulieres filios parent: quod dicto sapienter arguit illos qui eam indulgentiam: quae maxime debetur hominibus in bestias impenderent: heliogabalus imperator teste laeprido habuit leones & leopardos exarmatos in deliciis quos edoctos permansuetarios subito ad secundam & tertiam mensam iubebat accubere: ignorantibus conctis quae exarmati eent: ad pauorem & ridiculum excitandum dicuntur a laeprido leones exarmati mansuefacti: & cicures quasi armis feritatis exuti: mansuetarii uero sunt domitores beluae: qui cicurat. i. mansuefaciunt feras. Firmicus maternus in .viii. oriēte septētrione erunt mansuetarii feras. i. q. ursos uel tauros deposita ferocitate humanis conuersationibus sociant. Augustinus libro primo de libero arbitrio. ridiculum est: inquit sapientes uocare istos quos uulgo mansuetarios nuncupant. hoc ex Luciano aduerbum. πρῶτα μερικὰ τὰ κλίρεσθαί με ἐπὶ κλίρησ ὡσπερ ἀρθρω πορρηπὰ γκωροσ ἐποῖησ εἶτα καὶ πρὸσ παῖζεσ ἢ αὐτῶ καὶ ὀρχεῖσθαί ἐπὶ τοῦσ δυο ἐπὶ ἀριστὰ μερομ. ideo autem suffixo cubito dixit se accubuisse: ut. se exprimeret conuiuariae moris: qui ubi farti sunt ciboque distenti consueuerunt in cubitum se reponere **O**ratius languidus in cubitum: iam se conuina repositum idē alibi quoque inquit & cubito remanete passio de illo qui cubito suffixo mentum fulciebat: ut moris ē: dixit festiuissime plautus ecce. n. edificat collum a mento suffulsi suo. **V**ERbis nutum commodare: Graece dixit Lucianus κατὰρενεῖν καὶ ἀρενεῖν πρὸσ τὰσ φωνὰσ. id est annuere & renuere: ad uerba docuit. **R**Elato. Quando aliquid renuimus: & nolumus id relato hoc est retro lato: & in diuersa reducto capite significamus: quoniam uero quippiam annuimus & uolumus id capite in anteriore parte proiecto ostendimus: haec cum ab asino fieret mira uidebantur. cum asinus naturaliter sit brutus & tardus: unde puerbum inoleuit ὀροσ λυρασ. i. asinus ad lyra. **P**Ocillatore: Poculorum ministratore & pincerna quae graeci uocant οἶνοχοοσ. Cilliis coniuēs. Mō dextrum modo sinistrum supercillium mouēs. & oculis quasi innuēs pincernae. coniuere est oculos claudere. de his qui coniuent scribit plinius in .xi. inde translatum uerbum ad alia quoque est: ut dicamus dii coniuēt in delictis mortalium. quoniam. si non puniunt. & quasi oculis clausis se se non uidere dissimulant caesar dictator in peccatis militaribus coniuēbat: hic coniuēs refertur ad nutum quo pocillator ab asino admonebat ut praebenda portionis. Lucianus τοῖσ ὀφθαλμοῖσ τορ οἶνοχοοσ κίπισασ. id est oculis pincernam commouens. **V**Elut monstrum obrucatum. Apud historicos legimus quemadmodum prodigiosi fetus in mare proiecebantur ex aruspicum responso. Linius libro .xxvii. id uero aruspices ex ethruria acciti foetum acturpe prodigium dicere extorrem agro Romano procul terrae contactu alto immergendum uiuum in arcam condidere prouectumque in mare proiecerunt. plerique asinum dicebant tanquam prodigiosum ex eo quod titus humanos effingeret esse morte mulctandum. & uolucris pro pabulo tradendum.

DECIMVS

FAMigerabilem. Illustrem ac fama celebratum. & ut græci dicunt epiphanem. sic olim anthiochus cognominatus est epiphanes. hoc est præclarus. cuius meminit iosephus libro. x. antiquitatū. SAL tantem asinū. Tripudia agentem: & motibus corporis gesticulantem. hoc enim proprie saltare significat: unde saltatores & saltatrices dicuntur: qui quæue in tripudiis staticulisq; dandis sunt elegatiores hinc ludum quoq; saltatorium nominant: in quo saltare docentur. Macrobius in tertio saturnalium Filii senatorum in ludum saltatorium cōmeabant. & illic corala gestantes saltare discabant. M. Cato

Famigerabilis.
Epiphanes.
Saltare.
Ludus.

famigerabilem meis miris artibus effeceram dominū. Hic est qui sodalem conuiuiamque possidet luctantem asinum: saltantem asinum: uoces humanas intelligentem: sensum nutibus exprimentem. Sed prius est: ut uobis: quod initio facere debueram: uel nunc saltem referam: quis iste: uel unde fuerit Thyasus. hoc enim nomine meus nuncupabatur dominus oriundus: patria corintho: quod caput est: totius achaiæ pro uinciæ: ut eius profapia: atque dignitas postulabat. gradatim per mensis honoribus quinquennali magistratui fuerat destinatus: & ut splendori capescendorum responderet fascium: munus gladiatorium

spaciorē & fesceniū uocat cecilius um senatorē ex eo qd̄ elegantius saltaret. & staticulos daret q̄ deceret uig; probū. Sunt autē staticuli motus ex arte saltatoria. & gestu: culi i quibus ad numeros modulōsq; musicos consistunt. M. Tullius in oratione pro munera docet appellationē saltatoris eē maledictū. ex triuio aut ex securarū cōuitio. nemo inquit fere saltat sobrius. nisi forte insanit: intēpestiui conuiuii amœni loci multarū deliciarū comes est extrema saltatio. idē in oratione pro deiotaro saltatoris nomē probrosum eē significat: primi ones saltationem mollē & mēbrorū gestibus infra

Saltatori
us.
Staticuli.
Saltator.
probrosū
nomen.

etā inuenerunt quā carpit oratius in Romanis uirginibus. sic scribens motus doceri gaudet ionicis matura uirgo. & fingit arrubus. Plato secundo de legibus uolumine auctor est unū quodq; aīal natura saltare consueuissē hominē uero cū numeri sensum acceperit saltationē peperissē. Quā at res noua sit & mira uidere asinū saltatē quis nescit? cū nullū aīal minus aptū sit saltationibus: cū asini peculiaris sit μωροτης. i. tarditas. unde prouerbiū natū ορος προσ αυλορ. i. asinus ad tibia & illud. ορος τα ωτα κίρωρ. i. asinus aures motiens. dicit̄ de hominibus brutis & insensatis. quoniā ut græci dicunt. τορωρ εσ τιρωχε λησ: aīal est tardū. NVtibus exprimentē: sicut mutis hominibus nutus sunt & membrorū gestulationis pro uerbis ad sensum exprimentū: ita in asino nostro nutus corporis & motus sensum exprimebāt uerborūq; uicē implebāt. VEL unū: Corrige uel unde. THYASus. Hic nomē propriū est. cū alias thyasus saltationē tripudiūq; significet. Quod ex Virgilio carmine satis notū. Daphnys thyasus inducere baccho. thyasos ut græci tradunt & docet suidas est iε ποσ sacer chorus απο του θειρο εσ τι τρε χιρ qd̄ significat currere θιασ ωτα i dicunt saltatores & proprie in sacris bacchi. dicit̄ & thyasus multitudo congregata. CAPut achaiæ. M. Tullius corinthū totius græciæ lumē appellat de quo Lucius florus hæc carthaginis ruinā statū corinthos excepit: achaiæ caput græciæ decus. inter duo maria ionii & egeū. quasi spectaculo exposita. Lucius mumius corinthū dirripuit. dein de tuba præcinente deleuit. unde achaii cognomē inuenit. de are corinthio: qd̄ est præciosissimū cā delābrisq; corinthiis nō parū multa. plinius in. xxxiii. ueteres Romani teste. M. Tullio in oratione cōtra Rullum tres solum urbes in terris oībus metuerūt carthaginē corinthū & capuā tāq; possent impii grauitatē ac nomē sustinere. itaq; delectæ sunt oēs corinthii uestigiū uix relictū: q̄ erat posita in angustiis atq; faucibus græciæ. unde nō contumeliosius q̄ uerius Philippus macedoniæ rex corinthum in achaiā chalcidē in euboia cōpedes græciæ appellare solebat. de corintho & acrocorintho. i. corinthi at ce. ubi pyrene fons uisebat præconio poetarū celeberrimus scribit copiosissime Strabo uolumie octa uo. alio noīe ephyre dicta: unde ephyreia ara. poetis cātatissima. achaiæ uero puiciæ nomē ab isthmo incipit. ut docet plinius in. iiii. ante egialos uocabat̄ pp̄ urbes in littore per ordinē dispositas: græce. n. ci. γιάλοσ dicit̄ littus. GRAdatū η mēsis honoribus. Id est cū oēs honores & magistratus p̄ gradus & ordine eēt cōsequutus. Apud Romāos gradus honore sūt q̄stura/edilitas p̄tura. & cōsulatus. auctor est Liuius titū flaminii nō gradatim petiisse cōsultatū. sed ex questura transcensit mediis honoribus edilitate scilicet atq; prætura continuasse summa imis. de gradibus ecclesiæ sacerdotalibus scribit Hieronymus. & in decretis canonicis. D. xlyiii. scriptum legimus ordinate ad ordines ascendendum esse nam casum appetit. qui ad summi loci fastigia postpositis gradibus per abrupta quærūt ascensū. idq; salubriter prohibentur neophyti in episcopos ordinari. neophytos autem ecclesiastici scriptores appellat non uocis in religione. quasi nouellas in ecclesia plantas. CAPESCENDorum fascium: No mine fascium dignitas magistratus & honos significatur. ut apud Propertium habunde explicauimus super eo uersu cinthia non curat fasces non curat honores. consuli erant duodecim fasces pro consuli sex: quod & Vlpianus docet scribens pro consules non amplius q̄ sex fascibus uti. Acursius inscitissime ut multa exposuit lex fascibus pro sex mensibus: tanquam pro consulatus eēt se

Thyasus
Corin
thus dele
ta.
Cōpedes
græciæ.
Pyrene
Ephyre
Egialos
Gradus
honorū.
Neophy
tos.
Fasces
Nuxe
acuriæ.

meſtris magiſtratus: quod q̄ ridiculum ſit omnes bene litterati intelligunt: quibus magiſtra leſione compertum eſt: proconſulare imperium fuiſſe annuum: quod interdum in ſecundum & tertium annum prorogabatur: ſicut proconſulatus aſiæ quinto ciceroni eſt prorogatus. TRIduanis ſpectaculis: Vt per triduum exhiberetur præbereturq;. Primus iunius Brutus munus gladiatorium i honorem defuncti patris edidit Liuio & Valerio auctoribus. pingi autem cœpta ſunt gladiatoria munerata atq; in publico exponi a Caio Terentio Lucano: qui ut refert Plinius a quo adoptatus fuerat. xxx. paria in foro per triduum

Munera
tiii.

dedit tabulamq; pictam in nemo re dianæ poſuit. NObilliſſimas feras. Mos fuit munerariorum ſic enim appellantur editores ſpectaculorum. ut feras feratumque confectores exhiberent in ludis. Legimus pompeium exhibuiſſe elephantos uiginti: qui i circo de pugna uere: getulis ex aduerſo iaculantibus. idem nec non & ſylla pugnam leonum iuatorum dedere in ſpectaculis: præterea ſolebant principes Romani feras nouitate formaq; monſtrabiles po-

Cum bi
tho bac
chius.
Pacideia
nus.
Andabata.

pulo romano oſtendere. ſic olim auguſtus tigrim manſuefactam oſtendit in cauea. ſic & pompeiani ludi oſtenderunt chaum maculis inſignem. & cephos pedibus humanis ſpectabiles. FAMoſos gladiadores. Inter gladiadores famoſos numeratur bithus & bacchius qui cum multis interemiſſent commiſſi inter ſe mutuis uulneribus conciderunt unde prouerbiale illud factum eſt. cum bitho bacchius quando pares inter ſe depugnant celebratus quoq; eſt pacideianus ille gladiator qui apud Lucillum ait occidam illum equidem & uincam ſi id queritis inquit uſq; adeo ſtudeo atq; odio illius efferor. ea eiufdem meminit Oratius in ſermonibus. aut pacideiani contento polite mirer. in. xvii. parte. uirginis naſcetur gladiator publicis uoluptatibus deputatus. ut tradit Firmicus maternus. obiter annotandum quod inter genera gladiatorum ſunt & andabata. qui oculis clauſis digladiantur quorum meminit Hieronymus. & a. M. Tullio ſcriptum eſt. in epistoſis ad trebatium: quem antea ne andabatam quidem defraudare poteramus. M. Varro condidit librū titulo andabatarum. ſicuti indicat Nonius. apud quem ſæpe aduocatur. M. Varro in andabatis. DOMuitionem: Itionem domum. & iter in patriam. POSThabitis. Poſtpoſitis neglectiſq;. REuelata. Aperta. M. Varro auctor eſt plauſtrum ab eo dici quod ex omni parte palam eſt: & quæ in eo uehuntur reuelata perlucet. ut lapides aſſeres tignum. e diuerſo acera. uehiculum eſt ex tabulis uiminibusq; coniectum & undiq; munitum. de quo Au. Gellius hæc arcera uocabatur ploſtrum tectum undiq; & minutū: quaſi arca quædã magna ueſtimentis inſtrata: qua nimis ægri aut ſenes portari cubantes ſolebant. Arceræ meminit lex decem uirilis his uerbis. ſi morbus euitæ ſue uitii exiſtit. qui in ius uocabit iumentū dato ſi nolet arcerã. ne ſterni to. ubi æuitas ſignificat ſeniū & longa ætas. CONſequis: Appendicibus. & quaſi ſequelis. ſic ſupra p̄duli comitatus extrema conſequia. a cōſequēdo. n. cōſequiæ dicuntur ut ab exequēdo exequiæ. EQUIS theſſalicis. Plinius equos theſſalos probat ſcribens inuentū eē theſſalorū ex equis depugnare aduerſus tauros eoſq; necare qd̄ ſpectaculū primus dedit Romæ Caſar dictator. M. Varro in ſecundo de re ruſtica tradit equos bonos & nobiles dici a regionibus ut in græcia dicuntur inquit theſſalici equi a terra apuli ab roſea roſeani. Strabo auctor eſt theſſaliam paſcendis equis eſſe commodiſſimam: q̄ equorum genus arcadicum & argolicū & epidauricū maxime excellere p̄didit i. viii. IVmentis gallicanis. Plautus in aulularia dānās equos gallicos inquit. uiliores ſient gallicis cāteriis. hic uero laudat a ſobolis generoſitate hodie quoq; ex gallia generoſi equi bōitate p̄bat. PHALERIS aureis exornatū. Lucia-

Plauſtrū
unde.
Arcera.
Euitas.
Conſequiæ.
Equis theſſalici
generoſi.

Phalera.
Phalera
ta dicta
Ephippiati eq.

nus σ τ ρ ω μ α τ α πο ρ φ υ ρ α επι βα λ λ ο μ α ι και χα λ ι ρ ο υ σ ει σ ε Δ ε χ ο μ η ρ α ρ γ υ ρ ω και χ ρ υ σ ω / πε ποι κ ι λ μ ε ρ ο υ σ i deſt purpureis ſtratis inſternebat. & frenos ore continebã. argento & auro uarie gatos. phaleras dici ornāmēta equorū equitūq; teſtes ſunt ſcriptores oēs. plinius inter dona militaria phaleras numerat. qui ſcribit i. vii. ſictiū dentatū donatū eē phaleris. xx. quinque. idē in. xxxiii. refert olim equeſtrē ordinē indignatōe exardeſcentē phaleras abieciſſe. inde phalerata dicta pro honeſtis. atq; ornatis. ut expōit Donatus apud Terentiū. ſic ſcribentē in phormiōe. ut phaleratis dictis ſeducas me & meam ductes gratis. Græci auctore ſuida uocant φ α λ ε ρ α π ρ ω μ ε τ ω π ι λ α σ και κο σ μ η σ // ι ρ τη ρ κα τ α τ ο μ ε τ ο π ω ρ τ ω ρ ι π π ω ρ. i deſt frontalia & equorum in frondibus ornamentum. FVcatis ephippiis. Strata ſunt equorū. unde & nomē. hinc equi ephippiati dicuntur ephippiis inſtrati Caſar de moribus ſueuorū ſic refert. neq; eorū moribus turpius quicq; aut inertius habet q̄ ephippiis uti. itaq; ad quēuis numerū ephippiatorū equitū quāuis pauci adire audēt. Frenos & ſtrata equorū hoc eſt ephippia primi pelethroi inuenerūt. fucata uero accipimus pro depicta & ſuco pigmētōrū exornata.

TApētis

DECIMVS

TAPETis. Sic apud Virgiliū equi tapetibus insternūtur ita scribentē in stratos ostro alipedes pictisq; tapetis. dicitur aut tapetū. ut templū. Itē hoc tapere. ut hoc sedile. & hic tapes tapetis. ex græca declinatione. Ο ΤΑΠΗΣ ΤΟΥ ΤΑΠΗΤΟΣ. PICTilibus balteis: Cingula iumentoria noīe balteorū signare uidentur. A calphurnio lateralis cingula fœminino genere decenter ponit̄ pro balteo quo latera iumentū ambiuntur. sic enī ait alternat uitreas lateralis cingula bullas. alias baltea militaria sūt cingula. quæ

Lateralis cingula. Baltea. Codion. Codon.

tapetis: & frenis argenteis: & pictilibus balteis: & tintinabulis perargutis exornatum: ipse residens amātissimē: nōnunq̄ comissimis affatur sermonibus: atq; inter alia pleraq; summe se delectari profitebatur: quod haberet in me simul & cōuiuam & uectorem. At ubi partim terrestri: partim maritimo itinere: confecto corinthum accessimus: magnæ ciuiū turbæ confluebant: ut mihi uidebatur: non tantum Thyasi dantes honori: q̄ mei conspectus cupientes: nam tanta etiam ibidem de me fama peruaserat: ut non mediocri quæstui præposito illi meo fuerim: qui cum multos uideret nimio fauore: lusus meos spectare gestientes: obserata fore: atque singulis eorum seorsus admissis: stipēs accēptans non paruas summulas diurnas corradere cōsueerat. Fuit in illo cōuenticulo matrona quædā pollens: & opulens: quæ more cæterorū uisum meū mercata: ac de hinc multiformibus ludicris delectata per ammirationem assiduā: paulatim in ammirabilem mei cupidinē incidit: nec ullam uesanæ libidini medelā capiens ad instar asinariæ pasiphæ: cōplexus meos ardentē

pellat κωδωρασ̄ q̄ Lucius noīter tintinabula. κωδωρες ε̄ξήπτορτο μου μελοσ μουσι κω̄τατορ εμφορουρτες. i. tintinabula appendebatur canticū ualde musicū resonātia. Apud silium codon accipitur nō p̄ tintinabulo sed pro tegumēto pelliceo. græce enī κωδιον pellis uiliosa est & ut inquit siuidas προβατου λερ. u. a. carmē silii ex catalogo subscripsit: spicula bina gerūt caput his codone ferino stat cautū. perarguta bono epitheto tintinabula dicūtur. quasi sonora obstrepera q; atq; uocalia sicut græce. εμφορουρτες κωδωρες. Argutari uerbū uetus ē qd̄ significat loquaciter p̄loqui. Neuius totū diem argutatur quasi cicada. COMissimis: Suauissimis. ET uectorē. Annotat̄ græmatici uectorē bifariā dici & eū qui uehit. & eū qui uehitur. hic p̄ iumento quod uehit positū est. apud iuriscōsultos uectores dicūtur hi qui nauigio uehuntur. sic & apud lucanū inquit Cæsar. so-

Argutari Vector.

la est hæc causa timoris uectorē non nosce suū. CONSpectus cupientes: Vt supra diximus sunt quædā noīa forma participiorū posita. q̄ genitiuo casu iungitur. ut fugitans litium appetēs pecuniæ cupiēs cōspectus siue cōspeditionis: Salustius p̄ superlatiuū dixit cupientissimus legis. PROposito modo: Lege p̄posito meo. hoc est illi. qui p̄positus p̄fectusq; erat meæ custodia. græce dicit̄. ἐπιστάτης epistates qua dictione usi sunt & nostri scriptores. M. Cato uillicā epistatā appellat quasi uillæ p̄positam atq; p̄fectā. GESTientes. Cupientes. LVSVS meos: Lucianus appellat παραδοξα εργα. i. incredibilia atq; inopinabilia opera. OBSerata fore. ἐπικωσ̄ clausis foribus Oratius exclusus fore. Plautus aperitur foris. SEOrsus. seperatim. STIPes. Nūmos. SVMmulas corradere. Colligere in unum cōtrahere aceros nūmorū quotidianos. sūmula ad nūmos referuntur: Iuuenalis sūmula ne pereat.

Epistates Foris.

OPVlens: Opulenta opuliscere uerbū uetus est. qd̄ significat opulentū fieri. opulentitas quoq; pro opulenta dicitur ueteribus. Plautus in milite quasi eius opulentitatē reuereris. de hac matrona sic Lucianus. γυρη ξερη ου μετρια κερτη. μερη τηρ οψιρικαρη παρελθουσα εισωιδειρ εμε αριστωρτα εισερωτα μου θερμου ε. u. π. π. τ. e. i. i. mulier quædam peregrina opulenta uisum meum mercata introgrediens: ut me prandentem uidit in amorē mei feruentiorē incidit. AD instar asinariæ pasiphæ: Oppido q̄ decenter pasiphæ asinaria mulier dicta. quæ ita expetebat asini cōcubitum sicut illa pasiphæ poetica tauro supposita ferinos coitus adamabat: res est testimonio poetarū notissima. & historicorum monumentis celebrata. quæ admodum pasiphæ solis filia minois uxor tauri amore flagrant: & opificio dedali intra uaccam ligneam inclusa septam corio iuuenæ: cum tauro concubuit: ex quo concubitu natus est minotaurus cantatissimus. Virgilianum carmen in ore omnium est. hic crndelis amor tauri suppositaq; furto pasiphæ mixtūq; genus prolesq; biformis. minotaurus inest. Veneris monumēta nephadæ. Neronis principatu inter cætera ludicra spectacula taurus pasiphæ in lignæ iuuenæ simulacro abditam inuit. ut multi spectantiū crediderūt: hoc idem spectaculi genus celebrat & Martialis. his uersibus iunctam pasiphæ dicte credite tauro uidimus accepit fabula prisca fidem Apud Silium in. viii. punico: sic passim legitur. hinc genus orditur Minos inuisaq; tauro pasiphæ. dictio illa inuisa parum quadrare uidetur cum fabula: unde legere potes̄ inuisa uel inmixtaq; tauro. ut conueniat cum archetypo Virgiliano suppositaq; tauro pasiphæ.

Sūmula. Opulens Opuliscere. Opulenti-tas.

Pasiphæ asinaria.

locus filii

- EXPEctabat:** Lego expetebat hoc est cupiebat desiderabat: Lucianus εἶς ἐπίθυσιαρ συρούσι / ἄσ προε λθουσ α. i. in desiderium cōcubitus prouoluta. CVM altore: Educatore atq; nutricao ab alē do altor dictus. altū quoq; ueteres dixere ab alendo. quasi altū enutritūq; nāq; ut docet Prificiūs ab alio tā altus q̄ alitus dicitur. Altellū Romulū dici autumāt. quasi altū in tellure. uel qd̄ telis aleretur. i. ter noīa pietatis apud Aufoniū est altor. i. nutritor. DEPActa est: Lucianus. μισθὸν ἀδροπιστὰ τῆ υπερχετο. i. mercedē opulentā epistate promisit. NEQuaq;. Porest legi nequā. i. improbus. & uerator pōr & nequaquā ex Luciano qui ait. κακείροσ ουδερ φροπτισωρ. εἶτε καὶ ἀρυσεῖ τι εἴε. μ. ο. υ. εἶτε καὶ. μ. η. λ. α. μ. β. α. μ. εἶτορ τορ μισθὸν. i. & ille nihil curās siue ex me aliquid utile expediret siue nō capit mercedē
- PRAEstolantē.** Paratā expectantē. Lucianus καὶ τῆρ γυμναῖκα εὐρο. μερ. παλαί. ἀφιγ. με. μ. η. π. ἐπὶ τῆρ ε. μ. η. ρ. præstolari quod & supra annotaui significat præsto esse & apparere: hoc est obsequi. & tūc iungitur cū datiuo. Tullius qui tibi ad forū aurelium præstolarentur: dicimus & p̄stolor te pro expecto te. cū Terentius dixerit quē præstolare parmeno hic ante hostiū thaidis. exposuit Donatus noue dictū esse quē p̄stolare. cū dicendū fuerit cui p̄stolare. PVLuillis cōpluribus: Lucianus. κεκο. μιστο. προσ. κεφαλαία. μάλα. κα. καὶ. σ. τ. ρ. ω. μά. τ. α. εἶσω. κατέθερτο. καὶ. χ. α. με. υ. ρ. η. μ. η. ρ. εὐ. π. ρ. ε. π. ε. σ. η. ρ. i. illata sunt ceruicalia mollia & stragula: quibus terrestris lectus decenter cōsternitur. puluilli diminutiuo uocabulo puluini sunt quasi plumi a pluma dicti. ut quidā interpretantur. ex pluma enī mollissima conficiuntur. ut molliter quiescat. quos nō tam capiti q̄ cubito subiiciebant. hinc illud Ezechielis propheta. ueh. his. qui cōsunt puluillos sub omni cubito manus. & faciūt ceruicalia sub capite. ad hoc quippe sub cubito puluillus uel ceruical sub capite iacētis ponitur. ut molliter quiescat. quisquis ergo ut gregorius i moralibus interpretatur male agentibus adulatur puluillum cubito. uel ceruical sub capite iacentis pōit: ut qui corripit ex culpa debuerat in ea fultus laudibus molliter quiescat. EVNVchi. Hos itelligimus fuisse in famulicio matronæ: ut enī aliubi annotatū. Regina & sūmates fœminæ eunuchis & spadonibus ministris maxime oblectabantur. VENtose tumentibus. Instar follium turgētibus quales hodieq; in usu sunt delicatiorum matronarum. Heliogabalus auctore lampridio nō cubuit in accubitis facile nisi his quæ pilum leporinum haberēt: aut plumas perdicum subalares. Idem multis uilio ribus amicis folles pro accubitis sternebat. eosq; reflabat prandentibus illis. ita ut plerūq; subito sub mensis prandentes inuenirentur. DEDicata: Lege delicata delicatior autem & mollior pluma est olorina. & anserina. & perdicū subalaris. Ouidius mollior & cygni plumis & lacte coacto. apud Martialem in apophoretis lēma est pluma: cui subscribitur hoc distichon. Lassus amycea poteris requiescere pluma interior cynni quā tibi lana dedit. Plinius in. x. anserū candidorū uestigal in pluma esse scribit. cuius precium in libras sint denarii quini. mollior est pluma quæ corpori q̄ proxima. STRAGula ueste: Ueste legata continetur stragula. sicut in suppellectile sunt toralia. auctor Paulus iurisconsultus toralia autem dicimus. quibus tori insternuntur. Heliogabalus auctore lampridio primus omnium priuatorū toros aureis toralibus textit: stragula uero a sternēdo dicta. sicut & instratū quoq; nominant id omne: quod insternitur. Tibullus nam neq; tunc plumæ: nec stragula picta soporem. nec fontus placidæ ducere posset aquæ. M. Tullius in oratione pro Roscio amerino. quid stragulæ uestis apud illum putatis esse. græco uocabulo stromata. & peristromatā dicuntur: quæ & nostri decenter usurpant. Idem. M. Tullius in secunda antoniana cōchiliatis. Gn. Pompeii peristromatis seruorum in cellis lectos stratos uideres. De instrato & stragula ueste Vlpianus hæc instratum omne uestimētum cōtinet. quod iniiciatur labeo ait neq; enī dubium est quin stragula uestis sit omne pallium: in nictu ergo uestem accipiemus stragulam instratū omnē stragulā uestē. MVRice tyrio: Murices cochæ sunt quales purpuræ. ex quorū sanguine tinguntur uestes infectu p̄cioso. auctor Plinius. Apud epigramatistam sic locuntur murices Sanguine de nostro tinctas ingrate lacernas induis & non est hoc satis esca sumus. tyrius autem color inter purpureos preciosissimus est: cui laus summa si in colorem sanguinis concreti nigricans aspectu sit suspectuq; refulgēs. de quo multa multi: plurima Plinius in nono. a tyro quondam insula dictus cuius omnis nobilitas conchilio atq; purpura constat: Antiquitus sarra nominabatur: Vnde sarranum ostrum poetis dictum. pro tyria purpura.

DECIMVS

Quis. Quibus. Cervices suffulcire: In hanc sententiam Plinius, eo deliciae processere, ut sine plu-
 mae instrumento durare iam me uirorum quidem cerces possint. FACESSUNT: Legendum est faces-
 sunt, hoc est abeunt absceduntq; mancipia post instratum matronae accubitum. Lucianus εἰτὰ οἱ
 μερ τῆσ γυναικὸσ θεραπορτες αὐτοῦ πλησίου προτου δω. ματιου εκθευδου. idest ferui
 matronae eunt dormitum non procul a cubiculo matronali. CEREI: Lucianus ἡδὲ λυχνου ερ
 δου εκαιε μεγαρ τω πυρι λα. ωπο. με. ρου. idest intus incendit lychnum magnum flamma splen-

Sarranū
ostrum.

Cereus.

quis maxillas & cervices delicatae mulieres suffulci-
 re consuerunt; superstruunt; nec dominae uolupta-
 tes diutina sua praesentia morati; clausis cubiculi fo-
 ribus faceffunt. At intus cerei praecleara micantes lu-
 ce; nocturnas nobis tenebras inalbabant. Tunc ipsa
 cuncto prorsus spoliata tegmine; tenia quoq; qua de-
 coras deuinxerat papillas; lumē propter ad sistens; de-
 stagneo uasculo multo sese pungit oleo balsamo; me-
 que indidem largissime perfricat; sed multo tanta ipen-
 sius cura etiam nares perfundit meas. Tunc exosculata
 pressule; non qualia in lupanari solent basiolaiactari;
 uel meretricum poscinūmia; uel aduectorum negoci-
 nūmia; sed pura atq; sincera; instruit & blandissimos

dicantem: funalia cereos uocat
 A funiculis ceratis. In saturnali-
 bus priscorum cereos missitabat
 propterea q; sub saturno a tene-
 brosa uita, quasi ad lucem & bo-
 narum artium scientiam fumus
 euocati. Lege publica cautum,
 ut solis ditioribus cerei missitarē
 tur cereos in penu esse placuit iu
 reconconsultis. INALBABANT: Illu-
 minabant illustrabantq;. TE-
 NIA quoque; Strophium defi-
 gnat, i. fasciam pectoralem stro-
 phium enim, ut auctores tradit
 fascia est qua uirginales papillae
 cohibentur. Turpilius inter uias
 epistola excidit mihi inter tuni-
 cam ac strophium collocata, de
 hoc Catullus nō tereti strophio
 lactētis uincta papillas; hinc stro-

Strophium

Strophia
rius.
Mamilla
re.

Stropus.

Strupea-
ria.

Stagnū.
Argenta-
rium.
Galena:

Balsamū

phiarum dicti strophiorum artifices: quorum meminit Plautus in aulularia. Martialis fasciam pectora-
 lem: appellat sic scribens in apophoretis fascia crescentes dominae compefca papillas, ut sit quod ca-
 piat nostra tegatq; manus, eidem mamillare est indumentum pelliceum, ad mamillas compefca-
 das illo disticho: taurino poterat pectus constringere tergo. Nam pellis mammas non capit ista tu-
 as. Alias strophium diminutiue strophiolum dicitur corona. Plinius in. xxi. Tenuioribus coronis
 utebantur antiqui strophia appellates: unde nata strophiola: stropus quoq;. Quod graece strophion
 appellatur pro insigni ponebatur in capitibus sacerdotum pro corona: apud phaliscos festum uoca-
 tur strupearia quasi strophitaria quia coronati ambulant. Tusculani quoque quod in puluinari poni-
 tur castoris stropum uocant: hinc hodieque uocabulo rustico ex latinitate ducto stropi dicuntur uin-
 cula corticia & rurefria ad strophiorum idest coronarum similitudinem confecta. LVMEN pro-
 pter assistens. Iuxta cereum adstans propter significat prope, & iuxta Lucianus, παρεσθητω λυχν-
 ου idest astitit ad lucernam. STAGNEO: Plumbi qui primus fluit in fornacibus liquor stagnum
 appellatur: qui secundus argentarium, qui remansit in fornacibus galena, hoc ideo annotaui, ut
 intelligeres quid sit galena apud Plinium Aristotelem ceteros. Galenam uocari tradit Plinius ue-
 nam plumbi, argenticque communem quam & molibdenam nuncupant stagnum illitum aereis
 uasis saporem gratiorem facit, & compefca aeruginis uirus. OLEO balsamo: Inter unguenta bo-
 nitatis palmam dant balsamo: quod omnibus odoribus praefertur. Praecipua gratia est lachryma
 secunda femini tertia cortici minima ligno, summa balsami probatio est ut lac coagulet, & in ue-
 ste maculas non efficiat, liquor balsami uitiatur oleo rosae lentisci & terebinthi, sincerum densatur
 in tepida aqua sidens adulteratum olei modo innat. Millibus denariorum sestarium balsami uen-
 ditur. Lucianus in hanc sententiam, α. υ. ρ. ο. εκ. τ. ι. ρ. ο. σ. α. λ. α. β. α. σ. τ. ρ. ο. υ. προ. χ. ε. α. με. ρ. η. του. τ. ω. α. λ. ε. ι.
 φ. ε. τ. α. idest unguentum ex alabastro promens eo perungitur: unguenta optime seruari in alaba-
 stris: odores in oleo: auctor est Plinius, hinc illud Ciceronis ex academicis. Quibus etiam alaba-
 ster plenus unguenti putere, uidetur. Idem Plinius hanc materiam luxus esse maxime superua-
 cui tradit cum illico unguenta expirent: & suis moriantur horis commendatio eorum: ut transeun-
 tem foeminam odorinuet, etiam aliud agentem. INDIDEM: Ex eo uasculi unguento. NA-
 RES meas: Lucius ε. ρ. ε. ρ. μα. λ. ι. σ. τ. α. τ. η. ρ. ι. ρ. α. μου. α. υ. ρ. ω. ε. ρ. π. ε. λ. η. σ. ε. idest indidem nares me-
 as ualde unguento repleuit. EXOSCVLATA. κα. τ. ε. φ. ι. λ. η. σ. ε. PRESSVLE: Martialis basia da
 nobis Diadumene pressa: quot inquis. POSCINUMIA. Decenter fictum uocabulum: ex po-
 sco & nummis, nam profecto basia meretricia nihil aliud q; nummos poscunt apud Plautum i bac-
 chidibus sita uis suauitatio inter deos amatori damnosissimos enumeratur. ADVECTORUM: Legi
 potest aduentorum, ut supra in primo uolumine aduentores pristinos rucus appellat: horum ba-
 sia scite graphiceque confecto uocabulo negocinummia nominantur: quoniam scilicet nummos
 negociantur, & illae illecebrae atque osculationes negociatorum nummos quaerunt.

Poscinu-
mia basia

Negoci-
nummia.

LIBER

AFFATVS: allocutiones. AMO & cupio: Hæc sunt blandissima matronæ ad asinum perinde ac amatorem alloquia: & affatus: quibus affectus quidam uehementior explicatur. Quis quibus.

CAPISTRO prensus: Lucianus καὶ με ἐκ τῆς φερβαίας λαβομένην ἔπι τοῦ αὐτοῦ ἐλάκε. idest me capistro captum traxit ad lectum. OBITURUS. Aditurus: accessurus. VINO madefeceram. Vinum libidinis est incentiuum. & sine libero friget uenus. ideo uino se proluerat Lucius: ut in palestram cupidineam foret alacrior: atque propensior. accesserat & unguentum: calcar alterum ueneris

πάλαι οὖτο βεβρεγμένον καὶ τῶν ῥωτῶν τοῦ αὐτοῦ οἰστρημένον. idest uino uetusto irrigatus: & unguento extimulatus. PROLUUIUM libidinis: cupiditatem desiderium promptitudinem coeundi. Proluuiū enī dici uidetur: quasi prolubium a lubendo. A. Gellius in. iiii. in hac sententiā. iccirco empedoclem uersu isto non a fabulo edendo sed a rei ueneriæ pluuio uoluisse homines deducere. Dixit Terentius in Adelpis: quod proluuium quæ est ista subita largitas ubi proluuium a donato exponitur promptus animus ad laugiendum. Neuius in colace. inquit facere in proluuiio est: quasi dicas in promptu: & desiderio: laberius me a matronali pudore proluuium meretricis progredi coegit. ueteres & proluuiū & prolubium & prolubidinem dixerunt ab eo quod lubeat: unde etiā Venus lubentina dicitur. prolubiū audiendi dixit Au. Gellius. p. desiderio & libidine. TANquam: Scribo tamq; ut sint duæ particulae. LABIAS. Supra diximus fe. genere labias dici a scriptoribus idoneis: quæ nunc neutraliter labra dicuntur. PVRpurantes: labra rubentia. & rosis pumicantibus æmula foeminam uenustant: epigrammatista optat in puero pestanis emula labra rosis. ENORMITAS: Immodico prægrandi: enormitas stipendiorum dicitur spartiano pro nimia largitate. SAXEIS dentibus: Tales nimirum sunt asinini dentes. asinorum genus. xxx. mense dentes emittit: deinde senis mensibus q; si non prius pepererint q; decidant postremi: sterilitas certa portenditur. Plinius auctor. SVAuiari: Basiare: osculari. EX unguiculis perpruriscens. Perpruriscere ex unguiculis dicitur mulier: quando toto corpore prurit: quando prurigne & Veneris appetentia concitatur: quando uel extremis corporis partibus. & rigentibus unguibus extimulatur in coitum. græci tam ardentem ueneris concitationis satyriō appellat. Theophrastus auctor est septuageno coitu durare libidinem contactu heræ cuiusdam: cuius nomen speciemq; non posuit. TAM uastum genitale: asinus portione genitalia habet maxima: ut nemo non uidet sicut e contratio minima esse homini auctor est Albertus Magnus. DIRrupta foemina: metuebat ne enormitate uirilitalis dirumperet matronam Lucius καὶ τοῦτο με εἰς δεοσούχι μετριορῆγε μῆου ἄρῃσασα η γυρη διαπασθαίη. metus me non mediocris incessit ne lepida foemina dirumperetur. MINVS. emenda munus. i. spectaculum gladiatorium: quod dominus fuerat pollicitus. SAVIA: basia. GANNITUS: susuros: quales identidem inter amatores summissa uoce usurpantur. MORficantibus oculis. Expressit nimium cupidinei amoris affectum quo scilicet efficitur ut amatores oculis inconniuentibus: & exertis quasi morficare ac deuorarent amatam uideantur. TENEOTE inquit: blandimenta matronæ ad asinum: quem palumbū & passerem suum uocabulis amatoris blanditer compellat: apud Plautum in asinaria inquit leonidas: dic me tuum passerulum: Gallinam: coturnicem. item in cassina meus pullus passer mea columba: miliepus: apud eundem blandimenta hoc genus ueneria sæpissime usurpantur.

Proluuiū

lubentina.

Enormitas.

Satyriō.

Minima uiro genitalia.

affatus: amo & cupio: & te solum diligo: & sine te iam uiuere nequeo: & cætera quis mulieres: & alios inducunt: & suas testatur affectiones: capistroq; me deprehensum more quo didiceram reclinat facile: quippe cū nil noui nihilq; difficile facturum mihi uiderer: præsertim post tantum temporis: tam formosæ mulieris cupientis amplexus obiturus: nam & uino pulcherri mo atque copioso memet madefeceram: & unguento fragrantissimo proluuium libidinis suscitaram. Sed angebar plane: non exili metu reputans: quemadmodum tantis tæque magnis cruribus possem delicatam matronam inscendere: uel tam lucida: tamque tenera: & lacte ac melle confecta membra: duris unguibus complecti: labiasque modicas: ambrosio rore purpurâtes tam amplo ore: tãq; enormi: & saxeis dentibus deformis lauari: nouissime: quo pacto q̄q; ex unguiculis perpruriscens mulier: tam uastum genitale susciperet. heu me qui dirupta nobili foemina bestiiis obiectus munus instructurus sum mei domini: molles interdum uoculas: & assidua sauias: & dulces gannitus: cum morficantibus oculis iterauerat illa: & in summa: teneo te inquit teneo meum palambulum: meum passerem: & cum dicto uanas fuisse cogitationes meas: ineptūq; monstrat metum artissime namq; complexa: tum me profusus:

DECIMVS

SED totum recipit: Ex hoc matronæ uenerem belluinam appetentis exemplo cōmonemur fœminas natura in coitum adeo esse præcipites, & tam prurigine concitatas: ut concumbere uel cū iuuentis uelint. Nimirum ob hanc infandam insanāq; libidinem scribitur in leuitico: ut mulier quæ succubuerit cuilibet iumento simul interficiatur cum eo: illud quoq; satyrographi non de nihilo in monstrificam fœminarum uenerem scriptum uidetur: mora nulla per ipsam quo minus imposito clunem submittat a fello: Iuba auctor est equum a semiramide adamatū usq; ad coitum, hæc faciunt ut deformis tauri amor in pasiphae non fabulosus sed historicus esse credatur. Astruit his omnibus fidem exemplū dignū memoratu quod græci scriptores celebrant, a quibus traditur. Aristonem ephesium genus fœmineū perosum cum asina cōcubuisse exq; eo cōcubitu progenitā puellā, cui a cruribus asininis nomen inditū sit onoscelli, item fuluius equam iniuisse proditus ē: quæ puellam admodū famosam peperit: quā ab equa matre hippo nam appellauerūt. Lucianus ut ad institutum opus reuertamur sic inquit. περὶ βαλλετο μεκαίρατος εἰσωλορ παρεδέξατο idest me cōplexa est & extollens intro totum recepit. NATES recellebam, retro trahebam: abducebam reclinabam ne uasto genitali fœminā dirumperē, recellere reclinare est, sicut excellere in altum extollere super quo

Mulier succubēs iumento

sed totum recipit: illa uero quotiens ei parcens nates recellebam: accedēs totiens nisi rabido: & spinam præhendens meam: appliciore nexu inheribat: ut Hercules etiam deesse mihi aliquid: ad supplendam eius libidinem crederem: nec minotauri matrē frustra delecta tam putarem adultero mugiente. Iamque operosa & puigili nocte trāfacta uitata lucis cōsciētia: faceffit mulier: cōdicto pari noctis futuræ p̄cio: ne grauate magister meus uoluptates ex eius arbitrio largiebatur: partim mercedes amplissimas acceptādo: partim nouum spectaculū domino p̄parādo: incōtanter ei deniq; libidinis meæ totam detegit scenam. At ille liberto magnifice munerato destinat me spectaculo publico: & quoniam neque egregia illa uxor mea propter dignitatē: neque profus ulla alia inueniri poterat: grandi præmio uilis acquiritur aliqua: sententia p̄fidis bestiis ad dicta: quæ mecum in coram publicam populi caueam frequenter: eius penetalem cognoueram fabulam.

ut deformis tauri amor in pasiphae non fabulosus sed historicus esse credatur. Astruit his omnibus fidem exemplū dignū memoratu quod græci scriptores celebrant, a quibus traditur. Aristonem ephesium genus fœmineū perosum cum asina cōcubuisse exq; eo cōcubitu progenitā puellā, cui a cruribus asininis nomen inditū sit onoscelli, item fuluius equam iniuisse proditus ē: quæ puellam admodū famosam peperit: quā ab equa matre hippo nam appellauerūt. Lucianus ut ad institutum opus reuertamur sic inquit. περὶ βαλλετο μεκαίρατος εἰσωλορ παρεδέξατο idest me cōplexa est & extollens intro totum recepit. NATES recellebam, retro trahebam: abducebam reclinabam ne uasto genitali fœminā dirumperē, recellere reclinare est, sicut excellere in altum extollere super quo

Onoscelli.

uerbo satis ac super in superioribus: Lucianus dixit οπισω αθηγορ εμαυτορ ατρεμα. i. retro me abducebam submisisse. NISV. conatu: & complexu ardēiore. NEXV appliciore: Magis ad corpus applicito atq; adglutinato. DEesse aliquid: Scribit Albertus magnus uolūmie de animalibus duodeuigesimo: genitalia mulieris inter oēs fœminas animantes proportionē corporis maxima esse: cum e contrario uir sit minoribus genitalibus præditus q̄ cætera mascula animalia, proportionē corporis habita, puella pubescens uulua quandoq; habet q̄ aut uacca aut equa capaciorem laxiorēq;.

recellere.

MINotauri matrem. Pasiphaen signat quæ tauri amore flagrauit. Cuius belluina libido carminibus poeticis inuulgata ē. Lucianus in libro de Astrologia Ideo fingi autumat pasiphaen amore Tauri captam esse quia audiens ex dedalo de Tauro celesti in amorem Aristologiæ deuoluta est. OPE rosa nocte: Plena operarum uenetiarum: quæ multiingis luctationibus cupidineis transacta est in puigilio. Lucianus. οληρ τηρρυκτα ερεμοι ελαπρησε. Idest totam noctem in cōplexu meo consumpsit. VITa lucis cōsciētia, honeste facta teste Marco Tullio in luce atq; in propatulo sese colitari uolunt contra turpitudine omnis quærit tenebras atq; latibulum: unde & lucifugi eleganter dicti: qui ob conscientiam flagitiorum lucem fugitant: in tenebris delitescentes: quos antiqui eleganti uocabulo tenebriones appellant: quāq; & interdum tenebriones dicantur pro his qui mendaciis & astuciis quasdam quasi tenebras obiciant: sic & hæc matrona obscenis facinoris cōscia lucem reformidat. FACEffit: recedit. CONdicto, constituto: composito: denunciato: condicere proprie denunciare est: quod & iurisperiti tradunt. Lucianus dixit. συθεμερητορ μισθορρυκτοσ. idest constituens noctis mercedem. INCOntanter, sine cōtatione & mora. DETEgit scenam: apparatus & fabulam: ut sæpe apud hunc scriptorem positum est. Lucianus. Δια ττροσ οπιστησ θυρασ δεικρισι με ερλορ τη μεираκι συρευραζω. ερορ. idest per rimā hostii ostendit me intus cum puella coeuntem. PVBLico spectaculo. θεαδημοσια. VXOR mea, matronam denotat: quæ uxoris nicem & locum apud asinum impleuerat. BESTIIS addicta: ad bestias damnata. Lucianus. ηγυρη κατακεκριτο οηριοισ αποτρεψιρ. idest mulier damnata est bestiis ad mortem: Iurisperiti, titulo de pœnis inter genera pœnarum quibus præfides afficere quemquam possint enumerant damnationem ad bestias: & ut inquit Paulus ad bestias damnatos fauore populi præfides dimittere non debent. PVBLicam caueam, theatri caueam intelligit de qua Plautus ut conquisitores singuli in subselia eant per totam caueam spectatoribus Lucianus dixit. εἰσ το θεατρορ.

Genitalia mulieris maxima Cur pasiphae amatrix tauri.

Lucifugi tenebriones.

Cōdicere

IN coram: in conspectu publico & ut inquit Lucianus. παρτωρ οφθαλμοισ. i. oculis omnium.

LIBER

MARITUM habuit. in feritur tempeſtiuiter hæc fabula ad malas mulierũ artes: & ſcelera demõſtrãda: cuius nulla apud Lucianũ mentio: quæ narratione lepida & ſpecioſa demulceat aures animoſq; lectorũ: & ſicut pictoribus datum eſt excurrere in parerga. Idem quoq; ius plauſibiliter cõceditur luculentis auctoribus: ut in parebaſes in egreſſiones fauorabiliter exſpaciuntur: qua in re prope eximius eſt lucius noſter: qui fabellis in textis & id genus parergis reficit lectorẽ nauſeaq; diſcutiens omne tedium leuat. SEXVS ſequioris: Ideſt muliebris: ſequior dicitur ſexus alter q̃ maſculus: & deterior: qualis eſt fœmineus: nã & philoſophi fœminã hominẽ iperfectũ appellant. NECAretur. olim lygdus quoq; cretenſis idem p̃cepit uxori: ut ſi fœminã pareret eam necaret: ſic enĩ iquit apud Ouidium. Edita forte tuo ſi fœmina partu inuitus mando: pietas ignoſce necetur. PRAEabſtinentia: purior lectio eſt & ſincerior per abſtinẽtiã. DEſciuit ab obſequio. Ideſt id ſuperſedit facere qd̃ iuſſerat maritus. INſita pietate: Matres fere oẽs erga liberos ſunt indulgentiores q̃ patres. & maternus affectus in filios potentiſſimus iudicatur. PROdidit. Tradidit. ALVMnãdã. Nutriendã: educandã: alendã. FLOS ætatis. iam iquit Appetebat tempus nubendi cũ uirgo toris matura eſſet & annis nubilibus poſceret maritũ. Ariſtoteles libro. vii. politicorũ tradit puellas anno ætatis octauo decimo nubere debere. tanq̃ ea ætas matura uiro & tẽpeſtiua ſit. Mares uero circiter años ſex & triginta uxore ducere debere cẽſet. hoc enĩ tẽpore uigentibus corporibus iungẽtur. nãq; aduſcentuloꝝ fœtus iperfecti ſũt. & puellæ i puerperio difficulter anguntur periclitãturq;. Auctor eſt Albertus magnus ſperma hoc eſt geniturã ad ſobolẽ p̃pignendã Tertio ſeprenario hoc eſt uigefimo primo año eẽ robuſtũ. atq; idoneũ: antea inualidũ & ibecillũ. idẽ ſic ſcribit in nono de aialibus matura eſt inq̃ ad cõcipiẽdũ mulier uigefimo prio año p̃fecto: q̃ prius cõcipit imature cõcipit: ante tẽpus. ſ. maturi ſeminis. heſiodus uero maturitatẽ cõnubii eẽ dicit i uiro trigefimũ añũ i puella q̃ntũdecimũ. PRO natalibus: p̃ dignitate familiæ p̃ facultatibus & p̃ nobilitate claritateq; nataliũ. Apud iuriſcõſultos Titulus eſt de iure dotiũ. ubi ſcribit Vlpianus p̃fecticia dos eſt: q̃ a patre uel parẽte p̃fecta eſt de bonis eius. lege uoconia antiq̃tus cautũ eſt: ne q̃s cenſus hoc eſt pecunioſus herede relinqueret filiã: eadẽ quoq; lex ſanxit ne liceat mulieri. pluſq; dimidiam partẽ bonoꝝ ſuoꝝ relinquere: unde q̃ſtiones natæ & declamationes excogitatæ ſubtiliter ſunt: cũ quidã duas mulieres dimidiis partibus inſtituiſſet heredes. idq; teſtamentũ arguerent cognati. apud germanos nõ marito dotem ſed uxori maritus offert: græce dos dicitur $\varphi\epsilon\rho\upsilon\alpha$. unde & iuriſcõſulti parapherna græco uocabulo appellant: quæcũq; p̃ter dotẽ ſponſæ dantur. & paraphernica inſtrumenta dixit Sidonius a matre puellæ tradita. M. Varro dotem a dando dici tradit uel quia græce dicitur dotine. & ab atticis doſis q̃ttuor i ſpõſis q̃ruſ forma p̃bitas nobilitas & dos. OPPIDO. ualde. CALORIS iuuenilis. Diuus Hieronymus nõ ethnei inquit ignes nõ uulcania tellus: nõ ueſeuus & olympus tantis ardoribus eſtuant: ut iuueniles medullæ uino plenæ & dapibus inflammatæ. Galenus quoq; nobiliſſimus medicoꝝ refert puerorũ & iuuenũ corpora inſito calore feruere ideoq; noxios illis eſſe cibos ætatibus qui calorẽ augeant: ſanitatiq; cõducere frigida quæq; eſu & potu ſumere. ſicut e contrario ſenibus qui pituita laborant & frigore: calidos cibos & uetera uina prodeſſe. Portius licinius feſtiuiter & uere hominẽ dixit eſſe ignem illo uerſu. Queritis ignẽ. item huc queritis: ignis homo eſt: igitur merito timebat mater. ne filius ardore iuuenili concitatus concumberet cum ſorore per imprudentiam: utpote quam ſororem eſſe neſciret. NEſcius neſciam. Ignarus ignaram. PLEbeiam facie tenus. Ideſt fronte. & exteriore unltu humanitatẽ quãdã uiliorem uulgatiorẽq; oſtendebat: cum mente & intra præcordia illam diligeret ut ſororem. ideo ſinxit ſe uelle domi recipere illam tanquam uicinam deſtitutam uiduatamq; ope præſidioque parentum: & indigam receptaculi. ut eam mox deſponſaret contubernali. & dilectiſſimo. & ne ſororidõrata nuberet ipſe frater de ſuo peculio dotẽ date deſtinauerat.

DE proprio

Parerga.

Sequior
ſexus.Eras nu
bendi.Sperma.
xxi. año
robuſtũ.
Proſecti
cia.
Dos.
Lex uo
conia.
Maritus
dotẽ uxo
ri dat.
parapher
na.
Dos.
Calor iu
uenilis.
Homo
ignis.

DECIMVS

DE proprio: De peculio suo. est enim peculium tam proprium filii familias. q̄ seruorū. Quod apud iuriconsultos & oratores frequenter inuenias: scribit plinius simulachrum cereris ex are factum ex peculio spurii Crassii: quem regnum affectantem pater ipsius interemerat. FERalem fortunæ nutū. Fortuna inq̄ nutu suo exitiali atq; pestifero hæc bene disposita respiciens: perturbauit omnia & funditus euerit: cum suspicionem pelicatus immisisset in uxorem huiusce iuuenis. quem illa sororem molliter indulgenterq; nimis tractantem suspicata esse amatorem puellæ ignara q̄ soror esset.

Peculiū filii familias.

Riualitas Succuba

de proprio dotem: liberalissime traderet. Sed hic bene atque optime plenaque cum sanctimonia disposita feralem fortunæ nutum latere non potuere: cuius istinctu domū iuuenis protinus se direxit sæua riualitas: & illico hie eadē uxor eius: quæ nūc bestiis: propter hæc ipsa fuerat addicta: cœpit puellam: uelut emulam tori succubāque primo suspicari: de hīc detestari: de hīc crudelissimis laqueis mortis insidiari: tale denique cominiscitur faciūs. Annulo mariti surrepto: rus profecto mittit quendam seruulum sibi quidem fidelem: sed de ipsa fide pessime merentem: qui puellæ nūciaret: q̄ eam iuuenis profectus ad uillulam uocaret ad sese: addito: ut sola & sine ullo comite: q̄ maturissime peruēiret: & ne qua fortē nasceretur ueniēdi cōtatio: tradit annulū marito subtractū: q̄ mōstratus: fidē uerbis ad stipularetur. At illa mādato fratris obsequēs: hæc enī nomē sola sciebat respecto ēt signo eius: qd offerebatur: gnaui- ter ut præceptū fuerat: icomitata festinat. Sed ubi fraudis extremæ lapsa decipulo: laqueos insidiarum accessit. Tunc illa uxor egregia: sororem mariti libidinosæ furiaē stimulis efferata: primum qdem nudam flagris ultime uerberat. dehīc quod res erat clamantē quoque q̄ frustra pelicāus indignatōe bulliret: fratrisq; nomē sepius iterantem: uelut mentiam: atq; cuncta fingentē

Riualitas Succuba typiæ. & emulatio quædam: ex eo quod altera quoq; potiat eo quæ ipsa solum habere concupiuerit. De riualibus suo loco diximus.

PROpter hæc ipsa. scelera quæ mox enarrantur. ADdicta dam nata adiudicataq; præsidis sententia. EMVLam: pelicem & concubinam. SVCcumbam: Ante dictum est succubas incubasq; dici. concubinas. & pellices: quæ succubunt. & succubant in alienam uicem & torum. DETestari: execrari & maledicere. COMminiscif excogitat scelus. ANnulo mariti surrepto. Annulus plurima scelera fiunt: ut scribit plinius. & plus annulus q̄ nobis creditur. RVS profecto. Legendum uidetur profecta ut ad uxorem referatur: quæ profecta in agrum illuc tanquam in locū solitariū & sceleri accōmodatiorem euocauerit sororē mariti: misso per seruulum annulo cōiugali cui tanquam certissimo testi illa crederet. PESSime merentem. Qui seruat fidem in flagitio & scelere. is de ipsa fide pessime meretur: quis alioqui fidelis semper extiterit: quā inter deas prisca coluerunt: scribit Liuius numam fidei sacrariū solēne instituisse: cui

Fides dea.

flamines manu ad digitos usq; inuoluta rem diuinam facerent significationes fidem tutandam sedemq; eius in dextris sacratā esse. præterea ut in catonis oratione est: & a. M. Tullio prodit fidē in capitolio uicina iouis optimi maximi maiores nostri eē uoluerunt. de fano fidei mentio est apud plautū in aulularia apud Siliū inuocatio est fidei his uersibus. ante iouē generata decus diuūq; hominūq; iustitiæ cōfors tacitūq; in pectore numē. IUuenis pfectus: ita fingebat pfidiosissima fœmina maritū. suū pfectū ad uillā solū euocare puellā. ut sola cū solo operaret palestræ ueneriæ. CONctatio: Hesitatio: & mora. Quā mōstratus: hodie quoq; annulū mittere solemus: quotiēscūq; uolumus nūcio nostro credi & fidē adhiberi. NOMē. id est sola sciebat eū eē fratrem. & se eius sororē. GNAuiter. Sedulo strenue festinanter. INcommitata. sola. sine comitibus deductoribusq;. LAPsa decipulo: pedicallaqueo & cassibus translatio a feris: quæ decidunt in laqueos: & decipulis capiunt. de excipulis & decipulis fatis ac super in anterioribus. EGREGia: ironicos. VLtime. Quasi dicat ad ultimū usq; cruciatum & lassitudinē. QUOD frustra pellicatus: Clamabat infœlix puella. & inter clamādū asseuerabat se sororem esse non concubinam illius mariti. & quod frustra ipsa ardesceret ob pellicatus suspicionē quippe cum pellicatus nullus foret metuendus inter fratrem & sororem. Dicitur autem pellicatus: ut concubinatus de quo iam diximus. & ait Marcus Tullius in secundo de officiis. ab ea est enim ipse propter pellicatus suspicionem interfectus. pellicationem Cato a pellicando dixit quasi inuitationem quandam & illicium: pellicator quoq; & pallax qui inducit in fraudem nominatur. BVLLiret. Tumeret ardesceret & instar bullientis aquæ ferueret. in fermento est dixit plantus de fœmina quam intelligi uult tumescere bullireque: ex indignatione: & iracundia. FRAttris nomen iterantem hac commemoratione fraterni nominis oēm iniuriam & atrocitatem a corpore suo propulsare se se posse confidebat: uidelicet sperans q̄ cum illa audiuisset eam esse sororem: quam pelicem suspica

pellicat^o. pellicatio. pellicator. pallax.

batur repente exueret omnem feritatem: & flagris depositis ad humanitatem reuocaretur: sic apud M. Tullium in uerrinis ciuis Romanus deligatus a uerre & uirgis cesus inter dolorem crepitumque plagarum hoc solum iterabat ciuis Romanus sum: hac enim commemoratione ciuitatis omnia se uerbera depulsum cruciatumque a corpore deiecturum arbitratur. Titio candente: torre & stipe ignito ardescende. Inter foemina. Inter foemora. & coxas aliubi annotauimus foemina pprie dici foemora interiora quae equitatu atteruntur. Vnde elegans uocabulum apuleianum interfœmine

Titio.
Foemina
Interfoe
mineum
foeminal
Cholera.
Bilis.

um regit pro genitalibus mulie-
ribus: quae inter foemina sunt colla-
ta: quod foeminal munditer quo-
que nuncupatur. Bilis noxiu fu-
rore: Graeci choleram nominant
nostri bilem: notiore uocabulo
græco quae latino: commune id sto-
machi atque intestinorum uitium
est: ut auctor est Cor. celsus in quar-
to. bilis supra infraque rumpit. iter-
dum alba. non nunquam nigra uel
uaria. & ut scribunt medici philo-
sophique. multiplex est bilis siue co-
lera. nam & citrina. & uitellina. &
rubra: & adusta. memoratur. est &
prafina a uiridi colore dicta. cuius
uitor prafii hoc est marubii simili-
mus est. melacolia uero. id est atra
bilis in homine exuberans gignit
mentis alienationem. & ulcerum
eruptionem. & alia pleraque gene-
ris eiusdem. Quidam atra bile eru-
pente in morbum comilitare ex-
cidunt: alii attoniti fiunt super qua

Prasina
bilis.
Melan-
colia.

ti one cadenti inter media foemina detruso: crudelissime
necauit. Tunc acerbe mortis exciti nunciis frater & mari-
tus accurrunt: uariisque lamentationibus defletam puellam
tradunt sepulturae: nec iuuenis sororis suae mortem tam
miseram: & quae minime ut par erat illata est: aequo tolera-
re qui uita sed medullitus dolore commotus: accerri-
maeque bilis noxiu furore profusus: exin flagrantissimis
febris ardebat: ut ipsi quoque iam medela uideretur
esse necessaria. Sed uxor: quae iam pridem nomen uxoris
cum fide perdiderat: medicum conuenit quendam no-
tae perfidiae: qui iam multarum palmarum spectatus
praeliis magna dexterae suae trophaea numerabat: eique
protinus. l. festeria: ut ille quidem momentarium uene-
num uenderet: illa autem emeret meriti sui mortem. quo
conspectu simulatur necessaria praecordiis liendis: bi-
lique subtrahenda illa praenobilis potio: quam sa-
cram doctiores nominant. Sed in eius uice subditur

Medicus
imperator
uite &
necis.
palmari-
um.

re nobile extat aristotelis problema. plato in timeo. bilem morborum causam esse refert. malaque ex
noxia eius intemperantia gigni ualitudines plurimas: quae cum expirat extrinsecus uarios tumores
producit: intrinsecus uero cohibita urentes edacesque morbos plurimos procreat. nomine bilis crimem
in mores quoque transfertur. ut scribit plinius: & pro excandescencia usurpatur cum id uirus se fundit in
aium. Nomen uxoris cum fide. Vxor quae in maritum perfidiosa est & infida atque pestifera. nomen
uxoris quod sacrosanctum est amittit: nec digna est ut uxor & coniunx nominetur. PALMARUM pra-
liis. palmae & trophaea perfidi medici sunt necesse hominum: quas multi sub praetextu & nomine me-
dicinae sanctissimo exercent pro salutifera potione mortiferam propinantes: qui uitae nostrae necisque
imperatores fiunt: quibus solis hominem occidisse summa impunitas est: cum nulla sit lex: ut plinii
uerbis utar. quae puniat in scitiam capitalem. a palma quae arbor uictoriae dicata est palmarium dictum
quod significat palma dignum. Quinquaginta festeria: Nulla ars fructuosior medicina est. ceber-
rimis medicorum ducenta quinquaginta festeria fuisse annua mercede apud principes accepimus
hinc ait plinius noster quod antiqui medicinam damnabant ob questum enorme. & precium imma-
ne. Momentarium: praesentarium. quod subitariam mortem afferet momentoque necaret citra con-
tationem. Bilique subtrahenda: Simulat nequissima coniunx uenenata potione esse medicamentum no-
bile & saluberrimum ad bilem subtrahenda qua maritus uexabat: ita ut sub specie medelae: uenenum praepararet.

Potio
hellebori
Veratrum.
sacra po-
tio.

Quam sacra noiant: Apud priscos potio hellebori principalis habebatur & sacra quae tradit alium & bilem pi-
tuita: clare erophili praconi. qui helleborum fortissimi ducis fortitudini aequabat. cocitatis. natus om-
nibus ipsu imprimis exire. Aptissime datus in pulve aut lecte. reddi post quattuor fere horas incipit. totum
opus septem pagis horis: medet melancholicis insanientibus lymphaticis. ite si exulcerata sint praecordia. uel
tumeat. Aliisque prope innumeris morbis. duo hellebori genera nigrum quod purgat praeferna: candidum quod uomi-
tione. causas morborum extrahit. Latini ueratrum uocant. sacra potione uocant medici factam & diuinam ab esse-
tu quae caeteris praestantior: & excellentior. plinius tradit aureum poculum a medicis uocari potione qua-
dam ex frutice ob remediorum excellentiam. hoc tempore potio ex rheupontico siue barbaro concin-
nato dici potest sacra qua nullam praestantior em medici nouere cuius meminit Amianus Marcel-
linus. graeci φαρμακον θειον pharmacum diuinum uocant. item alexipharmacum καθαρτικον και
θεραπειτικον. id est purgatorium & medica uim praepollens. Suidas ait Alexipharmaca esse αλε-
ξιτηρια. id est medicamenta auxiliatoria. est medicamentum nobile nomine panchrestos cuius. M.
Tullius & plinius meminerunt si uocabulum interpretis dici potest omnibus conducibile & bonum. est inter medi-
camera illud quoque celebre quod oporice uocant. quonia ex pomis fit quae a graecis οπωρῶν appellatur.

Aloxi-
pharma-
cum.
panchre-
stos.
Oporice.

DECIMVS

ALIA proserpinæ. potio uenenata pernitalis proserpinæ merito sacrata dicitur propterea quod ad proserpinam & plutonem hoies demittit. POCULUM probe temperatum. In quo. s. uenenum presentarium temperauerat medicus: non ad salutem ægroti sed ad necem. put cum uxore conuenerat. VT conscius sceleris amoliret. Ut de medio tolleretur & una cum marito perimeret medicum: qui sceleris huiusce conscius erat. QUAM desponderat. Quinquaginta scilicet sestertia: quæ medico promiserat. DETENTO calice: Mulier iniecit manum poculo in quo uenenum erat temperatum: ne prius a marito ebiberetur quam medicus ipse prægustasset. ut ita una

alia proserpinæ sacra saluti. Iamque presente familia & inde nonnullis amicis: & affinibus: ægrotus medicus poculum probe temperatum manu sua porrigebat. Sed audax illa mulier: ut simul & conscius sceleris amoliretur: quæ desponderat pecuniâ: lucraretur. coram detento calice: non prius inquit medicorum optime: non prius carissimo mihi marito trades istam potionem: quam de ea bona parte hauseris ipse. Vnde. n. scio: an noxium in ea lateat uenenum: quæ res utique te tam prudenter: tamque doctum uirum nequaquam offendit: si religiosa uxor circa salutem mariti sollicita: necessariam afferat pietatem: quam mira desperatione truculentæ feminae repente perturbatur medicus: excussusque toto consilio: & ob angustiam temporis: spacio cogitandi priuatus: antequam trepidatione aliqua uel contatione ipsa daret male conscientiam suspitionem: idem de potione gustat ampliter: quæ fidem secutus adolescens etiam sumpto calice quod offerebatur hausit. Ad istum modum prouti tractato negotio: medicus qui celerrime domum remeabat: salutifera potione pestis precedentis ueneni festinans extigueret: nec eum oblatatione sacrilega: qua semel ceperat: truculenta mulier ungue latius a se discedere passa est: prius quam inquit digesta potione: medicinæ euentus probat appareat: sed ægra precibus & obstinationibus eius: multum ac diu fatigata tandem abire concessit. Interim

opa uterque pariter tolleretur. HAVSERIS ipse. Ebiberis attende mulieris callidissimam astutiam infandumque commentum: quæ uno tempore maritum medicumque morte mulctat. sub pretexto affectiōis coniugalis. EXCUFFUS toto consilio. Vetus prouerbiū est gladiatorem in arena capere consiliū. & quod sub manu consilium nasci debet. sed frequenter hoc accidit: ut homines repentinæ rei nouitate perturbati impotes mentis fiant: & toto consilio excutiantur ut sibi ipsis nequeant consulere: nec quæ conducibilia sunt fati ualeant cogitare iuxta illud pauor omnem sapientiam exanimato expectorat. VEL contatione ipsa. Si contabundus medicus super perfedisset gustare. de potione potuisset: maſito haberi suspectus: tamquam uenenum in ea noxium miscuisset: sicut re uera miscuerat: sed ne uideretur tanti facinoris conscius large gustauit de potione mortifera: imitatus matronas illas Romanas: quæ uenena coquentes inuenta cum ea medicamenta salubria esse contenderent iussu bibere indidem largiter hauserunt & ita epoto medicamento suamet ipsa fraude oēs interierunt. GVSTAT: Lege

Sub manu consilium.

Matronæ uenena coxerunt

gustat scilicet medicus. ADOLESCENS: Maritus ægrotus. SALUTIFERA potione. Antidotum significat quod ad pestem ueneni extinguendum est potentissimum. idque multiplex. Vinum aduersus cicutæ uenenum est efficax remedium cuius natura excalearia uim cicutæ refrigeratorem expugnat: sed si in uino cicutæ pota sit irremediabilis existimatur. Medicus ergo festinat domum: ut epoto antidoto salutiferaque potione extinguat uim ueneni noxiam atque pestiferam. NEC ungue latius: Digitus transversus & unguis latus usurpantur decenter ab auctoribus pro minimo interuallo & spacio. plautus in aulularia digitum transversum aut unguem latum excesseris. M. Tullius in epistolis atticum a recta sententia ne digitum quidem transversum. item in hortensio ab hac mihi non licet transversum ut aiunt digitum discedere ne confundam omnia. DIGESTA potione. Cupere se dicit truculenta femina ut tam diu maneat medicus donec potio digeri incipiat & effectu medico uenas atque uitalia permeans euentum ostendat. potio autem medicamenti dicitur digeri quando diuiditur resoluturque per uenas. & purgat. nam alioqui medicamenta non digeruntur: id est non concoquuntur. scribit aristoteles in problematis ideo medicamenta uim purgandi obtinere: quia concoqui nequeunt. & enim quæ ob exuperantiam frigiditatis. aut caliditatis digeri non possunt aptaque sunt uicere non uinci ab animantium feruore. hæc medicamenta habentur. ubi enim uentrem adierunt resolutaque sunt statim ad uenas per easdem feruntur semitas: quibus permeat cibus mox cum minime concoqui potuerint: sed uictrix perstiterint potentia relabuntur: quæ obstinerint secum detrahentia: quæ res καθαρτισθ. id est purgatio nominatur. de resolutiuis medicinis scribit Galenus copiose

Vinum cicutæ antipharmacum. Transuersum digitum.

Cur medicamenta purgant

ÆGRA: Legendum est ægre. id est uix difficulter. ut sit aduerbiū non nomen. OBSTINATIONIBUS. Obscrationibus. & ita uideretur legendum. INTERDUM. Corrigere interim.

Socrates haufit ci-
cutam
Litare.
**Blandi-
cule.**
**Heredes.
necessa-
rii fui.**
**Extranei
heredes.
Census
pecunio-
sus.**
Inhio.

PERniciē cæcam. Vim ueneni pernitiālem signat: quæ occulte intra uiscera crassabat. iāq; ad medu-
las uitaliaq; peruenerat: quod signū est mortis intra corpus adactæ. Qui cicutæ ueneno enecant inci-
piunt algere ab extremitatibus corporis. sic Socrates platone teste cū haufisset in calice tritū uenenum
cepit deambulare mox cū interambulandū crura iā granari sentiret iacuit refupinus. coeperuntq; pe-
des & crura sensim frigeſcere. cū uero uis ueneni ad præcordia & uitalia perueniſſet decessit i hac uo-
ce deficiens. Esculapio gallū debemus: quē reddite neq; negligatis. Tertullianus causam refert huius
ci Socratici uoti ioculatoriā sic scri-
bens i apologetico. esculapio gal-
linaceū profecari in fine iubebat
credo ob honorē patris eius: quia
socratē apollo sapientissimū om-
niū cecinit. O Apollinē inconfide-
ratū sapiētiae testimoniū reddidit
ei uiro q; negabat deos eē. PRO-
missā mercedē. Qui quagita fester-
tia: q; pro ueneno momētario au-
dax mulier illa pmiserat. MOR-
tis gemiatæ. Ipsius. s. medici & ma-
riti. ELIſus: Cruciatuſ tortuſ ſuf-
focatuſq;. INter fictas lachrimas
Flebat nequiſſima ſceminarū ut
ita per lachrymas uideret ægro-
aio ferre mariti obitū. cuiuſ ipſa
cā extiterat: lachrymæ at uberrimæ
ſunt ſceminis. & ſemp paratæ in
ſtatiōe. & cū froſ oculi uultuſ p
ſepe mētiat. lachrymæ uero ſapif-
ſime mētiunt idq; in ſceminā po-
tiſſimū. QuIS. Quibus. Feralia
litat obſequia. elocutio ē ex Virgi-
liana imitatōe. ſacriſq; litariſ idul-
ge hoſpicio. pprie nō ſacra litant.
ſed dii. Litare at eſt deoſ propitia-
re. de feralibus & nouēdialibus: &
parētalibus ſacrificiis. q; mortuiſ
exhibet. relege q; ſuiſ lociſ anno-
tauiſ. Vſq; quaq; ſimiliſ ſui
in oibuſ actiōibuſ ubiq; locorum
ubiq; hominū perfidiōſa truculē-
ta ſclerata ſibi cōſtat in flagitiis. nec uſq; deſcendens a moribuſ ſuiſ nequiſſimiſ. ſ. improbaq; natura.
M. Tulliuſ de uerre rediit ad ſe & moſ ſuoſ. & cū laudabile ſit in oī uita ſeruare conſtantiā. hęc ſcemi-
na in flagitiis erat conſtantiſſima. Fidei imaginē. Oſtentans ſe uelle promiſſam pecuniā cū fide per-
ſoluere. BLANDicule. Comiter. & blande aduerbiū diminutioniſ. PROlyxe. Largiter & copioſe.
DE ea potione: Veneni. ſ. præſentariū: qua marituſ medicuſq; corruerant. PROperiter. Cito feſti-
nanter propete. VENeni pyxidem. Medicorum tituli. ut inquit Laſtantiuſ remedia habet. pyxideſ
uenena pyxiſ illa celiana notiſſima eſt ex oratione. M. Tullii. CRVentuſ manuſ. Irritata ſemel in-
probitaſ modum non habet. ſiniſ uniuſ ſcleris graduſ eſt futuri ſtare loco neſcit meſ mala. muli-
er truculenta manuſ ſanguinariſ porrigit ad aliaſ quoq; neces infandaſ: a ueneficio ad ueneficiū
proſiliens. QUOD leges ſucceſſionem patriſ neceſſariā. Heredeſ aut neceſſariū dicuntur: aut ſui &
neceſſariū: aut extranei. Heredeſ neceſſariū & ſui ſunt ueluti. filiū ſiſiæ uel nepoſ neptiſ uel ex filio & de
incepſ cæteri. Liberi qui in poteſtate morientiſ modo fuerunt ſui heredeſ ideo appellantur quia do-
meſtici heredeſ ſunt. Neceſſariū uero ideo dicuntur quia omnino ſiue uelint ſiue nolint tam ab inte-
ſtato q; ex teſtamento ex lege. xii. tabularum heredeſ ſiunt. cæteri qui teſtatoriſ iuri ſubiecti non ſiunt ex
extranei heredeſ appellantur: ut copioſiſſime ſcribunt iuriſconſulti: proinde ſucceſſio neceſſaria intelli-
gitur eorum hereduſ qui neceſſariū ſunt. ut filiū & ſiſiā. Lex tamen uoconia quam uoconiuſ tulit.
cuiuſ ſupra meminimūſ: ſtatuit ne quiſ cenſuſ hoc eſt pecunioſuſ heredeſ relinqueret ſiſiā. Lex quo-
q; xii. tabularum adeo ſtrictioſe iure utebatur proponenſ maſculorum progeniem. ut ſceminini ſexuſ
neceſſitudinem expelleret: quod poſtea emendatum eſt. SVſtinebat ægerrime: Egro anima mole-
ſtoq; ferebat q; leges deferrent ſiſiā patriam hereditatem. INhianſ: Auidē cupienſ deſideranſq; dici-
muſ inhio hęc rē. & huic rei ſtatuſ fraternoſ inhiantem obituſ. Cor. tacituſ pariter hortuſ inhianſ.

perniciē cæcā totis uisceribus furentē; medullæ peni-
tus attraxerāt; multū deniq; faucius & grauedine som-
no lēta iā demerſuſ domū peruadit ægerrime; uixque
enarratiſ cunctiſ ad uxorē; mādat ſaltē promiſſā mer-
cedem mortis geminatæ depoſceret. Sicq; Eliſuſ uiolē-
ter ſpectatiſſimuſ medicuſ effudit ſpiritum; nec illē ta-
men iuueniſ diutiſ uitam tenuerat; ſed iter fictaſ mē-
titaſque lachrymaſ uxoril; pari caſu mortis fuerat exti-
ctuſ. Iamque eo ſepulto; pauciſ interiectiſ dieb; quiſ
feralia mortuiſ litantur obſequia; uxor medici; preci-
um gemiæ mortis petenſ aderat. ſed mulier uſq; quaq;
ſui ſimiliſ fidei ſupprimenſ faciē; prætendēſ imagi-
nem; blandicule reſpōdit; & oīa prolyxe accumulataq;
pollicetur; & ſtatutū præmiū ſine mora ſe reddituram
conſtituit; modo pauillū de ea potiōe largiri ſibi uel-
let ad icepti negocii perſecutionē; quod plurib; laque-
iſ fraudiū peſſimarū; uxor iducta medici facile conſen-
ſit; & quo ſe gratiorē locupleti ſceminæ faceret; prope-
riter domo petita; totā proſuſ ueneni pyxidē mulieri
tradidit; quæ gradē ſclerū nacta materiā; lōge lateque
cruētaſ ſuaſ māuſ porrigit. Habebat ſiſiā paruulā
de marito quem nuper necauerat; huic infantulæ; q; le-
ges neceſſariā patriſ ſucceſſionem deferret; ſuſtinebat
ægerrime. inhianſq; toto ſiſiæ patrimōio imminebat

CAPtu: Legi potest capiti: ut exponas imminere uita capitiq; puellae. **HEReditates** accipere. Dicitur Claudius matri ad solatiu liberoru amissoru legitimam eoru detulit hereditate postea autem senatusconsulto Tertulliano cautum est: ut mater ingenua triu liberoru ius habens ad bona filioru filiaru ue admittat intestatoru mortuor. **TALe** parente praeuuit. Qualis uxor fuerat in maritu pestifera. s. & perniciosa talis quoq; parens. i. mater in filia parricida exhibet & uenefica. **PRANDio** comento. Cu prandiu sese parare simulasset ex teporis occasione. **PARuulae** tenuis spiritus. Infantula statim ueneno succubuit cuius corpus delicatum & uitalia inualida erant. & mollicula aduersus uim ueneni grassantis seuientisq; circa praecordia: quae & ex ta nuncupant de quibus suo loco plura. Galenus quinto de interioribus uolumine docet Diaphragma dici phrenas ex eo qd pp apostema diaphragmatis gignatur. phrenetis. Aristoteles praecordia dici autumat phrenas a mente & prudentia quae graece dicitur φρη. subtilitas enim mentis ut inquit plinius praecordiis accepta fertur.

& captu ergo certa defunctorum liberorum matres sceleratas hereditates excipere: talem parentem praeuuit: qualem exhibuerat uxorem: prandioque commeto pro tempore: etiam uxorem medici simul & suam filiam ueneno eodem percutit. Sed paruulae quidem tenuem spiritum: & delicata ac tenera praecordia conficit pro tinus uirus infestum: at uxor medici dum noxiis ambagibus pulmones eius pererrat tempestas detestabilis potitionis: primum suspicata: quod res erat: mox urgente spiritu: iam certo certior contendit ad ipsam praesidis domum: magnoque fidem eius protestata clamore: & populi concitato tumultu: ut pote tam immania detestura flagitia: efficit statim sibi simul & domus & aures praesidis patefierent. lamque ab ipso exordio: crudelissima mulieris cunctis atrocitatibus diligenter expositis: repente mentis nubilo turbine correpta semihiantes adhuc compressit labias: & attritu dentium longo stridore reddito: ante ipsos praesidis pedes

cubuit cuius corpus delicatum & uitalia inualida erant. & mollicula aduersus uim ueneni grassantis seuientisq; circa praecordia: quae & ex ta nuncupant de quibus suo loco plura. Galenus quinto de interioribus uolumine docet Diaphragma dici phrenas ex eo qd pp apostema diaphragmatis gignatur. phrenetis. Aristoteles praecordia dici autumat phrenas a mente & prudentia quae graece dicitur φρη. subtilitas enim mentis ut inquit plinius praecordiis accepta fertur.

praecordia.
phrenes.

AMbagibus. Ambages noxias appellat discursus ueneni exitiales meantis per interuenia & uitalia populantis: qd du per uiscera digerit circuitu quasi quoda pestifero implicat homine. **PVLmões**. pluraliter ueteres dici pulmones uoluerunt. plautus in curgulo pulmones distrahunt cruciatur iecur. **M. Tullius** in secundo de natura

pulmões

deorum in pulmõibus inest raritas qda: & assiduus spõgiis mollicitudo ad hauriendu spiritum aptissima libro rhetorico: ad hereniũ quarto ubi agit de exornatiõibus inducit hoc exemplũ anhelans ex imis pulmõibus praecura spiritus ducebat. hic inquit unus pulmo intelligit. graece πνευμον. dicitur pulmo πνευμονια uitium pulmõis unde pneumõici plinio celso. ceteris dicti. qui uitio pulmõis afficiuntur. quos latino uocabula pulmõarios dici posse testis est columella. a quo ouis pulmõaria scite & decenter appellatur pulmõis morbo cõflictata officina spiradi e pulmo. ideoq; dixit poeta spirameta aia philosophi pulmonẽ flabellũ cordis nominat. & uetilabru: quo calore cordis refrigerari necesse est. omnia q spirat auctor aristotele habet pulmonẽ. ideoq; pisciu nulli pulmo uest: qn nõ spirat: sed pro eo brachias obtinet: qua in re plinius noster ab aristotele alacriter dissentit asserere uice pulmõis inesse posse alia spirabilia uiscera. fluidas refert neq; entoma. i. insecta neq; ostracoderma. i. testacea neq; malacostraca. i. mollia respirare. **VRgẽte** spiritu: Anhelitu & respiratu. cuius officina & domiciliũ e pulmo. **PRAE** fides: p̄fides nomẽ generale e: & oes puincias regetes p̄fides appellat. p̄cõsulis appellatio specialis e auctor Martianus iuriscõsultus. **PRO** testata fide: p̄ testimonio palã imploras p̄fides auxiliũ: fidẽ enim pro auxilio poni notissimũ est: **A** Vres patefieret: Quado ira & infanda nũtiat solẽt domus principũ auresq; patefieri. praeterea praesidi obseruadũ e: ut iadeundo se facile praebat: ne potetiores uiti humiliores iniuriis afficiant. **CVN**ctis expositis: puerbium graecum e κραυ. Βη διασιδρα τοσ. idest brasica bis repetita in caena mors est. quo significatur iteratio nem eiusdem rei esse odiosam. unde Lucius noster fastidio parcens. ne iterũ ante dicta renarret scitissime dixit cuncta diligenter fuisse exposita ab uxore medici moribunda. **H**omerus tamẽ frequẽter repetit uersus eosdem & narratiões. **TUR**bine correpta. Turbinis in tepestate motũ uertiginosum e: & in orbẽ circunactũ sciunt oes: & docet Seneca libro septimo questionum naturalium. Ab hoc turbine qui colunã modo circunagentis se uoluitur uertigo capitis haud absurde turbo appellatur. graeco uerbo medicis usitatissimo scotõias appellat obtenebrationes ac nubila mentis capitiq; uertigines. **S**Emihiantes labias. Interloquẽdum semiapertas. Indicat. n. medio sermõẽ foemina exanimẽ corruisse ore semipatulo. **STRID**ore reddito expressit habitũ expiratis ex cruciату tabifici ueneni. Stridor dentiu ex iracundia fit: & ex dolore. Hinc Seneca inter irascentiu signa posuit stridorem dentium inter se arietatorum. Liuius quoq; indignatẽ dolẽteq; hãnibalẽ intelligi uolens sic scripsit fremdẽs fremẽs gemẽsq; ac uix lachrymis teperans dicitur legatoru uerba audisse. a Virgilio quoq; dictum est dentibus infrendens: infrendere proprie e detes irascendo quaterere: Vnde infrendes dicuntur pueri sine dentibus qui frendere non possint.

pneumoni.
pulmonari.

Entoma.
Ostracoderma.
Malacostraca.

Vertigo.
sus turbo.

Strido dentium
Infrendes.

EXanimis: Mortua extincta interdum ponitur exanimis pro exanimato: & perturbato: ut ante dictum. **EX**ercitus. Exercitatus diutina scilicet exercitatione quæ præsidet facit experientissimos gnarissimosque rerum humanarum: contra inexercitus ponitur. pro inexercitato & torpente. epicurei ut inquit Tertullianus deum ociosum esse & inexercitum asseuerant. **MVL**tiforme facinus: Quo maritum medicum filiam medici uxorem multos deniq; necauerat. Dilatiōe marcescere: Saep̄ ex dilatiōe procrastinatiōeque negocia refrixerunt: adeoque in manifestis maleficiis omnis dilatio tollenda est confestimque in fontes animad uertendum: quorum scelera mortam non patiuntur: alioqui nihil per imperum faciendum esse præcipiūt auctores. Vnde & illud poeticum memoratū dignū: da spaciūm requiemque moræ. male cūcta ministrat impetus. Scitu annonaturque digna est Theodosii imperatoris historia: qui ob militem impetu populi thesalonicensis furētis extinctū repentini nuntii atrocitate succensus obtrūcari possim prout quisquæ occurisset gladio iussit: ob hoc cum a sacerdotibus argueretur agnouit delictum culpæque cum lachrimis professus publicam penitentiam egit. Quinetiā legē sanxit in posterū: ut sententiæ principiū super animaduersionem prolatae in diem trigessimū ab executoribus differētur: quo locus misericordiæ. uel si res tulisset pœnitentiæ non periret. **IN** tormentorum. Minutulus error. qui tamen lectorem possit offendere: est enim legendum uel tormentorum id est uolentia & crutiaru. diuus Augustus in criminibus uestigandis non esse a tormentis incipiendum constituit: epistola quoque diui Hadriani ita se habet. ad tormenta seruorū ita demū uenire oportet cū suspectus est reus. & aliis argumentis. ita probationi admouet ut sola confessio seruorū deesse uideat: rescripto quoque eodē Hadriani illud expressum est. a suspēctissimo incipiendū eē: & a quo facile lime posse uerū scire iudex crediderit. **CR**uciatu aliis excogitari: Draco atheniensis nomothetes. hoc est legum conditor poena capitis puniendos eē sanxit fontes exquacūque uel leuicula noxa: adeo ut qui holera: aut poma furripuissent eos capite mulctauerit. Quin olim rogatus quā ob rē plurimas iniuriarū supplicio capitali peccendas statuisset respondisse dicitur se parua quidē delicta morte digna cēdere. magnis autē maiore pœnā inuenire nō posse. Vnde demades scite dixit draconis leges nō atramento: sed sanguine scriptas eē quæ paulo mox ob acerbitatē tacito illiteratoque atheniensiu cōsensu oblitteratæ sunt. **PV**blicitus. publice aduerbiū est. **MA**trimoniū confarraturus. Tribus modis apud antiquos uxor habebat. ut ait Boetius in cōmētariis topicorū: usū farreo coemptiōe: sed cōfarratio solis pontificibus cōueniebat erat autē solēnitas quædā uinculi maritalis: qua nouæ nuptæ farreū præferiebant. sic enim libi genus ex farre factū nuncupant. plinius in. xviij. quin & in sacris nihil religiosius cōfarrationis uinculo erat nouæque nuptæ farreū præferiebant. auctor est Dionysius alicar naseus libro antiquitatū secundo legitima matrimonia in priscis Romāis noiata eē farracea a cōmunicatiōe uidelicet farris: qui cibus latio primus fuit: & sicut græci hordei primicias i sacris dabāt. ita Romāi uetustissimū far putātes ex eo sacra prisca potissimū cōficiēbāt. uxores quoque cōiūctiōe farris alimēti uiris sociari uoluerūt. ex hoc uetustissimo ritu sciēter dixit Lucius noster matrimoniū cōfarraturus p copulaturus uicūlo quasi cōfarratiōis. & ita alludēs ad prisca uerba & doctrinā simpliciter intel ligi uult fœminā publice destinātā quasi uxore asino: q̄ publico spectaculo cū asino pinde ac uxor cum marito cōcūberet. **Ecō**trario dicit diffarratio cōnubii iter uirū & uxore dissolutio a diffarratiōe: qd genus sacrificii adhibito libro farreo fit i dissolutiōe matimōii: & sicut cōfarraturus matrimoniū dicit pro facturus copulaturusque. ita a cōtrario dici pōt eleganter diffarraturus pro dissoluturus cōnubiū. **OP**pido suspēsus: Valde suspēsus anxiusque. **DI**em mūeris. Diē publici spectaculi. **SC**elerosæ mulieris. Scelerosus ē multorū scelerū scelerosus unius. Scelerosus proprie auctor est sceleris. sceleratus in quo scelus sit constitutum. scelerosus accusatio personæ est. put docet Dōatus exponēs illud Terē tianū. ubi ego illū scelerosū misera atque ipiū inueniā. Nigidius figulus homo iuxta. M. Varronē doctif simus hoc iqt inclinamētū i osus significat copiā quādā imodicā rei sup qua dicit. id circo i culpā cadit. ut scelerosus merito dicat. q̄ imodicis multisque sceleribus ē cohortus. **DE**pudescere. Erubescere uel pudorē deponere Hieronymus. nō depudescō in fœlicitatis meæ. quin potius plango me nō esse: qd fuerim depudescere est exuere pudorem. ut apud Ouidium depudui profugusque pudor sua signa reliquit. hæc enim particula de modo intentionem significat modo diminutionem.

DECIMVS

VN gula rotunda. Talis est asinorum ungula. Sunt asini ex illo animalium genere: q̄ gr̄aci Mony Mony' cha uocant. hoc est solidipeda. MVtila. Trunca sine digitis. TENUi specula. Pusila spe. est enim spe- cha. cula diminutiuum a spe factum. ueteres dixerunt. speres pluraliter. quod liquet illo uersu Enniano. Specula. spero si speres quicq̄ prodesse potis sunt. GEMulis floridis: Gemmas & diminutiue gemmulas dici Speres. mus oculos in uitibus. Inde apud Columellam maleoli & palmites uitiginei bigemes & trigemes. Gema in a numero gemarū appellantur. Quintilianus in. viii. de traslatione scribens necessitate inquit rustici uitibus.

ungula rotunda: atq; mutila: gladiū stringere nequa- quā poterā plāe tenui specula solabar clades ultimas: quod uer in ipso ortu iam gemulis floridis cuncta de- pingeret: & iam purpureo nitore prata uestiret: & cō- modū dirupto spineo tegmine spirātes cinameos odo- res promicarent rosā: quæ me priori meo lucio redde- rent. Dies ecce muneri destinatus aderat: ad cōseptum caueæ prosequente populo pōpatico fauore deducor ac dum ludicris scenicorū choreis: primitiæ spectacu- li dedicantur. tantisper ante portam cōstitutus: pabu- lum lætissimi graminis quod in ipso germinabat adi- tu: libens affectabam: subinde curiosos oculos paten- te porta spectaculi: prospectu gratissimo reficiens. nā puelli puellæque uirenti florentes ætatula: forma con- spicui: ueste nitidi: incessu gestuosi: græcanicam sal- rantes pyrrhicam: dispositis ordinationibus: decors

dicunt gemā in uitibus. quid. n. dicerēt aliud & sitire segetes. Plin- nius quoq; in. xviij. hæc uocatur i uite gema cū illi cespitē facit. Idē auctor est densitate gemarū ferti- litatis indicium esse. hinc uerbū est gemmate. & gemascere: quod si- gnificat gemas parere. huiusce gemæ uitigineæ mēinit & Ouidius illo uersu. & noua grauido palmite gema tumet. p̄terea no- mine gemularū flores significan- tur: quibus tanq̄ gemis uerno tē- pore cuncta pinguntur: & prata uestiuntur. Flos enī ut Plinii uer- bis utar: est pleni ueris indicium & anni renascentis. flos gaudiū ar- borū. tunc se nouas aliasq; q̄ sunt ostēdunt. Tunc uariis colorū pi- cturis in certamen usq; luxuriāt.

Gemma scere.

Flos indi- ciū ueris.

spineo tegmine. Rosa nascitur spina: germiat oīs priō inclusa granoso cortice: quo mox intumesce- te paulatim rubescens dehiscit ac se se pandit. celeberrimas rosas prænestinam: & campanā. antiqui dixerunt. Addidere alii milesiā cuius sit ardentissimus color. Vna est quā centifoliam uocant a nu- mero folior. p̄cox campana est. Sera milesia. odoratissimæ sunt rosæ. & ut inquit Aristoteles in pro- blematis οὐδὲν ῥοδὸν αἰὶν ἔχει idest rosæ odor semper suauis est: unguenta diuulgata Plinio te- ste maxime constant rosa a quo unguentum quoq; rhodinon appellat. græce enim ῥοδὸν dicitur rosa. PROMicarent. Prorumperent: purpurarentq;. MVNERi. Spectaculo gladiatorio. CAueæ. Scilicet theatralis de cauea supra diximus. SCENicorū choreis. Histriones: qui scenici dicuntur pri- mi coeperunt in theatro fabulas agere. & uoluptate histrionica spectatores allicere. Aristoteles Dio- nyfiacos technitas uocat scenicos qui magna ex parte improbis moribus esse cōsueuerunt. TAN- tisper. Interea. ANTE portam. Videlicet spectaculi. PABVlum libens affectabam. Supra diximus ex heracliti sententia pabulum asinis iucundius esse q̄ aurum. SVBinde. Frequenter identidem.

Rosa ex spina. Cētifolia

rhodinū.

CVriosos oculos. Vbiq; curiositatem sibi ingenitam fuisse significat. PROspecto. Nitidior lectio est prospectu. REficiens. Recreans. PVellæ. Aliubi pluribus in locis annotatum est. puellos dici a ueteribus pueros. sicut pueras puellas. VIRENTi ætatula. M. Varro properate uiuere puere quas si- nit ætatula ludere esse amare. & ueneris tenere bigas. Describitur autem saltatio ludica & uolupta- ria: cuius aspectu oculi merito reficiebantur. INCESSV gestuosi: Saltatores pueri in ludo saltato- rio tripudia agentes eleganter dicuntur incessu gestuosi quippe qui gestu multiplici ad modulos musicos moueantur. A. Gellius manus hortensi oratoris interagendum argutas admodum & ge- stuosas fuisse prodidit: De gestu oratorio copiosissime Quintilianus in. xi. GRAEcanicam saltan- tes pyrrhicam. In primo Suetonii commentario affatim annotauimus super pyrrhica: quā pyrrhus in creta primus inuenit: Strabo in. x. refert pyrrhicam repertam fuisse a pyrrhico pro iuuenibus ad disciplinam militarem exercendis: cui subscribit Solinus hisce uerbis. pyrrhico repertore equestres Turmas creta prima docuit lasciuas uertigines implicare: ex qua disciplina bellicæ rei usus datus. Plato quoque libro septimo de legibus pyrrhicam saltationem scienter graphiceque perferibit ostē- dens saltationem bellicam recte pyrrhice uocari: cuius motus a pacifico longe diuersus sit. & fer- me omnes scriptores in hunc concinunt. ut pyrrhicam saltationem esse armatam memorent: quā græco uocabulo enopliam uocant. Cuius meminit & Dionysius alicarnaseus septimo antiquita- tum uolumine. Lucius uero noster græcanicæ pyrrhicæ appellatione intelligi uult tripudium salta- torium: ac gesticularium delitiis uoluptatibusq; meracissimis accommodatissimum: illud hoc loco addendum est pyrrhicos dici saltatores pyrrhicæ. quorū mentio fit ab Vlpiano titulo de pœnis.

Puellus.

Pyrrhica saltatio.

LIBER

Periodi
cæ febres
Periodo
uicisse.

AMBITUS. Circuitus: & uertigines quales in ludo saltatorio subinde cōspiciuntur. M. Tullius pro-
bro dat Gabinio q̄ saltatorium uerfaret orbem. obiter annotandū apud rhetores ambitum dici pe-
riodon siue circuitum: cui plurima nomina dat Cicero. A periodo febres periodicæ. Plinio Galeno
cæteris dictæ: quæ certo circuitu siue ambitu reuertuntur: quales Tertianæ sunt: & quartanæ: In Gym-
nicis certaminibus periodon uicisse dicitur qui pythia. Isthmia nemea olympia uicit a circuitu ege-
spectaculorū: & maximū hoc decus erat hieroniarū hoc est uictorū in factis certaminibus uicisse pe-
riodo. IN Quadratū patorē. Ele-

Cuneus.
Porcinū
caput.

ganter exprimitur forma pyrri-
cæ saltatiōis quæ modo orbicu-
lata rotunditate circūagitur: mo-
do obliqua ferie p̄ manus cōne-
ditur: modo ad effigiem cunei
figuratur: Patorē hoc est apertu-
ra: hiatusq; quadrato: Cuneū dici
instrumentum ad ligna scinden-
da accomodatū nullus ignorat.
Itē in theatris ordines. Vnde cu-

Excunea
tus.
Cuneat.

neatū theatrū dictū: alibi quoq; annotauimus cuneū uocari globū militarē: quē simplicitas militaris
porcinū caput appellat: cuius prima pars angustior: deinde latior procedit: & hostium ordines per-
rūpit: ex cuneati uocabulo Apuleiano decenter dicti qui in cuneo theatriali sedendi locū nō habent.
quasi extra cuneū exclusi: Discuneatæ Plinio cōchæ dicunt quasi imisso cuneo diductæ patefactæq;
cuneati: Qui in cuneo dispositi sunt: & cunei figurā representant. Plinianū uerbum est: cuneatur pro
eo qd̄ est in cunei formā restringitur. Cuneator figura dicitur Liuius p̄ uocabulū cōparatiuū. DIS-
fidium: In saltatione ex disciplina saltatoria hoc persæpe fit: ut quodā quasi diffidio saltatores ab inui-
cem diiungantur dissepanturq;: mox paulo manibus connexis conferti copulentur. In transcursu
omittendū nō est q̄ restim ducere in tripudiis dicuntur chori puerorū puellarūq; manu conferti qd̄
intelligi uoluisse Terentiū minime ambigimus sic scribēt. Tu inter eas restim ductitans saltabis: aq;
busdā uidetur id esse natū ab eo fune: quo introductus equus ligneus in troiam dictus est: cū conne-
xis māibus funē chori saltates ducūt: de quo Virgilius. funēq; manu cōtingere gaudēt: nos uero sim-
pliciter id dici putamus: cū hodieq; conferti saltatores manibus cōnexis restim ducere dicātur i Tri-
pudio. Liuius libro. xxvii. hanc restem saltatoriā signat his uerbis per manus reste data Virgines so-
num uocis pulsū pedū modulantes incesserunt. MVLTinodes ambages. Circuitus saltatorius &
uertigines multinodes eleganti epitheto appellat a nodatis manibus: chori puellarūq; qui
nodo quasi quodam connexi sunt: & conferti inter se: dum motu pedum brachiorūq; gesticulatio-
ne discursant. TVBæ terminalis cantus: Tuba signum datum esse significat: quo gestuosa pyrri-
ca terminaretur: Cantus enim Tubæ terminalis dicitur clangor: quo terminus imponitur tripudio
& saltationi: Virgilius martemq; accendere cantu. ALVEO subducto: Corrige auleo est enī sen-
sus post peractam pyrthicam saltationem subducta aulea sunt & uela scenica cōplicata: ut apparatus
fabulæ in scena dispositus uiferetur. est enī mos. ut in actione fabularū Theatricarū Auleis cuncta cō-
tegantur. post quæ histriones in operto consistunt: mox cū tempus est agenda: fabulæ aulea subdu-
cuntur: & in propatulo omnia cōspiciuntur. scribit porphyrio: quando ludi scenici dabantur q̄ aulea
suspendi solebant: quæ in fine ludorū deponebantur: ex quo ritu est illud oratianū si plausoris eges
aulea manentis & usq; fessuri. SIPARIIS cōplicitis: Velis scenicis cōplicitis contractisq;: sic & in pri-
mo siparium scenicū cōplicato ubi abunde de sipariis. ERAT mons ligneus: Extat libellus Lucīa
ni qui inscribitur: θεῶν κρισις. i. iudicium deorum ubi luculenter hoc totū paradisi iudicium expli-
catur quod hoc in loco Lucius noster in spectaculo publico actū esse describit. Mythologi finxerunt
tres Deas. id est Mineruam: Iunonem & uenerem de formositate certantes: cum Mercurius pomū
ad paridem iussu iouis detulisset: Iubens ut malum illud caperet daretq; pulchriori: Paris curiose spe-
ctauit deas audiuitq; pollicitationes singularum. mox pomum ueneri quasi calculum uictoriæ de-
dit. Ferunt autem id malum fuisse aureum siue inauratū & in eo inscriptum. hoc munus formosior
habeto. Philosophi quod & Fulgentius memorari moraliter id interpretātes Tripartitam hominis
uitam esse dixerunt. Theoreticā practicā philargicā. i. contemplatiuā. actiuā. uoluptariā. no-
mine Mineruæ contemplatiuā significari. actiuā iunonis. uoluptariā ueneris: quarum iudi-
cium ad hominem trāsfertur. cui liberum deligendi debetur arbitrium: ut ipse quam uitam sectari
maxime uelit contemplatiuā an actiuā: an uoluptariā: pro arbitrio eligat. eligitur autem pa-
stor iudex: qui ad uoluptatem magis libidinemq; uisus intorqueat q̄ ad uirtutem: quam minerua:
aut ad diuitias quas iuno promittit Sed ut domum repedemus: docet Lucius noster in fabula hac
representanda montem ex ligno in scena instructum esse: ad idam significandam: in qua iudicium
hoc peractū est. IDEVM cecinit. ida mons est in phrygia præconio homeri nobilis. cuius cacumē
Gargara appellat de qua satis multa strabo in. xiii. quam ait ab ida quæ in creta est nomē accepisse.

Restim
ducere.

Iudiciū
patidis.

Triparti-
ta homi-
nis uita.

Ida

DECIMVS

CONsitus uiretis. In scena effinguntur urbes montes loca quibus res: quæ agitur ex argumento fabulæ confecta memoratur. sic apud Plantum in amphitryone Thebæ: In captiuis atolia. in me-
nechmis epidanus fabricantur. Vireta autem dicimus uirentia. & uiriditatis plena Virgilius de ue-
nere locos letos: & amena uireta fortunatorum nemonum. Homerus idam uocat πολυπηδακα μητε
ρα εηρωρ. i. multorum fontium & ferarum parentem: Strabo in. xiii. multifontem proprie dici autu-
mat propter fluminum multitudinem ex ea perfluentium. Vbi autem rigua sunt ibi species herba-

Vireta

conlitus uiretis: & uiuis arboribus: summo cacumi-
ne de manibus fabri fonte manante fluuialis aquas eli-
quans: capellæ pauculæ tondebant herbulas: & in mo-
dum paridis phryii pastoris i barbaricis amiculis hu-
meris defluentibus pulchre indusiatus adolefcens au-
rea tiara contecto capite: pecuarius simulabat ma-
gisterium. Adest luculentus puer nudus: nisi q̄ ephœ-
bica chlamida finistrum tegebat humerum: flauis
crinibus: usquequaq; conspicuus: & inter comas eius

scantis uiriditatis spectari solet.

DE maibus fabri. Architectus
ita montem idam in scena fabri
cauerat: ut ex fontibus aquæ flu-
uiales manare uiderentur. CA-
pellæ tondebant herbulas: Pec-
liare caprarum est: ut fronde ma-
gis q̄ herbâ uescantur: ideoq; ca-
prinum lac stomacho accomoda-
tissimum creditur. Capras a car-
pêdo dictas auctor est. M. Varro
qui ait saluam capræ uenenum
esse fructus oleacei: oleaq; quam
lambat capra sterilefcere. PHY-

Capra a
carpêdo.

rii: In scitia impressorum factum est: ut pro phrygii quod nullus ignorat phryii imprimeretur: quæ dictio
cassa est. & inutilis & iure latii penitus exclusa. BARbaricis amiculis. Phrygiis uestimentis. Amicu-
latus dicit Solinus uestitos amiculo. phryges Idei in uenerunt uestes acu facere: ideoq; phrygiones
appellati sunt earum uestium artifices de quibus Plautus pallam ad phrygionem deserti confecto pran-
dio. hinc ductum opinor est uocabulum uernaculum phrygium pro ornato uestimenti magisterio
phrygionis concinnato & arte confecto Virgilius expressit barbaricum id genus amiculum illo uersu
pictus acu tunicas & barbara tegmina crurum: hinc barbaricarii dicuntur artifices ex auro & coloratis
filis exprimentes hominum & animalium effigies in uestimento. INDVsiatus: Cultus ornatusq;
relege quæ secundo commentario de indusio & indusiatis copiose diligenterq; perscripsimus. AV-
rea tiara. Hieronymus in libro ad fabiolam de ueste sacerdotali docet Tiaram esse capitis tegumen-
tum: quasi spera media sit diuisa & pars una ponatur in capite instar rotundi pileoli: quod & Galerum
uocant: dicitur Mas. genere & foeminino. Virgilius in septimo sceptrumq; sacerq; Tiaras. Vbi anno-
tant grammatici Tiaram dici pileum phrygium: sed proprie foeminino genere dicitur hæc Tiara si-
cut Iuuenalis. & phrygia uestitur bucca Tiara. Gestamen est regum barbarorum: unde sidonio dicti
reges Tiarati tiaram capite gestantes. Suidas docet Tiaram esse κοσμορ επι κεφαλαιορ idest or-
namentum capitis: quam rectam soli reges gestabant apud Persas. olim xerxes demarato Lacede-
monio permisit petere quod uellet: ille petiit ut sardis maximam Asia ciuitatem curru uestus intra-
ret: rectam capite Tiaram gerens. Quod solis ut refert Seneca datum est regibus: græce τιαροφο-
ρος dicitur Tiaram ferens: Quidam Tiaram alio nomine appellant κιδαρην idest cidarim: uerum
Theophrastus ait cidarim a Tiara differre: de cidari mentio multa apud scriptores. PECVARIUM
magisterium. Cum paris fuisse pastor dicatur merito scenicus sustinens paridis personam simula-
bat magisterium & disciplinam pastorem: ut uere paris effingeretur. PVER nudus: Mercuri-
us significatur. EPHŌEBICA chlamida: Veteres chlamyda. & cassida dixerunt recto casu quæ a
nobis dicuntur chlamys & cassis: quod docet Virgilius in undecimo. cum ait. Aureus ex hume-
ris sonat arcus: & aurea uati cassida. non placet seruii Interpretatio: qui exponit cassida pro cassis:
tanquam accusatiuum posuerit pro nominatiuo. Melius Priscianus: qui libro. vi. sic refert hæc cas-
sis cassidis: quod etiam hæc cassida declinatur: ubi citat Virgilianum hoc testimonium: est autem
chlamys: siue chlamyda uestis nomen notissimum græce. χλαμυδιον dicitur chlamydula qua
si parua chlamys. Apud iuriconsultos inter puerilia uestimenta chlamydes numerantur: chla-
mys: ut inquit cassiodorus in epistolis. uestis est militaris: quod & Plautus indicat: qui chla-
mydatum militem nominat qui militare habitum describens. opus est inquit chlamyde & ma-
chera & petaso. Suidas prodidit. Numam Pompilium Romanorum regem. primum usum chla-
mydis intulisse romanis: cum id genus uestimenti a legato isaurorum accepisset. prouerbum apud
græcos. η συλωσορτος χλαμυς Sylofontis chlamys. de his qui præciosa ueste superbiunt. Sylofon
Sylofon enim dicitur habuisse uestem præciosissimam: quam Dario adhuc priuato desyderanti do-
no dederit qui mox rex factus liberalitatem sylofontis uestiariam regni remuneratione est prose-
quutus. Ephœbica autem chlamyda significatur chlamys puerilis: qua ephæbi induuntur. Qui
sint ephœbi: qui ex ephæbi docet Censorinus: ephœbium in palestra exedram esse amplissimam
qua ephœbi exercebantur testis est Victruuius in quinto. hoc significatu intelligendum illud ex
libro secundo machebeorum. gymnasium. & ephœbiam sibi constituere.

Amicula-
tus.
Phrygio-
nes.
Barbari-
carii.

Tiara.

Tiaratus

Tiaro-
phoros.
Cidaris.

Chlamy-
da.
Cassida.

Chlamy-
datus.

Sylofon-
tis chla-
mys.

Ephœ-
bium.

- Petafus.** **Petafat.** **Pennata talaria.** **caducifer** **angues i caduceo.** **Bractea.** **Bractea tum.** **Bractea rii.** **Bractea tores.** **Emplastratores** **Hæc diadema.** **diadema tus.**
- AVREÆ PINNULÆ.** Plautinus Mercurius Pinnulas in galeto gestare se testatur illo uersu ego has habeo usq; in petaso pinnulas. ubi petafus non tam pro alato calciamento accipi uidetur q̄ pro Galeto: unde petafati dicti pileati super quo apud Suetoniū in secūdo cōmentario copiosius. Quod autē Mercurius pinnulas gesserit in capite & in Talaribus causam refert Augustinus i septimo. Nam cum Mercurius Deus sermonis sit sermonē uolaticū eē pinnæ significat. Lucius quoq; noster i apologia Mercuriū describens inquit. En uide ut i capite crispatus capillus sub pilei umbraculo appareat: quā lepide sup tempora pares pinnulae emineant: q̄ autē festine circa humeros uestis substricta sit. Fulgentius placiades pēnata quidē talaria Mercurio assignat: qd̄ nē gociatiū pedes ubiq; p̄gēdo quasi pēnati sint: de pīnulis uerō Galenū nihil meminit nec mirū cū iter scriptores nō tam classicos q̄ proletarios sit numerādos: in cuius mythologiis nasutiores multa probant plura improbant. Quod uero Fulgentium quādoq; dixi fuisse apprime doctū: id feci quod a diuo Hieronymo fieri uideo: qui eosdem scriptores modo laudat modo taxat: prout laudari taxarique merentur. Nemo enim tam malus scriptor: ut non aliqua ex parte laudem doctrinæ mereatur. SOCIETATE: Lego sociatæ id est copulatæ connexæque. CADUCEUM. nil notius est. q̄ cum caduceo fingi pingiq; Mercuriū. unde & caducifer apoeitis dictus. Egyptii caduceum specie draconū maris & fœminæ cōiunctorū figurauerūt: qui parte mediā uoluminis sui inuicē nodo herculaneo obligantur: caudæ reuocātur ad capulum caducei ornāturq; alis ex eadē capuli parte nascentibus. Argumentū caducei ad geniturā hoīum pertinere autumat & hoc uerius q̄ quod a Fulgentio traditur: qui uirgā ait serpentibus nexā ob hoc addici Mercurio: q̄ mercatoribus det aliquādo regnū. ut sceptrū & uulnus ut serpentū. Plinius noster libro undetrigesimo: auctor est caduceum fieri circūdata effigie anguiū i pacis argumētis: cōplexu draconū efferatorūq; concordia. Homerus libro iliados nouissimo mercurio dat. κκαλαπεδία αμβροσία χρυσεία. Talaria pulchra immortalia aurea: dat & παβλομ. i. uirgā. τητεοωματα δε λυει. qua hoīum oculos somno demulcet. & somnolentos excitat: quod totū ex archetypo homerico mutuatus est Virgilius in quarto æneidos. MALVM inauratum. Docet Plinius in. xxxiii. Chrysocollam in usu esse aurificū auro agglutinādo. unde & nomē accepit: cū ara inaurantur sublinitur argentū uiaū: quia bracteas pertinacissime retinet: uerū pallore detegit si simplices aut p̄tenuēs bracteæ sint: sic autē appellantur folia auri. nā nullū aliud metallū laxius dilatatur aut numerosius diuiditur: ut pote cuius uncia i septuagenas & quinquagenas pluresq; bracteas quaternūq; utriq; digitorū dispergatur. Crassiores bracteæ p̄nestinæ uocātur: inde bracteatū dictū pro elegantī & aureo ponitur. unde & bractearii inauratores elegāter appellātur: scribit Iulius Firmicus quicūq; habuerit horoscopū in. xvii. parte scorpī erit aurifex. inaurator bractearius: eosdē aliubi bracteatōres appellat: ex eodē genere sunt & qui emplastratores noīantur ab emplastro. s. glutinadi. Quæ mandaret Iuppiter: Apud Lucianū i iudicio paradī ait Mercurius ad paradē. σ ε ω παρι κε λευει ο ζ ε υ σ επειδη καλοσ τε αυτοσ ει και σοφοσ τα ερωτικα δικασαι ταισ θεαισ. i. o pari iubet te Iuppiter cū pulcher sis: & amatoria calleas iudicare inter deas de formositate: ait fulgētius ideo Iouē noluisse iudicare. idq; iudicium ad hoīem delegasse. ut in libertate arbitrii cōstitutus homo uideret: cui optio esset eligēdi quā uellet: ex tribus uinēdi cōditionē siue cōtemplatiuā siue actiuā siue uoluptariā. CITVle: Velociter perniciter. FACESSIT. Abiit. STRINGEBAT Diadema candida. Attende inusitatā declinationē priscis tamē usitatā: ut Diadema fœminino genere: ex formula primi ordinis usurpetur hæc diadema Diademæ. Antiquissimi enī teste prisciano talia secūdū primā declinationē protulerunt & generis fœminini ut Plautus in Amphitryone. Cum seruili schema proschemate: ut Valerius in phormione: Quid hic cū tragicis uersibus & syrma facis: pro syrmate. Cōsimiliter Pōponius in satyra. Cuiusuis leporis liber Diademā dedit pro Diadema. ceterū passim hoc diadema diadematis declinat: ex ritu græcorū: q̄ dicūt: το διαδημα τοσ. & ut scribit fuidas. διαδημα εσ τιν το βασιλικον εμλυμα. i. Diadema est regiū indumentū siue corona: dicitur autē diadema a uerbo græco διαδεω. hoc est circūligo. est enī fascia cādida q̄ capiti regis siue reginæ circūligatur. hoc regiū insigne primus inuenit liber pater Plinio teste: plura sup diademate annotaui i primo Suetonii cōmentario: hinc diadematus dicitur diademate coronatus uitratusq;: quo cognomine unus in gēte metellorū insignitus est quē Diadematu uocāt. ad hoc uiri docti illud Plinianū ex septimo referunt & hoc dicebat iam balearicis & creticis diadematis: iam Macedonicus ipse. ego uero enarrās Pliniū

DECIMVS

asserui diis hominibusq; fauentibus legendum esse dalmaticis : ut sit sensus Plinianus illustris sane & historicus. Metellus Macedonicus dicebat filiis: ut celebrarent exequias scipionis : & quibus filiis? nimirum gloriosis: quos unus balearicus alius Creticus. Tertius dalmaticus cognominabantur: cognominibus merito partis. cum baleares cretam dalmatiam singuli deuicissent: & quia constat de balearico & cretico. ambigitur autem de dalmatico: audi quaeso quid scribat Pedianus asconius. Aede castoris de manubiis Lucius metellus etruxit: qui metellus subactis dalmatis dalmaticus appellatus

Locus Plinii,

est: in epitome quoq; Iuiana libro. lxxii. scriptum legimus: Lucius cecilius metellus dalmatas obfedit. Iuno autem ut ad fabulam redeamus. Iouis soror & coniunx cum regina coelicolarum merito diademata figuratur: & sceptrum ferens mythologi Iunonem actiuæ uitæ præposuerunt: quæ a luuando dicta est. ideo regnis præesse dicitur quod hæc uita diuitis tantum studeat: ideo etiam cum scepro pingitur. quod diuitiæ regnis sint proximæ. Est autem sceptrum ut græci dicunt: βασιλική

Iuno diademata. Sceptrigera.

oleagina corona tegebatur ipsa galea: clipeum attollens: & hastam quatiens: & qualis illa cum pugnat. Super has introcessit alia uisendo decore præpollens gratia coloris ambrorosei designans uenerem: qualis fuit uenus: cum fuit uirgo: nudo & intecto corpore: perfectam formositatem professæ: nisi quod tenui pallio bombicino inumbrabat spectabilem pubem: quam quidem laciniam curiosulus uentus satis amanter: nunc lasciuens reflabat: ut dimota: pateret flos ætatis: nunc luxurians aspirabat: ut adherens præssule: membrorum uoluptatem

παβλασ. i. uirga regia & insigne dominantis. σκηπτουχουσ και σκηπτοφορουσ. i. sceptrigeros reges appellant. OLEAGINA corona: Merito & scitissime dixit corona oleæ mineruam coronari: quoniam eius arboris inuentrix fertur iuxta illud poeticum oleæq; minerua inuentrix. Athenæ ut Plinius tradit. uictores olea coronant: Martianus capella oliuam ideo palladi consecratam dicit: quod discipulæ: quarum illa dea est lucubrationibus & oleo lucernarum perfiscuntur: sic enim inquit in hymno: hinc nam uernicomæ frondet tibi munera oliuæ ars & cura uigil per te quod discat oliuo. eide datur clypeus sapientia quod regat orbem: armatam fingunt quod prudentia munita sit: nam galeam cum cristâ dant. ut sapientis cerebrum significetur armatum & decorum. hastam uibrat acuta cupidinis ad acumen ingenii penetrabile demonstrandum. caput medusæ saxificum gestat in pectore quod stupidet sapiens solertia uulgius. Illud cuprimis notabile quod ex uertice patris natam tradunt sine matris officio: ut indicio sit in feminis non esse consilium neque prudentiam. Martiani uersus ille est memoratu dignus. hinc de patre ferunt sine matris fœdere natam prouida consilium quod nescit curia matrum: In huius etiam tutela noctuam noctiuolam eam uolunt propterea quod sapientia etiam in tenebris proprium fulgorem possideat: & quod uigil insomnes ducat solertia curas. græco uocabulo tritogenia appellatur: quoniam ex prudentia tria gignuntur bene cogitare: bene dicere: bene facere. Apud lacedæmonios celebratur Minerua cognomento chalciothis siue chalcioecus hoc est. χαλκιοικος sic nuncupata: a templo aeneo. cuius Liius probus Plutarchus Thucydides commemorare: de qua sic scribit Suidas χαλκιοικος η αθηνα ερσπαρτη η οτι χαλκου οικου ειχερ: η δια το τουσ χαλκιδε/ισ τουσ εε ευβοιασ φυγαδασ αυτομ κτισαι. i. chalcioechus Minerua sparta colitur uel quia habet templum æneum uel quia chalcidenses exules ex euboia id condiderunt. PRAEPOLLENS. Valde pollens potensq;. NVDO & intecto corpore: praxiteles qui marmoris gloria superauit etiam semet fecit uenerem nudam emerit Gnidii: illo signo haud dubie nobilitati: cum multi ut uenerem praxitelicam uiderent: nauigauerint Gnidium. ferunt amote captum quendam cum delituisset noctu simulachro cohesisse: eiusq; cupiditatis extare indicem maculam. Venus ut interpretatur. M. Tullius ex eo dicta est: quod uenit ad omnia: quam nudam fingunt quod libidinis crimen unquam celatum sit uel quod nudis maxime conueniat. græce dicitur ἀφοδιτη a spuma quod concitatio ipsa feminis spumosa sit: & ut auctor est Aristoteles libro secundo de animalium generatione Deam quæ rei ueneriæ præest aphroditem nominauerunt: ob naturam spermatis. i. genituræ spumosa. INVMBRABAT. Merito inumbrabat dixit cum tenuissimo uelamine non tam pubes tegetetur quam inumbraretur: De bombyce. & ueste bombycina aliubi satis multa. CVRIOSULUS uentus: non inuenisse refert uentum quoque ipsum quasi amasium uestis laciniam reflasse reiecisseq;: suo spiritu a corpore ueneris: ut flos ille expetitus omnibus esset in propatulo Dimota pallii bombycini lacinia. NVNC luxuriam aspirabat: purior lectio luxurians aspirabat: & est sensus modo uentus reflatu suo uestem dimouebat nudabatq; ueneris genitalia: modo afflatu luxurianti exuberantique applicabat: adeo ut pallium illud bombicinum adheresceret corpori deæ: & deceter obumbraret integeretq; domicilium uoluptatis & eni uoluptas sedem habet in membris genitalibus: & ut inquit Ouidius illo crede mihi gratia narta loco est: scite autem uenusteq; dixit membrorum uoluptatem intelligi uolens genitalium: nam membra ut supra diximus genitalia significantur: inde illud membrorior æquo: & illud in serio opere. coniugis infusus gremio per membra soporem. in quo anneus cornutus membra accipit pro obscenis.

oliua palladis cur.

Medusa saxifica.

Noctua sub palladis tutela tritogæia. Chalciothis.

Venus praxitelica.

Genitura spumosa

Membra

LIBER

Graphis. **GR**Aphice. Decenter uenuste concinniter: quasi ex pictura uenustate: uerbum graecū est γραφω: quod significat pingo: scribo. unde graphes pictor & graphis pictor & graphis pictura dicta qua quidā linearem proprie significari prodiderūt. Plinius noster in. xxxv. alia multa graphidis uestigia extāt idē mox paulo: Antigraphicen picturā interpretatur quā pueri ingenui in graecia ante oīa docebantur: Vitruuius in primo architectū oportet graphidis scientiā habere: ab eadē origine est graphium pro stilo: graphiariū pro theca repositorioq; graphioq; graphicus homo pro absoluto: & quasi picto

Antigraphice. Graphiū. Graphiarium. Graphicū. Graphice. Graphiote.

Thalassicus color.

Obbae filis.

Stellae caestorum.

Pileatis caestores.

Dioscuri.

Nugalia fulgentiū.

Pauonius.

graphice laciniaret. Ipse autē color deā diuisus in speciem: corpus candidum: quod caelo demeat: amictus cerulus: quod mari remeat. Iam singulas uirgines quae deā putabantur sui obibant comites. Iunonem quidem Castor & Pollux: quorum capita: cassides orbatae: stellarum apicibus insignes contegebant. Sed & isti castores erant scenici pueri. Hæc puella uarios moduloscasciua cōcinēte tibia procedēs: quieta & in affectata gesticulatione: nutibus honestis pastori pollicetur: si sibi pmiū decoris addixisset: sese regnū totius asiæ tributurā. At illā quā cultus armorū Mineruā fecerat duo pueri muniebāt praeliaris deā comites armigeri: tradūt Saturnū abscondisse celi patris pudēda illisq; ī mare delectis uenerē procreatā: apud Ausoniū diu stichon est de uenere scitu dignū qd' subscripsimus: Orta salo suscepta solo patre edita caelo: æneadū genitrix: hic habito alma uenus. **O**BIbant: Adibant: circuibantq;. **C**ASSIDES orbatae: Noue dictū orbatae pro orbiculatae ab orbæ & rotūditate: talis enī est cassidū forma: quidam legūt obbatae: ut cassides bono epitheto obbatae dicātur a similitudine Obbarū: sunt autē obbae uasa potoria: galearū similitudine. **M.** Varro utrū meridie an uesperī libentius ad obbā accedas. Sessilē a figura obbā dixit Persius illo uersū. exhalet uapida lesum pice sessilis obba: quidā emēdāt cassides orbiculatae: ut dictio sit illustrior: & intellectus manifestior. **S**TELLARū apicibus insignes: Ex historia argonautarū sumptum qua proditur argonautis magna tempestate periclitantibus salutēq; desperantibus orphea solū uocata pro salute oīum samothracibus diis fecisse: extēploq; tempestate sedata stellas duas supra castoris & pollucis capita cecidisse: unde factū est: ut castor & pollux inuocarentur a nauigantiū insignirenturq; stellarū apicibus. præterea Seneca & Plinius auctores sunt apparere in magna tempestate stellas quibus adiuuari se tunc periclitantes existimant: quas uocāt castores: castoris & pollucis numini assignātes. cū solitarie uenerūt graues sunt: mergētesq; nauigia. geminae autē salutare: & prosperi cursus pñūciā. cū autē in aere qui medius inter lunā & terrā est appareāt huiusmodi castores: scienter uidetur Lucius noster eos assignasse comites Iunoni: quæ aer est uel aeris numē. Illud adde qd' antiqui pilea castori & polluci dederūt: quia lacones fuerūt: quibus pileatis militare mos est: hinc Catullus pileatos fratres dixit adē castoris atq; pollucis intelligi uolēs. Astrologi geminos ī caelo castorē & pollucē eē dixerūt quos demonstrāt oīum fratrum iter se amatissimos fuisse: Dii samothracēs de quibus apud eruditos frequēs mentio quoq; poeta satyricus meminit: putātur eē castor & pollux. graeci Dioscuros uocāt. Elianus ait figurari iuuenēs magnos iberbes. cōsimiles chlamydatos & hūeris habentes gladios qui & manibus hastas teneāt. Annotādū qd' cū scriptores oēs cōsono ore sidus castorū salutare esse dicāt nauigantibus unus est fulgētius qui ut ī plerisq; aliis: ita in hoc quoq; a cæteris dissentiat nouitate opinor aliqua gloriolā captās. scribit enī in mythologiis castorē & pollucem eē sūbolum perditionis: & in mari signa castorū creare pericula: etymon quoq; nugatoriū: cōmentus ait pollucē dici απο του απολλειου. a perdendo Castorem uero quasi κακορ υστερον. id est malum extremum. **I**N affectata gesticulatione. Incuriosa & pene negligente. dicitur affectata gesticulatio. quæ diligēter fit & curiose: cui dissimilis erat hæc qua iuno ad paridem accessit. **S**E se regnum tributuram. Apud Lucianum sic inquit iuno. ημ γαρ με ω παριδικασησ ει αι καληρ απασησ εση της ασιασ δεσποτησ id est si me o pari pulchram esse iudicaueris: te dominum totius asiæ cōstituiam. Merito autem iuno se regna tributuram pollicetur. quia regnis præesse dicitur. **V**nde & cum sceptro pingitur: in cuius tutela pauonem ponunt: qd' omnis uitæ potentia petax. in aspectum sui semper querat ornatus. Apud Ouidium sic inquit paris. Regna iouis coniunx uirtutem filia iactat: & in epistola helenæ sic scriptum est: unaq; cum regnum belli daret altera laudem. tyndaridis cōiunx tertia dixit eris. **A**DDIXisset. tradidisset. adiudicassetq;. **P**RAELIARIS deā. Dea praeliaris dicitur minerua: quæ & bello & artibus præest: praeliarem quoq; deam acipimus bellonam. quæ soror martis esse dicitur.

DECIMVS

TERROR & metus: Canit Statius papinius armigeros martis esse furorem iram & pauorem: sic enī scribit in tertio thebaidos comunt furor iraq; cristas frena ministrat amens pauor armiger. græci poetæ equos martis appellant Δει.μ.ορ κ.α.ι.φ.ο.β.ορ.ι. pauorem & terrorem. qd & nostri memorant. & de center expressit Valerius flaccus illo uersu. terrorq; pauorq; martis equi. & profecto conducenter terror ac metus armigeri siue equi assignantur deo bellatori. & de præliari: quā bella sunt terrifica & pauoris plena. **P**One tergū. **A**tergo post tergū. **H**ORMū canebar bellicosum. ορ.μ.α.ω uerbo græco dicitur imperum facio. & ορ.μ.η.ι.ι. in

Armigeri martis. Eq martis terror & pauor. Orthriū.

terror & metus; nudis insultates gladiis. At pone tergū tibi cē hormū cāebat bellicosū; & pmiscēs bōbis grauib; tinit; acutos: ī modū tubæ; saltatōis agilis uigore scitabat. Hæc inquieto capite; & oculis ī aspectū miacibus: citato & itorto genere gesticulatōe alacri demonstrabat Paridi sibi formæ uictoriā tradidisset: forte tropheisq; bellorū in clytū: suis amminiculis futurū, Venus ecce: cū magno fauore caueā ī ipso meditullio scenæ circūfuso populo lætissimorū paruulorū dulce subridēs: cōstitit amene: illos teretes & lacteos puellōs diceres tu cupidies ueros de cælo uel mari cōmodū iuolasse. Nā & pinulis: & sagittulis & habitu cætero formæ p̄clare cōgruebāt; & uelut nuptialis epulas obiturā domiæ: coruscis p̄lucebāt facib; & īfluūt in uptarū puellarū decore soboles. Hic gratiæ gratissimæ: ide

petus. & perturbatio: inde hormū canticum dictum impetuofum: & alacritati bellicæ accommodatum. Verum ego existimo legendum esse orthrium: est autem orthrium ut docet Dion carnē paladis bellici ardoris incentium. Quod Timotheus arte musica celebratus cum aliquādo perite admodum modularet: ferunt Alexandrum magnum tāquam numine quodam correptū mox ad arma posuuisse. adeo regem illū musici cantus uehementia concitauerat. Orthrii carminis herodotus Gellius cæteri meminere. qd & olim arion quoq; uoce sublatifima cantauit: cantuq; peracto se se procul in profundū eiaculauit. Vbi adelphine exceptus euasit in

Alexander profiit ad arma.

columis. apud suidam lego. ορ.θ.ι.ορ. e. e. ρ. ο. μ. ορ. κ. ι. θ. α. ρ. ω. λ. ι. κ. ο. σ. τ. η. σ. α. μ. ο. ρ. ι. α. σ. itaq; orthriū & orthiū p̄ catico & lege citharedicæ armōiæ.

Orthios. lex citharedica. Bombus pedum Adminiculator. Cupidines multi.

BOMBis grauib; Ex acutis & grauib; sonis fit cōcinētia musicusq; cōcētus. p̄ forania tibiā patētiōra acutior p̄ angustiora grauior sonus emittit. bōbū at̄ sonū dici nemo ē q̄ nesciat. ennius sonū pedū dicere uolēs bōbū pedū dixit. ī hāc sniam ait ī floridis acuto tinitu & graui bōbo cōcētū musicū miscuit. **I**N modū tubæ. Est qdā tibia. ut iquit Oratius tubæ emula: qua doriū bellicosū canit. **I**N torto. Flexuoso. **F**ORTē futurū. pallas cū armorū & uirtutis dea sit scite fortitudinē atq; trophea bellicæ uictoriæ ī signia paridi pollicebat. **A**Dminiculis: Auxilio & ope. adminiculator dicit̄ opitulor. **M.** Tullius auctore Gellio usus ē ī studiis disciplinæ adminiculatore liberto tirōe. **C**Aueā. theatri. **M**Editullio. Medio ut ante diximus. **P**OPulo paruulorū. significat ī comitatu ueneris fuisse cupidinum turbā populosā quos poetæ. ut aliubi quo testatū ē: innumeros fingūt arcesilaus sculptor fecit marmoreā leenā aligerosq; ludētes cū ea cupidines. quorū alii religatā tenerēt. alii e cornu cogerēt bibere. alii calciaerēt foccos omnes ex uno lapide. **D**VLce subridēs. Dulciter amabiliter. & cū memoratōe ridēs sub. n. ut sæpe dictū ē significat tēperamētū. modicus at̄ risus decet uenerē: & uenustā quoq; fœminā: hic p̄ceptū illud eroticō. sint modici risus paruæq; utriq; lacunæ. **T**ERetes. Habētes mēbra teretia & succulēta. qualis habitudo cupidines decet. Oratius teretes suras p̄bat ī fœmīa cū ait brachia & uultū teretesq; suras iteger laudo. teres at̄ rotūdū ī longū dicit̄. idē Oratius ī epodo teretē puerū appellat quē iteligi uult speciosū. habētē crura brachiaq; teretia. **C**OMmodū iuolasse. eo ipso tēpore euolasse alias ī uolare dicimus furari. quasi uola māus furti subtrahere alias iuolare cū uiolētā māus ī aliquē dirrigūt Virgilius uolare posuit p̄ ambulare. eo uersu pascētes illæ tantū p̄dire uolādo. ubi Dōatus expōit uolādo p̄ ambulādo. **P**I NNulis & sagittulis. Cupidines aligeri & sagittiferi pingūt. ut ante dictū est.

Sint modici risus. Teres Inuolare

Volare ambulat

OBLturā dñæ. i. ueneris aditū: pacturā suscepturā. potes legere obituri hoc ē ipsi cupidines adituri uelut nuptiales epulas dñæ ueneris faces flamma coruscantes præferēbant. ex ritu moreq; nuptiali. nāq; apud ueteres quinq; faces in nuptiis accendebantur. causam refert plutarchus in problematis & nos in oratione nuptiali diligenter perscripsimus. spinam nuptiarum facibus auspiciatissimam ēē auctores sunt plinius & massurius. quoniam inde fecerint pastores qui rapuerunt sabinas hinc illud Catullianum ipineā quare tedā pleriq; falso legunt pineam. pueri tres patrimi & matrimi hoc est habentes patrem & matrem adhibebantur in nuptiis. unus & faciem perferret ex sp̄ia alba duo qui nubentem tenebant. **I**Nfluunt. instar fluenti. & unde stipātes uenerē incedunt. **G**RATIæ gratissima. Comites ueneris gratiæ quas charitas uocant. **Q**uod & fulgētius refert nec ī merito. quid enim sine uenere gratiosum quid iucudū quid amabile ēē pōt̄: de gratis supra diximus habundē. **A**pelles dice re olebat unā illā uenerē deesse cæteris pictoribus: quā græci charita uocant: ea soli sibi neminē parē.

Quinq; faces in nuptiis: ipinea icium appellis

LIBER

Horæ. HORæ pulcherrimæ. Ouidius horas deas Celeres cōmodissimo epitheto appellat: quas nō in scite
Hora qui tradit iungere equos solis ad currū: quas Homerus cœlestis aulae custodes eē narrat iuuentutis quoq;
rini. dea apud priscos uocat hora quā quirino iungunt: de qua Ouidius horāq; uocat. quæ nunc quoque
Horus iuncta quirino est: & ennius te quirine pater uenenor horāq; quirini Horus apud egyptios uocat sol
sol. ex quo & horæ nomē acceperunt: Quattuor quoq; tēpora quibus annuus orbis implet. horæ uocant
 auctor Macrobius. Iaculis floris ferti. iaculationibus florum contextorū solutorūq; dicit antē horas ea
 culasse flores partī solutos partim
fertus fertos: atq; contextos. singularis
flos. numerus pro plurimo: nā fertus
 flos & ferta corona dicit a ferēdo/
 plinius in. xxi. cū uero a floribus
ferilla. fierent ferta a ferendo feruicæ ap/
 pellabantur. Lucanus fertas nar/
 do florente coronas: ferilla uete/
 res dixerunt nauigia. quæ lino ac
 sparto condensantur. a conferen/
 do. & contexendo dicta. quidam
fertores. ferilia spartea apud pecuniū expo/
 nunt pro funiculis qui sparto cō/
 feruntur: fertores quoq; dici inue/
 nio eos qui aliquid sererēt: quos nō nulli pro assertoribus usurpāt. **DOMINæ** uoluptatum: Veneri.
 VERis coma. Herbis & floribus. quid. n. aliud est coma ueris q̄ flos. & frōdes: eleganter papinius dixit
 crinit arbor pro frondescit florescitq;: flos est pleni ueris iudiciū & gaudiū arborū: detrahe ueri frōdes
 & flores caluū & caluitio deformatū uideri poterit. Consmiliter. Au. Gellius uolumine duodeuigesi/
Multifo mo comas iquit arborū lætissimas uberrimosq; uitū palmites decidit. Tibiæ multitorabiles: A mul/
lalis. titudine & numero foraminū multitorabilis tibia dicta. apud antiquos tibia tenuis fuit quattuor tū/
tibia. foraminibus distincta: tales in tēplo uidisset se se refert. M. Varro de hac tibia intelligit Oratius in ar/
 te poetica. tenuis simplexq; foramine pauco aspirare & adesse choris erat utilis. præterea tibiæ aut se/
 ranæ dicunt. quæ sunt pares & æquales habent caernas. aut phrygiæ: q̄ sunt impares inæqualibusq;
 foraminibus. tibia phrygia dextra unū habet foramē sinistra duo quorū unū acutū reddit sonū alterū
 grauē. tibiæ sacrificiæ ex buxo fiunt. ut docet plinius ludiciæ uero ex loto ossibusq; alininis. & argēto.
 tibialē calamū auleticon uocat græce enim αὐλη tibia est. inter genera tiliarū sunt prætoriciæ: quib/
Aufeti bus in sacrificiis præcinunt ad puluinaria: sunt & puellatoriæ. quibus a sono clariore uocamen datur
cos cala quasdā uescas uocant: quæ multitorabiles sunt Gigrinæ noiant. quæ exiguæ licet sint subtiliorib; tū/
mus. modis insonāt a priscis tibicen dicebat gigeriator & subulo. alibi docuimus subulones quoq; dici cer/
præcen uos quorū cornua sunt simplicia. ante hiagnim marsiæ tibicinis patrē rudibus adhuc musicæ sæculis
totriæ. in usu fuit simplex tibia hic primus duas tibias uno spiritu animauit quāuis plinius marsiā dicat ge/
Gigrinæ. minas tibias inuenisse. primus multitorabili tibia sinistris & dextris foraminibus distincta acutis gra/
Gigeria uibus sonis concentū musicū miscuit. **CANTus** lydios. Amphyon lydios modulus primus inuenit
tor. dorios thamiras thrax: phrygios marsias phryx Aristoteles in. viii. politicorū lydiā musicā flebilē eē &
subulo. querimoniis accommodam docet. Quod & Lucius noster indicat qui in floridis lydiū querulum
Lydia appellat plato quoq; libro tertio de re publica harmonias lydias querulas esse easq; inutiles etiā mulie/
musica ribus. ne dum uitis esse refert. hic autem lydios cantus accipimus pro musicos & uoluptarios. quales
querula in festiuitate ueneria & saltationibus ludicris solent adhiberi. siquidem lydiū melos auctore cassio/
Dorius doro oblectationibus animorumq; remissionibus est accommodatum: cuius uerba ex epistolis sub/
tonus scripsi tonos musicos describentia quæ sunt hæc. dorius tonus prudentiæ largitor & castitatis effector
phrygius est phrygius pugnas excitat uotum furoris inflamat. e olius animi tempestates tranquillat somnū
Lydius quæ iam placatis attribuit. asius intellectum obtusis acuit & terreno desiderio gratis celestium appe/
 tentiam bonorum operator indulget. lydius contra curas animæ tegiaq; repertus remissione repa/
 rat & oblectatione corroborat. hoc ad saltationes sæculum corruptibile flectens honestum remediū
 turpe fecit esse commertium. hætenus cassiodorus. **CVNctantiq; lenta.** Lentus incessus & cuncta/
 bundus decet matronam & deam. unde nunc scitissime uenus iducit læta & tardigrada uestigio suspē/
 so: & molli ueg; sicut incessus i marrōa decorus. ita i uiro erubescēdus ē. unde Seneca castigatōr morū se/
 uerissimus sancte & grauiter scribit libro ultimo q̄stionū naturalīū uerba hæc. tenero & molli gressu
 suspendimus gradū nō ambulamus sed icedimus. Seruius grāmaticus exponēs illud Virgilianum.
 Ast ego q̄ diuū incedo regina: icedere iquit proprie est nobiliū psonag;. Qui nascunt orientibus pleia/
 dibus. hii molliter ambulant uestigiaq; suspēdūt pœnitēt eos q̄ uiri nati sint. **PER** fluctuātes pinu/
 las. Venus iter pinatos cupidines. quorū pinulæ leuiter fluctuabant cœpit icedere. **RES**pondere ge/
 stibus. significat deā gesticulatam esse motu corporis. prout tiliarum sonus saltationem uariabat.

DECIMVS

Gestire pupulis. Sensus est uenus modo oculis mitibus & tranquillibus blandiebat: modo fulminantibus minacibusq; gestiebat. indicia. n. animi maxima sunt i oculis. qui moderationis clementiae misericordiae odii amoris tristitiae leticiae indices sunt. & ut plinii uerbis utar cōtuitu quoq; multiformes tunc: torui flagrantes graues transuersi limi summissi blandi profecto in oculis animus inhabitat media eorū natura cornea fenestrauit pupilla. in qua uis uidendi test: aliis nigra. aliis ruffa aliis glauci coloris. Ab oculo oculissimū dicit pro carissimū. & oculitus aduerbiū. quo significat tā carū eē q̄ oculum.

Index ai.
oculus.
Oculiffi/
mum.
Ocuiitus
Glaucopis.
Petus
oculus.

gestire pupulis: & nonnunquam saltare folis oculis. Hæc ut primum ante iudicis conspectum facta est: nixu brachiorum polliceri uidebatur: si fuisset deabus cæteris antelata: daturam se nuptam Paridi forma præcipuam suiq; consimilem. Tunc animo uolenti Phrygius iuuenis malum: quod tenebat aureū uelut uictoriæ calculū: puellæ tradidit. Quid ergo miramini uilissima capita: immo forensia pecora: immo uero togati uulturii: si toti nunc iudices sententias suas precio nundinantur: cum rerum exordio: inter deū & homines agitatum iudiciū: corruerit gratia: & origiale sniam magni Iouis consiliis: electus iudex rusticanus & opilio

SALTare solis oculis. Decenter dictū de uenere: cuius oculi mobiles lubrici uersatiles. quasi saltare uidebant: tales oculos in forma amorabūda probare solemus: & cū aliæ saltent pedibus i chorea & motu corporis gestiant uenus oculis ludibundis saltatoriū munus implebat: poetæ mineruæ flauos oculos dant. Vnde glaucopis poetico græco epitheto dicta. Veneri uero petos assignant qd carminis obsceni testimonio notissimū est. Minerua flauo luminæ uenus peto. peti autē oculi dicuntur leniter declinati. & cū uenustate: hoies quoq; petos uocant ab huiusmodi oculis. Oratius Strabo

nē appellat petū pat. plinius petos dici eēt. quorū oculi deprauati sint. qd ita intelligimus deprauatiōe uitioq; nō inamabili. uerba plinii hæc sunt ex. xi. uni aīaliū homini oculi de prauant. unde cognomina Strabonū & petor. IV dicit. Paradis. Visu. Dic nixu id est motu & gestu. qui interdū pro sermōe ē. SVIq; consimile. id est tā formosam coniugē. q̄ eēt ipsa uenus signat autē helenā Apud Lucianū sic iquit uenus. ἡπίστ' χροῦ. καὶ δησ' οἱ τῆρ' ελεμῆρ' παραδωσ' εἰρ' γυρσῖκα καὶ ἀκολουθησ' εἰρ' γε' ἐπ' αὐτῆρ' καὶ ἀφιξ' εσθ' αἰ παρ' υ. ω. α. σ. εἰσ τῆρ' ἀλίουρ' καὶ αὐτῆρ' παρ' ε. σ. ω. αἰ καὶ σ. υ. μ. πρ' α. ξ. ο. τ. α. παρ' τ. α. i. p. m. i. t. t. o. p. a. r. i. h. e. l. e. n. ā. u. x. o. r. ē. t. i. b. i. m. e. d. a. t. u. r. ā. a. d. u. o. s. i. l. i. ū. u. ē. t. u. r. ā. i. p. s. a. a. d. e. r. o. & i. o. i. b. u. s. o. p. i. t. u. l. a. b. o. r. PHRYGIUS iuuenis. Paris. MALū tradidit. paris apud lucianum traditurus aureum malum ueneri prius petit ut illa ducat amores & gratias quasi testes pmissor: q̄ plus pollicet dicēs se quoq; cupiditate. & hymeneū adducturā qbus testibus adhibitis iquit paris ἐπί τούτοις δίδω. μίτο μῆλορ' ἐπί οὐτοῖσ' λα. μ. βαρέ. corā his malū trado. & tu corā his cape. VICTORIÆ calculū. Victoriæ suffragiū supra diximus copiose quē admodū calculis i urnā missis rei dānabāt. uel absoluebāt. & ita uictores decernebāt iterdū unus calculus cā ē uictoriæ: put accesserit ad partes i cā opianici docet. M. Tullius quē admodū staliū iudicis snia septimadecima & calculus accedēs ad numerū aliarū sniæ: absolutionē cōficere debebat. Ante dictū ē. quid sit apud iuriscōsultos heremodiciū. inibi hoc adde puerbiū celebrari apd græcos ἐρη. μ. η. δ. η. κ. η. quasi dicas heremodiciū qn̄ reus quia nō adest p̄sens iudicio dānat. quasi desolatū sit iudiciū pp rei absentia. VILISSIMA capita. Elegātissima p apostrophā castigatio qua monemur ut iudiciū hoc paradisi sit nobis documēto iudices oēs pecunia corūpi posse. & nihil eē tā sanctū qd nō precio uiolari nihil tā mūtū qd nō auro expugnari possit. IMMO forensia pecora. Vocabulis obiurgatoriis p̄brosis & cōducētibus icessit causidicos oratoresq; forēses: nā merito pecorū noie taxat cū demirantes stupēt si nūarā iudices cōtra ipsos pnūciāt: & p̄cio corrupti ius & fas pecuniæ postponāt: eodē togatos quoq; uulturios decētre noiāt. a rapacitate qua utūt i causis forēsibus. dū mō p̄uaricāt pecunia corrupti & pdūt reos. mō uēdūt aduocatōes & pecunias enormes extorquēt. cōtra p̄scriptū legis. cintiæ: q̄ cauef antiquitus: ne aduocatus donū pecuniæ accipiat ob cām orādā. uñ plinius iunior dilaudandus q nūq; aduocatōes suas uoluit eē uenales. q pyratīcū pacifēdi morē iprobauit: q xeniis etiā semp abstinuit. scribit Augustinus qd & in decretis canonicis. xi. Qu. iiii. refert qd nō licet iudici uēdere iustū iudiciū: & si licet aduocato uēdere iustū patrociniū. & iuriscōsulto rectū cōsiliū. sicut a. M. Tullio paludati uulturii dicti scitissime sunt piso & gabinius ipatores. ita nūc festiuissime togati uulturii nominantur. qui i toga & i forēsibus actiōibus pdāt istar uulturū de quibus suo loco diximus. PRECIO nundinant. Vendūt & quasi i nundinatio foro emptoribus addiūt. nūdinari. n. & nūdinare pprie est i nundinis & i propatulo uenditare. iulius firmicus i. y. matheos q̄tus & libidinis cā pudorē duobus fratribus nundinauit: ab eodē nundinatus pudor elegāter dicit p̄stitutus & p̄cio pphanatus. M. Tullius i antonianis. totum iperium romanum nundinabant. utif. & suetonius eo uerbo i uita titi. INTER deorum & homines imō iter deos & hoīem tres enī deæ fuerunt & homo unus iudex. ORIGIALEM: primordiale & ab origie rerum uetusto saculo pronunciatum dictamq;. MAGNI Iouis consiliis. iupiter elegit paradē iudicē ad eūq; mercuriū misit. q̄ iussu iouis illi imperaret. ut litē dearum diiudicaret.

De heremodicio Vulturii togati. Cintia lex.

paludati uulturii Nundinare. Nundinatus pu

LIBER

Constitu-
prati.
Numma-
rii.
Lucides.

LVero libidinis. Alii iudices lucro auri & pecuniæ illecti iudicia mundinã: hic uero precio libidinis & pollicitationibus Veneris corruptus sententiã uendidit. M. Tullius constupratos iudices. & nummarios elegantissime appellat corruptos nummis precioq; libidinũ. STIRpis exitio. Ex hac patidis sententiã prima malorũ Troianis labe. hic decennalia bella configunt. hinc clades & exitia nouissima fluxere. hinc ortũ est prouerbiũ. apud græcos. ἰλιὰς κακῶν. i. illas malorũ: qd ἐπι τῶν μεγάλων κακῶν in magnis malis usurpant: quĩ ἐν ἰλιῶ ἀνορία κακῶν in ilio infinita malorũ milia contigerunt.

Adagiũ hoc usurpat. M. Tullius i epistolis ad atticũ scribens tanta malorũ impendet ἰλιῶσ: & ita in sinceribus codicibus legit. SIC hercules: Certe aduerbiũ est adiuuantis. PALamedes. pditionis dãnã. Vlysses palamedi infestus ife susq; epistola priami nomiẽ ad illũ cõmentus est: per quã agebat gratias prodicionis & cõmemorabat auri pondus esse transmissũ. hãc

lucro libidinis uẽdiderit: cũ totius ẽt suã stirpis exitio
Sic hercules & aliud sequens iudicium inter inelytos
achiuorum dũces celebratum: uei cum falsis insimula-
tionibus: eruditione doctrinaque præpollens palame-
des proditiõis damnatur. uel uirtute martia p̄potenti
p̄fertur Vlysses modicus Aiaci maximo. Quale autẽ
& illud iudiciũ apud legiferos atheniẽses & catos illos

Inuenta.
palamedis.
Armorũ.
iudicium

dedit capti uo: quẽ in itinere clã fecit occidi. inuenta hãc epistola more militiã regi Agamẽnoni oblata est & lecta in cetu procerũ. tunc ulysses uaferrimus cũ se palamedi adesse simularet inquit ut ueritas illaceat in tentorio palamedis id aurũ quærat de quo loquit epistola: quo factõ inuentũ est aurũ qd ipse per noctẽ corruptis seruis præfoderat. itaq; palamedes insons perinde ac proditor iniusto iudicio ab inelytis achiuorũ ducibus dãnatus est lapidibusq; iterẽptus est. ob hoc cecinit poeta bellidã nomẽ palamedis & inelyta fama gloria quẽ falsa sub prodicione pelasgi infontẽ infando iudicio: qã bella uetabat demisere neci. & aiãx apud Ouidiũ sic incesit ulyssẽm prodere rẽ danaũ finxit factũq; p̄bauit crimẽ & ostendit qd iã præfoderat aurũ. palamedes teste plinio ordinẽ exercitus signi dationẽ testeras troiano bello primus inuenit. eundẽ tradunt litteras inuenisse. ο. φ. χ. unde & epigramatista grues appellare uidet aues palamedis. constat enim grues uolitare ordine litterato. & ut auctor est philostratus gloriantĩ olim palamedi se tres litteras inuenisse ulysses repente obiecit eam laudem esse gruum quã. v. litteram faciunt iussitq; eas suspici præteruolantes. Apuleius noster in apologia inter eos qui dolo memorandi fuerunt noiat palamedẽ. suidas palamedẽ præconio uirtutis extollit tanquam fuerit optimus poeta & iuẽtor rerũ plurimarũ. VIRTute marita. Bellica fortitudine. PRAEferẽt ulysses modicus. Famigeratũ est armorũ achillis iudiciũ pro quibus duo græcorũ proceres maximi impiis contenderunt aiãx ut ulysses apud Ouidiũ uolumine metamorphoseõn teritiodecimo tota res luculenter explicat. auditis utrinq; allegationibus arma achillis ulyssi adiudicata sunt. & quid faciũdia tunc possit patre fortisq; uiri tulit arma disertus. aiãx dolore stimulatus feruere cõp̄it & mox ex furore necẽ sibi consciauit. seneca libro secundo de ira. aiãcẽ in mortẽ egit furor in furorẽ ira. Cor. celsus in tertio genus insanĩe describit qua implicati imaginibus nõ mente fallunt: qualẽ inquit insanientem aiãcẽ uel orestẽ poetarũ fabulã ferunt apud græcos prouerbiũ est. αἰατῖος γέλωσ aiãcis risus ἐπι τῶν παραφροσῶν γέλωτος de hominibus insipienter ridentibus. aiãx enim insaniam laborãt & furore uexatus ob ulyssẽm in armorũ iudicio sibi antepositũ insectabatur armenta credens esse græcos: & duos maximos arietes flagello cedebat clamans se occidere agamẽnonẽ & menelaũ & ita furens ac insanientẽ illos deridebat. ab hoc insipientis aiãcis risu ducta π̄aroemia: qui postea respiscẽs in silua incubuit gladio seq; interemit. Quod autem ulysses modicus & aiãx maximus a lucio nostro dicuntur scito id ex Homero sumptũ qui in tertio iliados tradit ulyssẽm modica statura præditũ fuisse aiãcẽ uero enormi proceritate staturosũ. a quo didicit π̄ελοσιος ἑρκος ἄχαιος. idest excelsus aiãx græcorum murus. item ἑξοχρσ ἀργείων κεφαλῆ. idest capite eminentes supra græcos. Quale & illud iudicium. De iudicio loquitur quo iniuste damnatus est socrates in carcere ad necem plato in apologia & in libro qui inscribitur phedon. item laertius diogenes copiosissime referunt. quẽ ad modum socratem anytus lycon. & melitus insimulauerunt. horũcũ primis criminum iura uiolat socrates: noua demonia inducit deos patrios respuens. contra ius & fas iuuentutem corrumpit: pœna illi mors. cum iudiciũ hoc ageret ascendisse platonẽ ferunt in suggestũ ac dicere cõp̄isse. mior natu cũ sim uiri atheniẽses his oĩbus qui tribunal ascenderunt statiq; interpellatum descẽdisse: dãnatus est igit capitis pœna socrates nõ solũ primis sententiis sed & secundis. cũ interrogatus quã pœnam cõmeruisse se cõfiteret respõdisset se meruisse. ut amplissimis honoribus & p̄miis decoraret & ut ei uictus cotidianus in prytaeo publice præberetur qui honos apud græcos maximus habebatur. quo responso iudices sic exarserunt ut capitis hoĩem innocentissimum cõdẽnarent. existimat. M. Tullius socratẽ damnatũ nullã aliã ob culpã nisi propter dicendi insentiã. seneca quoq; dixit in declamationibus eloquentissimi uiri platonis oratio: quã pro socrate scripta est. nec patrono nec reo digna est. socrates i carcere bibit uenenũ potõẽ dilutum: & ita decessit. Fuit autem uenenũ id cicuta: quã merito dixit plinius publica atheniensium pœna iuisam. hic illud persianũ barbatũ hoc crede magisq; di

Aiãcis risus.

Aiãx procerus.
iudicium
socratis

Cicuta
perit socrates.

DECIMVS

cere sorbitio tollit quē dira cicuta. Seneca scribens ad gallionē de uita beata atheniēsiū Rē. pu. uel ob hoc maxime uituperat: in qua socrates dānat. idē tradit tantā fuisse in socrate maiestatē ut intrās carcerē nō a carcerariis sordibus pollueret: sed carceri oēm detraxerit ignominia: neq; enim poterat carcer uideri: in quo socrates erat. post dānatū socratē tanta mox pœnitentia eius rei athenienses cœpit: ut gymnasia clauderent. ut accusatores socratis partim exilio: partim morte mulctarent. ut socrati ipsi statuā aeneā statuerent in loco athenis celeberrimo. scribit plutarchus in eo libello cui titulus est de

& omnis scientiæ magistros: Nonne diuinæ prudentiæ senex: quem sapientia prætulit cunctis moralibus deus delphicus: fraude & inuidia nequissimæ factiōis circumuentus: uelut corruptor adolescentiæ: quam frenis coercebat: herbæ pestilentis succo noxio peremptus est: relinquens ciuibus ignominia perpetuæ maculam: Cū nunc etiam egregii philosophi sectam eius sanctissimam p̄optant: & summo beatitudinis studio:

odio & inuidia q̄ athēiēses adeo oderunt auerfatq; sunt socratis calūniatores: ut neq; ei ignē accēdere neq; interrogantibus respōdere nec aqua illa in qua hi se abluissent uti uoluerint: sed eam p̄inde hac sceleratā effundi iusserit proinde illi cū odiū tā atrox perpeti diutius nō possent suspensio se se necauerunt: uerū nō solū puniēdi fuerant accusatores socratis uerū etiā iudices mulctandi qui dantes socratē iniustissimo iudi-

Accusatores
socr. inter
stabiles

cio ipsam uirtutē dānare atq; excindere nisi sūt. Quod crimē eo atrocius iudicandū q̄ athenienses: & erant & habebant prudentes eruditi humani: & legū latores optimi: unde humanitas doctrina religio iura leges ortæ atq; in oēs distributæ putant: proinde nunc lucius noster illos appellat legiferos apud quos draco & solon nomothetæ. i. legū conditores in clyti celebrantur. Cati quoq; optimo epitheto. dicuntur acuti & sapientes catus. n. qua dictione usitatus est oratius frequenter significat doctū atq; acutū. cata signa dixit ennius pro acuta nullo uersu: iā cata signa sonū dare uoce parabant. aut uat M. Varro uerbū hoc sabinū eē hinc catus helius sextus cognomiatus: propter iuris ciuils scientiā: ut sentit. M. Tullius ut placet uarroni. nō tā quia sapiens erat: q̄ q̄ acutus. Diuus Augustinus. qd̄ notabile est tradit priscos coluisse deū catū qui catos. i. acutos faceret. auctor est plinius in. vii. catos corculos apud romanos cognominatos eē eos qui sapientia erant præcellentes. fortassis hinc fluxit dictio uulgaria & uernacula qua catos uocitant feles & solercia uidelicet: qua auibus insidiantur: & in musculos insiliunt. palladius uocabulo uulgi subscribere uidet cū ait cōtra talpas prodest frequenter hī catos ī mediis carduetis. ubi catos accipio pro felibus domesticis quas male litterati muscipulas appellāt. cū muscipula instrumētū sit nō aial ad mures capiēdos. OMnis scientiæ magistros. M. Tullius in libris oratoris oīum doctrinarū in uentricis athenas appellat: in bruto quoq; athenis natā & altā eē eloquētiā refert: qui in oratiōe pro flacco athenienses p̄conio uirtutis exornat. PRAEtulit deus delphicus. Apud græcos socrates oraculo apollinis delphici prælatū est sapientia cūctis mortalibus. cherephō enim socratis familiarissimus cōsuluit oraculū an eēt ullus socrate sapientior. respōdit pythia socratē eē sapientissimū mortaliū. cuius rei Plinius Solinus Laertius plato cōmeminere. Res est in ore omniū. inde & illud cantatissimū. uir bonus & sapiens qualē uix reperit unū milibus e cunctis hominum consultus apollo. annotatu dignū est qd̄ a plinio prodit in. xxxiiii. romanos posuisse statuas pythagoræ & alcibiadi in cornibus comitii. cū delphicus deus fortissimo græcorū gentis iussisset & alteri sapientissimo simulacra celebri loco dicari: mirū sane est illos patres circumspectissimos socrati pythagorā ante posuisse cunctis ab eodē deo sapientia prælato. NEquissimæ factionis: Capita factionis conspirationisq; in sanctissimū philosophū fuere anytus lycon & melitus qui socratē inuidia irritati ferre nō poterant. melitus ob poetas in factus anytus ob artifices atq; rei. pu. gubernatores. lycon gratia rhetorū. itaq; hi calūnias struxerunt ad socratē obruendū. PEstilentis herbæ. Cicutam intelligit: cuius uis refrigeratoria necat. ut ante diximus. scitu memoratq; dignū est: Quod cū cicuta sit hominis uenenū. est pecudū pabulū. idq; lucretius docet illis uersibus quippe uidere licet pinguescere sæpe cicuta barbigeras pecudes homini quæ est acre uenenum. sturni quoq; ut Alexander Aphrodiseus & Ambrosius prodiderunt. cicuta uescuntur habentq; in cibatu. græci κωπειον uocant. IGNOminia maculam. Sicut mors calisthenis est Alexandri magni crimen æternum quod nulla uirtus: nulla fidelitas bellorum redimet. ita mors socratis est atheniensium macula ineluibilis: quam nulla doctrinarum claritudo: nullæ res gestæ abluent: nam cum quis dixerit athenienses darium xersem persarum reges profligarunt opponaretur & socratem occiderunt. cum dictum erit leges litteras disciplinas fruges mortalib; dederūt dicet. sed & socratē sanctissimū sapientissimūq; mortaliū iniquo iudicio ī iustissimæ morti dāauerūt. SEctā eius: a socrate uelut a fōte: deriuati sūt riuī & semiatæ familia philosophorū: q̄ licet iter se dissentietes: & multū distictæ & dispes sint: tñ oēs se socraticos & dici uoluerūt & eē arbitrab̄. qd̄ & M. T. mēorat i. iii. de oratore: q̄ i epistolis ad atticū socrati & socratis uiris acceptū refert q̄ lacturā primōi flocci nō facit qd̄ q̄ ceteri calūitate uocat ipse nec icōmodū. O Socrates iqt O

Legiferos.
Nomo-
rhetæ.
Cati.
Catus de
ns.

Muscipula.
socrates
sapientis-
simus
dictus

Cicuta ci-
bus pe-
cudum
Coniū.

socratis
fons phi-
losofhorū.

LIBER

Socratici uiri nūq̄ uobis gratiam referam. Dii imortales q̄ mihi ista pro nihilo. Socraticæ chartæ oratio Flacco phice sunt: socraticum opus Ouidio philosophicū. pingit socrates coma cadente: sicut Diogenes barba comante. zeusippus curua ceruice. aristoteles brachio exerto xenocrates cruce collecto.

Socrates
simius re
caluaster

Socratem simis naribus & recalua fronte repandis cruribus fœdissimūq̄ fuisse auctor ē diuus Hieronymus. ceterum uirtus nō tam formosum corpus q̄ animū quærit potestq̄ sub qualibet cute ignium beatissimum latere: & sicut potest in humili calula uir magnus habitare: ita potest in deformi corpusculo formosus animus ac

magnus existere. uideť mihi socrates in exemplar editus: ut scire possemus nō deformitate corporis fœdari animū: sed pulchritudine animi corpus ornari. Iurēt in ipsius nomē. Qui se addicunt sectæ philosophicæ. iurant in magistri nomē & uerba. se nūq̄ sectæ deserturos & dogmata præceptoris p̄ uirili parte defensores: sicut milites iurant in uerba imperatoris adactioia se strenue facturos: quæ præceperit impator: nec unq̄ militiam deserturos. Quod apud historicos frequentissime lectitabis. extat ius iurandum hippocratis quo discipulos adiurat in uer-

Ius iuran
dum.
Hippo
cratis.
Conse
cranei

ba concepta. & magistri nomen. sic sectatores socratis adiurant in nomē doctoris. & se socraticos futuros affirmant. neq̄ a socratica disciplina deuios abituros. sic & platonici. & aristotelici & ceteri ceterarū sectarum sectatores iurant in nomen magistrorum eorumq̄ spiritui quasi consecrantur. unde & consecranei nuncupati. hinc illud oratianum. nullius addictus iurare in uerba magistri. & Quintilianus in tertio. ex eodem instituto sic inquit: neq̄ me cuiusq̄ sectæ. uelut quadam superstitione imbutus adduxi. M. Tullius in secunda tusculana eos philosophos uituperat: qui certis quibusdam distinctisq̄ sententiis quasi addicti & consecrati sunt. eaq̄ necessitate constricti: ut etiam quæ non probare soleat ea cogantur constantiā causa defendere. VNUM disceſci. Corrige. unde disceſsi. REpulsæ genitiuus ē casus significat enim iunonem & mineruam gestibus demonstrasse indignationem & dolorem: quo afficiebantur ob repulsam. præteritæ posthabitæq̄. nam ut inquit Donatus: fœminæ offenduntur si fœdæ iudicentur: & ut refert Tertullianus: prælatio alterius sine alterius contumelia nō potest p̄cedere: un̄ illud manet alta mente repositum iudicium paridis. apud Valerium maximum titulus est de repulsis: quo clarissimorum uirorum repulsæ in honorum petitione percenscentur. M. Tullius in oratione pro plancio repulsas edilicias identidem memorat. MONTIS: idæ: qui mons in scena lignea fabrica instructus fuerat. FISTULAM: Qua scilicet aqua fistulatim excutiebatur: aliubi annotauimus ex auctoritate plinii: Victruuii: Frontini fistulas dici denarias: quarum lamina latitudo ante quam curuetur digitorum decem est: quinarias uero quarum lamina quinque digitos lata est. IMO croco. Quidam legunt uino: ut alludere uideatur ad Romanū morē: quo crocum uino miscebāt præcipue dulci tritum ad theatra replenda: ut docet plinius in. xxi. & nos apud propertium abunde meminimus: uesiculū illū explicantes pulpita solenes nō oluere crocos. uerū ex tali lectione sententia quidē erudita sed uerborū structura inutilis & lapsabunda. dictio. n. illa diluta nusq̄ subsistet: nulloq̄ adminiculo fulciet: quo circa corrigo. unda croco diluta: ut sit sensus integer ex eadē tamē eruditōe deductus dicit enim undā croco dilutā cōmixtāq̄ emicasse per fistulam siue siphonem in sublime mechanico instrumento. ita ut croceus nimbus esse uideretur: de quo epigrammatista. & cilices nimbis hic madure suis: idem aliubi rubrum nimbium a croceo colore nominauit: & a Lucretio ex eodem ritu deceter dictum: & cum scena croco cilici perfusa recens est: & ita poetæ ferme omnes indicant undam folo croco dilui solitam ad scenam pulpitaq̄ theatrica perfundenda. ODOro hymbre: Odorum hymbrem deceter dixit: undam illam croco dilutam odoremq̄ croceum spirantē: q̄ excussa per fistulā capellas pascētes. quasi hymbre & pluuia madefaciebat. Seneca libro. yi. cōtrouerſiarū rhetorē noie mutam: irridet: qui odoratorios hymbres dixerat intelligi uolēs sparsioes. q̄ in teatro fiebāt de quibus intelligit papinius sic canēs in siluis. diues sparsio quos agit tumultus: ubi iure iterpres siluarū cessit: refelliturq̄ ab eruditioribus: legēs sparsio accipiēsq̄ p̄ noie histrionico. LVteo colore ex imitatioe Virgiliana ducta (nā: ipse sed in pratis aries iā suaue rubēti murice. iā croceo mutabit uellera luto: nec illud quoq̄ absimile ē sponte sua sandyx pascentes uestiet agnos. est autē sandyx gēus pigmēti flāmei coloris. plinius tū isto uersu Virgiliū accepisse sandycē p̄ herba autuat. libro. xxxv. SVAue: Suauiſer. FRAGRante.

Vnda
croco di
luta.

Odora
rii hym
bres spar
siones
Sandyx.

DECIMVS

FRAGRANTE spirante. & suaueolentiā redolēte. TERRÆ uorago. Ians ē exhibiti spectaculi: quo post lu-
dicā fabulā pactā: ingenio machiatoris artificisq; solertia effectum ē: ut mōs ille ligneus qui idā repsen-
tabat uoragine quadā subitaria. & quodam quasi hiatu terræ & chasinate absorberet. PRAEclaris nu-
ptiis. asininis. f. TORUS genialis: Tāq; nuptiæ futuræ eēt iter asinū & mulierē: nubētibus enī gēialis
Torus sterni solet. Lucianus. κληρη ηρωε γαλη αποχελωρησ ηρλικνο πεποη ηωερη. i. lectus erat
magnus ex idica testudie factus. docent hæc Lucii nostri. & græci Luciani uerba lectos ex testudine p̄-

fragrante cauea: montē illum ligneum terræ uorago
decerpit. Ecce quidam miles per mediam plateam diri-
git cursum petiturus: populo iā postulāte: illā de pu-
blico carcere mulierem: quam dixi propter multifor-
me scelus bestiis esse damnatā: meisq; præclaris nuptiis
destinatam: & torus genialis scilicet noster futurus ac
curatissime disternebatur: lectus indica testudine per-
lucidus plumea cōgerie tumidus ueste serica floridus.
At ego præter pudorem obeundi publice concubitus:
p̄ter contagium scelestæ pollutæq; sceminæ: metu etiā
mortis cruciabar maxime. Sic ipse mecū reputans: q; in
amplexu uenereo scilicet nobis coherentib; quæcunq;
ad exitium mulieris bestia fuisset imissa. non adeo: uel
prudencia sollers: uel artificio docta: uel abstinentia fru-
gi. posset prouenire: ut adiacentē lateri meo laceraret
mulierē: mihi uero quasi indēnato & in oxio p̄ceret. Er-
go igitur nō de pudore iam: sed de salute ipsa sollicitus:
dū magister meus lectulo probe coaptando districtus
inferuit: & tota familia partim ministerio uenationis
occupata: partim uoluptario spectaculo attonita me-
is cogitationibus liberū tribuebatur arbitriū: nec ma-
gnopere quisquā custodiēdū tā mansuetū putabat asi-
num: paulatim furtiuum pedem proferens porta quæ
proxima ē potitus: iam cursu me celerrimō proripio.
Sexuque totis passuum milibus perniciter confectis:
cenchreas peruado quod opidum audient quidem no-
bilissimæ coloniæ corinthiensū: adluitur autē egeo

ciosos fieri solitos. Id qd Plinius:
Iuuenalis: Martialis ceteri pdide-
runt: cuius rei iurisconsulti quoq;
memierūt his uerbis. nūc ex ebo-
re: aut testudie: aut argēto. iam ex
auro etiā atq; gēmis suppellestili
utuntur. Seneca castigator moꝝ
& luxus accerrimus libro. vii. de
beneficiis uideo inquit elaboratā
scrupulosa distictiōe testudinē &
scēdissimōꝝ pigerimōꝝq; aialiū
testas igētibus p̄ciis emptas. carbi-
lius. pollio sagacis ad luxuriæ in-
strumēta igēi uir primus istituit
testudinū putamiā secare i lami-
nas lectosq; & repositoria his uesti-
stire. Plinius portētosa igēnia ap-
pellat: quæ materiē i mari q̄siuere
ad lectos testudinēq; i hoc secue-
re. Fenestella dicit Tiberii Cæsa-
ris p̄cipatu testudinea reposito-
ria i usum uenisse. VESTE serica.
De olo serica ueste: quæ tota erat
serica de subserica cui itextū erat
aliquid sericū scripsi in cōmētariis
trāquilli & aliubi plura. OBEun-
di publice cōcubitus: cū asini cete-
raq; bruta animātia passim in p̄-
patulo coeāt uullo pudore: n̄ asi-
nus noster retinēs pristinū sensū
erubescēbat publice cōcūbere: Tā-
tus a natura istitus est pudor mor-
talib; rei ueneriæ: ut cū eā maxie
expetāt: tamē confiteri cōcūbere
erubescāt: ut docet Aristoteles in
p̄blematis. ex instituto Iyurgis
ut i trācursu id quoq; attingam.

Lecti ex
testudine

sponsus noctu clā aecedebat ad sponsam extincto lumine. atq; cū ea quadā religione timidus uere-
cūdusq; coibat. Aristoteles quoq; præcipit in secūdo oeconomico: ut maritus cū pudore & modestia p̄-
pinquet uxori: ut in uerbis sit uerecūdia. in operibus fas & honestū. Mos ille massagetaꝝ: aliorūq; bar-
barōꝝ spurcissimus ac prorsus brutalis ē a nobis explodēdus: si quidē uir massageta quotiens libidine
capitur mulieris suspēsa ad plaustrum pharetra sine pudore palā cōcūbit. herodoto teste qui Nasamo
nas quoq; tradit uxores plures habere & cū his in propatulo coire. Quæcūq; bestia supra dictū est ex
sententia præsidis sceminam hanē fuisse bestiis addictam: proinde timebat Lucius noster: ne immissa
bestia ad exitium sceminæ se quoq; discerperet: coherentē cum illa uenerio complexu. Lucianus. εγω
μεραμ ανδου μερ ερ τω θεατρω κατακειμεροσ αμα δε εδε λειρ μη που αρκτοσ η λεωραρα
πη. Δησερ. i. ego quidē simul uerebar i theatro cū sceminā cōcūbere. simul timebā: ne aut ursus aut leo i
me isliret. FRVgi: modesta moderataq;. DISTRICTUS: occupatus. Plinius distringor officio. INDē
nato. nō dānato & isōri. FVRTiuū pedē: Veteres pedē struit dicebant p̄ eo qd est fugit. CENCHreas
puado. Oppidū est in isthmo teste Pomponio mela: Strabo iul. viii. Cenchreas ait esse Nauale corin-
thioꝝ: ad orientem spectans: Liuius cenchreas corinthioꝝ emporiū fuisse refert. Plinius in quarto: le-
cheæ hinc: Cenchreæ illinc angustiaꝝ termini. Paulus apostolus comā tontondit in cenehris. CO-
rinthiensium. Videtur α κροσ dixisse corinthiensium pro corinthioꝝ: cum inter corinthios. & co-
rinthienses. ea differentia sit: quæ inter sardos & sardinenses: hispanos & hispanienses: Siculos & sici-
chreæ.

Mos la-
nicus.
Sponsus
coit cum,
spōsa i te-
nebris.
Massage-
tæ coeūt i
ppatulo.

Pedem
struit

LIBER

corinthii
corinthi-
enses.

lienses. Nā non nulli ueterum grammaticorum appellatiōes has ita diuiserunt: ut corinthios Sardos
ficulos putarent dici. qui corinthi in sardinia in sicilia nati sint. Corinthienses uero. & sardinenses &
sicilienses incolas negotiatoresq; corinthi sardiniaq; & sicilia: ceteraq; hoc genus consimiliter. saepe ta-
men hęc in discriminatim usurpantur: adnotauitq; porphirio oratius interpretas Sardum & sardini-
ensem dici posse eum qui in sardinia esset natus. Ego existimo Lucium nostrū significatē & proprie
corinthensium dixisse melius q̄ corinthiorum: cum corinthus Romana colonia foret: incolereturq; a
Romanis colonis & negotiato-
ribus. Constat enim inter aucto-
res Cæsarem dictatorem dedu-
xisse corinthum colonos liberti-
nos: qui corinthiēses uerius q̄ co-
rinthii nuncupantur. SARdo-
nico mari. Quis minus paulo cu-
riosus non credat lectionem hęc
esse puram. & sincerā: & apertā:
tāq; a sardinia sardonium mare
nominetur: sed cum sardinia a co-
rintho distet: quoniam hipanis ueneto diffidet eridano. & nulla communicatio sit inter sardoum
Mare & egeum: corrigenda dictio est: unius litteræ detractio: quæ res cum pronunciatu uideatur
esse leuicula & pene friuola: sensu tamē est erudita: & ex interioribus litteris eruta: legas igitur Saroni
co mari: non sardonico. Est enim sinus saronicus & Mare saronicum adluens isthmum corin-
thiacū. Plinius in quarto corinthiacus hic illinc saronicus appellatus sinus: olim pontus & porus qua-
si transitus dictus strabone teste. cām noīnis refert idē plinius his uerbis. sinus saronicus olim querno
nemore redimitus: unde & nomen. Ita græcia antiqua appellante quercum. restituenda est obiter di-
ctio Pomponio melæ: apud quem consimiliter legitur portus sardonicus pro saronicus. TVRbulis
υποκοριοστικωσ. turbis. Prope fluctuum aspergines. Celsus iuriconsultus littus inquit est: quo-
usq; maximus fluctus hybernus a mari peruenit. idq; M. Tullium aiunt: cum arbiter esset primū cō-
stituisse. Littus quoq; dici locum in quo litamus autumat Donatus. MOLlissimo arenæ gremio: pul-
uinum intelligit sic enim mollior arena nuncupatur. Seruius tamen secus sentit qui ait in. x. cominē-
tario. Dorsum est durior arena quæ euntibus remeantibusq; fluctibus densatur. & in modum saxi du-
rescit quod a nautis puluinus uocatur. ab hoc puluino arenario uidetur plautus metaphoricis dixit
se in cassina ibo intro subducam nauim rursū in puluinarium. VLTimam diei metam: suprema
tempestatas. dicebatur priscis diei nouissimum tempus ut in .xii. tabulis decem uirilibus expressum
est: quarum hęc sunt uerba: solis occasus suprema tempestatas esto. CVRriculum solis. currus siue
cursus utrūq; enim curriculum significat uerba hęc meta & curriculum decenter translata sunt a cur-
riculi spectaculo. VESpertinæ quieti: post supremam tempestatem uespera est unde uespertina qui-
es græci εσπερα dicunt. ille autem somnus uespertinus uidetur esse suauior & dulcior quo prima
quies incipit & dono diuum gratissima serpit.

Saroni-
cum.
Mare.

Littus.
puluinus
arenæ.

puluina-
rium.
suprema
tepestatas

& saronico mari ubi portus etiam tutissimum nauim
receptaculum magno frequentatur populo. Vi-
tatis ergo turbulis & electo secreto littore: prope ip-
sas fluctuum aspergines in quodam mollissimo arenæ
gremio lassum corpus porrectus refoueo. Nam & ul-
timam diei metam: curriculum solis deflexerat: & uel
pertinæ me quieti traditum dulcis somnus oppressit.

Argumentum. xi. uoluminis.

Otus quidem Apuleius elegantia & eruditione plenus est hic uero nouissimus liber in-
ter omnis excellit in quo dicuntur quædam simpliciter multa ex fide historica plurimæ ex
secretariis philosophiæ & religionis ægyptiæ deprompta in principio eloquenter explica-
tur oratio non asinalis sed theologica ad lunam eiusq; luculenta descriptio mox lunæ ad
lucium beniuola institutio pompæ sacerdotalis copiosa & erudita descriptio: ex asino in
hominem pristinum deuoratis rosas facillima reformatio religiosa factis ifidis & osfridis initiatio ca-
stimoniarum abstinentia. altera ad lunam deprecatio fœlix romam uersus profectio: ubi factis Ro-
manis initiatus in collegium paphororum allectus est.

Rimā uigiliā: Alibi saepe annotauimus quāmodū nox in quattuor uigiliās diuidit ex instituto militari: q̄ singulæ triū horarū spatio supputantur: ideo aut̄ i quattuor partes sunt diuisæ noctis uigiliæ: q̄a cū ip̄osibile uideat p̄ totā noctē uigilātes singulos in speculis p̄manere. iſtituerūt ut nō amplius q̄ tribus horis nocturnis neceſſe ſit uigilare: a Tubicine oēs uigiliæ cōmittuntur. & finitis horis a cornicine reuocātur. **EXP̄E**ctus: dicit̄ exp̄gitus q̄ excitatus ſōno ſp̄ote uigilat: exp̄gefactus ē qui p̄ aliū ſōno excitatur. expectus uero a quiete ip̄editus. auctor Diomedes i p̄rio: uerū. ut Donatus i ſecūdo aeneidos cōmētario refert: excuſſus ſōno dicit̄ is: cuius dormiētis quies abrupta ē: cū exp̄gefactus ille dicat̄ cui ſōni facietas cōtigit. **PRO**micātis: ualde ſplendētis radiant̄ ſq̄. **COM**pletū orbē. pleni lunū ſignat̄ qd̄ gr̄aci. π α μ σ ε λ η μ ο μ. uocāt. quo luna orbe pleno fulget: p̄noxq̄ cōſpicit̄. **COM**modū: id horæ: tūc primū. **SIL**etioſa ſecreta: Silētis plēa noctu enī cūcta cōſileſcūt: q̄rit Ariſtoteles i p̄blematis cur nox ad audiēdū aptior ſit q̄ dies. an q̄ aer iter diē ſtridet a ſole cōcalectus ob ſtrepitq̄: noctu uero reſeſcit̄: ut

Vigiliae
quattuor.

expectus
Exp̄gefactus.

Irca primā ferme noctis uigiliā expectus pauore ſubito: uideo p̄micātis lunæ cādore nimio completum orbem: cōmodum marinis emergētē fluctibus: nactusq̄ opacæ noctis ſilentioſa ſecreta certus etiā ſumma tē deam p̄cipua maieſtate pollere: reſq̄ prorfus hūanas: ip̄ius regi prouidētia. nec tantū pecuina & ferina: uerū iā iam etiā diuino eius luminis numiniſq̄ nutu uegetari. Ip̄a etiā corpora terra: cælo: mariq̄ nūc incrementis cōſequēter augeri: nunc decrementis obſequēter iminui. ſato. ſ. iā meis tot tant̄ ſq̄ claudibus ſaciato: & ſpem ſalutis licet tardā ſubminiſtrāte:

pote oī calore ſubducto. tūc aut̄ q̄cūq̄ audiri melius poſſunt cū nullus ſtrepitus eſt. an q̄ p̄ inanius factus audiēdi amplior q̄ plenius dat̄: ē aut̄ aer iter diu denſus: ut q̄ luce radiiſq̄ reſertus ſit noctu aut̄ rarior. q̄ ex eo ignis & radii reſeſſerūt: p̄terea ſilentū noctis dictū id tēpus: qd̄ alii cōcubiū appellant. **Plautus** cōriciniū. ab eo qd̄ ſileretur ut iterp̄tatur. **M. Varro** dicit̄ aut̄ ſilentioſus eodē iclinamēto. quo faciūdioſus: religioſus: cōſilioſus: aliaq̄ id gēus cōpluria. q̄ ſignificāt cop̄iā quādā imodica rei ſup̄ qua dicūtur. **REGI** prouidētia: Auctor ē **Firminus maternus**: i tertio mathēſeos oēm ſubſtātiā hūani corpis ad lunaris numinis p̄tinere p̄tātē. idē aliubi refert ſolē & lunā totius dños dedignari dñia ſortiri i gēit̄uris. idē i q̄rto lunā hūanorū corporū matrē ſciēt̄er appellat. eodē teſte luna terræ ip̄iū ex uicinitate ſortita. oīa aiantū corpa & cōcepta p̄creat & ḡnata diſſoluit. **Creſcētis** lunæ augumēta corpibus noſtris: & deficiētis luminis dāna ſentimus: medullæ hūani corpis cū luna creſcūt & decreſcūt. **Plinius** quoq̄ refert ſidus lunæ eē qd̄ terrā ſaturet. accedēſq̄ corpa i pleat. abſcedēſq̄ inaniat: ſanguinē etiā hominū cū lumie eius augeri ac minui: lunæ ſœmineū: ſolis maſculū ſidus appellāt. **PE**cuina & ferina. A pecore pecuinū denuat̄: ut a belua beluinū: uñ pecuinæ uoluptates dictæ q̄ nobis cū beluis cōmūes ſūt.

VERū iā iā. p̄p̄ſo ſenſu. litteriſq̄ p̄ſitatis atq̄ p̄ſpectis corrigo inanima. & enī p̄clius fuit ex p̄ximo error. ut hæc dictio inanima adulteraret̄. uertereturq̄ i iā iā: ē aut̄ ſenſus nō ſolū aiantia: uerū etiā anima carētia: q̄ inanima dicit̄ uegetari. **Aliq̄** poteſtate lunari: ſcribit **Ambroſius** i quarto exameri lunā id id ſe induere miniſteriū. i qd̄ & frater eius: ut illuminet tenebras: ſoneat ſemia augeat fructus. hēt etiā pleraq̄ a fratre diſtincta. ut quē toto die calor hūorē terræ ſiccauerit eūdē exiguo tēporis nocte ros reponat. nā & ip̄ſa luna larga roſis ē. deniq̄ cū luna ē p̄nox tūc largior ros fertur arua p̄fundere. **Defectu** lunæ cōpatiunt̄ elemēta. progreſſu eius: q̄ fuerit exinanita cumulat̄ur. ut animatiū cerebrū & maritimorū humidū. ſiquidē plenioreſ oſtrearū repiri ferūtur multa q̄ alia cū globus lunaris adoleſcit: hoc idē quoq̄ in arboribus pollet. & plātis. **Quin** etiā philoſophi p̄diderūt. φ υ τ ι κ ο μ. i. naturā plantādi & augēdi corpa exiſtere ex globo lunari. **NVNC** incrementis augeri: Auctores ſūt. **M. Tullius. Plinius. A. Gellius.** cæteri. luna adoleſcētē oſtrearū & cōcharū oīum corpora augeri rurfus ſeneſcētē minui: i e cuſcula quoq̄ muſculorū & fibras reſpōdere numero lunæ exquiſuere diligētiores. arbores cū luna ſi mul ſeneſcentes quia tunc ex ſiccatæ ſint. **Tempeſtiue** cædi putāt̄: hinc **Lucilianū** illud. luna alit oſtrea **ip̄let** & echinos muribus fibras & pecu addit: ſcitu dignus eſt ille uerſus ex aſtronomiſis **Mālii**: ad lunæ motū uariāt̄ aīalia corpus. **Rem** memorādā **Plutarchus** refert: qui ait luna decedēte cœpe reuireſcere & cōgerminare: cōtra aut̄ inareſcere adoleſcētē. eā cām eē dicūt ſacerdotes ægyptii cur peluſiote cœpe nō edāt. quia hoc ſolū olerū oīum cōtra lunæ incrementa atq̄ decrementa uices minuēdi & augēdi habeat cōtrarias. **M. Varro** p̄cipit dies lunares obſeruādos in oī agricolatione: cū alia in agris faciēda ſint potius luna creſcētē q̄ ſeneſcētē. qd̄ a cōtrario i oīibus tondēdis hoc obſeruabant ueteres: ut decreſcētē luna tonderētur. qd̄ qd̄ a notatu dignū ē capillū tōdēt & calui ſūt lunæ decremento. **Tiberius** i capillo tōdēdo ſeruauit iter lunia: mēdoſe legi ap̄ **Pliniū** i Capitolio cōdēdo. cū legi oporteat in capillo tondendo. **SPE**cie ſalutis: ut legas ſp̄e ſalutis & ſenſus & uerborum ſtructura de poſſit.

Nox ad
audiēdū
commo
dior.

Silentū
ſilētioſus

Luna
mater ca
ducōrū.
Cum lu
na ſāguis
augetur.
Pecuina
uolupta
tes.
Inanima

Luna alit
oſtrea.

Peluſio
tæ non
edunt
cœpe.
capillū tō
dēt. lūa ſe
neſcente

AVGVSTVS specimē deæ: Venerabilē & sacrosanctā lunæ effigiē. **LAVA** cro tradō. **M. TULLIUS** libro primo de legibus docet. aspersionē aquæ labē corporeā tolli. & castimoniā corpis p̄stari: sed cū multum aius corpe p̄stet obserueturq; ut casta corpa adhibeāt: multo ē in aīs id seruandū magis: ut casti animo & corpe deos adēamus: cōstat ex lectiōe celeberrimorū scriptorū diis sup̄is sacra facturū corpis ablutio ne purgari: cū uero īferis litādū est: satis aptū uidet̄ si asp̄sio sola cōtingit. **Virgilius** æneas de purificatiōe ad sacra sup̄orū p̄tinere sic inquit: donec me flumine uiuo abluero. at **Dido** cū sacra dis īferis instituit ait. dic corpus p̄pet: fluuiali sp̄gere lymphā. iter gn̄a purgationū quib⁹ aīa purgat̄ ē & aqua qd̄ poeta indicat sic scribēs: aliis sub gurgit e uasto infectū eluitur scelus. qd̄ totū copiose explicat diuus **Augustinus** lib. xxxi. de ciuitate dei: ideo aut̄ dixit **marino** lauacro: quā marina aqua purificat pp̄ igneā portōnē: un̄ & sacer dotes: ut docet pelus **platonius** maria aqua ī purificatiōibus utebāt: **catullus** quoq; ostēdēs uim purgatoriā iesse aq̄s marinis scite igit̄ suscipit o Gelli q̄tū nō ultima thetis. Nec genitor nympharū abluit oceanus. **SEPTIES** submerso capite: Ex sup̄stitione **prisco** qui aq̄ fluuiali q̄si purgatoria ī mergebāt capita iuxta illud **Persianū**. **Tyberino** in gurgite mergis mane caput bis terq; & noctē flumine purgas. **Iuuenalis** quoq; cōsimiliter: Ter matutino tyberi mergetur & ipsis uorticibus **Timidū** caput abluet. Cū septenarius numerus sit in rebus oibus & potissimū ī religionibus potētissimus scitissime dixit se septies caput fluctibus īmer sisse. cōsimiliter libro regū quarto **heliseus** p̄pheta inquit leproso uade & lauare iuxta **sermone** recipiet sanitatē caro tua & mundaberis. Item **Paulo** post lauit inquit septies in iordane iuxta sermone nē p̄pheta & mūdatus ē. **Septenarius** nūero ut auctor est diuus **Augustinus** ī epistolis uniuersitatis s̄gnificatio s̄pe figurat̄ qui etiā ipsi ecclesiæ tribuitur. p̄ter instar uniuersitatis. Præterea qd̄ memoratu scituq; dignū ē. hic nūerus hoī cū primis cōuenit. siquidē quaternarius ad corpus p̄tinet: qd̄ constat ex quattuor elemētis & quattuor qualitatibus afficit. Sicca/humida/calida & frigida. qd̄ quattuor tēporibus administrat̄ uerno/æstate/autūno/hyeme. Ternarius uero ad aīam p̄tinet pp̄ triplicem uim animæ: q̄ ē rationalis/irascibilis/cōcupiscibilis. De ui & potētia septēna. ii nūeri scripti copiose ī libello: qui inscribit̄ heptalogos siue septē sapiētes. de septenario nūero. qui græce dicit̄ heptas sic scribit **Martianus** ī arithmetica: Quid te heptas uenerāda cōmemorēs q̄ naturæ opa sine feturarū cōragiōe cōformas iter deos tritonix uirginis uocabulū possedisti. **Macrobius** in priō in sōniū scipionis. docēs se p̄tēnariū reḡ oium fere nodū eē: & totius fabricæ dispensatorē ac dñm refert **pythagoricos** quaternariū & ternariū ex q̄bus septenarius cōstat iter arcana uenerari: ut ex quaternario iuris iuradi Religione sibi faceret: ut ternario ad sanctificatiōes deorū uterēt: qd̄ & **Aristoteles** tradit ī priō de cælo. **DIUINUS** **pythagoras**: De **pythagora** cū inuulgata sint omnia id tātū retulisse suffecerit: eū fuisse tanta diuinitate p̄ditū. ut **pythagoras** ex eo nominatus credatur: q̄ nō minus uera **Apolline** **pythio** loqueret̄ ut ipsius auctoritas apud sectatores fuerit p̄to ratione: quos ferūt siquid affirmaret ī disputādo respōdere solitos. αὐτοσ εἶπε ipse dixit. **Diuus Augustinus** **pythagorā** miratur & laudibus effert q̄ regendæ rei. p̄. Disciplinā suis auditoribus ultimā tradebat iam doctis iam perfectis iam beatis. scribitq; disciplinā **Pythagoræ** habitā esse uenerabilem ac prope diuinā. Apud græcos sit ista distinctio. ut **pythagorici** uocentur qui una cū **pythagora** cōuersabantur. **pythagorei** discipuli **pythagoræ** **pythagoristæ** uitam **pythagoræ** sectantes. **Symbola** **pythagoræ** aliubi a nobis fusius explicātur. **REGINA** cœli: oratio est mysticoterā ad lunā ex secretariis religionis theologiæq; **prisco** educat̄: qua deam p̄catur: ut sibi opituletur. cuius nomina & numina multiuiga percenset: tāq̄ dea sit una & nomina plura: sic enī ueteres solem & lunā pluribus nominibus coluere: q̄ omnia ad mysticas ceremonias referūtur. **M. Varro** & **Augustinus** duos deos esse. & principalia duo rerū esse tradiderūt. cœlū & terrā: q̄bus omnia numina & nomina cōueniunt. **TV** **ceres** alma. **Philosophi** dicūt nō eē nisi unū deum & unam deam: q̄ pro ratione officiorū nostrorū uariis nominibus appellatur: unde eūdē solem eūdē liberum: eūdē **apollinē** uocat̄. item lunā eādē **cererē** appellant: eandē **Dianā**: eandē **Iunonē** eandē **proserpinā** & sub aliarū quoq; appellationū uarietate uenerantur. quod secutus poeta **maximus** pro sole & luna liberū & **cererē** iuocauit illo uersu uos o clarissima mūdi lumina labentem cœlo quæ ducitis annū: **ceres** un̄. liber & alma **ceres** super qua re luculenta extat in saturnalibus explicatiō. Alma autem ab alendo. **ceres** a creando dicta ut **grammatici** tradunt. **M. Varro** **ceres** inquit dicta q̄ gerit fruges hoc idem sentit. **M. Tullius** in tertio de natura deorum. **fulgentius** uero nescio quid indictū nostris sequitur ut **ceres** dicatur. αχαρᾶ: quod gaudium significat. quoniam ubi plenitudo frugum sit. gaudia superhabundent necesse est: Alma bono epitheto dicta ab alendo ut **seruius** interpretatur. lucem almā interpretatur apud **Virgiliū** **Donatus** illustrem & clarā. Idem **almum** diem exponit pro **Tranquillo**.

VNDECIMVS

PARENS originalis. **Genitrix** primigenia: & prima. **REPERTU** inuentione. **MITI** commo-
strata cibo. Plinius in septimo ceres prima inuenit frumenta. cū ante glande uesceretur. Ante Pliniū
Ouidius quoq; cecinerat. Mutauit glandes utiliore cibo. Idē in serio opere prima dedit leges cereris
sunt oīa munus. Nil notius raptu proserpinæ nil celebratius cerere. & cerealibus. sūt aut cerealia dies
festus cereri dicatus. **MITI** cibo. Mitiore urbanioreq;. **ELEV** sinā glebā. Athenienses cererem p̄
ceteris coluerunt tū sacrificiis amplissimis. tū eleusinis mysteriis quæ ut scribit Diododus antiquita-

Ceres in
uenit fru
ges.
Eleusina
mysteria

parens originalis: quæ repertu lætata filia: uetustæ
glandis ferino remoto pabulo miti commōstrata ci-
bo: nunc eleusiniam glebam percolis: seu tu cœlestis
uenus: quæ primis rerum exordiis: sexu um diuersi-
tatem generato amore sociasti: & æterna sobole huma-
no genere propagato nunc circunfluo Paphi sacrario
coleris: seu Phœbi soror: q̄ partu ferarum medelis le-
nientibus recreato populos tantos educaſti: p̄clarisq;
nūc ueneraris delubris ephesi: seu nocturnis ululati-
bus

te castimoniaq; apud oēs hoīes
sūt celebratissima. Strabo quoq;
eleusin inquit urbs est in attica:
ubi eleusinae cereris templum ex-
tat & fanū mysticū: quod istinus
extruxit turbæ theatralis capacis-
simum. Olim Numenius inter
philosophos occultos curiosior
offensam numinū contraxit: qd'
eleusina sacra interpretado uul-
gauisset. Somniauit enī se uide-
re ipas eleusinas deas habitu me-
reticio ante apertū lupanar pro-
stantes: quod cū admirari uidere

Curiosi-
tas nu-
menii.

tur iratæ responderunt ab ipso se adyto pudicitiaē suæ ui abstractas & passim adeuntibus prostitutas.
Ex hoc somnio admonitus est cerimonias deorū minime inuulgandas esse. Augustinus in. vii. in ce-
reris inquit sacris p̄dicantur illa eleusina: q̄ apud athenienses nobilissima fuerūt. Ob hæc mysteria ab
Ouidio dicitur cerealis eleusis. prouerbiū est græcū. ἀττικοί τὰ ελευσινία de his quæ hoīes faciunt
sibi ipsis: nec cōmunicāt cū aliis. **PR**Imis rerū exordiis. Sublata uenere orbis iacebit cuncta squalē-
bunt desolata. mūdū ipsum facies inamabilis cōtristabit. Veneris beneficio diuersi sexus copulantur.
Animatia perenniter propagātur hoīes singulatim mortales uniuerso tamē genere sufficiendaq; ui-
cissim prole perpetui fiunt & imortales. Itaq; Lucretius merito sic exorsus est poema philosophicum
Aeneadū genitrix hoīum diuūq; uoluptas Alma uenus p̄ te quoniā genus omne animatū concipi-
tur: uisitq; exortū lumina solis. Et quoniā incidimus in mentionem Lucretii. illud est notabile Lucre-
tium nō fecisse initiū suorū librorū. ab hoc principio. qd' oēs cōcinūt qd' uulgo legitur sed cū scripsisset
unū & xx. uolumina sic cœpisse. Aetheris & terræ genitabile quærere tēpus. hoc tradit. M. Varro. cu-
iūs auctoritate cōmonitus existimo istos libros Lucretii qui circūferuntur eē nō integrū opus. sed par-
tē operis legitimi: quo unus & uiginti libri cōtinebātur. Venus aut hæc luna est: q̄ mortaliū corpore
teste Macrobio & auctor est & cōditrix. quā ætheriā terrā physici uocauerūt & habitatores eius luna-
res populos nūcuparūt. Philocorus quoq; in athide affirmat uenerē esse Lunā & ei sacrificiū facere ui-
ros cū ueste muliebri/ mulieres cū uiriliq; eadē & mas existimeſt & scœmia. Diuus Augustinus i septi-
mo. Eandē inquit uenerē esse & Lunā uolunt. **PAPHI** sacrario coleris. Venerē apud paphios coli.
unde & ipa paphie nominatur: nullus ignorat. qui uel illud tantum celebratissimum audiuerit. o ue-
nus regina gnidi paphiq;. Plinius & Strabo tradūt ī insula cypro fuisse urbes. paphon & palepaphon.
quasi uetustam paphon. Vbi antiquum ueneris paphiæ templum spectabatur. circunfluo autem di-
xit alludens ad insulæ situm quæ mari circunflua est. **PARTV** ferarum. Sententia parum con-
gruens lunæ siue lucinæ potestati. ut partus ferarum recreare dicatur: cum hominum causa magis
q̄ ferarum mystica eius cerimonia instituta esse uideantur. Quocirca uerior lectio erit & eruditior. si
legas partu ferarum. ut ad feras scœminas. hoc est eas. quæ enixæ sunt referatur: fetæ enim absoluto
uocabulo dicuntur puerperæ & quæ iam partu exoneratæ sunt. Ita eruditorum schola. Ita Plinius no-
ster loquitur. Interdum quoque fœtum dici plenum & grauidum quis ignorat? Cui ignotum non
sit illud maronianum omnibus notissimum. loca feta furentibus austris. Lunam autem quæ & iu-
no lucina dicta est. ducem esse nascentium & partibus mulierum fauere. & a patientibus Inuocari
scribunt omnes: & hoc uidisse antiquos apparet: ex quorum instituto mulieres potissimum superci-
lia sua huic deæ attribuerūt: hic enim maxime debuit collocari iuno lucina ubi ab diis lux datur ocu-
lis. ob hoc nomine quoq; mystico ilithya inuocatur a parturientibus Oratius in carmine seculari ad
lunam. Rite maturos aperire partus lenis ilithya tuere matres siue tu lucina probas uocari seu geni-
talis. **VENER** aris. Coleris in passua significatione: itidem a Virgilio dictum est uenerata sacerdos.

Prouer-
bium.
Attici
eleusinia

Principiū
lucretii
aliud q̄ id
uulgatū.
Aetheria
terra:
Paphia
uenus.

Fœtæ.

Ilithy.

DEL Vbris ephesi. Templum dianæ ephesiæ tantæ fuit magnificentiaē atq; admiratiōis. apud pri-
scos ut inter septem miracula numeraretur. ducentis uiginti annis constat id factum esse a tota asia.
Columnæ cētum uiginti septem a singulis regibus factæ sexaginta pedum altitudine. ex his trigin-
ta sex celatæ simulacrum ipsius deæ Ceteri ex hebeno esse tradunt. Mucianus uero uirigineum. &
nunquam mutatum septies restituto templo. Cetera eius operis ornamenta tanta fuerunt. ut plu-
rium librorum instar obrineant. Et quoniam mentio incidit de septem mundi miraculis. uideo

Delubrū
dianæ
ephesiæ.
Septem
miracula
mundi.

facturus operæ precium si ea hoc in loco percenscam. Sunt autem hæc templum dianæ ephesiæ, mausoleum hoc est mausoli sepulchrum: colossus solis apud rhodios, iouis olympici simulacrum: quod phidias fecit exebore. Muri Babilonis quos semiramis regina constituit: Pyramides in ægypto & domus cyri medorum regis quam memnon arte prodiga illigatis auro lapidibus fabricauit non me preterit uarietatem esse in quibusdam apud quosdam: sed in presentia secutus cum cassiodorum: hæc quæ diximus septem miracula percensentem. HORRENDA proserpina. M. Varro lu-

Noctilu-
ca.
Diana.
Proserpi-
na.

dem dicta noctiluca. Quidam dianam uocant, quasi diuianam, quæ in altitudinem & latitudinem si mul eat. Proserpinam quoque appellant quæ hæc ut serpens modo in dextram modo in sinistram par-

horreda Proserpina: triformi facie laruales impetus comprimens, terræque claustra cohibens lucos diuersos in erras: uario cultu propitiaris: ista luce fœminea colustras cuncta mœnia: & nudis ignibus nutriens læta semina:

Hecate.

tem late mouetur. serpere enim & proserpere idem dicebant. Fulgentius non in scite proserpinam inquit quasi segetem uoluerunt id est terram radicibus proserpentem & hecate græce dicitur hecaton enim græce centum sunt: & ideo hoc illi nomen imponitur: quia centuplicatum ceres proferat fructum. Nocturnis autem ululatibus Ideo horrendam dixit quia sacra proserpinæ erant nocturna, & noctu cum ululatibus colebatur. Quod & poeta docet illo uersu. Nocturnis hecate triuuis ululata per urbes eandem enim esse proserpinam & hecatem & dianam & cererem, & lunam nouimus. Cur ululatus coleretur, per triuia & quadriuia rationem tradunt, ad representandam scilicet cereris imitationem: quæ raptam proserpinam in triuuis clamore requirebat. Romæ quoque in ludis secularibus triuicia sacra celebrantur in honorem plutonis: & proserpinæ. Diagondas Thebanus omnia nocturna sacra apud græcos lege perpetua sustulit. Aristophanes quoque archæ comediarum conditor nocturnas per uigiliones amaritudine perstringit. Seueritas Romana bacchanalia & nocturna sacra dā nauit, cum sub nomine religionis stupra puerorum fœminarumque promiscua & corruptelæ omnis generis fieri cœpissent. TRIFORMI facie. Triuiam tergemina triformem diuam dici proserpinam lectione poetica compertum est: tanquam luna in cœlo, Diana in terris, proserpina apud inferos sit Virgilius Ter geminamque hecatem tria uirginis ora dianæ Orpheus innuit ideo triplicem tergeminaque diuam nuncupari quoniam tribus capitibus figuretur equino canino & humano. LARUALES impetus. Cum proserpina sit dea manuum merito in eius potestate est impetus laruarum: & omnia nocturnum occurfacula comprimere, & omnia umbrarum nocturnarum terculamenta cohibere, ne laruatos faciant homines atque lymphaticos. Iam sæpe dictum est, laruas perhiberi animas mortaliū exutas corpore si propter aduersa uitæ merita deprauantur, easdem manias dici docet Martianus.

Nocturna sacra sublatā.

Triformis.

Laruæ Maniæ.

LUCOS diuersos. Diana in lucis uim propriam exerit sicut in cœlo luna. Virgilius in. yi. iam subeunt triuicæ lucos. PROPICIARIS. Placaris coleris. VARIO cultu. Quelibet natio suos ritus & cultus ceremoniarum prope habet peculiare. Romani Liuii teste omnem disciplinam sacrificandi propter quod more Romano aboleuerunt: iudicantes nihil æque dissoluendæ religionis esse: quod ubi non patrio sed externo ritu sacrificaretur, pro uerbiū est græcū πο. μ. ο. σ. και χωρα quo significatur singulas gentes propriis legibus uti tam in administratione Rei. Pu. quæ in cultu ceremoniarum: & ut exempla præterea quæ sunt innumera aurium fastidio parcens: unum tantum ad presens commemorabo, de lindis qui hercule nouo cultu & ritu colunt uidelicet cum conuiciis, & maledictis. Quod si alicui inter solemnes ritus uel impru-

Hercules colitur cum conuitiis

denti exciderit bonum uerbum sacra herculanea habent pro uiolatis. Vnde uerbiū græcorum in notuit λιπαίοι τῆν θυσίαν, uerum hæc non tam sacra dicenda sunt quam sacrilegia. LVCE fœminea. Lux solis mascula & sidus masculum, lux lunæ fœminea & sidus fœmineum. Plinius in secundo solis esse masculum sidus accipimus: e contrario ferunt lunæ fœmineum, ac molle sidus atque nocturnum sol uere humorem & trahere non auferre. Illud notabile quod doctissimi memoriæ prodiderunt, & carreni præcipue obseruant: ut qui lunam fœmineo nomine ac sexu putauerit nuncupanda is addictus mulieribus semper inferuiat, qui uero maris deum esse crediderit, is dominetur uxori: neque ullas muliebres patiatur insidias. Vnde ægyptii quauis lunam deam ut fœminam dicant, tamē mystice, deū dicunt. Parthi quoque lunum deum nomine masculino & sexu colebant: nec id sine causa: nam præsci deos omnis ἀστροθήλασ esse crediderunt, quasi dicas masculo fœminos: atque utriusque sexus participationem numina habeant: proinde caluus pollentem deum uenerem sanctissime nominauit & a Virgilio dictum: Descendo ac ducente deo flammam inter & hostes expedor. Item nec dextræ erranti deus absuit, nam illic uenus hic iuno intelligitur. Diximus quoque paulo ante ex auctoritate philocori uiros sacrificium fecisse lunæ quam & uenerem esse credebant cum ueste muliebri mulieres cum uirili, quæ eadem & mas existimetur & fœmina. Tradit Diuus Hieronymus in diuinis neque sexum neque genus esse spectandum: siquidem a nostris spiritus sanctus masculino genere dicitur a græcis neutro ab hebreis fœminino. NVDIS ignibus. Nitidior lectio udis ignibus: in luna enim ignes non sunt torrentes & ignei: ut in sole sed humetes & diluti: ut pote quæ alienum fulgorem mutuetur: cunctaque humifico spiritu laxet: temperamento autem humoris & caloris semina nutriuntur.

Lunus deus. Arsenoteles.

Spiritus sanctus. f. g. apud hebreos.

solis

VNDECIMVS

Solis ambagibus. Luna solis discipula obsequitur curibus fraternis & prout accedit ad solē uel recedit a sole crescentis aut senecens dispensat lumen quod optimo epitheto appellat incertū: cū semper in incremento sit aut decremento. & sic semper instabile. Clamat pythagora apud Ouidium nec par aut eadem nocturnæ forma dianæ esse potest usquā: semperq; hodierna sequente si crescit minor est maior si cōtrahit orbē. ex mystico lunæ mutabilis exemplo admonet nos Ambrosius in exhamero nihil reꝝ humanarū esse posse. qđ nō aliquādo resoluatur. Vnde scriptura ait stultus ut luna mutatur: Vex

Mutabilis lunæ.

& solis ambagibus dispēlas incerta lumina: quōquo nomīe; quōquo ritu: quaq; facie: te fas est iuocare: tu meis iā nūc extremis erumnis subsiste: tu fortunā colā p̄sam affirma: tu s̄auis exāclatis casibꝫ; paulam pacēq; tribue. sit satis laborū. sit satis piculorū. depelle qđrupedis dirā faciem: redde me cōspectui meorum: redde me meo Lucio. Ac si qđ offensum numē iexorabili me s̄auicia p̄mit: mori saltē liceat: si nō licet uiuere. Ad istū modū fuis precibꝫ; & adstructis lamētationibus: rursus mihi marcentē aīum: in eodē illo cubili sopor circūfusus opp̄ssit: necdū satis cōp̄sserā: & ecce pelago medio uenerādos diis ēt uultus attollēs emergit diuina facies. At dehinc paulatī toto corpore periculū simu lacrū excusso pelago ante me cōstitisse uisum est. Eius mirandā speciem ad uos etiā referre conitar: si tamen mihi differendi tribuerit facultatem Paupertas oris humani: uel ipsum numen eius dap̄silem copiam eloquutilis faciendæ subministrauerit. Iam primum crines uberrimi prolyxiq; & sensim itorti per diuīa colla

illa nō spōte mutat. Tu uero spōte mutaris. ob hoc uidetur nobiles Romani lunulas ī calceis gestasse ut nō nimis extollerent indulgētia fortunæ fauētis. sed admonerētur instabilitatis reꝝ humanarū exēplo lunæ: quæ mō clarissima prænitet orbe pleno mō oī splendore uiduata graciliscit & ad nihilū redit. Luna auctore Macrobio dispēsationibus septēnariis luminis sui uices sēpiterna lege uariādo dispōit. Primis septē diebus dimidiata semiorbē ostēdit: græcoq; sermōe dichomēis & dichotomos uocat qđ diuidua. Secūdis orbē totū cōplet: sitq; plenilunū qđ græci πρῶσεληρον uocant. Tertiis dichotomos rursus efficit. Quartis sit coitus lūæ cū sole qđ interlunū uocat & silētē lunā & intermēstruā. græce synodos dī. hic discas synodicā radiationem dice frequēter a Firmico mīno aphicyrtos ēt noīat utriꝫ p̄minentibꝫ gibbis ut docet Mar

Lunæ in calceis.

Dichotomos.

Interlunū Lūa silēs. Synodus. Amphicyrtos.

cellinus. p̄terea utrū habeat p̄priū splēdore an notho lumine luceat scrutatores reꝝ celestīū uarias opiniones pdiderūt. SVBsisite. Succure subueni opitulare. AFFIRma. Melius est offirma. i. stabilito fulcitoq; & firmā reddito: ne me deinceps sua mutabilitate cōcutiat. PAVsam. Cessationē & quietem.

MEO lucio. Mihi ipsi & humarū figuræ hoc dicit reforma me ī pristīnū Apuleiū. MORi. liceat. Malo inqt mori qđ degere uitā iumētōriā & p̄sus Afinalē. MARcentē animū. Sōnuletū torpētē. necdū excusso torpore exp̄gefactū. sic & Fulgērius dixit marcēcia lāgore sōni lumina marcētes uuæ dicūtur Martiāli uina marcida Papinio: bacchi quoq; epithetō ē ut marcidus dicat p̄ ebrius & lassus. qđq; molles efficit ut it̄p̄rat̄ lutatius Statii it̄pres. COMPserā. Lege cōp̄sserā uix inquit cōperā oculos cōp̄mire & cōnuere. qđ adormitāte fieri solet. PELago medio. Hoc ex uulgari opiniōe nec nō poetica dīctū: qua credit lunā & solē exoriētes emergere de pelago & ī pelagus occidētes cadere nūc; ut iquit pofidonius sit igēs strepitus & stridor tāq; sole ī pfūdū cadēte pelagus efferuescat. Hoc signat Papinius in siluula cū ait. Quæ p̄nos hyperiōis meatus sūmis oceani uides ī undis. Stridorēq; rotæ cadētis audis.

PERlucidū simu lacrū. Corpora dēonū ex purissimo aeris liqdoq; elemēto coalita nemini hōinū temere uisibilia. nisi diuinitus īpeciē sui offerat: filis texta sūt. splēdidis. & usq; adeo tēuibꝫ. ut radios oīs nri tuoris & raritate trāsmittat: & splēdore reuerberēt: & subrilitate frustrēt: hīc illa hōerica Mierua cōhibēdo achilli it̄ueniēs. Soli cōspicua ē. aliōꝝ nēo tuet: hīc illa uirgiliana iuturua fratri turno auxiliabūda ī mediis militibus cōuerfat̄. n̄iscetq; uiris nec cernit̄ ulli. PAVpertas oris hūani. Dixit Lucretius patrii sermōis egestas. DAPsilē copīā. Largā eloquētiā uberratē. græce δαψιλία dī largitas. & opulētia. δαψιλησ̄ abūdās & copiosus qđ dīctōe & nri usitati sūt. Plautus ī aulularia: Dotes dap̄siles nihil moror. Suetōius de uespasiō cōnuabat̄ assidue ac dap̄sile hoc ē abūdāter & laute. A columella uitis dīdap̄silis musto qđ abūdātia uini exuberat ille quoq; scriptor: q cato qa demoribus differit iscribit̄ it̄erminutulos auctores primi noīs decēter dixit it̄erdū dap̄silis esto. Lucilius inqt iuitauit dap̄sili⁹ se. p largi⁹ & copiosi⁹. Suidas refert h. δαψιλία η πολυτελεία δαψιλησ̄ο πολυτελησ̄ δαψιλεσ̄τατος πολυτελεσ̄τατος. IAM primū crīes uberimi. Lūa ē luculēta mysticaq; descriptō ex istituto scriptorū. qbus mos est p̄pe. peculiariter deū uel deā quāpiam accuratius describere. Sic Fulgentius musas describit. hīc noster lunæ ante omnia dat capillū densū. & p̄lyxā comā per colla defluentem: quia uenus est. quæ sine ornatu pene erit inuenusta. quod & referri potest ad radios lunares. uerum cum hęc mystica coterā sint. non debent ut inquit Lucianus in libro de Dea Siria dici sine sacerdotibus & prophetis.

Corpora demonū aerie.

Dap̄silis.

Dap̄sili⁹.

Mystica nō sine sacerdotibus.

LIBER

- P**ASSiue passim & incondite passua libido dicit Firmico materno, pro publica promiscuaq; **C**ORONA multiformis. Simplex sensus & historicus pater mystico intellectu signari uidef multiplex lūæ effigies quæ nunq; post die eadē forma lucet qua illuxit pridie. hinc existimat Eusebius i præparatione euangelia dici ecatē pp uarias. s. figuras quas quotidie nouas representat. pōt & referri ad uirtutem lunæ multiformē atq; multiplicē. nil ēt prohibet intelligi de coronis quæ multifariæ circa lunā cōspiciunt. **M.** Varro. & plinius prodiderunt si luna coronā circa se habebit & eā sincerā nō ante plenilunium hyemē eē metuedā. si gemini orbis lunā cōxerint significari maiorē tēpestatē. si plena lūa circa se habebit orbē ex qua parte is maxime spēdebit. ex ea uentū ostendet. plinius quoq; in secundo sic inquit. existunt eadē coronæ circa lunā. & circa nobilia astra. Aristoteles in meteoris & cæteri græci. halo nuncupāt. quā nostri modo circulū. modo coronā interpretant. Seneca in primo questionū hunc inquit græci halo uocāt. quē nos dicere coronā aptissime possumus. **P**LANA rotunditas. hoc ad pleniluniū uidef eē referendū.
- Hecate.**
Coronæ
circum lunā
- Halo.**
- Colores.**
planeta
rum.
- Bissum**
- Cocum**
purpura.
Hiacyn
thus.
- præfagia.**
lunæ.
- Color lu**
næ.
- Cinctus**
gabinus.
- C**ANDIDū lumē. Suus cuiq; planeta color est Saturno candidus. ioui clarus. Marti igneus lucifero candens. uesperī refulgens. Mercurio radians lunæ blandus. Soli cū orit̄ ardens postea radiās. **S**VLcis insurgentiū uiperarū. iā dictū est lunā eē proserpinā. eē cererē. eē ut ita dixerī oīa. proinde illi assignātur ea q̄ p̄tinent ad agricolationē cerealē. in qua sulci interdū tortuosi uiperas imitant̄. in arando magno opere seruandū est Catonis oraculū. sulco uario ne ares. Arator auctore plinio nisi incuruus præuaricat̄ idē ait oē aruū rectis fulcis mox & obliq; subigi debet. pōt & hoc cōmodissime referri ad angues quibus frenatis curruq; remotis ceres dea sulcauit cælū. & p̄ aera uecta est. Ouidius. Geminos Dea fertilis angues curribus admouit frenisq; cohercuit ora. & mediū cæli. terræq; p̄ aera uecta est: ego potius opinor sulcos uiperarū p̄tinere ad iter lunæ flexuosum: qualis est draconū meatus. **B**ISSO tenui erat inquit luna induta ueste bissina multicolori. bissum autē linū uocamus. plinius in. xviii. lino bis sino secundā bonitatis & principatis palmā dat mulierū maxime deliciis: cuius stipula quaternis denariis uendebat. in exodo præcepit dñs decē cortinas fieri de bisso retorta: & hyacintho ac purpura co bis tincto uariata ope plumario. ad tabernaculi operimentū. iosephus libro tertio antiquitatū. itē in. vi. belli iudaici subtiliter scribit hos quattuor colores ex quibus cortinæ contextæ erant designare naturā elementorū. Coccū. n. ignē imitat̄. purpura mare significat. hyacinthus aeris est indicium. **b**issum uero terrā declarat eo q̄ linū oriat̄ ex terra. p̄terea sacerdotes ad altare accedentes ueste bissina amicti erant pontifex quoq; caput tegebat bissina thyra de quibus oibus p̄ter iosephū copiosissime apud nostros scripsit Diuus Hieronymus in libello ad fabiolam de ueste sacerdotali. est præterea bissum color purpureus. unde bissini dicunt græci uestimentum βυσσων βεβαν. κηροϋ. id est bisso tinctū ut docet suidas in etymologico. bissini mentionem & plinius facit. ix. **A**LBO candore lucida. ex causa physica multicolor uestis lunæ tribuitur. ut & candido & croceo & rubenti colore contexta merito dicatur. namq; luna uario mutabiliq; colore speciem sui subinde uariat. neq; id sine præfagiis tempestatum. si quidem rubicunda uentos. nigra pluuias. puro nitore splendens serenitatem portendere creditur. hinc illa Virgiliana pronostica. at si uirgineum suffuderit ore ruborē uentus erit uento semper rubet aurea phœbe. **C**ONfutabat obtutum. perturbabat aciem oculorum meorum & quasi præfringebat. **P**ALLA nigerrima. notissimum est pallam dici uestem matronalem & honeste mulieris uestimentum. cuius Oratius. Virgilius plautus omnes meminere. ideo autem pallam nigerrimam lunæ assignare uidetur: quia eam ex patem proprii candoris totam esse & alienæ lucis indigam multū crediderunt. Berosus uero sideralis scientiæ consultissimus lunam professus est pilam esse ex dimidia parte candentem: re liquam cerulei coloris: eamq; cum ad perpendicularum & normaliter sibi subiecta sit obscuram uideri & nigram. ut nigerrima palla referatur. uel ad colorem lunæ proprium. uel ad defectus & quando in coitu solis obscuratur. Quidam lunam denso corpore esse. alii leui ceu quodam speculo & solis ipetu recipere splendore arbitrāt. **A**TRO nitore. Deceter dixit atro nitore cum nitore. quidā ex nigro colore refulgeat. Apelles atramēto absoluta opa illinere solebat ita tenui. ut id ipsū repulso claritates oculorū excitaret. **A**D humerū leuū recurrēs. Videf signare habitū gabinū de quo Virgilius ipse grinali trabea cinctusq; gabino. ē at gabinus cinctus toga i tergū reiecta ut una eius lacinia a tergo reuocata hominē tingat: quo uestimēti genere utebatur consul bella inducturus.
- passiue dispersi. molliter defluebāt. Corona multiformis: uariis florib; sublimē distinxerat uerticē. cuius media quidē super frōtē planā rotūditas in modū speculi: uel imo argumētū lunæ candidū lumē emicabat dextra leuaq; sulcis insurgentiū uiperarū: cohibita spicis etiā cerealibus desuper porrectis: multicolor bisso tenui pertexta: nunc albo cādore lucida: tunc croceo flore lutea: nunc roseo rubore flammida: & quæ lōge lōgeq; etiam meum cōfutabat obtutum: palla nigerrima splendescens atro nitore quæ circuncirca remeans: & sub dextrum, latus ad humerum leuum recurrens.

VNDECIMVS

VMbonis uice: Vmbonē eē mediā clipei partē eminentiorē & pro scuto interdū accipi. docent grāmatici & sciūt oēs. papini^o iā clipe^o clipeis umbōe repellit umbo. Sensus est Apuleianus uestem recurrentē ad humerū sinistrū representasse uicē umbonis: & scuti sicut sēpe palliū sinistrae inuolutū est pro clypeo. apud persiū candidus umbo nō accipi debet pro clypeo: ut incuriosi & male litterati opinant: sed pro ueste qua adolescentuli die tyrocini induebant: quā. M. Tullius & Plinius togā purā. a cando re nuncupant: cuius & Sidonius fecit mentionē. CONTabulatione.

umbonis uicem deiecta parte laciniaē multiplici contabulatione dependula. Ad ultimas oras: nodulis fimbriarum decoriter confluctuabat: per intextam extremitatem: & in ipsa eius planicie stellæ dispersæ coruscabant. earumque media semestris luna flammeos spirabat ignes. q̄q̄ tamen insignis illius pallæ perfluebat ambitus indiuiduo nexu corona: totis floribus: totisque constructa pomis: adherebat iam gestamina: longe diuersa: nam dextra quidem ferebat æreū crepitaculum: cuius per angustam laminam in modum baltei recuruatam: traiectæ mediæ paucaē uirgulæ crispate brachio: trigemios iactus reddebāt argutū sonū.

tundū. ex quo fimbriæ pendebant alternis aurea tintinabula malaq; g. anata sustinentes tintinabulis quidē contrua: malis uero fulgura designantibus. Gregorius in pastorali quod & D. xliii. prod. tū est. Tropologicē interpretatus per tintinabula significari sonū prædicatōis in sacerdote esse debere. p. mala punica fidei unitatē designari i quibus uno exterius cortice multa iterius grana muniāt. ORAS extremitates uestimēti & fimbrias sine aspiratōe scribēdū est. INtextā: Oculis obuiā & aptā pōt legi in textā. STELLæ coruscabāt: Stellis distinctā uarietatēq; uestē fuisse designat. hęc legēs uideor legere descriptōes uestiū sacerdotaliū hebraicarū. inter quas una nobilitat in textu gemarū. & n. duodeci lapides i quatuor ptes terni diuisi ueste iclusi spectabāt: spherētes scripta tribuū idaciæ gēris noia Lucia. quoq; in descriptōe cultus deæ syriæ & simulacri opofus est. cuius emulator est noster lucius. SEMestris luna. Nō a numero sex mensiū semestris hic dicitur luna: ut ego sentio: sed asemimēse qn̄ fere in dimidiatis mēsiibus plena splēdicat & cuncta collustrat: unde idus uocabulo tusco appellat iouis fiducia. qui dies fere implenilunio & medio mense fieri solet. & n. fiducia iouis est luna cūcta illustrante. PERfluebat. Vestis laxior quasi undacio fluctuat & pfluit. INdiuiduo nexu: Videt signare coronā hāc fuisse in extremo pallæ ambitu cōstructā floribus & pomis ad designandā cereris fecunditatē. & fructuū ubertatē ex qua primo flores mox poma proueniāt. DEXtra ferebat crepitaculū. Lucianus simulacrū deæ describens. est inquit iuno dea. habet at aliquid & palladis & ueneris. & lunæ & rheæ: & diæ. & nemesis: & parcarū māū qdē altera gestat sceptrū altera at fusum i capite radios fert & turri & cestō. lucius uero noster dicit i māū dextera lunæ fuisse crepitaculū æneū: ut p hoc ostēdat ritū priscorū. q̄ crepitu ærametorū: dissono lunæ laborati auxiliabāt. cuius rei pter poetas liuius quoq; & plinius meminere: uel ut p crepitaculū declararet lunā tinnitu quodā & sonitu i cœlo moueri assidua uertigie. De musico mūdi cōcētū & syderū tinnitu plato & platonici oēs scribūt: Afferētes armoniā eē i cœlo. Quod Aristoteles & Aristotelici alacriter inficiantur. sed cum lucius noster sit platonicus potuit uideri sub hoc inuolucro intellexisse. tinnitum lunarem mundanumq; concentum. Cæterum cum cōmentatoris officium sit uarias interpretationes afferre & non solum quid sibi sed quid & aliis uideatur ostendere dixi opiniones aliorum super hac re mysticas: quas qui uolet sequi possit. Ego uero existimo per crepitaculū hoc significari sistrum: quod isis dea egyptiorum gestat in dextra. isidem autem & lunam esse eandē docent auctores. & paulo mox apte demonstrat luci^o noster. iō at isidi siue lūæ sistrū qd̄ crepitaculū sanabile est assignat. ut nili incrementa significēt. quod & seruius grāmaticus. uelut in transcursu indicat enarrans illud Virgilianū ex. viii. Eneidos regina in mediis patrio uocat agmina sistro. præterea in sacris isidis ut auctor est Herodotus mulieres crepitacula tenentes plaudunt uiri tibiis canunt. De crepitaculis puerilibus Marcialis & Quintilianus. a crepitu & sonitu inditum nomē. PAVcæ uirgulæ. Quidam legunt undulæ. quidam uirgulæ quæ lectiō magis quadat cum in crepitaculo sint uirgulæ. quæ agitata brachii crispantis resonabant: crispante dixit brachio pro uibrante agitante reciprocante. ut Virgilius bina manu lato crispans hastilia ferro. TERgeminos iactus: Verba ita ordinanda sunt uirgulæ crepitaculi reddebāt argutū sonū brachio crispante tergeminos iactus. dum enim brachium crispat agitq; iactus triplices resonabant uirgulæ sonoro concentu.

Vmbo.

Locus p/ fii.

Contabulatoēs
Contabulatio
Tubuli

Tintinabu
lia in
nefte.
Mala pu
nica.

Semestris luna
ideus.

Descriptio deæ
ex luciō
Crepitaculum.

Sistrum.
isidis

LIBER

Cymbiū. LEUæ cymbiū in sinistra ferebat poculū. qd cymbiū uocāt procerū ac cymbæ nauī simile unde & no
Ciffimbium. mē. Auctores Seruius Macrobius. cæteri. Fuerunt qui cymbiū a ciffimbio per syncopā dictū existima
 uerint: ciffimbium uero uolunt esse poculū ligneū ex hedera quæ græce dicit κισσοσ homerus hoc po
 culū cyclopi ab ulysse datū memorat mystice cymbiū lunæ ascribi credit ad fluore aquarū significandū
 quas humifica lunæ uis identidē refundit: uerū ego opinor hoc totū referendū eē ad ifidē: quæ eadē
Situla & luna est: cuius sinistra fert cymbiū: qd quidē situlā appellant. ex mysticis ægyptiorū cerimoniis ad flu
 entiā lacunarū. & inundationē ni
 li significandū. Quidā hoc referen
 dū censent ad ifidis nauigium de
 quo paulo mox plura. ANSULÆ.
 cimbium ansatū uas fuisse significat
 tale fuit & carthesiū: qd ut eruditi
 describunt procerū. erat cōpressū
 circa mediā partē ansatū medio.
 criter ansis a sumo ad infimū per
 tingentibus festiuiter a plauto &
 decenter dictū: quis hic ansatus ambulat: de eo qui manibus quasi alis magnifice subnixis & gloriosæ
 inflexis ambulabat. INsurgebat aspis: in pōa ifidis ouidiana serpens quoq; describit illo uersu ple
 naq; sōniferis serpens peregrina ueneris. Eusebius in secundo præparatōis euangelice i mysteriis pri
 scorū draconē in spirā cōuolutū adhiberi refert: qm iupiter draco factus cōcubuit cū pherephate cere
 ris filia: hæc autē ois ratio sacrificialis ad eandē deā refert: quæ una est multiuigis nominibus celebra
 ta præterea aspidā ægyptiacā serpētē autumat cōuenire deæ ægyptiæ cerimoniis. CERuicibus tume
 scentibus. Colla aspidū ueneno tumescere auctor est plinius quatū ictus irremediabilis est præter q̄ si
 confesti partes contactæ amputent. alibi annotauimus quēadmodū aspis habet interneciū bellum
 cū ichneumone: qui ubi pluribus se coriis ex limo loricauit in dimicationē pergit in ea caudā attollēs
 ictus irritos auersus excipit. donec obliquo capite speculatus inuadat in fauces. De hoc intellexit Lu
 canus illo uersu aspidas ut pharias cauda solertior hostis ludit & iratas incerta prouocat umbra. PE
 des. Ambrosios: Diuinos & imortales. nec non unguenti liquore delibutos. PALMæ foliis intextæ
 Lunæ simulacro: quæ & isis est conueniunt calciamenta ex palmaceis foliis intexta. cū ob alia. tū quia
 in ægypto larga palmarum copia. ubi religiose hæc dea adoratur. apud plinium nulla mentio est qd
 palmarum folia fuerint in usu calcerum. qui ea tantum scribit in usu esse ad funes uitiliumq; nexus &
 capitum umbracula: ubi uitilia quæ dictio pliniana est significatur omnia aduinciendum: ligandūq;
 accommodata. lego apud ecclesiasticos scriptores maximeq; apud Hieronymum quod paulus ana
 chorita foliis palmarum contextis uestiebatur. Eratq; illi uestis palmacia. Herodotus dixit sacerdotes
 ægypti calceos papiraceos gestare: non palmaceos. Verum enim uero Lucius noster sibi ipsi concors
 est & congruens: qui in secundo huiusce operis uolumine baxas palmeas dedit ægyptio prophetæ:
 & nunc ipsi ægyptiorum deæ dat soleas palmarum foliis consuetas ut intelligamus id genus calcia
 menti prope peculiare esse in cerimonia ægyptiorum. præterea præcos palmarum foliis scriptitasse
 constat. unde φοιπικια γραμματα. id est litteræ dicebantur phœnicia φοιπιξ enim græce palma.
Pphœnicia littere Quidam phœnicia dici τα γραμματα. id est litteras autumant a phœnice cadmo siue Agenore lit
 terarum inuentore. uidentur autem palmacei calcei deæ congruenter aptari ne quid scilicet Mortici
 num eius membra pollueret. sic apud Marcianum calceos ex papyro subligat phronesis philologia.
 quod autem palma dicatur arbor uictrix fitq; i certaminibus symbolum uictoriæ sciunt omnes causā
 plutarchus. Aristoteles Gellius cæteri tradiderunt. quoniam scilicet ponderi non succumbit: neq; de
 orsum flectitur: sed aduersus pondus refurgit recuruaturq; quale est uictoris ingenium quod urgenti
 bus præmentibusq; nō cedit. SPrans arabiaæ fœlicia gemina. Legi potest arabiaæ fœlicis germina: nā
 cum triplicem arabia plinius ptolomeus cæteri q; describunt: illa est memoratissima. q̄ græco cogno
 mine eudemon latino fœlix siue beata nuncupatur: q̄ teste strabone aromatifera ē. q̄ ut tradit plinius
 germina odoratissima progenerat: & quāuis cassiam cinnamomumq; nō fuerat. tamē fœlix appellat
 idē plinius peculiaria arabiaæ germina percenset in. xii. COMMota luci. respōsio lunæ ad Apuleium
 mysticoterā. qua euidenter ostendit unū eē numē nominibus pluribus cultū nominatūq;. luci casus
 est saluatorius qui uocatiuus dicit alloq; n. Luciu Apuleiū. RERū natura parens: Natura qua dicitur
 nata eē oīa a nascendo nomē accepit: q̄ nihil aliud eē credit q̄ deus. qd & Lactātius refert in secundo:
 sed Seneca planius id explicatiuusq; demonstrat libro. iiii. de beneficiis cuius uerba subieci q̄ sūt hæc
 natura inqt hoc mihi præstat nō itelligis te cū hoc dicis mutare nomē deo. qd. n. aliud ē natura q̄ deus
 & diuina ratio toti mūdo & partibus eius inserta. quotiēs uoles tibi licet aliter hūc auctore rerū nostra
 rū cōpellare. & iouē rite dices & tonantem & statorem. eundem si fatum dixeris nō mentieris. cum fa
 tum nihil aliud sit q̄ senes implexa causarum. ille est prima omnium causa: ex qua cæteræ pendent
 quæcunq; uoles illi nomina proprie aptabis uim aliquam effectumque celestium continentia. Tot
 appellationes eius possunt esse. quot munera ergo nihil agis in gratissime mortalium q̄ negas te deo

VNDECIMVS

debere: sed naturæ quia nec natura sine deo est: nec deus sine natura: sed idē est utrūq; : haftenus Seneca: cuius auctoritate fulcimur: ut numerosis appellationibus deum siue deam hanc de qua loquimur appellemus. cū nihil referat utrūq; nomini bus masculinis an foeminiis rerū natura nūcuperur: Quonia ut supra exposui breuiter dii oēs sunt ἀσθεροθηλειοι. Idest masculofoemini. ita possumus p unā rē utrūq; intelligere. Plinius noster ubiq; librorū naturā rerū parentē & magistrā appellat quā & deum opificē oīum intelligi uult. ELEMentorū oīum domina: Initia rerū esse tria arbitrat Pl

inicia rerum tria.

elementorum omnium domia: sæculorum progenies inicialis: summa numinū: regina manium: prima cæli tum deorum. dearumq; facies uniformis: quæ cæli luminoso culmina: maris salubria flamina: inferum deplorata silentia: nutibus meis dispenso: cuius numen unicum: multiformi specie: ritu uario: nomine multiiugo totus ueneratur orbis. Inde primigenii phryges

to. Deum & materiā: rerūq; formas quas Ideas uocat: Deus arti fex cōformat uniuersa ex materia: hinc prima elementa eē pro-

genita. ignē & aquā memorauit INicialis: primordialis originalis diuus Augustinus i. xi. De ciuitate dei. nō est inquit mundus factus in tempore sed cū tempore ante mundū nullum est tempus: & ut auctor est Trimegistus

receptaculum temporis est mūdus. SVMma numinū. Maxima deorū. REGIna manium. Proserpina nominatur quæ dea est defunctorū. DEORū dearūq; facies: hinc euidenter ostēditur deos omnis & deas ad unū referri: qui fabricator rerū uariis nominibus deorū & dearū tā figmentis poeticis q̄ philosophicis rationibus colatur. Quod & Valerius foranus duobus his uersibus scitissime complexus est. Iuppiter omnipotens regū Rex ipse deusq; progenitor genitrixq; deum. Deus unus & omnis: hos uersus. M. Varro in hanc sententiā exposuit. In libro quē inscripsit de cultu deorū: & diuus Augustinus identidem citat pro testimonio. DEPLORata silentia: Vbi homo in familia proserpinæ esse cœpit: & loca manium silentiosa in habitare actum est deploratur in eternū reditus. Illinc negat redire quēq; illic est fletus & stridor dentium: ut auctor ē diuus Augustinus i libello de Triplici habitaculo in inferno flāmiu homo principalia duo sunt tormenta: frigus intolerabile. & calor ignis inextinguibilis. Sacra scriptura gehenam uocat. ubi dolor sine remedio: pœna sine fine & omnium rerū desperatio est. NVTIbus meis. Quid est numen. nisi dei nutus ac potestas. M. Varro. numen dicunt esse iperium ab nutu. MVLtiformi specie. Cum deus sit. ἀσθεροθηλειοι καὶ ἀρητοιοι καὶ ἀκατωποματοιοι. incorporeus indicibilis innominabilis. Scienter & prudenter existimantur facere iudei qui sola mente. unum tantum numen intelligunt prophanos existimantes: qui deorum imagines mortalibus materiis in species hominum effingant: itaq; nulla simulachra deorum in suis templis sunt. & ex præscripto legis moysaycæ nefas est simulachrum dei nedum hominis non solum in templo sed neq; in prophano loco collocare. auctores. Cor. Tacitus & iosephus: quod & in pentateucho copiose explicatur. Cn. Pompeius Domitis iudeis templum hierosolymorum illud famigeratum iure uictoriæ ingressus uulgauit nullam intus dei effigiem esse. uacua sedem & inania arcana. cōtra ægyptii sub effigie animalium plurimorum deos non tam uenerantur q̄ infamant. Nāque ut inquit. M. Varro & renarrat diuus Augustinus. Qui primi populis instituerunt simulachra Deorū Metum demperunt errorem addiderunt. DE uario cultu deorum simulacrisq; multiformibus & nominibus. quibus coluntur apud uarias nationes scitent uolumina scriptorū. & suo loco singillatim annotabitur. MVLtiiiugo noie: multis uariisq; nominibus. est enī deus unus noia plura. PRIMigenii phryges: Ex historia remotiore sumptū: ut phryges primigenii: siue primi mortalium nūcuntur: nam psametichus rex ægypti Cupidus noscendi quinā primi hoīum extitissent: huiusmodi rē cōminiscitur pueros duos recens natos tradit pastori educādos: iubens neminē corā eis uocē ullā edere. solitaria in casa Ambos relinquere: eisdē in tēpore capras admoueri: quarū lacte nutrentur. pre-

Deo un⁹ & omnis

Duo tormenta in inferno Gehēna Numen. Deus ino mialib⁹. Apd iudeos nullū dei simulacrum.

Historia de phrygibus primigenis.

Beccus panis.

Egyptii primi hominum.

Fruges p phryges.

rea iussit diligēter obseruari quā uocē primā ederēt: itaq; ex acto biēnio: cū pastor qui pueroū nutricationē susceperat accedēs ad casam ianuā repāderet Ambo infantes clamare cœperunt Becchus. qd̄ primo audiēs pastor obtinuit. cū uero crebrius adeūti & obseruāti idē uerbū ab infantibus ingeretur rē domino indicat: ei usq; iussu pueros exhibet: quos cū & ipse psammetichus audisset: uestigauit qui nā hoies beccus quidpiā appellarent: hoc curiosē perquirens cōperit phrygas sic panē appellare: quo argumento confutati ægyptii phrygas primigenios primosq; hoīum & se ipsis priores extitisse concesserunt: cum ante psametichum persuasissimum habuissent omnium hominum se primos extitisse: historiae auctor herodotus in secūdo. De ægyptiis dixit Lucianus. αι γυπτιοι λεγοιται πρωτοι των αρωρωπων. apud Trogum explicatur luculenta contentio inter scytas & ægyptios de generis uetustate: qua scythæ antiquiores censentur. Claudianus scribens in eutropium uetustatis & historiae phrygum meminit his uersibus Dat cuncta uetustas principium phrygibus: nec rerum ægyptius ulcera restitit humani postquam puer uberis expars: in phrygiam primum laxauit murmura uocem. Ennius Teste. M. Tullio fruges dicebat non phryges & purrum non pyrthum: nec enim antiqui græcam litteram adhibebant. nunc & phryges & pyrthum aurium causa dicimus.

LIBER

Pesinuntica. **Dea uñ** **PESINuntica:** In phrygia oppidum est: quod pesinuntium appellatum ferunt: a simulachro deæ cybeles: cœlitus lapso in eum locum. nam. πρῆσις ἴψι. græce dicitur: quod cadere nos dicimus: alii nomen hoc loco inditum esse tradunt: quia per multi illic utrinq; ceciderunt: pugna inter illum phryga & tantalum lydum commissa: auctores herodianus: & Amianus Marcellinus. Ad pesinunta colebatur orgia matris magnæ. quam & ideam uocant. & uetusta eiusdem delubra conspiciabantur. Vnde pesinuntia dea dicta: cuius simulachrum ex hoc oppido bello punico secūdo carmine sibyllino mouente Romam trāslatum est: & per Scipionem nasicam qui optimus a senatu iudicatus. hospitio rite receptum est. pesinuntis oppidi: & pesinuntia deæ meminit Strabo his uerbis: pesin^o emporium est eorum qui in hac regione sunt: & templum maximum habet magnæ uenerationis matris deum: quam anginistam uocant. **DOM** In matrem. **Lege Deum** pro deorum. **AVT** Ochothones. Epitheton perpetuum atticorum: ut autochthones dicatur: quasi indigenæ: & in eodem nati solo: quod incolant: eiusdemq; terræ primi cultores. non enim aduenæ sunt attici: neq; passim collecta colluies Originem Vrbi dedit: Sed ut historici tradunt: quæ illis sedes eadē origo est: & ut utar uerbis. **M. Tullij** Vrbs atheniensium uetustate ea est ut ipsa ex se se suos ciues genuisse dicatur: & eorum eadem terra parens alrix fuisse dicatur. De autochthonibus scripsimus copiosius: in primo commentario. In epistolis ad atticum decenter dicitur. αὐτοχθόν in homine urbanitas pro ingenta & natia: non autem insitua & alienigena. Illud adde quod refert Suidas in ætymologico autochthonas dici præter athenienses: arcadas quoq; & eginetas. **CECRO** Piam Mineruam: Athenienses attico uocabulo notissimo. athenam uocant Mineruam. ex cuius nomine athenæ nuncupatæ. Cecropia uero cognominatur a cecrope rege: qui primus multitudinem in ciuitates. xii. digessit a cuius noie Cecropidæ nominantur: & cecropia regio nominata: quem græci diphien cognominant: noftri geminum: quia primus marem sceminae matrimonio iunxit: uel q̄ cum esset ægyptius utraq; linguam caluerit: græcam & ægyptiacam. primus cecrops bouē imolans. Iouem appellauit: Auctores Strabbo. Trogus Eusebius. **FLV** ctuantes Cyprii spectanda est huiusce scriptoris in rebus omnibus elegantia: & in epithetis apponendis mira solertia: cū unicuiq; quod suū est scienter minus nec decenter apponit: a quo ut primigenii phryges. & autochthones attici significanter & proprie atque ex prætorum doctrina nuncupati: Ita & Cyprii fluctuantes optimo Conuenientissimoq; epitheto dicuntur: cum sint populi insulari: & omnis insula mari circūflua & maritimis fluctibus sit obnoxia. fuit quondam Cyprus nouem regnorum sedes in cilicio mari sita: Vbi int̄ cetera urbs est paphos in dyta Delubro ueneris claro: per indigenas aduenasq;: quam paphiam cognominant: qd̄ numen est Cypriorum peculiare. Simulachrum paphiæ ueneris non effigie humana Colitur. sed cōtinuus est orbis latiore initio tenuem in ambitum: metæ modo exurgens. cur autem hac forma colatur: ratio in obscuro est: ut refert Cornelius Tacitus. Præterea Cyprus ut docet Origenes in Omellis canticorum appellatur Vua florens & uirgulti species est ferentis quendam fructum floridum habentē uim excafactoriam. Fuit & Romæ uicus nomine Cyprius ex eo dictus: q̄ ibi Sabini bono omine confederunt nam cyprum Sabine bonum dicunt: ut refert Marcus Varro. **CRETES** sagittiferi. cretam quam homerus hecatompolim a numero centum ciuitatum appellat: quā a temperie Cæli macaron neson. i. beatam insulam dixere: nobilitatur usu sagittarum: nec peritia sagittariorum orientis populis: qui sagittis bella conficiunt postponitur: Lucanus. nec eo is peior cortina sagittis Plinius in. xvi. ait q̄ præcipuus sagittarum usus i creta bellatores suos præcipitauit. De hac Solinus creta prima potuit remis & sagittis: & ut auctor est Strabo in. x. cretenses nauigandi principatum tenuerunt unde uetus prouerbium inuulgatum est de eo qui quod optime nouit id se ignorare & fugere diffimulat. cres nescit pelagus. græce dicitur. οκρησ τηρ θαλατταρ & cum cretenses fuerint impostores ac mendaces qui ab epimenide dicuntur. κρητες ἀει ψευσταί. factum est alterum prouerbium. κρητις εἰς: quo utimur ad mendaces fallacesq;: **Quin** etiam creta una est ex tribus illis nationibus: propter quas exiit illud. τρία καππα κακιστα **Tria** Cappapeffima uidelicet cappadocia/ Creta ciliicia. cuius rei supra quoq; commemorimus. **DICTY** nam Dianam: Cretes dianam religiosissime uenerantur britomartem gentiliter nominantes: quod sermone nostro sonat uirginem dulcē. eandem & dictynam cognominant propterea q̄ retia inuenerit quæ græce dicitur δίκτυα. scribit Diodorus in. vi. bibliotheca. Dictynam ex Ioue genitam: in creta consuetudine Dianæ familiarissime usam esse. quæ res causam præbuit ut quidam dictynam dianamq; eandem esse existimarent. callimachus autumat dictynam a retibus piscatoriis denominatam: intra quæ fugiens euaserit uolentiam Minois regis: ex libidinis causa insequentis. Tibullus perq; suas impune finit dictyna sagittas. De templo dictynæ mentio quoq; est apud Strabonem. **SICVL** trilingues: Queritur cur Trilingues siculos appellauerit: quidā exponūt quasi dolosos & fraudulentos: quos & bilingues dicimus: si culos enī acumine pallere cōstat atq; uasticia: quos Maternus bono epitheto acutos appellat. græci quoq;

VNDECIMVS

ei quoq; usurpāt hoc uerbum σικελιζειν pro eo quod ἐπιπρομηθεύει δαι. id est nequiter agere & pra Sichelizei.
ue. ego uero itelligo Trilingues dici quia tribus linguis: græca & latina & sicula loquebatur: quis nec
latina nec græca satis bene uterent: quod & sentit pedius Ascius in expositōe uerrinar: & Plautus
signat cū ait Tibi sexcēti logiatici nullū siculū accēperis: sicilissitare plautinū uerbū ē. quod significat si Sicilifita-
cule loqui. Diuus Hieronymus uocat hominē pentaglotō. i. quinque linguē. qui oībus quinque græ re.
cor: linguis loqueretur. STYgiā proserpinā. In sicilia ex ennessū nemore qui locus quod in media Pētaglot-

stigiam proserpinam. nam eleusini uetustam deam Ce
rerem. Iunonem alii. Alii Bellonam. Alii Hecaten. Ra
mnusiam alii: & qui nascentis dei solis inchoantibus
illustrantur radiis ethiopes: Arii: Prisca: doctrina

ē insula situs umbilicus siciliæ no
minatur. rapta ē proserpina a sty
gio plutone: quē orcū dicunt. M. Libera p
Tullius i oratiōe de signis tradit i serpina:
sulā siciliā totā eē cereri ac proser-
pinæ cōsecratā quā & liberā uocat
nā & natas eē has i his locis deas

& fruges in ea terra primū repertas arbitrantur. Syracusani festos dies anniuersarios agūt eo in loco
quo ditē patrē ferūt penetrasse sub terras a pserpiæ raptu abreptāq; secū asportasse. ELĒVini cererē:
hoc paulo ante explicatum ē & supra ab Apuleio Eleusis dicta Atticæ sacrariū. Pōponius mela In at
thide eleusin cereri cōsecrata. IUNONē alii. ut famii: quā i insula iunonis sacra celebrātur. Bello

nam. Soror est martis. Carminibus poeticis iclytā: quā ut inquit Augustinus. ita iungūt marti: ut ue
nerem uulcano. neptuno salatiam: a bello cui præest bellōa nūcupata: ut a pomis pomona: a bobus
dea bobona. HECATEN. De hac diximus suo loco: de qua & Virgilius tergeminaq; hecaten. tria uir
ginis ora Dianæ: a numerosa effigie & potestate hecaten dici tradunt: quia græce εκατοῦ centū. or
pheus in argonauticis figmento poetico tradit hecaten esse tricipitem. id est tria capita habere unū
equinum alterum caninum tertium humanum. unde a poetis tergemina: & triformis dici creditur.
Lego apud scriptores græcos morem fuisse ut singulis mensibus diuites offerrent hecate panes &
alia quædam quæ a pauperibus corripiebantur. RHANNUSIAM alii. Rhanus pagus est atticæ: siue
ciuitas parua quidē: illustris tū teste pōponio mela q; in ea fanū est amphiarai: & phidiaca nemesis.

MIROR phidiacam nemesin dici a mela quā fecerit agoracritus patrius phidiæ discipulus: nisi forte
ideo phidiacā dixit: quia phidias pleraq; e iuis operibus nomini agoracriti donasse fertur. NARRāt
auctores rem dignam memoratu. quemadmodum scilicet Agoracritus Et alcamenes ambo phi-
diæ discipuli Certauere inter se In Venere facienda: Vicitque Alcamenes non opere sed suffragiis
atheniensium: qui alcameni ciui suo contra peregrinum fauerunt. quare Agoracritus ea lege Signū
suum uendidisse traditur ne athenis esset & appellasse nemesin. Id positum est Rhannunte quod

Mar. Varro omnibus signis prætulit: unde Nemesis Rhannusia nuncupata Catullo Ouidio poeticq; Nemesis.
cæteris. De qua intelligi uoluit & Lucanus illo uersu: & tumidis infesta collit qua numina Rhanus.

est autem. Nemesi s ultrix faciorum impiorū bonorūq; pmiatrix arbitra regē regina causarū: quā theo
logi ueteres fingentes iusticiæ filiam ex abdita quadam æternitate tradunt omnia despectare terre
na: pinas ideo illi fabulosa uetustas aptauit: ut adesse uelocitate uolucris cunctis existimetur: eidē gu
bernaculum dedit & rotā subdidit: ut uniuersitatem regere per etementa discurrens omnia nō igno
retur. Macrobius nemesin contra superbiam coli esseq; solis potestatem arbitratur: cuius ista natura
est. ut fulgentia obscurat: & quæ sunt in obscuro illuminet: sic & nemesis nūc erectas mentium hu
manarū: ceruices opprimit & eneruat. nunc bonos ab imo suscitans ad bene uiuendum extollit. ean
dem uocat adraffiam de qua est prouerbium ἀλαστέα μὲν εἶσιν. de his qui primo fortunati: po

stremo infortunis p̄muntur. Martianus nemesin fortunam esse sentit: quam & sortem & tychem &
nortiam uocant. Plinius in. xi. prodidit post aurem dextram locum eē nemefios quæ dea inquit lati
nū nomen ne in capitolio quidem inuenit. Idem in. xxviii. alii grecam nemesin iuocates. cuius ob id
Romæ simulacrū i capitolio ē quāuis latinum nomē non sit. cū sit hæc dea: ut diximus ultrix i proba
rū. & superborū castigatrix merito ita ait apud Aufoniū: punio sic perfas uaniloquos nemesis. de hac ē
& illud Catullianū ne pœnas nemesis reposcat a te est uehemens dea ledere hanc caueto. est & altegē
apud græcos prouerbiū cuius mentio sit apud suidam: μεμείσιστο παραποδασ βαίρει. id est nemesis
iuxta pedes graditur: quo significatur fontes celeriter punire. a dea nemefi: quæ græcis uocabulis dici
tur. μεμείσιστο δίκη ὑβρίστο φθοροστο τυχῆ. græci uocant nemesin ἀλαζοῦρον τιμωρον. id est super
borum ultricem. RADII ethiopes: De ethiopibus nota sunt omnia: & affatim scripsi in primo com
mentario: qui nascenti soli subiecti sunt: Homerus bipartitos appellat: super quo longa est Strabonis
diferatio. Illud adde. Quod cum ethiopibus nigricia sit ingenita natiuaq; & consequenter inelui
bilis: factum est prouerbium αἰθιωπασ μηκωρ. id est æthiopem purgans de hominibus in cassum Prouer
laborantibus. Nam ut inquit propheta neq; æthiops mutare potest pellem suam: neq; pardus macu
bium. las extat eopia fabella super æthiopsis emptore: cuius colorem nullis lauacris nullis purgationis me
Ethiopē
medicamibus potuit immutare. ex quo admōemur uitia naturalia tolli pœnitus nō posse. ARIIq; lauas.
Plinius in. vi. arios post idiam populos celebrat de quibus & Strabo. in. xv. paropamisfidis ad occiden
tem arii adiacent: Arii parthi. hinc ariana dicta ariorum regio quam post indiam collocant. Arii.

LIBER

Egyptus mater artium. POLlentes ægyptii. Auctores agminatim & cōcorditer ægyptios dicūt diuinæ reꝝ omnīū cōscioꝝ extitisse. a Macrobio ægyptus mater artium appellatur: ab ægyptiis græci disciplinas oīs mutuati sūt. Pythagorā: Platonē cæteraq; lumina doctrinæ petiisse ægyptias disciplinas atq; ibi a sacerdotibus ceremoniarū arcana mysteria didicisse: memoriæ proditū est. Nō nulli putauerunt Platonē quādo perrexit in ægyptū hieremiā audisse prophetas: scripturasq; propheticas in eadem peregrinatione perlegisse: quod & diuus Augustinus credit in libris de doctrina christiana. mox in opere serio de ciuitate dei scribens cōputata diligenter temporatiōe cōstanter affirmat Platonem hieremiæ audistorem esse nō potuisse multis annis ante de fūcti. Annotat Amianus Marcellinus quod Annoratu dignū ē tā tā fuisse auctoritatē doctrinæ alexandriæ: quæ ægypti ciuitas est clarissima: ut medico ad cōmēdādā artē pro omni experimēto sufficeret dicere se alexandriæ esse eruditū. REGinā Isidē. Diodorus Eusebius: cæteri tradūt Isidē & osirim maxima esse numina: & cōmūia: ægyptiorū & solem quidē osirim. lunam uero isin significare: quæ uocabula si quis ad latinā linguā tranſferat osiris dici pōt multioculus: isis uero prisca siue antiqua interpretat: neq; id abre: nā radios suos sol quasi multos oculos rebus imittit: luna uero prisca sempiternaq; ē: isin naturā reꝝ esse petiti interpretatur: ILLVcescit dies: Quo scilicet exuto a finali cōtio in pristinū hominē reformaberis. EX ista nocte nascetur: tāq; nox sit mater diei: & dies noctis partus: & enim noctē die priorē eē autumant legimus apud Cæsare gallos spacia oīs temporis: nō numero dieꝝ finire. sed noctiū: qui dies natales & mensium & annorū incia sic obseruant: ut noctē dies subsequatur. SEDatis hybernis tempestatibus: signat diem hunc fuisse uernum: quo isiacā mysteria celebrantur: uel enim ut inquit Plinius aperit nauigantibus maria: quæ hiberno tempore hyemant: & seuitia tempestatum concluduntur: fortassis denotantur hilaria: sic enim appellant diem ad octauum calendas Aprilis: quo primum tempore sol diem longiorem nocte præterdit: quo leticiæ celebratur exordium. & tunc isidis luctus ex ægyptia religione uertitur in læticiam. RVDem carinam: Nouū nauigiū nec dū undis assuetum. signat aut solitos sacerdotes quot annis die isiacæ ceremoniæ dedicare nouam carinam pelago iam nauigabili facto: cum sedatæ essent tempestatē uerna temperie. apud ægyptios nauis est quædam nomine baris: quæ a græcis epibathra nominatur: qua corpora per paludem acherusiam a portitore uehuntur: cui nomen est Caron. apud athenienses. quot annis quoq; ut docet Plato: in phedone. nauis in delon insulam mittebatur spectaculi cuiuspiā cā: quæ donec perueniret in delon & rursus athenas reuerteretur ex delo: neminem eo tempore publice necabant. Fortassis autē hæc nauis dedicabatur a corinthiis i Isidis memoriā: quā nauigio usam eē cōstat. de quo Lactātius hæc in primo. certus dies habetur i festis quo isidis nauigiū celebrat: q̄ res docet nō tranasse illā sed nauigasse. COMmeatus: sicut primitiæ frugū dis dicātur: ita primitiæ nauigationis a sacerdotibus Isidis libabāt In dedicatiōe ty ruculæ nauis: ut. si ire ac redire fœliciter nauibus possent: nā cōmeatus hoc i loco significat irionē nauis ipsamq; nauigationē: a cōmeādo. sic cæsar i cōmētariis duobus cōmeatibus exercitū reportare cōstituit: idē paulo post prioris cōmeatus expositis militibus. PROphana. Irreligiosa. hæc duo ueluti cōtraria opponuntur religiosus & prophanus. ut prophanos itelligas dici nō tā detestabiles sicut uulgo usurpatur q̄ eos qui iacris iniciati nō sint: quos seculares ex idiotismo uernaculæ linguæ nūcupamus: sic & seruius exposuit illud Maronianū procul o. pcul este prophani. i. qui nō estis iniciati. ego & cæteri: q̄ nō sumus iniciati ceremoniis dici nō absurde possumus prophai: quasi procul a phano. i. a templo. & ceremoniis: cuius cultores sūt religiosi. Prophanū id dicit auctore festo qd nō ē sanctū. Plautus sanctū an prophanū habeas parupenditur. INprocinctu: Apparatu procincta classis dicebatur cum exercitus erat paratus. cōfesti pugnaturus. A. Gellius classē p̄cictā extra p̄oerū. i. exercitū armatū uidere religio est. Vnū accepimus esse testamētoꝝ genus: qd i procinctu dicebatur: cū uiri ad plū faciē dū in aciē uocabātur. Sistro. Crepitaculū intelligit Isiacū: quod sacerdotes in pōpa sacrorū manu gestabant. unde sistrati dicti Martialis linigeri fugiūt calui sistrataq; turba. Ipsa quoq; Isis figurat: cū sistro ut diximus. olim quidā cū rasisset caput & habitu Isiacō eēt indutus: sumpsit & sistrum: idq; instar sacerdotis cōcutiens fefellit euasitq; impēdens infortunium. INCONtanter: sine cunctatione & mora.

VNDECIMVS

CONTinuare. Imperātis ē uerbū. VOLentia fretus. Volūtate mea cōsifus: Volentia enī a uolendo dicta: sicut a ualeo ualētia. Alterū p uolūtate: alterū p fortitudine accipit. Titinius sapiētia gubernator nauē torquet nō ualētia. OSCVlabundus. osculās. TEptinus exuo. Ego iqt Isis cōfestim tibi detraham hoc asini coriū: q̄ bellua mihi iā pridē detestabilis est: pōt legi exue ut sit iperātis uerbū. qd' magis quadrat: cū antecēdētibus subsequētibusq;. EODē momēto. Deus ubiq; locorū p̄sens est: ubiq; totus nec dū ad unū accedit ab altero recedēs. Dogmati christiano quadrat illud poeticū. Deū nāq; ire p oēs terrasq; tractusq; maris. cæliq; p̄fundū: poterat ergo dea eodē momēdo Luciū monere quid facto opus foret. & sacerdotē istruere qd' facere deberet. CONstricti. Coarctati densatq;: ex frequētia. SEquius. In deteriore parte.

Volētia.
Valentia

cōtinuare pōpā meā: uolentia fretus: & de proxio clemēter: uelut manū sacerdotis osculabūndus rosis decerpis: pessimæ mihiq; detestabilis iā dudū beluæ istius corio te protinus exuo: nec qcq; reꝝ meꝝ reformides: ut arduū: nā hoc eodē momēto: quo tibi uenio: simul & tibi p̄sens: quæ sūt cōsequētia sacerdoti meo p quietē faciēda p̄cipio: meo iussu tibi cōstricti cōitatus decedēt populi: nec iter hylares cerimonias: & festiua spectacula: quisq; de formen istā quā geris: faciē phorrescet: uel figuram tuā repēte mutatā sequius iter p̄tatus aliquis maligne criminabitur. Plane memineris: & penitamēte conditum semper tenebis: mihi reliq; uitæ tuæ curricula ad usq; terminos ultimi spiritus uadata: nec iniuriū: cuius beneficio redieris ad homies: ei totum debere. q̄ uiues. Viues autē beatus: uiues in mea tutela gloriosus: & cū spaciū sæculi tui p̄mēsus ad iferos demearis: ibi quoq; in ipso subterraneo semiroto: me quā uidēs acherōtis tenebris inter lucētē: stygiūq; penetrālibus regnantē: campos elyfos incolens ipse: tibi propiciā frequens adorabis. qd' si sedulis obsequis & religiosis ministeriis: & tenācibus castimoniis numen nostrū

fundū: poterat ergo dea eodē momēdo Luciū monere quid facto opus foret. & sacerdotē istruere qd' facere deberet. CONstricti. Coarctati densatq;: ex frequētia. SEquius. In deteriore parte.

PENIta mente. In intimis p̄cordiis. sic Plautus age q̄so hercle. ut que ex penitis faucibus ab aduerbio penitus uocabulū inclinatū. cuius & cōperatiuo & suplatiui & suplatiui utūt auctores: penitissimos scythas dixit. Au. Gellio. itelligi uolēs extimos ac remotissimos. lōgeq; ab orbe nostro in penitioribus partib' sequestratos. Itidē Sidonius in carmine phalecio. frācorū penitissimas paludes.

Penitamens.

VITAE curricula. Cursum. M. Tullius exiguū nobis uitæ curriculum natura circūscripsit in mēsū gloriæ. NEC iniuriū. Nō ē inq; iniquū: nec iniustū. te uiuere in famulatu meo: cuius beneficio ex asino in hoīem sis reformatus restitutusq;. VADAta. Obstricta mācipata petit autē: ut ifiacus fiat sacerdos in iuraturq; suis cerimonis.

Penitissimus.

nūis. Cuius beneficio. Cū beneficio meo iqt luna reformatus fueris in hoīem: merito mihi debebis dedicabisq; reliquū uitæ. quātūcūq; tibi superit: ut ita uiuas sacerdos meus & in mea tutela cōsecratus.

VIVERE autē. Legēdū ē uiues autē beatus. SVBterraneo semiroto. Hemispheriū itelligit. qd' antipodes incolūt. qd' & iferis assignat: ē autē sensus cū ad iferos ex mortis lege descēderis: ibi me quoq; adorabis: ubi p̄serpina a latinis. p̄sephonē graiis appellat' & ita ostēdit se eadē esse. & lunā & ifidē. & p̄serpinā. & dēiq; rerū naturā: quā multi iugo noīe mortales uenerāt. Cōsimiliter de Ioue scribēs Diuus Augustinus iqt ipse in aethere sit iupiter. ipse in aere iuno. ipse in mari neptunus in iferioribus maris salacia in terra pluto. in terra iferiore p̄serpina in focis domesticis uesta. in fabrorū fornace Vulcāus. in sideribus sol & luna & stellæ & cetera: q̄bus docet deos & deas oīs ad unū deū referri. CAMPOS elyfos. Aīe priorū maxieq; sacerdotū cāpos elyfos incolūt: q̄ sunt apud inferos domicilia beatorū. Secūdū poetas in medio inferorū est elysium suis foelicitatibus plenū. Secūdū philosophos insulæ fortunatæ sunt: quas poetarū carminibus inclyras scimus. & historici dilaudant. Secūdū theologos circa lunare circumlum. Vbi aer purior est & defecator. Dictū elysiu ut grāmatici itēptātur. ἀποθησι λυσεωσ a solutione. nāq; animæ post solutionē uinculi corporei deueniūt in elyfos cāpos: Macrobius p̄tio in somniū cōmētario in sphaera aplane. elyfos cāpos eē tradit: quos puris animis deputatos antiquitas itelligi uoluit. Apud grācos scribitur ἡλυσιον πεδιον elysium cāpū eē ἐρω οἰδικατοὶ ἀυλιζομετα. in quo iusti habitāt. TENācibus castimoniis. Canit poeta in. yi. sacerdotes maxime castos. incolere beatas elysii sedes: illo uerū. Quiq; sacerdotes casti dū uita manebat: cōstat sacerdotes: qui maxima sacra accipiebāt renūciare solitos omnibus rebus. quibus nulla nisi numinū cura remanebat. Herbis etiā qui labant fabulā emasculabātur. & ut auctor est Diuus Hieronymus. in libro ad gerutiā de monogamia. hierocerdotes phāta apud athenas enirat uirū. & eterna debilitate sit castus. est autē hierophanta grāco uocabulo sacerdotis & animi simul adhibeamus. in euangelio cū scriptum sit sunt eunuchi qui se ipsos castrarunt propter regna celorum. Origenes ille magister ecclesiæ incomparabilis se ipsum castrauit. & semet ipso se castrare aggressus est implere: quod uox dominica non historico sed mystico intellectu p̄cipiebat.

Semiro-
tundum
hemi-
spheriū.

Elysiū.

Emasculat
Hierocerdotes
phanta
origenes
uit.

LIBER

PROMerueris. Conciliaueris tibiq; propiciam reddideris. Oratio spiritalis ut inquit Cyprianus deum promeretur. **V**LTRA statuta fato spatia. Sententia philosophica est. praescriptos esse unicuique mortalium ex dispositione fatali uitae terminos: quos non liceat transgredi. legē fati insuperabilem: esse & ineluctabilem: ex quo est illud Tertulliani. fato stat iupiter ipse. & graecus in eam sententiā uersus. hoc idem significat fatum summum exuperat Iouem. Attamē ex uarietate sectarum philosophicarū. traditur p̄ter fatū multa contingere posse: & fata ipsa prorogari. ex quo dogmate exiit illud Virgilianū. atque imota manet fatis

Fato stat deus.

lauinia coniunx attrahere atque moras tantis licet addere rebus. Secundum Aruspinae libros & facta quae tages composuisse dicitur. fata decem annis quadam ratione differri possunt. igitur cū fato ster sua cuique dies. nunc luina pollicetur. se uitam Apuleio prorogaturam. Ultra fati praescriptum. & legem tāq; plus polleat deus q̄ fatale decretum: & liceat deo uitā prorogare mortalibus aduersus fati necessitatem. Con similitur in canonicis scripturis libro quarto regum. Deus addit annos. xv. diebus ezechiae. Videtur hoc i loco signare palingenesiam pythagorae: id est regenerationē: qua post exacta curricula animae reuocantur ad uitam. aliisq; corporibus indute reuiuiscunt. Verū haec omnis quaestio alterius est instituti. Stoici nati

Ezechiae uita prorogata.

promerueris: scies ultra statuta fato tuo spatia: uitam quoq; tibi prorogare mihi tantū licere. Sic oraculi uenerabilis sine prolo: numē iuictū i se recessit: nec mora cū somno protinus absolutus pauore & gaudio. ac dein sudore nimio promixt exurgo: sūmeque mirat̄ deae potētis tā clarā p̄sentiā marino rore resperlus: magnisque iperis eius itētus: monitiōis eius ordinē recolebā. Nec mora: cū noctis atrae fugato nubilo: sol exurgit aureus: & ecce discursu religioso ac profus triumphali: turbulae cōplēt totas plateas tātaque hylaritudine p̄ter peculiarē meā gestire mihi cūcta uidebātur: ut pecua etiā huiuscemodi & totas domos: & ipm diē serena facie gaudere sentirē. Nam & pruinā pridianam: dies apricus ac placidus repente fuerat insecutus: ut canora etiā auiculae prolectante uerno uapore cōcentus suauēs adsonarent: matrem siderū: parentē tēporis: orbisquetotius dominā: blando mulcentes affamine:

Oculi noctuini cōtemplati diuinitatis.

& mori fatis assignant. media omnia fortunae tribuunt. **I**N se recessit. Numen in se ipsum recedit. dum subducitur colloquio oculisq; mortalium. quod i se ipso est. Deus in canonicis scripturis dicitur abscondere faciem cum hominibus cognitionem sui abscondit. Nimirum deus intra penetralia penitissima recedit ad quae nefas est homini penetrare: cuius mens ad cōtemplatum diuinā maiestatis hebetescit: & oculi nostri tanquam noctuini sunt in contuitu fulgoris exuperantissimi. **T**AM

Ex rore pruina. Luscina musica uis.

clarā praesentiam. Sic Virgilius. nec tam praesentes alibi cognoscere diuos. A spectus autem & praesentia fauorem affert. **M**ARINO rore. Supra diximus ex auctoritate procli Platonicī. aquam marinam ad purificationes adhiberi propter igneam portionem. **T**VRBulae complent. Docet quem admodum corinthienses celebrauere pompabiliter festiuitatem isidis solemnem ex ritu uidelicet institutoq; egyptiorum: a quibus graeci pleraq; omnia sunt mutuati. **P**RAETER peculiarem meam. Ultra inquit genuinum gaudium meum & hilaritatem: qua ego gestiebam. cuncta quoq; hilaritudo plena esse uidebantur. **P**ECUA. Pecora brutaq; animantia. **P**RVINAM pridianam. Non absimilis est illa sententia. nocte pluit tota redeunt spectacula mane. ex rore gelido pruinam gigni tradunt Meteorologi: & ut auctor est Aristoteles pruinā fit ex euaporatione hyeme & locis hyemalibus magis q̄ tepidis. In cosmographia inquit Apuleius. huic est Pruinā consimilis si mollicies roris matutinis roribus incanuit. **C**ANORAE auiculae. Intē canoras auiculas cum primis luscinae numerantur. quibus diebus ac noctibus continuis quindecim per uernū tempus garulus est sine intermissu cantus. & in tam patuo corpufculo. tam modulatus editur sonus ut perfecta musicae scientia i hac aue digna miratu conspiciatur. **P**ROlectante. Inuitante ac alliciente. **T**epor enim uernus. & uerna temperies prolectant auiculas ad cōcentus edendos. **M**ATREM syderum. **L**uam intelligit. quae mater syderū genitrix temporum mundi domina merito nūcupatur. cum sit rerum natura. & opifex. **B**LANDO affamine. allocutione & affatu. cantus enim auicularū sermocinatio est: Democritus tradit confuso auium sanguine serpentē gigni. quē quisq; ederit intellecturus sit alitū colloquia. Apollonius thyanus. quo nihil diuinus inter hoies fuit: cū audiret hirundinē canentē dixit in cœtu amicorū eā aliis hirundinibus ea uoce nūciare. asinū prope urbē onustū tritico cecidisse. triticūq; hūmi diffusum. Cuius rei meminit Porphyrius platōicus libro tertio de sacrificiis. Philostratus uero libro quarto refert non hirundinem fuisse sed passerem: cuius uoce ceteri passeruli quasi commoniti post ipsum uolunt tarunt: quod uidens apollonius. ad amicos conuersus passer inquit ille ceteris nunciauit inuentam esse cibum: cū puer quidā frumentū effuderit. quibus uerbis per multi commoti ad hoc uisendum currere compertoq; ut praedixerat Apollonius. cum clamore atq; admiratione summa reueri sunt.

apollonius itelligens colloqui auium.

VNDECIMVS

Quid quod arbores. Plinius & theophrastus arbores bifariam discriminat, in siluestres. s. & urbanae: quae sint siluestres nomine ipso apparet. Urbanae vero dicuntur quae mites fructu aut aliqua dote umbrarum officio humanius iuuat. Antiqui infelices arbores dixerunt: quae fructum non ferunt: felices uero frugiferas siue pomiferas: nunc Lucius noster utrumque genus arborum ait gaudium quasi quoddam demosthenes strasse dulci strepitu foliorum. Umbra contenta. Platanus inter eas arbores numeratur quarum sola ex parte petitur umbra: quando quidem commendatio arboris eius non alia maior est quam solae aestate arcere & ut auctor

quid quod arbores: etiam quae pomifera sobole fecunda quaeque earum tantum umbra contenta: steriles austrinis laxatae flatibus: germine foliorum renidentes: clementi motu brachiorum dulces strepitus obsibilabant: magnoque procellarum sedato fragore: ac turbido fluctuum tumore posito mare quietas alluies temperabat. Caelum autem nubilosa caligine diffecta: nudo sudoreque luminis proprii splendore cadebat: ecce popa magnae paulatim procedunt anteludia: uocibus cuiusque studiis exornata pulcherrime. hic incinctus balteo militem gerebat: illum succinctum chlamyde crepides & uenabula uenatorem fecerant. Alius foccis obauratis indutus serica ueste

est Plini. haec arbor umbram gratia tantum ex alieno petita orbe est.

Austrinis flatibus. Plinius scribit uiuiscetia e terra maritima uento fauonio: quo flate natura animam infert oibus satis. Quibusdam arboribus geminatur geminatio nimia soli ubertate. aut inuitantis caeli uoluptate. & cum cibus arborum sit imber. & tepore geminationes euocentur. merito austrinis flatibus dixit: qui huius est uentus & calidus. arbores laxari. Plinius tamen ait arbores defatiscere. si blandiantur austris. fruges celerius maturescunt: austrinis diebus. RENIDETES. Flores & folia arborum gaudia sunt. tunc se

Fauonius maritus plantarum.

nouas aliasque sunt ostendunt. tunc uariis colorum picturis certamen usque luxuriat: tunc fiunt comosissimae: & capillamentis renidentes: quae prius caluitio deformes ac squalore tristes conspiciantur. CLEMENTI motu. Modico leni blando: sic enim legendum est. non de menti. BRACHIORUM. In corpore arborum ut reliquorum animalium cutis sanguis caro nervi. uena. ossa medulla adipis sunt eisdem pedes. brachia articuli assignantur. OBSIBILABAT. A pre dixit arbores obsibilare: quarum strepitus sibilum imitatur: graeci ψιθυρισμα uocant in arboribus sibilum ac strepitum. TVM ORE POSITO. Signate locutus. sic Virgilius. tum uenti posuere. ALLUIES. Rheumata & aestus intelligit qui bruma & solstitio inanes sunt. qui modici luna noua ad diuidua pleniores ab ea exundant: plena maxime feruent. Inde mitescunt: Alluio nempe iuriscosulti appellant inundationem fluuiorum: qua latens incrementum agris iducitur. CALIGINE DIFECTA. Nebula exhalatio est uaporata quae ortu solis dissipatur: cui serenitas abolitionem infert. nec enim aliud est serenitas. quam aer purgatus caligine & perspicue sincerus. SVDO splendore. Sudum dicunt serenum & liquidum quasi sine udo quale est caelum post pluias. hinc poeta cecinit uerba natae sudum: & in serio opere pro sudum tutilare uident. M. Tullius in epistolis ad Tironem horologium mitti & libros si erit sudum. Inde sudificus dictus boreas: quasi facies sudum. i. serenum: quem Homerus αἰθρη γερνητην uocat. In apologia Lucius noster specula suda dixit. quae udis contraria sunt. CANDIDEBAT. Relucebat a candore dictum uerbum.

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

Arboribus

ECCE: Annotauerunt eruditi hanc particulam apud. M. Tullium. & Virgilium fere semper significare inopinatum: atque improvisum. & subitarium malum. quod non ite apud alios. nam & hic & aliubi saepe signat bonum repentinum. Ouidius. ecce corinna uenit tunica uelata recincta. POMPAE anteludia. Eleganter anteludia popae sacrficalis appellat ea etiam praeludia: quae in huiusmodi spectaculis praemitti solent: quibus oculi spectatorum mirum in modum capiuntur. Apud nos hodieque in pompa ceremoniali quae deo nostro quotannis peculiariter dedicatur solent id genus anteludia praecedere. & oblectationes ludicae uagari in quibus prophetae representantur. alati pueri concinunt foeminarum chorus inducitur pegmata obambulant. & historia iudaica conuiscitur: in qua hic herodem gerit ille reginam fingit. alii satellites regios representant: quo apparatu ludico uenatores. simiae iumenta inducuntur: unde fit ut haec leges pompam omnem nostrae ceremoniae uidere uidear & agnoscere. INCINCTUS balteo. inter anteludia pompae primus praecedebat miles: hoc est histrio militem habitu reddens alius apparatu uenatorio. Venator esse uidebatur. alius uestitu & incessu foeminam mentiebatur. alii alias personas sustinebant. prout deoposcit ludica festiuitas. CREPIDAE. Lego apud auctores semiplotia fuisse calciameta siue soleas di-

Alluio.

Sudum. sudificus.

Anteludia.

Semiplotia.

Copides

Socci.

- gestari tacuisti. Idē in .ix. luxū fœminarū castigās margaritas inquit pedibus: nec crepidarū tatum ob stragulis sed totis focculis addunt. In usu uiroꝝ quoq; focculos auratos fuisse testis est Seneca scribēs Caium Cæsare porrexisse ad osculadū sinistrū pedē Pōpeio pœno ut ita ostēderet focculū auratū margaritisq; distinctū. dixit Plautus in bacchidibus. auro habet foccis suppectū solū. ubi solū significat sola calciamenti & coriū infimū. qd̄ eē solet crassius. sic & apud epigramatistā ponit pictorē sola basiate regū. Itē & mordere luto putre uerūq; solū. MVNdo. Ornatu muliebri. hoc. n. significat mūdus uocabulo notissimo: de quo supra abunde diximus. Adtextis capite crinibus. Qui fœminā representat ī spectaculo sole crines fœmineos subtiliter atrexere: ut capillamētū natiuū: nō insitiuū esse uideatur. Calicēdrū & galericulum dixerūt ueteres comas adulterinas qbus concinniter appositis. & solerter annexis calui fiunt comati. INCessū pfluō. Nō potuit significātius exprimere gradum matronalē q̄ pfluū appellādo. Vndatim enī incedūt matronæ. & fluctuāt. quarū incessus & hac & illac pfluuit. qd̄ specimē fastus ē & mollicia. FOeminā mētiebat. Cyprianus plus illic placet quisq; uirū in fœminā magis fregerit. OCREIS scuto. Arma sunt & militaria: & gladiatoria ocrea qd̄ opponēbat ob crus dicta: sicut a galero galea: ocreas & cristas primi cares inuenerūt. galeā & gladiū lacedemonii. Scuta prerus & acritus iter se bellantes. ab ocrea ocreatus noiatur: nō solū is q̄ ferreas ocreas ī ducit: sed & pelliceas. sic ocreatū uenatorē posuit Oratius illo uersū. In niue lucana dormis ocreatus ut aprū cenē ego. FASCIBUS purpuraq; luderet. Inter ludicras oblectationes & ille quoq; inambulabat. qui magistratū representabat p̄texta purpurea: & licitoribus fasces uirgarū ex more gestantibus: purpurā Sidonius. Cassiodorus recētioreq; scriptores blattā appellāt. NEC qui pallio. Gestamina philosophi. & cynicæ insignia familiæ sunt palliū pera baculus. q̄ multi hac tēpestate palliati barbatiq; incedūt nomē sanctitatis tali habitu usurpātes: ut nō solū philosophi habeātur. sed & deorū cōsiliariū. & cerimoniarū antistites sincerissimi existimēt. cū re uera sint animalia spurca. & probra cū ipostores sint mali & maliciosi nulla re prorsus bōa digni: foris tristes domi dissoluti: uestitu philosophi & sancti moribus spurcissimi. fronti nulla fides: nō barbæ nō pallio fordibusq; affectatis credēdū est: Olim qd̄ huic loco conuenit: ad herodē atticū adiit palliatus quispiā. & crinitus barbaq; prope usq; ad pubē porecta ac petiit æs sibi dari ad panes emendos. Tum Herodes interrogat quis nā esset: atq; ille uultū sonituq; nocis obiurgatorio philosophū se esse dicit. mirari quoq; addit. cur quærēdū putasset. quod uideret: tunc herodes uocē illam memorabilē protulit. Video inqt barbā & palliū philosophū adhuc nō uideo. Oratius barbam philosophi nō sine mordacitate satyrica sapientē appellat in sermonibus tanq̄ barba sapientē faciat & philosophū. sic enī inquit apud illum Damasippus. solatus iussit sapientem pascere barbam. Idē illudē barbatus philosophos dixit. uellunt tibi barbam lasciui pueri: barbatos quoq; magistros poetæ uocitant sapientes. & sanctos. palliata mendicabula Lucius noster decenter appellat quosdā qui palliotenus philosophos imitantur: sordidi prorsus: & iperiti Diogenes inter Perianū. si cynico petulans barbā nonaria uellat. Consimile est & illud Sidonii apollinaris. q̄ cynici per menta feri rugosaq; colla rupit odoratā redolenti forcipe barbam. Quod autē baculus & pera sit supellex philosophorū & maxime cynicorū ostendit Lucius noster scribens in floridis. qd̄ crates philosophus perā cū baculo & palliū humi posuerit: eāq; suppellectilem sibi esse professus sit. Item in apologia docet peram & baculū philosophis cynicis. hoc esse quod regibus diadema quod pontificibus galerū. Diogenes baculo uice sceptri gloriabatur. Sidonius quoq; apollinaris libro. ix. epistolarū. non cesariem inqt pascere neq; pallio aut claua ueluti sophisticis insignibus gloriari. Posuit autē Sidonius clauam: pro baculo propterea q̄ Hercules quē sectæ cynicæ auctorē ferūt claua & leonina pelle usus est de quo dictum est. Neq; una pelle uestitior neq; uno baculo comitator. BAXEÆ. Dicuntur crepidæ & calciamina philosophica uocabulo minime protrito minimeq; triuiali quod apud scriptorem alium non temere reperias. Idem in floridis loquens de calciatu philosophico sic inquit uestē de terna emere baxeas istas de futerna præstinare. Itē in secundo huius operis uolumine dixit propheta tam palmeis baxeis pedes indutum esse. ex hac Apuleiana doctrina cum plautum iam pridem profiteret correxi opinor rectissime mendosam dictionē ex menechmis. Vbi sic passim legitur. quis iste est peniculus qui extergetur bexē. Ego fidenter & plausibiliter monui ut in locum bexē. quod uocabulum est cassum & nihili substitueretur baxeæ. dictio uestis & ad sententiā Plautinam mire faciens: nam alludens ad nomen peniculi quod genus spongiæ est: quo baxeæ idest calciamenta hodieq; exterguntur. festiuiter dixit ex persona menechmi ignorantis peniculum parasitum nō noui inqt alium peniculum. q̄ illum quo calcei exterguntur fiuntq; nitidiores puluere deterfo. intelligens spongiā: quæ peniculus uocatur & est inter cæteras mollissima: de qua Plinius copiosissime in. xxxi.

VNDECIMVS

HIRCINO barbicio. Hircina barba porrecta scilicet & promissa ad similitudinē barbæ hircorum: quos Hircinū barbigeros esse conspicimus. plautus in pseudolo heus tu qui cum hircina stas barba responde qđ barbitiū. rogo. pili uiris crescunt plinio teste maxime in capite mox in barba recisi non ut herbæ ab cætera inci sura augentur sed ab radice exeunt. oīum caprarū mento dependet uillus quē aruncū uocant: hoc si quis apprensam ex grege unā trahat. cæteræ stupentes spectant. eos autē qui philosophi uideri uolūt barbatos conspicamur barba ad pubē usq; porrecta. tāq; barbitiū illud faciat sapientē: uerū nō oīs bar-

& hircino barbicio philosophum fingeret. Nec qui di- uersis arundinibus. Alter aucupem cum uisco; alter pi scatorē cū hamo iduceret. Vidi & ursā māsuē: cultu ma trōali sella uehebatur. & simiā pileo textili; crocociisq; phrygiis catamiti pastoris specie; aureum gestantem poculum; & asinum pinnis adglutiatis ad ambulante cuidam seni debili; ut illum quidem Belleropontem. hunc autem diceres Pegasum. tamen rideres utrun- que. Inter has obligationes ludicras popularium quæ passim uagabantur; iam sospitatrix deæ peculiaris.

batus est sanctus: nō oīs discalciatus integer. deniq; nō oīs cū sacer dotali ueste est sacerdos cum sæpe sub tali habitu flagiciosissimi ne- quissimiq; delitescant: de quibus dici potest dolosi hoīes dolosa ue stimenta; proinde Hieronymus salubriter præcipit Eustochio: ut uiros illos fugiat quorū sceminei sunt crines; & hircorū barba nigre palliū & nudi impatientia frigoris pedes. CVM filco. Lege cū uisco obrepit enim miutulus error ui- tio linguæ barbaricæ. D uersis harundinibus. piscatoria & aucu-

Dolosi hoīes do losa uesti- menta.

patoria: namq; harundines. aliæ seruiunt piscatoribus. aliæ aucupibus. plinius in. xvi. utriusq; generis meminit hisce uerbis aucupatoria harundo a panormo laudatissima piscatoria abaritana ex aphrica calami aucupatorii græco uerbo uocantur ixeutæ. CVM hamo. Hamiotas. & hamotrahonas dixit re antiqui piscatores ab hamo. unde hamata numerā captatoris decenter dicta. quæ insidiosa sunt. & hamos imitantur. MANsuem. Mansuetam. sic ueteres loquebantur. ut supra annotauimus. sic & plautus: reddam te ex fera fame mansuem uel ut alii codices habent mansuetem. CVLtu matrona li. spectaculum profus ludicrum. & ridiculum ursam uehi in sella ornata matronali. haud absimile ē illud oratianum. si quis lectica nitidam gestare amet agnam. huic uestem ut gnata paret ancillas pa- ret aurum. Simiam pileo. sæpe & apud nos inter oblectamenta oculorum exhibitæ sunt simiæ uesti- ru & calciatu ludibundæ. quæ maxime hominum imitatrices sunt & parasitæ: cum opere preciū sit ni- hil omittere de simiis. ista produntur. uenatores imitatione calciari gestiunt: ob hoc illi inungunt la- queos uisco. quo oculos oblinūt: & ita capiunt. amant foetus immoderate exultat noua luna: Tristes sunt cornuto & concauo sidere cercopitheci caudas habent: unde & nomen. cynocephali & ipsi sunt in numero simiarum. quibus efferatior natura est: sunt & fatyri mitiores. callitriches. & facie barbam habent: unde a pulchritudine barbicii sic dicti. refert possidonius se uidisse siluam quandam simiis ple- nam: quarum aliæ super arboribus aliæ in terra sederent nonnullæ catulos haberent: & ubera pen- dentia nonnullæ etiam caluæ. quædam herniosæ conspectæ cum risu sunt. de simia ennius simia qđ similis turpissima bestia nobis. græci πιθηκορ dicunt: unde pithecusis insulæ inditum nomen Quidā existimauere a multitudine uidelicet simiarum: ad quem intellectum Ouidianus uersus referri solet colle pithecusas habitantum nomine dictas. uerum plinius in tertio opinionem hanc refellit scribēs pithecusam insulam dici a græcis: non a simiarum multitudine. sed a figulinis doliariorum. græci. n. πιθος dicitur dolium. illic enim doliarii opifices dolia & figulina opera peculiariter conficiebant. & ita Ouidianum carmen ut congruat cū pliniana sententia poterit exponi. ut a nomine habitantum exponas a nomine doliariorum. de hoc tamen opinetur. ut cuiq; libitum erit. prouerbum est apud græcos cuius mensinit & suidas γερων ο πιθηκος ουκ αλισκηται. id est senex simia non capitur.

Aucupa- toria & pi scatoria harundo Hamiote Hamotra honos De simiis Cercopi- thecus. Callitri- ches.

Pithecu- sæ unde.

Doliarii.

CROCOCIIS phrygiis. purior dictio crocotis. sunt enim crocotæ & per diminutionē crocotulæ uestes crocei coloris quarum infectores crocotarii dicuntur. in aulularia incedunt infectores crocotarii. De his supra scripsi. CATamiti pastoris. Dicit simiam crocotula ueste indutam gestasse poculum ad istar Ganimedis. qui catamitus est iouis & pollicitator: quem in cælo aquarium esse fingunt poetæ & græ- co uocabulo hydrochoō uocant. catamitos dici pueros meritorios & concubinos sat notum catami- tum iouis esse Ganimedem nemo non nouit: quem hoc in loco pastorem uocat sicuti supra: rusticū nominauit. ut uiridiculi sint illi qui sinceram lectionem interpollantes pro rustico puero corrigūt rhe- teum tanq; Ganimedes dicendus sit rhoeteus hoc est phrygius & non rusticus: intoleranda est quorū- dam male litteratorū licētia. qui nō tā explicat qđ implicat nō tam corrigunt qđ corrumpunt prisca uolu- mina. cuiuscemodi homines magis obsūt qđ profunt latinæ linguæ. igitur Apuleius sibi cōsentaneus & concors Ganimedem scite rusticum appellat: quem hic pastorem dicit. nam si pastor consequenter & rusticus. ASInum pinnis agglutinatis. Ad representandam bellorophontis fabulam. pro pegaso equo uolatico inductus est asinus cum pinnis annexis. pro bellerophonte senex. ut res esset spectati- or ridiculosiorque. de bellerophonte suo loco. superius explicata sunt omnia.

Hydroco- os.

Rusticus ganime- des

- POMpa:** Olim apelles pinxit megabvssi sacerdotis dianæ ephesæ pompam. **SOSP**itricis deæ. In nam intelligit. siue isidem deam illam multinominam: quæ merito sospitrix uocatur. cuius nutu & numine cuncta sospitantur in terris cuncta uiuiscunt. **CAND**ido amicimine: uestitu. dicuntur autē hæc per rhetoricas exornationes. quibus nomina sunt omioteleuta omioptota ifocola latine dicuntur.
- Amiciñ.** similiter cadens similiter desinens & compar. **VER**no coronamine. coronis uerno flore contextis. flores ita distinguit plinius. ut alios uernos. alios æstiuos appelleret. illa quoq; nō omittenda differētia. odoramentorum multa. nihil p̄tinere ad coronamenta. **N**itentibus. lucidis. **P**One. post tergum a tergo. dicit autem fuisse quasdā mulieres. quæ a tergo gestabāt speculum. ut ita pompaticum ministerium conuiferetur. **R**Euersus idest retro uersus. & a tergo positus uel lege reuexis. pro retro inclinatis. obliquatisq;. **P**Ectines ferentes. Augustinus in .vi. de ciuitate dei. & ante Augustinum Seneca superstitionem Ethnicorum illudentes scribunt in hanc sententiā conducenter. sunt quæ iunoni ac mineruæ capillos disponant longe a templo non tantum a simulacro stantes digitos mouēt: ornātium modo. sunt quæ speculum teneant: sunt quæ ad uadimonia sua deos aduocent: sunt qui libellos offerant. & illos causam suam doceant. **O**Bpex°. **O**Bpexum. pectinationem. nomen est quarti ordinis: nam a pectendo pexus & per cōpositionem obpexus dicitur: signat autem fuisse in pōpa isiacā quasdā mulieres quæ uicem ornaticum implentes fingerent se pectinibus pectere crines reginæ iudis. **G**Eniali: uoluptario & ad genialia obeunda accommodatissimo. **S**Iderum celestium stirpem & populū stellarū numerosissimū: quæ cum igneæ sint ardentisq; naturæ merito propiciantur flammis: flammiumisq; instrumentis. **S**YMPHonia. annotandum a nostris symphoniam penultima correpta enunciarī: contra uulgi p̄ducentis consuetudinem hoc docent cum cæteri. tum Oratius scribens. tum gratas inter mensas symphonia discors. symphoniam nostri concentum interpretantur inde symphoniaci dicti cantores musici quorum mentio apud auctores. **L**Ectissima: electissima. **V**este niuea & cataclista: homines quorum nominibus parco in ætate nostra alioquin doctissimi locum hunc Apuleianum ita legebant. **C**horus cataclista exponentes chorum cataclitam dici ex cataclis pueris constantem. cataclitos autē pueros eē dicebant formosos: & egregie canentes. quorū **V**ictruius meminisset in .viii. & in hoc interpretamento sibimet applaudebat tanq̄ Gordianū nodū dissoluissent. quibus nos plane permittamus ut se ament & sua nos certe riuales nō habebunt. cæterū ut cōmentationes nostras afferamus citra alienam insectationem. scito cataclistam dici uestē undiq; clausam quales hodieq; nostri sacerdotes in pompa sacrificiali induunt: dicit autem cataclista uerbo græco κατακλιω: quod significat claudo alii deducere malunt a κατακλω. quod est frango. tanq̄ sit uestis sine manicis mutila quam & colobiam uocant: antiqui enim quod & seruius grāmaticus memorat. colobiis utebant. & ut auctor est Gellius tunicas citra humerum desinentes siue manicis habebant: quod genus græci dicant: ἐξω μιλασ. nam tunicæ manicatæ nō sine probro habebantur colobia autem ut id quoq; explicemus uestimenta appellant mutila sine manicis: & quasi trunca. a uerbo græco κολοβω. legimus in decretis canonicis quod paulus primus heremita in testamento colobium suum athanasio Alexandriō Episcopo reliquit. ubi colobiū accipitur pro hoc genere uestis quod iam descripsimus. sensus autem Apuleii hic est chorus splendens & lucidus in ueste candida & manicis carente sequebatur pompam præcedentem & ita cataclista erit septimus casus: & cum ueste copulabitur. siuidas auctor est cataclistas dici ὀροπόσ hoc est sedilia admensam parata. **S**OLLers poeta: ut scribit Oratius. carmine diū superi placantur: carmine manes: poscit opem chorus & præsentia numina sentit: olim cū Augustus Cæsar celebraret seculares ludos. cantatum est orationum carmen a uirginibus puerisq; prætextatis: liuius quoq; andronicus poeta quondam carmen cōposuit. qd̄ Romæ in sacrificiis cantauerunt. **Q**uod argumentum. **C**armine poetico. **A**rgumentum festiuitatis & pompæ totius referebatur.

VNDECIMVS

Antecantamenta: ut anteloquia dicunt p̄famina sic & antecantamenta sunt illa quæ præcunt. Antelo
ante uota & preces legitimas. MAgno serapi: apis rex argiuor: transuectus in egyptu cū ibi mortu⁹ quia.
esset factus est serapis oīum maximus egyptiorū deus. Cur autē nō apis post mortē sed serapis appella Antecan
tus sit. M. Varro. Augustinus. Eusebius. nymphodorus rationē hanc reddiderunt: nā quia arca in qua tamenta.
mortuus ponit̄ soros dicit̄ græce: primo soros apis deinde littera una ut fieri solet cōmutata serapis di
ctus est: constitutū est etiā de illo: ut quisquis eū fuisse hominē dixisset capitalē penderet poenā: unde in
Soros

antecātamēta uoto rū. Ibāt & dicati magno serapi tibi
cies: q̄p obliquū calamū ad aurē porrectū dextrā: fāi
liarē tēpli dei que modulū frēq̄ntabāt: & pleriq; q̄ faci
lē sacris uiā dari p̄dicarēt. Tūc īfluūt turbæ sacris diui
nis iniciatæ: uiri fœmiæq; oīs dignitatis & oīs ætatis

omnibus templis ubi colebatur
isis & serapis: erat etiam simulac̄
quod digito labris imp̄ffo admo
nere uideret. ut silentiū fieret. utq;
taceretur eos homines fuisse dice
batur autem harpocrates ille silen
tii monitor de quo. M. Varro har
pocrates digito significat silentiū.
plinius iam uero harpocratē statu

Harpoc
rates.

asq; egyptiorū numinū in digitis uiri quoq; portare incipiunt: hinc Catullus silentiosum atq; taciturnum
nissimū intelligi uolens scitissime dixit factū me eē puta harpocratē: de hoc intellexit & Ouidius illo
uerfu. quiq; præmit uocē diligitisq; silentia suadet. ab ausonio dicit sigalion a silentio ut opinor. σι
γαω enim græce sileo. και σιγη. silentium. idē. M. Varro serapin & isim egypti deos eodē esse cen
set. cælum & terrā qui ut samothracū inicia docent sunt dei magni multiq; nominibus nuncupantur
apud alexandriā templū fuit serapidis opere fornicario constructū: & mira arte uisendum: in quo si
mulacrū dei ita erat uastū ut dextera unum parietem. alterū leua perfringeret: quod ex oībus generi
bus metallorum l̄gnorūq; cōpositum ferebatur: erat etiam dolis & arte cōposita fenestra perexigua
ab ortu solis ita aptata ut radius solaris per eam directus. os & labra serapis illustraret. ita ut in spectan
te populo osculo salutatus serapis uideretur a sole. erat & aliud ibi fraudis genus huiusmodi simula
crū solis ex ferro fabrefactum in aere pendens uisebatur. cum in laquearibus lapis magnes subtilissi
mo artificio intextus ui naturali feræ ad se rapet: cogeretq; simulac̄ paulatim assurgere. atq; in subli
mo sustolli quæ res inspectores miraculo rei attonitos faciebat atq; uenerabundos. Quidam serapim
iouem putant. cuius capiti modius superpositus ut indicet cum mensurā modoq; cuncta moderari
oportere. alii genium nili esse autumant. cuius egyptus opibus & fœcunditate pascatur. de origine se
rapidis Cor. tacitus non parum multa. Lactantius in primo hic est osiris: quem serapin & serapidem
uulgus appellat: lactantio subscribit Marcianus in hymno sic scribens. te serapin memphis nilus ue
neratur osirin. serapium & isim appellat lampridius templum serapis & isidis. in alexandro marcelli
nus serapium refert eminere inter egypti templa. ita exornatum: ut post capitolium nihil orbis terra
rum ambiciosius ceruat. PER obliquum calamum: obliquam tibiam intelligit: quā mydas in phri
gia primus inuenit sicuti monaulum mercurius: & geminas tibias marsias dicitur autem monaulō.
singularis tebia & simplex. unde & nomen: de qua epigrammatarius. sæpe duas pariter sæpe monau
lon habet. MODulum: modulatum carmen. SACris uiam dari: in pompa sacrorum hodieq; ali
quot præficiunt qui iubeant uiam dari: ut pompa sine offensaculo pompabiliter procedat. ex instituto
solemni. præterea præcones proclamare solebant. hoc agite: quo uerbo admonebant̄ reliquis reb⁹
posthabitis sola sacrificia curanda eē. illud quoq; ob iter annotandum. placuisse maioribus loca uela
ri qua pompa ueheretur: sicut etiam apud nos conuelantur causam refert. Verrius flaccus. scribit enī
cum po. romanus pestilentia laboraret. essetq; responsum. id accidere q̄ dii despicerentur. Anxiā urbē
fuisse: quia nō intelligeret̄ oraculū: uenissetq; ut circensium die puer de cenaculo pompam superne
despiceret: & mat̄ referret: quo ordine secreta factorum in arca pilenti: quod uehiculo genus est. com
posita uidisset quæ te senatui nunciata. tunc placuit loca uelis contegi: qua pompa uehi solet. atq; ita
peste sedata puer qui ambiguitatē fortis absoluerat prætextæ gestandæ. munus impetrauit: ambigui
tas autem oraculi fuit in uerbo despicerentur. nam qui audit quod dii despicerentur. statim intelligit
quod dii & cerimonix negligenterur haberenturq; despiciantur: cū tamē oraculū quod semper flexilo
quum est & amphibolon. intelligi uellet q̄ dii despicerentur. id est deorsum ex superiore cenaculi parte
aspiceretur quod nefas est & ad pollutionem sacrorum pertinet. unde & nostri hodieq; in pompa sa
cricali pueros & puellas ex fenestris uentant despiciere hoc est superne in locū inferiorū despectare.

Locus ca
tulli.
Sigalion

Simula
crum se
rapidis
mirum.
Notabile

Serapiū
isim.
Mōaulō.

Hoc agi
te.

Dii despi
cerentur.

INiciatæ sacris. inter religiosos ascitæ & cultui cerimoniarum dedicatæ. M. Tullius auctor est my
sticia appellari inicia. quibus ex agresti uita ex culti ad humanitatem fumus tanquam ea sint uita pri
cipia. unde iniciari est ritu sacrorum institui. & sacris diuinis ascribi. idē. M. Tullius diligentissime iqt
faciēdū est. ut inicietur eo ritu cæteri quo romæ iniciantur. M. Varro ait q̄ iniciis cereris porci imolan
tur. & quod iniciis pacis fœdus cū feritur porcus occidit. dies inicior: dicuntur a Liuiio quibus solem
nia sacrificia celebrabāt: quibus nefas erat itereffe nō iniciatos. in alio significato notissimo iniciari ē
inchoare: & auspiciari. Firmicus maternus uer̄ iniciat̄ cum primam arietis ptem sol fuerit ingressus.

inicia.

LIBER

- Linthea uestis fa-
criticalis.** LINthea uestis candore: orphei & pythagoræ placita laneū uestimentū in rebus diuinis ut propheta-
nū ipurū; uituperant. cū lineū uelamentū ut purissimū mundissimūq; maxime probent: unde nō mō
indutui. & amictui sanctissimis ægyptior; sacerdotibus sed opertui quoq; in rebus sacris usurpabatur.
scribit plinius libro unde uigesimo. uestes sacerdotibus ægypti lineas gratissimas eē. ex eo genere lini
qd̄ xylon uocant, unde & dicta xyliua. quibus nulla sunt in candore mollitiæ præferenda. igit̄ cum
**Isiaci lini-
geri.** isiaci idest isidis sacerdotes linthea ueste prope peculiariter uterent̄. a poetis perpetuo epitheto linigeri
cognominantur. sic Ouidius iuue-
nalis. Marcialis. sic cæteri ore con-
sono appellant. Apollonio tyane-
neo apud Domitianū principem
inter cætera crimina. hoc quoq; ac-
cusatores calumniosi obiecerunt
quod uestitu lino uteretur: quod
crimē diluens. ut futile & nugatoriū diuine pythagora inquit tu pro me ipso cām dicito. pro his. n.
in iudiciū uocor quor; tu inuentor sum. pythagoras. n. ægyptior; disciplinā cū primis lau-
dās lintheis amicti cōstituit. & calciamēta ex arborib; corticib; fieri mādauit uestitū illū ipur; eē autumās
qui ex morticina materia confectus gestaret̄. ideo autem impurus ex lana uestitus ægyptiis sacerdoti-
bus & pythagoræ & mox Apollonio uidebat̄ quoniam ab animato decerpitur. & ex eo quidem aīali
quod inter cætera mitissimum est. linea uero uestis ideo pura habita est. & sacrificantibus imprimis.
accommodata quoniam linum ex terra oritur. Quæ cūq; autem ex terra nascuntur munda & pura eē
existimauerunt. hæc & id genus alia apud philostratum memorat Apollonius. unde sidonio data est
occafio appellandi Apollonium inter purpuratos lintheatum. quid multa? non ne hodie quoq; nostri
sacerdotes lintheati linigeriq; in sacrorum pompa incedere cōspiciuntur? ritu opinor translato ab egypti-
tis sacerdotibus: de quibus hæc herodotus. uestibus amictuhtur lineis. circa crura fimbriatis. quas cala-
siras appellant super quas candida ferunt amictula tanquam superiecta. laneæ neq; in ædes sacras ge-
stantur. neq; una cum cadauere sepeliuntur prophanū. n. est. idem aliubi linea inquit ferunt uestimē-
ta semper recens abluta. huic rei præcipue uacantes calceos papiraceos gestant: aliam uestem. aut ali-
os calceos induere eis fas non est. a linthea ueste lintheones dicti lintheorum textores. scribit Maternus. si
luna in ueneris signis constituta feratur ad martem: quod ista coniunctio faciet lintheones. aut taber-
narios. Alexander Romanus imperator uestigal pulcherrimum instituit lampridio teste. brachario
rum lintheonum. & pallionum ubi bracharii & palliones dicuntur bracharum quæ uestes sunt & pal-
liorum confectores. LIMPido: lucido splendidante. limpida stella est in secunda parte leonis. quæ i
horoscopo facit reges. MADidos: unguentatos. CRInes madidos: unguento delibutos. CA-
pillum derafi: sacerdotes egyptiaci erant capitibus derafi. quod plinius noster indicat: & ante plinium
herodotus sic scripsit deorum sacerdotes alibi comati sunt. in egypto derafi idem refert solitos eos to-
rum corpus alternis diebus deradere. ne inter deorum cultum: quicquam pediculorum. aut alterius
excrementitiæ sordis illos pollueret. Lactantius libro primo institutionum illudens sacra isidis egypti-
tia sic refert. primo sacerdotes eius deglabratio corpore sua pectora tundunt lamentantur sicut ipsa cū
perdidit filiū fecerat. ob hoc poetæ caluos hosce sacerdotes decenter appellant. Satyrographus cū gre-
ge linigero circūdatus & grege caluo: epigrammatista linigeri fugiūt calui sistrataq; turba. quinetiam
lampridius de imperatore commodo scribens sic inquit. Sacra isidis coluit ut & caput raderet anubin
portaret & omnis partes expleret. Ex hoc isiacorum ritu uidetur id quoq; translatum esse. ut nostri sa-
cerdotes comam alere prohibeantur. capite derafo: quāuis ecclesiastici scriptores hoc ueluti mystice &
tropologice interpretentur: nam Diuus Hieronymus tradit quod rasio capitis est temporalium om-
nium depositio: & quod corona in capite designat regni cœlestis coronam. hoc idem legitur in decre-
tis cōonicis. xii. q. i. De caluis celebre est prouerbiū apud græcos φαλακροῦ τριλλεισ̄ idest caluum uel
lis: quod refertur ad cassos inefficacesq; hominum labores: illud attende a nobis explicari hunc totū
cerimoniarum ritum secundum mysteria ægyptiorum: quāuis hæc res fiat corinthi ex formula tamē
& instituto ægyptiacæ religionis. hoc enim imprimis significari uoluit Lucius noster. VERtice præ-
nitentes: qui derafo capite sunt: uerticem habent splendidantem. TERrena sidera: magna sacerdo-
tum dignatio: & maiestas: qui terrena sidera dici mereantur. sacerdotes hodie mundi lumina nuncu-
pantur. & Distinctione. lxxxvi. legimus q̄ aurum non tā præciosius plumbo est q̄ regia potestate al-
tior ordo sacerdotalis. unde tu Archiepiscopo amplissime dici meritissimo potes Terrenum sidus. &
quidē fulgentissimū. cū in te & fulgor sacerdotalis: & litterar; splendor elucescant & radient. columel-
la oppido q̄ eleganter terrestria sidera flores appellat illo uersu pingit & in uarios terrestria sidera flo-
res. A Ereis sistris: supra diximus sistra dici crepitacula: q̄ agitata reddebant argutū sonū. ob hoc sona-
bile sistræ a poetis dictū. Simulacr; isidis cū sistro figurabat: hinc illud satyricū. isis & irato feriat mea lu-
mia sistro: sistratos isidis sacerdotes poetæ appellat a gestamie sistror;. ut igit̄ fluidas. ἰσιδος θερα πει-
τηρεσ̄. i. isidis cultores sistræ quatiēbāt: unde a uerbo græco. σείω. qd̄ significat quatio inditū nomen.

ARGVtum tinnitum: stridulum sonitum: qualem scilicet reddunt æramenta. ANTISTITES prima-
rios: sacerdotes intelligit quos ptomytas græco uocabulo sidonius uocat: qui Archiflamines quoq;
nominatur. libro codicis primo legimus Archimandritas nominari proceres sacerdotū & antistites
qui ab eo quod ante stāt & præpollent. nomen sortiuntur. antistitium uocabulo elegantissimo dicitur
excellencia & apex: Marcianus uenerabili Antistitio præminebat Athanasia. inter protomytas es tu
cum primis numerandus Archiepiscopo sacratissime: qui in ordine episcopali uenerabilis maiestatis

Protomy-
stæ.
Archifla-
mines.
Archimā-
dritæ.

argutum tinnitum constrepentes: & antistites sacro-
rum proceres illi: qui candido linteamine cinctum pe-
ctoralem ad usq; uestigia strictim iniecti: potētissimo-
rum domini proferebant in signis exuuias. Quorum
primus lucernam præmicantem porrigebat lumen nō
adeo nostris illis consimilem: quæ uespertinas illumi-
nant epulas. sed aureum cymbium in medio sui pato-
re flammulam suscitans largiorem. Secundus uestitu
quidem similis: sed māibus ambabus gerebat altaria:
id est auxilia: quibus nomen dedit proprium: deæ sum-
matis auxiliaris prouidentia. Ibat tertius attollens pal-
mam: auro subtiliter foliatam: nec non mercurialem
etiam caduceū. quartus æquitatis ostendebat iudicium:

antistitio præcellis & istar luciferi
inter minores stellas enitescis.

Antistitiū

CINCTum pectoralem: non tā cī-
cturam q̄ uestē hoc in loco cinctū
accipimus: nā & porphirio docet
cinctū tunicæ genus eē infra peēt
aptatæ. a quo cinctos cetegos
Oratius nominauerit. M. Varro
cinctus inquit & cingulū a cingē
do alterum uiris alterum mulieri
bus attributum. uidetur autē de-
notare id genus uestis sacrodotā-
lis: quæ ex lio poderis erat id est ta-
laris duplici syndone: quam Iose-
phus Hieronymus. cæteri bysinā
uocant. hæc adheret corpori. & ita
arcta est: & strictis manicis: ut nul-
la omnino ī ueste sit ruga: & usq;
ad crura descēdat. Fuit & apud an-

Cinctum
Cicturus.
Poderis
uestis.
Cigulum

tiquos uestimenti genus nomine cingulum pellis colubrinæ similitudine rotūdum. textum. ut mar-
supium longius putes. hoc balteo lineam tunicam talarē supradictam stringunt inter umbilicum &
pectus. POTENTISSIMORUM domini. Lege deum: id est deorū: dicit. n. proceres sacerdotum ostentat
se exuuias deorum maximorū. exuuiarum autē noine symbola quædā peculiaria & gestamina diuina
hoc in loco significantur. Vt lucerna. Caduceus: uanus & quæ statim explicantur. PRIMUS lucernā.
Religionis ægyptiæ symbolum est lucerna. ut opinor pertinēs ad osiridis uestigationem: quem per-
ditum cum luctu quærant: mox inuentum magno gaudio profecūtur Auctores Seneca. Augustinus
lactantius cæteri: ob hoc uidetur Seneca in libro de beata uita sic scripsisse: cum laurum līteatus senex
& medio lucernam die proferens conelamat iratum aliquem deorum: concurritis & auditis. Apud
nos hodieq; in pompa sacrorum ceterarū conspiciuntur. Ritu prope cosimili atque germano. Ter-
tullianus denotat hunc ritum lucernarum solemnum & improbat iniquiens. cur die lato nec laureis
postes obumbramus nec lucernis diem instigimus. potest lucerna hæc uideri symbolum solis qui &
osiris dicitur. cuius luce cuncta collustrantur. præterea auctor est herodotus festiuitatem solemnem in
ægypto celebrari: cui nomen est accensio lucernarum. propterea q̄ noctu sub dio per uniuersam ægi-
ptum lucernas accendunt imbutas sale. & oleo plenas cum multo Ellychnio. quod tota nocte ardēs
perduret. Cur uero sic lucernæ accēdantur. sacra quedam ratio commemoratur: quæ auribus proph-
etorum minime intimanda sit. Ad hūc mysticum sensum. referri non absurde posset illud psianum.
Dispositæ p̄iguem nebulam uomuerat lucernæ. portantes uiolas. potest hæc lucerna symbolū uideri
inquisitionis osiridis. qd si ad uulcanū referatur: quē inuentorem ignis primum in ægypto regnasse sa-
cerdotes affirmāt. lucernari uerbū uetus est quod significat lucernis dispositis illuminare: hic illud te-
cta lucernantur Florentia lumina fertis. CŪMBIŪ. poculū a cymba dictum: cuius effigiē representat: de
quo supra. PECTOR. Corrigo patore. est enī pator: apuleianum uocabulū significans hiatū aptionēq;
& est orificū patens. VESTITU similis: linteamine candido idutus. IDEM auxilia: dicit. i. auxilia: est enim
quoddam quasi interpretamentū: ut lector audiens altaria sacerdotis manu gestari. intelligat ea auxilia
nuncupati. Cur autē ita nūcupentur: statim subiungit ab auxilio scilicet. quod auxiliatrix dea isis cul-
toribus suis præstat: itaq; altaria hæc possunt uideri symbola auxilii diuini. Apud Plautum loquitur i-
cistellaria deus cui auxilio est nomen. PALMAM: tanq̄ sit symbolum uictoriæ: & argumentum pal-
miferæ regionis scribit Plinius Dactylos palmarum honori deorū dicatos esse. CADUCEŪ. EGYPTI
caduceum mercurii sic figurant. dracones duo maf. & foemina cōiunguntur parte media uoluminis
sui nodo: quem uocant Herculis: primæ partes reflexæ in circulum sunt. caudæ uero reuocantur ad ca-
pulum caducei. ornanturque alis ex eadem parte capitis nascentibus. Argumentum caducei ad ge-
nituram hominum: quæ genesis appellatur: ægyptii pertinere demonstrant. Plinius ideo caduceum
fieri asserit. circumdata effigie Anguium: quia angues sunt concordissimi inter se & complexu mu-
suo copulantur. Vnde & caduceum signum pacis & symbolum esse uoluerunt. hinc caduceatores di-
cti pacis internuncii: liuius curtio cæteris: caducifer: quoque ipse mercurius a poetis nominatur.

Accensio
lucernæ

Lucerna
ri.

Pator

Deus au-
xilium
Caducei.
forma.

Symbolū
pacis ca-
duceus.

LIBER.

Caducea DEFORmata manu sinistra: Videtur discordare Lucius noster a Diodoro: q̄ scribit in quarto biblio-
tor. theca q̄ iter sacras litteras ægyptior̄ deformatur manus dextra expansa liberalitatem significans. *li-*
Manus sinistra uero compressa tenacitatem: atq; auaritiã: Verum nullum est inter scriptores super re ista diffi-
symbolū. dium. cum utrūq; fieri cōmode potuerit: ut sinistra compressis digitis esset symbolū tenacitatis. eadē
 explicata palma foret indicium æquitatis. GEN VIna pigritia: Ingenera & naturali: sinistram enim
 natura. in hoīibus pigriorem esse. q̄ dextrā fat notum p̄terq̄ i his qui scæuæ nominatur: Tales enim
 agilliore sunt sinistra. Vnde & illis
 inditum nomen. Sceã. n. græci si-
 nistram uocāt: Talis uir Tiberius
 quē scribit tranquillus sinistra ma-
 nu fuisse agilliore ac ualidiore. Iu-
 riscōsulti Tirulo ad edilitium edi-
 ctum sceuam hoc est hominē agi-
 lioris sinistra: neq; morbosū neq;
 uitiosum eē tradūt. Albertus ma-
 gnus in secundo de animalibus:
 causam refert sinisteritatis: q̄a uir
 delictet inquit iecur: Et cor uirtu-
 tes suas mittat in sinistrum latus
 & a dextro remoueantur: contingit etiam aliquando ut quis a puero sinistram q̄ dextram frequen-
 ter exerceat: fiatq; inde consuetudo. & ex consuetudine natura: scripsi in tranquilli comentariis Am-
 bidextros dici: qui utraq; manu pariter utantur: quos græci amphoterodexios uocant. de qbus Pla-
 to. Aristoteles hyeronimus: sed quod ad sinistra manus pigritiam pertinet quodq; memoratu dignū
 est: comperior apud auctores quod anuli preciosi Dextra manu exempti sunt: quæ multum negocio-
 rum gerit. & in sinistram relegati: quæ ociosior est. ne crebro motu & officio manus Dextræ preciosi
 lapides frāgerentur. IN modum papillæ rotundatum. Vasculum hoc papillæ lactanti simile uideri
 potest indicium bonis in quam. lo. reformata est: & mox facta dea Isis. ut fabulæ ferūt. p̄t & hoc sym-
 bolum esse fecunditatis niloticæ ut sicut lac profusum. ex papilla saginat fortum. Ita aqua nili exube-
 rans opimat ægyptum: obiter annotandum quæ admodum helena in templo mineruæ sacrauit cali-
 cem ex electro. mammæ suæ mēsurā. Inclytus Vldricus rosensis inter barones Boemiæ primarius.
 inter discipulos meos transmōntanos clarissimus cum mecum semper egerit munificenter liberali-
 naper mihi donauit uasculum hac figura papillæ rotundatum. argenteum quidem: sed tam fabre tā
 eleganter deauratū: ut aureū esse uideatur quod a me seruat conditū i Gazophylacio i quo p̄pe pecu-
 liariter continētur munera: qbus me cōpluscūli profecuti sunt ob doctrinæ: igeniūq; ut existimat cla-
 ritudinem: ut ego sentio. mediocritatem. ibidē quoq; radiat scyphus ille argenteus quē tu ad me ab
 hinc sequianum dono misisti Archiepiscopo munificentissime: qui bractearoris opificio fabrefactum
 luculenter Vina facit meliora: subinuitatq; ad bibendū. LACTE: secundū priscorum declinationem
 Lacte dixit prolacut supra. VANnum: Cribrū poeta i georgicis dixit. & mystica uanus iachi. ubi cō-
 mentatores exposuerūt: ideo mysticam dici quod liberi patris sacra ad purgationem animæ pertine-
 bant: & sic homines eius mysteriis purgabantur: sicut uannis frumēta purgantur. hic est quod dicit
 Isis osiridis membra a Tiphone dilaniata cribro. i. uāno superposuisse: nā idem est liber pater & osiris
 Isidis maritus: in cuius mysteriis uānus est: & nunc in pōpa isaca gestabatur. dicitur aut uānus cribrū
 ὕποκριτον τικωσ. Vallus. inde sit uerbum euannare: quod est uānis siue uallis expurgare. M. Varro
 in primo de re rustica. Ita fit ut qd̄ leuissimū ē in eo: atq; appellat̄ acus: euannatur foras extra areã: in
 uarronianis codicib̄ mendū ioleuit in qbus euaminat̄ passim legit. uerbo futili & nugatorio: cū eu-
 nat̄ legem dū sit sicuti nos correximus uerbo latinissimo. & uarroniano: qd̄ a uānis inflexū ē. Columel-
 la p̄cipit frumēta uānis expurgari in area deterfa. DEI dignati pedibus incedere: ioculariter dictū &
 decēter. dicimus. n. deos incedere pedibus hūanis: quādo hoīes in pōpa sacrificiali sustinēt personas &
 nomina deor̄: De quibus intellexit Tertullianus sic scribēs ip̄os deos uestros sæpe noxii induunt. Me-
 cum ego subinde recollens: hæc instituta sacror̄ ethnicorū uenio in eā sententiã: ut credā pleraq; oīa
 ad cerimoniar̄ nostrar̄ celebrationē p̄tinētia: illinc eē trāslata trāsp̄ositaq;. Nimir̄ ex gentiliū religiōe
 sunt lineæ uestes: derasa sacerdotū capita. uertigines in altari/pompa sacrificialis: musica modulamina
 Adorationes p̄ces aliaq; id genus cōpluria: q̄ nostri sacerdotes in nostris mysteriis solēniter usurpāt:
 aud dubie sumpta de cerimonia priscor̄. sic & apud nos hoīes incedūt in pōpa sacrorum: sub effigie
 sanctorū & p̄phetar̄: qui dici possent dei humanis pedibus incedētes. ILLE supum: Sesus est. mercu-
 rius q̄ & Anubis dicitur q̄ & nuuius superor̄ ac iferorū deor̄ esse fertur. p̄dibat attollēs caninū caput.
 cecinit poeta in ope serio. oigenumq; deum mōstra. & Iatrator Anubis: quē locum exponens Seruius
 inquit hunc uolūt esse mercuriū. Ideo capite canino pingit̄. q̄a nihil est cane sagatius. Tradunt histori-
 ci anubim osiridis filium secutum esse patrē in bellicam. expeditionē: qui armis usus insignibus canē
 p̄ insigni gestauit: quæ ex re canina forma apud ægyptios collit̄: & canes ipsi i summa dignatione ha-
 bentur

Sinistra
pigra.
Sceua q

Cur i fini
stra anuli

Munus
uldrici ro
senfis.
Sciphus
archiepi-
scopi.
Vannus
mystica.

Euannare.

Ex cerio-
niis pri-
scor̄: ceti-
monia
nostræ.

Anubis
canino
capite.

VNDECIMVS

bentur: cuius rei Eusebius quoq; cōmeminit libro secundo pparationis euāgelicæ: scribens deum qui apud egyptios Anubis appellatur caninū habere caput: eaq; re ostēdi custodem ipsum olividos fuisse: tam belluas q̄ iportune obiam factos coercētē. A canibus qui pro diis habentur dicta est Cynopolis. quasi canum ciuitas. hīc morsus ille satyricus. oppida tota canē uenerantur nemo dianam. De anubi dixit Ouidius p anubidis ora uerendi: & ut autumat Strabo anubis deus q̄ capite canino figuratur colitur in ciuitate canū. i. cynopoli: ubi sacer quidā cibus est canibus cōstitutus. dicitur autē Mer

Cynopolis.

nunc atra nunc aurea facie sublimis: attollens canis ceruices arduas anubis: leua caduceum gerens dextra palmam uirentem quatiens: cuius uestigium continuū sequebatur. bos in erectum leuata statum bos omnia parentis deæ fœcundum simulacrum: quod residens humeris suis proferebat unus ē ministerio beato gressu gestuoso: ferebatur ab alio cista secretorum capax: pœnitus celans operta magnificæ religionis. gerebat alius fœlici suo grēmio summi sui numinis: uenerandam effigiem: Ac ne. Hominis quidem non pecoris. non auis. non feræ ipsius cōsimile: Sed

curius cōmeator superiorum & inferiorū qm̄ ultro citroq; com meat inter superos & inferos ut poetæ canunt: & ut inquit claudianus cōmune profundis & superis numē qui fas per limen utrūq; solus habet geminoq; facit cōmercia mūdo. ab Homero dicitur. Διακτωρ. id est iternūcius. Macrobi' ex hoc Mercurium mystice solem significari argumentatur: nam cum sol in inferiore hemispherio. id est hemalibus signis cursum suum peragat: dicitur inferiorum administer cū uero superior hemispherio partem zodiaci ambit æstiuam: tunc

Internuncius. Sol mercurius.

superorum nuncius existimatur. NVNC atra: nunc aurea facie. Egyptii simulacrum Mercurii parti cerulea specie & atra partim aurea & clara figurant: ut per atrum colorem com meator inferum per auream faciem superiorum nuncius declaretur. BOS in erectum leuata statum. Fabula notissima quæ admodum Jo. in bouem demutata est. mox ē boue dea isis facta: unde merito in pompa isiacā bos p̄dibat: quæ symbolum quoq; ut docet ipse Lucius est deæ oīa progredientis. egyptus bouem uice numinis colit. quem apim uocant: cui semel in anno ostenditur fœmina bos insignibus quibusdam notabilis. Plinius & Solinus auctores. Fuit & in egypto præfectura. bouina nuncupata a boue cui dedicata est: bouem autem colūt inter deos utilitatis causa: constat enī ut refert Eusebius bouem tam partu q̄ arandi opera esse conducibilem. Annotādum ab eodem Eusebio tradi papauer esse symbolum fecunditatis. supra diximus quæ admodum apis egyptiorum deus maximus. postea dictus ē ferapis. Scribit Suidas ἀπιδες θεοί ἠσάρ τιμωμεροί παρα σιγυπτιοίσ σηνωείον εχουτες περι την ουραρ και γλωσσαρ δηλουρ ειραι αυτοσ απιδασ. i. Apides dei erant honorati apud egyptios si gnū habentes ī cauda & in lingua qd̄ declarabat eos eē apides: qbus inuētis εορτηρ μεγαληρ ηγορ. i. festiuitatē magnā agebant. Præterea memoriæ pditū est a scriptoribus celeberrimis deos egyptiorū eē bruta animātia & singulas pene ī egypto ciuitates singulas bestias & mōstra uenerari unde & urbes ap̄ eos ex animalū uocabulis nūcupat. ut leōtopolis cynopolis licopolis. Cur aut animalia p̄ diis ī egypto colerentur causas cū aliis referūt Diodorus ī secūdo bibliothecæ. OMnia parētis deæ. Iūcti lego oī parētis. sic & poeta dixit. i. uirtutē oī parētis alūnū cernere erat: quā enī forma oī potens eadē & oī parēs dicit. q̄ si oīa parēs oīa gignēs. EMInisterio beato. ex mīstris sacrorū. q̄ merito beati dicūt. ut p̄ te cognatione quadā cū numine beatifico coniūcti. Meercurius cū uenere ī horoscopo faciet baiulos sacrorū simulacrorū. Idē ī tertio loco cū uenere faciet uestitores deorū. Gressu gestuoso. M. Tul. & Diu' Ambrosius de officiis scribēs p̄cipiūt cauēdū esse ne tarditatib' utamur In gressu molliorib' aut similes pōpæ ferculis eē uideamur ex quo dclarat fercula baiulosq; sacrorū simulacrorū ī pōpā solēni cedere cōsueuisse gressu quodā mollissimo. & histriōico ac p̄sus pōpatico. CISTA sacrorū capax. De cista hac qua sacra optanea occultātur & de canephoris. i. baiulis cistæ sacrificialis. habūde anotauī i. vi. cōmētario. ubi scribit tacita secreta cistæ. illic repete si qd̄ hic desiderabit: Suidas appellat κιστας ιερας. i. cistas sacras: a qbus κιστοφορος dictus cistifer baiulusq; cistæ. OPERta. Supra diximus optanea sacra appellari: quæ opta erat: neq; exposita oculis p̄phanorū. nā mysteria a græcis dicūtur. ut interpretatur Suidas. απο του αυειρ το στοματι. ab ore claudēdo. q. s. debeat eos. q̄ audiūt diuinas cerimonias & religionis arcana os obturare. nec ulli mortaliū enūtiare. SVMmi sui numinis. Videtur signare si mulacrū isidis quod ī arcano habebatur. quod nulla animantiū effigie figuratū fuisse demonstrat. sed noua quadā forma fabrefactū: tāq; deus & natura rerū parēs nulla imagine mortaliū effingi possit. Sic quītus curtius effigie iouis hamonis umbilico similitū fuisse tradit. sic & Cor. Tacitus simulacrū paphiæ ueneris nō humana effigie fabrefactū esse autumat: sed continuū orbē latiore initio tenuem in ambitum. metā modo. exurgētē spectari: cuius rei ratio in obscuro sit. Iudei nulla omnino effigie nulloq; simulacro deū colūt: qui incorporeus est. īnominabilis indicibilis incōp̄ressibilis. Vnde anthropomorpha merito culpātur quorum heresis ex eo fluxit & nomē: q̄ deū habere humana mēbra arbitrabatur ignorāte: qd̄ deus nec mēbris distinguitur nec corporis mole cēsetur. Verū quando incanonice

Apis bos

Papauer symbolū fecunditatis.

Vestitores deorū.

Cista sacra.

Cistophorus.

Optanea mysteria unde.

Anthropomorpha.

scripturis membra deo attribuuntur id totum mystico intellectu ad potestates diuinas referendum est. SOLerti repertum. Corriigo repertu. hoc est inuentu. siue inuentione. TEgente. Purior lectio c regenda religionis. VRnula faberrime cauata. Opinor hac urnulã referri ad situlã. quã sinistra reti nens isis figuratur: per quam fluentiam omnium lacunã: ostendi tradunt. præterea capiti serapis. cuius numen cum iside cõmune est. calathum infigunt: quasi sol sit. cuius uertex insignitus calatho & altitudinem sideris monstrat. & potentiam capacitatis ostendit. faberrime autem aduerbium est signi

Faberric.

ficis pfectissime politissimeq; fa bre ut iquit placiades perfecte dicitur. Quam rotundo. Rancida grammaticorũ subtilitas. q̄ rotundissimo contendit esse dicendum. auctoritas eruditorũ: quæ lōge potentior est grãmaticalibus illis placitis posthabitis. sic dicere sapissime mauult. SIMVlacris egyptorũ. De simulacris egyptiorũ: quæ sunt illorum sacræ litteræ suo loco mox dicemus & dudum diximus deos egyptiorũ esse animalia. LONGo riuulo prominebat. Videtur ostendere urnam illam fuisse nasutorem: & n. nasus dicitur in uasis riuulus ille prominens ex quo liquor egeritur Iuuenalis ficcabis calicem nasorũ quattuor. Ab epigrammatario poeta quoq; dictum est. nasus longior ille fuit. DILAtione. Le go dilatazione signat enim urnã dilatata fuisse ab ea parte. qua adhebat ansa. & ita hodieq; urnæ fictiles finguntur ut scilicet sint orificio patentiore SUPER sedebat aspis. Nõ temere aspis sedens super ansam urnæ fuisse describitur sed ex mysteriis egyptiorũ sumptũ quibus isis figurabatur Cinctũ caput habens aspide serpente: Quod & Valerius Flaccus denotat illo uersu de iside loquens. Aspide cincta comas.

Nasus in uasis.

Aspis i capite isidis

Vis somniifica aspidi. Hypnale. Ptyades.

& ouanti persona sistro. Auctor est herodotus serpentes in egypto sacros esse. nihil omnino hominibus noxios. Lego apud Amianũ Marcellinũ alii i egypto serpentes inumeras quas ois magnitudine & decore aspis facile supereminet multa in illis tractibus. Vnde & simulacris isidis peculiaris. Aspideũ ceruices & colla intumescere. & tumore uenenato exuberare auctor est Plinius. qui aliubi tradit aspidum uim somnificã i cẽ: ut percussos torpore & somno necer: tales uocãt hypnalas a somno. Cleopatra teste Solino hypnalen aspida adhibuit ad morsũ: Vt ita somno extingueretur. ptyadas aspidas appellãtã Saluas uenẽatas ioculos hominum expuãt. PRAESENTissimi. Virgilius nec tã p̄sentes alibi cognoscere diuos. Plinius remedia p̄sẽtissima scite appellat. quæ statim afferũt. medelã salutarẽ: & sine dilatazione persanãt. SALutẽ meã gerẽs sacerdos. Coronã roseã intelligit qua salus Lucii & reformatio promittebatur. PROferẽs sistrũ deã. Hæc fuerat diuina isidis pmissio quæ supra sic Luciu alloquitur meo monitu sacerdos. qui i ipso procictu p̄pã roseã mãu dextra sistro coheretẽ gestabit coronã. MIhi hercules coronã. Sensus ẽ: sacerdos dextra ferebat coronã isiacã. quæ dubio procul mihi quoq; erat cõueniẽs coronã: cũ coronãdus merito fore. tãq; fortunæ uictor. qui tot labores tot etũnas i oi uita pertulerã: corõati. n. uictores i ludis corõis multifariis cõstat de qb' aliubi plura. EXANclatis. Exhaustis exfudatisq;. DEã maximã. Isidis. INCLEmẽti. imodico. & ferocietĩ. CUNctabũdus. Cõrãter & lẽto gressu gradiẽs. DECEdẽte diuinitus populo. Nutu & numie deã isidis cõmonitus ois populus asino decedebat: dixit. n. supra hoc ipso uolumie: meo iussu tibi cõfricti comitatus decedent populi. RE ab se. Legẽdũ est reapse. hoc est re ipsa. ut ueteres dicebãt & supra annotatũ est. NOcturni oraculi. Dixit supra isis: hoc eodẽ momẽto quo tibi uenio simul quæ sũt cõseq̄ntia sacerdoti meo per quietẽ faciendã præcipio. MANDati muneris. A dea scilicet per nocturnam quietem. OB os. A dos.

Reapse.

sollerti repertum etiam ipsa nouitate; reuerendam altioris utcumq; & magno silentio tegente religionis argumentum ineffabile. sed ad istum plane modum fulgẽte auro figuratum. Vrnula faberrime cauata fundo q̄ rotundo miris extrinsecus simulacris egyptiorũ effigiata. eius orificium non altiuscule leuatũ: in canalem porrectum longo riuulo prominebat. Ex alia parte uero multũ recedens spatiosa dilataone adhebat ansa: quam contorto nodulo super sedebat aspis squameæ ceruicis stricto tumore sublimis: & ecce p̄sẽtissimi numinis promissa nobis accedunt beneficia: & fata. salutemq; ipsam meã gerens sacerdos appropinquat ad ipsum p̄scriptũ diuinæ promissionis ornatũ. dextra proferẽs sistrũ deã coronã. mihi etiã Hercules coronã consequenter. quod tot actantis exanclatis laboribus: tot emeris periculis deã maximæ prouidentia adluctantẽ mihi sæuissimã fortunã superarẽ: nec tamen gaudio subitario cõmotus inclementi me cursu proripui: uerens scilicet ne repentino quadrupedis impetu religionis q̄tusturbaretur ordo: sed placido ac prorsus humano gradu cõtabundus paulatim obliquato corpore sane diuinitus decedente populo. sensim inrepo. At sacerdos ut reabs cognoscere potui: nocturni cõmonescũs oraculi: miratusq; cõgruentiã mãdati muneris cõsestĩ restitit: & ultro porrectã dextra ob os ipsũ meũ

VNDECIMVS

CORONAM deuorauit. Lucius sine ullo mysterio religioso simpliciter narrat se uidisse inter flores alios rosas promicantes ad quas procurres eas deuorauerit hoc enim utitur uerbo $\rho\omicron\lambda\alpha\ \kappa\alpha\ \tau\epsilon\pi\iota\mu\omicron\iota$ rosas deuorauit. Noster uero Lucius mysticoteta quaedam decentissime sapientissimeque praefatus ait se ex manu sacerdotis coronam roseam deuorasse: eaque deuorata in pristinum hominem fuisse e uestigio reformatum: ut mystice intelligas coronam rosaceam esse sapientiam: Ad quam gustandam: quam diu mortales non aspirant: tam diu bruti & asinino corio contacti torpescunt: mox ubi rosas carperunt

coronam exhibuit. Tunc ego trepidans assiduo pulsu micanti corde: coronam quae rosis amoenis intexta fulgurabat auido ore susceptam: cupidus cupidissime deuorauit. nec me se fellit celeste promissum. Protinus mihi delabitur deformis & ferina facies: ac primo quidem squallens pilus defluit. ac de hinc cutis crassa tenuatur: uenter obesus residet. pedum plantae per unguulas indigitos exeunt. manus non iam pedes sunt: sed in erecta porriguntur officia. ceruix procera cohibetur. os & caput rotundatur: aures enormes repetunt paruiterem pristinam. dentes saxei redeunt ad humanam minuciam: & quae me potissimum cruciabat ante cauda: nusquam comparuit: populi mirantur: religiosi uenerantur tam euidentem maximi numinis potentiam: & consimilem nocturnis imaginibus magnificentiam: & facilitatem reformationis. claraque & consona uoce caelo manus attedentes testantur tam illustre deae beneficium. At ego stupore nimio defixus tacitus herebam: animo meo tam repentinum: tamque magnum non capiente gaudium:

tis: ut uirtutis fulgore suas luminosus. Ita pilus asininus defluet: ita corium crassum in cute subtiliore tenuabitur ita obesitas uentris cohibebitur. denique omnia abolita bruali effigie reformaberis in hominem: quae cum si merito mireretur & cum ueneratione suscipiatur. sic homines transfigurantur in lupos. suntque uersipelles quando induunt lupinam uoracitatem. sic mox ex lupis in pristinam faciem reuertuntur: pristinaque ueste resumunt: quoniam ex utrisque probis moribus & lupina deposita natura ad humanos mores. & humanam rationem oculo mentis uegetiore regrediuntur probitate amplexantes. & uirtute quam deposuerant resumunt. Cuius tenuatur. Si quis putent tenuitatem cutis & opimeta corporis magis aut minus bruta efficere animalia tamque crassitudo corii in asinis & id genus caeteris obstat tenuitati sensus. in homine ex tenuiore cute subtilitas animi constat. Venter obesus. Homines minus solertes esse ceteri Plinius quibus sit obesissimus ueter. hic illud Hieronymus memoratissimum. piguis ueter non gignit sensum tenuem. COHIBETUR. Ad humanam breuitatem redigitur. ENORMES. immodicae praegrades & praefus asininae. PRISTINA. Prior. AD humanam minuciam. id est dentes qui in asino ingentes conspiciuntur rati facti sunt. ad humanam paruitatis modulum redeunt. Scribit Diuus Augustinus uidisse se molarum hominis dentem tam ingentem ut si nostrorum dentium modulos minutati concideret ceterum sibi uideret facere potuisse: audente Plautinum uerbum est oppido quod elegas edere malas quod ut aliubi annotauimus significat dentes maxillis excutere. & dentibus priuare. quod fieri solet in his quos pugnis contudimus. & dentile gog efficimus: edentuloque: sicut. id est edentulus dictus a periculo priuatiua. quod sine dente est. sic & edentare inde quoque deflexum est. COMPARUIT. apparuit uisa est. NOCTURNIS imaginibus. prout per nocturnam uisionem ipsa dea sacerdotibus. quae futura erat demonstrauerat. uel hoc dicit rem simillimam somnio hanc uisam esse: quae tamen uera erat. CAELO manus attendentes. Virgilius tendoque supinas ad caelum cum uoce manus. communis mos & hominum obseruationes affirmant superiora esse deo tradita. namque habitus orantium. sic est. ut manus extensis in caelum precemur: & ut auctor est Aristoteles in primo de caelo & mundo: omnes homines barbari graeci. & quicumque putant deos esse attribuunt locum superiorum diis. hoc est caelum ut immortalibus immortale conueniens. ut terra hominum est sic dei caelum. ANIMO non capiente gaudium. Interdum tanta est gaudii exuberantia. & leticiae cumulus: ut animus noster incapax eius sit. ut homo gaudens ita perturbetur ut apud seipsum non sit: sic & Liuius. cum uix gaudium animis caperent discursum hinc ab aliis circa templum deum ut grates agerent. Hinc repio apud auctores gaudium ingens. non parum multis mortem tantu lisse. sicut gaudio obit philippides poeta. & mater illa uiso filio ex pugna canensi praeter opinionem suam incolumi copia atque magnitudine inopinati gaudii oppressa exanimataque est. Causam refert

ex: manu porrigentis sacerdotis hoc est sapientis. qui antistes est doctrinae: qui esurientes ultro inuitat ad gustulum sapientiae dulcissimum: illico exuunt brutale tegumentum suntque humana ratione pollentes & uere homines: ipsi quoque sacerdotibus sacris iniciantur: terreni corporis labe purgati & uirtutis exitis nulla deiceps scelestae contagione polluti Deo seruiunt: cui conciliante uirtute coniunguntur: Qua uita nihil beatius esse potest: ad quam utinam nos quoque peruenire possimus sicut Apuleius noster. post exudatos labores multiugos post exitas terrenas sordes aliquando felicissime peruenit. DELABITUR ferina facies. Cupis exuere faciem ferinam facito ut ex animo tuo brutales sordes: quae interiori hominem deformat delabatur. Curato prouideto ut in te nihil belluinum conspicias da opera. ut sicuti diceris animal rationale. Ita rationem uitae ducere sequaris: appetitionibus concule

Coroara
facea e
sapiencia.

Moralis
sententia

Versipel
les qui.

Ex tenuita
te cutis
acumen.
Pinguis
ueter he
betat.

Mirum
de homi
nis dente.
Edentare.

Caelum
deorum est.

Ex gau
dio obiit.

Cāmor
tis ex gau
dio.

Galenus libro quinto de accidenti & morbo cur gaudio hoies plurimi itereāt. Quoniā inquit uis uitalis ex gaudio egreditur ad partes corporis exteriores & ita corpus calore uegetali destitutū extigitur. Addit interps Galeni i microtechni ex gaudio imodico spiritū & sanguinē simul egredi ad exteriora. Ideoq; extingui statī caliditatē inatā sicut extinguitur ignis ex uenti ui uehemētiore. Quid potissimū. Oratoria diaporesis ē. i. dubitatio. qua figura utitur icertus dubitāsq; quid primū dicat & quid potissimū. Cōsimile ē illud poeticū. quid primū mediūue canā: quo sine quiescā: laticia aut obstrepit fa

Diaporesis.

cūdiā & cogitatio uoluptate ipeditur. SED sacerdos. Lucianus aliter narrat scribēs spectatores hac trāsfōrmatiōis nouitate cōsternatos partim cēsuisse. ut perinde ac magus & quoddā q̄si mōstrū igni cremaretur. parti dixisse ut ipsum prius audirēt sermocinātē. & ita rē cognoscerēt: itaq; scribit se cursim ad p̄cipē accessisse: illiq; totā rem gestam denarrasse: p̄terea quibus natalibus. qua patria qua cōditio ne nat° foret edocuisse quo audito. p̄ses osculo & cōplexu excepit Lucianū ut pote patris ipsius amicissimus. domū deductū hospitaliter suscepit. fuit autē Lucianus ut ipse testat patrēsis: quā ciuitas Achaiā ē patre noīe lucio natus: $\sigma\upsilon\gamma\eta\gamma\rho\alpha\phi\epsilon\upsilon\sigma\iota\sigma\tau\omicron\rho\iota\kappa\omega\rho\kappa\alpha\iota\pi\omicron\iota\eta\upsilon\tau\eta\sigma\kappa\alpha\iota\mu\omicron\rho\rho\iota\sigma\delta\gamma\alpha\omicron\phi\omicron\sigma$. iter dum assyrium se esse cōmemorat

quid potissimū p̄ferer primarium: unde nouā uocis exordium capere: quo sermonem nunc renata lingua fœlicius auspicarer: quibus quātisq; uerbis tātā deā gratias agerem. Sed sacerdos ut cūq; diuino monitu cognitis ab origine cunctis cladibus meis. q̄q̄ & ipse insigni permotus miraculo: nutu significato: pri⁹ p̄cipit tegendo mihi linteā dari laciniā. Na me cōprimū nefando tegmine despoliauerat: asinus compressis in altum fœminibus & superstrictus accurate manibus quantū nudo licebat: uelamēto me naturali probe munierā. Tūce cohorte religiōis unus ipigre superiorē exutus tunicā. sup̄tegit me celerrime quo facto sacerdos uultu geniali. & hercules perhumāo: in aspectum meum attonitus sic affatur. Multis & uariis exanclatis laboribus. magnisq; fortunā tempestatibus: & maximis actus procellis ad portum quietis & arā misericordiā

Lucianus
patrensis
sine famo
fareus.

Verecun
diā ratio.
Obscena
ex obser
uantia.

quē & fuidas famosateū a patria nūcupat. potuit. n. fieri. ut hic ortus eēt illic oriūdu & ita duplici patria cēseret. ut ante pdidimus. NEphādo tegmīe. Corio brutali & tegumēto asinali. Diuino monitu. Dea sacerdotē uisōibus nocturnis cūcta edocuerat ad asinū nost̄: p̄tinētia. COMP̄ssus i altū fœminibus. Corrigo cōpressis i artū fœminibus. ē. n. s̄esus cū primū despoliatus sui tegmine asinino primā habui rationē uerecūdiā: itaq; cōpressis strictissime femorib⁹ & sup̄ cōnexis māibus naturali uelamēto uerēda coopui cū nudus fore. nec ullū quidē habēs subligaculū: hōini autē ip̄imis uerecūdiā ratio habēda ē. ut. M. Tullius ambrosiusq; p̄cipiūt: cuius magistra natura ē: q̄ docuit & suavit tegēdas eē partes nostri corporis pudibūdas: p̄inde cynici philosophi merito explodūtur: quibus uerecūdia nulla. quos palāi. p̄patulo nō pudebat cū uxoribus cōcūbere. auctor ē Rufinus i expositiōe symboli Apostolici. q̄ nō natura docuit hęc eē obscena: sed obseruātia: ideoq; scite scribit Diuus Augustinus hoies statim a peccato nuditatē turpē iudicasse: uñ euestigio cōsutis fici foliis fecerūt sibi succictoria genitaliū: q̄ & fœminalia dicunt a fœminibus. i. femoribus. coxisq; uelādīs: de uelamentis genitaliū. q̄ femoralia. fœminalia brachia. piscelides: succictoria cāpestria subligaria subligacula noīant aliubi scripsi copiosissime ex auctoritate ethnicorū ecclesiasticorūq; scriptorū. SVpiorē tunicā. In canonicis scripturis ephod hebraice appellatur. qd̄ latini itēp̄tes itēpretantur super humerale: qd̄ gr̄ce d̄r. $\epsilon\pi\omicron\omega\mu\iota\sigma$ est autem ut docet Hieronymus uestimentū sacerdotale lineū. & simplex & toto cadore purissimū. qd̄ super hūeros uenit. cui subiicit $\upsilon\pi\epsilon\ \alpha\upsilon\tau\eta$ quod nos subtūcālem siue tunicā quā subtus uestita est: possumus itēp̄tari. Idem Hieronymus i libro de ueste sacerdotali. refert tunicā poderin. idest talarē esse lineā. duplici sindone. quā Iosephus byssinā uocat. hęc adheret corpori. & talis est. quales solēt militātes habere lineas quas camisas uocāt. GENiali. Hylaro & gaudibundo. HERcules. Certe: aduerbium est. asseuerātis. FORTunā: tempestatibus. Oratio est sacerdotis Apuleium iā hōini testitūtū monentis: fortunā cecitatem nihil deinceps formidādā esse: & inuitātis ad sacramenta militiāe sacerdotalis. uerba autem hęc metaphoricis dicuntur translatione facta: a maris tempestatibus. & procellis fluctuū: & portu nauticorū. ARA misericordiā. Alludit ad arā quā athenis misericordiā cōsecrassē memorāt heraclidas: qui post obitum herculis pulsi ab euristheo. cum facile auxilium ab atheniensibus meruissent arā misericordiā dedicarūt: quā gr̄co uocabulo dicitur $\epsilon\lambda\epsilon\omicron\upsilon\beta\omega\mu\omicron\sigma$ de qua papinius libro thebidos nouissimo sic cecinit: Vrbe fuit media nulli concessa potentum ara deum. mitis posuit clementia sedem. & miseri fecere sacrā: sine supplice nunquam illa nouo: nulla damnauit uota repulsa. auditi quicunq; rogant noctesq; diesq; ire datum. & solis numen placare querellis. Erat hęc ara misericordiā cōmune miseris cōfugiū. & asylū quasi quoddā calamitoforū. olim orestes matricida cū post ab solutionē fureret ad hęc arā pilade amico trahente confugit & resipiuit. M. Tullius arā sotiōrū. portū gentium appellat Romanū senatum: Idē arā legū dicit intelligi uolens tribunal pratorum.

Fœmina
lia.
Succictoria.
Ephod.
Superhumeralis.
Poderis
talaris.

Ara misericordiā.

Ara legū.

VNDECIMVS

LUCI. Allocutio est puocatiuū casum: ad Luciu Apuleiu. **NATALES.** Hæc oīa hominibus frequēter prodesse solēt. ut claritudine nataliū. ut dignitate. ut doctrina fiant fauorabiles: ut hisce adminiculis cōtra aduersa fulciātur. q̄ ait sacerdos nihil Lucio nostro profuisse: quominus i asinū trāsmutatū pœnas dederit curiositatis. **VIRENTIS** ætatulæ. Adolescētiæ lubricū tā instabile tāq; obnoxiiū est. ut qui i eo nō cadūt. saltē tirubent. Quod & pacatus panegyrista cōmemorat. **CURIOSITATIS.** Sepe diximus curiositatē eē in fœlicē periculorūq; germanā: q̄ detrimēta suis amatoribus nouerit magis par

Luci tandem uenisti: nec tibi natales. ac ne dignitas quidem: uel ipsa qua flores usq; doctrina profuit sed lubrico uirētis ætatulæ ad seruales delapsus uoluptates: curiositatis in prosperæ sinistrum præmium reportasti. Sed utcūq; fortunæ cecitas: dum te pessimis periculis discruciat ad religiosam istam beatitudinem: improvida produxit malicia. Eat nunc: & sūmo furore sæuiat. & crudelitati suæ materia q̄rat aliam. Nam in eos quorum sibi uiras: seruitium: deæ nostre maiestas uindicauit: nō habet locum casus infestus. quid latrones. quid feræ. quid seruitium. quid asperimorū itinerum ambas reciprocæ. quid metus mortis quotidianæ nefariæ fortunæ profuit. In tutelam iam receptus es fortunæ: sed uidentis: quæ suæ lucis splendore cæteros etiā deos illuminat. sume iam multum lætiorē: candido isto habitu tuo cōgruentē. comitare pompā deæ sospitatrix inouanti gradu: uideant irreligiosi: uideāt & errorē suum recognoscant. En ecce pristinis erumnis absolutus: Isidis magnæ prudētia: gaudens Lucius de sua fortuna triūphat: quo tamē tutior sisq; munitior:

turire q̄ gaudia. **SINISTRUM.** Noxiū intelligit aut trāfiguratiōnē in asinū: scribit trimegistus qd̄ imagine intelligētia nulla ueritate inspecta hoīes decipiuntur: q̄ trāformat optimū animal in naturā feræ: moresq; bestiarū. **IMPROUIDA** produxit. Haud ab simile ē illud Terētiū. ex ecyra. eq̄ dē plus boni feci hodie iprudēs q̄ sciēs ante hūc diē. Itidē Plautus i captiuis sæpe iam i multis locis plus insciēs qd̄ fecit q̄ prudēs boni. cōsimiliter fecit fortuna i Luciu Apuleiu qd̄ nō parū multi facere noscūtur. qui profunt dū nolunt imo qa nolūt. Ideoq; illis beneficium nō debemus sicut phereus deploratus a medicis Vomica morbo uulneratus ab hoste medicinā inuenit ex uulnere nec tamen ob id hosti debuit. qa non sufficit p̄fuisse nisi etiā uelis prodesse. **NON** habet locū casus. In hac sentētiā. ait Seneca q̄ uir sapiēs. est supra fortunā collocatus nec in illū fortuna hēt longas manus. Ita Papinius i siluis

Profunt dū nolūt.

laudās pollium scitissime inquit uitio sublimior omni exēptus fatis. indignatēq; refellis fortunā. **SATYRICUS** quoq; de democrito philosopho loquens. In quē fortuna locū seuiendi nō habebat. ait cū fortunæ ipsē minaci mandaret laqueū mediūq; ostēderet unguē. fortuna inquit etiā in festa nō habet locū seuiendi in eos quos maiestas deæ isidis uindicauit in suū mancipatū: recepitq; in tu elā. De casu **PEPINIUS** oīa casum fecimus. & uires auxit fortuna nocēdi. Quid latrones quid feræ. Enumerat icōmoda. & erūnas qbus Lucius noster fuit obnoxius fortunæ fulminātis ipulsi. **FORTUNÆ** sed uidentis. Fortunā cæcā. exoculatāq; & brutā eē superius annotauimus: uerū isis est fortuna uidens: bona: & salutaris: q̄ p̄miatrix est bonorū: nec malos fouet & extollit sicut facit fortuna cæcutiens. Vnde possumus accipere pro fortuna bona isidē: quæ græce dicitur $\alpha\gamma\alpha\theta\eta\ \tau\upsilon\chi\eta$ cū illa altera accipiat pro mala. quam græci: $\kappa\alpha\kappa\eta\ \tau\upsilon\chi\eta$ malam fortunā uocat. utriusq; locus est in cælo: Macrobius auctor est in primo saturnaliū lunā: quæ dea hic signatur esse tychen. Idest fortunam quia corporum præfulgens: quæ fortuito: uarietate iactantur. **DEOS** illuminat. Clanculum alludere uidetur ad lunā splendorem: quæ in plenilunio lucidissima nocturnus sol uidetur cuncta collustrās potest & symbolicos referri ad numinis maiestatem lucidissimam. **HABITU** congruentem. sicut indutus es uestem candidam & luminosam ita sume uultum hilariorem. ac sereniorem. habitu autem dixit datiuo casu secundum ueterum consuetudinē. qui senatu uictu aspectu pro senatui uictui aspectui dicebāt: & cætera consimiliter. sup̄ qua re scribūt grāmatici. & caput extat apud Gellium elegāter graphiceq; conscriptū: & nos iam annotamenta confecimus. **INOUANTI** gradu. Seiunctim lego. ut duæ sint dictiones. Inouanti hoc est gaudibundo & lætanti gradu. **ERRORĒ** suū recognoscāt. irreligiosorū error est. ut aut nō esse aut mentem. aut curā nō agere rerū humanarū: nec miraculum ullum fieri ex diuina prouidentia sed ex naturæ instituto. in quē errorē lapsus est Oratius scribens: nāq; deos didici securū agere æuū. nec si qd̄ miri faciat natura deos id tristes ex alto cæli demittere tecto: Igitur religiosi suum errorem recognoscunt. quādo euidenti miraculo cōmoniti diuinā maiestatem coguntur confiteri.

Luna tyche.

diagoras atheos.

PRouidentia. Lego prouidentia. ut sit ea quæ græci προνοια uocant. de qua. M. Tullius in primo de natura deorū audite non fatidicam stoicorum proneam. quam latine licet prouidentiam dicere.

DA nomē sanctæ militiæ. Decēs ex disciplina militari facta trāslatio. nāq; i delectu militū habendo euocabatur ad dandū nomē. & multi plerūq; nomē dare recusabant. qđ sæpissime leges apud Liuiū. ubi aut nomē dederāt in militia scribebatur. & ut inq; Vegetius matriculis inserti iurabāt p maiestāte iperatoris oīa se strenue facturos. qđ pcepisset nūq; deserturos militiā. nec mortē recusaturos pro Romana Re Publica. unde & militiæ sacramēta dicuntur. igitur sicut milites dāt nomē in militia seculari & sacramēto astringuntur. Ita qui pp militiā religiosam ascribuntur dāt nomē. & adiurati obsequio religionis dedicantur: duplex. n. militia est secularis. & cælestis. hinc illud ecclesiasticum. nemo militās deo negotiis secularibus iplicabitur. NON olim. Haud ita pridē.

IVgū subi. Trāslatio à iumentis qđ iugū subeūt. & colono obsecuntur. unā a græcis dicta ὑποζυγία quasi subiugalia. p̄terea iugū iponebatur matrimonio cōiungendis. unde uicus iugarius & iuno iuga nuncupat. Iugū quoq; subeūt hostes deuicti. qđ sit duabus hastis humi defixis superque eas una trāsuerfa deligata. sed ad propositū: qui religioni dedicat iugū subit obediētia atq; ministerii. ut obsequēter ministret agatq; quæcūq; primarius Antistes iperauerit: quale sit hoc iugū nouerūt religiosi: qui sæpe ingemiscūt. & secū taciti mullitantes optāt subire iugū maritale. tāq; id p̄ illo sit suauissimū gestatūq; facillimū: cū illud suū ut ingestabile frequenter conētur excutere est aut subi iperatriui modi uerbum ut illud Ca-

da nomen huic sanctæ militiæ: cuius nō olim sacramēto etiā rogabar: teq; iam nūc obsequio religionis nostræ dedica. & ministerii iugum subi uoluntariū. Nā cū cœperis deæ seruire. tūc magis senties fructum tuæ libertatis. Ad istum modū uaticinatus sacerdos egregius. fatigatos anhelitus trahens conticuit. Exin pmixtus agmini religioso procedens comitabar sacrarium totæ ciuitati notus: ac conspicuus: digitis hominū nutibusq; notabilis. omnes in me populi fabulabantur: hunc omnipotentis hodie deæ numen augustū reformauit ad homines: scælix hercules: & sibi beatus: qui tæ scilicet præcedentis innocentia: fideq; meruerit: tam præclarum de cælo patrocinium: ut renatus quodam modo statim sacrorum obsequio despūderetur. Inter hæc: & festorum uotorum tumultum paulatim progressi: iam ripam maris proximamus: atq; ad ipsum illum locum: quo pridie meus stabulauerat asinus: peruenimus. Ibidem simul lacris rite dispositis: nauem faberrime factam: picturis miris ægyptiorū circūseptus

υποζυγίου
iugū iumentū.
Iuga iūo.
Iugū sacerdotis.

Subi.

Rasilēq; subi forē & apud Claudianū. primus iussa subi. uoluntariū sicut merito dixit: quoniā ultronei. & uolentes nō coacti debemus iugum subire religionis alioqui nūquā quicquā salutare fit a sacerdote qui inuitus sacris initiatur. **FR**uctum libertatis: In hanc sententiā ait seneca eū maxime libertate frui qui philosophiæ seruiat. **F**atigatos anhelitus trahens intelligimus anhelationes traxisse sacerdotem. nō tam ex fatigatione loquendi: qđ ex furore uaticino. & afflatu diuino qui græce dicitur εἰρηοὺς ἰατρῶσ. sic apud poetas sibyllæ deo plenæ trahūt. anhelitus fatigatos. **EXIN**. exinde deinde. **HVNC** omnipotentis: Sermocinatio & confabulatio populi admirātis: subitariam ex asino in hominem reformationem. idq; miraculum attribuētis maiestati ac numini Isidis deæ omnipotentis. **DEAE** omnipotentis. Deus dicitur omnipotens faciendo quod uult. nō patiendo quod non uult. qđ si ei accideret nequaquam esset omnipotens: unde propterea quædam non potest quia omnipotens est: & enim mori & falli non potest auctor Augustinus in. y. de ciuitate dei. **AV**gustū sanctum & uenerabile. **ET** tibi beatus. Scribe sibi beatus: ut uerba tertiæ personæ sūt congruentia

Deus
oipotens

Ternio.
Trias.
Ripa.
Littus.

uel lege ter beatus: ut pro beatissimo accipiatur dicimus. n. ter scælicē & ter beatum quē intelligi uolumus scælicissimū: beatissimūq; a potentia. s. & u. numeri ternarii / quē latini ternionē græci triada uocant. **RIPAM** maris. ἀκρωτήρ & iproprie uidetur dixisse ripam maris. cū ex obseruatione grāmatica littus maris sit ripa uero fluuiog: quod edocēter expressit Ouidius illo uersu dimidiato: pro ripis littora pulsant. **PR**idie stabulauerat. littus intelligit & harenæ gremiū propre cēchras ubi lassum corpus cū adhuc asinus eē refouit & somno dulcissimo quieuit. **NAVem** faberrime factā: Luna supius alloquens luciū dixit sacerdotes sibi dedicasse hanc nauē die festo cū pelagus sedatis hibernis tēpestatibus

Isidis nauigium.

iā nauigabile factū esset. uidetur aut hæc nauis esse symbolū nauigationis Deæ Isidis. nāq; dies certus teste lactatio habetur i fastis: quo isidis nauigiū celebratur qđ res docet nō tranasse illā: sed nauigasse: & ut auctor est fulgentius in mythilogis nauigiū isidis ægyptus colit. qm̄ hoc in loco nauigiū Isidis a Iucio nostro luculēte describitur. Videor facturū operæ p̄ciū si qđā annotauero nō indigna memoria tu ad rē nauticæ p̄tinētia. **Dromones** naues sūt frumentariæ a celeritate nauigadi dictæ quarū meminit Cassiodorus in epistolis. **emphrata** dicitur nauigia testā a uerbo græco ε. μ. φ. ρ. ἄ. τ. ω. qđ significat obturo occladoq; e diuerso **aphrasta** nūcupat aperta intectaq; nauigia: de quibus. **M. T.** i epistolis ad atticū. nos rhodiorū **aphractis** trāquillitates aucupaturi eramus: corrige mēdosum locū apud eū dē

dromoes
Emphrata.
aphrasta

VDECIMVS

eisdem epistolis: nā ubi legit acta rhodiō: tu lege aphracta rhodiō: & de hoc nauigii gñe dictum ac **Locus**
 cipe. cōsimiliter apud iuriscōsultos titulo de exercitoria actiōe maculosa dictio in sinceritatē redigēda **M. Tullii**
 est: & suo nitore illumināda. sic enim passim legit: qdā naues onerariā: qdā ut ipsi dicūt emphate sunt: **emacula-**
 tu pro emphatē legito emphractā. significat enim naues clausā undiq; ut docuimus & tectā. plini- **tus.**
 us ait tectas naues a tassis inuentas eē: apud Liuiū ceterosq; historicos tectā & apertā naues crebriter **Correctū**
 noiant q̄ emphracta & aphracta græcis uocabulis appellāt. **V**ariē græcā: scribe uariēgatā. hoc est di **uerbum.**

uariēgatā: sūmus sacerdos teda lucida: & ouo: & sul-
 phure solemniſſimas p̄ces de casto p̄fatus ore: q̄ purif-
 ſime purificatā: deā nūcupauit: dedicauitq; hui' aluei
 ſcelicis nitēs carbaſus lintea uotū igestas progerebat.
 ecce litteræ uotū iſtaurabāt de noui cōmeatus proſpe-
 ra nauigatiōe. Iā mal' iſurgit. Pin' rotūda ſplēdor ſubli-
 mis iſignis carcheſio cōſpicua. & puppis itorta cheni-
 ſco: bratteis aureis ueſtita fulgurabat. oīſq; proſus

ſtinctā exornatāq; uariis picturis. iuriscōsul-
 dictio est Apulei prope peculiaris **torum.**
 a quo etiā dicit uariēgare pro ua- **Variēga-**
 riare & ornatus uarietate diſtin- **re.**
 guere. **F**aberrime: politiffime
 perfectiffimeq; idem aliubi faber
 rimo ſignaculo dixit pro abſolu-
 tiſſimo perfectiffimoq;. **T**eda
 & ouo & sulphure: in ſacris fere oī
 bus priſcorū: tres erant iſtæ purga- **Purgatio**
 tiones: nā aut teda purgabant & **nes pri-**
 sulphure: aut aqua abluebant aut **ſcorum.**
 aere uentilabant: de purgatiōe te

de & sulphuris meminit ſatyrographus illo uerſu. cuperent luſtrari ſi qua darent ſulphura cum tedis
 plinius in. xvi. inter arbores q̄ reſinā ferunt ponit & teda: quā flāmis ac lumini ſacro: etiā gratā eē reſet
 idē i. xxxv. auctor est ſulphur habere in religionibus locū ad epiandas ſuffitu domos: Ouidius triplicē
 purgationē ſignat illo uerſu. terq; ſenē ſima ter aqua. ter ſulphure luſtrat. ouū quoq; purgatiōibus uſur **Ouum i'**
 pari ſolitū teſtes ſunt præter reliquos iuuenalis & Ouidius quoq; alter ſic ſcribit: niſi ſe centū luſtraue- **purgatio.**
 rit ouis. alter in libris de arte ludens ſic canit. & ueniat quæ luſtret anus lectūq; locūq; referat & tremula **nibus.**

ſulphur & oua manu Lucianus in Dialogo cui titulus est. κατὰ πλοῦς ἠτυράμμοσ dixit τὰ ἐκ τῶν
 καθ' ἀποικίω α. i. purgationū oua oſtendens oua eē luſtralia & purgatoria: lego apud Macrobiū. quod
 ſniciati ſacris liberi patris magna ueneratione ouū colunt mundi ſimulacrū uocantes. his adde. ut ni-
 hil qd equidē meminere præterea qd ſcribit p̄clus nobilis platonius. ſacerdotes in purificationibus uti
 ſolitos ſulphure atq; aſphalto hoc est bituminiue aqua *marina aſpergentes*: quoniā ut ille inquit purifi-
 cat ſulphur propter odoris acumē: aqua uero marina propter igneā portionē. **A**luei: nauis alueum

intelligit. ſic & propertius portabat ſanctos alueus ille uiros. **C**arbaſus litteræ: emendo carbaſus **Carbaſus**
 lintea ſignant enim uela Nautica: quæ lintea ſunt ex carbaſo quod genus lini tenuiffimū eſt. ſcribit
 plinius carbaſa primū in hispania reperta eē: mira lini tenuitate: porto in nauigiis ſunt maiora uela.
 ſunt & minora alia in proris. alia in puppibus pandunt græci Dolones uocant τὰ μικρά ἰστία. hoc **Dolones**
 eſt minuscula nauū uela prout docent ſuidas & iulius pollux: hoc iccirco tranſeunter annotaui. ut in **Locus**
 telligeres illud Liuianū. ex. xxxvi. uolumine: dolonibus erectis altum petere interdicit. item mox paulo **liuii.**

polyxenidas ut uirtute militū ſuperari ſe uidit ſublaris dolonibus effuſe fugere intendit. **I**ngestans
 geſtans. **E**Cce litteræ: denotat litteras fuiſſe in carbaſo intextas ſiue ſcriptas q̄ indicarent id uorum
 eē proſpere nauigationis. & cōmeatus. hoc eſt itus & reditus ſcelicioris: nec mirū uideri debet ſi litteris
 erant uela nautica inſcripta. cū auctores tradant ante uſum chartæ uoluminibus linteis fuiſſe ſcripti
 ratū. unde & Liuius libros linteos frequenter citat. **M**alus inſurgit: arbor nautica. iuriconſultus ti **Malus ps**
 tulo de uerbo: ſignificatiōe ex ſententia labeonis tradit malum nauis eē partē: quia plerāq; naues ſi **nauis.**
 ne malo inutiles eēnt. artemonē autē magis eē additamētū q̄ partē nauis: in expoſitiōe artemōis cecu- **Artemo.**
 tiens labi' acurſus qui expōit artemonē eē gubernaculū. interpres quoq; canonicæ ſcripturæ Nicola- **qd apud**
 us de lira nō minus delirat: qui in actibus apoſtolorū exponens illud leuata artemōe ſcdm auræ flatū **iuricon-**
 trudebant ad littus reſert artemonē dici uelū paruū. ueq; a uero deuius aberrat. nāq; artemonē ut do- **ſultos.**

cet Victruius in. x. trocleā uocant noſtri: quā græci dicunt epagunta. hæc autē in nauibus funes du-
 ctarii trahunt: & armamenta explicantur: ut merito additamētū magis q̄ pars nauis eē uideat: ait idē
 ſcriptor machinas id genus tractorias ad onerandas. & exonerandas naues eē accōmodatas: fierique
 his trocleis nauium ſubductiones. **I**nſigni carcheſio: ſumma pars ueli naualis carcheſium nomina-
 tur. ſicut inferior paterna: media trachelon. a ſimilitudine carcheſi nautici dictum eſt carcheſium po- **Carcheſ**
 culum procerum anſatum. & circa mediam partem compreſſum: quod plautus ſcribit in fabula Am- **um.**
 phitrione. pateram datam alcumenæ a ioue pro precio concubitus. id pherecides ſcripſit fuiſſe aureū
 carcheſium: Victruius carcheſia uerſatilia appellat indicans non tam eſſe uela in nauibus: q̄ id quod

in mali ſaſtigio collocatum circum agitur a quo ſignificatu non abhorret Apuleiana ſententia.
CHeniſco: dictio eſt ſutilis & illiterata. dignaq; quæ obelo fodiat. itaq; illa expuncta in eius uicē
 ſubſtitue cerucho: dicitur autem nomine græco ceruchos cornutus poniturq; pro cornibus nauali-
 bus. quæ in utrunq; ueli latus diſfunduntur. de quibus poeta. Cornua uelatarum obuertimus anten- **Ceruch'.**
 nāq; quidā ceruchos accipiunt pro cauea illa: quæ in ſaſtigio nauigii ſuſtollitur effigie corniculata. **Va-**

- Ceruchi.** Ierius Flaccus in primo argonauticon. Téperet ut tremulos zetes fraterq; ceruchos. De ceruchis Luca nus in .x. transtraq; nauatq; summiq; artere ceruchi. itē in .viii. surget & instabit summis minor urfa ce ruchis: in codicibus impressis nō ceruchi legit sed cherufci: & cherufcis: uerū etymō uocabuli exigit ut legas ceruchi & ceruchis: cū cherufci sint populi germaniæ nihil ad hunc intellectū pertinentes: quibus dā placet in apuleio tueri lectionē uulgare chenisco. ut chenisco dicat' locus & uas in puppe nauis. uel q; puppis ipsa eēt ad effigiē chenisfi inflexa intortaq; uocabulo deducto απο της χοιρικοσ idest a chenice. est autē chenix græco nomine uasis siuæ mensuræ nomē litteratis fat notum: qua festa rii quattuor continentur. de quo est illud pythagoricum enygma. super chenice nō sedendū: qua si gnificatur de craftino cogitandū eē: & ociosum desidiam eliminan dam. **Carina citro limpido:** Au ctor est Diodorus sesostrē egypti regē fecisse nauē ex cedro ducenū octoginta cubitorū longitudie fo rinsecus bracteis aureis uestitam: intus uerodeargentatā: quā dono obtulit deo. qui thebis hecatōpy lis colit' plinius in .xvi. at in egypto inquit ac syria reges inopia ab iectis cedro ad classēs ferunt' usi. De citro & citreis mensis nō pau caplinius noster l. xiii. & nos aliu bi perscripsimus. **QUAM** pphāit: Ut supra diximus religiosus & prophanus frontibus aduersis opponunt: qui. n. religioni iniciatus nō est prophanus noiat. **VANNOS:** uallos siue cribra. De uāno. hoc eodē uolumine paulo supra dixim^o
- aromatis aromati.** **AROMATIS:** aromatibus scdm ueres: cōsuetudinēq; epigramatis. pblematis poematis dicebāt & alia cōsimilia. pro epigramatibus. pblematibus poematibus. tāq; prisca declinatio foret hoc aromatiū aro mati epigramati epigramati & cetera similiter: hoc & in superioribus annotatum est. **SVPPLICIIS.** noīe suppliciorū. hoc in loco significant res sacrificales. & supplicationibus deorū accōmodatæ. & enī supplicia dicunt supplicationes. salustius in suppliciis deorū magnifici. traēt seruius. quia de bonis dā natoꝝ: & supplicia passorum fiebant sacrificia inde dici supplicia pro supplicationibus. **IN** super fluct^o supra fluctus libamina proiciunt. **INTRITUM.** profecta signare uidetur. sic enim dicunt exta: quæ in sa cris profecantur. ad instar intriti minutatim. intrita catoni prope peculiaris est p emplastro quasi quo dam. ad insitiones. hinc plinius & catonis emplastratione loquens ait. iussit ita cognomiari. & illa sua intrita oblini. idem plinius intritam uocat materiam calcis. ab interendo intritum dicitur. & intrita. **Strophia** Terentius. **QUOD** tibi intristi exercendum est. **ABSOLUTA** strophiiis. resoluta uinculis anchorarum. stro phia enim uincula dicuntur dictione græca. στροφιον sed latinis usitatissima. quia strophia modo p uinctilis modo pro coronis modo pro fasciis. quibus pectora uinciuntur accipiunt ut supra diximus. **Nihil ui su fallaci us.** ex eodem fonte concta deriuata. suidas docet strophium esse στρογγυλον ὀμαριον idest rotundū cingulum & coronam capitis. **PROSPECTUM** sui incertat. hoc est incertum facit. & dubium scribunt philosophi. nihil humana acie fallacius esse remus integer in aqua fracti speciem reddit. poma per ui tram aspicientibus multo maiora. sunt columnarum interualla porticus longiores iungunt: solem qui toto orbe terrarum maior est acies nostra pedalem esse existimat. scribit Macrobius in commen tario in somnium scipionis. aciem nostram. non excedere stadia centum octogita ad quod spaciū: cū uenerit uisus deficere incipit. & in rotunditatem currendo curuatur. **AD** phanum: ad deā templum **VENERANDIS** penetralibus: arcanis cerimoniis: quæ in sanctiore sacrario recōduntur. Simulacra spi rantia. homines dicit: qui deorum imaginem representantes spirant: supra ait: Dii dignati humāis pedibus incedere. **GRAMMATEA** dicebant. græci. γραμματεια dicunt scribam: & archigrammatea principem scribarum. Eumenes Cardianus. plutarcho teste archigrammateus sdest scribarum prin ceps uocabatur: sub alexandro magno. Multo autem apud graios honorificentius est. q; apud roma nos scribæ nomen. nam apud græcos: ut auctor est probus Emylius nemo ad id officium admittitur nisi honesto loco & fide & industria cognita: q; necesse est eum omnium consiliorum participem eē. apud romanos uero mercenarii scribæ existimabantur: quos & scripturarios & libarios uocabāt: qui rationes publicas scribunt in tabulis: nunc ungo cācellarios nominant: qua dictione utunt' & scrip tores idonei. Flauius uopiscus de carino imperatore scribens inquit præfectum urbi unum ex cancel cellariis suis fecit: quo fœdius nec cogitari potuit aliquid nec dici. **QUICŪQ;** natus fuerit oriente hedo
- Chenix.** nomine uasis siuæ mensuræ nomē litteratis fat notum: qua festa rii quattuor continentur. de quo est illud pythagoricum enygma. super chenice nō sedendū: qua si gnificatur de craftino cogitandū eē: & ociosum desidiam eliminan dam. **Carina citro limpido:** Au ctor est Diodorus sesostrē egypti regē fecisse nauē ex cedro ducenū octoginta cubitorū longitudie fo rinsecus bracteis aureis uestitam: intus uerodeargentatā: quā dono obtulit deo. qui thebis hecatōpy lis colit' plinius in .xvi. at in egypto inquit ac syria reges inopia ab iectis cedro ad classēs ferunt' usi. De citro & citreis mensis nō pau caplinius noster l. xiii. & nos aliu bi perscripsimus. **QUAM** pphāit: Ut supra diximus religiosus & prophanus frontibus aduersis opponunt: qui. n. religioni iniciatus nō est prophanus noiat. **VANNOS:** uallos siue cribra. De uāno. hoc eodē uolumine paulo supra dixim^o
- Supper chenice non sedendas.**
- Supplicia.**
- Profecta. Intrita catonis. Strophia**
- Crāmateus. archigrammateus**
- Cancellarius.**

erit scriba & obsequiis magistratuū deputatus. Mercurius & saturnus in parte horoscopi partiliter cōsti
ruti faciūt scribas: sed lāgidos & qui cito deficiāt. In libris regū auricularius a secreto dicit archigramma
reus: quē & lingua uernacula. secretariū appellat: officii autē scribe est iter cætera subiicere p̄coni uerba
populo recitāda. Olī ut auctores ānotauerūt publius seruilus globulus. Tri. plebis scribā subiicere uer
ba legis Corneliae. & p̄conē pronūtiare passus nō est. Tūc ipse Cornelius ī tribunatu pro rostris codi
cē recitauit. hic significat Lucius noster scribā ipsum sine p̄conis ministerio p̄fatū eē uota fausta: prout

Auricula
rius.

cætu pastophorū; quod sacrosancti collegii nomē ē.
uelut ī cōtione uocato: ididē de sublimi suggestu: de li
bro d littetis fausta uota p̄fat̄ p̄ricipi magno senatuiq;
& eqti totoq; romāo populo nauticis nauib; q; sub i
pio mūdi nratis regūtur; renūciat fmōe rituq; græcien
si ita λαοισ αφεισισ populis missio. Quā uocē fœliciter
cūctis eueire signauit populi clamor īsecut; ex i gau
dio delibuti populares: talos uerbēas corollas ferētes
exoculat; uestigiis deæ. q̄ gradibus herebat argēto for
mata ad suos discedunt lares: nec tñ sinebat me aīm un
gue latius ididē digredi. sed intērus deæ specimē pristi
nos cāus meos recordabar. nectñ fama uolucris pigra

ī libro descriperat nā descripto &
ex libello. recitare dicitur hi q̄ āno
tata habēt ī libro quacūq; dicturi
sunt: Quod facere solēt hi q̄ ediscē
di laborē perferre non possunt: &
memoriæ piculū uerētur. M. Tul
lius ī oratione pro plātiō. auctor ē
orationē dicā esse de scripto pro
pter eius magnitudinē. August
fermones grauiores ex libello ha
bebat. etiā cū liuia sua: ne plus mi
nusue loqueretur ex tēpore. Quīti
lianus ī oratore dicit uitio lum eē
respicere ad libellū. Suidas ait grā
matea eē notariū & απορητωρ
idest arcanor; participē. est aut grā
matea accusatiuus græcus cuius

Oro di
cta de
scriptio.

rectus est grāmatus. idest. γραματευσ. ut ορφευσ οφεισ. CA Eru pastophor. Pastophori dicū
tur sacerdotes sacrosancti. græca dictione. quasi thalami feri. hoc est ī supplicationibus pallinū ferētes
sacerdotale pastophoria dicunt domicilia pastophorū. idest sacerdotū: de quibus mētione fieri apud
auctores ecclesiasticos potissimū cōperio. nāq; in libro primo Macabeorū. scriptum est. & uiderunt san
ctificationem desertā & altare prophanatū. & portas exustas. & pastophoria diruta. Eusebius in. xi. hi
storīæ ecclesiasticæ. extrema tāti ambitus spatia occupant exedra. & pastophoria: Iosephus ī quito bel
li iudaici uolumine meminit pastophoriorum. Venus epitheto græco pastophoros. quasi thalamife
ra nominatur. PRINCipi magno senatuiq;. Expressit morem edictorum: ī quibus honoris causa. fœ
licitatem p̄ferari solemus principi. & senatui & populo. Liuius auctor est morem fuisse argiuorum ut
p̄tiores die primo comitiorum uelut honoris causa pronunciarēt. Iouem Apollinem. & Herculem
quibus ut Philippus rex addūceretur instituerūt. cuius nomen. quia p̄aco aliquando non adiecit fre
mitus multitudinis ortus & clamor est subiicientiū philippi nomē. subentiunq; legitimū nomē usur
pare donec cū ingētū assensu nomē recitatū est. RITV græcienfi. More germanico. & lingua. λαοισ
αφεισισ. Interpretamentum grecarum dictionum est populis missio: uerba sunt: quæ græci nostriq;
iuxta usurpant: post cuncta celebrata mysteria: ut dicatur missio populis scilicet est uel datur: ut tūc de
mum omnibus abire fas sit. uis exemplum consimile? proximum habes: nam quotidie in mysteriis
nostris solet sacerdos post peracta solemnia dicere. Itē missa est. ita nūc scriba græce dixit λαοισ αφει
σισ: idest populis missio. & ita legendum est: mendosi codices non missio habent sed missis quod re
pugnant uerbo græco atq; sententiæ: αφητηρια aphetiria græci dicunt carceres. unde equi emittun
tur ad cursum græce dicit. ουρα ιπποδρομου sunt & aphetiria auctore Suida οργατρα πολιορκη
ρια: idest instrumenta ad urbes expugnandas accōmodata. FOELciter euenire. Vis uidere quip
pam germanum consimileq; moribus institutisq; p̄riscorum? scito in nostra religione idem pollere
amen. quod hic fœliciter. nam ut Aquila interpretes exprimit: quod nos fideliter possumus dicere id
apud hebreos significat amen: quod alii fiat transfulerunt: quo significatur ut ea quæ supra sunt uere
dicta confirmentur. super ea re: extat breuis epistola diui Hieronymi ad marcellam. scire autem debe
mus apud hebreos in fine librorum unum ex tribus solere subnecti: ut aut amen scribant: quod fide
liter siue fiat significat aut sella quod transfertur semper: aut salom quod exprimit pacem: igitur ut so
lemus nos completis opusculis ad distinctionem rei alterius subsequenti interponere explicit: aut
fœliciter aut aliquid istius modi: ita & hebrei: ut quæ scripta sunt roborentur facere solent: ut dicant
amen: aut in sempiternum & scribenda commemorant. ut ponant sella aut transfacta fœliciter pro
testantur pacem in ultimo subnotantes: sic & nunc ex ritu p̄isco fœliciter populus succlamauit in fi
ne orationis quam de libro scriba pronunciauerat. EX in. Exinde. deinde. VNgue latius. prouerbia
le est ex illo plautino digitum transfuersum. aut unguem latum excesseris. Verbenas: Verbenæ gene
rali uocabulo sunt omnes herbæ: & frondes quæ festæ ad aras coronandas adhibentur quasi herbe
næ: dictæ. & ut inquit donatus redimicula sunt ararum. De uerbenis quæ & sanguina dicuntur: de uer
benario legato: quem ad hostes mittebant res raptas repetitum: aliubi plura annotauimus. INDI
dem: inde. INTENrus deæ: idest spectans intentis oculis eifigiem deæ.

Pasto
phori.
Pasto
phoria

Populis
missio.

Aphete
ria.

Ame qd.

Verbe
næ.
Verbena
rius:

PINARUM tarditate famam uolaticam pingunt: & pinnatam qua nihil uelocius: quā poetæ elegantē graphiceq; depingūt. & imprimis noster maro qui eam pedibus celerem. & pernicibus alis esse memorat: cui quot sunt corpore plumæ: tot uigiles oculi subter: Tertullianus i apologetico. Cur malum inquit fama: quia uelox an quia plurimum mēdax. serpit hæc intraduces linguarum & aurium: Contra symachus uera iquit res est famam esse uelocem: sed dissentio a mantuano: q; eam putat i malis debere numerari. nam quid hac præclarius: cum letis nunciis rigat aures & mentem bonorum. ADO

Cur malum.

rabile: Adoratione ueneratiōeq; dignissimū. Vernulæ: seruuli. Domestici. NEXU sanguinis: Cōsan guineos necessariōsq; significat.

LVctu deposito. luctū deponere pprie ē squalorē uestis nigræ lugu brē exuere: & oē meroris idicium deponere ut sæpe diximus. VA

riæ munerabundi: Cūuariis munerib; ueniētes: Munerabūd; n̄ similis donati. sed donās & munerā dās significatur. REDUCē cōspe

Munera bundus.

ctū. Signate locut; n̄ redūx pprie is dicit. qui ex i sperato piculo eandēs reducit ad superos. DESPERATA facie. Desperauerat Lucius se

deiceps unq; uisurū quēpiā suorū. unde gaudiū tanto maius effiebat: quāto erat id i speratiū. & pter expectatōem. OBLatōes. Mu

nera q; illi ultro obtulerāt: seruatur & hic mos hodieq;: ut necessarij offerāt munera reducibus. AEq

boniq; facio. In bonā prē accipio puerbiale ē: de quo i primo cōmētario: & hæc honesta locutio. Ad cultū sumptūq;: denotat n̄ solū ne

cessaria i sumptū deportata esse a necessariis: sed ea quoq; q; ad cultū splēdidiōrē ptinerēt large sūmini

strata. AFFatis singulis: allocutis passua significatiōe posuit ut Virgili; cursuq; dabit uenerata sacerdos. PRistinis. prioribus: q; sub

Asinali forma exāclauerā. INtra consēptū tēpli: noīe cōsepti: significat totū illd̄ sepimētū. & ābitū: quo una cū tēplo ædes quoq; sepiebāt

Peribol;.

græci pibolō appellāt. LArē tēporariū domiciliū ad tēpus: nō ppetuū: sic faciūt q; icōducto habitāt. INdiuiduus: ad herescēs. & ut mox ait i se pabilis. VISu deæ ieiuna. Inanis & uacua. Iuuenalis en animā & mētē cū qua dii nocte locūtur. sic Socrates sæpenumero a demone suo regebat: cuius monitis sedulo

Videre

demonē

boni est.

Iniciatio

nes.

Verecun

de d̄ deo

loquēdū.

Percūcto

Præstolo

Prælio.

obediēbat cuius. uocē aurib; sæpenumero ulurpabat. Cui & forma demonis uisiteta sæpe ē pythagorici mirabant; siq; se denegaret unq; uidisse demonē. Itaq; cū nihil deo similius sit & gratius q; uir aio p

fecte bonus credibile ē eū monitu dei & uisu instrui posse. & pfrui q; bonitate fiet deo pximus gratissimusq;. INciari. religioni & mysteriis dedicari: De inciis q; sūt sacra deor; diximus supra q; a Tertullia no iniationes appellāt cū ait: cū ēt sēp ipie iniationes arceāt pphanos: & arbitris caueat. RELigiosa

formidie. Laudabilis ē illa formido & uerecūda: quā reb; religiosis; adhibemus Socrates i Cratillo de os iqt iā mittam; p deos obsecro: nā de his diserere uereor: & ut Aristoteles ac Seneca p̄cipiūt. nūq; nos

uerecūdiōres eē decet q; cū de diis agit: neq; temere neq; ipudēter. neq; i sciēter i religiosis reb; audea loquēdū. m; ide ēt fit. ut itrem; tēpla cōpositi: ut ad sacrificiū accessuri uultū sūmitramus. oī argumēto modestiæ fugētes. Percūtauerā. itrogauerā: secūdū actiā formā ex prisco; cōsuetudiē dixit p̄cōtauerā: qd; nos

p̄cūctat; fuerā. sic recordauit dixit q; drigarius: p̄stolat turpilli; p̄liat Ennius: sic & neuus p̄cūctare actiē p̄tulit scribēs si p̄cūctassē: malū hoc me p̄terisset. CASTimoniō;: de castimoniis ate dictū ē qb; i primis sacerdotis nita dēt eē uallata cū ppetuū & q; si peculiare epithetō sacerdotū sit ut casti nominēt: ut sint frugalissimi abstinentissimiq;. Didicerat p̄cūctādo Lucius noster. q̄ta castimonia: q̄taq; circūspiciētia & sactitudine uiuendū esset homini religioso: & sacraria religionis ingredienti: proinde rē procraftinabat.

pinnarū tarditate cessauerat: sed protinus i patria: deæ prouidētis adorabile beneficium: meāq; ipsius fortunam memorabilem narrauerat passim cōfestim deniq; familiares ac Vernulæ quiq; mihi proximo nexu sanguinis coherebant: luctu deposito: quē de meā mortis falso nūcio susceperāt: repentino lætati gaudio. uarie quisq; munerabūdi: ad meū festināt ilico diurnum: redūcēq; ab i feris cōspectū: quorum desperata ipse etiam facie recreatus oblationes honestas: æqui boniq; facio quippe cum mihi familiares: quo ad cultū sumptumq; largiter succederet: deferre per spiciuæ curassent. affatis itaque ex officio singulis narratisq; meis pristinis erūnis: & præsentibus gaudiis me rursum ad deæ gratissimum mihi refero conspectum: ædibusque conductis: intra conspectum templi larem tēporarium mihi constituo: deæ misteriis adhuc priuatis appositus. contuberniisq; sacerdotum indiuiduus: & numinis magni cultor inseparabilis. Nec fuit nox una: uel quies aliqua uisu deæ: monituq; ieiuna: sed crebris i peris sacris suis me iam dudum destinatum: nunc saltem censebat iniciari. At ego q̄q; cupienti uoluntate præditus: tamen religiosa formidine renitebar: quod enim sedulo percōtaueram difficile religionis obsequium: & castimōnorum abstinentiam satis arduam. cautoq; circumspectu uitam quæ multis casibus subiacet esse ueniendam. hæc idem tēdem mecū reputās: nescio quomodo:

Quāq̄ festinans differēbā. Diuus Augustinus libro. viii. confessionū. hoc idem de se ipso scribēs ait: q̄ scilicet cū seruire deo disposuisset tñ procrastinabat de die i diē differēbat dicēs modo ecce modo sine paululum: sed mō & mō nō habebat modū: & sine paululū in longū ibat. duā inq̄ uolūtates aīum meū discerpebāt: fiebatq̄ rixa interior animi: ut nec plene uellet: nec plene nollet. Visus est mihi. Scilicet i somniis. SVMmus sacerdos. Græcis uocabulis dicitur archiereus protomythes Archimādrita. PARTes illas. Sicut partes obsonioꝝ de mēsa mitti solēt amicissimis. Ita uidebatur dormienti Lucio

Mō non habebat modum

q̄q̄ festinās differēbā. Nocte quadā plenū gremiū suū uisus est mihi summus sacerdos offerre. At requirenti quid utiq̄ istud. respōdisse: partes illas de thessalia mihi missas. seruū etiam meū ididem superuenisse. nomine candidū. hanc experrectus imaginē: diu diuq̄ apud cogitationēs meas reuoluebā: quid rei portēderet: p̄sertim cū nullum unq̄ habuisse me seruū isto nomine nūcupatum certus essem: ut tamen sese p̄sagiū somni porrigeret. lucrum certum modis oībus significari partium oblatione credebam. sic anxius & in prouētū prosperiorem attonitus: templi matutinas apertiones operiebar. Ac dū ualuis candentibus reductis in diuersum deæ uenerabilē conspectū app̄camur. & per dispositas aras circūiens sacerdos rē diuinā procurat: supplicamētis sollēnibus: de penetrali fonte petitū spōdeon libat. rebus iā rite cōsumatis. ichoatæ lucis salutatioibꝫ religiosi primā nūciātes horā p̄strepūt. Et ecce supueniūt d̄ priā quos ibi reliq̄rā famuli. cū me forꝫ malis incipistrasset erroribꝫ: cognitis. i. famlis meis: necnō & equū q̄ illū meū reducētibꝫ quē diuerse distractū:

sumus sacerdos offerre plenū gremiū & partes effūdere. quod significabat uēturos famulos de patria cū muneribus largioribus. INdidē. Inde ex thessalia. NOMie candidū. Somnia plerūq̄ ut oracula flexuosa sunt. & abigua. sicut nūc somniat Luci⁹ ad se uenire seruū nomine cādidiū: quo portēdebat equū colore candidū de thessalia supuētū. quē illic i hospitio milonis habuerat. ISTo nomine. Scilicet cādidi. candidū autē nomē esse uiri propriū & recēs & uetustū nemo ificiatur. PATRIū oblatioe. Corrige partiū oblatione. nā ex illa oblatioe partiū quas pleno gremio uisus erat sacerdos offerre cōiectabat lucrū certū indubitāter significari. OPERiebar. Expectabā. ut tēplū isidis matutio apertēf CANDētibus. Splendētibus lucētibus. REDuctis in diuersum. Valuē i diuersum reducunt. q̄n patefiūt. & i diuersas partes reuoluuntur. PETitū spōdeō: Libat: greci spondeon. i. σπορον ειορ uocant calicē & poculū libatorii

atq̄ sacrificale. spondeus pes est metricus cunctis notus. qui constat ex duabus syllabis longis dictus παρατηροπονδην quia in sacrificiis libātes eo utebantur græci enim σπορονδην libamina appellāt Numa Pompilius hunc pedem pontificium nominauit. cum spondeo melo hoc est cātu patrios placaret indiget. præterea thure incensis altaribus tibicē spōdalion canere iubebatur: ut duabus longis melodiis quasi duplicibus & iugibus uocibus prospera deorū uoluntas firmaretur. Sensus est: sacerdos de sacrario penitioe calicē libatorium exprōpsit eoq̄ libauit: & ita legere malo: ut spōdeon sit casus accusatiuus accipiasq̄ pro uase q̄ q̄ spondeo legatur septimo casu. & accipiat pro pede & carniē sacrificali. Suidas tradit σπορονδεια εἰρα ἀγγυεἰα ερ οἰσ σπερονδσι. idest spōdea esse uasa i quibus sacrificāt. CONsumatis: Peractis. LVcis salutationibus: Adorationibus matuinis incipientibus: namq̄ salutationes dicuntur uenerationes deorum: & adorationes: & salutare deos ē uenerati & adorare: Terentius in phormione at ego deos penates hic salutatum domum deuortor: exponit Donatus salutatum adonatum: quod est primum post redditam præcē: hoc idem tradit Seruius. in xii. commentario: martialis cōpressis natibus Iouē salutat Plautus i curgulioe. Quis hic est q̄ operto capite esculapiū salutat. Victruuius. i. quarto de architectura p̄cipit si circū uias publicas erūt edificia deoꝝ. ut ita cōstituātur uti p̄tereūtes possint aspiciere & iconspectu salutationes facere. hoc est ut docuimus deos adorare & uenerari: nō itelegāter & nos quādo imus auditū diuina mysteria dicere possemus. nos facere salutationē & deū salutare. PRIMā horā: Sic & nostri sacerdotes primā. tertiam. sextā nonam horas habēt sacrificiis legitimas: & deputatas si curiose itrospereris nouissimū hoc uolumen Apuleianū haud dubie cognosces pleraq̄ oīa instituta nostræ religionis sumpta esse Trāslataq̄: ex cerimōia ethnicoꝝ. ET ecce. Sape annotauimus apud Virgilium. & M. Tullium q̄ hæc particula aliquod malum repentinum isperatumq̄ significat. hic uero & aliubi sape improuifum bonum denotat. FOTis. Ancilla milonis. cuius amore captus dum uult fieri bubo demutatus est in asinum. quod habunde i primis uoluminibus explicatur. INCAPistrasset. Illigasset: illaqueasset irretisset: a capistro formatū uerbum. oportet inquit Plinius araturos boues fiscellis capistrari ne gremium tenera p̄cepāt. ubi fiscellæ significantur uinacula illa ex funiculis texta: q̄bus oraboum uinciuntur inter arādum. Cato quoq̄ fiscellas in hoc significatu nominat. DISTRACTum. i. pluribus diuenditū. & diuersos dños sortitū.

Spōdiō.

Spōdeus potifici.

Salutationes adorationes. Salutare deum

Ecce.

Incapistrare Fiscellis capistrare.

NOTA dorsualis. Designat equū: notā siue maculā in dorso habuisse: qua fiebat cognibilior. sic buccā phalax Alexandri magni imp̄ssum habuit armo taurini capitis insigne. sic & cæsaris dictatoris equus pedes priores similes humanis pedibus habuisse p̄ditur: a dorso dorsualis nota dicta. Solinus aculeate sunt inq̄ delphini spinæ dorsuales: dorsualia quoq; dicuntur opimenta iumetoria Iulius capitolinus in gallienis p̄cesserūt et altrifecus ceteri albi boues cornibus auro iugatis. & dorsualib⁹ fericis discolorib⁹ p̄fulgētes. REcuperauerāt. Titulo de rei uēdicatione docēt copiosissime Iurisconsulti. non solū singulas res sed et gregem posse uēdicari. Quod & de armēto. & de eq̄tio ceterisq; quæ gregatim habentur dicēdū ē: & ut iquit Vlpianus ubi p̄baui rē meā esse necesse habebit possessor restituere qui nō obiecit aliquam exceptiōem. LVcro s̄p̄ pollicitationis. lucrosa pollicitatio refertur ad priū oblationē: quas in somnis offerri uiderat a sacerdote quibus congruebant serui de patria uenientes cū pecuniis: sicut seruo nomine candido mire cōgruebat equ⁹ colore cādidus. IDĒM. Dic inde. FVtura. Lego futuri spes iquit boni futuri fulciebatur p̄sentibus beneficiis. quasi pignerata. INDies. Quotidie magis. CVpido gliscebatur. Crescebat d̄sideriū FAMosus. Attende famosum ī bonā partem & cum laude dici: cū frequentius famosus dicatur infamis. cōsimiliter Firmicus Materculā laude. nus ī secūdo famosos oratores appellat famigeratos & inclytos. Plinius quoq; in epistolis famosam causam dixit clarā. & illustre intelligi uolens. illud uero Satyrici poetæ famosos equū cū dictatore magistros: legere cōsueui fumosos ut ad imagines fumosas referat: Iuxta illud Senece. non facit nobile atriū plēnū fumosis imaginibus. Subscriptor quoq; accedit. M. Tulius q̄ in pisonē scribens inquit obrepisti ad honores errō hominū. Fumosa cōmendatione fumosarū imaginum. quæ simile habes nihil p̄ter colorem. V̄sitatissimum autē est & magis p̄prium. ut piratæ lenones gladiatores famosi dicantur. hoc ē ī fames & uitæ turpitudinē notatissimi. IMMaturis d̄sideriis. Ex quotidiano negotio ducta sentētia. quotidie. n. uidemus parētes ire obuiā d̄sideriis filiorū p̄propis quadā modificatione. ut moneāt q̄dā melius fieri si differantur. q̄ si statim peragantur. sic latinus Virgilianus cohibet turnum ferocientem. NAM & diem. h. c. dicebatur a primario sacerdote. ad leniēdum Apuleii d̄siderium: quem ut pote festinantem omnis dilatio & mora torquebat. VTRANque culpā uitare. Videlicet ne nimis audax festinarem: & ne uocatus nimis contumaciter remorarer. Quāquam Corrige quēquā. NOxā lætalē. Implicata phras̄ hoc intellectu nullus ē sacerdotū tā temerarius tā perditæ mentis: ut audeat sine iussu deæ subire ministeriū sacerdotale. & periculū mortis. sepe irato numine contraheret: qui. n. non iubente domina uellet sacra tractare. ille sacrilegium committeret & noxam hoc est culpam exitiāle contraheret. & ex culpa supplicii. IN deæ manu. Vt ante dictū ē: hæc eadē dea est Regina manium. quæ inferorū deplorata silentia nutribus dispensat. TRAditionē. Quādo quispiam traditur ī tutelā deæ. & obsequio religiōis destinatur: ea traditio fit quædā quasi uolūtaria mors: dū. q̄ a uita p̄phana trāsitur ad religiosam: ut tūc hō renasci uideatur. salute data numinis p̄sidio. uel hoc dicit Sacerdotes eligi ab ipso deæ numine eos: qui iam hāc uitam pegerunt suntq; inconfinito uitæ ac mortis constituti: & ita tunc quodā modo renasci uidentur: & salute p̄caria data p̄frui. LVcis lumie. Lego limine sic Virgilius infantūq; animæ flētes in limine primo. Quis quibus. POst sint. corrige possint. COMmitti

VNDECIMVS

COMmitti silentia: Sape diximus nulla re magis mysteria cōmendari q̄ silentio. hinc Tertullianus. omnibus inquit mysteriis silentii fides adhibetur samothracia & eleusina reticentur. **EL**icere. Legēdū est eligere. & est ordo ac sensus: numē deæ soleat eligere cōstitutos in ip̄o lucis finitæ limine. **ERGO** igitur. supra dictū. q̄ ueteres particulas has multiplicabāt. & est archaismus figura. **NVN**cupatū. Nominatū dedicatū promissum. nūcupata pecunia dicitur nominata. certa nominibus pro priis pronuntiata: Itē uota nūcupata dicūtur q̄ magistratus. cū in prouinciā proficiscūtur faciunt. San

Nūcupa
ta uota.

cōmitti silentia: numē deæ soleat elicere: & sua prouidētia quodā modo renatos: ad nouæ reponere rursus salutis curricula. Ergo igitur me quoq; oportere cæleste sustinere p̄ceptū. q̄q̄ perspicua euidentiq; magni numinis dignatione. iā dudū fœlicis ministerio nūcupatum destinatūq; nec secus q̄ cultores cæteri: tibiis prophanis ac nefariis iā nūc tēperare: quo rectius ad arcana purissimæ religionis secreta peruaderē. Dixerat sacerdos: nec īpatiētia corrūpebatur obsequiū meū. sed intentus miti quiete & probabili taciturnitate: sedulū quot dies obibā culture sacrorū ministeriū. nec me fellit: nec longi tēporis prolatione cruciauit potentis deæ benignitas salutaris. Sed noctie obscuræ nō obscuris īperiis euidenter monuit: aduenisse diem mihi semp̄ optabilē: quo me maximi uoti cōpeteret. quātōq; sumptu deberē procurare supplicamētis ipsūque mithrā illum suū sacerdotē præcipuū: diuino quodam stellarum consortio ut aiebat mihi coniunctum sacrorū ministrum decernit: quis & cæteris beniuolis præceptis

tra ait nūcupata significare q̄ promissa testificata recepta sint. Cibus prophanis ac nefariis tēperare. Cum uita clericorū discreta eē debeat a uita laicorum. ut thesophorus iquit: merito sacerdotes & candidati religionis abstinere debēt a cibis prophanorū. hoc ē. eorū. qui religiosi nō sunt: apud ethnicos costū nō gustabāt sacerdotes isidis & cybeles. esus carniū & uini potus specialiter iter dicitur sacerdotibus: de quo paulo mox dicemus copiosius. nefarii autē cibi dicuntur: quibus sacerdoti nephas est uesti. Nefarios. M. Varro & Nōius sceleratos dici interpretatū tāq̄ ne fare quidē uti debeat: Vnde qui indigni sūt qui uiuāt nefarii uocātur: Peditanus Asconius. nefandū inquit ē non fandū. Nefariū qd' sacra polluit. farre pio solita celebrari. Ergo nefarii sacrilegi dñr. qui sacra polluit. AD arcana peruadere: Nihil sic acumē mētis operatur. q̄ frugalitas in esu. & sobrietas ī

Nefarius

potu. Apollonius tyaneus potu aquæ dicebat ingeniū uegetari. fieriq; purgatius atq; diuinius: ut merito sobriofus atq; abstemius facilius posse uideatur aspirare ad religionis arcana noscēda q̄ helluonibus. uinolenti q; nō patēt: quorū mētes quibusdā quasi adipibus inuolutæ curuantur in terrā. neq; cælestia suspicere possunt. **INTētis.** lego intētus. **PRO**babili taciturnitate: **S**ilentio religioso. **Q**ui sacris iniciatū iprimis loquitari dediscūt. tacere cōdiscūt. & pythagorica taciturnitate sese religioni idoneos approbare. Orpheus ab his quos iniciabat exegit ne prophanis auribus religionis secreta p̄derentur. **Q**uot dies. **Q**uotidie. & ut ueteres dicebāt quot diebus pro singulis diebus: sicut dicit̄ quot annis: quot mēsis. **O**libā: adhibā peragebā. **P**rolatione: Dilatione procrastinatione. **C**OMPeteret. quasi dicas compotem faceret. **S**UPPLICamentis. **N**omine supplicamentorum. non tam supplicationes & cerimonias intelligere uidetur. q̄ apparatus necessarium ad cerimonias. & religionem auspiciandam. **I**PSVM mithram decernit. Non temere mithram sacerdotem appellat. sed mystico intellectu. alludens uidelicet scite & callenter ad nomen solis. qui serapis & osiris est quem mithram persæ appellant: Strabo in. xv. persæ inquit cælum Iouem putant. colunt solem quem mithram uocant. Item lunam & uenerem. & ignem. & tellurem. & uentos. & aquam de hoc intellexit **P**apinius in primo thebaidos illo uersu. indignata sequi torquentem cornua mithram. ubi Iulianus interpret̄ inquit sol apud achamenios titan. apud assyrios osiris. apud persas ubi in antro coitur mithra uocatur. hostanes quoque refert solem proprio nomine mithram dici. persarum mos est ut per mithram id est solem iurent: sic apud Plutarchum antoxerxes iurat. μητορ μηραρ. id est per solem. Suidas inquit μηραρ πο. μηροσθη οι περσαι ειραι τορ ηλιορ και τουτω θουοσ ι πολλασ θυσιασ. i. persæ autumant mithram esse solem: cui multas hostias sacrificāt: hinc mithriaca sacra dicuntur osiridis siue solis sacrificia. de quibus helius lampridius ī uita cōmodi sic scribit. Sacra mithriaca homicidio uero polluit. cū illic aliquid ad speciem timoris. uel dici uel fingi soleat. scitissime igitur mithrā Lucius appellat sacerdotē primarium. quasi solis lunæq; antistitem. quorū deorū numina & sacra iter se cognata sunt & cōmunia: Mithrax persarū gēma est cōtra solem uarie refulgens. **S**TELLarū consortio. **C**onfirmile est illud Persianum. Nescio quod certe est. quod me tibi temperat astrum. nec absimile illud Oratianum. utrunq; nostrum incredibili modo consentit astrum. **Q**uis. **Q**uibus

Quot
diebus.
Quot
mēsis.
Mithra
sol.

Mithria
ca sacra.

Mithrax
gemma.

**Summatis
Infirmatis**

SVMmatis dea: Præpotentis isidis: dicimus summates summæ conditionis & potentia infimatis infimo loco natos. Plautus in sticho summates uiri summi accumbent: ego infimatis infimus.

RECREATUS animi. Pro animo. sic ueteres loquebantur: ut supra dictum est. sic & Flaccus in argonauticis tandem animi incertum dixit. & Terentius falsus animi pro animo. ut exponit Donatus scribens esse antiptofin ueterum. ut casus pro casu ponatur. **CONTENDO.** Pergo. **COMMODUM** prodeuntem. Tunc tunc. eo ipso tempore. ut sæpe iam dictum est. **CONTINUATUS.** Suble-

quens. **O Luci.** Verba summi sacerdotis ad Luciū Apuleium: quibus eum fœlicem appellat. tanquam ipsi deæ gratum. a qua dignus iudicatur religionis obsequio. **AVGVSTUM.** Venerabile. & sacrosanctum. **DEAE** multinominis. Supra explicatū est deam hanc merito multinominem dici. quam totus ueneratur orbis nominibus uariis.

**An piissi-
mus lati-
ne dicit.**

PIISSIMIS. Si credimus. **M.** Tullio piissimus latinum nomē non est carpenti. **M. Antonium.** tāquam parum latine locutum. qui piissimum hominem dixerat. uerba Ciceronis ex. xiii. Antoniana hæc sunt: tu porro ne pi os quidem sed piissimos quæris & quod uerbū omnino nullum in latina lingua est. id propter tuam diuinam pietatem nouum inducis: Verum posterior scriptorum ætas latinitate donauit id uocabulū. quibus dictio hæc

usitatissima. piētissimum quoque idonei Auctores usurpant. **INSINUERIS:** Quasi per insinuationem inferaris admittarisque. **COMISSIMUS.** Suauissimus facillimus effabilissimus. **APERITIONIS** ministerio: Hodieque nostri sacerdotes ritu quodam solemni & uerbis religiosis aperiunt tem-

Adyta.

pli fores matutinumque officium peragunt in ecclesia. **DE operis adyti.** Adyta sunt sacraria in templis: ad quæ nullus nisi sacerdos summus accedit. Vnde ex græca interpretatione nomen namque

**Santa
sanctos.**

α-μοριος σ-τε-πι-τι-κορ. id est particula priuatiua est. & α-υω- ingreditur Virgilius æternumque adytis effert penetralibus ignem: Tale erat hierosolymis in templo sacrarium sanctitatis: quod sancta sanctorum uocant: quo solus semel in anno princeps sacerdotum solebat intrare: non sine sanguine: quem pro se offerret. & populi delicto: Vt refert egeffippus libro quinto & ut auctor est Iosephus intima templi pars inaccessa & inuiolata. & inuisibilis omnibus habebatur sanctique sanctum uocabatur. Olim Pompeius magnus sancta sanctorum. non ut uenerator sed ut prophanator intrauit. Refert Liuius habita de bacchanalibus quæstione senatum decreuisse ne qua sacra in aperto fierent.

**optanea
Seclusa.**

optanea sacra ut iam diximus appellat quæ in aperto fiunt. seclusa quoque dicebantur: quæ græci mysteria appellant. **PARTIM** huiuscemodi animalium. Religiosa ægyptiorum uolumina designat: Quæ ex charta hieratica. id est sacrata conficiebantur. In his litteras ignorabiles perscribebant

**Litteræ
ægyptio-
rū sacræ.**

notis uolucrum ferarum aliarumque rerum prænotatas: quas sacras uocant: quas Marcellinus Macrobius cæteri hieroglyphicas nominari tradunt: quibus & obeliscos insculptos habebant: hinc illud Plinianum ex. xxxvi. ubi de obeliscis mentio. & enim sculpturæ illæ effigiesque quas uidemus ægyptiæ sunt litteræ. De his litteris: quæ singulæ singulis nominibus seruebant: & non nunquam significabant integros sensus. Cor. Tacitus sic scribit primi per figuras animalium ægyptii sensus mentis effingebant: & antiquissima monumenta memoriæ humanæ impressa faxis cernuntur: & litterarum semet inuentores perhibent. hoc idem Lucanus eleganter expressit his uersibus. Nouerat & saxi tantum uolucresque feræque sculptaque seruabant magicas animalia linguas. Vt autem tota res planius liquefcet subiicienda sunt ex celeberrimis auctoribus exempla: qui tradunt per uulturem in litteris ægyptiorum factis & consequenter ignorabilibus naturæ uocabulum significari: quia mares

**Hierogly-
phicæ.**

illos posse inter has alites inueniri rationes memorant physica. per figuram apes mella conficentis designatur rex imperans cum iucunditate. Annus indicatur picto dracone caudam suam mor-

**Vultur
natura.**

dente. quia in se uertit. Idem scribunt accipitrem Denotantes rem cito factam. quoniam accipiter sit

Apis rex.

**Annus
draco.**

**Accipiter
res cito
facta.**

summatis deæ recreatus animi: nec dum satis luce lucida discussa quiete. protinus ad receptaculum sacerdotis contendo: atque eum cubiculo suo cōmodum prodeuntem continuatus saluto. solito constantius destinaueram iam uelut debitum sacris obsequium flagitare. At ille statim ut me conspexit: prior. **O Luci** inquit te fœlicem: te beatum: quem pro pitia uoluntate numen augustum tanto opere dignatur. Et quid inquit iam nunc istas ociosus: atque ipsum demoraris. Adest tibi dies uotis assiduis exoptatus: quo deæ multinominis diuinis imperiis per istas meas manus piissimis sacrorū arcanis insinueris. & iniecta dextera senex commissimus: ducit me protinus ad ipsas fores edis amplissimæ. ritusque solemni a pertionis celebrato ministerio. ac matutino peracto sacrificio: de optis adyti profert quosdā libros litteris ignorabilibus prænotatos partim figuris huiuscemodi animalium: concepti sermonis

inter aues uelocissimus crocodilus malum significat multaq; consimilia ne infinitus sim Annotata Crocodi reperiō quibus nunc libros ad cerimoniarum arcana pertinentes prenotatos fuisse tradit: ne scilicet a prophanis talia nosci possent. COMPENDIOSA uerba. Verba compendiosa & litterata dicuntur quibus singulariis integri sensus significatur. INDIDEM. Ex libris illis: quorum lectio erat impenetrabilis. & imperuia curiositati eorum: qui non forent iniciati illis enim solis erant cognobilia. CAPOLATIM condensis apicibus. Figuras exprimit ieraticarum litterarum quæ instar capolorum colligatæ implicatæq; ita erāt. ut curiositas irreligiosorum talem lectionem assequi nequiret. Cheremō philosophus scripsit hieroglyphica ad huc Romæ cōsimiles litteræ uisuntur in minore obelisco & aliæ qdā iuxta pantheon Agrippæ: capolatim aut aduerbium ē: quod significat implicate & connexe: ductū a capolis uitigineis: Nam ut docet. M. Varro colliculus uiteus itortus. ut cincinnus a capiēdo capolus est dictus: qui se erigit ad locum capiendū: & uites implcat uulgo hodieq; tales capoli nominantur. AD usum teletæ. Teleta græco nomine dicitur consecratio expiatio sacrificium Augustinus in quarto de ciuitate dei tradit græcos teletas ac mysteria taciturnitate parietibusq; clausisse eiusdē ex uolumine decimo uerba hæc sunt. hæc enī dicitur quæsdā cōsecrationes theurgicas. quas teletas uocāt idonea fieri. Apud Platonē in secundo de re publica legimus libros circūferri musei & orphei secūdū quos sacra celebrāt persuadentes nō priuatis solū uerū etiā ciuitatibus solutiones & purgationes scelerū per sacrificia cū ludorū oblectamentis fieri. & uiuentibus & defunctis: quas teletas. i. expiationes uocāt: quæ nos ab illis. quæ illis mala sunt liberent: De teletis apud Platonicos philosophos frequēs mētio. Scribit Porphyrius teletis solis & lunæ animas nō purgari. ut hinc ostēderet nullorū deorū teletis hominē posse purgari. Suidas docet τελετη hoc est teletā esse sacrificium maximū. & p̄ciosum ex eo dictū q; multa in teletis absumuntur. τελεση enī dicitur græci το λάπαρα hoc est summere & ipendere. GNAUITER. celeriter & strenue. SVETO lauacro. Vt mundus pureq; lautus: purissimæ religionis sacris initiaret. Græco uocabulo Nymphaea appellamus lauacra & ita Iosephus interpretatur. Suidas tradit Nymphaea dici λουτρα. i. auacra Iulius capitolinus i uita gordianorum sic refert opera Gordiani Romæ nulla extāt præter quædam Nymphaea & balneas. ubi Nymphaea accipimus pro lauacris & thermis: quæ posteritatis causa a principibus extruebātur. Fedissime labuntur hi & cecutientes hallucinantur qui existimāt Nymphaea apud Capitolinum significare cubicula nuptialia. Non enim nego πύλα φαιου dici πύλα φαιου iερον. i. sponforum sacrarium. sed hanc significationem haud quaquam conuenire cum intellectu capitolini asseueranter affirmo. DOMINI. Purior lectio est deum pro deorum. CIRCVM rotans. Ouidius rotatis lustrauit aquis. M. Tullius i legibus præcipit ut casti diuos adeamus: & aspersione aquæ labes eluamus: quod & ad animos purificandos refertur. ex instituto priscorum sacrificaturus diis superis corporis ablutione purgatur. cum uero inferis litandum esset sola aspersione utebantur. CONSTITUIT. Statuit collocauit. Quæ uoce meliora. Id est quæ filii melius est. & ita ostendit non esse in uulganda arcana factorū. CVNCTIS arbitris. Id est coram omnibus. ut cuncti audirent spectarentque. DECEM diebus. Superstitio priscorum decem dies puros castosq; dedicauit Iliacæ religioni: hinc illud Propertianum cynthia iam noctes est operata decem. Linius scribens de matre filium iniciatura bacchanalibus sic refert: Decem dierum castimonia opus esse. Decimo die cenatum deinde pute lautum in sacrarium deducturā. Idem docet eum qui iniciari uolebat per aliquot noctes secubuisse a foemina coplexu: religionis causa. Ouidius quoq; in sacris cerealibus tradit secubitus usurpari solitos. ut. foemina solæ in uacuo toro per aliquot noctes secubarent. Apud ueteres cerimonie denariæ dicebantur: qui bus sacra adituris per decem continuos dies certis quibusdam rebus carendum erat. nūc Lucius nofter denotat ei ieiunium indici solitum decem dierum: qui sacris isidis iniciari uellet: sic hodieq; noftri sacerdotes cibus ganæaris in erdicuntur causa religionis uerum cum ad diem festum uenerint saturantur ad uomitum: Quorundam gulosa abstinentia est: ut scilicet ab esu panis & carniū temperantes farciantur bellariis: & martiū panē pro frumentario pane deuorantes de ieiunio gloriantur.

Capolati
teleta qd.
Nymphaea.
Ablutio i sacris.

Capolati

teleta qd.

Nymphaea.

Ablutio i sacris.

Castimonia. x. dierum.

Cerimonie denariæ.

LIBER

ESSEM. Comestem comedere ab edo. es. inclinatum uerbum. **NEQUE** ullum animal. Priscis temporibus nec carnibus uescebantur nec animalia diis imolabant: sed liba & fructus melle cocinnati ceteraque huiusmodi sacrificia pura diis offerebantur: nam uesci carnibus ut inquit Plato libro. vi. de legibus & deorum aras polluere sanguine impiu uidebatur: & haec fuit orphica uita & pythagorica. in animatis quippe omnibus uescebant: & ab animalibus omnibus abstinebant. Dicarchus peripateticus anti quos inquit nullum animal occidisse. Essei iudeorum philosophi. de quibus Hieronymus Iosephus

Orphica.
Pythagorica uita.
Ab animalibus abstinebant.

Magnes trahit ferrum.

Saginata est anima.

Inuinius

Apollo nius potator aque.

Cidaris quid. Noegeum uestimentum.

essem & inuinius essem: quis uenerabili continentia rite seruatis iam dies aderat diuino destinatus uadimonio. & sol curuatus intrahebat uesperam: tum ecce confluunt undique turbae sacrorum ritu uetusto: uariis quisque memuneribus onerantes. Tunc semotis procul profanis omnibus: linteo rudique me con tectum amicimine: arrepta manu sacerdos deducit ad ipsius sacrarii penetralia. Queras forsitan satis anxie studiose lector: quid deinde dictum: quid factum?

natura grauissimum leue euadit eleuaturque spiritu magnetis: ita qui ad deum eleuari cupit. non debet quere re nutrimentum carniuum: quo saginatum corpus mentem ipedit: nutritusque diuinitate naturalius deo coniungetur quam magneti ferrum. Sed utinam absque cibo penitus atque potu agere uitam potuissemus: ut corpus cohibentes optimis statim rebus coniungeremur: in quibus & deus existens ita deus existit. Demochares ait uiuere imprudenter intemperater ipse non tam male uiuere est quam diu mori: si uis perfectus esse ut uerbis Hieronymi utar melius est saginare animam quam corpus: Potus uini carnisque saturitas seminariu libidinis est. Idem Porphyrius. sed & cheremo stoicus & Hieronymus noster narrat antiquos aegypti sacerdotes ex eo tempore quo coepissent diuino cultui de seruire. & carnibus & uino se abstinuisse. qui oua quoque & lac in cibis uitauerunt: quoque alterum carnes liquidas. alterum sanguinem esse dicebant colore mutato in templo eleusine cereris tria tantum precepta de triptolemi legibus celebrantur. honorandos pariter uenerandos deos carnibus non uescendum in decretis canonicis. D. xxxv. & in ueteri testamento scriptum legimus. quod sacerdotes qui ministrant in templo dei prohibentur uinum & ficeram bibere. ne ebrietate grauentur corda eorum: ut sensus uigeat semper & tenuis sit. item. xliiii. Dis. cum uinolentus esse prohibetur gulae intemperantiam nequaquam habere permittitur: neque enim ebrietas prohibetur. & uoracitas permittitur utrumque improbat. unde Hieronymus uenter inquit & genitalia sibi met ipsis uicina sunt: ut ex uicinitate membrorum confederatio intelligatur uitiorum. sacerdoti itaque de altari uiuere non luxuriari permittitur. Comestiones & ebrietates tam pestiferam abdicantur: interdiciturque. **IN**UINIUS: uocabulum Apuleianum elegantissime fictum pro abstemio. & eo qui uinum non bibit. inuinius enim dicitur quasi sine uino. ut inuinius sine uia. candidatum autem religionis inuiniu hoc est abstemiu & hydropotam. aqua potorem esse debere sanxit uetustas: & dudum explicauimus. Apollonius Tyaneus. apud philostratum docet se aquam semper bibisse neglecto uino atque potorem aqua somnum leuiter capere neque uertiginis ulla pati quibus uinolenti afficiuntur. pre rea anima inquit a uino pura facilius concipit per somnia uaticinationem quam apud homines diuinissima existimatur: ob hoc dixit sidonius apollinaris De Tyaneo apollonio scribens lege inquit uirum a diuitibus ambitum nec diuitias ambientem cupidum scientiae: continentem pecuniam. inter epulas abstemiu. error est in codicibus ipse in quibus legitur inter epulas abstemiu cum legi debeat inter epulas abstemiu. **QUIS**: quibus. **DIV**INO uadimonio: sicut uadimoniu prioris est ad quod ex iuris formula sisti debet reus. ita uadimoniu dicit diuinum quo sisti debeat Lucius noster. post exactos decem prescriptos abstinentiae dies surus in numero sacratorum traslatio est a uadimonio priorio de quo supra abunde dictum est. **CUR**uatus. ad occasum flexus. & in uesperam preceps. **SEM**OTIS pro fanis. sequestratis omnibus irreligiosis. iuxta illud poeticum procul o procul esse prophani conclamat uates totoque absistite loco. **CON**TECTUM amicimine. hoc quoque tempore sacerdotes nostri dum iniciantur sacris religiosis Amiciuntur amicimine hoc est camisia siue tunica lintea. ad ea quam superius hoc eodem commentario copiosissime annotauimus. de lintea ueste sacerdotali: adde & hoc quod scriptum legimus in ezechiele Cuius uerba subiciam: qui sunt haec cum ingrediatur portas atrii mei interioris: uestibus lineis induetur: nec ascendet super eos quicquam laneum. quando ministrat in portis atrii interioris intrinsecus uitae lineae erunt in capitibus eorum. & foeminalia linea erunt in lumbis eorum: In leuitico moyses cum ante fores tabernaculi lauisset Aaron & filios eius: uestiuit pontificis subucula linea: accingens eum balteo: & induens eum tunica hiacintina: & desuper humerale iposuit. cydari quoque textit caput. est autem cidaris: ut graeci scriptores tradunt: tegumentum capitis quidam ex capillis id textum autumant. nonnulli pileum regium persarum cidarim esse dicunt a quibusdam tiara creditur alii coronam: alii strophion sacerdotale esse contendunt: Noegeum antiqui uocarunt uestimentum candidum.

VNDECIMVS

DICEREM si dicere liceret: mos hic scriptorū ferme oīum, quasi peccatis ē: ut incana ceterimonia; meli-
nelint nec audeāt in vulgus edere tāq̄ nō liceat prophanis nosce mysteria deorū: in quibus nulla ma-
ior q̄ fides silentiū debeat. Herodorus scribit se in colloquio cū egyptiis sacerdotibus finisse multa; ab
his edidicisse ad rē diuinā pertinentia; q̄ minime enunciāda esse: ait Theodorus ita: q̄ dicitur: potētia
cū nō nulla ex iudaicā scripturā mysteriis ad fabulā quādā trāsferre uellet hominibus capere ē. Theo-
pōpus quoq; q̄ cōperat nō nulla ex lege diuina trāsferre, in grāciā linguā. Illico turbatiōe quādā mem-

Theodoro
tus huius
mibus ca-
pitis oib/
pphama/
ta myste-
ria
Theopō-
pus
Mysteria

Dicerem: si dicere liceret, cognosceres: si liceret audire,
sed parem noxam contraherent aures & linguā illā te-
merariā curiositatis, nec te tamen desiderio forsitā reli-
giōso suspensum angore diutina cruciabo: Igitur au-
di, sed crede: quæ uera sunt. Accessi confinium mortis
& calcato proserpinæ limine per omnia uectus elemen-
ta remeui, nocte media uidi solem candido coruscan-
tem lumine, deos inferos: & deos superos. Accessi corā
& adorauī de proximo. Ecce tibi retuli: quæ quis audi-
ta ignores tamen necesse est: ergo quod solum potest
sine piaculo ad prophanorū intelligentias enunciari re-
ferā. Mane factum est, & perfectis solemnibus processi
duodecim sacratus stolis, habitu quidem religioso sa-
tis: sed effari de eo nullo uinculo prohibeor: quippe
quod tunc tēporis uidere præsentes plurimi. Nāq; in p-
so odis sacræ meditullio: ante deæ simulacrū constitu-
tū tribūal lignēū iussus superstiti: byssina quidem sed
floride depicta ueste cōspiciuus: & humeris depēdebat;

quæ ineffabilia sunt nec licet homini eloqui, quæ etiā audita non intelligatur cum sint supra caput
intellectūq; mortaliū. PROserpinæ limine, limnen proserpinæ hostiū est mortis & introitus in se-
rog. SINE piaculo, sine scelere. PROphanorū, eorū qui initiati non sunt. DVOdecim stolis, Antē-
de hic stolas accipi pro uestibus sacerdotibus sicut hodie stolas induunt nostri sacerdotes qd & ora-
riū nocēt: hinc illud, xxiii, distinctiōe scriptū ē, ecclesiastica institutiōe p̄fixum nouimus, ut ornatis sacer-
dos cum ordinatur oratio utroq; humero ambiat: nec ad solēna sacrificia accedat nisi oratio utroq;
hūmero circūseptus, ita ut de uno eodēq; oratio ceruicē pariter & utriq; humerū p̄mat, alias stola dicitur
uestis matronalis, unde stolatus pudor pro matronalis, Valerius maximus, de cultu de matrona/
lis stola censetur: ideo autem uidetur dixisse duodecim stolis se sacratū processisse propter duodecim
signa zodiaci. Nāq; in mysteriis iudaicæ cerimonie duodecim panes in mensa positi significabant
circulum duodecim signorum, atq; annum duodecim mensibus diuisum, septem uero lucernæ in
ipso candelabro septem planetas indicabant, in sacris litteris numerus duodecim tribus referat ad duo-
decim tribus israeliticās, & in apocalipsi iōānis legimus amictos stolis albis nuncupari pueros, & car-
dote mentis immaculatos. Lego apud auctores grācos pulcherrimum ēē somnium, sicut o rō rō p
stolam candidam, contra stolam purpuream ponendere longum molubrum ornati stola
regia signat, αὐτοῖς ἐλαττωσιν, id est spei solutionem, NVLLO uinculo, Nullum inquit uinculum re-
ligionis est, nullum interdictum quo prohibear enunciare de ipso habitu uestitūq; religioso.

Sole sa-
cerdota-
les
Stolatus
pudor

Xii p̄tes
ant.
Septē lu-
cernæ.
Stola cū
diademate
nis hōmī
Byssina
uestis

MEDITVLLIO: In ipso medio. SVPERstiti, steti super tribūal, ex iussu sacerdotis. BYSSINA
ueste cōspiciuus, Byssinam uestem lineam intelligit a bysso quod genus est lini tenuissimū de quo
supra diximus: Iosephus libro sexto belli iudaici scribit sacerdotes ad altare templūq; accedere soli-
tos omni uitio carentes ueste byssina amictos maxime uero uitio abstinentes ac solutios religionis
metu: ne quid res diuinas faciendo peccarent. Dicimus & byssinum absolute pro uestimento lineo:
in Apocalypsi erat uestitus byssino albo & mundo; Byssinum capitur Plinio pro uiscerū prauisiorū
& coloure quī ex cocco tyriōq; commixtus sit. SED floride depicta: inter uestes sacerdotales pulch-
errima est & illud melamentum quod hiacyntho & Byso & cocco & purpura uariata mirabili opere
te utrumq; melamentum: quod elementorum causam designabat byssus enim terram desolatam eo q̄ limum
ostendit ex terra purpura: a mare eo q̄ piscium sanguine coloratur: aer hiacynthi colore significatur.
Coccinga uero erat ignis indicium.

Byssinū
Byssū ter-
ra purpu-
ra mare.
Hiacyn-
thus aer,
coccum
ignis.

LIBER

PONE tergum. post tergum. TALORum tenuis. usq; ad talos denotat autem tunicam talarem sacerdotalem. cui consimilis uideri potest illa quam describit Iosephus libro tertio antiquitatum princeps sacerdotum super induitur tunica de hiacyntho facta: quæ & ipsa talaris est: quæ Zona constringitur. coloribus prædictis: floribus exornata auro contexta uariata ornatuq; in fimbriis eius est. ita ut inter duo tintinabula malum granatum habeatur: itemq; inter duo mala granata tintinabulū. Talaris tunica græco nomine dicitur poderis. Cuius mentio fit a Ioanne in apocalypsi: & meminit Hieronymus: de qua sic scribit Suidas

Poderis
Talaris

Chlamyda

ΠΟΔΗΡΗΣ ΕΨΟΣ ΠΡΩΜ ΠΡΩΔΩΝ ΧΙΤΩΝ. idest poderis. Tunica usq; ad pedes dimissa est. CHLAMyda. ut supra. ex præcorum consuetudine. declinatur. recto casu chlamyda tanq; nomen sit primi ordinis. sicut & cassida a præcis dicta est cassis. CIR. cūnotatis animalibus. ante dictum est sacras ægyptiorū litteras animalibus denotari. aliarumq; rerum imaginibus. DRACONES indici. Denotat in ueste fuisse dracones cum gryphibus interxtos. bono autem epitheto hæc distinguuntur. namq; apud idos immani sunt dracones. cum imani bus elephantis pari periculo in tuam perniciem bellantes: quorum dimicatio cōmoritura eleganter Plinio dicta: simul enim concidunt. & cōmoriunt: gryphes uero hyperborei cognominantur: quoniam in hyperboreis montibus nascuntur: quos haud. pcul ab ipso aquilonis exortu esse produunt. eruentes ex cuniculis aurum: propter quod bellum illis assidue est cum Arimaspi. quos uno oculo in fronte media insignes tradunt: itaq; gryphibus aurum custodiuntibus. & Arimaspi rapientibus atrox dimicatio. sunt autem gryphes ex uolucris genere ferarum cætera parte leones alis & facie aquilis similes. De felicitate hyperboreorum fabulosis celebrata miraculis scribunt omnes. quæ gens ultra aquilonem sita felix annoso degit ælio: regio aprica est. felici temperie: omni afflatu noxiæ carens. domus his nemoira luci q; & deorum cultus uiritim gregatimq; discordia ignota & egritudo omnis: ubi cardines mundi esse creduntur: extremiq; siderum ambitus luce semestri. alii medios fecere eos inter utruq; solem. Antipodum occasum. ex orientemq; nostrum. ob hoc dixit Lucius noster q; gryphes generat mundus alter: quoniam hyperborei ad antipodes spectare traduntur in collimitio nostri mundi: & alterius collocati: quod tamen fieri nullo modo posse Plinius noster affirmat. HANC olympicam. caelestem & diuinam & olympis diis dicant. Deos autem olympios Iuppiter appellauit illos tantum qui sibi in gigantomachia affuerunt: ut hoc cognominis honore bonus a malo internosceretur: ipse quoq; Iuppiter inter cætera cognomēta olympius nuncupatur. de olympiade: quæ est ut græci dicunt ΤΕΤΡΑ ΕΤΗΡΙΚΟΣ ΑΓΩΝ. i. quadrienni certamen scribunt omnes: nihil notius. SACRATI. Sacerdotes. FLAMMIS adultam: ardentem larga flamma intelligit: nam & adolere significat cremare in sacris. EXORNATUM. lege exornato. ut cōstructio congrua sit se autem exornatum dicit ad instar solis. quia coronatus erat corona palmacea: Cuius folia radios solis repræsentabant. IN uicem simulacri: sicut simulacra & statuae exornatæ constituunt in populi conspectu. ita Lucius exornatus intus & mox tanq; simulacrum sublatis uelis populo exhibitur. NATALEM sacrorū: Natalis sacrorum dicitur ille dies: quo quispiam consecratur fitq; sacris initatus: quem non minus religiose celebrare debemus q; diem natiuitatis: quoniam ex illo uita tantum ex hoc uero uita religiosa & sancta producitur. Natalem autem solitum antiquitus solemniter coli quis ignorat. quo lautiora conuiuia & festa fiebant quæ. M. Tullius natalicia appellat a natali celebratiōe natalis diei. quo & munera missitabantur. Qui inicianitur sacris dicere possunt. hic nobis natalis erit. & illud hæc uitæ genialis est origo. IENTACULUM religiosum: q; multa dii boni in nostra religioe cōsimilia sunt religioni ethnicorum: q; multi ritus prope germani: de quibus plura alias: quorum iam magna quoq; pars superius explicata est: ex quibus & hic est. Nam quando nostri sacerdotes consecrantur: quoniam sacerdotium aliquod adipiscuntur: consueuere ientaculo non tam religioso q; guiso accipere symmistas. i. confacerdotes: ut auspicerentur introitum sacerdotalem. TELETA: sacrificii sacerdotalis sine expiationis purificationisq; necessaria: de qua supra dictum est abunde. IN explicabili. inenarrabili. & ob hoc maxima: quæ ob magnitudinem explicari uerbis non possent.

pone tergum talorum tenuis: præciosa chlamyda. qua tamen uiferes: colore uario circunnotatis insigni bar animalibus. hinc dracones indici. inde gryphes hyperborei: quos in spem pinnatæ alitis generat mundus alter. hanc olympicam stolum sacriati nūcupāt. ad manum dextram gerebant flāmis adultam facem: & caput decore coronā cinxerat palmæ candide foliis in modū radiorum profūstētibus. sic ad instar solis exornatum & in uicem simulacri. constituto repente uelis reductis in aspectum populus errabat. Ex hinc festissimum celebraui natalem sacrorum. & suauis epulæ & facta conuiuia. dies etiam tertius pari cerimoniarum ritu celebratus. & ientaculum religiosum & teleta legitima cōsumatio. paucis de hinc ibidem cōmoratus diebus iexplicabili uoluptate simulacri diuini pfruebar:

Gryphes
hyperborei
arimaspi
mo oculi

Felicitas
hypboreorum

Olympii
Dii.

Natalis
sacrorū

Natalicia
ientaculū
initiatogē

Symmistaz

IRREmunerabili beneficio: beneficium maximum cumulatissimumq; dicere uolēs dixit decenter irremunerabile: quod. sicut erat. ut nulla unq; remuneratione repēfari posset. irremunerabile. n. id est quod ob magnitudinem remunerari non possumus nec par pari rependere nec ullo modo dis soluere semper obligati semper obnoxii. PIGNERATUS: māncipatus obligatus addictus. SVPPlicue. Suppliciter aduerbium priscum est. GRATIS: lege gratiis. DOMITIONEM. Tādem iquit domum in patriam ad meos redire constitui. quis me retinacula firmissima retentarent: quæ abrupte difficile

irremunerabili quippe bñficio pigneratus. sed tamen deæ monitu licet non plene: tamen pro meo modulo supplicue gratiis persolutis: tardam fatis domuionē comperio uix equidem abruptis ardentissimi desiderii retinaculis prouolutus deniq; ante cōspectum deæ: & facie mea diu detrusis uestigiis eius: lachrymis obortis singultu crebro: sermonem interficiens & uerba de uorans: aīo. Tu quidem sancta: & humani generis sospitatrix perpetua semper fouendis mortalibus munifica: dulcē matris affectionem miserorum casibus tribuis: nec dies: nec quies ulla: ac ne momentum quidem tenuetuis trāscurrit beneficiis ociosum: quin mari terraq; protegas homines: & depulsis uitæ procellis salutarem porrigas dextram: qua fatorum etiam inextricabiliter contorta retractas licia. & fortunæ tempestates mitigas: & stellarum uarios meatus cohibes. te superi colunt. obseruant inferi. tu rotas orbem. lumnas solem. regis mundum: calcas tartarum. Tibi respondent sidera: redeunt tēpora: gaudent numina. seruiūt elemēta: tu o nutu spirāt flumina nutriūtur nubila

si ma. hac rogata dea nostra nō minūs placaretur fieretq; propria: q̄ omnibus sanctorum orationibus specta dictiones pensita sensus perpende mysteria. uidebis nihil quicq; absolutius posse ex cogitari: dignamq; esse precem quæ sacris nostris iſeratur. & ad exorandam christianæ sectæ sospitatricem quotidie peculiariter adhibeatur: sed iam uerba ipsa sancta & pura dispiciamus. MATRIS affectionē. quid maius in laudem deæ nostræ dicitur. q̄ quod materno affectu & indulgentia nos foueat: q̄ benigna mitis indulgens. perinde ac piissima mater casibus nostris opituletur nec benefacere ullo unq; tempore cunctetur. cui eximia propter merita cognomen indidimus maternæ uenerationis: quæ christiana mater ac sospitatrix passim appellat. FATOR: retractas licia: dicit numē deæ posse fatalia decreta rescindere uel saltem remorari. ita ut fila pcarę q̄s iēx orbiles aiunt retractet: progetq; sicut ezechie fatalia nos. xv. sūt. p̄telata. plōgataq; noīe aut fatore: q̄ tria sūt tres quoq; p̄cā significatur: quas plato & p̄oti nus filias ἀραγκῆς. i. necessitatis eē dixerūt quæ lachesis p̄terita. cloto p̄ſetia. atropos futura p̄cure: q̄ sentētia iouis orthographæ studio ueritatis excipiūt. utpote librariæ superū Archiuiq; custodes. uel i tellige q̄ numē lſidis p̄ōt i melius referre retorqueretq; filia parcarū: ut uidelicet si p̄cā dira mortalibus moliant eā: fœlicitatē numinis potētia cōuertāt. LVminas solē. euidēter oñdit deā hāc eē itelligiq; parentem rege naturā: ac opificē deū summū: cuius nutu cūcta sūt: q̄ p̄cipia fines. & media res: oīum penetrat: q̄ illustrat solē rotat mūdū: quē patrē & architectū huius orbis. p̄nūciāt alioq; lunā: nō cōuenit: ut solē illuminare dicat. cū ipsa a solē lumē mutuet: nec luna rotat orbē sed ipsa i orbe stas motibus rotat: deniq; lunæ maiestati ista nō cōueniūt: q̄ hic explicat nisi mystico intellectu p̄pēdatur. itaq; hęc oīa ad ultramūdā deū referēda sūt. q̄ genitor rege oīum ē beatificus. optimus. maximus. idicibilis inominabilis: q̄ siue masculino ḡnere. siue fœminino dicatur nihil refert. cū in rebus diuinis nō sexus sed potestatis maiestas q̄renda sit. Tibi respondent sidera. i. motus siderales tibi cōsentiūt atq; obsecrāt: respondere. n. ē cōgruere: & cōsentire: un̄ & responsus p̄ cōueniētia dī & cōgruētia ac cōsensu: Vitruuius symmetrica est ex ipsius operis membris rata partis responsus. FLVmina. speciosior lectio est flamina ut dicat flamina hoc est uentos deæ nutu spirare nō ignoro & ex fluminibus auras spirantes senti ti unde Homerus & Plinius: aura antelucanas e flumine semper insalubres esse tradiderunt. De nilo auctores annotauerunt q̄ contra fluminum naturam nullas spiret auras quasi anauros. i. sine aua sit.

Irre mūo
rabile.Suppli
cue.Domui
tio.Oratio re
ligiosa.Parcæ fi
læ necessi
tatis.Librariæ
iouis.Respōdē
te.Respōstr
Nilus
anauros.

LIBER.

Morus GERminant semina: quædam arbores terna germina edunt ut robur & abies: & larix serotino quædam sapientif germinatu florent maturatq; celeriter ut morus: quæ nouissima urbanarum germinat: nec nisi exacto sima ar. frigore: ob id dicta sapientissima arborum. AVES cælo meantes. Tres exornationes iuncti locatæ. Iso- borum. colon. i. compar omioteleuton similiter desinens omioproton similiter cadens: quibus si comode col locata fuerint rarenterq; interspargatur tam luminibus distinctis illustrabimus orationem. BELUæ pon to natantes. in poto hoc est mari beluæ sunt omnis generis: monstrificæ & enormes. & ut tradit Plini

us vulgi opinio est quicquid nascatur in pte naturæ ulla: & in mari esse præterq; multa quæ nusquam alibi. a beluarum & multitudinis & magnitudine beluosus Oceanus oratio flacco eleganter dictus. inter cæteras maris belluas sunt balenæ præter phæseter. rotæ orcæ.

Belluo NEC ora mille: Scilicet sufficiunt. sumptum ex poetica illa locutione. non mihi si linguæ centum sint. oraq; ceterum fereca uox ab Home ro partius dictum. δεκα γλωσσων δεκαστοματα. Decem linguæ decem ora. Quod solum potest

pauper. non hecationibus: non au ro non argento pauper deum colere potest sed pura mente & corde casto & cogitatione idiuidua: quod sacrificii genus & culturæ præstaturum se Lucius noster spondet: & n. homines tenues. unum habent colendi dei locum mentem scilicet & imaginationem: ut sincero animo deum adorēt: Deum imaginentur. Qui uerus est Dei cultus legitimusq; sacrificium.

PECToris secreta: consimile est illud perianthium. compositum inus fasq; animi sanctosq; recessus mentis. & inconditum generoso pectus honesto. MEum iam parentem: Merito sacerdotem a quo consecratus fuerat parentem uocat: quasi auctorem secunde natiuitatis. ut iterum quasi renatus fuisset uideatur: quæ

do sacris iniciatus est. præterea patrem religionis cæ & ætatis sacerdotem appellare solemus: quoniam etiã pceptores hoc nomine dignamur cum mentium parentes sint sicuti patres corporis. Quod deum: legendum puto eum. ut a sacerdote referat: cuius beneficiis: remunerationem condignam negat se posse rependere. GRATIARUM gerendaq; acyros loquitur uideret: eum consuetudo quotidiani sermonis sit: ut gratias agendas esse potius quam gerendas usurpet. PATRIUM larē. domiciliū paternum. CONTedo. pgo. & pgregior. CONstrictis. sarcinulis: alligatis. moris est uiaium sarcinulas alligare. Plinius in epistolis atq; adeo sarcinulas alligamus festinaturi quantum itineris ratio permiserit. AVsi portum. in portum feliciter pueni. CARPeto. Plaustro nam carpētū genus est currus siue uehicularum fat notum & alibi a notatum: cuius faber dicitur carpētarius. PERuolauit. ad signifi

Carpētū.

Cisiū uehiculum
Sacro sancta ciuitas.

cada celeritate hoc uerbo usus est. sicut & M. T. in oratione pro Roscio Amerino inquit decem horis nocturnis. sex & quingenta milia passuum cisis puolanis: cisia ut Ciceronianum uerbum intelligas sunt uehicularum: super qua re in libro annotationum copiose diligenterq; perscripsimus. Dies iduum. Significat se pridie idus decem bres ut be romæ: quæ sacrosanctam ciuitatem appellat accessisse: est autem dies mensis duodecimus: sacrosancta autem ciuitas merito roma noia: cum ob religionem: cuius cultores sincerissimi romani semper extiterent: tum ob deos quos dedit mortalibus: præterea ut inquit Plinius nomine deum electa est roma: quæ cælum ipsum clarius faceret: ecclesiastica doctrina sanctam ciuitatem nuncupat hierosolyma. COMPensis: minutulus error syllabæ unius littere uel interdum magis obturbat: ac remorat cometatoris intentionem quam dictiones totam uersam. atq; prosperam: quibus est hic locus. quod ut uerum fatear diu me torsit uexauitq; cum emendatio congruus non suppeteret & dictio barbara illi terataq; cognosceret: tandem re et atq; et agitata. inspecta perpensa. uideor ut mihi blandiar plausible

germinat semina. crescunt gemina. Tuam maiestatem perhorrescunt aues: cælo meantes. fere motibus errantes: serpentes solo latentes. beluæ ponto natantes. At ego referendis laudibus tuis exilis ingenio. & adhibendis sacrificiis tenuis patrimonio. nec mihi uocis ubertas: addicenda quam de tua maiestate sentio sufficit: nec hora mille linguarumq; totidem: uel inde fessi sermonis æterna series. Ergo quod solum potest religiosus quidem: sed pauper alioquin efficere curabo: diuinos tuos uultus numenq; sanctissimum intra pectoris mei secreta conditum: perpetuo custodiam imaginabor. Ad istum modum deprecato summo numine complexus mitram sacerdotem: & meum iam parentem: colloquar eius multis osculis iheres ueniam postulabam: quod deum condigne tantis beneficiis numerari nequirem. diu deniq; gratiarum gerendarum sermone prolyxo comoratus: tandem digredimur. & recta uia. patrium larerum uisurus meum: post aliquantum temporis contedo: paucisq; post diebus deæ potentis instructum: raptim constrictis sarcinulis: naue conscensa: romam uersus profectionem dirigo: tutusq; prosperitate uentorum ferentium hausi portum celerrime. Ac dehinc carpento dies in sequebatur iduum decembrium: sacrosanctam istam ciuitatem accedo nec illum tam præcipuum mihi exinde studiū fuit. quam quotidie supplicare summo numini reginæ Isis: quam de templi situ sumpto nomine: campensis summa cum ueneratione propiciatur. Eram deniq; cultor assiduus

▲ VNDECIMVS

liter reperisse uerba profus Apuleianū. Ilegas capensis intellectu historico. & uerbo. nā in capo mar- **Campen**
tio romæ erat tēplum isidis. unde a loco sumpsit nomē: ut capensis diceret: qd autē in capo martio tē- **sis isis.**
plum isidis fuerit constitutum p̄ter alios ostendit poeta satyricus. cum ait a meroe portabit aquas. ut
spargat in edē isidis antiquo quæ proxima surgit Ouilī. nāq; hoc uersu euidenter adē isidis fuisse pro
ximā ouilī: ouile autem fuisse in campo martio. tradunt oēs & imprimis strabo scribens libro quinto
Dictatorē syllā: Marianos ad quattuor fere milia qui arma proiecerant in capo martio ad ouila coa-

fani quidem aduenā: religionis autem indigena. Ecce
transcurso signifero circulo: sol magnus annum com- **Ouile in**
pleuerat: & quietem meam rursus interpellat numinis **campo**
benefici cura peruigilis. & rursus teletæ: rursus sacro **martio**
rum commouet. mirabar. quid rei temptaret: quid pro
nunciaret futurum: quid ni plenissime iam dudum ui-
debar iniciatus. Ac dum religiosum scrupulum partī
apud sensum meum disputo: partim sacratorum con-
siliis exanimo. Nouum mirumq; plane cōperior: deæ
quidem me tantum sacris imbutū: ad magni dei dñiq;
fūmi parentis iuicti osiris: necdū sacris illustratū: q̄q̄
.n. cōnexa: imo uero unica ratio numinis religionisq;
eēt: tñ teletæ discrimē iteresse maximū: pro hic me quo-
q; peti magno et deo famulū sentire deberē: nec diu res
iā biguo stetit. Nā proxia nocte uidi q̄ndā de sacratis li-
teis itectū: q̄ thyrsos & hederas: & tacenda q̄dā gerens
ad ipsos meos lares collocaret. & occupato sedili meo.

bulū sacerdotale. sunt quidē aduenā ipsius tēpli ad qd ueniunt: sed religionis indigenā quā in patrio
solo & aliubi didicerunt: colueruntq;. Signifero. zodiaco: interdū. n. notius est uulgatiusq; uocabulū
græcū q̄ latinū. SOL magnus. p̄t legi magnū: iuxta illud matronianū interea magnū sol circumuer- **Annus**
tit̄ annū. annus. n. solis magnus dicit̄ cōparatōe lunaris anni. qui ē mēstruus: de magno anno: & ma- **magnus**
ximo doctissime inter ceteros auctores scribit cēforinus libro de die natali. Interpellat: interrūpit. **folis**
interpellare. n. ē hominē aliqd dicētē aut faciētē interrūpere & ipē dire: auctor asconius. interpellatores **interpel-**
dicti q̄ molesti sunt. M. Tullius in studiis inq; sine interpellatore uersor: signat se a numine deæ ad- **lare.**
monitū eē in somnis. ut secūdā teletā expiationēq; sacrorū usurparet. PER uigilis: ueteres recto casu
dicebant peruigilis. nos dicimus peruigil sic mugilis dicit̄ & mugil. TELETæ. expiatōis sacrificalis.

REligiosum scrupulum: scrupulus religiosus qui anxium fecerat Lucium: erat ex eo quod cū sacris
isidis plenissime iniciatus foret. non intelligebat. quid sibi uellent commonitiones nocturnæ quib;
a dea iubebatur. ut rursus teleta expiaretur rursus sacris consecraretur. quod ut mox docet erat referē
dum ad alteram magni osiridis religionē: quæ quāuis connexa sit cum isiacā cerimonia tamē teletæ
dissimilitudine discriminat. SACratorum. antistitū & iuris pontificii omnisq; religionis petitissimo
rū. AD: lege at. ut sit particula aduersatiua. q̄ tñ ab antiquis per. D. scribit̄. DOMiniq; legi p̄t deūq; **Ad.**
pro deoq;. ARticō corrige ratio. menda est ex transmutatōe litterarū: quales errores subinde scaturiūt
i codicibus ipressis. NUMinis religioisq; ægyptii p̄ æque uniuersi colūt isidē & osiri. quorū mysteria
sunt cognata atq; getmana nec imerito. cū isis osiridis & loror & cōiunx fuisse dicat̄: q̄ uiro mortuo iu-
rauit nulli se deinceps nupturā pro ut herodotus Diodorus Eusebius ceteri prodiderunt: & ut añ di-
ctū ē osiri solē. isidē lunā eē arbitrat̄. utrūq; multinoiēm & oīpotētē. PROhic: proīde ideoq;. MAGno
deo famulū. qui sacris isidis despōsus ē idē quoq; osiridi quē magnū deū uocat famulari debet & conse-
crati: ut Numia cōiūgissīma ad æque colat sitq; utriusq; numinis sacerdos. DE sacratis: hic distigūē
dū ē. ne iūcti legas de sacratis linteis. ē. n. sensus. & ordo uidi quēdā de sacratis hoc ē sacerdotibus itectū
linteis. i. ueste lintea & sacerdotali amictū. Vldi. s. scdm quietē & in somniis. THYRSos gerēs: sacer- **Thyrfige**
dotes osiridis thyrsus & hederas gestare merito dicunt cū osiris idē sit & Dionysius siue bacchus: quē **ri.**
uitis & hederæ iuētōrē perhibent. unde & uitifator dictus est hederā nysia siue bacchica uocat̄ quā lin- **Planta**
gua ægyptia osiridis planā nominant: quæ in sacris uiti præfert. ex eo quod uitis folia amittat illa ue- **osiridis**
ro pennē seruet uiriditatē. thyrsū at̄ dici hastā pāpinis inuolutā & hederis circumfusam tradūt a qua **hedera.**
cultores bacchi thyrsigeri dicti. Thyrsō ut eruditi autumant liber pater ferit non sentientes. quoniam
winum latenter fecit cerebrum potoris thyrsium pro stimulo & incentiuo posuit Lucretius.

RELIGIÖS amplæ: religionē ifridis dicit. C VNctabūdo: lēto & tardigrado. INCedebat: incedere uidebat. narrat. n. nocturnā uisionē. perfectis salutatōibus. mysteriis diuinis celebratis. qd sit fatutare deū ante dictū est. ET qui: melius legit' ecqui. i. nun qui/ piā foret uestigiū similis hoc ē habēs uestigia similia illi sacerdoti quē in sōniis uiderā: qualēq; mihi quiescēti sōniū demōstrauerat. est autē uestigiū si milis. archaismos uetusq; figura pro habēs similia uestigia. sic & Virgilius oīa mercurio similis uultūq; colorēq;. FIDE abfuit: lego nec fides abfuit. pōt & legi necis defuit utroq; intellectu lectiōeq; planissi ma. PASTOPHORIS: pastophoros

sacerdotes sacrosanctos eē. & pa stophoria sacerdotū domicilia di ci supra explicauimus. PRAEter iudiciū pedis. claudicationē intelli git. q̄ ex sinistri pedis talo inflexo faciebat tardigradū sacerdotē ta les proprie dicunt' scauri. CAERE ros: legēdū est cæteris. uel cætero ut sit sensus cōspexi unū sacerdo tē præter illud iudiciū pedis tortu si cōgruentē etiā in cæteris rebus & statura & habitu nocturnæ ui siōi. STATu: statura. EXAMUf sim: pfecte diligēter absolute. plau tus examusim est optima. dicit' & adamusim. ASINU marcellum: lego asiniū siquidē romanū nom est asinius. ut apud Catullū Mar rucine asini māu sinistra nō belle uiteris. celebrati sunt inter orato res asinius pollio. & asinius galus in patria mea gens asiniore fuit olim florētissima. opulētissimaq; a qua turris in m' nusculo foro cō structa cōnisiū. quā a cōditoribus i hodiernū usq; cognominat' turri asiniore: q̄ altitudine structuræq; æquilibrio ē Bonōiæ spectatissima. ALIENū nomē. legēdū putamus

nō alienū nomē. dicit. n. asiniū marcellū habuisse nomē nō alienū a sua reformatione qua in asinum fuerat demutatus. nāq; inter asinū & asiniū cognatio est & proximitas: igitur congruenter illi: qui ali nus fuerat per asiniū sacra ministrant'. COMmonefactus: sicut isis sacerdoti suo per quietē præcepit q̄ erga Apuleiū eēt faciēda. sic & osiris sacerdotē suū pariter secūdū quietē cōmonefecit ut sacra sua ma daurense Apuleio ministraret. MAGno deo: osiridi. FACTa dictat. elegatior lectio est fata. ut intelliga mus fatalia mortaliū decreta constitui decerniq; ab osiride. tanquam causa primordialis sit a qua cæte ræ causæ dependeant. MADaurensem: Luciu Apuleiū: qm madaurense fuit. ex madaura aphrice ci uitate: ut docuimus in principio cōmentarior. hinc platōicus madaurense dicit' a sidonio. ILLi: apu leio. IPSi. asinio marcello. MAGno cōpendio: lucro cōpendiosum dicimus lucrosū. sicut e contra rio dispendiū damnū & dispendiosū damnosū. Columella dispendiosa cunctatio est. DESponsus fa cris. Desponsa dicit' quæ promissa uxor ē desponsus qui uxore spondit se ductur. qui sponderat filiam desponsisse dicebat. hinc & desponsus dicit'. qui promissus est sacris & obligatus. & desponsor q̄ promissit a despondendo nata oīa spondere uero & despondere a sponte inclinatur. i. uoluntate il lud obiter annotatu dignū q̄ despondisse aiū is dicit': qui suæ sponis statuit finē & de uita despauit: qua elocutōe usitati sunt. M. Varro. Plautus. Liuius. Seneca totaq; illa cohors scriptorū classicorū. elegā ter quoq; dixit columella desponderis sapiētia pro desperaueris ad sapiētia te peuenire posse. CIR ca uotū: corrige cōtra uotū. Uiriculas patrimonii: legēdum est uiriculas. hoc est pusillas uires a uiribus utro: οπιστι <σ< inflexo uocabulo. dicimus autē eleganter uiriculas patrimonii pusillū patrimonii siue facultatū. & reculas: in apologia scribit patrimonii a se imminutū modice eē partim peregrina tionibus partim liberalitatibus dum amicis opitulat' & magistris gratiā refert quorū filias etiā dote au xit. ERogatōes urbicæ: sensus ē erogatōes pecuniarū. quas i urbe Roma facere cogebat ut sacris osiri dis cōsecraret lōge maiores erāt q̄ fuissent illæ priores. puinciales in achæa. s. puincia factæ ad pera gēdā isiacæ ceremoniæ consecrationē. ab urbe deriuatur urbicus urbanus. ut ab oppido oppidicus: & oppidanus: p̄terea urbanicianum usurpari leges & urbicariū ab eadē origine formato uocabulo.

Examuf
sim.
Adamuf
sim.
Turris

Asiniore.
Bononi
ensis.

Dispendio
sum.
Despon
sus.
Despon
disse ani
mum.
Despon
dere lapi
entiam
Viriculae
Liberalis
in magi
stros.
Urbicus.
Urbani
cianus.
Urbicari

religionis amplæ denunciarer epulas. is ut agnitionē mihi. s. certo aliquo sui signo subministraret: sinistri pedis talo paululum reflexo. contabundo clementer i cedebat uestigio. sublata est ergo. post tam manifestam dñi uoluntatē. ambiguitatis tota caligo: & illico deæ matutinis pfectis salutatōibus: sūmo studio p̄cōtabar singulos. & q̄ uestigiū similis ut sōniū. nec fides abfuit. Nā de pastophoris unū cōspexi. statū p̄ter iudiciū pedis cætero ēt statu atque habitu examusim nocturne ima gini cōgruentē quē asiniū marcellum uocitari cogno ui postea reformatōis meæ alienū nomē. nec moratus cōueni protius eū sane. nec ipsum futuri sermōis igna rū: quippe iā dudū cōsimili p̄cepto sacrorū ministran dorū cōmonefactū. Nā sibi uisus ē quiete proxima: dū magno deo corōas exapat: & de eius ore: quo singulo rum facta dictat: audiisset: mitti sibi mādaurense sed ad modum pauperē: cui statim sua sacra deberet ministra te. Nā & illi studiorum gloriā: & ipsi grāde cōpēdium sua cōparari prouidētia. Ad istum modū despōsus sa cris sumptuū tenuitate: cōtra uotū meū retardabar. Nā uiriculas patrimonii peregrinationis attriuerant im pensæ: & erogatōes urbicæ pristinis illis puincia lib

VNDECIMVS

Antistabāt: præcelebāt exuperabāt: dicimus antistat ceteros & ceteris sicut præstat doctor & doctis pro exuperat & antecellit. DVritia paupertatis: uersus apud grecos uice pro uerbiū celebratus ē. οὐδὲμ̄ περιῖσθαι βαρυτέρον ἐστὶ φορτίον. i. nullū onus paupertate durius grauiusq; est. ab eisdē grecis id quoq; canit. περιῖσθαι φερειμ̄ καὶ γῆρας ἐστὶ δυσκόλομ̄. i. paupertate ferre & senectute difficile est & durū. INter sacre & saxū positus: pro uerbiū hoc difficultatis est & periculi. cui cōsimile ē illud uulgi sermōe pro tritu. inter calces & parietē. hoc autē maxime plautinū est ex captiuis. nunc ergo inter factū saxūq; sto nec qd faciā scio. Sūptū autē uidet a fœdere faciēdo cuius hæc erat formula. Fetialis sacerdos sūpto in māu saxo porco que adhibito post recitatas extra bula leges. audi inquit iupiter si illis legib; po. romanū prior defecerit publico cōsilio dolo malo. tu illo die. po. romanū sic ferito ut ego hūc porcū hodie feriā tātoq; magis ferito q̄to magis potes pollesq; Vbi id dixerat porcū saxo silice percutiebat / ex hac solēnitare fœdus grāmatici dictū eē itēptat a porca

Paupertas & senectus dura. inter factum & saxum.

antistabāt: Plurimū ergo duritia paupertatis itercedēte: quod ait uetus pro uerbiū: iter factū & saxū positus crutiabar. nec secius tamē idēdēdē numinis p̄mebar in stātia. lāq; sepicule: nō sine magna turbatiōe stimulat postremo iussus: ueste ipsa mea quāuis paruula distracta: sufficientem corrafi summulam: & id ipsum p̄ceptū fuerat specialiter. An tu iqt si quā rē uoluptati struēdæ molireris laciniis tuis nequa q̄ p̄ceres. Nunc tantas cerimonias aditurus: impenitēdæ te pauperiei cōtaris

fœde & crudeliter occisa. igit̄ cū porcus ille inter factū fœderis & saxū Fetialis sacerdotis staret periculo proximus fœdāq; mortē iā iā subiturus: Vbi nullū erat effugiū. inde factū est pro uerbiū de hoibus ī periculo & difficultate positus. ut dicat̄ inter sacre & saxū positus est. haud lōge dissimili sentētia est πρὸς ἰωάννην illa græcor. τῶν ὠτῶν ἐχῶτομ̄ λυκομ̄: latine dicit̄ auribus lupū teneo. cuius Terentius. Suetōius. Hieronymus meminerūt. Quoniā incidimus in mentionē lapidis sacrificialis nō ab re fuerit. hoc potissimū loco annotatiūculā cōficere enarrareq; qd sit iouē lapidē iurare. nā & apud. M. Tulliu quæri solet qd significet in epistolis ad trebatiu quomodo tibi placebit iouē lapidē iurare: & apud Gelliu ionem lapidē inqt: qd sanctissimū iusiurādū est habitū: paratus sum ego iurare. hoc anxie quærens legi iā p̄tēdē qd ad hāc rē facit apud Festū Pōpeiū scriptorē promiscuū sic tradi lapidē silicē tenebat iuratum per iouē hæc uerba dicētes. si sciēs fallo. ita mē dispiter salua urbe arceq; bōis eiiciat: ut ego hūc lapidē. Verū cū hoc grāmatici interpretamētū nō mihi plenū eē uideret neq; desiderio faceret satis in uolūedīs uoluminibus incidi in polybiū megalopolitanū q̄ fusius uberiūq; explicat quid sit iouē lapidē iurare: cuius uerba. ut res planius noscat̄ apposui ex libro tertio historiæ q̄ sunt hæc in primo fœdere iusiurādū factū accipimus primū Carthaginenses deos patrios iurati sunt: Deinde Romāi p̄ lapidē. secundū uetustissimū ritū. Martis Quiriniq; numinibus additis iusiurādū præstiterūt. ritus uero lapidis fuit huiusmodi. Fetialis sūpto ī māibus lapidē postq̄ de fœdere iter partes cōuenerat hæc uerba dixit. si recte ac sine dolo malo hoc fœdus atq; hoc iusiurādū facio. dii mihi cūcta foelicia p̄stēt sin aliter aut ago aut cogito ceteris oibus saluis in propriis patriis. in propriis legibus. in propriis laribus in propriis tēplis in propriis sepulchris solus ego pereā. ut hic lapis e māibus meis decidet. nec plura locutus māu lapidē deiecit. hæc tenns polibius. SEpide. Minutulus error pro sepicule ad uerbiū ē Lucio nostro frequens. i. sæpe. VESTE distracta. uestibus diuēditis: uēdidi inquit uestimēta mea ut ita cōfecta pecunia possē erogatōes pagare ad cōsecrationē religiōis isiridis ptinētes. CORrafi sumulā: collegi cōfectiq; sumā pecuniæ mediocrē sic supra. Viaticulū corrafi: idē corrasas pecūias p̄ collectas & cōgregatas dixeret iuris cōsulti titulo de bōis dānatoꝝ hisce uerbis plerūq; idē corrasas pecūias p̄sides ad fiscū trāsmiserūt. LACINIIS neq; p̄ceres. p̄ba argumētatio a maiori si cā uoluptatis īplēdæ hō nō parcat̄ ip̄sæ. & uēdit uestē q̄to id magis æquū ē fieri cā cerimōiæ ad eūdā: cū diuina terrēis cū æterna caducis cū bōa ai bōis corpōris lōge sint antepōnēda. IMPenitēdæ paup̄iei. ipenitēdā ē paup̄ies. quā facimus cā religiōis. pp̄ quā mlti auz argētūq; abiecerūt bōa terrēa cōculcates: ut aīo beatissimi forēt: Multi nūc sacerdotes de bōis loquor. cū nihil habeāt oīa tñ possidēt. iuxta apostolicā sentētia: quoz̄ deus dispēsatorē largissimus. Talis ergo paup̄ies nō solū ē fugiēda. sed ultro appetēda ut deo ditissimi simus. q̄bus diuitiis nullæ ueriores existūt. paup̄ies autē accipit̄ & pro inopia & pro dāno. Cōtra cōpluscūlos iuenias: qui exemplū ananīæ & saphyræ imitentur. qui deo mentientes agro diuendito partē precii ante pedes Apostolorum posuerunt partem sibi reseruantes. multi auro suffarcinati deū sequuntur: & fons pannosi ac senti domi aureos uentilat. nō tam foterā hoc est seruatorē nostrū: q̄ argentinū deū esculanūq; percolentes.

Auribus. lupum teneo. iouem lapidem iurare

Ritus lapidis.

Corrafi summulam.

LIBER

COMITEM: legitur & committere. **AFFATIM:** abunde large copiose. **INANIS** cōtentus cibis lego inanimis hoc est inanimatis dicit enim se in hac quoq; cerimonia auspicanda abstinuiffe ab esu animalium per decem dies sicuti & isiacis quoq; mysteriis factitauerat Trimmegistus. hoc optantes conuertimus nos ad puram & sine animalibus cenam. denarias ceremonias prisci dixere. utiam docuimus. quibus sacra adituro decem continuis diebus certis quibusdam rebus & cibis erat temperandum. **DE serapis orgiis.** de serapi supra copiosissime annotauimus: quem eundem & osirim eē tradunt omnes & hic noster euidē

Purace
na.

Serapis
osiris.

ter ostendit. Diodorus in primo bibliothecæ osiris tum serapis dicitur. tum Dionysius. tum Pluto. tum Amon. tum iupiter. Martianus quoq; in hymno. sic inquit. te serapim memphis nilus ueneratur osirim. illud adde. quod Ap pion cognominatus plistonices scriptum reliquit fuisse in labyrintho egypti colosseum serapim ex smaragdo nouem cubitorum.

GERMANÆ religionis: uel qre ligio osiridis & serapis germana immo eadem est. cum idē sit nomen. uel potius qd ceremoniæ isidis & osiridis ut ante dictum est. sunt inter se cognatæ. atq; germanæ: ob quam cognationem fidentior obsequium diuinum capesse bat. Quidni: cur non interpositio comica ut supra. **FAUENTIS** euentus: superius quoq; annotatum est euentum fuisse deum pri scorum maxime agriculturalū: quē. M. Varro inuocat in primo de rustica quoniam sine successu ac bono euentu frustratio est non cultura. Praxiteles plinio teste se

Euentus
deus.

Quæsti
culus fo
rensis.
Lucellū
Sermo.
Romanus
latinus.

Pendeo
animi.
Exercit'

cit boni euentus simulacrum: quod fuit Romæ in capitolio. **NVTRITO:** scilicet mihi. & subaudi uerbum subministrabat. **Quæsticulo** forensi: quæsticulus forensis dicitur paruum lucrum partum ex actione causarum forensium. quarum se actorem & patronum fuisse significat. dicitur quæsticulus pusillus quæstus. ut lucellum minutum lucrum. Marcus Tullius in secundo de diuinatione conuenire potest aut fissum iecoris cum lucello meo: aut meus quæsticulus cum cælo terra rerumque natura. **SERMONIS** romani. latini idem enim est sermo romanus & latinus at ut inquit Diomedes latinis est incorrupta loquendi obseruatio secundum romanam linguam. patrii sermonis egestas dixit Lucretius pro romani hoc est latini: aliubi fusius latiusq; explicauimus uernaculum sermonem romanorum fuisse latinum. **IMPERIIS** domini: iussu osiridis uel lege deum pro deorum. Cuiusce modi error frequenter obrepit. **TERTIAM** teletam: expiationem purificationemq; ut tertiæ. quoq; religionis sacris iniciaret. ut ter sacratus. ter religioni desponsus fierem beatissimus. cum numerus ternarius plene perfectus sit. & masculus numerus dictus. **OPPIDO** suspensus: ualde sollicitus.

ANIMI: pro animo archaismos. ut supra sic Oratius integer est animi. sic & Marcus Tullius pēdeo animi. **EXERCITUS:** exercitatus. & iugi cogitatione me cum ipse recogitans. Alias exercitus dicitur cōtemptus: ut docet placiades ex auctoritate Plauti scribentis. Nos nostramq; familiam habes exercitam. Quid subsiciuum. quid reliquum. super hoc uerbo suo loco satis ac super. **ITERATÆ:** repetitæ. & hoc dicit propter sacra. primo isidis. mox osiridis quibus utrifq; fuerat dedicatus Oratius cras in gens iterabimus æquor. **SACERDOS** utrifq; alter isidis mithra. alter osiridis asinius Marcellus. **SEQUIUS.** in deterio rem partem. **PERCITUM.** percussum cōmotūq; ea ferme cōmotōe. qua insani solēt.

NIHIL

comitē: Ergo igitur cunctis affatim præparatis: rur sus decē diebus inanimis contentus cibis insuper etiā de serapis principalis dei nocturnis orgiis illustrat; plena iam fiducia germanæ religionis: obsequium diuinū frequentabam. quæ res summum peregrinationi meæ tribuebat solacium. nec minus etiam uictum uberiorē subministrabat: quidni spiritu fauentis euentis quæsticulo forensi nutrito: per patrocinia sermonis romani. Et ecce post pauculum tempus: inopinatus & usque quaque mirificis imperiis domini rursus interpellor & cogor tertiam quoq; teletam suscitare. nec leui cura sollicitus. sed oppido suspensus animi: mecum ipse cogitationes exercitus cogitabam: quorsus noua hæc & inaudita se cælestium porrigeret intentio. quid subsiciuum quāuis iteratæ iam traditioni remansisset. nimirum perperam: uel minus plene: consuluerunt in me sacerdos utrifq; & hercules iam de fide quoq; eorum opinari cœptabam sequius: quo me cogitationis æstu fluctuantē ad istar insanix percitum: sic instruxit nocturna diuinatione clemens imago.

Nihil est inquit. Verba imaginis diuinæ & propiciæ ad Lucium: quibus admonetur. ut alacri animo & fidenti & gaudibundo tertiam sacrorum traditionem suscipiat inicieturque tertiis sacris auctoribus diis: quod illi foelix ac salutare futurum sit. erant autem hæc tertia sacro isidis sed Romanæ: ut scilicet ita Romæ isidis sacris dedicaretur. sicut in prouincia achæia fuerat dedicatus. nam cum in prouincia reliquisset amictum illum isiacum sacerdotalem: erat opus ut alterum Romæ quoque repararet. & ita secunda isiacæ cerimonia imbueretur: quoniam sine illa Sacrificali ueste diebus solemnibus supplica-

Nihil est inquit quod numerosa serie religionis: quasi quicquid sit prius ommissum: terreare. quin assidua ista numinum dignatione lætum capesse gaudium. & potius exultater futurus: quod alii uel semel uix conceditur. teque de isto numero merito præsume semper beatum. cæterum futura tibi sacrorum traditio pernecessaria est. si tecum nunc saltim reputaueris exuuias deæ: quas in prouincia sumpstisti: in eodem Fano depositas perseverare: ne te romæ diebus sollempnibus uel supplicare his: uel cum præceptum fuerit foelici illo amictu illustrari posse. quod foelix itaque ac faustum salutareque tibi sit: animo gaudiali rursus sacris initiare diis magnis auctoribus. Hactenus diuini somnii suada maiestas quod usus foret: pronunciauit: nec deiceps postposito uel in supinam procrastinationem reiecto negotio: statim sacerdoti meo relatis quæ uideram: inanimæ protinus castimoniam iugum iubeo: & lege perpetua præscriptis illis decem diebus:

busque concurrere: latine æquilaterum dicitur. æquilatus dixit Aufonius isocetes est quod ex tribus lineis duas æquales habet. quibus quasi cruribus insistit. nostri æquicrurium uocitant. Aufonius crure pari. Scalenos uero omnes lineas tres inæquales habet. Quod signat clausula carminis nouissima. uel nominis impar. In mentione ternarii numeri subit mentem prouerbum græcū τριταδκτα: quo significatur octonario numero. cuncta contineri. Quidam autumant deos esse octo omnium dominos & cuncta continentes uidelicet πυρρονδωρ γηρ ουραρον σεληνη η λιορ αιθραρ ρυκτα. Ignem aquam terram cælum lunam solem mithram & noctem. ubi annotandum mithram a sole feiungi diuersumque censerī deum. Alii hanc paroemiam aliunde ortam prodiderunt. EXUuias deæ. Intelligit olympicam illam stolam nuncupatā. quæ erat talaris byssina floride depicta. qua indutus insignitusque celebravit natalem sacrorum isiacorum. ut proxime explicatum est. hanc autem uestem exuerat deposueratque in templo isidis prouincialis in achæia: deoque paranda erat romæ altera per nouam religionis consecrationem. FOELICI amictu. Nimirum foelix amictus est ille nominatus: quo ex prophanis efficitur sacriati ex impuris puri ex tenebricosis luminosi: & ab hac rerum terrenarum collusionione transferimur ad uitam sincerissimam & perinde beatissimam: qua Tu Antistes Amplissime illustratus merito dici beatus potes & foelix. cum in te sacerdotali dignitati sit litterarū doctrina coniuncta. INciare. Ego iniciatus tertiis ceremoniis imperatiui modi est. DIIS magnis. Osiris siue serapis. & isis Dii magni intelliguntur: quorum auctoritate & iussu. iubetur tertium consecrati. Græci θεοισ μεγαλοισ uocant deos magnos de quibus. M. Varro hæc principes Dei cælum & terram hi dei. Idem qui egypti serapis & isis. in latio Saturnus: & ops. cælum enim & terra ut samothracum inicia docent: sunt dei magni: & hi quos dixi multis nominibus hactenus Varro. Idem dei magni samothracæ nominantur: De quibus Satyricus iures licet & samothracum & nostrorū aras. Macrobius in tertio Saturnalium non parū multa scripsit de diis penatibus quos eosdem & deos magnos & samothracas. & deos patrios esse celeberrimorum scriptorum auctoritatibus ostendit. ex quo liquet uerum id esse. quod sæpe iam pridē testati sumus deum esse unum nomina multa. SVA-da. Suadens & ut ueteres dicebant persuasrix. græci pitho uocāt: persuadendi deam: quam in labris periclis atheptiensis scripsit eupolis sessitauisse. hanc ennius suadam appellauit scribens cetegum oratorem suada: medullam fuisse ob suauiloquentiam: Oratius suadelam uocat ilio uersu. & bene nuntiatum decorat suadela uenusque. Quintilianus thetoricen dicere uolens esse suada: medullum. nec tamen audens uti uerbis ennianis dixit persuadēdi opificem quod græce iso crates dixerat. τισοκρατες

re non poterat. NVminum dignatione: Quod dii dignentur tam frequenter inuisere quæ peculiariter dignum iudicem suorum sacrorum iniciatiōibus. De isto numero. Scilicet ternario: qui princeps est imparium: qui perfectos gignit senarium nouenariumque: cuius auspicio præces tertio ac libamina repetuntur: & ut pythagorici autumant ternatio numero omnia continentur. græci triada uocant: Cuius uim multiplicem explicat Aufonius in grypho ternario. libet obiter enotare nodum ex grypho Aufonii de trigono. sic scribentis. per trinas species trigonorum linea currit æquilatus uel crure pari uel nominis impar. quibus plane uerbis significatur. quod tripleuros tres habet formas diffimili positione figuratas. Nam trigonos omnes aut est isopleuros aut aut isocetes. aut scalenos: Isopleuros est tribus paribus lineis lateri-

Ternari⁹
potentif
simus.
Nod⁹ au-
sonii eno-
datus.
Tripleu-
ros.
Isopleu-
ros.
Isosceles.

Scalenos.

Oia octo

La⁹ archi
episcopi.

Dii ma-
gni.
Samo-
thracæ.

Pitho.
Suada.

LIBER

Procrastia **odiofa** **Recrastia** **re.** **Inanima** **castimonia** **Sine esu** **carnium** **uiuere nō** **possum** **Lautior** **uictus nō** **ipedit stu** **dia.** **Edo ut ui** **uam.** **Largitus** **Bellule** **Climax.** **Gradatio**

Αἰ. αὐτοῦ πρὸς ὅ, a poeta bono fanes male suada decēter dicta, q̄ suadeat maleficia. & ad malū pr̄cipi tanter impellat. IN supinam procrastinationem. Supina procrastinatio dicitur ignaua mollis & languida cunctatio dilatioq; quæ dispēdiosa est. & infensa magnis plerumq; rebus gerendis iuxta illud filii. cum fata tenemus pelle moras breuis ē magni fortuna fauoris. M. T. in. vi. philippica. nam cum plerisq; in rebus gerendis tarditas & procrastinatio odiofa est tum hoc bellum indiget celeritatis. dicimus procrastinare & recrastinare. pro differte & in crastinum prorogare. Col. propter quæ recrastinatio non debet. IN Animæ castimoniam abstinentiāq; ciborum inanimatorum: sicut iambis ante factitauerat inanima castimonia dicitur frugalitas edēdi: qua ab animalibus abstinentes cibariis uescimur anima carētibus: sicut paulo ante dixit inanimis contentus cibus. Qui uictus ē orphicus & pythagoricus: Talis autē uitæ & castimonia iugum plerisq; omnibus durissimum est. assuetis carnibus uesci & mihi iprimis: qui malim iter creophagos q̄ carpophagos annūerari: & quis clamet pythagoras. p̄cite mortales dapib' temerare nephadis corpora diuitias alimentaq; mitia tellus sugerit atq; epulas sine cede & sanguine p̄bet: tamen ego illud ecclesiasticū probo oia munda mūdis. & nihil reiciēdum quod cum gratiarum actione suscipitur. Si quis mihi interdiceret esu canium & ad inanimos cibos relegaret citissime tabesceret fieremq; & ipse inanimis. hic occurrat forsā quispiam dicens heus tu magister & commentator noster heccine tua est disciplina: sic nos instruis: Ganeo es & lurco & edax & uorax. Tu nobis popinam & ganeam colendam pr̄cipis. Nescis studium salutare fieri non posse citra frugalitatem: nescis parco uictu & tenuiculo opus esse studiose disciplinarum: quarum tu haberes professor. tam magnus tā famigeratus: Quomodo potes corpori simul & animo uacare: Quomodo popinam simul & libros colis: Isti ego si quis forsā id quærat sic uoce exertissima respondeo. Lautior uictus ad studēdum. ad philosophandum. ad bene uiuendum impedimento non est. modo sit moderatus. Quod olim Aristippum dixisse tradūt. ego iuxta illud saluberrimum pr̄ceptum edo citra facieratem bibo citra ebrietatem: edo & bibo ut uiuam prout Socrates monet: non uiuo ut edam & bibam ut Asoti de patella proclamāt: Simplex quidem cibus mihi iucundissimus est. ut pote qui homini saluberrimus esse dicatur. sed eum uolo delicatorem. neq; ificior esculentiorēq;: qui nec oneret sensus. nec difficulter perficiatur. nec enim ita stomachus meus concalluit. ut etiam cruda digerere possit: in summa non saginam. non uoratinam ex esu carnium quæro. sed bonam corporis ualitudinem. & ingenii salubritatem. & profecto longe conducibilius salutariūq; est modico cibo & eo quidem precioso uericulas refocillare recreareq;: q̄ oleribus & pomis atq; leguminibus implere uentrem ad saturitatem. quæ omnia sunt cacochyma. ut Gallenus docet. & argumenta quotidiana euidenter ostendunt: quibus corpus distentum languet. & animus hebetescit. Sed cum hæc οὐδὲν παρα εὐργὸν dicta sint: iam a diueticulo in uiam regrediamur. ut extrema manus. diis hominibusq; fauentibus hisce commētariis imponatur: ut tandem Lucius noster ex tenebroso. Lucidus factus prouolet in publicum. & in manus tuas Antistes Maxime se stinanter conueniat: quæ illum comiter desyderanter amanter excipient.

SPONtali sobrietate multiplicatis. Ex pr̄scripto legis sacerdotalis cibaria uoluptas per dies tantum decem erat coercenda. & sinceritas castimonie obseruanda: tamen Lucius noster ait se multiplicasse dies illos frugallissimos. & ultronea sobrietate. longe pluribus diebus q̄ lex ipsa pr̄scribat suis se abstemium abstinuisseq; a cibatu animalium esculentiorē. quidam putant multiplicatos intelligi dies: quia iam tertia uice abstiniens fit & inuinius. ut ita multiplicati ter dies decem summam conficiant mensuram. INSTRVctum teletæ. Apparatum instrumentumq; necessarium ad teletam. id est purgationem. & cerimoniam tertiam indispiscendam. nomen est quarti ordinis. LARGitus. Large & abundanter media correpta pronuntiandum cum aduerbiū sit. dicitur enim largitus pro large ut publicitus pro publice. Afranius quid istud est quid fles: Quid lachrymas lagitus proloquere. DOMini. Osiridis uel dicendum. pro deorum. ut sæpe. BELLule fotum. Ordo est nec me pœnituit sumptuum bellule fotum. hoc est satis belle & eleganter suffatcinatum. instructumq; ex lucello & mercede forensis patrimonii. bellule aduerbium Plautinum est tertio gradu diminutionis bene belle bellule. DEus maiorum summus. Describitur maiestas dei Amplissimi sacratissimiq; osiridis facta amplificatione per exornationem. quæ græce climax latine gradatio nominatur: qua repetitio cuiusq; superioris uerbi fit: quæ res habet leporem quendam & elegantiam. Consimile est illud Gal-lus non magis pecuniarum repetūdarum. q̄ maiestatis: neq; maiestatis magis q̄ plautiæ legis. neq;

plautinae legis magis q̄ omnium legum reus inuenitur. **AFF**amine: affatu & alloquio. **NON** in alienam personam reformatus. Tale est illud poeticum. Cum mihi se nō ante oculos tam clara uidentem obtulit. & pura per noctem in luce refullit. alma parens confessa deam qualisque uideri cælicolis & quanta solet. scribit iamblichus Platonius in libro de mysteriis. q̄ omnes supi inuocati ueniunt in conspectum: sed alii sub aliis formis occurrunt: Dii in aspectum ueniunt admodum salutare. Archangeli horribiles simul & mansueti. Mitiores Angeli. Demones metuendi: heroes ueridimius

Dii sub
uariis for
mis oc
currunt.

recipere uisus est. q̄ nunc incontanter gloriosa in foro redderem patrocina. nec extimescerem maliuolorum disseminations: quas studiorum meorum laboriosa doctrina ibi deseruiebat. Ac ne sacris suis gregi cætero permixtus deseruirem: in collegium me pastophorum suorum inter ipsos decurionum quinqueuales elegit. Rursus deuique quam raro capillo collegii uetustissimi: & sub illis Syllæ temporibus conditi munia non obumbrato: uel obrecto cal-

deorum pulchritudo occurrit inæstimabilis. incomparabilis Admiranda supra modum delectas. Archangelorum Angelorūq̄ cōsimilis: sed gradatim inæqualis. deorum apparentium Magnitudo totum cælum occupare uidentur. Demonū magnitudo & forma minor. heroum rursus angustior. Deniq̄ quilibet pro magnitudine potentia suæ. & imperi latitudine magnitudinem formæ lucisq̄ præfert deorum imagines q̄ plurimo splendore coruscant: Dii animas perfectissime purgāt: exhibent insuper alii nobis alia.

Dii præsentem dant corpori sanitatem. Virtutem animæ: menti sinceritatem. quod in nobis est letiferum delent calorem fouent. efficaciorēque reddunt ad uitam. & armonia intelligibili menti lumē effundunt. Optandum est ergo ut deus præsens uenerando affamine nos dignetur ueniatq̄ in aspectum nostrum inuocatus. ut tribuat bona præmia: sicut Lucius noster ait osirim suum sibi apparuisse opitulatorem monioremq̄ uitæ salutans & ne patrocina susciperet calamitosorū: cum homo hñmimum inuandorum causa natus sit. **RECIPERE** Lego præcipere. uel anim uisus præcipere & monere.

Dii dant
sanitatē.

INcontanter sine cunctatione: & procrastinatione. **DE**seruiebat. emendo diserebat. hoc est disseminabat. præmisit enim disseminations maliuolorum. nam rumusculi & maledicta inuidorum disseminabantur. i. disseminabantur diuulgabanturq̄: cum gloriosa doctrina Lucii rumpentur & hominis uirtutem ferre non possent inuidet enim nemo nisi superioris: sententia plautina est. **MA**uelim mihi inuidere inimicos meosq̄ me inimicis meis. **GRE**gi cætero permixtus. uoluit inquit Deus me esse inter suos cultores egregium & eximium hoc est e grege exemptum tanq̄ excellentiorem electiorēq̄: nec dignum gregali colluione. **IN** collegium pastophorum. Ante dictum est pastophoros fuisse uenerabiliores maiorisq̄ auctoritatis sacerdotes quorum collegium erat sacrosanctum. sensus est. Osiris deus elegit me non solum ut essem unus in collegio pastophorum. uerum etiam inter ipsos decuriones: quorum dignitas erat temporaria: qui per quinquēnium præ erant ipsi collegio. Nunc hodieq̄ in collegiis conciliabulisq̄ nostrorum sacerdotum creantur Rectores generales præsules uicarii temporarii: quorum imperium ferme triennale est. hos nunc Decuriones uocat: sicut in municipiis Decuriones dicuntur Senatores gubernatoresq̄ primarii. & in militia decuriones præfecti turma rum equestrium: animaduerti i libris esdræ pastophorium proprie dici Triclinium siue cænationem: in qua sacerdotes discumbunt. sic enim scriptum est: exurgens hæsdra ab ante atrium templi abiit in pastophorium Iouathæ & hospiratus illic non gustauit panem nec aquam bibit super iniquitatē multitudinis. Item paulo ante in apostophorio domus dei nostri: ubi exposuit commentator pastophorium esse thalamum deputatum ad uescendum extra atrium sacerdotum. **Q**UAM raro capillo. Legi etiam potest q̄ raso. ut dicat capillis bene derasis ex istituto rituq̄ cerimonie se peregrisse munia & officia pertinentia ad collegium pastophorum. quod syllanis temporibus conditum fuisse designat. Cuius rei nulla sane extat historia: nec refert: neque enim res hæc est digna historico stilo: cum auctore Cornel. Tacito ex dignitate. **R. p.** repertum sit res illustres scribendas annalibus mandare: minuta uero & uilia: qualia sunt hæc de collegio pastophorum diurnis urbis actis tradi. **NON** obumbrato. Solent plerique omnes sacerdotes tiara siue pileolo capitis coronam caluitiumque factitium obumbrare obtegereque: Lucius uero noster denotat se capite aperto detectoque incedere solitum palam ostentās derasum caput: & obuuium. omni ex parte exhibens nullo galericulo. nulloq̄ pileolo obumbrans caluicium sacerdotale per quod ostendere uidetur se simplicibus moribus & aperto pectore puroq̄: & ut ita dicam fenestrato obuisse munia religionis citra omnem personatam seueri-

Decurio
nes in or
dine sa
cratorum
Pasto
phorium

In luctu
radere
caluiciu.

rudinem sanctitudinemq; adumbratam. sub cuius uelamento. multi flagitiosi delitefcunt. Supra suo loco Annotauimus non inidiligenter opinor pertinentia ad derafum caput sacerdotis coronaq; caluicii manu factam. Illud adde ne quid sciens præteream in luctu & amaritudine solitos ueteres maximeq; iudeos radere caluiciu & caput puluere cinereq; turpare. hinc illud Ezechielis & superiacient puluerem capitibus suis & cinere conspergentur. & radent super te caluiciu & accingentur ciliciis. Apud eundem dominus præcipit. quod annotatu dignum scituque est ne sacerdotes caput suum radant. neque comam nutriat sed rondeant. Quoquo uersus obuiuo. Ex omni parte spectabili. cunctisq; conspicuo caluicio. GAVdens obibam. Cum gaudio cum hilaritate adibam peragebamq; munia sacerdotalia: quæ letus obibit & plenus gaudio quisquis fuerit sacerdos integer uitæ scelerisq; purus. cuius mens non in terris curua. sed in cælum sublimata nihil nisi diuinum. nisi cæleste cogitabit: qui contemplatu dei. ac diuinitatis perfruens uitam deget gaudialem ac profus beatam: cuius utinam nos aliqua ex parte participes esse possimus.

FINIS Commentariorum.

Habes Antistes maxime commentarios Apuleianos Philippea incude formatos: & succisuius lucubrationibus absolutos: qui si faciunt ad stomachum litteratorum & cum primis tuum: si tibi probantur tuiq; similibus in cælo sum: nec operæ sit iactura: bonaq; horas bene collocatas esse gaudibundus exulto. uale & hoc quicquid est muneris litteratorii ea hilaritate benignus cape qua lucubrationes id genus nostras capere consueuisti: qui cum maximis ipse studiis polleas. nostra sitienter amplecteris. Lectio A fini Apuleiani nimirum speculum est rerum humanarum. istoq; inuolucro efficti nostri mores. expressaque imago uitæ quotidianæ conspicitur. Cuius finis & summa beatitas est religio cuiusque diuinæ maiestatis una cum eruditio: ne copulata connexaque. *Inter uale Decus antistitum & commentarios hosce una cum asino aucteo conferros perlege. quo plane opere Lucius noster magiam asserere. eamque rerum omnium potentissimam ostendere pro uirili parte contendit.*

Impressum Venetiis per Simonem Papiensem d'ctum Bivilaquam
Anno Domini Iesu Christi. M. CCC. CCL. Die. xxix. Aprilis.

Cum Gratia Et Priuilegio.

Be

Climax
Grada

Coelii calcagnini Ferrariensis epigramma.

Exi lucidus undecūq; Luci
Terfus/ frugifer/ elegans/ rotundus
Nec graues metuas subisse rhonchos
Adeptus modo pristinum decorem/
Quem doctus Beroaldus & disertus
Lima restituit seueri ore.
Nec solum tibi reddidit priorem
Cultum; at si quid erat parum remotum
Consuetudine; dispulit tenebras
Et lucem dedit enitentiorem.
Quare sub studium eruditorum
Exi lucidus undecunq; luci.

Philippi Beroaldi Endecasyllabon ad
Asinum Aureum.

Idextro pede Sidere & secundo
Fœlix pannoniam petas Aselle
Te non aspera saxa non uiarum
Scruppi/ flumina/ cel^{pitae} lacunae
Cliuorum salebrofa/ senticeta
De lassent; iter hoc laboriosum
Transcurras sine claudicatione.
Commentaria nostra sarcinasq;
Perfer nauiter/ offerasq; Munus
Petro Pontifici pio eloquenti/
Quo nil doctius elegantiusq;
Quo nil sanctius est benigniusq;
Is te comiter obuiq; gressu
Gratanter capiet/ statim resectum
Vnguento/ Ambrosia/ Toro fouebit.
Tunc molli satur educatione
Fies delictum tui patroni/
Gustabisq; rosas/ eris Torosus
Splendens Floridus aureusq; Ass
Idextro pede Sidere & secundo
Fœlix pannoniam petas Ass

REGISTRUM

a
 prima alba
 ad maximum
 b
 Philippi Beroaldi
 Viri lucii
 At ego
 c
 Fructum
 Dei medici
 Sciti saporis
 d
 hinc illud
 in scrobem
 pro mutilis
 e
 Fulcimentum
 Iugulari
 Ingeniculasse
 f
 Interpretari
 d contemptum
 a praefigiam.

Incuceta
 maximis in angustis
 est rerum hinc
 conspicitur.
 ne copulata
 confertos perle
 tissimam ostendit

morbo:
 per diminutionem
 m
 latrones
 Habere
 Pagani
 n
 rei uehicularis
 Manu: Pro
 amesse
 o
 sumus solis
 Patulo. Lege
 potentissimus
 p
 Itadies:
 Virgo: Psyche,
 as: Idem
 q
 as turestris
 Collumellae
 dio dictum est
 r
 uam cubicularem
 Inscio
 f
 Intei ea Psyche: post
 ficilia nominatur. ibi
 conueniunt: alterum
 t
 reale papauer
 ribus panis ubi tradit
 bus acematim
 u
 deformat: medullas
 haec ferrem calidus
 pocillator: Vocabulo
 x
 & conseruare: Ennius.
 debitoribus
 gora: quo preciebat

y
 bellicosam latronum
 antidotum contra
 uictum a. Cn. Pöpeio
 z
 Tuceta concinnata
 soluitur. sicut ludi
 minat. graece enim
 &
 petiuit: Insidiose
 caesare dixit curio eum
 sunt. Martialis cum sis
 ?
 Erat in proxima:
 quis ignorat
 ptione decenter facit
 &
 personata: Velamento
 sanguis uxoris est. &
 Namq; apud priscos
 A
 ius peculia re
 stringendum: igitur
 Serum quoq; senem
 B
 hominis exorcistae
 a colono deponunt
 pecunia omnibus:
 C
 expeditum: explicati
 eradere sordes dolii.
 Manipulus armati
 D
 apud sequestrem
 barbarum: nomen hic
 adamantinae fores.
 E
 rabie percussus. ira in
 ueluti iter eos quibus
 liassetque: ideoque
 F

cus Diogenes: &
 spende leges hic
 habiturum te uicinum
 G
 Matrimonium
 non ipsos canaliculos
 odium sit longe
 H
 Necrota. De rota
 Patibulo suffigitur: In
 Affatim saginabat:
 I
 Tapetis. Sic apud
 Quis. Quibus.
 Sed totum recipit:
 K
 Vngula rotunda.
 Confitus uitretis. In
 asserui diis hoibusque
 L
 Fragrante. spirante. &
 Primam uigiliam:
 Parens originalis.
 M
 ci quoque usurpant
 Continuare.
 Quid quod arbores.
 N
 bentur: cuius rei
 Coronam deuorauit.
 Luci. Allocutio est per
 O
 Committi silentia:
 iter aues uelocissimus
 Dicerem si dicere
 P
 Nihil est inquit. Verba
 plautinae legis magis

FINIS

Largitus

Bellule

Climax.
 Gradario

cuiusq;
 lus non